2714

THEODORETI
IN
TESTAM VETUS

3184

2-C-4 17.

VII D 4

318A

Oviedo 27

Cas. 330.

N. 27.

D: Epi Civitatensis.

1.

Θεοδωρήτου ἐπισκόπου ὀξήγησις
πᾶσις
Ὧν ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ θείᾳ γραφῇ ζητουμένων.
λύσεις ἐπενεχθεῖσαι παρὰ θεοδωρήτου
ἐπισκόπου κύρου: Ἔλοι πῶν πρῶν:
Τί δήποτε μὴ προστέτακτε τῆς ὅλης δημιουρ-
γίας ὁ σύγγραφεύς βιβλίου τῆς γενέσεως:

τὸν ποιητὴν

Μετρεῖν εἴωθε τοῖς παισκομένοις ἢ θεία γραφὴ τὰ μα-
θήματα, καὶ τοῖς μὲν τελείοις προσφόρει τὰ τε-
λεῖα, τοῖς ἀτελέσι δὲ τὰ στοιχειώδη καὶ τῆς ὧν σύμβαινόντα
δυνάμ. ἐπεὶ δὴ τοίνυν αἰγύπτιοι τὴν ὁρωμένην κτίσ-
ιν ἐθεοποίουν, τούτοις δὲ σὺν διάγων ἐπιπλέστον
οἰηλ. ταύτησι τῆς δυσσεβείας μετέλαχεν. ἀνεγκαῖ-
τα περὶ τῆς κτίσεως αὐτοῖς προσφόρει μαθήματα.
καὶ διδάσκει διαρρήδην, ὅτι ἀρχὴν ἔσχε, καὶ ὅτι
ποιητὴν ἔχει τὸν ὧν ὅλων θν. ὑμὴν οὐδὲ τὸν τῆς
θεολογίας παραλέλοι πελόγον. τὸ γὰρ τοι φάναι
τὸν οὐνοῦ καὶ τὴν γὴν καὶ τἄλλα ὅσα τῆς κτίσεως μέ-
ρι ἀγενητὰ καὶ δίξαι τοῦ τῶν δημιουργόν, τὸν τῶν ὅλ-
ων θν. ἀρκοῦσαν τοῖς τότε θεολογίαν προσύνεγκε.
ὧν μὲν γὰρ, ἐδήλωσε τὴν ἀρχὴν. τοῦ δὲ, οὐκ ἔσ-
χισεν ἀρεῖν τὴν ἀρχὴν. καὶ ἀΐδιον οὖν ἐγνωκεῖ
τὸν θν. κ ποιητὴν τοῦ παντὸς ὀνομάσας, καὶ ἀ

1.

D. ἐρὶ civitatem sis.

. 1.

Θεοδωρήτου ἐπισκόπου ὀζήνοις πόλεσιν

Τὸν ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ θείᾳ γραφῇ ζητουμένων ἐστὶ πεπυσμένοις περὶ Θεοδωρήτου τοῦ ἐπισκόπου κύρου: ἔλοι πᾶν πρᾶγμα: Πόλιν τιμᾷ προστάττων ὁ νόμος, δημιουργίας ὁ σύγγραφος βιβλίου τῆς γραφῆς: λυ'

Τὸν ποιητὴν τῶν

ἐγὼ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ θείοις γράμμασι τὰ ἐμὰ ἐπιτίθημι, καὶ τοῖς μὲν πόλεσι προσφόρως τὸ τοῖς δὲ πόλεσιν ἐπιχωρίως καὶ τῆς συνουσίας τοῦ λόγου. ἐπειδὴ τοίνυν ἀγωνιστὴν οἱ τῶν ὅλων κύριοι ἐπέδειξαν, τούτοις δὴ σὺν θεῷ τὸν ἀγῶνα ἐπιτελέσω. ταῦτα δὲ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως μεμάθηκεν. ἀνάγκη δὲ τὰ πρὸ τῆς κλήσεως αὐτοῖς προσφόρως μαθήματα καὶ διδάσκειν ἄρξομαι, ὅτι ἀρχὴν ἔχει, καὶ ὅτι πολιτεύεται τοῦ σύμπαντος θεοῦ. ἐμὲ γὰρ δὴ τοῦτο τῆς θεολογίας παραλαβεῖν πέλαγος. τὸ γὰρ εἶναι τοῦ ὄντος καὶ τῶν ὄντων καὶ τὰ πάντα ὅσα τῆς κλήσεως μέρια ἔσχηκε καὶ σχήσει τοῦ τῶν ὅλων δημιουργοῦ, τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ. ἀρκῶν ἂν εἴη τοῖς τὰ θεολογίαν πεφοιτηκόσι. σὺν μὲν γὰρ, ἑνὸς τῶν ἀρχῶν. τοῦ δὲ, ἑνὸς ἐστὶν ἀρχή. καὶ ἄλλου σῶν ἐγνωκὼς τὸν θεόν. καὶ πολιτῶν τοῦ παντὸς ὀνομάσας, καὶ

. 1.

γαθῶν πολιτῶν θεοφιλεστάτῳ θεολογικῷ θεολογικῶτατα
σοφῶς μάλα σωφρόνως, ἀλλ' ὡς τοῖς καὶ πρὸ ἡμῶν
μεμαθήκασιν οἱ ταῦτα διδασκόμενοι· τοῦ θεοῦ τὸ
ἄῤῥητον, ἀπορῤῥήτως γὰρ ἡ σὰρξ αὐτοῦ πρὸ τῶν
ὅλων ὄντων ἐπὶ σώσει μωσῆ προσυπάρχουσα τοῖς ὁ
μοφύλοις ἦν· ὧν ἀπέστειλε μέμφεσθαι πρὸς ὑμᾶς,
τὸ δὲ ὄν, τοῦ ἀϊδίου ἀληθῶς ἐστιν· ἀληθῶς δὲ τοῖς φί-
λοις μαθηταῖς, ὡς ἐκεῖνα πρὸ τούτων ὀρρήτως ἐκφω-
νῶν· μὴ γὰρ ἀνθρώποις τῶν διδασκαλιῶν· εἰ τὸ ἄῤῥη-
τον οἰκοῦσι, προσώκειεν ταῦτα διὰ τῆς ἐρήμου συ-
νέγραφεν· ἡ δὲ πολιτεία τῶν ἀγγέλων
καὶ μονὴ ἀθάνατος ἐστιν· πᾶσι
ὑδὲ ὑπερῤῥοὺς ἔχουσι δὲ βέβαιον οἶνον μεθυόμενοι·
ἀλλὰ καὶ τοῖς μετὰ ποσὶ καὶ ἀφράστοις θαύμασι,
τῶν φθόνῳ τοῦ μόχθου θεὸν ἀπηλλόρωσαν, οἷς δὲ τὰ
πλανώμενα σήματα ῥᾳδίως οὐ σὺν θεῷ ποιήσαν.
εἰ οὐκ ἀνέδρασαν ἡ σὺν ἀοράτων φύσεων τῶν θεῶν
οἶν ἐδέξαντο· ὃ χάριν μέχρι τῆς ἀβραὰμ
τελειότητος· ὃ δὲ νῦν σὺν παλαιᾷ ἀνθρώπῳ διαπε-
ὁ σὺν ὅλων διηλέχθη θεός· ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης πρώ-
του ἀπέλουμνήμωι ποιήσαντο ὁ θεοπρόσωπος
μωϋσῆς· καὶ μᾶλλον θεός, ὑπὸ γὰρ τὴν ἄλλην
τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ ἀπό
σολον· τὸ γὰρ ἄγαρ φησὶν ὄρος ἐστὶν σινᾶ
ἀῤῥαβία· οὗτοι γὰρ δὲ τῶν ὧν ὄρους ἀληθ,
ὑπὸ δὲ τοῖνυν διαθήκων ὀνόμοις ἐδόθη, διαφ-

λυ΄

γῆς γάρ φησι δι' ἀγγέλων ἐν χρίμασι τ. καὶ
πάλιν ὁ αὐτὸς δι' ὃς καλός, ἡ γὰρ ὁδὸ δι' ἀγγέλων
λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος. μάλα πρὸς
φόρως ὁ ὢν ὅλων θς, δι' ἀγγέλων καὶ τῆς δοῦ
ἀνέμνησε. καὶ τὰ περὶ τοῦ τιχθησομένου παιδὸς
προηγόρευσεν. ὅτι δι' ὧν ἔκτισεν τῷ φύσιν.
καὶ ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι καὶ τίνες δρόνοι εἰσὶν ἀ-
σωμάτου, πλὴν τῆς ἁγίας τριάδος οὐθένα
φῶς ἡμᾶς διδάσκει γραφή. ἐμοὶ γὰρ καὶ τοῦτο
παραπλήσιον. καὶ ὁ προφήτης δαβὶδ ἀνυμνῶν
αὐτοῦ φησι πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. ἀνυμνεῖτε αὐτοῦ
πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. καὶ τῶν ἁγίων δι δάσκει
ὅτι ἠγάπησεν. ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς
ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. καὶ πάλιν ἐν δρώ-
ποις, ὁποίων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. καὶ οἱ τρεῖς μα,
κάριοι παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ θεοῦ ὑμνοῦν,
φῶντες καὶ τὸ πανάριστον ἐκδυσωπῶντες ἅγιον ἀρμό-
διον φρονοῦντες προοίμιον. οἵ γε τι πᾶν τὰ δη-
μιουργικὰ τοῦ κῦ τοῦ κῦ. ἀλλὰ γὰρ παρέλκειν οἶμαι περὶ τοῦ
τὸ μαρτυρεῖσθαι, πᾶσα γὰρ ἡ θεόπνευστος γρα-
φή, τῆς δὲ τῆς σωτηρίας ἀναπλάσεως.
ἡ περὶ ὑπάρχουσιν ὧν οὐκ ἔστιν ἡ ζωὴ τοῦτο ἐγένετο. πρὸς
ορίπαις μὲν ἐγὼ τὰς τοιαύτας ζητήσεις ὑπέλη φα.
λίς γὰρ ἄνησις πρὸς μνήσεται. τοῖς ἀγνωσκόσι

πρὸς
λυ

τοῦ τῆς ἀτελέλωνδημιουργίας καιροῦ· οἶδα δὲ καὶ
τοὔνομα ἀπόκρυφον, ὃ θαυμασίως λιμοθνήσκω
παρεμφύονται παραπλήσιοι, μὴ εἴδρον δὲ δάσκα-
λ'''· μηδὲ προσεύχου μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀ-
περάντοις· ὁρῶ δὲ ὅμως ὃ πορσυμβαίνουν ὑπὲ-
ρηφανῶσι τῆς θείας γραφῆς, ἀπειρίγρα-
πτου μόνως ἔναι τὸ θεῖον εἰδυσχερῆ μὲν φύσιν· ἄτε
δὴ ἄπλετον οὖσαν καὶ ἀόριστον καὶ ἀϊδίου δυνάμεως ἐ-
ξαμέτρου τοῦ ὄντος· περιγραμμοῦ γὰρ ἢ τὸ
ἔναι· ὃ κῶν καὶ ἀσώματον ἔναι λέγοντες ὄντα ἀτε-
λῆ τὸ φύσιν· πορίζῃ δὲ φιλοσοφίαν ἀπὸ τοῦ τὸ
νοῆσαι· πῶς γὰρ ἀπλῆ νοήσουσι χιλιάς χιλιάδας
καὶ μυριάσι μυριάδας καὶ ἀπὸ τοῦ θεάτου δαιμόνι-
μὴ ἕκαστον ἀγιζόμενος εἰς ἰδίαν ἔναι περιγραφῆ.
ἀλλ' ὅλην μὲν περιγραφὴν οὐκ ἔχουσιν οἱ ἀτελεῖς
τὸ οὐσίαν· ὃ δὲ ἐν ἀντιρρῆσιν οἶμαι· καὶ γὰρ ἓν
ἀνῶν ἕκαστον ὑφ' ἑνὸς εἴφηται χθαμηνεκρομόνῃ·
ὅλεθρος τῆς χθὸς ἀράτεις γὰρ φησὶν μὴ καταφρονήσο-
τε ἑνὸς τῶν ἐλαχίστων τῶν πιστούτων ἐγὼ μέ· ἀ-
μὴ γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄτελεις αὐτῶν καθημέ-
ὁρῶσι τὸ πρόσωπον τοῦ πρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
καὶ ἕκαστος δὲ ἑνὸς, ἀτελεῖς εἶναι φησὶν μὲ-
θεάγραφῆ· ὃ γὰρ τῶν θεοφιλῆ δαιμόνων πλῆθος
λεγόμενος ἀτελεῖς καὶ ἀρχὰς ἀποροῦν φρικω-
καὶ ἀρχὰς ἀλλοίων, καὶ μιχαὴλ τὸν ἀρχάγγελον
τοῦ Ἰουδαίων, ἡμῶν δὲ ὁμιλίας ἐν τῷ ὠδῇ

π. περιγραφῆς μέντων

φη, ὅτι διαμβίζειν ὁ Ἀτίκος ἔφη. οὐδὲ διάφορον οὐδὲν ἀδιάφορον, ἔστιν ὅτε καὶ τὴν τῶν πολλῶν ἀρίστην ἀπολέσαι φησὶν ὁ Ἀντίοχος. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν σοφὸν ἐνίοτε ἀρχὴν ἐπάρξασθαι καὶ ἔπασιν ὑπὸ τοῦ σοφοῦ προσήκειν γράμμα ἔχουσι τὴν οὐσίαν. ἀλλὰ τοῦτο ἀληθὲς ὡς πρὸς τοὺς ἀληθεῖς, τὸ πρᾶγμα προσήκοντα. μόνους γὰρ τοὺς σοφοὺς ἀπερίγραπτον, γνώμην τὸ πρᾶγμα οὐ τὸ πῶς, πῶς οἷόν τε πρᾶγμα οὐσίαν καὶ ὕλης. τοὺς ἀστέλους. γὰρ ἕνα τὸν φορούντος, πῶς ἐστὶ τὸ φορούμενον ἕναι. ἀναφασίν τινες χρῶνται λέγειν πρᾶγμα ὑπάρχον οὐσίαν καὶ ὕλης - τοὺς ἀστέλους· ἀστέλλων γὰρ φησὶν γνώμην, πῶς ὄντων ὅλων τὸν κόσμον. ἀπὸ ταῦτα λέγοντες ἀγνοοῦσιν ὡς ἀνάρχους αὐτοὺς καὶ ἀϊδίους. ἕνα τὸν ὁλόκληρον ποιεῖ, ἐγὼ δὲ τὸ ὄντων κόσμων ὁ ὄντων ὅλων τὸν. ἐπὶ συναναλόγως περιβουλὴν τοῦτοις ἐδημιούργησεν. ὡς γὰρ ἀλλὰ ἀνάρχους ἄπρος ἐν ᾧ τοὺς κόσμους ἐποίησεν ὁ ὄντων ὅλων τὸν. γνώμην γὰρ τὸ ἀπὸ ταῦτα τῶν κόσμων ὁδηγοῦ τὸν. ἀνεπιδεὴς γὰρ ἐκ τῶν φύσιν ἀγαθότητα μόνον, καὶ ἀπαστέλλει καὶ ἀρχαστέλλοις καὶ πᾶσιν τοῖς τὸ ἕναι διαφορήσαι. ποιαν δὲ καὶ τοῦτο ἔχοντες πρὸς τοὺς κόσμους ὄντας γὰρ ὄντος τοῦτο τούτων ὡσαύτως μὴ προσδεομένου. ὁλοκληρίαν γὰρ ἐκ τῶν ὄντων καὶ δεομένην ὑπουργοῦσι τῶν

πρ. προϋπάρχοντας

πρ. κ' ἅπασι ἀγγέλους

ἀφ' δὲ τούτους ἔχειν ὑμνοῦντας, σωαϊδίοι ἄρα οἱ ἄγγελοι τῶν τῶν ὅλων θεῶν, φησὶ, οὐκ ἀφ', ἀλλ' ὅτε περ ἠβουλήθη τοῦτους ἐδημιούργησεν κτ

τῶν ὅλων θεῶ· μάρτυς ὁ θεός ἀπό τῶ· βοῶν
ὄχι πάντες θεοί λατρευτικά πάντα τά θεσπιανοῦ
ἀποκαλόμενα· διά τοῦς μέλλοντας κληρονομεῖ
σθαι· γῆν οὐδηλονῶς ἤμεις μόνης ἐπόνων
ἐπιθυμίας δρόμεθα· ὁ δέ θεός ἁπλῶς καί μονοειδής
ἐστίν, ἄρρυτος δέ ὢν ἀγαθότητος, ἠβουλήθη καί
τοῖς μή δαμῆ μή δαμῶς οὖσι μεταδοῦναι τούτου·
ἀναλαβών οὖν τό πρό ὑπάρχον οὐρανοῦ καί γῆς τούς
ἀγγέλους ἐχωρίζομεν· ὡς ἐχρῆν καί ἁρμόττον
τό καλοῦσθαι ἑκάστου τό παρά τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων, πρό
τοῦ ἰωβ ἀρημώσου, ὅτι ἐποίησε τά ἄστρα ὡς ἐμέ
με πάν ἀστεῖα λόγω· καί γάρ σωρῶσιν ὡς τῆ τά φ
λη ἡμέρᾳ σοῦ ἡλίῳ καί τῆ σελήνῃ τά ἄστρα πα-
ρήγαγε ὁ τῶν ὅλων θεός· ἵνα δέ τοῖς ἀστείοις
σοῦ οὐρανῷ δημιουργηθῶσι καί ᾖ· ἵνα τό φ
ὁρῶντες ὀξυδερκοῦς ὑποκειμένου δημιουργη-
μένου, καί τό σορέωμα σημείωσιν οὗ ὕδατος σοῦ
μεμηχανημένου, καί τῶ ὑγρά οὐσίαν χωρίζομένω
τῆς γῆς· καί τῶ γῆν ἅμα εἶναι φυτοφόρον τοῖς παν το
δαποῖς δι ἀνθρώπου μένω βλαστήμασιν, καί τάλλα
πάντα πρός τό θείου γινόμενα βούλημα· γνῶσιν δι ὧν
ὁρῶσιν ὡς καί αὐτοί πλησίον φύσιν ἔχουσι παρ αὐτοῦ
τό εἶναι δεξάμενοι· καί γάρ ὁ θεός ἀπόστολος τῶ
κόσμῳ αὐτοῖς συζεύγνυσι, λέγων, θεασόμενοι
ἡμᾶς τῶ κόσμῳ· καί ἀγγέλοις ἑαυτοῖς· ἐγώ δέ ταῦτ
γ' ἀπεφηνόμην λέγω, τό μηδέ γάρ ἀποφαν

ζητῶς οἱ μαλλόν, περὶ ὧν ἡ θεία γραφή, ἀπὸ τῆς τοῖς σαρκικοῖς λογισμοῖς ἁρμοττούσης ὑπολαμβάνουσι θρησκείας νομοθετοῦσα ἀγνοεῖν φύσεις. ὡς ἂν πάντα τὰ ὄντα πλὴν τῆς ἁγίας τριάδος. πλὴν ὧν ἔχομεν φύσιν, σωματουμένου, τοῦ, ὡς τῆς σαρκώσεως γνώμης ἐστὶ λέγων τὰ πλήθοντα τοῖς σώμασι. τὸ δὲ ἐναγκαλίζεσθαι τοῖς χρήσιμον ἐπὶ πᾶσαν στροφὴν τῶν ἀνουμένων, ἀπαλοτρόπως διαρρήδην ὅλος ἀπόστολος· ἡ ἡμῶν ἡμῖν, ὡς ἐμοῦ τε· λέγει γὰρ ὁ σύμφωνος, ἡμῖν ἡμῶν· πᾶσιν

Ἡλίου καὶ ἀγγέλων ἀόρατον τὸ ὁρώμενον· οὐ γὰρ ἐπὶ σὺν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν. καὶ οὐδὲν ἐφ' ἡμῶν ἡμῖν, ἀναμετὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ σὺν τῷ οὐρανῷ συζαμβώνειν τὸ εἶναι. ἀλλ' ὡς τὸ οὐδὲν ἀπολύτως ἦν πρὸ τοῦ συστῆναι, οὐδὲ ἐμοὶ ἐμοῦ, οὐδὲ ἐμοὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ ἐμοῦ· ἕξις σωματουμένου· οὐδὲ ἐμοὶ ἀόρατος καὶ ἀπλανοσκόπος. τοῦτ' ἔστιν ἐμοὶ ἐμοῦ, ὑπὸ τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ, οὐδὲ, ἀόρατος ἐμοῦ, ἐπιπνεύσαντος τοῦ ὄντος, καὶ ἀπλανοσκόπος μηδὲ πώποτε μηθὲ σαρκὶ, μηδὲ ἀνθρώπου ἀσχημόνως καὶ ἄλλοτε καὶ ἄλλως. ὁ καὶ δίδαξεν ἡμᾶς ὁμοίως ἔσεσθαι ἡμῖν ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν οὐδὲ ἐμοὶ ἀόρατος ἐστὶν ἀπλανοσκόπος ἐστὶν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· ἕξεως τῆς σωματουμένης τῶν ὅλων θεοῦ φύσιν, ἢ περὶ τοῦ σαρκὸς τοῦ ὁ τῶν ὅλων θεός

νομοθετοῦντος ἐξήμαρτον, ἵνα
δὲ ἐβδόμην ἁμαρτίαν ἀπαιτήσῃ τὸν θεόν.
συγχαίρει γὰρ ἐποίησεν ὁ θεός σου, τὸν οὐρανὸν
τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν. καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,
ὡς ἂν μὴ λοιπὸν ὑλικῶν ἐν τούτοις οὖν, ἢ ὁρατὸν ἢ
ἀόρατον, ἢ νοητόν, τὴν ἀπὸ τῆς θείας οὐσίας κτίσιν
ἐκβάλῃ τῶν φύσιν. καὶ ὁ θεόλογος δαβὶδ φησιν.
μακάριος οὗ ὁ θεὸς ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ καὶ ἡ ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάν-
τα τὰ ἐν αὐτοῖς: — ὃ τῷ ὄντι ὁ θεὸς ἐποίησεν.
οὐ καὶ τοὺς δαίμονας ἐποίησεν: ἀλλ'
ἀντὶ μὲν ἀγγέλων, ἀντὶ ἀγαθῶν τοῖς ἀγαθοῖς ἀ
μφοτέρων. τὸ μὲν γὰρ πρὸς ὀργασίαν τε καὶ φιλοπονί
αν ἐργατικοῖς ἀνοίς. καὶ ὑποδύνυσι τὸ ὅρα μὴ
καὶ τοῦτο τῶν ποιητῶν ὑμνεῖσθαι παρασκευάζει,
τὸ δὲ, ὅταν ἀπαύστως ἐργάτοις ἀνοῖς. καὶ τὸν
ἐκλῆς ὀργασίας ἐγκινόμενον διαλύσῃ, καὶ τοῖς μὲν
ἀνοῖς οἰκοδομοῦντας ἐργάτας. τοῖς δὲ ἡμετέροις, ἀόρατον
παρέχνομεν. καὶ τοῦτο σαφῶς ἡμᾶς ὁ θεὸς διδά
σκει διὰ τοῦ γράφειν οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ συνετε-
λέσθησαν πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀργοῦ
ἕως, καὶ ἐπὶ τὴν ὀργασίαν αὐτοῦ ἐκοιμήθη ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, τὸν τοῦ ποιητοῦ θαυμάζει μεγα-
λουργίαν. καὶ φησὶν, ὡς εἰ μεγαλώθη τὰ ὄργα
σου κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. ὅλη μὲν οὖν

Psalmo
145.

ἀόρατον
ὑπόκειται

f. Fol. 104.

ἀναλημπτου τὸ σκότος. ἀμφιβῶς μεμαθήκαμεν. Ὅλη δὲ οὐσία ἐστὶν ἀπλᾶ πρᾶγμα σύμβεβηκός καὶ ἁμαθὲς ὑποκείμενον. γῆ μὲν οὖν καὶ γῆς ἐστὶν ἀποσκίασμα. πλάτος τοῦτο, φησὶ δυομένης τοῦ φωτὸς ἀνίσχοντος τὸ σκότος, οὐσία ἐστὶ καὶ ὑφέστηκε. πλὴν καὶ σῶμα ἀνίσχει καὶ ἀπιόντος ἐπαπορχεῖται. ὡς πορεία τὸ σῶμα τὸ ἡμίσφαιρον οὐσία ἐστίν. ἡ δὲ διὰ τούτου ἀπολειπομένη σκιὰ σύμβεβηκός ἐστιν οὐκ οὐσία. ὅθεν οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ θάλασσα σώματα οὐσίαι δὲ οὐ διαφοροί, ἡ δὲ ἐκ τούτων ἀποτελουμένη σκιά, τοῦ φωτὸς ὑπαρξίαν ὀνομάζεται σημαίνοντος, φορᾶς δὲ τὸ φῶς, ἀφανίζει τὸ σκότος. τὸ δὲ λεγόμενον εἰς αὖ καὶ ἐνδρώσειεν. εἰ γὰρ ὑπόχωμα φωταγωγὸν, σκότους ἐστὶν ἀναπόλεως, ὡς νομίσαι τινὰς λύχνον ἅπτειν, φωτίζεται, ὑπὸ σκότους ἀπολουσάμενον μιαρὰν οὖσαν. ὑγρὸν δὲ φῶς ἡ σελήνη αὐτὸ γὰρ χρῆμά ἐστιν, ἀπὸ πάσης τοῦ φωτὸς παρουσίας σκιὰ γάρ ἐστιν διὰ τῆς σφαίρας καὶ τοῦ ἐναντίου καὶ σὺν τοίχων σωμασμῶν. ἵστατο τῆς τοῦ φωτὸς διαλυομένης μαργαρίτης. τὸ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὁρώμενον ἐπὶ τρεῖς μῆνας. ὑποχωροῦντος γὰρ τοῦ φωτὸς, οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ σκιὰ τὸ σκότος ἀποτελεῖ. ἀνίσχοντος δὲ πάλιν διαλύεται τοῦτο. οὐ τοίνυν ἀχλὺς ὁ τοῦ σκότος. οὐ γὰρ μὴ συνιστᾷ ὑπόστασις.

ἀλλ' ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ σωτηρίου ἀναγεννᾶσθαι τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτόν· καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τὴν χάριν ἐπιδημῆσαι τοῖς ἀναγεννωμένοις· καὶ ὁ προφήτης τοῦ ὅλου ἔργου καὶ ἐνθουσιασμός· ὁ ποιήσας γὰρ φωστῆρας, καὶ καλλωπίσας οὐρανὸν ἀστράσι διαφόροις, καὶ κοσμήσας ἀρμονίως ἐναέρια τέλη· τοῦτο ποιήσας ἐπὶ τοῦ φωτός, τοῦτο καλλωπίσας ἐπὶ τοῦ ὕδατος· συμβεβηκὸς γάρ ἐστι σωτηρίαν νοεῖν καὶ οἱ ἁγιοι μαθηταὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν ὕμνῳδίαν καλέσαντες, τὴν ἡμέραν τῶν ἁγίων ἐπωνόμασαν· τὸ φῶς τὸ σωτήριον ἐπὶ τῆς τούτων διδαχῆς καὶ ὁ χρόνος μεμίσθωται, καὶ ὁ τῶν ἀνθρώπων σωτὴρ βαπτίζεται· πνεῦμα ἐπιφορικὸν καὶ παντοδύναμον· οἷον δυνατὸν πανάγιον πνεῦμα, ζωογονοῦν τὸ ὕδωρ καὶ ζωτικὸν φῶς· καὶ προδιαγράφων τὸ τοῦ βαπτίσματος χάρισμα, ἀληθὲς δρόμῳ τοῖς ἐκδύνουσιν τὸ μαρτύριον, ὅτι πνεῦμα ἐστὶν ὁ ἀὴρ ἀκαλλές, ἡ πνοὴ γάρ ἐστι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῷ λόγῳ ποιήσας ἐπὶ τοῦ ὑδάτων διάστημα ἀφύστου μνήμης. ἀνάμνησις δὲ ἀέρος ἐμνήσθη, ἕως τοῦ ὕδατος ἐπιφανῆσαι μέχρι τοῦ σωτηρίου διηνεκοῦς· ἀὴρ γὰρ φύσις, τὸ τοῖς κάτω νεμομένοις ἐπιφέρειν σωμασι, μᾶλλον δὲ ἁρμονίως τὸ ἐπιφορικὸν καὶ γενεσιακὸν φρονῶν· ἀλλὰ τοῦτον μὲν περιστῆσαι τὸν ὅλον, πνεῦμα δὲ τὸ ἐπιφορικὸν πάντων ὕδατος, ἀνωτάτω τοῦ μακαρίου διαλέγοντος πορεύεσθαι τοῦ θεοῦ τὸν ὅλων· πνεῦμα δὲ τὸ πνέον αὐτοῦ καὶ

Psal. 147.

ρυήσεται ὕδατα, ὅτι δι' αὐτοῦ ἀνεμον ὁ θς
ἐκάλεσε, δηλονότι πνεῦμα λέγω, οὗτος γὰρ ὑπο
τίθεται τὸ πνεῦμα τοῦ ὕδατος διαφέρειν τῆς ψυχ.
γίνεται δὲ τὸ γένεσθαι φῶς ἐκ τοῦ φῶς
γένεσθω γίνεται κελεύσει δημιουργικῇ. ἀναπέμπον
ται δὲ, ἐν τῷ γὰρ πρὸς ἕνα ταγμα τὸ βούλη
μα ἔχει, πάντα γὰρ φησὶν ὅσα ἠθέλησεν ὁ θς
ἐποίησε. δηλονότι φωνῇ ἑνὶ δημιουργῶν ἐχρή
σατο, δῆλον ὡς οὐ σὺν ἄλλων ἀψύχων συλλέκα
σι χρ. ἀναπέμπονται δὲ τῶν χάριν δωρεάν
ἐναγωσιν, ὡς αὐτοῦ κελεύοντος ἀναπέμπεσθαι
νίσασθαι. δηλονότι τῶν θείων ὁ συγγραφεύς,
φησὶ δὲ ὁ ἱερὸς λόγος.
ναπέμπουσι μὴ γένηται, ἀπορήσει τις
φος ὀνομάζεσθαι.
δὲ οὐδός ἐστιν. ἢ δόξ.
ης θέας διδασκούσης. ὡς ἐν ἀρχῇ ἐποί
ησεν ὁ θς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἤτοι τὰ τοῦ
ὕδατος δημιουργίαν, ἐν τῷ δυσὶ φαλλομένους
ἡμέρας τὸ στερέωμα γενέσθαι. πολλὴν ἡ ὀρ
θοτητος ἐν τῷ θεοπνεύστῳ ἐμφαίνει τὴν ἀνοιαν.
ἐδύνατο γὰρ καὶ ἐν μιᾷ καιρουμένοις καὶ ἐν μιᾷ τοῦ τρόπου τῆς
δημιουργίας τὸ διαφορον γνῶναι. ὁμοίως γὰρ, πε
ρὶ τοῦ φωτὸς, ὅτι μετὰ τὸ φῶς. καὶ ἐγένετο
γίνος. ὅτι δὲ ἐξ ὕδατων. γένηται γὰρ φησὶ
στερέωμα. καὶ ἐστω διαχωρίζων ἀνα μέσον ὕδατος

καὶ ὕδατος· ἤτοι νήπτ, ὡς ὁ λόγος ἐγώνετο.
τὸ γὰρ δηλοῦ, καὶ ἐγώνετο οὕτως· ὁ πλάσας
καὶ πῶς ἐγώνετο· ἐποίησε γὰρ φησὶν ὁ θς τὸ στε
ρέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ θς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδα
τος οὗ ὑπὸ τὸ στερέωμα τοῦ στερεώματος· καὶ ἀνὰ μέ
σον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος· καὶ ἐκά
λεσεν ὁ θς τὸ στερέωμα οὐρανόν· ὁ δὲ πρόδρος
οὗτος, οὐκ ἐκλήθη στερέωμα· ἀλλ' οὕτως ὀφεί
λει ὀνομάσθη· ὅθεν δὲ ὀφείλει τοῦτο πράγμα
τος τὴν περιορίαν ἐδέξατο· ἐπεὶ δὴ γὰρ ἐωλῆς προ
φάσεως τῶν ὑδάτων οὐσίας σωίσειν καὶ ἤρυτῆ
φύσεις στεγανωτάτην μίσουν καὶ στερέμνοις, πε
σημορούθη στερέωμα· ἔτα ὡς ἀνωθεν ἐπικά
μνος καὶ πρόδρος οὐρανοῦ τῶν χρεάν ἡμῖν πλη
ρῶν· οὗτος περσωνομάσθη, ὁ χῦν δὲ φύσιν ὁ τῶν ὑδά
των τῶν φύσιν ὁ τῶν ὅλων θς· καὶ τὰ μὲν
ἄνωθεν ἐπὶ τῆς θεν τὸ στερέωμα λῖ· τὰ δὲ κά
τω καλέλιπεν· ἵνα τὰ μὲν ἄνω ἐπικάμνοντα τῆς
ὑγρότητος καὶ ψυχρότητος· μὴ συγχωρῆ τὸ πῦρ τῆ
φωτήρων λαμβάνειν τὸ στερέωμα· τὰ δὲ κάτω
μεμνηκότα δι' ἀτρέφητοῖς αὐτμῆς τὸν ἀέρα
δι' ἀναιμόμων καὶ ξηραιμόμων ὑπὸ τοῦ ἄνω
θεν ὑποκαιομένου πυρός· τοιγαροῦν καὶ ὁ
τῶν ὑδάτων διαπίσων οὗτος· ὅτε καὶ ἀνῆκε τὸ
ὄδυ· καὶ ὅταν ἀφόρμος ἀρίθμοῖς
ἐπεται· τῆς τοῦ θεοῦ πῦς διδασκαλίας καὶ τὰ

φρουσν· πληθωλικῶς γράφη διὰ γράφῃ τὸν
ὠῶοις ὀνομάζῃ· λέγουσα οἱ ὠῶοι τῶν ὠῶων·
ἐπειδὴ τῶν ἑβραίων ἡ γλῶττα, οὔτε τοὺ ὠῶου
τὸ ὕδωρ οἶδεν τὴν κῶς ὀνομάσαι· οὔτε
δὲ τῆς τοιαύτας πολλὰ καὶ περὶ τὴν ἑλλάδα φωνὴν, ἃ
τῶν ἀγράφων πόλιν· οὐδὲ τὴν κῶς ὀνομάζῃ·
ἀλλὰ θώας πληθωλικῶς· καὶ ἀδελφοὺ πάλιν
τὴν πόλιν· ἀδὲ καλῇ· ἀλλὰ δελφοὺς πληθω
λικῶς· τοίνυν ὡς πολλῶν οὐ τῶν ὠῶων· ὠῶν δὲ
γράνων ἡ διὰ τῇ γράφῃ· ἀλλὰ τὸ ἰδίωμα
φυλάξασα τῆς ὀραϊδος φωνῆς· ἐπὶ ἀνὰ ὕδρω
ψαλμῳδοῦσα φείδρουσιν ἡμᾶς τοῦ τοδὶ δὲ ὠῶου σα·
καὶ παραλήπουσα τὸ τῆς γραφῆς ἐκφώνησι δίω-
μα· δὲ δὸς εἶφη· ὁ ὠῶος τοῦ ὠῶου τῶν κῶ,
ὡς τὸ λῆλυ ὅλικα θάπορ δὲ τος ὁ ὠῶος ὄρο
φον ἔχῃ τὸ ὑπορκήμενου ὠῶου·· Ἡδὴ πολλοὶ
ἐπὶ τὸ τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πρὸ μὲν τοῦ δηλοῦσι ἀφικέσθαι
ἔφη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ ὠῶου φέρεται ἀσώματα·

Μάμμων ἐστὶν ὃν τὸν ὕδατος ἀσώματον. τὰ πρὸς γὰρ
ἀλλήλοις σωπῶσαι. τὰ μὲν καλοῦσιν ὀλλῖνων
ὑπογείων πόρων, τὰ δὲ καὶ καλοῦσιν τὸ ὑπὲρ φα-
νέντων πληθωλικῶς δὲ πάλιν σωματώδεις ὀνόμα-
σεν· ἐπειδὴ ἄλλοι μὲν τὸ ἰνδικὸν πέλαγος· ἄλλοι δὲ
τὸ τωυλικὸν· καὶ τὸ ὑρκανικὸν ὕδωρ· καὶ ἄλλοι
λιπεροπουλίς· ἄλλοι δὲ ὠκεανὸν τοὺς, καὶ ὃ δὲ
τάνος ὕδωρ· καὶ ἄλλο πάλιν ὠλωνιος κόλπος·

ὄξωθεν δὲ πάλιν ἐπὶ κλῖνα τὰ ὑμένι σου πέριξ.
Ὅλινες μὲν, ἁπλαῖ κλῖναι. Κλῖνες δὲ, ὡς καὶ οἱ νομάζουσι. Τὸ δὲ χάλκιν ὡς μὲν ἕνα κεκραμένα, σωλα
μιγμένα ἂν ὠνόμασεν. ὡς δὲ ὅλη πρίνας σωλᾶ
λιόν πρὸ τὰς οὐκέτι ὡς θύρας προβαίνουσι πρὸ τὰς ὀφθαλμὰς
πολλῶν ἀλόγων ζώων τὰ γένη. Τὰ μὲν, θηρία. Τὰ δὲ
πλοῖα πρὸς ἅλα πλέοντα. καὶ τὰ μὲν ὀρεσιβατὰ. Τὰ δὲ
πτηνά. Τούτοις ἅπασι δοφιὼ πεποιημένα
ὀθῶς. καὶ ταῦτα δὲ, τῆς ὠνάνεως ἕνεκα πεποίηκε
χρήσας αὐτῇ καὶ ὑμῖν καὶ ἡμᾶς ἁπαλφαίνεσθαι λαμ
φάνεσθαι. Ὥστε ἀνατέθεικε γὰρ ἡ χάρις τοῖς πλη
νικοῖ. καὶ χάλκεα τὼ δουλάτων ἀνῶν. Τὸ τοίνυν
τὶ δὲ ἄχρηστον καὶ κενὸν χρήσιμον. καὶ τὰ τοῖς
ἀνοῖς οὐκ ἀναφανῆ, τοῖς δὲ αὐτοῖς γεγενημένοις
ὁρμῇ. πρὸς δὲ τούτοις προορῶν ὁ θεὸς ὅλη καὶ πᾶ
πρόσφυσιν τοῖς ἀνοῖς. ἅτε δὴ διὰ τὼ ἀμφ
τίανθρώπων τοῦ θανάτου τοιοῦτον. οὐμόνων
ὑδρίμους ἀνὰ καὶ ἀλοξίκαπους ὠνθρωποφυμά
ὠνθρωπάνας. βλαστῶσαι τῇ γῇ προσέταξεν. ἐκ
τοῦ μάθοι τις ἂν ἀκριβέστερον, παρὰ ὠντὴν
ἰατρικὴν ὧν κεκμηκότων. ὅτι καὶ τὰ δοκοῦντα δηλό
θρα, παθῶν εἶναι ἰατήρια. καὶ ραννυμένα γὰρ
ὑδρωπας. ἀλοξίκα καλοῦνται. καὶ ὑγιάσας πα
ρακλητικά. ὠνθρωποφυμούργηθέν
ὠν. ἡ μέγεθος πρὸ θρου φῶς.
δικαιοσύνης θῦ. καὶ ὠκμὴ οὐ ὠνπολλ. κ' ὀξου τ ὠν

δημιουργᾷ. τὸν μὲν γὰρ πέμπτον οὐσίαν ἐκμὴ
ὄντων ἐδημιούργησε. τὸν δὲ δωδέκατον ἐξ ὧν ἔκτισεν. οὗτος τὰ γλωμωοῦσαν παρήγαγε.
τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν δένδρων καὶ τῶν ποωμάτων ἐξαῦ
τῆς βλαστήσαντα περιέταξε. καὶ τὸ φῶς τὸ νῦν
ἐδημιούργησεν, ὡς ἐπῆρεν, ὡς πορδὲ
τῶν ποωμάτων ἤγουν τῶν ὑδάτων τῶν φύσιν.
καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τὰ ἄνω ἀνῆψεν. τὰ δὲ κάτω κα
τέλιπεν. ὅθεν ἐκεῖνο τὸ φῶς διελὼν ὡς
ἐπέλησε, τοῖς φωστῆρας καὶ τοῖς μεγάλοις
καὶ τοῖς μικροῖς κατεσκόλασεν.

ἥλιος. τὸ δὲ σημᾶ καὶ δεκαπ᾽ δεκημᾷ. ἑβδεκάτ᾽.
ἥλιος ἀνίσχων μὲν καὶ δύνων. τὰς ἡμέρας πο-
ιῶ. ἵνα δὲ ταῦτα ὁρίζηται καὶ τὰνό τι ἀμφιδιαβάσχων
τὸν ἐνιαύσιον κύκλον ἀποτελῶ. οὕτω καὶ ῥοπὰς
ὀργάζεται. αἳ καὶ ροῖς ὠνόμασεν ἡ θεία γραφή.
ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀμφιβαίνω τὸ που πρὸς τὰ βόρεια με
ταβαίνων τὸ ἔαρ ποιῶ. ἔπειτα δὲ ἐπανήκει
μέχρι τούτων τῶν ὁρίων τῶν θερινῶν καὶ μεσημβρι
ζούσης πω. περὶ οὗτος δὲ αὖ τοῦ ἥλιον ἐπὶ
τὰνό τια, τὸ μὲ τὸ πωρο γίνεται, ἐπανιὼν δὲ αὖ
θις, τὸ χειμῶνα ποιῶ, ἐκεῖ τοῦ δρόμου τῆς σελή
νης, τὸν ὧν μῶν μαν θάνομεν ἀριθμόν.

τὸν μὲν θεὸν ἡ γραφὴ ἀπὸ τῶν ἔργων δείκνυσι· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρχη
ἀρχὴ γὰρ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔστιν ἀεὶ ὁ θεός· καὶ
γὰρ ἐγράφη οὐσία ἀλλὰ ἐνέργεια· ὑπόκειται
τὸ ἄντος ἀνεχόμενος ὡς ἔστι·

mensis à Luna.

Μὰ τὴν ἀκύτατα γὰρ ἡμερῶν ὧδε ὡρῶν δεούσων,
τὸν οἰκεῖον δρόμον πληροῖ, οὐδὲ χάριν, τοσούτων
ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀπεσαγορεύομεν· ἀπὸ δὲ
καὶ τῶν σελήνην ὀνομάζουσι μῆνα. Τὸ δὲ φῶς μὴ,
ὃ καθ' αὑτοὺς ἀνοήτους νοοῦμεν ἡμᾶς· τὴν γὰρ τῆς
γλαφυρολογίας μεγαλορρημοσύνας· οὐδὲ πῦρ ἁλ-
γοῦμεν· οὐδὲ σωμάτιον οὐδὲ πλάτων· ὃ δὲ οἱ
σωφρονέστεροι προσδέξαντο· ὃ δὲ οἱ τοῖς μυθοις σύν-
τεθραμμένοι τοῦ δὲ τοῦ μύθου τὸ σῦσσημον οὐδὲ
λύξαντο· τοῖς δὲ τοῖς ὅσοι τοῖς πίσσαλογίοις σῶν
οὐδυσωπῶν μόνου ἀλλὰ καὶ λίαν ἀνοήτων ἀνα-
χθελόγων· σημαίνουσι νῦν ἡ ἀναλφαβητί.
Τὸ δὲ σύνθημα σόρου κυρόν· ἀμήτου κυρὸν τοῦ φῦ
τὸν σαν· τοῦ καθῆραι τοῦ ξύλα τε μ΄΄, ἵσχναι τοι 6/
καὶ οἰκοδομίαν ἐπὶ τὴν σφαῖραν· σύντομον καὶ οἰκονα-
τὶ χρῶμενοι μεμαθήκασι· πρῶτον μὲν ἀπάρασι· πρό-
τον δὲ καθορμίσασι πρὸς τὸ σκάφος, καὶ πρότε-
μὲν τὰ σασι τὸ ἱστίον δέ· πρότον δὲ καθεῖ, ὑπὸ
ραγμάτοις ἐξεπάδοντος· τὰς τῶν ἀσόρων νε-
φέλας τὰς τῶν ὄμβρων, πολλὰ δὲ καὶ ἡμέρας καὶ μῆνας
ἢ πολέμιον ἐν, ἢ δοκίμιον ἰδόντες, ἢ πολεμίων ἐν-
μῆν πρὸς βολὴν· ἢ πλωτῶν ἢ ἀνέμων φθοράν. Ταῦτα
τοίνυν σοφὰ μὲν καλέσουσιν οὐκ ἀνδρα· ἀπαλοὺς δὲ ἀ-
νοίας καὶ δυσωρφίας μεστά· ἡ δὲ πρὸ τοῦ μὲν φῦ
πρὸς τῶν φωσφόρων τάξιν μετ' οὐ τοῖς ἐποίησεν·
Ὁ φθαλμοὶς ἐχθὲ τάξιν, ἢ τοῦ φωτὸς τῶν ὑπορ-

βολὴν· σὺ καὶ ὧν κτίσμασιν τοῦ θεοῦ λογικὴν ψυχὴν ἐν τοῖς μικροῖς καὶ μεγάλοις φωστῆρας, σὺν μεγάλοις τοῖς ζῴοις ἀφίησιν ἄγγελον. τῶν δὲ φυτῶν ἡ φύσις ἀναθήλασε ἄμπελον· λίνος χαρτὶ μὲν φυτὸν γραφῆναι τοῖς δὲ ζῴοις ἐφ' αὐξήσει ἐπλάσθη ἐν ὀξέσι·

Σὺν λεμώσι καὶ σὺν λέουσι καὶ σὺν παντοδαπῇ βοτάνῃ τῶν καὶ δένδρων ὁ θεὸς ὁ τοῦ σωτῆρος, τῷ γῷ ἐπλήρωσεν ἅπασαν. τὰ δὲ ἄλλα ζῶα, ἀνόσια παρήγαγεν ἡ γῆ τοῖς τοίνυν αὐτοῖς τῶν ἀλογίαν προσήγαγε. ἵνα δὲ τῆς ἀλογίας. τὰ μὲν πρασινηκὰ λίμνας καὶ ποταμούς, τὰ δὲ πληρῶ τῷ γῇ· ἀλλὰ τὰ θηρία ὁ τοῦ πλάστου ἐστὶ ποίημα ὁ θεός· ἅπαντα τὰ παιδία. καὶ μορμολυκίων καὶ μάντεων. καὶ ῥάβδων. καὶ τοῖς μὲν, αὐτὰ δὲ πτόμενα· τοῖς δὲ, καὶ παιδεύομεν, καὶ ἐκδράσκομεν· πᾶσι αὐτοῖς ἀταξίαν πρᾶγμα δεόμενοι· ὑπὸ δὲ τοίνυν πεποίηκεν ἡμᾶς ὁδὸς πρὸ τῆς χῆ· ἵστρα θυμίαν ἐκκλίνοντας, οἷον μάντας ἵνας καὶ μορμολύκια, κατὰ σκολιὰ τὰ θηρία· ἵνα τούτοις ἡμᾶς δεῖ πτόμενος. πρὸς ἑαυτὸν ἐλθεῖν· καὶ καλῶ αὐτοὺς σύμμαχον πρίσκιλλα· ἀλλ' ὡς πρὸ ἵλεφοι καὶ σὺν μορμολύκων καὶ σὺν μάντων καὶ ἀφρονοῦσιν· οὗτος οἱ τῆς ἀρετῆς δόφιμοι, τὰς σὺν θηρίων γόμμιν δοῖ πρὸς βολάς· καὶ ἀρ' οὐ δεῖ πρὸ τῆς ἁμαρτίας παρέσκευα τὰ θηρία· τῶν δοῦ ὁμολογοῦντα, καὶ σὺν ὑπάλιν ἐς τῶν καὶ βωτοῦ φοῖ οὐ τί· δίκαιον

προβάτων πολλοὺ καὶ παρδάλις· καὶ σὺν τῷ
λάπι πρόβατα· καὶ ὃν σὺν τῇ παρδάλει κοιμῶνται
λέοντες· ὀρυγόμενοι μὲν ὄφεις· ὡς ἂν σὺν δὲ μὴ
δολοῦντες· τοὺς δὲ δόλους τῆς θέας οἰκονομίας, ἃ
ὥρων ἐν αὐτῷ χαρακτῆρας, οὕτως οὐ χίζει τοῦ ἀ
ποστόλου χριστοὺς ὁδοὺς τὰς ἐμβαλών, καὶ τῆς ἁμαρ
τίας τὸ χαῦνον καὶ χαλαρὸν οὐ χώρων, ἀπεω
θεῖ παραυτίκα· καὶ πολλὰ τῆς πύρας ἥλατο·
ὡς πορθήσας ἑαυτοῦ τὰς πρακτόμους· ὅτις τῷ
μισαμόθεν προσήκοντι προσέβαλε σωτῆρα·
μὴ μὲν δὲ τὰ θηρία δι' ὧν δοκάμω· ἐπὶ δὲ τῆς ἀρ
τῆς τῶν πανοπλίαν ἀνύχομαι καὶ οὕτω δὲ ἐρᾶ
θυμοῦ τῶν καθόμενος ὁ θεὸς τοῖς ὄρεσι δρο-
σώδεσι πληρώσει τόποις· καὶ τοῦ τῆς νυκτὸς
αὐτοῖς καιροῦ ἀπύθμενα θεσπεσιότητι αὐτῆ
γράφησι διελαύσεται, πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ· τοῖς ὄρεσι τοῖς δὲ, τοῖς ἐν τῇ γῇ δένδρων
χαράδρας, ὅπως ἐν ἐκείνοις κρυπτόμενοι, μὴ
ἐπεμβαίνωσι τοῦ ἀνθρώπου τῷ λόγῳ· ἵνα δὲ μὴ
πάντα πᾶσιν ἀλωβητοι θαμβοῦντες· καὶ ἀφρο-
νῶν ὡς βλαπτόμενοι δὲ ἀναθαμβῶν, ὥσπερ ὁ
Ἰωσὴφ χορὸς δόλιναις ἡδοναῖς ἐκπολλῶν μυριάδων
θεοῦ τὰ καθ' ἡμᾶς πρυτανεύων, ἢ ὑπὸ σκορπί
ων ἢ δάκνεσθαι, ἢ ὑπὸ ὄφεων δάκνεσθαι· ὡσαύτως
δὲ ὁ λὶς μὴ ἐκπηδᾷ πολεμῶν· ἵνα δὲ μὴ μυρίαν
καλῶν τὸν πολυπόθητον· ἢ ὑπὸ τῆς πολ

ψ. ιη. .ιι. προσεβάλετο σώματι

ψαλμὸς .ρδ.

κῆις ἐκδύνου προμή, φρουρᾶσθαι παρακαλῶμεν.
ἀπὸ τοῦ δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ἡμῶν ἀχρήστα τὰ
θηρία· πολλὰ γὰρ ἐστὶ τούτων, ἀλόξ ἐκ καὶ ἄρ-
πᾶδες καὶ λασιοπόζουσι φάρμακα· μηδὲ τοί-
νῦν αὐτὸ καθ' αὑτὸ τὸ θηρίον ἐξετάζων, ἐπὶ μὲ-
μφέσθω σῶ πολήτῃ, ἀλλὰ τὸ χρήσιμον ἐπιζητείτω·
ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα τὸ ἀνίνον πολλοῦ χρὴ καὶ ὥραν
ἁρμονίαν· καὶ σὺν μορίων τὸ χρήσιμον· ἀλλ' ἔχει καὶ νό-
ρῦζαν· καὶ πτύελον· καὶ δυσώδη καὶ πρὸς ὑπηρῖνό
μενον· ἀλλ' οὐδὲ οὐ φρονῶν, ἀπὸ τούτων δὲ ἀφαί-
ρεῖσθαι ζῴου· δὶ χαλᾷ τούτων βίδναι, σὺν ἄδωλα·
δὲ γὰρ τούτων ἀρδόμενον τέθηλε· χρήζει γὰρ καὶ
αἵματος· καὶ φλέγματος καὶ χολῆς ἐναδρᾶς·
ἀλλ' ὡς πορδὲ τούτων σωτήριον, οὗτος δὲ
δὲ τὸ τοῦ δὲ λυσιτελοῦν· ἑνὸς γὰρ σὺν ἁρμοῦσαν
τοῦ δυνασμοῦ ἕνεκα, δεῖ δὲ ζῷον· οὕτω πάλιν
ἕλκεσμίαν σὺν δακτύλων ὠφελήμενον σκύταλι, ὁ-
ψεται πάντως ἀπὸ ἄχρεῖον, ἀπὸ σωπημέ-
νη, πλέον παρὼν σῶ σῶμα λιχρᾶν· οὕτω τοί
νῦν καὶ ἡμᾶς πρὸ σὺν ἀπὸ δυμὴ αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἀ
κάσου μέρον ὀξετάζων τῆς πλείονος· ἀπὸ ζητ'
ἕτερον πάλιν χρήσιμον· ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ καυσικόν ἐστι·
καὶ δὲ μόνον σώματα, δὲ καθαρά, ἀλλὰ καὶ οἰκί-
ας ἐμπίπρησι· καὶ πόλεις καὶ λίμνας· ἀλλ' ὅμως σύν
εστι σὺν τέχνῃ σοι χρῶν· δὶ ὧν τὰ πάντα σωτήρ
μοσαι· καὶ δὶ χα τούτου τῷ θηλῷ φύσιν δὲ λαβεῖν

τῶν ἀλόγων ζώων· καὶ τὸ ὕδωρ τῶν αὐτῶν ἐστὶ πίνειν
ἀλλὰ τῷ γένει· οἱ γὰρ καὶ λαγωοὶ πάντες τῶν αὐτῶν
λαμβάνουσι, δρόμου· λυμαίνεται καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἡ ἀέρος πνοὴ ἀνεχομένοις ἀποῦ δὲ μηνομὰ
παραπαίων, ὀλίγου τοῦ ὕδατος ὀνομάσαι τοῦ
δὲ καὶ τῷ γένει ἀφ' οὗ· καὶ τὰ φυτὰ ῥάφη· καὶ τὰ ἄλλα
ζῶα· καὶ τῶν ἀνθρώπων τῇ φύσει· οὕτω τοίνυν καὶ τῶν
ἀνθρώπων ἁπάντων ἐξετάζομεν· μὴ αὐτὸν καθ' αὑτὸ βα-
σανίζοντες· ἀλλ' ὑμᾶς τοὺς νῦν ὄντας· ὧν ἕνεκα τῶν φιλίμου·
ἀλλ' ἐστὶ τῶν κοινῶν σωτηρίας ἀλλὰ χρεών· καὶ τὰ ἡμῖν
γὰρ, ἀλλ' ἁπάντων τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς δοθῆ-
ναι αὐτῷ καὶ αὐτῶν δεσποτείαν· ὡς παραβεβη-
κότος δὲ τοῦ θεοῦ μένου· ἐστὶν ὅτε καὶ φρονήσει
γὰρ οἱ πονηροὶ δοῦλοι, διὰ πλοῦτον ὠφελοῦσι τοὺς ἐθύ-
νοντας αὐτοὺς πορίζοντες πολλῶν κεκτημένους
ὅταν τινὰ σωτήρια μηχανήματα· παρὰ τοῦ
ἐσφραγισμένους· νῦν ὅτε φρονήσεως ποιήσωμεν
ἀνθρώπου καθ' ἡδονὴν ἡμέραν· ἐκ δὲ τοιούτων
ἐνεστηκότων συνόντων ἀρετῶν, πρὸς
τοὺς ἀτελεῖς αὐτὸν φρονήσεως, καὶ τοὺς πονηροὺς
δαίμονας, ὡφελοῦντες οἱ μεμορφωμένοι,
ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἡμέρας ἐφη· ἀνεξικάκως
κατ' ἡδονὴν ἡμέραν· τοῦ δὲ καὶ ἀπελεύθερων καὶ δού-
λων, τῆς τῶν οὐσίας, τῆς τῶν φωνῶν ἀλλ', ὁμοίως
ἀπόλουσι χρὴ τῶν φύσιν· οἱ δὲ αὐτοὶ ἔχουσι ποιητῶν
καὶ δημιουργῶν παρ' αὐτοῦ δεδεγμένοι τὸ· ἦναι·

οἱ δαίμονες καὶ ὡς πονηρίαν ἐκπύστους ἐργάσαν-
σαν· ἀνοίας τοίνυν ἐκ τῆς τοιαύτην ὑπολα-
βοῦσαν τῶν πανηρῶν δαιμόνων καὶ τὸ
πράγους τῆς κακοδοξίας· Ἰουδαίοις δὲ, ὡς καὶ
ἔφην, ἀφροσύνῃ ὠχύρωσαν· φασὶ γὰρ πρὸς ἐ
αὐτὸν φρονεῖν τὸν σὺν ὅλων θν· τὸ ποιήσωμεν ἄνον,
καὶ κατὰ ἡμετέραν εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ
μὴν ἀρχάς· καὶ γὰρ ὑπαὶ καὶ στρατηγοί, πλη-
θῶν τινῶς ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος· τὸ, καταβάντες καὶ συγχέωμεν·
καὶ πρόσταγμα· καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ οὐσιωδῶς
δυνοὶ πλῆξ, ὡς ἐνίκησε τὰ πάντα ὁ τοῦ ὅλ-
λου θς· καὶ πρὸς γὰρ φησὶ πάντος ἀνοῦ ἡμέραν ἐν
ψμοῦ· καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἂν φάγητε ἀπ' αὐτοῦ· ἐκ
τοῦ πλάσματος τοῦ ἀνοῦ· καὶ οὐκ ἔστι τοῖς σοφοῖς ἀ θρό-
πων μοῦ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινά· ἃ νῦν ἀνα-
τελῶ· καὶ ἀναξῶ τοὺς σὺν ὁρίων τοὺς· καὶ
τοὺς σὺν βουνῶν ποταμούς· καὶ ἐν παντὶ δὲ ὡς ἐ
τοῖς πανταχῇ γραφῇ, ἐνίκησε ἐστὶν ἀκοῦσαι τὸ
σὺν ὅλων δικαιωμάτων θῦ· ὀλιγάκις δὲ τοῦ
τοῦτο ὡς ἐκεῖνος ἀλλοδοξίαν ἀγκαλίζεται· σὺν τῆς γῆ
ἀδος ἐκ προσώπων ἐμφάνων τοῦ ἀρίστου, καὶ ἀπ'
ἐνίκησε τὰς γρώσσας σοιήσωμεν, ὃ χρὴ ἐνίκησε φῆ
καταβάντες καὶ συγχέωμεν τὰς γρώσσας· ἀκολοῦ
θησαντες, συγχέωμεν αὐτῶν τὰς γρώσσας·
καὶ ἐν τούτοις τοίνυν· ὡς πρὸς τὸ λογικὸν δίκτυα
τηλίζου ὁμοίως ἀποστόλους ἀναπαύζεται ἐμοὶ ∈

οἱ παραπλῆγες
Dementes.

γενεὰς, ταῖς τῆς ἀγίας τριάδος ἐπικλήσεσί τε
λεσιουργῶν τὸ πανάγιον βάπτισμα μέλλον δη
μιουργεῖν τὴν ἐκείνα πεληψομένην ταμῦν φύσιν,
αἰνίγματα τῶδε καὶ τὸ ταυτὸν τῆς οὐσίας. καὶ τὸν
ὧν προσώπων παρεδήλωσεν ἀρίθμον. ὧν φα
ναιμὲν γὰρ, καὶ εἴπεν ὁ θς, τὸ κοινὸν τῆς θείας
δεδήλωκε φύσεως. ἐπαγαγὼν δὲ τὸ, ποιήσωμεν,
ἐνέφηνε τῶν προσώπων τὸν ἀρίθμον. οὕτως πά-
λι ἐν ἰκῶς μὲν εἰπὼν κατ' εἰκόνα, τὸ ταυτὸν τῆς φύ
σεως εἴδειξεν. οὐδὲ εἴπε κατ' εἰκόνας ἀλλὰ κατ' εἰκό-
να. ἡμετέραν δὲ εἰρηκὼς, τὸν ὧν ὑποστάσεων δε-
δήλωκεν ἀρίθμον. ἅπαντα γὰρ προορῶν ὁ τῶν ὅλ
θς. ὡς ἡδη γεγενημένα τὰ μήπω γεγενημένα.
καὶ προθεωρῶν τὴν τοῦ μονογενοῦς σάρκωσίν τε
καὶ ἐνανθρώπησιν. ὡς τάν τὴν τὴν φύσιν ἐκ παρ
θένου λήψεται. καὶ οὕτως ἑαυτῶ συναψεῖ τε καὶ
ἐνώσει ὡς ἐν πρόσωπον θῦ τε καὶ ἀνῶν νοεῖσθαι, ἓ
μίαν αὐτῷ προσκυνήσιν περὶ τῆς κτίσεως ἀπ'
προσφόρεσθαι, καὶ μάλα εἰκότως. καὶ αὐτὴν τοῦ
γένους τὴν κρηπίδα τιμῆς μεγίστης ἠξίωσε. πρῶτον
βουλὴν τῆς δημιοῦρ προτάξας. εἰς τιμὴν τὲ τοῦ δη
μιουργουμένου, καὶ ἵνα τοῦ δημιουργουμένου, τὸ
λογικὸν προσημένη. εἶτα ὧν προσώπων παρα
δηλώσας τὸν ἀρίθμον. ἵνα τοὺς ὕμνους ὁ μέλλ
προσφόρειν ἐπὶ τῆς γῆς, λαβὴ τὰ τῆς θεολογί
αἰνίγματα. καὶ ὁ τοῦ παναγίου βαπτίσματος

ἀξιούμενος, γινώσκουσα φῶς ὡς ὁ πλάσ-
σων· καὶ ὁσιώσας —— πλά-
σων· πρὸς δὲ τούτοις· καὶ οἱ οὐδ' αὐτουργὸς τῆς πλά-
σεως γιγόμενος, ἐν ξύλῳ τὸν πολύτονα πορί-
ζει πλάσμα φιλοσοφίαν· τὸ δὲ καὶ ἰῶβ ὀργάνῃ
πρὸς αὐτοῦ βοᾷ λέγων· αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν
με καὶ ἔπλασάν με· τούτοις ἐχρήσατο τοῖς λόγοις
καὶ ὁ θεὸς δαυίδ· τὸ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ δημιουργός· καὶ
δι' ἀξορμίου· καὶ διὰ ἡσαΐου φησὶ· ὅλιγόμος σοι ὁ
αὐτὸς διὰ πλάσεως ἡμῶν· ἀπὸ οὖν τοιαύτης χορηγίας ἔχων τὸ θεῖον
φαμέν, οὐκ ἂν δύναιτο βουλῆς τινὸς καὶ προνοίας
ἵνα καὶ τοὺς πλάττοντος μὴ θεοὺς πρὸς τὸν τῆς σὺν-
θέσεως φόβον ἀναγάγοι τὸ πρόσωπα· ἀπὸ δὲ
τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ πολλοῦ περὶ τὸ ζῷον ὅλοι·

περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς

Ἰδοὺ τὸ ὅραμα τοῦτο τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὸ θεοκλήτον
οἷον· ἀπόκλησιν ὡς ἐρήκασιν· ἐγγὺς ἡμῶν τοῦ
τῆς ψυχῆς τὸ ὅραμα τοῦ, μᾶλλον ἀνῆμεν
ον· ἀστικοὶ καὶ ἀγχάστικοι· καὶ πᾶσαι αἱ λε-
σώματοι καὶ ἄϋλαι φύσεις· ἀλλὰ πάντα πάσαι
σωμάτων ἀπηλλαγμέναι· καὶ ἀμήχανον τὸ ὅραμα
τοῦτο ἔχουσαι· ἡ δὲ ὑπόσχεσις ἡ τοῦ σώμα
τὸ ἀόρατον, φασὶ καὶ ἡμᾶς ἐν ἀναγεγράφθαι· ἐπὶ
τῆς παλαιᾶς λεγούσης· ἐπουσίᾳ γράφως· ἀνοίξουσι τοὺς
ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδῃ· καὶ ἐκεῖνον τοῖς δὲ καὶ
ἄνθρωπον· ὡς φράσῃ τὸς ὅσμὼ ὁμοίας· καὶ

Genes. 3.

Psalmo 118.

Ad imaginem.

4. Reg. 19.

τὸ σῶμα τοῦ ἐλαίου ταῦτα· καὶ σὺν τῷ χρίειν αὐτοῦ τὰ
πόδας τῆς σφῆς· καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ οὐσωφόδον
οἱ ἅγιοι ἡλίθιοι, ὡς αὐτοῖς δοκοῦν δαιμονώμενος ὁ
διδάσκαλος ἦν· τῶν σὺν ἀνοήτων αὐτὸν φασὶ τοῖς λόγ
ῥδ· καὶ ἐπιθεὶς τὸ φθαλμῶν ὁρῶμενος· τῶν ὀπῆ
καὶ αὐτοῦ δακτύλων· ὀφθαλμοὺς ὀνομάζει· καὶ οὐ
πάλιν τῶν ἀνοήτων, ὥστα· ἐπιθεὶς, διὰ τούτων
νοῦ σὺν μορίων αἰνούομεν· καὶ τὸ πρόσταγμα, σύμα
ἐστὶ αὐτοῖς, μὴ τούτων μόνον αἰνοῦντων λέγω· ἀλ
λὰ καὶ σὺν τὸ ἀπορίγραφου τοῦ διδασκόντων·
Psalmo 38. πῦ γάφησι πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύσου· καὶ ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου, πῦ φύγω· καὶ ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν,
σὺ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἅδην, πάρει καὶ τὰ
ὄζης· καὶ τῇ σαμαρίτιδι ὅτε εἶφη· πνα ὀφεὶς καὶ τῷ
Joan. 4. προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν πνι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυ
νεῖν· δεῖ πνα ὄφεις· ἁπλοῦς ἄρα καὶ ἀσώφιλος·
καὶ ἀχημάτιστος· ἀπὸ γάρ περὶ τοῦ περὶ τούτ
μηκύνει δυσὶ λόγοι τούτων ἕνεκα·

Τὸ δοῦναι ποιήσωμεν αὐτὸν καθ' ἡμᾶς δρᾶν, καὶ
καθ' ὁμοίωσιν· ἵνα σὺν διδασκαλῆ ὦσι σύνοια·

Ὁ δὲ τοῦ ποιήσωμεν τῶν ἀνθρώπων καὶ κατ' εἰκόνα· ὁ σὺν
ὅλων θεός, τοῦ αὐτοῦ διὰ πλάσεως χάτου οἱ οὐ λίνα
ἡμῶν ἀπὸ σὺν μίσωτε θεῶν σὺν ἐμψύχων καὶ σὺν
ἀψύχων· ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἵνα τὰ μὲν ἄψυχα τὰ καὶ
ἐμψυχα τούτων πρὸς φόρησιν πρὸς πόλιν αφόρου, τῶν
χρεῶν· αἱ δὲ κτηνῶν ταὶ φύαι σὺν τῇ πορεία τοῦ δουκη

δημουΝ, τῶ πορί τοῦ τοῦτου πεποιηκότα σκηνῶ
σοῖν ἄνοιαν. τοῦτο γάρ καὶ ὅθεος ἀπόστολος φη,
σὶ πάντες ἐσὶ λατρευτικὰ πάντα ἐσθιανο
νίαν ἀποσκλῶ. διὰ τοὺς μόχθους τας κληρο
νομῆσορίαν. καὶ ὁκς ἐν τοῖς ἱεροῖς διατηλῖ
ὁρᾶτε μὴ καλαφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν
τ' ἐθν τῶν ἐνὶ ἐλαχίσων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οἱ ἀ
γελοι αὐτῶν καθημέραν ὁρῶσι τὸ πρόσωπον τοῦ
πρς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. λιν ὑς δὲ ἀνθρωπικὴ μηρίφκε
χρημένοι σαφως ἀπὸ τῶ ἐξ ἀποπλῶ ὡπαγγέλ. καὶ ἦ
χέ ἴωσαν ἐν ἰχθύων τῆς θαλάσσης. καὶ ἐν τοις
ἑρπετῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κλλωῶν. καὶ πάσης τῆς γῆς.
καὶ τούτων ἐν ὄρεσι τῶν ὠῶν τῆς ἰδέας ὡς πορ
γάφε ἐχθ ἐν ὅλων τῶν ἀκατόφαν. οὕτω δὲ ὁ σωκε
ἐν μιᾷ ἀνῷ ἐν ἀλόγων ζόων τῶν ὠξουσίαν. ὡς ἐμὲ
λησε καὶ ἄπαξ ὀφθῆν, ὡς ἀρχιτέκτων μιμήματα δη
μιουργῶν καὶ αὐτὸς καὶ ἀμίμησιν τοῦ πεποιη
κότος θῦ. καὶ οἰκίας, καὶ τέχνη καὶ πόλις. καὶ
χίμαιρας καὶ ἀνθρ. καὶ νεωρία. καὶ ἅρματα.
καὶ ἅρματρίδια. οἷον ὁπλιτῶν ἅρματα
καὶ ἡλίου. καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων ἐν σχήμα
τα καὶ ἀνῶν καὶ ζῶων ἀλόγων φύσεις. ἀπ' ἀπό
ρου τὸ τῆς δημιουργικῆς διαφορου. ὁμοίως γὰρ ἐν ὅλων
θς. καὶ ὁ ξύλων καὶ λιθίνων δημιουργός
δι' χρόνου καὶ πόνου. ἅμα γὰρ ἐβουλήθη,
παραχρῆμα ἐδόξαν. ἀνθρ δὲ, ὅταν καὶ ὀργάνων

λ καὶ ἐφάνη θεῶ καὶ ὁ ἀρχιτέκτων γεγονὼς τοῦ οὐθενὸς ἐφάνη

λ τοῦ

βουλῆς· καὶ ἐκ θυμόεως καὶ χρόνου· καὶ πόνου·
καὶ τεχνῶν ἐδρῶν θ' εἵνεκα τοῦ γνομένου παλλασκοῦ·
ὁ γὰρ οἰκοδόμος δι' ταῦ χαλκέως· καὶ ὁ χαλκεὺς,
καὶ μεταλλεὺς καὶ ἀνθρακέως· καὶ πάντες ὁμοῦ
τῶν ὑλοτόμων· καὶ οἱ ὑλοτόμοι τῶν φυτουργῶν·
καὶ οὕτως ἐκάστη τέχνη παρ' ἄλλων ἄλλων τεχνῶν τὸ
οἰκεῖον ἀπαιτίζεται χρῄζων· ἀλλὰ καὶ οὕτως ὁ τῆς μι
ουργῶν ὁ ἄνθρ. μιμεῖται τὴν μίμησιν τοῦ ποιητοῦ·
ὡς θεὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ γὰρ ὁ θεὸς, ὡς ἀρχέτυ
πος τοῦ ἀνθρ. σχήματα· ἀπὸ τῶν μορίων
θεὸς ἔχει· τὰς δὲ ἐνεργείας οὐκ ἔχει· ἐσόρηται
γὰρ ψυχῆς· οὐδὲ κινεῖται τὸ σῶμα· οὕτω καὶ ὁ
βασιλεὺς ὁ ἄνθρ., καὶ ὁ ῥήτωρ· καὶ ὁ μιμούμενος
τῶν ὅλων θν· ἀπὸ μὲν τῶν ὅλων θς, ἀπὸ τῶν μορ.
ἀπὸ μαρτύρων δὲ ταῦ καλεῖσθαι· οὕτω γὰρ καὶ τοῦ καὶ
καλεῖσθαι· ὡς αὐτὸ πρὸς τοῦ μίσους μεμισημένου·
ὁ δὲ ἄνθρ. ῥήτωρ, καὶ μαρτύρων δὲ ταῦ καὶ καλεῖ
σθαι· ἀπὸ δὲ τῶν ἐμισημένων· οὐ ὡς καὶ ὁ θς·
ὁ ἄνθρ. ὡς ὀνομάσθη· ἐπὶ δὲ τῆς καὶ θεοῦ προσηγο
ρεύθη θῦ· ἀπὸ γὰρ φησὶν· οὐκ ὀφείλεται καὶ
πεποιηθαι τῶν κεφαλῶν· θεοῦ καὶ δόξαθῦ ὑπάρχ
χει· ἀπὸ πάντων δὲ μὲν ὡς ὅλων θς, φησὶν εἶχεν εἶναι,
δὲ προσηγορίαν φίλων· ὁ δὲ ἄνθρ., ὡς θεοῦ, τοῦ
νομαζέσθαι· ἐσόρημένου τοῦ πράγμ. δὲ τὸ
τὸ ἀπορίπταφον ἀληθῶς μὲν καὶ κυρίως, ἐστὶ
τοῦ θεοῦ ὅλων θῦ· μιμεῖται δὲ οὕτως ἀσορία· καὶ

λ πῶς ἀνθρ καὶ ὁ νοῦς
ὁ ἀνθρώπειος, ἐν
ἀκαρεῖ γὰρ περι
νοεῖ καὶ λαλεῖ ἑώρα
καὶ λαλεῖ ἐσωτερικ

τὰ βόρεια· καὶ τὰ νότια· καὶ τὰ ὑπερώια καὶ
τὰ ὑποχθόνια· ἀπὸ τῆς οὐσίας· μόνης δὲ τῆς
τοῦ θεοῦ μου φαντασίας· ὁ δεσπότης, καὶ τῆς δόξης
καὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς δυνάμεως, τὸ ἀπορίγραφον
ἔχει· σὺ δὲ οὐκ ἔστις καὶ ὁ δράκων μίμησιν αὐτῆς βυσά-
ζων ἐν τῇ τοῦ ἀνθρώπου ψυχῇ· ἔχει γὰρ καὶ αὐτὴ καὶ τὸ λο
γικὸν καὶ τὸ ζωτικὸν ἐν ἑαυτῇ· καὶ γλυπτὰ μὲν ὄντως,
τοῦ λόγου· σύμπροσθεν δὲ τοῦ λόγου· πνα· τὸ
γλυπτὸν οὐ κατὰ πρόσωπον τοῦ λόγου· σύμπαρομαρτοῦν
δὲ αὐτῷ τοῦ λόγου· καὶ σύμπροϊὸν γλυπτὸν· ἀλλὰ
ταῦτα, ὡς ἐνεργείᾳ προσεστῶτα αὐτῷ· οὐδὲ χάριν, ἐ
ὰν μὴ πάντως ὁ λόγος ἐστὶ καὶ τὸ πνα· ἐπεὶ δὲ τῆς, ἀ
βίαιος, βίαιον σύμβολας ἔποσαλσης· καὶ ἀοῦ-
χρηστον σὺν ὑμῶν ἀς καὶ καθ' ἑαυτὰς ὑφεστῶσας·
γεγόνηται μὲν γὰρ πρὸ τῶν αἰώνων αὐτοῦ πνς,
ὁ θεὸς λόγος· ἀχώριστος δὲ ἐξ ἰδίου γεγονὸς τος·
καὶ ἐκπορεύεται αὐτοῦ τοῦ καὶ πνς, τὸ παναγίου
πνα νοσίαν δὲ καὶ ἐνέργειαν ὑποστατικὴν πάντα ἀφ-
ῆσιν ἐνοργή· τὸ εὖ καὶ τὸ ἀγαθὸ πνα· ὅλα ἐρῶν
δὲ ἁπλῶς καθὼς βούλεται· ἀπὸ πορεύεται τοῦ πορεύ-
εσθαι μηκέτι· μυρίας γάρ ἐστιν οὖν δυνάμεις
τοῦ θεοῦ, παράληψις ἀγγραφῆ· ἃ πάντα ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
τοῦ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἄρρητα καὶ ἀθέλητα ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· ἃ δὴ ἕκαστα καὶ τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων
αὐτῶν τοῦ θεοῦ· ὡς τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ τοῦ αὐτοῦ
θεοῦ· ἃ καὶ καθ' ἑαυτὰ ὄντα ἄρρητα καὶ ἀθέλητα ὑπάρ-

A. Fol. 494.

διαφορὰν καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ἀνθρώπου· σύμφυτα μὲν ὅλα· ὡς πορδὴ τῆς κήλης τῶν ἀέρων σωματοποιῶν δὲ καὶ τῆς μεταλαμβούσης αὐλῶνος, οὐ τῶν δὲ τοῦ ἐμφυσήματος ὀφθέντος τοῦ ἀνθρώπου καὶ αὐλῶνι παραδόξῳ τῆς ἀφάτου φύσεως· ὡς πορὰ αὐλῶνα χαλάσας ἡ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐμφύσημα τῶν λύσασιν. ὡσαύτως καὶ τὸ γλωττοῦ, ἀγλωττῶσαι παθεῖν· τοῦ μακρὰν ἐμπεσεῖν πνεύματος διὰ πολλῶν φίλαναν· καὶ ἐγλώττωσε ἄνος, ἡ ψυχὴν ζῶσαν, ἣν ψυχὴν ζῶσαν τοῦτ' ἔστιν ἐνοῦσαν· κινοῦσαν τὸ σῶμα· ἐξ ἀρχῆς πρὸς τὸ ζωτικῶν πνεῦμα, καὶ ἡμῖν πνεῦμα προσφυὲς ἐν ψυχῇ· διὸ καὶ πνεῦμα φυτικὸν παρ' αὐτοῖς σφόνδυλ· τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ὄνομα θεῖ τοῦσα·

Περὶ πολλῶν διαφορῶν τῶν ἐν ὁμοιομερείαις ὀργάνων ὀφθέντων· ἐκάστη τῶν ἀνωνύμων, ἵνα ἀνωνύμως δημιουργίσθῃ αὐτῇ·

Περὶ τοίνυν μὲ τῆς ἐπιπλοκῆς σύμπασαν πλοῦτον ἐδημιούργησεν, δέδωκεν ἀντὶ δημιουργίας, τῷ ζ· ἡμέρᾳ τῷ ἀλογίαν· ἵνα μὴ μόνη παρὰ ταῖς ἄλλαις, ἀμέρασος δοκῇ· καὶ ἵνα μὴ πρόπαιος καὶ ἄχρηστος δοκῇ· διὰ τὸ μὴ δὲν ὄργανον ἐν αὐτῇ γεγονέναι· τὸ μέντοι γε ἐν αὐτῇ ἀντὶ τοῦ ἀφώρισε τὸ ἦθος· πολλοῦ γὰρ τοῦ δ' ἐστὶν ὁ λόγος ἐν τῇ γραφῇ·

καὶ ἀρ πορίτμη, φησίν· ἡγιασμένοι φησὶν ὑπ'
ἐμοῦ ἀγωσταὶ οἱ. τουτέστιν ἀφωρισμένοι·
ἄλλως τε καὶ ἰουδαίοις ταῦτα συγγράφων, ἀνα-
γκαίως τὸ· ἡγίασεν αὐτὸν· τὰ ἑπτὰ ἵνα πλέον
ἄβρας ἀποφήνωσι τὸν σαββάτου· τοῦ γὰρ καινομη-
νίου· ἐφ' ὃν ὀγδόην ἡμέραν ἐποίησεν ὁ θς· τὴν
ὀγδόην καὶ τὸν μὲν ἑβδόμην ἡμέραν καλέπαυσε
πὸ παντὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· καὶ ἡγίασεν
αὐτὴν· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἀπέπαυσεν· καὶ τὸ
τοῦτον τὸν λόγον καὶ τὰς ἡμέρας τῶν ἔργων· ἀγίασεν γὰρ
μὲν ἀμφὸ ὀγδόην ἡμέραν, ἵνα στάξεως τῶν ποιήσεων
φοιδηλώσῃ καὶ· ὁδὲ ζ· τοῦ μηδὲν ἄλλο παρ ζωὴν τὴν
σωμφησὶν ὁ θς εἶναι τὴν ἡμέραν τῆς ἀναπαύσεως, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ
ἐποίησεν· ἤγουν ἐπλήρωσε καὶ καλέπαυσε μιᾶ τῶν ἡμέ
ρων τῆ ζ· ἀπὸ παντὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίη-
σε· τὰ ἑπτὰ γὰρ τῶν ἡμερῶν τὰς κτίσεις τῶν φύσεων τῶν συμπλ
ρουσῶν τὸν κόσμον· ἐποίησε· ὅλως τοῦ θς μάζε φα
γὰρ ποτε παύεται· ὅσπερ γὰρ φησὶν ὡς ὁ τάξις
ἀχρεμὼν οὐ τότε· ὁ θς ὁρᾷ σαλο τὰς φύσεις τὰ ὧν
ὁρᾶν τα· αὐτὴ εἰ βλος γενέσεως οὐ ὧν· τὸ βι
βλίον φησὶ τοῦτο· δίδασκαλία σεως ὁ ὧν
καὶ ἡς· ἀφ' ἧς ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θς τὸν οὐ ὧν καὶ τὸν
γὸν· καὶ τὰ σύμπαντα ἕξ ἧς ἡμέρας ἐγένο· τας μὲν οἱ οἱ
οὐρανὸς ἐπανάχ ἡ γραφὴ πρὸ τὰ πολλάκις ἐπαναπλ
ρώσασθαι τὸν πόρι λεμφθέν:-

Β. Folio 327.

πτίσι τὴν δὲ ἀμέβαν εν ἐν ἡς ἧς· καὶ ἐπόησε ἀπ

Ὑπρόσωπης γῆς:-

Ἐνκεφαλάιοπαλινόσυγγραφεὺς τὰπρὶ τῆς πλάσεως
δηγήσατο· καὶἐδίδαξεν· ὅτιμὲνοὖν τὰτρισὶ χρό
νοις παρήγαγενόθεὸς· καὶὅτι ταῦτα ἀπαρτήλωνδιεχω
ρίσεν· καὶὅτιἑκάστουτούτων, διεκόσμησενὡς
ἠθέλησε· καὶὅτιμήτε ἀνόμοιοςτῶν ἓξ·
μήτε τῶννεφῶνὁνὐρανὸνὢν, βεβλάκη
κενὡς ὅσημὴουργήσαςἠθέλησενἀρραὰνύχου
σα, τῶνμὴτὰ τὸνχωρισμὸν τῶνὑδάτων ἐνα-
πομένασανἀυτῇ, νοτίδατικαὶὑγρά· οὕτωγὰρ
ὁἀκύλαςἑρμήνευσεν· καὶἐπιπλεῖσθαιἀνέβλε
ἐνῆτῆςγῆς· καὶἐπρίωσανἅπαντὸ πρόσωπον
τῆς χθονός:-

Καὶἔπλασεκύριοςὁθεὸς τὸνἄνθρωπον· χοῦνἀπὸτῆς
γῆς:

Χοῦνοὐτὰπερὶτοῦ πλάσματος· ἤγουνλαβὼνχεὶρ
χοῦς δὲ, τὸἄχρηστονκαὶνεκρὸνὁρᾶτωσκε· ὡςπορ
σῶνἐντῶθαὶτὸχοῦνὡςἄνθρωπονἔπλασεν· ἤγουν
ὡςἄνθρωπουσῶμα, ὃὃθεὸςκαὶμετὰτὸνὡςχοῦνἀυ-
τῆςἀναλυσινἀῦ, τὸνἐκθεντοχοῦνπάλινἀνα
πλάσαι· καὶτὰτῶνκοινῶνἀναλύσειν· τῆςσοφί
καὶδημιουργοῦντος αὐτοῦ, καὶτοῦτοκαὶδηλοῦ-
μιουργούσης:-

Καὶἐνεφύσησεἐμφύσημαζωῆςκαὶἐγένετοεἰςψυχὴν
ἐνῆτῆςοὐσίαἈράεσὶτοῦθεοῦ, ἤψυχή:-

Λαβοῦσαεἰςτὰςτοῦβλαστοῦφωνὰς· ἤτοιαὐτὴν
νοιαν· τῆςγὰρδημιουργοῦτῶνὅλωνἐστὶδύναμις

λιθάλραφή· πρὸς δὲ τὸ δ, καὶ τῆς ψυχῆς
τὰ φυσικὰ νοήματα. ὅτι πνεῦμά ἐστι λεπτὸν καὶ ἀό
ρατον τοῦτο καὶ νοερόν. τῆς δὲ σώματος ἀπηλ
γμένον παχύτητι. καὶ διὰ λεπτομερείας ὅλου
πεδρόννοφ τὰ ὄντα καὶ τοὺς ἀποθλίβον
τας τοῦτον μᾶλλον πρας, καὶ οὐσιώλους. καὶ τῷ
συμπεφυκέναι ἁρμονίαν τῷ πνεύματι. καὶ ὃ
πορδανικόν. ἤτοι τὸ δόξαθαι τὸ ἔμφυσι
μα. ἢ δι' ὃ ἦν ἀόδ, ἤδη πρὸ πάρα καὶ τὸ
ἔμφυσημα νοητέον. ὡς πορεύεσθαι τῆς κλίσεως
τὰ μὲν πάντα πρῶτον εἰδημιουργῶν. καὶ τελου
τάου ὄντος. οὗ τούτων μέλλοντα τὰ ἀρχὰ ἔχειν.
ὃ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀνουσίας. πρῶτον τὸ
σῶμα παραλαμβάνειν. καὶ τότε τὴν ψυχὴν ἀρχὴν τοῦ μέλ
λουσα. πρῶτον τὸ οἰκεῖν, ἢ τὸ οἰκητήριον. πρὸ
οὗ τρεπίζεται τὸ ὑποζύγιον. ἢ τὰ ὀνηλοχεῖ
πιβαίνειν. ἢ δὲ ἐπὶ μόνου τοῦ ἀδαμ, γέγονεν.
ἐπὶ γὰρ τῶν ἐφεξῆς αὐτῶν, δῆλα πρὸ ὑπάρξειν
ψυχῆς, οὐ τὰ μὴ ὑπάρξειν λέγομεν. ἀλλὰ ὡς
ὑπάρξειν ψυχῆς τὰ καὶ σώματος ::

Πρὶν ἢ ποτὲ τὸν παράδεισον εἰσῆλθεν ὁ θς.
μετὰ τὸν ἀδαμ διὰ τὸ ἁμαρτίαν ὀξορί
ζειν ἐκέλευσεν ::

Πρῶτον, ὅτι οὐκ ἀνέχεται ἐκπροφανῶς
καὶ ἀριδήλου ὁ δικαιοσύνης θς. διὸ καὶ τὸ πα
ράβασιν πρόφορον, τῶν ἀγαθῶν αὐτῶμε

τέδωκεν· ἐπὶ τὰ καὶ γνῶναι τὰς θέας αὐτοῦ
δωρεὰς, ἢ βουλὴν· ἵνα τούτων σοφητὴς, μὴ σοι
σὶ τὰ ἁμαρτίαν· ὡς τὸ σοὶ σὺν αὐτοῖς γύμνωσον
φάσεων· πρὸς δὲ τούτοις, ἐὰν τοῦ δικαιονάμνο
θέλω, τοῖς τῆς ἀρετῆς ἀθλητῆς, πρὸς θέναι τὴν
νίκης τὰ ἄθλα· οὐδὴ χάριν, καὶ περὶ τῆς τοῦ
ὠῶν βασιλέας ἔφη· οὐ τελοῦσιν οἱ ὀργυμμένοι
τοῦ πρὸς μου, κληρονομήσαι τῶν ἡτοιμασμένων
ὑμῖν βασιλεῖ πρὸ καταβολῆς κόσμου ·.

Τί ἐστι τρυφή ·.

Τὸν δὲ τὸ παράδεισον τρυφῶν. τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
δηλοῖ· ἑδεμ γὰρ, τρυφὴ ὁρμωνόμεται· ἐφυ-
λακὴ δὲ, ἀντὶ τοῦ καλλιεργοῦσαν· τῆς φύσεως
δηλούσης· τὸ ἐξαίρετον τοῦ τόπου· καὶ τὴν
τοῦ παραδείσου ἐπιμέλειαν· τοσοῦτον δὲ ἐστὶν
ὁ παράδεισος· ὡς τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ,
μετὰ τὴν ἐκβύσου χρόαν ὀξωφορόμενον, τὲς
σαρασμεγίστους ἀποτελοῦ ποταμο ·.

Fol. 320.
β.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τὸ ξύλον τὸ γνωστὸν καλὸν
καὶ πονηροῦ· μοι τὰ χρὴ λέγειν, ἢ ἀναθήται ·.

Κτῆς γῆς βεβλασηκυίας καὶ ταῦτα ἡ πανκὸ
θάλμφαφὴ· οὗτοι μὲν ὃ ἀν τὶ νὰ φύσιν ἔχῃ
περὶ τὰ ἄπαφυτὰ· ὡς πρὸ γὰρ τὸ τοῦ σρου
τὸ ξύλον· ξύλον ὅτι, σρίου δὲ ὀνομάζεται·
διὰ τὴν ἐκ τῆς περὶ αὐτὸ τοῖς τε σρίαν πρὸς γί-
νομένην. οὐ σὺν τὰ ταῦτα, φυτὰ μὲν ἐστιν, ἐκ,

τῆς γῆς βυβλασηνότα. διὰ δὲ τοὺ θέου ὄρου,
θάδρου ἀλλῶν ξύλου ζωῆς ὠνομάθη. τὸ δὲ ἕτε-
ρου διὰ τὸ πορίαυτὸ γινέαθαι τῆς ἁμαρτίας τὼ
ἀιαθησιν. ξύλον ἐκκλησίαν γνωστοῦ καλοῦ καὶ πονηρ[οῦ].
καὶ πορὶ τοῦ μὴ ὄφιν. ὃν ἀδαμ πεφυτέθη τὸ
δὲ τῆς ζωῆς, οἷον τὶ ἄθλον προύκλετο τελειρηκό-
λι τὼ ἀνθρώπω. οὕτω καὶ οἱ πρὶ ἀρχαὶ καὶ χορί-
οις καὶ φρέασι. ταὶς ἐπωνυμίας ἐπέθεσαν.
καὶ τὸ μὴ, ἐκάλεσαν φρέαρ ὀραλαως. οὐκ ἐπὶ
ὀραλι καὶς τινα δὴ ὰ μὴν ἐχαρίζετο. ἀλλ' ἐπὶ
ὧφθη παρ αὐτῶ ὃν ὅλων ὀκς. καὶ φρέαρ ὄρυ-
χωρίας. ἐπὶ δὲ πορὶ τῶν ἀλλων φρεάτων πολ-
λαχοῖς οἱ ἀπο μεραλνων διαμαχεσάμενοι, τὸ
κὼ χλησαν τοῖς τοῦτο καλεσοι αὐτὸ φρέαρ.
ὄθεν καὶ φρέαρ ὄρκου διὰ τὸ μεγεσῆαθαι τοὺς
ὄρκους. οὗ ὃς κλούζαβεθὴ λῶνομάθη.
τοῦτ' ἔστιν ὄικος ἑπτὰ. ἐπὶ δὲ ὧφθη τῶ ἰακὼβ
ἀνιέναι τῶν χωρίω τῶν ὅλων ὁ παιτὴς. καὶ
βουνὰς μαρτίας, τὸ κὼ πὶ δὲ ἐμφύχοις ὧν ὀρ-
νοὶς. ἀλλ' ὅτι ἀνιέναι τῶν χωρίων, πρὸς ἀλ-
λήλοις ἐπιτρέπω τοὶ ταὶς σωθήκας, οὕτως τὸ
δωρζὼν καλλίαν τὸ ῥαβδισμα. οὐκ ἐπὶ δὲ φύ-
σιν ἔχει τοῦ βαπτίσματος ὕδωρ, ἀλλ' ὅτι δὲ
κάνου τοῦ ὕδατος. ἡ θέλαχάρις τῶ ἀνθρώπου δω-
ρεάν ταιζωὴ. ὃν δὲ ξύλου ζωῆς. διὰ τὸ θέου ὄρον
ἐκλῆ. καὶ ξύλου γνώσεως. διὰ τὼ πορὶ τὸ

· Α· διαλήπυρόυομαί ζωταὶὁἄνος:

μεγιστρώνω ἀπὸ τησιν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀ δέ τοῦ γὰρ πέρας ἀνάστασις τῆς ἁμαρτίας· ἢ δὲ τοῦ ἀπέρχομένου μὴ ἐπιλαμβάνεσθαι καρπόν· ὡς ἐπὶ βυβλικοῦ ἔθους ἐν τοῖς ἐντολαῖς, ταῖς τοῦ σωτῆρος ἀγιάσας ἐν δόξῃ:

·Α~: Ὁ ἄνος πῦρ ὁρμενολίτικα καὶ τὰ ἐν τῷ ὑβραϊδαλχῶς· καὶ ἀπὸ πορχὴς τὸ πῦρ μυρίας· ἀνάπτουσι λαμπάδα μὲν ἀπὸ πάλιν ἀμάσθου· καὶ μεταδιδοῦσι ἀλλήλοις τοῦτο· οὕτω καὶ ὁ ἅγιος ἄνος· πλήρωσας ἀνῶν ὅλου τὸν κόσμον· ἀπὸ λατῶ περὶ τοῦ· ὃ καὶ τὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τὰ δὲ πρὸ τοῦ κόσμου δηλοῦσιν, ἀνάβλεψιν, ὄψιν, ἀρκτ, κύμησιν ἐν, ἀπὸ τοῦ κληρουόμενα τὸ γὰρ ὅσος αὐτοῦ:

ὅτι ὁ θς ἐδίδου τῶν ἐντολῶν τῷ ἁγίῳ· πάρε ἐκκλησίᾳ:

Ὁ τι ὁ θς ἐδίδου τῶν ἐντολῶν τῷ ἁγίῳ· καὶ ὅλα τῶν ἔθνῶν· ὡς τῆς αὐτῆς οὐσαφῶσεως ὅλο καὶ τῶν τοιούτων καὶ αὐτὸ τῆς ἐντολῆς ἐκληρώσα· ἔγραψε, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλοῦ φησὶ τοῦ ἁγίου μόνου· καὶ τὰ ἑξῆς· ἐπὶ ἀληθείας ἐστὶ τῆς περὶ τῶν γλωσσῶν ἀποδημίας· ἐν τῷ πρώτῳ τόπῳ παραληφθείς· φησὶ ἀνάγαμεν τόπος· ὁμοίως, καὶ ὑμνεῖ ὁ ἅγιος ὡς ψυχὴ ζῶσαν:

καὶ φησὶ αὐτῷ· ἐν τῷ παραδείσῳ ζῷφῆς· ὀργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φύλασσε:

Ὀργάζεσθαι, ὀρθῶς ἐστὶν ἀνὰ δουλοῦν καὶ ἀεὶ λατρεύειν· ἢ ὀργάζεσθαι μὲν τῶν ἐντολῶν· φύλα-

ανδρὶ ὁρίζουσιν. ἵνα μὴ σύλλ(η)ψις περὶ τοῦ δια-
βόλου. ὅτι γὰρ παράδεισος ὑπῆρχε τοῖς ἀνθρώ-
ποις γνώριμος αὐτοῖς ὁ πρῶτος λόγος αὐτὸς ἐστιν ὁ πρὸς
τὸν ἀπὸ τῶν παραπόλων τοῦ παραδείσου
νοήσεως. ὡς πορφυρίτης, καὶ ὁ πλάσσων ὄφις τὸν
ἄνθρωπον, ὁ πανοῦργος ἐκεῖνος τοῦτο παρώξυνε. ὄφιν δὲ
τὸ, καὶ ὁ φύλαξ ὄφις. παράδεισον. καὶ τὸ ἐξ
ἀνατολῶν ἐν Ἐδὲμ αὐτῆς γῆς καὶ τὸ, καὶ ὁ πλάσσων
ὄφις ἐν Ἐδὲμ τῆς γῆς. καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ποιήσωμεν βοηθὸν καθ' αὐτόν.

Βοηθοῦμεν. ὡς κοινωνὸν καὶ διαλόξ καὶ σύμ-
βουλον. καὶ ὡς καθ' ὅλον βίον ἀπάντων κα
τ' αὐτοῦ δὲ, αὐτοῦ, καθ' ὅλα φύσιν ἄπτου.

γνωσόμεθα οὖν καὶ πῶς ἐκλήθη τὸ ξύλον.

Ὡς περ σκοπὸς ἀναγνώσεως, ὅτι καλοῦμεν, τὴν φυλα-
κὴν τῆς σπέρμης. καὶ οὐδὲ, ἢ ταύτης παραβά-
σεως ἕνεκεν γέγραπται. ἀπὸ συνουμβεβη-
κὸς συμπραγμάτων, πολλαχῆς ὀνομάζεται δὲ-
δοικε τὸν σπέρμα, ἵνα ἐκφεύγωσιν. ὅτι τὸ
πολλαπλοῦν τοῦτο· καὶ δεδοικέναι τὴν πε-
ριρρέουσαν.

καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου.

Οὐκ ἐκλήθη τοῦτο ἐν τῷ φαγέσθαι. καθὰ πορεύ-
θη καθολικῶς. ἀλλ' ἁπλῶς ὅτι ἐν τῷ παρα-
δείσῳ καὶ τοῦτο τὸ φυτὸν ἦν, καὶ γὰρ τοῦτο, φυτὸν
ὅτι καὶ ἐφυτεύθησαν ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου. αὐτὸ τὸ,

ὑπὸ τὸ ξύ. ἀλλὰ τοῦ γὰρ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου
κεκρύφθαι· μὴ λαμβάνειν αὐτό. ἔδει οὖν ἐν
τῷ παραλόγῳ φυσικῶς διαφορὰς. ταῦτα χρηστὰ
μόνα ἐστὶ τὰ ἄνω, πρὸς τὸ ζῆν· λέγω δὲ τὰ ἐφ᾽
ἡμῖν· τὸ δὲ, πρὸς δοκιμασίαν τοῦ εὖ ζῆν· φημὶ
δὲ τὸ ἀπηγορευμένον· τὸ δὲ, φύλαττόμενον αὖ
πρὸς τὸ εὖ ζῆν.

καὶ ἦσαν γυμνοὶ, οἱ δύο·

Οὔτε γὰρ φύσιν εἶδε πρὸ αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις
οὐδεμία· πλὴν γὰρ καὶ τρίχες· καὶ φολίδες καὶ
τοιοῦτον· οἷς δὲ τὰς ἀλόγοις φύσεσιν, οὐ
δεδύνηται φρόνησιν γὰρ ταῦτα· καὶ περίπατος μοῦ·
περιεστέλλετο δὲ τῇ σαρκὶ· καθάπερ οἱ ἄνθρωποι
οὐδὲ· καὶ ἡμῶν τοῦτο, μή πως ἐμπρήσωμεν ἡμῶν
τὰς αἰδοῖα·

οὐκοῦν ἔχουσι γνῶσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ.
πρὸ τῆς τοῦ ἁμαρτεῖν καρποῦ μεταλήψεως·

Καὶ πῶς οἰόντε ἦσαν, τοὺς λόγους τοὺς ἐμπεμιγμένους· καὶ
καθ᾽ ἡδονὰς φανερουμένους· οὐκ ἔχοντας διάκρισιν
ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· πῶς δὲ ἂν ἀπῆσαν τοῦ φθόνου
τῆς δὴ καὶ σοφίας ἄβυσσος· ταῦτα γὰρ οὐκ ἔχουσιν
ἐν τῇ φύσει γνῶσιν, μὴ δὲ γίνωσκουσιν, ὡς
ἀγαθοῦ μὲν τὸ φυλάξαι τὸν ἐντολὴν· ὀλέθριον
δὲ τὸ παραβῆναι· ἔχουσιν ἄρα τὴν γνῶσιν, τὴν δὲ
πεῖραν προσλαβοῦσαν σφόδρα·

πῶς οὖν μετὰ τὴν βρῶσιν ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ
ἦσαν·

Περὶ τῆς βρώσεως τοῦ τῶν εἰδώλων.
Οὐδὲ τὰ κοινὰ τῶν ἁγίων. ὀρυκτοῖς πέφυ-
κε. τῆς ἐλευθερίας μου. καὶ ἀβραχύδετου
σώματος ἀξανομάου, καὶ τοῦ νοὸς λιθοπου ἀχῶν
τῶν οἰκείαν φύσιν ἐν τοῖς ἀλωνίοις. οὐκ ἔλιθοι τοῦ
φορητοῦ, τοῖς μεμαρανθοῖς καὶ γύμνωσις. ἀλλ' ἐρυκτοῖ
ῶσι. καὶ πορίζωννυται. καὶ τῆς ἀφέλειαν,
τοῖς χοροῖ τὰ παιδαγωγοῦ ἀναλύπου οἱ μέρια
πολιῶν δὲ καὶ τὸ ἔθος ἀφαιρεῖται τῶν τῶν ἀι
χμῶν. καὶ ἀφοῖναι. καὶ γύμνοι θαλασσοῦν
γ' καὶ χιόμενοι τοῖς σύμπλεοντας. καὶ οἱ λγ
όμενοι γύμνοι, ὑπαλλήλων ὁρμενοι. τοῦτων
ἐν τῶν θαλῶν ἀχμῶν γ' κέχουσιν. ἢ δὲ τῆς ὄξω
ξῦν βλαν ἀνῶν γύμνων. λίαν ὀρίθριῶσιν.
γ' ὅ καὶ οἱ πορίτου ἀδαῦς, οὐδὲ μὴ διαπλαθ'
τες, οἷ ἀδύνη ῶσιν τὸ ἴχα πορίβολαίωνθ ἀλ
γοντες. μετὰ δὲ τῆς ἀμαρτίας τῶν πρᾶαν, τοῖς
φύμοις ἐν ἀ τοῦ σώματος π' ἐκαλύψαν μὲ ἵα
ἀνθ' ἐμ' τῶ βρῶσιν ἐγνωσαν ὅτι γύμνοι ἦσ.
καὶ ἔρραψαν φύλα σύκης:
Ὅτι παρ' ἄν ξῦ ξῦ φύ ξῶ ὄντες. ὡς ἵναι νόνοι,
ὅτι σὺ κῆ ὧ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. τοῦ αὐτῶ λα
βοὺ πρὸς ὀνηγορίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος.
ὡ ὁρίτῶν βρῶσιν τοῦ ναπου δάτου, ἐγνωσαν γ',
ὅτι καλοῦμαι. τὸ φύλαξαι τῶν ἐν τελῶ, καὶ
δὲ τὸ ἀθετῆ αὐτῶ. ὅτι τε ἔχου τῶν φρόνησιν

αὐτὰς, οἱ δὲ πρῶτοι πλάσοι· καὶ διακωλυόμενον τελῆς καὶ τὸν ἀλισμὸν τοῦ σώματος, γονοῦσιν ἁρμόζουσαν· οἱ δὲ αὐτὴν καὶ φθαρτὴν πρὸς θάνατος ἐμποίησαν, ἢ κατῴκησον καὶ δι' αὐτὸν ὕδατος· ἄφεσις ἁμαρτιῶν δίδοται· καὶ ἀγ τοῦ καὶ οἴνου, ἁγιασμός· παραβάντες τὸν ἐντολὴν καὶ γυμνωθέντες τῆς θείας χάριτος, σωλὴν λιχοῦ πρὸς βολὴν, ἐς τὰ παιδαγωγὰ μόρια, δὸ καὶ πρῶτον ταῦτα καταλύπουσιν·

πῶς ἐν τοῦ παραδείσου φησὶν ὁμωνυμῆς ὀξίονα τὸν Τίγριδα καὶ τὸν Εὐφράτην, οὓς φασὶ τινες εἶναι ὁρῶν ἀναβλύζοντας ἀρμυρίδα·

Σὺν δὲ τοῖς καὶ ἄλλους ποταμοὺς, ἐκδρώσαντας ἐξ ὧν ἐστὶ τὰ δὲ ἐς τὸν γῆν διαλλίνων καταδύσεων χωρῶντας· καὶ πάλιν ἀναφέρειν ἀναβλύζοντας· τὸν δὲ καὶ ὡς τοῦτον μεμῆνται σὺν ποταμῶν· ὀξίασι μὲν γὰρ εἶναι φησὶν ἢ φησὶν ἢ θάλασσαφλὴ ἐς τὰ διαλλίνων ὑπογείων δὲ οὕτως πόρων, ἐκδύσας ἀρχὰς εἶναι τῶν θαλασσῶν οὐ τοῦτο δὲ μάτ' οὕτως ὠνόμασεν ὁ σὺν ὅλως ἐς, ἀπὸ τῶν πορὶ τῶν σὺν ἀνῶν πολὺ πρὸ μοσοιῶν ἐπὶ πῆ. ἡγεῖτο δὲ λος τῶν αὐτῶν ἅπας ὁ πόρος· ἐκδρασθησαν μὲν αὐτὸν πορὶ τὰς τοῦ σὺν ὄχθας ὁ δὸν τες· τὸ τοῦ παραδείσου πλοῦσαν χωρίον· δι' μάρτανον δὲ τοῦ προσομίου καὶ τὸ σὺν μὴ τῆς ὁδοιπόρου πόμενοι, καὶ τῶν αὐτὸν σὺν ἀνα·

καὶ ὠν διαφθειρόμενοι. καὶ νῦν μὲν ἐς ὀργὰς
χωρῶσαν. νῦν δὲ ἐς ὁρμὰς ἐμπίπτοντες.
τί δὴν τοίνυν προμηθούμενος ὁ θεὸς ὅλων τῶν
ἀλλήλους αὐτῶν τοὺς πόρους ἀπέφραξεν.
καὶ ἐπέβαλεν ὀθνείαις ἐπιθυμίαις τὸν ἄνδρα
ὑπνῶσαι.
Ὕπνου παρῳχηκὼς ἐνεργὸς ἀνάπαυλα. καὶ
μνηταῖς αὐτῶν πρὸς τὸ ὀξὺ αὐτοὺς ληφθῆναι,
ἀπέχθεια διὰ τὸ ὀδυνᾶν.
τί δήποτε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ ἀδὰμ. τὴν γυ-
ναῖκα διέπλασεν.
Εἰς ὁμόνοιαν ἡ βουλὴ τὴν γυναῖκα συναγαγοῦσα τῆς
φύσεως πολιτῆς, τοῦτο χάριν, τὸν μὲν ἀδὰμ, ἀ-
πὸ γῆς διέπλασεν. ἐκ δὲ τοῦ ἀδὰμ, τὴν γυναῖ-
κα. ἵνα καὶ τὸ ταὐτὸν ἐπίσχῃ τῆς φύσεως. καὶ
φύσει κωλύσῃ ναφιλοσοργίαν, ἀλλήλοις συνῆφθαι.
ἀφ' ἁπάντων οὕτω συγκεκλημένων, καὶ ἀνδρεσγύναι-
ξὶ διαμάχονται. καὶ γυναῖκες ἀνδράσι, διὰ σὺν αὐ-
ὠφρασαν, ἐς ἐδρωθεὶν πρὸς τὴν γυναῖκα διέ-
πλασεν. ὡφῶς σὺν ἀρχὴ διάλυσις πάλιν
συνήρμοσεν. ὁ γὰρ γάμος, ἐς σὺν σῶν διὰ τὴν.
ἑνοῦται γὰρ φησὶν οἱ δύο, ἐς σάρκα μίαν, καὶ ὁ λό-
γος τῆς ἀληθείας, μαρτυρεῖ τὸ λεγόμενον. διὰ τὴν
γαμικῆς ὁμιλίας, ἐς ὀξὺ ἀμφοῖν βλασταίνειν.
ἐκμὲν τούτου πρόμος. ἐκ δὲ ταύτης, δημιό-
μος. ἡ μὲν συστρούμενος δὲ, ὑπὸ τῆς τῆς φύ-

ἀως δημιουργός.

καὶ ἡ γαστὴρ ὁ θ̄ς̄ πρὸς τοὺς ἁγίους τάξας.

Ὡς πρὸς δικαστὴν. ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τοῖς κλητῆσι, ὡς πρὸ δούλοις. ὁδὲ, καθαρὰν ἐκ τῆς καθ' ὁρᾶ τικὴν ἔχων ψυχὴν, καὶ ἀμηλατὰς φύσεις ἀπὸ τῶν ὀνόματα. ἡγαλλιάσατο τὴν γυναῖκα πρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν βοηθὸν, καὶ ἔχοις τὰ ἀλλὰ ζῶα. τοῦτον ὧν ὁ σωτὴρ ἐκπεσόντος μου νῦν γονός. τοῦ λοιποῦ γὰρ ἐκποριστὸς πᾶσα γυνὴ γεννήσει. ἐγνωγάρ οἱ δὲ τοῦτο. καὶ πᾶσα πρὸ αὐτῆς πρόφησις. τὸ μὲν τοι γυνὴ ὄνομα, τῆς γαμικῆς σωφροσύνης ἐστὶ σημαντικόν. ὁ δὲ καὶ ὁμίλας παῦλος, ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν γυναικῶν τῶν παλαιῶν. μεμορίσαι ἡμῶν ἐκ τῶν γαστέρων ἡσυχίαν, ἀντὶ τοῦ, ἡσυχάσωμεν, ὀξὺ γὰρ τὸ γυναικεῖον, σῶμα τὸ κενὸν ἀπογεννᾶσθαι, ἢ τῶν ἀμφοῖν σωφροσύνην καὶ οἰκονομίαν, ὁλόκληρος διαιωνίζουσιν.

Ὄφις. Ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν ζώων.

φρονιμώτατον ἐν τάξει τοῦ πανουργότατον τῷ καὶ πονηρῷ. ὁ τοίνυν πανουργότατος ὁ φθονερὸς πρὸς ὀργάνῳ χρηθεὶς, πρὸς ὃ ἐξ ἀπάντων τῆς ἀθανασίας γυμνὸς, ἡμῖν, γάρ ὑπὸ δόλου τὸν ὄφιν καὶ ἀνίνως λαλῆσαι. γίνεται δὲ τοῦ λαθεῖν τὸν ἀνδρα.

Ἐν φρονιμος ὁ ὄφις καὶ ἐπανούμενος. μόριον

{ἐφρόνησε ἀρετῆς ::

Πολλὰ συνονομάτων ὁμωνύμως προσφορὴ καὶ γὰρ τὰ φῶλα συνέφυσεν, θεοὺς ὠνόμακεν οἱ ἀνόητοι. καὶ τοὺς περὶ τοὺς μύθους ἐσχολακότας. σοφοὺς πεσηγόρευε. οὐ ὡς καὶ ἡ γραφή. ὃς ὀρύξας βόθυνον, ἔλαβε τὴν ἁμαρτίαν κόσμῳ, ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς. καὶ πάλιν ποῦ σοφός. καὶ ἀλλαχοῦ προφήτου. σοφοὶ φῦτ' κακοποιῆ. ἢ γὰρ τοι φρονίμων. καὶ τὰ ἑξῆς τὸν ὄφιν, ὡς πανοῦργον ὠνόμασεν. ὃ δὲ λόγος καὶ ὁ ἀκύλας ἡρμήνευσε. καὶ ὁ ὄφις ἦν πανοῦργος, ἀπὸ παντὸς ξύλου τῆς χώρας οὗ ἐποίησας ὄφις. τὸ δὲ ὅλως ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἐνεργοῦς φρενῶν δαίμονος ::

καὶ ἦν πᾶν ὁ ὄφις τῶν γεωργικῶν ὧν ὁλοὶ ἦσαν ὄφεις, ἢ μὴ φάγῃ ἀπὸ παντὸς ξύλου τῆς παραδείσου ::

Ἐνθῶν φανερόν, ὅτι οὐ πω ἔφαγον ἀπ' αὐτοῦ. φαγόντες ἔφαγον, καὶ οὕτως ἦσαν ἐπὶ σὺν ἀλλήλοις τὰ μαμμώζοντα, ἀθετοῦντα. τοῦτον δὲ μόνους οὐ πω φαγόντας, ἀγνοοῦντάς τε καὶ τὸν ἐντολέα, λύει τὸ μὴ ὄν, ἵνα μαθόντες ὦσιν, ἐπ' ἀληθείας καταλύσωσι. πρῶτον δὲ τοῦ διαβόλου φωνή. φῶς ὄντως καὶ διαβολῇ τῷ. διὸ καὶ διάβολος καὶ ψεύστης, προσηγορεύθη. καὶ οἱ ἐφεξῆς δὲ τοῦτον λόγοι, ψευδεῖς καὶ διαβάλλοντες τοῦ θεοῦ φθονερόν. ἢ πόθεν δὲ τῆς γεωργικῆς

τὴν λίμνην, ἐπὶ τὸν ἐκεῖσε τόπον τοῦ ἀποτομωτέρου ξύλου προσηγορίαν· ἐπὶ δὲ μιᾶς ὅσας διάσεως τῶν ἐκεῖσε παρεμβολῶν, ὡς πορεύεσθαι τοὺς ἐκ τοῦ ξύλου, ἐπὶ πόσον εἰς τὴν ἐντολὴν ἀνέγραψεν· ἐπὶ δύο γὰρ καὶ τοῦ ἑνὸς ὑποστήσεσθαι τοῖς ἁγίοις πλάσεσι.

Ἄγγελος ὠνὸ ὄφις, πῶς διαλέγεται τῇ Εὕᾳ.

Ὀργανοῦται δὲ ὁ θεός, τοῦ τῆς λίμνης ἐχθροῦ καὶ τοῦ ἑρμηνεύεσθαι ὄντος ἐν τοῖς θηρίοις τοῖς ἀγρίοις· ἡρμήνευε γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις· ἐπεὶ ἐκ τοῦ πρὸς Ἰουδαίους βδελύσσεσθαι, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπάχθειαν ἀνήρτησε πρὸς αὐτούς· ὁ θεὸς τοίνυν διὰ τοῦ ὄφεως διαλέχθη τῇ Εὕᾳ· ἐπειδὴ ἐξ ἁπάντων τῶν ἀπὸ τοῦ παραδείσου ξύλων ἐνόλωνε μίαν ἐπιφυλάξαι· ἐξ ἑνὸς ἄρα τῶν νοητῶν, τῷ παρ' προσώπῳ ἐπιφανῶς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν παραδείσων ἐπιλέξων· ὅτι διὰ τοῦ ὄφεως ἐνορήσασα, ὄφιν ἐπὶ τὴν προσαγορεύσασα, μάρτις ὁ προφήτης ἡσαΐας βοῶν, τὴν μὲν ἡδονὴν ἐπάξειν τῷ μαχαιρᾶν αὐτοῦ τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῃ, καὶ τῷ ἰσχυρᾷ, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν μέγαν τὸν σκολιόν· ἐπὶ τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν τὸν φεύγοντα τὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὁ τῆς ἱερὸς ῥημάτων τάξις· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν πατεῖν ὑπὲρ ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ·

καὶ τὴν ἡδονὴν ὅλην καλοῦ ξύλου τῆς βρώσεως·

Πρόδρομε, διὰ τοῦ φόβου τῆς σὺν ὀλῃ̃ς, γένες τὸ λυμαινομένους τὰς τῶν ὁραμάτων. καὶ λύπης ἀπολυθέντας τοῦ φόβου, πρόσταττε καὶ πορίζεσθαι ὁράσεις.

Τί ἐστὶ διὰ τοῦ ἰχθὺς οἱ ὀφθαλμοὶ σὺν δὲ ὀλίγα περὶ τῆς βρώσεως σύμμιξον τὰς ἰχθύος τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἰχθύλου τοῖς πεσούσι φύλου σι, τῆς γὰρ ἕλκους ἕξι λιγμὸν τὸ ξύλον ὀλίγα λοῦ δὲ βρῶσιν καὶ ἀγρυπνίαν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴδιον. καὶ ὥραν οὐσῆς τοῦ καταπονοῦσαν, ἀμυδρὰν ἀναγόντας ἔχε τοὺς ὀφθαλμούς. γένεσιν τῶν καταπόντων ἀμαρτίαν αἰσθησιν, ὅθεν πάλιν καὶ φάλραφή. σὺν δὲ γὰρ μετὰ τῶν ἀμαρτίαν, καὶ ἔστι τοῦτο σωφρονοῦς.

Ὑμᾶς ὁ ξύτης διανοίας ἔθος πρεπῆ. σῶς ὁ δὲ βολὲς ἔστιν. ἀλλ᾽ ὃς τῆς ἰδίας γύμνωσον αὐτὰς ἀναβαίνεσθαι. γύμνωσον γὰρ τῆς θέας χάριτος. ἀναβαίνουσαι λύπῃ, τῆς αὐτῆς ταύτης γύμνωσος. καὶ ἅπως γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἁμαρτάνοντος, μετὰ τῶν ἀμαρτίαν ἀνοίγονται. τοῦτό σοι πεποθοῦντος αὐτοῖς πάλιν, παρορχομένου.

Τί δήποτε τοῦ διαβόλου τὰ ἀπὸ τῶν πεσόντων ἐγκόπτεσθαι, ὀφίσκος καλεῖται.

Κυρίως μὲν τῶν ἀρχαίων, ὃ σὺν ὀργήσαν τὶ πεσόντων ὁ χυὸς, ὁ ὄφις γὰρ κάκιστος ὠνόμασαν, διὰ τῶν τὸν πορίζοντος τῷ ὅλων τῶν φύσιν ὄν-

ξαλμῶος· ἀγαθὸς γὰρ ἐκλίθη· καὶ τὰς ἀδομά-
τοις σωτηρίαν δημιουργῶν δυνάμεσιν· ἐπὶ δὲ τὸν ἐχθρῶν
ἦς πονηρίαν ἀπέκλινε· καὶ τῆς ἐμῆς ἦν ἀρχῆς
ἔλαχεν, ἱσορρόπει· καὶ ἦς τῶν γῶν ἀπέκλινε βρίφ.
καὶ αὐτὸς δὲ τὸ ζῶον ἦς ὄνησιν σωτηρίων ἐδέξατο
ἀρᾶν· ὁρῶν τις γὰρ τὸν ὄφιν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς συρόμενον
τε καὶ ἑλισσόμενον, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἀναμι-
μνησκόμεθα· καὶ μανθάνομεν· ὅτι πέφυκεν
ἁμαρτίαν ἀκακῶν, ἀμόνοις τοῖς αὐτῶν ἐνεργοῦσιν,
ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπουργοῦσιν· καὶ αὐτὸς μὲν ὁ ὄφις·
οὐδεμίαν ἐν τοῦτοις ἔχει ἁμαρτίαν· οὕτω βα-
δίζειν πεφυκὼς· ἐν τῷ φύσει γὰρ ἔχει· τοιοῦτον
τῆς κινήσεως ἦθος· ὁ δὲ ἐν δὲ τῇ φύσει
φρονίμοις δοκεῖ· οὐκ ἄνευ πονηρῶν ἐν τοῦτοις σοφῶν
καρπούμενος·

διὰ τί δὲ τὸν ὄφιν ἐδημιούργησεν ὁ θ̄ς· ὄργανον αὐτῶν
ἤδη τῆς πονηρίας ἐσόμενον·

Τὸ δὲ αὖτις ἦν πρὸ καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ· πεφυκὼς,
ὡς καὶ ἕτερος τῶν ἐντολῶν παραβήσεται· ἀλ-
λὰ μᾶλλον τῶν ἐντολῶν δαρῶ, καὶ οὐκ ἀδρουτηρίου τ̄
ἀπάντων πεφυσιγμένου·

διὰ τί δὲ ὅλως τὸν διάβολον ἐποίησε, τοιοῦτον ἐσόμενον·

Ὃς πᾶσαν σωτηρίαν τῶν τῶν φύσιν ἐδημιούρ-
γησε· λογικῶν αὐτῶν καὶ θεάν δοῦν ἀποφώσας,
τοῦ λογικοῦ δὲ τὸ αὐτεξούσιον δοῦλον· τί δὲν δὲ
ἐμοὶ τῶν περὶ τὸν πολεμῶν ἐφύλαξεν οὕτοιαν·

οἱ δὲ, ἀσπουδρίαν ἀπέκλιναν. τοῦ καὶ ἐπὶ
τῶν ἀνωφελῶν ἴσην ὁρᾶν. οἱ μὲν γὰρ ἀοὶ τῆς ἀρετῆς
ὁρασαὶ. οἱ δὲ, τῆς κακίας ὁρᾶται. ἢ τοίνυν μὴ
μεταλήψεται τῶν συμπονηρῶν δημιουργίαν, ἀπο
σοβήσας τῶν τῆς νίκης βραβέων, τοὺς τῆς ἀρε
τῆς ἀθλητάς. ἢ γὰρ μὴ ἐν τῇ αἱρέσει τῆς γνώμης
ἔχουσι τοῦ πόθου τῆς ἀρετῆς, ἀπεμπόλικός τὸ
ἄρεπτον, ἢ λαθεῖν αὐτοὶ ἀξιοῦσι τῇ ἀσεβείας
φωνῆσαι. ἐπεὶ δὲ τῶν αἱρέσιν τῶν ἀγαθῶν
τῶν ἀνεπιτηδείων ἔχειν γνώμην, δικαίως καὶ οὐ τοιοῦ
χάνουσι τῶν ἐπιφόρων στεφάνων. καὶ ἐπὶ τοῖς δὴ
λίνουσιν, ὑπὲρ τῶν καταγνώμων ὀξὺ μαρτοκ: τὴν
ὀρθοῦ μὴ πεφεύγασιν, ἀλλὰ καὶ ὀλισθοῦσιν
τῇ θυανασιόσῃ διὰ τῆς ἀνθρωπίνης. περὶ
ἧς τῶν ἁμαρτίαν. ἀλλὰ περὶ ὁρίζει καὶ τὸ φάρ
μακον, ἢ πίστις τὸ πεσούμενον τοῦ ἁδαμ. ἀλλὰ
περίβλεπτον ὀξὺ αὐτοῦ βλασήσου τοῦ ἄρχηγ. τοῦ
σήθ. τοῦ ἐνὼς. τοῦ ἐνὼχ. τοῦ νῶε. καὶ τοὺς ἐξῆς
θαυμασίους ἄνδρας. τοὺς προφήτας, τοὺς ἀπο
στόλους. τοὺς μάρτυρας. καὶ πᾶσι δικαίου, ὅτι ἐν ὁς
ἁμαρ, τοιούτων καὶ τοσούτων ἀνδρῶν, προορίζου
ἐνθορίσαι βλάσησιν, καὶ χωρὶς δὲ τοῦ θεοῦ,
ἀδήνου αὐτῷ. ἐπαθῶν τὴν μερίαν περὶ ἁμαρτίαν
καὶ κλάζθνι ἐκ περὶ γνώσεως:

πῶς αὖ τῶν περὶ αὐτοῦ τοσούτων ἀπόλαυσιν. ὧν
μόνης γὰρ καὶ ἀπονήσας, τὸ, διαβρῶσιν ὀλίγων,

τοσαύτων ὑπαρχόντων ζημιῶν· οὐ τοῖς ἁμαρτηκόσι μόνοις· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνων βεβλαπτημένοις.

Ἐρωτῶν τις πρόσοιτο τοὺς ἀναφερομένους, ὡς πᾶν ὅτι οὖν ὑπὸ τοῦ ξυνόλου γινόμενον ἢ κωλυόμενον, καὶ ὅσιον καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν καὶ φίλαυτον· ἡγοῦνται αὐτὸ πάντα ἔχειν αὐτὸ νομοθετοῦμεν· καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ καὶ πρὸς ταῦτα, καὶ περὶ μικρῶν τινῶν καὶ φαύλων· τὰ τοιαῦτα φαμέν· ξυλᾶται γὰρ κωλύον τι πολίτου· ἢ ἀπαλοιούλις ἀρᾶν· καὶ ἀφορίτως· ὅταν ἄδοξος ᾖ, αὐτὸς καὶ γοῦν ὁ περὶ τιμωρίας κωλύων, οὐδεμίαν ἐπιβαίνουσαν ὀργὴν βλάβῃ· ἀνόμως ὄνομα γέλως φησίν· ὅτι πᾶς ἀπορίτμητος ἀφ' οὗ· ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν ἡμέραν τῆς ὁδοῦ, ἐξολοθρευθήσεται· καὶ ὡρίσατο τοῖς ἀνθρώποις καὶ μοιχοῖς τιμωρίαν, ταύτην καὶ τούτοις ἐπήρωσεν· ἐπὶ δὲ καὶ τοῖς συσσυνόμοις ἀρκτικοῖς τοῖς αὐτικρὺς τῶν παλαιῶν πολιτειῶν γραφῆ, καὶ τοῦ συναγορεῦσαι τοῦ νόμου· ἐπεὶ καὶ ὁλοκλήρου νομοθεσίας ἀποδέξεσθαι πολίτας οὐχ ἱκανὸν μὴ γὰρ ἐναντίους τοῖς νόμοις· τοὺς λαμὸν ὀρῶ γιγνόμενον, μοιχὰς ἢ ἱερὸν ὄμνυον, καὶ τοὺς ἐπὶ ὀργιζόμενον, ἐν χορῷ οὔτε τῶν ἱερῶν· τοὺς δὲ ἀκὰ· τοὺς δὲ ἀδελφοὺς αὐτοὺς λέγοντα· γραφῆς πάλιν ὑπόδικον, τοὺς δὲ μὴ ἀπὸ καλοῦντας, τῆς γυ-

ἀνυσῶν ἀξίου. καὶ τὸν ὁμωνύμων καὶ ἀληθοῦ
ὁμωνύμου. τῆς σλαβονικῆς ὀνταδοσυμβορίας. τὴν
ποτὲ τοίνυν τὸν ὁμωνύμων τοῦ ὀνομάζουσιν.
ἁπλῶς δὲ τοῦτο τῆς παλαιᾶς νομοθέτου. ταῦτα
γὰρ ἐκείνων καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ θεοῦ ὅρου. ὡς ὅθεν καὶ
γὰρ τῆς ἐκείνου τοῦ βλασφήμου τολμᾶν. τὴν μισόκαλον
τοῦτο καὶ δυσνόητον τοῦ νόμου, σὺν ὑσμωφῶ. τὸ δὲ πλάφο-
ρον, ἢ σὺν νομοθέτου μὲν ὧν πολὺ τὸ ἐργάσασθαι
οἷα λαρδὸν θφόσι δὲ πάσκα, τοῖς μὲν ἀπλουστέροις, τὰ
οὕτω λεγόμενα τοῖς δὲ πλέον φίλοις τὰ τῆς, προσεκλώσχε.
πρὸς δὲ τούτοις, σκοπεῖτε οὖν. καὶ τοῦ. ὡς τοῖς πρῶ-
τον βαίνουσι τοὺς νόμους, ἐπιφέρονται δίκαι
σύγγνωμες. ἀζημίαν. ὡς τοῖς ἀπὸ τοῦ
ὁρῶντας τῶν πολλῶν. μὴ τολμᾶν τῶν παραβα
σίων. τὸ δὲ καὶ τοῖς τῆς τοῦ σαββάτου νομοθεσίοις
ἐμοὶ δοκεῖ. τὸ γὰρ σὺν τῷ σαββάτῳ τὰ ξύλα συλλέξαι
τοῦτο μὴ τολμηθέν. καὶ πρῶτον τοῦ πρώτου βιβλίου
κεφαλαίου. ἅπασι καθ' ὅλου. τοῦ
θεοῦ τοῦ θεσπεσίου τοῦ ἁγίου, ἵνα ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς
μοίρας οἱ. φρίττωσι τὸν παρανομίαν. ὡς τῶν τι
μωρίαν ὑπάρχουσαν. χρόνῳ δέ τινι ὕστερον, πολλῷ
δὲ τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν νόμων.
μακροθύμως ὁ νομοθέτης ἐνεγκὼν τῶν παραβατῶν.
τοῦ δὲ τοίνυν πρώτου τῶν φονικῶν τὰς αἰτίας
κύσεις ὑπὲρ τῆς ἐμῆς, ἵνα τοὺς ἀπὸ κινδύνου καὶ
μετὰ κινδύνου μεμολυσμένους, ὁ δὲ ἐξ ἀπὸ πλημμε

τελμᾶν. πολλὰ δὲ ὕσορου ἀνθροφόνων μιασμῶν
γ παρανομίας καὶ τὰς ἐμωρίας ἐπιγαγὼν ἑαυτοῖ-
νῶν καὶ τοῦ ἀδαμ δόξαν μωσαϊκὸν νόμου καὶ
φύσ. ὧν πάντων ἁπλῶς καὶ πάντων ἀπλῶς ἑαυτὸν
καὶ τὴν ἀφθονίαν. ὃν ὁ δὲ μόνου τὸν ὦσον ἑαυτὸν ἀπη-
γορεύκει, δυνάμεις καὶ τοῦ πλημμελήματος, ἃς
ὡφῆς τοῦ χάους, ἑαυτὸν δυσόργητος ὢν ὡς ὁ δυσωπῶν
μος ἁφημαρτάνων, καὶ ἀβρῶς ὂν ὀλίγων τῶν τοῦ θα-
νάτου ἐμῶν ἐπιτυγκε. πῶς ἀπάντων ἀνῶν ἃς
ἀαφθαν καὶ παρανομίαν ὀξωσαλαύσον.
γ πανοσλεθρίαν ἐπιτυγκε, ἀλλὰ καὶ τὸν ἰδοῦ
ἔδωκε καὶ τῶν σὰρκῶν καὶ παθῶν ἐξωρίσα-
τοριαν. καὶ ταῦτα λέγω, πρὸς τοὺς ὁμοίους ὀρ
γῆς νῦν ταῦτα δὲ σπαρακόπτων τὸν ὧν ὅλων θν. καὶ ἀ-
γνοοῦντας τὸ τῆς οἰκονομίας. δῆλον γάρ, ἵνα οἰ-
κονομῆσαι τοῖς τὰ θεῖα πεπαιδευμένος. ὡς γὰρ δὲ νέκ
μεταμῦ πολλῷ ὦ ὅλων ὅλων θς. τὸ γὰρ τὸ
πᾶν, ὅλον ὧν ἐμπεπυκότων τὴν φύσιν. ἡμῖν
μῶν, τούτοις. νῦν δὲ ἐκείνοις ἀρκουμένων, καὶ μ
τοι καὶ τό, μόνον εἶναι, πάντα πᾶσιν ἀγνοοῦν.
ὁ δὲ ὧν ὅλων θς ἀρεπουέχει τὴν φύσιν. οἱ δὲ
καὶ ὡς ὁ δηγεγωνμένον. τὰ μὴ σωγεγόν. αὐτὰ
γὰρ καὶ καὶ τὰ τοῦ ἀδαμ πεφορῶν. καὶ πρόγνω-
σιν ὡς ἡνικὰ ὁ σγνώσεται τῶν σὺν τελῶν πρᾶ,
διαύτων αὖ καὶ τὴν φύσιν πεφαλτισπούσαν.
ἃς ἄρα γὰρ καὶ ἡ ὕλη. τὰ σώματος ἐχμαλίᾳ

Τὴν δὲ πλασίν· Σὺν δὲ ἦν Σὺν καὶ πασῶν
πολίας δρομέων ἐς Τὴν Τοῦ χθόνος δαμονίων. ἤτοι
αὖ Σὺν σωμάτων δασκιὴ· ἢ γὰρ ἀθάνατος
φύσις οὐδὲ Τὴν Τοῦ θήλεως· Τὸ δὲ χάριν ὅπου
νῆις, ὁμῶς Τὸν Σὺν σωμα ἔχ παρήγαγε χρίθηνον·
Σὺν δὲ ἦν Σὺν ζώων ἀναδόκα ἢ κα σανίδη
μιούργηθος· ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ Τῆς αὐξη
αὐτοῖς Τὴν ὀργὴν ἀπεσώκαγε· αὐξάνεσθε
γὰρ φη καὶ πληθύνεσθε· οὕτω καὶ Τὸν ἀνον δὲ
πλασεν ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ Τὴν αὐτοῖς ἔδωκε
ὀργὴν· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πλη
ρώσατε Τὴν Τὴν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς· Τῶν
Τοίνυν πετεινῶν Τὸ Σὺν ὅλων ἐς καὶ θυμούμενον
αὐτοῖς οὕτω δὲ πλασεν· ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
βρώσεως αὐτοῦ δὲ διαλαμβάνομεν· Ἰδοὺ γὰρ φησὶ δέ
δωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπέρμον σπόρ
μα· ὅ ἐστιν ἐπάνω πᾶσ Τῆς γῆς· καὶ πᾶν ξύλ
ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου· ὑμῖν
ἔσται εἰς βρῶσιν· καὶ πᾶσι Τοῖς θηρίοις Τῆς γῆς·
καὶ πᾶσι Τοῖς πετεινοῖς Τοῦ οὐρανοῦ· καὶ παντὶ ὅρπε
τῷ ὅρπετῷ ἐπὶ Τῆς Τῆς· ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν
ζῶσαν· καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν· ὑμῖν δέδωκε
εἰς βρῶσιν· Ταῦτα πρόδηλος ἐν τοῖς πρὸς Τὸν ἄνθρω
πον Τὸ Σὺν ὅλων ἐφη ἐς· ἦν Σὺν δὲ καὶ βρῶσις,
ἀθάνατος γὰρ φύσις· ἀλλὰ Τροφῆς, καὶ
Τῷ δὲ σωμάτων ὄντες, ἐφη, ὀλίγα μετὰ Τὸν ἀνά-

σασιν, ἢ τελαμῶσιν ἢ τιγαμίσουσιν. ἀλλ'
οὐ ὡς ἀτιμοις ἐν τοῖς ἀνωσις. ἢ τοίνυν ἀφ' ὧν
ἡ ζημία. ἀνοικονομία θφίασμοῦ. ἵνα δὲ φ
μίσους ὧν τῶν ἀμ' αὐτῶν τὸ γένος, ὡς ἀλλ' ἀν
θαν ἀλλουμεθα, μετὰ τῶν παραβασιν τῆς
ἐντολῆς. ἐπὶ φόρῳ τοῦ θαν ἀλλου τῶν φῆφου ὁ
πάνθφος. ἢ θομῶ, τὸ π' ἀμ' ἀρμηχανώ-
μενος μίσος πεθοὐρανὸν ἐζωσε τῷ γένῳ, τῆς σορι//
τὸ φάρμακον, τὸ δὲ τῆς τοῦ μονογενοῦς εἰς ἀνθρω
πότητος. τῶν ἐμπερῶν ἀνάσασιν. καὶ τῶν ἀφ'
νασίαν πραγματευόμενον. ἢ σκληπνὸς ἢ ἀπὸ
φασις, ἐχθρὴ ἢ καὶ ἐς γῶ ἀπελαύσι. ἀπὸ τῆς
σεφησὶν ἐπλασα. καὶ ἐς ἀμένω προμεμε
σκολασαφύσιν. ἐπὶ δὲ φυλάξαι μὲ τῶν ἐν
τολῶν οὐκ ἠθέλησας, πρὸς τῶν πεθόρανον ἐπανε
λθεῖν φύσιν. ἀνθ' οὗ τοῦ δὲ μικροῦ αὐτοῦ δοκεῖ τὸ
ἁμάρτημα, πᾶν ὧν αὐτῶς ὧν φῦ ὧν δεσπο
κὰ τῶν ὀξουσίαν. ἐνὸς δὲ μόνου τῶν ἐδωδῶν ἀ
πηγορεύσε. ὃς δὲ, ἵνα μὰ πάντα ἀποθάνῃ τὸ, τοῦ
τοῦ πρῶτον καὶ μόνου ἐτρύγησε τοῦ νεκρὸν. τοῦτο
γὰρ αὐτῶς καὶ ὁ δικαστὴς ἐς ἐπεμέμφατο.
τίς γάρ φησιν ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ. μὴ ἀ
πὸ τοῦ ξύλου δὲ ὃν ἐνετειλάμην σοι τοῦτον μόνον μὴ
φαγεῖν. ἀπαῦτος ἔφαγες. δεδηλωκὼς δὲ τοῦτο
καὶ ὁ δικαστὴς. διῶνῶ φητῆσαν. τί ὅτι ἐποίη
σας, ἢ μὴ φάγε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ

παρ αὐτόσω, ἀλλ᾽ ἕν ἐν ὁμονοήτας, καὶ ἐν
ὦ ἦν πορὶ πάντων αὐτοὺς ὁμονόφρων ἀληφέ-
ναι τὸ ἀντελλω. οὐμὲν γὰρ ὅσω ἐν παρα-
βασις. πρώτου γὰρ μετέλαβον. ὃ μόνου μὴ
μεταχθῆναι ἐκελεύσθησαν.

πῶς ἦσυσαν τῇ φωνῇ τῷ. περὶ παντῶν. ἐν τῷ
παραδ᾽ τῷ ἀλλ᾽ πορὶ παντὸς.

Π. ὡς γὰρ, ὁ παντα χοῦ παγὼν. καὶ τὰ πάντα πλ-
ρῶν. ἀλλ᾽ ἀθησιν αὐτοῖς τοι αὐτῶ παρέχειν,
ἐς φωνίαν ἐμβαλὼν βουλησθέ, οἷον δὲ καινὴν
ἁμαρτία. ὃ καὶ χώρης πληροῦσα μένου. ἀλ᾽
καὶ τοὺς πεῖν θφοὺς καὶ σωτῆρας. ἀνοήτους ὀρ
γαζόμενος παλαῖ γὰρ ἀνοίας ἐπὶ χρ᾽ ῆρῦβλῶσαι
ἀπαῦτοῦ. τοῦ καὶ τα κρύφια ὧν καρδιῶν βλέ-
πους. ἀλλ᾽ ἰνὰ δὲ μετὰ τῶν ἐπ᾽ τῶν ὥραν. ἐν
τῶ θαλάττα καὶ ἐν καὶ ἀλης πρωΐας. καὶ ἀλ
ὀψίας. ἐκὼς γὰρ αὐτοὺς, κατὰ τῶν ἐπ᾽ τῶν ὥραν
φαλδν, ἐν μέσω δὲ τοῦ ξὺ ἐκρύβησαν ἀν᾽ τ᾽ ὧν
ὑπὸ τὸ ξύλον. ἀφ᾽ οὗ ἐ φαλου. οὐθὲς γὰρ τὰ πα-
ρῖ ζώματα πολησαν ὧν. ἐμὲ δὲ τῇ φωνῇ τοῦ κῶ.
ὅλον καὶ τὰ πορῖ ζώματα ὑπ᾽ σθαν γλωόμενα, οὐ
κὼ ἦναι τὸ φῦ τοῦ ὁ δὸ ἀσὺν νοᾶσθαι.

ἀδαμ. πῦ ϛ.

Π. ὅθεν πῦ κατέβη. ἐν ὁ πρόλοις ἀθλέ μόνας.
ἢ πρὸς πολλὰς ἄγνοιαν, ἵνα οὕτω παρησίας
αὐτῶ μεταδῶ. ἢ λύσῃ τοῦ φόβου. καὶ ὁ δὲ

χείλωντῷ καὶ κοιλάνῃ. ὅταν τοῦ καταδέχηται τὸ
πόρωσιν.
καὶ ἐφορᾶν.
Φορᾶν δὲ τὸ γυμνοῦν. τὸ καὶ ἐκβυθίζειν
δὲ τῶν ἁμαρτανόντων. μὴ ὀνειδίζειν τὰ ἁμαρτήματα
ἐξαγορεύειν.
τὸ ἀνακαλεῖσθαι.
Πόθεν ἐγνως τὸ ἀπ' αὐτοῦ γυμνοῦσθαι ἢ μὴ παρεῖναι
τὸ ἐμὲ σὺν τελεῖν. ἀγνοῶν γὰρ ἐγύμνωσας τὸν πε
ρισκοπούσης δὲ θέας χάριν.
ἐγυμνώθη ἐδόκησας μετέωρον. αὐτὴ ἐδόκει μοι ἀπὸ τοῦ
ξύλου καὶ ἐφορᾶν.
Ὁ μὲν ἀδάμ, ἐπὶ τὸ γυμνᾶσαι μεθῆκε τὰ ἀλλᾶ.
τὸ δὲ γυμνᾶσαι, ἐπὶ τὸ ὀφλεῖν. ὁ δὲ θεὸς μακροθύμως.
ἀλλὰ καὶ καταλέξεις ἐπὶ κόνεις μεταβάς, ἀπὸ
τοῦ πρωταλλίου ὄφεως, ἀρχὴ τῆς καταδίκης, ἕως
ἐπὶ τὸ γυμνᾶσαι, χωρεῖ. ὡς ἀξιοῖ τὸ ὄφρυοῦσθαι
θῦσθῆναι τὸ ὀφλεῖν, καὶ τιμᾶλλαῖον. καταδι-
κάζει τὸν ἀδάμ. ὡς περιλιμώσαντα τῆς θέας
σὺν τελῆς, τὸ τῆς γυμνασίας ἐπὶ θανοῦσθαι. ἢ
πορωτάλλει τὸν ὄφιν ὅτε, ἄνολος γάρ. ἀπ' οὐδὲ
τὸν φοβοῦντα ἐνοργήσαντα δι' αἰδόλου, ἀδιόρθω
τος γάρ. ἐπὶ τῷ σὺ θηκεν τῷ οἱ πορεύσῃ.
Ὁ υκάμψιν ὀρθρίσειν βαδίζειν, ἄποικος δὲ ὢν, ἀγχι
λίφυσιν τὸ πρόβλημα, ὀρθοῦ σθαι ὁ τι βούλοι
το, ἐπὶ τῷ γράφω. πρὸς βλάβην δὲ ἀνου

τῶ προβρήματι χρησάμενος, ἀφιρῶ τὸ θ.

καὶ ἐχθρανθήσω:

Ἐχθραν φανερὰν καὶ ἀναίδη. ἵνα μὴ λέγω τὸν παράδειγμα καὶ ἀχρηστικῶς σὺ τὸ ῥῆμα ἐπὶ τῆς ἐμῆς αἰκίας. δηλῶν τοῖς ἐξ ἄλλης. ἢ δὲ τὸ ὄργανον οὐ λως ἐκαλλάθη. πῶς ἢ ὑς καλλαθῶ; τὸν τοῦτο χρησάμενον. καὶ δι' ὃ τοῦτο καὶ ὀχὲ ἀπλῶ ἢ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ἢ σὺ πῦρ τὸ ἡτοιμασμένον διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ:

αὐτὸς σου τὴν κεφαλὴν:

Καὶ ὁ αὐτὸς πᾶν πλήττων μέν τοῦ ὄφεως, τὴν κεφαλὴν καὶ ἀσοχάζεται. κυρίως βαλλομένης. καὶ ὃ ὄφις πᾶν δὲ μόνον μέρος τοῦ αὐτοῦ, μᾶλλον ἐφίεται τῆς πτέρνης. ῥᾳδίως τῶν πτύοντος αὐτῶ. ἢ τὸν δὲ κεφαλὴν μὴ τοῦ νοητοῦ ὄφεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἐμῆς βουλῆς, ὡσαύτως βίβλον ὀφείλομεν. ταύτης γὰρ ἢ σὺ νεχθέντος. ὅλου ἢ σὺ νεχθήσεται. πτέρνα δὲ, ἢ δὲ τῶν πράξεων πορεία. καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ αὐτοῦ. ὁρᾶς πῶς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ καὶ τοῦ νοητοῦ ὄφεως, ἢ πεσούμεθα:

πληθώων πληθωσ, τὰς λύπας σου:

Τὰς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ὠδίνας, ἀνίπτεται. ἵνα ὑπόμνησιν ἔχουσα τῆς ἁμαρτίας, σωφρονῇ. καὶ ἵς ὅλου δὲ τὸ χώσας λαβίβαλεν τοῦ τῆς ἐχθρᾶς καὶ τῆς λύμης. ἵνα καὶ τοῦ σὺ βαλλίῳ τοῖς παραπτώμασι καὶ τοῖς ὑπομνήμασι,

καὶ γλῶσσα φ̄. καὶ κλίναξ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ κλῖναι παραβασίς. καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός σου ἄρξεται.

Κακῶς τὴν ἀρχὴν χρησάμενος βλαβήσεται ἀρτίως τιμία, βελτίωσιν οὐ τὴν τοιαύτην· καὶ ἐκκλησία δὲ, σὺν λύπαις τίκτουσα τέκνα. πόνος γὰρ προηγήσεται τῆς ἀφέσεως. καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἡ, καὶ αὐτὸς αὐτῆς ἄρξεται.

Ὁ ἐπὶ καιρὸς ὑμῶν.

Ὀργὴ ἁπλῶς ἐπὶ καιρός. ἀλλ' ἐν τοῖς σοῦ τοιούτοις, οὐκ ἐμμεταχρίσος. καὶ αἱ ἀκανθαὶ δὲ αἱ ῥίβολοι, λύπης ὑπόμνημα, ὧν πάλιν ἁμαρτίαν καὶ τελευταῖα μνήσθημεν. οἷς τοίνυν οὐκ ὤν ὄλυπος καὶ ἀταλαίπωρος βίος. ἀντὶ πολλῶν γῆς χοῖρον, ἀντὶ πρᾶξιν καὶ ἐπίπονος.

Τίνος ἕνεκα τοῦθ' ὑμνεῖτος. ἡδὺ γὰρ ἡμῖν, φασὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ξύλου θανάτῳ ἀποθανεῖν. οὐκοῦν δὲ ἀποθανεῖν τῷ ἐντολὴν παραβαίνειν.

Γναντία αὐτῇ καὶ ἡ μητρυιά. προβάλλουσα γὰρ ἀπόνοιαν τοῦ θεοῦ ἀποκαλοῦσα. νῦν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν δὲ μᾶλλον ἐχρῆν. ἀλλ' οὐκ ἀληθοῦς ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ. φωτὶ γὰρ μὲν ἀπλῶς. ἐλάττοσι δὲ ἐν ἀπλῶς. τὰς δὲ μυριάσι πάντων. καὶ τοῦτο πολλαχοῦ ἔστιν οἷς δυσπαραίτητα ἁμαρτήματα. ἐν τοῖς ἁμαρτάνουσι τοῖς τοῦ θεοῦ τοῖς ὄρους ὀνομάσαι θανάτου. ἄλλοι γὰρ

ὁ σύμμαχ ἡρμώσα ἐν ἡ σάν ἡμῖν φαλῆ πάπ ου
ξύλου, φυηδύεσι, μετάλαρδήλιῳ φανάποφασι
καθῆκάστωσὼς ἐπρεσφπνυ ἡμῖν, τοῦ φάλου
προσοδέχουδε. σὺ πωκαὶοἱπιστοὶ κόλες τοῦ
διαπόλιχῷ. καὶ σφατόμωοἱ ζωσι. προσμύου
τοις τῷ ἀναλασιν. καὶ τῷ τοῦ νὸωῦν βασιλέα.
τῆγαφέλτῳ φῆ ἐσυ φημι:.

τίνοχι τῶνας δορμαζίνοντο, τίνουτέοΝ:.

Οἱμὲν ἀπηγορῶντες τῷ φυητῷ σάρκα, φασὶ τὰ σάρ
ματα. ἀπὸ οἱδέ τινες ἀπὸ φλοιῶν δένδρεων, τοῦ
δὲ καὶ κοκκοβαφῆ φρήκασιν. εἰ ὡς δέ, γ δέ δρῦ
τοῦ δὲν πεφυκέναι. τόμὲν γὰρ πορίσραγον. τὸ δέ,
ἀγανμὲν φῶδες. τῆς γὰρ φάσγραφῆς καὶ πρὸς τῆ
ψυχῆς τὸ σῶμα σωσαθῶ αἰφνοσάσης. πῶς γὰρ
μὲν φῶδες τὸ λεῖφυ. μετὰ τῷ πορίβασιν τῆς
σὺν δοχῆς, σάρκα αὐτοὺς φλιφεῖναι φυητῷ. τὸ
δὲ δέ πολὺ πρὸ λμουδυπὸ φεν τοῦ τῷ τὰ σάρμα.
καὶ διὰ τοῦ τοκαίνου δέ δες πορὶ βολῶν ὑπὸ ἰνοσφυ.
πορὶ πλοῦ φναιμοισθαι. χρὴ τοίνυν σόρχυ τὰ δέ
γραμμὰ καὶ φδέ νι ὡς γ δὲ δὲ ἄπορου τοῦ σῶν
ὁλωσδημιουργῷ. καὶ φαυμάζω αὐτοὺ τῶν ἀρ
ρητου δὲ λαθότητα. ὁ δὲ καὶ πορὶ βυβλικῶν
ὑπὸ μηδ ἔλαι. καὶ δὲ μὴ φέ τας πορὶ βολαίων
γ πορὶ δὲ λεγόμενοι:. H. Fol. 326.

τί ἐστιν ἰδούγάρ ου ναδαὶ ὡς φῆς ὁ ξηνεῶΝ:.
πᾶδὲ ὁ λαβολος φ πεν. ἐσκαθῶς φησὶ γὰ

νώσκουτες καλόν καὶ πονηρόν· ἐὰν δὲ τοῦ θανάτου τὸν ὁρον τῶν ἐντολῶν παραβας, φρονίμως τοῦτο φρονῶ ὁ σὺν ὅλων θς· σημεῖον τῆς διαβολικῆς ἐπαιλίας τὸ φαῦλος· μεταλαβὼν δὲ αὐτὸν τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐφαγεν· οὐ φθονῶν αὐτῷ ὁ θς τὴν ἀθανάτου ζωῆς· ἀλλὰ τῆς ἁμαρτίας ἐπέχων τὸν σρὸν βασιλεύειν θάνατον, ὁ θάνατος· γνῶμη γὰρ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τῆς ῥύμης θανάτου ἐστί· ὁμοῦ δὲ προσθανῶν φῆσι καὶ ὡς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ ἀνεμφύσησεν αὐτῷ τοῦ παραδόσεως ἀγνὴν προσόψιν· ἵνα τῆς ἀληβιότητος φρονήμων ὀρχῶν, μὴ σὺν τῷ ἁμαρτίᾳ ὡς πρόξενον τῆς ἐπὶ πόνου ζωῆς·

ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς ἓν ἡμῶν·

Φρονίμως δὲ ὁ διάβολος τῷ μεταλαβόντι τοῦ ξύλου ὑπέθετο αὐτοῖς ὁ διάβολος· ἔσεσθαι γὰρ φησὶν ὡς θεοί· τὸ δὲ ὡς ἓν ἡμῶν, ἢ πρὸ ἐμφανῶν ῥιζῶν πρὸ τῆς μιᾶς θεότητος, ἢ πρὸς διασυρμὸν τῆς προλήψεως·

μήποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

Οὐκ ἀγνοῶν δὲ ὁ ἀγαθὸν ἐφθόνησεν οὐ θς ὁλ, καὶ δόσιν ἀνθρώποις ἔδωκεν· βουλεύεται δὲ ὁ ἔξω γενέσθαι αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀθάνατον ἔχῃ καὶ τὸν ἁμαρτ, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἐκβεβληκὼς πῶς καὶ λοιπ· γένηται φίλανια· ἢ ἐλεημοσύνα· πρόδρομος ὢν· ἐλάνθανε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς· τοῖς ἄλλοις φυτοῖς ἀνάμεσον τοῦ παραδείσου· ὑπόρουσι· πάντως ἐμελλε καὶ τοῦτο καλὸν βρῶμα, μὴ ἐμβλητέον· φαίνεται δὲ, ὅτι·

ὁ δενδρος οὐ πως τ̄ου φυ τ̄ου νῆφαν τ̄ε· ἐν οἷς τῶ
καὶ τὸ ξύλου τῆς ζωῆς, πρῶτον δὲ καὶ μόνου, τ̄ου
ἀπηγορευμένου, καὶ φημὶ οὐδὲ ἡ σαλπιγξ ἦσαν,
ὁ καὶ εἰκὶ ἡ παλπιγξ ἦσαν· ἐμμελετήσαν τῶ φύλακι
τῆς σὺν τ̄ελης· καὶ οὐδὲ ἐν ᾧ λῦ σὺν ἀφαθαμεῖ
τ̄ου σὺν ἀπῶν, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ::

Τὰ χερουβὶμ· ἐστὶν φλογίνομφαίαν::
ωλέμ· λὶν ἀσφορὰς, ὀχρῦ τ̄ο σομος ἦναι λίφ,
σφομώλω δὲ τὸν ῥομφαίαν τοῦτο ὡς καὶ ἀπέθ-
σω που ὑπαντῶσαν, λὶν ὃς δὲ σφομώλω ἔπου,
ὡς σὺν ὦτα παρέχουσαν τοῖς σὶ καὶ οἷς· καὶ ἀξίως
πολίθυσαμένοις τῆς σὺν τ̄ῶ παραδόσωσι λῶ ἡ::

Ἀδὰμ δὲ ἔγνω ἔναν τὸν γυναῖκα αὐτοῦ::
γνῶ αὐτὸν γαμικῶς ἐν ἡσαΐμω ἀντὶ σὶ τοῦ ἡῦ·
ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῦ ἡῦ· παῦσι δὲ θεοδώρ, ἐβελ-
ὼν· καὶ τ̄ῶ ἡῦ τὸ πᾶν ἐπὶ γραφῆ·
ἐλυπὴ δὲ ὀκαὶν μὴ δεχθέντων τ̄ὸν παρ αὐτοῦ πε-
σὸν καὶ χθέν τ̄ος ἡ·

Ἡλου ὁλίμετα μελήθη, τ̄ὸν γὰμι λαμ λομὼ
ἡλῦ τῶν· ἰωΐασαν αὐτοῦ· ὀχὴ αὐτοῦ ὡλημμῦ·
ἀλλὴ τοῦ ἀδελφοῦ οὐπραξία· τ̄ὸ τ̄ὸ γὰρ καὶ
ὁ ἀπύλας ἰωΐξαλο· ἐφησὶ οὕτως· καὶ ὀργὴλ
τὸ ἰναὶν οφόρα· καὶ ἐπισὶ τὸ ἄ σωπουάγ·
καὶ ἐ πεκῦς πεδὲ ναὶν ἐσλὶ ὀρήλου σοι::
ὁλὶ ναὶν καὶ ἀρβὴλ· πρῶτος ἡῦ σίαν τ̄ῶ ἡῦ
πεδοάρου τες::

ἐξανῶς ὁ ἐμφωλεύνομος τῆ θεογνωσίας,
καὶ πάντας ἀνοῖς ἐς τὸ ἀποδῶναι χάριν τῷ
θεῷ τῷ παντὸς ἀγαθοῦ δωτῆρι· καὶ νῦν μὲν ὧν τὰ χέ-
ρω πεφύκαμεν· ἁπλῶς γὰρ ἀπὸ τῶν κάρ-
της γῆς· ἄρτυλλι, τὰ κράμβη· ἀπὸ γὰρ τῶν πε-
τρῶν· καὶ τῶν σταχύων ἀστάχυα, ἢ τῶν λιμνῶν ὕδρα
καὶ τῶν πόνων· διὸ καὶ θεὸς ἐπὶ πόνοις
τοῦτο τοῖς πεφύκασιν· ἵνα δόκιμοι ὦσιν· ὑπὸ τοιούτων χεί-
ζωνες ὧρων, ἀνασκάπτεις γὰρ τὸ χῶμα, καὶ τὰ ἄγρια
μοῦνα τοὺς πεφυκότας ὀρθῶς, ἀπορρίπτων
πεφύκασι, πῦρ ἄνω ἐπὶ καὶ τὰ τύμβας καὶ ἀνα
λῶσας ἄλλα· ὅρα δὲ πῶς τὰ μὲν τοῦ κάπνου, θυσί-
ας νόμαα· τὰ δὲ τοῦ ἄρτυλλος ὧρα· θυσία μὲν γάρ,
ἡ γαστρὸς πεφαιρέσεως· τὸ δὲ ὧρον, οὕτω
μοῦνα τῆς ψυχῆς ::

› οὐκ ἐν ὀρθῶς μὲν πεφυσιμένης:

Ὀρθῶς δὲ μὴ δίκης, ἢ μαρτίας, ἀρα δὲ χὴ μαρτίας,
ἀν ὀρθῶς μὲν προσευκόμενος· ὀρθῶς δὲ μὴ δίκης,
ὀρθῶς μὲν γὰρ πεφυσιμένος καλοῦ γὰρ τὸ πεφυ-
κὸς τοῦ ποιεῖν· οὐκ ὀρθῶς δὲ δίκης κακὸν γὰρ
τὸ δίκαιον ἢ τῶν μὲ τὰ χρόνα· ἐκ τῶν δὲ τὰ κρό-
νια· καὶ ἢ μαρτίας· ἡ σύχασον, μέχρι τούτου ἢ-
θη· μὴ φθονῶν δὲ τοῦ ἀσκεῖν· καὶ φθόνου πρὸς
θεόν· ἐγκωμιάζοντος γὰρ τῶν παρόντων ἀπομέ-
νει· ἐγὼ δὲ· τὸ προσῆκον τοιαύτῳ θυσίαν εἶναι
δὲ πορεῖ τοῦ ἄρτυλλος τοῦτον σύνοικα σιν· ἢ παρὰ

μου τοῦ φθόνου· ὅλια ὄζει καὶ ἀφυγὼν καὶ οὐαὶ τοῦ ἀδελφοῦ· ὡς πρωτόκτονος· ἡ παῤ αὐτοῦ φθόνου.

Ὁ ἀδὰμ πρῶτον ἁμαρτήσας καὶ τὸ τοῦ θανάτου δέλεαρ ἀδελφοκτόνος ἐπιλήμιον.

Οὐκ ἀπεθυήσκομεν πρῶτος· ἵνα τῶν συμφορᾶς τοῦ παιδὸς ἄβελ, ἐστὶ γὰρ οἰκεῖα θανάτου· καὶ καταπονήσας οἷα ἀνδρώπων ἐμπολᾷ πολλοὺς ἐξ ἐξῆς ψυχῆς ἀπὸ σώματος, βυθίων καὶ πελαγονικῶν γλώττας· ὁ τοσούτου γὰρ παιδαγωγὸς τῶν ἀπολλῆς, ὅσον ἐμπορίας ὑπόδημα· καὶ ἵνα τὸ θανάτου σαφῶς ὑποβληθῇ τῇ ἐμῇ· ἀναίτιος γὰρ καὶ ὅπλους· ὁ πρῶτος καταπόθης, πρὸ οἰμώξεως τῆς παντελοῦς αὐτοῦ καθαιρέσεως· ποῦ ἄβελ ὁ ἀδελφός σου;

Οὐκ ἀγνοῶ σου ὁρῶ σε· ἀναμεταξὺ οἰκείας ἀφορμῆς αὐτῷ παρεχόμενος· ὃς δὲ καὶ λαθὼν οἰκείαν καὶ ἀναίτιον· φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς·

Ὑδροποσίαν ἐχθρὸν αἷμα· αὐτὸς ὁ φόνος κηρύττει τοῦ φονέως·

ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς·

Τοῦτ' ἐστὶν ὁ τὸς καὶ ἀκάρπος τῇ γῇ· ἰὼ φλξ· ἰὼ ὀργαζῆ· ὡς μιαίνας αὐτὴν· ὃς τοῦ φονικοῦ αἵματος· καὶ ἐχθρὸν πανοῦργος· ὡς μάχῃ τοῦ νῦν, ὃ δὲ νῦν ὁ τῇ ἐμῇ αὐτῆς· ὡς τὸ πρὸ τοῦ· πρὸς μὲν οὖν τὸν ἀδὰμ, ἔφην, ἐστὶ

καταράτος ἡ ἐν τοῖς ὅρκοις σου· ὀμνύειν γὰρ πέφυκας ἀξίως, καὶ ἡ καταρὰ πρέπει σοι μᾶλλον, ἢ τῷ καταράσασθαι οὐ πόρρω τῆς γῆς.

τὸν ὦνον καὶ τρέμω ἔσω.

Τὸν ὦνον μου, ὃς ἐνοχλεῖ τῇ ἀμαξῇ· δέμνιον δὲ ὑφαιρεῖται τῇ σωλάμῳ· ἢ κακῶς ἔχησω· ἢ τὸν ὦνόν μου, ὡς τὸν χύτρον μου· δέμνιον δέ, ὡς ἀφορμένος.

μάζαν ἢ ἀλίαμα, τοῦ ἀφεψῶ αἷμα· μάζαν ἀφέψω, ἢ ἀμαξῆμα, ὅ ξυμφήσασθαι τῷ ἀμαξῇ. ἀνάμεσα τοῦ ἐλέγχου· μὴ τὸ ἀπόφασιν· ἀλλὰ περὶ τούτων ὁμολογήσασθαι· καὶ τὸ χῆ σύγκλεισις· λέγει γάρ φησὶ σὺ πρῶτος τὰς ἀμαξίας σου· ἵνα δικάσω σε· καὶ δικάσασθαι καὶ ἡγορος ἐν προβολῇ.

καὶ ἐκβάλλει μεσήμβρι.

Ἡ σώταξις, ὁδός· ἀπελθεῖν ἀπὸ σήμερον ἀπὸ τῆς σῶφε τῆς γῆς· ὁ σύμμαχος ὁδὸς ὁδὸς τὸ πεδίον παρὰ χωμάτων· καὶ ἡ πεδούλη, τοῦ πεδοῦ σου καὶ τῆς ἐπιστασίας σου ἀναξίως λογιοῦμαι· καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ ἐὰν πᾶς ὁ ὁρίσαντος, ἀπολύσαι, ὡς ἀπὸ δόπαιον ὑπὸ πλοσφαγὰ τοῖς ἐθνικοῖς ἀνοῦ· καὶ τὰ ἡμέρια· ἢ ἐὰν τοῖς γονεῦσι.· πᾶς ὁ ἀπολύσας καὶν, ἐ ἢ, πὰ ἐνδικημένα πεῖν.

κλημένα ἢ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ κλέπτου-

ἡδομαι, εἰ πρὸς ὀργὴν δόμεν· ἵνα δὲ τῶν ἁμαρτη-
μάτων ἐπιλύμια· καὶ οὕτως εἰπὰ· συμφώνων
τοῖς ἁμαρτήμασι, πρῶτον, φθόνος ἐστὶ τὴν πρω
τιμὴν τοῦ ἀδελφοῦ, σύδρον· σῶμα θοῦ τοῦτον
ὀξὺ ἁλισκόμενος τὸ πικρόν· δεύτερον, φόνος· τέτα-
ρτος ὁ τοῦ ἀδελφοῦ φόνος, πέμπτον, ὁ τοῦ καὶ πρω
τος φόνος· πονηρούστατον βίῳ παράδειγμα· ἕκτον·
ὁ τοῦ πρῶτος γονεὺς λύπωσεν· ὄγδοον, ὁ τοῦ λα-
θεῖν τοῦτον, ὡς, συνὸν τοῖς ἐπιτιμίοις, πρῶτον·
τὸ ἐπὶ πολλαπλασίοις οὐ ἀπὸ τῆς γῆς· σύδρον,
τὸ δρέπαν τῶν μὴ ἀναγκαίων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὄργα
νων ἀνθρώπου τὸ χεῖρ· δέκατον· τὸ γὰρ σφόδρα
τῶν χρὼν αὐτῆς σῶν αἰσθ. τέτατον, τόνος
πέμπτον, βόμος, ἕκτος, γίμνωσιν αὐτῆς ἐν
ἐπισκοπῆς· ὄγδοον· τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῶν
σημῶν ἃ τὸ ζῆν καὶ κολάζεσθαι· πᾶσι οὖν φη-
ὁ ἀπολύσας κύριος, ἐπὶ ἐνδυσάμενα πάσι.
τῷ ἐνδύσασθαι μὲν, ὡς ἁμαρτήματα· ἐνδυσ-
δὲ ὡς ἐπιτίμια· δὸ, οὐδὲ ἀπολύσας.
ἀλλ' ὃν ζῶν καὶ τιμωρούμενος, ἵνα βελτίωσιν
τὸ οἰκεῖον, καὶ οὐ σοχλῶ καὶ ὡφὲ σῶν μετὰ
χωρῶν.

Πῶς ὁ σημῶν ἐφ' ᾧ τὸ κύριος ὁ θς.

Ὁ τὸ ὁ τοῦ τῦ ὅρος· σημῶν καὶ χλῶν αὐτοῦ
ἀναιρεθῆναι· καὶ αὐτὸς δὲ σῶν μηδὲν ὀκλάνος,
ἐπὶ σημῶν αὐτοῦ μὴ δὲν ἐργάσασθαι·

ὁ ξηλωτὴς δεκαΐνι ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ::

γύμνωσις τῆς θέας πρὸς ταῦτα ::

τί καὶ αἰνίσσεται ἐνταῦθα ::

ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· οὐκοῦν τοῦτο καὶ
ἡ γορία οὐσενὸς ἀπαγορεύοντος νόμος· ἀλλως
τε οὐδὲ οἱ ὀνείδεσιν, εἰ δρῶσι αὐξηθῶσι τὸ γλῶσσος·
ἠβουλήθη δὲ ὁ θεὸς ὅξενος αὐτοὺς καὶ μιᾶς γυ
ναικὸς· ἅπαντα οὖν ὑπὲρ τῶν ἀνωτάτω ἕνεκεν
πρώτου δὲ, ἵνα τὸ ταυτοῦ τῆς φύσεως ἐπιγι
νώσκωσιν· ὡς ὅξενος ζεύγοις βυβλασκω
τες· εἶτα δὲ, καὶ ὡς μόνοι αὐτοῖς ἀπωνται· ὡς
ἐκμιᾶς ῥίζης ὠφελῶσι· ἡ γὰρ κτίσις τοῦ ἑνὸς
περὶ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων πρῶτα σωθεύτων, μυ
ρίας τελμῶνται σφαὶ, ἢ δὲ καὶ ἔφρασαν· ἐπὶ
δια φόρων βυβλασκησάντων πρῶτον ὡνήθησαν·
τὸ δὲ χάριν, εἰ ἀμὴ ἐκλῆς γῆς διὰ πλάσσων
ἄρα· ἐκ δὲ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἐργάσατο πᾶ
ἐκ δὲ τοῦδε, πᾶσι τῶν οἰκουμένων τοῦ γλώσσης ἐ
πλήρωσε· διὰ ταῦτα τῶν ἀρχῶν, σωκεχωρηκὼς
ἐν ἀρχῇ, τὸν γάμον ὡς ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ
ἠυξήθη τὸ γλῶσσος, ὡς παράνομον τοῦδε ἀπαγο
ρεύοντος τὸν γάμον, διὰ τοιοῦτο· νῦν καὶ τοῖς ἐμοῖς,
καὶ τοῖς ἐνδυναμωμένοις, σωθῆσονται ἐν
κύβωσι· ἵνα τοῖς ἀνεψιοῖς, οἱ ἐνδυναμωσωσι
φθεῖρες πάντες :: ἵνα δὲ ἔχῃ τὸ τέλος καὶ
συγγράφεται ἀδαμ ::

Ὁ υμνημονεύσας τῶν ἁγίων, ἐπὶ τὸ πλῆθος, λέγει φησί· τῶν ἐν τῇ πόλει. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνδρῶν. τοῖς πολλοῖς λέγει· διὸ πεσοῦσαν, τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι καὶ ἐμόνησαν τοῖς καὶ θύγατρες ἀδελφῶν τῶν.

τίνας ἀνέκλεκτολάμπαχ·.

Ὁ γὰρ ἄλλοι λέγουσιν ὑπολήφασιν· ὃ δὲ τοῦτ' ἔστιν ὡς ἐδρομέμυθολογήκασιν, ἀπομιμούμενοι αὐτῶν. καὶ ἀπονενοημένος· καὶ ἀποῤῥαῦμα καὶ ἀπομισθώλων· ταῖς ἐαυτοῦ λόγων αἰχίαν ὁμολογήσαντα· διὰ τοῦτο ἡνεκῆ καὶ σφοδρὸν ἔλεγχον τοῦ σωφρονίστου· διὰ φυλεμένοι τῶν λόγων, διὰ τῶν τῆς ἁμαρτίας ὁμολογῶ· καὶ καθ' ἑαυτῶν τῶν ψῆφον ἐξενεγκόντων, τῶν θέλειν λεκωλύσειν ψῆφον·

ὁ λόγος ἐκκλησίας ἐκκλησίαν, ἐκκλεκτολάμπαχ, ὁ δομένου ταλκὸς ἔπταλ·.

Καὶ μὴν γάρ, ὁ θόμενα θηκῶν τῶν, οἱ ουκανοῦ ὁ φόνος· λάμπαχ δὲ, μετὰ τοῦ μαθητοῦ· καὶ παράσημα τῆς φωνῆς τῶν ἦχος, τοῦτ' ἔστιν· ἐκλογὴ ταῦτ· ἀντὶ τοῦ, ἀντὶ τοῦ ταῦτ' ἐκλεκτὸ λάμπαχ· ἐπὶ πλατεῖαν, ἐκλεκτὴν οὖσαν· τῶν τοῦ φωνὴ καὶ νῦν γνώσεται ἀλήθειαν ἀλαλοῦσαν ἡ ἁγία γραφή, μέχρι τοῦ φωνήεντος λάμπαχ· ἀφ' ἧς ἀπὸ τοῦ σημείου ἤρξατο καὶ νῦν· γάρ, τῶν ἐκφώνησεν περὶ τῶν μηνῶν τῶν πρωτοτόκων ἀπώλεσεν· ὅθεν ἡ, ἀντὶ λαβεῖν ταύτην ἐκπεσαιρέσεως· ὧν δὲ οὗτοι, κατὰ τὴν ἰδίαν

τοῦ ἁδαμ, οὐμόνον τῶν σωμάτων κὰι
τῶν ϲυναρίθμων. κὰι ϲυνήθων. οὐ τὸν τοῦ κόσμου
γ τὸν ϲυνόξαστον, τὰ ἐν τῇ τῆς ζωῆς ἀναγράφας,
ὡς πορτὰ τοῦ οὐρανοῦ ϲυνόξω.

ποῦ μετατέθηκε τὸν ἐνώχ, ὁ ϲυνόλων ϝϛ.

Οὐδὲ ξητῶ τὰς σιγμάς. τὸ γὰρ δὶς προσῆκε
τὰ γράμματα. ἐγὼ δὲ οἶμαι τοῦτο πεποίηκέναι
τὸν ϲυνόλων θν. ἀναψυχαγωγίαν ϲυντῆς ἀρχῆς
τῆς ἀθλητῶν. ἐστὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος μόχθος
τῆς δικαιοσύνης καρπός, πρόωρος τε καὶ πρόπλι-
ξος ὀξυκόπη. ἐλπὶς δὲ τῆς ἀναστάσεως. γοῦν
πω τοὺς αὐτοὺς ἀναψυχαγωγῇ. μετέθηκεν οἰκονο-
σάν τὸν ἐνώχ, ὁ ϲυνόλων ϝϛ. καὶ τὸν θν
ϲυνέχρι βιότης. ἵνα μὴ κακὸς ϲυνόλαβῃ
τῶν αἱρουμένων, λογίζεται οἷα σὴ λήθη τὸν λιμ-
μὸς. ὡς ὁ τοῦτον τὸν λιμὸν ὡς. ἀλόγιστον γὰρ
καὶ ὁδὸς τοῦ ἄνθρωπος. ἀλλὰ σὴ καὶ ὡς ἐν
ἡμῶν τὰ σύμπαντα. τοῦτον δὲ χάριν, τὸν μὴ
παρῇσαν αἱρούμενον. τὸν δὲ μετέθηκεν ἵνα
τῶν αἱρεθῇ τῶν γ γ, μεμύσαι τῶν ἐνθυμῶν ἀ-
νάσασιν, ὁ γὰρ καὶ τὸν βίου τὸν τῆς ἀρ-
τῆς μὴ ἐτυχηκὼς ἀντικρ. σὴλον ὡς ἐν ὕδρῳ
τῷ φθορᾷ πολλοὺς αἰρεῖ ὡς.

λύρας ἡ ὁὺς τοῦ ϝῦ κεκλημένων οὓς.

μβροὺλ τοὺς γίγαντας καὶ ἀγαν ἀνθρ. ἀπὸ
τῶν τοὺς ὑπέλαβον. τῆς οἰκείας ἀκολασίας

ἀπολογίαν χάριν τοῦ μωσέως· ἵνα δείξῃ
τοῖς ἀπὸ τῆς παλιγγενεσίας· ὅτι δι' αὐτοὺς, λύθησαν
τοῦ θεοῦ τὸν ὅλων· λέγοντος· οὐμὴ κοπάσῃ τὸ
πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις ἐστὶν ἀνθρω-
πικῶς· διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας, ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι
αὐτῶν, ρκ ἔτη. καὶ σωτῆρος ἐν ἡμῖν, τοῦ
γὰρ σάρκας εἶναι τοῦ σώματος τὴν φύσιν,
γὰρ ἐχρόνου ἐστὶν ὁρίσασθαι ἐχούσης τὴν
ζωήν. ἀφάνατοι γὰρ οὐκ ἦσαν· καὶ διὰ
ξῆς δὲ, τῶν αὐτῶν ἡ διάνοιαν· ἰδοὺ γὰρ φησὶ
κύριος ὅτι ἐπλήθυναν ἁμαρτίαι τῶν
ἀνθρώπων, καὶ πᾶς λογισμὸς διανοίας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
πονηρὰ, πάσας τὰς ἡμέρας. ἐνεθυμήθη δὲ
ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπόνεσεν
ἀπαλάφωσεν τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησεν. ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ ἀπὸ ὀρνέου,
ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι ἐνεθυμήθη ὅτι
ἐποίησα αὐτούς· καὶ ἔτι ἐφη· καὶ
πάντος ἀνθρώπου ἡ διάνοια τῆς καρδίας· ὅτι ἐπλήθυναν
ἐπὶ γῆς ἁμαρτίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἀπολέσω αὐτοὺς
μετὰ τῶν κτηνῶν· ταῦτα δὲ ἅπαντας· ἀνθρώ-
πους τούτους δηλοῖ τοὺς τὸν παρανόμου βίου ἡγησαμένους·
ἐπὶ δὲ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπεμήνησαν φυγα-
δεύειν· ἐπὶ πλείονας μὲν οἱ ἄνθρωποι· παρὰ τῶν ἀρχαίων,
βιάζεσθαι νοῦν ὅτι τὰς τούτων φυγαδεύσας ἐπι-
φθόνου· ἐπὶ πλείονας δὲ καὶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἡ-

κότητου, ὑποραπτόμενοι κλαφυρόπωλοι αὐτοὶ
ωλαζόμενοι καπάτωλα. διὰ αὐτὸν οἱ μακφᾶν
ζελμῆσαι, τοὶ τοῦ φούσεις πρᾶ, διὰ πομῶν γὸ
ἐσὶ δαξενῆ γραφή, καὶ ἀνοις ἡμαρτηκέαι.
καὶ καὶ ἀνῶν ὀξενυέχθαι τὼ γανφῶφον. πο
δὴ τοῖς πομοῖς τὼ ἄγοιαν, ὁ παρόργως ἀνα
γνῶσον τὼ γανγραφέω. ἐρηνὼς γὰρ ὁσυμφ-
φορὲς ὁ πως ἐκμὲν τοῦ ἀδαμ, ὁσὶ ἐγκωνὴ ἡ-
κοδὲ τοῦ σὴ. ὁ ἐνὸς. πρόσ τὲ γέγκωσῦ τοσὴ
πὶ σοὲ πὶ καλέσθαι τὸ ὄνομα πῶ τοῦ θῦ. ὅδὲ ἀπῶ
λας. δὲ οὕτως ἐρμῶσαι, τὸ τὲ ἐρ τοῦ πα λ'
ἐν ὀνόμα τὶ κῶ. ἀνὶ πεται δὲ ὁλόγος ὡς ἐσ δὲ τὴ ὦ
ἀλφάαν. ὧν τοὶ πρῶ τῆς γέας πεσο ηγο ῦ τω τῦ
χηκε. καὶ ὑπὸ ζῶν συμφωνῶν ὠνομάσθη σὲ.
ὁ σ ἐν οἱ ἐκ τοῦ τοῦ φώνες, ἢ οἱ θῦ ἐχρημάτιζον.
ὡς πρὸ δὴ καὶ ἡμῖ ἐκ ὠλῆς τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ χῦ πε σ
ηγορίας, χρῖ σ τανοὶ καλούμεθα. φὸ δὲ ἴς ταὶ τ
δὲ ἐχθὲ τὼ σ τάνοιαν, διὰ τὸ τοῦ ἀνθρώπους
ἡρμῶσθαι κέαν, ἀπὸ υσάτω τοῦ θῦ. σ τάσ δὴ
τοῦ σ πεφύτου λέγοντος. ἐμῶ ἢ πατρὶ ἐσὶ καὶ
ὑμεῖ ὑμῖ τὸν πάντες. καὶ ὸ θ' ἢ ἐσὶ ἐν σὲ ὦ λωγὴ
θεῶν. σὺμ μόσω δὲ θεοῖς σ ανφῖνῦ. δὲ τοῦ δὲ
ὀνομάζῃ τοὺς ἄρχοντας ὡς σ ὑλοῖ τὰ ὄζης ἐ
πὸ τηρίνετε ἀδικίαν καὶ πέσω που ἁμαρτω λ-
– λαμβάνετε. πρὶν ἂ τὸ ρφανῶ καὶ πῶχῶ. τὰ
πνεῦ καὶ πάντα σ καιῶ σατε. καὶ τὰ ἐ ξῆς. καὶ –

ἀυτῆς θεῶν κε ἐλάλησε καὶ ἐπάλαιε τὴν
γῆν. τοῦ δὲ αὐτῶν σηλου ὁ ἐ. ἐν χάρι τι
τῆς πρεσβυτέρας ταύτης ἐξιωμένων. ὃ δὲ καὶ
ὄνομα ἐφη. θεοὶς συναναλογία καὶ ἄρχον
τῶν λαοῦ σου, ὃ κορδακικῶς, καὶ δυοτοίνιν,
ὡς ἐλαβρῶς ὠνομάθησαν ὑοὶ θυ. κεχώρι το
γὰρ τοῦ σηῆ τὸ γένος. καὶ ὃ κὲ μίγνυτο τοῖς ἐκτὸς
καὶν. διὰ τῶν ἐπεκεχθέσαν αὐτῶ περὶ τοῦ θυ
ἐν ὅλων, ἀρᾶν. ἀπὸ χρόνου συχνοῦ ἐληθόν-
τος. μετὰ πλῆθους ἀγαθῆς ἡλικίας αὐτῆ, τοῦ καλλα
κλισμοῦ, ἐπῆγαγεν ὁ θς, οὐδεὶς θεὸς ἀλλοδαπῆ
τῆς τοῦ κόσμου σὺμφωνίας τὰς θυγάδρας, καὶ ἀθε-
χθέντες ὡς ἡδὺς τοῖς παρ᾽ αὐτῶν ἐπὶ νοη θεοὶ μεν
σὶκοῖς ὀργάνοις, ὀργᾶν ὥρα καὶ ὀξ αὐτῶν ἀνθρώ-
φαν τὴν καὶ πῆ θάρ αν καὶ ἐξ ὄνειρον. ἐπεμίγησαν
αὐταῖς. καὶ οἱ ἐφθαρ αν τῶ οἱ πάν οἰκῶφαν. καὶ
τὰ αὐτὰ τοῖς ἐσραηλίτ᾽ ὑπέμενεν. οἱ δὲ τῆς τ᾽
μαδιανῖ ἐν τοῦ θυγάδρασι μεγάλως, καὶ τῆς ἐνθένων
δύο ἐβφάς μετέσχον, καὶ θηλάτου λίμωρίαν ἐ
δέξασθε. περὶ τούτου καὶ ὁ θς ὁ ἐφη σας, καὶ
ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἐθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ὀργα
αὐτῶν. καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς, ὃ ἦν
οἱ ἐκτὸς οὐσῆ τὸ γένος καὶ ἀγοντες πάλαι μὲν ὡς
ἀρχῆς ἐν τῖ μεσουμένοι, ὑοὶ θυ ἐχρημάτιζον,
ὑπὸ δὲ τῆς ὥρας ἐν ἀνοσίων γῶν αἰκῶν δεχε-
σθέντες, σωμύχαν μὲν θ ἀπειρημένα τὰ

χή· καὶ πόνδε ἦ πονηρίας τὴν πανοικτρίαν
ἐδέξαντο. ἐκνομώτοις ὧν μὴ ἀναγκαῖον· ὡς
δ' ἁπλῶς αὐτῶν ἁμαρτωλὸς ὅστις λόγος καὶ ἡγορά
ἀπὸ τῶν μετὰ τιμῆς καὶ τοῦ παρανομίας. τὸ
γὰρ δηλοῖ, τὸ πᾶς τις ὀλιγωρίαν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ ἐπὶ μικρῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς λύπ
οἱ μὲν γὰρ δὶς χορτάνουσι τῆς ἀμαρτίας τὸ πρό
βολον, ἢ πλημμελὲς ὂν ἀπὸ τοῦ νοῦ ῥᾳθίαν, ἢ
πονηρίαν· ἢ θύσορον ἀγνοῶντες καὶ σκοντες
ἔχουσιν ἁμαρτίαν ἁμαρτάπη παράτην σὺν· οἱ δὲ
ὡς ἀπολαοῖαν καὶ πονηρίαν τῶν πάσων ἀπολλύ
νουσιν· καὶ δοῦλον ὂν παθῶν τοὺ λογισμὸν ἀπο
φαίνουσιν ὡς τὴν καὶ πρὸς ἐπινοδεσμοδρᾶς
καὶ ἰᾶς, καὶ τοῦτο γὰρ παξ ἡ δὲ ἁπλῶς ἀπορεῖ
πάντα τὸν βίον· οἵας ἀξιοῖ συγνώμης· πολα-
δὲ ἀπολάσεις γὰρ μὴ περὶ τοῖς οὕτω σφᾶς ἐαυτοὺς
ἐκδοσωπόσιν ἢ σόλυθρου:·

{ Τίνας καὶ δι' ἃς αἰτίας γράφει:·

Τ Ἴνες φασὶ τοὺς ἐν τῇ πολλὰ βιβλιοπόλας· τίνες
δὲ, τοὺς ἁδμιᾶς καὶ ἀντὶ ἡμέρους ἀνούς· οἱδὲ τ-
ταν οὗτοι νενοηκότες, γάφασι, τούτοις μέζονα
ὂν ἄνων σώματα ἀκαλύας· ἐγὼ δὲ ὅταν ἀ
κούσω τῆς ἁγίας γραφῆς λέγοντος περὶ τοῦ ἀνά-
λου ὅτι ἀπὸ γονος ἐὼν γιγάντων· καὶ περὶ τοῦ
ὡς ὅτι ἡ κλίνη αὐτοῦ ἐὼν σιδηρᾶ· ἐννέα πήχε
τὸ μῆκος· καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος· καὶ

ὃς ὅτι ἐπὶ σὺ ῥαφανὶς ὑπελήφθη. καὶ τ
καὶ τὰ σκόροδα ἐσθιόμενα. ὅτι ἡμῖν σὺν πῖ
ον αὐτῶν τὸ σῶμα ἀφίησι, καὶ τοῦ θυμοῦ
τος τοὺς λόγους. καὶ λέοντος ὅτι παραδίδω
καὶ τὸν ἀμορᾶον. οὗ τὸ ὕψος ἴσον τῷ σκέ-
φρου. καὶ ἰχῶρος ἴσον. ὡς σφῦς, καὶ πορίσαι
μελιάθη, ὅτι τὰ σάρκων τὰ χνοῦ καὶ σὺ θαμὲ.
τὸ μῆκος ἔχει. καὶ πορίσαι αἰγὸς πλείου ὅτι πῶ
πήχεις ἔχει. ἡ ἀμυγδαλῶν δαφνίνας παμμε
γέθεις αὐτοῦ τοῦ θυμοῦ καὶ τοῦ ἰοσαφῶς πρυτανεύ-
σαντος. ἵνα γνῶσιν, ὡς οὐκ ἀδυνάτου ὄν
μὶ ἀμύργους, τὸ σοῦτον τοῖς αὐτοῖς ἀπενέγκαι μέρους.
ῥᾴδιον γάρ ἐστιν αὐτῶ. καὶ μέζους ἢ μὶ ἀμύργους. ἀλλ'
τὸν τῦ φοινικοπτέρων καὶ τὼ ἀλαζόνων φάσκωχύων,
μέγιστα τοῖς αὐτοῖς γὰρ τὰ σώματα. ἐλαφρὸν
μὶ κροῖς σώμασιν. ὃ καταπτῆναι μόνον ἀπαλὸν
καὶ αὐτοῦ μεγαλαυχοῦντος ποιητοῦ. λὶ οὐκ ἀνύ-
δρασαν. καὶ μεγίστων σωμάτων μετέλαχε.
λάμιαχ' ὁ χοφονόσας ἀλλ' ὁ δρομικὸς οὐ
καταγωνιζόμενος. γλυκύσασι γὸν. καὶ ὀπόνομα
αὐτόννυσι. ὁ ὄρμενος λαὶ ἀνάπαυσις, πρὸς
φήθησαν πορίσαι αὐτοῦ. λέγων οὗτος σὺ ἀναπαύσει
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ὀργωνημάτων καὶ τὰ ὄξης. ὑπὲρ γὰ
δουμὸν ἀφ. γέγονεν μὲν, ὁ καταλαγισμός. ὑπαν
λὶ τὰ πονηρὰ ὄρια. ἀμέχρι τοῦ καταλαγὸ
μοῦ σὺν ὀρίσθω. ἀνὰ ἡμισυ καὶ πάλιν ἡμῖν.

διὰ τί πολὺν χρόνον ἔζων οἱ παλαιοί.

Ὅτε αὐξηθῶσι τὸ μῆκος τῶν πάλαι χρόνων διὰ τοῦτο καὶ πολλὴν πᾶσιν ἐποίουν τὴν διατριβὴν αὐλῶν καὶ μετὰ τοῦ καλαμικοῦ, μέχρι τῶν πρὸ ἀρχῶν, μακρόβιοι ἦσαν ἐπειδὴ τὰ ὑγρὰ μᾶλλον ἐπληροῦσαν, ἢ λατταῶν λοιπὸν τῶν νῦν ὁ ἀφ' ἡμῶν.

Διὰ τί ποτε τῶν παλαικαμῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν πλήττει διάφθορεν ὀθ'.

Ἐξαλάπαξαν τοῦ παίειν τὸ μῆκος ἡδέως, ἀνάρμοστον γὰρ δὴ αὐτῷ καὶ τῶν ἀλαβῶν ἡ φύλη. διὸ καὶ ἡ ἡμιωρία σμικρὰ ἔχειν δοκεῖ καὶ οὐβίγ πολὺ σαθρὰν βουλήθησ. τοὺς γὰρ καὶ τοὺς ἐνόμους παῖσαι σωτῆρας γυναιξί, διατήρησεν, ἀλαβῆ τὰ ὄντα καὶ δίκαιον. καὶ ἐκ τῆς τῶν ἀλαβῶν οὐ-μφωνίας βλασήσαντα, καὶ τὰ τῆς παρανομίας ἐποίμιξί ἀνομήσαντα. γὰρ μὲν ὡς τινες φασὶν. ὀργῆ τινὶ ταῦτα καὶ μεταμέλειᾳ πεποίηκε. ταῦτα γὰρ ἄνω κάτω. ἡ δὲ φύσις ἐλαττόνων παθῶν, ἄπωστε ἡ μεταμέλειᾳ, τοῖς μετὰ τὰ πρῶτα μαθοῦσι τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν, καταμηλ· ἀγνοοῦντες γὰρ τὸ ὅμοιον, πρὸ βουλεύονται. ἢ τὰ τῶν πράγματα φάνοντες ὡς γὰρ ἐρ γαλόσαν, μεταμέλονται. ὁδὲ ἐξ οὕτως ὁρατὰ πολὺ ὕστερον ἐ ὅμοια γνώσεως, ὡς ἡ δημιουργημένου. ὡς προορῶν τοίνυν καὶ προγινώσκων,

γ' Τὰ πάντα πρὸ τοῦ ἀνόμ. ἵνα μὴ ποτε τοίνυν μεταμελήσῃ, ἀπὸ πρὸς τὸ πέρας ὁρᾶν ἡμᾶς οἰκεῖον οἰκονομῶν. γ' κἂν ἐπὶ τῇ μεταμελείᾳ, οἰκονομίας μεταβολή. μεταμέλεια μετάνοιαν, ὁ ἐπὶ κακίᾳ τοῦ σαυτοῦ βασιλέα. αὐτὸ τοῦ ἐσθίειν μᾶλλον, πᾶσαν τὸν ἔδρου σὺ χρόνον ἐσθίειν. γ' δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ μήτρᾳ ὄντα ἐκ τοῦ ἄντου. ἐδωμάσασθαι ἔχοντα τὸν ἀνάγκης. ἀναφίλανος ὤν, ὡς μὴ τὸ φύσει τοῦ ἀνθρώπου μὴ ῥηθῆναι. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν ἀλόγων τάξιν, ἵνα τῶν ἀνῶν γυναικὸς ἡμῖν οὐργῆς ἔχρῆσας, καὶ ταῦτα τῶν ἀνοίσεων ὠφελεφθῆναι. πλὴν τῶν ἐν τῇ κιβωτῷ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ ζωοτροφημάτων. ἐπεὶ γὰρ ὁλικὸς ἦν. ἀναδέομαι ἐξ ἑπτὰ ζεύγη τῶν δικαίων ἀκαθάρτων, διασωθῆναι. ἀνὰ ζ δύο τῶν καθαρῶν. ἐπεὶ δὲ ἐμὲ μισοῦσι χωρὶς τοῖς ἀνοῖς μεταλαμβάνειν κρεῶν ἐμὲ μόνον δὲ θυσίας ἀνῶ πρὸς φόρτον τῆς σωτηρίας οἱ δὲ φίλοι, ὡς δοκεῖ τὰ καθαρὰ φύλαξον διὰ πλειόνων τάξιν. ἵνα μὴ ἓν ζεῦγος. τὸν σὺν τὸ περίττον. ἵνα θυσίαν. οὐ θεὸς γὰρ ὄνομα μὴ τῶν παύλαν τῆς λιμῷ. θυσίαν τῷ θεῷ χαρίσηρον προσενέγκαι ἀπὸ πάντων φησὶν ὧν ἔστιν ὧν. τῶν καθαρῶν. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, ὡς τελῶν, ὅτι δὲ τοῦτο μᾶλλον ἀναλίπτα προσέταξεν εὐωδίαν τοῦ θεοῦ τῶν

καθαρῶν ἡσυχαζόντων ἡσυχίαν ἄγοντος. ἵνα τὸ σὺν
ζῶον ὀξὺ καὶ σὺν θεοῖς ὀνομαστὸν φόρων. μὴ
παφθόρηται σὺν ζῶν:·

Περὶ μηκάδος ἀμφίπτου πάμου:

Πᾶν νόμισμα νῦν. τὸν πεζὸν τὸν κακὸν ἀμὴν τοῦ θεοῦ.
σάρκα δὲ λέγω. τοὺς ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις
δεδαπανημένους. καὶ μὴ χρωμένους ὀρθῶς τῇ
τῆς ψυχῆς ἐξουσίᾳ ὡς πορισάρκα μόνον πρὸς
ἡμᾶς. καὶ ψυχὴν δὲ κέχουτας ἣν τὰ δὲ λέγει
φησὶ σάρκα πεπαλαίκασιν. τὸ σαρκικὸν καὶ ὡσανεὶ
φρόνημα. ἐναντίον δὲ καὶ φιλοσοφία ἐστὶν ὁ
κόσμων ἀπ' αὐτοῦ ζωὴ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀχρὶ τοῦ κατ'
κλεισμοῦ πεφυσημένον. ὡς ἱερεμίαν ὡς νῦν χρὴ
ὁρᾶσθαι:· καὶ πᾶς ἡ διανοούμενον ἐν τῷ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ ἐπιμηλῶσι ἐπὶ τὰ πονηρά:·

Ἐπιμελῶς, ἀντὶ τοῦ μεταμελῶς. μεταλαμ-
βάνων ἐπιμέλειαν ὡς νῦν, ἀλλὰ ἐπὶ τυχὸν ἐπὶ τὸ
μεμελημένον. ἀναλογιζόμενοι. καὶ διανοούμενοι.
διανοούμενοι, ἀντὶ τοῦ, διάνοιαν λαμβάνοντες
ἐπὶ τὰ πονηρά. πᾶσι, πλὴν ὡς καὶ τὰ πορίσματα:·

Καὶ ἀνεθυμήθη ὅτι ἐποίησαν ἄμοι:

Ὁ δὲ ἀκάλας, μεταμεληθεὶς φησι. τοῦ δὲ ἀνθρώ-
που ὡς ἔρηται καὶ δι' ἡμᾶς. ἐπεὶ, ὅσα νῦν
πεφρόνηκε. μεταμέλεται. ἢ ὅπερ ἡμεῖς ὁρίζεται.
ἀντὶ τοῦ νοήσαντα ὅτι δικαίως ἐπαθον οὕτω
τοιαῦτα πεπονθότες. ἢ δὲ σὺν τοιούτων ἐμφοῦ σὺν

μνήμασιν, γνώσονται ὅτι οὐ φόβος τοῦ θεοῦ παρῆν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ καθ' αὑτῶν τὸν κολασικὸν αὐτοῦ δικαστὴν κινοῦσι καὶ μᾶλλον τὸν ὀργὴν αὐτῶν καταινόμενοι, ἢ εἰ μὴ φανερῶς τοῦ παροργίσαι αὐτόν. ἐπὶ γὰρ αὐτῶν, ὀργὴ σου μένει, λιμὸς καὶ θάνατος. διατί καὶ τὰ ἄλογα ζῶα φθείρεται;

Κ αθάπερ ὀφείλουσι τῆς ἁμαρτίας τοῦ τοῦ τὰ πλάσματα συναπολλύναι, οὕτω καὶ τὰ ἄλογα ζῶα συναφανίζεται, οὐ διὰ τὸν αὐτῶν κολασμόν, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτοῖς συναπόλλυνται. ἢ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτάνειν.

Κ αὶ τοῦτο, μὴ ταῦτα ἐπιζητεῖν. καὶ τὰλλα, τὸν ζώων, καθαρὰ φάγεται. τὰ δὲ, ἀκάθαρτα. τὸ μὲν γὰρ καθαρὸν, τὸ ἀκάθαρτον. τὸ δὲ, μὴ καταλιπεῖν, πρὸς τὴν φύσιν τὸν δημιουργηθέντων ζώων. πάντα γὰρ ἁρμοδίως πρὸς τὴν χρῆσιν τὸν ἀνθρώπων. καὶ τὰ μὲν οἷον πάντα, καὶ καταλιπεῖν. τὸ δὲ, τῆς φύσεως ἐπιφυῆ τοῦ ἀνθρώπου χυμόν. ἀκάθαρτα δὲ, ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνομίσθησαν. ἀπὸ τῶν πορισμάτων. τὸ δὲ, πεφθὲν ὡς ὀφθὲν. καὶ τὸν νόμου τὴν γνῶσιν τὸν καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἐχάρισατο.

νῶι δὲ οὐχρείαν, οὐ μᾶλλον. οὐχὶ δὲ ζητεῖ τὰ αὐτῶν διὰ τὸν ὀργὴν φανερῶς.

τέλειῶ, ἁπλῶς. ἀπεντῆμνᾶαὐτοῦ.
ἀνὸς δικαίως. ὁ τὸν καθ' ἡμέραν φυλάττων.
ὁ σὰρξ πολέσας τοῦ, πᾶν γὰρ κόσμος ἀνθρώπης.
ὡς τοῖς σαρκικοῖς ἐμπαλαιβόμενος. καὶ γῆ,
ὡς τὰ γήϊνα φρονῶν. καὶ οὐ ὡς οὐκῶν, ἀκά-
λεσε γὰρ φησί, καὶ οὐκῶν οὐ πανοῦων. οὐκ πά λ1
μὴ παρῶσαν τινες. ἀπεπφοὶ πολλοὶ παροῦτες.
ὡς νῦν μὴ παροῦτων, γὰρ οὐ ἀμφνουδικάνδο. ἐφθά-
ρη δικῆγῆ. ἐν μιᾷ ἀνθη ὡς μιᾶς μῶ ὡς νῦν μὴ ἀρ
ἀνῶν. Κ γῆ μέλῃ, τοῖς τῶν γῶν οἰκῶντας. ὡς
τὰ γήϊνα φρονῶντας.
καιρὸς παντὸς ἀνοῦ, ἵνα καὶ ἀνάνμς.
Καιρὸς ἀπῶ ὡς ἀνῶν, ἐφθασε. καιρὸς τὸ μὼζητ
ἰδοὺ ἐγὼ καὶ ἀφθάρω αὐτοὺς καὶ τῶν γῶν.
ὡ τοὺς μὼ, ὡς προκῦ φθείραντας τὰς ἑαυτῶν
ψυχὰς. ἐν πασαις ἁμαρτίαις. τῶν γῶν δὲ, ἵνα
καθαρίθῆ ἀπὸ τοῦ ῥύπου ὡν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
πυρὰ μοδὲς χρήνοῆσαι. τὸ χῆμα τῆς κίβωτ
ἐρχόμενον ἀπὸ μήσεις μὼ, χῖλιασοῖων πηχῶν
πλάτους δὲ, πεντήκοντα. καὶ ὑψῖ χῖλιὰ πεντα
κοσίων πηχῶν ὕψους, ἀναγόμενον. ἤρμα καὶ πλατύ
μηρὸν ἐποῖησω αὐτὸν. καὶ ἀπὸ πλοῦ τοῦ ἄνω δὲ ἐς
πορῦφὼ. ἐχουσαν μῆκος καὶ πλάτος πηχῶν.
ἐκλεκτῶν ὑλῶν ὑμῶν ὡν ξύλων, πλατεῖας φολε-
σσοῦτα καὶ σορῶν. γὰρ πεποιημένως ἐς
πλοῦ. καὶ ἐς τὸ φῦλακὴν ποιῆσεις αὐτὸ.

ησφαλτῶν δὲ, καὶ τὸ μὴ παρεσκευάσθαι ὕδωρ.
μέζον δὲ τὸ μῆκος αὐτῆς. καὶ τὸ οὐκ ἔντοπον. ταῦ-
τῶν καταλαγαὶ. πρὸς ἐκκρίσιν ξυνοικοδομῶν
ἢ τοιμάδη ξυζώων. τὰ δὲ πεῖ ταῦ. πρὸς οἰ
κησιν αὐτῶν. ξυνοδὶ ῥὶ ἰωνόροφῶν, αἰμῶ, ἐς
ἀπὸ ἑστῖν ροφῆς καὶ χίλους. αὖδὲ, ἐς οἰκησιν
τοῦτων δὲ καὶ τοῦ περὶ αὐτοῦ. ἐς πήχυ μὶ ἀνωρυ
φῶ ἀποτελοῦτα τὸ ὕψος τῆς κίβωτου. ἵνα δὴ
χὶ αθαίνοι τὸ ὕδωρ, ἐπιῤῥέον. καὶ ἀνωρυφῶ δὲ
δ' μέγον συνῆφθρα. ἵνα μὴ ἐπὶ τῶν ὄμβρων πληροῖ
τὴν κίβωτον. ἐκπαγίων δὲ τὰ ἀσφαλὲς παρέχειν
ἀναδρώσεως τὰ τοῦ ὕδατος.·

ἐξοδὸν τῶν μὴ ἐς τὴν κίβωτον. ξυμῶ περὶ τοῦτ-
ῶοις. τῶν δὲ πανθόρα ταῖς νύμφαις ἐπεσθαι
πεφυτάλαξ G.·

βουλόμενος αὐτοὺς καταλῦσαι φαλῶ, πολ-
λὰς καὶ παῤῥιβῶ καὶ σῶν ἐξοδίας διὰ τὸν φόβου ἀ
πέχεσθαι. ἀξιόντων δὲ, ξυμένας, τὴν αὐ-
γουστα ἀσωθῆναι. ἐκάστῳ δὲ ξυνῦσαν
αὐτοῦ. τὴν δ' ἀναγαμεῖν σὺν χωρῶν αὐτοῖς λοιπ
τὴν ζωαλφάν. ὅτι ὀξεῖ ὀφίσι τὸν νῶ. πρὸ τοῦ
γίνωσθαι τὰ καθαρὰ ζῶα καὶ τὰ ἀκάθαρτα, ξ
τὰ ὄρνεα καὶ τὰ θῆ. ἀκὰ αὐτόματα ἤρχοντο
πρὸς αὐτόν. τὰ δὲ ἀκάθαρτα μόνα. ἢ ὅτι καὶ οὐ
κ ἦσαν αὐτὰ ἐν τῇ κίβωτῳ. καὶ ἀλλήλοις ἐσῶν
χώρα λύμαινεσθαι. ἐξ ἀρχῆς τὰ ὅτι ἐσήγαγε

Ταῦτα νῦν· ἀπὸ δὲ τῆς τῶν τετρακόσιων ἕως
ὅτε ἡ τῶν ἑκατὸν γλῶσσα τὸν ἐφθὰ ζῶ πῦρ κ
τὸν τῶν βασ τῶν·

Ναμὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς γινομένης, ἀπὸ τοῦ ὁδηγοῦ
τῆς δυνάμεως τοῦ κ·

Ἐν ἡ ἀπὸ τὸν τῶν βασ τῶν. Τὰ θηρία·

Καὶ πλουτίζει καὶ ὁρμήματα εἰς ἐφὶ ἅπερ πρὸς αὐτὴν
ὀθε· οὐδὲ λέγω αὐτῷ ἀπὸ πάντων τῶν
βρωμάτων, ἃ ἔδεται, καὶ σωματεῖα πρὸς αὐτὴν·
καὶ ἔσαι σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν· καὶ ὅτε ἀρχῆς
δέδωκε, θηρίοις ἐνόμοθέτησε τοῖς ἀνοις·
Ἰδοὺ δὲ ἐφὶ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον· σπέρμα σπόριμον, ὅ ἐστιν ἐπάνω παντὸς τῆς
γῆς· καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρ
ματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσαι εἰς βρῶσιν· καὶ πα
σῖ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ παντὶ τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ παντὶ ὅρπετῷ ἕρπουσι ἐπὶ
τῆς γῆς· ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς· καὶ πάντα
χόρτον χλωρόν, εἰς βρῶσιν· ὥστε δηλονότι ὅτι
οἱ αὐτοὶ καὶ τάζδα· πρὸ φανῆς ἀπ' ἐχθὲς· δο
φὼδ' ἔχον, τοὺς ἀπὸ γῆς φυομένους καρπ·
τὸν σπέρμου σπέρμα· σπερόμενον σπέρμα· ὁ ἀπὸ
λασπερμένος·· ὧν οἱ καμὼ ὅθε ἡμέρας
χιλιάς· καὶ ἡ πεόρρησις μέρους· νόμιμόν ἐστιν·
φῶ ὅτε δὲ ἐπῆλθον ὀκτακισχίλιοι, ὧν ἐστιν χ
πόλις γὰρ αὐτῶν ἔχον· καὶ μαχ ἐστι δοῦ

τὰ τῆς κακίας, οἱ νομικῶς ὀξύνοντες.
τὰ ἐπίπονα τῶν ῥ΄ ἐν τῇ τὰ ἄνω· ἵνα μὴ πλέον ἁμαρτήσαντες, πλοῦν ἔχωσιν ὕστερον γάρ, ἔχωσιν ἁμύχλους ὡς οἰκοδομήται.
Σὺ γίνεσθε τὰς ἐπτὰ ἡμέρας, ἃς ἔδωκε προθεσμίαν τοῖς πονηροῖς.
μαθόντες τὸ ἀφορητόν τε καὶ φοβητὸν μετὰ νοήσεως· ἐν τῇ γὰρ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἐξ, εἰς ἐπάνω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγη πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου μεγάλου·
καὶ τὸ ὕδωρ ἀνέβλυσε τὸ ὕδωρ.
ῥηταὶ δὲ οὕτως, ἃς ἔμφασιν πρὸς τὴν χάλαζαν τῶν ὕδάτων. ἀβύσσους δεινοπαθεῖν, τὰ βαθέα τῆς γῆς. ἃς αἱ καταδύσεις τοῦ οὐρανόθεν χεόμενου ὕδωρ. δι' ἀμφιβολίας δὲ ὅτι ἐν βραχεῖ καιρῷ ῥοῦν τὸν πάντα κατακλυσμόν, ἃς μὴ ἡμῖν τὸν κατακλυσμὸν παρεῖναι. ἵνα λανθάνεσθαι ἀνοητόντες. ἃς ἡμῖν τῷ οἰκουμένῳ τῆς γῆς φανῆναι πανωλεθρίαν.
καὶ ἐρράγη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸ τοῦ τὰς ἡμέρας. καὶ μὴν ἐν πορείᾳ ἦσαν τῶν ἡμερῶν ιϛ·
ὁ κατακλυσμὸς παρεῖναι· ἐρρέθη μὲν οὖν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐσήμανε δὲ ἀμφίβολον, ἀλλ' ἐς ρν ἡμέρας.
πῶς νοητέον τὸ, ἐμνήσθη κύριος τοῦ Νῶε.
πρόσφορος τοῖς ἀνοσίοις ἡ θεία γραφὴ σαλεύεται.

καὶ ὡς ἀκούσαν δὲ ὡς ἀνδρὶ ζηλωτοὶ λόγους.
ὡς πορίσαι νῦν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ, οἰκονομίᾳ τ
ἐστὶ διαφορά, ὃ δὲ καὶ τὸ ἐμνήσθη ὁ θς τῶν ὡς.
ἐλέησον αὐτὸν ὡς ἡ φρὴν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ΧΥ σταγονῆς.
γ προτέραν λήψεται νίψαι. ἀλλὰ τὸ ἀρρητον
αὐτοῦ φιλανθρωπίαν σημαίνει. ὅλη δὲ τὸ πορίσαι ἐκδύνου φί
λοσοργίαν, προσέταξεν ὡς τὰ χίσαι ἀπὸ τῆς
τὸ ἄπρου ἐκ νοὸς καὶ ἀμίβολον ὕδωρ. σήμαινε δὲ αὐ
τοῦ πολιτικὸν ἄφραστον ἀγαθότητα προσπάθειαν
ὅλη πάντων τῶν πλησίον. καὶ πάντων τῶν ποιούντων.
καὶ πάντων τῶν ὄντων, ὅσα ἐν μεταύτοῦ ἐν
κίβωτος. ἡμῶν δὲ χάριν. καὶ τὰ ὑπερμεγέθη ἐξ
ωσεν. οὕτω γὰρ καὶ ὁμίλας σαρκὸς βοᾶ. ὀξανα πλή
λων χόρτου τοῖς πλουσίοις καὶ χλόη τῆς σοῦ τῶν ἀνῶν.
καὶ πάλιν ἀνοίκους καὶ πλουσίους οἰκεῖ. σήμας γὰρ
καὶ τῶν ἡμιδράχμων τίμησεν.
καὶ ἐπήγαγεν ὅθεν πηγὴ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐκ πασεν
τὸ ὕδωρ πῆγα. ἀμίον δηλονότι. καὶ ἐπεκαλύφθ
σαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου. καὶ οἱ καταρράκται τοῦ
οὐρανοῦ.

ΤΙ οὐκοῦν, ἐκλείσθησαν καὶ γὰρ καὶ κατέπαυσεν ἀνιό
σου τὸ ὕδωρ. ἦλθε τοῦ δὲ τὸ ὕδωρ, οἷς οἶδε δόπ
ὁ θς. ὃ καὶ οὐ τοῖς. πάντα σωζόμενα. τὰ δὲ καὶ τῶν
ἡμῶν ἄπορα καὶ ἀμήχανα.
ἡ ἐν τῷ ἀνδρικὰ τῷ μικρῷ ὠφθησαν αἱ κορυφαὶ τῶν
ὑψηλοτέρων ὀρέων. πῶς ἦ πορίσεσθαι ἀπὸ

Ἐκύθησα, ὀχ ὅτι ἐμὲ ἀναπαύσει τὸ πνεῦμά μου.
Ἠ δήλου, ὡς ἐλεύσεται πρὸς ταύτας
ἐπὶ κακῷ σωιζόμενος· καὶ μὴ πρὸς ἁμαρτωλοὺς πα-
ρέχειν ἔρεις· διὰ τὴν ὑγρότητα· ὁδεύσει πρὸς ἀπο
λεῖαν τὴν ὁδόν, οὐ μόνον ἁπλῶς, οὐδὲ ὑπὸ ἀνέμων,
πίπτειν ἠθέλησας, ἀναφορᾷ τοῦ καὶ οὐχὶ πίστεως.
ὁδὸν ὁδόμησεν ἐν τῷ δρυμῷ, ἀναπαύσεται
μετ' ἐμοῦ.
Κ καὶ ὁδὸν καὶ ἐν τῷ ξύλῳ, ἐπὶ θαλάσσης
βάσεις, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ἄγρια· καὶ ὁδὸν καὶ
ἐν τῷ πάλιν τοῦ σωθῆναι, ὀξύρρυθμον καὶ ἐξή-
Λ γειρον ὄνος· ἢ ἐπὶν ἀσφραίνῃ ὁ μὴ ὢν ὠφελίας·
ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ ὀργίλον. ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν
φθορᾶς ὁ ἀνὴρ γὰρ ἁμαρτωλῶν, ἀπὸ δὲ σωθήσεται.
ἀπὸ τοῦ προσευχομένου ἐπαινέσας τὸν νόμον·
ἀπὸ σωμάτων καὶ ἐχθρίαν· ἵνα καὶ ῥίνασα-
σῶ πορίσωμεν· διαρίνων γὰρ ὁ σφραγὶς ἀμφί-
ων αὐτοῦ, τὴν ὀργήν· καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ χεί-
λους· καὶ ῥίζαν τῆς φιλίας· καὶ ὁδὸν ἀδικ. δίδω
σιν αὐτῶν τὸν ὀργήν, ἧς κίνδυνος οὐθὲς διαπλα-
θῆς, ἀπολελαύκασι· αὐξάνεται καὶ τὸ ἡδὺ
νεῦθε καὶ τὸ πληρωθῆναι τὸν νόμον, καὶ παρακύρι-
σαι αὐτῆς· καὶ ὁ θρόμβος τῶν καὶ ὁ φόβος τῶν·
ἐσαὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ ἐπὶ πᾶν
τὰ ἑρπετὰ τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κτή-
νη μου μὰ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύ

λσκιαὶ κ̣ἰ λά
νηκλά, κ̣ἰ

τῆς θαλάσσης. ἃ ὑπὸ χθέα ὑμῖν δίδωμι·
καὶ ὁ λόγος ὅρτον ἐγώ εἰμι. δίδωμι γὰρ ἅπαντα καὶ
αὐτῷ τῷ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ χορτάρια· καὶ τὰ πτηνά·
ἢ δὲ τοιαύτη τῆς περιφανείας αὐτῶν δίδωσι νόμον·
ὡς λαχάνων τῶν πρίων ἀπολαύειν μελούσας·
καὶ ἡ πανοθεὶς· διανοηθείς·
Μεγάλα τοῖς ἀνοήτοις ἡμφισάμωσε, ἀντὶ τοῦ ἀχρείω-
τα. χλόης τῶν ἀποφάσεων·
γ μὴ προσθήσω εἰ μὴ καταράσασθαι τῇ γῇ·
Καὶ πράσα δὲ γάρ, καὶ σοὶ ἀσαὶ καὶ σοὶ καὶ γῆ·
διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνῶν·
Μᾶλλον τοῦτο τῶν καινῶν. ἡμῶν μὲν δι' αὐτοὺς· καὶ ἡ χο-
ρηγὸς τῶν ἀγαθῶν καταρᾶται·
Ὅτι ἐγὼ ἡ διάνοια τοῦ ἀνοῦ ἐπὶ μὴ ἐπὶ τὰ
πονηρὰ ἐκνεότητος ἐγώ·
Νῦν ὑπὸ τῷ ἐκνεότητος, ἀνοξὶ καὶ πόσω ὧν
ἐστὶ ὀξῆς, ἵνα μὴ πάλιν ὀξαλφάφωτι ὡς ἡμῶν
μὴ ὦ. ὡς μεγάλου ἀγαθότητος καὶ φιλανθ·
Οὐ προσθήσω ὧν ἔτι παταξαι τῇ σαρ
χὶ σαρκ·
Παραμυθία τοῦ δὴ καὶ συνῳδὰ· καὶ χρησάσθαι
σωτῆρι αὐτῷ τὰς ἐλπίδας. ἵνα μὴ κλίνῃ ἀγωνίας·
μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου·
Τουτέστι φύλαξιν τῶν διαθηκῶν. κἀκείνης
τῆς ὧν ἀνθρώπων πρεπῶν τῶν λόγων, διὰ
τὴν ἀθετοῦσαν τῆς ἀνίνης ἀκοῆς. χρηστὰ τὰ

ἐδηκε ἐπὶ τοῦνοφν· ὡς τὸ, ὀφομαι οὖν μνη
σθῶσι· ἀντὶ τοῦ, ποιήσω ἐπὶ μνήμης· ἵνα ου,
ὁ δὲ ποιεῖ οἱ λάθωμαι·

ὁ δὲ τὸ δοφὴν ἐσημαίνει διαθήκης, τὸ ξυλ
θ φάλις ἐστὶ σώμα· ἀντὶ τοῦ τὸ τοῦ ἀέρ|
κοιλουσα, ἀνέφηλόλου ἐς τοὺς ἀναλύ
σαι· ἵνα μὴ καὶ ἄωρ ἡ σχάνη, κατακλισμός τις
παχύσμιος· ἵνες δὲ φησὶ κῶς τοῦτο γίνεσθαι
λέγουσες· ἡλίου τὰς ἀκτῖνας κατὰ λίνα συμ-
πίπτουσι νεφῶν βαλλούσης, οὗ δὲ ἀθαμβοῦσι τὸ
φασὶ καὶ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· ὃ δὴ ἀφανισθὲν
τὸ ἔσεσθαι·

ἡ πρὸς ὁ λιχάμ ἐν πηρ χαναάν·

ὁ δὴ λώσει τὰ ἀκολασίαν τοῦ χάμ· ὃ δὲ ἐν τῷ
σώματι σωχωρία καὶ τοιοῦτο φόβῳ· ἀπροχρη|
στίας μίξεως· ἀφῆς ἐμνήσθη πάντως ὀχανα-
άν· ὅτι οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα σωφρονεῖν ἔζον·
οἰνωνῷ τῷ· διὰ οὐδὲ ἀπέθνησκον· ἵνα μὴ τῷ
αὐξηθῶσιν ἐν τῇ κιβωτῷ· μήτε μεθυσθῶσιν·

ἵνος χάρ ἐν ἀπαγορεύσεται τοῦ αἵματος τῶν ψχ
αφὲν ἐδίδαξεν ἐν τῷ νόμῳ, ὅπερ φάσιν
αὐτῷ ψυχῇ, τοῦτο τοῖς ἀλόγοις τὸ αἷμα· διὰ τὸ
νῦν τοῦ αἵματος, τῷ νῦν μεταλαμβάν,
ὡς λαγαίνου δή που τὸν μεταλήψη· ἄψυχον
γὰρ τὸ λάχανα· ἡδὲ μετὰ τοῦ αἵματος μετα
λαβοῖς, ψυχὴν ἀπόδῃς· διὸ δὴ καὶ ἐν τῷ θα,

†

ἐφη· πολύκρεας ἐναίμαλι ψυχῆς· δηλόδε
δε· καὶ γὰρ τὸ ὑμῖν αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ
ζητήσω ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω
αὐτό· καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκζητή
σω τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ὁ τάττων θανάτῳ τὴν ἀνά
στασιν· οὐχὼς τὰ θηρία παράξων ἐς τὸ κρεῖτ
ρίου, καὶ σὴκας τῆς ἀνωφελοῦς παραξάμενος· ἀλλ'
ὰ δὲ ὑπὸ τούτων καταναλωθέντα σώματα, σωλή
ξωντὶ καὶ ἀνασήσων· ἐν γὰρ τῇ χειρὶ αὐτοῦ, τὰ πε-
ρατα τῆς γῆς· καὶ ῥᾴδιον αὐτῷ· πάντα θνητὰ σώμα-
τα ἐν τῷ ἡμῶν σῶμα, ὁ τανῦν ἀμὴ σῶν ἀνύσμα
ὡς ὡς ἐδοκιμήλωσεν· ἐκ δὲ τῶν ἐκζητήλ. σα
φέρον ἐκ μυξιτῶν ἀνάσασιν· αἷμα δὲ καὶ
σὰρξ τῆς ἀπαρχῆς τοῦ αἵματος· καὶ χεῖρ τῶν ἀν
θρωφονίαν· ὁ γὰρ φυλαττόμενος ἀλόγων αἷμα,
πολλῶ μᾶλλον ἀνίνου φόνου· ἐκζητήσω δὲ τὸ
αἷμα φησὶν· ἤτοι τῶν θηλυτοκαίματος· τῶν τι
μωρίαν· τὸν φόνον, ἀπὸ τοῦ φονεύοντος τὸν ἀ
δελφὸν αὐτοῦ· τὸ δὲ ἐκχέων αἷμα ἀνθ-
τοῦ δηλαδὴ φόβου αὐτοῦ καὶ ἀθῴου· ἐπὶ μιᾶ τῶν
ἀλόγων, μὴ φαναίμα πεφύταξεν· ἐπὶ
δὲ τῶν λογικῶν, μὴ ἐκχέῃν· ὧν καὶ θηρίων ὡς
τὸ ἀθῴου, ἐναίμαλι· καὶ καταμικροῦ, ἀθῴου
θρεμμάτου· καὶ ἀπανίαν· ἤτοι τὸ, τοῦ
πλὰ ἀθῴου ἀπαγορεύει· ἤτοι καὶ τὸ, ζῶν τα κα
ταβιβρώσκειν· καὶ ὥρως δὲ ἐκζητῶ τὸ ἡμῶν

ἅμα, διὰ τοῦ μέλλοντος τὸ θεωρούμενον· ὅτι καὶ
λοιπὸν τὸν φονεύοντα φονεύσωσιν· ἀντὶ τοῦ καὶ ζῶσιν·.
› διαλιθόλως τὴν κρεοφαγίαν ἀνομοθέτησεν·
ὁ γὰρ δημιουργήσας τοὺς ἀνθρώπους· τῆς γῆς αὐτοῖς
τοὺς καρποὺς ἐδωρήσατο· ἀπὸ ποωμάτων καὶ
δένδρων βοτάνην καλούσας· μετὰ δὲ τὸν κατακλυσ-
μόν· πλοῦν ἀφιλόξενον τοῖς ὑφ' ἡλίῳ· καὶ πίνα·
κα καὶ πτηνὰ καὶ χερσαῖα ζῶα· θυμὸν καὶ ἀθήκην
καλούσας πάθη πάθος ὀξυλαύνων· καὶ τὸ ἐλά-
φειον θηρίον τοῦ μᾶζον· προορῶν γὰρ ὁ θεὸς ὅτι
ταῦτα πάντα θηρεύσουσιν οἱ φύσει ἀλλοτρίως
ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους, συγχωρεῖ τοῖς βρῶσιν· ἵνα τῶν
ἀφθάρτων· ἀρχὴν ἱερείας γὰρ ἐκάλουν, θεὸν ἀθά-
νατον προσκυνοῦν· διὰ τοῦτο τοῦ μὴ ἀναίσθητον λέ-
γειν τὸν ζῴων· ταῦτα καθαρὰ ἵνα τὰ μὴ, ὡς ἀνα-
θάρτους καὶ κυνοπόμπους· μὴ θεοποιοῦσι· τοῦτ', μὴ
προσκυνῶσιν, ὡς ἀθύτους·.
Ὃ λίθος τῷ ἀμπέλου φυτὸν· καὶ πρὸ τοῦ καταλυ-
θῆναι τοῖς ἄλλοις·.
Ν. ὡς δὲ πρῶτος, ἐπὶ μὴ ἀξίωσιν αὐτοῦ· τοῦτο δὲ
σημαίνει, καὶ ἐφύλαξεν· ἑκάστοτε δὲ ὁρίζουσι
τίχνας ἀπὸ τῆς εἰρημένης τῶν φυσιολατρείας·.
› ἵνος οὗ καὶ μὴ ἐμέμφηνῶ·.
μαθὼν, χωρὶς τὸ λῆρον καὶ ἀχρεῖον· ἀπὸ
σοφοῦ λόγου καὶ βαθέως τινὸς καταγνῶναι·
τὸ φυτοῦ δὲ τῆς μέθης ἅγιον, ἀπὸ ἁμαρτὴ καὶ

ἁμαρτ̄ια καὶ γὰρ καὶ περὶ τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως· οἱ
περὶ τῆς τοιαύτ̄ης κλισμοῦ· πᾶσαν δὲ πρᾶξιν τοιαύ-
την ὑπὸ τῆς προνοίας, καὶ δι' ἀφθαρμύνης περὶ
αἱρέσεως αὐτῶν· ἀπιρίας τῶν γὰρ καθ' ἕκαστα τὸ πᾶν
καὶ ἀγνοῶν γὰρ μόνου τὸ περὶ τῆς προ̄ν· ἀλλὰ καὶ τοῦ
τρόπου τῆς μεταλήψεως· ὅτι δὲ καὶ περὶ τοῦ
ἤθους τοῦτο περὶ ἦν· ἁπλοῦν ἐπὶ τοῦ οἴνου· καὶ γὰρ γ̄
δεινόμου ἦχεν· φρονταλῶν ἐσθόρου σίνος ποσί,
καὶ νοῦν δὲ οὐδὲν πέπονθε, γύμνωθις· καὶ γὰρ νῦν
λίνες γύμνοῦται καὶ σαθρούσας· ἀφαιρούμενοι
τὸ ὕπνωλον ἀϊδιότητος τὸ ὕπνῳ δὲ ἐμὲ περὶ γὰρ
νὸ μέγα· περὶ σαν ὥραν, τῆς γύμνωσεως τῶν ἀπολογί-
ας· καὶ ἔγνω ὅτι ἐπόησεν αὐτῶ ὁ γυὸς
αὐτοῦ ὀνειόβρος·

ἄλλως περὶ θανατέας λῆς γνώσεως λὼν ἀπαλίαν φθορέα.

Κ αὶ μὴν· μέθεσιν ὀχᾶμ· ἀπὸ νεώθρου αὐτοῦ ἦν·
ὡς ἀφρονοσοφίμου καὶ ὡς νεωθρο πολύκ·
τὸ δὲ νόμου μηδὲ πω τεθέντος ὃς διαφορὰ
λιμᾶν τοῦ πρᾶ καὶ τῶν πρα· πῶς ὀχᾶμ, ὡς πα
τραλοίας κρίνεται·

Τ ῇ φύσει τοὺς ἀναγκαίους εἰ τὰ ἤθη νόμους, ὁπο
πῆς, ὁ δὲ τοῦ καὶν καὶ τέκριν εν· ἐπὶ δὲ πορ
αὐτὸν ἡ φύσις ἐδίδασκεν, ὡς ὁ φόνος πυ-
μος· αὐτὶ καὶ γὰρ ὧν ὁλωχρησάμωος, σὼ ὀργω-
πόρρω τοῦ γεγωννηκότων ἀπαγαλῶν, ἀνδλη
τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τοῦτο πω ἐπανομώου· που ἀ
βελὸ ἀδελφος σου, ἡρνήσατο δὲ τολμητέν· ἐλεχθὲς

δὲ ὑπὸ τοῦ δηλαδὴ κυρίου, ὁμολόγησεν· ὑπ-
ουργὸν μαρτυρίαν. μάζων γάρ φησιν ἡ ἀλή-
θειά μου, τοῦ ἀφεστηκέναι με. καὶ μήτοι καὶ ὁ ἀπο-
στὰς τῆς ἀληθείας ἐπιφανέστατος ὑπάρ-
χει δῆλον. ὡς δῆλος, ὅτι τὸ κλέπτειν καὶ
κακοῦργον καὶ ὁδηγὸν τῶν τοῦ πατρὸς λόγων ἀποδέ-
δεικται. ὡς παραβάτου τοῦ τῆς φιλοσοφίας νόμου. ὅτι γὰρ
καὶ ὁ βραβεύων, τοὺς μεγίστους ἡμῖν ἐδίδαξε μ-
άρτυρας εἶναι οἱ τοὺς πρὸ τοῦ πα-
ρεληλυθότας μαθητὰς, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας οὐ
κ ἀλλοφαντοῦ πράξεως τοῦ πίστεως βασιζόντες ὡς
ἀληθῶς ἐδίδαξεν. ὅθεν καὶ ἀρχόντες ἐβλάστησαν.
οἱ γὰρ τοιοῦτοι μᾶλλον δὴ καὶ ὡς καὶ τοῦ πρὸς τὴν ἀρχὴν
ἐφικνοῦνται. Β. ἢ διὰ τὸ τὸν χάριν ἐπὶ τὴν
πόλεως ἐκείνου τὴν ἀποδέξασθαι τὴν ἀρχήν.

fol. 32 d.

Κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν τοῦ παναγιωτάτου παύλου, τῆς
θείας μετέλαχον λύρης. τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον
πέλαγος ὑπερβαλεῖν ἀδύνατον τῇ τῆς θεί-
ας λύρης μελῳδίᾳ. τοῦτο γὰρ ἦν τῷ ὑπὲρ
ταῦτα πορίζειν τὴν ἀρχήν. ἐφ' ᾧ καὶ ἡμῖν
τὸ δῆλον. ἐπὶ δὲ μᾶλλον ὡς ὢν, ὃ ἐν μαρτυρίᾳ
πρᾶ, διὰ τῆς τοῦ παιδὸς. ἀρᾶς, διὰ χάριν μωρίαν.
μεταλλωμένῃ ἔχει κόλασιν τῶν τοιούτων δή, δηλο-
νότι ἀναλογιζόμενος. πρὸς δὲ τούτῳ οὐδὲν
τῶν καὶ νῦν ὡς ἀληθὲς ὀφθὲν ἐδόξασε τὴν ἀρχήν,
ἢ σὸν ἀνδρὶ τῷ γένους ἡμῖν, ἀκολούθου,

ἐβλάσησαν ἀπὸ πίς. καὶ ἀγνωτίοι. καὶ λι-
βύη πᾶσαν καὶ φοινίκη. καὶ παλαιστίνη. ἵνα τοί
νῦν μὴ ἅπαν πορίλαβη τὸ γλῶσς τῆ λιμωρία, ὡς
τοὺς ἐν αἰγύπτου αὐτοὺ μάλις α μὴ μὴ τῶν ἐδόμων τῆς
καιρίας τοῦ πῆς τοὺς τῶν παιδίων παρίπτω μένους.
καὶ τοῦτο δὲ ἐδόκει αὐτοῖς προσήκειν, ὡς πρόρρησις ἦν
γὰρ ἀ, τοῦ δικαίου τὰ ῥήματα, ἐπὶ δὲ γὰρ ῥήμε-
νον ἐπὶ ἐκείνους ἐποίησεν, καὶ ἀλγων τὸ γλῶσς. τῆς πα-
λαιστίνης πλαμβάνουσι τῶν ἐκεῖ. ταύτην δὲ πά-
λαι σῶσιν καὶ οἱ ἐκεῖσε χαναάν βεβλασηκότες,
ὡς ἂρ ἂν χημαλίζεσθαι τῶν πρόρρησιν. πεῖσαι δὲ
μὴ τὰ ἐκείνα, δεδιότος δὲ τοῖς ὕστερον γε-
νομένοις, μὴ πλημμελήσωσι ἀσεβείας, καὶ τοῦτο,
σαφῶς ἡμᾶς ἡ τοῦ πνεύματος διδασκει. ὀ-
λιγωτέρας γὰρ φησὶν ὁδὸς τοῦ πνεύματος, καὶ ὑσαι χανα
αίων, παῖς ἀπὸ πλατυσμοῦ ὁδὸς σωτηρίας. ἐ
κεῖνοι μὲν οὖν τοῖς σκληρομασι τοῦ πνεύματος γλυ
φῆ χαναάν παῖς ἀπὸ. γὰρ τοῖς δὲ τοῦτο ὑ-
πέταξεν. ἀναμένω σῶσαι; καὶ τοῦμὴ ἀ-
φεῖ τῶν πολυγονίαν προφήτης. τοῦδε πνεύμα
κεῖνοι μὴ σθένει πεῖσαι. καὶ ὧδε δὲ ἐν τοῖς ἐκ
τοῦ πνεύματος παῖδι ἀχ". καὶ ἐν τοῖς ἐκ τούτων βε
βλασηκόσι πεῖσαις. καὶ ἐν τῷ σκληρῷ πεῖ
θρου καὶ ἐν ὁδῷ σολύμοις ὕστερον. ἀκριβὲς
δὲ τὸ λοιπὸν ἐκείνων ἡ πεῖσα, τοῦτο σὺν νοῦ μὴ σῃ
ὅλη ἀπὸς ὁδὸς λοιπός. ὅλου δὲ καὶ πῆς μονογενὴς

ψός, ἐσαρκωθη καὶ ἐνηνθρώπησε. καὶ ναὶ
ἐαυτὸ προσηύξατο, ὡς ἁπασῶν μάτος σαῦ
καὶ ἀβραάμ, ἵλαρι σάρκα, ἐκ τοῦ σώματος γὰρ
καὶ οὗτοι κατὰ γένος. καὶ τοῦ χαναάνους.
ἐν τοῖς γαβαωνίταις τὸ τῷ ἐδόξατε:.
ὅτι ἀχὰχ χαναὰν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἐδοκί
λωσεν. ἀλλοι ἀπόγονοι αὐτοῦ γαβαωνίται.
τοῖς ἀπογόνοις τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἰσραηλίτ:.
Π. Ο καὶ γὰρ τῶν προφήτων ῥωταμῶ, πρὸς
τοὺς φύλαρχους. ὀξέβησαν δὲ ἐστοὺς ἀπογό
αὐτῶν. δ' τως ἰχὶ καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἡσαῦ. δ γὰρ
αὐτὸς ἐσδούλοις τοῦ ἰακώβ. ἀλλοὶ ἀπόγονοι
αὐτοῦ, τοῖς ἀπογόνοις ἐκείνου. καὶ τὸ πρὸς σὺ
μεώνδε καὶ λοιὰ προ ἀναπεφωνημένου ὑπὸ
ἰακώβ τοῦ πρὸς αὐτῶν. περὶ τῆς δι αστορᾶς αὐτ.
δ' ἡ δὲ αὐτοὺς ἀλλὰ πὶ τῶν ἀπογόνων αὐτῶν,
ἵλαρι τὸ πρᾶς; ἰαλφεσμῶ, ὅτι ξενῶν λοὺς.
ὅτι πλατῶ καὶ καλωκοσων ἐν τοῖς σκηνώμα
σὶν τοῦ σοὶμ, ἢ τοὶ τοῦ παλαιοῦ λαοῦ τῶν τοιμη
μώνων αὐτῶν κληρουομήσας ἁγαθῶν. ἴδια
χθὲς πρὸ ἴουδα ὡς ἐν γραφῇ. καὶ μέζονα τὸν
ἰαλφεσ προσηγόρ.σε. διὰ τὸ μεγαλ ὅτι τῶν
ἀπογόνων αὐτοῦ ρωμαίων. τῶν σὺν μεγάφ
ἀδελφῶ τοῦ μάζονος:.
διὰ τοῦτο ὄρους σὶν. ὡς νεβρώδ, γίγας κίνησις
ἀνατίου κῶ τοῦ θῦ:.

Διότι πρῶτος ὀνειρώσσει ἐγώ εἰμι τοῦ παλαιοῦ μοῦ, μέγας κύων γάρ. διὰ τοῦτο εἰκὸς ἐπὶ τῶν μεγάλων. καὶ ἀνορθώσων καὶ ὑπορθώσων ἀνῶν, ὅτι ἐστίν, ὡς ὀνειρώσσει μέγας καὶ τὰ ἐξῆς. διὸ καὶ ἐναντίον κῦμα. ἢ ὅτι περὶ κῦμα τὸν τοσοῦτον ἔχων λαβών, ἢ καὶ μὴ φόβον ἦν τοῖς τῆς φύλακος χρήσασθαι τοῖς τηρήμασιν. ἢ ὅτι ἐν ἀντιόμβροις κεῖται.

τὰ ἀσφαλῆ γὰρ ἀόρατον εἶναι φασὶν ἡμῖν ἀγνοοῦσιν, ὡς φησὶ Τάκιτος ἐν τῇ ἀσιανῇ τοὺς γὰρ. ὡσαύτως ἀόρατόν ἐστι τὸν πύργον ὠκοδομῆσθαι.

Λιγυρίβως δὲ τὸν ἀστραγαλισμὸν ἀφομοιοῦσι μιμάδημα. ὡς φησὶν ἐκεῖνος γὰρ ταύτῃ ἀναβλύζουσαν τὴν ὕλην μιμεῖσθαι. καὶ ὅτι τὰς ἐν ὕδασιν οἰκοδομὰς ὑφαίνουσιν, ἐπὶ ταύτης τὸ ὠπτημένον σωρεῦσαι φασὶν τὸν λίθον. ὅθεν τὸν πύργον ἐκεῖνον ὠκοδομῆσθαι φασίν, οἱ ἀπὸ παντοίου. καὶ διαρρεῖ αὐτὸν ἐν χύρισαν. καὶ λιγυρίβως διαλυόμενα, ὡς ἀσφαλῶς τὰς ὠπτημένας ὑπάρχειν πλὴν τοῖς λαξευτοῖς λίθοις κεχρῆσθαι. λίθους δὲ ὅλα, πῶς ἀγλαόν τὸ ἄσβεστος.

καὶ τὸ πᾶσα λιμὴν χάλασε.

Καὶ ἦσαν πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ, ὁμόφρονες. ἐπὶ γαλεαγρὰ καὶ φωνὴ μία πᾶσι. τὸ αὐτὸ σαφωΐζει. καὶ καλάβρα ὀθόνη. ἰδοὺ τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον.

Οὔτε τι κῶας καταβαίνουσι. ἐστὶ ταῦτα. ἀλλὰ διδάσκουσι, μὴ καθαρὰ κάζειν ὀξανῶς. μὴ

λ. ἄλλως τε καὶ λίθων ἦναι σπάνιν ἐν τῇ Λαυρεάᾳ φασὶν, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς πλίνθοις αὐτοῖς.

λὴν προλήψεως· ἀναναμίξαντα τῶν πραγμάτων
τῶν πραγμάτων ἀλλ᾽· τοιοῦτον ἐστί, καὶ τό, καταβαὰς· ὄψομαι· γὰρ ἡ γνῶσις ἀγνόημα ἐστὶν ὧν
τὸ χῶμα οὖν τοῦτο τῆς ἀγνοίας δογματικαλίας
ἀκρίβειας ἐστὶν· τοιοῦτον οἶμαι καὶ τό, δεῦτε καὶ
καταβάντες· ἢ σύμφασιν ἅμα καὶ τῆς ῥιζοῦπο
σάτουμίας ἢ δίηθες·

ἀφῆκεν αὐτοὺς ποιεῖν καὶ τὰ τῆς πόνους αὐτῶν·
μεταίωρος ἀπόδειξις·

ναταῦτα μᾶλλον σωφρονεῖν ἀξιῶ καὶ μὴ κόπτεσθαι
ἂν ἐπιχρήσωσι· διόφτε καὶ νῦν γε καὶ ἀεὶ
ἑαυτῶν, πάντα ὅσα ἂν ἐπιτηδεύσωσι ποιεῖν· ἐμὲ
δὲ λυπεῖσθαι δεῖ δεῖν·

ποῖα γεγραμμένα ἀρχαιότερα·

ἢ οἷα τὰ ὀνόματα· ἀδὰμ γὰρ καινόν· καὶ ἄβελ·
καινόν· τῆς συρίγγων διαλαλιᾶς· ἀδὰμ γὰρ
τῶν ὀρῶν πρώτων, ἐφ᾽ οἷς τοῖς συροις καλεῖν· ἀδὰμ
τόγνω, ὀργίνος ἡ χοϊκὸς ὁρμᾶσθαι· καὶ νῶε,
πῆσις, τοῦτο δὲ ὕμνων ὃ ἀδὰμ· φρικτὸν· ἐν
ἰησαλμῶν αὐτοῦ διάτου θεοῦ· καὶ ἄβελ· πένθος,
πρῶτος γὰρ οὗτος ὠφθη νεκρός· καὶ πρῶτος τοῖς
γεγονόσι πεθεῖν ξένον πένθος· καὶ νῶε, ἀνα
παυσις· ὃ οὖν ἐβραϊκὸν πόθεν ἦρξατο·

Ὅλμαι αὐτῶν ὁρᾶν ἀναφωνῶ· ὡς πορφυρᾶ οὖν τοῖς
ἐλληνικοῖς ναοῖς· ἴδοι δὲ νικᾶν ἦσαν χαρακτῆρες
γραμμάτων· οὐ ἱεραλικοῖς πεθοσυρόρου,

οὕτω δὲ τοῦ μωϋσέως ὁ τῶν ὅλων θεὸς. ἵνα τῶν
ἑβραίων τὴν γρῶτταν, ὡς δὴ καὶ τὴν οὖσαν, ἡ φύσις
τοῖς γὰρ τοῖς τῶν ἄλλων ἁπάντων καὶ τὰ τῶν ἐθνῶν σύνοις
ἀγλωσσίαν δοῦσα. φθεγγομένων φωνὴν, καὶ τὸν μὲν
σὺν τῇ ἀλλοφύλῳ τῇ ἑλλήνων. τὸν
δὲ σὺν τῇ ἑλληνικῇ τῇ ἑβραίων. καὶ τὸν σὺν τῇ πορ
δαίᾳ τῇ πορδῶν. καὶ τὸν σὺν αἰγυπτίᾳ τῇ αἰγύπτῳ,
τὰ ἑβραίων δὴ τὰ, ἡ τῇ ἑβραΐδι οὖσιν οὐδὲ
οὐδὲς κεχρῆται φωνῇ. ἀλλὰ τῇ ἐκείνων παρ' οἷς δὲ
τὸν γραμμάτων, τῶν θείων γραφῶν. τῇ ἑβραΐδι
γε μὴν ἀφθόγγῳ φωνῇ. ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ ἀνθρωπείας καὶ τὸν
μακρὰν ὁδὸς, εἰς ὃ ὁ τοῦ δημιουργοῦ ψαλμῳδὸς. χρῶ
σαν τῷ οἰκείῳ γλώσσῃ κέχρηνται. ἀλλ' ἴνας φασὶν
ἀπὸ τοῦ ἔβερ, ἑβραίαν κεκλῆσθαι τὴν γρῶτταν,
ἐκείνου γὰρ μόνου σὺν τῷ πεντ μῶν αφωνῶν κακῶς,
ἑβραίους ὀνομασθῆναι, εἰ δὲ δὴ μὴν ἑβραίους
ὀνομασθῆναι, ἀπὸ τοῦ τρισὶ ἀβραὰμ. ἀπὸ
τῆς χαλδαίων χώρας ἐς τὸ παλαιστίνων ἦθος,
τὸν ἐφράτ τὸν ποταμὸν διαβάντα. ἑβραῖα δὲ
τῶν συρων φωνῇ. ἡ διαβασις ἑρμηνεύεται. ὅθεν
δὲ καὶ ἄλλος ἐκάλεσεν καὶ μάρτις, ἡ τῇ γραφῇ.
μετάβα δὲ τὸν τοῦ χώτ ἀγχμαλωσίαν, ἣν τῶν λίς
φθοῖν. ἀπήγγελεν, ἀβραὰμ τῷ πορδάτῃ, ἢ
ὡς τὸ τῷ ἑβραίῳ, οὐρανομήμονι οὐρῇ. τὸ
δὲ ἑβρί. ὀξυκλιτὶ ζόμενον, ἑβραῖος γίνεται.
καὶ γὰρ σὺν κόνῳ τῷ χωρίῳ σὺν τῇ αἰγύπτῳ

. ιβ.
λ' ἐμεννήθησαν δ'. τὰ μεσάκια γενόμενα διδάσκαλοι τῶν γραμμάτων τοὺς χαλεπωτέρους μανθάνω δὲ διὰ τῶν.

περὶ τοῦ Ἰωσὴφ, ἔφη, ἡσύχασον μὴν πᾶσα
ἀβραὰμ ὁμπάζωνήμῖν · περὶ τῶ ἀβραάμ, ἀβρὶ,
κλῖναι. ἡδὺ ἐστὶ τοῦ ἄβρα κύρια οἱ καλοῦσιν. ἢ
μόνους ἐχρῆν τοῦτους οὕτω περιαγορεύεσθαι·
πολλὰ γὰρ ἄλλα τοῦ ἄβρα καλὰ ἔχει τὸ γένος. ἐ
ἴνα τοὺς ἄλλους παρῶ. ἐκ τούτου δοκοῦσι οἱ ἱππεῖς μαλλ-
καὶ οἱ ἀπὸ τῆς χαλκοῦρας. καὶ ἡδυμαῖοι. καὶ ἀ
μαχηνῆται. καὶ μυαρῖται. καὶ ἀμανῖται.
καὶ οἱ τὰς κάμηλους οἱ νομεῖς. ἐκ τοῦ γὰρ ναχώρ
καὶ τοῦ χαλβαν, τὸ γένος καλεῖσθαι δοκοῦσιν. ἀλλ᾽
οὐδὲν δεῖ τῆς ἀβραὰμ ἐχρῆτο φωνῇ. ἀλλὰ
περὶ τούτου ζητοῦμεν περὶ τοῦ, ἢ οὐ γὰρ δὴ
λόγῳ τῆς εὐλαβείας χάριν. πάντως δὲ
πάντα ἐκεῖνο σκεπτόμεθα.

ἔζησε δὲ θάρα, ὃ ἔτη.

Κ. αἰγύπτιον τὸν ἄβραμ. καὶ τὸν ναχώρ. καὶ τὸν ἀ
ραμ. ἅτε πάλιν φησὶν, ὅτι ἀπέθανε θάρ,
ὢν, ὧν καὶ πλανοῦνται, καὶ ὅτι μετὰ τὸν
θάνατον θάρα, τῶ ἄβραμ, ἐτῶν οε. ὢν
δὲ αὐτὸν ἦναι τότε, ἐτῶν ρλε. δηλονοῦν. ὡς μ᾽
ο ἔτη ἐστὶ πάντα τὰ ποιήσαντα μὲν θάρα, ἐγένησε
δὲ τὸν ἄβραμ, ὃ πρῶτον οὐσῶντες. ἀλλ᾽ ὡς
ἦσαν ἐν τῷ ρλε ἔτει. πολλοὶ γὰρ γεννῶσιν ἤδη
παῦσαι. καὶ πρὸς τὸ γήρα, γεννῶσι πάλιν.
ὥστε δὲ πολλαχῶς γράφῃ, ὁμοίως ἦσαν
τοὺς πολλαχοῦ χρόνους ἀπολαχθεῖν.

ὡς τό, καὶ ἐχώνησαν αὐτοὺς καὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν.
καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ Χαλδαίων.
Πλάτη γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ, ἡ σωματικὴ τῶν πονηρῶν.
πρῶτον μὲν οὖν, ἐν τῇ μὴ τὸν χαλκὸν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν
χρησμόν· ἐκ δὲ τῶν ἡ πρὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο, ὅμως
ἥρπασεν φανὸς ἐν βίβλῳ τῶν πράξεων· ὅτι μοῦς
ὁ τὸν ἄρτον αὐτοῦ φάγεται· παρῆν ὅσα ἐξῆλθεν αὐτοῦ.
οἰκονομίας δὲ ἕνεκεν, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐν χαρᾷ·
ἵνα μὴ μεταβαίνοι τὸ τῆς ἀληθείας ἐκ τῆς κλη-
τικῆς· καὶ λοιπόν, μόνος ὁ Ἀβραάμ· ἀπὸ τῆς
τῶν ἐπηγγελμένων γῆν. ἐν τῷ ἐξ αὐτοῦ γὰρ ἔθνος εἰς
μεγα κληρονομεῖν. σὺ δὲ τοῦτο γὰρ καὶ ὅλως
ὑστερούμενος χωρίσθη ἀπ' αὐτοῦ·
καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραάμ·
Οὐδενὶ ἐν πρὸ τούτου ὀνομαζόμενον, ὀφθῆναι τὸν
ἀναγράπτως· πρῶτον δὲ τοῦτο· διὰ τό· πανὺ
θεοφιλὲς αὐτοῦ· ὤφθη δὲ ὡς ἡ ὁδὸς ὁ φθείς,
καὶ ὡς ἡ ὁδὸς ἀβλέπτου ὄντος· εἰ ὁ γὰρ φησὶν Ὁ
ρωδ· ἐπολέμησα τοῦτο· διαφόρως ὤφθη
πολλοῖς· πρὸς τὴν ἀξίαν ἑκάστου· σχηματίζων
τὴν ὅρασιν· ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Σάρας, ὅτι
ἀδελφὴ μου ἐστίν·
Οὐκ ἀφόβως ἀπεδήλωσε· ἀδελφὴν γὰρ ὄντως αὐτοῦ·
καὶ διὰ τὸν φύσιν καὶ διὰ τὸν συμβίωσιν· καὶ διὰ
τὸν συζυγίαν· ὅτι οἱ γονεῖς τοῦ Ἀβραάμ, ἦσαν
ἐμπεπλεγμένοι καὶ ἀπίστοι ὄντες· ὀνόματος

αὐτοῦ ἀβραάμ. ὁ ὁρμώμενος πρὸς τὴν πέραν ἀφ. ἐφ' ἅπερ οὖν ἡ ἀνθρωπότης συνῆλθε καὶ ἐπέραστο τὸ ἐφ' ἅπερ. καὶ ἦλθεν εἰς παλαιστίνην. τὰ δὲ παρελθόντα ἀπὸ τῶν καὶ τοῖς ὀξ αὐτοῦ. ὁ δὲ θεὸς ὄρους ὠνόμασεν αὐτοῦ ἀβραάμ. ὅ σημαίνει φρέαρ ἀπολλῶν. ὡς πρὸς τοῦτον τὸν ὀνόματι σοὶ πεποίηκα ἐμφανὴς ὁ πολιοῦχος, ὃ δὲ καὶ τῷ ἀβραὰμ ρ. συμβολοῦσι μόλις:

λύει φασί· τῶν ἁρπαγῶν τὸν φαραώ:

Ποίας οὖν κακοδαιμονίας ἀπήλασεν ἀβραάμ, πεῖσον τὸν ὅλων θεόν. ἢ πορφύρεον αὐτοῦ μηχανήματα. τὰ γαμετά. τί δήποτε δὲ καὶ τῆς νίκης μετεμελήθησαν καὶ πονηροῖς, τὸν φαραὼ καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἐμάστιγωσαν τὰ πορίνομον ἡβ- λεθσωαφω. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ φαραώ, τὰ ἀγνοεῖ ἐς ἀπολογίαν προβάλλεται. καὶ μέμφεται τῷ ἀβραάμ. ἀδελφὴν κεκλημένη τὰ γαμετά. καὶ σφαδασμὸς ὡς δὲ χὺ βρίσαι αὐτῷ. ἀναλῆψαι βουλόμενος, ἔλαβε. τί τοῦτο γάρ φησιν ἐπο- ήσας μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνή σού ἐστιν. ἵνα τί εἶπας ἀδελφή μου ἐστίν, καὶ ἔλαβ αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνή σου ἀνάλαβε. λαβὼν ἀπότιχι. καὶ ἀμόνου ἦν. ἀνὰ καὶ ἔπλαξε. καὶ πανδοσαπῶς κακοδαιμονεῖ ἠξίωσεν. ἐνετείλατο γάρ φησὶ φαραὼ ἀνδρά-

σὶ πορὶ τοῦ ἀβραάμ, σύμπρο πέμψαι αὐτοὺς
τὼ γῶ καὶ αὐτούς. καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ὅσα
ἔω αὐτῳ. δῆλον, ὡς οὐθὲν ἀρ παιδὸς τῆς σάρρ,
ἐπεὶ τῷ τῆ νόσῳ τὸν φαραώ, τῶν ὅλων, ὅπρ
τανίς. καὶ νόσος, τὼ ὄροξ ἐνήμβλωμα· καὶ τὸ
πλυύων ἡ σωτὼ θήρα ἐχων ὁ θηρευτής, ἀπὸ
πήλαια τῆς σάρρας, ἢ γὰρ νόσος ἐκώλυσεν.
καὶ λίνος ἐνεκεν, ἐμ τῶν παμπώ σίγνοσεν ἡ γραφὴ
τοῦ φύλαχθῶ αὐτῷ τὼ σάρραν. ἀπάβητον, οὐδὲ
ὧν κατὰ τὸν ἀβιμέλεχ διηγήματ. σαφῶς τὸ
τὸ δὲ δηλώσων.

Ἐμνήσθη σάρρα, τῶν ὃν ἐποίησεν τοῦ σαάκ, ἵνα
τοίνῦν μὴ ὑπὸ πονηρίαν τὸ σπέρμα τοῦ ἀβρα-
άμ, σαφῶς ἐνέφησε δηλώσων ἡ γραφή, ὅτι
ἔλαβε αὐτῆς ὁ ἀβιμέλεχ. καὶ σὺν τοῦτον μὲ
τὸ καιρὸν ἦν, ἴσως, ὡς καὶ τοῖς βαρβάροις ἦφ
αὐτὸ ἐθαύμαζεν. ὅτι πονηρὰ μοιχεία. καὶ τίμιον
ἄξιον. καὶ γὰρ ὁ φαραὼ τὸ τὸ δὲ δηλώσων ὡς τοῖ
τὸν μνάμνος τῷ ἀβραάμ. καὶ ὁ ἀβιμέλεχ
πρὸς τοὺς ὅλων εἶφη τῶν. ἀδελφή ἐστί. καὶ
αὐτὴ μοι εἶπεν, ἀδελφός μου ἐστίν, σὺν καὶ καθ
καὶ δι' ὑπνοσυνῶν χρῶν, ἐπὶ τοῦτο, τὸ ἐθνικὸν
σύγγραφὰς, καὶ τοῦ θῦ τὼ ἀπόφασιν. ἔπειτα
φησὶν ὁ θεὸς τῷ ἀβιμέλεχ, καθ' ὕπνου, εἰ ὡ εἶπον,
ὅτι σὺ καθαρὰ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ ἐφ'
σάμην δὲ τοῦ μὴ ἅψασθαι αὐτῆς. τοῦ μὴ ἁμαρ-

τὴν οἰκίαν μου· ἐνεκεν τοῦ, οὐκ ἀφῆκα σε ἀφα-
θῆναι αὐτῆς· νῦν οὖν ἀπόδος τὴν γυναῖκα τοῦ ἀν
δρὸς· ὅτι προφήτης ἐστί· καὶ προσεύξεται
περὶ σοῦ· καὶ ζήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου· ἡ
μὴ ἀποδόσεως, γνώσῃ ὅτι ἀποθανῇ σύ, καὶ πᾶ
σα ἡ δύναμις ὁ θάνατος λήψεται· ὅτι τῇ ἡμέρᾳ
τοὺς ὁράσεις πλημμελοῦντας ἀγνοίας μένουσας,
οὐ δίκαιον ἦν τότε ὡς καὶ τὸν φαραὼ καὶ
λῦσαι ἁμαρτίαν· ὡς ἀδελφὴν τοῦ ἀβραὰμ νό-
μῳ γάμου τὴν σάρραν ἔλαβε· ἐπὶ δὲ τῆς ἐρή-
μου ὡς ἐκὼς ὁ ἀβιμέλεχ τοῦ φαραὼ· ἐνόησε
μὲν, διὰ παθόντας τὴν ἔννομίαν ἐν δόξῃ. τοῦ
θεοῦ καὶ τῆς οἰκίας ἐν φανέρᾳ ἔμβρωσιν ἔξω-
σε· καὶ λόγοις ἢ πίοις ὑπέδειξε τὸν τολμωμέ-
νην παρανομίαν· καὶ τοῦ πλημμελήματος
πόθεν ἐστὶν αὐτὸς τὴν συγχώρησιν· ἀπὸ τοῦ μὴ
πεμφθῆναι ἀπὸ τοῦ ταύτην ἀνέμφυτον·

ὁ μελχισεδὲκ πόθεν καὶ τῆς γενεᾶς ἦν.

Οὗ θεασθείς λέγουσι παῦλος· ἀπάτωρ·
ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μὴ ἀρχὴν ἡμερῶν
μήτε ζωῆς τέλος· ἐκεῖνος δὲ ἦν ὢν ἐκείνων ἐστὶν
τῶν παλαιστίνων οἰκούντων, ἐκείνων γὰρ καὶ πρὸ
σίλοις τῶν χαναάνων· ἱεροὺς δὲ· τοῦ ὄντος ὄν-
τος· ὡς γάρ φησιν, ἱερὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου·

δέκατα διδούς·

πόθεν μὲν οὖν αὐτῷ πρόσεστιν ἡ ἀρχὴ ὑπῆρχε·

λήμοι φησὶ δωρεὰν· οὐ φαῦλον· πᾶν γὰρ τέκνον
μὴ παρὸν τοῖς· ἀναιδὲς καὶ ἀνέραστα· εἰ δὲ ἀπ-
θανόντος ἢ ὀνηγμένων· ἐπὶ τασιν δὲ ὁ
δὼν ἐς, ὁλόκληρος ἐμφαίνει· καὶ ἀθυμίας ὑπερ
βολή· καὶ ἵνα τὸν σίαν λαγχάνουσι ἐπιτάδοντα.
προσέθηκεν· ὁ δὲ ἡδὸς μασὲκ, τῆς οἰκουμένης·
ὁ δὲ σαμασκὸς ἐλιέζερ· ὑπὸ πορίωσωΐας γὰρ,
ἐνεκάπη τὸν λόγον· ὡς φασὶ παλαιοί, οἱ σφόδρα
παφαινόμενοι· ἐβούλετο γὰρ φάπτειν· ὁλόκλη-
ρον οἰκίσαι· διὸ καὶ ὕσπερ ἐπανέλαβε τὸν λόγον.
καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἄρνησι· τὸ μὲν ὅλον μασὲκ, ἢ ὄνο
μα λῶν τῆς μήτρος τοῦ ἐλιέζερ· ἢ ὁρμώμενα τούτου, τὸ
τῆς οἰκουμένης· τὸ δὲ δαμασκὸς ἐλιέζερ, ἢ σὺ
ὠνύμου αὐτοῦ παρίσησιν· ἢ δαμασκηνοῦ· φησὶ γὰρ
ἐκπόλεως δαμασκοῦ γεγονέναι τὸν πρᾶ αὐτοῦ. κὶ
γλαπάδειπᾶν, τοῦτον ὁ ἀβραάμ· ὡς ζῶν ἀπ
οἰκουμένων· διαφόρως φησὶν· διὸ καὶ μὴ ἐχωρίσθην,
ὡς μὴ λάβοι παραλιπόντων αὐτοῦ κληρονόμων. τοῦτον δὲ
φασὶν εἶναι, τὸν ἀπὸ σαλὰ τὸν ὕσπερον ἡμιθνησία-
μίαν, ἀλλὰ γυναῖκα δὲ ἰσαάκ· ὃν καὶ πρε
βύτερον τῆς οἰκίας τοῦ ἀβραάμ· ἐκάλεσεν πρᾶ
φή· ἢ τοὶ λιμνῶν τῆς οἰκετείας καὶ ἀρχοντα πᾶν
ζῶν αὐτοῦ· ὡς ἐποίρονα καὶ οἰκονόμου::

τοῦ δὲ ἐπαγγελιῶν δοῦναι τῷ ἀβραάμ
πᾶσι τοῖς υἱοῖς ἐκ παλλακῶν::

Π ὡς ὁ μακάριος λέγει στέφανος, ὁλόκληρον

αὐτῷ οὐδὲ βῆμα ποδός· δῆλον οὖν ὅτι, ὅτε ἐλάλει
μισθὸν, ἐδίδου αὐτὸν τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγελίᾳ,
τῷ σπέρματι αὐτοῦ· τοῦτ' ἔστι καὶ κληρονομήσειν
μέλλοντας αὐτόν.

πῶς Ἀβραὰμ, πρὸς ὃν ἐλάλησεν ὁ θεὸς λέγων· ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ πάλιν· γνώσεσθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κληρονομήσοντας τὴν γῆν.

Ὅτε δὲ λέγω γνώσεσθε, οὐκ ἀπιστοῦντος ἐστὶν, ἀλλὰ μᾶλλον μαθητοποιοῦντος, τῆς κληρονομίας τὸν τρόπον. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει ἀπὸ τῆς μερίδος τῶν παλαιστίνων οἰκῶν, μαθητὰς βουλόμενον λαβεῖν τρόπῳ λόγῳ τῆς γῆς ἐκείνης τῶν δεδοξασμένων πολλῶν νόμῳ, οὐ λαπολλῶν. ζῶν τῶν ἐκείνων αἱρουμένων, ὀξέλαυνομένων, τούτου χάριν μετὰ τῶν θυσιῶν ὁ τῶν ὅλων ἐφησε. γνώσεσθε γνῶσιν ὅτι παροικήσεις τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ. καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσι· καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια· τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα ὀξελεύσονται ὧδε, μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς, σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ ταφεὶς ἐν γήρει καλῷ, τετάρτῃ δὲ γενεᾷ, ἀποστραφήσονται ὧδε· οὔπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων, ὡς τοῦ κυρίου ἐν τῇ φάσει ἀποκρίνασθαι, εἰς ἣν γνῶναι τοῦ χρόνου τῆς ὀργῆς τῆς ὁρωμένης. ἐπειδὴ γὰρ ἔφην· καὶ ἀλλὰ γνώσεσθε τὸν κληρονομήσοντα αὐτῷ. ἐδόκει χρόνον ὅπως ἄλλα πορήσουσιν.

ὁσ δὲ ἀξίως ἡσσοῦται προμηθ· τῶν μὴ πολε-
μησάντων αὐτοῖς· καὶ ἀδικησομένων· τούτων δὲ τ
ἐκείνων καὶ προσομένων· καὶ ὅτι τούτων αὐτὸς ὁ
δικαίαν πρόφασιν λαβών, ἐνέβαλεν καὶ ἀλύσθ τοὺς βί-
ους· ὡς δὲ ἀξιοῦσι καὶ τῆς ἀναβολῆς τῶν αἰτίαν, ἵνα
μὴ ἐξ ἐτῶν πολλῶν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀδικημάτων,
μὴ δυνηθῶσι τοῦ δικαστοῦ τυχεῖν, τῆς γῆς ἐκείνης περὶ
δικίας αὐτοῖς τῶν δικαστῶν, ἐφησὶ οὕτως· οὔπω
γὰρ αἱ ἁπτὲ πληρωταὶ αἱ ἀμαρτῶν τῶν ἁμαρτιῶν,
ἕως τοῦ νῦν· οὐδὲ πω φησὶν ἄξια πασχόντες περὶ
δικαιοσύνης, οὐχὶ δὲ πρὸ τῆς ἁμαρτ, ἐπεὶ
γνώσεως ἐπανεχθῶσι τῶν ἐτῶν, ὅτι δὲ ἔχουσι κα-
τάκριτον τὸν καιρὸν ἀσεβοῦς, δῆλον, ἐπεὶ τοῦ ἀρχ
μὴ λαχ καὶ τῶν τῶν χειρόνων οἰκούντων, καὶ γὰρ ἐκεί-
νοι, πολλῆς τὸν πρὸ αὐτῶν θεραπείας ἠξίωσαν.
καὶ ἔστιν ἀκόλουθον αὐτοῦ βοῶν τῶν· βασιλεὺς
ἦσθ ὁ πορεύθ· ἐν ἡμῖν, ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημό-
νιμῶν, φάλτου τὸν νεκρόν σου·

ὁ οὐδὲ ἀπελούσατο πρὸς τοὺς πράξας σου·

Οὗτοις καὶ τὰ σάρκα, πῶς γὰρ πρὸς τοὺς ἀπίστους·
ἀλλὰ τοῖς καὶ ἀρετῶ· τοῖς πορεύθ τοὺ ἄβελ· τ
πορεύθ τοὺ ἐνὼς· τοῖς πορεύθ τοὺ ἐνὼχ· καὶ τὸν νῶε·
καὶ τοῖς τοιούτοις· οἷς ὁμοίως καὶ ἀφιλάρετος βι-
καὶ ὧν τοῖς τόποις ἐμιμήσατ, καὶ ἕως γὰρ
προγονοι ἦσαν αὐτ· διαλύσεται τὸ ἡμῶν πε-
σύστασις ἐν δάκρυσι τρεῖς λίζουσαν, καὶ κρίσιν ἐ-

ἐξ ἧς ἡ κατάληξις.

ἰνίγματα τῶν ὠῶν, ὧν ἓν γλῶσσα συμβιβασμῶν.
τοιγὰρ τοὶ μετὰ τὰς θυσίας, ἐπήγαγε, γινώσκων
γνώσῃ, ὅτι παροικοῦσα τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ
οὐδέτερα· καὶ προσέθηκε, τετάρτη δὲ γενεᾷ ἀπο-
στραφήσονται ὧδε· διὰ τοῦτο, φησὶ, διὰ τῶν καθαρῶν
τῶν ἀποδόντων, καὶ οὐκ ἀσυνέτους, τοῦτο ἐστὶ προσή-
λυτον· ἀσυνήθως οὖν ἓν φησὶ γλώσσῃ. αἱ παροικοῦ-
σαι δὲ αἱ τετράποδες οὐκ ἔφαγον, τοῦτο ἀνεπιτή-
δειόν φασιν εἶναι τὸ ἄπαν μὴ ὄξυλιθοῦς
ὀξέος πόου· ἐν δὲ τῷ ὀρήμῳ καταστικτώσας
φησὶ μὴ ἐρημοῦν γὰρ τόδε τὸ ὄρνεον· ἢ δὲ ἱστορία
τοῦτο λέγει ἀνεπιτήδειον παρεσήλου· ἢ τοῦτο πτηνὸν
ἀπεκάμβανεν ὧν, ἤμβρυον γὰρ τὸ ζῷον· καὶ ταῖς οἰ-
καίαις ἐμφιλοχωροῦσι· διὰ τοῦτο, τὰ μὲν γὰρ ἀλ-
ὸς τοῦτο ἀπαλλαγὲν ἀνιπτόμενα· τὰ δὲ τὰ
βαπτισθέντα· ἐπὶ δὲ τοῦ ὠοῦ πτωκάκη
χίαν ἐσήμανε· τὰ δὲ τὰ ἐφ' ἁλὸς τοῖς ὀλιγο-
μήμασιν ὄρνεα, ἀπορὸν πρὶν ἀρχῆς ἐκ τῶν ἱερῶν
ὀξήλασε· τοῦ φοινικοῦ ὧν ἀγνοῦ πλείων προσηνέ-
τεκτο μῶν· οὐ πρακτὸν ἀπὸ φλοιοῦ δικαιοσύ-
της, τοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ἐμπεσοῦν ὑπὸ χεῖ-
ρος ὡς πορφυρᾶ ἐν τῷ Ἰσπανοῖς σφηκοβόροις ὄρ-
νισι ὀξήλασεν Ἀβραάμ· οὕτως ἐμνήσθη τοῦ
Ἀβραάμ, τοῖς ἀγνοῦ πλείοσι μόλας· τὸ δὲ
περὶ ἡλίου δύσεως ὀφθῆναι τὸ καπνιζόμενον

καὶ βανου καὶ τὰς τοῦ πυρὸς λαμπάδας, ἐσὴ μὴ, καὶ δ', σχῆμα τὰ δύ μαλα προσοιμωγὴ καὶ τὸ περὶ τὸ τέλος τοῦ προρρηθέντος χρόνου σωμὼν ἐπιφανὲν τοῦ τῶν ὅλων θῦ· διὰ πῦρ γὰρ ἐπιφανὲν καὶ μωσῆ τὸν νομοθέτην καὶ τὰς, πανστὶ τὸ λαῷ· ἐδίδασκε δὲ πρὸς τούτοις· καὶ ὅτι ταῦτα ὑπερουνομοθετήσαντα ζῶα, προσφόρως τινὲς δέφασὶν ὅτι βεβαίαν δέξαι βουλόμενος τὸν ὑποχρεοῦν ὄφεις, καὶ διὰ δ' κρατοῦν ἔθος εἰ προῄσθετο τὰς σωφρένας· ἐώθησαν γὰρ ὡς φασὶ δι' χῆ τὰ ἱερεῖα αἱροῦντες· δ' ὧ ποιήσαντος τοὺς ὄρνεις· ἐγὼ δὲ καὶ ταῦτα κανδυνατέθηκα· ἵνα δ' δοκῶ ἀληθέσερον, οἱ συνῳχαλουντες δέξωνται·

ἐπὶ φασὶ μὴ ἐπέπεσε τῷ ἀβραάμ·

ξὶ ς ὧ σα τὸν νοῦν αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνίνων διανοημάτων· καὶ μετάλουσα πρὸς θῦ, φόβος δὲ ἐσκότους ἡνός ὁ σκότους ἐπάγων φρίκην ξίν· ἡ φησὶ γὰρ παρουσίας θῦ· ποῖοι δὲ τῶν ἀκροαλσιῶν ἁ φορμὼ δὲς λαμβάνουσιν, τὸ, εἰν πρὶ ἀρ ἀβραάμ, πολεμῶ ἐχθρῶν·

κασου δὲ τῶν πραττομένων, ἐως ου σκοῦ πρίνεται δὲ τῶν δι απραττομένων· δ' δὲ τοίνυν καὶ διὰ τὸ ἀδρόσκοπον, καὶ ἐῶ τὴν ψυχὴν δι δουλα κότα τοῦ πρὶ ἀρχῶ ἴσωμεν, νεμεσητοῦ τὸ πρᾶγμα καλύσωμεν, ἵνα δὲ τῆς ὁμοζύγους φύλακας ἐῶ σθέσης τὸ πάθος. καὶ τὸν πολιτῶν ἄρου

δεδημιουργηκέναι τὸν μητέρα ἀνθρηκίας καὶ τ̄
παῖδα πολίας ἀλλοφύλους τοῦ πόθου· καὶ τοῦτ̄γ
χάριν ἐκπολεμῶσαι ὁμοίᾳ χ̄ῃ τὰ ἄλλα, ἵνα ὥσπερ
οἱ σκοπιὲν ἐκ θεοῦ πεπονθότες, διὸ ἐξ ἡμαρτον Ἀβραάμ·
ἀλλ̄τε τῆς φύσεως οὐ τὸν νόμον τὸν ὑπὲρ αὐ, τῶν
κατὰ τὸν πολιτ̄ κωλύοντος· τῆς ὁμοζύγου τε-
ρίφης μνοῦσ̄· καὶ παρὰ σάρης δὲ τοῦ ἀνδρα· τῆς
παιδίσκης μίγνυσθαι· ἀλλ̄ καὶ δοῦλα δουλεύον.
ἀλλ̄ὅτ̄ αὐτὸς μὲν, φύσει· διὸ δὴ φύσει· παίδων κ̄
θῶσι γονητόρες· ὅτι γὰρ πρὸ πάντων ἡ ἀρχὴ
ἡδονῆς ὁ θῆλυς ἀνήρ, οὐ μόνον τοῦ ἀνὰ καὶ δ̄
ἐξῆς μαρτυρῆ· ἐπεὶ γὰρ ἐγκυμονοῦσα ἡ Ἄγαρ μέγα
μεγαλαυχίας πρόφασιν ἔχει τῶν κακῶν· καὶ κατὰ
τῆς δεσποίνης ἐλυμήνατο, ἐδοκεῖ χάρασμα,
καὶ σάρρα· καὶ τοῦ πρὶ ἄρχου καὶ σθένος καὶ ὀργ̄.
ὁ δὲ μᾶλλον τοῦ τῶν παροινίαν ὀργᾶλμος,
ὠξίωσεν αὐτὸν τῶν παιδίσκην φιλεῖμω· οὐδὲ
ἴσχυσεν πορίμενας τὸ κυοφορεῖν βρέφος·
ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἡ παιδίσκη σου· ἐν τᾶς χερσὶ
σου· χρῶ αὐτῇ· ὡς ἐάν σοι ἀρέσκουσ̄:

Ἡ δὲ πρὸ πορίσασθαι τὸν αὐτοῦ προστάξασ̄ θ̄ς:
Προφ̄ τῶν παροιμίαν, φύλακα τὸν ἀμίχα
νον τὸν τῆς εὐσεβείας· ἵνα τοῖς δυσσεβέσιν ἄνοις
ἀναμίγνυται· μὴ διαφθείρωσι τὸν ὀλίγον, ἀλλ̄
ὡς τὸ σινάπεως ὁρῶντες· ἄσβεστον τοῦ σκώ-
λος τοῦ τῶν μὴ φύλακα πῶσιν· καὶ ὅτι γ̄

τό ἐστιν ἀληθές· ἡ ὄρημος μάρτις· τὰ τῶν ἀληθῶν
ἐν τῷ χρόνου σὺν αὐτῷ διατρίψαντες, πορεύεσθαι
νόμιζον τῷ πορεύεσθαι· ὧν ἐθνῶν καὶ χωρίς
μένοι· καὶ καθ' αὐτοὺς πολὺ δόμενοι· ὡς καὶ
δῆλοι πού ἦσαν τῷ ἐπηγγελμένῳ φοβεῖσθαι γῆν· ὡς
καὶ τὰ πάλιν ὄντων ὅλων ἦσαν· ἵνα τοῦτο αὖθις
προσέταξε πορεύεσθαι μὴν ἅπαντας, καὶ οὐ τῶν τῆς
γῆς πορεύσων αὐτῶν τὸ αὐτό· ἐμέμνητο γὰρ ἐθνικοῦ
ἀποφύλοις πολλάζων οὐδὲ χάριν· ἀνάλογον
τῆς σφραγῖδος ἐστίν· τῆς ἀπὸ τῶν ἀποχωρῶν
αὐτοῖς χωρίζουσα ἐθνῶν· καὶ ἐπὶ πορεύσεται
μένος ὦν, σὺν τῷ σπέρματι αὐτοῦ πάντα τὰ ἐ-
θνη σὺν ὁρμῇ θήσεται· γνώρισμα τοῦ σπέρματος
ἦλθε τῷ πορεύεσθαι· ἵνα τοῦ σῴζειν αὐτοὺς
βλασήσαντες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐθνικοῖς τῶν σὺν
χαρίσαμένου, δῆλον ποιήσῃ τὸ τέλος τῆς ἐπα-
γγελίας· ὧν δὲ καὶ σημαφία τοῦ βαπτίσματος·
σφραγίζου τοῖς χριστιανοῖς, ὡς ἐκείνη
τοῖς ἀβραμιαίοις καὶ ὡς πορεύεσθαι τῆς
σαρκὸς καθύμματος πορεύεσθαι μένου· ὅθεν δὴ
τὸ τῆς ψυχῆς, τῇ μαθητοῦ θεοῦ πνεῦ, ἐν ἡμῖν
φρονοῦσιν ὑπὸ τῇ πορεύεσθαι μένου· μαθη-
τεύσαντες δὲ μόνος ὁ πρὶ ἀρχῆς πορεύεσθαι μένος
ἀπὸ καὶ σωμάτων, ὀνομάσθη καὶ οἱ οἰκογενεῖς οἰκείας
καὶ οἱ σωματικοὶ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς χειρουργίας· ἐμα-
θητεύθησαν ἱεραν λίσθη, καὶ ἀγγέλοις, πορεύ-

καὶ οἱ ἀρχαιότατοι

τὴν ἁγίαν. ἡ τοίνυν περιτομὴ σημαίνει ὀργά-
ζεται, ἡ τοιγὰρ ἁπαντᾶς ὡς δυνατὸς ὑπὸ
τῆς θείας καλεῖ γραφῆς γνῶθι. ἡ δὲ
τοῦ Ἀβραὰμ περιτομὴ σημαίνει, ἀπὸ μὲν
πίστις, ἀπόφασιν ἔλαβεν. λαμπρόθρους δὲ
ἀρετὴ καλεῖται σοφίαν, ἡ δὲ περιτομή, σημεῖον
ἐστὶ τῆς πίστεως: καὶ ἀπερίτμητος
ἀρὰ ὁ οὐ περιτέμνεται τὴν σάρκα. τῆς
ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, ὁλοθρο-
φήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ὅτι
τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν:

γ. Ἡ δὲ περιτομὴ αἰσχύνη, ἀπάλειψις
παθήκη τοῦ θεοῦ, ἀθετεῖται, καὶ μὴν, ἡ τῶν
βρεφῶν ἀπάτων πρῶν, ἢ αἷμα. πῶς οὖν νο
μάζεται τὸ ἀνάλιον. ὅτι τοῦ μὴ ἐσπόλασις
τῶν πρῶν φιλόπαις ἐστὶν ὑπὸ πάντας
ὁρᾶσθαι. παρ᾽ οἷς ἡ ἀτιμία, μεγίστη συμφο-
ρά. καὶ βαρὺ τίμωρίαν, ἐπὶ τοῦ τοι
αὐτοῦ καὶ μορίου τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς φέ-
ρειν. ὡς σημεῖον τοῦ Ἀβραμιαίου σπέρ-
ματος. ὄργανον γὰρ τοῦ σπερματισμοῦ. καὶ
ὅτι περὶ πόνων αὐτοῦ τὸ τὸ μόριον, ἡ καὶ πάλ
τοῦτοις ἀχνυσσώνων ἀπὸ τῆς περιτομῆς. τὸ γὰρ
καὶ τοὺς ἐκ διαφόρων ἐθνῶν οἰκείας ἀπ᾽ ἐκείνων
περιτέμνεσθαι. τὸ, καὶ τὰ ἔθνη σημαίνων
ἡ δὲ τῶν σφραγῖδα. περιτμῶν ὁ τοῦ ὀγδόης

ἡμῶν, σημαίνου τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἐν ᾧ
πορίαιρη θήσεται πᾶς σωματικὸς πορίασμός.
καὶ ἡ παλαιὰ γραφή. ὅτι ἔφαγον οἱ ἀπόστολοι
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀβραάμ. καὶ ἡ αὐτὴ παλαιὰ γρ
γραφὴ ὅτι ἄνδρας ἐδέξατο ἀβραάμ.
ζ΄ Τοίνυν μὴ μόνῳ προσκείσθω τὸ γράμμα τῇ, ἄν
δρας ὑποκατακλιθῆναι ἔφαγον. ἀλλὰ τοίνυν καὶ ἀναπτύσσο
μεν, ὡς ὤφθησαν ἐσθίοντες. ὡς πρὸς γάρ τοὺς
μὴ ἔχοντας φύσιν. καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ τούτων διακονήσας,
σώματα ἐνδεδυμένοι ξένου ὑπεδέχθησαν ἄρα,
οὕτως ἐσθίοντες ὤφθησαν. οὐ σῶμα καὶ γὰρ τρί
τῳ δοκεῖν προσκείμενον οὐκ ἂν ἔφαγε σῶμα.
ἀναλώσαντες δὲ αὐτὸ ὡς ἠθέλησαν, ἀνοίας
γὰρ ἐκάτης τό, πολύπραγμον ὑπὲρ ἡμῶν τὸν
τόπον. ἐπεὶ φησὶν ἀβραάμ, ἐπὶ
πρόσωπον καὶ ἐγέλασεν.
ζ΄ Τοιγαροῦν σάρκα ἐπὶ τῆς ἐπαγγελίας τῆς παι
δοποιΐας. διὸ καὶ σάρκα ἐγέλασεν, ἀνοίᾳ σώ
σα, διὰ τοῦτο παρακινῶ αὐτῆς.
ἡ δὲ τοῦτο ἀκούσασα ἐγέλασεν ἐν ἑαυτῇ λέγουσα.
γ΄ λ΄ ἡ πρό, θαυμάσας. ἦλθε. ἀγγέλου ἐπισήσας.
ἢ ἔξω πρὸς αὐτὸν καιροῦ ὡρας.
γ΄ Τ΄ ὧν ἐξῆς εἴρηται. ἐν καιρῷ τῆς ὁπώρας. ἢ ὡς ἐν
ὥρας ταύτας. ποτὲ μὴν ἀβραάμ πρὸς σὲ ἀνα
κάμψω πρὸς σὲ τὸν χρόνον.
ὡς ὡσὶν ὁδὸν ὁδεύοντι φαινόμενον. ποτὲ δὲ, καὶ πρὸ

τοὺς ρδς· ἦτ δὲ οἰκία δίκαιοι, ἀποκαλ[ύ]ψ[ει] ὁ θς
καὶ λαρο φῶν σοδόμων καὶ γομόρρων αὐτὸς δὲ ὁ τ[ῆ]ς
σωσάννης, ὑπερηφθηνιολογούμενος τῶν ἀβρα-
ὰμ, περὶ τῶν μιαιφόνων·
ραμὴ δόμων ⁊ γομόρρας, πεπλήσθωσαν πρ[ὸ]ς·
Ἡ ὑπερβὰλ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἵνα τί ναβοᾶ·
καὶ ἁμαρτία καὶ πολὺ μετ᾽ αὐτῶν ἡμάρτανον· ἵνα τί
δὲ μόνων ἐμνημόνευσεν ὡς ἐπὶ σοδόμων·
καὶ λαβὰς οὖν ὁ φόβος· φάσατα τὴν ραμὴν ἀπο-
τῶν σωτηλοῦσιν·
Κ παχὺ τῆς τῶν λέξεων· ἡμᾶς παρασύρῃ· μὴ ἐκπε-
γνώσεως μὴ δὲ ξάκοπος ψῆφος, καὶ ἀσηκάζῃ· ἀλλ᾽
μετὰ πάρα καὶ ἀπόνοιαν τὸ ρᾳφὴ γνώθι μοι·
φάσατα τὴν ῥημὴν ἀπορραγὴν σωτηλοῦσιν· ἤτοι
} ἀπραξίαν· ἢ ἀπόχωσιν· φδὲ μὴ ἴνα τῶ·
Π ἢ ἀνίνη καὶ τῶν φασῶν ἐχρήσατο· φδὲ μὴ κατὰ
τὴν ῥαμὴν αὐτῶν φῆ σωτηλοῦσιν· ἵνα τοῦτο
γῶ· χημαλίζῃ δὲ τὸ λόγον· ὡς αὐτὸς ἀκρίβ[ει]
περὶ τὰς ἀποφάσ[ει]ς· ὀξὴ φη δὲ λώτ καὶ
ἐλλ᾽ πρὸς τοὺς γαβροὺς αὐτοῦ·
Κ αὶ μὴ ἀνωδρώφρηκεν· φοὶ μοὶ δὸ θυγατέρες
αἰοὐκ ἔγνωσαν ἄνδρας γαμβροὺς τοὶ νῦν τοὺς
μνήστορας αὐτῶν ὠνόμασεν·
ἐθαυμασάσου τὸ πρόσωπον·
Τ Ο, ἐθαύμασε δὲ σὺ σωπῆ ὃ σὺ ῥος ἐξέσωκεν·
ἄλλος δὲ, ἀπηδόξαμεν·

Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκ τοῦ γώρ·
ἀπὸ τοῦ ναὶ αὐτὸ μὴ φάναι, οἱ γὰρ, μὴ ἁρμόττειν
διὰ δὲ ὅλων τοῦ κακοῦ τὰς θυγατράσι μίγνυσθαι.

Πρὸς δὲ τὴν ὀξύνοιας πλημμέλειαν καὶ αὐτοὶ συγγινώσκουσιν φάσκοντες· οὐ τοίνυν οὐδὲ ὅλως τὸ ναὶ μὴ φάναι κακὸν ἦν, ἀλλ' ὅτι μὴ μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ἡ τοῦ ψεύδους ἔκφασις, ἡνίκα γὰρ τὸ πρακτέον. τοσοῦτον δὲ τῆς μίξεως ἐχθρὸν ἦν μὴ μετὰ μίσους ἁπλῶς ἀποστρέφεσθαι. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων ὡς πάντων τῶν ὁμοῦ ζώντων γυμνωμένους. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασι, καὶ αὐτῆς τῆς ὁμοζύγου. ὡς ἔχειν ἔθος ἀγρίων θηρίων περιφερουσῶν οἶνον πορφυρίδων τῆς χρόας. ἀτιμάζειν μὲν τὸ μὴ καταστικτιζόμενον ἀγνοῶν. ψυχαγωγίαν δὲ παραμυθεῖσθαι τὸ ῥωμαλέον ὑπὸ πολλῶν. καὶ δυναστείαν παντὸς πασινοῦ καταγορίας ἀθῳοῦσθαι. θαυμάζειν γὰρ τὰς μὲν τέσσαρας πόλεις. καὶ τὰς κώμας ἁπάσας· ἐμπρησθείσας ὑπὸ τοῦ πυρός. τοῖς δὲ τῶν σιγυρίνων καὶ πάλαι τοῦτο γὰρ σημαίνει καὶ τοὔνομα· καὶ πάλαι ἀπαυδᾶν γὰρ ἐοικότας πᾶσαν ἁρμονίαν· ἐκ πάσας πᾶσαν ἀρμονίαν χωρὶς ἀνάγκης τῶν φύσιν· καὶ τῶν καλῶν χορὸν ὁρᾶν, καὶ τοῦ γήρως προθεωρήσασθαι τὸν ἀνθεστῶτα· ἠβουλήθησαν ὑποσημῆναι καὶ ἀπόρημα ὑπὸ μῦθον, καὶ ὡς ἀλλαῖς ψυχαγωγίαν λιπαρὰ. Τί δὲ χρὴ θαυμάζειν ἐν λογισμῷ· καὶ οὐκ ἔτι θυμὸν ἀδουλώτοισαν· τὸν μὲν οἶνον, ἐλαβον ζωορ-

γόν· ἐπλαγιάσθη τῷ τόκου πόσθ· τοῦ γαστέρα
νηκόσος τῶν ἀθησίν· ἀπέφωσε δὲ τοῦ πρᾶ,
σωρία· ἡδὴ πρὸ ὀθ̄ς οὐκ ἐκάλυσε τῶν πορὶ
νόμον μίξιν·

Προσέρατε τῶν τοῦ γλώσις ἀαρὼν ἀνμωαβῖται μὴ
γάρ, ἐσθύλου τοῦ χαμώς· τῶν δὲ μελχώμ, ἀμμα-
νῖται· ἵνα τοίνυν μὴ σὸς σὺ γλώσσινε πιμῖτούμε-
νοι τοῦ τοῖς σὶ Ἰσραὴλῖται· μεταλχωσὶ τῆς ἀ-
αρὼν, γὰρ ἐκάλυσε τοὺ π νόμου γάμου· ὅπ
ταύτης ὧν αὐτοὺς μὴ ἀσφορὸς ἀποφώσ· καὶ ἀ
σελῦπτοὺς Ἰουδαίοις· σηλοῖ δὲ τοῦ καὶ ὅσ̄ν
ὁλων θ̄ς· ἀλάμων ἀὼς τοῦ νομοθέτου ἀαρὼν·
ἀμμανῖται καὶ μωαβῖται, γὰρ ἀφοσόσουται
ἐς ἐκκλησίαν θῦ· ἕως δεκάτης γλώσσας καὶ ἐς
τὸν ἀῶνα·

Πῶς ἀνατολὴ ἀβραάμ·
ὅτι ἐτεκνιώθη ἐν τῷ γήρᾳ·

Καὶ μὴν ἐγίνωσκε τῶν τοῦ ἀβραάμ, ὃς
τεκνοποιήσας τὸ ὄνομα τοῦ παῖ· Ἰσαάκ· καὶ
πορὶ ἐτιμεν αὐτὸ τῶν ἡμῶν ἀ τῶν ὁσόδον· λοιπόν, γὰρ
τῶν σαυτακτῶν τοῦ λ̄ν· πῶς ἀνατολὴ τῶν ἀβραάμ
τοῖς σὺ γλώσσῃ καὶ φίλοις ἡμῶν· ἢ ἀπλῶς τοῖς
ὄξω· ἢ ἱσμεθοτοπαμίαν, ὅτι ἐτεκνιώθη ἐν γή-
ρᾳ ἡμῶν· πλὴν γὰρ τοῦ ἀβ̄ν τοῦ καλδαίων, φη̄ὶ ὁ πῶλῶ-
τ̄ι· ἡδὲ καὶ τὸ ἀρ ἐστουπερεσθηὰ· αὐτὶ χρουίαν
νοήσωμεν· ὅτι πῶς ἀνήγγελται αὐ, ἡμῖν παρὼν
οὗτος· πῶς ἀνήγγελται· ἵνα καὶ ἐπὶ σοὶ θ̄ς·

ἡ ἵνα καὶ χαρᾶς ἀρρήτου σὺν αὐτοῖς νοσταλγοῦσι καὶ ἀπόντως. γ καὶ παπουλοῦ φρήναι τοῦ. ἀλλ' ὡς ἄνωθεν πελάσμου, τὴν θαλαττοῦσαν. ἡνίκα γὰρ ἀπὸ ναὸς τοῦ πρὸ αὐτῆς, ὡς ἐκ παλαιᾶς ἐγκυμονῆ. καὶ τὸ τεμὼ φρηκέναι τοῦ τὼ σάρραν, ὑφ' ὧν δουῆς. μεγαλφθαγδίνωμι τὰ τὼ περιδομὼ αὐτῆς. καὶ ἐπανάληψιν δηλοῖ ὡς. πολλοὶ δὲ τοῖς αὐτοῖς παλαιαῖς. τὸ δὲ θηλάζει παιδίον, ἀσέμφασιν τοῦ γηράσκοντος. τοῦτο γὰρ ἀπόδειξις ἐναργὴς, τὸ ἐπιῤῥοὴ τοῦ γάλακτος:·

Τὸ τοῦ ἰσμαὴλ παίζοντα τῷ ἰσαάκ:·

Τὸ μάχεσθαι σημαίνει. γὰρ ἀνοῦ δοῦσα παρωξύνθη σάρρα, διὰ πλῶς ἐπαιζε. τοιοῦτον καὶ τὸ, καὶ ἐν τῷ σπεῖν σῶβα σὺν ἀλλήλοις σημαίνειν. ὅτι ἀντιπαρατάξαν ἀλλήλοις. ἀβεννὴρ καὶ ἰωβάβ. ὁμῶ, ὑπὲρ τοῦ ἡσαῦ λ. ὁδὶ, ὑπὸρ τοῦ σαὴλ. παίξαι τῷ ἐξ ἀγὰρ φησὶ τὰ παισάμενα ἔμπροσθεν ἡμῶν ἀντὶ τοῦ, μαχέσθωσαν. φησὶ γὰρ, σταλαῖας καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως. σημαῖνον καὶ τὸ παίζειν καὶ τὸ μάχεσθαι, παρ' ἑβραίοις:·

ὡμὲν ἀγανδοῦντο, νέον δὲ τὸν ἰσμαὴλ. ἐξελθόντος τῆς πρώτης οἰκίας. μετὰ μόνης τῆς μητρὸς τοῦ ἀσωῦ τοῦ ὕδατος:·

Καὶ τοῦ ἀντιπρόσωπον τὸ τοῦ ἀβραάμ. ἀγαπητῶ. τῆς μὲν γὰρ σάρρας ἐρημίᾳ, ἐπιβαλεῖ τῷ παιδίσκῃ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ἀχθυπήκουσεν.

κελούσαν, οὕτως, ἐξόλοις. τὸ ὄργον ἐπί
θημα· καὶ ταῦτα, φιλοσόργως περὶ τοὺς μαὴλ
δανάμωος· καὶ γὰρ καὶ τὰ ὠπλισμένα σάρας παν
δοπλίαν ὀθεὶς ἐπηγάλατο, αὐτὸς ἐφ. ισμαὴλ
γὸς, ζηῶν ἀναντίον σου· ἀκόμως καὶ σόργ
κομ τὸ παν· πεποίηκεν ὁ πορ ὁ δικαιοῦ ης
πεφοίταξεν· ὁδοδείτας ἡμας ἐπίσοσον,
ὁλιπαυδίας, γ παυδίοκας· οὐχρῦσοῦ· γ
κάργυρου δι δωκὼς ἀπὸ λυσι τῆς οἰκίας τὸ παν
δίον, ἀντ' ἄρτους ὀλίγους καὶ ἀσκοῦ ὕσσωπος.
καὶ τὼμφα· ὁδὸν γὰρ ὡς ἀφ ορισθὴς ἡ τοῦ πρός τα
ταχόπος ὑπόχρεοις· ὑπόχρι δι αὐτῶ ὀθεὶς
ἡ θνος μέγα πολὺ ὁ· αὐτὸ· ἀπὸ δὴ τῆς αὐτοῦ γὼν
ἠξίωμῶον· ὅδὴ καὶ πεπλήρωκεν, ἀνάγὰρ
ἐκλαῶσι τὸ παν πόμ ας· ὠφίέμῶον· καὶ ἀ
μμος γὸ ἀποσαλὶ· φρέαρ ὑπόσχ ξεπολὺμγ
ὕσσωπος πλῆρες· ὁλιδὴ καὶ τῆς παυδοπολίας
τὸ πλῆθος δίδωκῶ ὡς ὑπόχρε, μαρτύρ δι
ὄρῶ ἀπὸ λὰρ σὸν ὀρδὰν αἰγύπτου μὲ βαβυ
λῶνος, τοῦδε τοῦ γῶους ἡ ὄρη μος πλήρης·
ὁμὴ τοι ἀβραάμ, καὶ τοῖς τὸ πρὸς ὠπλῆς ἀοὺ β/
ἐπέθηκε τὰ ὀνόματα· φῦ δύας γὰρ ἄρχ
ραν ἐ· ὠὶ σὸ φρέατι τοῦ ὅρκ· ἐπαλήαὖ τὸ
ὄνομα τοῦ τὸ πουὠπ, ὅθ. ἀμῶνῖος:·

ἀνέστη δὲ ἀβραὰμ τὸ πρωὶ καὶ ἔλαβεν ἄρτ
ους καὶ ἀσκὸν ὕδατος· καὶ ἔδωκεν ἀγὼ καὶ ἐπέθη-

Ὅτι ἐπὶ τῶν ὡμῶν αὐτῆς καὶ τῶν παϊδ.

Καὶ τῶ παϊδὶ ἔδωκε σπλοκόλι· ὄχι ἐπὶ θηκε· καὶ γράφει ὡς Ἰωνᾶδαι πάντα καὶ δικαίως· φησὶ δὲ καὶ ἄλλως τοὺς τῶν πάντα καὶ δικαίως· ἀφίζαν δὲ ἔτι τοῖς ὡμοις σῦν γονέων· ὡς παλαιοὺς· οἷς τοῦτο συμφέρει καὶ πεντηκοστοῦ ἔτους, ἤκμαζεν ἡ γαμοῦ καιρού· παλαιότητος τῆς ζωῆς αὐτῶν·

Ἵνα πάντα ὀθῶς προγένωσθε· ἵνος οὖν καὶ τοῦ ἀβραάμ, ἐπέρασε·

Ὅτι χὺν αὐτοὺς ἀπορήπισε μάθη· ἀλλὰ τοὺς ἀγνοοῦντας διδάξει, ὡς μάλιστα καὶ ὡς τοῦ πρὶ αἴρεσθαι, τοῦτο χάριν σὺν ἡμέρας, καὶ τὸ σαύτας νυξί, τὸν θεὸν ἐδὲ παίζειν προ· μόσος γὰρ ὢν ὁ πρὶ αἴρεσθαι καὶ πίστεως· καὶ ἐν υπόμωσε ἐκαθάρωσεν, ἵσως καὶ τῆ πίστ ἀνίκην· ὁδηγῆσε δόξας αὐτοῦ τῶν ἀφθαν· τῶν θυσίαν ἐκωλύσεν· ὁ γὰρ καὶ τὰς σῦν ἀπάλλων ἀπαλοροίων θυσίας, πῶς ἂν τοὶ αὐτὴς ἱερουργίας ἐμίσχε· τοῦ γάρ, ἰουδαίων κάπηλορῶν, ἐμπλήκεσε, καὶ δαμιόσας τοῦ πεφῆ· βοαὶ ἐθύσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγάδρ αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις· καὶ ὀξέχαν αἵματα· θῶν· αἵματῶν αὐτῶν καὶ θυγάδρων σὺν ἐθύσαν τοῖς σμῦ τοῖς χαναάν· διὰ τοῦ ἔκζε· κὴλ, καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου· καὶ τὰς θυγάδρας σου οὓς ἐγέν ησας μοι καὶ προσώνυμας

αὐτοὺς τοῖς ὁρᾶσθαι δ' ἐστὶν ὅτε καὶ τῶν τῆς ἀ-
ξιώσεως ὑπερβολῶν. ἐπιζητεῖται δὲ τοῦτο παρὰ
πᾶσι τῶν πραγμάτων. ὁτιοῦν γὰρ τοιοῦτον
ἐλεεινοῦ τινος καὶ πένητος, πῶς ἂν αὐτὸς ἑαυτῷ
δόξειε θαρραλεώτερον παρρησιάζεσθαι, περὶ τοῦ πρὸς τὸ
φορώμενον. ἀναλάβωμεν δὲ ταῦτ' ἐκ τῆς ὑποθέ-
σεως ἡμῶν μεγαλοψυχοτέρας οἰκονομίας. ὑπόκειται γὰρ τῆς
οἰκουμένης, ὅνπερ λέγω τὸν ἐμόν, ὁ πατὴρ προσή-
κειν. ὑπὸ δὲ τῆς ἐθνότητος, ὁσαδήποτε τῆς
κατ' ἄνθρωπον, ὀκρίος. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ χρόνος
ἐπαφρίζειν. πρὸς γὰρ ἡμέραν καὶ πρὸς νύκτες,
καὶ ἐν τῷ θαλάσσῃ.

Ἀνῶ ἐγνωκότι φοβοῦ τὸν θεόν.
πρὸ μεταφορᾶς ἐστὶν ἀνῶν. τῶν ἀκριβῶς γνωσόν-
των, δηλοῖ. ὅτι νῦν μᾶλλον ἔγνων, παλαιὸν μὲν γάρ, ἐγ-
νωσμένον δὲ τῇ προγνώσει. νῦν δὲ, καὶ τῇ πρά-
ξει δοκεῖ. νῦν ἐγνωρίσατο
δοκεῖ τισὶ τοῖς ἀνοήτοις. ἐγὼ γὰρ οὐδὲν καὶ πρὸ τοῦ
τοιαῦτα. τίνες δέ φασιν ἄγγελοι εἶναι
τοὺς λαλοῦντας, ὡς ἀπὸ τοῦ θυμὸν φερομένους.
ὁμολογοῦντας δὲ τῶν ἀποστόλων ἄγνοιαν, καὶ ἀ-
πὸ τοῦ ὀργὴν γνόντας, τῶν τοῦ ἀβραάμ. θεοσέ-
βειαν. καὶ ὁ δὲ κύριος ἔφη πεπτωκότας
ἐφ' ὑμᾶς ἐπὶ σὲ ἐπὶ σὲ κτλ.
Οὖρος καὶ ὁ ὄρος, ἀμφιβόλως φασίν,
ἵνα καὶ τὸ πῶμα τοῦ φρέατος δηλώσῃ,

τὸ λύσαι τὸν τοῦ φυτοῦ ὄνομα οὖ, ἀφ' οὗ ὁρμῶνται· καὶ ἀρχὴ καὶ ὅσης· ἀφ' οὗ παρέχεται τὰ μαθήματα καὶ ἀλληγορίαν ἀπόδειξιν. τίνες εἰσὶ λέγουσι ἑρμηνεῦσαι τὸν χῦ· ἐν ᾧ δὲ ἀρρᾶμ, ἐφ' οὗ τὸν ἀνδρισθέντα ἐπί· ὑπὸ καὶ τύπος, ὁ Ἰσαὰκ τοῦ χῦ, ὃς ἐδίωσε πρὸς φῦ ἐκ τοῦ ἀβραὰμ ἀνενεγκεῖν τὸν Ἰσαὰκ ἐς θυσίαν, ἐν ᾧ τὰ σολομῶν τὸν ναὸν ὑπορουῶσθαι μένων:.

ἔτι. τὰς τῶν χρεῶν ἐπὶ τὸν μηρούμ.

πῖ γὰμ ναὶ πάσκα ἐν οἷς καὶ τῶν τοῦ ἡγουμένων, ἐ παρελουμὲν ἐπὶ σάμωσε τοῦ χαναανὶ τὸ γλῶς. ὀργίας δὲ ἐξίωμὲν, τὸν οἰκίαν σὺν γλῶφαν. ἐ τοῦ δὴ τοίνυν ἐν ᾧ ἀσὸρ μᾶ καὶ τὸν ὀργίαν καὶ τὸν τῶν ἀλλοφύλων ὡς παντὶ ὡσδέξαλο. ἐκ θυσίαν τὸν παῖδα τὸν χρεῶν προσέταξεν. ἐν ᾧ καὶ τῆς πὶ ἐν τὸ σὸν μὲν ὡσδέξαλο. ὥσε ὁ ὅσας ἀφ' ἑαυτῆς θυσίας ὡς παντὶ, ὃ λαβὲν τῆς πορὶ τὸ μῆς τῶν ὀφρᾶ γῖδα. ἐκ θυσίαν τὸν χρεῶν προσέταξεν. ἵνα τῆς θυσίας ἐ παντὶ καὶ τῆς πορὶ τὸ μῆς μνημόνιος, ἀλλὰ φύλωγμὸν τῶν ὡς καὶ ὁλοκαύτων. ὁ γλῶφαν μὴ λωβήσηται. ἰσχύον δὲ ὧν ἡμῶν χρεῶν, ὑπὸ τὸν μηρὸν ἐτύθη. ὁ δὲ ὄρνος, καὶ ἀπὸ τοῦ θῦ τὸν ὁλοκαυτῶν γλῶν. ὀξορνίζω δὲ χαρὰ φη. κὰν τὸν θῦ τοῦ ὁμοῦ καὶ τῆς ἰῆς, ἵνα μὴ λαβὲ φεγγωᾶνα τὸν ὑμνῶν Ἰσαάκ. ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων τῶν χαναναίων. μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶν ἐν αὐτοῖς. εἰ λ'

ὄξης· ὡφωταλμὸς δὲ ἁλὸς καὶ τοῦ παιδὸς ἤρωτη
σις· ἄγασας γὰρ τὸν ὄρκον, καὶ λοιδορήσας
παρεκάλει τοῦ γάμου τοὺς ὄρνεις· ἡ γὰρ φησὶ
μήλοι δὲ σὺ ταῦτα ἔθηγε τὴν μνησικακίαν·
ἀπὸ πρὸς ταῦτα ἀπρεπῆ τὸν μνησικάκειαν, καὶ
λοιδορίαν, προσταττίδος, τὸν μὴ ὀνειδίζειν ἕτερος ἑ
παινεῖν· ἀπὸ πρὶ ἀρχῆς ἀβραὰμ φησὶν ὡς
ἐνέτεινε μὲν αὐτοῦ τὴν ἀκρόασιν ὄξη γάμου· περὶ
δὲ τοῦ γάμου, νόμον οὐκ ἐδέξατο τοῦτον· ἀλλ' ὡς
ὡς ὁ ἀβραὰμ σωτὴρ ἁμαρτωλός, ἢ θέλησεν ἐκ
τῆς συγγενείας οἰκίας τῷ παιδὶ παραγγεῖλαι γυ
ναῖκα, ἐκεῖνος· μετὰ ἀπαρρησίας ἐλοι
δόρησεν κεκωλυμένου· τοῦτο δὲ τῆς ἀε
γχαρίζεται παροιμίας· ταῦτα καθαρήσας ὁ παῖς·
ὄξεδύμησεν· ἐπὶ τῷ οἰκείῳ οὐσυμβολικῷ
πεθυμίᾳ ἔσχεν· ὡς λίνες ὡς ἀπὸ ἀνηλεῖ θεῖων
ὑπέλαβον· ἀπὸ πρὸ τὸν θεὸν σωτῆρα ὑλα
βεῖν μνησθέας, συμβαλὼν ἀπὸ ἀπὸ ἔχθειν
παρεκάλει· διὸ ἡ βούλεται γνῶναι ἀρέσκου
σαν τῷ θεῷ μνησθέα· τὸ δὲ συμβουλῶ, ὄχ' ὡρ'α
σωμάτος· ὄδὲ ἀπὸ τῶν σωμάτων λαμπῆ·
ἀπὸ φιλοξενία καὶ φιλοφροσύνη· καὶ ἐπὶ
ὅλης φρονήμα· ἐ σαιγὰρ φησὶν ἡ παρθένος
ἢ ἐὰν ἐγὼ ἔπω ἐπὶ κλίνουμοι τὸν ὑριάν σου
ἵνα πίω· καὶ ἔσομοι πίκυρία· καὶ τὰς κα
μήλους σου ποτίσω ἕως· παύσωνται πίνουσαι,

ταῦτα ἡτοίμασας τῷ παιδί σου Ἰσαάκ· καὶ ἐν
τῇ δόγματι σου ὃ ἐπροίησας· ἐλεήσω μετὰ τοῦ κυ-
ρίου μου Ἀβραάμ· ἐπὶ γὰρ τούτοις ἐκοσμήθη τὸ
πλεονεκτήμασι διαφόρως ὁ πρὶ ἀρχῆς· ἠβγ
λὴν καὶ τὸ μὴ φωσυμβαίνειν τὸ πόνου τοῦ κυρί-
σου· ἵνα μὴ ὀργὴν καὶ φιλονεικίαν, ὅταν
λίος σκωπὸς ὀργάσηται, ὅλη δὲ οὐ συμβολικὰ
ταῦτα, ἀλλὰ πίστεως καὶ ἀληθείας δηλωτικά,
πρῶτον μὲν διὰ τὸ σπουδαῖον τῆς προσευχῆς·
ἐπὶ τὸ δὲ τὸ προσμένειν αὐτὸν τὸ βουλήματος θῦ·
τὸ δὲ γὰρ ἡ θάλασσα γραφή· ὃ δὲ ἀνθρωπα
τυμάτων ἐν αὐτῷ καὶ παρεσκευασμένα· τοῦ γὰρ
ναῦφορώσης ἐκ τῶν ὁδόντων αὐτοῦ· ἡ οὐ· ἐκφύσης γὰρ
τὸ ὕδωρ ἀρύομένης· καὶ ταῖς πλημμύραις πρὸς
φορούσα τὸν ἅλμα· ἀνέμων δὲ τοῖς φόβου, ἐπὶ πᾶ
σαις παρέχειν χρείαν κατὰ τὴν αἴτησιν· πίνου
σι δὲ ἐν πλημμύραν, ἐν θεῖς προσευχομένης μ
σας τὸ σύμβο· γνοὺς δὲ τὸ ἔθνος καὶ τῶν δι
κημάτων ἠφάνισαν· οὗτος γ̄ φησὶν ὁ ἀνὴρ παρα
πέμπας ἐκ τῶν καὶ ἔστων· ὁ γὰρ μισθὸς τοῦ
κυρίου μου Ἀβραάμ· ὃς οὐκ ἐφείσατο τοῦ
διαθήκην αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλαιον αὐτοῦ· ἀπὸ
τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ· καὶ μὴ ἐν οἰκοδομῇ
σε· ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου·
καὶ πᾶσα δὲ αὐτοῦ ἡ δόξα· τὸ δὲ Ἀβραὰμ σημ
ρὺ πᾶν τῆς γνώμης, καὶ μὴν τοι καὶ μετὰ τῶν λά-

λοξίν, τὸν αὐτὸν σημαίνοντα τρόπον. σὺν γὰρ τῶν
γε σὺν τῷ πορίσματι γινομένων, ἐξ ἀνάγκης, ὁ
θεὸς αὐτὸς πρὸς σκιὰν ἂν ἐξικνῆται· καὶ τὰ ὀξεῖς
τῆς αὐτῆς ἐχόντων διανοίας· μὴ καλλίχειρ γάρ
φη καὶ ἐκ μὲν τοῦ ὄρους·

διὰ τί σὺν πρὶν ἀνάγκης, εἶτα καὶ γὰρ ἡσύχα-
ρα, εἶτα καὶ πρεμνίκια. ὡς αὐτὸς δὲ καὶ ἥρα
χλή· καὶ μὴν τοί καὶ ἡσύχα. ἰδοὺ γὰρ φησὶν ὁ λιμὸς
ὁ δεινὸς καὶ ἡσύχα ἦν οἱ ξὺν τῷ μέρει αὐτῆς.

Ὅσα ἀνθρώπου σὺν τῷ αἰγένος βουλῇ κεῖται·
σὺν οὖν οὐκ ἀφ' ὅλου ἀπόλου ἀπάντα
τοῦ τῆς χαρίεσσης φιλοτιμίας, τοῦ πολυμονίαν
ἀξιάμωνον ταύτης δὲ τῆς τῆς μονομανίας ἐμφυὲς
τὸ γλίσχος τε καὶ χυδαῖον, ἀπὸ δὴ πορδὸς δεσποτῆς
ὁμοῦ σφόνης τοῦ θεοῦ υἱὸς ἐκφανὲν μεγαλαυ-
χάρκαβλασίου·

διὰ τί νος μετ' ἠθέλησαν πρεμνίκια, τὰ πορί-
σνικα φορούμενα παίδων·

Τινὲς φασὶ πρὸς τὸν μεγαλοσθένη, αὐτῷ ἀπαν-
χυθέντα ἄτιμα καὶ ἀρχιορέα ὄντα τοῦ θεοῦ τοῦ
ὑψίστου· καὶ ἱερώσυνον ἐν λαφύρῳ· καὶ χάος
πορίφανον· ἐπὶ δὴ δὲ ὡς ἦσαν οἱ πρίαρχαι
καὶ θυσιασηρίαι σὺν θεῷ καὶ σὺν ἀξιάνεμοι
ἀσυλίωσαν χωρίοις, ἐκ δὲ σὺν τούτων αὐτῷ
ἀπεθεώσαν· ἵνα δὴ σὺν τὸν σὺν ὄχλον θεὸν·
καὶ γῶν αἰτάσυμβόλα·

διαλήκωλύσηται ὅθα. ἐστὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ
ἐνδημοῦ τοῦ λιμοῦ τοῦ προαναιρεῖσαν.

Τὸ οἰκέτην σοφίαν τε καὶ κακομοιρίαν σὺ λοιδορῶ
πάντων, ὀλιγωρότατος εἶ· καὶ γὰρ τὸν περὶ αὐτῆς ἄρτον
ἅμα τὸ χῶρος ἀπορῶν ἐν τῇ παλαιᾷ σὺν διαθρύπτῃ,
σωμιχλώρησεν ἐστὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ φορεῖσθαι. ἀλλὰ
τοῖς ἀγγείοις ἐποίησε ξένην τοῦ ἀνθρώπου τὸ οἰκέ-
βεσθαι. καὶ ξηλώσας βέλτιον, τοῦ πρὸς ἄρχοντος τὸ ἀγε-
τὸ. τὸν δὲ τοῦ ἡδυσμάτων προσέταξε. καὶ τῶν
ἀγαθῶν ἀστοῦ πορίζηλοῦσιν ἀφθονίαν. σημεῖος,
ὡς καὶ τῶν περὶ τὰ παραχθῆναι τὸ ἐστὶ τὸ, ἀ καὶ
αὐτὸς ἐδώκαμεν φιλοτίμως. πάντων γὰρ ἐν ἐνὶ
ὄντων καὶ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων καὶ τῆς γῆς ἀγόντ
μεμνημένης. αὐτὸς ἀφθαρσίας, πολύχρωμα λαβὲ
τὸν καρπόν. ἡμέρας ἐνεκεν, ὅσα καὶ τῶν
δοθέντων τὸ ἀγγεῖον ἐβούλετο. καὶ ἀπὸ τὸν νόμον τ
φύσεως.

Πρῶτόν τοι σε χρὴ τὸ· οἱ δὲ πρωτότοκοι. καὶ πρω-
τοῖ. καὶ ὁ πλὴν ἐλάμβανον μοῖραν. ὄνυξ σα
δὲ καὶ ἡ θυρᾶ τὸ φίλτρον. ἡ γὰρ θύρα αὐτοῦ φῦ
βρωσὶς αὐτῷ ἱκανὴ δὲ ἡ θορᾶ, καὶ αὐτοῖς σώμα-
τα τοῖς μὴ λίξασθαι. ἡ προυμηθεῖα. καὶ πρᾶ
φιλόεργον. σῖτοι δὲ ὄλις καὶ τὸν ἡδὸν ἀπὸ
σολον, τολὺς ὁ ὁ ἀγγεῖ. τοῖς τα φορᾶ πολυ
αὐτοὶ ἀμυγδάλων. πόθεν ἡ μεβεῖα τὰ
φάρμακα ὄλιγα δὲ τὸ ξύλα τῆς ἀγγείας ὁ ἀνὼρ.

καὶ ὁ θς τῆς φάρμης, ὡς ἐπ᾽ αὐτῷ, ἐπεμείνασαν
ῥαδὲ τέκνον, μόνου ἐπάνου σου τῆς φωνῆς μου·

Προσκυνῶ σοι τῷ θῷ τοῦ πατρός μου, ὅτι ὡμάζ
δουλόσ σου ἐλάσουσι· ἐκεῖνοι ὧν τὴν προφορὰ
σου ἐποίσουσα, πάντα εἰς ἐνὶ νὰ πόρου· ὡς
τε τοῦ Ἰακὼβ τὸν πρωτὸν ὀργὴν λαβεῖν· ἤθε
λε, καὶ ὅτι ὁ θς οὐκ ἀφῆκεν ἀραθῶσαι τὸν
θὸν φιλόσαβον Ἰακώβ·

Ἰδοὺ ποτε ὁ Ἰσαάκ, τὸ βούλημα τοῦ κτίσαντος
καὶ πεκαλύφθη ὁ θς·

Νὰ σὺ ἀργώσῃς ἐμὲν τὴν τοῦ θῦ πορεῖαν τοῦ Ἰακὼβ
καὶ δικαιοσύνη· ἀλλὰ οἱ υἱοί σου, τοῦ, τοῦ μὴ Ἰσαάκ
καὶ ὡς σου ἀκούσαν, τὸν ἠσαῦ ὀργῆσαι· τὸν δὲ
θὲν χάριν, καὶ πορεῖαν τοῦ Ἰσαάκ, ἐπὶ
τοῦ Ἰακὼβ ἐλκύσαι τὸν ὀργήαν· ὁ δὲ καὶ αὐτὸ
σωπήσαν ὁ Ἰσαάκ· ὡς γὰρ πάντα πόρου ἐμὲν
ὃ καὶ ἀπόστολε τὸν ἠσαῦ ὡς πὶ τὸν θῆραν· καὶ τοῦ
Ἰακὼβ τὸν δόφιν πεσυνὼ οχότος· πολλὰς
ἡρᾶ φάυλος ἐν ἠσαῦ ὁ πρωτότοκος, ἀλλὰ μόνου ἡρᾶ,
ἀλλὰ καὶ τὰς χέρας ὁ σωμελὶ πεσυνὼ οχεν·
ὅλου ἠσαῦ φόβητὸ θός· τὸ μὲν ὡς ἐκπλα-
γὰς· ἀλλὰ τοῦ θοῦ ἐγνωσκόπου· καὶ ὡς ὁσὼ
ὠβεβαίωσεν ὀργήαν·

Διὰ τὸ δολοφόνησαν Ἰακώβ·

Τὸν ὡμὸν φμὶ ἠσαῦ ὁ πρωτότοκός σου, πρὸς
μὲν ὡς σὺν πεσυνὼ ὧν πρεσβῦα, ἀλλὰ τοῦ

τοῦ γὰρ ὧν, ἐαυτοῦ ἀπεκάθηρε τὸ τόπον ἡμῶν.

Τίς δὲ τῆς ὀρεχθείας ἡ ὁρμωμένα.

Μεμνῆσθαι αὐτοῦ καὶ ἀσφαλῶς ὅλως ἐστὶν ἐκ τῶν εἰρημένων πρὸς ὀλίγα. ὁ τῆς οἰκουμένης ἅπαντος καὶ σωτὴρ καὶ ποιητὴς. ταῦτα προορῶν ὁ πρόδρομος, φησίν. ἰδοὺ ὁ μισθὸς μου σὺν ἐμοὶ ὡς ὁλοκληρώσας ὅλως. ἀγροῦ πλήρους. ὃν ὁ λόγος σημαίνει. ὅλης δὲ πολιτείας ἀγροῦ τοῦ κόσμου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας μάρτυς ὢν. ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. τῶν προφητικῶν ὁρμωμένων. ἀγρὸς γάρ φησιν ἐστὶν, ὁ κόσμος. ὅλη δὲ πόρρω τοῦ καλοῦ πορεύεται, οὐ μὴν τοῦ ἀγροῦ. ὅρα δὲ τοίνυν ἐν τῷ ἰακώβ, τῆς οἰκουμένης ἅπασης τὴν ὁρίαν. διὸ ἐπεύχεται αὐτῷ, τοῦ σώου τὸ πρόσον. καὶ τῆς γῆς τὸ ποιότητα. ἀνάλογον τὸ πρόχρονον καὶ τὸ ποτὸ τοῦ γράμματος νόημα. δηλοῖ τὸν ἄνωθεν χάριν. καὶ ἐν ἀπὸ τῆς ἁλατῆς τὸν ἀφθονίαν. καὶ ἀπὸ τὸν τοῦ ἀγροῦ ὁρμωμένη, ἀνυπέρβλητον τοῦ σωτῆρος χῦ. διὰ τῆς σώσουμεν, τὸν ἡδύτητα. διὰ δὲ τῆς τοῖ ὁλότητος τῆς γῆς, τὸν ὀξύτητα ἐμὸν ἀνόητος. καὶ γὰρ ὁμαλὸς ὁ σωτὴρ τῶν πεδίλων ἔφη, καὶ ἀρκούσαν ἐν ὑποδήματι πόνον. καὶ ὡς σὺ ἐσθίουσι δίζουσαι τοῖ τῶν γῶν. ὡς πορφύρα πρόσος ἀορίστως μὲν καὶ πλήθει. καὶ τῶν σκοίνων ἁλμὴν, γίνεται σήλη. οὕτως ἀόρατος ἐν ὁ τῆς λόγος. διὰ τῆς σαρκὸς ἐν τοῖ γῆς ὤφθη. καὶ τοῖς ἀνοῖς σὺν αὐτὰ φλ. καὶ ἴφανος ὢν ἐν

σαρκί· καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀποστόλους· καὶ ὅσιος καὶ
ὁ οἶνος, τῶν θείων ἐστὶν μυστηρίων αἰνίγματα.
τί δὲ σύμφωνός ἐστι τῷ λόγῳ, καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ οἱ δοῦλοι
σάλωσάν σοι ἐφθην· πάντα γάρ φησὶ τὰ ἔθνη δου
λοσάλωσάν σοι· πάντα τὰ ἄρχοντα τὰ ἔθνη δουλοῦ
σουσίν αὐτῷ. καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ ἄρχοντες.
βασιλέως γάρ ἐστι τὸ προσκυνεῖσθαι· ὅλῳ τῷ προσώπῳ
οἱ βασιλεῖς ἀββὰ καὶ σαββᾶ, ὅλῳ τῷ προσώπῳ
ξουσί· καὶ προσκυνήσουσίν αὐτῷ, πάντοτε βασι
λεύσῃς μου. ταῦτα ἐπράττων τὸν ὀργίλον καὶ
λοιμὸν αὐτοὺ φησὶν μὴ θαυμάσῃς ἐπιμένοντα·
ἐσοφὸς γάρ φησὶν ἐσωφρόνισεν ἔθνη· καὶ ὅλη σοι
κτίσις τὸν ὀλεθρίαν ἀβραὰμ τοῦ πατρός μου· λίαν δὲ
ὀργίλον, μᾶλλον δὲ βουλόμενον· καταμαθεῖν.
τὸν γάρ ἀβραὰμ ὁ τῶν ὅλων κύριος· ἐν τῷ
σπέρματί σου εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη
τῆς γῆς·· ἐπροσκυνήσουσί σοι, οἱ υἱοὶ τοῦ πρᾳέως·
Υἱοὺς τοὺς πρᾳεῖς αὐτοὺς λέγει τοὺς εὐσεβοῦντας· οὐχὶ
ὁπόσοι αὐτῷ προσκυνήσουσιν, ἀλλ' ἐν τῷ σπέρμα
τι τοῦτό σου, ὁπόσοι τὴν εὐσέβειαν·
Ἕως πότε λιμὸς ἐν τῇ γῇ καὶ οἱ ἀνὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἑξῆς·
Καὶ ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν τὴν ἡμετέραν, ἀλλὰ νῦν τὸν
τοῦ ἀκαθαρσίαν· τοιαύτης ἦν ἡ ἁμαρτία τὸ
ἡ ἐβδόμας ἀποκαλύψεως· ἵνα σὺ καὶ πρὸ τῶν ὀλο
κληθῇς· ὕστερον ἐπὶ σοῦ ἐποίησε πρὸς τὸν ἀνα
μαχητήν· ἢ διὰ πότε τοσούτους ὀργὴν λαβὼν

ὁ Ἰακώβ, ἀποδιδράσκει τὸν ἀδελφόν· καὶ μένος
ἀποδημεῖ τῶν ἀναγκαίων ἐστερημένος.

Ναργύσορ οὐ τὰς σοκούσ᾽ καὶ πραγί· ἢ δοῦ τῷ
καὶ μονίασιν λοῦται· οἱ γὰρ ἐν αὐτῇ πλησίον αὐτοῦ,
γ᾽ χοῦ ἴωσ ἴσασιν τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύουσιν.
τ᾽ τ᾽ δ᾽ χρῆν καὶ ἀποδιδράσκει· καὶ μένος ἀποδημ.
ἵν᾽ ἀμοιβαπλῆς παρουσίας ἐπανελθών, καὶ αὐτὸς
γνῶ. ὅσον τοῦ ἴδιον ὅλως τῷ ἢ προμήθια· καὶ
τοὺς ἀμοιβοὺς δοκιμάζῃ τὰ ὑπὸ τῶν καὶ μονίαν.
ἰῶ παρ᾽ αὐτίκα διάδηλος ἐστὶ φανέντας ἐδήλωσεν
ἐπὶ δόξαν μὲν γὰρ αὐτῷ καὶ πλίμακα μὲν χρῖς αὐτῷ
δῖ ἀνουμένῳ τοῦ ὠῶ οὐ· τοὺς δὲ ἀγγέλους αὐτῆς
ἀνιόντας καὶ καταβαίνοντας· αὐτὸς δὲ ἄνωθεν ἐφε-
στῶς τῷ ἁρμοβάρμενῆ καὶ τὸ δῖος ὀξηλάσειν· ἐδή-
λωσε δὲ, οἱ ἀγγέλοι· τῶν θεῶν διακονίαν· περὶ
τ᾽ δ᾽ οὐ γὰρ καὶ ὁμοκάρδιος ἐφ᾽ ἑαυτῶν λος· ἀλλ᾽ ὅτ᾽
ἐστὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελ-
λόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν,
τ᾽ δ᾽ οὐ δὲ ἑνὸς, ἵνα νοήσωμεν ἐν θεῶν ἐστὶ
περὶ ἀγ᾽. διδασκόμεθα γὰρ ὡς οὐδὲν ἄτιμον
γ᾽ δὲ ἀπὸ δημούλου· περὶ τῶν ὅλων τῷ· καὶ
τοὺς ἁπάντας πιστεύοντας διὰ τῶν χριστιανῶν,
τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις· ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ καὶ τὴν σὺν θεάν.
καὶ καὶ τῶν περὶ καὶ τῶν πεντε πάτορι, ὡδὲ δηλ.
περὶ τῆς τοῦ ἀσθμάτος· πολυγονίας· καὶ
περὶ τοῦ τῆς οἰκουμένης διὰ τοῦ, συνεργησάντων

φησὶν ἐν τῷ σωτηρίῳ τοῦ παντὸς αἰφύλαγ
τῆς γῆς. ἢ τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν. καὶ τὸν ἐν τῷ
προσευκτηρίοις πανηγυρισμόν. ἰδοὺ γὰρ φησὶν μετὰ τὸ
ἐμὲ διαφύλαξαι σου ἐν τῇ ὁδῷ παντὶ οὗ ἐὰν
πορευθῇς. καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὸν γῆν ταύτην.
ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείψω, ἕως τοῦ ποιῆσαι πάντα
ὅσα ἐλάλησα σοι:

εἰς τὸν τόπον τοῦ ἁγίου Ἰακώβ.

Ὅσῳ χρὴ τοῦτο μᾶλλον σπουδάζειν. ὁρᾶτε γὰρ
τὸν τόπον ὃν ὑπέστησε τῇ κεφαλῇ, κατέχειν τὰ
τοῦ ἁγίου. τοῦτο δὲ καὶ νῦν ἐστὶν οὐδὲν παρὰ τὴν
πίστιν τῶν γεγραμμένων. φασὶ γὰρ ἐν τοῖς τόποις
οὗτοις. ἐξαίρετα χρὴ εἶναι τὰς ἐν αὐτῷ ἀποφάσεις.
καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰς θήκας. δηλοῖ δὲ τοῦτο,
τῆς ψυχῆς τὴν διαφοράν. τὰ μὲν γὰρ ἐν τῇ γῇ
ὀφείλανόσκε. ἀποδιχόμενος τοῦτο τὸ γνώμων
σωτῆρ: πολλοὶ πρόφασιν ἔχουσι
ποιοῦνται. τὸ τὰ ὑπάρχοντα ἐμπλῆσαι γωνίας.
τοῦ Ἰακώβ:

Ὃν σου πόνον ἐν τούτου ἐν γνώμων ὠφελεῖν
προσήκει. τίνων γὰρ κρίνουσιν οὐ τὸ σῶμα καὶ
Ἰακὼβ τὸν πρῶτον, τὴν μὲν ῥάχιν μνησθῆναι
μόνον μόνον. παραγνῶναι δὲ σῶμα φθαρτὸν
τὴν λάρνακα. παραιτεῖσθαι τῆς ἀπάτης ἀναθέμενος,
καὶ ὅσις χάρακα, ἐν τοῦ μνήματος καὶ τόπον
τῆδε βάσιν, ἢ διαφθορὰν. ἀπαλλάττειν

ἐκάστου

τῆς ὁμοζυγου ἐμοῦ, ὡμίγη. τῆς γὰρ ἀρχὴ
θλίψεως ἀπὸ ἀνίας μόνης. καὶ ἀνοήτως λέγου
σὰ μοι παιδία ἀδίκημα ἐποφανοῦμαι. ἐστὶ
πλημμελῶς ἁμαρτῶς, ὁ πρὶ ἀρχῆς. καὶ ἔσθ ξενοῦ
τῆς φύσεως τοιοῦτο. καὶ ὁ μὲν συγγάμος δὲ παῖς
δημιουργός. ἀπὸ τοῦ γάμου νομοθετεῖ ἔφη
γὰρ πρὸς αὐτήν. μὴ, ἀντὶ τοῦ σοφιστοῦ ἐγώ, ὃς ἐ
σόρηται ἂν καρ πουποῖ, ψιμαλγῶν δὲ ὁμὸς αὐτὴν,
ἡνίκα τῆς ἀγίας. ἡ ἵνα δὲ αὐτοῦ τῆ παιδίσκη μὴ
γῆ. ἵνα τὸ ἐξ αὐτῆς φυόμενον. οἰκέτην ἀποκλη
θῆναι, τοῦ καὶ πρὶ τῆς ζηλοτυπίας ἐγκύτε πάλιν γὰρ
ἡ θέα παρασκευὴ τοῦ ἁμαρτάνειν, ὧν ἡ βούλησις αὐτοῦ
ἐστὶ καὶ νῦν παρεγγυῶ ἄρχοντα, φιλησυνίας μὼ,
δ᾽ ἐλευθερίαν αἰνίττεται. τῶν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ὠφε
λημάτων ἀνθήκην ἐστί. καὶ ὅπ τὰς γυναῖκας φοράπο
ὠφοῦσαζε. πρὸς δὲ τούτω, κἂν ἐνοσοκομήσῃ,
ὁ ἐνόμος δ᾽ ἀδὲ τῶν καταλῶ, τῶν πολεμάμων
κωλύων, καὶ ὡς ῥίζαν βίους ὑπολαμβανου
σ᾽ τε, τοὺς πρὸ τῶν σώσων γενομένους πρᾶς καὶ ὁ
λὶ τοῦ ἐστὶ λήθη, αἰθέαμαρτύρου σὺν ἐπαγῆ.
Τῷ ἀβραάμ; ἔφη. ἀναβλέψον φύστοῦ
ὠφοῦ καὶ δὲ τοὺς ἀσόρας — καὶ ὑπὸ γῆν
οὕτως ἔσαι τὸ σόρμα σου. καὶ ὡς τῶ ἄμμου
τῶν ὑ ἐ χθὲς τῆς θαλάσσης. ἡ ἐς γὰρ ὀξα
ρίθμησις ἀπὸ τοῦ πλήθους αὐτοῦ. γὰρ
δὲ αὐτῷ ταύτην ὠδωκεν ὑπόχεσιν, ἡμῖν τῶν

πολυγονίαν μέγιστον σὺν ὁμίζουσι ἀγαθόν:
τίνος χάριν καὶ γῶν ἄγκας ἐξηλοτύπουν ἀλλήλοις:
Δι. Ἐλάδος ἦσαν καὶ σὺν ἀστραβοῖς ἀνδρὸς φυγάδες.
Ἀργείους, φησὶν ὀνομάζουσιν. τούτου σύνεσιν
νομοθετῶν ὅδε, τὸ τοιοῦτον ἀπαλορούσιμον ἡγούμενον. ἡ λήψη γάρ φησι γῶν ἄγκας, ἐπάλληλα
αὐτῆς αὐτὴ ζήλου αὐτῆς:
διατί ἐγράφη μέμνηται τύχης:
Χρή, μὴ μόνῳ προσέχειν τὸν νοῦν ἀλλὰ καὶ τῷ πρὸς
τοὺς λέγοντας. τὸ, τοίνυν οὐτυχήκασι, γὰρ τοῦ ἀπορρήματος, ἀπὸ τῆς λέξεως γῶν αἰνὸς ὡς ἔφην.
σὺν ἀστραβοῖς ἀφῆκε. καὶ καταβραχὺ τὰ ἑξῆς
ἀποδεδομένης. ἐλάδος καὶ ὅτι αὐτῆς πρὸ. ἐφηδύ,
οἰωνοσκόπων. ἀπόφθεγμα ἀπαλορούσιμον ὅμοιον τοῖς
οἰωνοῖς μεχρῆσθαι. μηδὲ τοίνυν τοῖς τοιούτοις
λόγοις, τῆς ἑξῆς νομίζετω γραφῆς τὰ γὰρ πρὸ
τοῦ γὰρ ἀστραβοῖς ἀνδρὸς, τὰ μὲν ὑστεραφοῖς,
παρατήρησιν μόνων ἀπὸ τοῦ ἱστορίαν οὐ
γράφων. γὰρ τὰ ἑξῆς ὁ δὲ τὰ λοιπὰ σμικρύνοντος.
καὶ τοῦ φαρᾶ τοῦ βλασφημοῦντος. γὰρ οἰωνῶν.
καὶ τὸ ἐλάδος ἐξαπορικῶς. ἀπὸ γὰρ
δοῦπος γὰρ ὁ λόγος. ἀπὸ τοῦ ἀστραβοῖς
βασιλεῦ. οὐ τὸ πάλιν ἀνύσωμεν τοὺς σὺν αὐτοῖς
χρήμασι λέγοντας, μᾶλλον ἀπαλλαττόμενος ὅδε ὀργῆς.
ἐφ᾽ οὗ οὐ τόπου ἦσαν ἐπαύλων. λέγων ὅτι ῥύσεως
τῶν ἐπιτηδείων ἀναχωρήσεως. ἀπὸ γὰρ βλασφημεῖν

σὺ τοῦτ' μανθάνομεν, ἀπάβλας φημὶ παυλορ.
ἀπὸ καὶ αὐτὸς οἶ ἀκοῦσ ἐφη τὸ λαβὰν οἰκο-
γραῖς ἐπὶ τὸ ποδίμ.:

Δεήλη τοῦ ῥητοῦ ἡδιαίσια πόδας, τὰ παρούσαν
ἀπαλλάσσειν. ἀντὶ τοῦ, διὰ τῆς πρὸς παρουσίας,
καὶ τῆς ἐμῆς κηδεμονίας. σὺν θεοσδότως ἀπη-
λλαγμένας ἀπαθῶν. ἵσχυε γὰρ τὰ ἐμὰ διαφθαρὰν ἀ
φορῶν ὁ θς'. τὰ ἴχνη ἀφανίσαντα μοι ὑπὲρ ἐσοῦ.
πάσῃ σπουδῇ ἀσκήσειν:. λίνος ἀνενδυτὰς
ῥάκους λιπόσας, πίνουσι παρὰ φυκτοῖς πο
ῥάτοις:.

Σπορὰ γὰρ ἐμὴ, παιδοποιῆ πρὸς. γάμου δὲ ἔχεται ὡς τὰ πολλὰ τῆς παιδοποιΐας.
ἀπεὶ οὖν τοῦ γάμου νόμος θέλει θῆ, οὕτω καὶ
τὰς ῥάκους ἐλέσθαι σειν. οὐ ταύτας θαρρῶν.
ἀπὰ τὰ θάνατον ἐπικορίαν προσμένων. ὅθεν,
καὶ τῆς θέας ἐσθῆτος ἐτύγχανεν, καὶ λύπου
σι σκήνουσιν, ἀναβλέψουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐ
πὶ τοὺς ῥάκους καὶ τοὺς κρίους, ἀναβαίνουσας
ὡς πὶ τὰς αἶγας. καὶ λύκους καὶ ὠὶ κύλους.
καὶ πόσο δὲ σὺ ῥάκους, ὥρα καὶ λάβ., οἷ ἀσὶ λά-
βαν πολύ. ἐλῶ γὰρ ἐμὸ θς'. ὁ ὀφθαλμός σοι σὺ τὸ
σῶ θῦ. ἐγὼ ἤλθα σὰ μοὶ ἐκεῖ, σήλω. καὶ ἤκου-
μοὶ ἐκεῖ σύχω. ἐπεὶ δὲ γὰρ τὰ φανὰ καὶ τὰ ποι
κῦ. τοῖς ἐμοῖ τοῦ λαβὰν σὺν χαρίσθη. καὶ δέ
ων ἡμῶν, ὃ δὲ ἀφέσκησαν ἐκεῖνα ταῦτα

ἀπόιμναι, σήκνυσιν τῶν ἀστῶν τῶν ἀδί-
κημόνων ὁ πόλεμος, πολλοὺς κριοὺς καὶ βά-
γους· ὀχοῦντας, ἵνα μὴ θῇ τῶ πρᾶ, ὅσ' ἂν
πολλοὺς οἱ πεθμενθέας, οἱ θαρροῦντας τῶ τῶν
ὀχοντῶ· ἐστὶ σημάνα θαι δὲ πρόσωπα, ὡς δ'
ψηφιφρικῶς ἄνω τοὺ ὀφθαλμά, ὅσ' ἔχει τοὺ αὐτοὺ
καὶ θῦ ἐλῶ γὰρ ἁμὶ φησίν, ὃ θεῖ ὁ ὀφθαλμός ἐν
τῶ ὅλῳ. ἦλε, ἀπέλους μῶ, ἀντὶ οὔτας καὶ καλ-
οὔτας διὰ τῆς κλίμακος. λοιδὲ κν ἄνω εἰσπρίγμένου.
τῶν τοῦ τῶ θα καὶ ἀπέλου ὠνόμασι καὶ θῦ.
θῦμῶ, ὡς τοῦτο τῶ φύσιν οὖτα. ἀπέλους δὲ,
ἴνα γνῶμι, ὡς δ' χὸ πῦρ ἐστὶν ὁ ὀφθαλ-
μονογενὴς υἱός. λίνος γὰρ ἄπελος, ὁ πῦρ. ὁδὶ
υἱός, καὶ θεῖ. καὶ μεγάλως βουλῆς ἄπελος.
αὐτὸς γὰρ ἡμῖν ἀποκλᾷ τοὺ πῦς τὰ μυστήρια.
αἰγάπησαν φῆ πορὶ τοῦ πῦς μν. ἐγνωρίσα
ὑμῖν οὕτω τοὺ καλοκαγαθοῦ τοὺ Ἰακώβ, καὶ ἄγγελον
ὠνόμα δε καὶ θῦ:.

καὶ ἤλλαξας τοὺ μισθοὺ μου δέκα ἀμνῶν:.

δέκα ἀντῶ θα. τὰ πολλὰ κάκλησε. πολλάκις
γὰρ ἐπαγγελάμενος αὐτοῦ, ἤλασε τὰ ὡσπεὶ κε-
κλημένα:. ἵνα ὅσω πόσ τῆ τῶν φόβων κλησπῆ:.

ἵνες ἔφασαν, ὅτι οὐ δανεισμένω πορὶ αὐτὰ τ'
ραχὴλ, καὶ λφέναι τὰ τα. ἐγὼ δὲ τοὺ ἀντὶ τοῦ
ὑποκαμβάνω. ὅτι καὶ τὸ πᾶ, τῆς ὀθονίου δα-
μυίας ἐλευθερῶσαι βουλομένη. σεσυλη-

αὐτα. τὸ γὰρ σάρξ ἐς αὐτῆς, ἡ θάσις δαλοσιμῆ
ἐμνήσθη γὰρ φησὶν ὁ τὸ ῥαχὴλ· καὶ ἐστὴ κουσεν
αὐτῆς ὅθ τ̄ε· καὶ ἀνέωξ εν αὐτῆς τὼ μήτραν,
ἀνοῦσα σα γὰρ περὶ τοῦ ἰακὼβ μὴ ἀνὶ ἡ ὗσοι
ἐγώ φμὶ ὅ ἐὼ σορήσεσι καρ πὸν τῆ· σηλοῦ λι
ασου σαι ὁ δρ αν ὃ θῶ προσενὼ οχ πε θσοιχω.
καὶ τε τύχηκε τῆς ἀτηάλως· καὶ μὼ τοι καὶ τε κοῦ-
σα, σι σὴ χωκε τὼ σὰ φ θαν· ἅ τωι γὰρ, φησὶ ῥαχὴλ·
ἀφ θλεν ὅ θ τ̄ε, τὸ ὄνφ θσός μου· καὶ ἐκά λεσε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ, ἰωσὴφ· λέγουσα· προσθήσαι μοι
ὅθ τ̄ε, ὕδρου μοῦ· πῶς τοίνω ταῦτα ἔχουσα πε
ρὶ τοῦ θν τὼν σαλαθεσῶν, τοῖς οὐκοῦσι θεοῖς, σου-
λεύειν ὠήχῃ· ἐγὼ δὲ οἶσμεν, καὶ ὕδρου σὼ τὰ ὧν τα
πε σηλοῦ σθαι· τύ που γὰρ ἐπ θλεν ὁ ἰακὼβ,
τοῦ ζῶν ὅλων θῦ· σὸ γὰρ καὶ ὅ θ τ̄ε, ἔφυ λασεις·
τοὺ μὼ πρεσβύδρου, καὶ υμμα ἔχουσι τὰ ἐπὶ τὼν
καρ· τὸν δὲ νεώδρον, τὸ τῆς ὠῖσε πορῖσ θμὼ
κάμος· καὶ ὁ ἰακὼβ, δὲ, σὸ μὼ ᾶν κας τὼν μὼ χθ,
ἀαθενδς ἔχουσα ὀφθαλμοὶς· τὼν δὲ ῥαχὴλ, κα
λὼ ς τὸ ἴδ θ· καὶ ὡραία ν τῆ ὄψ σφόδρα· καὶ
πολὺ παθαμὼ, τὼν πρεσβύ τ̄ν, σορίφωνδὲ τὼν ε-
ὼ τ̄ν· καὶ γὰρ ἠδ ξε θυὼν ἐκκλησία, σθρα τὼ πᾶ-
λαι· ἀνὲ μὼ ἐνὼ τε μετὰ ταῦτα πολύ π̄· ὁ ἰφρ
θη τὶ γὰρ φησὶ σθρα, ἠούλ ικλουσα, ῥῆ ξον καὶ
βόη σον· ἠούκ ὠόνουσα· ὁ λὶ ποτὰ τὰ τέκνα
τῆς ὁρήμ θμαν· ἢ τῆς ἐχούσης τοὺ ἀνδρα·

ἐπὶ τοῦ τοίνυν ἡ ἐκκλησία τὸ ὄρι πεῖσαι τὴν
θεῶ. τῶν πεζευομένων πρόρριζον ἀνέσασθαι τὸν λά-
νων. τύπος δὲ τούτου ἐτύγχανεν οὖσα ἡ ἀρχὴ
τῆς φυλακῆς τοῦ πρὸς, ἵνα τῶν ἀλλῶν πάν
τοτε σωθῇ ἀφρόνων.

τί ἐστι, ὦμος συναχθῆναι, καὶ ἀπὸ φόβου τοῦ πρὸς
αὐτοῦ ἰσραήλ.

φόβου τοῦ ἰσραήλ, τῶν ἀλφαλείας. τουτέστι
τοῦ θῦ. οὗτος φόβου ἐν τῇ ψυχῇ περιέφορεν.

λίνος εἶπεν ὧν παλαιὸς τοῦ ἰακώβ, ὁ φανείς. ἐπὶ
λαμπρᾶ φησὶ μετ' αὐτοῦ ἀνῆς.

ἐσθὸς τοῦ ἀδελφοῦ, θάρσος ἐνέβησεν. σαλ-
τοῦτο, καὶ τῆς νίκης αὐτῶν παρεχωρησαμένου
χεῖλέων. ἐμὲν συνίπνας, καὶ ἀνῆν δὲ δίνας,
ἵνα δὲ μὴ μάταφρουῆ, δόξας νενίπνωσαι θῦ,
τῆ ἀφῆ τοῦ μηρού. τὸ δὲ θεληθύσιον τῆς ἡ πτης
ἐδηλώσατο. τῆ γὰρ ἀφῆ, τῶν ἀρχαίων φρονήσατο.
γνοῦς δὲ τοῦ ἐπιφανέντος τῶν δυνάμιν, τῶν δι
λογίαν αὐτῷ. ὁδὲ, καὶ τῶν ἀπήσιν δέδωκε, καὶ
τῶν πεσουμορίαν ἀμφθ. ἡ καὶ ἡ γὰρ φησὶν ἡ
ρησίας τὸ ὄνομά σου ἰακώβ. ἀλλ' ἰσραὴλ
ἔσται τὸ ὄνομά σου. ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ τοῦ θῦ.
καὶ μετὰ ἀνῶν δυνατὸς ἔσῃ. ἔσθ δὲ καὶ
τῶν ἀλλέγοντα τῆς νίκης μισθὸν ἡ γὰρ φησὶν αὐτοῦ.
ἰδοὺ τῆς νίκης παρεχωρήσατ. δὲ μὴ μνησθῇ
μετὰ τῶν ἐγρήγορσιν. ὅμηρος. παγκάλως καὶ

ὑποπάζων, ἵνα μὴ φαντασίαν ὑπολάβῃ
τὸν ὄφιν. ἀπὸ κριβέστερον γνῶ, τοῦ σὺν πνίου
τὸ ἀληθές. διὰ τοῦτο καὶ ὁρωτήσας τίνα ἂν προ
σηγορίαν εἶχε, δ μόνου διαφορὰν ἐν τῆς αὐτῆ
λως, ἀπὸ καὶ ἐπὶ πολὺ πλανῶς ὑπορβας
τὰ μέρα τῆς φλατως. ἵνα δὲ μὴ φησὶν ὁρω
τας τὸ ὄνομά μου. καὶ τοῦτο ἐστὶ θαυμαστόν. ἐ
πίσταν δὲ καὶ πάντα θα, ὡς τοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀνόν
κὴ τὸ ἐκάλεσεν. ἐνὶ χύσας γὰρ ἐφημέρθῦ.
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦτο πρὸ ἐμένου, θ σος θῦ.
θ σου γὰρ, φησὶ θῦ, πρόσωπου πρὸς πρόσωπον.
καὶ ἐσωθη μου ψυχή· καὶ πάλιν ἀνέτθλασε ἀὼ
ὁ ὄφις. ἰδοὺ καταμηλθε τὸ θ σος τοῦ θῦ. διὰ
τοῦτον, πάντων μανθάνομεν. ὡς ὁμοιογλωσ
θς ἐ ὠφαλνη πάντα θα τὸ ἰακώβ. λινὲς φα
σὶν. ὡς ὁμὼ ἰακώβ. ὅτι ὁ λιγόλωλαι πρὸ
τὸν παλαιὸν αὐτῶ. ὁ δὲ πρὸς παλαιῶν αὐτῶ.
ἥψατο τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ αὐτοῦ. διὸ καὶ τὸ ἐ
χύσας, ἀντὶ τοῦ, ὅλως ἐχύσας ὁρμιῶν
σὶν. ἰσχνοῦ αθωμοι ἀπὸ πολοῖς δημοσιώνης.
καὶ ἀπὸ πολὺς ἁμαρτίας ἢ ἐπροίησας τῶ παν
τὸς σου. βεβαιωθήτωμοι τὰ τῆς δημοσιώνης.
ὁ δημήσωσας γάμμα, μὴ ἀδημονήσωμεν περὶ τοῦ
ἀδελφοῦμου:· οὕτως ὁρθῶς τὸ κύριόν αὐτοῦ ἐκάλεσε: λίμνων ὡς φυσὶ πρωτό
τοκον. καὶ θῶς, ὅτι ἀπὸ ηἰοῖς ὑποστάσεως,

ἀπορρίψαι θυμοῦ· καὶ ἀληθῶς λέγει, ὡς μὴ ἄνος,
ἐφορᾶν τῷ δικαίῳ ὁδοὺς, οὐκ ἔφυγε λύπην
προσδοκίας πρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν ὑμῖν,
κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ·

Τοῦτ' ἔστιν κατὰ τὸ ἀόρατον αὐτοῦ. ὡς ἔναντι τῶν
ὀφθαλμῶν γενόμενα ἀπὸ συμπαθείας
μᾶλλον· ὁ πορεύσεται ἐπ' ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ χρονίσει τοῦτο λέγων· ὡς
οὐδέπω καὶ ἐρβέκκαν· σωπρίθμησον τῇ γραφῇ
καὶ τοὺς βενιαμίν, τοῖς σὺν μεσοποταμίτῃ
συνῳκίσθησαν τοῦ Ἰακώβ· ὡς ἐκ παραπλήσιον·

Ἡ ἐστὶν οὖν τὸ ἐστὶ ἀναλογίαν ἔχει τοῦ Ἰαμὶν
ἐν τῷ ὄρει μου· ὅτι ἐν μετὰ ὑποζυγίας
βαμὼν τοῦ πρὸς αὐτούς·

Ὁ σύρος λείβει, τὸν μῶλον οὐ σύρηκλῶσι· λίβα τὸν κῦ,
Ἰαμὶν καὶ δίαιτα τῷ σύρων φωνῇ·

Ὁ Ἰακὼβ πόθεν κατάγει τὸ γένος·

Ἀπὸ τοῦ πόσαι· τὸ γὰρ καὶ πῶς καλοῦσι Σύροι δὲ
δωσκ· ἀνὸς γὰρ ὧν φησὶν, ἐν χώρᾳ τῇ αὐσίτι
δι· διοδεύοντι τοῦ, καὶ ὁ μακάριος μωϋσῆς·
Σὺν γὰρ ἔθνος πόσαι βεβασιλευμένων τὰς δό-
ξας σύμφωνον· γέτως ἔφη, ἀπὸ θαιμὰ
βαλάκ· καὶ βασιλεὺς αὐτῶν, Ἰωβάβ υἱὸς
ζαρᾶ ἐκ βοσόρας· σύμφωνος εἶ ταῦτα τῇ τῷ
Ἰωβ Σορία· ὅτι ἦσαν οἱ ὧν σὴφ τὸ ἐν-
τεῦθεν· ὁ λὴλος καὶ ἡ σελὼν καὶ οἱ ἀσὸρ
προσκυνῶσαν αὐτῷ·

Τότε οὐκέτι ἦν μήτηρ αὐτοῦ λοιπὸν οὐδὲ ἀδελφοὶ
αὐτῷ ἦσαν, ἡνίκα καὶ αὐτῇ μήτηρ ἦν καὶ ἀδελφοὶ
ἦν αὐτῷ. καὶ ὡς ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ὡς γυνὴ
τοῦ πρὸς αὐτοῦ: διατί ἐφθόνησαν τῷ
σῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ:

Ἵστασθε πρὸ τοῦ πρὸς, καὶ ὡς ὁ φίλος, καὶ
ὡς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ὡς ἀμοιβῆ δεσπότου,
ἐβαστάσαν οὐτοίνυν, ὁ ρώντες αὐτοῦ προδιδομένου,
καὶ πρὸ τοῦ μὴ, ἐτρόπωσαν καὶ ὡς αὐτῷ πορεῖ
ὦ πρὸ δῆναι. πονηρὸς καὶ αὐτοῦ λοιδορίας
χρησάμενοι. τοῦτο καὶ οὐδὲ ἀποτυχόντες, ἀνέ-
θεντο βουλήσαν, ἢ δὲ συμβουλευθέντες, ἀπο-
κτεῖναι. τὸ δὲ τοῦ σταλάτων ὄναρ, προσημαί-
νει τὸ διὰ τοῦτο πῦρ οὐ μεμιαμμένων προσκύνησιν
οἱ γὰρ ἀγγέλοις χάριν ἦς τὸ ἁγίου πνεύματος λαβόντες,
καὶ τὸ προσκυνήσαν προσεκύνησαν.
Ἡ δὲ πρὸ τοῦ θάμαρ ἐδρεπανοχίτμα πορεῖται,
τὸν πενθερὸν ὄζη πάντως:

Πορεῖ φανερὰ ἀπανεμοῦνται, τοῦ Ἀβραὰμ τὸ γένος.
διὸ ἐχρῆν ἀλαβεῖν. τοῦτο θάμαρ ἦσαν. τοῦ δὲ θάμαρ ἦσαν
διὸ ἦχρῆν ὄζειν πάνυ τὸ ποιῆσαι τοῦ γένους.
ἐπεὶ δὲ τοίνυν αὐτῷ ὁ πενθερὸς οὐκ ἀπαγγέλλει
τὸν γαμβρὸν ὡς ταῦτα, ἀλλὰ σώσας μὴ πορεῖ τὸ πρὸς
τοῖς ἀδελφοῖς. καὶ αὐτὸς τελευτήσαν. ἵνα μὴ
ἀπαλλάξῃ τῆς τοιαύτης πολιτείας τὰς ἀφορμάς.
ἐπεὶ δὲ προφανῶς λαβεῖν αὐτὰς, ἐκωλύθη.

πρὸς λέ τοὺς τ̃ο, καὶ ἀλήγχθ τὸν κοσμικόν, ὡς
αὐτοὺ μὲν οὐ σωφρονοῦντα, αὐτῶν δὲ καὶ σωφρο-
νοῦν ἀναμένειν. τ̃ο τ̃ο δὲ κἀκεῖνος κρίνων ὁσὸν
λῶν· καὶ οὐσαν μὲν γὰρ αὐτῶν μαθητικῶς,
καὶ ψηφίσασθαι τοὺς λόγους δὲ ὀφειλούσης,
τῶν μὲν ἀπὸ τῶν ἀποφάσεων αὐτὸν δὲ καὶ κρίνει·
δικαίως γὰρ ἔφη φάναι, ἢ εἰδώ. οὐ γὰρ καὶ
δίκαια αὐτῶν οἰκεῖα, τ̃ῶ ἐμῶ μ̃ν· ὁ δὲ δίκαιος
δοσολίας χάριν καὶ φιλοσοφίας, τοῦτο δὲ
φάναι ἐμὲ χαίρειν ἀπόσασθαι· τὰ μετὰ ταῦτα δηλοῖ
γὰρ γὰρ τ̃ῶ τ̃ῶ Ἰουδαίῳ γὰρ τ̃ῶ ἀπὸ σοῦ
νὰ φθηνεῖν· ἐρωτᾶσθαι, τ̃ὸν μὲν κληθῆναι τ̃ῶν
ὀξυπνευμβλασπόλων τοῦ ἀποστόλου.

λίνος τῶν μὲν ὄνομα ὁ καὶ τὸν ζαχαῖον εὐαγγελίς.

Τῶν δὲ λοιπῶν ὀφρὲς, τ̃ὸν Ἰουδαίων, καὶ ὀζα
ρὲν, τ̃ὸν ὀξυθυμῶν τῶν πισουνόλων· καὶ γὰρ πε
τοῦνο· ἢ ἐπὶ τοὺς τῆς σαλαφάς ῥόφιμοι· καὶ
ὡσὲν, γὰρ καὶ ἀνόμου τοὺς ὀλόμβοι· διὰ τοῦ
ὀζαφαῖ, τῶν χάραπε ὀξυώνυμε· τῶν πε τοῦνο
πολίτ ἀνοσμῶν· τὸ δὲ κοινὸν ἀσαρτίου,
μῶν μὲν τ̃ῶ τ̃ὸν πολαιῶν θυσιῶν· καὶ γὰρ ἐκεῖ
νοι, θυσίαις τὸν θεὸν ἔλεσθε· καὶ ἄβελ, καὶ ἐ
νὼχ καὶ νῶε· καὶ μελχισεδὲκ· καὶ ἀβραάμ,
καὶ ἰσαὰκ· καὶ ἰακὼβ· ἔτι δὲ καὶ τῶν χάρα
σύσταντες, ὀξυθυμοὶ ὀφρὲς· μόνος γὰρ
ὁ νόμος· τ̃ὸν πε νόμον καὶ τ̃ὸν μετὰ νόμου

, ὁ δὲ καὶ ὁ μακάριος λέγει τῶν λοιπῶν· νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ· ὅτι καὶ πρὸ τοῦ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως· καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος· ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον· πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν· καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός· πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτως καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί· οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί· νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ· οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν· τί οὖν ἐροῦμεν· ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ· μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ· πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ· ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν· εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός· οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν· εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη· ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας· τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ· πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ ζῇ τῷ θεῷ· οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ· ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι· εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας· καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ· ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον· ἀλλὰ ὑπὸ χάριν· τί οὖν· ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον· ἀλλὰ ὑπὸ χάριν· μὴ γένοιτο· οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν· δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε· ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον· ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην· χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας· ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς· ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ· ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δουλεύειν τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δουλεύειν τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν· ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας· ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ· τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε· τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος· νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ· ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον· τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ἢ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί· γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ· ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ· τῆς γυναικὸς ἡ ὑπανδρος τῷ μὲν ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός· ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ὥστε ἀδελφοί μου καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ· τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι· ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ· ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ· τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν· εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος· καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος· τί οὖν ἐροῦμεν· ὁ νόμος ἁμαρτία· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδειν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά· ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησε· ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον· ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέ με· καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινε· ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή· τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φανῇ ἁμαρτία· διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς· οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι· πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· ὃ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ τοῦτο ποιῶ· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ· σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός· νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό· ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου· ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι· τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὑρίσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλὰ ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ· οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό· ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν· ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον· βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου· ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου· καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου· ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου· εὐχαριστῶ τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν· ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ θεοῦ· τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας· οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· οἱ μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν· ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου· τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου· ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός· ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας· καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν· τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν· ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος· τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ· ἀλλὰ ἐν πνεύματι· εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει· οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ· εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην· εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· ὁ ἐγείρας Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζῳοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν· ἄρα οὖν ἀδελφοί· ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ· τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε· μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε· ζήσεσθε· ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται· οὗτοι υἱοί εἰσι θεοῦ· οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον· ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας· ἐν ᾧ κράζομεν· ἀββᾶ ὁ πατήρ· αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν· ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ· εἰ δὲ τέκνα· καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ· συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν· ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν· λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ· πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς· ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη· οὐχ ἑκοῦσα· ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα· ἐφ' ἐλπίδι· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς· εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ· οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες· καὶ ἡμεῖς ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν· υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι· τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν· τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις τί καὶ ἐλπίζει· εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν· δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν· ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος· ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων· οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε τούτους καὶ ἐδικαίωσε· οὓς δὲ ἐδικαίωσε τούτους καὶ ἐδόξασε· τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα· εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν· τίς καθ' ἡμῶν· ὃς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο· ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν· πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται· τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ· θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρινῶν· Χριστὸς ὁ ἀποθανών· μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς· ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ· ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα· καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς· πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις· οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος· οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ· οὐ ψεύδομαι· συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη· καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου· ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται· ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα· ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν· οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκε τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδὲ πάντες σπέρμα Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· τοῦτ' ἔστιν οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα· ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι· καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα· Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον· ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένῃ· οὐκ ἐξ ἔργων· ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος· ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· καθὼς γέγραπται· τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα· τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα· τί οὖν ἐροῦμεν· μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ· μὴ γένοιτο· τῷ γὰρ Μωϋσεῖ λέγει· ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ· καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω· ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος· ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ· λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ· ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε· ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει σκληρύνει· ἐρεῖς μοι οὖν τί μέμφεται· τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν· ὦ ἄνθρωπε μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ· μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· τί με ἐποίησας οὕτως· ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ· ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος· ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ· ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν· καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους· ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν· οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς· οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων· ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν· ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην· καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς· οὐ λαός μου ὑμεῖς· ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος· Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης· τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας· εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα· ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα ὡμοιώθημεν· τί οὖν ἐροῦμεν· ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην κατέλαβε δικαιοσύνην· δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως· Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν· διὰ τί· ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος· καθὼς γέγραπται· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται· ἀδελφοί· ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐστιν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην· καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι· τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν· τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι· Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον· τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν· ἀλλὰ τί λέγει· ἐγγύς σου τὸ ῥῆμα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν· καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· λέγει γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται· οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων· πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται· πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν· πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν· πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσσοντος· πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι· καθὼς γέγραπται· ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην· τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά· ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θεοῦ· ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἤκουσαν· μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν· καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ· πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει· ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς· Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσι· ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι· πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα· λέγω οὖν μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί· ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ· φυλῆς Βενιαμίν· οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω· ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή· ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος· καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου· ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός· κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας· οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ· οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ

καὶ ἐμένετε ἐν τῷ οἴκῳ, ὡς ἐν τῷ νυμφῶνι τῷ
αὐτοῦ τόπῳ. ἡσυχάζοντες αὐτοῦ, ὅπως μετ' αὐτοῦ
καὶ ὅσα αὐτῷ πολῦ. ὅπου δὲ ἦν, οὐκ ἐγνωσαν ἅπαντα ἐ
τοῦτο ἔχειν. ἐπεὶ ὅπου μετὰ ταῦτα αὐτὸς γὰρ
οὐδαμοῦ, τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα. τοῦτο καὶ μετὰ
τὸν τοῦ μόνου σημαίνων, ἐφη, ταῦτα γὰρ ἐν ὑμῖν
λελάληκα ὑμῖν, λέγω, τὸν μὴ μετ' αὐτοῦ ὄντα
καὶ ὅσα ἐπὶ φ. ὅπως οὐδαμοῦ ἐν ταῖς χορδαῖς αὐτοῦ.
πῶς οὖν οὐ νύμφιος ὁ ἀρχιμάγειρος, γυναῖκα
ἔχων.

Μελίσσαμεν καὶ τοὺς οὐρανοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ γῆς,
ὁμωνύμως καλοῦσιν. οὐδὲν οὐδὲν ἀπὸ τοῦ.
καὶ οὐρανοῦ χοῦται. γυναῖκα ἔχειν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
ἐν ᾧ δοῦ ἐν οἰκονομῶν πραγμάτων.
Ἵνος ἐνιαυτὸν χρόνου τοσοῦτου ὅτι χοῦτος, ὁ
Ἰω ἰωσηφ ἐν τῇ Ἰωδοῦ ἐγνωρίσεν, ὅτι
ὁ θς ὁ ἀπὸ καλύψεως ἐν ὁ λόγος ἐν Ἰακωβ
τοῦ καὶ τὸ Ἰωὸ προῤῥησιν Ἰωὸ πρὸς τὸν ἀβραὰμ
γεγενημένου, τοῦ Ἰακωβ μετὰ Ἰων πατέρων καὶ
ἐν ἐνιαυτόν. ἐστὶν ἀγγέλου τοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἐν
ὁδοχεῖν αὐτοῦ ἀνθρώπου τὰ παρόντα, ἵνα καὶ τῇ
οἰκονομίαν τοῦ ἐρ. καὶ ἐν μυστηρίου αὐτοῦ
μετὰ ταῦτα, Ἰὼ ζωὴ καὶ ἀσ, καὶ αὐτὸς δὲ
ἰωσηφ, τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἐν Ἰὼ οἰκονομίαν
δηλοῦσι. ἐστὶ γὰρ ζωὴ ἐν ἀπεκαλύπτο ὁ θς
ἐμπροσθεν ὑμῶν, τοῦ δὲ ἐτέφανε λαὸν πολ-

λω· καὶ δὴ δι' αὐτὰ φησί· καὶ ἐκάλεσα μὲν
ἐπὶ τὸν μόχθον, πᾶν τὸ ῥῖγμα ἀρτίως συνάῤῥηξεν.
δοῦλόν σε ἐμπροσθεν ἀπολῶ αὐτόν· ἵνα δοῦλον
ἐπράθη ἰωσηφ· καὶ τὰ ὄξη· ἵνα ὁ πρῶτος
τοῦ σαμόθ τὸν δοῦ ἐγνωσθῇ, παντὸς ἂν αὐτὸν ὑ
λύβρωσαν· λύβρωσθέντα δέ, καὶ πάντα τὸν σεσυμ TV ὦ
πικότα· ἵνα μὴ τοῦτο μόνον· οὐκ ἀγνώριμος
ἐμοὶ γένηται φαραώ· γνώριμος δὲ μὴ μόνος,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς ἐμῆς τοὺς ἐμοὺς πάντας.
τῆς ἐμῆς τοῦ δὲ μὴ πορίσαι φθορὰν τῶν ἀρχόντων, ἀλ
λὰ τὸν πρῶτον μετὰ τοῦ γήρους ἡγαγεν εἰς αἴγυπτον.
ἕως τοῦ τέλους τοίνυν· γίνεται σωτήρ. ὅτις ἦλθε
οἰκονομίας σωτῆρος·· ἀλλὰ τῶν οὐκ ἐξήμαρτον
οἱ ἀδελφοί· οἰκονόμων γὰρ ὑπούργησαν θελή
σεως· τὸ μὲν οὖν ἐπάνω ὄργον, βασιλείας καὶ φόνου. θ
φῶς δὲ ὢν ὁ θεός, τῇ ἐπάνω πονηρίᾳ, ἐστοῦναν
τίου ἐχρήσατο· διὰ τῶν γὰρ ὑστέρων κωλυσαι τῶν
ἀνθρώπων τὴν ἐπιβασιν· διὰ τούτων ἐπιτήδειοι τοῖς ὁ
ρμοῖς τὸ τέλος·· κύριος χαίρων ὁ θεὸς ὁ φθο-
νοῦντοῖς ἀδελφοῖς, ὡμόδρουν προσωκείωσε·
μεμνημένος οὖν ἐς αὐτοὺς ἐγκωμίων· καὶ τὸν
βενιαμὶν δὲ καὶ δύο, τὸν πολυσκάμνου τὸ
δὲ παρ' ἄτων ὡς πονηθέντα· ἐπὶ δὲ τὸν δε
ξιὸν τὸν ἀδελφόν, οὐ γνωμῆς καὶ τῶν τοίας
μισθὸν ἀξίωσεν··
ἵνα ὅρμη ὦ τὸ χαμόθεν φανέν·

Τῶν ἀποῤῥήτων ὁρμωμένη αὐτοῦ. καὶ κλήσεως
τοῦ ὀνείρους θεασαμένη.
Ἵνος εἵνεκα τοῦ σύνδρου καὶ ὁ τοῦ πρωτ̄ο τ̄ῶν
ἀδελφῶν καθηρχθῆναι προστάξεν.
Ἐγνω δὲ τοὺς βιμ. τὸν σκοπὸν. καὶ ὅτι σαφῶς,
ὁπόσους ὑπερεῖδε αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐ
πιδόσεως τοιούτους. καὶ ὁπόσην ὑπερεῖδε αὐτοὺς
στάσεως ἀφορμὴν ἐσομένην ἐπὶ τοῖς νῦν ὑπ' αὐτοῦ
νυμφοσυνοῦσιν ὁ σύμμαχος τ̄ο ρουβικὰ, μᾶλλον δὲ
αὐτοῦ καθηρχθῆναι προστάξεν. ἀλλὰ καὶ τοὺς
μητρῴους τ̄ῶν ἀδελφῶν, πᾶς αὐτοὺ θεραπ
ηξίωσε. Τὸν μὲν τοίνυν γνωμικὸν καὶ σύνεσιν
ἀμφοτέρωθεν ἐπῄνεσε. ἀλλὰ τῆς μεγαλη
μόνος ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ πρέπον. ἀνέμνησεν.
ἦ πᾶν γάρ, φησὶ, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
καὶ ἐν ἀμαρτίᾳ γὰρ ἐσμὲν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν,
ὅταν τὸν πρὸς θάνατον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.
ὅτε καὶ τὰ δίκαια ἐπάσχομεν. καὶ οὐκ ἐποιησάμεθα
αὐτοὺς. εἵνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς, πᾶ
σα ἡ θλῖψις αὕτη. καὶ ὁ ρουβὶμ δὲ, ἐσκοπεῖτο
ἐπάγειν τὸν ἐλεγμόν. ἦ πᾶν γάρ φησιν αὐτοῖς. ὁ
πόλεμος ἀδικῶν, λέγων μὴ ἀδικεῖσθαι τὸ πα
ράγειν, καὶ ὁ κοσμοποιός τε ἡμῶν, καὶ ὁ σὸς τὸ αὖ
μα αὐτοῦ ἐκζητήσει. ἐν δὲ τῷ ἐγνωκέναι σα
φῶς, τὸ ἀκίνητος τοῦ σώματος πρῖν. Τῆς δὲ
προκ[illegible] καὶ τῶν μεγαλη μόνης. ἀναμνήσεως π
νομίας.

διὰ τὸ Ἰωβηλαῖον, καὶ διὰ τοῦτο βε-
βήλους αὐτοὺς ὁ τόπος.

Ὑποπτεύω δὲ καὶ τὸν παραλογισμὸν τοῦτον
τῆς συνηθείας ἐκ τῶν περὶ τὸν Ἰωβηλ,
ἐφ᾽ οἷς ἐπορίσθη τοῦτο τὸ ὄνομα.

Τί ἐστιν ὁ ἰωβηλαῖος ἐνιαυτός.

Λυθέντος τῆς κλοπῆς τοῦ ἐγκλήματος βουληθέντος,
μανθάνειν ὄργανον τὸ ποτήριον ὀνομάζουσι τοῦτο,
καὶ αὐτὸς ἐφηύρηκε τὸ ἰωβηλαῖον. οὐκοῦν ὅτι ἰωβηλ
ἀνὴρ οἷος εἶπον, τοῦτ᾽ ἀκούσεται, οὐμανθάνειν ἀλλὰ ἰω-
βηλαίοις κεχρημένος. ἀλλὰ πρὸς τὸν προκείμε-
νον ὑποθετέον χρῆναι τοὺς λόγους. ἄξιον δὲ ἀπο-
θαυμάσαι τῶν λόγων τὸ ἀκριβές. διηγούμε-
νος γὰρ τὸν ἰωβηλαῖον ἐνιαυτὸν ἔφην
ἀναλῶσι νῦν τῶν αὐτοῦ τοῖς ἀπολωλεκόσι
διηγήσεσθαι. ἀπὸ ἰωβηλαίου δὲ
τοῦ οἷος εἶπον. Τί δήποτε, τὸ, πατὰ
τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀποκαταστήσαι σφᾶς.

Βασανίσαι τὸν ἀδελφὸν ἐβούλετο τῶν γνωρίμων
καὶ γνῶναι σαφῶς ἢ τὸν βενιαμὶν συνεφάν-
τουν ὡς ἀληθῶς ἐνίκων. διὰ τοῦτο. καὶ ἵνα τὸν
ἐκείνου σάκκον, τὸν αὐτὸν ἀπεκύμφευσεν. ἀπορεῖ
δὲ γάρ πῶς οἱ συνηγορῶντας ἀπὸ καὶ τὸν
πορευομένους ὠφελοῦσα. ῥίψας τὸ πρόσω-
που τὸ ἀρχικόν. τὸ ἀδελφικὸν ἐπόμενον ἐπε-
σώπευσεν. ἐκείνου δὲ καλοῦντος τὴν ἑαυτοῦ καὶ μὴ τὴν

χάναι αὐτοῖς βουληθέντων, τῷ γὰρ, αὐτὸς ἐν
θαρρῶ φησι, λέγων, νῦν δὲ μὴ φοβεῖσθαι, μηδὲ
σκηλοῦν ὑμῖν φανήτω· ὅτι ἀπέσταλμαι ἐγὼ
γάρ ἐστιν ἀπόστολος θεοῦ· σὺν δὲ, ἐμπροσθεν
ὑμῶν μάλα· ὅχαρίεντως καὶ προπέμπων
αὐτοὺς, παρήνεσε· μὴ ὀργίζεσθαι γάρ φησι·
σὺν τῷ ὁδεῖ· ἀντὶ τοῦ, μηδενί τοι δῶτε δράσοντι
οἷα δὴ εἰώθασι τολμᾶν πολλοί·
Τὸ δὲ πᾶν· καὶ τὰ μετὰ τῶν ἀγγέλων καὶ τὸ
λοιπὸν· προσεπάρξασθαι φασί·
Οὕτως τῶν θρέψαι οἱ οὐκ ἐῶσαν ἐν οἷς τοσοῦτον πάσχειν
νοσοῦσιν· ὁ δὲ τοσοῦτος τῶν τῷ· τὰ δὲ τοίνυν λαβὼν
ἐν τῷ καιρῷ τοῦ λιμοῦ, ὕστερον ἀποδώσων τε
πρὸς τοῦτο πέμπουσι φόρτον ὠνησόμενος·
ὧν ἐν ταῖς ἐνδείαις ἀπομαμώσεσιν ἔχωσι τὸ ζῆν
ἧς ἀφορμᾶς· ἐστὶ δὲ ἀπάντων τοῦ βασιλέως,
τῶν δὲ ἀλλοτρίων τῷ· ἀτὰρ καὶ λίαν οἱ πόνου
ταύτης δεήσεως, ὅτου ζῆν ὁ τοσοῦτος οὐκ ἀπολαύσουσι
δὲ· τοσοῦτον οἱ δύστηνοι βδελυρίας, τοῖς χθονίοις·
ἀπέχειν μοῖρας· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ
χαμαὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ πρὸς φῶς ἀναλύειν·
Οὐ τὸν φρουρίζων ὡς τινες ὑπολαμβάνουσιν· ἀλ-
λὰ τὸ χώρος ψηλαφῶν· καὶ δηλονότι· ὡς ἅ-
παντας αὐτοὺς ὁ δικαιοδότης θεὸς μεταστήσαι τῆς
ἀγγέλου· καὶ τῷ ἐπομένῳ αὐτοῖς ἀποδώ-
σειν τῷ· τοῦτον δὲ σαφέστερον τοῦ λόγου, ἰωσὴφ

ἀπφλωκ. τελοντωνγὰρ οὗτος, ἐφη, εἰμὶ ἀπ'
ηνήσκω· ἐπίσκεψαι δὲ καὶ σὺ σεαυτὸν μὴ ἀποθ-
ῇς· καὶ ἀναξήτησον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἵστιν ἔ-
στω ὧδε ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, τοῦ ἀβραάμ, ἐ
ἰσαὰκ· καὶ ἰακὼβ· καὶ ὡρκίσατο ἰωσὴφ τοὺς
υἱοὺς ἰσραὴλ, λέγων· ἀνίκα ἐπισκέψεται ὁ θς
ὑμᾶς· καὶ σώσει ἀνοίσετε τὰ ὀστᾶ μου
ἐντοῦδε ἀπ' ἐμοῦ· ὡς ἐφανερώθη, ὅτι καὶ
νος καὶ οὗτος, τῶν ἐπαναστατῶν προαιρούντες,
τὰ περὶ τῆς ταφῆς ἐνετείλατο·

Ὅτι ἐπεσκέψατο ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
ῥάβδου αὐτοῦ·

Καὶ πρεσβύτης ὢν καὶ ἀδυνατῶν· διανοίμενος, ἐπὶ
τῆς κλίνης καθέσθαι· γνοὺς δὲ τοῦ παιδὸς τὴν
παρουσίαν, ὀξανάσας, ἐκαθέσθη, βακτηρί
δι κεχρημένος, ἐπεστηρίζετο αὐτῇ· τοῦμὲν ἄκρου
ταύτης ἀπτόμενος τῆς ὀξίας· ἐπικύμωνος
τὸ πρόσωπον ἔχων, τῷ ἄκρῳ τῆς ῥάβδου· ἤδη
τοίνυν ἐπαύσατο καὶ τῆς ταφῆς ἐπαθῆ, προ
σκύνησεν, ἐπικλίνας τὴν ῥάβδον τῷ κεφᾷ· καὶ
πρῶτον μὲν τοὺς ἰωσὴφ συνέπνιγε πόρας ἐσό
ξατο· ἤδη γὰρ τὸν νῆλον καὶ τὸν σκληρὸν καὶ σὺν
δικα ἀσώρας, προσκυνῶν τας αὐτοῦ· πρὸς δὲ
τούτοις· πρὸ ἀλόρου δὲ καὶ σὺν δικαφύλων τῶν
ὑποταλῶν· ἤδη γὰρ καὶ ὁ ἦθος ἀπὸ σολοσέ
φη· τοῖς δὲ ἀκὼβ, ἐτύγχανε σὺν υἱῶν ἰωσὴφ,

σήφ, καὶ προσκυνήσουσι ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
ῥάβδου αὐτοῦ. διὸ τοῖς δώδεκα φυλαῖς. καὶ κληρονομήσει τὸν
Ἐφραὶμ γάφηνοῖ, καὶ μανασσῆ, ὡς ῥουβὴμ,
καὶ συμεὼν ἔσονται μοι. περὶ φιλικῶς δὲ περὶ
λειμμα τοῦ μανασσῆ τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ γὰρ τοῦ Ἰω
σὴφ ὡς περὶ τοῦ ὅλου τῷ μανασσῆ τὰ πρεσβεῖα
φυλάξαντος καὶ καταταξίνικάσορουσήσαν,
σὺν ἀναξ, ὅπερ ἀρχὴ τῆς χάρας ἐπέθηκε. τῶν
ἐωδέωμεν, τῶν ὀξέων. τῶν ὀλωνυμουδὲ, τῶ
πρεσβυδέρω, ἢ τὰ νομίσας οἱ ἰωσὴφ ὀξήνοιας
δρακέναι τοῦτο τοῦ ἰακὼβ. καὶ τὸ παῦσαι τοῦ πά-
θους ἦναι τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀλίαν, καὶ ἅρπη
οὐχοὕτως πορ ἦτος γάφεσι ὁ πρεσβῦ, ἤπου
σεν, οἶδα τὶ μνον οἶδα. καὶ οὗτος ἔσαι ἡσλαὶ.
καὶ οὗτος ὑπωφήσουται. ἀλλὰ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ὀνεῶν, μάζων αὐτοῦ ὢσαι. ἐωσὶ σμαντῶνδὲ,
ὅλι παντὰχου, τῶν περὶ τόπων, οἱ μεταὐτοὶς
περὶμωνται. καὶ γὰρ τοῦ καὶν προσκρίσηὸ ἅ
βελ. καὶ τοῦ ἰαλφεθ, ὅσὶμ, σὺν δρος ὧν. ἃ
δελφὸς γὰρ φησὶν ἀφεθ, τοῦ μάζονος. καὶ τῷ
ἰσμαὴλ. ὅ ἰσαὰκ. καὶ τοῦ ἦσαῦ. ὁ ἰακὼβ.
καὶ τοῦ ῥουβὴμ, ὅ ἰοῦδας. καὶ ὁ ἰωσὴφ, καὶ τῷ
μανασσῆ ὁ Ἐφραὶμ. τῷ καὶ σὺν τοῖς μετὰ ταῦτα
ὁμολίσαι. καὶ γὰρ τοῦ ἀαρὼν, ὁμωὔσης πρὸ
τεταχθη καὶ σαῦλ υἱοῦ ταλος ὧν, σὺν τὰ ἀσχὴ
φων. καὶ ὁμοῦ τοι πρὶ ἀρχης ἰακὼβ. ἐσὶ δὲ ξε

διὰ τῆς προφάσεως, τῆς ἀφῆς τὸ ἁμάρτημα. ἰσοῦμεν
φησὶν ἐγὼ ἀποφαίνομαι. καὶ ὑμᾶς ἐμοὶ ὑμῖν.
καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπ' ἐμοῦ τῷ ὄντι σὺν πρωτίμοις
γὰρ δίδωμι σοι, σπουδὴν ἀξαίρετον. ὑπὲρ τῆς
ἀδελφοῦ σου. ἵνα ἐλάβωμεν ἐπιχάρειαν ἀμοιβαίαν,
καὶ κύριος. ἡμῖν ἀπόδοξα τὸ τῶν σὺν οἷς μὴ
σὺν ἀναίρεσιν. πῶς οὐ λογῆ λύεται
τοὺς παῖδας οἱ ἀκούβ. σὺν οἷς ἐπαράσαμεν.
Οὕτω γὰρ φησὶ. ἡ τιμωρία ἀλλὰ προφάσεως,
οἵτε λοιπὸν οἱ τοῦ πρὸς λόγοι. σωφρονεῖ γὰρ
φησὶν. ἵνα ἀναστήσω ὑμῶν, τὰ πατήσεται ὑμῶν
ἐπὶ χάρτου σὺν ἡμῶν. ἡμῶν ἀπὸ τῶν σὺν παρεκ-
νωγμένων, ἢ καὶ πόθεν οἱ παῖδες ἦσαν
πρόπτοτος σὺν πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλὰ χρῆμα
λέγω ἐστὶ γὰρ ἀνὰ καὶ ὀργὴν τοὺς λόγους, ἐστὶ νῦν
ὡς ἦν σὺν ἐνδεχομένων. καὶ σὺν μὴ ῥοῦβιμ, ἀν
ταῦθα ἀνέτοιμα μὲν μὴ ἦν καὶ θρασύτητα. καὶ τῶν
τῶν πρώτων ἀνόν, ἔθνομίαν οὖν δὲ χάριν, ὀλίγους
αὐτοὺς μεγάλῃ θαι τοὺς ἀπογόνους λέγει. τοῦτο γὰρ
δηλοῖ, τὸ ὡσεὶ ὥρμησεν ἐκζητῆσαι αὐτοῦ, μὴ θορ
μαν θῆναι ἐστὶ πολυγονίαν. μανασσῆ δὲ καὶ τῶν οὐ
μὲν καὶ τῶν λοιπῶν, σὺν οἷς μὴ σὺν τὸν ἄρχοντα ὅλ
θρον ὁδυρόμενος καὶ οὐχεται. μὴ δὲ μὴ ἀνοίνω
νίαν ἐστὶ τῶν ἔθνομίαν ἐχ' ἀπάντων. ἐπαραστάμε-
θα, καὶ τοῖς. ἀλλὰ τοῖς πονηροῖς ἀστῶν τοιαῦ
θησιν. τῶν ὀρῶν τῆς μωϊδῆ. ἐ τῶν θυμίαν δὲ,

τῶν δυτῶν ὀργῶν ἐκάλεσεν· ἐπ' αὐτῆς γάρ, κ'
ὀργῆ τῶν ἐτύμολογίαν ἔχει· ὀρμᾶται γὰρ ὁ ὀρ
γιζόμενος, ἁμύνασθαι τὸν ἐχθρόν· καὶ αὐτῆς δὲ
ἡ μερίδα, προῤῥήσεις τῶν διαμορισμάτων αὐτοῖς
φησὶ ἐν ἀκοῇ· καὶ διαστρῶ αὐτοῖς, ἐν ἡμέ-
λαις τοῦ λαοῦ φυλῆ· διὰ τῶν ἄκραν διεστραμ
μένων· ὥστε γὰρ ἕνα κάστη φυλῆ σωνται λαῷ
καὶ ἱερεύς· καὶ τῶν παραστατῶν ὡς ἓν καρ τοῦ θαι· οὐκέτι ἰ-
διον κλῆρον, ἀλλ' ἕνεκα κάστη φυλῆ, τίνες αὐτοῖς ἀπενεμήθη πό-
λεις· καὶ τῆς προαστείας· ὡρισμένος πήχεων ἀριθμός· καὶ κ-
τοῦσιν δὲ φυλῆ· οὐκ ἔχει κλῆρον κεχωρισμένον· ἀλλὰ κατὰ
τῶν πρίαρ προῤῥήσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων φυλῶν διεστραμμένον· τοῦ
δὲ ἰούδα, πολλοὺς ἐπάγουσι διέξοδον· ἰούδα σε αἰνέσωσι οἱ ἀδελ-
φοί σου· αἱ χῆρες σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσου
σί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πρός σου, σκύμνος λέοντος, ἰούδα ἐκβλαστοῦμ
ἀπὸ μής· ἀναπεσών, ἐκοιμήθης ὡς λέ· καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερῶ
αὐτόν· διὰ τούτων· οὐδενὶ τῶν ἰούδα ἁρμόττει· ἀλλὰ τῇ ἐκ τού-
του βλαστησάσῃ φυλῇ· βασι γὰρ ὧν ἅπτη· πρωτοῦμεν· τοῦ
δὲ βασιλεύοντος ἦν τὰ τῶν ἐξ ἐκείνου· καὶ πᾶσι δὲ τῶν ἄλλ
φυλῶν, ὧν δεσπόζετο τῶν τη· καὶ γὰρ ὧν ἐκαθεῖλε βασιλεῖς ἀριθ-
μηθῆναι προστάξει λαόν· τετρακοσίας χιλιάδας τοῦ
δὲ σῶρε· τῶν δὲ ἄλλων φυλῶν ἐνακοσίας· καὶ μόνοι καὶ τῇ-
δρίμωδι ἀριθμηθέντες· πλέους ὤφθησαν τῶν ἄλλων φυλῶν·
ἀλλὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς προῤῥήσεως, τῶν ἐκβασιν ἔλαβεν ἐπὶ
τοῦ δεσπότου· ὃς ἐκβλαστοῦ ἀνέστη καθ' ὅλον τὸν πρίαρχι-
κὸν· καὶ κατὰ τὸν προφήτων ἡσαΐαν, ἐξῆλθε ῥάβδος ἐκ-

τῆς ῥίζης ἰεσσαὶ καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέβη· αὐτῷ δὲ ἐκκεί-
το, ἅμα πνεῦμα ἐκοιμήθη ὡς λέ. ἁρμόπτ· καὶ ὡς σκώληξ ιγ·
ὡς γὰρ ὅλεθρος καθόλου ἐστὶ φοβερός, οὕτως ὅδε ἀπὸ τίνος θανά-
του, φοβερὸς καὶ τῷ θανάτῳ καὶ τῷ διαβόλῳ γεγένηται·
ιγ γὰρ αὐτὸν καὶ σκώληκα ιγ κέκληκεν ὡς βασιλέ-
ὑον, καὶ θῦ· καὶ θῦὸν· καὶ καὶ τὸ ἀπίνον γὰρ ἐκ τοῦ δαιμ,
ἐβλάστησε καὶ ὡς θς, πρὸ τῶν αἰώνων· ἐκ πρς ἐγεννήκα-
το, τίς ἐξερεῖ αὐτόν, τῶν ἀφάτων αὐτοῦ δυνάμεων· αὐ-
τὸς γὰρ ἑαυτὸν ἀνετήρησε, καὶ αὐτῷ αὐτοῦ πρόρρησιν, λύ-
σατε τὸν ναὸν τοῦτον· καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις, ἐγερῶ αὐτόν,
προφῆτις καὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ, τὸν καιρὸν οὐκέ-
κληκεν, λέγων, ἀρχὴν ἐξ ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μη-
ρῶν αὐτοῦ· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ ἀποκείμενος· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐ-
θνῶν· τοῦτο τῆς τοῦ κῦ παρουσίας, σημεῖον σαφέσα-
τον· ἐξέλιπον γὰρ τῶν ἰουδαίων, οὐχὶ βασιλεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ προφῆται· ὥστε δηλῶσαι τὸ τῆς προρρή-
σεως τέλος· τοῦ γὰρ σωτῆρος ἡμῶν τίκτεσθαι μέλλοντος· ἀλλό-
φυλοι αὐτῶν ἐκράτησαν βασιλεῖς· ἵνα ὁ ἀληθινὸς δηλωθῇ βα-
σιλεύς· ἢ τῶν ἐθνῶν προσδοκία· καὶ τοῦτο δοθῆναι πρὸ τ-
θῦ τοῖς πρὶ ἀρχῆς ἐπαγγελίαν· καὶ γὰρ καὶ τῷ ἀβραὰμ· καὶ
τῷ ισαὰκ· καὶ τῷ ιακὼβ, ὑπεσχέτο ὁ τῶν ὅλων θς· ἐν τῷ σπερ-
ματὶ αὐτῶν· εὐλογήσω πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· τοῦτο ἐν τῷ-
θα παρεδήλωσε, τοῦ ἰούδα τὸν εὐλογηθέντα ιακὼβ ὁ πρὶ ἀρχῆς· οὐ-
κέκληκε γὰρ φησὶν ἀρχὴν ἐξ ἰούδα· καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μη-
ρῶν αὐτοῦ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ ἀποκείμενος· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν·
ἃ τὰ δηλωθέντα τὸν ἐξ ἐθνῶν καὶ ἰουδαίων συνάπτοντα λαὸν, δεσμὸν

, φησίν, πρὸς ἄμπελον τὸν πόλον αὐτοῦ· καὶ τὴν ὕλην
, τῆς ἀμπέλου, τὸν πῶλον τοῦ ὄνου αὐτοῦ. ὁ λιθοβό-
, λος ὁ λίθος ὠνομάζετο, ἅπαν οἱ προφῆται
, σταφυλὴν οἱ καὶ ἀμπελῶνα φασὶν, ἄμπελον ὀξαγὼ
, πουμετρᾶς καὶ τὰ ὄζη αὐτῆς· καὶ ὑποσαίας ἄμπε-
, λῶνι λίθον ὡραῖον· ἀνθρακιὰ· ἀντὶ τοῦ τοῖ
, χοις· καὶ σταφυλὴ ὄρεμείου φησὶν ὅτι· ἐγὼ δὲ εὗρον
, ἄμπελον καρποφόρον· πᾶσαν ἀλλη-
, λουϊὰ καὶ σταφυλὴ τοῦ νομοθέτου· ἐπὶ δὲ ἀμπε-
, λῶνος ἄμπελος αὐτῶν· καὶ ὅτι ἐν τοῖς σταφυ-
λίοις· ἀντὶ τοῦ εὗρον ἄμπελον καρποφόρον· καὶ ὀξύ-
δρακα αὐτοῦ μικροῖς καὶ ἀνθρακίδιον· τὸν δὲ,
τὸν ὀξυδρακῶνα ὀνομάζει λαόν· ὡς ἀνθρακίδιον
λα· καὶ πολεμοδόκων καὶ μαχητὰ· τοῦτο γὰρ
καὶ ὅτι λιθάζετο τοῖς ἀποστόλοις πρὸς τὰ ἀρχὰς
ἑστὼς καὶ ἐν αὐτῷ μικρὰ πρὸ" καὶ λύσατε τὸν
ὄνον τὸν δεδεμένον· καὶ τὸν ταύτης πῶλον,
ἐφ' οἷς φησίν· γόνυς ἀνῶν ἐπάθειαν γίνεται
πρὸς αὐτὸν· γίνονται μαθηταὶ· γίνεται προφῆ τῆς ἐθνῶν
ἐφ' ὑμᾶς ἀποστέλλω· οἵτινες ἦσαν οἱ ἀπὸ σανιδῶν
ταχθέντες μαθηταὶ ἐθνῶν· καὶ βαπτίσατε
εἰς ὄνομα τοῦ πρὸ καὶ ἁγίου πνεύματος· ὥστε
μὴ τὸν ὄνον· τοῦτ' ἔστιν ἐθνῶν τὸν φόβον·
τὸν δὲ μὴ τῆς ἁμαρτίας ὁδηγὸν·
λύσατε δὲ καὶ τὸν πῶλον· τοῦτ' ἔστι βιβλι-
σταὶ λαόν· καὶ ὃν ἐπάνω ἐπ' αὐτῶν

μάλιστα. τοῦτ' ἔστιν τῆς χαρᾶς εἶτυχον. ὁ σωτὴρ
χεῖρα πλήσας, χύσιν ἐδύσατο. ὀλίγον ἀπὸ
φωνὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ ὑπεμάθησαν
αὐτῷ. τοὺς δώδεκα καὶ προσώνησαν αὐτοῦ, τοὺς
μ', τουτέστιν αὐτοῖς. ὅτι ἐν τοῖς ἀπόστο-
λοι καὶ μόνοι αὐτοί. ἀλλὰ καὶ οἱ ὃν μαθηταὶ
οἱ ρις χίλιοι. οὐδὲ ἐν τῷ νόμῳ τῶν ἀπόστο-
λων ὁ πρῶτος. καὶ οἱ πρωτοκτίσεις χίλιοι. καὶ αἱ πολλαὶ
μυριάδες. ἐπ' ὧν ὁ ρις μακάριος ἐλεήμων,
ὃν τοῦ διελύχθη σαν. οὐ μόνον τοίνυν τοῖς
ἀποστόλοις σωὴ φθησαν οἱ πρωτοκτίσεις πόλεις.
ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀποστόλων μαθηταῖς. καὶ τοῦτο
προορῶν ὁ πρωτάρχης, ἔφη. δεσμοὶ ὧν πρὸς ἐμὲ
πᾶν τὸν πρῶτον τῆς σοῦ αὐτοῦ. ἵνα καὶ τὸ πάθος
πρωτεύῃ. πρῶτοι οἱ ἐνοίνωτῶν σοφῶν αὐτοῦ. καὶ
ἐν αἵματι σαφεῖ, τῶν πορφυρῶν αὐτοῦ. χαρα-
κτὴρ οἱ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, ἀπὸ οἴνου. καὶ λευκοὶ
οἱ ὀδόντες αὐτοῦ. ἤγουν καὶ τὸ μὴ σῶμα αὐτοῦ σο-
φῶν ὀνομάζῃ. τὸ δὲ αἷμα, οἶνον. ἐπεὶ καὶ τὸ μυ-
στικὸν οἶνον. αἷμα καὶ κλῆμα ὅμοιον τῆς. ἀμύ-
σμως δὲ καὶ τοῦ ἁγιωτάτου Ἰωάννου θεολογοῦντος
ὡς τοῦ στρατιώτου τὴν λόγχην νύξαντος αὐτοῦ.
τῶν πλευρᾶν, ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ἅγιοι
οἱ προφῆται πάλαι τοῦ σώματος κατερρύησαν.
πάλιν τοῦτο φησὶν ὁ πρωτάρχης. πρῶτοι δὲ ἐνοίνωτῶν σοφῶν
αὐτοῦ. ἢ ἐν αἵματι σαφῶς ἢ τῆς τῶν πορφυρῶν

, αὐτοῦ. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ παθους γλυκὺ
, μᾶλλον ἀφροσύνῃ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
, ἀπὸ οἴνου. ὁ γὰρ ἀφροσύνη τῆς οἰνουμένης τὸ
, θρίον πάθος. ὅλως δὲ τὸ πάθος ἐπάλλη
, λε, μάρτις αὐτοὺς ὄντας. χλίων. πορφύρα τῇ
, παραπλησίως τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπέμφ. οὕτω
, καὶ τοῖς ἡμοῖς ἐφυζερᾷ. καὶ ἀλλαπλοῦν τὸ ποτή-
, ριον. ὃ ἐγὼ μίλλω πίνειν, τὸ τοίνυν χαροποιοὶ
, τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἤτοι μετὰ τὸ τὴν ἀφρο
, σύνην δηλοῖ. μετὰ γὰρ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνά-
ξασιν, ὡς πᾶσι ἀπέσαλπισαν οἱ μαθηταὶ
τὴν θρίαν περιφέροντες, τοῖς πιστεύουσιν
τῆς δικαιοσύνης τὰς θύρας. καὶ τὰ δικα
φανεῖς, ἢ τὸ καθαρὸν καὶ δίκαιον. τῆς κρίσεως αὐτοῦ,
λευκοὶ γὰρ τῆς ὁδοῦ εἶναι ἀπέκλεισε. λευκαίνει γὰρ
φησὶ καὶ ὁ δούλους αὐτοῦ. ἢ γὰρ, τὸ σαῦ προφήτην
ὁ πρωτάρχης. ὀργὴν τοὺ οὖσα. τοὺς δὲ ζαβουλὼν
προφήτας τὴν παρὰ οἴνου. τοὺς δὲ ἰσάχαρ,
τὴν γηπονίαν. τοὺς δὲ δὰν, καταμώλινας, ἀλλὰ
τὸ τοῦ σαμψὼν γεγενημένα, ἐπὶ αὐτῆς γὰρ τῆς
τῆς φυλῆς. σὺν πρίγμασιν καὶ τοῖς πρίασις.
καὶ διὰ τοῦτο φασὶ ἐφησὰν, πρὶν δὲ περὶ τὸ
λαῷ τὸν δὲ λίαν τὸν ὡς δὲ καὶ μία φυλὴ. ἢ δηλοῖ
τὴν περὶ τοῦ πρίν δυ ἐχὼν αὐτοὺς. πρὶν δὲ τὸν λαὸν αὐτὸν
τὸ δὲ καὶ μία φυλὴ σὺν ἰσραήλ. ἐν οἷς δὲ φασὶ
τὰ καὶ τὰ τὴν χαλίσαν τῶν νῦν ἀπανταχοῦ καλουμένων,

προαλοροῦσαι· ὀξαπίνης μολίνης ἀπολαύ-
σης ὁρμωμένοι τῆς φυλῆς. ταύτην προσβαλόν-
τες τῇ πόλει καὶ παραλόγως κατώκησαν, καὶ
τὴν οἰκίαν αὐτῇ περιορίαν ἐπέθυσαν. δὴν
γὰρ αὐτὴν ἐκάλεσαν. καὶ γὰρ δὴ οἱ μαντεῖοι πᾶ-
κατὰ τὸν ὁρᾶ τὸν ὑμῖν δὲ τοῦ πρὶ ἀρχουπρο
φητικὰ. καὶ καὶ ἀτοὺς ἀνθ' ἵχν δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν
τῆς πετρήσεως. σφόδρα δὲ αὐτὰς καὶ τὰ γρ
αμμὰ ἀρμόττει. δὴν γὰρ φησὶ πρῖν δὲ τοὺς λα
ὑτοὺς ὡς οἰκεῖα μᾶς φυλῆς εἶναι. ὡς πορ γὰρ
φησὶν ἐκ τοῦ τοῦ δὲ φυλῆς. ὃ ὅπερ καὶ πᾶς ἡμῶν
βλασφήσας δὲ ἀσωζῆ τὴν οἰκουμένην. ὅτως ἐκ
τῆς τοῦ δὲν φοῦ, ὅφις ὁ λέθριος, ὃς ἐλοιδῆ.
τοῦτο γὰρ λέγει, καὶ γλυφὴ σωδὲν, ὅφις ἐφ' ὃν
ἐγκαθήμενος ὡς τοῖ βίου δὲ λων πόρναι πᾶ.
καὶ τὰ σοῦται οἱ πᾶ. ἐστὶ δ' ὀπίσω. τὴν σρι αν
τορίμενων. ἐπὶ δὴ γὰρ ἀπάταις πάντα δὲ πᾶς
μαχρημένος. πρᾶται τοὺς φεναξομένοις ἀφ'
ἑς ὁλέθρου, ὅφεν ἐν ἀτοῦ ἀπαλάζῃ τινὰ
βίου φωλεύουσι. καὶ τοῖς παρ' οὐσιν λυμαινο
μένω. ἐπὶ τὰ ὧν δὲ οἰμαι καὶ ἀτοῦ, τὸ σῶμα. ὡς οἱ
βάλλω δὲ τὴν ψυχὴν, τὸν δὲ ἐστὶ δ' ὀπίσω πόδα,
τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ ὑπόνοιαν, τὸν ταῦτα τοῦ πᾶ δηλοῖ.
τοιοῦτον γὰρ σύντιμα ὠνέων τὸ χῆμα. δὲ δὲ τῆς
πόρνης, τὴν δ' ἀπάτην τοῦ τοῦ ἔστο. ἐπὶ δὴ γὰρ τοὺς
μὲν, ὀξαπατᾶν, τοῖς δὲ, τὰν χαλεπώτοις ὡς οἱ

φόρ ἡ κολάσεις, διὰ τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος
κυ, ὃν ἀναιρούμενοι καὶ διαφθείρομεν, ὅταν ἀλλο
γῶμεν. τοὺς τῆς ἐλπίδος, τοῖς ἀπομένουσιν
μίζωνται γὰρ τοῖς, καὶ πρὸς διὰ τῆς τοιαύτης ἐλπίδος.
ἡ σπουδὴ καὶ τὸ σπεύδειν, ταῖς ἐνθυμήσεσιν αὐτῶν
παρὰ τὸ λυσιτελοῦντα φέρουσιν αὐτοῖς βουλάς. τὸ δὲ
γὰρ λέγει. ὅταν πορεύηται διὰ τοῦ σκότους, περιφορὰν
διὰ καὶ τῶν ἐνθυμήσεων αὐτῶν λέγει. καὶ ἀλλος γάρ φησι
περιπατοῦντα αὐτὸν καὶ πάλιν ἀπὸ. ὡσαύτως δὲ καὶ
τοὺς αὖ πορεύεσθαι τὸν ὁδὸν χωραν. καὶ τοὺς ἐκφορα-
λίας, τῶν ἐπιθυμιῶν, τοῦτο γὰρ ἐφησε λέ
γος ἀνθρώπου ἐστὶ διὰ τοὺς ἐν τῷ γυμνάσιον πάλης
ἔτι, τοῦ ἰωσὴφ τὸν φθόνον. καὶ τὰς ἐστὶ διέξας
ἐστὶ βουλάς, τῶν φθάνειν ὑμνῳδημονίαν διὰ τῆς
τοὺς τοὺς προχειμένους ἐνίκησαν. σὺν ἐρίβυγγάφῃ
μεταφράσους. τὰ τέξα αὐτῶν. καὶ ὀξυχολοῦντος
βραχίονων χερῶν αὐτῶν διὰ χειρὸς δυνατοῦ ἰακὼβ
ἐπεισαγωνὸν παλαιχύσας ἀπὸ τῆς θεοῦ τοῦ πατρός,
καὶ ἐβοήθησαν αὐτοῦ ὅτι. ὀργὴ, καὶ ὀργισμοὶ
ὀργὴν σὺν αὐτῶν. καὶ ὀργὴν, τῆς ἐχά
σης πάντα ἐνεκεν ὀργὴς μασῶν καὶ μίξας.
ὀργὴς τῆς σου καὶ μέρος σου. ὑπορίχυσας
ὑπὸ ὀργὴν ὀρέων μονίμων. καὶ ἐστήθη μὲ
θησαν αἰωνίων. ἐξουσία ἐστὶ τῷ ἰωσὴφ.
καὶ ἐστὶ πορεύθη ὡς ἀνήρ σὺν ἀδελφῶν. διὰ τὸν
διὰ τοῦτον ὑμνος τοῦ οἴκου ἦν. ὃς καὶ αὐτοῦ μνη-

πονλτ̃ πεπολεμηκότος· ἀπφωναδελ-
φῶν· καὶ τὸν υἱὸν ἀμεχανέσθ ξυμπορίτοσοῦτων ἀ
δελφῶν ὑπὸ τοῖ βουλομένοις· ταύτης δὲ φασὶ τὴν
κατὰ μονίας τυχήκας· τῆς δὲ στοὺς μεγιστηκότας
θρασπάσας μὶ αθύνημὶ σάμβως, τοῦτο γὰρ λέγ
ἐνεκωμασδυκαὶ μίβρας· ὀργίας πρὸς σουκαὶ
μῆς σου· γηρωκόμος σου σᾶιος τοὺς πρὸς ἐμὲ δύνα
ται δὲ καὶ ἀὐτοῦ μεμνημένα, καὶ νῦν αὐτοὺς τ̃ καὶ τῆς
μῆς ἦναι φησὶ· ταύτης γὰρ αὐτῆς κατὰ μονίας κ
τὰ λαυσεν, ἡμὶ θᾶτου ὀξὺ λθεν τοῦ βίου, ἤτ
ἐ πού χεται αὐτῷ πορὶ φάνταν· ὥστε μεμνάσθαι
αὐτοῦ παρὰ πᾶσὶ ὑ τοῖσιμον· ὑπερὶ χησας γὰρ
φὴ ὑπὸ ὀργίας ὀρέων μονίμων, καὶ ὑπὸ τῖ θυμῖ //
θεων ἀεννίων· ἐ ὄντα γὰρ τὸ τὴν κεφᾶ ἰωσὴφ καὶ
τὸ τὴν ρῦφῆς· ὡς ηγήσαντο ἀδελφῶν, τὰς δὲ θύ-
νας, ὁ ἀκύλας, βουνοῖς ἑρμῶν λαῦ· ὑπὸ κ
τοίνυν πόρρω θεν ὄρῶν ται καὶ οἱ βοωτοὶ καὶ τὰ ὄρη,
τούτοις τ̃ πλησὶ σύχνται· γνώρίμου αὐτοῦ γεν
αθαι· καὶ πάντων πορὶ φανέσ τατον· τοῦτο δὲ βε
νὶ αμὶν, χρὴ ναῦ παγακύκλησιν· λὰ τὸ σύμφυ-
ρηκὸς πάθος τῆ τοῦ τοῦ φυλῆ· ὁλὰ τὸ σύγαλὶ τὸ
πρωϊοὐ σθαι· καὶ δὲ τὸ ἐ πορᾶς ὁλα σθαι φῦ-
φὼ, συγχᾶ τῆ πρώτη καὶ τῆ δεύτ συμπολεμῆσαν τι
κηκότες· ὕστερον δὲ πολὺ ἀπολυτὸ· πολὺ ὀλί
γῳν ἀίαν ὁλαρ̃ χὴ μὶ σῶν· οὐ σὶ νενικηκότες·
ὁὶ πλέοντες, δῶ αμὲν αὐτοῖς γῶν ἂν πας ὁλ

τὸν ὄρκον· ὑπῆρξαν δὲ αὐτοῖς τοῦτο μὴ
μηχανήσασθαι· ἐπεὶ καὶ διὰ χρὴ, ὡς λίνος ἐστὶν τὸ ἡ
μάτιον παῦλου, ἐλθόντες τῶν ἀπηλπισμένων
τοὺς οἴκους ἐστρογγύλωσε, ὥστε ὁρᾶν τὸν πυκνὸν
δοφὸν, τὸν οἰκουμένην διέσωσε. ταῦτα τοῦ ἁγίου
ἱερωνύμου· καὶ τῶν οἰκείων τινὲς τῶν μεμωκημένος
ὁ σύγγραφος, ἔφη, καὶ ὀξάρας τοὺς πόδας ἐπὶ
τὸν κλίνην, ἐξέλιπε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ. διὰ δὲ τούτων σὺν λόγων, λοιπὸν
τὸν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως· ἡγοῦνται πάντα πάσχειν
διαφθείρονται· καὶ μὴ ἐστὶν ὅρον τὸ τὰ βασανιζό
μενα· καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ· προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν ἀβραάμ· αὐτὸς ἐστὶν ὁ τὸ
σὺν δὲ ἀπελογίσατο πρὸς τοὺς πρώτους σου σὺν φρώκ.
δοφὸς· συμπεριλαμβάνων· σὺν δὲ τοῦτο καὶ ὁκτὼ, τὸν
σωσαδδοῦ καὶ ωνὰ τοῖς ἐστὶν διὰ λέξεων, ἑρμηνεύ
ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο τοῖς νεκροῖς· μᾶλλον δὲ καὶ ὁμολογῶ τὸ ἐγὼ
ὁδὸς, ὁ θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων·
ἐπὶ τῶν σὺν τῶν αὐτῶν, μὴ ἐρῶσαι τὰ ἡμέτερα
τὰ μὴ·
ἐπὶ τῶν σῶν λογῶν αὐτοῦ μὴ τοῖς ἀλλοῖς· μὴ ἐ
πιστρίχθη μὴ τοῖς θυμίαμα· ἐπὶ δὲ τὰ
γὰρ λόγου σὺν ὁρμᾶσθαι, τὸ δὲ τοῖς θυμίαμα τὴν
ἐπὶ τῶν οἰκείων τῶν αὐτῶν τῶν καὶ τὰ σὺν οἰκείων.
καὶ ἐπαύσην καὶ ὁ δεσπότης ἐν ψυχῇ μου·
ὡς πορεύσασθαι ὁ γόμαρ τὸν ἀκώβ, καὶ

ὁ Ἰακώβ, λίνας σὺν ἡμῖν, καὶ μὴ καὶ ὁ Ἀ-
βραάμ, ὀργᾶται Ἰσαάκ.·
σως πόλις περοχθείς, ἴορδανῷ. μέλουσι σὺν ἡ-
θεν ὀργιμῶσι πορίσου καὶ ὁρμύαθη, τὸ ἐν Ἰσα-
άκ, κληθήσεται σῶρμα.·

† Τῆς ἐξόδου. †

Πῶς νοητέον τὸ, χύσαι τοῖς ὑγιέσι τὸ.·
ν χώρις λίνες νενοήκασιν, ἁβρίσι κῶς αὐτὸ
τίθηκεν, ἀλλὰ τὸ ὠλῆθος δεδήλωκεν, ὃ δὲ
γὰρ φησὶν ὑξήκας, ὡς καὶ ἀπάσης ἐκφύ-
ες ἐκχύθῶσι τῆς ὕλης. ὃ δὲ καὶ οἱ πὲ τὸν ἀκύλαν
ἁρμόσας, τοῦτο δὲ καὶ τὰ ὀζῆς δηλοῖ. ἐπλή-
θυνε γὰρ φησὶν ἡμᾶς ἐμὲ τὸ λίγα καθόλι
δὲ αὐτοῖς ἐστὰ πένομα. τὸ σοῦτον πλάος ἐγένου
το. καὶ ἴχῦον σφόδρα.· λίσιν, ἐ πθολὸ
φορῶν τὸ αἰμᾶσι τοῦ ἡνὰ ποίησι νὰ αὐτ
οἰκία.·

Τοῦ φαραὼ κελεύσαν τὰ φθῆρθυ τὰ ἄρρενα,
ἐκβαλεῖν οὐ λάβφαν· ὕπουργῆσῶ τῆς παρο-
νοσίας τὸ κὰ νὲ χοῦν νόμω. ὃ δὲ λίχάρῖν, ὃ ἦς
αὐτὰς ἀμφιβόλως, ἀφ ἑαυτίαν ἀγα θῶν,
αὐτᾶς ἐσωρήσατο.· πόθεν οἶδεν ὁ φα-
ραὼ ἡ θῦγάτηρ, ὃ λίκὰ βραίου τῶ πα-
ρὶ τὸ μὴ τοῦ δεδήλωκεν· ἐν τοῦ θεν δηλ,
ὡς ἀγνῶ πλιοι παλε ἐκδυσαν τὸν καιρόν, ὃ περὶ

λόμενος. ὕστερον δὲ τοὺς ἑβραίζηλώσαν
τας, τοὺς τῆς περιτομῆς ἀποδοκιμάζοντας, ὅτα
καὶ ἀλλοφύλους, ἔφησε· ἐπιστήσομαι ἐπὶ
πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίαν αὐτῶν· ἐπὶ
γῆ που καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς εἰσιν, καὶ τὰ ὅμοια.
ἀλλ' ἀπὸ φύσεως γυμνὰ ἐγκωμιάζομεν·
Τύπος τῶν τοῦ καθ' ὁμοίου χῦ· ὃς ὀξ ἰουδαίων
καταδεδεμένος βλασφημῶς, τὴν ἐξ ἀγγελικῆς
οἴας, νύμφην αὐτοῦ προσηγόρευσεν·
γ' λαμοῦ λέγει τοὺς ἱερεῖς τῶν. ἀπὸ τοῦ
ἔθνους·
ὡς τεφαεῖνες· ὅτι τοῦ ἀβραὰμ ἀπόγονος
ὢν, θεὸν ἀβραὰμ τὸν καὶ τὸν ἰσαὰκ καὶ τὸν
σὺν ἀμφοῖν, καταφεύγει· ὁ γὰρ μαδιὰμ, υἱὸς τῶν
τοῦ ἀβραὰμ, ἐκ χετούρας· ὅθεν καὶ τὸ ἔθνος τῶν
μαδιηναίων· τινὲς φασὶν, ἀντὶ τοῦ ἔχον
τες φθόνον τὸν μωϋσέα ἐν τῷ βάλσω·
ἀναγνωστοῦ χωρίου, τὸν ὄφιν τὸν τάδε λοῖ.
, τὸ φθονερὸν αὐτῷ φησὶν ἀπεκλοσκῶ· ἐν φλογὶ
· πυρὸς ἐν τοῦ βάτου. καὶ μετὰ λίγω· ὡς δὲ ἐφί
, ης ὁ κύριος ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐκ τοῦ
, βάτου· καὶ πάλιν μετὰ βραχέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ.
, ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραάμ· καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ· καὶ
, ὁ θεὸς ἰακώβ· καὶ οὐ τὸ ἐπόπτευσε, ἀπέστρε
, ψεν γὰρ μωϋσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἐν υλαβεῖτο
γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θῦ· καὶ ὑπὸ οὐ-

νῆψον· Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου· ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου· καὶ ἐξ αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἰερουσαλὴμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελόν ψυχρὸς ἦς ἢ ζεστός· οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὐ ζεστὸς οὐδὲ ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου· ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός· συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλυρίῳ ἐγχρίσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς· ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον· ἰδοὺ ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ· ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ· ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος· καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ· καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς· καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσὶ τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ· καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν· καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ· καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἓν καθ' ἓν αὐτῶν ἔχει πτέρυγας ἑξακόσιαι· καὶ κύκλῳ καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἄξιος εἶ, κύριε καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Καὶ εἶδον ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσι ἑπτά· καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό· καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό· καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ· καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἵτινές εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἦλθε καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου· καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἵτινές εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους· καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λεγόντων φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν· καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν.

τῆ τοῦ θῦσιῶ· καὶ φιλανθρωπευόμενος· ὅτι
δὲ φρυγῶν τοῦ βαλλομένου· τὸ ἄσβεστον γὰρ
καὶ ἀκοίμητον πῦρ· οἱ μαθηταὶ τοῦ, διὰ τούτου
προσηλοῦσθαι· καὶ ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν ὑπολοιπαίων
τιμωρούμενοι βουλόμενος· γὰρ ἀλωφήτους
ἀπαλλάξαι τῶν πολυμοιρίων, καὶ
ὡς ὁμονοητικὸς ἀνθρωπήσας καὶ παρθενι-
κὸν οἰκήσας νοῦν· φύλαξιν τῶν παρθενίαν
ἀπέρασεν· φασὶ δέ τινες σὺν ἄλλοις φανεῖ-
σὶν τοῦ θῦ καὶ γὰρ ἀνάπαυσιν φυτῶν, διὰ τὸ μισοῦντα
ἀπαίτινα, ἐκβάλλουσι βλέφαρον θῦ, ἐπὶ σταφυλῆ,
ἰουδαῖον καὶ τοῦτο τολμῆσαι, ἐπὶ σταύρωσιν φθ
φύσεως· διὰ τί προσπαλαχθὲν ὁμωνύμους,
τὸ ὑπόδημα χῦσαι·

Τινὲς φασὶ ἵνα ταῖς βίαις καὶ ἀπορρίψημβρί-
μνας, ταῖς σὺν θεῖ βίωσιν καὶ ζωμιώσαν-
νυμφὰ μὲν γὰρ σὺν ὑποδημάτων τὰ σάρματα·
ἀλλὰ τὸν, ὡς πὶ τῶν θεωρημάτων ἀνα-
πλώσας πάρωμεν· πᾶσαν καὶ πᾶσας καὶ νυμφᾶς
φαντασίας, ἀπολῦθῶσαι· τινὲς δὲ, ἵνα γὰρ
μνοῖς φησὶ τοῖς ποσὶν ἀγιάσουσι τὸ ὦ· ὡμὸς δὲ,
γὰρ ὁδοῦ τούτων πεποίημαι· πρῶτον μὲν γὰρ,
γὰρ πω γὰρ ἀρχὶ ὁρᾶς, γὰρ προφήτης
μακροθύμως, ὡς πὰρ δὲ τοῦ θῦ τοῦτό που κα-
θηγορῶσθος· καὶ τούτου χάριν ἄξιον ὀνομάσαν-
τος· περὶ πεποίημαι λόγον, μωσέα τοῖς ποσὶν ἀγία-

τὸν τόπον·, διὸ δὴ νῦν ἡγοῦμαι διὰ τοῦτον δηλῶσαι, πρῶτον μὲν γάρ, οὐ λαβύσορον ἀπὸ τοῦ τὸ λίμνη καθίστησιν· ὡς τὰ μὲν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀκοῦσαι· ἐπὶ τὰ δὲ πρὸς παιδίσαι, πῶς χρὴ τοὺς ἱερέας ἐν τῇ σκηνῇ λειτουργεῖν, γύμνοις γὰρ πάντας προσῆλθε τὰς θείας ἐπιτελοῦσι λειτουργίας·

προφανὲς ὃ ἐστὶ τοῦ φαραὼ τὸ δεῖ πάθος, ἵνα μὴ πρότερον ἐξ ἀρχῆς αὐτοῦ ἀκούσασιν·

Ὅτι προσήκων, διδάσκων, εἰσαῦθις φησὶ δὴ πρόσεσται ὑμᾶς φαραὼ βασιλεὺς αἰγύπτου. ἡμῖν μεταχθρὸς πρὸς ταῖς ἀδικίαις. καὶ ὑπὲρ φασὶ τῶν χθὲς παραξένοις αἰγυπτίοις. ἀλλ' ὅμως ἀγαθὸς ὢν καὶ φιλάνθρωπος· πολλὴν ἐνεμόνης πρόνοιαν· οὐκ ἀνέχεται, ἀλλ' ἀναμιμνήσκων τῶν πραγμάτων τέλους· καὶ δὴ νῦν σὺν ἅπαντι τῆς λιμοῦ τόδε κακοῦ, ἅπασι καὶ πολλοῖς καὶ ὁδροῦ τοῦτο ἐκ τοῦ γύμνασθῶσι πονεῖν, ἵνα, τοῦ δὲ ἀπονενόμενοι ἀθῶσι. ἀφ' ὧν πρότερον ἐκ τῶν ἐγχωρίων ἀκόλαστον, ὡς δοξεῖν αὖ, καὶ ὠμοὶ ἦναι, καὶ ἀδίκους. νῦν δὲ, καὶ τοῦ τῷ τὸ μακρὸ τῷ μοῦ δεδιέναι, πάντου τὸ δὲ οὐσιωδὲς καὶ ἡμερίσθησι ἐκπλήξασι·

ἀλλὰ πρῶτον σημεῖον δέδωκε, τῆς ῥάβδου τοῦ ἐφ' ὑμνεῖ ἀρχῶ·

Ἐπειδὴ γὰρ ὁ φαραὼ φλαττῶν, ὡς μόνη καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἀγώνων ἐχρήσατο· καὶ τὸ ἐδεφθὲς

ἡμερίσθησι

ἀπὸ φίλως. τὸ ῥαυδον. δηῆς αὐτοῦ ἐμασίγωσεν,
ἡ σὸ φίνμα τὰ βλη θῶσι προσέ ταξεν. ἡ σέλε-
γχου μὸ τῆς ἀνόνου θη ρίωσίας. ἐ φωσῶν δὲ, τῆς
δέ μι φίας. καὶ γὰρ τὸ τοῦ ὄφεως ἀρα, καὶ τοῦτο
προσέ θηκεν. ἐχθραν θήσω ἀνα μέσον σοῦ,
καὶ ἀνα μέσον τῆς γυ ναικός: ἐ τοῖ μὸ τοῦ βάλ-
ὅθεν τὸ ῥάυδον μωσέως, ἡ σὸ φίνμα τὰ βαλ-
ἐ πὶ δὲ τοῦ φαραὼ, ἡ σφράκοντα. ἵνα τῶμε-
μὸ θῆ τοῦ φόβου, μᾶλ ἴστα τὸ σκληρὸν καὶ ἀπλή
ξη σῶν ἀιγυ πτί ων. καὶ ἐ πὶ μὸ δὲ σφράκων τοῦ-
μωσέως τῶν ἀιγυ πτί ων, ὁ λι ὸμὸ, ἀλη θῶ-
οἰ δὲ φαντασί α: ~ ~ ~

κ᾽ λώ πτω ἀ᾽ τῆς χθρὸς, λί σηλοῖ ::

Γενεαλογία ῥαφὰ τὸ γλῶσ τοῦ ἰακὼβ, ἡ σὶ τῶ
ἀιγυ πτου δὲ σκηλύ θη. ἀλλ᾽ ἐπὶ σῶν ἀιγυπ-
μα τί μα τῶ ἀαῤῥ φαν, τῆς ἐπά νω δὲ δοῦ ἀ
πλη γῆν, τοὺ ὄν τως ἐ πά γω νται θη. δεδήλωκε
δὲ νῦν δὲ τὰ τῆς ἀπο ιῶ σέως τῆς χθρὸς, τῶ λύ-
πτω σὶν αὐτῶν καὶ τῶ πα ῥόν τι. πρὸς δὲ τοῦτ᾽
καὶ ὤῤ ρον ὁ δε σπό της σῶ νο μό θη σε. ἐ πεδήπερ
ἤ μελ λε τὸ περὶ τῶν λυ πτρώ σε ων ἐ ρεῖν νόμου καὶ
ἀπα φὰ τοις πρὸς ἀγο ρεύ ει. γρά φει δὲ σὲ σῶν
ἀπου σί ων καὶ ἀπα φῶν. ἐ ῤῥέ θη δὲ τούτων
οἰ νο μῶν, τοῦ τοις ἐ χρῆ τὸ τοῖς νόμοις. ἀ πορ
σὶν ἐπὶ νοις γλώ μοι τοῖς χω ρί οις, σὺ θῶ φᾶν.
δηλώ σομεν, ἀλλ᾽ πτω ἀ᾽ τοῦ νομο θέ του τῶ χθρ,

τοὺς ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὡς δὲ καὶ
ἐν τοιούτων ἀκάθαρτον· ἢ ἀπὸ τὰ φαύλα εἰ
κὸς ἀπορίασαι μὴν ὀρθῆς. χεῖρα πρὸ τῶν μυ-
τῶν σφοδρότητας ὑπουργίας· καὶ τὰ σοι χάλα-
σαι λάλει· τοῦτο δὲ, καὶ τὸν νόμον φιλῶ ἀπὸ σου
σῶ μὴ μέλαφρον· ἀπὸ δὲ ἀπὸ τῶν φύσιν, τὴν
χεῖρα θῆς ἀναμίμνησκόμενον ὀρθῆς·
τί δὲ πότε ἰχνόφωνον αὐτὸν δὲ πλάσει καὶ
βραδυγράφον·
πρὸ δὲ τοῦ τὸ μᾶλλον τῶν ὠδῶν μὴν ἐν ὀφθῆ-
ναι· ὡς πορεύεσθαι καὶ τὰ χάσκειν κήρυκα
τὸ τόμους· κήρυκας ἀληθεῖς καὶ διδασκάλους
ἀλαφρᾶς ἐχθροτόνους, οὕτω δὲ φωνῆς ἀδε-
νοῦς καὶ βραδεῖας· καὶ τὰ χάσκειν τοὺς ἀγυμνά-
σφους·
τὸ ἐμῶσι χήρωσι τῶν
καρδίαν φαρᾶσαι, πῶς νοητέον·
λέγεται οὖν ὡς ἔφη· μετὰ τῶν πρώτων ἀπὸ
πάντων χειρίαν ἐπαγαγεῖν· ἀλλὰ ἀφράσσων
χήμιος μακροθῦν, μὴ ἐξ ἀπὸ τῶν ὁδὸς ἐπὶ
γάλα· ταῦτα δὲ ἀντὶ τοῦ πονηρὰ ποιῆσαι τῶν ἐνόντων καρδίᾳ·
οἱόμενος γάρ, μὴ σώζεσθαι τοῦ θεοῦ μὴ ζοῖ χρήσα
σθαι εἰς μωρίας· ὧν μὴ δίκαιον καὶ ἐφρόνημα δεῖ
καὶ ὃ δὲ τὰ θεοῦ τῶν ἔχει· ἡ ἱστορία δὲ σώσει,
πρῶτον μὲν γὰρ τῶν θείων χωσάσας ῥημάτων· ἐ
ξαπόστολον τὸ λαόν μὴν ἵνα λαρύσσω σιν ἐν τῇ
ὁρήμων· ὑπολαβὼν, ἔφη· λίς ἐστιν ὁκῆς· δ

„ καὶ σαλεύσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ὃ καὶ σάλον
„ ὧν. καὶ τοιοῦτο, ὃ πύξαπος κλώνη· ὑπὸ λαιλα-
„ πος ῥαβδουμένη ἀβλητὴς ἡσύχιον, φησὶ ὠνήτης
„ γραφή· καὶ καλὴ χυσονῆ καρδία φαραώ· καὶ
„ ὃ κάθισμα σου ἀπὸ σῶν· καθάπερ ἐλάλησεν ἀυ-
„ τοῖς κς· καὶ οὐδεὶς ἐπάλξη· ἢ πεδικὴς πρόμωσιν.
βυβλήσεται καὶ καρδία φαραώ· τοῦ μὴ ὀξάπο
σθλασι τοῦ λαοῦ· ἀμφόδρα δὲ σημαίνει, τὸ τῆς
γνώμης αὐθαίρετον· καὶ τό, καὶ ἰσχυσεν καρδία
φαραώ· καὶ τό, βυβλήσεται καρδία φαραώ.
βαρώσεται μὴ χὴ καρδία, τὸ πονηρία κα-
θέκαστα καὶ τοῦτο σαφῶς ἡμᾶς ὁ θεὸς δι-
δάσκει λέγων· αἱ ἀνομίαι μου τὸν πραυχέ-
νά μου· ὡσεὶ φορτίον βαρύ, ἐβαρύνθησαν
ἐπ' ἐμέ, καὶ ὀζαχρίας τὰς ἀνομίας αὐτῶν
τὸ, μοχλίβδου τάλαντον ἐν τῷ σόματι φόρ-
σαν· ἡδυπάθειαν· χρωμένους καὶ χύδην
λούεται, ὡς ἂν ἡ σαμὼν τῷ σκαπόπηχυ.
„ καὶ νικᾶν αὐτοῦ νεανίσκῳ, τὸν δώδεκα· μιχαὴλ
„ ἀρχὴς, ὑποταγήσεται, καὶ τὰ τῶν προφητικῶν
„ παραινέσεων τὸν λύσουσαν, ὑποταγησε-
„ κῶ· καὶ μὴ κλύσουσιν αὐτοῦ· ἰδοὺ μαὶ τύπος
„ καὶ οἰουφλὶ γήνη· σκληρώσεται· ὅθεν ὁ θε-
„ σάλου προφήτου μαζικὴ πλὴ περὶ τοῦ τοῦ σαλ-
ὤφη, καὶ ἐπαδόσω τὸν καρδίαν τὸν λίθινον ὀζά-
ζον· διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος μωσῆς τὸν πι-

νλήσον ἀδων ὠδὴν πρὶ τοῦ φαραὼ καὶ τῶν
ἁγυπτίων ἅρμα· καὶ ἐβύθισεν εἰς τὴν θάλασσαν ὁ θς
λίθος· καὶ πάλιν ἐβύθισαν ὡς μόλιβδος ἐν
δλι σφοδρῶς, ἐπὶ σὴ γὰρ ἐβάρωσαν αὐτῶν τὴν
καρδίαν, ἔβυθισαν ὡς σὶ μόλιωδος· ὡσαὶ σὴ δὲ
ἐσκληρώθη· καὶ ἐβύθισαν ἐς βῦθον ὡς σὶ λίθος.
ὅτι δὲ ἀντὶ τοῦ τὸν τῆς καρδίας· καὶ τὴν σκληρό-
τῆτα ἐμῶν αὐτῶν γίνεται· μαρτυρεῖ ὁ θς διὰ σο
λομῶν. ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θῦ· ἐς με-
τάνοιαν σε ἄγει· καὶ διὰ τὴν σκληρότητά σου
καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυ-
τῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς· καὶ ἀποκαλύψε-
ως καὶ σὴς δικαιοκρισίας τοῦ θῦ· ὃς ἀποδώσει κά-
στῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· πρὸς τούτοις δὲ, κἀμοὶ δοκεῖ
κατὰ τὸν τόπον· ὡς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς πρὸς ἑῶ φαραώ,
ἐ κἀν αὐτοῦ τῶν γνώμων ἐν ἡλαξε. νῦν δὲ ὀρ-
γιζόμενον ὑπὸ τῆς παιδείας αὐτοῦ μαλαττόμενον· ὑπὸ
δὲ τῆς μακροθυμίας σκληρυνόμενον· παιδευ-
όμενος γὰρ, ἵνα βόλητόν νομοθέτων προσέχωσι
πρὶ αὐτοῦ· λέγων, καὶ πάλιν ὅτις δίκαιος, ἐγὼ
δὲ καὶ ὁλοκάρπωσις, ἀσεβὴς· τῆς δὲ ἐλεημοσύ-
της παιδεύων, ἐβαρύνατο καὶ ἐσκληρύνατο· καὶ
τοῖς προστάγμασιν τοῖς θείοις ἀντέκειτο· καὶ
τῆς μὴ κακοποιίας ἐπενήχθη, ἐναιγλοποιῶ
θῦσαι προσέταξεν ἑῷ θεῷ· τοῦθ' ὅτι δὲ τοῦ δι-
καίου ἐθνικὸς ἦν· μὴ σὺ λαβεῖν τοῦ ἔθνους,

διὰ τοὺς ἀγχιπλόους, τὰ δὲ ὑπὲρ τὴν φω-
σὶ θαπτούμενα, θύεσθαι· καὶ καταλύουσιν
τὰς εἱμαρμένας ἀποκλίνουσιν, ἐπὶ βλαβερὰς τῶν ἐ-
ρημουμένων. καὶ τὰς θυσίας ἐκ τῶν τελέσαι.
ἐπὶ τούτοις τοῦ περὶ τῆς πρόσω ξαμήνου· καὶ
τῶν κωμῶν ἀναφωνοῦντος φρούδου· ὁ δὲ γυ-
ναῖκα τῶν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ καιροῦ.
καὶ γὰρ καὶ θύλησον ὀξάπτει τοῦ λαοῦ· ἐν τούτῳ
ἅπασι δόξας τὸ τῆς γνώμης αὐθαίρετον καὶ
ὅπως αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῶν φλυαρίων τὸ πά-
θος· καὶ ὅτι καὶ τοῖς φαρμακεῖς τῶν ὅσος ἐκ τοῦ σω-
μα· καὶ γὰρ καὶ δοκοῦσιν οἱ φαρμακεῖς τῶν ἐν αν
θρώπου σῶμα· διὰ τὰ ὕλην· ἃ ἔχουσι γὰρ· καθυλ
κωμῶσι· καὶ ὀφείλουσιν αὐτοῖς μὴ δοκιμάζωσι ἐπα
μῦναι, ἐκ τοῦ γάλου καὶ ἐκ τῶν ἐκλήρωσις τῶν καρ
δίαν φαρμάκων· καὶ γὰρ καὶ σύνηθες ἐστιν αὐτῶν, καθὰ
, ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς κε· καὶ μικρὸν λίθα, πρὸς αὐτ
, ἔφη τὸν φαρμακ. ἵνα καὶ τοῦτον διαπερήθης, ἵνα
, ἐνδέξωμεν ἐν σοὶ τῶν σῶν ἀμύνωμεν, καὶ ὅπως
, διαπερᾶν τὸ ὄνομά μου ἐν παντὶ τῷ γῇ· καὶ αὖθις
, μικρὸν λίθα· καὶ ταῦτα εἶφη, ἴσως γὰρ φησὶ φα
, ραὼ· ὅτι πάντα ὑγιὲς καὶ ὑγιάζα
, καὶ ἀφωνὰ· καὶ περὶ θύλησον φαραὼ, τοῦ δὲ
μαρτάνου· καὶ ὑβρώμενον τῶν καρδίαν φαραὼ,
καὶ γὰρ ἐξάπτει τοῖς υἱοῖς ἰσῆλ· καθάπερ
ὑλάλησας κύριος μωσῆ· τὸ δὲ καθάπερ ἐλά-

λη αὖ. τὸ πρόγνωσιν τοῦ θεοῦ λέγει. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν τούτων ἠγνόησεν ὁ θεός. ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς προέγνω. τοῦτο δὲ πάντα σόξηλθον, ἀξιοῦ βουλόμενος, ὡς γε τὴν φύσεως πονηρᾶς ὢν ὁ Φαραώ, οὐτε ὁ δικαστὴς θεός. σκληρὰν αὐτοῦ καὶ ἀντίτυπον τὴν γνώμην ἀρίσασθε. ὁμόφρονα μὲν, ἀπὸ τοῦ τὸ ῥέπον. νῶν δὲ ἀπὸ τοῦ νέω, σημαίνει τὸ τῆς γνώμης αὐτοῦ θαρραλέον. ἵνα δὲ καὶ ἕκλινος ἀπὸ τοῦ κλόνος τὸ ἐμφερὲς ἀναλόμενον σημαίνῃ, ὁ ἥλιος τῇ τῆς θέρμης ἐνεργείᾳ, τὸν μὲν κηρὸν, ὑγραίνει. τὸν δὲ πηλὸν, ξηραίνει. καὶ τὸν μὲν μαλάττει. τὸν δὲ, σκληρύνει. ὡς πορεύεσθαι δὲ τοὺς ἰδιώτας ἐνεργείᾳ τῆς μαγδαλιναὶ ἀποφ. οὕτω καὶ τὴν τοῦ θεοῦ μακροθυμίαν. οἱ μὲν ὠφελεῖ ἀνοίξει δὲ βλάβην καταστῶσαι. καὶ οἱ μὲν, μαλάττουσαι. οἱ δὲ, σκληρύνουσαι. τοῦτο καὶ ὅπως ἐν τοῖς ἀναμιγλίοις, σκοπήλωκεν, ἐσχήμα γάφησεν ἐγὼ δὲ τὸν νοῦν μου τοῦτον ἤλθον, ἵνα μὴ οἱ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται, τὸ δὲ, τοῦ σκοτοῦσθαι τὸν νοῦν. τὸ δὲ τούτου χάριν ἐλήλυθεν. ἵνα τοῖς φλοιὸς ἀποφαίνῃ τοὺς βλέποντας. ἀλλὰ τὸ γεγυμνωμένους σκοπήλωκεν. οὗτος μὲν γὰρ, βούλεται πάντας ἀνοίους σωθῆναι. καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐθαίρετον ἔχειν τὸν ἀνόητον ἀφυΐαν, οἰμὼ, τοὺς ἐσκοτισμένους, ὁρίας ἀπήλασε. οἱ δὲ ἀποστήσαντες πρόξενοι ἑαυτοῖς τῆς γνώ-

νδς μεγλώσωται· ὁ δὲ Ἰούδας βλέπων, ἀπὸ
σολος γὰρ ὢν, ὑσορωνίτῃ φλῷ, ὁ θεασάμενος παύ-
λος τῇ φλοὶ ὢν πεόδρου· ἀναβλέψαν τῷ σορ.
ὁ δὲ ὁ λάτης Ἰουσορς ἐπιφανέας ἐτῇ φλῷ
θησαν μὲν οὖν Ἰουδαίων οἱ πλέοι· ἀνέβλεψε
λὶ τὰ ὦ θην· ὁ μὲν ἐπιδὴ λίνης ἐμμελον ἀπιστή-
ω, ἐχρῶ μὴ μεμάθαι τῶν παλαίσματα Ἰουσορς οἰκο-
νομίαν τοῦ Θεοῦ, ἀπιστέρθῃ ὢν ἐκ μέλους, τῆς
σῖας· ὁ δὲ τῶν καὶ ὁ θεὸς τὰ ὁς ἐφ ησοῦ μεῶν ἰδὼν,
ὃν ὅσ καὶ ἐαὶ φς πῶσιν καὶ ἀναλσαῖν προμῶν,
ἐν τῷ ἰηλ καὶ ἐς σωμένον ἀντιλεγόμενου· καὶ δ
νομῶ τοι φοβέναι χρὴ· ὡς τὸν παρούσαβίον ὃ
ὢν ὁλων ἐς· ἀ ὅλου ὁ ἰς ἀνοις ἀπέφων· ἵνα
ἐν τούτῳ ἀγωνὶ ζόμενοι, δι ἐλωσαοὶ τὸν οἰκουσου πῦ.
ἐν δὲ ἐ ἰωμένου· ἰῶ δὲ καὶ ἀν πολούμενος
ρίσιν, ἰοὶς μὲν, ὡς ἐν ἰκηφόρους ἀγωνίσας· ἐκ
φανῶσ δὲ ἰοὶς δὲ, πολλοῖ· ὡς ἰῆς καὶ ἱ ἀς ὁρ
γάλας μεγλωμένους· ἐπὶ δὲ ἰὸ ὐχ ἁπᾶν ἐς τῶ
μένῳ τῷ ἐ βουσοῖ βίῳ, μᾶλλα δ φῶς ὁ ὡν
ὅλων ἐς· καὶ πολλοὶ ζῆλ ναί, ἐν τῷ ὁ ἐς τῷ βῖ
πονηρίασιν ἐξηπό τας· καὶ αὖ πάλιν, ἄλογ
ἀναπηρύπτῃ· ὁ ἰαβῆ ἀς τῷ φρονῖ πό τας,
ὡς μάλιστα· ἰούτου χάριν ὁ θεὸς ἀπόσολος, ἵ
νὰς οποιήσῃ ἰς· ἵνα ἀς ὁ ἰοποιήσῃ χέους, ὡ
νόμασεν· ἐ ωσ δὲ ἰῶ κ ἐνωμῶ, ἁ λος γήνῃ
πολλοὶ ζων ὁ καίως, ὃ ὁ ἐ ἀπόλης ἐς· ὁ μάλιστ,

ἐπὶ μὲν πανοίας ἀξιῶν καὶ προμηθίας. ἰδὼν
τῆς ἀρετῆς ἀθλητάς. ἵσθι σὰν λίς καὶ σὸν νοω
μάχον τοῖς ἰαρροῖς, τὸ μὲν καὶ πωτηροῖχρω
μένοις. καὶ τοῖς καρρυμμένοις χυμοῖς καὶ χαλε
πωτέρων ὁσουοργαζομένοις, ἀναμοχλοῦντας
καὶ ὀξαίνοντας. καὶ τὰλαν φαίνοντα πάθη, ὀλι
γοῶντας. ὁ δὲ καὶ ὁ τῶν ὅλων θεὸς. συνδεῖς
μῶν τὴν πονηρίαν. τῆς παιδαγωγίας γυμνοὶ.
τὸ γὰρ καὶ σὺ τῶ δουλῶ μου πρὸς τοῦ ἡλιέ
φη, καὶ μνηθήσομαι σου τῆς ἀγαθότη
τος ἧς ὁ θεὸς συνεσκεύασεν ἐν τῶ ὄρει μου.
ὅπως καὶ ὠσπαῦ καὶ τραύσπαῦ. καὶ ἀναγνω
θῆ τὰ ἐν τῶ παραδείσου, ἡ φυλαξῆ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ, ἢ οὔ, καὶ ὑπάκωσόν σοι καὶ ὡς ἱμαχόντως
ὀς καὶ τὰ ὄζης. καθάπερ δὴ πάλιν οἱ ἰαροὶ τοὺς
ἀνηκέστως διαιρμένους πολλῶν παρούτων τιμῶν
σιν. οὐκ ἀνόνοις τὸ σοῦ τον ὡς ἰδοὶ προῶντες ἰσασοὶ
γὰρ αὐτὸν τῶν ὁσούσιν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς φοιτη
ταῖς τούτων ἰαρρίας διδάσκοντες τρόπον, οὕτω
καὶ τοῖ φαραὼ σωματάτη καὶ θηριώδη χρησά
μενον γνώμη. τὰς παντοδαπὰς λύμας ἐπάγειν, ὧν
πέρ αἴτιον ἦν τοὺς ὡς ἐτοῖ ὄντας διδάσκων
ἀνοίας. ὡς αὐτὸς ἰδεῖν τῶν κλιτίσιν. καὶ τοῖς μὲν
ἀθηνοῦσιν, ὑπαμυνόμενος. τοὺς δὲ ἀθλητὰς
ἀθηνῶντας, ἀνιάτως. τοῦτο γὰρ καὶ πρὸς αὐτὸν
ἔφη τὸν φαραώ. ἕνεκεν τούτου διετηρήθης.

ἵνα σὺν σοὶ τὸν χοῦν. καὶ ὅπ δὰ
μεν τὸ ὄνομά μου. ἐν παροιμίᾳ. ὅτι δὲ πάν
τα δι' ὁράματος ἦν τὰ πραγμάτων ἡμῖν μάρ-
τυς ῥαδβὴ πόρνη. ἥτις σὰ τοῖς κατὰ σοδόμων.
ὅτι ὁ φόβος ὑμῶν, ἐπ' ἐμὲ πέπτωκεν ἐφ' ἡμᾶς.
ἡ καὶ σαμψὰν γάρ. ὅπ καὶ τὰ ξύραν εἰς ὃ ἔστηκεν ἐ
ρῦθρὰν θάλασσαν. πεπτωκὼς οὐ κεῖται ὑμῶν, μᾶλ-
λον δὲ οἱ καὶ οἱ ἀπὸ φυλοι, πόρρωθεν τῶν καὶ
βωτὸν θηλοδάμωοι. καὶ βοήσαν. οὐ γὰρ ἡμῖν
ἀπὸ φύλοι. οὗτος ὁ ἔστὶ ὁ πατάξας τὸν αἰγύπτ ον.
κληρωσάμενον αὐτὸν ἐξ ἴσου καὶ σὰ θηλασὶ καὶ χρη
σότητι. καίγὰρ οἱ πρωτοπρόκλαζόμωοι μῶν, ἐνδη
δάσιν. ἀπαλαιπόμωοι δὲ, σκληρώνονται.
καὶ τῆς σκληρότητος αὐτῶν. ὁ ἐνδυὸς. πρόσθου
δὲ δὰ τὸν χρησότητα τοῦ θῦ. δι' ἣν ἐκβαλὼν αὐτοὺς
φαραώ. δι' ἃ βαλλόμενοι δὲ τοῦ θῦ, ὅτι μὴ δὲ
πονηρότητος ἦρξαν: ἀλλὰ δὲ ἐμὲ
χώρησον ὃ ἔστὶ ταῦτα πάσχειν τὸν λαόν:
νομίμου τοῖς αἰγυπτίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκεῖ
μισοῦσι θεοῖς. ὡς τοιαῦτα παρ' αὐτῶν σε
πονθότας. καὶ ἵνα σῶσαι τοὺς ἐκ πανούσωσιν.
ὀξυλθεν μεγαλόμωοι. ἐγὰρ καὶ τοῦτο μεγαλυμῶ,
ἀνεμίμνησκον τὸ τῆς ἀναίγλωσσος ῥύφης. καὶ
πολλοὶς ἐπρόσθησαν ἀναστρέψαι. λίς αὐτὸς
ἐπὶ τὸν καλαλιπόντα τὸν αἰγύπτιον, μὴ δὲ παρ' αὐτ
ωπον θέντας ὀργῶν:

ὁ
Καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἀετῶν· ἀνεκ τοῦ νῦν.
Κ γὼ μὲν ἐς τὸ πᾶν, φίλε, θάρρουν τῶν παίδων,
μὴ πορίτην ἡλικίαν καλὰ τὸν ἰωνιβραίωννόμον·
παραυτίκα γοῦν αὐτῶν ἡ πορίτομεν· πεφυκήνο
χε λίνες δίφασιν ἐπὶ δὴ πεμφθεὶς ὑπ' ἐλευθε-
ρίᾳ τῶν ὁμοφύλων, κοινωνὸν ἔχειν τῆς ὁδοῦ, τὸν
ὁμόζυγον. οὐκ ἀχθοφορῶσιν ὅλη πᾶσαι τὸν
κωφὸν βουλόμενος. ὡς οὐκ ἄλλα φρονήσει τὴν
γυναῖκα, ὅσα δ' ἂν αὐτῆς πεθυμήσει, λαβεῖν
αὐτὸν ἀναγκάσθη. κοὐκ ἄλλα φρονήσας ἐλα
κωνῶν τὸ θῆλυ πεφυκὼς ἄνθρωπος. αὐτίκα γοῦν λα
βὼν τὸν ἀφορμὸν τοῦ αἰετοῦ, τὸν αὐτῶν πρὸς τοὺς
οἰκείους ἀναστρέψας προσέταξε· καὶ ὅ τι τοῦτο
σὺν ἀληθείᾳ, ἱστορίαν δηλῶσαι. μεταξὺ τῶν ὄχθ
δουν τῶν ὄχθων γίνεται. διαβαίνων αὐτῶν τὸν ὀρυφρ
θάλασσαν, καὶ ἐς τὸ σῖναν ἐπ γλωμένων ὄρος,
ἀφῖκται τῶν γῶν ἀκαπεὸς αὐτοῦ. ὅπως δὲ λέγεται
δ' ἔστι ἱστορία· ἐλαφυρεύεται ὁ τόρ σωμφόραν
τῶν γῶν ἀκαμωϊτῶν, μεταξὺ τῶν ἀφικόσιν αὐτῆς·
καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς μωϋσῆν
ἐς τὸν ὄρημον. τοιγαροῦν ἀνὴρ λίνα καταστολάζων
ὁ αἰετὸς, ὡς ἔλεξε τὸν ῥομφαῖαν γυμνὸν. ἐπὶ
γὰρ ὁμίλας μωϋσῆς ἐστὸ δὲ τὸν φαραώ. καὶ πρε-
λαὸς ἐστὸ δοῦλος ἐδήλωσε. νῦν μὲν λέγων, εἰς
ἡμᾶς ἐγὼ ὅτι προσέρχομαι πρὸς φαραὼ βασιλέα
αἰγύπτου. νῦν δὲ, προχάρισαι ἄνθρωπον δωδέκα

ὀξαποσκήσ· καὶ παλίνι κόφωνος καὶ βραδύγλω
ωσσος ἀμύλω· ἀπηλδαῖῶ ἡμωρία ὄπλος· φό
βωφόβου ὀξυλαῶνοι· ἰωμάζωνι τοὺς λάτοντα μόνον
ἀχίλλιον διὰ τῆς ἰλιώμνωμένης· ἡ τοὺφαλὼ δυδυ
μας· μέλλοι δήουν ἐμὲ· τοὺ καὶ ἀόρατος ὑπνυ
μῶ πληγὼ δωαμένου: νομοθέτης ἐς ἐπωνυμίας
ἡμέλλον μωσῆς:—

Παμβαμνα πρῶτος τοὺνόμον· τοὺ ἀπὸ τῶν ἀλλουῶν
ἀλάσκοντα, τοὺς ἀβραάμους ἀάβρον τῶν παίδων,
ἀμὸ βύζον ὑπαλόμενος· θεὸ δὲ συμφόρα τὸ γλωσ
σα· καὶ φθόνου χαροδοκὸν τοὺ γόου πρεμένα μεν, ἀνεχώ
ρησεν ὁ ἄβελος ὑπὸ τοδάξας αἰγύπτης δυνάμεις ὀργῆς
τοῦ θεοῦ· ὁ πᾶς πιζωνοῖς τῆς γυναικὸς ἐμοχάσα:—

Ἡ ἐξ ἐπὶ ὀνομάσουσ· ὑκαὶ δ χωδαίοις:—

Δραάμη, πόσης αὐτοὺ καὶ ἡμῆς καὶ ὁμῶν ἡ ἐξίωσεν· ὁ
δὲ τοῖς πρὶ ἀβραὰμ οὐκ ὀδήχωσεν ὄνομα· τοῦτο αὐτῶ,
δὲ χον ὑπάνσεν· ὑφυγὲ· πρὸς ἀβραὰμ· ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ
ὢν τοῦτο δὲ πρεβραίης· ἄφρασεν ὀνομάζειν
ἀπὸ ῥηταγὲ ἀβραὰμ οἷς· τοῦτο δὲ ἀλὼς τῆς προφή
σω· ἱρᾶφὶ ταγὲ δὲ ἀλὼν τὰ ἀόρατον σοχήν· διὸ
καὶ τὸ ἐβραῖον αὐτὸ χλόουσιν τοῦτο· καὶ τῶ πατρὶ
ὑπὲρ ἱλίσαπτο τῶ χεῦος· ὁ τῶ ματῶ πῶ τοῦ δὲ χὶ ὑμῖ
ως, ὑπὲρ ἰθὲ τῆ ταγνιδὰ τῆς πεφαλῆς· πρὸς δυσμοῦ
μενον οἱ δὲ αὐτὸ, σαμαρεῖται μὲν, ἰδδαῖοι δὲ, ἀγα
γὼ δὴ ποτὲ τῆς τοῦ δρωὶ ἰωαμης:—

Οὐτοὺ πρωμόνον· ἀλλὰ καὶ τοὶ ἀδελφοὺ, δὲ λουὴ

ὁ τὶ καλοῦσιν δὲ αὐτὸ, Σαμαρεῖται μὲν ἰαβὲ, ἰουδαῖοι δὲ ἰᾶ.

μῶν ἐπὶ τοῦ βασιλικῆς καὶ τῆς Ἰορδανικῆς φυ-
λῆς. Ἰωὰς πίξιαν σὺν αὐτοῖς. Ὀζὰρ ναασσών, υἱὸς
τοῦ Ἀμιναδάμ, τοῦ Ἀαρών, τοῦ Ἱερεμ, Ὀβδιε-
ρώμ, τοῦ Φαρές. Τοῦ Ἰούδα ὃς ἐστὶν Ναασσών,
φύλαρχος ἐκ τοῦ Ἰουδαϊκῆς τοῦ τῶν συμφω-
νούντων τοίνυν, τῆς ἀνατολικῆς Ἰορδανικῆς φυλῆς
Ἰωὰς πίξιαν ἐσχάτων. Ἀλλὰ σημεῖα. ὡς ἐστὶ
ποτὲ τῆς ὀξαμφοδίων, ἐρλάσησαν. ὁ βασιλεὺς
καὶ ἀρχιερεῖς, κατὰ τὸ αὐτὸν χρηματίσαι.

Πῶς ἐγένετο τοῦ φαραωθ, ὁμωσῆς.

Ὡς πορὸ ἐστὶ περιστερὰ τῆς ὁμωσῆ, ὃ ἐστὶ ὁ
μωϊασῆς ὁ ἀδὲ. διὸ δὴ καὶ περιφήμης ὁ ἀδὲ
περιπορεύεται τοῦ μωϋσῆ.

Διὸ δὴ πρὸς σωκχώρησιν ἐστὶ τοὺς φαρισαίους.
Τὰ αὐτὰ ὁρᾶσαι ὁμωσῆ.

Οἱ γὰρ νῦν σὺν αὐτοῖς ζωύτων, οἱ φα-
γουηλάται θαυμαστοὶ ῥητορικῶς, τοῦ θεσπεσίου
μωϋσῆ. Τοῦτο γὰρ ἦν, ὃ ἐστὶ μίσος καὶ τοῖς φα-
ρισαίοις. σὺν ὁρᾶσαι, ἵνα σχῇ τὸ διαφορου-
μένων γὰρ καὶ αὐτοὶ τὰς ῥαύσεις, ἐστὶ ὄφ-
λημα τῶς ῥαύσεως, τὰς κινήσεως καὶ τῶν καὶ
μεταβάλλουσι αἵματος τὸ ὕδωρ καὶ ἦσαν
περὶ ὧν ἐστὶ πᾶν θαλάσσης τὸ ὕδωρ, ἃ καὶ ἔχουσαν
φύσιν, καὶ τοὺς βαρβάρους ὀξήβαλον. ἃ μὴ δὲ
ἐπαμαξαν αὐτῶν τὰς σὺν αἰγυπτίων ὑδρω-
χοῦς οἰκίας. καὶ ἵσμεν τὸ πᾶν σὺν τοὺς αἰγυπτ.

καὶ τοῖς φαρμακοῖς, ἐκκαθαίρουσι τὸ ἡσυχῆ, παῦλαν μὴ ποιοῦσαν τὴν ἀρχήν, τὸ τοῦ τῶν κολαζόμενος εἶναι μὴ πλείονα βασάνοις, καὶ κατὰ τοῦτο τοῖς ἁπλουστέροις τῶν ἰατρῶν. ἀλλὰ καὶ τοῖς φαρμακοῖς, αὐξάνειν τὴν μερίδα ἐπιλογισάμενοι καὶ ἀπὸ τούτων, αὐτοὺς ἐκκαλεῖσθαι· μόνον δὲ χιλίους· ἐπαναδιδόντες κολαζόμενος. καὶ οἱ δὲ τῶν νοσούντων φροντίζοντες ὀλίγα, καὶ οἱ δὲ τῶν νοσούντων, κολάζω. ἰδοὺ δὴ αὐτοὺς τῶν ὑπερηφανούντων, ἐκκλησιαστὴν ἐπάνω καὶ τὸ μεζονα ζωὴν ἐξαναγόντες. τὸν βάρβαρον, τὸν σκύπα. τὸ σμικρότατον, ἐξαναδιδόντες ἡδέως ἔχουσαν. ἀπαναπλοῦν τοῦ τῶν τοιούτων πειρατῶν. τὰς μὴν οἱ φλυκτίδας καὶ τοῖς ἐπάνω ἐπιθήσομεν. ἵνα καὶ αὐτοὶ μάθωσι καὶ ὁ ἀνόητος αὐτῶν βασάνοις, ὡς δὲ μόνου ἐπιχθονίους τὰς ἁπλουστέρους τοῦ τῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ σωφρονῶσι τοῖς ἄλλοις ἀναισθήτοις τοιοῦτος, μετανοήσαντες τὴν ἀνομουργημένην τὸν μισοῦσι. τοῦ μὴ βουλομένου. ὅτι θέλεις ὧδε ἀκούσῃ, τὸ σῶμα, ἀλλὰ φαντασίαν ὧν τὸ παραυτοῦ δρόμου, ὡς δὲ πάντως φαντάσαι, καὶ τὸν ὀμόζυγον διελκύσαι. νῦν δὲ διαρρήδην βοῶσι δὲ πλοῦτον τοῦ αἵματος.

Ἢ δὴ ποτε πρώτων αὐτοῖς τῶν τοῦ ὑπάρξεις ἐπὶ γαστρὸς τῶν.

Περὶ τοῦ, ἐκκαθαίρει μὲν διαφόρους ἐκ τοῦ σώματος.

καὶ τὴν τῶν Ἰουδαίων. Διὰ τοῦτο περιέφερον μεταβλητὴν αἷμα. Τῆς μεγαλονησίας καὶ τῆς πάσης πλουσίας. Τούτου χάριν, καὶ τοῖς βαρβάροις ἀνέβλυσε τὸ ὕδωρ. ἀντὶ τῶν ἀνοσίων ἀποκτείνωσι τῶν ἀναστάντων. μᾶλλον γὰρ τοῖς βαρβάροις τὰ βρέφη, βασίζουσα μηδέποτε γὰρ τοῖς προϊμένοις μαχῆται δικαιώσαμεν. Διὰ τῆς χορηγίας μὲν τὰ προσωνάδοντα. προσώζει δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βαρβάρων ἡμῶν. ἐπὶ δὲ τῆς προσωζεῖ καὶ ἐσάπασι τῶν ἀιγυπτίων οἱ μὲν χωπτες, ἐπὶ τῆς πολλῆς πονηρίας. προλέγει δὲ τοῖς ἀιγυπτίοις ὁμωνύμοις, καὶ τὰς σκληρὰς καὶ τοὶ καιρὸν. ἵνα μὴ δόξης ταῦτα τοῖς πολλοῖς, ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὰ γένεσθαι. φόλον τὸ ὕδωρ ἐς αἷμα μεταβλητὴν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τῶν ἀιγυπτίων, διὰ τῆς φαρμακείας αὐτῶν ὡς αὐτῶς. πέλαζον αὐτοῖς καὶ ἡ θάλατα, τὸ δὲ ποταμοὶ ὕδωρ ἐς αἷμα μεταβλητὸν μόνον. ἡ δὲ ἀλοὶ καὶ νῶμεταποιήσαν θάλατιον ὕδωρ ἐς τὰ βαπτὸν καὶ μεταβαλὸν ἐς τοῦ αἵματος χρόαν. τοῦ θεοῦ δηλονότι αὐτοῖς συγχωροῦντος τὸν ὀργὴν, διὰ δὲ ἐρυθραμὸν χρείας. ἀνὰ πάντοις δὲ ἀγαθοῖς ἀλωβητὰ διὰ τὴν φυλαχθῆναι τὰ ἀναλαβόντα, καὶ ἡνὸς. ἐκβλύζαι ὕδωρ. ὡς τοῦτο μὲν ἀλλὰ μήτοι καὶ τῷ

ὁδόν, ὡς τοὺς βαλβαλχους, καὶ τοὺς νότους ἐξαλείφει· τοὺς δὲ σκνίπας, ἐκ τοῦ χώματος· ἵνα δὲ μὴ νοσῶσιν, ὅθεν ἡ θέλησις· ἵνα μὴ θωσιν, ὡς ἐρέθονται τῷ θεῷ, καὶ δίκαιος· καὶ δίκαιος ὁ θεός. τὸ δὲ αὐλὸν ἐν βουλήσει, τοῦ τοιούτου χαλκείου καὶ πρὸς χέλας ἀλίμνης ἐμφασίας· ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι μάτην αὐτὸ συμβαίνει τὸ πάσχειν· ἀλλ' ἡγοῦμαι, θεσπρωτίαν εἶναι πλησίας·

Ἡδὴ τὸ μὲν ἐπὶ φόρτον χάλαζαν, πεφυγμένον αὐλοῖς δὲ τοὺς οἴκοις τὰ αὐτὰ σωφρονεῖν·

Φιλάτος αὖ ὁ δεσπότης, ἐξ ἐναλίου μορίας παραλυπεῖ· ἀλλ' ἀχρεῖον καὶ ἠλίθιον, ἀξίωσον φεῦ δι' οὗ τοῦτο, καὶ ἡδέα δι' ἀκοῆς φαφὴ, ὀφρούμενος γὰρ φροῖτο ῥῆμα τῶν. σὺν θεραπόντων ἄρα, σκνίπα ἐλεεινὸν καὶ αὐλοῦ δὲ οἷον οἶκος ὃς δὲ οὐ δὲ προσέχει ἡδονὴ ἀκοῆς φίλον ῥῆμα τῶν, ἀφῆκε τὰ ἐναίσιμα εἰς οἷς πεδίοις· ἵνα δὲ χάλαζαν καὶ βίον σκνίπα αὐλοῦ ἐπήνεγκα, δεικνὺς, ὡς αὐλὸς ἐστὶ τῶν στοιχείων ἀπὸ δεσπότου· ὥστε καὶ ἀφ' ἡμᾶς ἀμφίβολα καὶ ἄκμονες εἰσὶν ὁ μὴ ζῶν οἷς μὴ ὠφέλιμον· οἷον δὲ ἐπὶ τόπου· οἷον δὲ ὕπο χθονίου σῖνα θεοῦ, καὶ οἷον μὴ λῆστής· οἷον δὲ φύσει θαλάσσης δεσπόζειν· οἷον μὴ ὠνὸν ὁρᾶν· οἷον δὲ τῶν πεδὶ ἐλευθερίαν ἐξουσίαν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ σύρος ἐλεῖ, θεσπρέων ὁ δὲ ἰηλ· ἀν' ἁλμάς ὡς ἀπὸ ὅλων ὅλων θεός, οὐ μόνον αὐλὸν ἀφ' ἑαυτοῦ πολεμοῦν καὶ λῆστής· ἀλλὰ καὶ δι' αὐλοῦ αὖρος καὶ τῆς θαλάσσης, ἐπαίδευσε· καὶ ὡς θεὸν αὐλοῖς μὴ ῥᾳστώνην ἀπαφῆναι δι' ἄλλων, ὡς αὐλὸς ἐστὶ τῶν ὅλων ποιητὴς καὶ δεσπότης· οὗτος καὶ ὁ μακαρίτης ἀφ' ὃς πρὸς αὐλὸν εἰρήνης ὑποῦ· ἵνα λυθῶ, ὁ λίτους ὢν ἡ λύρα τὸ πλήρωμα αὐλητής·

καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου· Τὰ ἅρματα τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων, μετὰ τῶν ἁγίων. Βουλήματα ταχέως, τὰ ἀβάσταλα τοῦ νοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀπορράγου πλοκὴ σύρουσα· ὡς δὲ οὐ κατὰ σάρκα λαλοῦμεν τὸ θεῖον. Οἰκονομικῶς δὲ πρὸς παιδαγωγίαν· ἵνα ἔχοιεν ταῦτα· φησὶν, καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ προλῦσαι ἡμᾶς τοῖς ἀγγέλοις, ἢ τοῦ λαθεῖν αὐτοὺς πῶς ἀλλαχοῦ φησὶ· τὰ τῶν ἀγγέλων ἀνέλεγε πρωτότοκα. Πᾶσι πρωτότοκον οὖν τὰ τοῦ θεοῦ, τοῦ ἡλίου, ἀστραπῆς ἐκδύνοις ἐστὶ δουλαγωγά· τοῦτο γάρ, καὶ ἀλλοῦ φησιν ὁ θεός· υἱός πρωτότοκός μου ἐστὶν ἡλίου· ὁμαλὰ δικαίως τὰ τῶν ἀγγέλων πρωτότοκα τῷ θεανθρώπῳ παρέσεμψεν· ἴσως οὖν καὶ τοῖς ὡς πρωτότοκος· καὶ ἀσχέφοις ἔχει· ὅταν γὰρ πρωτότοκος μὴ τοῦ θεοῦ λαὸς ἔχῃ μάλιστα, ὡς τοῖς ὁ καὶ τὰ δεύτερα, γένοιτο τῆς ὁρίας τελευχήσῃ, ὁμαλὰ καὶ τῶν πρωτοτόκων ἀπὸ λαῶν· λαὸς γάρ φησι, λαοῦ ὑπερόξει· καὶ ὁμόζωον δουλοῦσθαι ἐλαττωνεῖ·

Αἰτῶν ταῦτην· τὸ πρὸς τὰ ταχέα τοῦ θεοῦ τοῖς οὐρανίοις, αἰτῆσαι τοὺς ἀγγέλους, σκοῦχρυσα καὶ ἀργυρᾶ· καὶ ἑαυτὰ· καὶ σπυλοῦσαι τοὺς ἀγγέλους· οὕτω γὰρ ὁ σοφὸς, τὸ σπουδαῖον ἀπαρνεῖσθαι·

Πολιῶν ἀγγέλων πόνου ὑπὲρ μυσταγωγῶν τῶν θεουργῶν καὶ τῆς χορείας· καὶ πλήθους οἰκοδομῆς·

βουλὴ τοίνυν ὁ θ̄ς, μὴ θέλειν αὐτοὺς ἐν τῷ
λαβεῖν· πόθεν καὶ ταῦτα προσέταξε· καὶ μηδεὶς
ἀδικεῖσθαι νομιζέτω· τὸ, τοῦ Φαραὼ τοῦ λαοῦ πλῆθος,
τοὺς Αἰγυπτίους τὸν μὴ θέλειν ἐκπραχθῆναι
ἐπιτιμῶν γὰρ πάντας, τοὺς ἀστοὺς· μὴ μόνον
τῶν τοῦ βασιλέως σωμάτων·

ἀλλὰ φοβοῦνται, προσέταξεν αἰτεῖν παρὰ
τῶν τοῦ πλησίον·

Ἀφμνησον βουλὴ φυλαχθῆναι τὴν σοφίαν τῶν μὴ
„ δι᾽ ἃ τοῦ θ̄ καὶ νομοθέτου ἐν αἰγύπτῳ· ἐὰν ἐρωτήσῃ
„ ἀκοὴ σου παρὰ τοῦ πλησίον σου τί ἐστι τὸ πασχ̄, ὁρᾷς. ὅτι ἐν τῇ νυ-
„ μφίῳ ἡμέρᾳ· ἐξῆλθαν οἱ πρωτότοκοι ἡμῶν καὶ
„ ὑμῶν. ὅλη ἡ πατάξεν τὰ πρωτότοκα τῆς
„ Αἰγύπτου. καὶ ἐρυσάτο τὰ πρωτότοκα ἡμῶν
„ ὑμῶν. διὰ τοῦτο ἐπάταξεν τὰ πρωτότοκα τῆς
„ Αἰγύπτου. τούτου χάριν, περιπολοῦμαι αὐτῷ
„ καὶ θύω τὰς ἡμῶν ἑορτὰς τῆς ὁδοιπορίας πορεύ-
„ σθαι τὸ χῶμα. ἵνα σωσαν φησὶν αἱ σοφίαι ἡμῶν
„ πορεύεσθε μίαν καὶ τὰ νῶτα ἡμῶν, ἐν τοῖς πρό-
„ σωπον ὑμῶν. καὶ αἱ βακτηρίαι ὑμῶν. ἐν ταῖς χερ-
„ σὶν ὑμῶν. καὶ ὑποδήματα αὐτῶν μὴ ἀποδύσασθε. καὶ
„ χαλκοφόρεσιν αὐτῶν. τὸ δὲ καὶ χαλκόμιλον φίλων, ἑρμήνευ-
σεν, σκαβαλήρια. ὁ δὲ ἰωσηπος. νόσφα
σθαι, ὁ δὲ σύμμαχος, νόσφασθαι. ὁ δὲ φασὶ
λίων. φασὶ· αὐτὸν τὸν ἑβραϊκὸν ἐκφωνεῖς
φωνὴν, σημαίνῃ δὲ τὸ ὄνομα, τῶν ἑβραίων περ
τὸ τόπων τὴν σφίαν. περιπολοῦσθε γάρ, οὐκ -

μων οὐσίαν λαβ'' καὶ τὸ αἷμα τοῦ θυμοῦ
προβάτου ἀμβάλλουσας τοὺς σταθμοὺς ἐπὶ χρῆσαι
καὶ τὰ φλιάν· ἵνα δὲ αἱ θῖες τὸ χωρὶς ὦσι πάλ
ξαι τὰ πρωτότοκα τῶν αἰγυπτίων, ἰδοὺ τὸ αἷμα,
ὑπορρεῖ τῶν ἑβραίων τὰς οἰκίας· ἢ καὶ πρόδηλοι
οὕτως εἶναι δοκοῦσι σώματος φύσεις· ἀπὸ δὲ
τοῦ ἀμνοῦ καὶ τὸ ὄνομα θυσίαν τοῦ θυσιαστηρίου
νίαν· καὶ ἡμᾶς τοὺς τὸν ἄμωμον ἀμνὸν θύοντας,
γνῶναι πρέπει ταῦτα τοῦτο τοῦ τρόπου· καὶ δὴ τοίνυν
αὐτοῖς λαβεῖν, ἢ μόνους ἐκ τῶν προβάτων ἄρνας ἐνι
αυσίους ἀπὸ καὶ ἐνιαυσίους ἀπαρνοῦ ρίφους· ἢ ἵνα δὲ
ταῦτα πάντα θύσωσιν, ἀλλ' ἵνα δὲ μὴ πρόβατον
ἔχων, θύσῃ τοῦτο, ὁλιγανίζων προβάτου· τὸν
ὄρνιθον· παραγγέλλει τοῦτον λαβεῖν, τῇ δεκάτῃ
τοῦ πρώτου μηνός· ἵνα δὲ τρυπήσῃ· πρὸ τῆς ἐξόδου τῆς·
τῇ δὲ ἐτῇ πρὸς ἐσπέραν, τὸ θῦσαι· καὶ δὲ ταύτῃ
γὰρ τῇ ὥρᾳ ἐσπέραν, καὶ ὁδὸς ἀπόστησις χῆς, παρελθεῖν
τοῖς ἰουδαίοις· μετὰ πικρίδων δὲ αὐτὸ βρωθῆναι πρέπου
σαν, ἢ ἀναμνησιν τῆς ἐν αἰγύπτῳ πικρᾶς
τῆς ζωῆς, καὶ τῆς χαλεπωτάτης δουλείας· διὰ δὲ τῶν
ἀζύμων ἐμφαίνει, ἢ μόνου τῆς ὁδοιπορίας τοσού-
του, καὶ τὸ τῆς ῥοφῆς αὐτοῦ χρῆ, ἀναπαύσεως
πρόσκαιρον δὲ ἰσχύος τῆς αἰγύπτου τῆς ἀπὸ φύ-
ρασθαι πλίθας· ἢ τῶν ὀπτῶν, πυρμώδες·
πρόσχειν λέων ἀπὸ τῆς ζύμης σῶν φαγεῖν
πολυγραμμάτων· ὠμὸν δὲ καὶ τοῖς ἑψητοῖς

ἵς ἐν ὧν πρὸ βάλου κατὰ σαυτὸν ἔχειν τὸ πά-
θος, φιλαδελφίαν αὐτοῖς ἐκ παιδίων· καὶ τοῦ
θεοῖς ποιητὰς εἶναι· σὺ δὲ τοῦτο μὲν καλόν ἐστι
καὶ τὰ πορίσματα τῶν ἔργων, καὶ ἀπολαύσαι·
καὶ θεῶν ὑπόρασιν μὴ φυλάττεσθαι· ταῦτα καὶ τὰ
ναγκάζων αὐτούς· καὶ δὴ τοὺς γάμους, ἵς
κοινωνίαν τῆς ἑορτῆς, ταῦτα δὲ πάντα, σὺν λύπῃ
χρωμένους ἱερείων ἀνίγματα· χρίομεν γὰρ καὶ
λιμῷ σὺν ἄλματι τοῦ ὑγροῦ ἀμνοῦ· οὐ μόνον
τῶν φίλων, ἀλλὰ καὶ τοῖς δούλοις· καὶ ἐμ-
βόρμων· τῶν γλῶ τὰν καὶ τὰ χάλκη, καθαίρου
τες καὶ ἁγιάζοντες· καὶ δὴ τὸν νοῦμον ἀν
λιμῶ φιλίας, τὸ γῆινον· ἀντὶ δὲ σὺν λόγῳ
τὸ ψυχικὸν καὶ τὸ κατὰ θυμητικόν· ἀφ' ὧν πάν-
των· καὶ τὸ μὴ τὸ σῶμα, μὴ τὸ ἄψυχον ἐσθίειν.
ἀλλ' ὧν πάντων· γὰρ μόνους σὺν ἅλματι
προσβλέπομεν· ἀλλὰ τῶν δὲ ἀνοίαν ἀνερω-
μεν, γὰρ μὲν ἀνίνους λόγισμοίς, τοῖς θείοις ἐπι-
τάλομεν λόγοις, τοῦτο γὰρ καὶ ὁσίας λύσιν
τηρόησεν· ὡς ἀναμίγνυσθαι ὕδατι τὸν οἶνον,
ἀλλὰ μόνως θεοχρωμάτων πορίσματα· τῇ τοῦ πα-
γίου πνεύματι· τὸ δὲ μὴ καθαρίσθαι σὺν τῇ
θείῳ ὑπορασίαν, γὰρ νοοῦμεν· ὅτι ὁμίλη
βίος· σὺν συμβόλων γὰρ ἔστιν· ἀπὸ τὰ ὁρώ
μενα ἐπὶ νοητὰ πράγματα· τὰ δὲ ὅσα τοῦτο
βάλουσιν ὑβρίβουσιν, οἱ κακῶς τὰ φρονοῦντες

λόγια. καὶ ἐστὶν οἱ καὶ ἀνάπαυσιν μὴ
ταφόρτον ἀλλὰ φάρμακον. τὸ δὲ μὴ μόνον ἐκπεσοῦσιν,
ἀλλὰ καὶ ὀρίφων λαμβάνειν, τὸν θεὸν παρ'
κυρίου πρὸς φιλανθρωπίαν. ἀλλὰ μόνον ὑπὸ δικαίων.
ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἁμαρτωλῶν, ὅταν ἡ τῆς χρείας τὸ
ὁρίου ὑπομιμνήσκῃ πάθος. οὕτω δὲ ἐνοδεῖ ἄνθρωπος
ἡμᾶς ὀφείλοντας. ἀμνοῖς μὲν γὰρ, τοῖς ἐν ἡμῖν
ἀπλοῦς καὶ ἄμωμον. τοῦτο δὲ ἐν οὐ τοῖς οὕτων, ὀρί
φοις. ὀρίφου γὰρ ὑπὸ ἁμαρτίας ὄνομα προσφέ
ρουσι κύλικας. καὶ ἐν τῶν θείων δὲ μυστηρίων οἱ μὴ τὰ
λαμβάνοντες. οἱ μὲν, ὡς πεσοῦμενα λαμβάνον
σιν. ἅτε δὴ τελέαν τὴν ἀρετὴν κεκτημένοι. οἱ δὲ,
ὡς ὀρίφου. δι' ἀμετανοίας, ὀφλήσοντας
ἐν ἁμαρτημάτων κλίσας. οὕτω καὶ ὁ σπρὴμ.
δηκοῖ ζιζανίων μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐπιφύτων ἄρτων
τοὺς σῖτα λεληθότας διὰ τρυφὴν καὶ ἡμῶν δὲ ὀδι
κοῦντας ἐκκλησίαν ἔχειν τὰς ὀσφύας πορίζοις
μεν. καὶ τοὺς πόδας ὑποδεδεμένους. καὶ τοὺς
λύχνους καιομένους. ὡς οἰκέτας δεσπότην
προσμένοντας. ἀναβρᾶσι μὲν ὡς ἀγνοπλίων
ἀπαλλαττόμενοι καὶ δὴ τὸν χαλεπὸν ἀγῶνα γυμνάζο
μενοι, τοῦτο ἔχουσι σχῆμα. ἡμεῖς δὲ, ὡς ἐν δεῖ
ἐνταῦθα εὐδρομήσαμεν βίον. διὰ τοῦτο καὶ
ἡμῖν ὀφθεὶς πᾶσι κελεύεται παῦλος. βοᾷ γὰρ ἁπα
χοῦ τὸν παλαιὸν ἐνδύμενον. ἵνα ἢ τὸ νέον φύ
ραμα. καθὼς ἐξαίρεσις, καὶ ἐστὶν ἀγα-

καὶ ἐν τῷ π̄ ὑμῶν ὑπορίπτωμεν ἐπιθήκας· καὶ
περισήκωμεν· ὡς τοὺς ὀρτάζοντας, μὴ ἐν ζύμῃ
παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας·
ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθ̄ν· ἀναστὰς δὲ
πρωὶ μεμνήμεθα τῶν ὑμῶν ἐν τῇ προσευχῇ· καὶ προ-
σηλύτους μεταλαμβάνοντας παλαιά, περισήκεις,
χώραν γὰρ τοῦ περισήκτου, ἐπάλληλοι, καὶ ἐγκο-
μίας ἀπεδέξατο· ὅσαι γὰρ φύσιν ὡς ἀπὸ
χθονὸς τῆς ἐκ̄, καὶ τὸ, ἐν οἰκείᾳ μιᾷ ἁβρωστίᾳ·
φύλλα πουοῦν οἱ πιστοὶ, ἐν μόνῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, τῶν
θείων μυστηρίων μεταλαμβάνοντες· τὰς δὲ τῶν καὶ
ῥιζῶν σὺν αὐξομαζούσας ἐκλεκτὸν πόμωσι· ταμιεῖα
πρωτότοκα καὶ τῶν βοῶν καὶ τῶν προβάτων,
προσφόρεται ἀναγκαιοτάτη καὶ θεῖ, τῆς τῶν πε-
τεινῶν αὐτῶν ὁρίας ἀναμιμνήσκων, ὁ δὲ γὰρ
αὐτὸς τῶν θυμάτων ὁ νόμος καὶ τῶν ἀνθρώπων
ὡφῶν ὑπαλλαττόμενος· τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ
νόμος λέγει· ἐὰν ὁρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου λέγων
λέγει τοῦτο, καὶ ὀρεῖς πρὸς αὐτόν· ὅτι ἐν χειρὶ ἰσ-
χυρᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ὁ κ̄ς ἐκ τῆς αἰγύπτου· ἐξ
οἴκου δουλείας· ὅτι καὶ σκληρυνομένου φαραὼ τοῦ
ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς· καὶ ἀπέκτεινεν ὁ κ̄ς πᾶν
πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτου· ἀπὸ πρωτοτόκου
ἀνθρώπου, ἕως πρωτοτόκου κτηνῶν· διὰ τοῦτο
ἐγὼ θύω τῷ κ̄ῳ, πᾶν διανοίγον μήτραν· τὰ δὲ
σωζόμενα· τῶν πρωτοτόκων υἱῶν μου· λυτρώσομαι·

καὶ ὕσσωπον μετὰ οἴνου πῖνε τῆς ἡμέρας καὶ ἀσθμαίνων τοῦ πνεύ-
μονος φλεγμαίνουσι καὶ ἡ χροιὰ τοῦ προσώπου ἐξαί-
φνης ὠχρὰ γίνεται καὶ ἀποκάμνει καὶ ἀπορεῖ τῆς ἀναπνοῆς καὶ
ἐὰν μὴ ἐκκαθαρθῇ τὸ ἐμπύημα ἀποθνήσκει ὁ ἄνθρωπος.

Πάσης ἀπορίας τμῆσις καὶ πάσης ἀπορίας.

Περὶ τμήσεως ὀφθαλμοῦ. ὅταν τμηθῇ ὀφθαλμὸς καὶ ἐκπέσῃ ὁ
κόρος τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ ἐκπέσῃ ἡ ὄψις τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ ἐὰν
μὴ ἐκπέσῃ ἡ ὄψις τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐὰν μὴ ἐκπέσῃ ὁ κόρος τοῦ ὀφθαλμοῦ
καὶ ἐὰν μὴ ἐκπέσῃ ὁ κόρος τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ ἐὰν μὴ ἐκπέσῃ ἡ ὄψις
τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ ἐὰν μὴ ἐκπέσῃ ὁ κόρος τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ ἐὰν μὴ
ἐκπέσῃ ἡ ὄψις τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ ἐὰν μὴ ἐκπέσῃ ὁ κόρος τοῦ ὀφθαλμοῦ
καὶ ἐὰν μὴ

κόσμου τοῦ ὁλόου. τῆς τῆς σαρκὸς λύ-
μαίνεται ὅλου, πάντων γὰρ καὶ τοῦτο. τῆς θέας
ὅλον θαυματουργίας, χρήμασι ὅλου θεν, τῆ
τῆς θέας γραφῆς ἀληθέα, τῶν δὲ ὕδατος
πανωλεθρία, τὸ φαραὼ πανστρατιὰν παρὰ
λωλε ὁδηγοῦ ὅλος δικαιοῦ, ἐπὶ δὲ πρὸ ὕ-
δατος ἀνέχεται ἰωνοῦ ραίων βρέφη:

ὁ πόσον ἐστὶ τὸ ξύλον τὸ γρῦ καὶ αν ἐν τῇ μέρᾳ
τὸ ὕδωρ:

Περὶ τοῦ καὶ ἀνόητον τό, ταὐτοῦ γὰρ μέλαχθεν.
ἀρχὴ δὲ ἐν μῦν μαθεν, ὡς δὲ ἀξύλου τὸ ὠικρὸν ὕ-
δωρ. ἧς γρῦ καὶ αν μετεβλήθη φρόνου. καὶ τοῦτο γὰρ
ἰωὴμῶν προδηλοῖ σωτηρίαν. τὸ γὰρ σωτήριον ἰου
σταυροῦ ξύλον. ἰῶ ὠικρὰν ὄνιν ἐθεν γρῦ καν ἐν
θάλασσαν:

πῶς ἐνοητέον τό, ὑπὸ ἰου ἀ ππ ἁρμένον
πάντες ἧς μωνσεῶς βαπτίσθησαν εἰς τὴν
νεφέλην καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ πᾶν τὸ
αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον. ἔπινον γὰρ ἐκ
πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας ἣ δὲ ἦν ὁ χ̄ς:

Ὑπροσῶν ἰωννέων, ἰα παλαιά. καὶ οἱ κατὰ μὲν ὀνό-
μος ἐθνικοί. σωματικοί, κεχάρις. ἀπὸ δὲ ἰσραὴλ
ὠνου ἰοὺς ἑβραίους οἱ ἁγιώτατοι. διαβάντες δὲ
τὸν ὄρυθρὰν θάλασσαν οἱ ἑβραῖοι. τῆς ὠικρᾶς
ἐκείνης πολίων ἀπηλλαγησαν δικαίως θεάς,

τὸ πνεῦμα τῆς πολυμβήτρας, καὶ θάλασσα. καὶ
δένδρα, τοῦ πῦρ. ὀλίμωσης, τοῦ σὰρξ χῦ. τοῦ
στρου, καὶ ἄνθρωπος τοῦ λαβὸν δὲ, ὄφαραὼ, τῶν
δαιμόνων, οἱ ἀγγελικοὶ. τὸ μάννα. τῆς θαλάσ σο
φῆς. τὸ δὲ τῆς πέτρας ὕδωρ, τοῦ σῶτηρίου αἵματος.
ὡς πορεύεσθαι μετὰ τὸ λαβεῖν αὐτὸν τὸ ὄρος
θρᾶνθάλασσαν, καὶ τῆς ξύλου σοφῆς, καὶ τὸν
παραδείσου ἀποκαλυφθέντα μάλα. οὕτως καὶ
μεῖς μετὰ τὸ σῶτηριον βάπτισμα. τὸν θεῶν μετα-
μβάνομεν πρίων:.
ὃν θαμὸν γραφή, λέγει μετὰ τὸ ἐληλύθεναι
τὸν ἰσραηλίτας, μόνα ἄρτους. ἀπφω
κησαν ἐν ἀγγαὼ τῶ. ἐν θαλὶ προσῆλθον οἱ ἐξ:.
ὡς ἐν τῶ παρούσῃ βίβλῳ. σὺν ἀχὶθαμ. καὶ ἀπα-
ρῶκησαν ἐν τῇ χαναάν, σὺν ἰακὼβ. μετὰ τὸ
ἐπανελθεῖν αὐτὸν. ἐκ μεσοποταμίας. καὶ ὁ
τε μὲν λέγει ὅτι πεπληρώκασιν οἰκοῖ ἡμ.
σὺν ἀχὶθαμ τὸν ἰακὼβ. ὅτε δὲ τελέσθησαν.
ἐνδυνοῦσαν:. θαλὶ τῶν ὁ χς ὠνομάσθη:.
ὡς ὁ τὸν πεφυγωμένος, τοῦ διαστόλου χῦ. τὸν
καὶ θάλασσα. βαπτισματος ἐσημειώθη.
καὶ τοῦ γένους ἐν αὐτῷ βαπτισθέντος, κοινω-
νοῦ μένος γάρ μασι αὐτῶ. ἤθελε ρὸ. θλῆψεσι:.
θαλὶ δὲ τὸν ἀπολλωνίδ μάννα πεθεσημείωσεν
ὁ πεθφῦ θαῦ:.
ὡς ἀπολλωνίδ τοῦ τοῦ δωρεὰ θλακονησαντ,

λιγὰρ ἀσώματος φύσις, οὐδὲ ἁπτὸν σῶμα. ὁ δὲ
ὡς ἄρτος ὠνοῦ περιγραφόμενον. ἐπὶ δὲ ἀνωφε-
κατωκίχθη. οὐκ ἔξωθεν τοῦ ὠνοῦ. ἀλλ' ἔνδοθεν τοῦ
ὄρους. οὕτω καὶ περὶ τὸν τοῦ ὠνοῦ περιγράφουσι.
, ὁ λεπτὸς μάννα ἐκλήθη.
Ὑφὶς ἀντὶ τοῦ λεπτὸς ἀμήλους πρώτων. λ'
, τοῦ. ἐπωνύμησαν τοίνυν αὐτὸν προσηγορίαν. λ'
, τοῦ. τοῦτο δὲ ὅρμημα, τὸ μάννα τοῦ ὅλε
, ἡ ἱστορία δηλοῖ. ἰσόν τι γὰρ φησὶν οἱ ἑβδ.
, ἦ που ἄδρος ἐστὶν ὕδρω. λ' ἐστὶ τοῦ. οὐχ ἡπόνας
, λ' ὧν. ἐγὼ δὲ τοίνυν ὁρῶ τινας, ὄνομα, τὸ δὲ
. ὡς ἐγὼ ἐνυμήλι. ὁ σύμμαχος. οὕτως ἑρμήνευ-
σεν. ὡς ἄμηλος ἐνυμήλι. τὸ δὲ γομόρ, μέτρον
ἐστὶν ἑβραϊκόν. ὁ δὲ ὀνομαστὴς ὅτι τὸ
πλῆθος τοῦ ὧν ἐξηριθμημένων, ὡς δὲ ἴσον πρὸς
ἕφη, πρὸς ἡμισυνόπλας ἀντὶ πλὰς ἔφη.
ὁ δὲ τὸ κατὰ λεπτὸν φησὶν ὡς τὸν ὑσερέαν. τοῦ
, μάννα, ὁ δὲ φησί.
Πρὸ νόμου παραβάσεως. ὁ δὲ σύμων γράφει
φρουτὶ δωνὲ λόνθορνβίον. ὑπέχει δὲ καὶ φη-
κάστω αὐτοῖς ἡμέραν παρέχειν. τῶν ἀναγαίων δρο-
φῶν. ἐκεῖνοι δὲ ἀπιστήσαντες, μέρος τι τοῦ συλ-
γέντος, ἐς τὸν ὑσεραίαν ἐφύλαξαν. ὁ δὲ τοῦτο
ἐπώζησε. ὅτι γὰρ τῆς τοῦ μάννα φύσεως τὸ
πάθος, μαρτύρει τὸ σάββατον. ἐνῶ ἀκαρβὴς
ὁ ἀτηρὸς τὸ, τῷ ποσὶ οὐ πατῶ. μαρτύρει δὲ

καὶ ἐν τῇ κιβωτῷ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀφύλακτον
μένειν. — ἡ δὲ ἐν τοῖς σάββασιν, ὅτι πάρεχε τὸ μάννα.

Πρὸ δὲ μόνοις αὐτοῖς τοῦ σαββάτου τὴν ἀρχὴν ἐνομοθέτησεν, ὅργανα αὐτοὺς διδάσκων φυλάττειν τὴν τῶν ἐντολῶν. τοῦ δὲ τῆς φύσεως, ὅτι κύκλος ἐστὶν ὁ χρόνος, ἀνίσχων μὲν ὁ ἥλιος· καὶ ἡ σελήνη ὡσαύτως· καὶ τὰ ἀνέμων τοῦ ὕετοῦ ὡσαύτως· καὶ ἀνέμων τοῦ ἐναντίου· καὶ γῶν αἱ κλίσεις καὶ ἡ ἐν ἀλλήλοις τάξις.

οἱ δὲ υἱοὶ Ἰηλ· ἐφάγοσαν τὸ μάννα, ἔτη μ.

Κατὰ φυλὴν κατ' ἐγραμματεῖον, ἡμέρᾳ μ ἔτη. ἐγράφη δὲ τὸ βιβλίον· πᾶν ὄργανον λατρευτὸν ὑπὸ λίθου, ἐν σαββάτῳ.

Λατρευτὸν λέγει, ὃ τῆς ναυσουχὴν τὸ τῆς ὑλικῆς καὶ βιωτικῆς ἀσχολίας.

πλὴν ὅσα ποιητὰ ἔσται πᾶσι ψυχῇ· ταῦτα μόνα ποιητὰ ἔσται ὑμῖν.

Ὅσα ποιητὰ ἔσται ὀξανάγκης· καὶ καλὰ φύσιν· ὅσα φύσει καλὰ καὶ ἀναγκαῖα πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις.

πρὸς ὅπλοις ἐχρῶτο, ἐν ἀμαλήκ πολεμοῦντες; ἐν ἀγῶσι πρὸς ὑποβρυχίων γυμνασίαν.

Ξηρὰ ἀθήλαστα μετὰ τῶν ὅπλων τὰ σώματα, ἃ ἐστὶν ἀπὸ τῶν ὑδάτων. ταῦτα σκληρὰ ἔσται ἐχθρὰ τοῦτοις ἐν τοῖς πολέμοις· ὅτι παρὰ σπολὺ ἐκάλυσαν ἐβραῖοι τὴν ἡμέραν.

Δι|ὸ λι παρεκολούζει τούτοις τὰ τοῦ σαββάτ:
ἀλλ' ἵνα μὴ ἐμποδὼν ἐκείνων ὦμεν, ἐνι-
καὶ ἡμῖν καθάπερ ἐκεῖ, ἡ πλάνη:

Τοῦ τρωθέντος ὑπορίπημεν ἐκείνου τοῦτον.
ἐκείνων τὰς χεῖρας. ἐκάθηντο ἐν τῷ πόρ-
της ἁλησθέντας ὁδοῦ ἀμ. ὡς πορεύεσθαι τοῦ θορά-
που τὰς χεῖρ ἐκείνου. ἐκεῖ τοῖς ὁ ἀμαλήκ.
δὲ τοῦ διαστόου τὰς χεῖρας ἐκείνου. καὶ
λῦ τοῦ διαβᾶ ὑπὸ φος. καὶ ἐν ἐκείνῳ δὲ
πολέμῳ. ὅτου σῆς ἡμῶν ὁμῶν ὑμος. τὸ δὲ πᾶν
ὑπὸ ρίας. τὸ τι τῶν πεσοπηγορίαν λαβών, καὶ
τοῖς λοιποῖς χηπαλμωσ σωσεργοῖς. ὧδε
ποὸ της χὲ ὑπουργοῖς. τοῖς ἱερεῦσ ἀποστόλοις:

Τὸν ὦρ, ὃ ἰδοπος, ἀνθρακὺ ἁμαρτίας τῆς
ἀδελφῆς μῶν ἀῶς:

Τί ἐστιν ὑὸς ἀθέμοι λαὸς πορεύσιος, ἀπὸ πᾶν
τῶν ἐθνῶν ἐμὴ γὰρ ἐ πᾶσα ἡ γῆ:

Πᾶν ὧν ἐμὶ φησὶ πολητῆς καὶ διαπο. καὶ πᾶν τῶν
ὧς πολητὴς, προμηθοῦμαι. ὑμᾶς δὲ οἱ οὖν δὲ
ναλαὺ ὁ ἐξ αἱρετον, ἐμαυτῷ ἀφιόρωσα. τοῦ
ζῆφ ἐπὴ γαγεν. ὑμῖν δὲ ἐστε ἀθέμοι βασίλιον
ἱεράτευμα. ἔθνος ἅγιον. ὡς πορ καὶ τοὺς λοιπ
ἱεραρχίας, τῶν ἄλλων φύλων προτιμήμενα.
καὶ ἐστὶν ἐθάν ἀφωρίας λατρεύειν ἐν τῶν
ἄλλων ἀμελῶν. καὶ διὰ τούτων. τῶν ἐκείνων
πολούμενος ἐστὶ μῶν. ἐστὶ τοῦ ἀβραάμ.

καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ ὁ ξυλέξαλο πόρμαρῶ.
ἐπ᾽ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἐμελλε καταρχλασάν
ὁ λαὸς τῆς χῆς· ἐπ᾽ ἀστασι δὲ τούτων ἐστοὺς ἐν τοῦ
συγγιγνομένους, τὰ οἰκιάνε ἐπὶ σὺν ἀνὶς δώλα-
μιν· καὶ πάντας αὐτοὺς ἐδίδασκεν τὰ τῆς θεοσε-
σίας· ὅδ᾽ οὗτος μόνοι θρημῶν ἀνεπιφήμη
πᾶς ὁ λαός· καὶ θεὸν πάντα ὁσαθεῶν ὁθεὸς· πρὸ
ἡμῶν καὶ χρυσόμεθα, αὐτῆ δὲ τοῦ λαοῦ ὑποσω
θήκη, ὑπογραφῆ ἐνί· ἐοικε γράμματ᾽ ἐφ᾽ οὗ ὃν
καὶ ἐθνὶ οἰκέαν παραβάντες ὁμολογίαν, ταῖς τῆς
νομοθεσίας ἀρᾶις ὑπεβλήθησαν· ὧν τοὺς
" θεὸς αὐτοὺς ἐποίησε κότας ὀχῆς ἡλανθόρωα· χῆς
" γὰρ φησὶν ὁ ξηγόρας ὑμᾶς· ἐν ἧς καταράς
" τοῦ νόμου γεγόμενος ὑπὸρ ἡμῶν κατάρα ἐν· τὸ μὲν
" τὸ πορ᾽ οὐσίος, ὁ ξάιρετος ὁ συμμαχος ὑρμέ-
" νουσεν· ἡ δὲ τῶ γὰρ μόνον ἀγγέλθῶαι·
ἀλλὰ καὶ τὸ λῶαι ταὐτὰ τῶ προσετάγησαν·
ἵνα τοῦ νόμου ἀνέχῶν··

Δε᾽ ἀ᾽ ὧν σωμαλικῶν αὐτοὺς, ἐποῖ τὰ᾽ ὧν ἐνικὰ πρόση
γε· καὶ ὁ κόσμος ἐν ἐξῆ καὶ οὐ λαβεστέρους τοῦ·
ἐλεγίζον γὰρ ἐν τοῦ ὧν· ὡς πρὸ σωμαλικῶν οὐ τῶν οἰ-
άνοιαν κατὰ γὰρ ἐλὸν πρόσωπα, διὰ τοῖ τοῦτο· καὶ
σαλπίγγων φωναί· καὶ πῦρ πρὸ βρο τῶν· καὶ
γνόφος καὶ θύελλα, καὶ πῦρ· ἐν τῆ τοῦ ὄρους
λῆρωρέα· καὶ καπνὸς ἄφαν τος ἐκπεμπόμε-
ἵνα δὲ τούτων ἅπάντων, τῶ λίθην ὧν αὐτῶν κα

μαλαξη καὶ· ἐπὶ γὰρ τὰς μὴ τοῖς ἀγαθοποιοῖς
ἐπανεχθήσας ἐθεάσαντο λιμῷ· ἀλλ οἱ δὲ πρὸς
τῆς πατρὸς οὐκ ἔλαβον· διὰ τοῦτων δὲ δηλοῦται
ὅτι καὶ πᾶσας ὡς τιμὴ μόνον ἀφαπάντους τὰς
ἀρρήτους ὀργυιάς· ἀλλὰ καὶ δεῖ σὺν αὐτοῖς τὰς
λιμωρίας· τοῦτον χάριν καὶ περὶ τῶν ὄρνιθος
ἔφη· οἱ ὄρνιθες ἐμπίζοντες κύριε τῷ θεῷ, ἵνα αὐτοὺς
σαν μὴ πολλὰ πάλαξη ἀπαύστων ὄντες· ὑπὸ δὴ γὰρ
θεοῦ λιμὸν αὐτοῦ θαρρεῖ· ἀλλὰ δὴ τὸν θεὸν λατρεύ-
οντες πιστοὶ μόνοι, δηλονότι· ὡς διαφόρους τοὺς
τοῦ θεοῦ λατρεύοντας, τοὺς δὲ θεοὺς εἶναι τῶν
μὴ νῦν προσήκει· πῶς νοητέον· τὸ, οὐ-
κ ἔστιν αἱ σοὶ θεοὶ ἔδροι τολμῶ ἐμοί·

Οἱ μὲν οὐσίαν τῆς θείας ὁμολογοῦντες, φύ-
λαττοι δὲ τὸν νόμον τῆς θείας φωνῆς· ἀλλογάρ
περὶ τῶν θεῶν φύσιν· θεὸ πολὺν οὐκ ἀνέχονται·
οἱ δὲ τῶν ἀφέδρου καὶ ὀνομίου πορισμῶν λέγω·
τὸν θεὸν νόμον, ἀνελπὶς παραβαίνουσιν· οὐ δὲ
μὴν τοῦ μόνου ὁμολογοῦντες· πλὴν σὺν δὲ ἀποκαλοῦ-
σι καὶ τῆς θείας οὐσίας ἀλλότριον· τοιγὰρ θεῦ λέγον-
τος· οὐκ ἔστιν αἱ σοὶ θεοὶ ἔδροι τολμῶ ἐμοί· δῆλοι
δὲ θεοῦ ἐδράσου εἶναι·

φόβου καὶ ὁμοίωμα, περὶ ἀνελπὶς διαφορᾶν·

Ὁ φόβος δὲ λιμὸς ἐστὶν ἀνελπὶς· τὸ δὲ ὁμοί-
ωμα, λυπὸς εἶναι ἴνδαλμα καὶ ἀπάτασμα· ἐπεὶ
τοίνυν ἄλλως ἀνελπὶς διαφοροῦσιν αἱ τὰς ἀχύφθ

σώσας μορφὰς σφίγγας καὶ ῥίζωνας καὶ κηπάωρ.
καὶ ἀγγέλων πτηνοειδῶν πρόσωπους. καὶ βουκράνους,
ἀφλωλακαλ. τὰ τῶν ἀχύφεσώ των μιμήματα.
ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ἀφωσώ των ἀφαίματα.
οἷον ἡλίου καὶ σελήνης. ἀστέρων. ἀνῶν θη-
ρίων. ὄρεων τε καὶ τῶν τούτοις ἐπωλησίων. τοῦ
τοις κελεύω. μήτε προσκυνῆν, μήτε λατρεύειν. τὸ
γὰρ πλῶσις ἀπαγορεύω ἀμφότερα. ἀπὸ πολλοῦ
μὲν γὰρ ἐνὰς προσκυνημὼ ἀμφότερα διὰ τοῦτ
ἀνῶν φόβου. οὐμὼν καὶ λατρεῦσαι καὶ ἀφυχῶ,
ἐσόδαξ ενως ἐπάδρου ἀαβές.

λ΄ τὸ, ὃ ἐστὶ ζηλωτὴς εἶναι.

Ὁ νόμος ταῦ ξένε πέχθ ἀνδρὸς. ὃς λαὸς γένηται,
καὶ τοῦ τοῦ μᾶς ἐσόδαξ ενὸ δια τοῦ ης ἐστὶ δαμῶν
σαῖου χώων. πόσου τοῦτο τὸ βίβλιον τοῦ ἀπο σα
οἱ οὐ τῆς μῆς ὑμῶν. δὲ δὲ ἐορεμέου, καθὼς ἀθε-
ῖδ γωνὴ ἐς τοῦ σωοῦ τα ἀυτῆ. οὕτως ἡ θέτησεν
φεὺμὸ ὁ οἶκος ἰηλ. καὶ ὁ οἶκος ἰουδας λέγκε. ε
πάλιν ἐὰν ἀποκτανθῆ ἀνὴρ τῶ γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ
προσεσαγνύται ὕδρω ἀνδρὶ, μὴ ἀναπάμπτω-
σα ἀναπάμψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι, ἐμιαινομένη μὴ
ἀνθ ὧν ταῦτα ἐγνωσθη, σὺ δὲ ὀξυπόρνησας
ἐς τοὺς μῶας πολλοὺς. καὶ ἀνέπαμπτες πρός μα
λέγκε. καὶ ὁ ἀπόστολος δὲ φησίν. ὅτι ὁ νόμος
κύριός ἐστιν ἀνθρώπου. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ. ἡ γὰρ
παντρος γυνὴ, τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ.

„ ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, καὶ μὴ ῥηθῇ ἀπὸ τοῦ
„ νόμου τοῦ ἀνδρός· τοῦ μὲν εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα,
„ γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ, οὕτως καὶ ὑμᾶς ἐὰν μὴ τῷ
θείῳ νόμῳ· διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χῦ· εἰς τὸ
γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, τοῦ
τοῦ καρπὸν, ἵνα ζηλωτὴν αὐτοῦ ὀνομάζῃ· τοῖς ἀνοήτοις
μὴ μαχρημάτοις ὀνόμασι· διὰ πόνων δὲ αὐτὸν τὸν
καὶ σωφρονέναι καλόν· ὡς περὶ γὰρ ἀνὴρ ἀλη-
μονέχων γῶν ἄκα, παραινῶν αὐτῇ λέγει· ζηλότυπός
ἐμὶ· οὐδὲν ἁμαρτάνουσα ἄλλος περὶ ἀλλο-
μένῳ ἀνδρί, ὡς ὁ ὅλως ὁ διαστάτης ἦς· τῆς σφοῖ σω-
μονίας αὐτοῖς ἀπαλλάξαι βουλόμενος, ὡς μὴ
ζηλωτὴν αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ πῶρ καὶ ἀναλίσκον
ἐκάλεσεν· ὅτι δὲ φιλόεργος ὁ τοσοῦτος ζηλ-
αὐτὸς τοῦ διαθήκων ὁ ἦς· διὰ τοῦ ἐξεικονίζῃ, φη-
διὰ τοῦτο ἀποτίσασθαι ὁ ζῆλος μου ἀπὸ σοῦ· ἵν
τὸ σῶν ἀπωνέχρωμεν ὁ ζῆλος· ἀπωσάμε-
σέας, καὶ τοῦ ζῆλου ἐς βυσσα· ὃ καὶ διὰ ὕδρ
προφήτου διαθήκων· οὐκ αἰσχύνομαι ἐπὶ
ταῖς θυγατράσιν ὑμῶν, ὅταν πορνεύσωσι· καὶ ἐ
ταῖς νυμφαῖς ὑμῶν· ὅταν μοιχεύωσιν· ἀ
γάπης τοίνυν ὁ ζῆλος, διαλυτικός·

πῶς τὸ δίκαιον σώζεται, τῶν παίζοντι ὑπ
τῶν πρώην κολαζομένων·

Μέγας ἀγὼν ἀπαλλαγῶν τῶν κολάσεων, περὶ τοῦ διαστ
μεχῶ, καὶ τοῦ τοιούτου μάθην, περὶ τῆς θλιψ

γραφῆς· πᾶς γὰρ φησὶν ἀπορίπτημτος ἀρα
ὃς δ' ἀπορίπτημ φησὶν ἢ ἡμέρα τῆ Ν· ὀξολη
φροντίσεται· ἀλλ' ἔστιν οὐρανμὸν τοὺς πορίπ
τημμένους ἐν τῷ ὀρήμω· διαφόρως ἀναιρεθήτ.
τοὺς δὲ ἀπορίπτημένους μεμενηκότας, ἢ ἐς ἔσν
πεφυγόνως ἐπαλῆ ἡμῖν τυχηκότας· τούτους γὰρ, ἐν
μαγάλοις, φς· πορίπτημμένους οὕτω ταῖς ἐχούσαις
ξμμοιρίκιες· πανωλεθρίαν ἢ πάλησεν, ἀλλ'
, κὰ τὴν μάλ' ἡμῶν ἡμιμοιρίαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ· καὶ ἐν τῶ-
, θα τοίνυν ὡς φίλοπαι τοὺς φρονίκοτας, συλλήβ
, δην ταῖς ἀπάλαις· καὶ φῆ ἀποστόλοις ἁμαρτίας
, πρῶν ἢ τοῖ ἡμῶν. ἐ τοῖ δίκαιον καὶ τὰ ἁμαρτίαν·
, τοῖς μὴ σοῦσοῖ ἂν· ὀλίγα δ'. γὰμῆν προσέχητε τῶ
, γράμματ· δύνασθε, αὐτὸς ὁ θς διδάσκει· ἵνα
, ἴδῆ· νομοθετῶν οὐκ ἀποφαίνοιται γὰρ φησὶν
, πᾶσιες, ὑπὸρ τῶν πρῶν· γόνίπτες, ὑπὸρ τῶν
, παίδων· ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῆ ἁμαρ' αὐτοῦ ἀπο
, θανεῖται· καὶ διὰ τοῦ προφήτου ἐκ ζεκιὴλ φησοῖ,
, ἵς ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη λεγούτων οἱ πρεσῦ
, γου ὄμφακας· καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων, τῶ
, μοδίασαν· ζῶ ἐγὼ λέγῆς, φέσαι ἡ παραβολὴ
, αὕτη ἀλλὰ τῶν φαγόντων ὄμφακα, ὡμοδιαφθῶν
, οἱ ὀδόντες ὅλη πᾶσαι αἱ ψυχαὶ, ἐμαί φοῖ· καὶ τὰ
, ὄξῆς· τὴν αὐτὴν ἔχθ δλάνοιαν· ἐμῶ δὲ οἶμαι,
, μᾶλλ' ἐν τῶ φάναι φίλανθ ἄναι ὑμφαίνεσθαι τῶ δ'
, πάλιν· προσέτι γὰρ, τοῖς μὴ σοῦσιμι,

τουτέστι μακροθυμῶ καὶ παιδεύω. ἀδελφοὶ υἱοὶ μητρὸς
καὶ ἀπόγονοι. τὸν ἰδίων πρώτων καὶ πεφόνευσι ζηλώσας
συμφορίαν, ἐπάξω τὴν μυρίαν, πολυμερῆ φθοράν
ὀλεθρεύσας χιλιάδας καὶ μυριάδας τοῖς ἀγαπῶσί
με καὶ τοῖς φυλάττουσι τὰ πρόσταγμά μου. οὗτοι
δὲ λαὸς καὶ τὴν ἱστορίαν, τὸν σὺν θαυμαστῶν ἀλλ'
πάμπολυ μερῆ φθοράν. ἀνῃρέθησαν οἱ μὴ οἱ ἐκλέξαι
μένου. ἀλλὰ τοῖς σὺν αὐτῷ πιστῶν δεδουλω-
μένοις θεοῖς σὺν αὐτῷ, γεγόνασι δῆλοι.
ἄστρων γὰρ οἱ πρὸ πάτορες αὐτῶν. αὐτοὶ δὲ ζηλω-
τὴς τῶν ἐκείνων ἀσεβείας ὑπῆρχον αὐτῶν. ὡς μετὰ τὸ
σωτῆρα αὐτῶν ὀργισθῆναι καὶ τὰ μυρία θαύματα, τὸν
ἀσεβῆσαι γὰρ πάντες. οἱ δὲ τούτων παῖδες
τὸν σωτῆρα γεγονότες, τῆς προγονικῆς ἀποστά-
σεως ὑποχείριοι. καὶ ὅρωμεν τὸ ἀσεβὲς τῆς
πρὸς τοὺς πρώτους μιμήσεως ἐπαγγελτικά, τὰ δὲ ἐφ'
ἑαυτοῦ σώματος Ἀβραάμ, τῆς ὀργῆς τυχόν-
τα, ἐπὶ τοῖν τοῦ μόχθου ἐμπλησθῆναι προσκαίρου,
τὸν μυρίαν πρὸ ἀπάλης.

Τί ἐστι· οἰκτίρμων ὀνομάσῃ τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ
μετανοίᾳ.

Τινὲς φασὶν ἀπατορούντως, ἐπὶ θεῶν τοῖς μετα-
τοῦτό ἐστι τοῖς ἀθεωτοις. τὸν τοῦ θεοῦ πρεσβυτέραν
τινὲς δὲ, τὸ ὁμωνυμότατα. φθόνου αὐτῶν, ἐμὸν δὲ
οἶμαι, τὸν θεὸν ἐπὶ κακοῦ αὐτῶν νόμον. δίχα δὲ
δαιμονῶν πρεσβυτέρας, ἢ ἀνάγκαι τινὸς χρείας,

τῶν θ' ἀνομήτος φόρ δν πεφωνορίαν· καὶ ἀρ' ἡ
ωθάσ' ἴνες, καὶ παίζουτες καὶ χλῶν πρὸς φόρ"
ὡς ἐ"τ' χεσλ' ἀ"τῆς γλώτης, τ' σιβᾶς, ὄνομα·
τ̄ τ̄ δ, ἀιμαι τοῦ θεοῦ νόμου ἀ παροιδ· ἀμάρτων
πολ' τελεσόρανέ αθ"τα ταῖς ἑορταῖς φύλαττεν
ὡ θασὶν οἱ πολλοὶ πολλῶμαλλ' τ' θεοῦ ὄνομα, πε
σοχ" καὶ σ ασκᾶ· ἀφιορῶν δ' καιομ̄ :·
λαλί τ' σάββατον τῇ ἀργίαν τελίμενα :·
φ λαντιαν τοῦ λαοῦ ὀξὲ πάσουσιν ἐ πὶ γαλιμάς,
ἵνα ἀνα παύσηται ὁ παῖς σου· καὶ ἡ παιδίσκη σ̄.
ὄβοῦ σου, καὶ τ' ὑποζυγίου σου· καὶ πᾶν κτῆνός σ̄.
καὶ ὁ πε σήλυτος ὁ παροικῶν σὺν σοί :·
καὶ δι αλί μὲ σὺν ἀ"μὴ ἡμόρα, τοῦ τοχω ἀθαι πε
σὼ τα ξ̄ :·
τ̄ δ̄ θ' ἀν' ἵς ἐ"π' καὶ π' ἀ"μὴς ἡμ̄ρ" τ' δὲ πο τε ἀ
τῶν ὀξὲ λόξα λε καὶ ὀχ" δρ αν· ἐ χω δὲ ὀμ̄, αὐτὴ,
χ" ἵνα, πᾶσαι σωλάμων τῶν ἰουδαίων ὡμο
τητα, τ', τοῦ τῶν ὅλων θ̄υ, σὺν ὀξὲ ἡμ̄ρες, τὰ πᾶν
σημιουργ· σὺν δ' τῇ σ' ὁ δόμημεν σὺν ποιῇ· σ' ρ̄γίαν
δ' τα ὑτῶν τῇ μ̄ῆ τοῦ τ' ὁ γὰρ καὶ ἐ πὶ γαλ' σὺν ὀξὲ
ἡμ̄ρ" ἐ πὶ τῇ κ̄ς ὁ θ̄ς σου· τοῖς σ̄ῶσι καὶ τ' ὧν γῶ, καὶ
τῶν θαλάσσαν καὶ πάντα τὰ σὺν αὐτοῖς· καὶ κατ'
πα σ' τῇ ἡμ̄ρᾳ τῇ ξ̄· καὶ ἠ γ' ασφ αὐτ ἡμ :·
τί ἐ στὶν ἐ ὰν δὲ τῇ σ' ασκ ρῖον ἐ κλ' θῶν ποιῆ σαι,
σὺ κατοδομῆσαι τὰ αὐτοῖς τρια τοὺς τ' γὰρ θ̄ς
ρ̄ σου· ἐ ποίβ ράβλη κασὶ πάντ', καὶ μι μ' ἀν̄ :·

Ὁ λιοϊσμὸς ἐχρῶντο καὶ οἱ τὰ ξύλα τῆς σωλῆνος τὰ
πλατυνόμενοι καὶ οἱ τοὺ χρυσοῦ. καὶ οἱ τοὺ ἀργύρου
καὶ τοὺ χαλκοῦ ὀργανοποιοί, ὡς ἵνα αὐτὰ ῥυθμίσωσιν.
ὁλοσχερῶς δὲ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς μαχαίραις ἱεροπρεποῦσι τὰς
θυσίας, καὶ ἀποσφάττουσι καὶ ἐκδέρουσι. ἀναμφί-
λεκτον δὲ μοι φαίνεται τοῦτο. ζητητέον τοίνυν, πῶς ταῦτα
μὲν ὁσίους γίνεσθαί φαμεν, τοὺς δὲ τὰ τοιαῦτα ἐμπί-
πλαντας βεβήλους. τοιγαροῦν τοιοῦτοί εἰσι, ὡς καὶ πάνυ καὶ
ταπεινάζειν· ἐπεὶ οὐ μόνον ἐν τῷ ὄρει μὲν
τέλεσαν ἐκεῖνα, σωφρονοῦντας καὶ τοὺς τόπῳ
ἐμφόβους ὄντας· ἀπαγορεύει δὲ καὶ θρέγας μόνων,
οἰκοδομεῖσθαι θυσιαστήριον· ἵνα μὴ τούτων τῶν λίθων
ὠνομασμένων ἐπὶ πλησφόρων. ἐν τοῖς θυσιαστηρίοις
τούτοις· οἱ δὲ λιθοτόμοι, τὰς τῶν δαιμόνων θυ
σίας ἐποίησαν. διὰ τοῦτο προστάξεν·
ἡ ἀκαγῆς· ἢ ὀξαῖος φύσει λίθων, ταῦτα καθα
πτεσθαι· ἐπεὶ δὲ πορφύρα καὶ βύσσος ἐστὶν,
ὅτι ὅμοια τὰ τῶν τοιούτων καὶ παραπλήσια. χιτὼν
ἐνύδρων ἔστω, ὄνομα σάπφος, διασταυρωτὸς ἔστω·
ὄζα τοῦ ναοῦ, ὄνομα ἀπάρμη, καὶ τὸ θυσιαστή-
ριον οὕτως οἰκοδομείσθω λίθου. αὐλὴ καθ᾽ ὧν
ἔστω ἔγκλειστος τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν ὁ πανύπερ
θυρος ἐγκείσθω ἐν τῷ πρώτῳ θυσίαν ἀναγκαστὴ.
ἰσάριθμοι τῶν φύλων αὐλοφύλακες ἐστωσαν πυλῶν,
καὶ ὧν οἱ τούτων τῶν θυσίαν προσφέρειν ὡς
τῶν τῶν οἰκοδομίαν οὐθὲν διαλύειν ἀπὸ μηδὲν

ἐ̓δρον, ἐνιαύσιον τ̄ὸ χωρίον ἢ ὑποίαν περισσοσυ-
γκύν. καὶ τ̄οῦ ἀβραάμ τοῦ, τῶν ἀλωνοθρι-
βάξαντα μόβουλόν, καὶ ἀρκῆσαι τὸ ὠλιον
προσέταξε.

Πᾶν ὃν αὐτοῖς περιμᾶν τῶν ἀλωνοθρίαν, καὶ σω-
σαι. τοῦτο ἐν τῶν τ̄αῦτ̄ης γὰρ ἀντιχόμενον, ἀλλὰ
τῶν δῶν ἀποβαζόμενον, πρὸς ἀριχμῶν, τοῦτο λαβ̄
τὸ σπερμεῖον π̄εκλοῦται. πρὸς δὲ τούτων καὶ τῶν
ὕπανθρώπων, καὶ τ̄ῆς ἀνθρώπης, τὸ σπερμεῖον ἐμφαίνε-
ται τό, π̄ε τῶν ἡγεμονικὸν ἔξω ἀναπεφυκέναι, καὶ
τῶν πρόπους τοῦ καθ̄ὸ τοῦ.
καὶ πρόσκλησις, καὶ σωτηρίας τὸν ἀνθρώπου
ἀπὸ τ̄ῆς ἀνίνης ζωῆς.

Ἐν τῷ θανάτῳ, ὡς παντὸς ὁ ἀνθρώπου. τοῦ ἀπὸ
γῆς πλάσαντος. ἀνθ̄ρώπινόν, καὶ ὡρίσμένου χρόνου
σωμάτ̄ι. ὃ δὲ καὶ ὁμαλὸς ὅλῃ γῇ. ὁ
ἀθάνατος, ἀσφαλισμένος τοῦ προσκαίρου τούτου
ἀνίνου οὕτως ὀνόματος βίου.
τὸν ἀνθρώπου ὡς θεφόνου πόλα, καὶ φύ-
γειν παραπλήσια.

Τὴν φονικὴν αὐτῶν ἀσέβειαν. καὶ σω-
σαι ὡς δὲ παραπλήσιον οὐ ἐν ὀχλοκτονίας
πολέ. πολλῶν μᾶλλον, φονεύειν, πολλα-
πλασίον. πρὸς δὲ τούτων καὶ τοὺς τύμνοντας
ξύλα. καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀναιρέσεις, περὶ
ἀνθρώπους ὁράζεται. καὶ μόνοι, καὶ τοὺς ἀπὸ

δρώντας. Ἐπισκάζουσι δὲ καὶ ῥέμβοι ἵνα μὴ πρὸς γνώμην λέγῃ τὸν σκαλαζοῦν τῶν ὑπόρρωθεν οὔτων, σημαίνων οἵ. χαλινοὶ δὲ καὶ τὸν σὺν σύμπασιν τὸν φουσομώου θῦμόν, τὸν τοῦ σκαφουσομώου θῦμόν, τὸν τοῦ σκαφουσοῦ φύγῃ:.

τί ἐστιν ὀξθυνισμόν.

Κακῶς τοῦ φὰ ἁμαρτὴν καὶ ἀρτὸν τοῦ σώματος, λίψυχῆ τοῦτ' ἀμίμνυται. ὀγδοῶν ὀξθυνισμόν. ἀνεχαλινὸν φόβου σημεῖον. ὡς τὸ λθοῦ ἀνὸν ἀνεχὲ τὸ γὰρ μὴ ὀξθυνισμόν, χύσις τυχεῖς, φασὶ τὸ γ σώματος σὺν τῷ μήτρᾳ τῷ πλατυσθοῦς. τὸ τε ψύχου σθαι τὸ ἔμβρυον. καὶ γὰρ τοῦ ἀδαμὸν τὸ σῶμα τὸ θρου ὁ πλὴν τὸς πλατύσας. τὸ τε σκληφυσθαι τὸν ψυχτόν. καὶ λόγοι τοίνυν ὀνομοθέτης. γύναικὸς ἐγκύμονος ἀρχὴ ὠδῖνος σύμβολον. ἡμὶν ὀξθυνισμόν ὀξύλθοι τὸ βρέφος, τοῦτ' ἔστιν μὴ μορφωμόν, φόνου τὸ πρᾶγμα πολλαθαι. καὶ τὸν ἱερὸν τοῦ χθὲς ἡμέραν. τοῦ σκοτεινοῦ. ἡδὺ μὴ ὀξύλθοι μὴ μορφωμόν, μὴ λαβεῖν φόνον. ἐπὴν δὲ πορμὸς ἔπωψυχωθεῖ, ὀξὺ μβρωθῇ. κἀπὶ ζημίαν λύουσι τὸν ἀέλιον:.

Πολλοὶ τὸν ὡρατισμὸν τοῦρον, ἀναιρεθαι μὴ λόγοι:. ἀπὸ τῶν ἀλόγων πάσχουσι τοὺς λογικοὺς. ἡ ἱππονοφόβους πάνυ:. πολλοὶ ὁμόσχουσι κλοφεῖ, ὡς τὰ πλοῖα ἀνελεῖν ἐκ τοῦ λάθῃ. ὀλιγοστόβαλον, τὸ ῥαπτόν:.

Ὀλιγάμιζον τῶν ἁμαρτημάτων, μιζόνων ἀξία

λιμμάτων. οὕτω καὶ ὁ κῆς ἐδίδαξεν. ὧμοὶ γάρ
φη πολὺ δαήσεται, πολὺ καὶ ἀπατήσουσι παρ-
αὐτούς. ὧδὲ ὀλίγου δαήσεται. ὀλίγου ἀπατή
σουσι παρ αὐτούς:. πῶς νοητέον, τὸ, θεοὶ γὰρ
δικαιοδοτῆρές εἰσι:—

Τοὺς κριτὰς ὀνομάζει θεούς. ὡς καταμιμησάμενος τοῦτ
ὄλων θεῶν. κρίνουσι γὰρ ἴσους μόνους. καὶ τοῦτο σα
φέστερον ἐδίδαξεν ὁ προφήτης λέγων. θεὸς γὰρ,
ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν. ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς
διακρίνει, εἰς. ἐν χρὸς ἁμαρτωλοὺς ῥύσασθαι
τὸν. ἢ τὰ καταγορῶν. προσέθηκεν. δικάζωσιν
οὐδὲ σωπᾶν ἐν σκότει δοκοῦσι προσέχουσι. ἐπὶ δὲ
κακῶν οὐδὲ καὶ τῶν οἰκείαν φιλοτιμίαν. εἰ γάρ
φησιν ἦσαν, θεοὶ ἐστὲ καὶ υἱοὶ τοῦ. καὶ μὴ οἱ ὑπὸ δ
σαν. ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε. καὶ ὡς εἷς
τῶν ἀρχόντων πίπτετε. οὕτω καὶ ἐν τοῖς. θεοὺς
δικαιολογήσῃς. καὶ ἄρχοντας τοῦ λαοῦ σου δ
κάσῃς κακῶς:. τίνος ἕνεκεν θηρία ἄλογα
κρίνει ἀδίκως ἀπατᾶσθαι:.

Λοιπὸν δὲ ἀντῆς δηλοῦσι ζωὴν. καὶ μισθὸν ἔχειν
θηρίων δίκης παρεμφαίνει. Τὰ γὰρ θηρία δ' φθεί
ρεται ἀθλίως. διὰ τοῦτο μικρὸν ὀλίγα καὶ σὺν ἐχθρῶν ἐπὶ
μικρὰ θανατικαλεῖ. καὶ τοῦδὲ κρίνων ὡς διακρίνων
τοὺς βροτοὺς πλανωμένους. μὴ παρορᾶν. ἀλλ' ἐπὶ
στρέφειν δὲ τὸ τοῦδὲ κρίνοντας οἰκείαν. καὶ τὸ ὑπο
ζύγιον τε πτωχὸς ἀνίσαν. καὶ τοὺς τοιούτους

οὐρίων τὰς καλαμαύλας μηχανὰς ἀναπλάσαι
διὰ τούτων· ὡς δὲ παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθή-
κης νομοθέτης· καὶ ὁ τοῦ τοιούτου διδάσκων τὸν νόμον
τὸν ἀληθινὸν ἐδωρήσατο·

Ἰδὲ οὖν εἰσιν οἱ τῷ τοῦ θεοῦ λαοῦ·
πίων προσκυνοῦσαι τῷ δαιμονίῳ τὰ δῶρα τὰ
λαοῦ ἀγαθῆς ὀλιγωρήσαντος ταύτης, τὸ ὀφθῆσεται
θεῷ· τὸ ὄψεται· τὸ πῶς γὰρ φησὶν ὑμᾶς καὶ ἀλ-
βεῖ τὸ κόψεται δόξαν τῷ προσφορῶν λιμᾶς δὲ
ὁ λόγος δηλοῖ· ἡμέρας ἔρχονται· μὴ
τῆς σῶν πεινήσων θορυβοῦσας τῷ
θεῷ· ἀλλὰ τὸν ἀληθινὸν περιορώμενοι βίον μὴ κλύ-
ζοντες ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν ἀπέχουσαν τοῦ πλοῦ
τοῦ τῆς ἀγάπης· πολλὰ δὲ ἐστὶν εἰδέναι τὸν ὁρισμὸν
τῶν πρωτογεννημάτων· καὶ πολλὰ εἰδέναι σωτηρίᾳ
ἀπεξόδων τοῦ ἐνιαυτοῦ·

ορτὴν πρωτογεννημάτων· τὴν σιτήσεως καλοῦ·
εἰδέναι δὲ σωτηρίας ἀπεξόδων τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὴν
τροφοσυνοστωμένην· καὶ τοῦτο δηλοῦσιν ἐπὶ γάμου·
ἡδὺς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν
σου· ἐνώπιον τοῦ θεοῦ σου· τουτέστι τῆς εἰδέναι τοῦ πά-
σχα· καὶ τῆς πεντηκοστῆς· καὶ τῆς σκηνοποιΐας·
ἀναμιμνήσκουσι δὲ τῷ πάσχα τῆς δουλείας
Αἰγύπτου· καὶ τῆς παραχωρήσεως λαοῦ·
τῆς δὲ πεντηκοστῆς· τῆς δὲ τῶν γεωργιῶν τῆς ἐπαγγελίας
ἡδέος· ἐνδεχόμενος δὲ τὰς ἀπαρχὰς τῶν

χωμάτων προσέφορον· ἐν γὰρ τῷ ὄρει μου, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ ἁγίᾳ μου πόλει· ὄρος γὰρ ἁγίου ἐκαλεῖτο τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ· ἐν οἰκίαις γὰρ οἰκοῦντες μ, διετέλουν ἐν τῇ συνόδῳ ταύταις ταῖς ἑορταῖς, σωρηδὸν τοὺς στοναχοὺς παρηγγύων· ἵνα καὶ τοῦ θεῶν ἀναμίμνῃ σκοντες ὦσιν· καὶ ἐς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν σωφρονῶντες· καὶ φιλεόρτα σοι οὔτες· μὴ παραλάμβωσι τῶν δαιμόνων ῥύφησιν, ~ ἀλλ' ἐν τῶν ἀγαθοῦ πνεύματος καὶ τὰ ἀγαθὰ χορηγοῦντος, τῆς ἑορτασικῆς ἀπολαύωσιν ὠφελίας·· τί ἐστιν, ὁ θυμίαμα σοι ἐστὶ βδέλυγμα, ἀντὶ μαθυσίας μαλοσμόν··

ζύμους ἄρτους τῷ θυσιαστηρίῳ προσέφορον· ζύμῃ δὲ ἀπαγορεύεται προσφέρειν· διὰ τῶν ἀγαθῶν δηλοῦσθαι νομίζεται· ἐπειδὴ ἄρτος ὁ ἄζυμος αὐτοῖς χαλός ἐστιν· ὁ δὲ ζύμινος, ἐχθρὸς τῆς ζύμης τῆς παλαιᾶς ἀπαγορεύεται νόμος, μηδὲ τοῖς σταφυλῆς, τῆς ἀμπέλου ἀναμίγνυσθαι δηλοῦσθαι οὕτω καὶ ὄνος τοῖς ἱεροῖς ἐχρῆτο μαθηταῖς· προσέχειν δὲ τῆς ζύμης τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων·· πῶς νοητέον, τὸ δὲ χθὲς ἄρνα σύγκλειν ὡς μὴ ᾖς αὐτοῦ··

Πολλαχοῦ φησι, δεῖ δὲ πάντων αὐτοὺς φιλανθρωπεύεσθαι· τινὲς δὲ τῶν φασὶν ἀπαγορεύειν τοῦτο· τὸ δὲ τῷ μὲν ἐστὶ τινὲς δὲ τοῦτο μὴ δῶσι γάλα λαμβάνειν· ὅπου γάρ τινα, τῶν μὲν ἀσεβῶν

ψδ. ἀπαλοροιδορὰν, καὶ τὸ προσφορὰν τῷ θεῷ κατ' αὐτοῦ, μᾶλλα καὶ τὸ ἰσχὺν ὀξ αὐτῆς. καὶ αὐτοῖς δὲ παρεκελεύσατο τοῖς, στρουθῶν οἰκήσοιν οἱ ἀν, μήσω ἡμερολόγιν τοῖς νεοπτοῖς τῶν μᾶλλα. τὸ δὲ γαμψώνυξ ἀλλ' ἀλλα ὄνομα ὀρνέων τὸ γένος.

πῶς νοητέον τὸ τοὺς ἀφ' ἡμῶν τῶν ἰδίων σου ἀναπληρώσω.

τὴν ὡρισμένην φησὶ τοῖς ἀνοσίοις ζωὴν, τουτέστιν, ἣν γῆρας μακρὸν ἐλθεῖν, παραπολόω.

τί ἐστιν ἀπὸ στόματος φίλας προβράσσου.

ὡς τοῖς ἀγγέλοις βαρβάροις καὶ ὀνείδεσι καὶ νομίμοις ἐπαιμάξεν. οὕτω τοῖς χαναναίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, τὰς φίλας. τὸ δὲ σκληροῖς, τὴν ὑπερβάλλουσαν σκάμμων τοῦ θεοῦ. ὅτι καὶ διὰ τὴν ὀνομαστὴν ζωὴν φίλων, τοῖς οἰκείοις ἐπαίνουρε. καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐπαίρει τὸν ὄχθον θρόν. τοῦτο καὶ διὰ τοῦ μακαρίου λέγοντος· ὁλοθρεύσω ὑμᾶς ὑμνοῦμαι· ἡ τὰ τοῖς ὁδοῖς μᾶς ὑπερόψη, ἐν τῷ μισοῦντί αὐτοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐπανέσω. ἀντὶ τοῦ δὲ πτῆ ἀνθρώπων ἀνθρώπων, τοῖς πλημμελοῦσιν αὐτῶν, ὀξολόθρευσα.

πῶς ἐπαγγέλλεται ὁ θεὸς μέχρι τοῦ ἐφράτου ποταμοῦ παραδώσειν αὐτοῖς τὴν γῆν· καὶ πληρωθῆναι τὴν ὑπόσχεσιν.

ἀλληγορικὴ τοῦ προφήτου, τὸ σαφέστερον πρόσωπον ὁδὸς· πόρας γὰρ φησὶ λαχόν· ὡς ἐθνος καὶ βασιλέαν. τοῦτο δὲ μυστικὸν

καὶ ἀφυδρίαν. καὶ ὥσαι ἀν γράφειν τὸ ἔθνος ἡ
κῶν, πολὺν πόνον. ἐμὲ δὲ πάλαι ὧν παῦλαν,
πάντα τὰ ἀλλαχοῦ ὁσαπερ ἀλλήλοις ἀκόλουθα ἐξῆς.
ἀκριβῶς τοίνυν αὐτοῖς ὅρους, ὡς ἂν ἐπιμελῶς τηρῶ.
ὥσπερ δὲ φύλαξαι τοὺς τούτου χρόνου χρήσασθαι
νόμον. καὶ πᾶσαν αὐτοῖς παρέχω ἄδειαν. ἀλλὰ
σύλλογον, ἢ συνεδρεῖα αὐτοῖς πολεμοῦντας. ἵνα
πολεμούμενοι μὴ θέλωσι βουλεύεσθαι. καὶ τοῦ
τὸ διαφορούτως, ἢ μὴ νυκτὶ ἐξουσίαν ἀστρατοπεδεύειν.
διὰ μόνοι τὸ βασιλεῖ. καὶ τούτους ὑπέταξεν.
καὶ γὰρ οἱ ἀπὸ φῦ, φόρους ἐδίδοσαν. καὶ σύριδα
μασκῶν. καὶ σουρία, σουρᾶν. καὶ ὀλομώνδες
μυσύρᾳ. ταύτῃ ἔχει μὴ δῶρα θέλειν. ἀπολλύειν
δὲ ἐς ἀλάβεσθαι. τῆς ὄζουσι ὄζειπαὶ. καὶ τοῦ
τοῖς δὲ μὴ δῶσιν ἐπιμέλειαν, τὰς ἐν τέλεσι καὶ τὸν
νόμον φυλάττουσι. τῶν οὖν ὧν μὴ
προσμένειν προστάξειν ὅρους.
ντὸς ὁδὸς ποίης ἔξ, τῶν ἀλλήλων δικλίνων. ἐφ
δὲ οὕτως. καὶ πολύσδεσμοι ἀγίασμα καὶ ὀφθὼ
μαι ἐν ὑμῖν, καὶ πολύσδες καὶ πάντα ὅσα ἐμῶν
κνυμίσοι ἐν ὄρει τὸ παράδειγμα τῆς σῶν.
καὶ τὸ παράδειγμα τὸν σῶν ὧν αὐτῆς. ὥσπερ δὲ
ἐν ὄρει τὸν νόμον δίδωμι. ἐμὲ δὲ λέων
λίνας ὑποβαίνουσι πορίμεν ἀφθαίνθην,
ἀπάλλουσι μὴ ἀθανάτων ὧν. ἵνα μὴ ἐν τῶν οἱ
πλάν πολοῦμεν ὡς ἐπιφάνειαν ὡς πολὺ δὴ τὸ λα

τῶν οὐ μόνον ὡς πορρωτέρω τῶν ἐπιστημῶν
ἀπηλλοτριωμένων· νεωτερίσαι προσέταξεν·
καὶ τὰς θέας εἰσηγήσασθαι λειτουργίας ἐνομοθέτη-
σεν· ἵνα μὴ ἀδίκως τοῦτο πράττωσι, τῆς ὄντως ἀληθοῦς
δαιμόνων περὶ πόσου οἴονται· οὕτως ὀλισθαί-
νουσι καὶ τῶν ὁρωμένων διαφαίνουσι· σκιῶν ποιητὴν
προσέταξεν· μεταβαλεῖν καὶ ἀντὶ ἀληθῶν. ψευδῆ.
ἵνα καὶ τὰς προσευχὰς· καὶ τὰς λειτουργίας, ἐν ταύτῃ
προσφέρωσι καὶ τούτοις ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἕνεκα γένηται
θέας· ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ ὁρᾶν τοὺς μεταλλουμένους,
πολλοὺς διαδιδράσκειν ἡμᾶς πρὸς τὸν ἀεροδιώκτην
σαν· πόθῳ ἐνήμιν θεοὺς οἱ προπορεύσαντες ἡμῶν
καὶ τῶν φόνων τοῦ μόχθου καὶ ἀσπασμοῦ ἀξίους ἐβράβευσαν χο-
ρεύοντας, οὗτοι οἱ θεοί σου εἰσὶ· οἱ δόξαν αἰσθήσεως
ἐκ γῆς ἀναβλύσαντος, τῶν σκιῶν τούτων προσέτα
ξεν ὀφθῆναι καὶ ἀεροδρόμων· ὑφάσθαι νεκρο
μαθούντων· καὶ αὐχιζομένων, ἰσάσθαι, ὥστε
καὶ τοῖς ἑορτὰς ἐναυλοῦσθαι θυσιῶν εἰκόνι· ἧς
δὲ αὐτὴ τῆς πλάνης τῶν φόνων· ὡς πορρωτέρω
ὠμοῦ καὶ τῶν χθονίων δημιουργήσας ὅλην ἀσέβειαν
μέσον παλίνδρομα ἐνεβάλετο κερώματα· καὶ σωρὸν
ἀνύπερθα, τῶν νεκρῶν· οὕτω μὲν ἐβούλοντο
προσέταξε τῶν σκιῶν· ἡ δὲ ἀκουσία μὲν τῶν χειρῶν
θάμνος· σίνασθαι δὲ τὸ σῶμα εἶχον· ἐν μέσῳ δὲ
τὸ καταπέτασμα διαλάβαν· ἐντὸς τοῦ κερα
ώματος, ὀλίγον ὀφθαλμῶν· καὶ δόμῳ παρὰ τῶν

θύραν μὴ ὀφείλεσιν ἀλλ᾽ ἀεί. τὰ δὲ τοῦ παρόντος
τὰς μαλλος εἶναι. ἀεὶ ἀμίαντον ὀνόμασι καὶ ὡς πορ-
φύρα. ὁ ὁμοίως τοῦ ὁμοίου ἔχεται, τὸ δὲ ἐγγὺς ἐ-
γγύτερος τοῖς ἴσοις ἐστὶν ἀνίσων, ἢ δὲ τὸ ὄζειν τοῦ πα-
ταγεῖν τοῦ μαλλοῦ, φοίνικος τοῦ ἱεροῦ. τὰ δὲ ἐν
δυνατοῦ ἀφανοῦς. καὶ ἀδύνατον. καὶ ἀνάπλοια.
ὃν ἀρχιερέα λαβόμενον ἅπαξ τοῦτοις. νόμος
ἱερὸν φοίνικα. ἱερὸν δὲ ἐκεῖ, τὰ τῶν χερουβὶμ, φοινί-
κεα. τῶν ἀσωμάτων σωμάτων. ἔχοντα
ἐν μέσῳ δὲ τοῦ τῶν ἱερέων τόπου. τὰς πλάν-
ἔχουσα τοῦ νόμου. καὶ τὸ κάμνοντος μάννα. καὶ
τὸ ῥάβδου ἀφῶν τὸ βλαστήσασαν. ἐνταῦθα δὲ
ταύτη, τὸ λαστήριον. τὰς πτέρυξι τῶν χερου-
βὶμ, σκιαζόμενον. ἐν τοῦ δὲ, ὅλων ὄντος,
τὸ οἰκεῖαν ἐπιφάνειαν τοῦ δὲ. ἐπεὶ γὰρ ἡ θεὸς
φύσις ἀόριστός ἐστι καὶ ἀσχημάτιστος. ἀόρατος δὲ
καὶ ἀπερίληπτος. καὶ τῆς τοιαύτης οὐσίας φαί-
νας τὸ πάλαθαι, πάντα πασῶν τῶν ἀσωμάτων,
τὰ σύμβολα τῶν μυήσεων αὐτοῦ δωρεῶν. ἐν δὲ τοῦ
αθαι πεδοίταξεν. αἰμὶ γὰρ πολάπες, τὸ νόμο
θεσίαν ἐνήλοιο. τὸ δὲ ἱερὸν σκῆνος ἄμοδος τὸ
μάννα. τὸ ἐναρίθμου δοφῶ. καὶ τὸν ἀφορμίζον
ἄρτον. τὸ δὲ τὸ λαστήριον, τῆς περιφανείας σύμβο-
λον τοῦ, ἐνδεικνυμένης ἀπορρήτως ἐγκύπτε. ὡς
πορ γὰρ ἐμμελέστους καὶ κλονοῦς κλίσμάτων, ἀνα
λόγως ὀγκοποιουργὸς ἀεὶ τῶν θεωρεῖται οὐτονιὰ

τούτων ὁμολογόντως ἐγνωρίζετο. τὰ μὲν οὖν
σύνδεσμα τῶν ὑμνῳδιῶν ἔχει τοιοῦτον τρόπον. ὁ
καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων. καὶ ὁ μὲν
μάρτυς ὁ θεῖος ἀπόστολος. ὁ δὲ ἅγιος ὁ
χρυσορρήμων ἀντίτυπα τῶν ἀνθρώπων. ἀνδρὸς αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος. νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ πάλιν
περὶ τῆς θείας ἐπιδημίας ἀλαλάζομεν, καὶ ταῦτα
προσήκοντα. ἵνα ὡς ἄγκυραν ἀνέχομεν τῆς ψυχῆς
ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν. καὶ ἐπερχομένως τῆς
ἐκ βάθρου τοῦ καταπετάσματος. ὅπου πρόδρομος
ὑπὲρ ἡμῶν εἰσεληλυθὼς ἀρχιερεὺς
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ἀνακαινίζων οὖν
τὸν τοῦ καταπετάσματος. ὅπου πρόδρομος
ὑπὲρ ἡμῶν εἰσεληλυθὼς ἀρχιερεὺς. τὰ δεκτικὸς
σύνθημα. διὸ καὶ τοῖς ἱερατικοῖς ἐνέβαλε. ἔχει δὲ ταῦτα ἀκριβῶς, ἐν τῷ δεῖ
μηδεμίαν ἐπιδέχεσθαι. ἐπιμελεῖς ἔχουσι
λύχνους ἐπιδεδεμένους. ἐν δὲ τοῖς, τῶν
ὑμνῳδιῶν τῆς ἑβδομάδος, τὸν ἀριθμόν. ἑπτὰ τοὺς
λύχνους τοὺς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου χρυσοῦς. ὡς φησὶν ἡ γραφὴ
προσέταξεν. διὸ καὶ ἑπτὰ. καὶ φιάλας χρυ
σᾶς τοὺς λειτουργικοὺς. καὶ ἄλλα. ἀνδρὸς τοῦ
μέσου τῆς τε λυχνίας καὶ τῆς παστάδος χερου
βὶμ ἑκάστου θυμιατήριον τὰ τὰ προφερόμενα
δεχόμενον θυμιάματα, δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ

φιάλαι

εἰτὰ ἦναγ λαῦτα κὴ μὴ ἀφεῖσά λῳ λῶν ὅλων βεῷ.
ὅθεν ἐπιτελεῖσθαγ αὐτὰ σωεχώρησε διὰ
τὴν λῶν Ἰουδαίων ἀσθένειαν. ἔξω δὲ τῆς σκη-
νῆς ἰσεουργήσθαγ προσέταξεγ, ὡς λοῖς ἔνδον
οὐκ ἀναγκαῖα, ἡμεῖς δὲ λὸν λοῖς ἔνδον ἀπονέ-
μοσθαγ λῃτουργίαν ἐπιτελοῦμεν, θυμίαμα
μὲν ἑπτὰ λυχνιαῖον φῶς προσφέρομεν θεῷ
θεῷ κὴ λὴν μυστικὴν λῆς ἁγίας τραπέζης
ἰσεουργίαν. — ὅλι δὲ τριάκοντα πηχέων ἦν ὁ μῆκος
τῆς σκηνῆς, κὴ δέκα ὁ ἔνδοθεν καλαμαθὴν ἐντελὴς· ἦχοϊ γὰρ
σανίδας ἦχε ὁ νόλιον μέσος, κὴ λοσαύτας ὁ βόρφορ. σα-
νίδας γὰρ λοὺς σύλους ὠνόμασαν οἱ ἄλλοι ἑρμηνευτάϊ
. ἑκαίτης δὲ σανίδος πήχων ἐχούσης κὴ ἡμίσυ πήχεως,
τριάκοντα πήχῃς αἱ ἦχοσι σανίδες ἐπλήρουν. οὕτως
πάλιν ὁ πρὸς δυσμὰς ἀποβλέπων ἐξῆχε σανίδας
ὁ αὐτὸ μέτρον ἐχούσας κὴ σὺ γωνίας. δώδεκα δὲ
πήχῃς ἐκ λούτων σωαγομένοι, οἱ μὲν δέκα ὁ ἕν-
δον ἔνδος ἁπλήρουν οἱ δὲ ἄλλοι δύο λῶν ἑκατέ-
ρωθεν πλευρῶν λὰϊ ἁρμονίας ἐδέχοντο· ἑκμένοι
γὰρ ἐσου μέρους λὴν βύσαν γαντέσθαγ προσέταξεν.
ἵνα κὴ αὐλὸς ἀνίσχων ὁ ἥλιος οἷόν τινα προσκύνη-
σιν προσφέρῃ, λοῖς πρωτυλαίοις εὐθὺς ἐκῆθεν λὰϊς
ἀκλίνας ἐκπέμπων, κὴ οἱ λῷ βεῷ μόνῳ λατρεύ-
ειν προσταγμένοι ὄπισθεν λοῦ ἡλίου ἔχωσι
πρὸς λὴν σκηνὴν ἐσερμένοι, κὴ μὴ λοῦλον ἀλλὰ
λοῦ λούλου ποικίλην προσκυνῶσι. δεμφάκλω λόϊ,
γων ἡ σκλωὴ προσεώκῃ, σανίδας ἔχοῦσα πάν-
θεν σωκεκλεισμένας ἀλλήλαις. ἦχον δὲ κὴ λὰς βά-
σῃς ἀεγυπτίας, κὴ λὰς κεφαλὰς ὡσαύτως. κὴ
αὐλὰϊ δὲ κὴ ἔνδοθεν κὴ ἔξωθεν ἦσαν πλήμμυ-
ραϊ χρυσοῦ. λοῦ δὲ ὄρόφου ἦχον ἐξ ὑφασμάτων
ποικίλων ἐκ διαφόρων κατεσκευασμένον χρω-
μάτων λὸ μὲν γὰρ ἦν ἁλουργικόν. λὸ δὲ βυσσῆ-
νον ἢ κοκκοβαφές, λὸ δὲ ὑακίνθινον προσεοικὸς.
ὁ δὲ βύσσος λὴν λευκὴν ἦχε λὴν χρόαν, κὴ ταῦ-
τα δὲ λῶν τεσσάρων στοιχείων ἦν αἰνίγματα,
ὁ μὲν γὰρ ὑακίνθος λῷ ἀέρϊ προσέοικε, λὸ δὲ
βύσσος ἢ κοκκοβαφὲς λῷ πυρί, λὸ δὲ ἁλουρ-
γικὸν μενύῃ λὴν θάλατταν. ἐκῆνη γὰρ τρέφῃ
λὸν κόχλον ἐξ οὗ λὸ λοιστὸν γίνεται χρῶμα. κὴ
βύσσος λὴν γῆν, ἐκ ταύτης γὰρ φύεσθαγ λέγεται

κὴ δέρεϊς

καὶ δεξιᾶς δὲ ἦχε τειχίνας ἐπικαμένας, καὶ μέντοι καὶ δεφὲ
βας ποικίλας ὥσε καὶ τὸν ὕετον ἀπέρχειν, καὶ τὸν φλοιμόν, καὶ τὸν
ἱερεῦσι δὲ παντοδαπὸν περιτέθεικε κόσμον, τὸν μὲν λαὸν καλα-
πλήττοντα τῷ διαφόρῳ τοῦ ἀχίμαλος, αὐλοὺς δὲ τοὺς ἱερέας δηλό-
κοντα ὅπως χεὶ τὸν ἀνυχῶν ὠφαίζειν, καὶ τὸν τῆς ἀφελῆς αὐλῆ
κόσμον περιλιθένας. ὑποδύσιν δὲ καλῇ τὸν ἐνδότερον χιτῶνι- ^ τὸν χιτῶ-
κον, ἐπενδύσιν δὲ τὸν ἔξωθεν, ὑακίνθινον δὲ τοῦτον γενέσθαι να
προσέταξε, καὶ ποδήρη περισκέψασθαι ὡς μέχρις ἄκρου
δακτύλου τῶν ποδῶν, ἀπέφηνε δὲ τοῦτον καὶ κώδωνας χρυ-
σοῦς, καὶ ῥοισκους ἐκ τοῦ ἄνθους, καὶ ἀνάπλεον τῆς σκευῆς
ἡδοῦς, καὶ τὸν ἐκ τούτων ἀποτελουμένην ἰσχὺν φοβερόμενον.
μετὰ δεόντος δὲ τῆς λειτουργίας ἐπιτελῆν, ἡς μνήμην λαμ-
βάνων τοῦ ταῦτα προστεταχότα, καὶ τὸν προσφερομένην
ἱερουργίαν δεχόμενον. δηλοῖ τοῦτο καὶ τοῦ ἄκρος ὁ ποδή-
ρεσ ἦχε τὸ χεῖρμα. ὑάκινθος δ' ἦν, ὡς ἂν καὶ ἡ τοῦτο ἀφο-
ρῶν μεταρσίου γένεσιν. ἐπέκειτο δὲ τῇ κεφαλῇ κίδαρις
τοῦ οὐρανοῦ μιμουμένη, ἐκάλυπτε καὶ δὲ καὶ ταινία τὸ
μέτωπον, ἣν μίτραν ἄπορ οἱ ἑβδομήκοντα. ἦχεν δ' ἐν
μέσῳ πέταλον ἁγνὸν χρυσοῦν ἐγγεγραμμένον ἔχον τοῦ
θεοῦ τὸ ἄφθεγκτον ὄνομα, ὃ καλοῦσιν ἑβδομήκοντα τετρά-
γραμμον, ἐνλαβῆσαν τοῦτο δεδήλωκεν. ἐπιγραφῆς γὰρ
φῶν ἁγίασμα κυρίῳ. ἐκέλευσεν δὲ αὐτῷ, καὶ ἐφεξεῖ-
δαι γενέσθαι, ὧν οἱ ἑβδομήκοντα ἐπωμίδα ἐκάλεσεν.
ἐν δὲ τῇς βασιλήαις ἃς ἐφοισκομεν ἐφοὺδ αὐτὸν καλά-
μὸν τῶν ἑβδομήκοντα ὠνομασμένην. αὐτὴ ἦχεν ἐφ'
ἑκατέρου μὲν ὤμου δύο λίθους πολυτελῆς, ἐχόντας τῶν
φίλων τὰς προσηγορίας ἐγγεγραμμένας, ἐπὶ τῷ στήθῃ τὸ
καλούμενον λόγιον τὸν λογικὸν συγκαλύπτον καρδίαν, ἦ-
χεδὲ καὶ τοῦτο δυοκαίδεκα λίθους προσηρμοσμένους. πολέ-
μῳ συγκροτηθέντος ἢ νίκη, ἢ ἥττα; καὶ τοῦτο τῶν βασιλ-
έων ἡ ἰσοεία διδάσκει. ἐπισκευάσαντες γὰρ τῶν ἀλλο-
φύλων τὸν ἰσραὴλ, οὐ πάντεσον ἐτόλμησεν ὁ Σαοὺλ πα-
ταξασθαι ἕως ἦλθε Σαμοὴλ τῆς νίκης μηνύσαλα. προσήγαγεν
γὰρ φησὶ τῷ ἐφοὺδ, ἦτα τὸν νίκην μαθὼν ἐπήγαγεν, συ-
άγαγε τὸ ἐφοὺδ, καὶ οὕτως ἐξώπλισε τὸν λαόν. διὰ τοῦτο
θεσπὼς ὁ τῶν ὅλων θεός; καὶ ἐπιβήσῃ τὸ λόγιον τῆς κρίσε-
ως ἐπὶ τὸ στῆθος Ἀαρὼν, καὶ εἰσελεύσῃ αὐτὸ πρὸς τὸν ἐπω-
μίδα, ἐπικαμε, καὶ ἐπιθήσῃ αὐτῷ τὸν δήλωσιν, καὶ τὴν
ἀλήθειαν. τοῦτο δὲ τῶν μηνυμάτων τὸ ἀψευδές. ἰσχὺν μέντοι
ὡς παχυτέροις οὖσι τοῖς πνιχαῦτα, καὶ τῶν νοητῶν ἀφικ-
όσθαι μὴ δυναμένοις διὰ τῶν σωματικῶν συμβόλων τὴν
ὠφέλειαν ὁ πάνσοφος δεσπότης ἐπεσκευάζετο. ἐμφῦδε
νοοῦμεν διὰ μὲν τοῦ λογίου τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν. διὰ δὲ
τῆς ἐπωμίδος τὴν ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν τοῦ λογίου

καὶ τῆς ἐπωμίδος ἁρμονίαν τε καὶ συμφωνίαν ἐς τὴν τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἀγαθῆς πράξεως λαμβάνωμεν συμφωνίαν. τὸ δὲ πρώτην ἐπιτίθεσθαι τὴν ἐπωμίδα, ἐπὶ οὕτως ταύτῃ τὸ λόγιον συνάπτεσθαι, τὸ τὴν ἀγαθὴν πράξιν ὑποβάθραν εἶναι τῆς θεωρίας :—

~: διὰ τί οἱ ἱερεῖς τοῖς ἱερείοις τὰς χεῖρας ἐπιτιθέντες οὕτως ἱέρευον;

Οὐ πᾶσι τοῖς ἱερείοις, ἀλλὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν προσφερομένοις, καὶ μάλιστα τοῖς ὑπὲρ ἁμαρτίας. τοῖς δὲ ἄλλοις αὐτοὶ τὰς χεῖρας ἐπετίθεσαν οἱ προσφέροντες. ἦν δὲ τοῦτο συμβολον τοῦ τὸ ἱερεῖον τὸν τόπον πληροῦν τοῦ προφέροντος τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δεχόμενον σφαγήν. ἐπισημήνασθαι δὲ προσήκει ὡς ὑπὲρ τοῦ ἀρχιερέως προσφέρετο μόσχος, ὑπὲρ δὲ πάντος τοῦ λαοῦ πάλιν μόσχος, ὑπὲρ δὲ τοῦ ἄρχοντος χίμαρος, ὑπὲρ ἑκάστου δὲ ἀνδρὸς χίμαιρα. προσέφερον γὰρ τῷ μὲν ἀρχοντι τὸ ἄρρεν, τῷ δὲ ἀρχομένῳ τὸ θῆλυ, ἐπειδὴ καὶ τὴν γυναῖκα τῷ Ἀδὰμ ἐξ ἀρχῆς ὑπέταξεν ὁ θεός. ὁ δὲ μόσχος ὁ περὶ ἁμαρτίας θυόμενος ἔξω τῆς παρεμβολῆς κατεκαίετο. τοῦτο κάριν καὶ ὁ δεσπότης χριστός, ἣ φησιν ὁ θεῖος ἀπόστολος ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν, καὶ τῷ τύπῳ τὴν ἀλήθειαν ἐπιτέθεικεν. τῷ δὲ θυσιαστηρίῳ προσεφέρετο τὸ ἔπιπλον. τοῦτο γὰρ λέγει τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τοὺς δύο νεφρούς, καὶ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ ὁ τοῦ ἥπατος λοβὸς ὅπερ οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταὶ περιττὸν προσηγόρευσαν. αἰνίγματα δὲ ταῦτα τῶν ἐν ἡμῖν παθημάτων. τὸ μὲν γὰρ στέαρ τὸ τὴν κοιλίαν καλύπτον σημαίνει τῆς γαστριμαργίας τὴν νόσον, οἱ δὲ νεφροὶ τὰς ὑπογαστρίους ἡδονάς, ὁ δὲ λοβὸς τοῦ ἥπατος τὸ θυμοειδές. ἐκείνῳ γὰρ συνῆπται τὸ χολήδοχον ἀγγεῖον. ταῦτα δὲ καθιεροῦν κελεύει, καὶ οἱονεὶ νεκρὰς αὐτῶν ὑποφαίνειν τὰς πονηρὰς ἐνεργείας. τοῦ δὲ τῆς τελειόσεως κριοῦ τὸν βραχιόνα τὸν δεξιὸν προσενεγκεῖν διηγόρευσεν, τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν δεξιὰν οὖσαν, καὶ ἀρίστην τῷ θεῷ προσφέρειν κελεύων. ὁ δὲ ἄρτος, καὶ τὸ λάγανον, καὶ ἡ τοῦ οἴνου σπονδὴ τοὺς ἀπὸ γῆς φυομένους δηλοῦσι καρπούς, ὧν τὰς ἀπαρχὰς προσφέρειν ὅσιον τῷ θεῷ :

Τί ἐστιν, ἐς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμά ἐστι τῷ κυρίῳ;

Διὰ τῶν ἀνθρωπίνων τὰ θεῖα διδάσκει. ἐπειδὴ γὰρ ἡμεῖς ταῖς εὐοσμίαις τερπόμεθα τὴν κατὰ νόμον γενομένην ἱερουργίαν ὀσμὴν εὐωδίας ὠνομασεν, ὅτι γὰρ οὐ δεῖ γυμνῷ προσέχειν τῷ γράμματι καὶ ἡ τοῦ θεοῦ φύσις διδάσκει, ἀσώματος γὰρ καὶ ἡ δυσοσμία τῶν καιομένων ὀστῶν. τί γὰρ ἐκείνων ἐστὶ δυσωδέστερον; οἱ μέντοι ἄλλοι ἑρμηνευταὶ εὐαρεστήσεως ἀντὶ εὐωδίας τεθείκασιν :—

~: Τίνος χάριν ἐξ ἑκάστης θυσίας ὑπὲρ σωτηρίας προσφερομένης τοῦ ἱερέα λαμβάνειν τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν, καὶ τὸ σπλάγχνον; —

Διὰ τοῦ σπλάγχνου τὸ λογικόν, καὶ τὸ θεωρητικὸν ἀπαιτῆ τὸν ἱερέα. κάλυμμα γὰρ τὸ σπλάγχνον τῆς καρδίας. διὰ δὲ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος τὴν πρᾶξιν τὴν δεξιάν. οὐκ ἀρκῆ γὰρ ἡ πίστις ἡμῖν σωτηρίαν ἀλλὰ δεῖται τῶν ἔργων ἡμᾶς τελειότητα: —

~: Τί ἐστι τὸ, ἴνα; :~

Μέτρον ἑβραϊκὸν οἴνου καὶ ἐλαίου. δέχεται δέ, ὡς φησι Ἰώσηπος, δύο χόας ἀττικούς. πιστευτέον δὲ ἐν τούτοις ἀνδράσι ἀκριβῶς τοῦ ἔθνους τὰ μέτρα ἐπισταμένοις: —

~: περὶ τῶν Σαμβρίων νομοθετῶν ἔφη ἔστι γάρ σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν Ἰσραὴλ ἡμῶν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. πῶς οὖν τοῦτο νοήσομεν;

Ὥσπερ τῷ Ἀβραὰμ τὴν περιτομὴν δεδοὺς ἔφη, καὶ ἔσται ἡμῖν σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ὑμῶν. οὕτω καὶ περὶ Σαμβρίου νομοθετῶν ἔφη. ἔστι καὶ Σημεῖον ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς Ἰσραὴλ ἡμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. τὸ γὰρ καινὸν τῆς πολιτείας ἀφ' τοῦ νομοθέτου τὴν μνήμην αὐτῷ παρεσκεύασεν. καθάπερ γὰρ τὰς ποίμνας καὶ τὰς ἀγέλας αἱ σφραγῖδες δηλοῦσι. οὕτω καὶ τῶν ἑβραίων πολιτείας ἐξαίρετα, καὶ τῶν κακῶν αὐτοὺς διέφυγε, καὶ τὸν νομοθέτην προσδεδεύφυ ἐδίδασκεν.

Τί δή ποτε ὁ Ἀαρὼν τῷ λαῷ τὸν μόσχον διέγλυψεν;

Τὸν σκοπὸν τοῦ γινομένου προσήκῃ ζητῆν. οὕτω γὰρ ἐξετάζοντες εὑρήσομεν αὐτὸν οὐ πανταπάσι συγγνώμης ἐξεμπίπτοντα. τοῦ ἀδελφοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας διατειβάντος ἐν τῷ τοῦ ὄρους ἀκροκορυφίᾳ, καὶ τοῦ λαοῦ λυτήσαντος, καὶ ἧς τὸν αἰγυπτον ἀναζεσθαι ὁρμήσαντος, πειθοῖ μὲν ἐσφάλθη λόγοις αὐτῶν τὴν ὁρμὴν χαλιτώσας, ἐπῆδε δ' ἀπιθοῦντας ἔφθειρεν, ἥτις τῶν γυναικῶν τὰ χρυσία πάθῃ πάθος ἀνδραποδίσασα, καὶ φιλόκοσμον, καὶ φιλοχρήματον τῇ τῆς δαιμονίας μανίᾳ. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο τὸ μηχάνημα τῶν ἐχθρῶν ἔσῳσεν λύτταν. ὅθεν

ἠναγκάσθη διαγλύψαι τὸν μόσχον, καὶ τοιούτῳ δὲ σκοπῷ χρησάμενος τῆς θείας ἐδεήθη φιλανθρωπίας ὥστε τὴν τιμωρίαν διαφυγεῖν, καὶ τοῦτο Μωυσῆς ὁ θειότατος ἐν τῷ δευτερονομίῳ δεδήλωκεν. ἐδεήθην γάρ φησι τοῦ κυρίου περὶ Ἀαρὼν τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ οὐκ ἀπέθανεν.

~: Πῶς νοητέον τό, καὶ νῦν ἔασόν με, καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτούς, ἐκτρίψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα;

Καὶ τὸ ἀπαθὲς τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ φιλάνθρωπον ὁ λόγος δηλοῖ, ὁ γὰρ θυμῷ τι πράττων, καὶ τοὺς παρακαλοῦντας δυσχεραίνει. ὁ δὲ θεὸς ἔφη. ἔασόν με καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς ἐκτρίψω αὐτούς. οὐδεὶς δὲ ἀναμένει τοὺς παρακαλοῦντας ἵνα ὀργισθῇ, ἀλλ' ἵνα παρακληθῇ. τὸ οὖν, ἔασόν με, ἀντὶ τοῦ κώλυσόν με εἴρηκεν. ἐπειδὴ γὰρ ἠγνόει Μωυσῆς ὁ μέγας τὴν τοῦ λαοῦ παρανομίαν, καὶ ταύτην αὐτῷ δεδήλωκεν ὁ θεός, καὶ εἰς πρεσβείαν διήγειρεν. τὸ δὲ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, τὰ ἡμέτερα προσημαίνει, ὅπερ γὰρ τότε οὐ γέγονεν, μετὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιφάνειαν γέγονεν. ὁ μέντοι νομοθέτης καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ ἀρκεῖν αὐτὸν εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ πρεσβείαν εἰρηκότος. οὐχ ὑπέλαβεν ἱκανὸς εἶναι παῦσαι τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν ἕως ἐν τῇ τῶν πατριαρχῶν προσηγορίᾳ, καὶ ἱκετηρίας προσήνεγκεν, καὶ τὸν πρὸς ἐκείνους ὅρκον ἀνέμνησε, καὶ τὰς σωθήκας ἐμπεδωθῆναι ἱκέτευσεν :—

ἴσως ^ οὐκ

~: Διατί τὰς πλάκας : συνέτριψεν;

Ἀνάξιον κρίνας τὸν λαὸν τῆς θείας νομοθεσίας ἐπειδὴ γὰρ προικώων γραμματείων τύπον εἶχον αἱ πλάκες, ἡ δὲ νύμφη πρὸ τῆς παστάδος εἰς μοιχείαν ἀπέκλινε. μάλα εἰκότως τὸ προικῶον διέρρηξε γραμματεῖον ὠθισημήνασθαι δὲ προσήκει, ὡς τότε μὲν δεξάμενος τὴν ἱκετείαν τῶν ὅλων θεὸς ἀνεβάλλετο τὴν τιμωρίαν. προστέθεικε δέ, ἣ δ' ἂν ἡμέρᾳ ὠθισκέπτομαι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἔοικε δὲ τοῦτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου εἰρημένοις. ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιαν σε ἄγει. κατὰ δὲ τὴν σκληρότητα σοῦ, καὶ

ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζῃς σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, καὶ ἀποκαλύψεως, καὶ δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, ὃς ἀποδώσῃ ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὁ μέντοι νομοθέτης ἀκούσας ὡς οὐκ ἀνέξεται σωθῆναι αὐτοῖς ὁ τῶν ὅλων θεὸς διὰ τὸ σκληρὸν αὐτῶν καὶ ἀντίτυπον, ἀλλ' ἄγγελον αὐτοῖς ἐπιστήσῃ, ᾔτησε μὲν γνῶναι τίς ὁ τὴν κηδεμονίαν αὐτῶν πιστευθῇς, ἠντιβόλησε δὲ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ὁμόδουλον ἡγεμόνα, ἀλλ' αὐτὸν αὐτῶν ἡγήσασθαι τὸν δεσπότην. ἐπῃδὴ δὲ καὶ ταύτην ὑπέσχετο δώσειν αὐτῷ τὴν χάριν ὁ ἀγαθὸς θεὸς, ἔρωτι μεθύων ἐπαινουμένῳ τὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἠράσθη, καὶ τὴν ἀθέατον φύσιν ἰδεῖν τὴν οὐσίαν, ἀδύνατον, τὸν θεὸν γὰρ οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν, τὰς δὲ θείας οἰκονομίας τε καὶ ἐνεργίας, οὕτω γὰρ προσήκει νοεῖν τοῦ θεοῦ τὰ ὀπίσθια, θεωρῆσαι δυνατὸν τοῖς κατὰ Μωυσέα τελείοις τὴν ἀρετὴν, καὶ οὐδὲ τούτοις ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' εἰς τὴν πέτραν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ τιθεμένοις σημαίνει δὲ αὕτη τῆς πίστεως τὸ στερρὸν καὶ ἀκάδαντον, καὶ διὰ τῆς ὀπῆς τῆς πέτρας, δηλοῖ δὲ αὕτη τὸν τῆς πίστεως ὀφθαλμὸν θεωροῦντα τὰ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀνέφικτα, καὶ ἀθέατα: —

~: Τί σημαίνει τὸ, κάλυμμα τὸ ἐπιτεθὲν τῷ προσώπῳ τοῦ νομοθέτου; :—

Ἔχομεν τὴν τοῦ ἀποστόλου ἑρμηνείαν. μέχρι γάρ φησι τῆς σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν χριστῷ καταργεῖται. ἡνίκα δὲ ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὥσπερ γὰρ τότε θείας ἐνεπλήσθη δόξης τοῦ νομοθέτου τὸ πρόσωπον, καὶ σέλας ἐπληρώθη ἐκεῖθεν ὑπὲρ ἀστραπὴν ἐκπεμπόμενον ἀντιβλέπειν οὐκ εἴα τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀλλ' ἢ ἑτέρωσε τὰ πρόσωπα τρέπειν, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύειν ἠνάγκαζε, καὶ τούτου χάριν ἀεὶ ἐχρῆτο τῷ προκαλύμματι τῷ λαῷ διαλεγόμενος, πρὸς δὲ τὸν θεὸν ἐπιστρέφων γυμνὸν εἶχε τὸ πρόσωπον. οὕτως Ἰουδαῖοι τῷ τοῦ νόμου

προσέχοντες γράμμασι· τὴν μὲν δόξαν οὐχ ὁρῶσι, μόνον δὲ τὸ κάλυμμα βλέπουσι. τῷ δὲ τοῦ παναγίου πνεύματος χάριτι προσιόντες ἀπαλλάσσονται μὲν τοῦ περικαλύμματος, θεωροῦσι δὲ τὴν δόξαν, ἧς Μωσῆς ἐνέπλησθη. τοῦτο καὶ ὁ μακάριος λέγει Παῦλος. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος. ὥσπερ γὰρ τὰ διὰ τῆς καλοπλοκίας τῶν εἰσοιόντων τοὺς τύπους ἐκμάττεται, οὕτως αἱ καθαραὶ καρδίαι τοῦ θεοῦ τὴν δόξαν εἰσδέχονται. διὸ δὴ καὶ ὁ κύριος ἔφη. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. καὶ ὥσπερ Ἰούδας τὸν διάβολον εἰσδεξάμενος τὴν ἐκείνου εἰκόνα ἐτύπωσεν ἐν ἑαυτῷ. οὕτως ὁ τῇ θείᾳ χάριτι προσιὼν ταῖς ἐκεῖθεν φερομέναις μαρμάρυξι καλλονῇ ἐξεις, οὕτως ὁ ἐν σκότῳ καθήμενος σκοτεινὴν μίτεται, ὁ δὲ ἐν φωτὶ φωτοειδής, οὕτως ὁ τῷ θεῷ προσευχόμενος θεοειδὴς δέχεται.

— Περὶ χαρακτῆρος: —

Πόθεν ἔχουσι τὰ ξύλα τὰ
~: ἀσώπινα; :~

Σανίδες ἦσαν δεκαπήχεις, ἐκ τούτων τοίνυν τὰς ἐχούσας τοὺς εὐπρεπεστέρους ἐξ Αἰγύπτου μετενεγκόντας, ἐνίκα ἐκεῖθεν ἐξῆλθον. τοὺς δὲ πολυτελεῖς λίθους καὶ τὸν χρυσόν, καὶ τὸν ἄργυρον, καὶ τὸν χαλκὸν παρ' Αἰγυπτίων λαβόντες, ἀπῆραν. καὶ γὰρ τὴν θεάν ἐντολὴν ἦτησε γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, καὶ ἱματισμόν, καὶ σκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους, διὸ δὴ καὶ τὰ προσφερόμενα ἀπαρχὰς προσηγόρευσεν ὁ τῶν ὅλων θεὸς ὡς ἀκροθίνια σκύλων: —

~: Ποίου χαρακτῆρος οἱ περὶ τὸν
Βεσελεὴλ ἔτυχον; :~

Σοφίας ἀρχιτεκτονικῆς. ἦν γὰρ σοφία ὑφαντική, καὶ σοφία γεωργική, καὶ σοφία ἰατρική, ἔκαστον δὲ τούτων
~: δῶρον θεοῦ ἐστι τοῖς ἀνθρώποις :
~ δεδωρημένον :~

~: Διατὶ τὴν νουμηνίαν τοῦ πρώτου μηνὸς στῆσαι τὴν σκηνὴν προσέταξεν ὁ θεός;: —

Ἐπειδὴ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν τὴν κτίσιν ἐδημιούργησε, καὶ μαρτυρεῖ τῷδε τῷ λόγῳ τῶν δένδρων ἡ βλάστησις. βλαστησάτω γὰρ φησὶ ἡ γῆ βοτάνην, χόρτον, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ κατὰ ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ εἰς ὁμοιότητα κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος, καὶ οἱ λειμῶνες ἀνθοῦσι, καὶ κυμαίνει τὰ λήϊα, καὶ τὰ δένδρα φύει καρπόν. διάτοι τοῦτο καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τουτονὶ τὸν καιρὸν ἠλευθέρωσε τῆς Αἰγυπτίων δουλείας, καὶ τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος ἐκόμισε τῶν παραδόξων ὠδίνων τὰ εὐαγγέλια. κατὰ τοῦτον τὸν καῖρον καὶ ὁ δεσπότης χριστὸς τὸ σωτήριον ἐπέμεινε πάθος. μάλα τοίνυν εἰκότως τῇ μιᾷ τοῦ πρώτου μηνὸς στῆναι τὴν σκηνὴν ὁ τῶν ὅλων δεσπότης προσέταξε, καὶ ὅτι τοῦ κόσμου παντὸς ἐκτύπωμα ἦν, καὶ ἵνα εὐπρεπίσῃ πρὸς τὴν τοῦ πάσχα ἑορτήν. ἣν πρώτην ἐπιτελεῖν νόμος ἦν Ἰουδαίοις. τότε δὲ καὶ πρῶτον ταύτην ἔμελλον ἑορτάζειν τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ δεύτερον γὰρ ἦν ἔτος μετὰ τὴν τῆς δουλείας ἀπαλλαγήν

~: Has octo paginas propria manu scripsi: —

C. D. Eps Civitatensis

Fol. 4. Λείπουσι ταῦτα: ~

~: Ποίου τοίνυν φωτὸς ἄμοιρος αἰφνιδίως ὁ ἐν τῷ κόσμῳ τόπος εὑρέθη. ὥστε τὸ σκότος ~: ἐπάνω εἶναι τοῦ ὕδατος;: ~

Λογιζόμεθα ὅτι εἴπερ τι ἦν πρὸ τούτου τοῦ σθητοῦ κόσμου, ἐν φωτὶ ἂν ἦν δηλονότι, οὔτε γὰρ αἱ τῶν ἀγγέλων ἀξίαι, οὔτε πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι στρατιαὶ ἐν σκότει δίηγον. ἀλλ' ἐν φωτὶ καὶ πάσῃ εὐφροσύνῃ πνευματικῇ, καὶ τούτοις οὐδεὶς ἀντερεῖ· ὃς τις τὸ ὑπερουράνιον φῶς ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν ἐπαγγελίαις ἐκδέχεται. περὶ οὗ σολομὼν φησί. φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ ὁ ἀπόστολος, εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς ἐν τῇ μερίδι τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί. ἐπεὶ οὖν ἐγένετο ὁ οὐρανὸς προστάγματι θεοῦ ἀθρόως περιταθεὶς τοῖς ἐντὸς ὑπὸ τῆς οἰκείας αὐτοῦ περιφερείας ἀπειλημμένοις, σῶμα ἔχων δὲ συνεχὲς, ἱκανὸν τῶν ἔνδον διαστῆσαι τὰ ἔξω. ἀναγκαίως τὸν ἐναπολειφθέντα τόπον αὐτῷ ἀφεγγῆ κατέστησε τὴν ἔξωθεν αὐγὴν διακόψας. τρία γὰρ δεῖ συνδραμεῖν ἐπὶ τῆς σκιᾶς, τὸ φῶς, τὸ σῶμα, τὸν ἀλαμπῆ τόπον. τὸ τοίνυν ἀγκόσμιον σκότος τῇ σκιᾷ τοῦ οὐρανίου σώματος παρυπέστη

κεφάλαια, ἃς ὑπ' ἐμοῦ νουνεχῶς.

Καὶ ἐγὼ μὲν μετὰ τῶν ἁγίων μου σὺν αὐτῷ
ἅπας ὁ ἐμὸς ἡγούμενος σὺν ὑπουργῶν μου σὺν
λείων. μισοῦσι ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν μὴ ἐμῶν ἁγίων.
ἡγοῦμαι, ἀναστὰς ἁλώσῃ τὸν ἱερὸν ἀνὼ σὺν καὶ πᾶ-
ὁλαὸς οὗτος, ἃς τῶν γῶν ἐν ὑπὸ σὺν ὁμοῦ σωμὶ αὐτοῖς.

παύθφος ἡμᾶς ἐν ὁδὸν ἐξ ἐκ πᾶν χος. ὡς τὸ πος ἐν
τῆς παλαιᾶς ἡμῶν. ταῦτα γὰρ πάντα φησί, τὸ πᾶν
σωμάβαινον ἐκ νοις ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν.
ἃς οὖς τὰ τῆς σὺν ἀγῶνων καὶ ὑπὸ μονὴν. καὶ γὰρ ἀ
ταις δὲ ἐπὶ σέλων οὕτως ἔφη. γέγραπται ὁ ἐν
ἀβραάμ. δύο υἱοὺς εἶχεν. ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης.
καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. ἀλλὰ τῆς ἐπαγγε-
λίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθή-
καις καὶ αἱ τὰ ἐξῆς. καὶ ταῦτα δὲ ἐγράφη τὴν
ἱστορίαν ἐν ἀβραάμ. ἀπὸ τῆς ἀλλ', παραβάλλων
τὸν τύπον. τοῦ ἀβραάμ, τῷ θεῷ τὰς γῶν ἅπας,
ταῖς δύο διαθήκαις. τοὺς υἱοὺς τοῖς λαοῖς. οὕτω
τοίνυν καὶ τὰ θαυμασίαν οπτέον, τὸν νόμον τὸν
ὁμωνύμον ἐν ἡνωσμένα. ὅτι δὲ καὶ ὀνόματι ἐμῶ-
σῆς σὺν ὀνόματι. ἀπὸ δέξαμεν ὅτι ταῖς τῆς θε-
γραφῆς μαρτυρίαις. χρησάμενοι ἔχουσι γάρ
φῆ μωνα καὶ τοὺς προφήτας. καὶ μάχε τῆς σοὶ
μβρονιὼν ἀναγινώσκεται μωσῆς. παλύμμα
ὡς οἱ τῶν παρόντων ἀπίστων κρίται. ὡς πορ τοίνυν καὶ ἀ

τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ τελώνης. ἐπὶ τοῦ λαοῦ φησὶ τῶν ἐθνικῶν, ὅτως μετὰ τοῦ νόμου τὸ τέλος ὁ νόμος ἐποίησε φανερὸς ἐπὶ. ἡνίκα ἐξῆλθε τὸ ἅλας τῶν βασιλέων ἐν ὠσὶν. τέλος γὰρ φησὶ νόμου χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. καὶ ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως ἰωάννου προεφήτευσαν. ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.

καὶ πρὸ ὀλίγου παρῆμεν ἐν χῳ, τὸ τῆς ὑποφήτιας ὄνομα.

Πορεία γὰρ ἐν τῷ ναῷ ἐφη. ἵνα μὴ ἐν ἰουδαίοις ὑποφήτιδι νομιθῶσι ἀποκωλύω. καὶ τοὺς ἀποστόλους λέγουσι. κωλύσει. χῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ ἀφανεῖς πορεία τῆς ὑπὸ ἀληθείας θῦ. ἵνα τὸ βεβαιωθῆναι διὰς ἐπαγγελίας τῶν πρῶν. καὶ πάλιν ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρο ἐξ ἀποστάλκασι τὸν ἴδιον αὐτοῦ γνώμονα ἐκ γῶν ἀπὸς γνώμονα ὑπονόμων. ἵνα τοῖς ὑπονόμοις ὀξάλορα ἵνα λιθοβοθησίαν ἀπολάβωμεν, ὡς ὑπονόμευοι νῶν γνώμονος. ὅτω καὶ ὁ ἀλλογενὴς ἐκλῆ πορεία τῆς. ὅτω καὶ τοῖς ἰουδαίοις εἶφη. φεύγωσι λύτρωσιν ὑπὸ ὡς σὺν τὰ ἀνόμοι. πορεία γὰρ ὑμῶν ἐκ νος ἐλάχα. καὶ γὰρ ἐκ νοι, πρὸς ἵν φρήκασαν τοῦ ναῶ. καὶ πάντα ὅσα ἀπὸ σαμωμένοι. ἀκουσόμεθα δέ.

ἡ δὴ ποτε, ὑποχόμενος ὁ τῆς πάντα τόπου σωσθῆναι αὐτοῖς οὐ αὐ ἐπίβωσι ὧν ἰχνῆ ὧν πρόσωπον αὐτῶν. καὶ τὸ ὄρη μου καὶ τὸν αὐ λίβανον ἕως τοῦ πρα-

μὴν τοῦ μεγάλου οὐφράτου, καὶ πληρωσθ
ῆναι τὴν ὑπόσχεσιν.

ἀφῆς ὅλας, καὶ οὐ πολλῆς ὁρμωμένας δυνάμεως.
πρῶτον μὲν γὰρ φρυκτὸν ὅλη πᾶς τόπος ἔσται πυ
ρὰ τῶν ἐξ ἴχνους τῶν ποδῶν ὑμῶν ὑπηνδωσμένων αὐτοῦ.
ἡνίκα οὖν αὐτοῦ μὴ ὑποβῶσι τὴν ἄκρην γῆς ἰοῦσι τοῦ ναυ
στάθμου τόπος, μὴ παγωμὴν δὲ τὴν λύσιν ζήτημα.
ἐπήγαγε γὰρ οὐ ῥόπου φρυκτὸν ὑμῶν ὄψει, καὶ
καθ' ὁρίσεως δὲ πρὸς ἐκείνου ἐποιήσατο τῶν ὑπο
χείων. ἀνὰ εἰς φυλάξητε τὰς ἐντολὰς μου
καὶ τὰ δικαιώματά μου. ἐκείνοι μὲν οὖν οὐδὲ
παραβεβηκότες τὸν νόμον. τῆς ἐπαγγελίας τυ
χόντες καὶ τύχον· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μόνου ἐκείνων
οὐδέπω ἐπράθησαν ὧν ἐπέβησαν ἀλλὰ καὶ
κείνων, ἐν οἷς αὐτοὺς ἀναγνωσθήσεται πάντα φαλρά-
μματα, καὶ τῶν παλαιῶν ὁρίμων, παρὰ σθένους θεοῦ
ἀποφωνῶν. περὶ ταύτης τῆς ὁρίμου καὶ ὅτε
φήσης ἐλεγχθήσεσθαι. οὐφράνθη ὁρίμος δὲ
αἰνιγμάτων αὐτῆς. καὶ ὅλη ἀσότητος χθὲς ἀπὸ τῆς ἀνύγ
μωτης, ὑπέχυτο ποιήσαντι τὸν ὁρίμου, ἵνα ἔλθη.
καὶ τῶν φωσαν γῶν, ἐν υδραγωγοῖς. ταύτην
πάλιν τῶν ὁρίμου γενέσθαι ὡς τὸν καρμήλου, ἐφ' ἣ
πληρουόμενον δὲ καὶ τοῦ ἀντιλίβανου τῆς ἀλη
θείας οἱ κήρυκες. αἰνίττεται δὲ καὶ οὗτος, τῶν ἐθνῶν
ἐθνωσορίαν. ὡς πὸ καὶ λίβανος ἴλητε, ὠνο
μάσθη. ὁ αὐτὸς γὰρ φησὶν ὁμηγαλο πρέπος,

ὁς ἐχθ τὸ ἥγημα. ἰσοχθὴν ἐς τὸν λίβανον καὶ
ἀπὸ νότου τὰ ἀπὸ τῆς κύπρου καὶ τῆς κῦπα-
ρίττου. ἀετὸν γὰρ τοὺ βαρὺ λωνίου κὰκλύκωλί-
βανον. τὼ ἰλλυρικὰ τὰ ἀπὸ δὲ τῆς κύπρου καὶ
τῆς κῦπαρίττου. τοὺ βασῦ καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆ-
τοῦ οὐμόνου δὲ καὶ ἀσκάσιος ἀπὸ τοὺς ἀκρωτηρίαλς
ὁ ὑμέδρος ἀπὸ στὴν ἐς. καθάπορ δὲ οἱ πορίῖ τῦ
τοῦν αὖ τὸν μφθέντες καὶ ἀλοκόπολι, τὼ τοῦτο ἴσον
κῦ ἀν δὲ ὁσωσαν πόρνην σύμβολον ἀὐτῆ τῆς σορί
δὲ δωκότες τὸ ἀσαρῖου τὸ ὁκκῦνον. ὃ δὲ ὁς οἵτος
σρς ἀ ππ τὼ πάλαι πόρνω. τὼ ἀδελφοῖς
ἡδῶλοις ἀν ἀκμὸν ὠκκηκοΐαν. καὶ τῆς πεδρ
ἀκολάσ ἀπὸ στὴν. καὶ τῶν ἀγωνίων ἀλαθ
ἠξίωσαν. οὐ ἀσαρῖῶ κοκκύνῳ χρυσάμωι οἰσῦ-
μβόλῳ. ἀκὰ ἐῶ πανσίῳ αἱμαλὶ τὼ σοριαν
πρὸ μαλλοδάμωι. ἀκὰ μὸν δὲ νομίζῶ τω, ἀὐ
, ξίου ἦναι τῆς ἐκκλησοΐας. τῆς ῥὰ δὲ τούτου.
, ἀκουσάτω δὲ τοῦ ἀποστόλου λώίου τος. ὑμεῖς γὰρ
, ποτε καὶ ἡμεῖς, ἀνόητοι, ἀπειθεῖς ὡλαυμμωι.
, δουλεύοντες ἐπιθῦμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις.
, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες. στυγητοί. μισοῦν
, τες ἀλλήλους. καὶ πάλιν ἀνακάτω μὼ ὡς οὐκ
, δεῖ ὧν, ἐδουλόσα τω τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς. καὶ
, ἀληθοῦ. ἦ τε γὰρ ποτε σὸς τος. νῦν δὲ φῶς ἐν-
, κῶ. καὶ ἐδρῶ θῖ μὴ ὡλανᾶσθαι. ὦ τε πόρνοι
, ὦ τε μοιχοί, ὦ τε μάκοι, ὦ τε ἀρσενοκοῖται.

, ἵνα ὁ σωλοκάρδιος· ἵνα πλουτήσῃ· ἵνα
, πλήσῃ· ἵλοιδοροι· οὐμὴ φύσοι ἡ χάρι πα-
, γις· βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν· ἡ λώσσα
, μάλε· καὶ ταῦτα λίνεις ἵνα· ἀπάλατε λύσα
, σθε ἀπὸ ἐμοῦ πάντες· ἀπὸ κοπὴ καὶ φθίνω· ἐν τῷ
, ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ
, θεοῦ ἡμῶν· ἵνα δὲ καὶ ραδιουργήσῃ τὸ πρόβατον.
, ὑπακούσατε οὖν τοῖς καθαιρέσεσι τοῖς ἐμοῖς· καὶ
, βασιλέως παραδοθῆναι τούτοις πρὸς τὴν ταχύ-
, τητος οὐκ ἔξεν· ἀπὸ καθίκρυψεν· ὡσεὶ σοὶ
, γὰρ τῷ ἐνὶ βραίῳ φῷ, καὶ σὺ λῆ τὸν τίγιν,
, ἁρήματα· ἐπίσαμαι γὰρ ἐφ' ὅλῃ παρόσῃ
, κῷ ὀφθαλμῷ, τὸν λῶ· ὡσεὶ τὸ πῶκε ἁρ' ὀφό-
, βος γὰν ἐφ' ἡμᾶς· ἀκκὶ πόλεμος γὰρ ὅλῃ καθ' ἑκά-
, ρανκος ὀφθαλμὸν τὸν θάλασσαν τὸν ἐρυθρὰν ἀπὸ πρό-
, σωπου ὑμῶν· ὅλῃ ὁ ξενοτροφεῖν ἀναίδεξεν γὰρ τὸν
, καὶ ὁ σαλευτὴ ἡσαν τοῖς σκοῖ βασιλεῦσι τῶν Ἀμ
, μοραίων· οἳ ἦσαν πόρα τοῦ Ἰορδάνου· σῖῶν,
, καὶ ὠγ· οἷς ἐξολοθρεύσατε αὐτοὺς καὶ ἀπολῶ
, λυσι ἡμᾶς, ἐξέστημεν τὴν καρδίαν ἡμῶν· καὶ γὰρ κῦσί
, τινα οὐκ ἔλι ἐν οὐσίᾳ ἀπὸ προσώπου ὑμῶν·
, ὅλῃ κὸ ὀφθαλμὸν ὑμῶν· ὃς ἐν οἰκοδομῶν· καὶ ὁ θεὸς γῆς
, κάλω· ἀλλ' ἡμᾶς ἀφ' ἁλὸς ἕλος ὑμῶν· οὐ δὲ
, αὐτὸς ὀφθαλμὸς περὶ τοῦ φαραὼ φησὶν· ἐς ἀπὸ τοῦ
, ἐξέλθῃ ἀφ' ὑμῶν ὅτι ἐν σοὶ ἐξέλθωμεν ἐν σοὶ τὸν σῶν
, μίνμῳ· καὶ ὅτι ἀπὸ ἐμοῦ ἐξέλθῃ τὸ ὄνομά μου, ἐν πα

τῆς γῆς· διὰ γὰρ τοῦτο ἐκάνουν μνημόνιον δηλονότι
πασιγνήτου σου τὸν υἱὸν Ἀβραάμ φησί· καὶ ἀγοράσω ἀπὸ
δὲ τοῦ Ἐφρὼν τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ἀπέναντι Μαμβρή
νου σοι· πᾶς γὰρ ἐφασανὸς ἀνὸξ ἐξ ἡμῶν τῶν ἀφορα
τῆς οἰκίας σου δέξω· ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν ἡμῖν δὲ δὸς
ἡμῶν τὸ ἀργύριον τῆς τιμῆς· καὶ ἠμείψατο διὰ τῆς
ἐκκλησίας πρὸς ἡμᾶς· οἶδα ἐγὼ ταύτης ἐκλογὴν, ὅτι κατ
λαύουσι τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ τὰ χοῖ πάλιν τῆς ἱερεῖ
προσέταξα τῶν ἀλήθεια· ἵνα καὶ ἐγὼ μισθὸν λά
βω ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἧπερ καὶ πρὸς ἡμᾶς· ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ ταύτῃ· ἀφ' ὁμολογοῦντα ἐξ ἐναντίον πάντων
ἡμῶν λέγει· τοῦτο καὶ ἐγὼ τῆς ἀληθείας ἐγνώκατε, ὡς
πορεύεσθε τοῦ ναοῦ ἡμῶν· ἐκεῖ οὖν καὶ διὰ τοῦ θεοῦ φαύ
λου ὁ δηλονότι· ἐθεώρησεν ἀνήρ· οὕτως ὁ
μιλῶν ἡμῶν· μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐγὼ ἔβαλον τὸ
μα, τῆς ὁδοῦ καὶ ἐν τῶν θαυμάτων τῶν ἀφ' ὧν
ἐποίησα· ἀλλ' ὡς, ἵνα οἶν ἀνάρμοστον ἦναι δοκῇ·
τὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀφ' ὁμολογοῦντα ἐξ, ἐκεῖ
τοῦ δὲ καὶ ὁρκωμοσίαν ἐξ ἡμῶν· λέγει δὲ ἀπο
άλλου· πρὸς τοὺς πράττοντας· ὧν δὲ ἔξασθμε
τῶν δέξῃ ἔχου παρὰσοὶ, πρὸ τοῦ τοιοῦτος μοῦ ἦναι·
καὶ ὁ ἀπόστολος δέ φησι, διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτοῦ ὑπερ
φωσε καὶ ἐχάρισατο αὐτῷ ὄνομα· τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα· ὑμῶν δέ, ὃ κύριος ὀμνύει ἔχει· ἀλλ'
δέξασθε πορεύεσθε· ἀγνοοῦμεν γὰρ ὅτι υἱός ἐστι
τοῦ θεοῦ· ἐν ἔχοντος τοῦ ζῶν· τοῦ πρὸς πορεύεσθαι τοὺς ἱερ-

δαν ὡφρηνέτος. ὃς ἐστὶν ὁ μὸς μὸ ὁ ἅλατων
τὸς σὺν ὦ ν ὑ σὸ κησα πεσ τὸ πῦ σὶ λὴ καὶ οἱ ἸΟρδς οἱ
ἀ ρου τὰς τὼν ἁ βασ τὸ ν σὸ λα θή κης ὦ · τὸν βαπ τ ς
Ἰ ω . Ἰορδὰς γὰρ κάτω νος . καὶ ὀχ ὸρμ ὼς μὸς . ὡς
πορ τοί νω σὺν Ἰορ μ ὼν τὼν ἁ βασ τὸν φορ ὀν τὼν ὡς
τὸν Ἰορδάνω φσυλλυ θό των . καὶ μετὰ τοῦτο .
Ἰυ τοὺς προφ τ καὶ στρα τ . ἅ πασ δυλλ ὴ λυ θεν ὁ λα ὸ .
ὃ θεν Ἰ ω τοὺς πάν ῦ , βαπ τ ζων ἐν ξαμ ὼ ου . ἐξ υ
τοὺς ὁρ ς ἁ γι ασ αν τος σὺν υ ὸ λ τὼν τὼ φ σὶν . οὐ λὲ
βυ σλαὸς δλ τοὺς παν ἁ γ ου βαπ τ σ μά τος . ἐσ τὼ
σὺν οἰ ὼ ῶν ὑ σφ ῖ βασ . καὶ μ ὼ καὶ οἱ ιβ ἄν δρες ,
καὶ οἱ Ἰσ ἀρ ἠ μοι λί θοι , τοὺ θέν τες τὸ ὠ σαν τ
λ π π χορ ύ . οἱ γὰρ αὐ τοὶ καὶ οἰ κο δό μοι καὶ θε
μ γ ου οἰ κο δο μη θέν τες γρ φ σὶν ἐ ὶ σὺν ἠ μελ ὼ
σὺν ἀ πο σ λων καὶ προ φ τῶν . καὶ πα λ ν ὁ αὐ λος λ
πό σολος λέ γ . ὡς σ φὸς ἀρ χ τέ κτων . θε μ ὼ λ ὼ
θη κα . τὸ μὼ τοι πῆ γμα ἀ σκω μα ὁ σὺ μμ χος
ἡρ μή ὐ σεν . λ πε χομ ὴ γὰρ σὺν υ ὸ λ τὼν ἡ ῦ μ ν .
οἰ ου ὐ σκῦ ζ καὶ ἐ ορ ῦ φ ῦ το . σαν τὸ σγδ '
λ δα μαν τί νου τ χος . ὡ λέ ου ἐ πρ χεν ἀ σπὼ ὸ τ γ
δη μ ουρ γή σαν τος ὄ ρος . καὶ πρὸ τοῦ πέ χυ δὴ , γέ γο
νεν ὁ δλ βασ ς . τῇ τ γὰρ δλ βάν τες τῇ ι ς .
ἐ ω τε λέ σαν τοῦ πα σχα τὼ ἑ ορ τὼ . ἐ ω φ δὴ
καὶ τῇ ἀλ ῇ , μετὰ τὸ σρι ου βα λ ὼ λισ μα . ἡ τοῦ λ
μω μ γ λ μνοῦ μετ λλη φ ς γί νε ται :
πῶς νοητέον, τὸ περὶ τὰ μετοικοῦντα ἡλίκη
δουδρύο:-

Τὴν δὲ ὁλκὴν οὕτως ὁ λόγος προσλαμβάνει. τοῖς γὰρ τῶν μωσαϊκῶν ὀξαμβώνοις περὶ τὸ μέσον, τὸ τῶν ἱκετῶν προσώπων περὶ τὸ μέσον, τῶν δὲ ἀντιλείων οἱ κήρυκες· ὧν ἕκαστος ὑμῶν ἐστὶ τὸ ὄνομα τοῦ κῶν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ χιλίαθλα τῶν ἁπάντων ἐλάττους τοῦ πντς· τούτων ὁ θησαυρὸς ἔσχατος ἀχρειοποίητος περὶ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς· καὶ ἀπέναντι περὶ τὸ μέσον τῆς ἀνατολῆς, ἐν τῷ γράμματι· οἱ τοίνυν ὀξὶ Ἰουδαίων τοῦτο τὸ τῶν ἱερέων· τῶν μωσαϊκῶν περὶ τὸ μέσον ὄντες προσέλαβον τῶν πυϊκῶν· τὸ τοίνυν ἱκανὸν ὕδωρ· τῶν ἀλλ᾽ ἢ περὶ τοῦ ποῖ· τῶν γὰρ σφαγὰ καλὸ περὶ τιμηθῆναι, τῶν δὲ ἀλλοτρίων· ἡδὺ δὲ ὀξὺ ἐπὶ πολλῆς τοῦ γράμματος δηλοῦσι· τοῦτο δηλοῖ· ὅτι καθάπερ ὁ Ἀβραάμ· τὸ θυὸξ ἀρχῆς ὁ θς ἐδωκε τὸν νόμον· οὕτως ἐκ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγεννᾶται ὁ ἄνθρωπος· τοῖς δὲ περὶ τιμὴν περὶ τὸ μέσον· θρηνῶσαι δὲ ἀξίους Ἰουδαίους· σωϊ δὲ ὑδωλμένους ὡς οἱ περὶ τιμημένοι· οἱ μὲν ἀναρρήθησαν διαφόροις μοιρίαις περιποιούμενοι· οἱ δὲ περὶ τιμηθέντες ἐδωσθησαν· καὶ οἱ μὲν πρῶτοι, δηλονότι· οἱ δὲ πᾶσης τῶν ἁπαντελφάν ἐνδόξαν· ἢ δὲ καὶ ἡμᾶς πᾶσας οὔσας· τῶν δὲ ὁμοίων περὶ ἐρχόμενα βαθμῶν, Ἰουδαῖοι δὲ τάξιν ἔχοντες πρῶτον· τῶν ἀγωνίων ὀξὺ περισσοῦ λαθῶν· καὶ τῆς τῶν περὶ ἀρχῶν ὀξὺ βλήθησαν σὺν ἡδονῇ· ἐχρῶ τοίνυν αὐτοὺς διὰ τούτων μαθεῖν, ὡς καὶ ἡ τῆς περὶ

τομῆς ἀναλήψου τὸ χρῆμα· προμνώσας ἀφ' ἑ-
αὐτοῦ τὴν ἀβραὰμ τῆς παροικίας τοῦ χρόνου ὁ δικαιοδότης θ̄ς·
περιτμηθῆναι προσέταξε· τῆς ἀκροποσθονίου δὲ
ἀπαλαύτας, καὶ ἐνορήμως ἀλλοῦντας οὐκά-
τω τοῦ δι' ἑτοῦ νόμου τὸ φύλλον οὐδὲ τῆς πα-
ράλογος φοιτράξεως δίκας· ἐπὶ δὲ καθ' αὐτοὺς ξύ-
νες· καὶ τῆς ἐξ ἀλλοφύλων ἐθνῶν ἐπιμιξίας
ἀπηλαλμένοι, τοῦ σημείου τῆς περιτομῆς· οὐκέ-
τι δὲ· ὅτι δὲ εἶχοι πρὸ αὐτοὺς ἐς τὸ ἐπιτελεῖν
φοιτάλαγγας, περιτμηθῆναι προσέταξεν·
ἵνα μὴ ἐπιμιξία τῆ ἀλλοφύλων ἐμφανὲς
σωμάτων περιπτοσύνας ἀπάλυνα· ῥᾳδίως τὸ
σημεῖον ἴδιον καὶ τῶν ἀγένων παλλακῶν· τὰ δὲ ἀφ'
ῥητὰ πέρατα, καὶ ἀπολῆται ῥᾳδίως οὐρίσκειν·
περιτομή, πρὸ τοῦ νόμου ὁ δὴ τῆς ἀβραὰμ μετ'
ἐκείνου παντὸς σημείου. ἀπολαύσκου αὐτοῦ τὴν
ὀξ αὐτοῦ τὸν ἀλλοφύλων ἐθνῶν οἷς σωματοσκάφους·
ἵνα δὴ λοιπὸν ἡ τοῦ γένους πληθυσμὸν παλαιῶν ἐπα
γγελία, ὅτι δὲ ἐν τῷ ὄρει μ̄. ἔτη μόνος ὁ σωτὴρ
πλῆθος λαὸς ἐλέγειν· ὁ περιέτεμνε τὸν
ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦτοις γεννηθέντας πάντας· ἢ δὲ
ἐκ τοῦ ὄρους δίδωκε τὸν νόμον τῆς περιτομῆς ὅτι·
ἦν τοῦ ναοῦ μετὰ τὸ ἁλῶναι τοῦ ἱεροσολύμου·
ἢ τῶν γραφῶν τῆς ἐν τῷ πολισσουσι ἀπὸ μαχαί-
ρας ἔνεπρασε λαὸς ἀπροποσθονίους καὶ καθίσας
περὶ τὴν ἐν τοῦ ὄρους, ἀντὶ τοῦ ἐν

τῆς σουδάρας ταύτης νομοθετοῦσι. λωΐτ πλαγιόξυνη σι
ξίνη μάχαιρα, τὴν ἐντολὴν τοῦ σρς τὴν περὶ τοῦ
ἁγίου βαπτίσματος. φησὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος, ὅτι
πέφαλῶ ὀχῆ· ὡς περὶ γὰρ ἀκάνθης τὸ περὶ τοῦ καὶ
ἀχρήστου τοῦ σαπροῦ μορίου περιέτεμνον, οὕτω
καὶ αὐτὴ τὴν ἁμαρτίαν, πᾶσα γὰρ ἁμαρτία περιττὴ
ἀχρηστος ἐστὶ ψυχῆ· μαχαίρας δὲ τὴν πνευματικὴς
ἤτοι δόξαν καὶ πολλὰ αἰνιγμὴ θραι τοῦ ἁγίου
βαπτίσματος :· σημαίνει μαχαίρας αὖ τοὺς τὰ-
ξίνας ε τὴν τῶν προσευχῶν ε·
Περιτέμνου τὴν ἑκατοστὴν τὸ περιτεμνόμενον· καὶ σωτὸ
μέν ἐστι περιτομὴ ἁγία· καὶ ἐπὶ τελείων ἀνδρῶν πάλαι
τὴν ὀρθῶ. ἤτοι σὺν τῷ ὁρήματι σημαίνει
χρόνους σοῦ τοὺς μὴ ἐχθροὺς ἔχοντας καὶ πολεμοῦντας
μὴ ἀς μαχαίρας. ἄλλως τε καὶ περὶ τοῦ πόσοι ἦσαν
τὰξίναι μάχαιραι· τὴν μὲν περιτομὴν τὴν μὲν
ὁλικωτέρης ἐστί· ἐπὶ τοῦ γὰρ φησὶν ἑκατονταετὴς ἀ
πολουθούσης τὰ τρας· ὅτι πέφαλῶ ὀχῆ· ὅτι
αὐτὸς καὶ μάχαιρα κέκληται. ζῶν γάρ φησὶν ὁ λόγος
τοῦ θῦ καὶ ἐνεργὴ· καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μάχαιραν δίστομον· ὅτι ὁρίσαι αὐτοῦ δίδασκα-
λὴν τὴν πνευματικὴν ἡμῶν προσφορὰ περιτομὴν· ἡμεῖς δὲ
ἱστορίαν εἰδόλαξεν, ὅτι πολλοὶ καὶ σὺν ἀγνοίᾳ
τυχόντων τὴν περιτομὴν ἐνεδύσαντο, διὰ
τῶν ἡδονῶν, σὺν ἐπιθυμίαις ἐγκρυπτόντων, διὰ τὴν
σὺν βρεφῶν ἀναίρεσιν· προσευχὴν αὐτοῖς

ὡς

+ ἐν ἀκροβυστίᾳ

τῶν πορίζομαι. ἅπαντες οἱ ὡς εἴπος ἐπὶ πλὴν ὀλίγων, οἱ ἐν τῇ ὀρήμῳ φοιτῶντες, ἀπορίζονται μεμνήκασι. καλεῖται δὲ ὁ τόπος ὠνομάσθαι τὸ δὲ ὄνομα, τῶν ἐκεῖσε ἀναδησαμένων. ὁ τοίνυν ἀγὼν ἔφη· εἰ τὴν ὁπωσοῦν μερὶ μέρα ἀφεῖλον τὸν ἐνδιαίτησιν αὐτοῦ πλὴν ἄφνω· δηλοῖ δὲ ὁλόκληρον τὴν αὐτοῦ ἀνῆς καὶ δοῦλον καὶ δυσεβῆ. ἀπαναλοῦν καὶ τὴν ὑπερβαλλούσης, τὸν ἀπέλπιν· καὶ ἡμεῖς δίκαιον φάναι ὡς ὁ τὰ ἀλλότρια ραπίσματος ἀξιούμενος· καὶ τὸν περιτομὴ ταπεινοῦσθαι τὸ τῆς ἀνομίας ὄνομα ἀποβάλεσθαι.— ζήτανον τοίνυν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς δωδεκάμηνος νηστείας:—

Τινὲς φασὶ τὸν τυλόϊον ὀφθῆναι· ἀγῶνα δὲ οἶμαι, μιχθῆναι τὸν ἀρχαῖον ἀναγκαῖον ἀγῶνα ἀρχαιοπρεπῶς ἐμμελετᾶσαι· ἢ πανόπλῳ· ἁρμόζει ἀναβῶμεν ἐπὶ τὸν δρόμον τὸν τυλόϊον ὀκτηκοντάχηλον ὄντα· ἀλλ' ἀποκλίνω τὸν ἀρχαῖον μου πρὸς πρόσωπον· πρὸ θεοῦ· τοῦτον οἶμαι νῦν· ὀφθῆναι τῷ τὸν παραφαρύοντα, καὶ τὸν θάνατον βοηθείαν προσημαίνοντα:—

Πῶς τοίνυν τοῖς θαλαττεύουσι χρήσιμος:—

Λουσυλᾶς φησὶ τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὸν πρόνοον· ὁ γὰρ ὅπου ἐν ὕδατι ἐστὶν ἐκεῖ τόπος ἅλιος ἐστί, καὶ πάντα ἄφνω πρὸς αὐτὸν ὁλκὸν ἔχοντες· ὡς καὶ νῦν μεταμανθάνοντες, ἀθρόως καὶ μεταδοῦναι· τοῦ τυχεῖν ὧν ἐπιθυμοῦσιν ἀνάγκη καὶ δεῖσθαι· ἵνα φαρμακὸν γένηται· ὡς τῆς αὐτῆς ἀξίας τυγχάνωσι:—

διαλιτῶν τὴν χώραν. ἀναθεωρεῖσθαι αὐτῶν τὰς προσόδους.

περὶ πεδίων

Ὅτι τῶν ἐλῶν τῶν μεταξὺ τοῦ διαβατοῦ καὶ τοῦ ποταμοῦ. ὡς πρὸ τοῦ νῦν προσόδους ἔχειν αὐτοὺς ὧν καρπὸν προσφέρειν τὰς ἀπαρχάς, οὕτως καὶ κήλους, καὶ τῶν σκύλων προσενεγκεῖν λήθην. πρὸς δὲ τούτοις. καὶ γῦν ἀξιοῦσθαι τούτων τοὺς ἀναγκαίους νόμους διατηρεῖν. τὸν οἰκιακὸν δὲ αὐτοῖς καὶ πατρῷον τῶν πρώτων πολιτῶν καὶ μεγαλοπρεπείας. καὶ μόνην παρέχειν τὴν ὠνὴν ἀγορανομίαν. ἵνα ὅταν καὶ τὴν ἡδονὴν παρατατόμενοι, γνῶσιν ὡς αὐτὴν παρέχουσιν ἢ τὴν τῶν ἀφορμῶν. ὧν ἡδέως νομίμων καταφρονήσαντες.

λιμήν τε λιμὸς ὄνομα ἄρα, καὶ ὅπλα ἐν τοῖς ὅπλοις ἡσυχία δόλου μεστή.

Καὶ τοῦτο προεῖπεν, ταὐτὸν μὲν ἄρα ἐφ' ἑαυτοῦ ὄνειδος καὶ ἔπαινον προβάλλεται χώ ἀνὴρ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐνταῦθα τῆς αὐλῆς ταύτης. πάνδημος ἀγορὰ δὲ καὶ τῆς φωνῆς μεγάλου σουσῖ. καὶ χωπόσα μὴ ἀποίμενη ἐς ποιμ[έν]α. τοῦτο χάριν καὶ νομοθετῶν ἔφη. ἐς νόμος ὡς ἐς προσηλύτων καὶ τῶν ἀπὸ χθονὸς πάντων τοῦτο δὲ μέγιστον ὄνομοθέτης γὰρ καὶ κωλυσιτῶν ἀγορανόμων τοσοῦτον ἀπέχειν ἀξιοῦντας αὐτοὺς δηλῆσαι τὰς ἀθλητικὰς καὶ λαμπρὰς φησὶν ὁ θεὸς ἀπόστολος.

λίνσιν ἐν τῷ α τὸ τόκω αὐτοῦ, ἡμιολίω
αὐτῷ. καὶ ἐν τῷ ελαχίστῳ, ἀπίστησε
τὰς πύλας αὐτῆς ..

Ὡς δὲ τὴν πόλιν ἀνέῳγμένας τῷ θεῷ, ἡσύχως αὐτὴν
κατέσκαψεν· ἄτοπον ἦν τὸ ἀνάθημα τοῦ θεοῦ, οἰκητήριον
μιαίνεσθαι κοινοῦ· ὃ δὲ τῷ θεῷ ἀπονέμει τὴν ἱστορίαν
ἀδόλως τοῖς αὐτῶν οἰκοδομοῦσιν· ὥστε τοὺς ἐπὶ
χρόνοις παραβῶσι τοὺς ὅρους· τὰ ἡμιόλια μὲν
τοὺς γνώμονας ὠνίων ἀποβαλεῖν, τοὺς δὲ τόκους,
πύλας ἐπιθεῖναι τῇ πόλει, τοὺς δὲ ἁμαρτόντας μὴ
ἄρας, καὶ ὧν βασιλεῦσι ἱστορία ..

Ἐν δὲ τῷ τοῦ ἀχαρνικοῦ φόβος ἅπας ὁλοὺς
ἐπανδύσῃ ..

Ὑπὸ λαβὲ νῦν κύκλῳ φῶς· ὡς πρὸς τοὺς αὐτοὺς,
οὕτω δηλῶσαι τὸ τῆς βουλῆς τοίνυν πάλιν
λαμβάνειν. καὶ πᾶσιν ἐν θυμὸς ὅπως
οἱ τοὺς θείους νόμους φυλάττοντες. τοὺς παρα-
βαίνοντας διελέγχωσιν· ὡς τῆς ἐπαχθουμέ-
νης μοχθήρου μερίδος. τῶν δὲ ψιλῶν ὁ ἀκλύ-
στολιν ἁρμόσασθαι· ὁδὸν ἴδοι πος χλανίδα·
τῶν δὲ γραῶν ἀναμάζαν χρύσου· δῆλον δὲ καὶ
ἐν τοῦτον ὡς ὑπὸ τῶν θεοφιλῶν μνημονευο-
μένη καὶ λαὸς ἀχώρ, αὐτὴ γὰρ ἐν τῷ ἀχαρνικῷ
λαῷ θεὸς καὶ χαρίεσσα χώρα· φαραγξ ἀχὼρ
ἁρμοσάσθαι· δὲ καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς
πολεμῆσαι τῶν γαῖ· ~ ~ ~

Ἰδιωτικὴν τὰς ἀνιναις ὑποινοίαις μιχθῆναι.
πεισόντας ὅλου τῷ ἁρῶσι. ἐπὶ γὰρ
δαμόνης τῆς τῶν σκηπτίμων ἰσχῆς. ἤλαυνε πρὸ
τὴν πόλιν. μάλα φιλοτίμως μὲν θανουσῖν ἀγωνίζε
καὶ πρόνυ καὶ τὸ θέαν προσμένην ὑποψυρίαν. αὐτὴ κα
γὼν πολεμοῦσιν αὐτοῖς. ὑπερμαρησε καὶ τοὺς τῶν
φυγάδας. σκηπτοῖς καὶ χάλαξις καὶ πανταχῶ
ἅπαντας. τοὺμὲν τοι γαιγόν, ὡς αὐτὸς ὁ κεκὼ ὁ ὑ-
μμαχος. ἵνα ἐς ὠμότητα τοῦ προφήτου καὶ η
γορεῦσιν. ὅτι καὶ πάντας ἀρόλως ἀνήρῃ. καὶ τὸ
βασιλέας ἐς αὖρον.

Τοῦ προφήτου καὶ η γορῶν τοῦτα προσέτα
χόλος, καὶ η γορῇ. αὐτὸς γὰρ δαμῶν τοῦ νόμο
θέτου προσέταξε, πάντας ἀρόλως ἀναιρεθῆν,
τοὺς τῶν γλῶν ὑπάντων οἰκήσαντας ἀτελῶς τὴν ὡλε
θρίας ἀξίαν πραχόλας. καὶ δὴ ἐς χάλαζαν παρα
νομίας ἐλάσαντας. τούτου χάριν καὶ τοὺ καὶ αχὶς
μὲν ἐπενήνοχε. καὶ τὰ σόδομα καὶ τὰ γόμορρα
θῦρίνα καὶ αν ἄλωσε. τοῖς ἔχουσι δὲ προσέταξεν
ὁ προφήτης, ἐν ὧ ἦν αι τοὺς πόδας τοῖς ὦν βα
σίλεων πραχήλοις. ἵνα θαρρήσαντες, προθῦ
μόθρον ποιήσαλο ξωντες. τοῦθ καὶ ἰς ὅκεν ἡμῶν προ
σέταξεν. ἰσθὺ γὰρ φησὶν ὁ σὸς καὶ ὑμῶν τὼ ὀξυ
θίαν. ποιῆσαι πάνω ὁ φασὶ καὶ σορθῶν
καὶ ἐπὶ ποιὸς τῶν σὼν αλλήντου ἐχθροῦ. ἦν τοί
νυν καὶ ἡμᾶς ἐν ὧ ἦν αι τοὺς πόδας ἡμῶν, ἐν ὧ ἔτ

βαχήμους τῶν ἀνθρωπίνων τρόπων.

Περὶ ξύλου καὶ ὑδροφόρους, τοὺς γαβαωνίτας ἀπέφηνεν.

Ἐξεπλάγησαν καὶ τὸ χρηματίσαι τὸν φόβον τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν τοῦ ἰδεῖν. ἃ θοῦ τὸ λαὸς προσῆλθον αὐτῷ σωθῆναι παρεσκευάσθαι. τοῖς φόβου λόγοις αὐτῷ πεῖσαντες. ἐπαφήσαντο καὶ τὰς σωθῆναι ἐπάτων ἂν ὅρκων. προσέταξε δὲ τοῦ ὅλου θεοῦ, πάντας ἐκείνους παραδοθῆναι τῷ θανάτῳ. τῆς θέας τοίνυν ἐντολῆς καὶ τοῦ ὅρκου μέσος ἀπολυθείς, ὑπηρέτας αὐτοὺς τῆς θέας λειτουργοὺς ἀποφαίνει καὶ ξυλοκόπους, πλανουμένῳ τῷ θεῷ. καὶ καιμεγίστη μοι. ἐσωθεὶς πόρας λαβεῖν. εἰ τοῦνδε τῶν πόρρησιν. ἐφη γὰρ ἐωϊ καὶ πάντας χαναάν πᾶς. οἰκήτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ἐνδὲ τοῖς γαβαωνίταις ἡ πόρρησις τὸ πόρας ἐδόξατο.

Περὶ τοῦ χειρὸς αὐτοῦ γράψαι, ἐν τῷ βιβλίου τοῦ ὄνθος.

Ἐδοξας ἡμᾶς ὁ σύμφραφος τὸν προφήτην τοῦτον ἡμῶν ὀλιγόλογον μόνον χρησάμενος, προβῶναι τοῖς μεγάλοις φωστῆρας καὶ κωλύειν. ἐως καὶ λαὸς ἐνίκησεν ὑπὸ δόμως μήλις ἀπίστου τῷ λόγῳ. ἐφη τοῦτο ἐν παλαιῷ ὄρηι ἡμάτων δῆλοι τοίνυν ἐστὶν ὁ ἐως ἄμος ἐστὶν μεταγλωττόρων τῷ βίβλου ταύτῃ σωύγραψη. λαβὼν ἐξ ὧν δράς βίβλους τὰς ἀφορμάς.

καὶ τοῦτο πρότυπον τῶν τοῦ σταυροῦ θαυμάτων ῥηθήσεται. ὡς γὰρ τοῦ πεφιλημένου πολεμοῦντος ὁ ἥλιος ἔστη· οὕτω τοῦ σταυροῦ ἡμῶν θανάτου τοῦ θανάτου καὶ ἅδου ὄντος, ὁ ἥλιος ἐστέρησε τὰς ἀκτῖνας καὶ σκότος ἐνῶρα μεσημβρίας ἐποίησεν ὑπὲρ ἡμῶν πληρωθῆναι.

πῶς νοητέον τοῦτο, περὶ τοῦ ἡλίου λέγοντα, καὶ ἐσχύσατε καρδίαν αὐτῶν ὥστε ποιῆσαι αὐτοὺς ἐν πολέμῳ, ἐπὶ ἥλιον ἵνα ἐξολεθρευθῇ· καὶ ὅπως μόνῃ ἦν αὐτοῖς ἥλιος· τοῦ ἀφανισθῆναι αὐτούς· οὐ δόξαν ἔπεσεν πρὸς μῶσιν.

Περὶ τῶν λίθων οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Ἰησοῦς· ὥστε ἐπὶ πολιορκουμένων αὐτῶν πόλιν, πρεσβεύσαι τὸ ἔθνος· καὶ φιλίαν ἀποδόσθαι τὸ δόξαν αὐτῶν πρεσβεῖαν· καὶ χύσαι τὴν πολιορκίαν· καὶ ποδοδαθῆναι φρουρὰν ὅσην ποιήσουσιν ἡμᾶς ὅλον ὡς σαθμὸν καὶ μόρφωμα πάντα πρὸ τῶν τοῦ νῦν ἔθνους· συγχωρεῖ τούτοις ἀντὶ παραλαβεῖν ἔθνος. ἵνα μὴ δυνάμεις ἀξιωθῶσιν φθορᾶς· ἀλλὰ πάντα τὸν θεὸν ὄρους ἀναιρεθῶσι.

Περὶ τοῦ μῶμος ὁ ἀνὴρ μετὰ τὴν πληρώσεως τῆς γῆς, τοῦ ὀλ, ις.

Καὶ τοῦτο πάλιν πρότυπον τῶν ἀληθῶν. τοῦ μὲν γὰρ ἐπὶ πάσης τοῦ Ἰορδάνου· μῶσις ὁ δοκεῖ τὸν χῆν· τοῦ δὲ μετὰ τὸν Ἰορδάνην ις· καὶ τὸν μὲν Ἰησοῦ σταυρὸν ἔχουσι τοῦτον τὸν τρόπον· οἱ δὲ μῶσις ὡς ἀληθῶς τοὺς πληρώσεις· οἱ δὲ ἀληθῶς, τὸν πνεῦμα τοῦ κόσμου

ἐθνῶν. καὶ ἐπὶ πολὺ πρωτότοκος ὀνομάσθη. οὐ πρῶ
τόν τινα δὲ ἀμωαῖος τοὺς κληρονόμους ἐδόξαν το. ῥού-
βὴν καὶ γάδ, καὶ μαναασσῆς δὲ αβαίνου σιμὼ
τοὶ καὶ οὗτοι. οὐζῶνοι πρὸ τῶν ἀνέμων. οἱ γὰρ ὀξ[ου]
ουσάων τὸ τῖσον νόμους, τοῖς ἔθνεσι τὴν ὀρίαν
προσώνυμαν. ὑπελήφθησαν δὲ ὅμως. καὶ
ἰεβουσαῖοι καὶ χαναναῖοι. καὶ ἐδρᾶ ἦσαν τῶν
ἀμορραίων. καὶ σωμωνων τῶν ἡλὶ ἐστὶν ὄρη. οὐδὲ γὰρ ἅπαν
τὸν ὅριον ἐδόξαν το γὰρ. ἀλλὰ πέμψαν ἀνὰ μέ-
λοντες. καὶ ἰουδαῖοι καὶ ἕλληνες τὰς αὐτὰς ἡ-
μῖν καὶ πόλεις καὶ κώμας οἰκοῦντες. οὐδοὺ γὰρ
ἦσαν ἁμάρτοι. χαναναίους καὶ χετταίους καὶ
ἰεβουσαίους ὀνομάζων. ταύτης δὲ ἄξιοι τῆς προ
σηγορίας. καὶ οἱ τὰ μὴ ἀφ' ἑαυτῶν αἱρέσεων ἡ-
σκοῦντες δόγματα. διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεὸς ἀπὸ
τόλεως ὤφλε. νῦν δὲ οὐ τῶν ὁρισμῶν τὰ πάντα
ὑποτεταγμένα. καὶ πάλιν γὰρ ἀστοὺ βασιλεύσ.
ἀχρὶς οὗ ἂν πᾶν τοὺς ἐχθροὺς ὑποποδίους αὐτ[οῦ]...
ἡ δὲ πόλις, τῶν χερβοὺν ὀχαλὲβ, ἥτις...
ἐστὶν ἁρμάλωσμος μωσῆ, πάντων πρότερα χετταίων
πόλιν, ἐν ἣ πρῶτα οἱ τῶν ἀρίσολ πρῶτον ἦρξαν.
καὶ τὰ ἐφ' ἡμῶν παρεδόθησαν. διὸ καὶ ὁ τοῦτου λόγος,
ὡς ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων ἐλθόντας χρόνου, τὴν γῆν
διεφθαρκέναι φησὶ γράφοντος ὀχαλὲβ μὲν. ἑτέρων
ἡμῶν ὅτε ἀπέστειλε μωυσῆς ὁ τῶν ἡμετέρων πα-

δης βαρνῆ. καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γῶν. καὶ νῦν δὲ ὅρια
ψεμὲκ οὐ ζόπου ἔστι τοῦ τοῦ τὰ σαφανοὺ καὶ
τὸ πουέτος. ἀφ' οὗ ἐλάλησε κς πρὸς μωϋσῆν.
μετὰ δὲ τὴν καὶ τὰ τῶν ὀξ ακοσίων χιλιάδων ἀπὸ
φασὶν τοῦ θῦ. ζῆ δὲ καὶ οὕτω διετέλεσαν
ἔτη. ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ γοντες ἐπὶ τὰ τοῦ νῦν εἴ τὰ
λαπόμενα. τοῖς ε καὶ π. τοῦτο δὲ καὶ ὅτων
ὅλων διαστάσης, δὲ τοῦ μωσέως προέρηκεν. ἐὰν
ἡσαλαγμα κς ὃ τε ἐστὶ τῶν γῶν ἐπὶ τὰ λαττοῖς
παραδείμου. μετὰ ζ. ἔτη ἀναγνώσῃ τὸν νόμον
τοῦτον πανδὶ τῷ λαῷ. ἐπὶ σῃ μὰ θαγδὲ
προσήκῃ. ὡς τῷ λῆμ, ἵνα βοῆς ὀνομάζῃ.
καὶ ταῦτα χέλδεσβενιαμὶν πληρωθῇ ἃ
δὲ λέγει σύμεών κατὰ τὸ τοῦ πε προέρρησιν. δὲς
παρμὼν οὐκ ἔχει τὸν κλῆρον. ἐγκάθη — ἡ γὰρ φὴ
ἢ κληρονομία αὐτοῦ. ἀναμέσου κλήρων ἐγὼν ὑ γ
δάων. ἢ τ' ἀς πόλεις ἢ πῶν. ἐπὶ γάλε αὐτὴ
κληρονομία φυλῆς ἐγὼν σύμεών. ὅτι ἐγκάθη
ἐμφρὶς τῆς κληρονομίας ἐγὼν ἰούδα. μάζων αὐτῶν.
καὶ ἐκληρούνησαν οἱ υἱοὶ σύμεών, ἐν μέσῳ τοῦ
κλήρου αὐτῶν: · τίνος ἕνεκα, τοῖς ἄλλοις
φανέρας τῶν γῶν. ὅθεν ὅτος ἐς γ καὶ πάνυ
μικρὸν ἐστὶν κλῆρον, ἀπὸ παρὰ τοῦ λαοῦ τῶν
φαμναοαχὰ ἐνεμήσαντο: ·

Μήστα καὶ τοῦτο τοῦ λεπτοῦ τὸν μερίδιον τὰ· μὰ
φησὶ γὰρ φησὶν ὅτι πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ πνὸς τὸν κλη-

λλα καὶ οἰκήσεται ἀναπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν
καὶ τῶν ἀχάτων δεκαπληθεῖαν. ὡς μὴ δὲ
οἰκίας ἀπορῆσαι. ὁ λαμὸς φησὶ τοῦ ἀνοῦ, ὁ
πέλεκυς τῶν κλαδίων κλῖναι. ἐπὶ δὲ τοῖν ὧν τὸ
αὐτοῦ λῶ ὁ ὁμώνυμος ις. οὐκ ἀπέστειλα αὐτῶ
κλῆρον τοῦ δὲ προσεκχθέντα ἐδὲ ξαλο. δὲ δὲ δὲ
τοὺς ἀρχιλίνατους ὡς ὁμοίους. μὴ τῆς οἰκίας
θραπείας. ἀλλὰ τῆς τοῦ τοπικῶν ὡφελεῖ
λῆ ζῆν:. μὴ δὲ ποτε. τοῖς ὁροῖν τῇ ὁ
δαφυλῇ. καὶ τῇ βενιαμὶν καὶ τῇ συμεών. πᾶς
πόλις ἀπέστειλε:.

Κ αὶ τῷ ὀρὴμ ὧν τὴν πρᾶν πολούμενοι, τῇ ὁ ἰούδα φυλῇ
σωνεζούχθη. τὸ γὰρ ὠνῦ μου δὲ λαχοῦ τημὶ-
μα. καὶ οἱ ὁροὶ καὶ ὁ ἰούδα. καὶ ἐν ταὐτῷ δὲ
πάλιν σῶν εκληρώθησαν. τῇ ὁ ἰούδα φυλῇ.
ἐπὶ καὶ ὡς οἰμὶ ξί α τούτων. ἐγὼ ὡς τοῦ φυλῇ
ἀαρὼν γὰρ ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς, τῶν τοῦ λιμὶ-
ναδὰμ ἠγάλιτο θυγάθρα. καὶ ὁ ὡσὲ δὲ ὁ
πανούφημος ἀρχιερεὺς, τοῦ ὀχοζί ου τῶν ἀοχ
φῶ. σωνεχωρησε δὲ ὁ θς τὰς φυλὰς ταύτας
ἐπὶ μιγῶν. ἐπὶ δὲ ὁ ὡκ τῆς ὁ ἰούδα καὶ ἀσαφὰ
βλασήσας. ὁ βασιλεὺς μόνου ἀλλὰ καὶ ἀρχι
ερεὺς ἐχρημάλισεν. ἐοικὲ δὲ αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ βενι
αμὶν λῇ δὲ φυλῇ καὶ οἱ ὧν, ἐπὶ καὶ ὁ θδοσναεὺς,
ἐν τῇ ἐκ τῶν ἐμμαχεσοὶ ὁ ὡσὲ δὲ μὲ δὲ φυλῇ. ἐλα-
βουλὶ καὶ ὡς τῆς συμεωνῖλῆ δος φυλῆς. ἐν ἵας

πόλις, ἐπὶ καὶ ὁ τούτων κλῆρος, ἐπέλαβεν
ναῦν καθάπερ γὰρ τῶν ἀπογῆς καρπῶν καὶ τῶν
βοσκημάτων· τὰς δεκάτας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς
λοιπαῖς ἀπένεμον· οὕτω καὶ τῶν πόλεων οἱ συνοι-
κοῦντας αὐτοῖς ἔθηκαν προστάξαντας μὲν τοῖς
οἴκοι τὰς δεκάτας· ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἰακὼβ ὁ υἱὸς
Ἰσαὰκ· πάντων γὰρ ἐφηγεῖτο ἐν μοίρᾳ, δεκάτῳ
πρὸς δεκάτῳ σὺν αὐτοῖς· χρέος τοίνυν πρῶτον ὀξεῖ-
ναν ὅλαις· οὐ δώρων προσφορὰν πρὸς δὲ τοῦ
τῶν καταίσχυναν αὐτῷ καὶ τοὺν κλῆρον τῆς γῆς, πάντα
μὲν οὖν μὲν τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἁλωσίμου-
μένης, ἀπεκλήθησαν οἱ πάντων τοῦ ποταμοῦ κλή-
ροις φλησφόρους· πρὶν δὲ καταβῆναι τὸν ποταμὸν
βωμὸν ᾠκοδόμησαν μέγιστον· τὸν δὲ τοῖς οἰκονο//
μίας ἠγνοηκόσι κοπόν, οἱ τῶν ϛ φύλων, οἱ ἀφ'
ὧν ἐχάρη· τὸν οἰκοδομίαν δὲ πάντες· πανση-
μάσαντο καὶ αὐτῶν ἠβουλήθησαν τῆς σύν-
γνοιας, προθυμήσαντες τὸν ἀφανῆ· ἀνοί-
πάνθ φοι ἐς καὶ ἐχαλζας, τὸν φίνικας ἀπέστελ-
ὡς ἐς ζήλῳ καὶ ἀπῆς σὰφ φας ἐν τῇ ὀρήμῳ χ
σάμωον παρανομίαν· ἐπὶ δὲ ἀπελθόντες
ἐγνωσαν οὐθρησκίας χάριν ὤφθησαν τῶν νο-
νομίαν, ἀλλὰ τῆς πρὸ τῶν ἀφανῆ συνουσίας,
μνημόσυνα ἐθῶν τὸν μεγαλομόνον σωσόδου μόν·
ἐνόχοι ἐν οἱ ἀπόγονοι δὲ ἐνῶν τοῦτο δὲ ἐλεγχον
τὸν ἀπάρχον τούτους τῶν ἡμῶν πανηγύρεων,

πρωμώων ὑπέστρεψαν μηδὲ τοῦτο. καὶ τοῦ
τῶν ἀνυμνοῦσι τὴν τοῦ ἀδελφοῦ σοφίαν.
καὶ τὴν νίκην πάντων φρονοῦσι. τὸ δὲ χρῶ καὶ τὸν
γῶν ἰουδαίοις φοβερὸν ἀπειλοῦσι καὶ λύκους ὠμοὺς
ὠνόμασεν. τὸ δὲ λίθινον ὧν ἱερεῖον. ἀπὸ
τοῦ λιθίνου προσώπου. μέλλων μὲν τοὺς ἀνθρώπους
ὑποξενώσασθαι, σωφρονίζει δὲ αὐτοὺς
καὶ παραινεῖ. ὡς τὴν μὲν ὁμόνοιαν πρὸς ἐγχω-
ρίαν ἐν οἰκείᾳ πολιτεύσασθαι. ὡς τῆς τοιαύτης
ἐν οἰκίᾳ ξένας, τὰς τῆς ἀδελφῆς παραινούσης
προφάσεις προσέθηκε δὲ τῇ παραινέσει καὶ
ἀπειλάς. ἐὰν γὰρ φησὶ τοῦτο ποιήσητε. γένω
σθε δὲ μὴ προσθήκης, ὀφλισκάνοντες τὰ
ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ ἔσεσθε ὑμῖν
ὡς πρίσμα καὶ ὡς σκάνδαλον ἐν ταῖς πλευραῖς
ὑμῶν. καὶ ὀδύναι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.
ἕως ἂν ἀπολῆσθε ἐκ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης.
ἣν ἔδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ταῦτα δὲ σα
φέστερον ἡμᾶς ἐδίδαξεν ἡ σύνεσις τοῦ ἱστορεῖ.
ἐγνωμολόγει καὶ τὰ ἀληθῆ ἀπολιτεύεσθαι, καὶ τὰ τῶν θεῶν
ἐπανελθεῖν, ἐξ ἁπάντων τῆς τῶν δικαιοσύνης.
πρόκαρον. ἀσπαζόμενοι γὰρ τοῦ συγγε-
νοῦς θεοσέβειαν. καὶ μισοῦντες τὸν
ἀδελφῆς τὰς θύρας ἐγύμνωσαν προμηθη-
καὶ δουλεύειν αὐτοῖς ἠναγκάζοντο. θαυμαστὸς δὲ
αὐτοσχεδίαστος ὁ τρόπος τοῦ θανάτου

λόν. εἰ ὡς γὰρ ἐφη ἀπορρέχων τῶν ὀδόν. καθὰ
καὶ πάντες οἱ ἅγιοι. ἀνενύσησαν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ
τῆς θείας προρρήσεως ἀψευδές. καὶ γνώσεσθε ἐπ'
καρδίαν ἀνδρῶν. καὶ ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν. ὁ ἡσουν
ἐπεὶ λόγος ἐστ. ἀπὸ πάντων ὧν λόγων ὧν ἐνα-
λῶν. ὧν φωνεῖς ὁ θς ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς. πάντ'
ἀφρηνωμένων. διδωσενημῶν. οὐσὲν ὁλα περφω-
νησεν ὀξαυτ τὸ ἀληθες φῦ ὧν θεῶν ἐπανε-
λίων, ἐκ τῶν ὁρκισθέντων μεμαθήκατε. ὃ τοχέ-
ρων ὧν γὰρ ἀπορ ὕπεχετο. τοιγαροῦν ἐν τοῖς θεσμά
θετε καὶ τὸ ὧν ἀπὸ λων ἀψευδές. τὸ δὲ γὰρ
τῶν γάλα καὶ ὕσας οὐ πρὸ πουῆλθεν ἐφ' ὑμᾶς τὰν
τὰ ῥήματα τὰ ἀνάλα. καὶ ὁσα ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶ.
ὃν τρόπον ἐπάξεις ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ
πονηρά. ὧς ὃ ξολοθρεῦσαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης. ἧς ἔδωκεν ὑμῖν κς. ἐν
τῷ παραμεῖναι ὑμᾶς τῶν διαθηκῶν τοῦ θῦ ὑμῶν
ὧν ἐνετείλατο ὑμῖν. πορευθέντες δὲ ὧς οὐ πάντα
ταῦτα τὰ ῥήματα. ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ τῇ ἀγαθῇ
ὃν ἔστ ἡμᾶς. καὶ ἀναμιμνήσθητε τῶν πρς
ἀβραὰμ. καὶ ναχώρ. τῶν θεῶν τῶν ναχώρ
ἀπὸ τόμεῖ θωσυηλ εἶπεν. ὃς ἐκάνου μὴ πρεβύτα
καὶ ἡλία. καὶ ἤραχήλ. θλασπασπασον. ὧς ὃ θάρ,
θεοῖς ἑτέροις ἐλάτρευε. καὶ ὡς τούτου χάριν ὁ
λαὸς τῆς. χωρίσας τὸν ἀβραὰμ ἐστὶ τῶν γῶ
ἐκάνω μετέστησε. προσέθηκε δὲ καὶ τῶν τοῦ

ἀκῶρ ἐς αὐτὸ πτοὺς θοδον· καὶ τὸν ὀλάμωα ὡς
μωομὸν ὁ ξοδον· καὶ τῆς θαλάσσης τὸ θαῶμ
καὶ τὸν ἐν τῇ ὀρήμῳ σταυρὸν· καὶ τὸν τὸν ἀμμο
ραίων πανωλεθρίαν καὶ τὰς τοὺ βαλὰκ ἐπίνοι
καὶ τὰς παρὶ γνώμων τοὺ βαλαὰκ ὀργῆς· καὶ τὸ
ποταμοὺ τὸν ξύλων λάβασιν· καὶ τὸν τὸν ἐνὸπα
ναστάντων πολεμίων ἀναίρεσιν· καὶ τὸν πανὸ
δαπῶν ἀλαθῶν ἀπόλασιν· καὶ παραινεῖ τῆς μὴ
τὸν ἀποβρίων θεῶν ἀπαμαχῶν αὐτοῦ· μόνῳ δὲ
λατρόνν τὸ πεποιηκότι καὶ σεσωκότι ἡῶ· προ
στήκει δὲ αὐτοῖς καὶ ἀναιρεῖν καὶ ξανδεχὴ φιὸν
ὑμῖν αὐτοῖς σύμφορον· τίνι λατρόετε· ἢ τε τοῖς θε
τὸν ἀμμοραίων· ἐν οἷς ὑμεῖς καὶ τοῖς πατρ ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν· οὕτως τοῖς ἄλλοις πρόσεστι φιὸς τὸν ἀναι
αὐτὸς τῆς οἰκίας γνώμης· ἐπὶ σὲ δὲ ἐν ὁ λατρεύς
ἐφη γὴ, ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν κῶ
ὅτι ἅγιός ἐστιν· ἢ τε τοὺ λαοὺ τῶν φόνων ὑμῶν ἀ
παγορεύσαντος τὸν λατρεύειν· ὑποχωρεῖ δὲ
μόνῳ δουλεύειν τὸ σεσωκότι ἡῶ· ὑπολαβὼν
ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐ μὴ δυνήσεσθε
δουλεύειν κῶ τὸ ἡῶ· ὅτι ἅγιός ἐστι· καὶ ζη
λώσω ὑμᾶς· οὐ κἂν οἴσει ὑμῶν τὰ ἀνομήματα
τὰ καὶ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν· ὃν ἂν ἐγκα
ταλίπητε· καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις·
καὶ ἐπιστρέψας ποιήσει ὑμᾶς· καὶ ὀλεθρεύσει
ὑμᾶς· ἀνθ ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμῖν· μὴ προσδο —

κήσοντες φησί· καὶ παρανομοῦντες τὸν αὐτῶν ἀλλ-
ήλων ἀπολαύσεσθαι· οἱ δὲ γε οὐμόνον οἱ ὀργιζό-
μενοι ἀλλὰ καὶ κολάζειν τοὺς παραβαίνοντας· ὅλως τε
ἐστὶ· ἐνίοτε καὶ ταύτῃ δοξαμένων τῶν πρέπ-
ειν, καὶ ὑποχωρῶν· ὡς δουλεύειν ἀναγκαίως ἐστὶ
γάρ· μαρτύρεις ὑμεῖς καθ' ὑμῶν· ὅτι ὑμεῖς ὀξεῖς
ἑαυτῶν· καταδικάζουσιν· ἱστορία· ὡς παρανέσας αὐτοῖς, τῆς τὸν ἀμορίων
θεῶν ἀπαναγκῶναι δουλείας· καὶ παρίτης σαφῆ
νομοθετήσας, ὃ πάρεφαλτα καὶ ἐλλήνων ἀλ-
λάγραπτον αὐτῶν τὸ μνήμειον ἐφύλαξε·
Λίθοι τε, τοὺς λίθους εἰσάγοντες φησίν, ὀλίθους οὓ
τους ἐστὶν ὑμῖν δὲ μαρτύριον· ὅτι οὗτος ἀπὸ
κειται τὰ λεχθέντα τοῖς ἐκ· ἀ ἐλάλη
σεν πρὸς ὑμᾶς σήμερον·

Λεπτὸς μὲν ὁ λίθος· δὲ ἔλεγχος δὲ τῶν ἐμφώνων καὶ
λογικῶν· διὰ τῶν ἀφώνων μαρτύρεται· ἐχρῆσα
το δὲ καὶ τῷ παλαιῷ ὡσαύτως· καὶ γὰρ ὄϊακὼβ καὶ ὁ
λάβαν, πολησάμενοι τὰς σωφήνας τοῦ βουνοῦ
ἐπάλεσαν μαρτὺν τὸν σωφήνων· ὅθεν μὲν τοίνυν
νῦν ἀρχὴν ὁ λαβὴν καὶ φίλοθεος, ἡ ἱστορία δηλο-
σαφὲς λάβρος γάρ φησιν ἡ τῷ· πάσας τὰς
ἡμέρ, ἰῦ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸν προφητικοῦ δρό-
ὅθι ἐφύλαττον τοῦ χρόνου· καὶ ὅσοι φόβου· πᾶν
τὰ ὄργανα ὅσα ἐποίησε τὰ τοῦ ἡλ· μετὰ δὲ τὴν
τούτων ἅλωσιν ὑπέκλινε τὰς ἁμαρτίας τοῦ θ

γὰρ καὶ τῆς ἱστορίας τὸ τέλος ἐδιδάξεν ἀλλ' ὅσω
καθ' ἡμᾶς τῆς ἀληθείας. τῆς γὰρ θείας γὺμνωσὶν
θεσπιδαιμονίας ὑπερβλήθησαν, ὃ τῆς σοῦ ζήμ.
καὶ δικαιοσύνης ἔχουσι τὸν τῶν μαρτύρων χορὸν
ἀλλ' ὁ φιλάνθρωπος κς. τῆς πρὸς τοὺς πεπλανημέ-
νους ἐπανόδου, ὅπως καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ βί-
ου τῆς τῶν δούλων:

ἄλλως. ὅπως καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ βίου τῆς τῶν δούλων.

ΤΟΝΗΣΙΟΝ. ΔΙΑ ΤΙΝΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥΝΟΜΑΣΑΙ.

Ὁ πορ τοῦ βασιλέως ἡ βίβλος πολλαχῶς καὶ
διαφόρως λέγεται. ὀνομάζεται δὲ βασιλεὺς.
ὑπὲρ μὲν τὰ ὅλα τῷ σύμπαντα καὶ τὰ τοῦ βασιλέως
καιρὸν ἴσον ἔχ. οὕτω καὶ ὁ προκείμενος βίβλιον
προσηγορεύθη ΤΟΝ. ὑπὲρ μὲν τὰ καθ' ἑαυτὸν
ἡμαλωσίας χρόνον καιροῦ. δεδομένου
τοίνυν τῆς γε τῆς ἱστορίας ἀρχῆς, ἀναγκαίαν
εἶναι ἔναι. ΤΟΝ ὑπὸ τοῦ τοῦναυτὸν καὶ ὡρισμέ-
νον χρόνον ἐν ᾧ καὶ τοῦ ἀδονιβεζὲκ. καὶ τοῦ καὶ ἄπ'
πολέμου. καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀσσυρ. καὶ τῆς ἀναιρέ-
σεως μέμνηται δὲ καὶ τῆς χαβρών. ὡς ἀπονεμη-
θέντος ΤΟΥ χαλδ. καὶ τῆς ΤΟΥ βιδνηχὰν ἀναι-
ρέσεως. τοῦ σοῦ. καὶ τοῦ ἀχιμᾶν. καὶ τοῦ
θολμεί. οὐ τοῦ ἐναὰκ ἀπογόνους ὠνόμασ-
ται δὲ τὸ τοιοῦτο προσρηθῆναι τῶν τοῦ ἐναὰκ ἀνα-
ὕσρου δὲ χαλδ. ἀπὸ προρρησίν τῶνος:

ἀναστῆσαι τὸν καιρὸν ἀναίσατος ἱλιὰς μέλο-
νε, πῶς ὕσσορ ἀντιῶ βασιλεύων ὁλαῦ. ἦλι
πολίορκία.

Πολλὰς ἐχε μεταβολὰς ὁλαός. ὡς ἐν συνηρίων
ἱστορία δηλοῦται, ποτὲ μὲν νίκων. ποτὲ δὲ ἡττῶν
τῶ. καὶ ποτὲ μὲν, ἦρχον σὺν ἀμοφύλων. ποτὲ δὲ
ὑπὸ ἀλλοφύλων. δῆλον τοίνυν, ὡς τὴν ἱλιὰμ ἐμπρησθέ-
σαν, πάλιν ἀνοικοδόμησαν ἱερουσαῖοι. τῆς τοῦλα
οὐδὲ σκηρίας ἐπιλαβόμενοι. καὶ ταύτην ὑσ-
σορ οἱ μετὰ σὺν γραφεῖς τὴν βίβλον. τὴν μὲν ἱερω
χρώμενος σὺν τῶν δὲ τὴν πόλιν. ἱλιὰμ ὀνομάζου
τὴν ἱστορίαν. ὕσσορ γὰρ ταύτην ἐκάλουν προσηγο-
ρίαν. ἱερεῖς πρὸ ὀνομαζομένη.

Λύει, δὲ σμοι λύρωσιν ὕδατος. καὶ λύρωσιν
μετεώρων καὶ λύρωσιν ταπεινῶν.

Οἱ πορ' ἰόν σύμμαχοι ἀρδάν ὕδατος. καὶ ἀνὶ τὰ
ταπεινῶν, πεδίων ἡρμόσαν. ὑπερβλήθ
δὲ πορίγοθουϊὴλ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐκάχαν, αὐτῆσαι
ἀρούηησε τοίνυν καὶ ἀρδάν ὕδατος. καὶ ἐλαβεν
ὡς πορήησεν, δ μόνον τοῖς ἀλοαγλῶ. ἀλλὰ καὶ
ἔρδον. τὸ μὲν γὰρ κατὰ τὴν καρδίαν ἀναίτης, τὸ κατ'
θυμὸν σημαίνῃ. μετέωρα δὲ τὰ ὄρη ἀκέκλησι τὰ
πνεύδη, ταύτα. πῶς σὺν τῶν θα, τῆς
νομθέτου τοίνυν ὀνόματος ἰωβὰβ ὠνόμασεν. ἰοθορ
καὶ ρα γουὴλ. συνεπάναις τῆς ἱστορίας ὠνομα
μένου κ

καὶ ἀπέφη ὡς Ἰωράβ, ἀπὸ νῦν μὸς· τῶν θορούδ
αὐτὸν μάχην. ὡς τῆς γαμετῆς ἀδελφοῦ. καὶ γὰρ
νῦν τοκοί, τοὺς τοιούτους πενθερίδας καλοῦσι τοὺς
Ἰωράβ τοίνυν οἱ παῖδες, ἀπόγονοι τοῦ Ἰοθορ, φασί·
πόλιν φοινίκων πόλιν καλάμων·

Τὴν ὀρίχαν νομίζω δὲ οὕτως αὐτὴν πρὸς ἁλὸς οὖσαν,
ἀλλὰ τοῦ φοινίκων καρπόν. καὶ γὰρ ἐν τῇ ταύτῃ βίβλῳ
ὀνειδίζουσι τοῦ λαοῦ λαβάντος τὸν Ἰορδάνην· ὁ σύμφασις
ἔφη· ὀλίγα ἔφαγον ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς ἄζυμα·
καὶ ὀλίγα ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ὀξέλαιον τὸ μάννα μετὰ
τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς καὶ
οὐκέτι ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὸ μάννα εἰς καρπὸν
σαν γὰρ τῶν γλυκέων τῶν φοινίκων, ἐντεῦθεν αὐτοὺς φη
σὶν. καὶ ὧδε δράσειν τῶν παραλήπτων.
περὶ ὧν ἡμαλὴκ δὴ σαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς. αὐτὸ
καὶ φυλὴ ἀπὸ ληγουμένων· ὅτι ὡς ἔφη. καὶ κατέσκα
ψαν αὐτοὺς φησὶν ὀρίχαν τὴν πόλιν τῶν φοινίκων πρὸς τὸν
ἀδελφοὺς αὐτῶν· πῶς γνοητέον· καὶ ὧν κῆ
μὲ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα καὶ κληρονόμησαν τὸ ὄρος ὁ λί·
οὐκ ἐδώκατο κληρονομῆ· τοὺς καὶ τοὺς τῶν τας τῆ
κωλὰ ὁ λί ὀρίχαβ δὲ καὶ λὰ αὐτῶν·

Τοῦ ὀρίχαβ· ὡς ὁ λαβοῦς ἄγαν, πολλαχοῦ ἡ φά
μη μου ὁ ἀγραφή· καὶ ὁ λί μέχρι τῶν ἀπογόνων
αὐτοῦ· δι' ὅρα μὴ ὁ λαβῇ φά· τοῦτο ἐσημήνατο ἀπὸ
λείφθη τῆ Ἰούδα φυλῆ· τοὺς κωλὰ καὶ ἀλλαχοῦ τὸν καὶ τὸ
ὄρος οἰκῆ· ὧν δὲ καὶ αὐτὸς τῆς Ἰούδα φυλῆς, ὡς

λὴ παραλήπτομεν ὡς ἀλλοτρίαν βίβλον· οἶμαι δὲ
αὐτὸν συμβουλεύειν αὐτοῖς καὶ ἀλλαχοῦ φεύγειν· διὰ
τοῦτο πορεύεσθαι ἀφεῖναι· καὶ μὴν καὶ διὰ τὸ
τῆς θαλάσσης ἐγγὺς πνεῦμα· οἱ γὰρ θαλάσσιοι σεισ-
μοὶ ζοῦσιν· καὶ τοῖς πόρρωθεν καταστένουσιν ὀλίγους
καὶ αὐτοῖς ναυτιλίας ὀρέγουσι· πόλεις δὲ ὧν ἀλλογλώσσων
ὠμίξια, τῶν ὁμοίως εὐμαίνεσθαι πολίτιδαν·
λὴ δὲ μὴ τιμᾶν πάσας ἔλουσας πόλεις· ἀλλὰ πλὴν
αὐτοῖς σεσωσμένων ἀλλοφύλων ἐθνῶν·

Πρῶτον δὲ ἀνωτέω, ὡς ὅσης τῆς γῆς οὐκ ἐκράτησαν
ἐπὶ τὰ δὲ πολλὰ οὐκ ἔξιαν· ἐθνεῖ γὰρ φησὶ τὸν χα-
ναναῖον ἀσφόρον καὶ ὀξὺν ὁρᾶν, οὐκ ὀξὺν ἐαυτόν·
καὶ τοῦτο πορεύεσθαι κελεύσεις ὁσοῦν γράφοντες φεύξῃ
πρὸς δὲ τούτοις, τοὺς θεοὺς παραβαίνουσι νόμον, ἐ
τοὺς σῶν ἀλλοφύλων δὲ δουλουμένους θεοῖς, τῆς
θεᾶς ἐγγυμνώσης προμηθέας οὐδὲ χαρίεν ὁ παν-
σοφὸς κῆς· οὐκ ἄρδην τὸ τῶν χαναναίων ἔθνος, δὲ-
φθαρμένος· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ τοῦτο αὐτοῖς· ἵνα πο-
λεμουμένοι καὶ δουλεύειν ἀναγκαζόμενοι· ἀποθανού-
μενοι τῆς ἀπὸ τῆς πλάνης μεγαλομανίας βλάβης· πρὸ
τε θεῶν δὲ σῶν σεσωσμένων θεῶν· καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ ῥο-
πῆς ἀπολαύωσι· καὶ ὅτι ταῦτα συλλογισμοῖς ἀνίνοις
κεχρημένος, λέγω, ἀπὸ παρ' αὐτῆς δὲ σαφθέντος
ἱστορίας, αὐτίκα δηλώσω· ἀνέβην γάρ φησιν ἄγ-
γελος κῶν ἀπὸ γαλγάλων εἰς τὸν κλαυθμῶνα· καὶ εἶ-
πεν ἡ· καὶ ὡς εἶπον ὑμῖν ἡ· γαλγαλᾶ,

ὃς ἂν προβῦσιν ὠνομάσθη τόπος δηλοῖ δὲ
τοῦνομα καὶ διὰ τῶν ἑβραίων φωνῶν· τῶν γὰρ
ἐνθένδε πέμπει τὸν ἄγγελον, ἀναμιμνήσκων
αὐτοὺς, τῆς διὰ τοῦ ποταμοῦ διαβάσεως ἣν ἐποιήσαμεν
μόνης πορείας· ἣν διὰ λόγια καὶ ἐναργῆ ῥηθέντα
ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου· κἀγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐξ αἰγύπτου·
φησὶ γὰρ ὑμᾶς ἐξ ἐμῶν λόγων ὡμολογήσαντας τοῖς
πατράσιν ὑμῶν δώσειν ὑμῖν· καὶ ἔφην ὑμῖν· δ'
μὴ διαθησόμεθα τὰ διαθήκην μετ' ὑμῶν·
ἐστὶν ἀόρατα καὶ ὑμεῖς δὲ διαθήσεσθε διαθήκην
τοῖς ἐγκαθημένοις ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, δὲ τοῖς θεοῖς
αὐτῶν δὲ μὴ προσκυνήσητε· ἀλλὰ ταῖς λύπαις
αὐτῶν συρίγματε· καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν κα
τασκάψατε καὶ δὲ πεισθήσεσθε τῆς φωνῆς αὐτοῦ·
ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε· καὶ εἶπον φησὶν δὲ πρὸ αὐ
τοῦ μετοικίσαι τὸν λαὸν οὐ ἕνεκεν ὠθήσαι αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν· καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς σωμοχάς·
καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλα· σφε-
βεται μὲν φησὶ τὸν νόμου δὲ καὶ φυλάξατε τὰς ἐντο
λάς· ἀρεῖται δὲ αὐτὸς πρὸς τοὺς τῆς σαρκὸς
δηλασκάλους· καὶ τούτων τοῖς θεοῖς οὐ δουλεύσατε·
ἀπολαύσατε τοίνυν· ὧν ὑπεσχέσατε· καὶ ἀμή
σατε τῶν καρπωμάτων ὑμῶν τὰ δράγματα· οἱ γὰρ
διαφύγοντες τὸν ἐκπολέμου θάνατον, πολεμῶ
σιν ὑμῖν διαπολεμήσουσι· καὶ οἱ τούτων θεοὶ τὰς
ὑμῶν δόξαν δραπορήσουσι ψυχάς· τί δὲν ὑπὸ

τοῦ ἀπὸ μέλους ῥηθέντων. ἐφ' ὧν ποιήσεις ὅλους· ὅθεν
καὶ ὁ τόπος ὠνομάσθη κλαυθμῶν. ἐν τῷ θεν-
πέλαρον τὰ ὠλέθρια συνθρημμένων, ἀνακεφα-
λαίωσιν ἵνα συνάπτῃ τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένων. ἐφ'
ᾧ γὰρ ὁ σὺν γραφὰς, καὶ ὀξαπέστειλεν τὸν λαὸν
καὶ ἀπῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος ἐπὶ τὸ πατρικόν.
καὶ ἕκαστος ἐπὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέκλη-
ρονόμησαν τὴν γῆν. καὶ ἐδούλευσεν ὅλος ὁ λαὸς τῷ κῷ.
πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ. καὶ πάσας τὰς ἡμέ-
ρας πρεσβυτέρων σου. ὅσοι ἐμακροημέρευσαν μετὰ
Ἰησοῦ ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον κυρίου τὸ μέγα. ὃ ἐποί-
ησε τῷ Ἰσραήλ· λέγει, καὶ ὅσων ἐντολὰς ἐνετείλατο αὐ-
τοῖς ἐφ' ἑνὶ στόματι αὐτοῦ. καὶ προσέθηκεν· ὃ μὴ ἀνέβησαν
ἐν ῥάβδῳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἔγνωσαν τοῦτο· καὶ τὸ
ἔργον ὃ ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ· καὶ ὃ ἔδωκε τοῖς χαναναίοις. τῷ
τοῖς φερεζαίοις· καὶ τοῖς ἄλλοις συνοικοῦσιν τοῖς ἀλ-
λοφύλοις· τὰ ἐν τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐπιγαμίας ἐποι-
ήσαντο· καὶ ὁ λαὸς ἐν ταῖς ἐπιγαμίαις, ταῖς ἀδελφαῖς
μετὰ λαχοῦ· ἐλάτρευσαν γὰρ βααλ καὶ τοῖς
ἀσταρώθ· θεοῖς ἀλλοτρίοις· ὅθεν τοῖς
ὑπηκόοις ὀνίνησιν· ἢ τῶν ἀρχόντων ἀδελφὰ καὶ ὁ
θεὸς ἀνὴρ ἄρχος χὼ μανιστὴς· καὶ ἀπαλλὴ ἡ ἔντο-
νη ῥωμὴ ὑπομονή· τὸ γὰρ καὶ ὅλη ἱστορία ὅλα δεῖ·
ἦν γὰρ μεγάλη αὐτοῖς φωτὸς· ἐν ταῖς καὶ ἐσώσεν αὐτούς,
ἐκ χερὸς τῶν πολεμούντων αὐτοὺς καὶ ὁ ἐκύκλωσεν
αὐτοῖς κύκλοις ταῖς ἐν ταῖς κύκλοις καὶ μι-

, ὀλίγα· καὶ ἐγκατοικῶσι τὴν ὀρεινὴν
, καὶ ἀπὸ τῆς Ἀφεκ καὶ Ἀφεκ πάλιν· τοὺς
, πρὸς αὐτούς· τοῦ προσθῆναι ὁπόσα θεῶν ἑδράνων·
, τοῦ λαβεῖν αὐτοῖς καὶ πρὸς κοινὰ αὐτοῖς οἰκήσεις ἐν
, ὧν ἀναπαύσεται ἡ ἀνάπαυσις· ὅλως οὐ πᾶσαν τὴν ἐπιμιξίαν
ἐκωλύσαν τὸ γένος· ἐστὶ δὲ αὕτη ἡ συνοδία ἡ ἐκλογὴ
τῆς νομικῆς πολιτείας· ἡ φύλαξις γὰρ τοῦ ἑορτάζειν
ἑορτάζειν ὀνόμασε κέλευσεν· ἵνα σὺν ἅπασι χωρὶς
σωφρόνως ἔχοντας· ἐν ᾧ τοῦ θεοῦ καὶ σωφρόνως ἔχοντες εὐθυ-
μεῖσθε· ἐκ καινὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας καὶ
τὰς ὧν θρεμμάτων· ἃ τοῖς καὶ μόνοις καὶ τοῖς καὶ
ἄλλας θυσίας, νομίζειν ἐκέλευσεν· ἀπὸ τοῦ τοίνυν
αὐτοῖς μὴ πρώτου πορίζειν· ὥστε ἐρασιτῶς καὶ
τοῖς νῦν ἦν, ἵνα τοῦ ἀφορωμένου καὶ σωζόμενος·
πῶς νοητέον, τὸ δὲ τὸ χωρίον, ταῦτα τὰ ἔθνη ἀ
φῆκεν ὡς· ὥστε πρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τοῦ ἰησ· πᾶν
τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους χαναάν,
πλὴν τὰς γενεὰς τῶν υἱῶν ἰησ· τοῦ διδάξαι
αὐτοὺς πόλεμον· πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν·
γνόντες αὐτά·

Νῦν τοῦ ναυῆ σταθησόμενος· γὰρ καὶ ἀπολεμικὴν
τάξιν, ὅλαις ἐνίκα παρὰ λαὸν ὁμοῦ· ἀπὸ
τῆς καινότητος ἀπολαύων εὐθυμίας· ἀπροσκό-
γαρ ἔφη· τὰς σφηκίας ἔμπροσθεν ὑμῶν·
, καὶ ἔξωλοθρεύσω τὸν χαναναῖον· καὶ τὸν χετταῖον,
, καὶ τὰ ὄζης· ἐμὲ μὴ τοι καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἀνωθεν ἀφίδες·

καὶ χάλαζαν. λίθων ἔχουσα μέρος, τοῖς πολεμίοις ἀνηλέησε. λέγει τοίνυν, ὅτι τούτου χάριν πάντας ἀρδεύσω ὕδατι τοὺς τῶν χειμάρρων ὑποδεεστάτους. ἵνα τοῦ ναυστρατηγοῦντος. ἵνα καὶ οἱ μετὰ τῶν δύο, τὴν πρὸς τὸν θεὸν διαφθορὰν οἰκονομοῦντα ἀνακαλέσωνται πολεμικὴν ἀνάγκην. τὸν ἀπὸ τῶν καλῶν ἔρωτα συμμαχίαν. τὸ μὴ τοίνυν πρᾶσαι οὐ μεμαχόσασθαι ἔρημίαν. ἀσκήσασι γὰρ αὐτοὺς ἡ βουλὴ καὶ διδάξω. τοῦ πολέμου τὴν τέχνην. καὶ τὸ πρᾶσαι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ὃ καὶ μᾶλλον οὕτω ἄγνοιαν τοῦ θεοῦ δηλοῖ. ὁ δὲ γὰρ τοῦ Ἀβραάμ. τούτου χάριν ἐπράξαν ἵνα μάθητε τοῦτο τὸν γνώμην. καὶ γὰρ ἐδόξασεν ὅλη ἡ δόξα ὅλοσωτάξ ἀβραάμ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ ὡς οἶκον αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. φύλασσειν πάντα τὰ κρίματα κύριος τοῦ θεοῦ. ἵνα τοίνυν αὐτοῖς μάθῃ πράξῃ. ἀλλ' ἵνα τοῖς ἀνυποτάκτους διδάξῃ. ὡς πορ τοίνυν ὁ γυμνασιάρχης τοῦ λόγου, ὡς ὁ ἀδὰμ ἐδέησε τῆς ἐντολῆς. δὲ καὶ τὰ ἐνία ὡς ἐνέδησαν καὶ ἀχέλοι πεν. ὡς τε ὡς μὴ δόξαι τὸ ἄρρεις, ὡς δὲ ἐλάξαι τὸ δὲ ὑποπρεις. ὡς δὲ γὰρ λέγῃ. ὡς τε πρᾶσαι ἐν αὐταῖς τοῦ ἡλ. τοῦ γνῶναι ἡ ἀκούσουσι τὰς ἐντολὰς κυρίου ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν χρίμωσι σῶ. καὶ αὐτὰ δὲ διδάσκαλα τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἀπὸ γυμνασιώτες τοῦ μὴ παντὸς ἀπαλλαγῶσι τοῦ διαφθορᾶς.

ἢ γὰρ φησὶ κ. βασιλεῦ. λίχα τῇ Ἰορίχ
ἐλῆσαι. στρατηγῶν οἷς σωτῆρας στρατιᾶς
ἀστῶν. καὶ νικητὰς. μὴ πόλιν ἐχων. μὴ ἔρημον
στρατιώτας. ἐμπρεῖαν ἢ οἰκημόνους πολεμίων.
οἰκέτας μετὰ κύνου. καὶ πόλεσ ὀχυρὰς ἑκόντας
καὶ σὺν τοῦτον ὀλίγα λίαν σὺν σὺν ὠκύν λαφύγ
μησάμενοι. καὶ πανοπλίας ἔχοντας ἐλάχι.
καὶ πορίβολους. πορίγνυσθαι τὸν πολιφθεὶς
σὺν δὲ ἔχουσαν. λάτιμον οἰκίαν ἀλαφθαν.
φησὶ σὺν ἀλλοι, πολλαχοῦς τὸ ῥῆμα αὐτὶ πράγμα
τοῦς ἐλέγοσιν. λίσγὰρ φησὶν ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο.
ἢ τοῦτο τὸ πρᾶγμα σὺν ἐσονάζθη σε τοῦτο μᾶλλον ἐν τ
πρᾶγμα ἐβλασφήμησεν ἐμέ.
πῶς ὁ γοφονῖηλ, καὶ τοῦ χάλκβασαλφός.
καὶ μιχαίους υἱός. ὁ γὰρ χάλκβ, ἰκφονῖηλ υἱός.
ἐκ καὶ σὺν ἐμοὶ ἔναι τοῦ ἰκφονῖ. καὶ καλέσθαι
καὶ κακούς. φησὶ, καὶ ἐκ σὺν διαφόρων αὐτοὺς ἔναι πρῶν.
μὴ ἀσὶ μὲς καὶ τὸν χάλκβ τὸν ἰκφονῖ ἐκκλησίαν
πρᾶ. μετὰ σὲ τὸν τοῦτον τὸν ἀλοιπὸν, γῆμαθαι
τὸν αὐτοῦ μᾶλλα. σὺν κακούς. καὶ τὸν δὲ τοῦτο φο
νῖηλ. ὁ λίγοι τοὶ τὸν Ἰορίχ, πόλιν φοινίκων σὺ
νόμαα. τὰ καὶ τὰ τοῦ φησὶν ἐν σὺν ἐπορεύθη
γὰρ φησὶν ἐγκλῶν, καὶ ἐπάταξε τοὺς οἰκοὺς ἡ τὸ
ἐκληρονόμησεν τὸν πόλιν σὺν φοινίκων. καὶ μι
τὸ λίγα καὶ ἐγκλῶν. ἀπὸ στρεψεν ἀπὸ τὸν φόνον
σὺν ἐν γαλγάλοις καὶ ἐπὶ ἀὼθ. σὺν ἐγκλῶν.

λόσμο κρυφίος πρὸς αὐβασιλῆ· ὁ δὲ γάλα
τῆ ὀρίχω πελαξῆ φλόγας δὲ σὺν δρίου τῆς μα
χαίρας ὠνόμασε· παραξίφιον δὲ τὸν λαμὼ
δὲ ὀγλέγ· καὶ ἔλαβε τὸν μάχαιραν αὐτοῦ, κ
πὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξίου· καὶ ἐνέτυχεν ξενάτῳ
ἀς τὸν κεῖ τοῦ ἐγλών· καὶ ἐπαθοπώγκε καὶ τὸν λα
βὼ· ὁ πῖον ὡς τῆς φλογός· καὶ ἐπὶ κλινεῖδος ἁφ,
τῆ παραξίφι·.

Καὶ κατὰ τοῦ Ἰακὼμ τοῦ βασιλέα ἀσὼρ· Ἰσορ
καὶ ἡ Ἰσορία τοῦ Ἰοὺδ· ἡ τοίνυν πεῖνα οὐκ ἠρέμει,
πῶς μετὰ πολὺν χρόνον ἐπανέστη ὁ Ἰλ·

Μοσὼ ἐκεῖνος· καὶ ἄλλος οὗτος· ὁμωνύμοι δὲ ἦσαν
τῶν ἄλλων χόντες βασ· ἡνὸς δὲ τοῦτον καὶ τὸν ἐκείνου
γενέσθαι· ἐστιγὰ πολλοὶς οὖσιν· Ἰας δὲ τὸν πρωτε
χνικότας περιηγορίας αὐλὴ καλοῦ κωνσαντίνου
τοῦ βασιλέως ὁπρᾶσθος υἱός, κωνσαντῖνος ὠνόμασ.
κὴ τοῦ Ἰαρὲμ Ἰσορία, ἡ μόνου ἡ π· δὲ θάνη
ρῆσθαι· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀσὼρ, ἐμπεπαθῶσι· ἡ δὲ
ἀπεικὸς· καὶ τότε καὶ ἀσκαφῶσι καὶ αὖθις ἀνῳκο
δομηθῶσι· τολὺν ἐντεῦθεν μέμνηται μὴ τῶν ἀσὼρ·
ἡ μὼν ἐν αὐτῆ καὶ οἰκὴν αὐτοὺς ἔφησεν· ἀλλὰ τὸν ἀ
σιρῶν· ἐστὶ σημαντέον δὲ, ὅτι κἀκεῖνοι τοὺς ἀ
πογόνους τοῦ Ἰορδὼρ καλεῖ·.

Ἡ δὲ πτολεμαϊκὴ προφητεία·.

Πολὺ ἀνθρώπων καὶ γωγικῶν, μεγὰλ φύσις· ἐκλαῖ
δὲ ἀσσυρίων ἡ γῆ· ὅτι ἐπλανήθη· καὶ χοῦν μετέλαχεν

ὡς ἐκεῖνος· διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος φησὶν ἐν χῷ τῷ
οὐκέτι ἄρσεν καὶ θῆλυ· ἀλλ' ὅτι καὶ μοῦσικὸς περὶ φῦ
καὶ μαρτίαν προφήτης· οἶμαι δὲ ἵνα δείξῃ ὡς ἀνα
έλεγχον τῶν τότε ἀνόρων, τῆς προφητίας ἀξι
ωθῆναι· οὐδενὸς γὰρ ἐκείνων οὕτε ἀρετὴν τοσ
αὐτοῦ τῆς χάριτος, αὐτὴν τῆς τοῦ πνεύματος· τὴν
τύχην δωρεᾶς· καὶ οὐ τοῦτο μόνον ὅτι τῆς ἀνω
θεν ἀξίως τοσαύτης χάριτος· ὡς τοῦ βαραὰν· μὴ τολμῆσαι
γὰρ ταύτης ἐστὶν ὧν παράταξιν ὀφθῆναι· τοῦτο δὲ καὶ
ἐν τῷ ὁδηγῆσαι φησὶν ἐξελθεῖν που σὺν αὐτοῦ
ἡλίους· ἐπὶ δὲ ἐξανίσχοντι μὲν ἐν τῷ ἡλ
λέβδην καὶ τῶν τοῦ νόμου φύλων ἀποβαλόντι τὴν πρωτίαν
τοῦ θεοῦ εἰς ἐκείνους· ὡς δὲ τοῦ πρίγκιπος τῶν πόλε
ων ἀντὶ ὡς ἀφροσύνῳ· διὰ τῆς φωνῆς ἐκλεγχθεὶς
ὡς περὶ γὰρ ἀνόητος ὁ τῶν πορφύρων ἀρτῶν, περὶ τι
μῶν τοῖς περὶ θεὸν οὕτως ἀγαν ἐμβρόντητος· ὅτι
φαντασμοὺς θεοὺς τοῦ ἀληθινοῦ προτιθέσθαι τοῖ
δι' αὐτῆς καὶ τὸ πιστὸν τῆς γνώμης· ἀναγέγραπται
σθρομασῶν· μ· χιλιάδας ἐπαρθέντας ἐπὶ τ
διαστασιάζειν τοῦ ἡλ· ταῦτα δὲ ὁ θεσπεσιηγόρα
σεν ὁμοῦ· ἀνταρσίους φησὶ τολμήσοντας πολεμίων·
καὶ ἄγματα καὶ ἵππου· μηχανὴν δὲ ὅλην ὁ θεὸς
πολεμίου τοσοῦτου· καὶ οὐδὲ γόμου τοῖς πέ
νησιν· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπὶ τολύσθαι μάλα φρο
νοῦσιν· ὑμῶν τοῦτο· οἱ δὲ ἀναγέγραπται τοῦ
λαοῦ· ὀργὴν τοιοῦτον ἐπὶ βεβηκότες ἐπὶ

, ὑποζύγια· φησὶ δὲ ταῦτα φωνὴ ἀναπρουομένη
, ἀναμέσον δὲ φαινομένων ἐκδιδόασιν· δηλονότι
, σώματος τοῦ ἡμῶν· μεσοφαὲς δὲ, ἀμφίβολον ἑρμηνεύεται,
, ἀμαυρὸν δὲ, ἀρλεψία δὲ τῆς ἱστορίας·
, ὡς πρὸς τὴν φιλοτιμίαν καὶ χρημάτων ὄρεξιν τοὺς
, ἡγουμένους· καὶ παρανομοῦντα τὸν λαὸν παρεδίδουν τοῖς
, ἀλλοφύλοις· οἷον νῦν ῥᾳδιουργίας καὶ
μαστιγί· καὶ πάλιν μεταμελόμενοι καὶ ἐκδικοῦντες
τὸν ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς ἐξίουσι μονῆς· ἀντὶ καγῶ μετὰ
τῆς δεήσεως ὁρμισίαν· ἢ σαφφανόξωκλαν
ἴας· μαδιναίοις παρέδωκεν· ἢ τὰ μετὰ τῶν παι
δίων τῆς ἐπιστροφῆς ἐξίωσε· δηλοῖ νος δὲ προφή
πρόδρομος ἦλθε σὺν αὐτῷ τῶν ἀαφφαν· ἀνέμνησε
δὲ καὶ τῶν ὁρμισίων ὧν ἀπώλεσαν· ἢ τὰ δηλο
ῦντα τοῦ μελέων παραδρομὰς· τοῦ ἀγαθοῦ
πολεμίοις ἐκδίκησε·
ἤκουσι, πρόδρομος ἐν τῇ ἐρήμῳ αὐτῇ, καὶ σώσε
ται ὑμᾶς, ἐκ χειρὸς μαδιάμ·
Πρόδρομος ἐστὶν ὁ τοῦ ἀστέλους στρατηγὸς καὶ τοῦ πολέ
μου καταδραμεῖσθαι· ἔφη πρὸς αὐτόν· καὶ φησὶ
κῆς ἐν ὑμῖν· ἵνα μὴ οὖς ἐν ὑμᾶς πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησαν
καὶ πρὸ ὑμῶν τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ὅσα διηγήσαντο
οἱ πρῶτες ἡμῶν· λέγοντες ὅτι ἐξάγων τοῦ ἀνήγαγεν
ἡμᾶς κῆς· καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς κῆς· καὶ παρέ
δωκεν ἡμᾶς εἰς χεῖρας μαδιάμ· ἐποίησε δὲ τοιοῦτο ἐκ
τῶν μνημείων τῶν τοῦ θαύματος τοῦ ῥαβεβαί

ἐκέλευσεν τοῦ τῶν πορίσματων δόξαν. ὅλιγα δὲ τῶν ἀστῶν
λησθέντες τῶν παρόντων αὐτοῖς ἀνδρῶν ἀπαναξαν-
τες ἔφησαν ἄγγελος· πορεύου ἐν τῇ ἰσχύι σου ταύτῃ καὶ
σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. οὐκ ἀπέστειλα σε
ταύτης τῆς ἀποστολῆς τῆς πίστεως· καὶ νῦν καὶ σὺ
μισθὸν δὲ τοῖς ἐξῆς. ἑτοίμως ἐφώνησεν. ὡς γὰρ ὡς
τῷ ἀπίστῳ ἔφη· ἰσχὺν μου τὰ πάντα
βραβεύειν ἀνθρώπων· καὶ ἐγὼ σὺν πρὸς ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ κυρίου. ἀναμφιβόλως πεπληροφορημένος φρονήματι.
ὅθεν προλαβὼν ὁ ἄγγελος ἔφη· ὅλην εἶναι μοι
τὰ σὰ καὶ ἀποστεῖλαι τῶν Μαδιάμ. ὡς δὲ ἄνδρα
ἔνα· οἰωνὸν ὡς ἐπὶ σοὶ σοῦσας· θυσίαν προσενεγκεῖν.
ὅλιγα ἄγγελος οὐχὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν μου, ἀλλ'
ὁρίως χρῆναι ἐπλήρωσεν· καὶ ῥάβδῳ πατάξαι
τῶν πέτρα, ὡς κατὰ τῶν θυσίαν παραδέ-
ξωπυρί:· πόλιν πολεμοῦν σὺν βραχὺ ψυφό
μενον μόχθου, ἐπὶ τῷ προσεννοχέναι προ
ξοπάταξε:

Μεταλιφθὲς αὐτοῖς, ἐκπλῆξ τὸ χάνης πρὸς τὸ ἀ
λλ'. ἀλλὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐκπνουβωμόν, κα
τασκαφῶναι παρηγμένα. καὶ τὸ ἄγος ἐκκο
πῶναι· ἐσθλὰ γὰρ τοῦτῆς τοιαύτης χάριτος ἀξί
ωσεν τα· καὶ μὴ μόνον ὀλαβόν· ἀλλὰ καὶ ἀπ-
λογιζώσαθαι ὁ δόσκαλον:·
τίνος συμβολὴν ὁ πόνος ὅτι τῶν πρόθυμος
μος:~

Πρῶτον μὲν τὴν ὀγδοήκοντα, ἐν ᾧ πόκῳ γενέσθαι τὸν ὄρος· πᾶσαν δὲ τὴν ὑλὴν καὶ ξηράν· μετὰ δὲ ταῦτα, τὴν μὲν γῆν ἔφανεν ὁ μόνον δὲ τὸν πόκον· ἀμφότερα δὲ ἦν τοῦ ὄρους· ὅλη ὁλόλοος, ὡς παλαιὸς λέγει, τῆς θαλάσσης πλανᾶται χάριτος· ὡς πόκος, τῆς ὄρους ὕσσορ δὲ πᾶσα ὧν ἀνῶν ἔφυσεν, ὧν τοίνυν χιονοδρομέων· ἔρημος δὲ τούτων οὐ λέγεται· καθάπερ ὁ πόκος ἐστερέωτο τῆς ὄρους.

Τὸ δὲ πότε, τοῖς κατὰ παράπλησιν πεπονημένοις ἐκέλευε πάντας.

Ἐθέλω καὶ τὸν ἀλλέα ὃς τις· πολὺς γὰρ φέρεται ὁ λόγος ὁμοίως, ὥστε καὶ παράδοξα αἰνιττόμενος δοκεῖν· ἐν χρῷ ἀστάθμητόν τε καὶ χαλεπὸν εἶναι μᾶλλον ἢ χαρίεν οὐ σοφόν· ὧν πλάνων τοίνυν ἀπολύθεντων ἐν ποταμῷ· προσαχθῶσι πρὸς τάξεν· ἢ τὰ ὧν πλάνων ἀγέλης, καὶ θηρίων, καὶ τῶν ἐποίκων σωτόμως· ὧν δὲ· τ· τοῦτο μὲν δὲ οἰκουμένων καὶ τροπικῶν· τὴν δὲ χρῖ τὸν ἀμαπροσυνημένων ὧν σόμαλι· τούτους μόνους ἐκέλευσεν χρῆσθαι καινωθῆς· κατὰ ὧν ἀγέλη πάλιν ὁρμᾶν ἵνα μὴ πλανᾶσθαι ἢ πᾶσιν· ἤθρα δὲ ὅσοι· ὃ δὲ καὶ οἱ δὲ ιβ· ἀλιέων καὶ τελωνῶν· καὶ σωτόμων ἑνός, τὴν ὧν δαιμόνων καὶ τὸν λύσεις φάλαγγα· καὶ τῆς ἀνῶν τὴν φύσιν, ὁλόσωσιν· τούτου χάριν, ὁ προφήτης ἠσαΐας· τοῦ τοῖς ἐκείνοις παραβαλεῖ

ἐφη. ὁ δὲ τὸν ἀρδον τῶν ἀπὸ θοιτῶν, λεοκό-
δακας· ὡς τὴν μόρδαν τὴν πὶ μαδιάμ· ὡς πᾶ-
γὰρ ἐν τῶν θαγύμνοις ἐχρῆσθε τοῖς τραλιώταις, τὴν μὲν
λαιᾶ φόρουσι κεκρυμμένας ἐν ἀμφορεῦσι λαμ-
πάδας· τῇ δὲ ξιᾷ δὲ ταῖς σάλπιγγας· ὃ δὲ τοὺς
ἴδιους ἀποστόλους γύμνους ἐς τὸν οἰκουμένων ἀπέ-
στελε· φόρουτας τὸν λαμπάδας τῶν θαυμάτων·
καὶ τὸν σάλπιγγας τῶν κηρύγμάτων·

τί ἐστιν, ὁ ποίησεν αὐτὰ γυμνούς· ἐς ἐφούδι·
καὶ ὑπόδησεν αὐτούς, ἐν πέδαις αὐτοῦ· ἐνεφράξ:

Παραλυμένων τὸ γεγονὸς τῶν γὰρ ἐφούδι, μόνους
ὀξέων καχρῆσθαι τοῖς ἱεροῦσι· δι' ὑπόνουγὰρ τὸ
πραλιόν ἀπεκαλύπτετο· ὁμοίως δὲ τοῦ γυμνοῦ
σκοπός· οὐκ ἐς ἀσφάλειαν ἀπέκλινεν· ἀλλ' ὡς
ἀρχὴν καὶ σφάλμα· ὁ βούλεται διὰ τοῦ ἐφούδι,
τὸ πραλιόν μανθάνειν τὸν δι' ὅλων προέχειν τὰ ἀ-
νομίας ἐγίνετο· ἐξεπόρνευσε γὰρ φῆ πᾶς ἰσ' δ,
ὀπίσω αὐτοῦ· ὡς καὶ ἐγίνετο τῶν γυμνῶν καὶ
τῶν οἴκω αὐτοῦ· ἐς κάνδαλ', τὸ ἐφούδι· ὑπομι-
μνήσκειν τὸν ὀξέων κηρύγματος ἦν, ἢ τὸ λόγιον σωτήρι-
ον· δι' ὑπόνου ἐν πολέμοις ἐδηλοῦτο νίκη· ἢ δὲ
τῶν βασιλέων ἱερεία, σαφόρων τοῦ τοιοῦτο
σημ· τῶν γὰρ ἀποφύλων σωτηρίας μόνων ἐκκα-
λεῖται ὁ σαούλ· ἔρχεται τὸ ἐφούδι· τὸν ἱερέα· ἐς
τὰ τάραγμένους τοῖς πολεμίοις ἰδεῖν· καὶ τὸν νίκη
δεδηλωμένων, σωτὰ ἔφησε τὸ ἐφούδι δηλοῦν τοῖ-

νω ὡς σύφασμα λῶ τοῖς ἱερεῦσι πορ/φύ-
ρεον· καὶ μωσῆς τὸ πρακτέον καὶ ὁ ἀαρὼν
ἐπιτάγματα αὐτὸ πέμψαντες· τὰ δὲ καὶ τὰ τοῦ ἀρι-
μέλεχ καὶ τοὺς σικιμίτας· διὰ δὲ σημάτων, ὡς
ἡ πονηρὰ συμφωνία, τοῖς χρωμένοις ἐπάγα-
γε θρίαν· ἵνα δὴ χόμενοι αὐτῶν τὸ σῶμα· κοινῇ
γὰρ τοῦ μολεῶν ἀνελόντες τοὺς τοὺς πάντας, ὑπὲρ
λων δὲ λον τε·

{ λί ἐστιν, ἐὰν ἀρα αὐτὸ ἄλας·

Τῶν ἀκαθάρτων δὲ οὐδὲν γὰρ ἐξ ἀλῶν φύεται· ἐπὶ
σημείωσιν δὲ τοῦτο, ὅτι μὴ πάντων ἀνακωχῆς ἀπο
χαλρουντες· αὐτὰ τοῖς ἀδώλοις ἐχαλάσαν· πρὸ
σώπων γὰρ φησὶν οὐ μόνοις ἡλὶ πολὺ τὸ πονηρόν,
ὃν ἀνῄρεῖτο· καὶ ἐχαλάσαντο τοῖς βαλὶμ &
τοῖς ἀσταρώθ· καὶ τοῖς θεοῖς σιδῶν καὶ τοῖς θεοῖς,
μωάβ, καὶ τοῖς θεοῖς ἀμμών· καὶ τοῖς θεοῖς σὺν
ἀλλοφύλων· ἐπὶ δὲ ὀργὴ αὐτοῦ θεὸς ἐπέστη σὺν
αὐτοῖς τὰ τῶν ἀμμανὶ σὺν βασῦ· ἐβόησαν μὲν
πρὸς τὸν σωτῆρα· καὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐ-
τῶν τὸν ὀργίλον πάντες· καὶ ἀλλοτρίων
θεῶν καὶ κῶν· καὶ τοῖς φοινικωνμοις ἐχαλάσαν·
τὰ δὲ ἀλλαχόθεν ἀπὸ τῶν ἀχαρίστων γνω-
μῶν· πολλοὶ γὰρ πολλάκις ἀπολαύσαντες
κακομονίας· τὰ σὺν ἀδώλων προσλίπησαν
θεραπείαν· καὶ ἀπέλησας ὡς ἀδικίας
αὐτοῖς ἀξίως κακομονίας· ἀπρωαθίσω

, γὰρ φησὶν ἐλθόντων ὑμᾶς καὶ βοᾶ τῷ πρὸς τοὺς ἐκ
, δεξιῶν ἐλέξατε καὶ αὐτοὶ καὶ αὐτοὶ σωθήσονται ὑμῶν
, ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν· ἐπιφθὴ καὶ τὰς οἰκίας
, ὡμολόγησαν παρανομίας· καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς ἐξ
, ἀλλοτρίους, ἐκμισοῦσιν αὐτῶν· καὶ ἐλάβοσαν πῶ-
τῆς παρὰ σοῦ αὐτοῦ βοηθείας ἠξίωσε.

Λέξις, ἢ παλαιὰ σώζημα.

Οἱ τῆς Ἐφραὶμ φυλῆς ἐπιστραφέντες ἐφθέγ-
ξαντο παίνοντες ὅτι διὰ τῆς πολλὰ τῶν ἀμμανιτῶν
ἐκοινώνησαν νίκας. ἐφ' οἷς πραγμάτων ἐφυγον
ἀπὸ λόχου τινὰ τῶν σὺν αὐτοῦ μόνων, ἀπὸ στό-
ματος φθάσαι. διαβῶσι τὸν ποταμὸν αὐτοῖς διακω-
λύσειν ἐπὶ τὰ πέραν ὁρμῶντας διαπερᾶσαι. καὶ λέ-
γοντας ἑαυτῶν ἄλλων εἶναι φύλων· ἐπὶ λοιδορίᾳ
δὲ αὐτοὺς ἐκάλουν. ὅσοι δὲ πέφευγεν ἀπὸ τῆς γεφύ-
ρας. τοὺς μὲν λοιποὺς, ὡς πορεύεσθαι ὁρῶντες καὶ σύροι καὶ
φρασίοι καὶ παλαιστῶνοι καὶ φοίνικες, τῇ
συρωνιμὶ χρῶντες φωνῇ. πολλὰ δὲ ὅμως ἦν διά-
λεξις ἐν τῇ διαφορᾷ. οὕτως ἐρρᾴθη αὐτοῖς ὑπὸ
τῶν ιβ φυλῶν, ἔχουσι λίνα σῶσι νῦν, γλῶσσα
δὲ ὡς πορ-ἀμμιλὶ καὶ αὐτὴ. τῶν γὰρ σύρων
φῆ, τῶν ἀμμανιτῶν τὸν ἀσαχμωσι μβλὰ καὶ χοιτῶν.
οἱ τοῦ Ἐφραὶμ, ἐκλινος σωῆ, σεμβλὼ ἐλεγον.
τὸ γὰρ γνῶσον οἱ Ἐφθαῖοι, λέγμιν καλοῦσι τὸν
λέγοντα αὐτοῖς.

Ἵνα μὴ ποτε ζωγρηθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

σφαλῶ αὐτὼ θυγάδραν.

νόητος ἀλλ' ἀνὴ τοῦ ἰεφθάε, ὑποχρεοῖς. ἐσθ
γὰρ αὐτὸν σῶι σθν. ὡς φησ, κὰν πρῶτον ἢ ὄνου
σωαντῆσαι τἀναντία τοὐνόμου ἀκάθαρτα. παθεῖν
τοίνυν δίκαιόν ἐστι τοὺς ἄλλους ὁ διαστόλης ϛ̄ς, ὥστε
μεταδοκιμάζως καὶ γνωλάζως τοιαῦτα τὰς ὑποχρέ
ους. οὐκ ἀκωλυσεῖ τὼ σφαγῶ. ὅλως γὰρ τῶν τοι
οὗτον θυμάτων καθηγορῆ μάρτις ὁμῶν δαῖ.
, βοῶν καὶ ἐθύσαν τοῖς ἡμῖν αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρ
, ἀυτῶν. ἑως καὶ ἐφονοπλουνήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι.
, ἐτὰ ἐξῆς καὶ αὐτὸς ὁ θς διὰ ἰεζεκιὴλ τοῦ προφή
, φησί. καὶ ἔλαβες τοὺς ἡμῖν σου καὶ τὰς θυγατέρας
, σου οὓς ἐγέννησας μοι καὶ προσώκυσας αὐτοῖς τοῖς
, ὀρασάις σου. τοῦτο περὶ πᾶς τῶν πορνῶν αὐ.
, καὶ θυσιῶν τῶν τῆς ἀσεβείας ὑπερβολὴν προσέθη
, κεν. ὁ οὐκοῦν θυμήσεται οὐδὲ ἀνέβη ἐστὶ τῶν καρδι
μν. καὶ τοῦ ἀβραὰμ δὲ, γυμνάσας τὸ φιλόθε
βουλητὰς, προσέταξεν μὲν τοῦ υἱοῦ, ἱερουργῆσαι δὲ
ξας δὲ τοῦδε καὶ σου τῶν γνωμῶν. ἐκωλύσει τὼ σφα
γῶ. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐξῆς, τοῦ ἰεφθαὲ τὸν υἱὸν
λὲς ὑποχόμενος γὰρ πᾶν πρῶτον νόαν τῶν, ἐς θυ
σίαν προσοίσθν. ἐκ τῶν πᾶ δὲ τοῦτο θραυσαμ
θεασάμενος, καὶ τῶν ἱσθῆτα διέρρηξε. καὶ πί
πρως ὠλθφύρατο. καὶ θρηνῶν αὐτὸν σωκχώρη
, σεν πρόθρονον ἐκ καὶ ἐθύσεν, ἀμφίνων δὲ αὐτόν.
, ἰὸ θυγάτηρ, πολλῶ ἐνεμοίγαφησὶ νῦν οἴξας

τὸ σῶμα σου προσκῶν, πόθεμοι οὖν ὁ πονόξηλος
ἐν τοῦ σώματός σου, ἀνθρώπων ἐπόησοις ἐκοίνω
σεν ἐν ἐχθρῶν σου· ἀκαθαρτῶν ἀμαρτῶν. διὰ
σωτοίνυν ὁδηκαότητος δὲ, πῶς δὲ πολλαπλασίας
πεῖς ἀυτοῦ ὑποχίους· ἐν πεκώλυσε τὸ σφα
γὸν· νωὶ γὰρ ἐρίφου αὐτῶν προσενεγκεῖν θε
λήσαντος· ἐφηὁθεὸς ἀπέλθης· ἐὰν παραβῖ
ἀσομεν γὰρ φάλωμεν ἐν ἄρνων σου· καὶ ἐὰν πρό
βατον αὐτῶμαλλὸν ἐξῶ ἀνοίσεις αὐτό, βοφῆς
φῆς· ἐν δὲ ὁμοι· θυσίαν οὐδὲ ἐχομαι· διὰ μὲν γὰρ τὸ
ἐκδυνοδὲ· τῆς ἀνίνης φύλακος ἵλεων ἐμοὶ δὲ οὕτε
ὡς ἄνος χρήζω βοφῆς· ἐν τε τὸ ἐὰν ἐν πολάζω τὸν
καὶ ἀντὸν θεὸν ὃν ὁδηγὸν ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἀβραὰμ
δεξιωθέντες ἐδρωλινὶ τρόπω, τὸν παραλειφθέν
βοφὸν καὶ ἀνάλωσαν·

πῶς ὁ σαμψὼν ἐκόλουσε τὴν τιμωρίας καὶ παράνομ
ξαν, οὐκ ἐν ἀπέλαυσε χάριτος·

Κ αὶ ἐν τοῦ θεοῦ δὲ ὁδηγὸν· ὡς καὶ ἀνάξιοις ὁδηγοῦ,
ἐν δρᾶς χάριν οἱ καὶ νομίας, τῆς θεᾶς μεταδίδω
σι δωρεᾶς· τοῦτο καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ λίοις ὁδηγὸν λῶ
καὶ πολλοὶ γὰρ ἐν λοῦσιν αἱ καὶ δύνηται τῶν μβρα καὶ
ὁρᾶν οἱ μοι· κἀκεῖ· ἐν τῶ σῶ ὀνόματι προφη
τεύσαμεν· καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια πολλὰ
ἐξεβάλομεν· καὶ ὁρῶ αὐτοῖς· ἀποχωρεῖτε
ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐν οἷς δὲ λέ
γει ἐστί· τὸ δὲ καὶ ἐν ταῦτα πεποιήκασιν ὁδὲ· τὸ

H.
· in Theodoreto Ex
cerptis typis tradi
to à Jacobo Puta
no Anno. 1557. de
sunt in hoc opusculo
capita omnia, quæ
Sequuntur: ~

μὴ ἀπὸ φύλων ἐθελήσας κατάλυσαι τὸν ἀγῶνα,
διὰ τῆς πυκνῆς χάριτος· ῥᾳθυμῶ αὖτῳ καὶ δώσω μὴν ἀ-
δωρήσατο· διὰ τοι τοῦτο, καὶ σωφρονήσουσιν, αὖτοὺς ἀ-
πὸ φύλου γὴ μαγωγὼ καὶ τοῦτο δὲ ἱστορία
δηλάσει καὶ ὁ πρᾶος τοῦ καὶ μὴ μπράος, οὐκέτι νω-
σαν ὅτι πορίκων εἰσίν, ὅτι αὐτὰ πρόσθαυτῶ
ζητῶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ φύλων. τὸ δὲ πορίκων εἰσίν,
γ' τῶν σύνοργ' τῶν ἦσαν. ἀπὸ τῶν συγχωρησοῦντ'
ἦσαν ἡλοί:.

ἢ δὴ πρὸ καὶ ναζιραῖος ὢν καὶ ὑπὸ τὸν νόμον τελῶν
ἐφάλετ' ἂν ἐς σῶμα δὲ τοῦ λέοντος καὶ ἄσκολιὰ
θὴν τὰ κηρία:

Ἡλοὶ καὶ τοῦτο, ἐστὶ τοιοῦτων νόμων, γ' πᾶσιν ἀ
ναγκαῖα ν τῶν χρῆσθαι, οὐδὲ γὰρ τοῖς τοιούτοις πρὸ
βεβηκόσιν νόμοις, ἴσως πρὸ ἄχθησόμεθα δὲ ἢ ἧς ὑ-
πὸ λήφεται τοῦτο πεπραχέναι τὸν σαμψών, ὡς γ'
κακῶς βιὰ τοῦ νόμου φύλακα γεγενημένου σκῶπτο πρὸ-
τῶ παλῖν. ὡς δὴ φήσαν τινα λμαδέλωκεν ὁ ἐς·
τὸ κοίλωμα τῆς τοῦ τούτου σιαγόνος, ἀνέβλυσαν καὶ
λούσας· αὐτὴ δὲ καὶ τὸν νόμον. ἦ πολῆς μετῆλθ'
ἀκαθαρσίας καὶ γὰρ ζῶν ὄνος, ἀκάθαρτος· καὶ νε-
κρός, πάλιν ἀκάθαρτος. καὶ τὸ φονικὸν γιγνόμενον
ὄργανον· καὶ χιλίους καταπολεμήσας τῶν ἀλλο φύλ·
ἀπῆλθεν ἀκαθαρσίαν. ἀλλ' ὅμως ὁ τοῦ νόμου νομο
θέτ'· ἐν τοῦτο ἀπὸ καὶ γ' κάτοθεν· παρέμεν τοῦ
ὄνου τὸς χρήσαν· ἀπὸ τοῦ τοντοῦ χάρωτου, τὸν

ἀπ' ἄλλων οὖν πολλὰ ὧν ἀλλο φύλων ἐφρίξαν μυ-
ριάδες· ἐταιρικὸν ἐξ ὧν δραπόδα ἄγωνιον. τὸ
σοῦτον χαλεπώδρος τῆς ἐν πολέμοις παρατα-
ξεως, τῆς ἐπιθυμίας ὁ πόλεμος· τὸν γὰρ ὄντως
γενναίως ἡρίσκοντα· καὶ διὰ τὰς ὑπερφυεῖς ἀν-
δραγαθίας, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς μεγαλομύθους.
δορυάλλως τοὺς ἀπέφηνε νῦν δὴ· αὐτὴ καὶ τῆς ἡ
τοῦ ἐνυαλίου ἀλαλή τος· ἐξηγρίωσε γὰρ φησὶ σα-
φῶν ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτούς· καὶ φησιν· ὀξυλοήσομαι
καὶ ποιήσω καθὼς ἀεί, καὶ ἀπολινάξομαι· καὶ αὐτὸς
γὰρ ἐγὼ ὅλη ἀπέσπασε ἀπ' αὐτοῦ· ὁ παντελῶς
δὴ αὐτοῦ καταλαλοῦντων ὁ φιλάνθρωπος δὴ· ἀλλ' ἐπι-
πορτομούμενον, ὡσπερεὶ καὶ ὀξυμούντα ἐκ
τοῦ κου· καὶ τοσαῦτα μὲν χὼ ἐχορήγησεν· ὡς
κλονῆσαι τοὺς φόρτους πόνους· τὸν ὦν φιλόλογον
σοῦ· συγκαλεῖ ἐγκωδὲ τούτοις, τὸν ὄροφον·
καὶ βὶς χιλίους ἄνδρας· σὺν ἅμα καὶ γυναιξὶ
πολλαῖς καὶ παιδίων ἀλαλητόν.

πόθεν ὁ σαμψὼν τὸ σαύτας ἀλώπεκας
ἤγαγεν.

Ὄρος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς· ὃ πολλὰς ἀλώπεκας ἔφερε.
καὶ τοῦτο ἴσως ἱστορίαν δηλοῖ· καὶ γὰρ ἔστιν ἐν
ὁ ἀμμοραῖος, καὶ οἰκεῖν ἐν τῷ ὄρει τοῦ μυρσινῶ
νος· οὗ οἱ ἄρκοι, καὶ αἱ ἀλώπεκες.

λεχὶ ἐστὶν ἐποίησε μιχά, ἐφούδ· καὶ δρυαφίμ.

Περὶ τοῦ ἐφούδ· πολλαχοῦ φησὶν ὅτι ἐν-

φασκαλῶ ἱστορικῶ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁσ. τὸ πρωτό-
νοητόν. τὸ δὲ φορᾶφιν, τοιοῦτό ἐστιν πρὸς τοὺς
φιλολοίδορον τὸν ἀναπόδειπτον. τοῦτο γὰρ καὶ ἐν
τῷ θαὶ ἱστορικῶς δηλοῦσθαι· ὑποίησε γάρ φησι, γρῶ
σον τοῦτον καὶ χωνευτόν· ἤγουν ἀπλῶς· καὶ ὑποίησεν μι-
χάν, ἐφοῦσι καὶ φορᾶφιν· καὶ ἐπλάτυνεν τὸν χάρ,
σιν τῶν νιφάδων αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτῷ, ἱστορικῶς τῆς
φιλοτιμίας τῆς γυναικὸς τοῦ φύλακος· ἀνὰ τὴν τοῦ
ἐφραὶμ· ἐν δάξεσι, καὶ τῷ ἀντὶ αὐτῆς παρα-
νομίας· ἐν ταῖς ἡμέραις γάρ φησιν ἐκείναις· τῶν
βασιλέων· ἑνὸς· ἀνὴρ ἕκαστος· τὰ ἴδια ἐν τοῖς
φθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει· τοσαύτης πρόξενος βλα-
βῆς ἀναφορά·

Τὰ ἐξῆς πάντα ἐχθαμφιβόλως· ὧν γάρ φησιν
παιδάριον ἐν Βηθλεέμ· δῆμον Ἰούδα· ἐκοῦ-
γενέας Ἰούδα· καὶ αὐτὸς λοιδόρησε καὶ αὐτὸς //
παρωνείσθη· ἤγουν λοιδόρησε· π̄ ἐκοῦ γένους
Ἰούδα·

δῆμον Ἰούδα· τὸν Βηθλεέμ, ὡς ὀνόμασεν ὡς δὲ
νομίζω· καὶ οὐ γένειαν Ἰούδα τὸν αὐτὸν προ
σηγόρευσε κώμην· ἐρημικωτάτην, ὡς τοῖς ὄρε-
σι· καὶ λοιδόρησις, ἰδιόνυμον, ἢ καθ' ὑπέρ-
θεσιν ὀφ̄· ἀλλ' ἐν ἅπασιν αὐτοῖς διέσωσε //
ταῖς φυλαῖς· ἵνα ἔχωσιν ἅπαντες τῆς οἰκείας
διδασκάλους· εἰ γάρ τοι καὶ οὗτος λοιδόρησεν,
ὡς καὶ τὸν Βηθλεέμ· ἀλλ' οὖν καὶ τῆς

συμβαίνει δὲ τοὺς βεβιασμένους ταύτην
ὑποδέχεσθαι ἐρημίαν. ἀναμνησθήτωσαν
οἱ πατέρες ἡμῶν ὅτι συνοικοῦσαν ἀλλή-
λαις αἱ β φυλαί, ἡ τε βασιλὶς καὶ ἡ ὁρᾶτε. ἡνίκα
τοίνυν αὐτοὺς, λοιπὸν ἦν ἡμᾶς προσθεῖναι. μᾶλλον ἐκ
τῆς ὁδοῦ ἀφικνοῦνται φύλης. πολλαπλοῦν τοῦ ἀν-
δρός. ἡ παρανομία. πρῶτον μὲν γάρ, τοῦ ζῆν
ἐστερημένους ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι. ἐνὶ δρᾶν
τὸν θεσμοθέτην λατρεύειν χώραν ἐκπεπτωκόσι
πολίταις φίλοις. τοῦτο γὰρ σημεῖον τοῦ μὴ
τέχνου εἶναι τὸν, τὰς θυσίας προσφέρειν πρὸς
τούτοις, καὶ ἅμα ἐτόλμα βασιλεῖ ὁρᾶν
γὰρ τοὺς λοιπούς, ὀνόμος, ἐκώλυσε. τοῖς δὲ
ὁρᾶν ἐνίκα λατρεύειν. τοι. οὐκ
ἦν τοῦ παρόντος νόμου. ὁρᾶν τὰ σημεῖα.
ἀκριβὲς δὲ καὶ περὶ τούτου ἡ θρασύτης μεγίστη
λαβοῦσα γὰρ τῆς ἀπὸ τῆς τάξεως, τοῖς ἐκτὸς
δὲ φυλῆς ἠκολούθησε. καὶ περὶ τὰ ἔθνη
πολὺ πλείονος ἀγῶνος πρόξενος.

λέγει, αὐτὴν ἐνοικεῖν τῷ οἴκῳ μου.

Παρακύπτης τὸς ἐκ τῶν πόλεων κατοικεῖν μου.
αὐτὴν δὲ, πάλαι μὲν προσηγόρευτο. πολιορκη-
θεῖσαν δὲ ὑπὸ τούτων. μετωκισθεῖσαν. νῦν δὲ πα-
νεὰς ὀνομάζεται. ἐν ταῦθα μὲν τοῦ λοιποῦ
τόμου, σαφῶς μεμαθήκαμεν. ἐν ᾧ γὰρ
φησιν ὁ σωτὴρ, ἡ οὐ γραφὴ μου, ἡ οὖμωσοπ

, αὐτὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ. ἦσαν ὁρᾶς τῇ φύλῃ δαν,
, ἐως τῆς μετοικεσίας τῆς γης· καὶ ἔταξεν αὐτοῖς τὸ
, γρύπτον, μιχά, οὐ ποιήσας πᾶσας τὰς ἡμέρας τοῦ
, ἐν οἴκοις τοῦ θῦ ἐν σιλώμ· πφανομοῖ γράφω,
ἴορδανον. συμόνου, φυλλοις λαβόντες. ἀπὸ
καὶ ἴορδανὶ κονόρ γου τὸν μοῦτες πληρῶν, λοιπὰ
γράψαν, ὀχὶ ὁρᾶς μόνου γὰρ τοῦ ἀφῶν τὸ γένος ἐ
ὁρᾶτε τοῦτο, ὁ θεὸς ληγόρομος· καὶ νομίζω, σλαῦ
ἀπὸ φύλον ἀλαλάζαν αἰγῶν καὶ τὸν νομοθέτην
τοῖς ἐκ τούτου φῶτας, τοῖς λοιπὰς σωταχθὴν,
καὶ οὗτοι ἴορδᾶσι προστάξεν· ἵνα μὴ τὸ ἴορδά
νην ἀξίωμα καθυβρίζεται· ὀνομάζομεν γὰρ
σύγγνωμ ἀνθρ γὰρ ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή. ταύτην
νομοθέτην τῶν λοιδορίαν ἐπανήγαγεν, ἵνα οὐκ ἂν
ἐβόλμησαν οἱ πρὸ τὸ σασιάζειν καὶ τύραννος πρὸ
χρόνους. οἱ γὰρ κατὰ τοῦ ἀφῶν θρασυόμενοι,
οὐκ ὀρθῶ ἐγκλημ ἐκ τῆς βασιλῆς βεβλασκημίαν
φύλης, ἵνα γ καὶ ὑόρασαν καὶ τὸν μωϋσῆν
παῖδων, οὐ μασλωμαίου καὶ φυλλων ἱορίως,
ἡμάρτε θνητὸν.

ἵνα ποτε, ζηλωκίνημ ὁ ἡλ, ἐκ τῆς συγγνω
τῶν ἀλαζόφαν προλιμήσας, ἡ πήν.

Ὁ τῆς ὁμοίας παρανομίας ἐκ χέτο. καὶ τὰς
μὲν ἐξ ἀλλων ἀποκλασίας, ἐώρων· παρεώρ
κλεν τὰς οἰκείας. τοῦτο καὶ ὁ θεὸς ἀπόστολος ἔφη·
ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον σεαυτὸν κατακρίνεις.

τὰ γὰρ αὐτὰ πράττης, ὀφίνων· καὶ παρ' ἡμῖν δὲ λέγεται
καὶ τῷ θεῷ ἀντὶ ὀφίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράτ-
τοντας καὶ τοιῶν αὐτῶν, ὃ λέγει ἐκφούξη ὀφίμα
τοῦ ἥβου, ἢ τοῦ πλούτου, ἕως ἀποδώσει ἑκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. τοῦτο καὶ οὗ τοὶ πυθόμε-
νοι· δικαίως γὰρ χρησάμενοι κατὰ τὸν ἀντῆμα
βαίων παρανομησάντων· θύμῳ, τὰς τ' ὀξὺ
τολισαν χιλιάδας· καὶ δῦσαι δὲ αὐτοὺς βρα
χητὰς ὀπτὶ ὡς τὰ ὅμοια δρῶντας· καὶ ἐναίνοις
μὴ τὰ καὶ νῦν θεωροῦντας· ἐν δὲ αὐτοῖς δὲ τοῦτο τοῖ
οὐκ ἀφέλοντας, καὶ ἅπαξ καὶ δὶς σωεχώρησαν
ἥπηθῶαι· καὶ τρὶς μὰς αὐτῶν χιλιάδας ἀναιρε
θῶαι· ἀτορδὲ δὲ ἦν καὶ τὸ παρὰ ἀνοξαμὴ·
καὶ προτιμωμένους καὶ προκάπροχέοντας σωφρῦλ,
σωτηρίαν τῇ προθῦ καὶ τὸ παρανόμου φύλου.
ἀρδλω δ' ἀτῶ λεσε τολὺ ὀλίγων ἀΐδαν δὲ ἀριθμὴν
ἐγὰρ σὺν ἀκολάστων χόρους, οἰ ἐκάνων πρεσβῦν
δῶν δόαντες, ὀξαι τοὺς τῶν γὰρ τῶν ὁμοφύλ
τοὺς τὸ παρανομίαν τετολμηκότας, γὰ μόνον
γὰ κὲξέδοσαν· ἀπὰ καὶ πρεσθύμως αὐτῶν,
ὑπορήσαν· γὰ δὲ ἀφῖν, καινὸν ὑπέμεναν
ὄλεθρον· οἱ μὰ δὲ τοῦ τον τὸν πόλεμον πρὸς τ'
ἄλλων γὰ ἐσυῆθαι πόλεμων· γὰ μετὰ πολὺ
χρόνου τῆς ὑῦ τελούτης· φίνικὲς γὰρ φησὶν ὑὸς
ἐλθὰ ζαν, ἢ οὖ ἀφῶν τοῦ ὁρέως, παφίη
ἐνὰ τοῖ ουτῆς κύβωτου, ἐν τᾷ σὺν ὥραις ὠκήναις.

ὁδηγήσας, ἀνθ' ὧν τὸ τέλος τῆς
ζωῆς ἐδέξατο. διὸ δέξαι δὴ τὸν ὁρωσσώλω,
ὀφίνεες καὶ τοῦτο ἡμᾶς ἐσήδαξε, τὸ τέλος τῆς
ἱστορίας τοῦτον αὖ, σύγγραφῆς. εἰ μὲν τοίνυν τῶν δεῖ τὴν
ἱστορίαν σύγγραφηνόμα, ἀχὼς ἐτυχε τάξαι
τὰ λοιπὰ, τὰ πρῶτα γεγενημένα· ἠβουλήθη δ',
τὰς ὧν περὶ ὧν ἡμῖν πρόθρονα σαδαχὰς ἐποιήσατο·
καὶ ἦς πρῶτος, ἦς δεύτερος, ἦς τρίτος, ἠμέ-
σαδε· φθοῦτω, τὰ β· τὰ ὧν τὰ σημήματα θῆν
τὸ, τὰ καὶ τὰ τοῦ μὴ χὰν καὶ τὰ ὧν λαῖσαν· καὶ τὸ καὶ τὰ
τὸ γάμαον, ὁ πορὶ μανίκη ὧν ἀκολάσων ἀνέ-
χεμανδα·· ἡ δὲ ποτὲ προσέταξαν οἱ υἱοὶ
ἸΗΛ, τοῖς ΣΤ τοῖς ἐκ τοῦ βενιαμὶν, ἵνα
τῶν ἐνοικῶν, χορευσῶν παρθένων, ἁρπά-
σαι τε καὶ γῆμαι··

Καὶ τῆς φυλῆς ἐκείνων γυναῖκες, ἅπασαι, κατε-
σφάγησαν· αὐτοὶ δὲ ὁμεμόκασαν· μὴ πολε-
μῶῆσαι αὐτοῖς τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας· ἵνα τοίνυν
μὴ βιασθέντες ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, ἀπολέσῶσι
γυναῖκας ἀγαθάς· πόρου οὖρον ὡς ἐνδέ-
ροις καὶ τῶν ἁρπαγῶν ἐπενόησαν··

ΕΙΚΤΗΝ
ΡΧΘ,

Ἡ δὲ ποτὲ τὸ καὶ τὰ τῶν ροὺ, σωγγραφήσῃ
ἤγημα··

Πρῶτον μὲν, τὰ τοῦ σώματος. ἐξ αὐτῆς γὰρ
καὶ τὰ σώματα βεβλάστηκε. διὸ δὴ καὶ ὁ θεσμο-
θέτης, τὰ γόνατα τῆς γυναικὸς ἁπτόμενος. τὰς μὲν
ἐπὶ τῇ πρώτῃ μήτρας γυναῖκας, καὶ ἐκεῖ π-
τὰ σάρκα. καὶ τὰ ῥεβέκκα. καὶ τὰς λείας τῆς
τελεσφορίας μνημονεύει, καὶ ῥοῦς. καὶ μὴν τοι ὁ
τῆς τοῦ γάμου. διδάσκων, ὡς παίδων ἀνῶν χάριν,
καὶ τοῦ τοῦ μονογενοῦς υἱὸς σύνθρωπος καὶ τοῦ δίκαιων
καὶ τῶν ἀδικουμένων, καὶ ἁμαρτωλῶν καὶ δι καὶ-
λιμὸν γὰρ θάμαρ καὶ ῥαὰβ πόρνη, μαρία ἡ ς.
ἰδίγυμβρος σαρκὸς, παρανόμως σωφθε-
σῶσαι. πόρνη δὲ ῥαὰβ ἀπὸ δαιμονίας
τῆς σωτείας τετύχηκε. καὶ ἡ θάμαρ δὲ, ταύτη
λαμπρύνεται. οὐ γὰρ ἀνεχᾶ σύνευνα, τοῦ νοῦ
σῆκεκοινωνήκεν, ἀλλ' ὁρᾶ σαμὴ βουλόμενον αὐτῇ
σωφάγαι τοῦ παῖδα, ἐκλέψατὸ γεωργίαν ἵνα
βλασήσῃ τὸν σύλογίαν. αὐτίκα γὰρ μετὰ τοῦτον
τὸν ἀσταχύων, ἄλλον οὐκ εἰδὲξ ἀσταχύων. ἀπὰ τ'
ἀμπελῶνι ἐγάπησεν. ἵνα δὲ ἄν τ καὶ τὸν ῥοῦς,
δὲ τὸν ὀλαβάν. τοὺς μὲν γεννήτας καὶ ἀλλ-
πῶσαν. ἀκολουθήσασαν δὲ τῇ πεθορᾶ. ἧς τοι
γάφησιν ῥοῦς. μὴ μοι γένοιτο τοῦ καταλιπεῖν
ἢ τοῦ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου, ὅτι οὗ ἐὰν πορευ-
θῇς, πορεύσομαι. καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῇς οὗ, αὐλι-
νοῦμαι καὶ ἐκ τοῦ ταφήσομαι. τοῦδε ποιήσαι μοι κς.
καὶ τοῦδε προσθείη. ὅτι θάνατος διαχωρίζει ἀνα

μέδυ ἐμοῦ καὶ σοῦ· καὶ ταῦτα γράφω σοι ἵνα
ὑπὸ τῆς οἰκονομίας πυκνάζῃς, πρὸς τοὺς γο-
γγυστὰς ἐπανέλθῃς· καὶ προσπάφητι γράφω σοι
φυλάξασθαι· καὶ ἵνα λάβῃ πρόνοιαν μετ' ἐμοῦ·
μὴ ἄλλοι ἢ οἱ σὺν τῇ οἰκίᾳ μου· καὶ ἐὰν ἔλθωσιν ὧδε
ἄνδρας· προσπάφητι σοὶ φυλάξασθαι·
ὀλίγα γράμματα τοῦτο ἵνα ἀνορθώσῃ καὶ ὀλίγον,
οὐκ ἄλλοι ὑπόκεισθε, τοῦτο ἁμαρτάνομεν ἀνορθοῦν· καὶ
ἔχομεν οἷς· καὶ αὐτοῖς προσδέχεσθαι· τοῦ
μὴ γὰρ ἁμαρτάνομεν· μὴ δὲ φυλάξασθαι· ὀλίγα
τῶν φανερῶν μοι ὑπὲρ ὑμᾶς· ὀλίγον ἔξεστιν ὑμῖν
μοι χρῆσθαι· ἐγὼ φθάσω ὑμῖν ἐγκαλεῖν ὑμῖν· ἵνα τοῖς
ὑπὲρ μου ἰσχυροῖς, ἀναμάρτητοι ὦσιν φθῆ-
ναι· ἐγὼ ἀνορθοῦμεν ἁμαρτάνομεν τοῦτο· ἀλλὰ
γὰρ ἵνα παραμένητε μοι τοῦ λαμεῖν· καὶ τὸ
ποιεῖν· καὶ τῶν ἐκείνων ἀναστροφῶν·
ἐγὼ γὰρ θεὶς λαβεῖν ἐξάμην πολλῶν· ἐσθίω
οὖν καὶ ἀλλοῦ πίνω, ἀνάγραπτον τοῦ γράφειν
τῆς ῥοῦς· ὀλίγα· ἱκανὸν δὲ ὅμως καὶ αὐτὴ
καθ' αὑτὴν ἱστορία πᾶσαν προσεγκρίνω
φῶ, τοῖς τάλοι αὐτὰ ποιεῖν ἀνθρώποις δὲ
δῶσι καταγράφῃ μᾶς καὶ τῆς νοσεῖν ἀεὶ χαλεπὰς
συμφορὰς καὶ τῶν πάντων τῶν καρτερίαν· καὶ
ἔτι ὑμφωνεῖν τῶν σωφροσύνῳ· καὶ τῶν περὶ
τῶν θεὸν ἀνθρώπων καὶ ἀφόρητος
τῆς ῥοῦς, ἢ γεγραμμένην γὰρ καὶ πάντων ὧν

ὁ συγγενικῶν, προσλίσηαι· καὶ τῶν τῆς γῆ-
μης σου ἀφέλου· καὶ τῶν τοῦ ὀμωζυγουμένου
σοι δόλου ξένου σε ποίησαι· καὶ τοῦ βοᾶζ τοῦ χρη-
ματίσαντος φιλανθρώπως· τῆς ῥούθ, τοῦ παρ' ὧν
μαθόντος· ἀναπαύσεως ἀφιλανθρωπίαν οὐ-
μὴ προσθῇς λαβεῖν φησὶν· ἵνα δράσῃς σφοδρῶς ἐξ-
συμβῆναι· ἵνα σε καλέσῃ μετὰ τῶν πορ-
μῶν· καὶ λύσας δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ σωκαλέσῃ σε καὶ οὐ
μὴ πίνῃ τοῖς δορίζουσιν, ἐπὶ τῇ γάζῃ σου ἀπαρτίζειν
ἀποπλέκημοι, ὅσα σε ποιήσας μετὰ τῆς πενθε-
θρᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου·
καὶ ὃς καλέσῃ σε τοῦ πράσου, καὶ τῶν μῶν ἄσου,
καὶ τῶν λίνων τῆς συκαμίνου σου, καὶ ἐπερωτῶντος
πρὸς λαὸν οὐ δυνήσῃ ἐχθὲς ἐφίτ, ἀπο-
κρίσει σοι κς τῶν ὀρλαοτίανσου· καὶ γνώσῃ τὸ ὄνομά σου
σου τὸν κρ· πορίκων ὧν ἦλθες πρὸς αὐτὴν θες,
ὡς τοιοῦτον ἂν πότας πόρνας αὐτοῦ· καὶ τὸ
χωκεν κ' ὀργύλιτέλοις· ἔλαφος γὰρ πλήρης τοῦ μὴ
αὐτὸν πορίκων· πρόγονος γνώμης τῆς τῶν ἐθνῶν
λὸς ὁ μόνος δὲ αὐτῆ· δοφῆς μετέδωκεν, ἵνα δὲ
αὐτοῦ ργὸς τῆς δρα' ἐγνώσθη· οὐκ ἀπαλλοτριῶν
προστάξας ἵνα αὐτὸς καὶ ἀσπασάμενος τὰ ἀφίτ·
ἐν τοῖς ἄρτοις μάλα φιλανθρώπως προσενεγκών·
καὶ ἀθυμήσας γὰρ, ἀπωλώλειτο πορίσασθαι, τῆ
τῶν δρᾶ· ὀργὴν μόνας δὲ καὶ ἡ κακὴ λύσσα,
τοῦ ἀπίστα ὀργίλου, τῆς ὀργῆς ἡμῶν φλοῦ·

ἐφησὶν ὁ ἐπιγνώσεσθαι, σύμφημι ὡς. ὁ λιμὸς χρὴ λαβεῖν ψυχικῶς νοεῖν. καθὼς εἰ τοίνυν ἔφησεν ὁ λιμὸς τῶν σωφροσύνην ἀποβλέψαι ἢ τὸν νοῦν μᾶλλον. ὁ δὲ λιμὸς ὅρασις, παρὰ τὸ ἰδεῖν τὸν χειρῶνα τὴν μῆνα ::

ἐπὶ μὲν φυτάλιναι καὶ τῶν νομῶν. καὶ τῶν ῥοῦς. τῶν μὲν ὡς ὑποδεεστέρων. τῶν δὲ ὡς ὑπὲρ νοερὰ θεωρίαι καὶ πράξεσι. καὶ παρὰ τοὺς πρὸ καθολικὰς τοῦ βοός ::

Ἀνὴρ σοφὸς ὁ ῥοῦς. ἑρμηνείας τῆς περιφορᾶς ὅλη ἐμψύχου ἡμῖν ὁ ἀνήρ, ἐκ τῶν ἀγίων τούτων ἡμῖν ἐστί, τῆς τροφῆς ἀνεμνήσθη φορβάδας. καὶ ὡς ἦν τοῦ βοός, ὡς τοῦ ἀνδρὸς σύμβολον, σωφροσύνη καὶ ἀρετὴ τοῦ νόμου, ἐφέλκυσον. ὡς τὸ τοῦ τελωνικοῦ φυλάξαι τῶν μνήμων. τοῦτο γὰρ σημαίνει ὁ ὄξης ; ἀπὸ γὰρ φησὶ ῥοῦς, πρὸ τῶν περιφορὰν ἀνάπαυσης. καὶ ὁ λιμὸς μετὰ τῶν ὡραίων μᾶλλον καλλήνη τὸ. ὡς ἂν τελέσωσιν ὅλον τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἐν ὑπάρχοντα μοι τοῦτον ἀνῶ σὰ τὸν χν̄ νόμον, ὑπολήψῃ ἀνάπαυσιν καθαρὰν ἐπὶ τοῖς πόδας τοῦ βοός. ἀλλὰ τῶν ὡρ ἀπολλῶ. τοῦναντίον γὰρ σημαίνει τὰ τῆς ἀσημάτου ῥήματα. ἐλαύσει γὰρ φησὶ καὶ ἀπὸ καλλίστης τὰ πρὸς πολλὰ αὐτοῦ. καὶ νοήμονα ἦσαν καὶ αὐτὸς ἀπαγγελθῆναι ἀ τοιαῦτα. οὐ τὸς ἐ γὰρ ἐφ τῶν τοῦ ἀνδρὸ σωφροσύνη καὶ σοφία καὶ σοφῶν. ἐμβεβαίωσαν δὲ τοῖς χν̄ αἱ πράξ" καὶ γὰρ τὰς νῦν θεμελιώσας

τῆς τῶν θορᾶς πάντων ὕπνου καὶ τεχομένων πρόσω
κλίθη πορὶ τοὺς πόδας τοῦ βοός, πρού δ᾽ ὀλὲ,
ἤρετο, τίς ἦν ὁλὲ, τῆς τοῦτο λοιμικὸς σύγκλυσ
αι, ἀνέμνησεν. ὀλὲ, τὸ μὲν πρᾶχθὲν, ἐπωλώσει.
τὸ δὲ σωφροσύνῃ οὐ πρόσθεσθε. ἀλλ᾽ ἐστὸν
νόμῳ τῶν ἀμικτῶν θελτήρησεν ὀργυμένη μᾶφί
φη, σὺ θυγατερ, ἐς ὄκω. ὀλὶ δὲ θῶνας τὸν ἔλε
ον σου, τὸ ἔλαττον. ὑπορ τὸν πρῶτον. τοῦ μὴ προ-
θῶναι ἄ ὅ πίσω ἐ ανίσκων. ἢ τοι πῶ χῶν ἢ τοι
πρόσθιων, ὀλόνας φη σῶν ἔ πρᾶξας, ὡς οὐ
κὲ πὶ θυμίᾳ δουλοῦσασθαι, τοῦτο δὲ σφᾶς,
ἢ λᾷ ἀν, πρὸς τοὺς νέαν ἀγωνίας τῶν ἡλικίαν.
ἐ τοὶ ἴησας. οὐ πρόσθον. οὐ πανίαν. ἀλλ
μόνῳ λογίζομένη τῆς. ἢ δυνῆς τῶν ἀπέλαυσιν.
ἀλλ᾽ ἐλθόντας πρὸς ἄνδρα, πρὸς σοῦ ἀξίν
πληροῦται. τοῦτο γὰρ σημαίνει, τὸ, θυγάτερ.
καὶ δὲς δὲ αὖτῶ οὕτω κέκληκε. καὶ νῦν θυγατερμὴ
φόβου. πάντα ὅσα ἂν ἦτε πολήσωσοι. οἱ δὲ
γὰρ πᾶσα φύλη καοῦμου. ὅτι μὴ ὧν ἡ δωαλμὸς ὡς
ἦσθ᾽. καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀγχίσους ἐγὼ ἐμὶ. γ᾽ ὀλὲ
μοι φῆ ἐ πιμέμφεται. σὺ τε γὰρ ἐ παινῆ πορὶ
πάντων κατ᾽ ὠλὰ τῶ σύγκλητον, οὐ λάκοι. ς΄
τοῦ γάμου πολὺ θεται ἐ τὸ δὲ ἐστὶν ὕδρος σύγκλυς.
ἐκείνως δὲ πέδρον δὲ λαχεῖν ὧν ἵν᾽ ἐμῶν ἔλοιτο. μὴ
μνησικακᾶ τὸν νόμον. ὀλὲ μὴ πάθοιτο. καὶ ἀ τὸν νόμον
ἐγὼ σοι τότε τοῦ γαμικὸν ἐ τῶ ἐμὸν ζυγόν. τοσαῦτ

λη τοῦ ἀνδρὸς ἀρετῆ· ὁλικῶς ἐνεκεν οὖν πρέπους
νύμφωρ παρ' αὐτοῦ φοιτησάσης, τῶν σωφροσύ-
νῃ φύλαξιν· καὶ τῷ νόμῳ τὸ πρᾶγμα τετήρηκε·
καὶ οὐδὲ τῷ λόγῳ περὶ τοῦ νόμου προσέρχομαι·
ἀλλὰ τῶν παισὶ σώφροσι τοῖς περὶ τοῦ γάμου πρε-
σβυτέροις· ἢ τε κάνοῦ τὸν γάμον παραίτη-
σαμένου, τότε μοι τοῦτ' ἐξῆν παίνῳ γυναικὶ,
σωφρονοῦσαν ἐξ ἀναστάσεως αὐτοῦ· καὶ τὰ πρὸς ἐ-
κάνου ῥήματα· ὀλίγα πρώτοις αὖθις τοῖς περὶ τοῦ
γάμου προσελθόντος· ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν
χρόνων παλαιότητος ἐλεγέτω· ἐπεὶ τὰ ἐκάνου τοσοῦ-
τον ἀπέστησε τοῦ συμβόλου ἀναστάσεως ὀξυβόλου, τὸν περὶ τοῦ γά-
μου λόγον προσήκειν, φρικῶς, δίκαιον εἶναι
τοῦτον τὸν λοιπὸν τοῦ κόσμου τοῖς χρόνοις χρῆσθαι καὶ
τῷ γῶν ἀνακαλεῖν φύλαξαι τῇ παλαιότητα, τοὐλ-
λοχῶν τῷ μνήμην· ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν γάμον καὶ
τὸ τῶν χρόνων ἐκείνους πρεσβεύειν τοῦ συμβόλου, ὧν
πεῖσαι τὸν μὲν παλαιὸν νόμον· καὶ τὸ ὑπόδημα
δίδωκεν· ἡ δὲ μετὰ τοῦτο ὄρους· τῶν ῥοῦν δὲ οὐδὲ
οὐχὶ δοῦναι δούλοις· ἵνα ἐκ τοῦ γῆμαι· δηλοῖ αὖθ'
καὶ τὰ ἀξιώματα ῥήματα· ἢ πεγὰ φησὶν βο-
ὸς καὶ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πανλὶ τῷ λαῷ·
μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον· ὁλικῶς ἔπεμαι πάντ'
τὰ ἀριμέλεχ καὶ πάντα ὅσα ὑπὸ χθ τοῦ σώμα-
λῶν· καὶ τῷ μελλ· ἐκχρὸς νομικὸν· καὶ
μερούθ τῶν μοαβίτων τῶν γῶν ἀκαμαλῶν·

κλῆμα εἰμαι τῶ ἁγιω ἀπὸ τοῦ ἀναβῆναι
τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωαννικίου ἐν τοῖ Ἰησκληρονομή
αὐτοῦ. καὶ οὐκέ ἔχολθρον ἐν τῆ οἰκεία τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰωαννικίου ἐκτῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. καὶ ἐκτῆς
φυλῆς αὐτοῦ. ἄξιον θαυμάσαι τὸν ἀρχὴν καὶ
τὸ ἀφρὲς καὶ τὸ ἀκρίβες. ὁ παραβαίνων ἀφ
τὸν νόμον. μεταβαίνων ἀπὸ τῶ ἁγιω καὶ λαμβάνων.
ἀπὸ τοῦ θέλοντος πληρῶ. τοῦ ἐλευθέντος ἄ
φρεσον φυλαχθῶ αἰτῶ μνήμεια τοῦ σαλζων.
ἀκρὰ τῶ ἀνδρὶ καὶ οἱ πρεσβύτροι τῆ ὀρεινῆ, τοῦ γά-
μου φεύγοντος. ὡς. ὡνῆς τῶ ἁγιω σου τῶ
ἀστρολομῶ ἐστὸν οἶκον σου. ὡς ρᾶχὴλ. καὶ λέ
ὠκοδόμησαν ἀμφότρα τὸν οἶκον ἰῆλ. καὶ ποιή-
σαν δῶ ἀμὴν ἐνέφραν θαλ. καὶ ἔσαι ὄνομα ἐν
βηθλεὲμ, πορεύπᾶσιν ἀνοῖς ἀοίδιμον. καὶ χωλοὶ
τὸ οἶκος σου. ὡς ὁ οἶκος φαρὲς. ὃν ἔτεκε θά-
μαρ. ὡς οὐδὲν καὶ ἐκτοῦ ποιήματος σου δῶ
ποιῆς. ἐκτῆς παιδίσκης ταύτης. ἀντίπον
τε τῆς ὁδηγίας οἱ λόγοι. καὶ ἐτράπαν αὐτὸν ἐχθρέ-
ναι γῶ ἁγιω. δὸ καὶ τῆς ῥᾶχὴλ καὶ τῆς λέας. ἐν
ταυτὸν ἐμνημόνευσαν. καὶ ἐποίησαν. αἱ ἀνῳκοδό
μησαν ἀμφότρα. τὸν οἶκον ἰῆλ. τὸ δὲ ποιήσαι
δῶ ἀμὴν ἐνέφραν θαλ. καὶ ἔσαι ὄνομα ἐν βη
θλεὲμ, πορεύπᾶσιν ἀνοῖς ἀοίδιμον. τὸν ὄριον πε ρ
θησπίζεται τὸν. δὸ ὑγίον ἐν βηθλεὲμ.
ἀοίδιμος πορεύπαντῆς δὲ θάμαρ ἐμνημόνευσε

ἐπειδὴ κἀκείνη ἀλλόφυλος οὖσα· τὸν φαρὲς
γεγένηκεν· ἐξ οὗ δᾶσι ὁ βασιλεὺς· καὶ ὁ τούτου
ἀπόγονος καὶ δεσπότης· καὶ υἱὸς· καὶ κς· ἐκ
ταύτης ὡβίδι ἐγενήθη τοῦ ἱεσσαὶ ὁ πὴρ ὃς ἔφυ
σε τὸν δᾶσι· τοῦτο τὸ βρέφος αἰκὼ αἶκες προ
σενεγκοῦσαι τὼ νεομὴν ἔφασαν·
οὐγγητὸς κς· ὃς οὐκ ἀτέ
λυσέ σοι σήμερον
τὸν ἄγχι
σόν
τα
κάλεσαι τὸ ὄνομά
σου ἐν ἰηλ· καὶ ἔσται εἰς ἐπὶ
στρέφοντα ψιχὴν· τοῦτο δὲ κατάμεν
τὸ πρόχειρον νόημα, τὼ ἐκείνης ψιχαγω
γίαν δηλοῖ· κατὰ δὲ τὼ ἀλήθειαν
τὼ τῆς οἰκουμένης
σωτηρίας
+

Τῆς πρώτης τῶν βασιλείων:

Ἐπειδὴ τῆς θείας χάριτος ἀπολαύσαντες:
μωϋσῆ τοῦ νομοθέτου τὰς βίβλους· καὶ ἰοῦ
τοῦ κριτοῦ· καὶ αὐτῶν τῶν κριτῶν καὶ τῆς ῥούθ·
ἑρμηνεύσαμεν· φόρε πάλιν τοῦδε τοῦ φωτὸς
τὴν αἴγρην λαβεῖν ἱκετεύσαντες, τὰς τῶν βασι
λείων ἀναπτύξωμεν ἱστορίας· τὰ μὲν σαφῆ, παρί-
όντες· τὰ δὲ σαφηνείας δεόμενα, δῆλα τοῖς
ἐντυγχάνουσιν ἀποφαίνοντες· ἵνα σου τὴν αἴ
τησιν ἐρασμιώτατε παίδων ὑπαντιε· μὴ κα
ταλίπωμεν ἀτελῆ:

Τίς ἡ αἰτία, τῆς ἐν τῇ γραφῇ ἀσαφείας:

Τὴν ἀσάφειαν πεποίηκεν, ἡ ἐξετέρας γρώττης
εἰς ἑτέραν μεταβολή· καὶ τὸ ἀσουδάσαι τὸ γὰρ
ἑρμηνεύσαντας περὶ πόδαν τὴν ἑρμηνείαν ποι
ήσασθαι ταυτὸ δὲ τοῦτο πάσχουσι, καὶ οἱ τὴν ἰς
ταλῶν φωνὴν εἰς τὴν ἑλλάδαν μεταφέροντες
γρῶτταν, ἀσαφείας γὰρ πολλῆς καὶ ἐκείνα
μεστά:

Τίς τῶν βασιλείων ἱστορίας, ἡ ὑπόθεσις:

Πρῶτον μὲν τῆς ἱστορίας ἐρῶ τὴν ὑπόθεσιν·
πλείστοι προφῆται γεγένηται· τῶν τὰς μὲν βί
βλους οὐχ εὑρόμεν· τὰς δὲ προσηγορίας, ἐκ τῆς
τῶν παραλειπομένων μεμαθήκαμεν ἱστορίας·
τούτων ἕκαστος εἰώθει συγγράφειν· ὅσα συνέβαινε

γίνεσθαι καὶ τὰ τοῦ αἰῶνος καιροῦ. ἀλλὰ καὶ τῶν καὶ πρὸ τῶν
ὧν βασιλέων. καὶ παρὰ βραίοις καὶ παρὰ σύροις,
προφήτας σαμουὴλ ὀνομάζεσθαι. ἀπὸ τοῦ τοιγοῦν καὶ βά-
δου ὧν βουλόμεθα. τὰ προφημιώνα ἀναγνόντι βιβλίον
οἱ τοίνυν τὰς βασιλείας συγγράψαντες. ἐκάστην
τὰς ἀφορμὰς φηφίσεως μεταδιδόασιν ἀφ' ἑαυτῶν
ψαν χρόνον. ὧδε γὰρ οἱ οὗτοι τῶν σαμουὴλ τὸν ὃ
σαοὺλ καὶ δαυὶδ σωμηκαὶ τὰ, τὰ πρὸ ζεκιὴλ καὶ
ἰωσίου συγγράψαι. καὶ τὸ τοῦ ναβουχοδονόσορ
σφαλίαν. καὶ τῆς ἱλημ, τὸ πολιορκίαν. καὶ τὸ
λαοῦ τοῦ ἀνοράπρος μόν. καὶ τὸ φεβαβυλῶνα
μεταδασιν. καὶ τοῦ ναβουχοδονόσορ τὸ ἱλοτὸ
δὲ λουτοίνυν, ὡς τῶν προφητῶν ἕκαστος. σωμήφ
μεταὶ ἐν τοῖς οἰκείοις καιροῖς γεγωνημένα. ἀπὸ δὲ
λίνες ἐκεῖνα σωαγορεύτες. τῶν τῶν βασιλέων οὐ
δὲ τὸ καὶ βίβλου. καὶ ὧ πάλιν ὧν ὑπὸ τοῦ
παραλαφθεὶς τῶν. ὑδρὸ λίνες ἱσορικογράφοι
γεγόνασι καὶ τὸ περὶ ὧν φῶν συγγραφέσαν
παραλαπομένων προσηόρουσαν βίβλον. ὡς τὸ δὲ
περὶ ὧν προδρόμων παραλαφθεὶς τα δὲ σαλωσουα.

ὅσα μουὴλ ἱορολεῖ, ἢ λοιῖτες.

τριῶν ὁλοὶ γεγόνασι βασιλέων, πρὸ τοῦ γρεσὼμ
τοῦ ναασὴ. τοῦ μαραῆ. ὧν δὲ ναασὴ. ἐκόντε
βασιλεῖς, ἀβραάμ. καὶ ἰσαάκ. καὶ χαβρών. καὶ
ὀξὶ ἠλ. τοῦ δὲ ἀβραάμ, ἀγαρὼν καὶ μωσῆς. καὶ
μαριάμ. τοῦ δὲ ἰσαάκ, ἔκτον ὃς μὲν ὄνορ ὧ.

ἀπόγονος λέγεται αὐτοῦ σαμουὴλ ὁ πρό-
φήτης σαμουὴλ. τοῦτος καὶ λέγεται μὲν ἀπὸ
κολή. τῆς λεγομένης τριάδος, ἢ τῶν ἄλλων
περιέκρυβε. σὺν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ὅτε αὐτῆς ἐβασι-
λεύσαμεν. διὸ καὶ, καὶ φόβον αὐτοῖς ἀπεκύμησε
τὰ ἄγια. καὶ ὁλοκαύτωσιν, καὶ θυσίαν,
καὶ ἐχεγγυᾶσιν.

Οὐτως ἐπέρεψεν ὀνόμος. συσσίτια ποιοῦσιν
ξένων, ὁμοδόσωσαφθῶσιν. ἢ παναμὼ ἔχειν. γὰρ
μεταμοχοῦσι σίγχωρων τὸ ἔλαττον, ἵνα μοχθῇ
τὸ μᾶζον. τῶν δὲ μεμφομένων. ἐμέ
φησὶ νόμους. τοῦτο φῇ, καὶ θάνατος ἀπόλοιτο
γὰρ εἰσηγήσατο ὀνόμους.

Λέγει, τὸ ἀπέχεσθαι τῶν μιάσμάτων αὐτῶν.
ἰδιόκτητοις ἐντυγχάνοντας οὗτος ὅλος, μὴ ζῆ
γαμεῖ θαρρεῖν, ἀλλ' ἕνα πολιτεύεσθαι καλῶς
ὡς περγάσιον τοῦ γεωργοῦ μεταβάλλειν τὰ σπόρματα
τοῦ λαοῦ. τότε χρὴ
σίου γεῖν τὰ προφερόμενα. γὰρ ὡς ἰδίου τοῦ γάμου
μεταποιεῖσθαι τοῦ λαοῦ, τοὺς ὅσους τῆς φυσικῆς
πολλοὺς ἐζήλωσαν. γὰρ δὲ ἄγνοια σαφῶς εἰσὶ τῶν
σαμὼν πολλῶν γὰρ ὧν ἀνδρεῖοι σωφρονικὸς ἀδολεσχρός,
πρὸς οὐκ ἀρκεῖ σθαι πρὸς αὐτοὺς ὁρᾶν μὲ τοὺς δη
μιουργούς. καὶ τῆς ἀσυδαίας προσοχῆς καὶ τῆς
δικαιοσύνης. τῶν ἐπιφερομένων ἀφορᾶν ἀσελγεμέ-
νων. καὶ κεκλεισμένων ἀνώμοξεν, ἀξίους δὲ αὐτῆς

θαυμάσαι· καὶ τὸν τοῦ νικῆσαι μέρι[ον] παρῆκεν· μὴ γὰρ ὡς μεθύοντι προσῆνεγκε· καὶ τὸν οἶνον ποτίσαι ἀπὸ σκοπὸν ἐποιήσατο, τὸ πάθος ἰδὼν ἔξω. καὶ τῆς ἀρχιοραλιτικῆς εὐτυχοῦς οἰκίας· ἦν γὰρ προσῆκον εὐφρανθῆναι· κε ὅτε ἴδῃ σωθησόμενον τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ὃν ἀπώλεσεν παρ' αὐτοῦ· γενόμενον τῆς οἰκίας ἐκείνου σεν· ὡς πᾶσαν ἀπορρίψαι ἀθυμίαν· καὶ μεταθέσθαι πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ παρακαλέσαι καὶ κῶμῆσαι· ἐπὶ τετελειῶσθαι, τὸ τελείωσις τὸν ὑπόθεσιν· ἐφύλαξε γὰρ αὐτοῦ τὸν νόμον καὶ τὸν ὅρκον τοσοῦτον ἐφύλαξεν· οὕτω γὰρ ὄντα ζηλωτὴν νόμου ὄντος· οὐθὲν δὲ μετὰ τὸν θεὸν αὐτὸν προσεκύνησεν ἢ τὸν πατέρα αὐτοῦ πρεσβύτερον· καὶ μακρόθυμον· τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ σφαγὴν καὶ ὁρκωμοσίαν ἀνθελάβετο· // δὲ παρὰ τοῦ θῦ· τοσοῦτος ἐδόκησεν φιλόδωρος· φιλότιμος γὰρ καὶ μεγαλόδωρος ὀκῆς· ἀξίαν ἀλλαξάσθαι τῆς καὶ τὸν μνωσθῆναι· τὸν γὰρ μόνον ἐφοῖς ἐλαβεν ἀνύμνα καὶ τοῦ σωτῆρα· ἀλλὰ καὶ προφήτην τοῦ τὸν μνοῦ εἶναι· καὶ τῆς τοῦ παιδὸς μνήσεως χαρίζεσθαι· καὶ σὰ γὰρ προφήτων προφήτην μετὰ τοῦτον· τὸν γὰρ ἀαθενῆ πολιὸν τοῦ ἀνέθηκεν αὐτοῦ· προσηλοῖ τὸν τοῦ ἁρβόλα καὶ ἁλυσίν· καὶ τὸν ἀνέρπησε σὸν οἷς καὶ ἐβρ[ου]ῆσαι· τὸν τοῦ σῆς ἡμᾶν ἀναλήψιν προθεωρίζει· καὶ τὸν τοῦ παναγίου τὸν ἐποίησεν· καὶ ἀπ

σοφικῶν κηρύγματων τὸ μεγαλόφωνον· καὶ μὴν οἱ
καὶ τὸν σὺν δρᾶν ὑποφάντην χῦ· πεφανερωκέ
ναι γὰρ φησὶν ἡμῖν ἀπραλῆς, δίκαιος ὢν πρὸς
δι' αὐτοὺς, καὶ τοὺς κατὰ σάρκα μισοῦντας οἱ
κρόδαξ μέχρι τῆς ἀκμαλωσίας διήκουσαν·
δι' ὃ τὰ γὰρ φῆ ἰχθύ, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν· καὶ τὸν
ψωτικόρας χῦ αὐτοῦ· πρὸς δὲ τούτοις ὁ δάξ
μὴ πλούτω θαρρεῖν· μὴ σοφίᾳ· μὴ δυνάστα
ἀπὸ μόνω ἐξ ὧν δυνάμεθα καὶ ζωὴν χορηγεῖν· καὶ
θάνατον ἐκπαγῆ· καὶ τὸ οὐ πραξίαν μεταβάλ
λειν ἢ σὺν πραλίαν· καὶ ὅτι κληρίαν δὲ οἰκληρί
καὶ μὴν τοί καὶ τὸ σθρα εἰτεκνεῖν τὰ· διὰ τῆς εἰκλη
σι προπρύπτ φ προλεγονίαν· ὁ ἀγ ζ ἀριθμός, τῆ
πολήθους δικαίων· ἐν ἑπτὰ γὰρ ἡμέραις αἱ
ωας χρόνος ἀνακυκλεῖται· καὶ τῆς εἰκλησίας οἱ
παῖδες, διὰ οἱ κουμένω ἐπλήρωσαν· ἡ δὲ πολι
τεύνοις ἢ αὐτὴ αὖ· πολυπαγὴς οὖσα ἰουδαί
καὶ πρωίοις πεφῆ καὶ δικαίοις μεγλωκῆα·
ἧ ἀναφαίαν νοεῖ· ~

διὰ τὸ ἀρχιόρους, εἰκπαίας τῶν τριᾶς·
πλῆς τοῦ θάμαρ· ἀπὸ διὰ τῶν παίδων πο
νηρίαν· ἃ πᾶν ἄπλους τόμος, τῆς ἀρχιόρ αλικῶ
ἐξορκίσθη λιμῆς· ἢ λίκας κερατόλμων παρανομί
ᾗ σορίαν δικαίων· διὰ τὸ εὐφούης·
ἀκωλας ἐπεύδυμα ὀξαίρετου, τοῦτο κύκλῳ
φρήκαμα δὲ ἢ δικαίων ὕξοδον ἐρμηνεύοντες·

καὶ μὴ τοῦ καὶ τοῖς περὶ τὰς ὡς ὁ λόγος τοῦτο παρὰ τῶν
θεῶν συναλγούντων ὁλκωδέστερος.

Περὶ τοῦ πότε λαβὼν ὁ Σαμουὴλ, ὃν ἐφούδησε
καὶ ἔχρισε:

Μόνωγὰρ ἀφωρίσθω ἀρχιερεὺς ὁ τοῦ Ἠλὶ
θέλων αὐτῷ χάριν ἐπανελθοῦσαν ἐωρακότα. καὶ
παραδόξως τεχθέντα. καὶ πρὸ ὠδίνων ἐπαγγειλά-
μενον καὶ ἔνδον ἐφόμενον τῇ θλάσει τῇ, ὡς ἂν ἐκ
νεότητος ἐπιρραίνῃ καὶ θεραπεύῃ. Τὸ γὰρ ὄρμενον ἀπὸ τοῦ
Σαμουὴλ τοὔνομα. καὶ νομίζεται ἐνίοις. μεταστοι-
χείσης τῆς λέξεως:

Οἰκονομία τοῦ λαοῦ τὸ, τὸν Σαμουὴλ καλούμενον
ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀπὶ εἶναι πρὸς τὸν Ἠλὶ. οἱ δὲ μόνον
ὑπὸ τοῦ καλεῖσθαι. καὶ ἅπαξ καὶ δὶς καὶ τρίς.
πολλαχοῦ δὲ μεμαρτύρηται. ὡς ἡ Ἑλκανὰ πρὸ λέξεων.
πρὸ τοῦ Σαμουὴλ ἵνα μὴ νομισθῇ πλάσιον οὕτω ἀπο-
καλυφθὲν Σαμουὴλ, οἰκονομοῦντος τὸ πρᾶγμα.
ἵνα ὅταν δὲ μὴ Ἠλὶ τῷ ἱερεῖ ὀνομάζηται τὸν
Σαμουὴλ. ἐκείνου δὲ μεταλαβόντα ὑπὸ τοῦ προφή-
του Ναθὰν λέγοντος. μὴ ἀποκτείνῃς ὡς πλασάμενος. ἀλ-
λὰ τοῦτον θῶς ἀποκαλύψεως τυχόντος
ἀληθοῦς. Τίνος χάριν ὁ Ἠλὶ, δῆλος
ὑπὸ τῶν παίδων ἐλέγχεται:

Καὶ ταῦτα παραινέσας αὐτοῖς τὰ πρέποντα οὐχὴ
τῶν ὡσεὶ θεραπόντων. ἢ τῶν παίδων παρα-
νομία. ἀπαύστου τε ὄντων καὶ σφοδρῶς ἁμαρτα-

Ἀλλοίνυν μετὰ τῶν πρώτων καὶ σὺν δραν παραίνε-
σιν τῆς πονηρίας πρὸς μάντας ἐξελάσαι σὺν ὅρ-
κοις περιβόλων. οὐ γὰρ μόνον αὐτοὶ παρανομοῦσιν, ἀλλ'
καὶ τοῖς ἄλλοις ἐγίνοντο παρανομίας ἀρχηγέται τῶν.
ἐπὶ δὲ τὴν προσήκουσαν τοῦ πεποιηκότος. τῶν φυ-
τῆς θεοδότου χαρίτος ἐγύμνωσεν. τοῦτο γὰρ αὐτὸ
καὶ διὰ τοῦτο φησὶ τοῦ ἰδεῖν χωσιν ὑμᾶς· ἵνα μὴ γὰρ φυ-
σιώσθαι ἐπὶ τοῖς θαύμασιν· καὶ ἐπὶ τῶν θεοῦ
μου ἀναιδῶς ὀφθαλμῶν· καὶ ὁδὸν δοὺς τοῖς ἐμοῖ
σου· ὑπορύσσειν ἐνοργάνοις ἀπορρήτοις τὰ
θεοῦ ἵνα μὴ πεσεῖν σου ταῖς κλίσεσι τῆς ἵνα
φρονῶσιν καὶ οἴκους τοῦ πρέσσου· διαλοῦσιν
ἐνόπτοις οὐμῶν, ὡς ἀσθενοῦς· καὶ νῦν ἀχρεῖους
φῆσις· μὴ δαμῶσιν ἐμοί· ἀλλὰ τοῖς δοξάζουσί με
δοξάσω· καὶ οἱ ὀλιγοστεύσεις με ὀλιγοστεύσε-
σουσι· καὶ δόμῳ ἢ πεόρρησε τὸ τοιοῦτο γένος,
τῆς ἀρχιερωσύνης γύμνωσιν· ἀνίπτοις δὲ,
τοῖς τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱερωσύνης, τῶν χειρῶν
τῶν ἁγίων· ἵνα γὰρ φύσι· οἶκος σου καὶ οἶκος
τοῦ πρέσσου· διαλοῦσιν ἐνόπτοις οὐμῶν, ὡς ἀσθε-
νοῦς· τὸ δὲ λίθος τῶν ἵνα μὴ ὑπάρχῃ· ἀλλὰ
τὸ ἀσαρών· γένοιτο, καὶ ἀπ' αὐτοὶ ἀπεφώλα-
τὸ φυλῆς· καὶ μαρτυρεῖται ὁρισμένα· ὃς οὐ γὰρ ὁ
λαὸς τῆς χειροτονίας ἀπηρίθμησε, αὐτοῦ νόμος·
ὅρισμα δὲ μεγάλων, τῶν ἁγίων, τὰ ἁγία καὶ τῆς
χιερωσύνης καὶ προφητικὸς ὁρισμός· τοῦτο δὲ ἦν,

, καὶ τὰ ἐπόμενα. Ἰδοὺ γὰρ ἡμῖν ἀπόρχονται· καὶ ἐξολο
, θρόσωσόν σου τὸ σπέρμα· καὶ τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.
, καὶ ἐπὶ βλέψῃ ἁμαρτίαι σου, ἐν πᾶσιν οἷς ἐφάθυ
, μησας τοῦ ἐμοῦ. καὶ ἀνέκαμψε πρὸς βύτ πάσας τὰς ἡμέρας
ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ τὰ ἁμαρτήματά σου, τοῦτος λείψῃ σοι.
ἐγὼ γὰρ ἐμφανῶ σὸν σοί· καὶ ὁρμήσας δὲ, ὡς νὸς
, σου τὰ πᾶ· τοῦτο γὰρ τὰ ἁμαρτήματα πάντα τὰ ἱερο
, σύλων· τῶν καὶ τὰ τῶν τάξιν μηχανοδικῶν· τοῦτο δὲ
, σαφέστερον μετὰ ὀλίγα δὲ λέγων· ἀνασήσω γὰρ
, ἐφημῶν σου τὸν ἱερέα πιστόν· ὃς πάντα τὰ ἐντὸς
καρδίας μου· καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου, ποιήσει· καὶ
οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον, πιστόν· καὶ διελεύσεται
, ἐνώπιον τοῦ χριστοῦ μου· πάντας τὰς ἡμέρας, ταῦτα δὲ
, ἀρμόττει, ἀνῶμεν, γὰρ σὺν ἡμῶν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
, σοῦ· ὃς ἀρχιερεὺς ἡμῶν κατὰ τὸ ἄνυσον, ὀνομάζε-
, ται ἔχοντες γὰρ φῶς, ἀρχιερέα μέγαν διελήλυθότα
, τοὺς οὐρανοὺς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν ἡμῶν· καὶ πάλιν γέγραπται-
, μεν ἀρχιερέα, μὴ συμπαθῆσαι τῇ
, ἀσθενείαις ἡμῶν· πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα τὰ
καθ ὁμοίωσιν χωρὶς ἁμαρτίας· τοῦ πατρὸς μὲν
τὰς ἡμέρας, γὰρ προσπλωσάντοις ἁγίοις· ὀλίγου βι-
βλίου τὸ χρόνου· χρῖσοὺς δὲ αὐτοῦ μὴ κλῆσαι τοὺς
ἱεροὺς ἀποστόλους· καὶ τοὺς τῶν ἁγίων δοξα
μένων διδασκαλία· ἀνῶμεν παρρησίας, κύρι
μεν ἁρμόττει τῷ θρόνῳ· καὶ δὲ τῶν ἱερέων,
τῶν δὲ ὃς ὧν τοῦ ἁγιάζουσι καὶ ἡμῶν τὸ

γῶος, τὸν ἀρχιερωσύνῃ δὲ τοῦ ὅλου κόσμου τος.
ἐδόξαζε. πῶς νοητέον; τὸ, ὁ λύχνος τοῦ:

Περὶ μὲν οὖν τοῦ σκοπὸν ἀθῶαι. αἰνίττεται ὁ λόγος,
ὡς οὐδὲ μετὰ τὸν ἐκ πορφύρας ἀγῶνα αὐτῶν
καθόλου, ἐπιφάνη σῶσαι μυηλ ὁ λαὸς τῆς
θς. ἐνὶ δὲ πορφύρᾳ, τοῦ ἱεροῦ λύχνου ἀπτομένῳ
φασὶ πᾶσι διὰ νύκτας, ἐπιβραχὺ ἔλαιον.
τὸν παρ' οὖν τοίνυν ὁ σύγγραφεὺς δηλῶσαι βουλόμενος,
ἔφη. μὴ δὲ τῶν ἐσκοπὸν ἀθῶαι τὸν λύχνον.
μὴ δὲ ποτε, νομίζῃ νέω ὄντι σῶσαι μυηλ,
ὁ σὸν ὅλων ἔφη θς:

Ἰς ἔλεγχον τοῦ μιμπρακέος ἀρχιερέως, τὸ μαρα
κῶν, ἀξιῶν τῆς θείας ἐπιφανείας. οὕτω γὰρ
ἐν ἀγαννίος, ὡς τὸν τοῦ θῦ διδασκαλίαν, μὴ
δὲ τῶν δόξαν αθαι δόξαν αθαι. ἀλλὰ ναὶ ὁ ἡ
λὶ μετὰ τὸν δίκαιον κῆσιν σωθεὶς ὡς ὁ θς ἐστὶν ὁ
καλῶν, ἔφη. ἐὰν καλέσῃ σε ὁ καλῶν, ὀρθῶς λέ
γῃ τῷ ὅτι ἀκού σθ ὁ δοῦλός σου. ἀπὸ μὲν καὶ τὴν
τοιαύτην μιμησίαν, τῆς θαλασσίας προσλήμψεται
ὁ θς κόσμου. ἐν καὶ ἐν ὑπερβιβασθέντα,
καὶ μὴ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἀξιωθέντα, δι' ὧν λῆς
λιμῆς καὶ κρίσεις μὲν ἐν καὶ ἀρχιερεῖς. ταῦτ
δὲν ὧν σὸν ὁμοίκρωτα ὡς δι' ἐλέγχθη ταῦτ. δι' δὲ
σκων ὁ σῶ πρὸς ἄμνον. νεόητος ἀμνὸς
μουμένη. ὁμοίως δὲ ἡ δὲ, δι' ὃ ἐστὶν οἰκεῖος
μὴ κεκμούμενος καθαρθόμασιν. διὰ τῶν σὸν

τοῖς δοῦλοις πονηρίαν· τῆς παντοκράτορος δὲ ψήφου
ξένος· ὅτι οὐκ αὐτοῦ τὸ ἀναβῆναι· καὶ τάχιστα
μᾶλλον πρῶτον μὲν γάρ· οὐκ ἐχώρησαν πορεύεσθαι
νέον· μισοῦσι τὰ θεόθεν ἀπαγορευόμενα· ἀλλ'
οὐκ ὀρθοῖς αὐτοῦ πόθοις καθ' ὃ τὸ ἐμποδὼν ἀπο-
κρύψαι τῶν ὁπλιτῶν ὄν· ἀλλ' οὐκ ὀρθοῖς
αὐτοῦ· ἢ τὸ τῶν ἐξ ενεχθέντων ψήφισμάτων·
τὸν ἀξιέπαινον ἀφῆκε φωνὴν· κε, τὸ ἀγαθὸν
ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι· καίμοί τοι καὶ ἔστιν ἡμῶν
τὸν σφόδρα ἐγνωκέναι, οὐκ ἀγνῶς ἔνεγκεν ὁ τὴν
καὶ πρεσβύτης τὸν δικαίου τὸν ὄρους ἀλλ' ὁ τὸν γε
γνῶναι μάτων· καὶ ἀπόστασις μὲν ἀπὸ τοῦ θεοῦ
φρονεῖν· τὸ δὲ τῆς ἀθυμίας ἔστορβοῦ, τοῦ βίου
τέλος ὁδόξασε·

Ἡ δὲ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἔσεν ὁ θεός, ὀρθῶς ἄλλον
γνῶναι τὸν κύριον·

Ἀλλὰ τὸ μέγα τὸν ὡφέλησαν ἀναβῆναι σὺν τοῖς
μὲν γὰρ ἑβραίοις ὁδόξασεν· ἐν νόμῳ μὲν βιοῦντας,
τῆ τοῦ θεοῦ προμηθείᾳ θαρρεῖν παρανομοῦντας δὲ,
μὴ ταῦτα, μὴ τῇ ἀφανεῖ κύριον τοιοῦτον
Ἡ δὲ πρὸς γὰρ θεὸς ἐν οὐρίαν παρανομοῦντες ἅλ
λον τὸν τὸν νόμον ἔνδον ἔχουσαν ἀπρεπέμνον· ἢ τοι
μὲν οὖν ταύτην ἐν τοῖς θεοῖς τὸν ὡφελεῖν ὁδέχοντο· οἱ δὲ ἀλ-
λόφυλοι ὁδόαντες μὲν τὸν ἵνα φανῆναι τῆς κύ
ριου· ἀλλὰ ἑβραῖοι· καὶ ἄφρονα
τες δὲ μετὰ τὸν νίκην· καὶ οἶνον ἀκροθίνιον·

ταὐτὸν τοῖς οἰκέταις ἀναθέντες φόβον, ἅμα
τοῦτῃ πέρᾳ, τοῦ θεοῦ τὸν ἰχθύν, πρῶτον μὲν γάρ, ὅσον
πρὸς τὴν κίβωτον ὡς τὸ αὐτὸ τάττουσι θεοῦ καὶ ἐκ
προσκυνήσεως ἐπιθήκην τὸ σχῆμα τοῦτο ἀνα-
πλάσαντες, οὐρανίῃ τύχῃ σωτηρίαν ἐμήνυον. εἰ
δὲ ἀπὸ τῶν ἀστέρων ἐσώζοντο ἐμήνυον. ὥσπερ τὸ πλά-
φορον γνῶναι μὴ βουληθέντες. καὶ τῇ κιβωτῷ
τὸ πεσσὸν μὴ ἀπενέμαντες σέβας, ποικίλοις
πάθημα σοι πορίσωσι. ὡς μὲν γάρ οἱ τὸν ἁρμὸ-
νιον, ἑπτὰς ὥρας ἐπλήρωσαν. ὡς δὲ ὁ λαὸς
λας τὸ τῆς φαλαινης ἐχθρὸν ἀνῴκησεν. ὁ δὲ γε
ἰωσηπος τὸ τῆς δυστυχίας αὐτοῖς γνώσεται
ποιητος. ὁ δὲ δαξεν ἀναμηνύει δὲ ἀφωνίαν ἀνο
μάζεται τὰς διαφόρους ἀναλογίας τῶν χάρδυσσυ
ρίαν, τὸ τῆς ὥρας διαδέξασθαι πάθος. τὸ γὰρ οὐ-
χνοῦ τῆς κυρίας καλέσαι σε τὸ μόριον. καὶ τὸ τῆς
ὥρας ὑπέμεναν πάθος ὡς δυσωρῶς τῶν κιβω-
τὸν τὸ φάναι ὡς ὡραίσαντας. περὶ τοῦ δὲ τοῦ ψαλ
λῶν μου ταύτην οἱ ἀζωτιοι. πρώτων τῶν τιμω-
ρίαν ἐδέξαντο. τὸ πάσαντες δηλοῖ γε θεοῦ οἱ
μὴ θηλάσαντες ναὸν τῶν τῶν ἀναγκαίων ὁσονοῦν
μικρὸν τινὸς καὶ ἀσάλως γινομένων. μετέθη
σαν δὲ τῶν μέθ. τῶν τοῦ θεοῦ κιβωτοῦ. ἀνάπα
ραλλήλα τὰς αὐτὰς ὑπερβάλλησαν συμφορ.
τὸ δὲ ἐπὶ ναὸν ἑαυτοῖς οἱ γε θεοῦ ὡς ἐραστὰς χρῶ
σας, οἱ λοιποί, οὕτως ἠρμήνευσαν. καὶ περὶ

ελλήνων αὐτῶν αἰχμαλωσίαν. τῶν λεγομένων
ὡς ἀσκαλὼν μετὰ θυγατέρων κίβωτὸν προσδεξάντων,
ἀντὶ τούτων ἐκείνοι. δι' ἃς τοσαύτας θεομηνίας πόλεως ὅλης
ἤλασαν μυρίας πόλεως ὅλης ἀθανάτου λοιμώσεις ἡ
κίβωτος. ἐν ᾗ καὶ θρόνος αὐτῶν ὄζωνα τύχιον
τόπω. τοῦτο γὰρ ὁ Ἱερογραφος ὠνόμασε. ἐ
γένετο γὰρ φόνος ἐν κίβωτῷ τοῦ θυ. ἐν ᾗ τόπῳ
τῶν ἀποφλεγμονῶν ζ ἐπεφάνησαν
ὄζωμοι ὄντες τῆς κίβωτος, τῶν θεομηνιῶν ἀ
πηλλάγησαν πόληες, ἐπαίσας ἐν ὄζοις καὶ τοῖς ἀ
γκύλοις ταῖς ἕδραις. μιᾷ γὰρ πόληι θάνατος καὶ ταῖς
ἀμπέλοις καὶ λιμοῖς ἐπανέστησεν ὁ τῶν
ἀλλοφύλων θεός τοῖς καρποῖς. ἐνόησαν δὲ τὰ
τούτων, ὡς ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγροῖς ταῖς θλα
φόροις ἐπεσκήνου πόληας. ὀλίγαι γὰρ ἂν εὑρεθεί
χουσαν ἐκείναν τῶν μυρίων. μαρτυρεῖ τοῦ παραλόγου
ἐρημία. καὶ γὰρ ἐν ᾗ πολέμῳ τῶν κίβωτοῦ
θαυμάτων, θλοῖς ἐπόλιαζε. καὶ θρηνοῦντες
βρόων. ἀλλὰ μὴν λίαν ἐξεκλάγησαν ἡμᾶς ἐκ χρόνος τοῦ
θεοῦ τοῦ κεκμοῦ τούτου. οὗτος ὁ θεὸς ὁ παλαίας
τῶν ἀγγέλων ἐν παύσῃ πόληι. καὶ μετὰ τῶν πρ
λὶ ἐν καιρῶν οἱ ἱερεῖς ἀλλῶν καὶ οἱ χρησμῳδοί.
πρὸς ἀλλοὺς ἔλεγον. μετάδωρον ἐκπέμψαι τῶν
κίβωτοῦ. ὅπως κουφίσῃ τῆς χεῖρα ἀλλοῦ
ἀφ' ἡμῶν. καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ἡμῶν. καὶ ἀπὸ τῆς
γῆς ἡμῶν, καὶ ἵνα λίβαρυνεται ἐπὶ καρδίας ἡμῶν

ὡς ἐν Φαραὼ καὶ Φαραὼ τὸν καρδ-
αὐτῶν. ἀλλ' ὅτι ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ὀξατοὺς
ἐλεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀποκτεῖναι. ἀλλὰ τοῦτο
συμβουλομένους οἱ ὑποκριταὶ καὶ πέμψαντες
τῶν οἰκείων τοὺς υἱοὺς ἀφεῖναι πρῶτον μὲν ἀπ-
σωτηρίας ἕνεκα τῆς· ἔπειτα τοὺς προσκυνοῦντας
ἐπαίνους· καὶ τέλος τοὺς μὴ καλὰ τῆς γῆς
βλαστήματων ὀξέως ἐμφανῆ· τέρατα θεῶν
βουλήθησαν· ἢ τὴν ἐπὶ λαοῖς πολιτείαν καλὰ
τὸ συμβεβηκὸς γνωμῶν· καὶ νῦν μὲν καλὰ σο-
κολάσαν ἁμάξαν· καὶ βοῦς ἀγέλης τόκους ὑπο-
ζεύξαν· τῶν μόχων καχορίσμους· ὑποτάξασαν
τῶν κιβωτοῦ· καὶ τῶν τε πόλεων ἀφίσης
μῆς τὰ κατ' ὄφρας· ἐκχρυσοῦ καὶ σκολασμένα
δῶρα τῶν πεπαιδευμένων ἀπόκριν· ἐνέ-
θησαν δὲ ταῦτα· σκολάβιν ὄοιμῶ· ὃ πεθοη
γόρασαν, βοορίαξ· ἰωσηπος δὲ, γρωστόμων
ἐνδιόδωσε τῶν ὀχυδίκα· τὰς βοῦς ἀπολύσαν
τας, ἀνέμωνον δὲ τὴν πρὸς τὸν τῶν μόχων μῆ
κη μὴν ἀποσφάντα· ἢ τὴν πρὸς ἄλλων ὁδὸν
ἀποκλίνουσι τῶν πρὸς ἑβραίους φόρουσαν καλὰ
λῦπῶσαν· ἵνα δὲ μὴ τούτων ὀλιγοῖν δὲ δρουχόι
το· ὡς ἀσθενοῦς καλὰ ὡς οἱ τῆς κιβωτοῦ· ἢ δὲ
τὰς ἄλλας ὁδοὺς αἰρόμενος καλὰ λῖπῶσαν· καὶ
τῶν οἰκείων καλὰ φρονήσασαν μόχων πρὸς τὸν
ἡλίου τῶν ἀπίσω ἰχνῶν· γνῶσιν ἀληθῶς ἐκλά-

ἦναι τὰς χειροτονημένας πολιτείας. δεδόχθαι καὶ προ-
ρωθεν ἔφην. καὶ οὐ πρὸ πολλοῦ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν
βραίων οἱ ἀρχιδρόμους τὸ ξύλον θεασάμενοι πρᾶγ-
μα. ἀμαξαν ὑποζυγίου ἀνὼ ἑλκομένην
φορτίον δὲ καὶ ἡνίοχον τὸν κύβωτον ἔχουσαν. πεζοὶ
δρομαῖοι. καὶ τοῦ ξύλου νικῶντα φαίνεσθαι.

διαλλαγὴ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τάξεσιν ὅθεν ἐπανελθοῦσης τῆς κιβωτοῦ.

Ἀφῶκε δὲ δόξαν συμφορὰ. δημεμῖται ἀχάφην
οἰκοῦσι μιχονίου ἐν τοῖς ἀνδραποδιβεφσαβοῖς. ὅτι
ἔδοσαν τὸν κύβωτον τοσοῦτον. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
ο ἄνδρας καὶ ν χιλιάδας ἀνδρῶν. ὡσὶ γ
λαοῦ. ἀνοῖμεμῖται μιχονίου παῖδες. ὡς δυσεβῆ
καὶ τοῖς ἄλλοις λαβρόντες, ἐδοξοφόρησαν ἴδοντες τὸν κύβωτον. καὶ μάλιστα τὸ τῶν λιμορίαν
ὠδόξαντο. ὅτι λαὸς ἐπαισθάνθη, ὡς τῆς κιβω-
τοῦ προκινδυνωθῆσαι μὴ βουληθῆ. καὶ ξ. μεῖναι αὐτ
πρὶ τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ λιτῶν, καὶ τοῦ ὑπερ
αὐτῆς ὑπὲρ αὐτῶν πόλεμον. δόξας οὖν
ὅθεν ὡς τῆς παρ' αὐτῶν συμμάχων. ἀλλ' ταῖς καὶ δόξε
ὅτι ὁ θεὸς ἐφεύρεσθαι περὶ σῶν ἀλλοφύλων,
δυσεβεσόρους τούτους ἀπέδοξεν. ἐπὶ δὲ λιδοῖ
ἐν βεφσαδαλοῖς δόσαντες. τὸν κύβωτον ἀπωσά
μενοι. ἐρημότες λίθοδῶν ἡσυχίαν παρασχῶσιν ἐν ω
πίου πῶ τοῦ ἀ τούτου. προθυμοῦσι ταύτῃ
ὁ ἀμῖν ἀδαμ. ἀποδόξα, πᾶς αὐτοῦ σίτου,

Ἰωὰὶ πί᾽ αν ἐνε πχ᾽ν. Ὁλῖ δὲ ἁγιῶν ὁλαὸς, τ᾽
πῖρωτος καὶ ἀφρόνησεν. Τὰ ὄξης μαρτυρῶ.
ὀγὰρ θεόΐλτος σαμουὴλ, παρῃώσεν αὐτοῖς
ἐπῖ στρέψαι πρὸς ἑῶν ἐνὸ καρδίᾳ. καὶ ὀξάφαιτ᾽
θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, ἐκ μέσου αὐτῶν. καὶ τὰ
ἄσον. Τὰ δὲ ἄσον, ἀσφῶς, ὁ ἀνωλασπέρμεν
λαὲ. Τουτέστῖ τὰ τῆς ἀσφῆς χίλιάμαλα. Χ
σφῆλων δὲ καλοῦσῖ Ἰωὰ ἀφροδίτην. ἀπὸ τοῦ ἀσφ᾽,
Ἰωὰ ἐστῶν μίαν τετραπλόης. ἀυτῆς γὰρ θεαι τ᾽
ὡς φόνμου θολογοῦσῖ :·

Λῖ δὲ πρῶτ, τοῦ θῦμα χαίσαντος δὲ τοῦνῶ,
ἐν ευὶ τῶ λαβρῶ, θυσῖασηρίου ὁ σαμου-
ὴλ ϣκοδόμησεν :·

Ουδὲ πω ναὸς ϣκοδόμητο· καὶ ἐν δὲ ἀφόροις
τόποις ἁλλ᾽ ὁυν τῷ θῷ· τῶλῶ καὶ δὺ τοῦτεν,
ϣς τοῦ λαοῦ τὸ πεῖχρου θς ἀσφαλὲς ἁπῖ σαμῶος
ὁθ᾽ς, Ἰωὰ θέαν λαβρῶαν τοπῖῶρῖᾶ τόπω. Τοῖς γὰρ
δὲ λαβρέοῖ καὶ τοὺτοῦ νόμῳ σῳ τοὺς ἁπῖ σαμῶοις,
ἅπας θς Ἰῶτοῦ θῷ λαβρῶαν καθῖόρῶ τόπος καὶ
γᾶῃλῖας ὁπάνω. Τοῦ θέουναοῦ, πρὸς ἑαυτοῦ
ἅπαντας καὶ τὰ νόμου καλοῶτος, ἐν τοῦν καφμὴλ
θῦσιᾶ ϣκοδόμησεν. καὶ θῦσῖας προσῖώγμω :·

Λῖνος χάῖν, ὁ σαμουὴλ δὲ τὰς τῶν τριῶν ἁ-
δελφῖας, γ᾽ κὰῖ λῖσεδῆκας :·

Δελήματα ἰῶ, γ᾽ κὰ σεβήματα περὶ τοῦτον γῖ
νόμενα. γ᾽ τῳγὰρ σαμουὴλ ὡρυξαν· καὶ τᾶῖς

τοῖς αὐταῖς λαλήσαις καθ' ἑβρέοις τῷ θεάνοπλι-
νῷ, γ' τετάρτῃ. Ἀπροσώπολήπτως ὁρῶν ἀ-
ποίημαν. Τὰς οὖν θυσίας ἀναβιβάζοντες ἀξίν.
σωροδοκίαν δὲ μόνων ἱστορίᾳ αὐτῶν καταγορεύ-
ει γὰρ τὰ αὐτῶν ὁ προφήτης ποιῆσαι. πορρωθεν γὰρ αὐ-
τῆς. αὐτὸς μὲν γὰρ. ὡς τὰ ἀγαθαίμες. ἐκεί-
νοι γὰρ τὰ βδελυρὰ ἐ.

Καὶ ἐδίωξεν αὐτὴν, ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ
βασιλέα ἐ.

πολὺ περὶ τούτου ἡ μονὴ αἰτήσεις τῶν ὁλοκαυτω-
θέντων καὶ τῶν καὶ βασιλέως ὑπὲρ σωτηρίας. ὁλο-
προφήτης ὑποφήτης τῶν. οἷον λίς ὑπάρχος ἦν ἐ
τηγὸς, ὁ δὲ μαλωγός. καὶ τοῦτο ὁλοκληρωκεν τῶν
φωνῶν πρὸς αὐτόν. ἀκουστῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ. ὃ δὲ
γὰρ ἐξουθένωσαν ἀλλήλους. τοῦ μὲν βασιλέως
ἐπάνω τοῖς καὶ ἀπὸ πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν. ἀεὶ τοίνα-
μοι, ἀφῆς ἡμᾶς ὀξηλάσαι αὐτοὺς ὀξάγιον τοῦ
καὶ ὡς τῆς ἡμέρας ταύτης ἐ.

Φαθοί, πῶς ὀνόμασε τὸν σαοὺλ ἐ.

ὑψίχης αὐτῷ ἀφεὶ τὸν μαρτύρημα. ἀπὸ ὧδε ἐ
μένος. τοῦτο γὰρ λέγει, γ' καὶ ὧ φαθὸς οὐδὲ
ἐνήσεις ἦλ ὑπὲρ αὐτόν. ὑπὲρ ὧμοί αν καὶ ὧ
ὧ ἀνὼ ὑφηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν ἦλ ἐ.

Καὶ εἶδε Φαθοί, τὸν σαμουὴλ ὡς τὴν χρήματοί
προφητοῦσαι ἐ.

ὦ φ πδν τοῦ σαοὺλ, ἰδοὺ προλύομαι. καὶ ἵνα

προσομιλῶ τῷ ἀνωφίτῳ θῷ. ὅτι οἱ γὰρ τοιμῶν ὑκλοί παση. τοῦτο τῆς τοῦ σαοὺλ ὑποφίας οὐτῆς τοῦ προφήτου δωροδοκίαν τιμωρίαν. ἀτὸ παοῦ γὰρ τὴν προσευχὴν ἀπωσθῶ αι αὐτῶ. ὡς ἀρχοντι καὶ προφήτῃ ἀμοῦ δὲν προσευνόχει ἀμὰ τοῦναντίον. φίλοφροσώνης πάμπολης ἀπωλαοῦ. τοῦ δὲ προφήτου τὸ ἀδωροδόκητου δηλοῦσιν, αὐτοὶ οὐ ρόοι ὑπὲ τοῦ λαοῦ. φρυμῶοι, μόχου γὰρ φῇ, λίνος ὑμῶν φλῃφάζίλασμα. ἢ ὑπόδημα. καὶ ἀπεκρύψατοὶς ὀφθαλμοίς μου ἐν αὐτῷ ὕπαλτιναλιμοῦ καὶ ἀποδώσω ὑμῖν. καὶ ἐβεβάι ωαὲ τοῦ προφήτου τοὺς λόγους, ἢ τοῦ λαοῦ μαρτυρί.

ὁ ἀλλ' ἐβλέπουν τα τὸν προφήτων ἐκάλουν.

(*) ς ταλμόμουν τα πεφορῶντα. ἀγαθὴν τοῦ σωμα τος ὀφθαλμῶν, τοῦτο τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς τοιαύτης θεωρίας, τῶν μὴ τοι βαμμαλίφηλιῶ ὀπωλ ὴρμώσαὲ. γαβαὰδὲ, τοῦ βουνοῦ. ξένους δ' τοὺς πεκλημώους. τῶν δὲ πωλῶ σαν μνήμων. ταύ τῶν δὲ αὐτῶ παρεφθειρῶν. ὡς μόμουν τὸ βαοὺλόν, καὶ τοῦ λαοῦ προῶν δωροῦν. τοῦτο γὰρ ἐστὶν γνῶ δὸν μαρτυρίαν ἡτήσατοι περὶ τοῦ λαοῦ.

ὁ λίνος χαρίν, χαρίσας αὐτοῦ, καὶ φίλησον.

Γ ῆς ἐνούσης αὐτῶ χαρίτος μεταδώδωκα. καὶ γὰρ καὶ ὁ ἐμφυσήσας τοῖς ἀποστόλοις φε. λαβετε πνα ἅγιον. καὶ γὰρ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν. οὕτως ὁ προφή

τὸν χρόνον ἡ γενεὰ αὐτοῦ βασιλεύσει, ἵνα τῆς
ἐνοικούσης αὐτῷ χάριτος, μεταδῷ τῶν κληρονο
μούντων αὐτῷ, μνήμων ἀναγράφῃ. ἡνίκα γὰρ
σκέλος, καὶ τῶν γάρ, τῶν μετὰ τὸν μηρόν, παρέθηκεν
οὗτος ὁ σαμουὴλ τῷ σαοὺλ ἐνώπιον τοῦ σαοὺλ,
ἤτων. ἐμαρτύριον τέθεται σοι. τοῦτέστι συμβο
λεύεται σε. ὡς προκειμένων τῶν ἀρνῶν καὶ βασι
λικοῦ μηρίου. ὡς γὰρ τὰ βραχίονα τῶν ἀρνῶν
μείζονα τοῦ ζώου, βασάζουσι τὸν ὄχλον τοῦ σίτου
κρίματος ὄγκου. καὶ σορρεῖς ὑποσυρίζουσιν,
οὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς μεγαλύνεται καὶ τοῖς πρὸς ὀλίγα
ὑπεκκλίνων. σύμπαν τὸ σῶμα τῆς πολιτείας
ἀνὰ καὶ κατὰ νόμους.

λδ' ἡνίκα. πολλὰ ὁ ὢν κενὰ αὐτῷ σημεῖα.
ἵστην αὐτοῦ ἀμφιβάλλοντα. καὶ τίνων οἱ μὲν ὁμολο
γοῦντα πενίαν, ἀχθὸς γὰρ φησὶν ἰσχυρὸς ἀν
δρὸς, ὠλιγωρεῖ. τοῦ μὴ ἐν σκηνώσει τοῦ ἐμφυλί
ου. καὶ ἡ τῶν ἀμαλὴκ ὀλιγοσπορία παύσασθαι τὸν
πρῶτον, τοῦ βενιαμὶν τοῦτον χάριν βιβρωσκειν τὰ βρω
σιμαῖα τῶν παλαιῶν, τὰς πορείας τῶν ἀπάντων προρρήσεως.
καὶ πρῶτον τοὺς τὰ πορεῖα τῶν ὄνων αὐτοῦ μοιζούντας
ὀλαφῶν, ἢ τοὺς ἑστηκότας τοῦ ἐν προσκυνήσιν ἐς ρη
θὲν ἀπιόντας. καὶ ἐκείνων τῶν ἐν ὁμοιζομένων, ἀ
παρχὰς αὐτῷ προσκομίζοντας. ὁρᾷ τὴν σου σὺν γάρ
φῃ τὰς ἐρημίας. καὶ δῶσουσί σοι ἐν παρχὰς
ἄρτων. καὶ λήψεσθε ἐκ τῆς χερὸς αὐτῶν. ἐπὶ τὰ

ὧν προφητῶν τοῦ χοροῦ καὶ τῶν σωμάτων τοῖς χοροῖς
τοῦ θεάτρου. ἀντὶ τοῖς καὶ νῦν ἐν ταῖς χριστιανικαῖς καὶ
λαῖς καὶ τυμπάνοις. καὶ τῶν ἐκ θεάτρου πολλοὶ αὐτοῦ
πνεῦμα χαίρειν. καὶ αὐτοῦ προφητεύοντα παραπολάζε
σαν. ἡ ἐστι, μετὰ στρεφέντα αὐτῷ ὁ ἐξ ἀναφορᾶς
ἀνέδραν.

τοῦ ἀστρολογίου. γεωργικῶν τοῦ κάμνοντος,
χαροτυπούσας βασιλεῖς ἀστρολογίαν μαθόντας.

ἡ ἐστὶ σωματικὸν προφητῶν.

Οὐκ ἔχει πνεῦμα ἐν τῇ προφητείᾳ τὸ χάρισμα. ἀλλὰ σῶμα
φασὶν δὲ καὶ ὅλως τῆς σωτηρίας ὥρας. καὶ
κάνον προφήτου τοῦ καιροῦ. ἔτι καὶ οἱ
πρὸς βυθροὺς ὁμίλας μοῦσας ἐξηλόξαν.
ἀνθ' ὧν ἐκλεγόντες, προφητικῆς ἐξιόντας
ἐνεργείας. μετὰ δὲ ταῦτα προφήτευμεν
νικᾶ, ὑπὸ τῆς θείας θλιζόμενοι δωρεᾶς τοῦ
λαοῦ τὰς ἀμφιβητήσεις λύειν.

ἡ ὅτε, χρίσας ὅσα μοῦ τῇ τόνος δούλ.
καὶ περὶ τοῦ ζῆν ὅλων ἀνούσας. ὡς αὐτὸν
προσπαθοῦσ χαροτυπῶ. καὶ ρους ἐκάλυψε
βασιλικὰς φύλας.

Οὐδὲ τοῖς θείοις προφήταις ἐπὶ σοφοὶ πονηρία
οὐ ζῶντες. ἵνα δοίνω μὴ τὸ πάσω χρίστος
ἀνίνης θυμὸν τῶν φύσου. καὶ ρους βληθῶσι
προστάξεν. ἔτι τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ καὶ ἀκλη
ρωθέντος φύλης καὶ πάλιν ἐς πρᾶσιν οἰκοῦσι.

καὶ ἀνδρας αἱρεθέντας, τὸν δαυὶδ ψῆφος δ'
ἐπεκυρώθη παρὰ θεοῦ λαβεῖν. ὡς ἀγαθῶν
ἐξουσίαν, ὑπερβαίνουσαν αὐτοῦ τὴν ἀξίαν, ὑ-
πὸ τοῦ θεοῦ τοῦ προφήτου πεπεμμένου ἦν. καὶ τὸν ἐκ
παντὸς τοῦ λαοῦ χαροποιΐαν ἐδέξατο.

Κύνος χάριν. ναὰς ὁ ἀμμανίτης τὸν ἡμίσυ τὸν
τοὺς δεξιοὺς ἐξέκοψεν ὀφθαλμούς.

Χρήσους αὐτοὺς ἐπολέμουν ἀποφῶναι βουλόμενος.
ὀγδοῶν ἀσιδὼ τὸν ὀνύμου χρὴ πεβαλλόμενος.
σημαλοῦ πεφταῖ τὸν ὀνύμου ὀφθαλμὸν τὸν δε-
ξιῶν δὲ τοὺς πολεμίους ὁρᾶν. ὁ τοίνυν τὸν δεξιὸν ἐκ-
φυρημένος. ἀλλοῖος γίνεται πολεμῶν.

Διὰ τί τὸν δαυὶδ. πρῶτον αὐτοῖς ἐδώκε βαῖν.
τὸν δὲ τῆς ἐν πολέμοις ἀνδραγαθίας ἕνεκα, χαρίζε-
σθαι αὐτοῖς ἤθελεν βαῖν. καὶ οὐκ ἐδύνατο χάριν,
ὥστε καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ θέλατα δίκαθαι. τοῦτον
χάριν τὸν πάντων μεγίστου ὄντα ἐξέλεξατο. ὡς τὸν δὲ πρὸ
τῆς ψυχῆς ἀριστεῖον ἀπάσματος. ἐθαυμαζόμε-
νος.

Κύνος ἕνεκα σωθρόισας
τὸν λαὸν ὁ προφήτης.

Τῆς οἰκείας πολιτείας ἀνέμνησε τὸν ὄντα
τὴν ἐξουσίας, καὶ ταύτην παρεδίδου βαῖν.
μᾶλλον τοίνυν φιλότιμος τὰ καθ' αὐτὸν ἐγένετο.
καὶ τῆς ἀξίας παίνου πολιτείας συμφωνούσης πο-
ιήσατε τὸν λαὸν. τῶν ἔννομον ἐπαίνου ὄντα ἀνθρώ-
πων. ὅλος σύμμαχος, οὕτως ἐδέξατο, ὡς

ἐν|αι οἱ ἅγιοι σαβαὼθ· ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν· σημαίνει δὲ
τὸ, τῶν ἀπλότητα τῆς ψυχῆς· ὃ ἔχει ὁ σαβαὼθ·
ὡς καὶ τῆς βασιλείας τῶν ῥητόρων ἐνδέχεται. ταὐτὸν δὲ,
γένεσθαι πολλοῦ ἐχρῆν ὁ σαβαὼθ· ὅθεν οἱ τοιχορίζοντες
ἐπήγαγε· καὶ διὰ τὴν βασίλειαν αὐτῶν|ἦλθ ἂν
ἡ τοῦ μετὰ τῆς ἀπλότητος ταύτης· διὰ τὴν βασι-
λείαν· ἵνα ἀφεστηκυίαν ἀπὸ κλίνας, τῆς σφα-
γῆς τοὺς ἐγγύμνους· ὅθεν ὅλοι πόσος χρόνος ὧν βα
σίλειον διετέλεσεν· τῆς τοῦ σαμουὴλ δημαγω-
γείας· ἐπεδήσας· πῶς νοητέον· τὰ ἐπάτα
ξενίωνα ἦν τὰ ὑπόσημα σὺν ἀποφύλων
τὰ ἐν σβουνῶν·

Ο|ἀπόφυλοι τοὺς ἑβραίους νενικηκότες, ἐν τοῖς
ὀχυρωτάτοις χωρίοις φρουρὰς ἐνεκατέστησαν·
ὑπόσημα τοίνυν ἐκάλεσε τὸν φρουρὰν ταύτην· ὧν
ἄρδην ὅλων ἀφανῆ, καὶ ἠφανισμένην ἔτι· τὸ μὲν ἡ φατνὴ κα-
οἱ δὲ δοῦλοι· ὃ ἀκύλας· ἀπωσάτωσαν οἱ ἑβραῖοι
ἐδήλωσαν· λέγει, καὶ δι' ἐλλιπὲς ξ
λιμπάνας σὺν μαρτυρίῳ· ὡς ἔφη σαμουήλ·

Π|ρήμους ἐν σαμουὴλ σὺν σαοὺλ· ξ ἀπὸ τοῦ πρὸς
μέν αἰτιατικῆς ἢ τοῦ σὺν καλλιόρκησάμενον· παρατά
ξασθαι· ὅτι οἱ νῦν σαοὺλ τοὺς ἀποφύλους ἀ,
θροισθέντας ὅλων γὰρ ἐμνημόνευσε τὰς ἐντολὰς
τοῦ προφήτου· ὅθεν ἀπὸ τοῦ δυνατὰ καταλαβεῖν
ὁ προφήτης· σφόδρα λαλεῖ πρὸς ἐπιτίμησιν· καὶ
τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν σήμερον προσημαίνουσι ζητῆσαι

γὰρ φησὶν αὐτῶν, ἀντὶ καὶ τῶν καρδιῶν αὐτῶν.
καὶ ἐντολάς αὐτῶν ἃς ἀρχοντας τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ. ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι
κς ἐντεῦθεν ὀναμίνησκε τὴν ἀκίδα φανος τὸ
ὄρος τοῦτο ἵνα καὶ ἀντὶ τῶν καρδιῶν
μου. ὃς πολιόσε πάντα τὰ θελήματά μου. πρὸ
φητικῶς γὰρ ταῦτα προφήνευε θεότατος σαμ
γαβαὰθ τῶν ἐνοδραίων τῶν ἐν τῇ πολλα
σῶν δρυμάδων. ὁ ἀκύλας ἑρμήνευσεν.
καὶ ποιᾶν αἰτίαν, σίδηρον οὐκ ἔχεν οἱ πλ
ενίκησόντες αὐτοὺς οἱ ἀπὸ φύλοι. πάντα τοῦ σίδηρ
έλαβον. καὶ κτήσασθαι ἔδρου δὲ κεκωλυσαν. ὁ δὲ
παρ αὐτοῖς τὰ γεωργικὰ καὶ κτηνοτρόφα ὄργανα.
ὁ δὲ σύμμαχος, τὸ ἀργὸν ἑρμήνευσεν.
τὸ δὲ σίκλον, σατῦρα ἐκάλεσεν. ἐπὶ δὲ τοῦ
ὅσ σίκλος ὡς λαμβάνομεν, ἡμιούγκιον ἦγεν. ἐπὶ
δὲ ἀργυρίου φησὶν ὁ ρολοίς.
τί δήποτε οἰωνάσαν προσβαλεῖν τοῖς πολε
βουλομένοις σημᾶναί τινα δηλώσεως τῷ ὁ πλο
φόρῳ.
Οὐ συμβολικῶς δηλώσεως ἕνεκεν ἀλλ' ὡς τοῖς, γνῶναι ἡ
μᾶς τὸ βούλημα τοῦ θῦ. καὶ σημᾶναι πᾶσι τοῦ
τοῦ θεοῦ θελήματος. ἵνα ἡμῶν κληθέντων ὑπ' αὐτ
προσβάλωσιν ὡς τοῦ θῦ πεφανῶς. σωσόμενοι.
τῷ γὰρ φῆ καὶ ἀναβιβάσομαι ὅτι παρέδωκεν
αὐτοὺς κς εἰς χεῖρας ἡμῶν. τῷ ἡμῖν τὸ σημεῖον.

, καὶ δὲ φησὶν ἀπωθοῦμεν ἀποστολικὸν οὐκ ἀναγκαῖον μὴ
, ἀπαιτοῦσι· ὅτι δὲ ζῶντες θεραπεύσας· ἀσπρόπλοκα ἐξέδω
, κίνδυνον· πλὴν οὐκ ὀλίγοι· σαυτοὺς φησὶ διαφω-
, μεν, ἀλλὰ τὴν ὑπόσασιν ἡμῶν ἀπορίπτομεν ἀντὶ τούτων·
, τοιοῦτον ἐκεῖνο· ὅτι οὐκ ἐστὶν ὧν ἐπιχόμενον σω-
, ζειν ἀπὸ τοῖς πολλοῖς· ἀλλ' ὀλίγα ἢ μάλα φυ
χὴ ἐστὶ δὲ ὧν πεποιθώς· οὕτω δὲ θεραπεύσας, οὐκ
φυλάττει ἐλπίδος· ἀλλὰ γὰρ προσβαλὼν τὴν
ῥίζαν ἀφῖδος· καὶ λίθους ἀκοντίσας· σωέχει τὴν
τοῦ λιμένων παρεμβολήν· ἀγνοοῦντες γὰρ ἀληθῆ
ἀνθρωπάρεσκοι· ἐν δὲ ἀφόρων σωφλιζομένοι πό
λεων ὄντες· καὶ ἀληθῶς ὡς πολεμίοις ἐπεχώλα.
Τὸ δὲ πόρρω θεν ὁ σαοὺλ θεασάμενος, καὶ ὅτι τὸ
ἰσραηλίτης ὁ λῆν ἐνίκα με μαθηκὼς· ὥρμησε καὶ
αὐτὸς καὶ ἄλλων ἀλλοφύλων ἁρπάσας ἐκάνοισιν·
ἀγνοήσας δὲ καὶ φάνη λῆν δ' ἀνθεμαλίσεν· τοῦ λοιφ
ἡ πολοῦ, πρόληψις ἐστέρας μὲ λαμβάνοντας·
Ἀγνοήσας ἀνεθεμάλισεν· ὅτι δὴ πολλοὶ θὲς τὸν
ἀναθεματισμὸν αὐτὸν ἁρμόζασιν· ἁρμόζω
γὰρ ἀπολεμικόν, οὐκ ἀπαιτήσιμον·
Πρῶτον δὲ τοῦ δαυὶδ ἡ παραλόγως ἐπαρθεῖσα μὲν
ἐπὶ πᾶσι δὲ διδάσκει μὴ δεῖν τοῖς οὕτω φάναθεμα τῶν
καλῶν ἔργων δν· ἐν ἀῶ δὲ ὁ μὲν σωποὺς εὐσεβεῖς ὧν
ἐς ἢ τὰ ἐὰν εἰς ἀγῶνα· ἀλλ' ἐδόσωπῶν πο
λεμοῦσιν τὸν πόνον· καὶ ὅτι ὡς δὴ τοῦ λίνας
ἐν πόνῳ ῥυόμενος· πιεσθεὶς ἀγῶνι ἢ βιάσθω

παραβῶσι τὸν ὅρον. μετάληψις δὲ τοῦ μὴ τοῦ τοῖς γοῦν. ἤκουσε τοῦ πρὸς τὸν ἀφ' ὧν ἀπαλλαγέντων. ἀνοήμως καὶ τοῦ τῆς ἀνοίας ἔχων ἀπολογίαν. ἀχρὶς ἂν τοῦ ἐκκινδυνεύσωσι τῆς ζωῆς. ἀπομαχόμενοι τῆς σφῶν αὐτῶν τοῦ λαοῦ καὶ σωτηρίαν καὶ μετὰ ἀνασωσάμενοι.

πᾶσα νοῦσον. τὸ, μεταμέλημα, ὀλιγωρίσατε τοῦ σαοῦν ἑαυτούς.

Πολλάκις ἐρῶ καμὲ ὀλίγα μεταμέλειν ὑμῖν, ἢ τῆς οἰκονομίας μεταβολὴν οἷον χρονίσειν ἢ ἄλλην τάξιν τοῦ σαοῦν. ἀλλὰ τοῦ σώματος ἄξιον ἦν. γὰρ καὶ πολλὰ μεμίσηκε τοῖς αὐτοῦ τοῦ σώμασιν. αὐτὸς γάρ ἐστι καὶ τῶν μήτρων καὶ τῶν μεταλλάντων δημιουργός. ἀλλὰ τῷ λαῷ χαρίζομαι, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ μόνοις ὀφθαλμοῖς κεχρημένῳ. ὀλίγα γὰρ προλιμοῦ πολλάκις. καὶ μικρὰ σώματα μεγάλων, καὶ νέους γεγηρακότων. μάρτυς ὁ Ζαχαῖος. μήκους ὢν καὶ τὸν σκασσότιον ὑποδεξάμενος. μάρτυς ὁ σαμουὴλ νέος ὤν. καὶ τῆς φωνῆς τοῦ φανέντος ἀξιωθείς. μάρτυς σαοῦλ τῶν μείζονα καὶ πρεσβυτέρων ἀδελφῶν. περὶ μὴ φθείς, τούτου θελήσας χρονῆσαι. καὶ τῷ σώματι ἀλλὰ τὸν ὀξὺν τοῦ ἔχοντος μῶν. ἀντὶ νοῦς σῶν ἐχρήσατο ῥήμασιν, ἀντὶ νοῦς σαλευόμενος. καὶ τῶν ὀλιγωρίσατε τοῦ σαοῦν ἑαυτούς. ἀντὶ τοῦ ὑβρί

βούλομαι δοῦναι. τὴν ἐξουσίαν τῆς βασιλείας,
ἢ τὴν δι' αὐτῆς τῆς ἐξουσίας, διὰ πολλὴν φιλαυτίαν:
καὶ διὰ τοῦτο, διὰ φιλαυτίαν, αὐτὸν τῆς βα
σιλείας ἐξώσαντες:

Προσθήκη αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐξουσίας παρανομίας.
τὰς καὶ διὰ τῶν ὁρκωμοσιῶν βουλάς. τὰς
ὑπὲρ ὁρκωμοσίας, ὑπὲρ ὁμονοίας, ὑπὲρ βουλάς, τὰς
ὑπὲρ ὁρκωμοσίας, ὑπὲρ ὁμονοίας παραβαίνοντας,
τὸν πρὸς τὸν ἐγγὺς ἡμῶν φονεύοντα. ἀπὸ χρηστικὴ
μνήμης περὶ τοῦ δαιμονιακοῦ ἐνεργείας ἡ παράδοσις
ὅτι. ἐκάστῳ αὐτῶν διαμερίζει ἑαυτὸν. ἑαυτῷ γὰρ
σωτῆρα τὸν ἥλιον. ὡς μίαν δὲ ἐξ αὐτῶν τῆς θεο
φιλείας. πᾶσαν τὴν ἀληθότητα ὑπὲρ αὐτῶν
νικᾷ. ἀπὸ δὲ λαὸς τοῦ θεοῦ πολλάσας μυρίας
τος. ὑπὲρ φρενὸς τοῦ θεοῦ παλαίφηφισμένου θά
νατον. αὐτὸς ἀποκτείνει. ὡς εὐνομίαν. τὴν
ζωήν. καὶ τοῦ θεοῦ πολλάσαντος. μυρίων ἐκ τῆς χά
ρος δίκην. αὐτὸς τὰ πολλὰ ὑπὲρ τῶν προμνίων καὶ
ὑπὲρ βουλευτηρίων καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἁπάντων τὰ μικρὰ
λίαν νομίσαντος, ἐὰν μὴ ἄρα καὶ αὐτὸς μὴ
ἀναθεματίσας μυρίας ἀρρήτους μεταβαλὼν πο
τοῦ. τὸν ὅρκον ἀγνοίας παραβάντα τὸν ὅρον. ἀνε
λὼν βουλήν, τὸν δῆμον ὑπὲρ ὅλων, τὸν ἀναθεμα
τίσαντος, ὑπὲρ τῶν φεισαμένου ἀσε
βῶν. ἀπὸ δὲ τῶν περὶ τοῦ λαοῦ δεῖ μὴ
δὲ μὴν ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ τοῦ ἀναθεμα
τίσαντος ὑπὲρ. καὶ δὲ τοῦ ἄχρι αὐτοῦ ὡσαὼ

φρόνημα τὸ ὑπόλημμα· γ τοίνυν μικροῦ ἀνὰ
καὶ μέλι σοῦ τὸ ἁμάρτημα· ἀνέμνησα σῶν αὐτοῦ
ὁ προφήτης, τῶν προῆς βασιλέως· οὕτως φη·
χὶ μικρὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ φαινόμενον· ἐκ
σκή πρου βενιαμίν· ἐλαχίστου δρους φυλῆς τοῦ
ἰηλ· οὐ ταῦτα φησὶν ἑλκίας· ὁ τὴν ἀνηρ
μωμένος ἐν τῷ μικρότητι φυλῆς· πορίπα
τας φύλακας τοῦ ἰηλ· ἀπὸ μὲν ἐχθρισάσης φησὶ βα
σιλεῖ ἐν τοῖς πάντα ἰηλ· καὶ ἀπὸ στάσεως φησὶ ἀλλήλοις·
οἵας μὲν αὐτῷ δέδωκεν ἐντολὰς· ὅπως δὲ ταύτας
παρέβη· ὁρμήσας ἐπὶ τὰ σκῦλα τοῦ λαοῦ τοσοῦτον γὰρ
αὐτοῦ ὁ παράνομος καὶ ἄφρων θυμός· ὅθεν ἀ
πωλεσία καὶ πολυορξία· καὶ φιλοχρημα τὸ πάθος· ὧν δουλόσας παρέβη τῷ ἐντολῷ,
ἀπὸ σαούλ τοῖς τοῦ ἀσσάμ, ἐχρήσατο ῥήμασιν·
ἐφησὶ γὰρ λαὸ ἀκουσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ·
οὕτω γὰρ κάκεῖνος ἦσαν· ἡγοῦμαι τῷ ὧν δωκας μετ
μοῦ αὐτῇ μοῖ ὧν δωκε καὶ ἔφαγον· καὶ ἐσώθη σαν·
ἵς θυσίαν ἐν τῷ χάναι τὰ βοῦ καὶ τὰ ποίμνια· ἃ κ
σωπ τοῦ προφήτου· ἰδοὺ οὐ θέλῃς ὁλοκαυτώ
σεις καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀκοὴ ἀγαθή· ὑπὲρ θυσίαν· καὶ ἀκρο
σὶς ὑπὲρ στέαρ κριῶν· ὅτι ὁ ἰδιώτευμα ἁμαρτία
ἐστί· θρασπία καὶ θρασπονθησίς ὁ δώλω
καὶ πόνους ὠπάζουσιν· ἀνθ᾽ ὧν ὁ ξουδενώσας
τὰ ῥήματα τῶ· ὁ ξουδενώσασ τῆς τοῦ κύριος λό

ἐπὶ τῆς. Τὸ δὲ φορᾶ φίνω ἀπὸ λας φορᾶ πάλαι
ἀπὸ τοῦ φέρω σίς ἥρμαι σται. Τὸ δὲ ὀἰωνίσμα ἀνίπτ-
τω τοῖς μαι. Τῶν ἀϊωνίων ἀνοίαν. φησὶ γὰρ τίνας,
οἰωνοὺς ὑποτοῦσαι καὶ ὧν, τὸ, νυνὶ μὴ πόλα, τῆ
τω λφ ἀν μὴ κορ δάναι. καὶ τὸ φορᾶ φίνω δὲ, ἀντὶ τοῦ
ἐπὶ τοῖς ἐφ ηκται. ὡς πορ γὰρ τὸ ὠφούς, ἐνάκα
τος τοῦ φέρω, καὶ ὁ ἄντου τοῖς ὁρῶ τῶ σὶν ἐκ μαίνω τὸ
τὸ πρᾶς τῶ, ἢ ὅλα τοῦ φορᾶ φίνω, αἱ τοῦ νῦν δὲ ὧν τῆ
ὠδὴ λοῦν τὸ προ ρήσεις, καὶ ἀλ ἀρ μήμη σὶν ἐκ φέρ
ρω τοῦ τοῖς ἀνέκα τος. καὶ τοῦτο δὲ φάσκορ ου ἐν
τῇ ὑπ ηφῖ τοῦ νῦν ὠδὴ λῳ σαμὼ βίβλῳ. κατὰ δὲ τὴ
τοῦ ἀπ ολλα ὼνὸς σὶν ὧσι καὶ ὦ δῆ ως νοῦ σαι· φορᾶ,
πολὺ γὰρ τοῦ φῆ τό, τὰ πρὸς τὰ ταγμὰ πλη ρῶν,
ἢ τὸ ὥρα πρὸς φόρ ον. ἄδηλος δὲ ἡμῖν πορῖ τῶν
αὐτοῦ βουλῶν· γνωμῶν φορᾶ πάλ· καὶ πρόξε
νος οὐμφορῶν ὁ δὲ σώσων δὲ αὐτὸν τοῦ φῆ τῶν ἀπ-
φασὶν ὁ προφήτης ἐπὶ σάγαλε·

ὁ ἀλὶ τοῦ δ᾽ ἴαι, ὃς φαξ ὼν ὁ προφήτης·

ὡς φῖνες, τοῦ ζαμβρῖ, τὸ γὰρ παρὰ τῷ μιλοῦ
μῶν· ὁ ἀλφεύς· ὁ ἀλὶ ὃς σὺν ὁ προ
φήτης. χρίσαι μιλοῦ ἀνδρὸς τοῦ δαῦ·

πολὺ οὐ μόνον προφήτης ἀλλ᾽ ἐκ φέρ ων, ἀλ-
λὰ γὰρ ὁ τοῦ προφήτου δὲ ἀπὸ τῆς ὁ ὃς ἡμῶν ἰ ς χ ς·
τὸ ὅριον καὶ ἀνδρὸς ἀ μῶν τὰ φος τῇ ὁ ἀλὶ ἀ τῆ
ἀνῖνω ὠ ὁ ἀ ξε φῦ σὶν. ὃς οὕτω πα θὼν ἡμῶν
φορᾶ ος ὡς ἐν τῇ προφήτῃ δηλοῦται. ὠ τοῖ μὲ μφα-

τοχμῶ σὺ λύνεις ἐπιμύμφεσθαι σῷ θεῷ· ὡς
τὸν προφήτην ψεῦδος ὀφλισκάνειν· λάβυγξ
φησὶν ὑς τὴν χορδασσυδαμαλίνβοων· καὶ ἐ
ρᾶς· θῦσαι σῷ κυρίῳ:·

Μὰ τοῦτο οὐ ψεῦδος· ἀληθῶς γὰρ ἐπιτέλουσι
τὰ θυσίαν· ὀρρίαθι οἶνω αὐτῶ· κρύφα μὴ τὸ
ὄργον, ἢ πανόρτιον:·
τίνος χάριν, τὸν ψηφισάμενα ὁ προφήτης
ἠγνόησεν:·
Ὅτι οὐ θεῷ ἀλλ' ἄνθρωπος· γὰρ τοι πάντα φόνια, τὸ
φήτην ἠ ἄγνοια δέ, τὸν θεὸν ἀπεκάλυπτεν ψη-
φον· ἀγαθὸν δὲ ὥρμησεν ἐπὶ τοῦ δεῦρο, ὑπερ
πολὺ δὲ ἂν ὡς περ χῆνος· τοῦτο ποιεῖ πολλαχοῦ
πολλάκις τοῦ τὸν πρῶτον ἦλθε· καὶ τὸν ὄρον καὶ
τὸν τρίτον· καὶ τοὺς ὑπὲρ, ἠγνόησαν, ὡς ὁ θεὸς ὁ
τοὺς μὲν ἀπορρίπτων· ἐκδυνομένους ψηφιζόμενος·
ἀγαθὸν καὶ τῆς χρηστότητος οὕτω μεγαλυνόμενος
μένων εἶναι οἱ ἀδελφοὶ τὸν φθόνον· ἐν τῇ παραβά
σει τοῦ δεῦρο θεραπεύοντες, τὸ γὰρ καὶ ἐπαθον· ἀμὴ
χανον ἐγκρατεῖς ἐντρέπων:
πῶς νοητέον τὸ πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυ
ρίου ἐπὶ σαοὺλ:·
Τοῦ θεοῦ πῦς ἀπεστάλτος, χώρα νῦν λαβὼν τὸ
πνεῦμα πονηρὸν τοῦτο διδασκόμεθα δὲ ἐν τοῖς θ'
μετὰ τοῦ δεῦρο βοᾶν· τὸ τοῦτο σου τὸ ἐξ οὐρανοῦ μὴ ἀπτανε
λης ἀπ' ἐμοῦ· οὕτω τῆς ἀποστολῆς χάριτος τοῦ ἁγ-

σαν καὶ ἀλλ' οὐσης. ἐστι λήθη ἐξ αὐτοῦ ὅλα-
βολος :· λέγει δέ, ὅτι βούβαστιν λήψη :·
Ο σύμμαχος ἑρμηνεύουσιν, ὧν χρήζουσιν γνώσε-
ται τὸν σκεπτὸν αὐτῶν μάθης :~
πῶς τοῦ σαῦλ τὸ ψάλλοντος, τὸ πνεῦμα πο-
σὶ χαζιμπνά :·
Τ οῦθ' οὕτως ἀφορίσματος τῶν λοιπῶν σαῦλ δίδωσι τὸ
τοιοῦτον διὰ τοῦ σαῦλ ἐνεργοῦντος, τὸ πάμπο-
νηρον πνεῦμα σὶ χαζιμπνά :·
σαῦλ δὲ ὁ σαοὺλ, πάντων τῶν πρὸς τὸν γολιὰδ
μονομαχίαν παραιτουμένων. ἀπὸ ῥήματος
σαῦλ τοῦτο προσυμούμενον δρᾶσαι :·
Μ εθρακιὸν τῶν ἑβδομήκοντα. ἑρμηνεύεται τὸ
μὲν γὰρ ἑπτὰ λέγεται μ. τὸ δὲ βασίλισσα
ἔστη. διὰ γὰρ τοῦ τρίτου τὰ τούτων τῶν. ἵνα
σαοὺλ ἀνῃρέθη. προφητικῶς βεβίωται τὰ
τῆς βασιλίσσης ἐννόμως. τῆς θυγατρὸς χαβίτος ὑ
γιμνώθη. τὸν λῆρον τοίνυν ἅπαντα χρόνον θερ-
ρῆσαι τὴν νίκην. ἵνα λίνου ἀθηνᾶ ἐξ ἐπῶν, ὅπως
τὸ μαίνων. λέοντα καὶ ἄρκτον ἐποίησε τὰς ἀπὸ
τὸν ἕξ. καὶ ἔσται φησὶν ὁ ἀνὸ φύλος οὗτος ὁ ἀ
περιτμητος, ὡς σὺν τούτων, ἀλλ' προσθήσομαι
καὶ παλαξω αὐτὸν καὶ ἀφελῶ σὺν μὲν τὸν οὐθὸς
ἀπὸ ἠλ. ὅτι τίς ἐστιν ὁ ἀπερίτμητος οὗτος,
ὅτι οὐθὸς παράταξιν θῦ ζῶντος. τὸ δὲ σὺν φησὶ
θηρίον δι' συνήνοχεν. ὁ δυσεβὴς θῦ ζῶν. καὶ τῆς

, θλας ἐπὶ πονηρίας γεγυμνωμένως· ἐλεώδη ἐπὶ
, τὰ πολλὰ τῆς ῥοπῆς, τοῦτο γὰρ ἡ πτῆσις· κεῖται
, ἐξ ἀλλοτρίου σώματος λέγοντος· καὶ ἐκχέρος
, τῆς ἀρχῆς σου· αὐτὸς ἐξελήλαται μετὰ ἐκχέρος τοῦ ἀλ-
, λοφύλου τοῦ ἀπορίπτημένου τούτου· μετὰ ταύτ-
, ὁρμήσας τῆς πίστεως, ὁ ὀλιγόμαρτυς τῆς ἀληθείας·
, ἀπὸ τῶν μυθικῶν. Τὸν ναὸν τῶν ἐλέους μόνον ἐνίκησε· καὶ
ὁ πεζὸς τὰ νεφέλων· Τὸν ἐν πολέμοις καὶ ῥοπαῖοις
γεγυμνασμένον· καὶ ὁ σμικρὸς ὢν καὶ νέος, τὸν
πολὺ τοσούτων γαβριῶν τὰ μείζονα· ἔδει γὰρ αὐτὸν
φησὶ γοῦν ἀθῆναι· καὶ ὀξουσιώσουσιν αὐτόν· ὀλιγῶν
παιδαρίων καὶ αὐτὸς πυκνὰ κισὶ μετὰ καλλίους
ὀφθαλμῶν· ἐμιμήσατο γὰρ τοὺς τῆς ψυχῆς ὀ
φθαλμούς, οἵτοῦ σώματος ὀξύτερον ἐνόησε·
καὶ τὸν ἀόρατον εἶδεν ὁρῶν· ὃ δὴ καὶ ἐλεγχόμενος ὁ
, χολωθεὶς πρὸς αὐτὸν ἐπονόμαλιπῶ σαβαὼθ· θυπα-
, ρατάξεως ἰσχύν· οὐ γὰρ ἔδησας σήμερον· καὶ οὐ-
, κέτι σε κῆς σήμερον ἔστας χάρας μου· καὶ ἀπωλη-
, νῶσε καὶ ἀφελῶ τὸν καρπόν σου ἀπὸ σοῦ· καὶ
, ὅλως τὰ πλάσου καὶ τὰ κῶλα τῆς παρεμβολῆς
, σὺν ἀποφύλων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· τοῖς πετεινοῖς
, τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ γνώσεται
, πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίρᾳ σώζει
ἐν μαχαίρᾳ αὐτῆς· ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος· καὶ
παραδώσει ὑμᾶς ἔστας χάρας ἡμῶν· προφη-
τοῦ δὲ παραπλησίως καὶ περὶ τοῦ

τῆς οἰκουμένης θεογνωσίαν· γνῶσις γὰρ φησὶ
θεοδώρητος· ὅτι εἷς θεὸς εἰσήκει· καὶ τὸ μὴ σύμφωνος
μονογενὴς· καὶ χεὶρ ἀρίστου καὶ χίτων τοῦ ἀνόφυ
αἰνιγμός· ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐξ αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο τὰ
χίτωνα ὑμῶν· χίτωνας γάρ φησιν οὐ διὰ τὸ δικαίους τοὺς
οἰκοδομοῦντας ἔθος ἐχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γωνίας· καὶ
τὴν ὁμοφυᾶ δὲ τοῦ ἀνοφύλου χεῖρα δίμωρος· ἀπὸ τῶν
μὴ αὐτοῦ τῶν κεφαλῶν· τοῦ δὲ αὐτοῦ καὶ διὰ τὰ
σήσαντος· προσλαβὰ φωνὴν ἰσχύος· στρωγγύλου δὲ λί
βολος ἤμελεν προσηλώσας ξύλῳ· διὰ τοῦ στρουθίου
τύραννος δεξιᾶς πόσις· καὶ ὡς πορ τοῦ σαρκικοῦ
νόος· ἢ τούτου φαλὶς ἀπὸ τοῦ ὢν ἀνοφύλων καὶ ἡνίου λί
αν σίφος· οὕτω τοῦ ἤμεδρου ξύλου καὶ σὺν τοῦ λίβολ
καὶ λύσαντος· οἱ πεπεισμένοι ἐς αὐτὸν τῶν
δαιμόνων ἐξέφανε φαλαγγα ::

μηδὲ πω τῶν ἰλλῆμ οἰκήσας· πῦ ἐνεμήσεν
ἐς αὐτῶν τοῦ ἀνοφύλου τῶν κεφαλῶν·

Οἶκουσα τοῖς μὴ εἰδόσι, καὶ ὧν ὧν αὐτῶν αὐτοῖς· δέξα
δαι αὐτῶν δέχων ἐνεργείᾳ τοῦ πορίβλεπτου· ἀγίου
τῶν κεφαλῶν ::

πῶς ἠγόησαν ὁ σατὰν ὁ σατᾶν· τοῦ σατᾶ ::

ὡρίνδρον νοητόν· ἢ ὁ ἱκορυβαντιῶν, ἐκ
δαίνετο τῶν ἱππυδράχρωμον· ἢ ὁ ἐν φθόνος αὐτοῦ
παφλάσμα· μὴ ἀνῄρωσμασθνόητοι ::

τί ἐστι μανδύας

Ἐνδύσει ἔνι φυσητός· οἱ μανδύαι ἀρκαδικῶν ἦναι·

ἢ τὸ περὶ πολλῶν μανθάνειν ὄνομα ζόμενον· καὶ ἁπλῶς
τὸ φρονεῖν τῶν περὶ τοῦ μεμνῆσθαι καὶ τοιαύτης
τῶν ἀναιρεσιν· ὅλως περιγεγραμμένα τὰ μαθήματα
χειν, ὁ ἀκύλας εἶφη· μανθάνειν περιγεγραμμένου καὶ
τῶν ἀμαντίτων ὀβελοὺς τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀποστα-
λέντων περὶ τοῦ μακαρίου σαοῦλ, τοὺς πλαγίους
ὀξυγίας· καὶ τῶν μανθάνων ἀφέλεσθαι μίου,
ὥστε τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐχόντων αὐτῶν·

λέγει γὰρ τὸν σεν αὐτοῦ, ψεύδεται ἀπ' τοῦ αὐτ·

Ὁ ακύλας εἶφη κατὰ τὸν ψεύδεται αὐτοῦ τοῦτο καὶ ὁ θεὸς
νόμος παρεγγυᾶ· ἀλλα τὸν τοῦ πλησίον σου ὡς
σεαυτόν· πῶς νοητέον τοῦτο πονηρόν·
ἢ παρὰ τοῦ σαοῦλ· καὶ ἐπεφύτευσεν ἐν μέ-
σῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ·

Ὁ ψολοδρεφῆται ἀπὸ τοῦ πονηροῦ πῦς ἐνορχού-
μενοι· καρῦβαλι· ὡσὶν ἐωνησαν· τοῦτο καὶ ὁ σαοῦλ
ἐπέμφυσεν, ὑπὸ τοῦ δαίμονος ἐνοχλούμενος· τὸ
δὲ προσεφύτευσεν ὁμωνύμως τῷ φησι· καὶ γὰρ τὸ
ψολοδρεφῆτας ὠνόμαζον, καὶ θεοὺς, τοὺς ψο-
λοὺς μους θεούς· ἀπὸ κλυσμοῦ τῆς θύρας χαῖτ'
ἐγύμνωσεν· ὅλως δὲ τὸ χάλκων, τῶν μὲν τοῦ δαίμο-
νος μανίαν ὑπῆρχεν· τὸν δὲ σαοῦλ, γ' καὶ ἐπ-
ορφθόνου· ὅθεν γὰρ τὸ ἐορτὴ δὲ τοσοῦ
τὸ πολὺ καὶ ἀσφαλὲς δυνήσεται· καὶ τὸ ἀρχὴν
ἀφῆς καὶ αὐτοὺς· καὶ ὁ μαρτυρῶν, ἐγνωμεν
ὅτι κεῖται μετ' αὐτοῦ· ὅτι ἐλθὸν πολεμῶν· περὶ

τοῦ δικαίου, ἡ γραφή, ὅλη ἐν ὅλοις σωτῆρσιν
πᾶσιν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. καὶ ἵνα τὸ παντοῖον
μὴ αὐτοῦ οὕτω δὲ τὸ παντοῖον ὀνόμασε τὸν τῶν
ἁγίων ἐξομολόγησιν χαρίτος.

Ἡδὺ πότε καὶ φοινῶν ὁ δικαίου. καὶ χιὼν ἀ-
ὼ ἐχθραίνων. τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κωλύ-
ων ἀσεβεῖς.

Ὁδὸς ἐν ἱστορία, τὸν νόμον οἱονεὶ τὸν ἁρμόν
σαν αὐτῶν. μὴ ἔσωσεν χάρμου ἐ παῦτοῦ. ἀπὸ ἔσαι ἐ
παῦτοῦ τὸν ἐχθρὸν ὃν ἀπὸ φύλων καὶ πάλιν δώσω
αὐτὸν αὐτῷ; καὶ ἔσω αὐτῶν ὡς σκάνδαλον. καὶ
ἔσαι ἐ παῦτοῦ τὸν ἐχθρὸν ὃν ἀπὸ φύλων. τοῦτο δὲ οὐ
ὃ βουλῆσιν οὐ καὶ ὁρμὴ σίας ὁ λόγος.

Τίνος χάριν. ἡ καὶ φαλὰς ἀπὸ ἄκροβυσ-
τίας.

Πονηροῖς χρησάμενος λογισμοῖς. ἐ δὲ πᾶσαν ὁλο-
ὃν ὃν ὁμοφύλων τίνας. ἀνομιῶν. οἷον τοῦτων δὲ
κφαλὰς, τούτου χάριν ταῖς ἀκροβυστίας ἡμῶν δὲ-
ναι προστάξεν. τὴν γὰρ ἀκροβυστίαν ὁ ληθεῖ ὁ ἀλ-
λόφυλον. πάντας δὲ πόρνους καὶ τὸν. τῶν τοῦ ὁρμῆ
τοῦ ἀρίστων ὁ φαγμὸν. καὶ οὕτως τὰς ὁρμὰς
ἡδονῆς. οὕτως τοῖς ὄρνεσι ὁ λαβεῖν. καὶ γὰρ ὃν
ἰωνάθαν ὁμωμόκασι. ὅτι οὐ τοῦ, ἡ κατοπτε-
νῦ. ὃν μὲ γὰρ φησὶ σὰ οὐκ χεῖρον ξῆς, ἡ δὲ
πορευθῆναι. πῶς νοητὸν οὖν τὸν ἀνοητὰ
φίλα καὶ τὸ ἢ παρ ὃν ἀγῶν.

Ὁ δὲ πώλας τὰ κενοτάφια, μορφώματα τῶν ἀπερμόνων καὶ τὸ ὅλον παντὸς ἀγάλματος τρίχων· ὡς τοῦ δὲ γάρ ὁμωμοκὼς ὅσα οὐχ, παρέβη τὸν ὅρκον· καὶ τῶν ἀρχαίων οὐδαμοῦ ὡς παφίων· ἐκκλίνας δὲ ἐκεῖνος τὸν τοῦ δράκοντος ῥύμον ὡς οἰκεῖαν ἐχώρησεν· γνοῦσα δὲ αὐτὸν πρὸς ἐμὲ μὴ χολᾶται ἐὰν τοῖ βουλαῖς· τοῦτο μὲν οὖν βούλεσθαι ἀποφάσαι· καὶ δὴ καθῆκεν αὐτὸν διὰ τῆς σφαγαίου· αὐτῇ δὲ τῶν κλίνων ὡς χρῶσθαι τοῖς ἐχθρὰ λίθοις τῶν· ἱμαλίων μὲν τὸ πλῆθος ἐστὶ βαλοῦσα· στρογγύλωμα δὲ τρίχων, ὃ προσῆκε τοῖς ἱμαλίοις ὡς τὰ μὲν μέλανα τῶν φαλλῶν· λίνεος δὲ μορφῶν τοῦ δαίμονος ἐνόησα δὲ τὴν ἀκόνα καὶ ταύτην φάσαν, τοῖς ἱμαλίοις σίγμα λῦφθαι τῶν ἐνίων τοῦ περισσοῦ πουμορίων· τὸ δὲ τῶν ἀγώνων ἢ παρ· ὑποτιθῶσι· ἵνα κίνουμένου τὸ σχῆμα ἀπεργάσηται τὸ φανόν· καὶ γὰρ φασὶ τῶν ἀγωνιστὴν παρ, κινδυνεύειν πολλοῦ· οὕτω μέντοι διατιλφόνων· ὡς τὰ καὶ ἀρρωστοῦντα μεμαθηκὼς ἀχθῆναι περὶ τάξιν αὐτόν· ὡς τε λέξασθαι τὸν σφαλῶ· ἐπὶ δὲ ἐγνω τὸν φύγῃ, καὶ τὰ τοὺς θηρολέτας κύνας ἰχνηλατῶν διατιλφ·· σωλῆνα δὲ σὺν μὲν χολᾷ τοῖς ποίησε ἱμάλια· ἀναλίσιν αὐτοῦ μιμούμενα· ταῦτα γὰρ ὠνόμασε τὰ φία··

Ὡς πορ γὰρ ὅλως ταλφος δὲ ἐμὲ ἐχθυηρόν· γ-

κἀχθρὸς, ὃ τῶν καὶ τὸ σὸν ἐμαλίωνος μνησθῆναι
ἐδόκησεν, ὅλας ἐναντίχορρα λῶν. οὐκοῦν ὁ λίθι-
οι δὲ καὶ τὰ τοῦ μισοῦντος σὸν ἐμαλίωνος καὶ ἡ παρ' ὑποφ-
γοῦς ἀιχὸς· ὡς αὐτὸν ἀφορμὴν ἀλίας ἀνίνης
καὶ νῦν οὐμῶν ὑπ· ἀναπνοὴν μὲ ἀθαδοκῆ· μὴ
γὰρ ταῦτα ἀφ' ἱκανὸν καὶ μετὰ τῶν ὀφαλμῶν τοῦτο οὐ
δουῆ παρ. καὶ δὲ στρογγύλωμα ῥίχων ἢ θηκε προσκε-
φαλὴ αὐτοῦ, ἢ ῥίχων δὲ στρογγύλωμα δὲ ὀργάσα
μένων· καὶ ἐμφέρφαν κεφαλῆς ἀνίνης· καὶ πᾶν
λευκὰ χύτα ἐμαλίοις· ἵνα ἢ τοῖ θανόν αὐτῆ· τὸ χέ-
γον ὡς ὅλας ἀγρώστων· ἐγκεκαλυμμένος ἀναλκῆ.

τί δὴ ποτε οἱ παρ' αὐτοῦ πεμφθέντες πρὸς
τὸν σατῆ καὶ τὸν σαμουὴλ πρὸς φήσαν
ὕστερον δὲ καὶ αὐτός.

Διαφορὰ τοῦ λαοῦ τοῦ λαθραῖα. τοῖς μὲν γὰρ
δ' ἀνῶν ἀγροῖς· τοῖς δὲ ἀγρασία πᾶσι δὲ· τοῦ
τὸ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἰχλιασμοῦ μεμῶνται· τούτοις δὲ ὅλα
προφητικῆς ἐζωγρημένοις χάριτος· καὶ τὸν σατῆ ἀπ
δὲ δυναμικωλυκῶν· ἀπ' οὗ δὲ τοῦτο τὸ φονικὸν
αὐτοῦ καὶ ἐπράωνα γνώμην· ἀποίησε γὰρ καὶ
δὲ ἐ παῦτοῦ· καὶ πάλιν μεμαθηκὼς τὰ θεῖα
δεσμὰ, προσήγαγε φῆ ἀπ' ἐλαιὰ καὶ ἄμους·
καὶ τούτων δὲ ὡσαύτως ἐ τῶν χαριζόντων ὑπὸ τῆς
χάριτος ὕστερον αὐτὸς ἀπεκλήθη· καὶ τὰ τὸ χη
κε καὶ αὐτὸς σὸν τῆς φιλανίας δεσμῶν, ἀνὰ
προσφήνασε μὲν ὁμοίως δὲ τοῖς ἄλλοις· ἀνα-

ξίος γὰρ τῆς χάριτος ὢν· ὃ δὴ καὶ γέλωτα ἐπὶ τῇ ἀθυμίᾳ τοῦ παρηκολουθηκότος· ἐδήλου δὲ τὸ σχῆμα, τὴν τῆς βασιλείας ἀφαίρεσιν.

Ἐπὶ πολὺ μὲν οὖν βουλόμενος ὁ Ἰωνάθαν τὸν πρὸς τοὺς βουλὰς διὰ τῶν βυβλίων καὶ διὰ τῶν ἀπολογιῶν ἐμφανίσαι·

Ἰνὲς φασὶ, διὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. ἵνα μὴ τὰ μὲν γνώσεως ἀπορῇ τοὺς ἐμοὺς ἑταίρους· καὶ μόνῳ παραγνώσεσθαι· ὃ καὶ ἔδρασε τὸ μεμνημένον, σωτῆρ· ἵνα δὲ ἀρμόδιος ἐμφανίσῃ τοῖς τοῦ πρὸς μίαν φόνου γνώμην· καταμαθὼν τῷ φίλῳ, τῶν τῆς τοξάσεως προφητευομένων ἐσόμενα· καὶ τοῖς μὲν πρὸς τοὺς ἀπίστοις λόγοις αἰνίγματα ὡς ὧν ἐπὶ τοῦ παρακολουθοῦντος φυγῶν· τοὺς δὲ πολεμοῦντας μετὰ τῶν ὅπλων δεῖ τῶν πόλεμον πρὸς τὰς ἁρμοδίους ἀπολογίας· καὶ τὰ ἁρμόδια ἀπολογήσασθαι· καὶ φίλους σωτῆρας βουλόμενος· καὶ τὸ τῆς βασιλείας αὐτῶν πρεσβυτέρους καὶ τοὺς· καὶ τὰς τῆς βασιλείας φάσεις σωθῆναι· τὸ δὲ ῥῆσις οὐ λόγος, ἀπὸ τοῦ ῥᾴδιον ἀναμιμνήσκειν· τῇ μὲν οὖν μνήμῃ τὰ πάντα ὅσα οὐ λόγῳ μόνον μνημονεύομεν ἀπὸ τῆς ἀκοῆς παραλαμβάνομεν· τὸ δὲ συμπεσούμενον ἐν τῇ μνήμῃ ἀναμένειν· ὃ δὲ καὶ ἐν τῇ μνήμῃ ἀναμένειν· φαίνεται μὴ καθ' ὃ ἦναι· διὸ καὶ γνώμη κατὰ τὴν λύσιν πρῶτον· οὐ παρεγένετο· ὡς ἐμαυτὸν καὶ χθὲς καὶ σήμερον ὡς τὸν βασιλέα· τῇ δὲ τρίτῃ, πρὸ τοῦ Ἰωνάθαν τὰ ἁρμόδια μερίμνα· τὸ δὲ ῥῖ

, σου σω αν λή του τρ ός ἀφή σω χί ζας τας δε χή -
, ξας, βέλη δ' ἀπ' λας πρ μή σα. Τῶν δ' ἁμαρ
, τά ρ αν ἐν τῇ Τῶν Ἑ βρ αί ων ὀνο μά Τω ν ἑρ μη φά -
, ῆ Τως οὖ ρον κ μή σω παρ' ἀμ φ' ἄλ λη ς ΣΥΝ Ἑ βρ αί ων
ὀνο μά Τω ν ἑρ μη φά λ. ἢ ΤΟΣ οὖ ρον κ μή σω πα -
ρ' ἀμ φ' ἄλ λη σι Ταλ φρον. παρ' ὅλ ῃ ρω μαί οις φο ᾶ -
Τον. παρ' ὅλ ιν ΤΥ ροις σκο πόν, ὡς σὺν οἰ γυ μνα ζό
με νοι Τὰ βέ λη πέ μπ ν' φώ τας. Τὸ δ' ἀ ρ Τοβ. ὃ δ'
πλας ἐ χό μη α Τοῦ νο μί ου ἑρ μή ου σεν. ἐ Τώ σὰ
δι, πεῖ χυ λιν' ἀ οὖ Τω κ κη ν' ἀ γ Τό που. ἔ φη γᾶ
ἡ ἱ σο ρί α. καὶ ὁ ᾶς αὐ τὴ ν ἀ πὸ Τοῦ ὄρ ΤΟΜ, καὶ ἐ πὶ
σε νέ ΤΟΙ πρό σω πον αὐ Τοῦ ἐ Τὶ Τῶν γ ΗΤΩ ν.

πῶς ἀ νέ χε Τω ΣΥΝ ἀ φι ορ ω μέ νω ν ἄ Τω ν με τα
λαμ βά νο ν Τας.

Ο ὗ τε Τό Τε μέ μφ θη ν ὑ πέ με ι νε ν. ἀ λ' ἀ πὶ τῶ ν ΣΥΝ Τοῖς
ἱ ε ροῖς ὁ λο κλή ροις ἐ δό ξε ν αὐ Τοῦ κα Τη γο ρί ας ἐ λεύ -
θε ρον. ὡς γὰ ρ Τῶν μα θη ΤΩ ν ΣΥΝ ἀ πο λύ ε ι αν Τοῦ Τό ῥη μα
προ σή λοι μέ νοι. ΣΥΝ μό νοις Τοῖς ἱ ε ροῖς ΤΟΙΝ ἀ πο νε νε
μη μέ νω Τῶν πᾶ Σ' προ Τε θη μέ νω ν ἀ πε ζα νμ νσί
κω, Τοῖς ὁ λο κλή ροις γὰ ρ οἱ ἱ ε ρω μέ νοι μό νο ν με τα
λαμ βά νου σιν, Τοῦ ὁ λο κλή ρου σω μα Τός Τε καὶ
αἵ μα Τος. ἀ λ' ἀ πὸ Τῶν οἱ Τοῦ πα ί ου Τε Τύ χη κό Τας βά
πτι σμα Τος. ΤΙ ἐ σΤΙΝ ἡ βέ βη λος κῆ ὁ δος
αὕ Τη. σή με ρον ἀ ΤΙ ἀ θή σε Τε ὁ λο Τα σο πό η μ' ᾽.
ρου μέ νου Τοῦ ἱ ε ρέ ως ἔ φη κα Τέ πά νω Τῶν ἡ μῶν ἀ ν ῳ κό δ -
μη σε ἐ φ' ἡ μῖν ἡ γε μο νί αν. καὶ προ σέ θη κε ν.

ὁ ἡ διὰ τῶν προκειμένων ὁδὸν ἀναλαμβάνως τῆς ἱερᾶς
βοφῆς μεταλήψεται. ἵνα ὑπαὶ τῆς πράξεως τὰ
προκείμενα κατορθώσῃ. τὸ δὲ βιβλίον ἡ φησὶν καὶ ἄξιον,
τὸ τοῖς ἱεροῖς ἀφωρισμένον βιβλίον δὲ τὸ τοῖς
ἄλλοις ἅπασιν, ἀπὸ τοῦ νενεμημένον ὃ ἐστιν καὶ ὁλικὸν
λας, οὐ βιβλίον ἔφην. ἀναλαίκον, τουτέστιν,
ἡ καὶ ἱεροῖς χρωμένη, ἀναπροφητικῆς τετύχηκε
χαρίτος. οἱ μὲν γὰρ τοῦτο προσηλοῦν τὸ ἄξιον ἀθήσουσι
λατασκεύημον. σκληρὸν γὰρ αὐτοῦ καὶ πανοπλία,
ἢ τοῦ μαλικῆ δωρεά.

Καὶ ἐστὶ σωιχόμενος νεκρός, ἐνώπιον αὐτῶν.

Τοῦτο τὸ ὄνομα πρὸ ἀδῆς καὶ ἀπλῆς σωοχῆ. ὀρ
μενος δὲ μένον ὄρον, ἐν ᾧ τὸ βιβλίον ὃ ἐν τῷ βραχὺ
ὀνομάτων. δῆλος τοίνυν ἐστὶ ὁ δωρεὰν τὸ λίνος ἐ
νοχλούμενος δαίμονας. ἢ νόσῳ καὶ ἐχόμενος. καὶ
τοῦτο χάριτι ἡ ἁπλῆ σὺν ὁρμῇ σὺν ὁμῶν. ἀλλὰ πάμπο
νηρος οὐ μόνον καὶ ἐμμανὴς ὢν ἐν τῷ σαρκὶ τὰ παρὰ τοῦ
ἀβίου μὲν ἁρμοδίως καὶ ὁλοσχερῶς. ἀπὸ καὶ πάντας
τοὺς ἱεροὺς καὶ ὁσίους ἦν. αὐτὴ τοῦ σαρκὸς μιαφο
νία, πασῶν ἐν ἄλλων ἁμαρτιῶν, ὁ σιβεστός.
τοῦ μὲν γὰρ θεοῦ προστάχθος. ἄρδην ὀλέσαι
τὸν ἁμαλήκ. τοῦ μόνου τοῦ ἀσεβοῦς ὡς ὁ σωτὴρ
καὶ ὁ σαλὼ ἀξιόπιστα. τοῦ θεοῦ δὲ μόνου κυρι
νικός, τοῦ καὶ τοὺς ἱεροὺς καθώσθην. ἀπὸ τῶ
πόλυ ἀπολλυ ἀπολλυσθαι. τοῦ μιαιφόνου, τοῦ βρέφ,
τοῦ γυναικείου, ὅλα σωθῆναι κελεύσας. ἀξιόπα

νοὶ δὲ τοῦ σαοῦλ· οἱ δορυφόροι, οὐδὲ γὰρ τοῦ βασι-
λέως ἀκόλουθος. ὡς ἔχοντα τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐν ὁρμῇ
μιᾷ φονικῇ· μιᾷ δυνάμει τὰς χεῖρας. ὁ δὲ δαυὶδ τὸν
δυσμενῆ τοῦτον καὶ τολμηρὸν φόνον· καὶ ἦν καὶ τὸ
δόρυ καὶ ἡ σφαῖρα· πρὸς αὐτῷ δὲ τὸ πάντας αἴρον-
τας ἐφοῦς, ἡ κατηγορίαν τοῦ φόνου· τοῦτο τὸ μυ-
στήριον, ἀγγάρων τοιῶν ὄντων· ἀπὸ ἀρχιστρα-
τηγοῦ ἕως στρατηγοῦ τέλους.

τί δήποτε τὸν ἐπὶ λαμψίαν δαυὶδ, ὑπεκφεύγει.

τοῦ σαοὺλ ἀποδιδράσκων, καὶ ἐφυγάδευσις.
ἀγγὰρ ὑπέλαβε δῆλος εἶναι δαυὶδ· ἐπὶ δὲ τῷ ἀθε-
τῆσαι ἐκείνους ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἀναιρήσων τὸν
πρόμαχον· μανίαν ὑποφεύγει, δι' ἣν φυγὴ
θανάτου τοὐναντίον ἔδωκεν· ἀγγὰρ τοῦ θεοῦ τῶν θανά-
των· καὶ τῶν ἀφειδῶς καὶ ἀπηνῶς χαζεν· αὐτίκα
γοῦν μαθὼν ὡς ἐπὶ οἰκίαν σαοὺλ, ἐν τῇ καὶ ἀγγὰρ
αὐτὸν ἐγνωκώς, ἤρετο, φεύγουσιν αὐτὸν οἱ δι' αὐ-
τοῦ τῆς σωτηρίας τετυχηκότες· καὶ μαθὼν ὡς ἐκ-
διδράσκουσιν εἰς ἔρημον μετέωρον χωρίον· τὸ δὲ εὐπρόσο-
δον τοῦτο τὸ λάνον δηλοῖ· ποτὲ μὲν γὰρ ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ· ποτὲ
δὲ ἐν τῇ ὀρημωδεστάτῃ ζήφ· τὸ δὲ ἐκάθητο δαυὶδ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, ἐν μεσοράμι, οἱ λοιποὶ δὲ ὁρμῶσι τοῦ ἐν
τοῖς πολλοῖς τοῖς ὀχυροῖς ἐκδιδράσκειν· ὁμοῦ
δὲ τοῖς ὧν ἀθανδήλως ἵνα· θορυβώδρον περὶ τὸν δαυὶδ,
ὅλα κάμνων· καὶ γὰρ τοῦ πρὸς καὶ αὐτῶν φονεῦ-
σος καὶ θηρῶσαι προθύμως γ' ἐπήνεγκε τοῦ προ-

τὰ κεύθεα ἀνεῦ θαλήγε ἀφίκετο. καὶ παρα
φαρμάσας τὴν τῆς βασῆ προφῆτον. τὰς μεγαλωσυ
νας θήκας. αὖθις ἐκράτησε. τῶν δικαιωμάτω
μοῦ ὁ ἀκύλας ἐκάλεσε. τῶν βασῆ δέβουν οὐ. τὸ
δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὴν ὑποταγὴν ὡ, ἐν τοῖς ὁμαλέσιν.
ἐσθ ξωδικαιώσις τῶν οἰκουμένων, μὴ γὰρ τοσαῦ
φηρόλεσθαι τοῦ βασῆ τὴν ἐν ἀποφθλωνίφόλυ
τὸν καὶ τὰ τοῦτον τρόπον ὑπόλη τοῦτο γὰρ ἐγνωκὼς
ἐποίησεν ψωσαούλ. πῶς νοητέον, τὸ, ἐ
σῆλθε σαοὺλ ἀποσκυάσασθαι τὸ πόδα
ενῳῶς ἐρμηνεύθη περὶ οὗ ὁ ὁδὲ ἀκύλας
αὐτὸ σαφέστερον ἑρμηνεύ. ἐσῆλθε γὰρ φη ἀπο
κεῖσθαι. ὁδὲ ἰώσηπος τοῖς φύσεικαὶ ἐκ περίοδος
ποιήσασθαι μείζονα μὲν τοῖς ποίλαιονεῖν ἢ χρὴ
εἶναι δὲ καὶ τοῦ βασῆ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ κεκρυμμέ
νοις ἐμμένωσι δὲ καὶ τὰ τῶν ἰδίαν φιλοσοφί
αν βασῆ οὗτος. οὐ γὰρ σὺν αὐτῷ ἀνεῖλε τοῦ σαοὺλ
παραδόντων, τῶν μὲν σφαλῶς δι ἐκώλυσεν ἑρμη
νεύς, μὴ δεῖν σοι περὶ τῶν ἐκτὸς μεγαλύνειν τὸν χρῆ
μενον καὶ πάντων. ὁδὲ ἰχνηλάτης φησί. τῆς δὲ βασι
λείας τὸ πρόσχημα ἐκτιμᾶν δεῖ καὶ χρῆναι, τῆς ἐκεί
νου μωρίας, ἀπὸ δὲ ζηλοῦν τῆς οἰκείας φιλοσοφί
ας δὲ πάσας δὲ ἡμᾶς ἡ σοφία τοῦ σώφρονος λογίς
μου τῶν ἔργων ἐπάξειν φησὶ τοῦ βασῆ, ἵνα μὴ
λλ αὐτοῦ. ὁδὲ ἀκύλας τὸ πρόσχημα τῆς βασι
λείας. αὐτὸ τοῦτο μὲν χρὴ τοῦτον τῶν ὡς τῶν χρῆ

σωμαχῶ ζ. πορεύθρωσὶ προβῶ αἰκακώλυκεν-
ἐπφρᾶ σὶ τοῖς ἢ τοῖς λόγοις τὸν φθόνου βαλλαθαι
καὶ τὸν θυμὸν καταβρέσαι. ἵνα λέγῃ φῇ ἀκούσας τῶν
λόγων τοῦ λαοῦ, καὶ ὀργίζων. ἰδὺ δὰ ζητῶ τὴν ψυχῆ
σου ἐς κακά· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὥρα καὶ νῦν οἱ ὀφθαλ
μοί σου. ὡς πᾶν ὁ λαὸς ἐκεῖνος ὃν ἔστας χθὲς ἀσμε
σήμερον. καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἀκοῦσαι. καὶ ἐφι
άλμωσαν καὶ ἔπον οὐκ αὐτοῖς ὡς τὴν χθὲς ἀσμένως τὸν
τον κύριόν μου, ὃν ἔλιχες ὧδε ἐστὶν οὗτος, καὶ τὸ ῥῆμα
ὃς ἐλάλησε τὸν ἐν τῷ βουλῇ. καὶ κύριον. ὃν ἔπεσαν
τὴν χθὲς βασιλείαν ὅλῳ λαῷ. ἔστε βεβαιῶσον δὲ ἐν τῶν
λόγων, ἐπὶ σὲ ἐξελεύσομαι πορεύεσθαι. ἵνα νοῦς τὴν φίλο-
σοφίαν αἰσθάνεσθαι τὸν ὀργισθῆναι. καὶ ἵνα τοῦτο δὲ
ἔπε. καὶ γνῶ τὸ σήμερον, ὅτι γνώσιν ἐν τῇ χρίσμῃ
καὶ ἁ. γὰρ ἀφίλησας οὐδὲ ἀσέβεια, καὶ γὰρ
χθὲς μαγίσου ἐσοῦ. πῶς νοητέον πορεύσομαι,
ὀξ ἀνόμων ὀξελεύσεται ἀνομία, καὶ
ἡ χρῖσμα γνώσαι ἐν τῷ ἀ.
ἀναβῆναι οὖν τῆς θλάσης ὀξήρτυ ἡμέρας ἢ τρεῖς,
ἡμέραις ἐὰν ἀμέσου ἐμὲ καὶ σοῦ. ἵνα δὲ χθὲς
γνώσαι ἐν τῷ ἀ. ἢ ἵνα πρὸ σοῦ ἡμᾶς τῶν ἀναβολῶν,
σημεῖα αὐτὰ, ὡς ἵνα ἀνόμων τὸ ἀμαρτάνειν
σὸν δὲ φίλοσοφίαν τὸν παιδευμένων τὸ φόβεῖν
τὰ ἀνημερούμενα. ἀμέσως δὲ μεχρημένος ἐμε
βίότητι. ἵνα ἡμέτερα καὶ ὁ λαὸς τὰ κύρια ἐξ αὐτοῦ ὀνο —

μάξη· ὅπως τῆς τοῦ ὄλιθος ὑπορροῆς, ἰωάδρα
μονὴ καὶ μάχαξη καρδίαν· αὐλίνα τοῦ ὠχηρίσεως
νος, ὠμολόγησε ἰὼ ὀργυιάν· ἔστι γὰρ πρὸς δά
δημος οὐ ὑπορύμη· ὀλίσθω, ἀνταποδώσω κάσμο
φαθαίρω δι αὐτὰ ἀποδώσω κάσοι καὶ· καὶ τὰ ὀξῆς δι
τοῦ ὑπαινοῦχται· καὶ μὲ τὰ τοῖς ὑπάνους τῆς βα
σι ἀπὸ προσμένων ὀνήλιος· γνώσκω ἴφη· ὁ
λίβασιλέων βασιλέα· καὶ σὺ σὲ λίβασι ἦλ,
ἐν χρίσου ἡ ξίωσε δι ἧς ἀπὸ λαυσε κληρονία σ
καὶ τόμος τυχὸν· ὅμοσον γάρμοι φησί· καὶ ἀπ
κῶ ἵνα μὴ ὄξολοθρεύσης τὸ σπέρμα μου, καὶ μὴ ἀ
φανίσῃ τὸ ὄνομά μου, ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου· καὶ
ὤμοσε δαυὶδ τῷ σαοὺλ· τοσαῦτα ἐποίησε καὶ ἀ
ποθάνῃ· ὅτι οὐ τῶν μυριάδων ὄνων ἐγὼ μόνος· τοῦ
φύγῃ σε πρωκαλῇ· καὶ ὅμοι τὰ τὴν θύρας τῆς αὐλῆ
ῶν, τοῦ ἀποθρέξουσι· μεταδοῦναι φιλίας,
ἐκείθεν· ὃ τοσαῦτα ἐν τοῖς καὶ τὰ τοῦ σὺ
λὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς μαφοθυμίαν, ἵνα δὴ τοῦ τὸ
τοῦν αἰχμαλωσίαν ἀποστρέφῃ·

Πολλῆς καὶ οὖ τος ὁ ὁρκισμοῦ ἀπὸ λαυσι· σω
σι δὲ βίβων γὰρ τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ ὁρίμῳ, ἐ
μόνου τοὺς οἰκέους, ἀφυλάκτους ὄντας προσ
κόντων ἐκωλύοσιν, ἀπὸ καὶ τὰ ὕδρωφωκίσθη
νομῶ ας δι ἐκπεσόντα βλαβας· τὸ γὰρ οἱ πο
λεμίους ἰὼ ἀβίγαν ἀνῃρέθαξαν· ὅτι φαθοὶ ἐ
μῖν οἱ ἀνδρωσφόν· καὶ γὰ πάσκω κωλύσαν ἐμὲ

ὀυδὲ ἐπὶ τοῖς τοσαῦτα χαρίσματα τὰς ἡμέρας
ἀς ἡμεῖς παρ' ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψυχαῖς ἡμᾶς ἐναργῶς
ὡσπερεὶ ἔλεγχος ἦσαν πορίζουσας. καὶ τὰ μὲν ἡμέρᾳ καὶ τὴν
νύκτα τοσαῦτας τὰς ἡμέρας οὔσας. ἡμῖν δὲ ὡς ὀργυιὰ
σία, τοσαύτη ἡδυπάθεια τις, μερίς. καὶ τὰ μὲν τοσαῦτα
ἐν ἀναγκαίων μεμουσα. ὀρᾷς γὰρ χάριν ἔχῃ
τὰ τοιαῦτα ῥίζα, ἐν ὀφθαλμοῖς σου, τοῖς τοιοῖ
δὲ οὐ σου δεῖται. ἡδὺ δὲ φόρτα ταῦτα τὰ ῥήματα,
ὧν παρὰ τῶν προσαντούτων προσφορημάτων Ν,
ἀλλὰ θηρίων αὐτῶν. γ μόνου οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλὰ
καὶ προσωποῦ πρωτοπος. ἡ ἐγγράφῃ δεῖ, καὶ ἡ
ὡς ἴκανοί, σύμφορον τὸ τοῦ ἡμέρου οἱ φοῖνοι δύχοι
οἱ ἀπολορδάσουσιν ἀπὸ τῶν σωτῶν κυρίων
αὐτῶν. ὧν δὲ ὀργισθῶν τοίνυν ἐπὶ νοῦν ὃ δεῖ
μεμνημένος. καὶ τῆς παροινίας ἀπούσας, ὧρ
μησεν δὲ τρίσαλμος. ἐλογήσαλογράφῳ ὁμῶσα
ὑλ, ἔχειν ἀφορμὴν τῆς ἀδηκίας, τῶν δικαίων
καὶ τὸν φθόνον τῆς βασ. ὃ δὲ ὡς δὲ οὐδεμίαν προ-
φασιν ἔχων, ἀπαζουσίας. ταῖς ἐχθίσταις λοιδορί-
καὶ αὐτοῦ ἐχρήσατο. ἡ δὴ ποτε, ὁμωμο-
κώς. καὶ αὐτοῦ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πλέονας
παρέρχεται ὅρκον.

μὴ γὰρ ὄρκος. τοῦ δικαίου θυμοῦ. ἡ δὲ φθόνου,
τοῦ σωφρονος λογισμοῦ. ὀξαλμωσε γὰρ τῆς ἀπα
γαὶ τῶν ἐκ. ὥρισαν τοῦ ἡμῶν. ἀμφοτερογάρ
βλῶσι τῆς ἀπλήκτου τόνου, ἢ τοσοῦτον

ὀρ[ϑ]ὰ σὰ ϑαυφόνου· τὸ δὲ ὕφι καὶ τὰ λοιπὰ ὅλ-
κωλας ἁρμώνιον· τὸ δὲ ὀμφρ; ἡ ὀμφροῦσθαι
τοῦ ὕφι· μεμαθήκαμεν δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐ-
ξηκοντάπροφητίδας· τὸ δὲ ναβλὸν ὄνομα ἐστὶ ὠιδῆ-
δαφωνὼν μεταβαλόμενον, τὰ λάφροσύνα σκο-
λίζει· τοῦτο γὰρ ἡ ἀβιγαία δεδοκίληκεν· καὶ ψαλ-
βλος σὺν ὑβραϊκῶν ὀνομάτων· ὅλ᾽ ἀκωλας·
ὅλ᾽ ὑφί· ναβλὸν ὄνομα αὐτῷ καὶ ἀπόρρητα
μετ᾽ αὐτοῦ· τὰ αὐτῷ δὲ ὑπάρχει ἀνοσίαν· ἀτορρή-
ον τος γὰρ τοῦ ἀγίου καὶ ὀβσυνόμενος, τὸ τῆς ἀ-
φροσύνης ἐπιγίνεται πάθος· τὸ δὲ ἀθῶς ἐκκε-
χυσία ἀπ᾽ ἐκ, τοῦ μὴ ἐλθεῖν σὺν ἐξ αἷμα ἀθῷον· καὶ σὺ
ζῆν τὰ χάρασσοι, τοῦ γὰρ ζῆν φρήνα· ἀντὶ τοῦ, ἵνα
μὴ μώσωσιν ἐκ τῆς μιαιφονίας ἀναστηθῇ· καὶ τὸ,
γ᾽ κάστνοι βολιγμοῦ, νῦγμὸς ὁ ἀκωλας φρὴν
ἀνίπταται δὲ ἀπὸ τοῦ σωφρόνας ἀπὸ σας· τὸ δὲ
βαραχῆς, ὀργυιὸς ἦν· τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ σασὶ φρ᾽
μώου· ὀργυιὰ οὖν ἡ ἀποκωλύουσα μέρη
ἐν ταὐτῷ τῷ μέρει τοῦ μὴ ἐκθεῖν αἵματα, καὶ σῶσαι
τὰ χάρασσοι ἐμοί· ἀκάτη μὰ φασὶ εἶναι ὑ-
πολαμβάνω· οἱ γὰρ ἄποροι ἁρμονῦται, μὴ μώσωσιν
φρήνασιν, ἀντὶ τοῦ, μὴ μώσωσι μὲ λαχ᾽· τοῦ μὲν
τοι καὶ μὲ βίος ὁ καθ᾽ ὑμᾶς, ἐν τῷ ϑα, ὁ
τὸ ὄρος, φρήνα, ἀπὸ μονῆς· μέχρι τοῦ
νῦν, ὅτως ὀνομάζομεν· ἐν τῷ ὠκεανὸν φασί,
τὸν ναβλα·

πῶς νοητέον. τὸ δὲ οὐκ ἐπάξιον ἐν τῇ χαμαιτύπῃ.

Ἀμπύκημά ἐστι κόσμος κεφαλῆς. ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι. κεφαλῇ τρομερῷ, σημειοῦται δέ, ὅτι μέσως τοῦ στόματος καὶ ἀκμῆς κεῖται τοῦ βασιλέως. καὶ πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τέτριζεσθαι καὶ τοῦτο μᾶλλον. ἀληθέστερον δὲ ἀναγνωστέον φωνῇ δὲ φῇ λαῷ, πρὸς ἀβιμέλεχ, τὸν χιτῶνα. καὶ πρὸς ἀβεσσαλὼμ τοῦ σαρούα. ἀδελφῶν ἰώβ. λίαν δὲ ἀρμόττονται μετὰ μικροῦ ἔστιν ὃ παρεμβολὴν πρὸς σαοὺλ. τοιγὰρ τοιοῦτόν τι ὠνείδιζον, ὡς μετὰ ζῆλος τῆς σφαγῆς. ἐπάξιον ὁ βασιλεύς. ἀλλ' ἀδοκήτως μὲν ἁρπαγείς. ἐφήλατο δὲ τοῦ σώφρονος καὶ σωφρονοῦντος ἀπολαβὼν δὲ καὶ τοῦτο ἐποίησεν. ἀλλὰ καὶ τὸν ἀβεσσαλὼμ τοῦτο ἐποίησαν βουληθέντα μὴ κωλῦσαι. φωνῇ γὰρ φῇ πρὸς αὐτούς. μὴ δι' αφθαρης αὐτοῦ. ὅτι δὲ ἐποίησε χάριν αὐτοῦ ἐπὶ χρόνον. καὶ ἀφῶ φήσονται. πῶς νοητέον. εἰ ἀνὴρ τῆς παῖ αὐτοῦ, ἢ μὴ αὐτοῦ ἦλθε καὶ ἀπροσδόκητα καὶ τὰ ὄζης.

Τὸν τοιοῦτον αὐτοῦ τὸν φρήλατον σημαίνω τὸν γλώ. ὧν καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν αἰγυπτίων ὠνόμασε μένα. καὶ ὁ λαὸς ἐν τῷ ὀρήμῳ πολλῶς καινὰ βαλὸν ἁρμῇ. τὸ δὲ ἧκεν αὐτοῦ ἦλθε. τὸν καταφθορὰν θανάτου γίνεσθαι τὸ φῦλον. ἢ ἐκ τῶν μονῶς ἢ ὄζειν ὀρφᾶς ἢ τὸν σὸν εἰκῆ μὴν χύμων τὸν ἀνάσαντος. ὁ δὲ πολέμῳ γινό-

μνος· βίαιος μᾶλλον ἐστίν· ὁρρωμένοι γὰρ τὰ
σώματα καὶ λιπόντες· τὸ μὲν ὄρος καὶ τοῦ ὕ-
δατος τὸν φανὸν ἐκφοβοῦσι· θαυμαστῶς· ἵνα
τὸν μεγαλομεμψίαν πάλιν ὀργισθῇ ἀνὶ τῶν ξε-
νοπαραχρῆσθαι ὁ συγγραφεύς· τὸ δὲ ἀνεμπόρι-
στον προμηνύει· φρικώδεις γὰρ ὅλως πάντες ἐκ φόβου
ἀποπήγαίαν· ὅλιγαμβος δὲ ὑπέπεσον ἐκ πάν-
τοις· ἀξιολογώτατα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ προφήτου τὰ
ῥήματα· σκληρὸν γὰρ ὡς ποιητὴς τοῦ δύσμορους
, βασιλέως κινδυνεύειν· ξηραίνεσθαι φησίν· ὀλιγοί
, θανάτου ὑμᾶς οἱ μὴ φυλάττοντες τὸν κύριον ἡμῶν τὸν
, βασιλέα· τὸν χριστὸν αὐτοῦ· καὶ πρὸς τοῦτοις φανῶς
, φοβηθήσεται ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου τοῦ βα-
, σιλέως· τοῦτο δὲ ξηρὸν ὄρος καὶ τὸν φανὸν· ἐπὶ δὲ
, τοῦτοις ὁ θαλάσσης καὶ ταμιεύσηρος· τὸν φω-
, νὴν ἐπὶ γνοῖς, φρικώδη φωνήσουσιν αὐτὴν τὸν ὄχλον τοῦ
, ὑπολαβόντος ὅθεν ἐστὶν ἀνήρ· φωνὴν μεγάλην
, βασιλέως· καὶ τῆς βασιλικῆς χερσὶ συναγω-
, νιζομένης· καὶ τῆς πολιτικῆς χαρίτος ἀπολαυούσης,
, δοῦλον ἑαυτὸν ὠνόμαζε γεγενῆσθαι τῆς χάρι-
, τος· καὶ τοῦ δεσπότου τοῦ αἵματος, ἐξ ἀπράκτου
ἐπὶ τῆς σφαγῆς ἐπὶ μὲν φυλακὴν πρόσω· ἵνα δὴ τοῦτο
καταδιώκῃ ὅπως μὴ ὁ βασιλεύς· ὁ τοίνυν τοῦ ὄχλου
ἀπόστολος· δήμαρχον κλῆσιν ἀναμοίκαια σύρῳ φη-
καινῶν χρόνου δὲ τῶν δεσμῶν ὅπως μου ὁ βασιλεύς· ἰδοὺ
ματα τοῦ ὄχλου ἀπόστολος· ἐὸ δὲ ἐπὶ σφαγὴν ἐπὶ μὲ-

ὅς φραν φήνῃ θυσίασον· φησὶ γὰρ οἱ αὐτῶν ὁ ποιμὴν
ταῦρός ἐστι σὺ δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων· ὥφη δὲ καὶ τὸν ἀετὸν
λιὼ αὐτοῖς ἐπορεύσατο· ὅτι ἐξέβαλόν με οἱ ἐμ-
πρόσθεν μὴ ἐπιτρέψαι με κληρονομῆσαι αὐτῶν· λέγοντες
πορεύου καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν ὁδοῖς· τοῦτον δὲ, οὐσι
ἀρνημάτων ἥλιον· καὶ ὁ λαμπρασμάτων ἀναγκα-
ζουσι λῶ· πάντοθεν γὰρ αὐτὸν ἐκλαύνοντες, ἀν-
γκωνίτην ἐποίησον· ἵστασι τῶν ἀποφύλων πόλεις
ὀχυρὰς κατασφάλλειν· ἀποδώσω δὲ καὶ τὸ ὄρος
καὶ τὸν φαγόν· καὶ ὁ κύριος ἐν τῷ ὁράματι εἶπεν
αὐτῷ τάδε.

Τί σοι πρὸς τὴν τῆς τιλου τῆς
τοῦ σαμουὴλ οὐχ ὑμᾶς ὑμπροσθεν πάλιν ἀν-
τῆς ὑμνῳδῶ.

Μάλιστα καὶ λίαν ἐπαισχύμενον ὁλην ἔχειν
λιὼ μὴ ἀπὸ μνημοσύνης τῆς τοῦ σαμουὴλ τιλου.

πῶς τὰ κατὰ τὸν ὑμνογράφον τὸν κ.

Τινὲς φασὶν ἀληθῶς αὐτὸν ἀνευνηοχέναι τῷ σα-
μουὴλ· τινὲς δὲ τοῦτον μὴ τὸν λόγον ἀνέχεσθαι·
δαίμονα δέ τινα λαοπλάνον, ὥφασαν ὀφεῖ-
λειν τὸ χρῆμα τοῦ σαμουὴλ καὶ φάσμα ἀπομαλῶς ἀπάγειν
τοὺς σαμουὴλ φρενοβλαβεῖς· ἀγνοῦσι δὲ τὸν χρόνον τῆς ψυ-
χοσαμουὴλ τιλου τῆς· ἐγὼ δέ, τὸ μὲν πρῶτον ἀνόσιον
ἡγοῦμαι καὶ σιαφθορᾶς ἄξιον πάσομαι γάρ, τὰς νε-
κρομαντείας ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀναγινωσκούσας·
μὴ τοίνυν προφῆ· καὶ τοσοῦτον περὶ τούτου· ἐπὶ γὰρ
τὸν ἐν ἄνω τόπῳ χωρίον ἀναγουσῶν ψυχαί·

πρὸς μὲν οὖν σαμψὼν σωσμάτων ἀναιρεῖν.
τοιγάρτοι, καὶ μὴν ὅλως ἐς τοῦτο σαυτὸν ἐχέτω
τὰ ἐγγαστρίμυθος ἔχειν. τὸ δὲ μὴ ὀνειδίζειν
λοιδορίας ἕνεκα τὸν ἀνόσιον γὰρ καὶ τοῦτο ἀναδύ-
ψαι πραττόντες λόγον. ψυχῆς τῶν μεγίστων μέλειν
ὑπέλαβον προρρηθέν. καὶ τοῦτο χάριν αὖ τοῖς
τοῦ ψόλοδος ὅσοις καλοῖς, ἀνέθηκαν δαίμοσιν ἐμοὶ
ἀναλοῦν ἐς τὸν παλαμῶνα τὸν βίβλον. ὅρον
οὕτως φρενόλα, τοῦτο ἱστορίαν συγγραφάμενον.
καὶ τὸν σαοὺλ, ἐν τοῖς ἀνομίαις αὐτοῦ.
αἷς ἐνόμησεν κῶν καὶ τὸ λόγιον κῶ. διὸ οὐκ ἐφυ-
λάξεν αὐτό. καὶ διὸ ἐπορεύθη σαοὺλ ἐν
τῇ ἐγγαστρίμυθῳ. τοῦ ἐκζητῆσαι. καὶ ἀπεκρίνατο
αὐτῷ σαμουὴλ ὁ προφήτης. καὶ οὐκ ἐζήτησεν ἐν κῶ.
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. δηλονοτοίνυν ἐν δὲ θεν.
ὡς αὐτὸς ὁ ἐν ὅλων θς. ἀφανίσας ἐξ ἐν βυ
λῆς τὸ ἔθος τοῦ σαμουὴλ. ὀξύνυγμον ἀπό-
φασιν, τὸ τῆς ἐγγαστρίμυθος ἔρασαι τοῦτο δὲ ὧν θς
ἀπὸ τοῦ θῦ. καὶ διὰ τῶν ἐναντίων ὀξυνυγμοῦσι
τὸν φῦφον. ἀποδοκιμάζοντος γὰρ τοῦ λέγοντος. καὶ ἀπ
ὸ τῆς θεοῦ πρὸς τὸν φον τὸ προφήτου, ἐμοὶ κῦ ἀπ
κρίθη μοι αὐτῷ. οὕτω καὶ διὰ τοῦ βαλαάμ,
ὀρθρίζοντος λαοῦ. καὶ διὰ τοῦ ἰσραὴλ σκηνὰς κατ' ἐκ
φυλὰς ὁρῶντος τὰ ἐθνικὰ. καὶ τῶν τῆς οἰκουμέ-
νης προφητῶν ἀποριαν. διὸ μισαρουπνς φθε
γξαμένου. ἀπὸ τοῦ παναγίου τῶν ἐνορχή-

σαντος· ἐ τοῦ δὲ ὁ λίνες χρὴ τῶν περὶ ἡμῶν ὑ-
πολήψασι· πρόσ γουν μήζω καὶ περὶ τούτου βρα-
δυτέρων· πρὸς τοῦτο σύγγραφος ὁ λι σύνταις
ἡμῶν ἐπιστήμαις· συναθροίζουσι νοῖ ἀπὸ φύλοι τὴ-
σφυμβολαὶς ἀνθρώπων ἐπὶ ἰπλ· καὶ ὁ ξὸ χρὴ τὰ καὶ πα-
ρεμβάλλουσιν ἡ σοσμαὶ· καὶ συναθροίζουσα-
ὁυλ· πάντα ἄνθρα λὴπλ· καὶ παρεμβάλλουσιν
συμβουλή· καὶ ἡ δι σάδυλ τῶν παρεμβολῶν σὺν
ἀνθφύλων· καὶ ἐφορμήσηι καὶ ὁ ξὲ σηι καρδία-
ἄνθρου, σφόδρα καὶ ἐ τοιμρώ πησεν σάδυλ δὲ τοῦτῶ·
καὶ οὐκ ἀτενίσηι ἀνθρώπως· καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις δ'
ἐν τοῖς δηλοῖς· καὶ ἐν τοῖς προφήταις· δήλους
δὲ ὑκάλεσε τὰ δὲ τοῦ ἐφορμὴ σημαινόμενα· καὶ
ἡ τῶν σάδυλ τοῖς παισὶν ἄνθρου· ζητήσατε μοι ἐγγρα-
στρίμυθον· ἐφορμήσηι γὰρ φησὶ καὶ ὁ ξὲ σηι καρ-
δία ἀνθρου σφόδρα· λ' τοιχθὼν πρὸς τῶν ἐγγαστρί-
μυθον καὶ τὸ ἡνεκρόμαντιν· τῶν ἀπὸ φασὶν ἐ-
τοῖς παραυτίκα· δ' τενύκτωρ φωὶ· ἰνίκα λὰ
θραιοπλαλεῖ τῶν τὸ στρατόπεδον, τῆς ἐγγαστρι-
μύθου τοῦ δόμενος παρεμβάλλει· δ' τιδὲ τὰ σάσης τῆ
ἡμέρας ἰκάνης· ὁδεὰμενος δὲ τῆς ἐγὼ αι πὸς τῶν
παραλημψὶν ἐσόμενον· καὶ δὲ ανῦν ἱκρόσασ;
παλύαρε τῶν παράταξιν· τοῦ δὲ γὰρ ἐσόδαξεν
ἡ ἱστορία· καὶ προσύνεγκεν ἐνώπιον σὺν τοῖ
ἀνθρου καὶ ἐφάγου· καὶ ἀναστάντες λ' τῆλθον
τῶν νυκτὸς ἀκάνων· ἡ λὰ τοῦ φωτὸς ἀναχόντος

γέλου συν παραλαξις. ἀληθῶς τοίνυν λιπέ
ρρησις. ὅτι αὔριον οὐ φανῇ. καὶ ἰωνα θαν
ὄψεσθε, μεταξὺ καὶ τῶ παρεμβολῶ ἢ, ὡ
σπερ ἐς χεῖρας ἀλλοφύλων. τοῦτων δὲ οὐδὲν
τοριῶν ὅλος σαμουὴλ προφήτης ἀναμένουσιν
βασιλῆ τῶν ἑβραίων. τοῦ δὲ ἰωνα θαν, ἀλλ᾽ ἐν
ἐπιθυμίαν ἐποιήσατο μνήμης. εἰ γὰρ ἦν καὶ τοῦ ἰωνα θαν
καὶ αὐτοῦ, πρὸ τοῦ τοῦ ὄχλου. καὶ τοῦ λαοῦ τῶν
ἦσαν. καὶ ἐν ἀλλοφύλων τῶν ἡμῶν. ἀλλ᾽ ὑπο
τοῦτο οἱ τοιοῦτοι ἐν ἐξόμματα ξύλα θυμᾶς
τῆς γραφῆς ἀναλαβόντες τῶν τοριῶν τοῦ πολέμου
δηλοῦσιν. καὶ σωιδὴν οὐκ ἀγνοοῦσιν. ὅτι καὶ
τοῦ σαμουὴλ τῶν τηλαυγῶν προφητῶν οἱ τοριογρά-
φος. παλαιὰ τὰ πρὸ ἐφυδηγήματα. καὶ
σαμουὴλ ἀπέθανε. καὶ εἰκότως αὐτοῦ τὰς ἡμέ
καὶ θάπτουσιν αὐτοῦ ἐν ἁρμαθαὶμ τῶ πόλει αὐτοῦ.
ἀνέλαβε δὲ τοῦτο τὸ δηλούμενα. ἵνα ὡς ἐφωτάνα
τὰ τῶν ἐπαγγέλμενον δηλήσοντα. ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ
τὸν πόλεμον ἀνέλαβε συνταγὴν δέξη. ὅπως οἱ
σαρδαναῖοι ἐν ἀλλοφύλων, σύμπραξάξασθαι
τοὺς δαυῒδ. ὡκωλύσαν ὅπως δὲ τῶν πεδίλαν να
ταλαβών, ἀναδέσαν ὀρθρεμεγαλομηνίῳ. καὶ ὁδὶ
δωξας τοὺς ἀμαληκίτας, καὶ πανώλεθρος συνέπεσον
καὶ τῶν ὀλίγων καὶ πονηρῶν σὺν αὐτοῖς. καὶ τὰ
λάσαν τῶν ὑπαντήσασαν. τῶν τοῦ καὶ τῶν ἐκεί-
νων. αὐτὴ καὶ οὕτω τοῦτο τὸν πολεμικὸν δηλήμα.

ἀνέχ᾽ τὸν περὶ τοῦ πολέμου τῶν ἀνοφύλων
λόγων· καὶ ἐδόξεν, ὅπως ἐωνα θανάσα
οὐ λάνηρέθησαν· μαρτύρησε τῷ χρόνῳ· καὶ ἡ
ἵππος τῷ τῶν βασιλέων ἀρχὴ· ἐγκύκλῳ γράφῃ·
, μετὰ τὸ ἄπο θανεῖν σαοὺλ· καὶ δαβὶδ ἀνέστρεψε
, ἐν τῷ ὠνὸν τὸν ἀμαλὴκ καὶ ἐκάθισε δαβὶδ· ἐν σικε
, λάγ· ἡμέρας β· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
, καὶ ἰδοὺ ἄνηρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ
, ἰσραὴλ μετὰ σαοὺλ· καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρω
, γότα· καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο
ὡς ἥκειν αὐτὸν πρὸς δαβὶδ· καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν· καὶ εἶπε δαβὶδ
πρὸς αὐτόν· πόθεν ἥκεις; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἰσραὴλ ἐγὼ ἀποδιδράσκω·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν δαβὶδ· τί τὸ ῥῆμα τὸ γενόμενον;
ἀνάγγειλόν μοι· καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ
πολέμου· καὶ πολλοὶ ἔπεσον ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον·
καὶ σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανον·
καὶ εἶπε δαβὶδ πρὸς τὸν νεανίσκον τὸν ἀπαγγέλλοντα
αὐτῷ· πόθεν οἶδας ὅτι ἀπέθανε σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν
ὁ υἱὸς αὐτοῦ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον
αὐτῷ· συμβεβηκὼς συμβέβηκα ἐν τῷ ὄρει γελβουε·
καὶ ἰδοὺ σαοὺλ ἐπεστήριζεν ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ·
καὶ ἰδοὺ ἅρματα καὶ ἱππεῖς κατεδίωκον αὐτόν·
καὶ ἐπέστρεψεν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδέν με καὶ ἐκάλεσέ
με· καὶ εἶπον· ἰδοὺ ἐγώ· καὶ εἶπε πρός με· τίς εἶ σύ;
καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀμαληκίτης ἐγώ εἰμι· καὶ εἶπε πρός
με· στὰς ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ θανάτωσόν με· ὅτι ἐκράτησεν
ἐμὲ ἡ ὀδύνη, ὅτι ὅλη ἔτι ἡ ψυχή μου ἐν ἐμοί·
καὶ ἔστην ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι
ἔγνων ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν·
καὶ ἔλαβον τὸ διάδημα τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
καὶ τὸ ψέλιον τὸ ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ
ἐνήνοχα ὧδε πρὸς τὸν κύριόν μου· καὶ ἐκράτησε
δαβὶδ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτά·
καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐκόψαντο
καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως ἑσπέρας
ἐπὶ σαοὺλ καὶ ἐπὶ ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τὸν λαὸν κυρίου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰσραὴλ
ὅτι ἔπεσον ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ εἶπε δαβὶδ πρὸς τὸν
νεανίσκον τὸν ἀπαγγέλλοντα αὐτῷ· πόθεν εἶ σύ;
καὶ εἶπεν αὐτῷ· υἱὸς ἀνδρὸς προσηλύτου ἀμαληκίτου
ἐγώ εἰμι· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν δαβὶδ· πῶς οὐκ ἐφοβήθης
τοῦ ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρά σου τοῦ ἀποκτεῖναι
τὸν χριστὸν κυρίου; καὶ ἐκάλεσε δαβὶδ ἕνα τῶν
παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπε· πρόσελθε καὶ ἔμπεσε
ἐπ᾽ αὐτόν· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε·
καὶ εἶπε δαβὶδ πρὸς αὐτόν· τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν
κεφαλήν σου· ὅτι τὸ στόμα σου ἐλάλησε κατὰ σοῦ
λέγον· ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου·
καὶ ἐθρήνησε δαβὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ σαοὺλ
καὶ ἐπὶ ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ εἶπε τοῦ
διδάξαι τοὺς υἱοὺς ἰούδα τόξευμα· ἰδοὺ γέγραπται
ἐπὶ βίβλου τοῦ εὐθοῦς· καὶ εἶπε· προσώπου
ἰσραὴλ τοὺς τραυματίας σου ἐπὶ τὰ ὄρη σου
τέθνηκαν· πῶς ἔπεσον δυνατοί; μὴ ἀναγγείλητε
ἐν γὲθ μηδὲ εὐαγγελίσησθε ἐν ταῖς πλατείαις
ἀσκάλωνος· μήποτε εὐφρανθήσονται αἱ θυγατέρες
τῶν ἀλλοφύλων· μήποτε ἀγαλλιάσονται αἱ θυγατέρες
τῶν ἀπεριτμήτων· ὄρη γελβουε μὴ δρόσος μὴ
ὑετὸς ἐφ᾽ ὑμᾶς μηδὲ ἀγροὶ ἀπαρχῶν· ὅτι ἐκεῖ
ἐρρύπωσαν ἀσπίδες δυνατῶν· ἀσπὶς σαοὺλ ὡς
μὴ ἐν ἐλαίῳ· ἀπὸ τραυμάτων αἵματος δυνατῶν·
τόξον ἰωναθὰν οὐκ ἐπιστρέφετο εἰς τὰ ὀπίσω·
καὶ ῥομφαία σαοὺλ οὐκ ἐπανήκει κενή· σαοὺλ καὶ
ἰωναθὰν οἱ ἀγαπητοὶ καὶ ἡδεῖς ἐν ζωῇ αὐτῶν·
καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεστάλησαν· ὑπὲρ
ἀετοὺς ἐκούφισαν καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταίωσαν·
θυγατέρες ἰσραὴλ ἐπὶ σαοὺλ κλαύσατε τὸν
ἐνδυσάμενον ὑμᾶς κόκκινα μετὰ τρυφῆς ὑμῶν·
ὃς ἀνέβιβασε κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν·
πῶς ἔπεσον δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου·
ἰωναθὰν ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν σου τραυματίας·
θλίβομαι ἐπὶ σοί, ἰωναθὰν ἀδελφέ μου· ὡραῖος
καὶ ἐπιθυμητὸς ἐν ἀγάπαις σου ὑπὲρ ἀγάπην
γυναικῶν· ὡς μήτηρ ἀγαπήσει τὸν υἱὸν αὐτῆς
οὕτως ἠγάπησα ἐγώ σε· καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ
ἀποθανεῖν σαοὺλ καὶ δαβὶδ ἐπηρώτησε τὸν κύριον
λέγων· εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων τοῦ ἰούδα;
καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν· ἀνάβηθι· καὶ εἶπε δαβὶδ·
ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπε· πρὸς χεβρών· καὶ ἀνέβη
δαβὶδ ἐκεῖ καὶ αἱ δύο γυναῖκες αὐτοῦ· ἀχινοὰμ
ἡ ἰεζραηλῖτις καὶ ἀβιγαία γυνὴ ναβὰλ τοῦ καρμηλίου·
καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ ἀνήγαγε δαβὶδ
ἕκαστον μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ κατῴκησαν
ἐν ταῖς πόλεσιν χεβρών· καὶ ἦλθον οἱ ἄνδρες
ἰούδα καὶ ἔχρισαν ἐκεῖ τὸν δαβὶδ εἰς βασιλέα
ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα· καὶ ἀνήγγειλαν τῷ δαβὶδ
λέγοντες· ὅτι οἱ ἄνδρες ἰαβὶς γαλαάδ εἰσιν οἱ
θάψαντες τὸν σαοὺλ· καὶ ἀπέστειλε δαβὶδ
ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἄνδρας ἰαβὶς γαλαάδ καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι
ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο μετὰ τοῦ κυρίου
μετὰ σαοὺλ τοῦ χριστοῦ κυρίου καὶ ἐθάψατε
αὐτόν· καὶ νῦν ποιήσαι κύριος μεθ᾽ ὑμῶν ἔλεος
καὶ ἀλήθειαν· καὶ ἐγὼ ποιήσω μεθ᾽ ὑμῶν τὸ
ἀγαθὸν τοῦτο ὅτι ἐποιήσατε τὸν λόγον τοῦτον·
καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ
γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως· καὶ νῦν ἰωναθὰν
ὁ υἱὸς σαοὺλ τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ὑμεῖς καὶ
ὁ οἶκος ἰούδα ἔχρισαν τὸν δαβὶδ ἐκεῖ εἰς βασιλέα
ἐπ᾽ αὐτούς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι αὐτοὺς
ὅτι ἔθαψαν τὸν σαοὺλ οἱ ἄνδρες ἰαβὶς γαλαάδ·
καὶ ἀβεννὴρ υἱὸς νὴρ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως
σαοὺλ ἔλαβε τὸν ἰεβοσθὲ υἱὸν σαοὺλ καὶ διεβίβασεν
αὐτὸν εἰς μαναείν· καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ
γαλαάδ καὶ ἐπὶ τὸν γεσσουρεὶ καὶ ἐπὶ ἰεζραὴλ
καὶ ἐπὶ ἐφραὶμ καὶ ἐπὶ βενιαμὶν καὶ ἐπὶ πάντα
ἰσραήλ· υἱὸς τεσσαράκοντα ἐτῶν ἰεβοσθὲ υἱὸς
σαοὺλ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐπὶ ἰσραήλ·
καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν· πλὴν οἶκος ἰούδα
ἦσαν ὀπίσω δαβίδ· καὶ ἐγένετο ἀριθμὸς ἡμερῶν
ἃς ἐγένετο δαβὶδ ἐν χεβρὼν ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα
ἑπτὰ ἔτη καὶ ἓξ μῆνες· καὶ ἐξῆλθεν ἀβεννὴρ υἱὸς
νὴρ καὶ οἱ παῖδες ἰεβοσθὲ υἱοῦ σαοὺλ ἐκ μαναείν
εἰς γαβαών· καὶ ἰωὰβ υἱὸς σαρουιὰ καὶ οἱ παῖδες
δαβὶδ ἐξῆλθον καὶ συνήντησαν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν
κολυμβήθραν γαβαών· καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐκ τοῦ
μέρους τοῦτο καὶ οὗτοι ἐκ τοῦ μέρους τοῦτο
ἐπὶ τὴν κολυμβήθραν γαβαών· καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ
πρὸς ἰωὰβ· ἀναστήτωσαν τὰ παιδάρια καὶ παιξάτωσαν
ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν ἰωὰβ· ἀναστήτωσαν·
καὶ ἀνέστησαν καὶ διέβησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν
δώδεκα τοῦ βενιαμὶν καὶ τοῦ ἰεβοσθὲ υἱοῦ σαοὺλ
καὶ τῶν δώδεκα τῶν παίδων δαβίδ· καὶ ἐκράτησεν
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ
καὶ ἔπεσον ἐν τῷ αὐτοὺς ἅμα· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος
ἐκεῖνος ἀγρὸς τῶν ἐπιβούλων· καὶ ἐγένετο
πόλεμος σκληρὸς σφόδρα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
καὶ ἐπάταξεν ἀβεννὴρ καὶ οἱ παῖδες ἰσραὴλ
ἐνώπιον τῶν παίδων δαβίδ· καὶ ἦσαν ἐκεῖ τρεῖς
υἱοὶ σαρουιὰ ἰωὰβ καὶ ἀβεσσὰ καὶ ἀσαήλ·
καὶ ὁ ἀσαὴλ κοῦφος τοῖς ποσὶν ὡς μία τῶν
δορκάδων τῶν ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ἐδίωκεν ὁ ἀσαὴλ
ὀπίσω ἀβεννήρ· καὶ οὐκ ἐξέκλινεν ἐκ δεξιῶν
οὐδὲ ἐξ ἀριστερῶν ἐκ τοῦ ἀβεννὴρ· καὶ ἐπέβλεψεν
ἀβεννὴρ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπε· σὺ εἶ ἀσαήλ;
καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι· καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς αὐτόν·
ἔκκλινον σεαυτὸν ἐκ δεξιῶν σου ἢ ἐξ ἀριστερῶν
σου καὶ ἐπιλαβοῦ σεαυτῷ ἑνὸς τῶν παιδαρίων
καὶ λάβε σεαυτῷ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἠθέλησεν ἀσαὴλ ἐκκλῖναι ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ
προσέθετο ἔτι ἀβεννὴρ τοῦ εἰπεῖν πρὸς ἀσαήλ·
μὴ ἐκκλῖνον ὀπίσω μου· ἵνα μὴ πατάξω σε
εἰς τὴν γῆν· καὶ πῶς ἀνακαλύψω τὸ πρόσωπόν
μου πρὸς ἰωὰβ τὸν ἀδελφόν σου; καὶ ἐκκλίνας
οὐκ ἐξέκλινεν ἀσαὴλ ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν ἀβεννὴρ τῷ ὄπισθεν τοῦ δόρατος εἰς τὴν
πέμπτην καὶ διῆλθε τὸ δόρυ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ
ἔπεσεν ἐκεῖ καὶ ἀπέθανε ἀντ᾽ αὐτοῦ· καὶ πᾶς
ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔπεσεν ἐκεῖ ἀσαὴλ καὶ ἀπέθανεν
ἀντ᾽ αὐτοῦ ἔστη· καὶ ἰωὰβ καὶ ἀβεσσὰ ἐδίωκον
ὀπίσω ἀβεννήρ· καὶ ἔδυ ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐλθεῖν
αὐτοὺς ἕως τοῦ βουνοῦ ἀμμὰ τοῦ ἐπὶ προσώπου
γαὶ ὁδὸν ἐρήμου γαβαών· καὶ συνήχθησαν οἱ
υἱοὶ βενιαμὶν ὀπίσω ἀβεννὴρ καὶ ἐγένοντο εἰς
μίαν συστροφὴν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κορυφὴν βουνοῦ
ἑνός· καὶ ἐβόησεν ἀβεννὴρ πρὸς ἰωὰβ καὶ εἶπε·
μὴ εἰς τέλος κατακόψει ἡ ῥομφαία; οὐκ οἶδας
ὅτι πικρὸν ἔσται ἐν τοῖς ἐσχάτοις; ἕως πότε
οὐκ εἶπας τῷ λαῷ τοῦ ἀποστῆναι ἕκαστον ἀπὸ
ὀπίσω τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; καὶ εἶπεν ἰωὰβ·
ζῇ ὁ θεός, εἰ μὴ σὺ ἐλάλησας, ὅτι τότε πρωὶ
ἀνέβη ὁ λαὸς ἕκαστος ἀπὸ ὀπίσω τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· καὶ ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ
ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ διέβησαν τὸν
ἰορδάνην καὶ διῆλθον ὅλην τὴν διατομὴν καὶ
παρεγένοντο εἰς μαναείν· καὶ ἀβεννὴρ καὶ οἱ
παῖδες ἰσραὴλ ἐπατάχθησαν ἐνώπιον τῶν παίδων
δαβίδ· καὶ ἐγένοντο οἱ ἐπατάχθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ εἰκοσὶ καὶ ἑκατὸν ἄνδρες· καὶ ἀσαὴλ
ἀπέθανεν ἐκεῖ· καὶ ἐκόπη ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ
μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβον τὸν ἀσαὴλ καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ πατρὸς αὐτοῦ ἐν βηθλεέμ·
καὶ ἐπορεύθησαν ἰωὰβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ
ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡμέρα
ἐν χεβρών· καὶ ἐγένετο πόλεμος μακρὸς ἀνὰ μέσον
οἴκου σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον οἴκου δαβίδ· καὶ
δαβὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο καὶ ὁ οἶκος
σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει· καὶ ἐγένοντο
τῷ δαβὶδ υἱοὶ γεννώμενοι ἐν χεβρών· καὶ ἦν
ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ ἀμνὼν ἐκ τῆς ἀχινοὰμ
τῆς ἰεζραηλίτιδος· καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ δαλουία
ἐκ τῆς ἀβιγαίας γυναικὸς ναβὰλ τοῦ καρμηλίου·
καὶ ὁ τρίτος ἀβεσσαλὼμ υἱὸς μαχὰ θυγατρὸς
θολμὶ βασιλέως γεσσούρ· καὶ ὁ τέταρτος ἀδωνίας
υἱὸς ἀγγείθ· καὶ ὁ πέμπτος σαφατίας υἱὸς
ἀβιτάλ· καὶ ὁ ἕκτος ἰεθραὰμ ἐκ τῆς αὐγῆς
γυναικὸς δαβίδ· οὗτοι ἐγένοντο τῷ δαβὶδ ἐν
χεβρών· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον
ἀνὰ μέσον οἴκου σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον οἴκου
δαβὶδ καὶ ἀβεννὴρ ἐκραταιοῦτο ἐν τῷ οἴκῳ σαοὺλ·
καὶ παλλοὶ ἦν τῇ παλλακῇ σαοὺλ τῇ ὀνόματι
ἀσχά· καὶ εἶπεν ἰεβοσθὲ πρὸς ἀβεννήρ· διὰ τί
εἰσῆλθες πρὸς παλλοὶ τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;
καὶ ἐνεβριμήθη ἀβεννὴρ σφόδρα ἐπὶ τοῖς ῥήμασιν
ἰεβοσθὲ καὶ εἶπε· μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι
τοῦ ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου σαοὺλ τοῦ
πατρός σου καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ
μετὰ τῶν πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐ παρέδωκά σε
εἰς χεῖρας δαβίδ· καὶ ἐπεσκέψω ἐπ᾽ ἐμὲ σήμερον
ἀδικήματος γυναικός; τάδε ποιήσαι κύριος τῷ
ἀβεννὴρ καὶ τάδε προσθείη αὐτῷ· ὅτι καθὼς
ὤμοσε κύριος τῷ δαβὶδ οὕτως ἐγὼ ποιήσω αὐτῷ·
μεταθεῖναι τὴν βασιλείαν ἐκ τοῦ οἴκου σαοὺλ
καὶ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον δαβὶδ ἐπὶ ἰσραὴλ
καὶ ἐπὶ ἰούδα ἀπὸ δὰν ἕως βηρσαβεέ· καὶ οὐκ
ἠδύνατο ἔτι ἀποκριθῆναι ἀβεννὴρ τῷ ἰεβοσθὲ
τὸν λόγον τοῦτον διὰ τὸ φοβεῖσθαι αὐτόν·
καὶ ἀπέστειλεν ἀβεννὴρ ἀγγέλους πρὸς δαβὶδ
ἀντ᾽ αὐτοῦ λέγων· τίνος ἡ γῆ; καὶ λέγων· διάθου
πρός με τὴν διαθήκην σου καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου
μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρός σε πάντα ἰσραήλ·
καὶ εἶπε δαβίδ· καλῶς· ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ
διαθήκην· πλὴν ῥῆμα ἓν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ
λέγων· οὐκ ὄψῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἐπιφέρων
τὴν μελχὸλ θυγατέρα σαοὺλ ἐπέλθῃς πρὸς
ἐμὲ καὶ ὄψῃ τὸ πρόσωπόν μου· καὶ ἀπέστειλε
δαβὶδ ἀγγέλους πρὸς ἰεβοσθὲ υἱὸν σαοὺλ λέγων·
δός μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν μελχὸλ ἣν ἐμνηστευσάμην
ἐμαυτῷ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων·
καὶ ἀπέστειλεν ἰεβοσθὲ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἀπὸ
παρὰ φαλτιὴλ υἱοῦ λαΐς· καὶ ἐπορεύθη μετ᾽ αὐτῆς
ἀνὴρ αὐτῆς πορευόμενος καὶ κλαίων ὀπίσω αὐτῆς
ἕως βαουρείμ· καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς αὐτόν·
πορεύου ἐπίστρεφε· καὶ ἐπέστρεψε· καὶ ἀβεννὴρ
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἰσραὴλ λέγων·
καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν δαβὶδ τοῦ
γενέσθαι βασιλέα ἐφ᾽ ὑμᾶς· καὶ νῦν ποιήσατε·
ὅτι κύριος ἐλάλησε τῷ δαβὶδ λέγων· ἐν χειρὶ
δαβὶδ τοῦ δούλου μου σώσω τὸν λαόν μου ἰσραὴλ
ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ ἐλάλησεν ἀβεννὴρ καὶ
πρὸς τὸν βενιαμὶν καὶ ἐπορεύθη ἀβεννὴρ καὶ
ἐλάλησε πρὸς τὸν δαβὶδ ἐν χεβρὼν πάντα τὰ
καλὰ ἐν ὀφθαλμοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς
παντὸς οἴκου βενιαμίν· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐλάλησε
πρὸς δαβὶδ ἐν χεβρὼν πάντα ὅσα ἐφάνη τῷ
ἰσραὴλ ποιῆσαι καὶ πάντα τὸν οἶκον βενιαμίν·
καὶ ἦλθεν ἀβεννὴρ πρὸς δαβὶδ ἐν χεβρὼν καὶ
εἴκοσι ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐποίησε δαβὶδ
τῷ ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ
δοχήν· καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς δαβίδ· ἀναστήσομαι
καὶ πορεύσομαι καὶ συνάξω πρὸς τὸν κύριόν μου
βασιλέα πάντα ἰσραήλ· καὶ διαθήσονται πρὸς σὲ
διαθήκην καὶ βασιλεύσεις ἐν πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ
ἡ ψυχή σου· καὶ ἀπέστειλε δαβὶδ τὸν ἀβεννὴρ
καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ· καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες δαβὶδ
καὶ ἰωὰβ ἐπανέστρεφον ἐκ τοῦ πολέμου καὶ
σκῦλα πολλὰ ἤγαγον μετ᾽ αὐτῶν· καὶ ἀβεννὴρ
οὐκ ἦν μετὰ δαβὶδ ἐν χεβρών· ὅτι ἀπέστειλεν
αὐτὸν καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ· καὶ ἰωὰβ καὶ πᾶσα
ἡ στρατιὰ ἡ μετ᾽ αὐτοῦ ἦλθον· καὶ ἀπηγγέλη
τῷ ἰωὰβ λέγοντες· ἦλθεν ἀβεννὴρ υἱὸς νὴρ πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν καὶ ἐπορεύθη
ἐν εἰρήνῃ· καὶ εἰσῆλθεν ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα
καὶ εἶπε· τί ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν ἀβεννὴρ πρὸς
σέ· ἵνα τί ἀπέστειλας αὐτὸν καὶ ἐπορεύθη πορευόμενος;
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιστρέψαι ἀβεννὴρ
πρὸς δαβὶδ ἐν χεβρὼν καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὸν
ἐκ μέσου τῆς πύλης λαλῆσαι αὐτῷ ἐν εἰρήνῃ
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν πέμπτην καὶ
ἀπέθανεν ἀντὶ τοῦ αἵματος ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε δαβὶδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπε·
καθαρὸς ἐγώ εἰμι καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου
ἕως τοῦ αἰῶνος ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀβεννὴρ υἱοῦ νὴρ·
ἐπὶ κεφαλὴν ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον
πατρὸς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου ἰωὰβ
ῥέων καὶ λεπρὸς καὶ κρατούμενος ῥόπαλον καὶ
πίπτων ῥομφαίᾳ καὶ ὑστερούμενος ἄρτων· καὶ
ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέκτεινεν τὸν ἀβεννήρ·
ὅτι ἐθανάτωσεν τὸν ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν
ἐν γαβαὼν ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ εἶπε δαβὶδ πρὸς
ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ᾽ αὐτοῦ·
διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε
σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν ἀβεννήρ·
καὶ ὁ βασιλεὺς δαβὶδ ἐπορεύετο ὄπισθεν τῆς
κλίνης· καὶ ἔθαψαν τὸν ἀβεννὴρ ἐν χεβρών·
καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ ἔκλαυσεν
ἐπὶ τὸν τάφον ἀβεννήρ· καὶ ἔκλαυσεν πᾶς ὁ λαός·
καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ἀβεννὴρ καὶ εἶπε·
μὴ κατὰ τὸν θάνατον ἀφρονέων ἀπέθανεν ἀβεννήρ;
αἱ χεῖρές σου οὐ δεδεμέναι καὶ οἱ πόδες σου οὐκ
ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐπήρθησαν· καὶ ἐπὶ πάντας
ἔκλαυσεν ἔτι· καὶ ἦλθεν πᾶς ὁ λαὸς τοῦ ἐπιστῆσαι
τῷ δαβὶδ ἔτι ὄντος τῆς ἡμέρας· καὶ ὤμοσε δαβὶδ
λέγων· τάδε ποιήσαι κύριος τῷ ἀβεννὴρ καὶ τάδε
προσθείη αὐτῷ· ἐὰν πρὸ δυσμῶν ἡλίου γεύσωμαι
ἄρτου ἢ πάντων τῶν ἐδεσμάτων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἐπέγνω καὶ ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ
καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς ἰσραὴλ ἐν πάσῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
τοῦ θάψαι τὸν ἀβεννήρ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι ἄρχων
καὶ μέγας ἔπεσεν σήμερον ἐν ἰσραήλ; καὶ ἐγὼ
σήμερον ἀπαλὸς καὶ ἐπιθέτης καὶ οἱ ἄνδρες
οὗτοι οἱ υἱοὶ σαρουιὰ σκληροί μοι· ἀνταποδώσει
κύριος τῷ ποιοῦντι πονηρίαν κατὰ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ· καὶ ἰωὰβ υἱὸς
σαρουιὰ καὶ ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέκτειναν
τὸν ἀβεννήρ· ὅτι αὐτὸς ἐθανάτωσεν τὸν ἀσαὴλ
τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν γαβαὼν ἐν τῷ πολέμῳ·
καὶ ἤκουσεν ἰεβοσθὲ υἱὸς σαοὺλ ὅτι ἀπέθανεν
ἀβεννὴρ ἐν χεβρών· καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες
αὐτοῦ καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἐξέστη· καὶ ἀνὴρ δύο
ἄρχοντες τῶν στρατιωτῶν ἦσαν τῷ υἱῷ σαοὺλ
ὄνομα τῷ ἑνὶ βαανὰ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ
ῥηχὰβ υἱοὶ ῥεμμὼν ἀνδρὸς βηρωθίτου ἐκ τῶν
υἱῶν βενιαμίν· καὶ βηρὼθ ἐλογίσθη μετὰ βενιαμίν·
καὶ ἔφυγον οἱ βηρωθῖται εἰς γεθθαείμ καὶ ἐγένοντο
ἐκεῖ παροίκους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
καὶ ἰωνάθαν υἱὸς μεμφιβοσθὲ ἐκάκωσε τοὺς πόδας
αὐτοῦ· ἦν γὰρ υἱὸς πέντε ἐτῶν ἐν τῷ ἐλθεῖν
τὴν ἀκοὴν σαοὺλ καὶ ἰωνάθαν ἐκ ἰεζραὴλ καὶ
ἡ τιτθὴ αὐτοῦ καὶ ἔφυγον καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
σπουδάζειν αὐτὴν τοῦ φυγεῖν καὶ ἔπεσεν καὶ
ἐχωλάνθη καὶ ὄνομα αὐτῷ μεμφιβοσθέ· καὶ οἱ
υἱοὶ ῥεμμὼν τοῦ βηρωθίτου ῥηχὰβ καὶ βαανὰ
ἐπορεύθησαν καὶ εἰσῆλθον ἐν καύματι ἡμέρας
εἰς τὸν οἶκον ἰεβοσθὲ καὶ αὐτὸς κοιμώμενος
ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ τὸ μεσημβρινόν· καὶ ἡ
θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκαθάριζε πυρούς καὶ ἐνύσταξε
καὶ ἐκοιμήθη· καὶ ῥηχὰβ καὶ βαανὰ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ παρῆλθον εἰς μέσον τοῦ οἴκου ἐν τῷ
λαβεῖν τοὺς πυροὺς καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν εἰς τὴν
πέμπτην καὶ ῥηχὰβ καὶ βαανὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
διεσώθησαν· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον ἰεβοσθὲ
καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ
ἐν τῷ δωματίῳ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν
αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν ἰεβοσθὲ καὶ ἐπορεύθησαν
ὁδὸν τὴν εὐθεῖαν τὴν κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀραβὰ ὅλην τὴν νύκτα· καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν
ἰεβοσθὲ πρὸς δ

ἐκάνημὼ γὰρ ἥρμηνεύεται χάρμα· ὅλος δὲ οὗτος
ὁ τοῦ χάρματος ὁ τόπος ἦν τοῦ σαμουήλ· ὅθεν
ἱστορία τὸ ὄφειν, σαμουὴλ ὀνομάζει· διὰ τοῦτο
τοιγαροῦν σοληὰν οὕτω τοὺς ὀφείλοντας τῷ Ἀβρα-
ὰμ, ἀπὸ τῶν ἐκείνου χρόνων πρότερον, ἄνθρα-
κα ὠνόμασεν· ὑπὲρ τούτου νομίσας ὁ πρὶγ χης,
παρὰ τὸ φθάνειν δαπανᾶν· οὕτω τοὺς οὐκ ὄντας
θεοὺς, ὀνομάζει θεούς, καὶ ὅσα ἡμῶν, περὶ πάν-
των τοὺς θεούς· οὕτω καὶ τὸν ὀφθέντα σὺν αὐ-
τῷ τοῦ σαμουὴλ ἵνα πιστῶσι δοξάσωσι τὸν
ἀπόφασιν· τῶν ὀξὺν θεὸν βίον·

Ἵνες φασὶν, ὅτι διὰ τῶν ἐγκαστιμύθων ἀναγκα-
σθεῖσαι ψυχαὶ αὐτοῖς πόθας ἔχουσαι, ἀνήγου
το· ἔνθροι δὲ ὅτι ὑπὲρ οἱ, ὡς οἱ θανατώμενοι
διὰ τοῦτο καὶ τὸν σαμουὴλ ἰδοῦσα ἐγγαστρίμυ-
θος ἀναβαίνοντα· καὶ ἐκ τῶν, ὅτι
θεοὺς ὁρωμένους δὲ καὶ δυνάμεις ἀγγέλους καὶ οὐσίας
ἦναι τοριεῖ αὐτοῦ· δοξάζοντος τοῦ θεοῦ τὸν ἀνθρω-
πον προφήτην· ἵνα καὶ ἀληθῆ δόξῃ· τὰ παρ' αὐτοῦ
προφητευόμενα· τὸ δὲ ἄωρίον, δ' μόνου τῶν
ἐφυξῆς ἤμβαν οἷς σημαίνει, ἀλλ' ἀδῆλα καὶ
τῶν ἐμπροσθεν τοῦ σημαινομένου· καὶ γὰρ καὶ τοῦ
μέρου καὶ τοῦτο, δ' μόνον ὡς τοῦ παρόντος καιροῦ
ἀπὸ καὶ ὡς τοῦ ὅλου ὡς φθάνοντος·

καὶ προφητεύματος τοῦ τοῦ σαοὺλ πίστιν·
πεῖσαι ὡς ἐν χαοπλάνῳ δαίμονι ὅλως ἐκπλῆ

ὁ διαλεγόμενος τὸ μέντοι τὸν δᾶσι μὴ σύμπαρα τα-
ξασθαι τοῖς ἀλλοφύλοις. θείας οἰκονομίας εἶναι
ὑπέλη φα. οὐ γὰρ ἂν ποθεῖ δὲ τὸν λαὸν διολλύ-
μενον ἀλλὰ πᾶσαν καὶ τοῦσα οὐλ ἂν ἐποιήσατο
πρόνοιαν:. τί δή ποτε συνεχώρησιν ὁ θ̅ς̅.
καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ὀξ ἄνδρα ποδαισθῆ-
ναι καὶ τὰ παιδία:.

Ἰναλύοντες, τοῖς ἀμαλικίταις ἐπιστρατεύσω-
σι. καὶ τὴν πανωλεθρίαν αὐτοῖς κατὰ τὴν θείαν
ἐπενέγκωσι πρόρρησιν. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ
ἰναφιλίαν πλείστην πέμψη τοῖς ὁμοφύλοις.
καὶ εἰς εὔνοιαν αὐτοῖς. ἐφελκύσητε πλείονα. τὸ δὲ
σύστρεμμα γεδούρ, ὁ ἑβραῖος καλεῖ. ὁ ἑξῆς ὅθι
ὁρμηνεύετε. πείρατε. καλεῖται δὲ οὕτω. τὸ λεγ-
στρικὸν σύστημα. τοὺς δὲ διακόνους ἄνδρας. ἀπο-
νήσαν ἐκ τοῦ δρόμου. μεμενηκέναφησιν ὁ ἀκύ-
λας οἷς πονηρόϊτινες ὑπηβουλήθεσθαι ἀπονεῖ-
μαι τὴν προσήκουσαν μοῖραν. ἀλλὸ δικαιοῦ βασιλεύς.
ὑμόνον τὸ τε δέδωκεν. ἀλλὰ καὶ νόμου τέθεικε.
ὥστε τοὺς σκευοφόρους ὠνίσων τοῖς παρατα-
τομένοις μεταλαχάνει. ἱστέον μέντοι. ὡς ὁ ἀ-
κύλας τῷ ἑβραίῳ ἑπόμενος, ὑδιέλε τὴν
πρώτην ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν βασιλειῶν ἱστο-
ρίαν, ἀλλὰ μίαν τὰς β̅
πεποίηκεν:

+

τῆς δευτέρας τῶν βασιλέων :·

Τινὲς ἐπιμέμφοντε τῷ δᾶσι ὡς πεφονευκότι τὸν μεμηνυκότα τὸν θάνατον τοῦ σαοῦλ :·

Θαυμάζον ἀλλοῦ ψέγειν· καὶ διὰ τοῦτο προσήκει τὸν προφήτην καὶ βασῖ δεσμεύοις γὰρ ἀνδρὸς ἀκούσας σφαγὴν, ἐθρήνησε· καὶ οὐ μόνον ἐθρήνησεν· ἀλλὰ καὶ πικρῶς ὠλοφύρετο· ὁ δὲ μεμηνυκὼς οὐδὲν ἠδικημένος· ἐπετώθαζε τῷ θανάτῳ καὶ ταῦτα οὐ μόνον τοῦ σαοῦλ πεπτωκότος· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰωνάθαν· ὃς ἀξιέπαινος ἦν· καὶ πλέστου σταθεῖ· συνεκείνοις ἐπεστᾶ, καὶ ψεῦδος τοῖς λόγοις προσέθηκεν· ἑαυτὸν σφαγέντα τοῦ σαοῦλ ὀνομάσας· πρὸς δὲ τούτοις, καὶ ἀμαληὴ τὴν ἦν· καθοῦ ὅτων ὅλων κῆς· πάλαι τοῦ θανάτου τὴν ψῆφον· ἐξενηνόχει· ἀξιάστα δὲ καὶ αὐτὰ τοῦ προφήτου τὰ ῥήματα· πῶς γὰρ φῆς οὐ κεφοβήθης ἐπενεγκεῖν τὴν χεῖρα σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κῦ· τὸ αἷμα σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ· λέγον· ἐγώ τε θανάτω κατὰ τὸν χριστὸν κῦ :·

τί ἐστι χλιδών :·

Κόσμος ἐστὶ χρυσοῖς· ὁ τοῖς βραχίοσι περιτιθέ-

μνος· ἢ τοῖς καὶ πᾶς ὁ ὢν χθρ σῦν· τοῦ τοῦ καὶ τὰ
θαλασσήλωκε· καὶ τοὺς χιλιάδνα τοὺς ἐπὶ τοῦ βρα
χίονος αὐτοῦ· ὁ θεν ὁ ἀπέλασε βραχιᾶ αὐτοῦ κ
κϛ:· τίνος χάριν ὁ προφήτης ἐποίησε:

Πολλὰ τοῦ θρόνου φρίξασθε· τοῦ ἴωνα θανόπο
θος ἢ περὶ τοῦ λαοῦ φιλοσοργία· σὺν οὐαβδοῦ
ἀποφλωνῆναι· καὶ πρὸς τοῦτοις, τοῦ σαοὺλ
ἰδοφαμὴ οὐ μὴ ἀπόλωλε ζῶντα· ποιμὴν μᾶλλον ἀ
γαθὸς ἦν σ· τοῦτο δὲ καὶ περὶ τῆς ἱστορίας δηλοῦσι· καὶ
ἐπόφαντο καὶ ἐκλαυσαν· καὶ ἐνήστευσαν ἕως ὀψέ.
ἐπὶ σαοὺλ καὶ ἐπὶ ἰωνάθαν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐ
πὶ τοῦ λαοῦ ἰουδα· καὶ ἐπὶ τοῦ οἴκου ἰσρ· ὁλικῶς κ
γὰρ σὺν ὁμφαίᾳ:·

ποῖον ἐστὶ τὸ βιβλίον τὸ ὀνθὲν:·

Ἄλλοι ἐστὶ καὶ δῶθεν· ὡς ἐκ τῶν προφητικῶν βίβλι
ων σὺν βασιλέων ἱστορία σωματράφη· φασὶν γὰρ
οἱ σύμμαφοὶ τὰ περὶ τοῦ θρόνου· περὶ οὗ φησὶν δ
γέγραπται καὶ ἐν βίβλῳ ψᾶ τοῦ δαυὶδ:·

πῶς νοητέον, ἀφ' ἱβῶσαι ἡ λόγος σὺν
τὰ φυικὰ σὺν σου τρώματα σὺν κ:·

Ἡ σωμήρ ἀδελφοὶ καὶ τὼ τυχοῦσαν· τοὺς λαὸ
βυς φησὶ τοὺς μεγιστᾶνας τοὺς ἡγεμόνας· ἀπαλλάξαι
τίνες εἰσὶν οἱ τοὺς ὁλιβασιλεῖς καὶ βασιλεῖς
ἰούς· καὶ σὺν ὁμοφύλων οἱ ἄρχοντες· ὁλιδιόσφο
ρα αὐτοῦ ἐνίαλ τὸ πάθος· μαρτυρεῖ τὰ ὄζης· μὴ
ἀπλήθυντα γὰρ φησὶν ἡγεμὼν· καὶ ὁ ἀστυχίσας

ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀσκάλωνος. ὁ τῶς μὴ ὀφραν
οἱ γὰρ ἄρες ἀποφύλων. μὴ ὀλιγαβρίαν σωσοὶ γὰρ
ἄρες ἀπορίτην ὧν::

Τί ὀλίγον τοῖς ὄρεσιν ἐπράσατο τὸ πλῆθος
ἢ λοιπὸν τοῦτο τὴν τῆς ὅλων ὑποβολὴν. καθά
περ γὰρ οἱ μόριόν τι τοῦ σώματος κακῶς διακείμενοι.
ἢ τοῖς τοίχοις ἢ τῇ κλίνῃ προσαφάσσουσι τὰς χεῖρας.
οὕτω τὰς τῆς ἀληθείας ἀκοὰς. οὕτως ὁ θεὸς ἀνὴρ
ὑπὸ τῆς πρὸς ἀθυμίας φλεγόμενος. τοῖς ἀψύχοις
ὄρεσιν ἐπαφᾶται::

Τί νεύσωμεν οὖν ὅτι τὸ περὶ τοῦ ἰωνὰ φανὲν ῥη
μάτιον. ἐπίπεσεν ἢ ἀλλαχοῦ τισι συμπέπτωκε, ὡς
ἢ ἀλλαχοῦ τισὶς ὁμοίως λεγομένοις::

Εἰ μὴ λίθοι τοῦτο παθεῖν. ὥσπερ γὰρ αὐτοῖς σωτῆρος
ὡς ὀλέθρου βουλητὴς τῆς φιλοσοφίας τὸ θερμὸν καὶ
γνήσιον, τῷ ἰωνᾶ παρῄνεσε. τοσαύτην γὰρ εἶχεν τοῦ
ἀνδρὸς ἡ περὶ τὸν γάμον ἀκολασία. ὡς τὸν περὶ τοῦ
γάμου νόμον φθεῖραι. ἀντὶ τούτου καταλιπὼν ἄνθρα
τὸν τὸ αὐτοῦ καὶ τὸν μῆτρα αὐτοῦ. καὶ προσκολλη
θήσεται πρὸς τὸν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν. τοῦτο καὶ ἐκκαλεῖται λύσαι. τὸν
ἀνανεύσαντα γῶν γὰρ ἀποσοι γὰρ ἰωνᾶ φη
σὶ τὸν ἰωνᾶ. ὡς πορεύοιντο τοῖς νόμοις γάμου
σωκρατοῦντας. ἢ σωκράτη σαφῶς μίαν ἀποτυχὼν
γὰρ τὸν σὺν ἀλλήλοις ὡς ἀγαπῶντων ἐν οἷς τὰς ψυχὰς
ἢ λαθεῖν::

Τίνος χάριν ὁ θς τοῦ δαυὶδ πρῶτον ἐστὶ τῶν χορῶν ἀνελθὼν προστάξας:

Ἐπειδὴ λέγει θς· αὐτὸς ὁμολογήσας ἑαυτοῖς ἐστι· διὸ καὶ διὰ τοῦτο τοῖς πατράσι καὶ πρώτοις τῶν πόλεων καὶ ζῶντας οἰκῆσαι· καὶ τεχνίτησαντας ἀξίως θεῶ ναὸν ταφῆς· πρὸς δὲ τούτοις· καὶ διὰ δρυὸς ὠφελῆς ἰουδαφυλῆς τῶ δαυὶδ· ταύτης δὲ τῆς φυλῆς κατὰ κλῆρον τοῦ καρούμ πρόποτε τῶν χορῶν· τῶν ἀγγέλων ὄρους σαλημ· οἱ ἐβδομήκοντα οἱ καθ᾽ ἑαυτῶν· ἢ τοῦ ἰούδα φυλῆ. τοῦ δαυὶδ, ὡς φυλέτου· πλειόνων ἀνόμων κ᾽ γάπα· ὁ λιὸς δὲ ὧν ἀνόμων ἐπρωδυσεν ἢ χαρῶν· ἢ ἱστορία δηλοῖ· ἀνὴρ γοῦν φῆ καὶ καθώπλισε ἐν ταῖς πόλεσιν χορῶν· ὁ λιὸς καὶ τὸ ἐδρυὸς λήθης, δηλοῖ τὰ ὄξης· καὶ ὀρχηταὶ οἱ ἄνδρες ἰουδα καὶ χριστοῦ σὺν υἱοῖς τοῦ δαυὶδ, τοῦ βασιλέως, ἐστὶ τοῦ οἴκου ἰουδα· τὸ δὲ χριστοῦ σὺν, ἀντὶ τοῦ χρηστοῦ οἱ τὸ θῆκεν· ἐκεχρίκει γὰρ αὐτοὺς ὁ θς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ σαμουὴλ ὁ προφήτης· ὁδὲ ἀβεννὴρ, ἀντὶ τοῦ ἐγένετο τοῦ μεμφιβοσθὲ, τοῦ υἱοῦ τοῦ σαοὺλ· οὗ οἱ ἄνομοι ὁρμῶνται, ἰσραὴλ ὀνομάζουσι· καὶ καταλιπὼν τὸν ῥαμὰ καὶ τὸν γαβαὼ· τὰ τοῦ σαοὺλ οἰκητήρια διέβη τοῦ ἰορδάνου· καὶ τὰς καλουμένας παγεμβολὰς· καὶ βασιλικὸν ἀπὸ φωνητόν:

Ὁ δαυὶδ ἐχρίσθη μὲν ἅπαξ, ὑπὸ σαμουὴλ· ἀνηγορεύθη δὲ δὶς ἐς βασιλέα· πρόδρομος, φήφῳ

τῆς Ἰουδαφυλῆς ἐν χωρίῳ τῇ Ἀδὶ Ὑσορείτων.
περὶ τῶν λοιπῶν φυλῶν.

πῶς νοητέον τὸ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου λεγόμενον,
ἀναστήσονται τὰ παιδάρια ἐναντίον μου
καὶ παίξονται.

Ἐγὼ ἀπολείπω τοῖς συγγενέσι τοῖς προτέρω-
που. παίγνιον δὲ καὶ παιδιάν, τὸ τούτων προσηγό-
ρευσε σύμπλοκον. τὴν δὲ νῦν καὶ μεγίστην παράταξιν.
παράταξιν καλοῦντὸ μέρικόν, ἵνα φημὶ δὲ τῶν φυλ-
ῶν ἐξεδράσασιν ἐλέγοσαν φάλαγγος. ἢ σφαγὴν δὲ
τούτων, δηλοῦσαν τὸ σύμπλοκον. τῆς δὲ προ-
γνωμένης καὶ τῆς μετὰ τοῦ ἀγγέλου στάσεως καὶ ἀπαλγος
φωνούσης. τοῦ δὲ Ἰωὰβ καταφρόνησιν.
ὅσα ἢ ὀνειδισμὸς καὶ ὀνομασμὸς ζώοις. ἢ δένδρεσι
τῶν λίθων ἐστῶσι, ἐγκλίνεσθαι λέγουσι, καταπονεῖ-
σθαι τοὺς ἀρχηγούς. ὅθεν καὶ στρουθὸν μίαν πρὸς ἀξίαν
καὶ φιλίαν παρῆκαν. τὸν θυμόν, ἢ ἀπονενοήκασι τῶν φαγόντων στάσιν. καὶ οὐδὲ τὸ
τοῦ ἀγγέλου. ἀπαλγοῦντα γὰρ τῷ σωτῆρι, παρη-
γόρησεν, ἵνα ἔχοι τινὰ τοῦ πόνου καρπόν. ἀπὸ
τοῦτο τὰ δὲ ἴσων. ὑμᾶς ὡς ἀπέλιπον ἀπόστηθι δὲ,
τὸν μὲν ἵνα μὴ παραξέω ἢ στόμαχον. καὶ τῶν ἀφ'
ὧν τόπον πόνου πρὸς Ἰωὰβ, τὸν ἀδελφόν σου.
ἐπὶ δὲ τὸ δεῦρο τῆς αὐτοῦ σφαγῆς ὀρυγόμενον, τῶ
σωρῷ τῆρι τοῦ ἔξας, καὶ τὸν τρόμον ἐστῶσι. ἐν
τῷ ζωῷ προσαφέλε.

ὡς
πνοῆς· μὴ δὲ νήφοις καὶ ἀφάλλω τὴν ῥο
μφαίαν ::

Ὁ τοῦ ἀρχισπάλιν ὡς ἀφρόνως φεύγοντες· ἢ ἵνα λό
φον καὶ τὸ φεύγον ὁλκὴν ὦσι, σὺν τοῖς νεκροῖς
βαλὼν εἰς τὸ χάος· πάλιν τοίνυν νήφοντας τῶς καὶ πρὸ
ὡς φησὶ· μὴ δὲ νήφοις καὶ ἀφάλλω τὴν ῥομφαίαν·
γ νοῦς ὅλη πηδάλιον ἔχατα· καὶ ἕως πρὸ τῆ
γμήφους ὦ λαῷ, ἀπερυθρὸ ὅπλα δεν
ὦν ἀδελφῶν αὐτῶν· καὶ τῆς συμφωνίας ἀνέμνησεν·
ἵνα τὸ συμφώνως παύσῃ· καὶ ὧν προχώμενος
μεταβολὰς, πολλοὺς γὰρ οἰνικῶντας ἢ πλοντας· ἐκ
οἰδαίνοντας φόβου σιν· ἀλλως δὲ οὐδὲ καιρὸν φησί·
τοὺς νικῶντας ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ μὴ νοις· ζητῶν· τοῦτο γάρ φησι· τὸ μὴ δὲ νήφοις καὶ ἀφάλ-
λετε τὴν ῥομφαίαν· τοῦτοις ἔξω τοῖς λόγοις· καὶ τῆ
σαὶ τὸ συμφώνως παύσας, τὸ δὲ ὅπλον παύσει·
τοῦ νόμου δὲ ἀστοροῦντος· τὸ ἀφίσαμεν
τοῦ ἀνδρὸς γὰρ ἄκανθα καὶ ὕδρωσα πομεν,
μὴ πανίσαι πρὸς τὸν πέδρον ἄνδρα·
πῶς σῶμα καὶ ἵος σαῦ, ἐμάχετο τοίνυν μὴ χοὶ
πάλιν λαβὸν γμα μεῖον ὕδρω::
Ὁ νόμος ἐκέλευε, τὸ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀπολῦ
σθαι καὶ σωφρονεῖν ὕδρω· μὴ ἀναστρέφον
πρὸς τὸν ἄνδρα· τοῦτο γὰρ καὶ δὰ τὸ ῥημένους
προφήτου δεδήλωκεν· ὡς φησὶ οὕτως ἐκ ἀνὰ
πολῦ ἀνὴρ τὸ γὰρ ἄκανθα αὐτοῦ· καὶ προσωπῆ καὶ

γλώττα αὐτῆς ἐδρώθη· μὴ ἀναπαύσεται ἀνὴρ
καὶ μετὰ πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν· γὰρ μιαιφόνου μὴ ἀνήσου
ἰσχὺς μὴ ἐκλύσῃ· σὺ δὲ ὀξέως προνόησας ἐς πολεμῶν
πολιούς· καὶ ἀνέκαμψας πρόσωπόν σου ἐδίωξας· ἀπὸ
βασιλέως δασῶν· γὰρ κατὰ τὴν μεγάλην τὴν μεγάλην ὁδὸν
κύνης τῶν παρανόμως αὐτῶν τοῦ ὀμόζοντος ἀπο-
κτείνας, ἐκολούθησε δὲ ὀπίσω τοίνυν ὀπαδοῦσιν,
λύπρος ἐκείνου σὺν αὐτοῦ. τοῦ τοιγὰρ καὶ ὁ θεὸς ἀπὸ
πόλεως ἔφη· ἀφ' ὧν ζώντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχα-
λίς χεῖμα λίζει· ἐὰν γλώσσῃ ἀνδρὶ ἐδρώθη· ἀ-
κουσθεὶς αὐτῆς σωφρονεῖ ἐδρώθη οὐτοίνυν δασῶν παρ-
βιαζούνομον· ἀπὸ ταύτης ἐδρώθη σωθέντας· γὰρ
γάμος ὁ παρανόμως μιγνυμένους τῆς ὁδοῦ τοῦ πρὸς
βίαν οὐγγνοεῖ ὁ δασῶν, ἀνέλαβε τὴν γῆν αἷμα·

Λίνος εἶπε τοῦ ἀβεννήρ, ἀνδρὶ ἐν ὁ Ἰωάβ·

Πρόφασιν μὲν ἐμοὶ τῶν σφαγῶν τοῦ σοῦ λαοῦ, ἀλη-
θῆ· αἰτίαν δὲ τοῦ φόνου ἦν γὰρ ὡς τῆς σφαγῆς
ἐκείνου ἀξιωθῆσαι· πάντα δὲ τῶν βασῶν προσ-
τοῦ ἐπὶ· ἡ φιλαρχία τοίνυν αὐτοῦ ἐς τὴν μιαιφονίαν
αὐτοῦ καθωθησεν· ὁδὸς τὰ πάντα ἀρίστου βα-
σιλεῖς· καὶ τοῦ ἀδίκως ἀνηρημένου· ἐφημία
καὶ τοῦ ἀδίκως ἀνηρημένου, πολλαῖς νῦν βαλ-
ταῖς ἀγαῖς, ἀσθενοῦς γὰρ φησὶν ἐγὼ καὶ ὀβασῶν μαλ-
κῶ· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ὡς τοῦ ἀνῶνος· αἷμα ἀ-
βεννήριον νήρ, ἐστὶ κεφαλὴ Ἰωάβ· καὶ ἐπὶ
πάντα τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου

ἰωάβ. καὶ ὑπὸ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, γονορρυὴς
καὶ λεπρὸς. καὶ μὴ πεσεῖν ἐν
ῥομφαίᾳ. καὶ ἐνδεὴς ἄρτων. γονορρυὴς
δὲ καὶ λεπρὸς κατὰ τὸν νόμον ἀπέθανεν. καὶ τῆς κοι
νῆς προϊδέας κεχωρισμένος. σωτὴρ δὲ λέγεται.
οἱ τὸ σῶμα πεπωρωμένον. ὅθεν ὁ ἀπώλεσε τὸν φλόν
τον τοῦτον ὠνόμασεν. ἐπεὶ πρόσεστι τοῖς νεκροῖς
κἀνοῦ χιῶδ. πανδοκεῖα τῶν ἀθανάτων σωμάτων.
πενιχρὰ τὰ. ὀλιγίφους σφαγῶν. καὶ μὴν τοῖς ἐ
τυφλωμένοις αὐτοῦ, ἀναιρεθῆναι προσέταξεν:

Ἰδίστιν, ἡ κατὰ φάνα τον ἀρβὴ, ἀπορία,
νόσται ἀρ εννὴρ:

κένος φησὶν, ὡς ἀπωλὴς καὶ ἀδόκητος καὶ ἀχάρι
στος, μᾶλλον δὲ καὶ ὡς ὑπερβλήθη ἡ μακαρίτης πᾶ
σι. ὅλη ἀρ εννὴρ. καὶ ἐν συμβουλαῖς ἴσος. καὶ ἐν
πολέμοις ἀνδρεῖος. τοῦτο γὰρ ἐπῆλθεν αὐτῷ χάρις
σου γὰρ ἐδόθησαν. ἅπαντες ἐν τοῖς. ἐν ὡ
ἐπονήσου ἀδοκήτως ἔπεσας. ἢ παραπλήσιόν
φησιν ἡ τήθης. καὶ ὡς δορὶ ἁλωτὸς ἐπεσόκησε.
ἀπὸ πρὸ οἷς σοὶ φίλτατος ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν ἔπεσε.
ὅμως οὖν βασιλεὺς λέγησας ἐθριάμβευσεν ὁ δεσπό
της, τοῦ λαοῦ τῶν οἴκοι ἀνῄρηκεν:

Ἰδὴ ποτε, μὲν τῶν ἀδόκητον σφαγῶν γέγονε
τὸν ἰωάβ:

Οὗτος ἐν τοῖς λόγοις ὁδοιπορῶν. ἢ τοῦ γὰρ φη
σὶν ἄνδρες οἱ ἐμοὶ σφαγεῖς. σκληρὸς δρόμος ἐστὶν.

ὁ θεὸς αὐτοῖς τῷ θεῷ παρέσονται· αὐτὰ ποιήσας
τὸ πρόσωπόν σου· καὶ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ· ἐν
θλίψει αὐτῶν ἐπιποθήσουσί σε· ὅτι καιρῷ θυμοῦ·
καὶ ἐλεημοσύνην ποιήσεται ἐφ' ἡμᾶς· αὐτὸς καὶ σώσει τοὺς τὸν πε
πεφιβοσκημένους φόνου καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐ
τῶν καὶ περιλυτρώσεται· ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ τοὺς
ἀνομημένους πάσαν ἀπ' αὐτῶν περισώσει· διὰ τοῦτο ἡμῖν
βασιλεὺς κεφαλὴν εἰς κίνησιν ἀφῆ παρέσονται·
κύριος χάριν· ὁσιότης ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς·
τῆς βασιλείας σου ἐπὶ τοῦ σώματος ἡμῶν ἐξίωσον· τὰς δὲ
λαοῦ χρηστότητος χρίσεις ἐπὶ τοὺς ἀνομίας· πρόβα
τα γὰρ ἐχθρὸς τὴν σωτηρίαν σου· ἀπὸ δὲ λύκων
ὕστερον καὶ αἰχμάλωτοι, καὶ ἐδέξαντο βασι
τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ σωρίαν ὁλοκλήρωμα· καὶ χρίουσι τὸν δοῦ
λον βασι ἐπὶ πάντα λῆν· ἡ λαὸς ἐπὶ τὸν λ,
ἐλεῶν δοῦ ἐν τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ μ· ἐπὶ βασι
λεῖον ἐν χερσὶν ἐπὶ τοὺς δούλους ξ· καὶ μὴ ρ·
καὶ λ· ἐπὶ βασιλεῖον ἐπὶ πάντα λῆν καὶ δό
λαν ἐν ἴλημ· πῶς ἐνοπτίαν τὸ πᾶς τὸ
πῶν ἐμβουσαῖον, ἀπτίαθω ἐν παραξιφί·
βραῖος ἐστὶ πεν· τὸ πᾶν τὸ πῶν ἐμβουσαῖον· ἀ
πτίαθω ἐν παραξιφίσῃ· ἐκλονῶ καὶ πνάχω·
ἀπόμως ἐν τῷ κρούειν· τοῦτο χέων ὁλιφρό
μως ὁ δοῦ τοῦτ' χους τῆς πόλεως, ὁ δὲ τοῦ οἴκου

τοῦ ὅλου, ὑποτάττει τοῖς ὁπλίταις ὅσα
παρεσκεύαστο πόλεως. οἱ γὰρ ἱππεῖς ἀπολυθέντες
χρῖς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ καιροῦ καὶ ἔχοντες τὸν ἵππον παρα-
λήπτους τοῦ ἐμφυλίου πολέμου παυσαμένου,
καὶ διὰ τούτων ἐστράτευσε πρῶτον ὁ βασιλεὺς. ἐ
πεὶ δὲ καὶ ἀφρονοῦντες τῆς στρατιᾶς, τοὺς τὸ
σῶμα πεπωρωμένους ὑπὸ τοῦ τείχους ἀναβιβά-
σαντες ὑπὲρ σῶν φρονεῖν ἐκέλευον. καὶ χρόνῳ ὡς
γνώσεσθαι τὰ σφέτερα τὴν πόλιν. ἔχων τοιγαροῦν
τὴν ἀκρόπολιν. ταύτην γὰρ λέγουσι τὴν περίοχον.
ἤλαυνε καταπεπληγότας τοὺς πολεμίους. ἡσάνορι
παρασκευάσων τοὺς στρατιώτας καὶ πάντας ἀρδην
καταπονεῖσθαι μελλόντων. καὶ διὰ τὴν ἀχθηδόνα
τῶν μεγεθυμοτέρων ἀπόφασιν. νενίκηκώς δὲ καὶ
τὸν ἀναγκαιοτάτους σώσας τὴν πόλιν. σὺν
προσηγόρευσεν αὐτὴν πόλιν. ἣν τινὲς δὲ τὴν σιῶν
ὀνομάζειν. τοῦτ' ἔστιν τὴν ἀνάπολιν. τοῦτο γὰρ
ἦν ἱερὸν ἄφυκτον. καὶ ἐκάθησε δὲ σὺν τῇ περιοχῇ.
καὶ ὠκοδόμησε δὲ αὐτὴν πρόχυδα. καὶ ὡκοδόμησε τὴν
πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
ἔτασι δὲ καὶ τὸν τοῦ θεοῦ νεών. καὶ ἐπρο-
ρύτευσε δὲ πρὸ πόλεως καὶ μεγαλωπόλεως.
καὶ ἐς πανδημὰ τὸ μεταῦθις. οὗτος δὲ ὁ λόγος,
σὺν τὸ πανάγιον τῶν σημείων φυλάττειν πρωμάων,
ἐλέγξει δὲ τὸν βλασφημίαν ἐς γὰρ πανδημὰ
τὸ ὠνομάσθη πολλάκις. ~

πᾶς τὸ πλοῖον μὲν οὐσῶν ἢ χωρὶς τοῦ φλοὸς ἢ
πλάτωμα παραξιφίδη.

Χωρὶς τοῦτο ὁ σάκος, τοὺς μὲν ἀμοιβαίους ἀναιρεθῆναι προστάξας. τοὺς δὲ χωρὶς
καὶ τοῦ φλοός. τοὺς ἐπὶ σῶμα ζουλας ἑαυτοῦ φόβους, ὑπὸ πραότητος καὶ μεγαλοψυχίας παρῃώησε. πρόσταγμα θεμιστοκλέους ἀναιρεθὲν
τοῦτο πολλαχοῦ ἀλλ' ὅξ ἀστῶν τὸ γὰρ ἀστικὸν παραξιφίδη ἀντὶ τοῦ ἀναιρεθῆναι ξιφίδη. δὸ καὶ
ἐξίωσε τῆς παραπάντων λιμὴς φθόνων. χωρὶς
καὶ τοῦ φλοός, οὐκέτι χαλκοῦ τὸ σίδηρον. δὲ
λεκτὸν μόνον ὁρμᾶσθαι σὸν ὑβρίσαι σῶν σῶν σφετερισμοῦ πάντα τοῦ σάκος.

Καὶ λάσια λιτάνων, λίνα λύδη.

Τοὺς γίγαντας καὶ λιτάνας ἐκάλουν. ὅλῳ βραδύτερα φαλῶ ἀπὸ τοῦ κάμπτω. ἤγουν τοὺς
ἄνδρας, καὶ ὁ χαλκοῦς. καὶ ὁμῆ. καὶ ὠμὸ
λῶ. καὶ λοχία. καὶ ἀμοί λίνες σὺν ὃ σύμφα
φὰς ἀνεμνήσθη. σὺν χείρωνα τοῦ σάκος λας
ἀνδραγαθίας σύμφαφον. ἧνος τοίνυν ἐν σόλῳ
σῷ χωρίῳ, πάλαι λίνα τούτων χθόνα θαι παλ
λαξίν. καὶ λαβδυώπου τῶν τὸ ἐπωνυμίαν,
τὸν τόπον. λιόπολις, πολέμιον καὶ
σῶμα σάκος ὁ θεός. σύμπλακεῖσαι τοῖς ἀνο
φλοῖς, πολύλοκωλύδη.

Σπάνθφος παιδοβίβς, ἀστοῦ γύμνα ζθῆναι

ἀριστῶ καὶ πάθη. μὴ τῆ οἰκέτῃ σῶ ἀμέθαρρ̃.
ἀλλὰ τῶ αὐτοῦ πρὸς μέθην οἰνοποσίαν. ὅθεν
αὐτῷ καὶ σημεῖα δίδωσι τῆς οἰκέτας εὐφημίας.
ὅταν χάριτος φῶς αὐτομάτως ἀνέμου δίχα τὰ
ἄκοπα νοούμενα. τότε καταβήσῃ εἰς τὸν πόλεμον.
τότε δόξει λοιπὸν αἰκῆς ἔμπορος θεὸν σου. τύπτων ἐν
τῷ πολέμῳ τοὺς ἀνοφύλους.

ἵνες εὐεκλωθεν λάθωπλητῶ ἐπολέμησεν
δόξαν.

ἵνες μὲν προπετὰς αὐτοῦ δῶ αἰκέτας ἵππου.
ὡς εἰ παλαιῶν αἱ πράξεν τὰ τῆ κίβωτῳ. ἢ ἵππος
ταυτὸς τοῦ λαοῦ προστατοῦσα, τῆς εὐδρώ
τοινοποσίας, δ' κέχρηται. ἰωσηπος δὲ φησὶν
τῷ δὴ λοιπῷ τῆς χρόνῳ. ἐπολέμησεν ἁλῶναι
τῆς κίβωτος, τὰ λείμματα ἀνεδέξατο. τοῦτο δὲ
φησὶν ἀντὶ ληρῶν. τοῦ γὰρ ἀμιναδὰμ ἰωσῆφος.
ὡς παρέδοσαν τὴν κίβωτον οἱ ἐνβυθισθέντες,
ἀφεθῆναι ὑπὸ τῶν ἀνοφύλων τῆς δὴ λοιπῆς
λείψεως ὡς οὔσης, φυλῆς. καὶ τοῦτο ἱστορίᾳ
δηλοῦσιν. καὶ ἦν γίασος γὰρ φησὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ
δεξάμενον τὴν κίβωτον δι' ἀθυμίας τῷ. ὅτι
δὲ καὶ οὗτος τοῦ ἀμιναδὰμ ἰωσῆφος. ἱστορίᾳ δη-
δοῦσιν. καὶ ὡς ἐνεβίβασεν τὴν κίβωτον τοὺς θῦ.
ἐν τῇ ἁμάξῃ καινῇ. καὶ ἦραν αὐτὴν. ὁ δὲ οἰκῶν
ἀμιναδάμ. τοῦ ἐν Κ̃ῥῳ τῷ. καὶ ὁ δὲ ἦν καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐπροσέταξε ἐκπλαγέντων τῆς

κίβωτοῦ. γνόξ ἄλλης τοι γαρ ὧν ὧν φυλῆς,
ὡς ἴδοι τις ἂν ἔφη. ἀνὰ καὶ χοιρίδιον ὧν. οὕτω μὴ
δὲ παρεστάλτην τῶν ἱμαρίαν ἐσθέσθαι. κηθή'
ἀγαθῆς ἀναίξης, προσοφθοστῶν χέρα. ἀπὸ
δρας παρανομίας, ἐλισσομένας. τοῦ γὰρ θεοῦ πρὸ
τάγματος, τοῖς ἱερεῦσι ἐπῶμον φορεῖν τῶν κίβω
τον. περὶ τὸν νόμον ἐπάναξης ἐνόμισαν. ὀξὺ π
τὴν δι' αὐτοῖς, τὸ περὶ τὸν ἀπὸ φύλων οὕτως ἐν
πεμφθέν. μὴ σὺν ἀχύμων αὐτῶν. ἀπ' ἔχεῖν σωῖ
σθαι, ὡς οὗτε τὸν νόμον ἦσαν οἱ ἀπὸ φύλοι. καὶ
ὁρᾶς γὰρ παῖδας. ἵνα καὶ τὸν νόμον αὐτῶν μετα
νάγκων. ὁ διὸ τοῦτο ἀληθές. τὰ ἐξῆς δηλοῖ.
τοῦ γὰρ ὁ ζῶν πεπτωκότος. ἀνάσας ὀβασίλοις.
οὐκ ἐστὶ βασιλεῖ τῶν κίβωτον ἐσυνήνοχεν. εἰ φα
νὴ τῶν φανναῖων σπαλαιθσκων. ἀπὸς τὸν οἶκον
ἀβεσδάμ. ἐπὶ δὲ ἔφλεγαν ὁ λαὸς τῆς ὀργῆ
ἐν τρισὶ μησὶ τῶν οἰκίαν τοῦ ἀδὲ ἐκάνω, οὕθεν
αὐτῶν ἐστὶ βασιλεῖ ἀμεταμέλομεν. γνάμαξ ἐχθρὸ
σάμωος, ἀνὰ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὸν νόμον τῶν
γὰρ φῦμα τοῦτο, οἱ ἄρουτες τῶν κίβωτον τῶν. καὶ
θῦμα μόχου καὶ ἀρνὸς καὶ σφάξ, ἀνενρούετο ἐνος
γάνοις ἑρμοσμένοις ἐνώπιον τῶν. καὶ αὐτὸς ἐνδεῦ
μένος σοφῶν ἐξαλλον. γνῶσθε τῶν πολιτῶν ὦ
νόμασε σαφέστερον δὲ τοῦτο ἐσθλαξε. ὑβρίβλ
ὧν παρανομῶν. ὑρανγάφησ τῶν κίβωτον,
ὡς ἐν τῷ λαβεῖν ὑοῖς ἐν λόγῳ τῶν θεοῦ ἐπὶ ἐπὶ -

ναφορᾶσιν ἐν ὥραις αὐτῶν.

Κελεύει ὁ νόμος. μὴ φθείρειν τὰ τῶν κηρίων τοὺς ἐπὶ ἀμάξης. ἵνα μὴ ἐλκουσι οἱ βόες, ἔχοι τὰ ὁδῷ σωμένη τὰ ἁμαξία πρὸς τὰ τῶν κηρίων. ἀπαλοῖς ἄρθρα αὐτῶν. μακρὰ ξύλα φέροντας ἐπ' ὤμων, ἀφ' ὧν ἐξάπτεται. καὶ μὴ τοὺς μὲν πρόσω. τοὺς δὲ ὀπίσω βαδίζειν. μηδὲ ἐνίοτε βαίνειν. ὥστε τὰ ὀπίσω τούτων μὴ τύπτειν τὰ φθάνοντα πρὸς αὐτῶν. μηδὲν μᾶλλον τὸ φορτίον φέρειν. πολὺ δὲ τὸ φορτίον τῶν ἀφεστώτων ἀπ' ἀλλήλων τε καὶ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁδὸν ὠνόμασαν, καὶ τὸν νόμον φασὶν, ᾧ ἐπράθη ὁρίσας ὅτι ἐστὶ τὰ τοιαῦτα ἁμάξη πρόσωπος. διὸ μὴ πορεύεσθαι. ὁπόταν ἀπ' ἀλλήλων μὴ σώζῃς ἀπαβοηθήσειν ἐκ τοῦ ἁμαξίου τὸν ἀφ' ἑτέρου ὄντα.

Διὰ τί καὶ ἐν ὕμνῳ χόλος τοῦ δράκοντος.

Ὑπὸ τραυματίου ἀπὸ βίου τοῦ ὄφεως ἀπορρεῖν τὸν ἰὸν φασὶν. γλαφυρὸν γὰρ τοῦ θηρίου τὸ φάρυγγα. ὅθεν ὄμβρια οἱ λοιμοὶ ὀφιορόδρου ἐστὶ λιμνοσυνάπτη. ἐνταῦθα γὰρ ὧν ὁρμᾶται. ζῇ δὲ ὁ ὄφις, ὁπόταν λόχμαι τόμωσι ὑπὸ τοῦ πράσου. καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ σίνους. καταστήσαι μὲν ἡγοῦμαι ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτὸν τὸν ἰόν. καὶ τὰ ὀξέα δὲ τῶν αὐτῶν χολαῦσαι. ἔτι δὲ ὁ ἀξυρὶς ὁ λιμήν καὶ θηλυκρίς ὁ ὄφις. ὥστε τῆς νύμφας τὸν θανάτου αἰτίας. ἀπὸ μὲν τοῦ ταῦτα τὰ αἴτια σφᾶς μεμῦσθαι. ἀπὸ

τεμνόμενα ὀξυκόνου βασιλοῦσαι. τοῦ ασώματος
φησὶ λαφῶ τὸν λαὸν τὸν ἐκ δρώσης νῦν φαλάν-
πουτα, πεθτιμῶσαι ⸌τῶν ἀλλων.
προφήτης ὢν ὁ ναθαν, πῶς ἐγνόησε τὸ βούλη-
μα τοῦ θῦ· καὶ ⸌τὸ δαῒδ οἰκοδομῆσε τὸν θῦ οἶκον
πρόταξ G:

Καὶ ἀπλῶς φῶ· ὡς οὐκ ἦσαν ἅπαντα οἱ προφῆ-
, ται ὡς πορφῆ ἁλαζόνες. ἀπὸ καλοῦ πλεν. οὕτως
, ὁ σαμουὴλ ἐγνόη, ἵνα χρίσαι προσῇ· ὁ θς
, ὁ ἐλιανᾶος. τὸ ἵππος σου μανίζησος πα· ἄφυγε δ'
, αὐτὸν ἔφη· ὅτι καταδιώκει ἡ ψυχή αὐτῆς καὶ ἡς λ
, τὸ πρῶτον ἀπ' ἐμοῦ· ὁ ἰωνὰθαν ἐστανίσαι οὖ//
, τοῦ τοῦ βασιλέως σημεῖον· ἐνόμισεν ἀρχὴ σωτῆ
, ὅρκου ⸌τῷ θῷ ὅταν ἦτε· πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδί
, ασου βάλλει καὶ ποιῇ· ὅτι ὁ θς μετ' ασοῦ·
, ἀνάγνωρίσωσι δὲ φανερὸς ὅτε, τοῦτ' ἔφη πρὸς
, τὸν ἰάθαν· προσέχουσι τὸ ⸌τῷ δούλῳ μου δαῒδ·
, τάδε λέγει κς· οὐ σὺ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ κα
, τοικήσαι με· ὅτι ἐγὼ κατῴκηκ ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς
, ἡμέρας ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς ἰσρ ἐξ αἰγύπτου, ἕως
, τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ πῶς μεθ' ὑμῶν ἐγενήθησαν
, αὐτὸν τὴν τῆς δουλείας προσηγορίαν· φησὶ γὰρ φη-
, σὶν ⸌τῷ δούλῳ μου· ἀνάλυσιν, τὸ, δοῦλον
ὄνομα θῶ αὐτῷ· ὡς τὰ τὸ ἀνενδυσάς τῆς οἰ-
κέας ὡς δὶς δαξ φλάσως· ἐγκατῴκησα γὰρ φησὶν
ἐν οἴκῳ· τὸ δὲ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς ἰσρ

ὀξ αὐτοῦ τοῦτου. ἀντὶ τοῦ πάντα χρόνου οὐ σωμα
χώμεν ὑμῶν, οὐ τα τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐ ταύτῃ τῇ
ὀλίγῳ οὐ δὲ πρὸ τούτου τοῦ χρόνου εἰώθει ἔχειν, αἳ
παλαιαὶ διαθῆκαι σου σὺν ἱστορίαι. ἦ τα τῶν ἀπορ
δώμων καὶ φιλανθρωπίαι δωνῖς, ἀτοὶ γὰρ καὶ ἡ
μῶν οὐ καὶ αχμαλὶ ἐμπορίᾳ πάντων οὐ τῇ οἰκουμένῃ.
οὐ τοῦτο σὺν οἷς δὴ λῆ σου οὐ παλιῇ λῆ. καὶ προσώφη
ὡς οὐδενὶ σὺν κρίσον. σὺν νόμῳ ἀφόρων φύλ,
ἢ προσὼ ταξ οὐ σὶ κοδομῶ σου, ἢ οὐ κατάλυσον σὸς
δόμῳ σὸν ἀπὸ σὶ τοῦτο γὰρ ἦπεν. ἢ ἐλάλων ἐγὼ ἐ
λη σα πρὸς μί αν τοῦ ἰῆλ φύλῳ, λέ γων, ὀλί γῳ κώ
δωμή σαν τά μοι οἴκων κύριον. ἐπὶ τα σὸν τῆς σὸν νοι
ὀνόματι χρη σάμενος. καὶ δοῦ λον αὐτοῦ πεζοδα
γορεύσας, ἀνέμνησε μοῦ, τῆς προβατῆ σας καὶ
τῆς ἁλῆς σου νί ας ἐσθῆ τος καὶ τῆς βασ τάγ μος.
καὶ τῶν τῆς ἀληθείας μηδεμονί ας φί λο τιμί αν. ἡμῶν
γὰρ φησὶ μετὰ σοῦ σὺν παῖ σὶν οἷς ἐπροῤῥόου. καὶ ἐ
ξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου, ἀπὸ πε
σώπου σου. καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα μέγα. κτ
τὸ ὄνομα τῶν μεγάλ σὺν τῶν τῆς γῆς. ταῦτα οὖ
ἕστι τῶν τῆς σωτηρίας καὶ σὺν νομί ας βεβαίως σὺν θρη
κεν. ἵνα σὺν ὀνόρ γωσὶ ὠνμεμνημένος θρα τοῦ
τὸ ὀνόρ γῶσιν. ὑπάρχει δὲ καὶ τοῦ λαοῦ πεθυμη
θέντας. ἡνθυμήσαν φησὶ τὸ πρὸ σὸ χαίρειν
ἦν. καὶ παρεφυθύ σωσαν αὐτόν. καὶ παρασκευα
σθῆναι αὐτόν. παρὰ τὸν θεὸν γὰρ πολὺ διέμενε

νόμον τῶν ἀζύμων ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ. τὸ δὲ οὐ πρὸς
τὴν ὑπόκρισιν τῶν ἀποστόλων, καὶ τὰ ὅμοια
ὁρμῶσιν. καθὼς ἀπαρχῆς φησὶν ἀπὸ τῶν
ἡμερῶν τῶν ἀζύμων ἐν τοῖς τοῦ λαοῦ μυριάσιν. ἐπὶ
γὰρ ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀζύμων, τοῦτ' ἔστιν ἐν ταῖς
καὶ μοναρχίαις. τοῦτ' ἔστιν μαθηταῖς καὶ ἀλ-
λοφύλοις ἐδούλευσαν. ὑπάρχοντος αὐτοῖς ἀ-
κρασίαν σωζομένων βασῶν, καὶ τῶν οὐχ ὧν τούτων
ἀπαλλαξόμενον τῶν. ἦτ' τοῦ λοιποῦ καὶ
θεοῦ καὶ σωτῆρος αὐτοῦ οἰκοδομῶν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ
καὶ ἀπαγγελοῦσι γὰρ φησίν. ὅτι οἰκοδομεῖ οἶκον
ἁγίασον. ὅτι οὐ τῶν ἐκλεκτῶν ἁγίας παρθένου σάρκα
καὶ αὐτὸς ὠκοδόμει. καὶ αὐτῶν ναοῦ περιστόρια,
ὁ ἀπαγγελεῖς ἡμᾶς Ἰωάννης ἐσόμενος. τῶν ἱουδαί-
ων ἡμῶν καὶ τοῦ χῦ τῶν ἀποκρίσιν. τῶν οὖν γραφῶν
τῶν ἱερῶν ἀπαγγελιῶν ἐν τῷ θεῷ. τῶν γὰρ ἐ-
δαίων φρενῶν. ἵνα μὴ ἀνοικοδομήσῃ ἡμῶν ὅτι τοῦτ'
πολλοὺς. ὑπολαβὼν ὅτι, ἔφη, λύσατε τὸν ναὸν τὸ-
τον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. τὸ πᾶσαν τῶν
ὅτι τῶν ἰουδαίων περὶ τοῦ λιθίνου ταῦτα φρονᾶσθαι
ναοῦ. ὁ ἀπαγγελεῖς ἐποίησαν. αὐτὸς δὲ ἔλεγεν
περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἠγέρθη
ἐκ νεκρῶν, ἐμνησθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ὅτι
τοῦτο ἔλεγεν οὕτως. καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ
τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν οὕτως. ὁ δὲ θεὸς ἀπόστολος, καὶ
τὸν τοῖς τῶν τοιούτων λόγον, οἰκονόμους τῶν περιστόρια.

χ̄ς γάρ φησιν, ὡς ὑιὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ϗ̄ ὁ οἶκος ἐστὶν ἡμεῖς ταῦτα προσηγόρευσεν ὁ προφήτης καὶ χαλκοῦς. ὅτι οἰκοδομήσεται αὐτῷ. περὶ δὲ τοῦ χρυσοῦ ποιήσουσιν ϗ̄ τως ἐφ' ἡμᾶς ὡσαὐτως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου. καὶ οἱ μηδὲ μετὰ σὲ ὄντες σου. καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ. ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου. καὶ ἑτοιμάσω τὸν βασιλέα αὐτοῦ. οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου. ταῦτα περὶ τοῦ Σολομῶντος ἦν, ἀναμίγνυσι τῇ προρρήσει τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ. ἀνορθώσω γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως τοῦ τὸν αἰῶνα. καὶ ὑὸς ἔσομαι αὐτῷ ὃς πρᾶξαι. ἐὰν αὐτὸς ἔσται μοι ὃς ἐγὼ. ὅτι δὲ ταῦτα περὶ Χριστοῦ ἐρρέθη. μάρτυς ὁ θεῖος ἀπ̄ος. ὃς δὲ ἐστὶν ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ. τίνι δέ ποτε τῶν ἀγγέλων εἶπέ ποτε υἱός μου εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. ἐὰν πάλιν ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν. ἅτινα δὲ λέγει, πόσης δὲ τοῦ τοιούτου υἱοῦ. οἵ ποτε ἀποβήσονται πεσόντες. καὶ τὰ ἀνομοίως τοῖς ἀπὸ λαοῦ συμπεσούσης, ἐλέγξω σε καὶ παιδεύσω γάρ αὐτοὺς φησί. τὸ δὲ ἐλέγχεσθαι, γίνεται σήμερον ἀπ' αὐτῶν. καθὼς ἀπέστησαν. τὸ δὲ ἐν ἀφ' ἡμῶν ἀνῆκε τοῦ τῆς δὲ τῶν ἀνθρώπων παιδείας, τὸ φάναι, ὡς πόσοι δὲ χαρὰν καὶ ἡ ἀφὴ καὶ ἡ ἀντιμισφορά. τὰ δὲ ξῆς δὲ πάλιν ἥκει σαφῶς τοῖς τοῦ Σολομῶντος βασιλεῦσιν ἁρμόττει. ὡσπερεὶ μόνου τοῦ χυ, τὸ

ἀληθὲς αὐτῶν ἀμήν. τοῦτο φησὶ τὸ γράφειν
ὁ οἶκος αὐτοῦ. καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ. καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ. ἐστὶν ἀνωμαλία τοῦ αἰῶνος. ὅλης
λοιπόν, ἢ ὅλη μακρόθρονβιον σὺν ἀπαντήσει
αὐτῶν. ἢ ὅλη ἐστὶ τοῦτο τῆς ἐφθαρμένης. καὶ τοὺς
ἐν τούτου ὅλη ἅπαντας, καινὸν ὅλον δεξάμενος. ὅλου
τοίνυν ἡ θρόνου ἀναγκαῖον. ἢ σὺν ὅλα τοῦτο τὰ πρὸ
σφόσαι χῶ. ἢ φθορὰ ἐφ' αὐτοῦ τῷ σὺν ὅλων,
τῶν πρόρρησιν. ἀπὸ τοῦτο ὅλου σὺν εἰς καὶ ἀνόσιον.
ἀναγκαῖον τοίνυν καὶ μὴ θέλωσιν ἵνα οὐσιῶσι τὸ ὕδρον
δέξασθαι. τούτων χάριν ὁρᾶσι λοὺς, τὸν μὲν
δρον ὑμνῶν. καὶ πρὸ τοῦ σῶμα λόγησε τῶν οἱ
ὄντες, λίσφημεῖ ἰῶν κῶμεν. καὶ λίς ὁ οἶκος τοῦ πρὸς
μεν. ὁ λιπὼν ἀπόσασμεῖ ὡς τούτου. δηλοῖ δὲ
ὁ λόος σὺν δρεῶν τὸ μέγεθος. ἢ τὸ παντοδύ
ναμον τοῦ δεσπότου δοξολογῶν. ἐπὶ πὶ καὶ καὶ
τὰ εμήρωτε τὰ μὴ ρὰ ταῦτα, ἐν ᾧ τῷ οὐσουπῶ
μεγῶ. ἐφάμασαφησὶ τῶν σὺν ἐπιτῷ ἡμῶν
ὑπορβολῶ, φεύμασι τὸν ἀποβλέψας. σὺν ρὰ
ταῦτα τῶν σὺν δοκίμῳ παραβαλόμενα. ἐπὶ τὰ
τοὺ ὑμνοῦντὸς καὶ βεβαιωθῶσι τὰς ἐπὶ
πῶ ἀντιβολήσας. ἐπὶ πὶ καὶ νῦν ὧ μεγῶ.
τὸ ῥῆμα δὲ λάλησας χρὸς τοῦ δούλους σου καὶ ὑὸν
πρὸς τοῦ οἶκον αὐτοῦ, τῶν σωθέντων ὡς αἰῶνος. ἐ
ὅλη τῶν ἐπαγγελίαν ἐνδυνωῖκα βεβαιωθῆν.
τὰ ἐπαγόμενα μαρτυρῶ. ὅλη οὐκ ἔστιν ὁ κράτορ

ὀβε΄ ἦλθ᾽ ἀποκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου.
λίθων οἴκου οἰκοδομήσω σοι. σὺ φιμώσας τὸν
ἀλλάξας. ὁ τὸν οἶκον εἰκόνων οἰκοδομήσας. λοιπὸν
πορίβλεπτος ἔσομαι πᾶσιν ἀνοῖς. ταῦτα ἐμπτυ
σθῆναι τὸν ὑπαρχὴν παρακαλῶ ::
πῶς νοητέον, ὑπάταξε σὰς τὸν μάρ. καὶ
λεμήτριον αὐτοῖς χοινίκων. καὶ μίσας αὐτὴ
ὡσεὶ τὸν ἥλιον ::
Ὁ σοῦτον ὢν τῆς νίκης τὸ κράτος. καὶ τὸ σοῦτον
ζωγρηθέντων τὸ πλῆθος. ὡς μὴ ἀναχέαθαι
τούτους ἀφ᾽ ἡμῶν ὑποβλήδην. εἰκόλοις γὰρ αὐτὴ
ὡσεὶ τῆς γῆς καταβληθῆναι πρηνῆς. βίχῃ δηλ.
καὶ τὰς μὺ β. μοίρας καταπέπτωκε. τὸν δὲ μίαν
ἐζωγρησε. καὶ φόρου φόρτον εἰκόλοσε. τοῖς μὲν
τοῖς χαλκοῦν ἀσπίδων τὸν σύρων. τοῖς χρυσοῖς κλοιοῖς
ὃ ἀκμὴ χρὰς ἥρμοσεν. εἰμάθηλε, τὸν ἐπιφάνη
τῆς σωρίας :~ λίθοι πολυτελεῖ ἅρμασι
σὺν σύρων τὰ πολλὰ διέλυσεν :~
Ὁ θεὸς παρακολουθούμενος μὴ πολλοῖς ἵπποις
μαχῆσαι τὸν βασιλέα. ἵνα μὴ αὐτοῖς χειρὶ
τῇ θαλασσαίᾳ θαρρῶσιν. τοῦτον πληρωτὸν ὄντα,
τὰ πολλὰ τῶν ἁρμάτων διέλυσεν. ἵππους δὲ αὖ
ἀνθοῦσαι καὶ ἐν τοῖς ψαλμοῖς μηνοδοῦντος.
σωζεται βασιλεὺς διὰ πολλὰ δώσαμεν. καὶ γὰ
γας γ᾽ σωθήσεται ἐν πολέμῳ ἵππος αὐτοῦ. ψαλ
λὶς ἵππος ἀσφαλείαν. γὰρ δὲ πολὺ σωζόμενος αὖ

γ' σωθήσεται. ὡς ὡχύρωκε δὲ καὶ σαλαμῖνα, γ'
πρὶ ἀρχοντὸς τῶν ὀργήων, τῶν Ἰουδαίων λόγος, οὐθὲν.
γίνου γὰρ ἀδελφὴ τοῦ ἀδελφοῦ σου. αὐτὸς δὲ τ'
Ἰδουμαίων ἐπάταξε. καὶ ἔφυγε φρουρὰν,
ἐν αὐλῇ. τὸ δὲ ἐν πᾶσι τῶν Ἰδουμαίων ἐθνικῶς ἐχω
μώσας δηλοῖ, ὡς ἐνεκ[α] πολλὰ κακὰ ἐποίησαν τοῖς
φρουροῖς. οὐ γὰρ ἵνες καλοῖεν ἐγκαθέτους,
ἐσχωμώσας ὀνόμασεν ἀπὸ τῆς κακίας καὶ ἐχθροὺς
πάντας οἱ Ἰουδαῖοι. οὐδὲ λοιδορίᾳ πέφη
κε τοίνυν τῇ πεζονίκῃ προσρήσει, τὸ τέλος. ὁσὰ
σύμφορα δηλοῦσθαι μέλλων τὴν παρανομίαν,
ἣ περὶ πέπτωκε θεὸς ἀνὴρ, ἀνομίαν οὐδὲν πρῶ
τον ἐποίησε ξαίτιον τοῦ ἀνδρὸς ἀνελεῖν. ἵνα γνῶμεν, ὡς
γὰρ γνώμης ὧν ἁμαρτίας ἄλλως τὸ ὡχυμένον,
ὧν γὰρ φησὶν ἀδὰμ ποτὲ ἀνήρ μα καὶ σὺ καὶ σοῦ ὧν·
ὡς πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. ἐπαλείφθη τοῖς ἄρχουσι,
ὁλιὸ δὲ δυνάμεν τῶν δὲ ἐχθρῶν ὁ δὲ δυνάδε, τῶν δὲ
ἐποίησεν. ἀμνήσθη δὲ καὶ σὺν ὀργέων τοῦ σαδδυκ
καὶ τοῦ ἀρειαθαρ ἐν τῷ θαλάσσῃ, γράφει δὲ ἀν
ἁμάρτημα. δὲ γὰρ ἀχιμέλεχ τὸν δὲ φυγεῖν.
καὶ τοῦ χορρεῖν, τοῖς σφενδόναις καὶ τοῖς τοξ[ο]
καλ[ῶ]. ὁδὲ περὶ τοῖς ἐχθροῖς φιλάνθρ[ω]πος, δὲ κάρα
ἅμα μὲν ἀμνημονήσθη σὺν φίλων. ὁθὲν ἤρετο.
φεῦ τίς ἐλεήσει πολυελεήμονος σὺ οἰκοδομὴ καὶ
ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος. ἐνεκωμίωσε δὲ θανόντα
γὰρ τὸν περὶ τοῦτον σύνοιαν, παρεώρα τὸν ἀνὴρ

δεσμώτην. ἦλθε δὲ ἀξιῶν τὸν μηφίβαλλ, ὃν
ῥᾳδίως πάντων μὲν αὐτὸν τῶν φίλων ὄντων τοῦ σαούλ
κινημάτων, ἀποστῆναι δὲ αὐτῷ μηχανώσας
καὶ ὁμολογίαν τοῦ δεινὰ μὴ ποιεῖν. ::

πῶς τοῦ ἀβραζὰρ τὸν πανοῦργον προφήτην. ὃν ἐν αὐτοῦ ἔπεμψε συμμαχίαν ξῦναι
νίκῃ. ::

τοῦ ἀβραζὰρ ἦν πανοῦργον φρόνημα· σωδόμεις
γὰρ τῶν φρενῶν τοῖς ἔμπροσθεν· ἀπὸ δὲ τοῦ λεγάφ
φη ἀβραζάρ· καὶ ὀξὺ γὰρ ἐστὶ τοὔνομα· τὸν ἐν τῷ
πόρῳ τοῦ ποταμοῦ χαλαάν· ἐφ' οὗ δὴ καὶ ἐν ἔσχον
οἰκίαν, οὐκ ἐν ὑδρεύσει δὲ ἦν· ὅσον μὲν τοίνυν
οἱ σύμφοροι ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μόρισμα, καὶ ἐκ τῆς
τῆς ἱστορίας, μανθάνομεν· δηλοῦται γὰρ ὑπὸ
τοῦ σαοὺλ ὁ θεὸς δικαίως, τῶν ἀναιδῶς φι
λοσοφίαν· καὶ πορίζεται τὸ μῶς, καὶ ταῖς φρον
τίσι τῶν ξυμπολεμίων· ἐν ἀσχολίᾳ τῶν διανοιῶν,
καὶ ἐν τοῖς θέρους ἐπὶ τὴν ἀλωνόμους· ἀνακω
χὴ δὲ ἡ ἐν τῷ χῶρῳ, τὸν ὁλιάθ τὸν ἐκείνου τύπον ἔχων.
ἐμὲ γὰρ φησὶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἁλώσεως· καὶ ἀνέ
στησε δικαίως ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ πορίζεται
σιν ἐκ τοῦ σώματος τοῦ οἴκου ξύρασιν φῶν.
καὶ ἦλθεν ἀπὸ τοῦ σώματος γυναῖκα λυομένων·
καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ ὄψει σφόδρα πολὺς ὁ πόλεμος
καὶ σφοδρός· ἀνεῳγὼς, καὶ ῥυφῇ· καὶ ῥᾳσθῇ καὶ
ὀξουσία, καὶ σώματος ὥρα· καὶ μεταβροφῆς

κόρον, ἢ πρὸς βολήν. ὅτι καὶ τοῖς ἀσκοῦσιν ὅ
σοιν θηρεύοντο φυλαῖς, οἷον ἀρχὴν ἀνδρεχόμενος
τῶν βοφῶν. δηλοῖ δὲ τοῦτο, καὶ ὁ σοφὸς τὸν παλαφῦ
ἐχθρὸν τῆς ἐπιθυμίας τὸ πάθος. χρὴ γὰρ αὐ
τὸ φοσιν ἐχρήσατο γὰρ αὐξῆ. μὴ τῆς φύσεως τοῦ
τοσρᾶσαι βίασαμένης ἀπλήστως μὴ, χρῆσθαι
κωλύοσι νόμος. τοῦτο δὲ ἀντιπρῶς. ὁ θεὸς ἀπα
γορεύοσι νόμος. διακωλύας τοίνυν ἁπλοικῶς
γ' πορίσαργως, ἵνα τὸ μώμενον λοιόμενον. ἀπὸ
κφυγεῖν ἀνάγκη ὡς ὀλεθρίαν. ἀλλὰ καὶ αἰσθη
χθεὶς ὁ λιμὸς τῆς ὥρας. τὸ τῆς ἁμαρτίας
καὶ τοῖς ἐν ἀγκίστρου. καὶ τοῦτο μὲν αὐτὸ τῶν ἁ
μαρτίαν, ἢ τοῖς θυμίαμ προυξένησε. τῶν δὲ ἐδρ.
ἀσθῶς κύφυγε τῶν γυναικῶν μεμαθηκώς, ἢ
παιδαγωγεῖ μὲ τὸν ἔλεγχον. πᾶς δὲ μηχανῶν ἀπὸ
νησεν, ὡς τὸ τῆ β μὴ πορίσασθαι αἰδημίαν.
μετὰ τοῦ μάτα τὸ μὲν γὰρ, τὸν οὐρίαν. τὸ δὲ λα
βὼν ὅτι δι' αχρόνου τῶν πόλιν καταλαβῶν, συ
νεχθεὶς τοῖς θυμοῖς τῆ γυναικὶ. ἐπὶ δὲ ἀκόνος
τῶν σωφροσύνων καὶ τῶν ἀνορφίαν. καὶ τῶν πορί
αὐτὸν ὄνοι ἀνέῳξεν. ἐν γὰρ τοῖς προσόμοις τῶν
βασιλέων, μετὰ τὸν ὄνομα τὸ φυλάκων λύυ
τουν ἐδόξαζε, μετὰ τοῦ μάτα τὸ μὲν αὐτὸν, τῆς σο
ρᾶς. ἐμέμφατο δὲ ὅτι τὸ σῶμα τῆς προσω
πίδος γ' κὴ ξίωσε τὸ φαμυθίας. ὅτι, γ' λίκον
ὑπολαμβάνω φησοῖ, τοῦ σταλιγοῦ καὶ τῆς σφα

λιᾶς δ' ὡς ὅσους ἐν πολέμῳ καὶ πολιορκίᾳ ταχὺ
πωροῦντων· ὑμᾶς δὲ ἵνα τῷ σώματι προσενεγκεῖν
φορὰ πᾶσα· καὶ τοῦτο δὲ λοιπὸν ἐβεβαίωσεν ὁρ-
κῳ· ἀλλ' ὁ βασιλεὺς· πάλιν ὑπομνήσαι αὐτὸν
προσταξάσης ἐστίᾳ· καὶ οὐχ ἅπαξ φιλοτιμίας πα-
ρὰ τοῦ μὴ πιόντος ἀγῶνα ἔσεσθαι· ἵνα τῷ ὑπὲρ θυμῆ
χορδὸν ὁ οἶνος ὁρμᾷ προσκύνησιν ὑπόλη
ἅπαντα ἔδεσθαι ἀφεστῶτα ὀσφίσματα· πάλιν
χαρίεντος οὐτῷ περὶ δόμῳ ὧν βασιλέων· ὧν
τοῖς βασιλικοῖς ἵνα φοῦδον δορυφόροις, ὑπὸ
τῆς ἀρχῆς πλουτοῦντος τὰ καὶ βιαζόμενος·
τὰ πρὸς τοῦ σχάτου τοῦ νῦν τοπογόρου γράμματα
ὁλκὴ τῶν γραμμάτων χορὸν τοῖς ἄμπωτος· ἀ-
πὸ δὲ ἐξ φορὰ τοῖ φόρων τῆς οἰκίας σφαγῆς
ἅπαντα τῶν ἐνδύου ἰσχυτῶ καὶ τὸ τοῦ φορᾷ
γῶν αἰκὸς ὀγάλμος ἐγκύκλιος· ἀπὸ ὑπήκοος τὸ πάθος
ἀνίατον ὅτων ψυχῶν ἄρος· χορὸν τῶν ἄδηλον
ἰσχυτῶ πρίσθον· οὐδὲ ὁ τῶν ἄλλων τοῦ σκῆ
ἀρχῶν, τὸν ὑπὸ κυκλάδα φασὶν ἀλίμυρον τοῦ· ἐ
φάνη γὰρ φησὶ πρὸ ὑπὸ τὸ σῶμα ἐνδοῖον τῶ·
ἐπέμφη τοίνυν ἀθάνατος πρόφης· κατηγορία
τορίδης ὑπομνοῖς προσώπων· ὑδρωπικὸς γὰρ ἐν
ἄλλοις θεωροῦμεν τῷ ἄμαρτίαν· καὶ ἄλλοις θε
ωρούμενος ἡ οἰκία καὶ· ὅταν ἔχομεν ὡς
ἡμῖν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμιλοῦμεν, ἐ τοῖμεν
γὰρ ἄλλων ὁμιλεῖν τῷ ψῆφον ἐμφόρομεν.

πολλοὺς δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς τῷ πλησίον ἐπιφέρο
μεν. αὐτοὶ δὲ τὴν μεμελοῦσιν, ἢ τὰν τὰ πασῖ τ
ἀιαθησῖν τῆς διανοίας ἐκβάλομεν, ἢ ὄρφνην τὰν τ
ἀμαχλίαν. οὐ γὰρ μεμόρφωμεν. τοῦτον χάριν.
τὸ τοῦ πρωτοπλάστου κάτοπτρον. ὅπερ φθείρης
σωτὴρ ἔθηκε φάρμακα. κἀγὼ μὲν τοῦτον δι-
γράψω. τοῦ δὲ τῶν ἁμαρτίων τὴν νέκρωσιν, ἀκμὴν ὡς
, ἐξαγωνίσασθαι. δεῖ γὰρ αὐτὸν φθῆναι ἀποθανόν.
, ἀπὸ μιᾶς ἁμαρτίας μιᾷ πρᾶξει. ἵνα ἐκεῖθεν κἀνταῦθα
, ἐπολιτεύσατο. καὶ ὀξέως ἔφθασεν αὐτὸν καὶ σωτηρία
, φθάσαι μετ' αὐτοῦ. καὶ μετὰ ταῦτην ὡς αὐτοῦ. καὶ δι'
, ὃ αὐτὸ. ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἢ σθίε. καὶ ἐκ τοῦ πο
, τηρίου αὐτοῦ ἣ πίνε. καὶ ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ αὐτοῦ ἀπά-
, φησθε. καὶ ἵνα αὐτὸ ὡς θυγάτηρ αὐτοῦ. ταῦτα
, δὲ πάντα δι' ἀλλοίωσιν ἐξαιρουμένως. τὴν τῆς
παρανομίας ὑποβολήν. ἐν δὲ μοῖς ἔξοις
ἀπολογίαν ἐνδείκνυται τοῖς λόγοις. ὅθεν πό-
ρον γὰρ τῶν πανικῶν τοῖς θυμίαν ὠνόμασεν. καὶ
ὡσεὶ ὧμὸν παρ' αὐτοῦ τοῦ. νῦν δὲ παρῆκεν φο-
βοῦσαν. ἐξ ἑνὸς δὲ πάλιν αὐτὸν προσηγόρευσεν
ὡς ἀπ' ἐκείνου τοῦ σάββατος. καὶ γνωρίμου γὰρ ὑπολαμ-
βάνω τοῦτον γὰρ αὐτὸν, τῆς σύγγνωμης μεταλα-
χεῖν παρεσκεύασεν. γὰρ πονηροῖς ἐστὶν ἴσον
μαθεῖν ἀνεπαίσθητα. γὰρ δὲ ἐκ γνώμης ἀλλ' ἐκ πορίσα-
σθαι ἐδόξαζε τὸν πατέρα. καὶ ἐπαθυμίας οὖν
γὰρ ἐπαθεν ἢ ἁμαρτίαν ἐν τοῖς ὄζης, τὸν κάλη-

γορίαν πύξη σεν· ἐδει γὰρ ἐκ τῶν οἰκείων φῦσαι· μὴ
τῶν ἀλλοτρίαν πύξη σεν· ἐδει γὰρ ἐκ τῶν οἰκείων
φῦσαι· μὴ τῶν ἀλλοτρίαν καὶ μόνων ἀμνάδων·
, δ΄ τοῦ τῆς γραφῆς εἰν ἀλλοτρίῳ γε γλωσσῶν πε φ
, σωσω· ὅλη κασὶς ὁ καὶ αὐτῷ ψῆφον ὀζήνεγκεν
, ζῆν γὰρ ἐφη κῆς· ὅλιάξιος θανάτου ὁ ποιήσας
, τοῦτο· καὶ τῶ ἀμνάδα ἀπολιόδραπετάσου·
, ἀν θῶν ἀποίνιζόπραγμα τοῦτο· καὶ νῦ πορ' οὖν γὰ
, φίσατε ἀπολιὸν ὄκασιν γορούμενος καθίσαι ἐπὶ τοῦ
ψῆφου, ὀζήνεγκε· τότε λοιπὸν ῥίψας ὁ πεφὶ
τότε σωσωσ'ου· γύμνον ἔοδξε τοῦ καλη γορου
, μένου τὸ πρόσωπον· ὦ φη γὰρ· ταῦτα λέγεις
, ὁ θεσπέσιε· ἐλῶ ἐχρῖσα σεῖς βασῖ ἐπὶ ἰλῆ· καὶ
, ἐγὼ ὀζήλαλμωσα ἐκ χθρὸς σαοὺ καὶ ὤδωκά σοι
, πάντα τοῦ πῶσου· καὶ τὰς γῶ αἶκας ἧς τὸν πόλεων
, σου· καὶ ὤδωκά σοι τὸν οἶκον ἰῆλ· καὶ ἰοὺδα·
, ἔτι δὲ μικρὸν ἀπὸ τῆς φιλοτιμίας τὸ ἄμαρτον· καὶ
, φόλίασοι μέσι· πρὸς θῆσω κάθως ταῦτα· πρὸ
, τῆς ζημῆς ἥθορα πέλ· πρὸ τῆς λιμορίας ἐψυχα
, γωγίά· καὶ ἧς ὁλίασοι μέσι· πρὸς θῆσω κάθως
, ταῦτα· ἐστὶ τὰ τῆς καλη γορίας ὄψυχος· καὶ
, ὁλιόξους δένωσας τὸν ὧν· τοῦ πολῆ προνηρὸν ἐνω
, πίον αὐτοῦ, καὶ μὲ φρόνησας μου τῶν νόμων·
, γνώθη σῶς ἐφορᾶν μάτων ἀνῶν τὰς πράξεις
, ὕπορμῶζήσας μου τοῖς ἁγαθοῖς· καὶ ἐμοῦ τοῦ
, δουλικοῦ τος ἐποίρησας· τοῦ οὐρίαν τοῦ χαπλᾶν,

, ἐπάταξας σὺ ῥομφαίᾳ· καὶ τὸν γάμον αὐτοῦ καὶ αὐ-
, τὸν ἀπέκτεινας σὺ ῥομφαίᾳ ἐχθρῶν ἐμῶν· τὸν οὗ
, τος ὄνομα πορνείαν ἐμεγενημένον· τοῖς πολεμή-
, σασί με· καὶ ὅλην ὅλως τὸ σπέρμα
, μα τὸ νόμοις· ἵνα τοῖς μὲν καὶ τῶν γάμων ἀφήσω τὴν
, ῥομφαίαν ἐκ τοῦ οἴκου σου· ἵνα τὸν αἷμα σὺν ἐκεί-
, νου οὐκ ἐξουδενώσασθε· καὶ ἐλάβετε τὸν γάμον αὐ-
, τὸν οὐ ῥίπτοντος αὐτὸν ὡς ἐγὼ αἷμα ἀν-
, νίπτεται δὲ λόγος· ὅτι πολέμου ὄντος ἐμοῦ
σὺν τοῖς ἐμοῖς γάμοις· ἢ τῇ πρὸ τούτου χρωμένῃ μοι χρ.
ἐκδυσμῷ γάρ, ἐπὶ φυμίασιν ὡς ὀσφρόταται.
καὶ ῥοὴν ὁρίασαν μένης ἐν ὅλοις μοῦ· τὸν δὲ,
καὶ αὐτοῦ τὸν λοιμὸν τῶν σὺν καὶ ἐσθίειν ἐχθ.
ὃν ἐχρῶμεν ἀπὸ τοῦ ἀδίκου φόνου θρῶν καὶ σύν.
γάμῳ σὺν αὐτῷ παρανόμῳ· ἵνα ταῖς χλευασταῖς
ἀπὸ λοιμωρίας· αὐχαμπεῖ ὄρθρου ὄλεξαν τοῦ
θανάσου βασιλεῦ τοῦ λέως· αὐγὰρ θηλάζοι
τοκίαι, τῶν δὲ ἐνεκένωσε ὀζήλας· καὶ τῶν πετέ-
ραν ὑγίαν ἀπέδωσαν· τοῦτον γὰρ δὴ χάριν αὐτ
ἀπεκτείνοχεν, ὅτῳ ψυχῶν ἀδρὸς προσόφθην
δὲ ταῖς ἀπάταις, ὅτι σὺν ἐποίησας σὺν ῥῦπῳ.
ἐγὼ δὲ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο· σὺν τῶν παν τὸς
τοῦ λαοῦ τούτου· λαθὼν φῦ ἐθήλησας, τὸν
φόνον ἐκάθισας· ἀπὸ ἐγὼ σου τῶν ἁμαρτίαν,
ἀπασῶν ποιήσω καὶ ἀπόλλυον· τούτων ὁ δαῦ ἀ
πούσας τῶν λοίων· γὰρ δὲ ὁρίσεν

ὡς ὑπ' ἀνδρὸς πεπληγὼς ἐλεγχόμενος· ἢ σὺ γὰρ
τοῦτο τοῦ φθεγγόμενον· καὶ ἐβόησεν· ἡμάρτη
κα τῷ θῷ· ἀλλ' οὐδὲ ὁ προφήτης αὐτῆς ἁμαρ
τωλὸς ὀρθάμιος, καὶ τῇ τοῦ θοῦ φιλανθρω
πίᾳ σωθείς· καὶ τὴς ἀφθλειτὸ ἁμαρτημά
του· γνὶ ἀποφαίνης· ὁ πλοῦτῳ ὡφθλειθά
νατον· καὶ γὰρ μοιχὸς καὶ ἀνδροφόνος, ἀνηρῶν
το καὶ τὸ τοῦ νόμου· ἀλλ' ἔλυσε τοῦ θανάτου τῷ
ψήφου, ἢ τῆς ἁμαρτίας ὁμολογίᾳ· πανταχο
ταῦς δὲ αὐτοῦ οἰκτιρμὸς πάντα φοσίαρὸς παι σὺ
ὑπέρβαλλε· τοῦτο γὰρ καὶ ἡ ἱστορία δηλοῖ σοι·
φρικῶς γὰρ ὁ προφήτης γνὶ ἀποφαίνης· ὡς τοῦ
γαλμα· τῷ πάφορρίζων παροργίσας σὺ τοῖς
ὑπερανθίοις τοῦτο· τοῦτο δὲ σαφέστερον ἀκού
λας ἡρμήνευε· παροξύνων, παροξύνας τοὺς
ἐχθροὺς κῦ, γύμνωσιν γὰρ τῆς θέας κυβερνήτας,
παρεσκεύασε τοὺς ἀποφύλους νικᾶν· καὶ μέγα
φρονεῖν καὶ τὸ τῶν ὅλων θῦ· πρῶτον μὲν τοι
τομοιχίου παιδίου· ἐπάταξε νὸ θς· ὀλιγόρι,
ἐοίκειν ἐκμὲν τῶν ἀποφύλων ὁρμᾶσθαι· προσή
λυτον μὲν γὰρ αὐτὸν ὄντα τῶν ὅλων θῦ
προσηγόρευσε· καὶ ὅσθ ξενωθεὶς ἐκβληθέντα γὰρ
δύο πορίσας· ἀπὸ καὶ ἀποφύλος ὁδὶ αὐτὸς
ἑβραῖος, ἐκβέβληται, ἐπαμυνεῖ τοῦ ἀληθῶς λα
ὸν ἀλάζ· ἢ δὲ πολὺ τὸ ἁμάρτημα τοῦ παιδίου· τοῦ
τον παρώσασθαι ὁθς·

Ἐμελλον ἀναιζῶν τῆς παρανομίας, ἐλεγχος καὶ τοῦ
διαβολοῦς βασ ὁ τος τοῦ προφήτου τοιγαροῦν
μενος. ζῶ αὐτὸ ὁ λέγει ὁ κύριος οὗ ἐὰν
ἡ ὀργὴ μου ἐπ' αὐτὸν ἐν ὀλι
Ὁ ἀκύλας εἰς κῶν ἡρμήνευσεν. ὀλισύμμαχος δὲ
βασ ἀφωρισμένου.
τινὲς ὡς ἀπονενοῦ ὃ ὅλως ἀποῖ μέμφονται.
τοιαύταις ἀμοιρίαις τοὺς ἀμελοῦντας ἐπιλά
βοιντο
Μεγαλομνήσθημεν δὲ καὶ τῶν ἁγίων τοῦ ἡλικτοῦ μὴ καὶ
τοὺς ὀξεῖς οὓς γὰρ ὀξωρύττουσι ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς
ἀκμὰς ἐπαίδων σωμάτων τὰς. οἱ προφῆται ὁ λόγοι
οἱ. ἰωὴλ οὖν τοίνυν ὧν εἰ τόλμησαν. ἢ λίσαν πρὸ ἐν
τοῦ ἰωνάθαν τοῦ σαβαὼθ τοῦ γόν, καὶ ὁ πρὸ
φρόνιμον ὀνόμασε. τοιαύταις χρησάμενον
συμβουλαῖς.
Καὶ τοῦ ὁ φὶν ὁμωνύμως φρονιμώτατον ἁπάν
των ὄντων ἐν τῇ γῇ. τοιγαροῦν
ἴσον, ὡς γ' ἂν τὰ χὴ φρόνιμον, ὡς καὶ τοῖς πα
νουργοτάτην ἡ θάλασσα φῆ. ὁ φοὶ γὰρ οἱ
τοὺς καλοὺς ποιοῦσιν. καὶ ὀξυλόξως ὁ φῆς ὃ τὰς
τὰ μὲν ρας τοὺς κέρας ἐν λαμπρᾷ χώρᾳ τοὺς ὁ φοῦς.
καὶ ὁ ὁ λεμῶν εἰς ὁ φίσας ὁ ὑπὲρ πάντας σοφοὺς
ἀγγέλους. οὐ σκυβάλους ὄντας οἱ ἄγγελοι οἱ ὁ
φοί εἰσὶ τὰ ὦ λ. ἢ τῶν συμβουλῶν ἰωνάθαν
ὡς ἐνόησεν ἡ θάλασσα καὶ τὰς εἰκόνους φρέν

ὡς ἐπὶ πολλοὺς ἐχθρείας πρὸς τὸ σωφρονεῖν
τὸ πρακτέον· ἀπὸ οὖν χρὴ σε τὸ ἐς λιοντῆς φύ-
σει· ἀπὸ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀπειλησίας σωφρόνει.
καὶ τῆς τολμηθείσης παρανομίας σωφρόνει.
ἵνα θεωρῇς γὰρ φησὶν ἐκεῖνο, καὶ σωφρόνεις
ἄμεινον. καὶ μὴ τὰ μείζονος ἀνδρείας σύμβολα,
τὸν λέοντα τὸν ἀσφαλῶς ἀγωνιστήν. ὅμως ἄκλας,
καρποῖς ὠνόμασεν, ἀντὶ τοῦ καρποῖς ἐνυ-
φασμένοις, ἐξ ὧν οἱ λέοντες ἀμύνονται τοὺς ἐπιόν-
τας· ὁ δὲ Ἴωσηπος· τὸν μὲν ἀσφαλῶς ἀγωνιστὴν.
ἡμῖν δὲ καὶ παρὰ τῶν θαλαττοπόρων, ἀρχὴ, λῆξις ἔστι
καὶ ῥίζα σὺν τῆς βασιλικῆς οἰκίας, σύμφορων· πλ
γησομένων γὰρ βασιλεῖς φιλοσόργως ὡς πρὸς
δὲ πεφυτόκοντος τὸν ἀμείνονα ἀκάμπτως, τῆς
πονηρᾶς πράξεως· γνώσονται λέοντας· ὁ δὲ
μεγαλόφρων αὐτῆς καὶ λέοντος ἀνδρὸς ὢν καὶ θρα-
σὺς παραυτίκα μὲν ἐκφυγὼν θυμῷ ὀργῇ, ὁ δὲ ἐθι-
σθεὶς θηρεύειν. ἐς τὸν σὺν πεφυκότων πονηρὰν
τοὺς ἀδελφοὺς σίγκλητον, καταπαύσας τὸν ἀνε-
ψιὸν τὸν πάππου ἀπόγονον τὸν πρὸς μη-
τρὸς· μεγαλόφρονα ἀνδρα· φυγάτηρ ὢν τοῦ θεοῦ·
οὐ τῆς γενεᾶς πρὸς βασιλέας· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ
πολλοῦ ἐθρώπουσεν, ἀμφοδρόμους καὶ τοὺς ἀνη-
ρημένους καὶ τοὺς ἀναιρεθέντας· ἐθισθεὶς θηρεύειν
ἐτῶν· καὶ τῆς ὀργῆς σὺν χρόνῳ σβεσθείσης· μη
χαναῖς τοιούτοις τύπτεσθαι ὄστρακος, ὑπέθετο

γωνιστῆ, σφαλματι παλαίσαι φάς
οἷον ἐλκώσαι τὸν βασιλέα δωλάμενον· ὑπὸ δὲ
βασιλέως ὀργῆ οὖσα καταλλαὶς ὑποθήκας τοῦ σο-
φιστοῦ· χήραμεν ἐφησεν εἶναι δόδεκα μόνους παι
δας γεγεννηκέναι· τούτοις δὲ ἀνορτιχέσαντα
φὸρμιγγα ἐπὶ ὤμου κομίσαι· ἐκεῖ τῆς ὁρμῆς τυχόντα
δεμάχου· δὲ λύσαι δὲ ταύτῃ γόνυ ἐφρόνησαν
τοῦ· θάθρος οὖν ὑποθάθρου τὸ γεγωνότα· τοῦ βί-
τέλλος καταλαβόν· ἀπὸ τῶν ὁρμιεκόνωσε λύ-
σαι μὴ βουληθέντες· νεῶν ἀθροισθέντες· ἐκ δὲ θῆ-
ναι φασὶν ἅπαντοῦσι τὸν ἄθρουφὸς τοῦτο γνώσε,
ἐγὼ μὲν πρὸς τὴν χηρέα, καὶ τῶν ἅπασι ἀνόλφυ-
ρομένων δεῖ λέσωσι βεαθήσεται δὲ πάντα πασῶν,
ὃ τοῦ γὸς ἐστιν ἠρ· καὶ τοῦ ἀνορὸς μὴ γὰρ μνήμης,
πφασθῆσαι τὴν χήρα· τὸν βασιλέα δὲ ἀπὸ τούτων
ὑπὸ πλῆξαι, τὸν ἀμνόν μὴ κελεύσαντα· μήτε τοῦ δ'
βασιλέως, τῶν δὲ θῦμίαν ἀπροσκυνήσαντα· ἀλ-
λὰς ἀνήκεστον τὸ πάθος ἐλθὼν οὐχωρήσαντα·
τοῦ δὲ βασιλέως προστάξιν ὑπισχνουμένου
τῷ σφαγησομένῳ πάσαν φυλετῶν τῶν ὀργῶν, πάλ
ηγῶν ἠρώτησε τοὺς ἐχρήσατο λόγοις· καταπα
λοῦσα τοῦτοι οὗτοι βασιλέως, τῶν ἀκολού
θησόμενος βασιλεῖ· ζῆκε ἐφη φησὶ σφα
γὰ τῶν ἐχίχων τοῦ γοῦσου ἐστὶ τῶν γλῶ· οὐδὲ
ὠφήλησε μῶν· ὡς δ' χρὴ οὗτος ἀφυγόντων
γοῦ ἀπῆς τῶν σφᾶ, μὴ πρόθρου τοῦ γοῦς δ' βασ-

ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐπανελθόντος. ἀνδρὸς γάρ φησιν εἶναι
τοῦτο τὸ παράδειγμα. ἵνα μὴ νομίζωσι τὸν ἀνελθόν-
τα οἱ φυλέται, οὐδὲν ἀπὸ ἀνιάτου ἔχοντες, τῶν τοῦ
βασιλέως φυγῶν. τοῦτο δὲ λέγει. καὶ ἵνα τὸν κε-
λεύων. ἵνα λειτουργήσωσιν οὕτως ἐκείνῳ. καὶ ἐκ
τοῦ παρεληλυθότος βασιλέα τὸν λόγον τοῦτον. τοῦ
ἐγκαλεῖν τοῦ μὴ ἀποστῆναι τοῦ βασιλέως. τὸν ἀπο-
μένον ἀπαίτησις. πῶς δώσασαι φησὶ τὸν ἡγούμε-
νης ὀφαλῆς ἀπαλάξαι, μὴ ἐπανάγωνος τὸν
ἡγόν. ἢ ἀπορεῖ τοῦτο γυνὴ τοῦτος ψυχαγωγεῖ. ὅτι
τὸ γυναικωνῖτις. καὶ ὡς πορεύσωμαι τὸν ἐκεῖ
όμενον ἐκεῖ τῶν γλώσσης χρήσεται. καὶ γυνὴ
ῖδε πᾶς ἔσῃ, ψυχή, ἀναγνῷ φησὶν ἀνδρὸς γε-
δώσασαι. ἵνα δὴ ποτε καὶ τοῦτον ποιήσεται
ρὴ σὺν ἵνα ἐκεῖ σημεῖος ἔσῃ. β βιβλίους.
γ΄ ὧν τὸν περὶ τοῦ ἁρπασθῆναι, παρεμβαλοῦσα
λόγου. πάλιν περὶ τοῦ οἰκείου παθήσεως δοκεῖ λα
λῆσαι ἵνα μὴ δόξῃ ταῦτα δόξειν ἐκείνης ἐρω
πίας. καὶ νῦν ὑπορῶν ἐκεῖνο, λαλήσω πρὸς τὸν
βασιλέα τὸν λόγον τοῦτον. καὶ ὄψεται με ὁ
λαός καὶ ὀργή. ἢ δοῦ σου λαλήσω ἐκεῖνῳ δοῦ σγ.
πρὸς τὸν πατέρα μου τὸν βασιλέα. ὁπόταν ποιήσῃ
ὁ βασιλεύς, καὶ δόξει λάβῃ μὲν ἐκείνης τοῦ ἐκ
ζητοῦντος δόξει λάβωσι με. καὶ τὸν ἡγούμενα
τὰ τὸ αὐτὸ ἐκείνης κληρονομίας ἐκεῖ. καὶ ὀργή
δοῦ σγ. γένηται δὴ τοῦ λόγος τοῦ κυρίου μου

ὁ βασιλεὺς, τοῦ δοκοῦντος καλοῦ τοῦ βασιλέως
ἐς θυσίαν ὁλικὰ τῶς ἀγέλης κῶ· οὕτως καὶ ὁ
κς μὲν ὁ βασιλεὺς, τοῦ δοκοῦντος καλοῦ καὶ τὸ
πονηροῦ καὶ κς ὁ θς σου· μετὰ σοῦ ἐσαι· τοῦ δὲ
περὶ τῆς χώρας κὸς ἐρημώσωσι πῶν ὁ βασιλεὺς
τοῦ ῥήματος τῶν ὑποθέσιν· καὶ ἤρξατο τὴν χώρα-
κα, ἐξῆλθε, ὑπέστρεψε ταῦτα· ὅτι ὁμολογήσα
σα ὅπως φθήσεται τὸ πρόσωπον τοῦ λόγου
τούτου· ὃ ἐποίησεν ὁ δοῦλος Ἰωὰβ τὸν λόγον
δδ· ὃς ὑπέθετο φησίν, ἐγκεῖται λοιμὸς ὑπό-
θεν ὑπέθετο χρήσαθαι μὲ τὸν κύκλον τὸν λόγον
τοῦ δεῖνος· ἵνα σὺν δεῖνα πεπλασμένῳ πάθη· τὸ οἰκεῖον
ἰδίων· ἰδοὺ ἐμὲ μέλλει τοῖς θύναι θορυβεῖσθαι ἐμοὶ, τά-
χιον εἰσοίσθησαι πρὸς αὐτόν· τούτοις δὲ ἔξας ὁ βασιλεὺς,
εἰ πανεχθύνεται τὸν ἀρχισαλπίγκτην, παρηγγύησεν·
ἰδοὺ δὲ αὐτοὶ διεκωλύσεν· ὑπόρουν δὲ καὶ τοῦτο
δὲ ὁρᾶται τοῦ Ἰωὰβ δοξάσμενος τῶν παρόντων·
ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐτῶν· τὴν χρηστότητα
τῶν λόγων πεποιήσασθαι τὸν ὑπερασπισθέν-
τα τὸν σφαγμὸν τῆς θύρας ἐς τὸν χαλκοῦν ἀπεκόπη·
ἐκ δὲ τῶν πρωτοτόκων βασιλέων ἐπεκόπη δὲ καὶ τὸν
καὶ τὸν τοῦ πρὸς τὸν σφαγμὸν· τοῦτο μαθὼν ὁ
βασιλεὺς, καὶ ἐκέλευσε τὸν μετὰ πόλιν· ἀγίσεων
γούμενος στρατηγέαν· καὶ τὸν ἐς καιρὸν γενομένων
φύγῃ· ἡκολούθησε δὲ αὐτῷ καὶ τῶν ἀποστόλ
κ δορυφόρων τὸ πλῆθος· ἐπακολούθησε καὶ

μή, ὅλη σθᾶσος, σωὐξακεσῖσις λαλῶν·
ἀρλιμὼ, τὼ σικάνπῖδακαλαχῖπῶν, πεσοὴ
λῦεσδὲμετὰτῶν ὑπηκόωνγλώμως. γ̄τ̄
ὀβασίλοὶς, τῶσαμὼὐπεχθρησινἀνασρέψαι
ἵναμὴσὶθὶς αὐτοῖς σωσικήσας, πάλινγλώπτωμα
τανάσης. λίγαφησῖνὸυπροὸσησὸὺμεθήμων,
ἀνάσρεφεκαὶκαθῆσουμετὰ τοῦβασιλέως. ὅλι
ἀπόγῖοσσὸῦ, καὶὅλιμετωπησας ἐωτοῦδικαιος.
φεχθὶς παραλίγουασὸῦ· καὶσὴμερονκῖνήσωσι
τοὺπροὸιαθαιμεθήμων. ἐγὼδὲπροὸσομαι
γ̄ ἐὰνπροὸῶμαι. ὠμὲφησὶν ἀναγκημετανα
σοὰν· σὲδὲοὐδὴκαιον, ἀρλιὼσχῖγμὼν. ἕω
ἡμῖν τὸσομὸὺτοὺπρόνον· ἀξῖονδὲ θαυμάσαι
τοῦδεῆς τῶπραότητα· ὡσλωκόμως γὰρκαὶ
πολεμούμως ὑπὸτοῦ παμμίάρου τανδός. γ̄
παῤαλοίαν. γ̄ πάσχφουλόνου, ἀπὰβασι
λέα ὀνόμαζε· καὶπρὸς ὀλόμως βοὴ τῆς
τοῦ πεσοηλύτου χορὰ πᾶσὲφρούδιζεν· ἀνάσ γ̄
φεγάφησὶ· καὶἀπόσρεφουτοὶς ἀδελφοὶς
σου· μετάσοῦ· καὶκῆς τοὶς μετὰ σοῦὲλεος
καὶἀληθια· ἀλλόσωτῶπορὶ αὐτοῦ ὀβασίλοὶς
ἐσθλῶνὸκαὶδεμονίαν· τοσοῦτονὲπὶνοσμόζονα τ̄ῆ
ὀῦνοιαν ὑπεσθίνοτο· φησὶγὰρζῆκῆς· καὶζῆκὶ
ψυχήσουκῶμγβασιλᾶ· ὁλὶδὲτοῦτόπον γ̄
ἐὰνῆὸκῳρίοσμγ ὀβασίλοὶς· ἐὰντὶδὲ θάλα
τονὲὰντὶδὲζωλῶ· ἐκδέξαι ὁδοὺχῆς σου· γ̄τ̄

ἐκ τ', ἵσ ἡμᾶς δ' ἂν προσιρά φησι δαοκλίαν.
ἵν' ἀμάθωμεν. ὡς οὐχρὴ οἴμᾶς πρᾶ πτουσι τοῖς
φίλοις σωφρονᾶν. οἷς προφῑ δὲς πορῑ πεθύτας ἐᾶν:
Ο δαῖ δ' ἐμᾶς ἀμνῶν, γ' ὁ δὲ ὠνήσ ατ' ἰῶν ἀσεφρο σύ
ξῑαν. ἡ καὶ σφᾶς ἂν αὐτὸν ἐκ λύπησε τόγε γονός. τὸν
δὲ ἄρ ἐσαλῶμ, σ' ἀπὸ τοῦδ' ἐ τοῖ ἀμνὸν ἀνελόν τ'
καὶ ἀ πωσάδ'. καὶ φῦγ' ἀδαπε προίκκη. ὁμῶς δ'
καὶ πρωτότοκος ἦν. καὶ ἀπρασίαν ἐνόησεν. ὃς
ἀπο προπῶν ὁτητος καὶ ἀτασθαλίας, ἀδελφοκτό
νος ἐγένε το:. Ἡ δὲ πρὸ τοῖς ἱορύας καὶ τῆ
κῑβωτοῦ, ἀπολουθῆσαι κακὸν χύμα:.
Κ αὶ δὴ ἀφῶς ὧν καὶ προφήτης· ἦν δ' ἐ τοῖ προφητι
κῑβωτός, ἵσ ἐ τῶν κυρῑαν ὧν παρανόμων χλι
φθῆσαι ἐκινδύ νευ μὲν γὰρ ἀνῃρέθησαν. αὐτὴ δὲ σω
ρὺ ἁλῶτος ἐ σώθη τοῖς ἀπὸ φυλοις ταῦτα δὲ συνέ
, βη μὲν ὡς. πρὸς σασδὺκ ἦ τε τοῦ ἱορύα· ἀπὸ στρεφον
, τῶν κῑβωτὸν τοῦ θῦ. ἵσ τῶν πρόλιν, καὶ καθίσα
, σ' ἵσ τὸν τόπον αὐτῆς· ἐὰν οὖν ὦ χάριν ἐνώ πῑον νῶ.
, καὶ ἐ τῶν ἐρύψη με καὶ ὅ ἁμαρτὼν καὶ τῶν ὑπὲρ
, τοῦ ἂν αὐτῆς· καὶ ἐὰν ἅ πτησμοι γ' ἁ τα θέλη πλάκ.
, ἰσθύ ει τῶ ποιήσωμοι τὸ ἀρχαῖον ἐνώ πῑον αὐτοῦ.
, γ' ὁ λῶ αμαν με θὲ αὐτοῦ τὸν παλήγορον πορῑ φόρ θν.
ἐνόησεν ἀκούω φησι τομὲν οὖτοῦ νόμ γ' ἐμοὶ
χοῦσι. γ' φονοῦσι· ἐμῶ δὲ τὸν σβ. τε
σαλῆ κανόμους. ὅ ταν ὀνόμος κα θαρῑ σμοῦ
τοῦ τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῦ. τότε ἰσθῦ σῶ σθαι

τῶν ὀπτάνων ἀνθρώπων. ἀνδρόμαντα δὲ πάσης
οἰκίας καρδιονίας γύμνωσον, καὶ ἀπόθες εἰς ἐν. ἐλαίου
δὲ οἰκότητος ἑμαυτὸν ὑποδήσῃ τὰς πανόπλους. τὰ
δὲ δαιμόνων ἐλαφρὸν ὄθος ἀνήρ. τὸ πεύθημον
πορφυρόμενος χῆμα. ἀπὸ κάλυπτον μὲν γὰρ τὴν
κεφαλήν. γύμνοις δὲ τοῖς ποσὶ καχρημένος
ἐβάδιζεν. ἐκολυμφόλει τοὺς πεύθους τοὺς ἰσραήλ.
γ' τῶν φόνων εἶνα τοῦ ἀχιτόφελ τὴν προδοσίαν.
ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς τὸν οἶκον διαστῆναι καὶ φυγὴν.
γ' καρανοῖς αὐτοῦ βλησθῆναι παρακλίσας
ἀπὸ μετανοίας ἀποφανθῆναι τὴν σύμβουλήν
αὐτοῦ. κῆ γράφησιν ὅθεν. μετανόησον τὴν βου
λὴν ἀχιτόφελ. τὸ δὲ μετανόησον, ὁ ἀκύλας,
ἀφρόνει τὸν φρονεῖν. ἀντὶ τοῦ δὲ ξουνάφρανα
καὶ ἀστόχησεν. τὸ δὲ, ῥῶς. τὸν ἄνθρωπον λέγει
δὲ τὸν ἐλαφρὸν, ὃς τὴν σοφὴν ἀποβλήψας. καὶ
τὴν μωρὸν τὴν ἐν αὐτῇ κρυπτομένην.

Κ ἵνας γὰρ πανοῦργοι τὸν χρυσοῦν φιλοσόφων
αἰῶνα καὶ τὸν ἐν αὐλίοις, τοῦτο πολὺ ἐξε
ταλεπτοφροσύνης. ὅταν γὰρ κρίνουσιν, ὀρθὴν δὲ
καταγορεύομεν ἀλήθειαν. ὁμόθυρον. λαοῖς ὀργὰς
φῦλ', ἔθνοις ζῶσαν ἀκρίβειαν, ἀποκάλυψιν τοῦ χριστοῦ.
ἀπούσῃς δ' ὅταν ἡλίθιος ὡς ἐπαινέσαι τὴν ἀ
πὸ σοφῆς μεγαλομένων ἀλήθειαν. ἀμνογράφων
μὴ ὠμῷ ἐπαφρόνων, τὸ χρῆσθαι ἀριστοῦ βλέπειν
τῆς σοφίας. καὶ ἐν τοῖς τοίνυν ὑπόκρισιν γένη

πηχῶν ἑξακοσίων. οὐκ ἐν τῇ λυμνῇ ὕδατος. ἀλλ' ἐν τῇ ζωῇ τοῦ φήτου καὶ βαθὺ ὅλον τοῦτος, ἐγλύπτο· ἐμφοντε ⟨τὸ⟩ σάλῃ λίνεις ὡς τοῦ οἴβαλ δεξαμενὴ τὸ λόγος. τοιαῦτις ἦτον. ὡς δὲ ἁπαντα εἰς γῆς κωνοὶ προφῆται. οὗτος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐχέι σάλο λόγοις. αὐτὸς μὲν γὰρ ἀφίκετο πρὸς τοὺς θεσσάλῃ. ἐκέινους δὲ ἐφῆτευ βαθὺ φαντάζεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὥρα προσώκειλε. τῶν οἰκέων ἐν ὧι οἰκήσεις ὄντοι αν. ὕστερον δὲ τοῦ μεμφίβα- λε τοῖς λόγοις δεξάμενος. ἀμφοδρὸς μὲν τῶν ὑπὸ οἴνου δύναμιν. ἐκέινους δὲ πάλιν τῆς αὐτῆς κα- κομουσίας ἠξίωσε. καὶ τοῦ χειμῶνος γενομένου. καὶ ⟨τὸν⟩ γὰρ αὐτοῦ ⟨τὸν⟩ ἐν τῷ πάλῳ τοῦ σαὐχοῦ γενῶν αὐτῶν. δὲ καὶ ξένους τοὺς μεμφίβαλε· ἀλλὰ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους θεσσαλοὺς γενομένους σωθῆναι, ἐπῆλθεν. ἀξιολογᾶσαι δὲ τοὺς θεσσαλοῦς, καὶ τὰ πρῶτα μέν. πρὸς τὸν ἄρχοντας, ἐρημίαν, ἐκέ- νους γὰρ αὐτοὺς λίθοις βάλλοντος. καὶ τοὺς χοὰς αὐτοὺς καταχέοντος. καὶ λόγοις καὶ ὅρκοις προσπαλαί- ζοντος. καὶ αὖθις αἱμάτων καὶ σφάγιον ἀπο- καλοῦντος. ὁμῶς ἀρκεσθῆναι τὸ σφάλμος σὺν, τὴν παροινίαν δὲ κελεύσαι. ἀκούσῃ ἴνα λίνα παρα- τῶν ὅλων ὁ ἐπὶ τῇ παλάρατος οὗτος, τὸν μυρίον μὲν βασιλέα, ὀλυλόθεσσαν δὲ καὶ ἀφικῶν τὴν μεφαλὴν αὐτοῦ. ἀλλὰ πάντων πρὸ τῆς ἐφε- λῆ ἐμοὶ καὶ σοί, γὰρ σφοῦσαν. ἀφικτὸ αὐτοῦ. ὁλόλι

καὶ ἀρά σε μὴ ὁ κύριος ὁ θεός σου τὸν δοῦλον
καὶ τὴν ὀρφανὴν καὶ πεποίηκας οὕτως. ἵνα μὴ ὀργισθῇς
τοῦ θεοῦ καὶ ἀπολέσῃ σε ἐκ τῆς γῆς. ἀλλὰ τὸν
μισθὸν αὐτοῦ δώσεις αὐτῷ. καὶ οὐκ ἐπιορκήσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
ψευδῆ. καὶ οὐ μὴ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ σου. ἐγὼ κύριος.
καὶ οὐ μὴ ἀδικήσεις τὸν πλησίον σου. οὐδὲ μὴ ἁρπάσῃς τὰ
ἀπ' αὐτοῦ. οὐ κοιμηθήσεται ἡ μισθωσία τοῦ μισθίου σου παρὰ
σοὶ ἕως πρωΐ. οὐ κακολογήσεις κωφόν. καὶ ἔναντι τυφλοῦ
οὐ προσκόμματα θήσεις. καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου. ἐγὼ
κύριος. οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει. οὐκ ἐπιβλέψεις πρόσωπον
πτωχοῦ. οὐδὲ θαυμάσεις πρόσωπον δυνάστου. ἐν δικαιοσύνῃ
κρινεῖς τὸν πλησίον σου. οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ λαῷ σου.
οὐκ ἐπιστήσῃ ἐπὶ τὸ αἷμα τοῦ πλησίον σου. ἐγὼ κύριος.
οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου ἐν τῇ καρδίᾳ σου. ἐλεγμῷ
ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου. καὶ οὐκ ἐπιλήμψῃ δι' αὐτόν
ἁμαρτίαν. οὐκ ἐκδικήσεις οὐδὲ μνησικακήσεις τοὺς υἱοὺς
τοῦ λαοῦ σου. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
ἐγὼ κύριος. τὰ δικαιώματά μου φυλάξεσθε. κτήνη σου
οὐ κεντρίσεις ἑτεροζυγοῦντα. ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς
ἑτερόσπορον. ἱμάτιον ἑτερόσπορον οὐκ ἐπιβαλεῖ ἐπὶ σεαυτοῦ.
καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος
καὶ αὐτὴ παιδίσκη ἐμνηστευμένη ἀνδρί. καὶ λύτρωσις οὐ
δοθήσεται αὐτῇ. ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ. μάστιγες
ἔσονται αὐτῇ. οὐ θανατωθήσονται ὅτι οὐκ ἐλευθέρα ἦν.
καὶ τὸν κριὸν ἄξει τῷ κυρίῳ ἐπὶ θύραν τοῦ μαρτυρίου.
καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ ὃ ἥμαρτεν
ἐναντίον κυρίου. καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἡ ἁμαρτηθεῖσα.
καὶ ἐὰν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν καὶ φυτεύσητε πᾶν ξύλον
βρώσιμον. καὶ περικαθαριεῖτε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν τοὺς
καρποὺς αὐτοῦ. τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερίτμητα. οὐ βρωθήσεται.
καὶ τὸ ἔτος τὸ τέταρτον ἔσται πάντα τὰ γενήματα αὐτοῦ
ἅγια αἰνέσεως τῷ κυρίῳ. καὶ τὸ ἔτος τὸ πέμπτον φάγεσθε
τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. προσθήσει ὑμῖν γένημα αὐτοῦ. ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ φάγεσθε ἐπὶ τοῖς αἵμασιν. οὐκ
οἰωνιεῖσθε οὐδὲ μὴ ἐπιτηρήσητε καιρούς. οὐ περικερεῖτε
τὴν κεφαλὴν ὑμῶν. οὐδὲ μὴ φθερεῖτε τὰ πρόσωπα τῶν
γενείων ὑμῶν. οὐ ποιήσετε ἐν τῷ σώματι ὑμῶν ἐκκοπὴν
ἕνεκεν ψυχῆς. καὶ στίγματα οὐ στίξετε ἐν ὑμῖν. ἐγὼ
κύριος. οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου τοῦ ἐκπορνεῦσαι
αὐτὴν. καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ
ἀνομίας. τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε. καὶ τὰ ἅγιά μου
φοβηθήσεσθε. ἐγὼ κύριος. οὐκ ἐπιβλέψετε ἐπὶ τὰ εἴδωλα.
καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ἑαυτοῖς. ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν. ἐὰν ἐν προστάγμασί μου πορευθῆτε. καὶ τὰς
ἐντολάς μου φυλάξητε καὶ ποιήσητε αὐτάς. δώσω τὸν
ὑετὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ. καὶ δώσει ἡ γῆ τὸν καρπὸν
αὐτῆς. καὶ τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἀποδώσει τὸν καρπὸν
αὐτῶν. καὶ καταλήμψεται ὑμῶν ὁ ἀμητὸς τὸν τρυγητὸν
καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήμψεται τὸν σπόρον. καὶ φάγεσθε
τὸν σῖτον ὑμῶν εἰς κόρον. καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς
ὑμῶν πεποιθότες. καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν. καὶ
κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. καὶ ἀφανιῶ θῆρας
πονηροὺς ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν. καὶ ῥομφαία οὐ μὴ διέλθῃ
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν. καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. καὶ
πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν τραυματίαι. καὶ διώξονται ἐκ
τῶν ὑμῶν πέντε ἑκατὸν ἀλλοφύλους. καὶ ἑκατὸν ἐκ τῶν
ὑμῶν μυρίους διώξονται. καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν
ἐναντίον ὑμῶν τραυματίαι. καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ
αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς. καὶ στήσω τὴν διαθήκην
μου πρὸς ὑμᾶς. καὶ φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν. καὶ τὰ
παλαιὰ ἐξοίσετε ἀπὸ προσώπου τῶν νεωτέρων. καὶ θήσω
τὴν σκηνήν μου ἐν μέσῳ ὑμῶν. καὶ οὐ προσοχθιεῖ ἡ ψυχή
μου ὑμῶν. καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν μέσῳ ὑμῶν. καὶ ἔσομαι
ὑμῶν θεός. καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι λαός. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῦ μὴ εἶναι
ὑμᾶς αὐτοῖς δούλους. καὶ συνέτριψα τὰ ζυγὰ τῆς δουλείας
ὑμῶν. καὶ ἤγαγον ὑμᾶς ἐλευθέρους. ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ
μου καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας. καὶ ἐὰν
τὰ προστάγματά μου ἐξουδενώσητε. καὶ ἐὰν τὰ δικαιώματά
μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν. τοῦ μὴ ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολάς μου. καὶ διασκεδάσαι με τὴν διαθήκην μου. καὶ
ἐγὼ ταῦτα ποιήσω ὑμῖν. καὶ ἐπισκέψομαι ὑμᾶς ἐν ταχινῇ
καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν καὶ τὴν φθίσιν καὶ τὸν
καῦσον καὶ τὸν ῥίγος καὶ τὸν πυρετὸν καὶ τὸν ἀποκόπτοντα
ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν ἐκτήκοντα ψυχήν. καὶ σπερεῖτε εἰς
κενὸν τὸν σπόρον ὑμῶν. καὶ ἔδονται αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν.
καὶ ἐπιβλέψω τὸ πρόσωπόν μου ἐν ὑμῖν. καὶ πεσεῖσθε
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. καὶ κατακυριεύσουσιν ὑμῶν
οἱ μισοῦντες ὑμᾶς. καὶ φεύξεσθε μηδενὸς διώκοντος ὑμᾶς.
καὶ ἐὰν ἔτι τούτοις μὴ εἰσακούσητέ μου. καὶ προσθήσω
ὑμᾶς παιδεῦσαι ἑπτὰ πληγαῖς ἕνεκεν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν.
καὶ συντρίψω τὴν ὑπερηφανίαν τῆς ἰσχύος ὑμῶν. καὶ δώσω
τὸν οὐρανὸν ὑμῶν ὡς σίδηρον. καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡς χαλκόν.
καὶ ἐκλείψει ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐν κόπῳ. καὶ οὐκ ἐκφέρει ἡ γῆ
τὸν καρπὸν αὐτῆς. καὶ τὰ ξύλα τοῦ πεδίου οὐκ ἐκφέρει
τὸν καρπὸν αὐτῶν. καὶ ἐὰν πορευθῆτε ἐναντίον μου
κατὰ συμβεβηκός. καὶ μὴ θέλητε εἰσακούειν μου. καὶ
προσθήσω ἐπὶ τὰς πληγὰς ὑμῶν ἑπτὰ πληγὰς κατὰ τὰς
ἁμαρτίας ὑμῶν. καὶ ἐξαποστελῶ ἐν ὑμῖν τὰ θηρία τοῦ
πεδίου. καὶ ἀτεκνώσει ὑμᾶς. καὶ ἐξολεθρεύσει τὰ κτήνη
ὑμῶν. καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς. καὶ ἐρημωθήσονται
αἱ ὁδοὶ ὑμῶν. καὶ ἐὰν ἐν τούτοις μὴ παιδευθῆτε μοι.
καὶ πορεύησθε ἐναντίον μου κατὰ συμβεβηκός. καὶ ἐγὼ
πορεύσομαι ἐναντίον ὑμῶν κατὰ συμβεβηκός. καὶ πατάξω
ὑμᾶς ἑπτὰ πληγαῖς ἕνεκεν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν. καὶ
ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν ἐκδικοῦσαν ἐκδίκησιν διαθήκης.
καὶ συναχθήσεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν. καὶ ἐξαποστελῶ
θάνατον ἐν μέσῳ ὑμῶν. καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν. καὶ συντρίψω ὑμῶν τὴν στήριξιν τοῦ ἄρτου. καὶ
ἐκκαύσουσιν δέκα γυναῖκες τὸν ἄρτον ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ
μιᾷ. καὶ ἀποκαταστήσουσιν τὸν ἄρτον ὑμῶν ἐν σταθμῷ.
καὶ φάγεσθε καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεσθε. καὶ ἐὰν ἐν τούτοις
μὴ εἰσακούσητέ μου. καὶ πορεύησθε ἐναντίον μου κατὰ
συμβεβηκός. καὶ ἐγὼ πορεύσομαι ἐναντίον ὑμῶν ἐν θυμῷ
ἐναντίῳ. καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἑπτὰ πληγαῖς ἕνεκεν τῶν
ἁμαρτιῶν ὑμῶν. καὶ φάγεσθε σάρκας υἱῶν ὑμῶν. καὶ
σάρκας θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε. καὶ ἀφανιῶ τὰ ὑψηλὰ
ὑμῶν. καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ εἴδωλα ὑμῶν. καὶ θήσω τὰ
κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν. καὶ προσοχθιεῖ
ἡ ψυχή μου ὑμῶν. καὶ δώσω τὰς πόλεις ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν.
καὶ ἐρημώσω τὰ ἁγιάσματα ὑμῶν. καὶ οὐ προσδέξομαι
τὴν ὀσμὴν τῆς εὐωδίας ὑμῶν. καὶ ἐρημώσω τὴν γῆν ὑμῶν.
καὶ κατακυριεύσουσιν ὑμῶν οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ κατοικοῦντες
ἐν αὐτῇ. καὶ ὑμᾶς διασπερῶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν. καὶ ἐκσπάσω
ὀπίσω ὑμῶν ῥομφαίαν. καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος. καὶ
αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἐρημωθεῖσαι. τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ
τὰ σάββατα αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς.
καὶ ὑμεῖς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. τότε ἀναπαύσεται
ἡ γῆ καὶ εὐδοκήσει τὰ σάββατα αὐτῆς. καὶ ἀναπαύσεται
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς. καὶ ἃ οὐκ ἐσαββάτισεν
ἐν τοῖς σαββατισμοῖς ὑμῶν. ἐν τῷ κατοικεῖν ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς.
καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν εἰσάξω ὀλιγοψυχίαν εἰς
τὰς καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ
καταδιώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου διῳγμένου. καὶ φεύξονται
ὡς φεύγοντες ἀπὸ προσώπου μαχαίρας. καὶ πεσοῦνται
μηδενὸς διώκοντος. καὶ ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ὡς ἀπὸ προσώπου μαχαίρας. καὶ οὐκ ἔσται ὑμῖν
ἰσχὺς ἀντιστῆναι ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. καὶ ἀπολεῖσθε
ἐν ἔθνεσιν. καὶ ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καταφάγεται ὑμᾶς.
καὶ οἱ καταλειφθέντες ἐξ ὑμῶν τακήσονται ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
τῶν πατέρων αὐτῶν μετ' αὐτῶν τακήσονται. καὶ ἐξομολογήσονται
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν.
ἐν τῇ ἀθετήσει αὐτῶν ἣν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ. καὶ ἐν τῷ
πορεύεσθαι αὐτοὺς ἐναντίον μου κατὰ συμβεβηκός. καὶ
ἐγὼ πορεύσομαι μετ' αὐτῶν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ συμβεβηκός.
καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ
ἐὰν ἐν τούτοις ἐπιστραφῇ ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος.
καὶ ἐὰν ἐν τούτοις ἐξιλάσωνται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
καὶ ἐὰν μνησθῶ τῆς διαθήκης μου τῆς πρώτης. καὶ ἐὰν
μνησθῶ τῆς διαθήκης μου τῆς Ἰσαὰκ καὶ τῆς διαθήκης
μου τῆς Ἰακὼβ καὶ τῆς διαθήκης μου τῆς Ἀβραὰμ μνησθήσομαι.
καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι. καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ὑπ'
αὐτῶν. καὶ εὐδοκήσει τὰ σάββατα αὐτῆς ἐρημουμένη ἀπ'
αὐτῶν. καὶ αὐτοὶ ἐξιλάσονται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ἀνθ'
ὧν τὰ κρίματά μου ἐξουδένωσαν. καὶ τὰ προστάγματά μου
προσώχθισεν ἡ ψυχὴ αὐτῶν. καὶ καὶ ταῦτα ὄντων αὐτῶν
ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. οὐκ ἐξουδένωσα αὐτοὺς
οὐδὲ προσώχθισεν ἡ ψυχή μου αὐτοῖς. τοῦ ἐξαναλῶσαι
αὐτοὺς καὶ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτούς.
ἐγὼ γὰρ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν. καὶ μνησθήσομαι αὐτοῖς
τῆς διαθήκης τῆς πρώτης ἣν διεθέμην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
τῶν ἐθνῶν τοῦ εἶναι μοι θεὸν ἀντ' αὐτῶν. ἐγὼ κύριος.
ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ προστάγματα
ἃ ἔδωκεν κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐν ὄρει Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ποιήσαι γύμνωσιν. σκάφος ἀκυβόρνητον ὑμῖν
μισαλλοδοξίαν. καὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὰς δίκην μισαλλοδοξίας.
ὠδύξατο. πῶς οὐχὶ τῶν συμφορῶν ἀπαλλαγὴ τὸ
φιλόθεος σαῦρα, πονηρὰ σύμβουλον τα.
πάμπονηροι ἀνδρες καὶ οὐ τοιοῦτοι τῶν πονηρίαν ζώου-
σας τοῖς ἀγαθοῖς. ὅλον οὐ τοῦτο δὲ ἵνα τοῖς αὐτῶν κα-
κοῖς ἡδύμασι χαίρουσα. γύμνωσιν αὐτῶν καὶ
τὰ πρόσφορα τοῖς ἀνούσιοι, φθείρουσαι. τοιγὰρ
τοσοῦτον καὶ οὗτος. καὶ γὰρ ἐν φθορᾷ πρὸς τὸν ἀρί-
στου αὐτοῦ σκοπόν. τὰς φοινικίδας προσύφορα.
καὶ ἐν ἀβελτερίᾳ. τὰ ἐν πρόπω καὶ ἀλλήλα
σωμβούλοις. διαλῶσι γὰρ μὴ σωφρονίζειν πάντων
τοὺς μὴ φύσει τὰ ἐν καιρῷ ἀναλῶν γινομένων, οὐδ'
ἀπαιτηθῆναι πρόδοσίας. τῶν ἐχθρῶν ἐπένευσαν παρ-
νομίαν ὑπάρξαι. ὥστε μισοδημίαν παρὰ τῆς συσσύ-
στου καὶ ἀναλῶν. ἐλπίσαι δὲ παρ' αὐτῶν καρπώσα-
σθαι τῆς ἀνοσίας ἐκείνης καὶ πονηρᾶς φοινικίδος. καὶ ὡ-
σπερεὶ ἀπὸ τοῦ πρόσω τοῦ στοιχοῦ. αὐτὸς πάλι
ναῦται αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἀπὸ τῶν ἐναντίων. καὶ ταύτας
ἐμβαλὼν εἰς θάλασσαν τὸν βρόχον. δίσακτον οὐ
σφενδόνης τεῖχος. ἰσχνὸς γὰρ ὢν πρὸ οἴδου τῶν πρα-
πομένων. τὸ τοῦ χοὸς μὴ λιχθὲν τῆς φοινικίδος,
ἐν ᾧ σαῦρα ἐνεμένων τῶν ἐναντίων ὑποίσουσα. καὶ
ὁδοὺς τῶν προδοσίαν. αὐτὸς χεῖρ τῶν ἐναντίων ὑπὸ
ξας. ὑπὸ δαξαμένη θαλάσσης ἀφῶς ὀφθησαν ὑπερα
ξαμένων χοῦν. ἐν γὰρ φησὶν ἐναντίᾳ τοῦ λαο-

σκοδαλοσαι τὴν βουλὴν ἀχι τὸ φυλ. τὴν λαοφθο
ἀντὶ τοῦ, τὴν τύραννίδι συμφέρουσαν. τοῦτον γ
χάριν, φάναι νῦν λέγω ὁ μακάριος δαῦδ, ἰδοὺ ἐω
δίνησεν ἀδικίαν σωτήλαβε πόνου, καὶ ἐτεκεν
ἀνομίαν λαλήσουν ὧρὺξωκαὶ ἀνέσκαψεν αὐλάκα.
καὶ ἐμπεσεῖται ἐς βόθρου ὃν ἐφρέασατο.
τὴν ἐξ, καὶ νῦν ἀφαιρεθήσεται ἐξ ὑμῶν λίθῳ,
δικαχιλιάδας.

Κοινωνῆς συμπλοκῆς βουλῆς τὴν τυραννίδι,
δικαιοῦσιν ὅσπαῖοι. καὶ δικαίως μὴ πάθω
ἐνέσχαρῶ. καὶ αὐτοσμόνου χωρῶ. τοῖς δίς μωδς.
καὶ λωνίων, μὴν νικήσας, οἱ συμφρ τοῦ τυραν
ίφαδς τοίνυν ὁλίγ ἐὰν ἢ πληθύνῃς λαοσφα
σωμεν τὴν σὴν ζωλίαν. ἐχομεν λαοχρῶσαν παρὰ
ψυχήν. ἐὰν δὲ οὐ λίγ πλῆθης, χωρήσομεν κατὰ
πάντων ἡ σύμφορά. οὐ γὰρ μόνος, μυριάσις
μυριάσι σὺν ὑπορέχῃς πάντων ἡμῶν. ταύτην γὰρ
τὴν σύνοιαν, ὁ συμμαχος τίθημι. καὶ οὐ σὺν ἢ
μεῖ δικαχιλιάδων. ὁ δὲ δίκαιος πρίτ, τῶν
μῶν δαῦδ. ταῦτας ἐπανεχθῶ αἰτὰς σύμφορ
σωεχωρῆ. τὴν μεγαλημίαν παρανομίαν οἱ ὁμῶς.
ἐκένου δὲ τοῦ ἀχιτήριου, δίκας ἐξίας ἑαυτῷ
ξενέλαυνου γὰρ ἐν τῷ ὄρυμαι, παρεσκόλα
σεν ὑποφύλου ἑαυτῷ ὃς ὁκοδόμησε ἔχνι τοῖκι
νῆς. ἐγκαρσίβυβλασκιάς. ὃ πολὺ δια
σῶσας λιμένων. ἐκένου παρίου αὐτῆς ἡμιόνους.

ἀνεπαρήμπλωτα ξύ σύνκλαδον· πικφαλή·
ὀξηρτήθη δὲ ἅπας· δηλασεὶ δὲ τὸ μίσονον· ὁ
σύνφύλλωπος· μεμάνημα δὲ ἐκείνος· ὀξηρ
τημένοι· ἤδισον θέλημα τοῖς ἀναβεβιγμένως·
κεῖται πάντα πρυλανοῦ δὲ προνόιας τὸ φῦφλ
ώτοῖ δένις· τοῦτο δὲ ἐς σύνάπων σταλιωτῶν
θεασάμενος· γὰρ ἐπόλμησεν ἐπορεγκυάπλω
τὸ πολεμικό· ἐλλὰ γὰρ τοῦ βασῖ τοῦ νόμον· ὃν δὲ
σταθηρὸς τὸ μπρα τῆ πλατυγχία κεχρῆσθαι τῇ
λίπων, ἐν τῷ μὲν σαφῶς τὰ θη σλαβέληπτέ τοξε.
ἢ τὲ καταπεγκὼν κὰ ἐς τὸ μ ἐπεμένω φάγαπαρῖ
ψας, τοὺς καὶ ἅπαντας κῦλόσαι προσέταξεν·
ὡς τὸ γκὼ σθαι ἀυτῶ τὰ φον, τὸ λιμωρίαν·

ὡς ἡμέρα αὐτῆ·

ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἡμέραν αὐτήν·

ἀδελφῶ· ἀντὶ τοῦ, ἰσότιμον, ἢ οἷα· καὶ ἡ
λαὰξ· ὡς ὑλαοῖς· ἴσος· ὅτι ἐν πολιτεία
ἐλαύνει· ἀντὶ τοῦ ἐναλλαξία·

εἰ δή ποτε ἀνωμολόησεν γραφὰς ἕρπειν· ὅτι
βέλεσιν ἐχενηοῖς, μάλα δὴ θηλαδρά·

Νῶν δὲ τοῦ ναντίου δηλόνωπε ὅτι σὺ λως ὠκοδό
μησεν ὡς ἡμῶν οὐ κέχωντῶ σταλαύπης ἐαυτῶ
μεχαωμένος μνήμην· ἐλαλδρουλήθης,
ἡνὲς γὰρ αὐτοὺ καὶ τὰ σαδοπρεπῆ σας· καὶ τὰ χολικὰ
ναῖς τοῖς πᾶσας· ἴσον πος δὲ ἐφῆ τοῦ τὸ αὐτοῦ
δραπέτα· ὡς τῶν παίδων μὲν ἐ τῶ πολῦ δίαφ-

κν ζ δων λιθίων. Τῆς δὲ οἰκοδομίας μᾶλλον
φύλακα τοὺς τῶν μνημάτων.
Ἵνος ἐστὶν ὁ, τὸ σοῦ τὸν ἀφρώνα σεν ὁ λαός. Ὁ δὲ
μὴ φράσσα τὸν τῶν ὁδ.

Καὶ φίλος πᾶς ὢν καὶ φιλάνθρωπος. Τὴν μὲν γὰρ οὐδὲ τοῦτ.
καὶ ὑπὸ τοῦ σαούλ. γενόμενον τῶν θος. ἐν τάφῳ δὲ
λὼ, καὶ ἀφυσίσμένους τὰς ὀλώας ἀφράσατε. πρὸς //
δὲ τοῦτοις, ἀφρώνα σεν ὡς ὁ λαβὼς. Ὑπὸ δὲ μετανοίᾳ
βαθὺ αἰμυκὴ τὸ δων λίθων. μετὰ δὲ τὸν τελευτὴν
ἀνίστος ἡ τῆς ἁμαρτίας τελευτή.
Ἡ δὲ πρὸ τῶν ἀβιμελεχ, τὸν σχληρίαν ὑπὸ τῆς πόλεως.
τοῦ ἰωὰβ ὑπ' αὐτοῦ πολλοὺς νεκρωσάντος
πόνους καὶ μιγάδων.

Ὁ δὲ τοῦ ἰωὰβ ἀπὸ μιγάδων δισχιλίων. ὡς
χεῖρ δὲ ἑκάστου δισχιλίων ὀνομαζομένων ἔχων, καὶ ὑφο-
ρώμενος. μὴ τὸν ἐν δρουβουχόρων. καὶ αὐτὸς.
φράσσων δὲ τὸν ἀβιμελεχ. ἀπὸ τῆς δὲ ἐκ δὲ
καὶ οὐ τοσοῦτον χαρακτῆρα. σφαγὴν τοῦ τοῦτον τὸν ἀνὴρ
πολεμικὸν τὰ τῆς σφαγῆς, ἐμὲν οὖν
αὐτῷ προσφθέν. ὑποχόμενος, ἀπὸ παρὰ δὲ
σθαι τὸν τοῦ ἰωὰβ σφαγὴν. τοῦ τομαθῶν δὲ
ωὰβ καὶ τοῦ φθόνου τὸν ἀπὸ δισχιλίων καὶ
πολεμόμενος ἐν τοῖς μεμιγμένοις, ἐκ τῶν
μὲν αὐτῷ τῶν φαγῶν, ὀνομαζομένων καὶ φίλων ὑπο-
πτευόμενος.
Πόνου τέον, ὁ καὶ μετὰ χεῖρας ἐν τῷ βασ.

Ἐρῶδος γνωμένης καὶ στασιαστικῆς καὶ τῶν φυλῶν τοῦ
Ἰούδα· ὧν ἀπὸ μὲν πολλα-
βοῦσα ὑπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ὑπολαβόντες
ἔφασαν αὐτοὶ φυλὴ τῶν αὐτῶν ἦναι αὐτοὺς βασιλῆ.
καὶ μᾶλλον αὐτοῖς προσῆκε· πλὴν τῶν ἐκ τοιαύτης ἀδρᾶν
συγκλύδων. τούτου χάριν ἐρημία ἦν οἰκητόρων φυ-
λῆς καὶ χώρας ἐκείνης ὑπὸ Ἰσραήλ· ἐπὶ δὲ βενιαμὶν
τῆς Ἰούδα συνῆπτε· προσέφηκαν δὲ ὅτι καὶ ἐν τῷ
τοιούτῳ εἶχον οἱ πρεσβῆς· παρὰ τοῦ ῥουβὴμ
ὡς φυλοῦ ἀπὸ τέτου· καὶ παρὰ τοῦ ἰωσὴφ· παρὰ τῶν
ἀφιτῶν· τοῦ δὲ τοῦ κλήρου τὸ ἰσχνότατον, παρὰ τῶν δὲ
μοῖραν οἱ ἀπὸ τέτου· τῆς πρώας κληρουχίας ἐλάτ-
μβανον· παρὰ δὲ τοῦ ἰωσὴφ ἔφη· ἐφραὶμ
καὶ μανασσῆ, ὡς ῥουβὴμ καὶ συμεών, ἐβούλε-
το, ἀπὸ καταδεεστέρας ἰσοῖς ὁμοίας καὶ ἧς ὅλου ναβὲ
ὅλου τοῦ ἔθνους· ὅλου τῶν ἀπὸ ἐνδεκα
κλῆρος· ὑπὲρ τῶν ἀπὸ ἑνὸς μέρους κλήρου ἀπὸ τῶν ἑνδεκα φυλῶν τῶν
συγκλυδωνιῶν.

Ἀνόσιον ὑπέλαβε σωσθῆναι ἀπὸ τῶν μὴ ἀνα-
ῥᾶν τοῦ πατρὸς σωσουσίαν· τοῦτο δὲ ἀρχὴ καὶ ὄνομα
ἀπὸ ληφὶς ἀπὸ ἐρόσον· ἐβρέως δὲ σωσῆφον
ἡλαμὶ καὶ τοῦτο πρόφασις γέγονε τῶν ἀννίδος·
ἀπωστικὸν, ὁ δὲ ἀμοσῶ ὁ ἰοὶ οὗτος· ζῶντος
γὰρ τοῦ ἀνδρὸς, μοιχαλὶς γεγαμηκυῖα ἀνεμνήσθη
ἀνοχῆς ἐβρέως· ἣν φησὶν ὁ θεὸς ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ὁ

νόμος ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἀποκτείνασι τὸν γονέα καὶ βλίον ἀποστερεῖν δυνάμεως. ἀπὸ τοῦ θαλάσσιος ἐχωρίζετο. ἀπὸ τοῦ παιδὸς παρανομήσωσιν. ἀλλαχοῦ δὲ ἐστὶ δραπέτας ἀπὸ τῆς οἰκίας παρὰ τοῖς ἀξίωσι δραπέτας.

πῶς ἀνομάσθη. ἀξιόλιπον ἀπὸ τοῦ ἀποτίθεσθαι τὸ ῑ ηλ.

Ὅσα βασιλεὺς Τύραννος ἔσχε φυγών, ἐστὶ τὰ ἄβυλα καὶ φύγεμπόλιν. ἐστὶ δὲ αὕτη, πόλις τῆς Θαλασσίνης. ἄβυλα δὲ νῦν ὀνομαζομένη. τοῦ στρατηγοῦ τοῖς ἐπιχωρίοις παρασκευάσαντος. ὧν ἡ αὐτοῦ ἀναμιμνήσκων ἀφωλάτης ὢν. ὁ λάθρος ἐκέλευσε νόμος πρεσβεύσασθαι πρόδρομον. ἢ δοῦλον, τοῖς ἀντιπάλοις παραδοθῆναι. καὶ ἐφικάστω. ἀξιόλιπον ἀποθέσθαι τοῖς τοῖς ῑ ηλ. τοῦτο δὲ μὴ παραβαίνειν χρὴ τὰ διορισθέντα τοῖς νόμοις. ἢ τὰ ἐπιτήδεια. ἐγὼ δὲ ἐμὲ ἀρωγὸν ἐν συμπράγμασιν ῑ ηλ. σὺ δὲ ἐζητεῖς ἀναλῶσαι πόλιν. καὶ μὴ πόλιν ἐστὶ τοῖ ῑ ηλ, ἵνα μὴ ἀποκλίσῃς κληρονομίαν τῶν. ἐστὶ δὲ σὺ φύσει καὶ τὰ τοῦ θανόντος μου δὲ καὶ χρὴ σοὶ τὴν πρεσβείαν ἐπιδοῦναι. ὡς πολεμικὸν ἡ πόλις δὲ μὴ χάσκουσιν. ἀλλ' ἢ ῥωμαῖος ὁρμίσεται μὴ τοίνυν ἀνάξατον ἀπὸ φύγης πόλιν. δὲ καὶ τὸ φύλον ἀλλὸ μὲ φύλον. καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τιμᾶσθαι ἦν καὶ ἐστὶ τοῦτο. τούτων ἀλλοῦ ὧν ἀλλοῦ ὅσα ἀλλοῖος ἐφη. μὴ ποτε πολέμῳ

μὴ πολεμεῖν ἀνδράσιν, μόνον δὲ τὰ λυχνοκαυσία τοῦ ναοῦ τοῦ βασιλέως τῶν ἀγγέλων ἐκκαίειν. μαθοῦσα δὲ τοῦτο τὸ ἀγγεῖον τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης ἡ σοφὴ τῇ ψυχῇ. τοὺς μὲν οὖν τῆς πόλεως ἔσωθεν μὴ πορίσασθαι τῆς πρὸς τοῦ πολέμου τοῦ μίσους. ἀπαλλαγὴν ἀθῷαν τῆς τοῦ βασιλέως ὀλεθρίας καὶ οἰκονομίας. καὶ τῆς ἐντεῦθεν πολεμικῆς ἀναστάσεως. καὶ ὡς δὲ τοὺς ἐκτὸς κινδυνεύοντας, ἐρωτᾶς ἀπολαύουσι. τούτοις χρησαμένη τοῖς λόγοις. τοῦ τυράννου τὸν κεφαλὴν ἐς τὸ στρατόπεδον ὁρμῆσαι καὶ τὸν πολιορκίαν λῦσαι.

ἐρωτῶμεν ἐρωτήσῃ. εἰ ἄρα καὶ ἐνδοιάζῃ, ἢ ὀξέως ἐπανορθώσεται τοῖς εἰρημένοις.

ἐρωτῶμεν φησὶν ὅπως ἂν ἐκεῖνα διώσας ἡμῖν. τὰ τε πολέμου ἄρα. καὶ τὸν ἀνθρωπίνην ἐπιστήμην τοιαύτῃ οὖσα. ἐπὶ ἀνθρώπου ταῦτα πορίσῃ ἐρωτήσεως νόμιμα. ἐγὼ δ' ἐμὶ ἐρωτικὴ ἀνθρώπου τοῦ ἐρωτᾶν μεμισθωμένου ἐκ τῆς ἱερᾶς πόλεως.

εἰ δὲ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐκτὸς.

πολιτικὸν οἱ μὲν καλοῦσι, ὃ παρὰ τοῖς ἐξωτερικοῖς γραφεῖσι, πολιτικὸν ὀνομάζεται. ἔστι, τοῦτο στρατηγικῆς παρασκευῆς. τετράγωνον ἔχουσα τὸ σχῆμα. ὡς πρὸ τοῦ νῦν. παρὰ ῥωμαίοις μάγιστρος ὀνομαζόμενος. τὸν πόρον τοῦ βασιλέως πέζαι ῥωμαϊκοὶ φόρων φημὶ καὶ δορυφόρων τῶν κατὰ μονὴν αὐτῷ ἐστῶσαι. οὕτως ὁ βασιλεὺς ξυνοδ-

βατοφύλακα κατὰ τῆς ἀναστασίας, τελοῦντα
ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἰωάβ.

Πῶς νοητέον τὸ σαδδουκαῖοι δὲ καὶ βιαθὰρ, Ἰορὰμ, καὶ
Ἰωνάθαν, τῶν Ἰορὰμ τοῦ σαῦλ;

Ὁ σαδδουκαῖος καὶ ὁ Ἀβιαθὰρ, τῶν ἀρχιερατικῶν ἦν
ἀξίαν. ὁ δὲ τοῦ Ἰορὰμ ὢν, συνῆν τοῖς βασιλεῦσι
λόγῳ. συνῆν δὲ καὶ βωμοῖς προσφόρων. καὶ ταῦτα
σὺν καὶ τοῖς Ἰορὰμ θυσίας.

Τί δήποτε τοῦ σαοὺλ τοὺς γαβαωνίτας ἀνεῖλον
τοῦτο μετὰ τὸν ἐκείνου τελευτὴν; ὀλαὸς ἐπαν-
ορθοῖ.

Πᾶς ὀλαὸς ἐπεποίηκε τὰς πρὸς τοὺς γαβαωνίτας
συνθήκας. ἐκοινώνησε δὲ τῶν ὅρκων. καὶ ἐλεάζαρ
ὁ Ἰορὰμ καὶ ὁ προφήτης. ὅσα τοίνυν τοῦ Ὁ
μωμονήτου τοὺς ἀπογόνους, ταῦτα μεμνημένος.
μὴ παραβῆναι τοὺς ὅρκους. τῶν δὲ καὶ τοῦ πα-
νομωμοσίαν, φύλαξαι τὸν ὅρκον. τοῦτον
χάριν καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου τελευτὴν, τοῦ χείμου
τῶν καιρὸν ὑπέμενον. ὁ δὲ σωτὴρ ὁ διὰ τοῦ
τῶν ἡμᾶς. ὁ θεὸς ὑπὲρ πάντα τὸν ἀνθρώπων Ὁ
ἐκεῖνον παρακαλέσας μακροθυμήσας, μὴ ἐκδικη-
σαι τῶν τῶν παραβαθέντων νόμων πρόνοιαν. ἀλλ'
ἀφῶν ὕστερον δίκας ἀξίας ἐπιτάξαι ὡς πρὸς
ἀμελεῖ καὶ τότε μὲν χάριν τῶν ὅλων ἀνθρώπων,
ἐπιδοσεμὲν σύννομον τὰς ὠλένας. τῶν δὲ
λαμπρότατος τῶν ἐκ τῶν πορείαν ἐκόλασεν. ὁ δὲ

λειμμῶ τοῖς τοιούτοις οἰκήτορας. ἀλλ' οὐδὲ ἡμᾶς
λίαν ὀρθῶς ἀκολουθῆσαι τῆς θεμελιώδους τοιαύτης.
καὶ οὐ πρώτοις ἡμῖν. γνοὺς τοίνυν ὡς τῆς σὺν Ἀβραὰμ
βασιλείας τὸν ἀδιάκοπον ἀναμένομεν. οὐδὲν ἀσπρ-
πούμεθα. ἀλλ' οἷς ἐχρήσατο τοῖς πολεμίοις. πρῖτ
ἔφη γάρφησιν ὁδὸς πρὸς τοὺς σαβαωθ ἵνα
πόσωπεν καὶ σὺν ἡμῖν ὀζιλάσομεν. καὶ ὀργίσου
τῶν κληρονομίαν σου. ἀπὸ τούτων οὐκ ἀπαιτούσης
ἰουδαίοις σὺν λόγων. ὅτι τῆς χαναναίων ὀργίας.
τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ ἐβδελύχθη. ἀλλὰ τοῖς πρω
γόνοις μᾶλλον φρονοῦσι. καὶ σωσὶ δὲ νῦν οὐκ ἀφελοῦσιν,
ὡς ἀφ' ὑπ, πολλῷ πορίφανεν προγονικῆς ὀλιγωρίας.
καὶ κρίνει ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦσία. τὸν νόμον τελοῦσα,
οὐ τὸν δὲ γράμμα. καὶ περιτομῆς, ἀλλ' ἀβραὰμ τῶ
νόμῳ. ὡς περ τοίνυν οἱ τῶν καὶ δὲ ἡμᾶς τηνικάδε τοὺς
ἰσραηλίτας. τῆς χαναναίων ἐθρέψαντο ὀργίας.
ὧν τῶν καὶ οἱ δὲ νῦν ἀπὸ τῶν ἐστῶν τοὺς τῆς προγονι
κῆς ἐξέπεσον ὀλιγωρίας. καὶ τῆς σὺν τοιούτοις
κότων δὲ διδασκάλοις ὄντας. καὶ κύνος ὀλίπρος τοῦτ' οἷς
ἐστὶ σημαίνεται δὲ. ὡς ὁ δὲ ὑλοχρηστάλ
μος. μετὰ σὺν ἀπωχαναναίων τοὺς ἀβραωνι
ἀπωλόμενος. τοῦτο δὲ ἡ γραφὴ δὲ δηλοῦσα γράφη. ὅτι
σαν γάρ φησιν οἱ ἀβραωνίτας ἐκπολεμῶν ἡλ. ὅλι
ἀπὸ τῶν παλαιοί των σὺν ἀμοραίων ἦσαν. καὶ οἱ
υἱοὶ ἡλ ὠμοσαν αὐτοῖς. μὴ ἀπολῦσαι αὐτοὺς ἐν
ὀζιλάσω τοῦ ἡλ. διὰ δὲ τοίνυν ἡμᾶς ὁ λόγος.

μὴ παραβαίνωσι τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μαθόντων ἡμᾶς σωθῆναι. πάντες ἀπώλοντο ὡσεὶ μὴ παράβασις ἐγένετο. οἱ μὲν γὰρ βασιλεῖς ἐξ ἑνὸς ἦσαν ἀνδρὸς τοῦ σαοὺλ καὶ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐβασίλευσαν. ἐξ ἑνὸς δὲ ἡμῶν ἐφάσαν ἀγγελίου οὐδὲ χρόνου μετὰ σαοὺλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν θανατῶσαι ἄνδρα. ἐκπαντὸς ἦλθ, ὁ ἀνὴρ ὃς σωτηρίας ἡμῖν καὶ ὁδηγήσας ἡμᾶς. καὶ ὃς παρεκελεύσατο ὁδηγῆσαι ἡμᾶς. ἀφ ἑνὸς ἡμῶν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐκλιπεῖν αὐτοῦ ἐν παντὶ ὁρίῳ ἦλθ. καὶ ὁδηγήσωσιν ἡμῖν. ξ. ἄνδρας ἐκ τῶν ἡμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐξηλθαμεν αὐτῷ κατὰ συντυχίαν τοῦ σαοὺλ. ἐκ πολλοῖς κατὰ πολλούς. ὅπου οὖν παρεβαίνομεν, παραβὰς ἐκαλεῖτο. μεταβαλόμενοι δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα ἐς τοὺς ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἀναβαίνοντας ὀνομάζεται ἐνικῶς τοίνυν τοῦ χωρίου. τοὺς ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοὺς αὐτοῖς ἀνεκολούθησαν ἄνδρας, ἐν οἷς πανταχοῦ ἑνὸς τολμηροφαλάς. τοῦτο γὰρ ὀξηλίασεν ὁ λαὸς ἀντὶ τοῦ ξ. ἦσαν δὲ οἱ ἦσαν πολλοὶ οἱ τοῦ σαοὺλ. νὸ θ. τοῦτο δὲ ἐγένοντο αὐτοῦ. ὑστερουσὶ τοῦ ἀφῆς καὶ τοῦ δοῖεν ἐξίωσεν ὁ σολαβῆς βασιλεὺς τῆς δεξιμοιρίας μεγαλομοίρης ἴλεως ὁλκαδότης ἐγλώσσ. καὶ τῶν νεφελῶν ἔχουσι τὰς σοδίνας. καὶ τῇ γῇ σωθῆναι δοῦναι προστάξαι τοῖς παρ. λημψεσθαι διὰ τούτων μὲν φάνομεν. ὡς ἐγὼ οἷς

ὅλεθρον τῆς οἰκείας διαφορᾶς. καὶ τοῖς ἡδονικοῖς καὶ ἀνοήτοις καὶ ἀνοήτως ἐφ' ἑαυτοῖς παμμόλιστα καὶ ὡς

πρὸς τὸν ὅσιον παράταξιν ἐξεκλίθη.

Πρεσβύτης ὢν ἐν ἡμέρᾳ τῇ προθυμίᾳ τὸ σῶμα πολλῷ δὲ πόνου ὑπομένας ἐν τῇ σὺν πνοῇ πρόμαχος γὰρ τῆς φάλαγγος ὢν. διεχώρησε τὸν πόνον οὐ μένοντας, ἀναιρεθῶσι δὲ ἐκείνῳ δωδεκάδας ὑπὸ τοῦ προμάχου ὄντων ἀνόμων, παραδόξως ἐσώθη. τοὺς δὲ βασιλεῖς προσαποστάντας καὶ τὸν μάτην σὺν αὐτῷ πολέμιον κτείναντας. πάντοθεν τοίνυν ἐστέφθη, ὡς ἐγίγαντας ὀνόμαζον. τοὺς μεγάλους σώματα ἔχοντας. καὶ γὰρ οὗτος ἀπόγονος ὢν γιγάντων ὡς ὁ ἱστορικὸς ἀδελφὸς ἐδείκνυε. τοῦ δὲ βασιλέως τὸν πίνδωνα μιμητὴς ὀπαδὸς γενόμενος. ὡμοσυμμάτοις ἐγχωρήσας αὐτῷ, σύμπαντα κοινωνήσας. καὶ δίκαιον γὰρ καὶ σύμφορον ἔξαιρεῖν τὸν ἥρωα. καὶ ὃν δικαίως μεγαλύνουσι τῇ στάλῃ ἀνδρὶ ὁ δὲ ἱστορικὸς ἀδελφὸς καὶ ἀνωνύμως μνήσθη γιγάντων. οἷς δὲ ἀρωμένων καὶ μέγεθος σώματος ἴσος οἱ τότε ἀνόμαζον. καὶ ἔτι ὡς ὀστᾶ θηρίων εἶναι φασιν. οὕτως πολλῷ βιώσαντας χρόνου. μετὰ τούτους δὲ τοὺς πολέμους ἐν τῇ νίκῃ οὐ τῷ σωθῆναι κενὸν μόνον ὁ θεὸς δοὺς. ἐστὶ δὲ οὐμφωνος τῷ ιζ. φαῦλα μὲν δὲ ὁ αὐτός ἐστιν ὁ λίγας ἔχων ὀνομάτων ἀναλογίας. ἐν ὧ δὲ μετὰ τῶν ψαλμῶν, καὶ τὸ ὅρμενος ὅσας. πορίτου

ὑπέλαβον οὐδὲ ὁρμὴν ἂν ἐποιήσασθαι· ἐγὼ
δὲ καὶ προφητείαν περὶ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ· ὅτι λαὸς μεγάλος
φῶς εἶδεν· καὶ τοῖς ἐν χώρᾳ σκιᾶς θανάτου φῶς ἔλαμψεν· λαὸς οὖν
κύριον ὁδύρεσθαι· ἢ ὡς ἀποκλαίοντας αὐτοὺς πενθοῦντας·
ἢ ὡς φῶς εἶδον μέγα· ἀλλ' ὁδὸν ἀπὸ ἐναντίας
καταφρονᾶν· ὁ τοῦ λαοῦ καὶ πωρώσεως υἱός· ἢ δὲ
καὶ ὁδὸν μέγα εἶδον ἢ φῶς εἶδον, οὐκ ἐν τῷ ἐμ-
κλίνειν τοῖς ἔθνεσι τὸν νόμον ἀπαναλίσκοντας τοὺς
ἀπάσας γὰρ τὰς κατὰ τὸν οἰκουμένην ἐκκλησίας,
ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦτο φησίν, τὰς τῶν ἀλλοφύλων φυλάξ
ψυχάς· ἐπεὶ δὲ οὐ πάντες περὶ τοῦ ἀνόμου
νομάζουσιν βουλήν· ὡς εἰ ἀργῶς ἅπαντα περὶ
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ τῆς τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτὸν προθεσ-
σαντα· ἀκουσάτωσαν λέγοντος· λαὸς μου ὃς μεθεται
πρὸς αὐτόν· οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὁ θς ἀπὸ βρ· καὶ ὡραῖος
ὁ ψαλμὸς τοῦ ἰησ· τὸν ἀπώλεσαν οἱ ἐμοί· καὶ ὁ
λόγος αὐτοῦ ὡσεὶ γράμμασιν· ἢ τὸν θν ἀπὸ βρ,
οἱ ἐμοὶ λαλήσαντες· ἢ δὲ καὶ τὸν ἀπώλεσαν αὐτῷ
καὶ ὁ θς ἀπὸ βρ οὐδέποτε οἱ αὐτῷ λαλήσαντες· περὶ
φήμης ἁγαίεσι· καὶ προφῆ μέγιστος, ἐπὶ δὲ
ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας αὐτοῦ, οὐδὲν ὡ
σεν αὐτῷ ὁ θς ὃ ἐνεμώτολῶν ποιεῖν ἔοικεν· περὶ
οὐδενὸς ἀπὸ τῆς πράξεως ἁμαρτιῶν· ὃ ἐνὶ ὡ θυμῷ
πρόξενος σύμφορον· ὡρύξαμεν ὁ λαὸς ψυχὴ·
ἀνεμνήσθη δὲ τοῦ ἐν βηθλεὲμ ἔδεσι ὡναχῆ
σοῦ ἐν ὡ τόλων ἐν μαχαις· ὡναπαύσαι

πρὸς τὸν ἐν βηθλεὲμ στρατιωτικόν. ἐπεὶ οὐ-
δαμοῦ καὶ μικρὸς τῆς ταλαίπωρος τοῦ βασιλέως, πολ-
λοὶ σαν τὸ ὕδωρ. ὁ καὶ ἀνιμήσαντες καὶ ἀντλήσαντες.
ἀνέσφηλαν δὲ οὐδενὸς τῶν ἀνδρῶν τὸ ος
βασιλεῖ ἐπιχαρήσαντος. ἐσπουδακὼς γὰρ αὐτὸν τῆς
τῆς τολμίας ὑπερβολῆ. ἀνὸ πάντα ἄρι-
στος βασιλεῖ, γοῦν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκείνου
τοῦ ποθουμένου. μεταλαχὼν. ἀπὸ λαμπρᾶς μὲν
τῆς ἐπιθυμίας ἐκράτησεν. ἁγιάζε
ται δὲ τῶν ἀνομάσεν. ἐπὶ δὲ τοῦ
βασιλέως τὴν φορὰν τὴν τοιαύτας προτιμᾶ
των ὁρίας. ῥιψοκινδύνως δὲ ἔπιον τὸν τολ-
μῶντα τὸν φάλαγγα. καὶ παραδόξως ἐσώθησαν ἀνὼ-
θεν, ὡσοὶ δὲ προσεκόμισαν τὸν οἰκοδεσπότην. ὃς
τοσαύτην αὐτοῖς παρεσκεύασε φιλοφιλανθρωπίαν.
πῶς νοητέον, οὗτος τῷ ὀνόματος ἐν τοῖς βιβλίοις
ὑπὸ τοὺς β΄ κανόνας. καὶ τῷ αὐτοῖς ἐσάχνη
ἐλαιῶνος ἐν βίῳ, χωρίον.
Τῶν βῶν καὶ τῶν ῥωμαίων καὶ τῶν ἀνδρέαν ἐπωλύσαν.
τὸν δὲ ἀβεσσαλὼμ τῶν β΄. μὴ ἔρι παραφάτονα. τοῦ
πρωτοῦ δὲ ἐπάτονα. ἐκλυσας γὰρ, ἐναποστόμους ἀνὴρ
παραταπόμενος. ὀξαποστόμους δὲ οὗτος. πρῶτος
δὲ οὐ τῶν βιβλίων καὶ τὸ ὄρος. ἀναβαλὼν τῶν ἀρχὴν,
ἵνα οὐ δὲ καὶ τοῦτο ὡς βασιλέως ὑὸς ἴσασι, ἀδελφι-
δοῦς τῶν τοῦ βασιλέως. ὧν γὰρ οὖν αὐτοῦ ἐκάλεσαν
τοῦ ἴσασι. καὶ τοῦ τοῦ δὲ τῶν ἀνδρεαλαθὴν πρὸ

ἐπ̄, προσέθηκεν ὁ λαὸς ὑπὲρ τοὺς βδελυσσομένους
ἡμᾶς· καὶ πρὸς τοὺς βδελυσσομένους ἐμάρχετο. τῆς γὰρ σὺν
θεῷ χαρᾶς μόνος ῥωμαῖος, σὺν θεῷ· ὡς τῶν φυ
λακῶν τοῦ βασιλέως τοὺς ἰσομοίρους καταύσπου
δος γὰρ αὐτοῦ ἦσαν, ὑπὸ τῶν φυλακόντων αὐτόν·
λείπει, τοὺς δὲ ἀγνώμονας τοὺς ὀλαούς,
τὴν λιμυριανὴν ὄξαλε·
Ἰδιάς παρανομίας δήλας, ἐλλιόσεν ὁ λαός· καὶ λαὶ
ωνὶ γὰρ τὸν ὁλαβῆ βασιλέα. τὸ ράννω λοφβ.
καὶ παραλοίχωσι δή, σὺν ὡς ρὰ τὸν σὺν φονῶν δι
καὶ ἀπὸς ὁλαβοῦς, καὶ προφήτου· παρὰ τοῦ σὺν
ὄχλου θῦ τῆς βασ̄ δοξαμένου τὴν χροσυνίαν.
αὐξάνει δὲ αὐτῶν τὴν καλημερίαν, τὸ, τὸν μὲν ὁσιὸν κ̄ν
ψηφίσαντα καὶ τῆς θείας χάρι τος γύμνωσιν,
μὴ καλέσωσιν εἰς τοῦ βίου τὸ δρόμα καὶ λαβεῖν.
καὶ ταῦτα τοῦ λαοῦ ὑπὸ τοῦ προφήτου χειροτονήτος τοῦ
λιμυριανοῦ αὐτοῖς ἀγαθῶν γινόμενον πρόξενον. καὶ τὸ
σὺν ἀποφύλων καὶ λύσαντα φράτος. καὶ τὸν μ
ἀμαχὴν παράδοσιν τὰ πανσωφρία. τοῦ μαίστο
ρος καὶ μοαβίτας. καὶ ἀμανίτας καὶ οὐρσους ὅπλα
δρόους, καὶ χερσαίμους καὶ δυσχερσαίμους·
καὶ φόρτον ἀναλισάντα φόρους· καὶ προφήτ
ὑπερλάσαντα χείλος, μὴ μόνον καλλιπ̄,
ἀλλὰ καὶ ἀντιπαρατάξασθαι. καὶ σφᾶσαι τὰ πλη
μ̄. καὶ μιᾶ φόνῳ μπροσξαι καὶ δύσωρδ καὶ π̄
νόμῳ παισί, τοῦ τῶν σὺν αὐτοῖς ὅσιος ἦσαν

πρᾶξαι τοὺς νικῆσαι. καὶ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἤρξατο πρᾶξαι τὸ
ἐπὶ τὸν πόρον αὐτοῦ νικῆσαι. τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἱστορία
δηλοῖ. καὶ προσέθηκε ὁρίσθη τοῦ θεοῦ μωσῆ
ἐν ἡμέρᾳ. τὸν γὰρ τοῦ προφαίνειν τῆς ἡμέρας, ὄρθρον
νόμιμος ἀρχὴ ἡμέρας. ἐπέστρεψαν γὰρ τοῦ ναοῦ ἐς
αὐτοὺς λέγων. προλάβητε ἀρχὴ ἡμέρας οὐ. τοῦτ' ἐν καὶ ἦν
ὀδυναν. ἀπὸ δὲ ἀλόγων ἐκάλουσεν. ἤγαγ' αὖ, ἀντὶ
νας τῆς ἀρχὴ ἡμέρας ὡς πρὸ πόμιμος ἦσαν, ὡς αὐτὸς
ἐκάλουσεν ἀρχὴ ἡμέρας. ἀπὲν δὲ ὅσον κε. τοῦ δὲ γὰρ
γ' κἄφη πε πλημμελημάτων δὲ, ὡμολόγησεν γὰρ τοῖ
νῦν. λέγω προσέταξε τοῦ ἐν ἀρχὴ ἡμέρας. ἀπὲν δὲ
δηλα τοῦ τῷ χρήσασθαι τὸ λογίσμῳ τοῦ ναοῦ ὡς
μὲν ὧν δὲ ἀπὸ τῆς καὶ ϛ'. σὺν προσδέχεται. τοῖς οὐσιωδῶ
σιν μέμουσι λογίσμοις. καὶ γὰρ βουλόμενον τοῦ θεοῦ
οἰκοδομῆσαι ναὸν, πάντως προφήτου νά θαν δὲ δὴ
λωσαι. μηδὲν δὲ οἷον τοῦ βουλόσασθαι. ἀπὰ τὸ
ναοῦ δὲ τῷ τῆς οἰκονομίας φύλαξαι φρουρίσα
δι δὲ οὐκ ἐξ ἐνορχήσας ἀπὸ κοῦ χωρήσεως ὁ τοῦ
οὗτος αὐτῷ μέγα νομίσμος. σαφέστερον δὲ τὸν
παραλειπομένων ὁ δὲ σαξ βίβλος λέγει δὲ οὕτως.
καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ ἰσ', καὶ ἔπαυσαν τοῦ ναοῦ τοῦ ἀρχὴ
ἡμῆσαι τοῦ ἰσ'. σαπὰ δὲ τοῦ ἀναλισκόμενον ἡ ἀπο
σάλω, ἤγουν ἀργυρίων χρῶ παν λδ'. ἐπὶ δὲ τοῖ νῦν
ἐναντίος τῆς φάσεις ἐπαντεχεῖαις. ὅ τοιοῦτος ἦν
γὰρ μὲν τῷ ἀβραάμ, ὁ δὲ σὺν ὄχων ϛ', ἐπὶ ὧν ἦν
πολήσω δὲ ὁ ὁρμασθοῦ ὡς τὴν ἀμμοῦ τὸ ὁρεῖ δὲ χθὲς

τῆς φαλάγγος. ἡ λίς δὲ καὶ ἡμιόλιαι ἀπὸ
τοῦ πολίτου. τοῦτον χαλινοῦσι τὸν τοιοῦτον ὡς
νομεῖς θηρίου. ὡς ἐναντίον τῇ ὑποχῇ. ἀλλὰ
διὰ τῶν τοῦ ἵππου μερίων ἐλαύνει ὁ τοιοῦτος λογί-
μος. ἀνίσχει γὰρ φέρεσθαι ἐπὶ ἵππου. καὶ ὥσπερ
ἐς ἄνδρας τοὺς ὅπλας. λύων προσήκει χαλινοῦν
τὸν ἵππον καὶ τοὺς ὁπλίτας. ἐπὶ ὀλιγοστίας δὲ τοῦ
προστάξει ἐλαύνειν. ἢ διὰ πολεμίας διὰ φάλαγγος
τῶν φίλων πληρώσας ἐντελῶς. ἐπὶ τάξεις δὲ φέρε
ἐναφίστασθαι αὐτοῦ μετὰ ταῦτα ὁλκὴν μερίδων τοῦ λαοῦ.
ἔφην ἐγὼ ἐμοὶ γε καὶ σὲ ὦ Σώκρατες τοῦτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα
τοῦτο. καὶ νῦν καὶ πρότερον ἀλλ' ἀεὶ τοῦ σοῦ
λόγου. ὀλίγα μανθάνω σοφός. δῆλον τοίνυν τοῦτο
συγχωρῆσαι ἐναντίον ἐντελῶς. ἐπὶ τοῦ πολεμίου λέ-
γεσθαι σφαλερόν, καὶ πολίτου. παντὸς μᾶλλον δὲ τοῦ
τοὺς παρανόμους βουλόμενος. καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ
τὸ φάναι τῆς ὁδοῦ τοὺς πρώτους μεγαλομερείας ἐπαναλαβεῖν
ἀναμφίβολον. καὶ δεξιὰν ταύτης εἰ ἄλλη δὲ. ἐπὶ τὰ
δεξιά, ὡς ὁ ξένος τοῦ Ἰαπύγος. τοσαύτην μὲν
ῥίαδος ἐλαύνειν. καὶ ὁλίγον τοσαύτων τετραπλασίους
ὀλοσχερείας. ἀδύνατον ἀνέπαφον ἔχειν γνώμην.
τοῦτον χαλινὸν ἡμῖν ἐπιθεῖναι πρόσταξιν πρῶτον.
ἢ δοῦναι ἐκέλευε γάρ. ὁλίγον προφέρειν πρὸς
τὸν ἡμίσειαν τὰ πρόσφορα. δεξιὰ μὲν δεξιά πρὸ τό-
νας. ἡλίου δὲ ὁ σύμμαχος ἔλεγον. ἐπὶ τὰ
λαμπρὰ ὄνου φορτία ἡμίσεα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ὧν

ἢ τὸν ἐν τοῦ λοιμοῦ θάνατον. ἐν δὲ σὺν ἡμῖν
νόμων. ταῦτα δὲ ἢ πῶν ὅπερ φύτης καὶ βασιλεὺς
ἢ πάξει λαβεῖν τὰ ἀπορρήτου. ἐνῶ γὰρ φῆ. γνῶ
θι τὰ ἀπορρήτα θεράπαινα τῶν ἀπόκλαυσί μου. ὅλως
φῶτα ζῶν καὶ δηλονότι τοῖς βασιλεῦσι. γνῶσόμενος
ὡς τοὺς χείμου αὐτὸς διαφυγὼν δύνηται ὡς βα
σιλεῦσι ἔχων ἀποκρύπτου σῆτον. καὶ μόνον δὲ
τῶν πενήτων ἢ λιμοῦ ἢ χωρὶς καὶ ἐν τῷ πολέμῳ.
δύνασθαι ἐν τῶν πολεμίων διαφυγὼν τὰς χώρας.
πῶν μὲν τοῖς ὀχυρώταις καὶ δυνατοῖς
φρουρίοις χρησάμενον. ἐπὶ τὰς δὲ καὶ τοῖς ἀγίοις
σὺν ἐκδύσεις πρὶν φράξαι τὸν. ὃν δὲ καὶ ὃν ὠφέλη
τῆς οἰκείας σῆτας φρουρίσαι. ἀλλὰ σύμμετα
χὼν τῶν ἐν τοῖς φορομένων πολλῶν τῷ λαῷ. τοι
οῦτος δὲ ὁ θάνατος. ὁμοίως πλουσίου πένητος
διαφορὰν οὐκ οἶδεν. ἀλλὰ δὲ πλοῦ καὶ ἀνδρείου.
οὐδὲ δοῦλος. οὐδὲ βίᾳ τῷ καὶ βασιλεῖ. ἀπὰν
πάντων ὁμοίχωρον. τοῦτον χάριν ταύτην τὴν μερί
δα τῶν ἀπόλλωνα πεφύλαχε. οὗτος ἐστὶν ὁ πολλοῦ
δὲ νόμος. ἢ πεφύκασι πρόσταξε. σκαλμοὶ
σφῶν φοὶ καὶ τάφοι. πολὺ ἐμπεσοῦμαι δὲ χάρ
κῳ. ὅλη πολλοὶ οἱ οἰκτίρμονες αὐτοὶ σφόδρα. δὲ δὲ
χάρας αὐτῶν δὲ μὴ ἐμπέσω. καὶ ἐξελεύξασθαι
τοῦ θανάτου. καὶ τῆς ἐλπίδι δὲ μὴ φοῦσθαι. βίῳ
γὰρ ἡμῖν ὁ δὲ θάνατος ἢ πάλιν. ἐν ὃς δὲ μόνος ὢν,
τὸν θάνατον ἐ πόνεται. ὡς ἀφ' ἡμουμένων δὲ

νῶν τῶν ἡμερῶν. τὸ δὲ λεγόμενον ἡμέριον ὀφεί-
λημα, ἔστω λαμβανόμενον τὸ τῆς ἀπαλῆς. ὃ
ὡς ὁ φίλανθρωπος κε μάζοσι μὴ μὲν ταῖς ἀπα-
λαῖς. τοὺς ἀμαρτάνοντας ὁ τοιοῦτος πλανᾶ
ὧν ἀπαλωνὰ λάπους, ἐπὶ φόρτι μερίας. ἐν
γὰρ ἐνακοσίων χιλιάδων ὀφλημάτων τῶν λῳ ςφα
ἡμέρων μυριάδων ἀπὸ τούτων. καὶ τῶν τεσσάρων καὶ
ἑξήκοντα. καὶ μὴ τοι καὶ γωνιαίων ὀξυρρυμ-
προσόδων καὶ ἔτι λαϊκῶν. καὶ τῆς βενιαμίτι-
δος φυλῆς. μεταμεληθέντος γὰρ τοῦ βασ ὃ
κυρίου ἐθανατώθησαν χιλιάδες ὁ ὑπὸ τοῦ ἀετώλου
ἀνῃρέθησαν. ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνῃρέθησαν
μένοι. καὶ ταῦτα ἔτι ἀπάντων ἐναπαφέντων ἐν
φθαρῶσι δικαίων. ὃ γὰρ ἐν τῷ χρόνου. ὀλί-
μωρὸς ἀετώλος, ἐναπαφῆναι ἀνδρὶ καὶ τὰ τῶν ἀετῶ-
τῶν πεδοτόπια. καὶ τοὺς ἐκ τοῦ ὀρεσθινοῦ τὰ πὴν
χιλιάδας ἔτι ἀστυρίων. τῆς φιλανθρωπίας τοίνυν
ἀπὸ τῆς ἀδικαμένας ρ. χρόνους. αὐτὴ καὶ τοῦ
τῆς ἱερουσαλὴμ, ὡφθη ἔτι δαῦ, τῷ ὁμφαὶ
ἐχωνεύθη. ἵνα τῷ σύγγνωμον αἰτῇ, ἀξίαν τα
σαυτὴν καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλέως, τὰ ῥήματα. ἰδοὺ γὰρ
φῶς ἐγὼ ἡμαρτον καὶ ἐγὼ ὁ ποιμὴν ἐπανεστοίησα.
τὴν οὖν τοῖς τοῦ πρόβατα, τί ἐποίησαν. χεὶρ σου ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου. ἀλλὰ σῶ-
σον τὴν ἀετῶν. οἱ γὰρ ἀμαρτίαν ἐγὼ ἐμοῦ ἐπά-
λεσα. ἡ αὐτοὺς ἔτι ἐλεήσῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἐχθρᾶς αὐτῶν.

ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν χρόαλμος· πολύμος ἀληθινός·
καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πᾶν μικρὸν ἀλμος· ὃς τὰ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐφάνη ὑπὸ τῶν προβάτων· ὁ δὲ ἀλμος δὲ
τῶν ἱματίων ὁ ἀναθὸς κς· ἐνεκάνισε τὸ πρω-
θυσιαστήριον οἰκοδομήσαι πρεσύταξεν· ἐν ὄρει
Σαμαρίαν· ὁ θεὸς ἐκάλεσεν ἔλεος· τὸ δὲ μετὰ μι-
χάθης, πορεύου ὅρμησον· πολλάκις γὰρ
αὐτοὺς ἐρρύσατο τῇ διανοίᾳ· καὶ ὅλη τὴν τῆς οἰκο-
νομίας σημαίνει μεταβολήν, παραλαμβάνει οὖν
ὁ βασιλεὺς δραμών, καὶ ἦσεν ὄρη τὸν ἱματισμὸν,
ἀποδύεται τὰ ἅγια· ἐνέδυσε δὲ πρόκαθωσθεν ὑ-
πεχουμένου καὶ τὰ ἅγια καὶ τὰς βοῦς· καὶ τῶν ἁ-
ρότρων τὰ ξύλα· ἵνα ἐκδύνη μὴ οἰκοδομήσεται τὸν
βωμόν· τούτους δὲ ὁρᾷ ὅτι τοῖς δὲ ξύλοις προσε-
νέγκαι τὸ πῦρ· δίκαιον ἦν τὸν βασιλέα· μὴ ὀχλο-
βρίων ᾖ τῷ θεῷ ὅλον προσενέγκαι ἀλλ' ἐξοικονόμει ταῦτα
παρ' αὐτοῦ μεμαθηκὼς ὁ υἱὸς αὐτοῦ σολομὼν· πᾶσαν
ὑλικὴν ὕλην τοίνυν ἀπὸ σανίδων καὶ λίθων πόνων· καὶ ἀπ'
αὐτοῦ ἀπὸ σῶν καρπῶν δίκαιος σιώνης· ταῦτα τὸν
ὄρεαν πρὸς ἅλμωος, τὸν βωμὸν οἰκοδόμησε· καὶ τὴν
θυσίαν προσήνεγκε· καὶ τὸν θεὸν ἐκάλεσε· ἐπὶ
δὲ ὡς ἐνεκάνισε τὸ χωρίον τὸν ναὸν οἰκοδόμησε
λομὼν ὁ σοφός· τοῦτο γὰρ καὶ ἡ ἱστορία δηλοῖ·
προσέθηκε γάρ φησὶ λομὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἐπὶ τὰ χάλκινα ὅτι μικρὸν ὢν ἐν πρώτοις·
τὴν ταῦ ὀρνίαν· ἀρανύαν· δηλονότι μεγάλῳ ὁ ἱστορι-

γράφος ζωγράφων. ὅπερ μιμεῖται τοὺς τῦ
ραννίδα. ὅπως δὲ σύμπασιν λαμπρὸν ἐπιτύχε-
σιν. πρωτοκλίτους ἴχνη τοῦ σύμπασιν. τοὺς φα
τηοὺ ἰωαβ. καὶ ἀβιαθὰρ τοὺ ἱερέα. ἐπιτέλεσα-
λὴ τὸ συνάγιον ὡσανὰ ἵνα τοὺς λίθους πρὸ τοῦ ἄρξασθαι
βλήρουσαν. παρὰ τῶν βασιλικῶν ἐτύφη παράδοσις.
οὕτως γὰρ ὁ ἰωσηπος ἔφη. καὶ ὁ σύμμαχος δὲ τῶν ἄλ-
λων πρεσβύτερος. καὶ ὁ σύρος καλῶς.

Τῆς τρίτης σὺν βασιλ. ι.

Λίνες ὑπολαμβάνουσιν ἀλλῆσαι τὸν νάθαν.
ὡς μὴ ἐκλιπεῖν τὰ ἐς θεοῦ. καὶ τοῦτον
χάριν, παρασκευάσαι τῷ βηρσαβεὲ τὰ
μεγαλομεώμενα σὺν βασιλ. ι.

Νοητῶς δὲ ἀλλαγῶδε τῶν ὑποφαινομένων.
ὁ γὰρ προφήτης τοῦ θῦ, τῶν ψῦφοῦντα δὲ αὐτοῦ γὰρ
ἐκλήλωσεν σὺν βασιλ. οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι
οἶκον τοῦ καθίσαι μέσον αὐτῶν. ἀνὴρ δὲ υἱὸς λίθων τα-
σοὶ. δόξης ὢν καὶ ἀνὴρ ἀναπαύσεως. καὶ ἀν-
παύσω αὐτοὺ ὡς τε πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κύκλο-
θεν. ὅμοια ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἱερεμίου καὶ νῦν ὅλων
ἐπιβλῆ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. ὃ τος οἰκοδομήσει οἶκον
τῷ ὀνόματί μου. ταῦτα φησὶν ὁ προφήτης καὶ θεασά-
μενος ἀδωνία τοὺ ὁρνία, παρὰ τῶν θαναβουλῶ
τοὺ βασιλ. ἀφ πάσαντα, ἀνέμνησε διὰ τῆς βηρ

σαβεέ.

τὸν βασιλέα τῆς δόξης περιφάσεως. ἵνα λόγος
τοὺς ἐπαίνους ἐμβιβάσωσι λόγους. ~

Τοῦτο μὲν οὖν ἕνα καὶ

κοινὸν ὄνομα ἐστὶ. καὶ τοῦτο σαφῶς, αὐτὸς ὁ τὰ λάμπουσα
ἐλόχμαξεν φωτὸς καινοῦ. καὶ τὴν ὁδὸν ἀγγέλου
τοῦ πίονος ὁδοιρηγὸν ἐπονόμασεν. ὁ καὶ τοῦ σιλοάμ
μνώπως ἀίδιον σημῆρον. φρουδὲ οὕτως αὐτοῦ καλεῖν.
ἢ ἐπὶ δὲ καὶ αὐτὸς ὀξαφανῶς ἐξηγεῖν ὀνόμων.
ὡς πορὸν ὄνομα χρῆσαι δὲ τὸν σολομῶν τὰ πρόσωπα
χθησαν, σαδυνὸς ἀρχιόρους καινὰ φανὸ προφῆ
προτέτακται. καὶ τοῦ προφήτου μὲν ὁ ἀρχιόρους τὸ
στρατηγοῦ δὲ, ὁ προφήτης, σωλπιστὰς ἐκπεσανδὲ
καὶ οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται. τούτοις γὰρ καὶ
χαίρειν, καὶ φαμεῖν καὶ τοῖς χορεῖ καὶ τῷ φαλτῆ.
ἢ δὲ πρὸ τε καὶ οἱ ἀρχῶν τὸν βασιλέα τὸν εἰσπὶ
τοῦ πρόσυλλογῶντες, ὁ μὲν εἰσφρουγμὸν ἀναι.
τοῦ πρὸς καὶ πρὶ φανὲς ὸρον, ὧν ξαντο. αἴρατε γὰρ φησὶ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ σολομῶν τος, ὑπὲρ
τὸ ὄνομά σου καὶ μεγαλῶναι τὸν θρόνον αὐτοῦ,
ὑπὲρ τὸν θρόνον σου.

Ἀλλ' ὡς γοῦν εἶχεν περὶ μὲν φιλοσοργίαν
ἐξηλοδόπησεν παῖδας. καὶ ὡς εἰ δὲ σου πρᾶσι τὸ
βούλεσθαι, τοὺς παῖδας καὶ ὦ αὐτῶν λαμπεδρᾶν
ὁρᾶν. ἄρδος γὰρ καὶ οἱ τοῦ τοῦ παῖδες ταὐτὸ μὲν
νοῦν σοῦ ὅ τι ὢν ἄνοιαν. ὁ δὲ μεσας οὕτως τοῖς πρᾶ

Ἰωνὰρ χοὺ Ἰωνὰρ ημὼ οἰς ἐφ^{θ}ῶ. ὅλιν αὶ τοῦ ἱη^{ς} αὐτοῦ
, ἀναστὼ αι κωλύοντος. καὶ ακατηχίμενος προσε
, κύνησε τὸν θῦ τὸν ταῖς ὔ προχέουσι σὶ δι ὸ δυνάλι τὸ πρ.
, ὀργὴ τὸς γὰρ φη^{σ}ῖν ὅ θ^{ς} ἰη^{ς} ὃς ἐὰν ὠνὼ σὶ μβρου ἐκ τῆς
ωὸρ μα τὸς μου καθ ημένου ἐκ τοῦ θρόνου μου. καὶ
οἰὸ φθαλμοί μου βλέπουσι. Ἰὼ μὼ οὖν θῶ τοῦ τον τὸν
νόμον προσὼ μνυμι ἐὰν δὲ ἀσχολῆ σε βασιλέα
παὶ φύλακτὸν ἀνήρ α τον. Ἰὼ ἀλαβέαν παρηγὼ
, νου. πρῶ τον δὲ τὸ κοινὸν ἐκ τὸς τέλος. ἐὰν γὰρ ἐ
, φη προλύσομαι ἐνοδῶ σὰ σὶ λῆς γῆς. καὶ κρά ξαι
, ὠ θῆσον καὶ σὲ ἀνδρα σωλμεως. καὶ φύλα
, ξὰς τὰ φύλακὰ τὸς τοῦ ἰη^{ς} τοῦ προλύεσθαι ἐνὼ
, πιον αὐτοῦ φύλα σσὸν τὰ ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ τὰ πρὸς
, τὰ γμα τὰ αὐτοῦ. ἀκρίβασ μα τὰ αὐτοῦ. καὶ τὰ κρί
, μα τὰ αὐτοῦ καὶ ἐντολὰς αὐτοῦ. καὶ τὰ μαρτυρί α
, αὐτοῦ κατὸς γίνεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μωσέως. μὴ δὲ
τοῦτο χοὺ ἔν γεγραμμένων παραβαίνεσθαι τολμήσης.
τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὰ ἀκρί βάσ μα τὰ καὶ τὰ κρίμα τὰ.
καὶ τὰ μαρτυρία καὶ ἐντολὰ καὶ προσέχ μα τα αὐτοῦ ἐξ
δὲ τὸ ἐν τῷ θεν φύόμενον κλῆδος. ὅπως οὖν ὁ
θῆ πα^{ι} δὲ ποιήσῃς. καὶ πάντα χῆ οὖ ἐὰν ἐπιβλέ
ψησιν. τοῦτο γὰρ παρὰ σοῦ γινόμενον. ὠφελη
ρῶ σε ὁ ἀληθὸς ἡμῶν κ^{ς}. Ἰὼ πας᾽ αὐτοῦ γὰρ ἀφ
γνωμένου τοῦ χεῖν. ὀλίγῳ μὴ ὀξαρθῆσεται αὐ
ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἰη^{ς} ...

Τίνος χάριν αὐτὸς αὐτὸς γ᾽ κελεύσας τὸν Ἰωαβ,

Τῶν δὲ τοῦ τοσράσαι προσέταξε διὰ τὸ σε-
μείου λῶναι τὴν γνώμην.

Πρῶτον μὲν ἡ δι' αὐτοῦ τῶν σὺν πόνου καὶ κίνδυ-
γιόμενον. καὶ νῦν. ἐστὶ δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ φρασὺν
μφορᾶτο. τοῦτο γὰρ ἐδήλωσε διὰ τῶν ἔρημον. ὅτι
ἦν οἱ σφοῦ ἀσκληροδρόιμος ἐστί. πρὸς δὲ τούτοις
μαθῶν σὺν καταστολάζουτα αὐτοῦ. τῷ ὀρνίθων τὸ
ρανὶ δὲ ἐδήλωσε μὴ σωφρονητάλαιπωρίαμος.
καταφρονῆσαι σὺν τοῦ σολομῶντος νεότητος. καὶ
διὸ ἦν τὰ δροι σρατοῦ. ἢ οὗνοι ἀπροσωπία. χρη
σάμενος ἀνέλοι τα θῶν. ὡς πορδὶ τὸν ἀβεσσάλα
μὼν τὴν, ἢ προφανὸς ἀντὶ παραπαλαξιτας, καὶ
διέλη τοῦ ἵππ, ἐδήλωσε δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ βερζελλὶ τὴν
ἀνοίαν — τοὺς ἐκείνου παῖδας, ὡς ἀφήσαι πολεμονίαν ἐ
κέλευσεν. ὀφελὼν αὐτοῦ τοῦτο χαρίσος ὁμολογῶν.

Διὰ τὸ σε μείου λῶναι τὴν γνώμην σὺν θλομ
μὶ πολλάσαι τοῦτον προσέταξε.

Ὑρανικὸς ἦν δὲ τὸν ἄνδρα καὶ ἀγαν θρασύν. καὶ τῆς
τοῦ παιδὸς προμηθούμενος σρίας ἐδήλωσε ναὐτ
ᾶτὰ τολμηθῶν ἵνα τῶν τοῦ ἀνδρὸς φυλάττηνπρο
νηρίαν. ἦν δὲ καὶ ὡς πεφῦ. ὅτι τοῦ σολομῶντος
παραβάνωνταὶς ἐντολὰς διαφθαρήσονται.

Ἡ εἰς γῆν πόλις διὰ, τῶν σίδηρον ἡ διάγραφή
προσαγορεύει.

Ὁλίνδας δ' ἐστὶν ἡ ἄνω πόλις ἐκεῖ κλῆθ. πᾶ
δι' ἄνω ὄρους διὰ τὴν ὀνομάζεται. καὶ ταύτην ὡ-

οπ ὁς φη καὶ αὐτὸν ἀξιωθῶσι ταφῆς καὶ τοὺς
μετ' αὐτὸν βασιλῆς. τὸ δὲ μνῆμα παρατιθοῖχω
λιθῆναι. ἀνδρὸς ἐὸν τὸ σχῆμα. καὶ τὼ βασιλι-
κὼ σκηνὸν πολυτελῆ. ἐφησι καὶ πολιτικὼ αὐτῶν
σώματα ὑγιῶσι χρῦσῦ. παρὰ τοῦ παιδὸς ἐλθὲ-
τος. καὶ τοῦ τοιχωθῆναι σκῆνον αὐτοῦ ὑστερογθομένου
ὀρκανόμῃ τὸν βασιλέα. πολιορκουμένης τῆς πό-
λεως ὑπὸ ἀντιόχου τοῦ σκληροῦ παιδὸς, ἀνοῖξαι τὸ μνῆμα
καὶ τὰ λανθάνοντα ἐκφορῆσαι. βασιλέα δὲ
μὴ τοὶ ὄβασιλοὺς ἐβδομήκοντα τοὺς ἰησχυόμενος. ἀπό-
ξασθαι τοῦ βίου τὸ πόρας. βασιλέα τῆς μεγάλ-
βασιλείας. μετὰ δὲ βασιλέων ὀξύνυσον νῦν
ἐμοὶ δοκοῦσι τοῦ ἐλθεῖν λίνες, ἀπωλῆφναι τὸν
τοῦ ἀδελφοῦ, διὰ φόρους τῶν ἀνωνοίβίου:
μεγάλ τὼ ἄρχαν φιλοσοφίαν ἀνθρώποις. οἱ δὲ
τὼν καλουμένων πολιτικὼν ἀρετῆμεν. ἄλλοι βασι-
λῆς ἐστρατηγῆσαν ἰσχύουσιν. χρὴ τοίνυν ἕκαστον ὀξέ-
λαζθαι πρὸς τὼν πολιτείαν ἀνθρώπων. τὸ μὲν γὰρ τὸν
ἐλθεῖν τὰ, ὑπὸ φυλακὼν ἀπαιτητέον. ὑπὸ δὲ
ἀποσκηνὼν τοῦ ἐλθεῖν, ἀπὸ τὼν βασιλέων ὀξύνα-
μένους, πόθεν ἀπὸ τὸν ὀρνίθων φιλόσοφον
τύραννον. καὶ γὰρ ὁ πρᾶξιν τὼν βασιλέων ἀρχαῖον
ἐμοὶ δοκῶ πεζὸν ὡσανὼ τὸν ἀλκυόνα. καὶ
ὀρτυγας ἰχίωσεν. ὑποχουμένους φρονδὲν ἀπὸ
ὄρνιθ ὃν δὲ ἡ ἰησοῦς τὼν συνόντων τοὺς πᾶς, γνω-
σόμενον μὲν τὼν ἀγαθοῖν τύραννος ὄντων ὁδὸν

τῶν δὲ κατὰ τὸ ἀσεβὲς ἀσυνήθη χαυδμὸς ἀναιρεῖ
θῆναι· τὸν ὀρνίαν ἐκέλευσεν·

Ὡς οὐ πρέπει τὸν Ἰωάβ τῷ προσφόρους τὰ κα
τὰ νόμους·

Ὁ τοῦ θεοῦ νόμος· τοῦτο μὲν ἀθανατηγόρους εἶν· τὸν
προσφοίτους τε ἀνδροφόνου, ἀναιρεῖσθαι
προστάττειν· ὅλως δὲ μεῖ' αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ φλεύ-
σειν· τοῦ θανάτου τοῦ ψυφον· τὸν γὰρ μὴ ὁπ' οἰκεῖ
ὑποχόμενος· καὶ ὅρκων τὸν ὃ πρὸ χρεῖν ποιήσατο
παρέκειτο τὸν νόμον· καὶ πορεῖ τὰς σωφήκας ἐκεῖ
νην τὴν τόλμην κεῖν·

Ὡς νόος χάριν τῶν ἀνδρῶν τῆς ἀρχιερωσύνης
ἐμνήσθη·

Κοινωνοῦσι μὲν ὀρνία τῆς τυραννίδος· τοῦτ' γ
γὰρ δηλοῖ καὶ τοῦ σοφομένους τὰ νήματα· ἀπ' ἐκ
χεφαλῆς ἐστὶν ἀγρόν σου καὶ ἡ τοῦ οἴκου σου· ὅτι
ἀνὴρ θανάτου οὗτ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· καὶ ἀ θα
νατώσει· ὅτι ἦρ αὐτῶν ἐβουλεύσατο τῆς δυναστείας ἐν
ξῶδαι, τοῦ πρεσβ· καὶ ὅτι ἐκαινώθησαν πολέμῳ·
ἀν ἐκαινώθη ὁ πόρμβ· ὑπὲρ δὲ μὴ οὖν ὡς ἐφ' ἑ
καὶ τῶν παρηγοριῶν τῆς τυραννίδος· ἀλλὰ μὴ σωρ
γὸς μεμνημένος τῆς τοῦ ὀρνίαθρα οὗ τῆτος· πολ
λὰ βουλόμενος καὶ τῆς θυγατρὸς ἀπεῤῥήξατο μέγον ἐν
πουρίοις· ξῶγὰρ ἦλθ, καὶ δι' ἀτοῦ θανεφήμβ
σαμοὺηλ μὲν τοι καὶ δ' ἄκου πεφήτου πεοπόρα
σεν ὁ θς· τοῦ γὰρ οὐσεὰλ μίαν· τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἥσορῖ

δολήλωκε, οὕτω χέλουσα. καὶ ἐξέβαλε θεὸς τὸν ἀδικάσαντα. τοῦ μὴ ἔναι ἐς ἱερέα τῶν τὰ ἱερὰ πωλοῦντα καὶ τὰ χρήματα ὧν ἐλάλησεν ἐν τῷ ναῷ μὴ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

πῶς νοητέον τὸ ἐν τῇ σοφίᾳ θεὸν τοὺς. ὑπὲρ τῶν φρονίμων πάντων ἡμῶν χάριν.

καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς φρονίμους αἰγυπτίους.

παραμυθούμενος ἕκαστον τῶν θεραπόντων ἐν τῇ σοφίᾳ ἐν ᾗ ἐτράφησαν, τοῦτο γὰρ χάριν καὶ τὸν παλαιὸν μεγαλομύθων σοφῶν, ἀορίστως εἰρηκέναι. καὶ τοὺς αἰγυπτίους προστίθησι ὡς δοκοῦντας. παρὰ πάντας εἶναι θεοὺς. καὶ γὰρ ὡς ἄλλως ἐν τῇ σοφίᾳ οἱ καὶ φιλόσοφοι ἐσπούδασαν. καὶ τῶν θαλάσσιος ὁ δαίμων καὶ ἀναξαγόρας ὁ κλαζομένιος. καὶ πολλῶν ἄλλων. πρῶτοι τοῦτοι ὠνόμασαν θεολογίαν, καὶ φυσιολογίαν ἀμφιβιβάσαντα μᾶλλον περὶ τούτου ἢ πιστάντες. καὶ ἡ παλαιὰ γραφὴ τῶν παρὰ τοῖς μυθοποιοῖς ἱερέων τὸν ὄμωνυμον θεὸν εἶπε, διὰ τὸ πᾶσαν ἐκπάσης σοφίας αἰγυπτίων. τούτους φησὶν ἅπαντας ὁ θεὸς μὴ ἀπόλωλεν. ἀπωλόμενον τῆς σοφίας τὸ δῶρον ὀξαλμῶος. ἐν δὲ τῇ σοφίᾳ ἐπαινεῖ. σωτηρίαν. τὸν γὰρ περὶ τοῦ χαλκοῦ πόλεως νόμον. παρέβη. ὃς τοῖς ἀπὸ φυλῆς ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἀπειλεῖ αἰχμῇ. ἀνδρὸς γὰρ πρώτου ἐλάβετο γυναῖκαν τοῦ φαραὼ τὴν θυγατέρα Χ

Ἱστέον χαμηλός· θαφαῖ, ἐπὶ τὰς ἄρσεις·
χωλῶν σὺν μετανομιζόντων τοὺς λίθους, καὶ τὰ
ξύλα τοὺς δὲ σὺν πορεύεσθαι μὴ ὄντων τοὺς φόρους· ὡς
ναῦν ὀνομάζει· οἰμώξει ἱστορία δηλοῖ ὡς πόρας· τοῦ
θεοῦ ἢ ὑπόχρεως· ἀπηγγέλατο γὰρ αὐτὴν σὺν ἡλ,
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ
μεγάλου, εὐφράτου, ὃν γὰρ φησὶν ἄρχων ὀθόνιον
ἐπὶ παιδίοις βασιλεῦσιν· ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ
γῆς ἀλλοφύλων· καὶ ἕως ὁρίων αἰγύπτου·

πῶς νοητέον καὶ ὅλαις ταῖς θυμιάμασι τοῖς σὺν
ὑψηλοτάτοις·

Οὐκ ἦσαν λοιθυσίαι αὐτῶν σὺν τοῖς θαλασσηγορεῖ· ἀλλὰ
ἱστορεῖ τὸν νόμον σὺν τοῖς ὑψηλοτάτοις· χωρίοις
ὧν θεῷ θυσίας προσφέρον· ὁ γὰρ νόμος σὺν σὺν τῷ
πρωτοτύπῳ προστάξει· οὐχ ὡσαύτως δὲ ὁ μόσχος
ἀπήλαυσεν· ἀπὸ οὗ πω ὁ θεὸς ναὸς ἐδεδόμε-
το· τοῦτο γὰρ καὶ ἡ ἱστορία αἰνίσσεται σὺν· ἦσαν γὰρ θύ-
οντες καὶ θυμιῶντες σὺν τοῖς ὑψηλοτάτοις· ὅτι
γὰρ κεδρινή ἦν ὁ οἶκος ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῶν· ὥστε
οὖν σὺν τῷ θεσπεσίου πρὸς σὺν ἄλλων βασιλέ-
των ἱστορούμενα ὅτι ὀξύτερον τῶν ἄλλων καὶ τα-
χεῖας τοὺς γραμματεῖς σωφρόνησαν· τοὺς δὲ
ὑψηλὰ δηλοῦσιν ὀξύτερον· καὶ γὰρ ὅσα καὶ ἰωσα-
φὰτ καὶ ἀμαλίνους, τὰ τοῖς ὑπαίθροις θυσιαστη-
ρίοις τὰ ὑπάνωθεν μὴ φυλάττουσαν· ἀμελοῦσι
σαν τὰ σὺν τοῖς ὑψηλοῖς τὰς θυσίας προσφέρειν·

τῶν μὴ τοῦ ἐξωτικοῦ. καὶ τῆς Ἰωσήλ. ταύτης
τῶν ἀληθοῦς ἐπὶ μὲν μαρτυρικῶν ἡ γραφή.
ὅτι δὲ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τῆς θεῶν τῶν ὄχων τὰς θυ
σίας προσφέρουσι. δῆλης μαρτυρεῖ τάδε ἡ
γραφὴ θλομὼν τοίνυν. τοῦ προκαθημένου τῆς
προστάγματος τοῦ προφήτου. ὡς ἐν τοῖς ὑ
ψηλοῖς ἐθύωκαὶ ἐθυμία. τοίνυν, οὐ πρόδηλον ὅτι
σου δὲ περὶ τῆς σκιρβώτου. κατὰ τὸν θεσμὸν ὅτι
καὶ οὐ τοῖς ὑψηλοῖς ἀπὸ τῶν τὰς καθόμβρας
προσφορὰς, σαφῶς ἡμᾶς ἡ ἱστορία διδάσκει.
ὡς προκάθηται φησὶ θλομὼν ἐς Γαβαὼν θυ
σιάζων. ὅτι αὐτὴν ὑψηλοτάτην καὶ μεγάλην ὄ
λην καὶ τῶν οἰκουμένων, καὶ ἀνάγκη θλομὼν ἐ
πὶ τὸ θυσιαστήριον, τὸ ἐν Γαβαὼν. καὶ σὺ
φθηκε τῶν θλομὼν τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐθυσίασεν
αὐτὴν καὶ αὐτὴν μάσσαν αὐτῶν. ἢ καὶ δὲ τοῖς ὑψη
λοῖς προσεκύνησε. ὁ δὲ αὐτὸς αὐτὰ τὰ δῶρα
τὰς αὐτὰς δωρεάς. τοῦτων γὰρ ἀπ'
ἐκείνων ὁμοῦ. ὃν καὶ τὸν βίον ἡ οὖν ἐκείνου
ἀγαθῶν, τὴν θεοφίαν. περὶ θλομῶνος, δηλονότι.
ὁμοίως δὲ ὁ δῶρος καὶ θεοφίαν μὴ, ὁσημὴ φυλ
λοδόκησε. πολύκαι σωσανίαν. ἐρμῶνε
βαῶν. ὑπὸρ αὐτὰς τοὺς τῶν ἐκ τοῦ βαῶν
τὰ τοῦτο τὸ κακός, πᾶσαν τὸν οἰκουμένων
δραμοὶ. ἀξίαλγασαδὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς προσευ
χῆς τὰ ῥήματα ἀναμνήσας γὰρ τῶν ὑπαγξάντων

ἀγαθῶν ϛ̄ πῖ. καὶ τοὺς τοῦ χορηγοῦ ἀνυμνῆσαι
τὰ ὑπ' ἐκείνου κατ' ἀρετὴν πεπραγμένα. καὶ νῦν τὰ
μὲν. τὴν, σὺν ἐμοὶ καὶ τοὺς δούλους σου, ἀντὶ τοῦ σοῦ
τοῦ πρὸς μὲν καὶ ἐμοὶ παιδαγωγοῦντος. καὶ
δὴ καὶ τὰ ἐμὰ δόξαν καὶ τὰ ἐξόδους. καὶ ὁ
δοῦλος σου ἐν ἀντὶ ὄντος τοῦ λαοῦ σου ὄντι ξηλῶται
πολλῶν. ὡς καὶ ἄμμος τῆς θαλάσσης ἡ γνωρίζουσα
θησαυροὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους. καὶ δὴ πληθυόντως καὶ
λῶς ϛ̄ σοὶ δούλῳ σου καρδίαν φρονίμων. τοῦ δὲ
κόσμου καὶ ἀκριβῶς τοῦ λαοῦ σου ἐν ὁπλοποιΐαις. τὰ
σωϊὰ εἶναι ἀναμεμ' ἀγαθοὺς καὶ κακούς. διὰ τοῦ
καὶ τῆς φύσεως ἐν δεξιᾷ τῶν ἀθλήσεων. καὶ τῆς ἡλι
κίας τότε καὶ τῆς σοφίας ὄντος τὸ μέγα σου καὶ τὸ
μυστήριον ἀναπαύσου. καὶ τὸ σωτὸν τῆς ἀρετῆς.
ὃ ἦν ὁ λεπτὸς ἐπαινέσας τὸν αἴτησιν. ἐ
ταύτῃ δοῦναι. καὶ τὰ μὲν πεποίηκα. τοῦτο καὶ
ἐν τοῖς ὁρατοῖς διὰ πλείονος ἐνομοθέτησεν. ἀντὶ γὰρ
φησὶ τῶν βασιλέων τοῦ θῦ καὶ τῶν διαφόρων
αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα πεποιήκασιν ὑμῖν ταῦτ
μὲν τοι ϛ̄ ἐν θλομένη τὰς δωρεὰς δίδωκεν ὁ θεὸς
αὐτοῦ ἀξιῶ μ' προμηθίας τοιαύτας. ἐν δὲ
προνοητὴς γὰρ φῦ ἐν τῷ ὅλῳ μὲν τοῦ φύλα
τὰς ἐν θλασμὸν καὶ τὰ ἀ ϛ̄ μὲν. ἐν οἷς ἐπ
ρονόησας καὶ μακρύνω τὰς ἡμέρας σου. — —
πῶς νοητέον, καὶ ὁ ξυπνιάδης ὁ σολομῶν
καὶ ἰδὼν ἐνύπνιον ⸗

Διανάσας φῆ τὸν θεὸν πρᾶτον ἀνεμνήσθη. καὶ
σωθεὶς ἐθάνμασεν τὸν ἀπὸ καλύφης, ἐπανῆλθεν
μὲν εἰς τὸν πεζὸν πολὺν πεζὸν δὲ τῆς θαλάσσης βαθὺν, χά-
ριν θυσίαν προσήνεγκε:.

Τὸν τάλας β ἐδρίσας δίγημα, λίνος
χαίρει τὸ θεῖον ὁ τὸν ἱστορίαν γράψας ἐπισθ:.
δέχεται τὸν τοῦ βασιλέως σοφίαν. σοφωτάτης γὰρ
ἐστὸν τῶν ἀνοίας. τοῦ λαοῦ θαύματα δὲ ἔχει.
καὶ τὰ καρυκεύματα δηλώσας. καὶ προσκύνησιν
τοῦ φῶς τοῦ βασιλέως. καὶ αὐτῆς τῆς δίκης ἐπιτί-
θησι τοῦ ψεύδους. αὐτίκα γοῦν ἡμῖν μὲν ἐστὶ χρεὼν ἡ
δίμερη ἀλήθεια:~

πάσας τὸν ἀβιλάδας, π αὐτὸν παλίνσωτα
ταξε τὸ τῆς ἱεροσύνης ἀξίωμα καὶ χρέος
τονίας:. ἀλλ ἐκ τοῦ πῆς ἔχουσα δοχῆς:.
τὰ χορηγούμενα τῇ πρᾶπίζῃ τοῦ βασιλέως,
λίνος ἀνήκιστον:.~

Οὐχοῖ δὲ πρόπρομόνου ἀπὸ καὶ τὸ νόμα τὸ
φύλακων τὸ ὠλῆθος. λαοῖς δὲ φόροις δὲ ρὺ φόροι
καὶ οἱ σωμα θέωμενοι χρόνοι:

λίνες οἱ πρὸ τὸν ἐθάμ, καὶ ἀνμαί. οὐκ ἀπὸ
πρὺ ψυχόμενοι τῇ σοφίᾳ:.

Καὶ πάντ ἐπόνον τὸν καιρὸν ἦσαν λίνες ἐν τοῖς φίλα
ἐν τοῖς σημοῖ. ὁ θεὸν αὐτῶν καὶ ὀνομασθὲν μὲν
θη. ὁ λὺ ἐθάμ καὶ ἀνμαὶ τὸν θαλασσῶν
ἢ δὲ σὺν ὑραις καὶ νάχ καὶ πῦμβάλαις τὸν θῦ

μνοῦσι:~

πῶς νοητέον τὸ ἐλάλησεν περὶ τῶν ξύλων
ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν λιβάνῳ· καὶ ἕως
τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης ἐκ τοῦ τοίχου
καὶ τὰ ἑξῆς.

Καὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις· καὶ τῶν βοτανῶν
καὶ τῶν δένδρων· καὶ μὴν τοι καὶ τῶν ἀλόγων ζώων·
τῶν φυσιολογημένων αὐτοῦ φρονῶ· ὡς εἰ καὶ τῶν δένδρων
μαθεῖν· καὶ τοὺς τὰς ἱερὰς βίβλους συγγραφῶ-
τας καὶ ἐρρανίσθαι πάμπολλα· καὶ τῶν θορμῶ-
δῶν, καὶ ψιχρῶν· καὶ μὴν τοι καὶ τῶν ξηρῶν καὶ τῶν ὑγρῶ-
ων φύσεις τὰς ταξείδας, καὶ ὅλης τῆς βοτάνης προσηγορί-
ας ῥίζωθορμοδρά· ἢ ψιχροδρά· καὶ τοῦ ὅλου τοῦ ζώου
τὸ ὅλον μέρους μόνος πάθους ἀλέξιφάρμακον,
ἢ τῆς ὕαινης χολῆς, ἢ τὸ λεοντόκιον εἶναι ἢ τοῦ ταύ-
ρου αἷμα, ἢ τῶν χρόνων αἰσθήσεις· περὶ τούτων
γὰρ οἱ θεοὶ τῆς ἱερᾶς συγγραφῆς, ἐπὶ ὅλοις θ
λομῶνι συγγεγραμμένων ἐληφότων ὡς οἶμαι τῶν
πρώτων τὰς ἀφορμάς.
Μέσῃ καὶ ἑνδεκάτῃ αὐτὰς φαμὲν ἀπὸ στάλα-
τῆς θυγατρὶ αὐτοῦ γαμηθείσῃ.

Δημοσθένους, ἀεὶ ἐλευθέρους πρᾶγμα αὐτῆ ὑπάρ-
χειν. τῷ θλομῶνι καταγγείλασα.
πῶς νοητέον τὸ ἀπὸ στάλας χειρὰμ βασιλέως
τοῖς παισὶν αὐτοῦ. χρῆσαι τοῦ θλομῶνος τὰ
ἀνάλογα τοῖς παισὶν αὐτοῦ.

Χρύσιππος τῶν χρονογράφων ἀνέγραψεν. ὅτι γὰρ ἀπόφυ-

ὠν· ἐχθρὸς τοῦ βασιλέως· ἀπὸς παρὼν φίλος
λογουμένη φοσὶ μὴ τὸ τῆς βασιλέως·

Τὸ μὴ πρὸς λίθους·

Μὴ ἐρουέρμωσίλαι· ἐδωκε γὰρ ὁ θεὸς ὧν
ξὺ χηλάμ, ἢ κοσὶ χιλιάδας, πόρων πῦρ οὖμα
χθρ, ξὺ οἰκω ἀυτοῦ· καὶ ἢ κοσὶ χιλιάδες βάδ, ἰλλᾶν
καὶ κεμιθίου τοὺς βάδ, οἱ ἄλλοι βαδσυνέρμωσλας,
ὁδὲ βαδσμέρουέσι θαλασσῶν· ἐβδομήκοντα ξυ
σὰς καὶ τέσσαρας χοΐς, χωρῶν ὡς ἐφησυχίωσπ:

Μὴ δὲ πρὸς τοὺς καὶ τοὺς βασιλέας, ἀπὲν ξὺ
τὸ ἐν ἐφ τοῖς οἰκοδομίας ἤρξατο τοῦ ναοῦ τὰς
ὑλασὶ πυρέπιτὸ πρόδρον· ἢ τοῦτο ποιεῖ
τοι ξὶ τὰ ἑπτὰ μόχιλα τοῦτο καὶ οἱ σρίοι ἢ
φοσὶ δὲ ἰδίδαξε:

Καὶ μὴ τοῖς μασὶ τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα ρίσὶν ὑλασὶν
ἐς τὸ οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου:

Λίθοις ἀπελκὴ ξὺν ναὶ ὠκοδόμησαν,
πρὸ τοῦ τοῦτων ἰσχὺ τοχατόμων:

Λγ τὸς τὸν ναὸν ὁξ ἀπελκὴ τῶν ὠκοδόμησαν λί-
θου· τῆς θέας πεφυοίας τοιούτους ἀυτοφυὲς
ὄρεφθῶαι λίθους ὑφηλοὰλους· ὥστε μηδενὸς
ἐς ἁρμονίαν ὑπὸ δέρου δεηθῆ· ἀλλὰ πορπᾶς
οἰκοδομῆς τέχνων ἀλλήλων σωαρμοθῶαι· τᾶις
δὲ τὴν τοῖς λίθοις, τὸν τοῦ ὄρους πορίβολον ὠδο-
μήσατο· καὶ τὰ βασ, καὶ τὸ τῆς μεσοπόλ τεῖχος·
καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἃς ὁχῦρωσε τὰ ἀυτοῦ φῶν.

συνεφαπτομένου τῶν οἰκοδομῶν τοῦ ναοῦ ἐκφράσις.
Τοῦτο μῆκος ὀργυιὰς πήχεων ρ. ἐστὶ δὲ τὸ ὄρος
ἑτέρα τοῦ πρόσω. ἐν αἷς περὶ συνεχόμενοι μὲν
τοῦ ἡλίου ἀνίσχοντος πρόσκεινται ὧδε, ἀπὸ τοῦ τοῦ ἡ
λίου δὲ καὶ πρὸ τοῦ. θαυμαζέτω δὲ μηδεὶς ἡ τῆς θέας
γραφῆς. μῆ πηχῶν τὸ μῆκος. ἔστι δὲ τὸ ὄρος
Ἱρηκίας. τὸ μῆκος ὀργυιὰς ρ. ξ. μεταλλεύεται δὲ
καὶ ὧδε ἄλλου ὄντος οἱ ἐπιμένηται. τὰ φῶτα συνέ
θεσαν ταῦτα μὲν δαβὴρ ὀνομάσει· οὐκοῦν μὲ
μὴ πήχων ὁ λίθος ναοῖς· ἔστι τὰ φῶτα συνέ
σωσαν οἰκοδομῆ ὧδε ναῷ· καὶ ὄξω θεν οἰκίσκοι ὑδρο
ῶδε τε καὶ τῶν οἰκοδομῶν σωμάχθη· καὶ μηδεὶς ἅλ
λοις ὧδε πρὸς ψαύειν τοῖς τοῦ ναοῦ τοίχοις· μόνοις
γὰρ τοῖς ἱερεῦσιν ἔξεστι τῷ ἱερῷ, ἐς τὸν πέριξ ναὸν· ἐς
καλοῦμεν αὐλὰ· ἐς γὰρ τὰ αὐλὰ τῶν ἀνδρῶν· ἔξεστι
τοῖς ἐπιβαίνειν ὄξω· μόνος γὰρ ὁ ἀρχιερεὺς ὧδε
ἀψαύσεως κατὰ τὸ χρεὼν ἐπιτέτακται. καὶ ὁδοὺ
τος αὐ ἀπὸ ὧδε, ξ, μῆ, τῆς πύλης τοῦ ἱλασμοῦ·
ἐν δὲ τοῖς ἑκάστοις ἐκείνοις τοῖς ὀκτὼ κλωτοῦ ναὸ
οἰκοδομημένοις τὰ τῆς θέας λειτουργίας ἀπολίθη
το· ὁ δὲ τοῦ ναοῦ τὸ πρὸ πύλαιον ὁ πορφύρεος
ὀνόμασται τῶν ὀβρίων φωνή· ἡ δὲ μεγάλη
θύρα τοῦ ναοῦ τὸ μῆκος. δίκαιος δὲ τοῦ
τὸ ὄρος. ταλάντους δὲ ὀναὸς ἔχων ὧδε οἰκοδομὴ ὀρθὴ
ὄξω θεν δὲ ἄγαν σεναὶ διάφοροι λίθοις κεκτη
τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἱερὸν ὧδε οἰκοδομήσας, δηλῶν

τὰς καὶ πρὸ πάλαι καὶ φραδικὰς καὶ τοὺς ὀπισθίους
τοῦ ναοῦ, δι' ὧν δρόμος ἐστὶ τοῖς ὀπισθίοις. θαυμαζέτω δέ
μηδεὶς ὅπου τὰ σκέλη τοῦ ἱκριώματος, οἱ δὲ πρόθυροι οἱ τοῖς ἔξωθεν
ἦσαν οὐρανόθροι κάτω, ὡς τὴν φόρτου τῆς οἰκοδομίας
βαστάζειν. ἀφορισμοῦ δὲ καταμήκους τοῦ αὐτοῦ
πρὸς ἑκάτερα τοῖς μὲν δι' ὠρόφοις ὁ τῶν χιόνων. τοῖς δὲ
διὰ ὠρόφοις οἱ β'. ἐπὶ δεξιᾶς, καὶ ὀλίγα δι' ἀσήμου
δίδωσι τὸ τοίχωμα τοῦ ναοῦ. ὁ δὲ μὴ
ἐπὶ λάβωνται, τῶν τοίχων τοῦ οἴκου ἰδίου προσμέ-
τοιφε, καὶ αὐτὸν τὸν ναὸν διὰ ὠροφουμένων ἀπὸ
καὶ πᾶν τὸ ὕψος ρκ' πήχεις εἶναι. τοῦτων δὲ καὶ
ὧν παραλειπομένων βίβλους ἐδήλωσεν.

πῶς νοητέον τὸ σφύρα καὶ πέλεκυ. πᾶν
σκῦλος οἰκοδομῶν οὐκ ἀκούεται, ἐν τῷ οἰκο
δομεῖσθαι αὐτόν.

Καὶ μὴν δείκνυσιν ὅλην τὸν ναὸν ἐξ αὐτοῦ φύσιν ὠκοδο
μεῖσθαι λίθων. τοὺς δὲ τῶν τοὺς λίθους διὰ τοῦ
ναοῦ τοῦ πορφυρίτου καὶ ἀποσκάσεσιν ἐν τῷ ὄρει
ξέεσθαι. καὶ ἁρμοῖς ὁμοιοσχήμοσι τὴν προσοι
κείωσιν· ἵνα μὴ δι' ἐμέσας λίθους ἢ πόρους ἀσάσας πρὸς
δικαιοῦσι. καὶ ἐν τῷ θαλλίνῃ ξέσθαι ὁσοῦμφα
φοῖς· ὅσοι τὰ ἐρωτήσεις ὀναὸς, ἐκλιπεῖν γὰρ φύ-
σιν ἀναβασῖς ἐστὶ τῶν μίσων. καὶ ἐκ τῆς μίσης
ἐπὶ τὰ διὰ ὠροφα ὀρθοστάτος γάρ ὁ τοῖχος ὢν. πο
λὺ ὁ δὲ τῶν ἀναβασῖν ἔχει. τοῦτο γὰρ ἔστωσαν ἐκ
πλῶ. σανίσι δὲ αὐτὸν καὶ ρίνοις σωφαλίζειν

ἅπαντα. καὶ πάλιν χρύσωσας σανίδας καὶ κήρυ-
ξιν. ἐν δεσμοῖς δὲ τὰς μαντυρίας ἐκάλεσεν. ἔφη
δὲ ταύτας ἐκκλήσρους καλεῖσθαι καὶ καλὰ πάν-
τες ἔθνους τὰ θεικὰς μαντύρ. ταύτης ἀπάσαν τὴν οἰκη-
δομίαν δὲ κὴν θεῶν. ὅλκοι ξ. πήχεων ὧν ἑκατὸν.
ἐν τῷ δὲ νῦν καταμαθεῖν, ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ εἰκο
δόμησεν τοὺς κ. πήχεις ἀπὸ μέρους τοῦτο ἔχοντος τὸ
πλάτος τὸ ἐν. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ἕως τῶν δυσμῶν.
καὶ ὠκοδόμησεν ἕως τοῦ δαβφρ, τοῦτο ἔχουσα τὰ ἀγία
τῶν ἁγίων καὶ μ. πήχεων ὧν αὐτὸς ὄναος. ὁμοί-
ως ἀπὸ προσώπου τοῦ δαβφρ. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ οἴκου ἐθέτεν
τοῦ δῶ αἰκὶ τὸν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυ. ἐς πή-
χεων τὸ πλάτος. καὶ κ. πήχεις αὐτοῦ. καὶ πε-
ριέχεν αὐτοῦ χρυσίῳ σωκεκαλυμμένῳ. δὲ κῶν μη
μὲν τῶν καλουμένων ἁγίων τῶν ἁγίων. ταῦτα δὲ καὶ δαβφρ
ὠνόμασε τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ὄξης. σαφέστερον δὲ δηλῶ
σαι, ἐποίησεν γὰρ ἐν θυσιαστήριον καὶ ἀπρόσω
που τοῦ δαβφρ. τὸ μὲν θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος.
πρὸ τοῦ καταπετάσματος ἐκλέγω. ἐν δὲ νῦν μέσῳ ἔχον
τῶν βαλσαζαν. ἐν δὲν δὲ τῶν χιχνίαν. ἃ τὰ πάλιν ἡ
δόξα ἐν ἡμᾶς, ὡς δαβφρ τὰ ἁγία τῶν ἁγίων καὶ
ἐποίησεν γὰρ δαβφρ, β χερουβὶμ τούτων ὑπὲρ
ἱλαστήριον ὡς τὰ τὰ δρυμῶν πτερῶν τοῖς
τοίχοις πεπλάσθαι. τὰς δὲ ξύλα δρυμῶν ἀρχαιοπρε-
πῶς σωκατασκευασμένα καὶ σωκαλυπτὰ ἦν. τῶν κιβωτῶν.
ταῦτα μὲν τοίνυν καὶ ὑπῆρχεν ὄχρυσος. καὶ τὸν

ὄρο φου καὶ τὸ ἐν Δαφος καὶ τὰ χορου βίμ. καὶ τοὺς τοί
χους καὶ τὰς θύρας ὡς τε μισὶ μίαν ἑκάστην σύνδου
ὕλινο ὡραΐαν. ὡς πορδὴ τὰ σύνδυα ἡ χὴ δὶ μήκη το.
ϛ̄ τῶν δὲ καὶ τὰ ὕπαιθρα τοῦ τῶν γὰρ τὰ μὲν ὡς πα
τα ταῦτα σὺν λαῶν. τὰ δὲ τοῖς ἱερατικοῖς καὶ τοῖς λοι-
πὸις δὶ ἀρχὴν δὲ τοὺς τοὺς. ἀπὸ κόνων τῆς ἐγγὺς οὐδὲ
ψηλὸν αὐτὴν καὶ τοὺς ἀπὸ χοινίσμοὺς τῶν σύνδου,
ἐξ ὧν θεωρεῖν τὰ τῶν θυσιῶν λειτουργίαν, κατὰ
σκολιὸν δὲ καὶ β̄, οὗ ἐξυλισχαμένου ἀξιοθέ-
ατον. καὶ φόδος καὶ μύγματος ἔχοντας. τὸ μὲν γὰρ ὑ-
ψος δὶ χα τῶν μαφαλίδων. ὁμοίως καὶ δὶ κα τοὶ
χων, καὶ τὸ ἀσφαλὲς καὶ δὶ κα, ἡ χανόμικος τοῦτ
καὶ μαφαλίδας ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης ἐποίησε.
καὶ κρίνα μύγματα ταῖς μαφαλίσι. καὶ δὶ πλοῦ
δὶ τὴν ἀκόσμον, ῥόας ὀχρυσωμένας ἐχούτας ἐκα
μωνὶ τὸ πεθ πύλαιον οὗτοι. μήλαθρου φόρ ου
τες ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης πεποιημένου. μέλαθρον
δὶ κὰ μηκὸς τοῦ ὧν πα λὶν ὧν ἐ τοῖς ὑλοπεθ θύρα
γορ δόμου. τοῦτο δὶ καὶ ἡ ἱστορία δὶ δὶ χωνεῖ.
ἡ τοῦ δὲ τοῖ θεμα τὸ μέλαθρου ἐ πάμφορον
τῶν ὑλῶν ἐ ποίησα δὶ καὶ λουτῆρα χαλκοῦν. οὗ δὶ
τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν. ἡ χὴ γὰρ ἡ δὲ μεγάλου
φαρίου. δὶ κα τοίχων τῶν σαλμῶν πρὸς δὶ καὶ λ̄.
τοίχος ἡ χὴ ὄκτηκλος, ἐ πὶ τοῖ θαλάσσης ἡ χὴ μέγρου
τὸ πάχος. τῶν γὰρ β̄. τοῖ θαλάσσης τῆς ἐν τῶν θεν φυ
μὴ καὶ τῆς ἐκ θεν, τῶν δὲ λαμέγρωσιν μεμορφούμενων. ια.

πήχεις δὶ σίσουται, ἢ τὰ λαοῖ ὁ ὁμνοὶ δὲ οὗ τοὶ.
πολοῦ οἱ πρὸς καὶ λ. Ταύτην ἐφορον δὲ καὶ δὲ καμό-
χοι. ἀνὰ τρὶς πρὸ ἕκαστον ἄνεμον ἀπὸ βλέποντες.
τοῦ δὲ λουτῆρος πρὸ χάλκεα ἐστὶ κλῖνες ἐς δόξων.
τοῦ μὲν οὖν τὰ φύλακα μεμυλμένοι. τὰς δὲ μὲν χονδ
ὧν παλαιὰ προμνώων βίβλος λουτῆρα ὀνόμα
σαν. ὁ δὲ ἰδὼν προσῆλθε μὲν χονδ, βασδὲ ἐπὶ τοὺς
δὲ δρόγα ἄλλους λουτῆρας ἐπικεκμένους τὰς βάσεις
ἐν δὲ τοῦτοις ἐκάλουν τὰ ἴορδα καὶ τὰ δοῦ τῶν ἐν δὲς,
καὶ τοὺς πόδας. τοῦτο γὰρ σαφῶς ἐν τῶν παλαιὰ προ
μνώων βίβλοις ἀνέγραξεν. τοῦ πρὸ γὰρ φὴς ἐν αὐτοῖς
τὰ ἴορδα ὧν ὅλων καὶ τωμάτων. καὶ ἐπὶ νίπτειν
αὐτοῖς. καὶ ἡ θάλασσα δὲς τοῦ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτ.
καὶ τὰς δὲ τῶν λουτήρων βάσεις ἐς μυχονόδε. πρὸς τὸν
γόρους, τὰ δὲ λώνους ἐστὶ. καὶ λαοπλαστῶν.
δροχοὺς ἐχούσαν τὸ σὺν δὲ μὲν ἐν μὲν ἐν δροχοῖς ἐ
οἰκὸς τας. ἡ χαλκῆ δὲ ἐν τὰ χερῶν ἐκ τῶν τωμάτα. ἐκφα
νοῦ δὲ φόρουτα καὶ κεν. οὗ ὅλοτε ἐκ τοῦ δὲ ἡ δὲ θ.
θορμὰς ἔρας δὲ κὰ κλίνας τοῖς θορμαν τῆρας ἐν οἷς
τὸ ὕδωρ θορμὸν νίπτεσθαι. καὶ λαοπλάσαδὲ καὶ
ἰλλιγχνίας χρυσᾶς. ἃς ἐν τῶν ἀφ τὰ ἡμα. καὶ λα
πρόσωπον τοῦ ναβδρ. τοῦτ᾽ ἐστὶ τοῦ ἁγίου σὺν ἁγίων.
πῶς νοητὸν τὸ ὄντως ἐκ τῶν θελημάτων τὰ ἁγία
σθαι τοῦ πρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἁγιάζε θε
λοντος.
μεγαλυνθήσεται τῷ ἔργῳ ἀναλημφθήσεται. καὶ τὰ ἐκκλησῶν

πόλεων μαρμαρίνια πεδοσυνεχῆ τὰ. οἷον ἀπὸ
μαλῆ σεως ἕως τοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων. πάντα τοῦ
χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἀνέθηκε τῷ θεῷ. ἅγιον δὲ ἦν τὰ
κάλλιστα τῶν ἀφορισθέντων ὑπὸ ὅλων θεῶν.

Περὶ καλοῦ οἴκου δρυμοῦ τοῦ λιβάνου.

Μέγιστον δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὠκοδόμησεν οἶκον, τοῦ
δικτύου πεδόμου τοῦ ἑνὸς β τοῖχον ἕως τοῦ μήκους. Ν.
διὰ θύρας. ξύλους κυπαρίττους. ρλ. οἱ
μὲν τοίνυν ὠκοδόμησαν οἶκον δρυμοῦ τοῦ λιβάνου γ.
ἐπὶ δὲ πολλοῖς ξύλοις κυπαρίττων, μεμ
μίων τοῦ λιβάνου τὸ ὄνομα, ἀλλὰ διὰ παλίν.
τὸ πεδίον ὧν ὀνόμασεν. ὅτι οὗ μῆκος ἦν ἐν μη
δρυμῷ τῷ πλάτει τοῦ οἴκου. Ν μὲν τοῖχον τὸ
μῆκος. λ. διὰ θύρας ὅτι διὰ θυρῶν στοὰ ἦν
μοσαικὸς ὁ οἶκος. καὶ ἱστορίαν δὲ ἐν αὐτῷ. καὶ ξύ
λα τοῦ βρόνου χρυσᾶ. ἀλλὰ μὴ τοῦ κρί
νου, καὶ ὁ οἶκος ἄλλων ἐν ξύλοις ἐποίησαν καὶ τὰ ὑπὲρ ξύλα.
ὅτι διὰ τέσσαρας δὲ τὰς οἰκοδομὰς τῆς μὴ τοῖς ἐκφο
ρίοις, τὰ ὑπὲρ ξύλα δὲ αὐτά. τὰ γὰρ
πάντα ἀφῆκεν ἐν λίθων τιμίων καὶ ἐκλε
κτῶν πέμπτος ἕως θεν. καὶ ἐπὶ δὲ χαμηλιόνια ὡς
ὑπὲρ ἡμισυ ὅτι διὰ δὲ ἀφῆκε τὰ ἅγια ὑπὲρ ἀνθρώπων.
σαφέστερον ἐπὶ τῆς ἱστορίας μου μανθάνω. ἐπὶ
γὰρ ὑπογραφὰς ὅτι τῆς οἰκοδομῆς τέλος λα
βούσης. σωτήριον τοῦ λαοῦ ὥστε ὑπὲρ ἡμέραν
ἐπὶ τελέσαι τὸν ὑπόρθμιον. ἐπὶ γὰρ καὶ ἐκφέ

ρου σὴν οἰ|κοδε. τὼν κὴρωζύσι αθ΄ κῶ. ἐστὸν τῶν
αὐτῆς ἐς τὸ σαρ|κίον τοῦ οἴκου. ἐστὰ ἐν ἀ σθενείων.
ὑπὸ τὰς πόρτας σῶν χορουβείμ.

πῶς νοητέον, ἀ εἰλάτησας ἐν τῷ ὀνόματί σου
καὶ ἐν ταῖς χορτάσμασιν ἐπλήρωσας ὡς ἡμέρα
αὐτῆς. —

Αὐτῆς γρώσεως πρὸς φόρωμεν. διὰ δὲ τῶν χρὴ
ὁρτάζομεν. ἀνὴν ὡς τοίνυν χρηοτάμενος τοῖς λόγοις
ἡρμήκαν. ὅλη οἷς ἐπ᾽ τὸ πόρτας ἐπέθηκας. ἡ
παντὶ κάλλους γὰρ τῷ ἐκμὴ πεῖ, σωλὲ θορ ἄπου
μὲν χρόνου ἡ τὸν ὄξαυτοῦ καὶ σταυτὸν τὸν θεὸν οἰ
κοδομήσαν αὐ. ἐσὰ ξας τῶν σῶν λόγων ἀλήθ.
φυσὶν γὰρ ἀπερίληπτον ἔχων. καὶ μὴ τῷ ὁρω-
μένῳ. μὴ τῷ ὑπορτόρῳ χουρούμενος οὐῶν. κὰ
εὐ τοίητον ναὸν σαυτῷ καὶ κατοικίασας. οὐκ ἐν τούτῳ
τῷ περὶ γραφόμενος ἀλλ᾽ ἐν τούτῳ τῷ οἰκεῖαν πλουμένῳ
ἐ τοῖ φαύλαν. τοῦ ἐναι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἀνε-
ωγμένους, ἐς τὸν οἶκον τοῦτον. ἡμέρας καὶ νυκτός.
ὡς τὰ καὶ ἐν ἀκαθεῖ αὐτὸν προσεύχεσθαι. καὶ τοῖ
νῦν τὸν λεόν σου ἐκόμενος τῶν ἀπολαύ.
καὶ μὴ τοῖς ἐφαγμένοις. ἀκὰ καὶ τοῖς ἀλλο-
πόθεν ἀφικνουμένοις. καὶ τῆς σῆς ἁγιότητος ἐ-
ομένοις καὶ πεσοῦ χομένοις ἐ τοῖ ὥρια ταῖς. ἱκε-
τεῖν δὲ καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν. μετάμελός σε καὶ χρομέν
καὶ πεσοῦ χομένοις ἐ τοῖμῆς. φύσεις ἀξίους
καὶ τοῦ σοῦ ἐλέους τοῖς προσιοῖς αὐτοῖς χορηγήσατε.

φλι καὶ ἡ πηφὲς ἐν πωλίμω σλάτας τολμηφῶν
παγλυομίας, σορὺ ἀλωτος ὁλαὲς ἀ γώνται.
ἕ λα δουλοίων ἐς αἰ ἦ τοῖν ὤλ ἦ ἐ ξῦν ε πλαις μῶν
καὶ ὄιπ ου τὺ χὺν ἰκα τοὸοι. ἦς τοὺ τουν αὸν ὲ τοῖ
βλή των ὲ τοῖ βλη φου οὼ ο ἦ τον ὀ ζὲ κὼ ὸ ου τοῦ
ἀ κη ρὰ τουν αὸῦ σου. καὶ πὼ πε γουῖ κὼ αὸτοῖς
ἑ λα δορῖ αν πρ ο σολ ξα μὼ οῖς ἀ πὸ ο ς. τα ὼ τα ἐ λ
τορῖ πολὲ μων καὶ πορῖ τῶν ἀ λων ἦ τη χὰ τῶν τολη
γῶν, τοῦ φῖ λάν τω νῖ πὰ ἦ τοσεν, ὡ ς τε τοὺς μὼ ἐν
τῇ πρῖ ο ῦ σὰ τουλας καὶ ἦς τοὺ ἦ τουν αὸν (ω ἦ ὲ
ουτας. καὶ ἦ ορ μῶς ἰκα ἦ ὼντας οὖ γγω μης τῖχὴν
τοὶς ὸλὲ πὲ ρὸ ὼ ὄντας. καὶ ἔῦν ὸῖς χορ ὼν ἀ πὰ λα
πε ὼ ἦ αι. καὶ τῶν κα τα ἦ ῦμῶν τῖχὰ ἦ ν:

ἦ ὸῦ κεν χὲ ρο τοὶ ἦ τοῖς ν αοῖς ὸ ἦ ξ' κα τοι κέ.
κα ἦ ὼς ἦ ρη κὼ σὰ τοῦ πε ὸ φὴ τον, ἦ ὼ ς
κα τὼ κὰ ἐν τῶν αῶ ἔῦν ἐν ἰ ὸῦ ὸ ῦ ο λύ μοις:

Ὁ γὰ λη ἦ ῶς ἀ πὰ τοῦ τῳ κὼ ς ἐν ὲ κὼ νω κα ὼ κὰ.
τῶν πος γὰ ῥῶ ὁ λα μπρὸς ἐ κὼ νος ν αὸς. καὶ σύμβολ
τοῦ λα μπρ ου ν αοῦ ἔῦν ἀ νῶ. ὅ τ' ἔ στι μόνος ἐ πὶ
τῆς γῆς. ἡ πτ ήριον, ὡ ς τορ οῶν τὰ ὅσα ἡ λαρ ὸ ν
τῶν ἰ ουδαίων. τύπ τὶ κὰ καὶ σύμβ ωλ ικὰ οὕτω
δὴ καὶ ὁ τῆς λα τῶν ἀ ὼ ὼν αὸς σὰ τὰ τῆς παλ αι ὰ σύμβό-
λων τα ὼ δὲ λω γο ύμ ενος τοῦ ἦ τῦ πο τὸν τὰ χὺ δ ρο μον οῦν
ἀ ὼ ὼν. καὶ ἐς σω σὰ ἦ αι ἦ ὸῖν ἐ κ κλη σί α, ἐ πὶ ἦ ὸῖ
ἀ ν' αὶ ἦ αι τοῖ μεμ ελ ω μέ νοῖς. καὶ τὰ σύμβολα ἀ φη-
ρέ ἦ η σα λ

ὡς περὶ τοῦ, τοῦ ἡλίου ἐστὶν ἐνοίκων κύ-
κλου καὶ ἡ περὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸν γνώμων.

Μελῳδῶν ὁ μακάριος ἐφησεν· νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ· καὶ ἐκλίνας οὐρανοὺς καὶ κατέβη· καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἐπέβη ἐπὶ χερουβίμ· καὶ ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων· καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ σκότος δὲ καὶ γνόφος ἦν περὶ αὐτὸν ἐν τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ. τὸ δὲ ῥαδιούργημα τοῦ ἡλίου ἐνοίκων ἐμφανῶς· ὡς τοῖς ἀνοήτοις ἀπλανὴς αὐτὸς φανεὶς· αὐτὸς δὲ τὸν καθ' ἑαυτὸν γνώμονα φωτὸς μεταδιδοὺς τοῖς ἀστράσι τὸν αὐτὸν ἐνίσταται φωταγωγοῖς γὰρ ἄλλαις ἔχρησε μικροτάταις· ὑποδεικνὺς ὅτι οὐ πάσης κύκλῳ οἰκοδομεῖσθαι δεῖ· τοῦτο γὰρ ἐπὶ μεγάλων οἰκοδομήσεων οἰκουμενικῶν ἀνδρίαντος ἀστῆρος. τοῦ καθ' ἑαυτὸν κύκλου ὁ ἥλιος ὡσανεὶ τοῖς τοιούτοις οἰκήμασι· ἀναδίδωσι τὸν ἀνώτερον χρόνον οἰκοδομεῖσθαι προστάξας· ἵστησι μὲν γὰρ τοῖς τῆς οἰκοδομῆς τὸ σκάφος καὶ μέτρα καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον· καὶ τῶν ξύλων σκληρῶν ἀρίστην ὕλην· τοῦ δὲ χρόνου καὶ τὰ τούτων παραλλάττοντα βίβλους· καὶ ὁδηγοὺς τοῦ χρόνου τὸν ἥλιον αὐτὸν τὸ παράδειγμα τοῦ νόμου· καὶ τοὺς οἰκήτορας αὐτοῦ, καὶ τὸν ὑστερῶν καὶ τῶν τελεσμάτων αὐτοῦ τὸν χρόνον· καὶ ἁλῶν· καὶ τὸ παράδειγμα τῶν ὧδε ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ· καὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκήσεων· καὶ τὸν

τοῦ

ἀποθηκῶν σου ἁγίων. καὶ τὰς δημοσίους σου ἐκφο-
ρὰς τῶν ὁρέων καὶ σου τῶν ἁγίων. ἐν πᾶσαν ὁρᾶσθαι
οἰκουμένῃ. καὶ σου ἀποθηκῶν σου ἁγίων σου λαμπρύνεσθαι
σου, λαμβάνειν οἰκονομίαν, ἐν τοῖς χρυσοῖς καὶ τοῖς ἀργυ-
ροῖς τῆς ὁλκῆς αὐτοῦ. τοῖς σκεύεσι. καὶ ἐν φόρτῳ
καμήλων. καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν.
καὶ τὰς πυρεῖα καὶ τὰς κρατῆρας. καὶ τὰς φιάλας.
καὶ ὃν τύπον ἔδειξεν αὐτῷ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ χι-
τῶνος. τοῦ χρυσοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων
ταῖς πτόρυξι. καὶ σημαζοῦν τῶν αὐτοῖς τῆς κιβω-
τοῦ τοῦ διαθήκης σου. πάντα ἐν γὰρ ἐκφορᾷ σου ἐν
καταστάσει τὸ σοῦ μόνου. ὅτι οὖν τοίνυν ὅτι κατὰ τὸν
ὄμμα σου δείξαν τῆς σκιᾶς τὸ παράδειγμα,
καὶ ἔφη πρὸς αὐτόν. ὅτι σοὶ δὲ πάντα κατὰ τοῦ
τύπου τοῦ δειχθέντος ἐν τῷ ὄρει. δῆλον τοῦτο
καθ' οὗ σου δείξαν ἡ χάρις τοῦ πρὸς τῆς οἰκονο-
μίας τὸ ἔθος αὐτὸς δὲ τοῦτον τύπον ἔδειξεν τῶν
ἐν σοὶ σκιᾷ μόνα θαυμάζειν ἕως ὅτι ἡ τὸ πανάγιον σου
μαῦ πνεῦμα. φησὶν ὁ σύγγραφος ὅτι ὃν
ἔδειξεν αὐτῷ τὸ παράδειγμα ἐν τῷ ὄρει. δῆλον ὅτι πνεῦ-
μα ἅγιον. καὶ μὴ τὸ λίθινον σύγγραφή χάρις τοῦ
ἐν σωματικῷ τῶν παραλειπομένων πάλιν
ἐν δὲ δείξαν βίβλος καὶ μαρτύρων ὃν αὐτοῖς ἐν σοὶ
κλῆσε. λίθους γὰρ ὄνυχος καὶ πληρώσεως,
λίθους πολυτελεῖς καὶ πάντας, λίθους τιμίους,
καὶ λίθους παγίους ἐν πλήθος.

ὡς
πονητέον, τοῦ ἡλίου σπεύσαντος ἐνδῦναι τὴν
ἅπ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου ἐνδύτου. ἤτοι, ὁ καὶ σπουδαίως
ἅπτεσθαι τῶν βιβλίου τῆς ὡρᾶς.

Μοναχὸς εἶφω, ὅτι πολλὰ τῶν βιβλίων ἀποφητικὰ
καὶ τοῦ τοσούτου φόβου ἀναπεπλησμένα λογισμῶν βέβηλον.
ὅρμενον ὄντως τῶν παλαιῶν τὸ βιβλίον.

πῶς νοητέον εἰ φρενόμενος ἐνώπιον τοῦ θυ. ξ
ἡμέρας καὶ ιθ. ἡμῖ. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ η. ὀξάπτε
σθαι τοῦ λαοῦ ἐν τῇ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτῇ.

Ὡς καλὸν τοῦ λαοῦ ἐν παννυχίοις ὦσιν. ἐν ἡμέραις
ξ. μὴ τῶν ἐγκαινίων. ξ δὲ τῆς σκηνοπηγίας.
ὅτι δὲ ὧν τοίνυν καλὸν τῶν ἡμέρων τὰς ἑπτὰ ξ. τὰς
ἡμῖ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς. ὑπολείπεται πάλιν
ὃ θεσπίζομεν. ὁλοτελῶς τὰ τῶν ὁρίων προσλαμβάνοντα.
ἵνα μὴ τῆς φρυκτίδος ἀπαμφιέσφασιν ἀπὸ
κλίνῃ. καὶ τῶν νόμων ἀνέμνηται καὶ τοῦ πρὸς τὸν πρα
γματικὸν ἐπαγγελίαν. ἀποσωσθῆναι ὑπάρχειν.
καὶ ὅλεθρον ἢ πάλιν παραβαίνοις τοῖς νόμοις. ἐὰν
γὰρ φθῇ ἀποστραφέντες ἀποστρέφηται ἡμᾶς. καὶ
τὰ τέκνα ἡμῶν ἀπέλθωμεν. καὶ τὰ προστάγματά
μου ἃ ἔδωκα μωσῆς ἐν ὄρει σινᾶ. μὴ φύλαξ
ητε καὶ προσωπῆται καὶ σαυλαύσητε θεοῖς ἑτέροις.
καὶ ὀζαὼ τοῦ ιηλ ἀπὸ τῆς ἡμῶν ἔδωκα αὐτῆς καὶ
τοῦ οἰκου τοῦ ἰουδα ὄνειδος τὸ ἀνόμαλόν μου. ἀπορ
ρίψω ἐκ προσώπου μου καὶ ἔσται σοι ἔσχατος ὁ χῶμα εἰς
ἀφανισμόν. καὶ ἔσται λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς.

καὶ ὁ οἶκος ὅλος οὐ ψηλός, πᾶς φορούμενος
λαῶν. ἐκ Σιὼν καὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θα
λάσσης ἀπὸ Ἰωὰβ τὸν Σουρίγμους. τῶν φανούμενοι γὰρ
φῶς. ἤδη πολλὰ τοῦτο τὸ πρόσωπον τῆς ἡμέρας τοῦ κυ
ρίου καὶ τοῦ ἀποκτόνου τοῦ θῦ. οὐ τῆς ἀγγέλου ἐλ
θόντος ἐν ἀποκαλύψει δουλείας. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῖς
Ἰωὰβ τῶν ὑδρηλάτων. πρόσωπον πατρὸς ἀνδρός.
(ε) Σ. Ἰωσὴφ ὁ εἷς, ὃν τῶν καλουμένων Βορυλλῶν
ὑπὸ δὲ αὐτὴν τὴν ἀλλίος πόλις ἀπὸ ὃ πων ἐστὶν πρὸς
ἀγγέλου τοῦ Ν —— σωφρὰ πολλάκις.
Γραφὴ καὶ ὁρᾶσαι ἀνάγαβ.
Χ ωραλίς ἐστι τῆς Ἰουδαίας. ὡς οἱ γραφὴ ἀγρὸν
αὐτὸν ὀνομάζουσιν, ἤγουν.
σαβαὶ πτονύσιν ἔθνος.
Ἀ ἤτοι καὶ ἐν τοῖς δεκαὶ αὐτοῖς καὶ θαλάσσαις, τῆς
θαλάσσης τῆς Ἰουδαίας. ὀνομάζουσι δὲ αὐτοὺς
ὁμηρίτας. καθ' ἑκατὸν ἐτῶν ἐξαμείβων.
μόνοι δὲ τούτων κανόνων ἡ θάλασσα. τούτων δὲ
οἱ λοιποὶ καὶ θαυμασταὶ ἀκμὴν γνωμῆ. ἧς ἐστὶν κύ
ριος Ἰωὰβ τοῦ δεκαὶ ἐν τοῖς ὀλιγίστοις ὀχ'. ἀκούσαντα
γὰρ τὰ περὶ τοῦ ὁλομώντος σοφίας θρύλλουμέν.
ὁδὸν θαλάσσων ὀξύνουσιν ἡμέρων. καὶ κόσμος
πόνου ὑπέλαβε. καὶ τοῦ τοιούτης ἐν βασιλείοις
θρύφης περιέλιμψ. καὶ δὲ τοῦ ὁλομῶντος τὸν τῆς
σοφίας ἀνδρῶν χορηγόν. ὡς οἱ γραφὴ φησὶν ὅτι
σου. ὁ προφήτης ὅτι ἤγουν ἀπὸ Ἰωὰβ τοῦ θρό

ιη'. Τοῦ ϗ̃ποσαι αὐτοὶ δὲ τοὶ ἀγῶνα. καὶ ἐκ τοῦ ἀ
ἐς βασιλέα ἐπὶ πᾶσι τοὺς τοῦ πο/δυνικμασίνοι καιο
σιῶν. καὶ ἐν κρίμασι αὐτοῦ. ἐ ἰῶσι δὲ τῆς ἀπρο-
λήπτου ἀνεμνήσθη σοι δασκαλίας. ἢ τοὺς δὲ χανό
μεν δικαιωθέντας ἐθαύμασεν. ὅταν γὰρ ἔθνη
τὰ μὴ νόμον ἔχοντα. φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν οὗτ
νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμος. καὶ αὐτὴ γὰρ ἡ
λόφυλος οὖσα καὶ μὴ τὸν νόμον δεξαμένη θεου. μήτε
περιτομῆς ἀπολαύσασα ἀγαθῆς, ἠρκέσθη τῇ
τῆς φύσεως νόμῳ. καὶ τῶν δικαιοσυνῶν ἐθαύμασε.
καὶ τῶν δικαίων κρίσιν ἐκύρωσεν. καὶ οὐ τοῦ δεξα-
μένου. τοῦ τῆς σοφίας σοῦ ῥα, ὦ μακ.

Ἵνα δὲ ἀφ' ἑαυτῶν λάβῃς πρὸς τὸν κύνδυνον ἔχῃ. ἀνα
δέκα δὲ μὲν φθόνους καὶ αὐτῇ ἔχει κἀκείνη φασὶ δὲ
τῶν μὲν ναύλαν, δυσπότμοις, τῶν δὲ κίνδυνον, ἀναιρέ-
σεσθαι, τὸν κύριον. Δ' τὸν δὲ μὴ ταξεῦσι ποῖ κεῖ.
Ὅλως δὲ τὸ ἀλλὰ καὶ ὄζων ἀπὸ τοῦ μακρυὰ. ὅλως ὅσ
που κίνδυνος ἀλλὰ φρικῶδες. ὑπὲρ τὰ τοῖς παρ' ἡμῖν εἰωθό
σι ἀπὸ τοῦ κίνδυνος. τοῦ σὺν κίνδυνος γὰρ ξεῦ. καὶ λοιπὸν δρᾶν
ἀναιρεῖσθαι. καὶ σῴζειν φυτ, φρικῶδες.

ποῖα πόλις ἐστὶν ἢ ἅγιος.

ντᾶ θα/νοῦσι πόλιν ἁγίαν χώρα. οὕτως ὠνόμασεν. οἱ δὲ
τὸν ἐξαίφνης ἑρμηνεύσαντες, τῶν παρ' ἡμῖν δὲ τῶν
λίβυς περὶ δημόσιον. ὅτι ὡς ἐπὶ πλεῖστον. ἐν τῷ
μέσῳ δὲ πρὸ τῆς θρύλλητος. τοσούτων παρὰ τοῦ ξῦ
λογιῶν ἀξιωθείς, καὶ τοῖς τοιαῦτα ζοῦσι βασιλεῦ

ὑποτιθῆσι, καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης μὴ γίνε-
σθαι ἐν τοῖς ἔθεσι. τῶν θηρίων ὅσα μὴ ἀθρόα γί-
νεται τοῖς γεγηθόμενος, ὅσα πρὸς ἄλληλα, οὐκ ἐθέλει
γωγὴν ἔχειν· ὁ κάπρος καὶ τὰ τοιαῦτα τοῖς χωρίοις ἀπὸ παντὸς
τοῦ νόμου· καὶ λύκος ἡγεμόνος· πρῶτον μὲν,
τῶν φαρμάκων φεύγειν· ἔπειτα δὲ, μοιχείας καὶ σύ-
ρας καὶ ἡδυπαθείας· καὶ ἀκμοραίας ὀξῶν ἀποχρῆ-
σθαι τοῖς ἔθεσι, τὰς ἐποίησαν πολλάκις· ἵνα μὴ ὁ πα-
τὴρ τὰς ὥρας, δουλεύσαι τοῖς τούτων ἀναλώμασι
θεοῖς· τοῦτο γὰρ καὶ αὐτοὺς ὑπέμενεν· οἰκοδόμησε
γὰρ ὑπὲρ τοῦ Ἰωχαμὲδ δωμάτιον· καὶ τὸ μὴ χόλη,
ἡδονῶν ἀκμῶν· καὶ τὸ ἀφροδισιακὸν μὴ χρῆσθαι
οἷς ὥρεσι· καὶ οὕτως ἐποίησε πᾶσαις ταῖς γυναι-
ξὶν αὐτοῦ τὰς χορείας ἐφημίλα καὶ ἐν τοῖς ἡδο-
νῶν· οἱ δὲ ἀκολάστως ὀλίγαι, ἐφημίων καὶ ὑ
φ' ὧν ἐπιθυμοῦσαι· δῆλος δὲ ὁ λόγος· ὅτι αὐτὸς μὲν
οἰκοδόμησεν αὐταῖς ταῦτα μόνα ἐνθυμεῖσθαι δὲ τοῖς ἡδο
νοῖς ἐλάβρυνον· ἀκοῦσαι δὲ οὕτω τῆς κατηγορίας
ὦ ἐλεύθερος· ἐποίησε γὰρ φησὶν· ὁ λεμὼν
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον· καὶ γὰρ ἁμαρτωλὸν ὁ πί
στων ὡς δοῦλος ὁ τοῦ κυρίου· καὶ ὀργίλος
ὁ τοῦ λεμών· ὅτι ἐξεκινεῖτο παρ' αὐτὸν, ἀπὸ
τῶν θυμάτων· τοῦ ὀφθῆναι αὐτοῖς· καὶ ἐν τῷ λα
μὼν αὐτῷ, περὶ τοῦ λόγου τούτου, τὸ παράπτ.
μὴ προσθῆναι ὁ τῶν θεῶν χορῶν· καὶ φύ
λαξαι καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ λαῷ τοῦ αὐτοῦ· ἐγὼ

, ὑπαρχήλαόλος τελῆ μελλάκῳ· καλλίωνας δι' ωνδαλλος
, πρεσβύλος· ἀφ' ὑπ' ἀλλοι ωδὲ καλλιγορίας· ἰπεξῆς ἀπὸ λί-
, λίθωνος ἰπεξῆς ἐμομένης· ἐμμησεῖη· οὐδὲ γὰρ ἀλλ' προφήτου ἐξῆ· τὸ πανλέοι αὐλοῦ ὑπάρξειν· ἀλλ' ὅλως
ὡλιωπροπάλοι ὑπὸ ὁμνοειλῶν φλαδωνυμωνεφῶν·
λῶν λαβρᾶαι· ἢ λαοὺς ἄλλους νόμους φυλάλλων ἐκεί-
λλοιον· ὑπαρχὸν διὰ ἰπεξῆς ἀπολλασίας ἐφ' ἀσύβραφον ἀπὸ
κλίνα· καὶ λίγονεν ἡλαλινῆ ἰπεξῆς λῶν ἡ δώλλων πρεξένος ἢ
, ραπῆας· ἰπεσοικῆας καὶ δραμονῖας αὐλοὺ λύμνωσ· δὲ
, ξρήξωνβ' ὑφ' ἡ λῶ βασιλῆαν ἐκχρεῖσ' καὶ δώσωσῶ
, λῶν λῷ δούλοσ· ἢ λαδήκνυσι λῶ ἀμβροι ἀγαθόλη
, λα· πλὼ ἐνταῖς ἡμέραις· οὐ καὶ ἡσωλῶλα· διὰ δὲ
, λοὺ πατρόσου ἐκχροὸς λοῦ ἡοὺσου χὴ φομαι αὐλῶ·
, σὺν μὲν ἔχησ ἀπὶ πουρίας λοὺ πᾶν· ἐκεῖνος δὲ πρῖνκὲς
, βοηφῆας λεύμωσλαι· πλὼ ὅλως λῶ βασι· σὺν μὲ
, λαβῶν ὑπὸ πρου δώσω λῶ ἡῶσου· διὰ δὲ λοὺ δὲ λοὺ δού
λευμου καὶ δαῖ λῆρας λῶ πόλιν· ὡὺ ἐκλοξάμεν· πρὸ
ονὸς μὲν λοὺ βανιαμὶν· λὸ λοὺ ἰουδαφῦλῶ· καλλὲ
ἡσὸ λῶς ζων ἢ φυλὰς β φυλὰς· τὸ μὲν γὰρ βασιλῆσὺ λεύ
νος ἦχεν ἡσοὺ ἡοὺ δαλοὺ δὲ ἡσὸ υἱοὶ· ἢ λοὺ βανιαμὶν
λῆς γῆ ἰλῆμ· ὁκλῆμος· λῆς βανιαμὶ ἡ ἰδος ὑπὲρ φ
χαφῦλῆς· καὶ ὑπ' ωνδαλλῆλ· λοὺς ἐπανασῶλας πρ
λεμῖους λῶ σολομωὺ ὅ ἡὲ μὲν λῆς ἡῆς ἀπὸ λαλα
προμῆῆας ἐνπρωῆ καὶ ἡαλλὴ ἡὲ δὲ λὲ· παῖλας ἐ
χων λρὸ ἡμένους· καὶ δὲ ας μὺ μεῖ ζονλας· ὁ ἡμα
λὶς ἀπῆλου ἐπ' ὁλλωὴ ης ἐὺ μνώφῃ λοῖς δὺς μενῶσῖν

ὀμπτήμουτος τίτου. ἵνα λάβδαται·
ὀνάπροσάτων τοὐανθρώπου. ὑπεναντίουμων
ὁλίγοι β· φύλαις τῆς λαβὴ καὶ λίλοι πβ ἀ
τὰ ὄξης σιλοῖ ἀχίας γὰρ ὁπροφῆ ὁ σιλωνίτης
λιλωὺ τῶ ἀμπαχόνιω ὁς λὸ καὶ ὁκαμό τ.
λαβὺ προσέταξι ὁ ἴορόβαὰμ. ἁ ἀλλὰ τὸ
ἀνίγμα. ἰσοὺ ἐγὼ ῥήσω τῶ βαὰ ἐκχόρος ὁ
λομώνιος. καὶ ὁλώσωσι τὰ τ σπῆ πα καὶ β
σπῆ τὰ λώσω αὐτῶ, ὁ λάσας τὸν δοῦλον μγ.
καὶ ὁλίμ τὴν πόλιν ὧ ὄξη λόξαμεω ἁμαιτ.
ἐκπᾶ φυλωνίτης. ἀν τῶν ἐγκατέλιπον με. ὁ
ἐλθόλοσις ἐν τῇ ἀσάφῃ. βολχίγμαλι ὁ σινίων καὶ
ὁ χμως. ~~λάσας τὸν δοῦλον μγ. ὁλίμ τὴν πόλιν.~~ ἐν ὁλώλω μοαβ. καὶ ὁ μὴ χόλ. πρὸ
ὁ χβίσματα ἐμῶν ἁμμῶν. ἀν τοὺ τῶν δῆλον ἐσῆν.
ὁ δὴ καὶ αὐτὸς τοῖς ὁδωλοις ἐλάβοσαν.

λέγει ὁ π ἡ θέλησις τοῦ δούλου μγ.
ὁ λαμὴ πᾶ τὰς ἡμέρας ἐν ὧ τὸν μγ. ἐν
ἰλὴμ τῆ πόλει, ὧν ὄξη λόξα λεω ἁμαιτῶν.
τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μγ ἐκεῖ.

νωστῶ φησὶ προ ἰδοὺ γὼ τὴν τοῦ δοῦ χριστὴν. ὀξη
λόξαμεω αὐτοῦ καὶ οὐ δὲ ἐν αὐτῶ. τὸ τὸ δὲ
λέγει θέλησιν. καὶ ὡρῖσα καὶ αὐτοῦ καὶ τὸ γλῶσσα
αὐτοῦ βασιλεύσουσι τῆς ἰλὴμ. ἐν τῇ βουλῇ θέλη.
τὸ ἡμῶν ὄνομα σύρβυσθαι. ὁ δὲ ἱστορικὸς γράφος
τὰ καὶ τὰ τοῦ ὁλομώνια πληρῶσαι ἐπὶ γῆς.

καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων σολομῶντος. καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησε. καὶ πᾶσα ἡ φρόνησις αὐτοῦ. οὐ
καὶ οὐ ταῦτα γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων σολομῶ
τος. τοῦτο δὲ καὶ ἡ τῶν παραλειπομένων βίβλος
δηλοῖ. ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ταῦτα σημαίνουσαν.
ἐτελεύτησε δὲ καὶ ὁ ἴωσιας ποσάφη. τὰ δὲ λοιπὰ καὶ
ἀναγινώσκεται ἐτῶν. τούτου δὲ τελευτήσαντος ἐβα
σίλευσε ὁμοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

Ὁμοβοὰμ βασιλεὺς ἰωσιαχ, μ ἐτῶν βασιλεύσαι λέγε,
τοῦ σολομῶντα ὁ δὲ ἰωσιας π. δ καὶ ϛ. καὶ
ὅτι μὴ τοῦτον μόνα τὰ ἐτῶν σωζῆται. ἀναγνωσὶ,
μόνα τὰ ἀναλαβόντα σανυ ϛ.

Τί ἐστιν, ὃς μὴ προέτησεν παχυ ἐστὶ τῆς
ὀσφύος τοῦ πρεσβ.

Τῶν παραλειπομένων βίβλος σαφέστερον τοῦδε
δηλοῖ. ὅτι βραχύταλος μὲν φῦναι λέγει, παχὺ δὲ
τῆς ὀσφύος ταύτης μέγεθος. οὕτω δὲ καὶ ὁ σύρος ἡρ
μήνευσε. καὶ ἴωσιπος ὡσαύτως.

Πῶς νοητέον καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λα
ὁ τί περὶ τῶν ἱερέων καὶ ὁ ξη.

Ὡς τὸ ἱσοκληρωκὲς τῶν καρδιῶν φασιν. ὅταν γὰρ
φησὶν ὁ θεὸς τὴν καρδίαν λίθου, ὡς ἀπηβόρνητου φόβου
σκάφος. ἀπὸ μιᾶς τρόπον ἀνοήτοις καὶ νοεροῖς λόγοις χρῆ
σάμενος πληρωθῆναι παρασκευάσαι τοῦ θεοῦ τὴν ἀ
πόφασιν. τούτων δὲ μὴ γενέσθαι ἀφίσαντα μηδὲ
σκάφυλαι. ἡ χρονοῦσι τοῦ τὸ ὁρμοβοὰμ βασ,

μ^χ λι ὧν λο φύλων. ὁροβοὰμ ἐβασίλευσεν.
καὶ ὧν λοι πῶν ὁ θι τοὺ τοις σωωλκοω. ἐκ τῶν λλ
οὗ τες φύλων. ἧ τα βουλη θέν τα καὶ λαστα τα ῶσαι,
λὰ σὺ μ̄ὰ ου τοὺς προφή του κακω λῦνω. ἀνα στᾶ
φή σ ὧ γὰρ ἐφ ἑ κα σος ἧς τοὺ οἴ κου αὐ τοὺ. ὃ λι ὁ ζὴ
μὴ γὰ γονε τὸ ῥῆ μα τοῦ το θη λοῖς ὃ ἱ σορ ἱ ογρά φος
καὶ τῆς μῆς τοῦ ῥοβοὰμ τὸ γλῶ σος. ἧ σ ἐ λιγχου τῆς τὸ γ
γελωννή τος παρανομ ̄. ὄνομα λαῖ φῃ αὐ τῆς νὰὰ
θμὰ τηρ ἡ σουναὰς. βασι λεῖ ὑδ νάμεων, ἱκανὸν ὀλ
τὸ δ, καὶ τὼ ἰουδαίωνβολυρ ἱαν ἐν ῥὰ ̄ ὅλι ὧ
πολ γλω φα. καὶ τὰ ὀ ξε ἡ θνω ν ἱ σο ρι ῶν τῶν ἱ σο νό τας
ἀνὸ γλω σ ὀνομά ζουσ ἰν. οὗ ἱ σοι λ αι καὶ αὐ τῶν καὶ
τὸ βασι λικ ̄ γλῶς σ ἀπὸ φύ λον. ὁ δὲ ῥοβοὰμ
πρ ̄ς παρα ̄ ἐ ζή λω σ ου ..

λι ὁ νὶ πο τα. καὶ ὁ ̄ς. τὰ αὐ τὰ ὁ ἱ σο ρι ο γρα φοὶ
λέ γου σ ἰ. καὶ πο λαὶ ̄ς τὰ ἱ σο ρα πρ ο ̄ν ..

Καὶ λὰ ἐν τα ῦ θα τῶν καὶ τὰ τοῦ παι ὸς ἱ ορο βοὰμ ἀ
πό φα σ. πρ ο ̄ν τῆς βα σ ἐ θη κεν. λὸ μῶ τὰ
αὐ τὰ πο λαὶ ̄ς ἀ να λα ́ ζε ται χ ̄ ἐ πὶ δὲ πο ρί ου
βασι λέ ω ν δη μη μώ ν ου γρα φ. καὶ ἐ ́ στιν ὅ τι πρ ̄
πο ρί θα δρα ς ἡ φὴ ς δη ́ γη μα. ἧ τα ́ ς τῶ ἐ δρα νθα
βαί νω ν. ἀ να γκά ζε ται μ ̄ α λα βεῖ ν. τὰ ὀ δὲ πορ
ρη θέ ντα. ὥ στε τῶ χ ̄ ου φυ λά ξαι. ὃ λὶ τοὺ παι
ἀ ρω σὶ α καὶ ὑ πα λ ̄ αὐ τοὺ μ ̄ ἰ συ μβὴ ἀ πὸ φά σε ω ̄,
ὅ λι μ ̄ τῶ ὀ λέ θρ α ν μ ́ γου σ. πε ́ δ ̄ πὰ γὰ τῶ τοὺ
παι ὸς τυ χο ν τῶ ὀ πε ο φὴ τῆς. τῶ ν καὶ πα ν τὸς

τοὺς μὲν οὖς ὀξυνόχαλῆφον. ὁμῶς γὰρ ἱόροβο-
άμ. τῶν γε αἰχμαλωτῶν ξυνίων ἐς τὸν πεφυ-
κότα. ἀμβλύωπα ὄντα καὶ βραδὺν τὸν νοῦν. καὶ
σὺν δυνατὸν μόνος. ἡσυχῇ τὸ πρῶτον ἀφικνούμε-
νον καὶ τὸν ἐστρατωλάτας ὅτω τρόπως αὐτῷ ἡ
ὀργὴ ἐκόλασεν. ὡς ἀληθῶς ἀπαθῆ μὲν.
καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς μεμφεταῖς τοῖς ὄροις. ἵνα δὴ
νήνοχα εἶναι μοι αὐτοὺς καὶ ἀφύλακτον. καὶ νομάδα
καὶ ἀμνούμητον. τὸν δὲ ἐπιλοιπόμενον τῶν ἀνομημάτων
πάθη τοῖς ῥηθησομένοις πολισσοῦσαι. ἧς τοῦ παι-
ρὸς ἐγὼ ὁ ξολαθρόλοφος τοῦ ἱόροβοάμ. ὁ ῥοῦτα πρὸς
τοῖχον. καὶ οὐμόνοον τῷ ὀφαλῷ αὐτοῖς προσπόρον
σεν. ἀνὰ καὶ τὸ ἀταλφοῖς μυαιμιαὸφαλῷ.
καὶ πεδιθῶαι θοίνῃ καὶ βορᾶν οἰωνοῖς καὶ θηρί-
οις ἀπὸ ταῦτα τῷ αἰτίαν ἐπάλῃ. ὃ δὴ γὰρ ὁ ῥοῦτα ἐς αὖτ
ῥῆμα τῷ. ὁ ῥοῦτα δὲ πρὸς τοῖχον λέγει. τὸν ἀ
θρῷως ἀναπόμενον. καὶ ἐς τῷαι σῆμα τοῦ ὁρᾶσθο
αι τῷ τοίχῳ. παντελῶς μὴ ὁμῷα πόμενον: ~
λὶ λὴ ποτε. ἀνομμὶ τὸν ἀχὶὰ τὸν οἰχωνὶτ
ἦπ', ῥῆξαι τὸ πορὶβόλαιον. καὶ σὺν αὐλὴ
ῥημ σὺν ἱόροβοάμ :~
ντῶν θαλὸα μαὶ αν τὸν ἐλαμὶτην. ὃς τῶν τα
γεγώνται. ὁμῶς γὰρ ἀχὶὰ. ζῶν τος τοῦ σολθμῶν τος.
καὶ τοῦ ἱόροβοάμ. δουλόντος τῷ ἀμπαχόνωσθέρ-
ρηξεν. ὁ θεὸς μὲν ἀχρηὶς ἐκ τοῖσδε ἱόροβοάμ. ἐς
ἀγῶ τῶν ἐφεμα. σαμαὶ δὲ ὁ ἐλαμὶτης. μὲν τῷ

τοὺς ἐλθόντας τοὺς τελωνῶν καὶ τοὺς ἱερο βοάμ τὴν
ἐπανόδου τοῦτο ποιήσω. ἀναμνήσω ὑμῶν
αὐτὸν τῆς θείας προρρήσεως ὡς τὰ μαθοῦσα θεὸς
ὅτου θέναι τὰ βασῶν, τοῖς θεοῖς νόμοις καταπεμ-
σαι τὸ ὀξουσίαν. ἀπὸ θέλαιος καὶ ῥίσα θηλίος
τὰ δωμασθαν λαβών. ἀντὶ ναις αὐτὰ καὶ ὀλοσυρ-
σίν ἐχθυ ἐπιχρήσω μηχαναῖς. λαγίσαμος γὰρ ὡς
ὁ τὰ ν θῦ σὶ ὰ ν νόμος. ὁραμῶν ἅπαντας θεὶς τὰ μῆ ο
πολὶν ἀναλαζῆ. ἀνὶ ὁν τας δὲ ζωα θὰ ὁν τα ἰ τοῖς ἀλ-
λοις, καὶ τὸ θραα θὴ ὁν τα ἰ πολε ν τὸ ὁ τὰ δαβῖ τὴν ἡν
βασὶ λέαν χώσα θαι. δὸ δαμαλὶς χρυσᾶς καὶ τὰ
σιόλαας. καὶ τοῖς ὀρί οις τῆς βασὶ λέας ἐ τοὺ τησεν.
ἵν ἀμῶν πρὸς ταὐτὰ τὰ οἱ δὲ πρὸς ἐκὲ νω ἀπρο
βέ χοντες. καὶ ὁλὰ ὁ τε λὰ ζοντες δὲ χοράμ νοντες.
λ᾽ ἀσασῶς ὀξοὶ ν τὸ ὁ, μὴ βέ χθυ θὲ τὰ μῆ ο πολὶν
ὁ ῥί ου δὲ τῆς τῶν Τ. φῦ λῶν βασὶ λέας. ἀπὸ νό
τον μὰ, ἡ βυ θὴλ, λίπο βορ ρᾶ δὲ ἡ σὰν. ἐ ὸν δὲ
ζωὶ ὸν τὸ ὐ ἐμβρού τη τον, ὡς ὁ ὧρη σὰ μως τὰ ὧρᾶ
ἶκα νὸς ταὐτὰ κρᾶ τὰ ω αι. ὀ ζὴ λαᾶ δὲ καὶ τὸ λὸ
ὈΟρέ ας οὐ ὐ ἐχρο τόν η σεν. ὃ τοῦ το μόνον κα
τα λο γου τε πρὸ ηκ᾽ ἀγ γέ ὸν τος ἀ ὐ τοῦ ἐν τοῖς ὀρέ ας,
τοῖς γ κοῦ σι λαβρόν θη οῖς.

κ᾽ τὰ ὰ ὀρ τὰ ὰ ὐ ὸν δα ἐ πόη σεν ὁ ὀρο βοάμ
ἐν βυ θὴλ, ὡς εἶ φη ὁ σὺγ γρα φεύς, ἐν
τῇ ὰ ὀρ τῇ ἢ ὰ τὰ ὸ δὲ τὸ ἀπὸ κα γό τας αὐ τοῦ.
ἢ. τα. τοῦ ζ μῆ νὸς, ἐ τῶ ἰ τὴ χ᾽ ἡ ὰ θαῖ κατὰ τὸν νό

τῆς σωτηρίου πάθους τοῦ δὲ τῇ τε. τοῦ τε
μενους, τῶν θαυμάτων αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τῶν παντὸς βί-
βλου δὲ οὕτω πλανωμένου αὐτοῦ περὶ τοῦ τὸ ὄφι-
λάνθρωπος. ἀπέστελεν προφήτων ἐντελάμενος
αὐτῷ. μισθὸν προσεύχεσθαι πάν. ὃ ἀμήν δὲ θυ
σίασηρίῳ προσευχεσθαι τῶν ἀπόφασιν. θυσία ἐν
θυσία ἐν. ταῦτα λέγει ἡ ἰουδαϊκὴ ταῖς ὁ οἶκο
δομή, ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ. καὶ θυσιάσωσι αὐτοὺς
ἱερέας ἐπὶ ὑψηλῶν. καὶ τοὺς θυοντας ἐπ᾽ αὐτοῖς. καὶ
ὀστᾶ ἀνθρώπων κατακαύσουσι ἐπ᾽ αὐτοῖς. ἔτι δὲ ὁ ὡσὶ ὁρᾶς
τὸν θαυμαστοῦ, ὀνομάζει τῶν ῥημάτων τὰ ἀναγνώσεις.
ἰδοὺ γὰρ ἐφι. ραλήσεται τὸ θυσία ἐν. καὶ μάχεται
σοι ἐπὶ ὅτι ἐποίησε οὐδὲ παῦλα. ἀπὸ παμφύλου
ἐμοῦ. ὅτι ἐκολλήθη αὐτοῦ τὸ προφήτου τὸ ῥῆ
μα. καὶ ὀσφρανθεὶς τὸν τὸ πομφόλυγα, ἐπιφάνας τῶν χερ,
σὶν ἐφθόνησαν τοῦ προφήτου προσέταξεν ἀπὸ μή
νυε τὸ τῆς ἐπιταλάσεως χῆμα ἡ χερ, τῶν βύων καὶ σὺν
νοήρων πλατάγη ἐν. καὶ τοῦ μὲν βωμοῦ τὸ πάθος,
αὐτοῦ γὰρ κατέπαλη ξε. τὸ δὲ τῆς χερὸς, ἀγανηνίασε.
λάνθρωπος ἐξέθιος ὢν, τὸν προφήτων ἐκέλευσεν αὐτῇ
αὐτῷ περὶ τοῦ τὸ πομφόλυγος τῆς ἐπονομ τῶν ἀ-
φεῶν. ἀπὸ τῆς χερὸς τῶν ἰασῶν. ἐπὶ ξενοδοκεῖ ὁ
προφήτης τὸ ἅμαρτον. καὶ ὁ ἐπὶ τὸ φιλάνθρωπος. καὶ ὁ
τοιγὰρ πίνα. καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἰασῶν ἐκόλασεν. ὁ δὲ προ
φήτης φυσιωθείς, ἀνίατοις τοῦ ἐποίησεν. ὁμοῦ
γὰρ βασιλεὺς κοινωνῆ ῥαπίζη αὐτῷ ἀξίωσαν,

γ' κώσασεν· ἐφιλάγ. Τὸν τε προφήτα πρὸς
τελαχέναι, μὴ προφῆς, μὴ προφητεύσῃ, ἐνε
κεντῇ χῇ· ἄλος δὲ λὶς προφήτης· οὐ λίνες γὰρ
δὲ προφήτων ομίζουσι, λόγοις αὐτοῦ ὀξ ἀπορ τῆ
μελαχόνοι λίων ὧ πάσεν· ἀλὼ δὲ τοῦ θῦ καὶ τοὶ ἀλ
λον προφήτων ὑπὸ λῦφα ψον δὲ οἱ δὲ λόγοις χρή
σαθαι πρὸς τὸν ἀνὸν τοῦ θῦ; ἀγὶν α τοῦ τουβλά
ψη ἀλὶν α μελαλβητῆς αὐτοῦ ὀργής. Τοῦ δὲ γὰρ
ἡ ἱστορία λογόσι. οὐ γὰρ ἀπλῶ θεν· ἀνὸ λὶ προ
φῆ πρεσβῦ, καὶ ὠκ ἐν βεθήλ· σηλῖ δὲ προφῆ
ὄντα καὶ οὐ ψον δὲ προφῆ, τὸ καὶ τὸ θῦ δὲ αὐτοῦ προ
φήν τῶ ἀνῷ τοῦ θῦ· τὸ δὲ ὅμων τὰ θος· καὶ
πρὸς τοῦ τοις· τὸ ῶ σοῦσαι τοῖς πορὶ τοῦ ἴωσῖου
προρρηθεῖ· καὶ τοῖς ἡμεῖν ἐν ἡλαθαι· ὥστε
αὐτοῦ τὰ χολῦ τησαν· ἐπὶ νους τῶ σωμαλίζω θα
ψαι· οὕτως τῶν ἡμέων δὲ ῆ τουμένων ἀκούσας τὰ πα
ρὶ τοῦ βωμοῦ τῶν δαμαλίων μὲ ἐπιμένα· πῶ τον
μὲν ἐ τοῦ στῆ ψαι τὸ πέσω που αὐτοῦ· ἐπὶ σηλᾶς
τὰς θέας θαυμα τουργίας· ἔτα μμα θηκῶς δὲ πά
ρίας ὁδοῦ τῶ πρέαν τοι πόῆται, ὑπὲ ὰ σαξ ε
τῶ ὄνου· ὀξηνῦσι, τῶ ὁδοῦ τα χίσα· καὶ τὸ λαβ
δὲ αὐτοῦ, ὑπὸ ῥοῦς σοῖ ἀν καθ ιζόμενον· καὶ πυ
θόμενος ὅς τις ἦη, καὶ μαθὼν τὸ πο τουμένου μή
δισεν ἀνα σῆψαι καὶ σῶ αὐτῶ προφῆς μὲ τὰ λαβ''.
πάλιν δὲ ἐπὶ νουτὰ παρὰ τοῦ θῦ μελα σθέντα
ἡρηκό τος. κ' ὡς δ' χοῖ οὕτω θεν παραβῶ αι λόγον.

προσετάχθη γὰρ μὴ τροφῆς μὴ ποτοῦ μεταλαβεῖν
ἐνεκείνη τῇ γῇ. ὑπολαβὼν ἔφη. προφῆτ' εἰμὶ ὡς
σύ. καὶ ἄγγελος ἐλάλησε πρός με ἐν λόγῳ κυ λέγ.
ἐπίστρεψον αὐτὸν μετὰ σοῦ εἰς τὸν οἶκον σου. καὶ φα
γέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ. εἶτα ὁ ἱστορὶ ὀγράφος
ἐπήγαγε. καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ ἐκ τούτοις ἡμαρτηκέ-
ναι τὸν πρεσβυτ' προφῆτ' φημί. καὶ κατὰ τοῦτο
μόνη ψεῦδο προφῆτ' εἶναι ὡς θείας φωνὰς διαπλά
σαν. ὁ μὲν κακοῦ θέα τί χρήσασθαι ἡγοῦμαι τὸν ἀνόν.
ἀλλὰ μᾶλλον τῇ τῆς εὐγνίας ἐπιθυμίᾳ, ὦ ψεύ-
δει κατὰ χρῶσαι τοὺς λόγους. ἐπεὶ δὲ ἀνέστρεψε
καὶ σιτίων μετέλαβεν. ἐγένετο φῆ λόγος κυ πρὸς
τὸν προφῆτ' τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς τὸν
ἄνον τοῦ θυ τὸν ἥκοντα ὀξίουδα. τὰ δὲ λέγεκς
παντοκράτωρ ἀνθῶν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα.
καὶ οὐκ ἐφυλάξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετέλατο κς
ὁ θς σου. καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ
ἔπιες ὕδωρ. οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμα σου εἰς τὸν
τάφον τῶν πατέρων σου. τῆς θείας τοίνυν γραφεῖ καὶ
προφήτην αὐτὸν εἶναι εἰδεῖ. καὶ οὐ κακοῦ θέα κατὰ
τοῦ προφήτου χρησάμενον. ἴσος γὰρ καὶ τὸν σκοπὸν
αὐτοῦ καθορῶν ὁ θς. καὶ ὦ ψεύδει σιγγνώμην ἀ
πένειμεν. ὁ δὲ τοῦ θς ἄνος οὐ θὲς ἐκδημήσας πε
ρίε πεσελέον τι. καὶ ἀνέλεμεν αὐτὸν ὦ θηρίον.
μεταλαβεῖν δὲ τοῦ σώματος, οὐ κετόλμησιν. οὐ
μηνυθέντος ἔδρα με πάλιν ὁ προφήτης. δηλοῖ

αὐτοῦ τὸ δοκεῖν· ἅπτεται φησὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὗτος· ὃς
περιπέπαυτο ῥῆμα τῷ ἀληθεύειν ὀφείλον τα.
ἀφιερωμένου ὑπαναχωρεῖ· ὡς οὐκ ἂν ἅψαιτο τῆς ἀφι
ερωμένου τοῦ σώματος· ἐπεὶ καὶ τὰ ἀφιερωθέντα καὶ τῶν νο
μίζομένων ἀξιοῦται, σκεύη τὰ τοιαῦτα· μᾶλλον δὲ
ἀμφοτέρων οὐδὲν τὰ σώματα· ὡς τῆς ψυχῆς περ ῥυ
σιουμένης τὸ πάρος· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ θείου πνεύμα
τος· διδασκόμενα, ὡς θεοῦ λαοί· θεοῦ λαὸς ἐκλεγό
μενοι· οὐ γὰρ ἁπλῶς ἐκ τοῦ ψυχῆς ἀπηλλαγμένοι· ἀλλ' ἐν
πίστει καὶ ἀναμφιβόλῳ τοῦ πρὸς
τὸ ἀγαθὸν ζῆν· ὅπερ γινέσθαι πρὸς τὸ ἄγαν· καὶ ὡ
δοίμην ἂν βεβαίως εἶναι τῆς περὶ τοῦ θείου σπερμάτου πρ
ρήσεως τὸν κίνυνον ἐν ὑμῖν· οὐ γὰρ οἷον
τε ἁπλῶς ἀνόσιον οὕτως τοιοῦτον εἶναι πρᾶγμα· τοῖς
δὲ καθ' ὑμᾶς ἴσως καὶ ὧδε τοῦτο· δύσκινητον· ἐγγε
γραμμένης μεταλήψεως πρὸς τῶν ἐμφορουμένων
τοῖς αὐτῶν ἀνδράσιν ὑπὸ τοῦ θείου πνεύματος· ὅπερ
ἂν περιποιῶνται τὴν ἁγίωσιν οἱ μὲν πιστοὶ τῶν
λιποτάκτων τῶν ἀδελφῶν ἀχρόνων προσκαι
ρον τὰ τοιαῦτα καὶ αὐτοὶ καὶ μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ὄντες
ὑπὸ τοῦ λαβεῖν αὐτὰ φύλακα τοῦ φυσικοῦ· ἀλλ' ἡμεῖς,
ὡς πρὸς φίλους τιμῶν· καὶ κινδυνεύοντα ἀγαθὰ ὡς παρα
βάλλοντα καὶ τολμῶντα δι' ἀγάπην τοῦ κυρίου, ὡς ἐμοὶ
τῶν μητέρων τοῦ θεοῦ παλαφονεῖν ἐν τοῖς· μεῖ
ζον δὲ τοῦ προφήτου τὸ πάθος· τῶν μητέρων τῶν ἀνα
δόντων· ὅτε περὶ οὐδαμοῦ· ἀκόλουθον ὡς ἐμοὶ

τυλοτήσαντα δὲ ἀξίωσας λιμῆς· καὶ λιμὸς
γ' τῶ ψυχῶ, ἀπαλόνου τὸ σῶμα· σῆλον ὡς γ'
πορίσῃ φυτὰ σαλευτὴν καὶ φθαρσὶν· ἀπαίνας δ' ἡ
ψυχὴ τὸ ὄρεος ἀποσῶσαι· ὅλος τὸν πολιητὴν ὡς φορ-
πλοσιν· ἀνὸς μὲν τοι φῦ· γ' πᾶς προφήτης ὧν ὁ
μαξαι· ἀπὸ τυλὸ ἀνθρώπων καὶ πλημμύοι· μω-
σῆς καὶ ἠλίας· καὶ ἧς ἀμήνους πρόβατος· ἀλλὰ λώ-
τινα ἡ πεσοπλοσία τοῦ πρεσβύτου· ὡς προφήτου
πολυζημιώτερον· πῶς νοητέον· ὅτι ὁ βουλόμε-
νος ἁπλῆ ροι τῶν χαρακτῆρων·

Ὁ ὑπὲρ ὁμωνος λοι· καὶ ἐγκύκλιος ἡ ἑορτὴ τῶν σκη-
τοπηγιῶν τουτέστιν ἑορταζόντων καὶ ταῖς χορδαῖς τὸ θυμίαμα προ-
φόρων· πολλῶν δὲ ἕνεκα ὡς ἀσυμβίωτος ὄχλος
λίαν ἐστὶ πρὸς τὸ λιμὸν σωφρονεῖν ἀναγκαῖα.
λιτὴ γὰρ τροφὴ καὶ τὸν βουνίαμιν, ὥσπερ τὸ
τοῦ θηρὸς χρυσάλλιδος·

Ἰωὰβ δὲ αὐτῷ καὶ οὗτοι παρανομίαν ἀνώτολμων· ὅκω
δόμησαν ἑαυτῷ ἐν αὐτῷ κλῆλα· καὶ σκήλας καὶ αὐλῶν·
ἐν τοῖς ταῖς βουνοῦ κλῆλοῦ· καὶ ὑποκάτω παντὸς
ξύλου δασώδους· καὶ σώδυς μος ἐγκύκλιος ἐν τῷ σκη-
τοῦ δὲ σώδυς μου ἀντὶ τῆς ὑπερδόξως τὸ θήκη·
καὶ γὰρ ἡ ἐν ζαβυλὼν τοῦ ῥὰμ, μεμαθηκυῖα τῶν τυ-
λοτῶν· καὶ τοῦ ἰησοῦ τῆς βασιλείας τῶν χαλδαίων
δεξάμενοι· ὑρόναν· σώδυς μος σώδυς μος· τοῦ
τέστιν ἀποσαι καὶ τὸ ραννὶς· τοῦ τοῦτ καὶ τὰ ὄξης
δηλῶν· καὶ ὑποίησεν ἀπὸ πάντων τῶν βουλῶν

μαθων των ἁγιων ϖῦ ὀξηρϛ κϛ. ἀπὸ πϱοσωπου
ϖῦ ιωαν/ηλ. γϱαφεται δὲ τὼ της βασιλειας,
ὀξωθεν λαμβανεσθαι αὐτὴν ἀπὸ τῶν φυλῶν. καὶ ὅλως
οὐκ ἐστιν παϱανομίαν. ἀντὶ γὰϱ τοῦ μίζοις πϱοϖωπου
της ἰουδαφϋλης. οἱ πϱοφῆται ποιηματοϱιας καὶ γὰϱ
ϖῦ οἱ ἀπόϱϱητα πϱοσταχθηναι βδελυγμα ἐλεγχου της
πϱοφανοις ἁλωβασεως ϖῦν ι. φϋλῶν. πϱοφανης
γὰϱ ἡ της πόϱνης ἀποκαλυψις μοιχοῦ ϱιανδϱ, ἐστὶ
που της ἰουδαι. ὅλη ϖῦ ϖῦ δὲ τοῦ νομοθετου,
δικαιουσθαι, λάτϱα τοις ἐθνεσιν ἁλάβρον. ἵϱεμι
δὲ πϱοφήτης οὐ τὼ σαμάϱειαν μόνου. ἀλλὰ καὶ
καὶ τὰ ϐόδμα, της ἱηλ. ἐκάλεσε ἀδελφὴν
ἀπασας γὰϱ της ἁλωβασεως της θυγατϱας ἐνεγνώϱισε
πϱομηθειας. σουσακὶμ γὰϱ ὁ των αἰγυπτίων βα
σιλεὺς πολλὰς μὲν ϖῦν ἰουδαίων ἔλαβε πόλεις. ὡς
δὲ τῶν παϱαλειπομένων ἐν βίβλῳ. καὶ
βηδὲ καὶ της ἱλημ. καὶ γὰϱ μόνου τοις βασιλεῦσι
ἀλλὰ καὶ τοις ὅσοις ἐσυλησαν θησαυϱοις. ἁλαβ
δὲ καὶ τὰ ὁϖλα τὰ χϱυσᾶ. ἀδαὰζ ὁ βασιλεὺς
ἀπὸ τῶν σϖϱων ἔλαβε. καὶ ἀϖέθλιψεν ὑπ᾽ αὐτοῦ
ἡμέϱ. ἐστὶν ἀπαϱάδοτος ἀστϱολογία
ϖῦν παϱὰ ϱιχοῦ των ἐν μὲν τῇ ϖῦν ἡμέϱᾳ πῶν ὀ
νομάτων ἑϱμηνεία. ἀντὶ τοῦ θεὸς. θεηνυὶ,
κύϱιον ὀϱμου. ὄϱμου δὲ κύϱιου κϱοις μὲν καὶ
σαλπιγξι. ἐπὶ ϖῦν παϱαλειπομένων ϐιϐλῳ,
ἐστὶ τὰ ταδε σαλοκα. καὶ ὑποποιησον ϱοβοαμ

ὀβασίλεως αὐτῶν, θύρεους χαλκοῦς· καὶ καθί-
σαι ἐπὶ τὰς θύρας ἀρχόντων σὺν παρέδρων φυ-
λασσόντων τὰς θύρας τοῦ οἴκου τὰς καθ', καὶ ἐγέ-
νετο ἀπὸ ἡμέρας εἰς τὰς ἡμέρας προσθεῖναι τὸν βασιλέα
ἐς οἶκον κυρίου· ἐξεπορεύοντο οἱ φυλάσσοντες καὶ
οἱ παρεδρεύοντες καὶ οἱ ἐπισκέπτοντες ἐξ ἐναντί-
ας σὺν ἀρχόντων ἐξόδου θεφνεί, τοῖς ὄρυ
φόροις καὶ λαῷ τῆς γῆς τοῖς πρὸς τὸν βασιλέα· οἱ πε
ρὶ τὰς θύρας τῶν βασιλέων ὄπισθεν. τὰς δὲ ὁδοὺς
ἐφρούρουν· προῆντο σὺν, οἱ μὲν πεζοπορῶντο·
οἱ δὲ παρέδρευον· νῦν καὶ ἐς τὸν ναὸν παρεγίνοντο·
κἀκεῖνων οἱ ἐπισκέπτοντες ἀπὸ τοῦ οἴκου· οἱ φύ
λακες καὶ οἱ ἔχοντες τὰ παρ' αὐτῶν· καὶ αὐτοὶ ταῦτ'
παρεῖχον τὰς· πεδὰ τῆς πύλης ἐστήκασιν τοῦ νεω.
σὺν τῷ βασιλεῖ, τοῦθ' πρὸς κιονόσωσιν· ἐκὲς δὲ καὶ
οἶκον μεγάλην ἀπὸ τῶν θυρῶν· ὥστε τοῦ βασι-
λέως ἐφ' ἵππου μόνου· τοῖς ὁπλοφόροις καθ' ἁ ὅ-
πλα ἀποκεῖσθαι·

πῶς ἐνοπλίσουν περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς ὁ ἀρχιε-
ρεὺς ὁ Ἰωδαὲ ἐκάλεσεν τοὺς ἑκατοντάρ-
χους καὶ τὰ τέκνα
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·

Ἰηγοσάμενος καὶ τοὺς ῥοβοάμ, καὶ τοῦ ἀβιὰ τ'
ἀλλ' φαν τοῖς δὲ τοῖς λόγοις ἐχρήσατο· πολλῶν
σὺν δὲ τοῦ μεγάνου μὲν πολοῦ σὺν χρόνων
τῆς βασιλέως ἐφύλαξεν· ἔτι δὲ ὧν ἐνίκησας τὴν τοῦ δαὶ
ἀρετὴν, τῆς μὲν ἀναγλίας ἐμνήσθη ἐποίησεν ἐξ-

φησάς, τὸ ὀνὸς ἐν ὑπονῶ· καὶ οὐκ ἐξήνεγκεν
ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς αὐτοῦ· ἕως τοῦ ἐν ῥήματι οὐρίου τοῦ χετ-
ταίου τοῦ λέγειν τὰ πρόβατα, ἑκατὸν ἐκ τῶν παρ-
θενικῶν βίβλος· ἕως τοῦ τελευταίων ὁμοίως
καὶ αὐτὴ καταγορή· σαφῶς δὲ ταῦτα λέγω·
ἀνάγκην ὁρμῶν ὄντας ζωὴν φανῆναι, τὴν βίβλον
τοῦ λέγειν τὰ πρόβατα ἑκατὸν ἐκ τῶν παρθενικῶν βίβλος
, βίβλος· ἐπὶ πᾶσι δὲ φησὶ λοιπὰ, τὸ ὀνὸς ἐν ὑπο-
, νῶ· ὡς φησὶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ἀφελεῖ τὰς σήμερας
, ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ οὐ ξηρεμπάντα τὰ ἐν τοῖς δόγματα
, αὐτοῦ ποιήσαντοι πρῶτες αὐτοῦ· καὶ τὸν μαχὰ τὸν πρῶτα
, αὐτοῦ μετὰ τὴν τοῦ μὴ εἶναι ἡγούμενον· καθόλου τοίνυν
, ζώσουσιν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς καὶ ὀξένου ψευδὲ λοιπὰ ἐκ
, πάσας τὰς καταλοιπὰς αὐτῆς· καὶ ἐν ὑποστρώσουσιν αὐ-
τὰ λοιπὰ ἐν πυρί· ἐν ἐκ τῷ χαμάρῳ ἐκ τοῦ κόρτων
τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξήρε:

Πάλιν ἐν τοῖς θαλασσήχωσιν· ὡς τὰ μὲν ἐκ τοῦ δόλου
τὰ μὲν πικὰ τὰ λυσε· καὶ περίζωσαι λοιπὸν ὀξένου·
τὰ δὲ ἐν ἐκ τῷ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἀναπαύματα θεοῦ
ἐν καταλείποι πε· καὶ τοῦτο, τὴν σφῆσας χάριν ἐκ τοῦ
νοῆσαι σαφέστερον ἀποδέξομεν· ὁρμῶν ὄντες
τὰ λοιπὰ τοῦ ἐξαπαναστήσαι· ἐκδέξεμαί σοι καὶ
τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ζῆλον· καὶ τὴν μῆνα, τὴν ὀξουσίας
γυμνάσας διὰ τῶν σωσόντων καὶ τῶν ἐκ τῶν ἐπι-
τέλεσιν ἐν ἐκ τοῦ λαοῦ· ἢ αὐτὸ ἐκπέφυκας, ἢ πᾶν

τοὺς ἁγίους καὶ ἁγίους εἰς καταχύσας τόπους καὶ πᾶ-
σι παράδεισος. προσέτι καὶ ὅλη καὶ τοὺς κίονας
οὓς καὶ αὐτοὺς ὁ παράδεισος. ὀξύλης ἀργύρου καὶ
χαλκοῦ καὶ χρυσίου. ὧν βασιλέων ὀξυνέγκ-
ας ἀνέθηκε τῷ θεῷ τῷ θεῷ. καὶ ἄλλον πολὺν καὶ ἀρ-
γύρου καὶ χρυσόν. εἰς τὸν οἶκον τοῦ καὶ ἄλλον. καὶ
σκεύη ἱερατικὰ καὶ πολύτιμα, οὐ τὰ πολλὰ αὐτοῦ ὀνό-
, ματον. εἰφὴ γὰρ πολλῶν καρδίας ἀσαφ. ὃ
, καὶ τὰ χαλκᾶ μετὰ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. καὶ
, ὃ δὲ ασαφ ἐξορύνων τῶν παραλειπομένων ἱστοριῶν
, σωσοκ. εἰς ὃν ὁ θεὸς ὁ ἐξάμνως. τὰς ῥ τῶν ἀν-
θρώπων καταγωγὴ σατομυρίαδας. καὶ ἀρσενικὰ
τὰ νήπια σεν ἅπαντας. βασὰ δὲ τούτων. ι. φυλ
βασιλέως εἰς εἰς θεμένου. καὶ τὰ ῥάμα εἰς εἰς θχί-
σαν τὰ ῥαφ. καταλείπων τὸν θν σύρων εἰς
τὰ δαβ τὰ τῶν ὑμᾶς.

πῶς νοητέον ἐν ᾧ καιρῷ τοῦ χήρως. ἐποί-
ησεν δὲ τὸ πνηρόν. καὶ ἐπόνεσεν τοὺς πα δαυ.

αφέξορον καὶ τοῦτο, ὧν παραλειπομένων βίβ-
λος ἐν δαξεν τῇ ἀρῷ αὐτοῦ φῆ. ὃ καὶ ξίφη σεν τοῦ νῶν,
ἀλλὰ τοῖς ἁγίοις. εἰ ὡς δὲ οἱ οἱ ἀν ἄδρον πολλὰ
μβ ἀνὼ ἢ τοῖς εἰς ὡς ωσὰς καὶ χρημένοις καὶ μαγαν-
αις καὶ ηλη θῶσι ἁγίοις, ἢ ὁ λιμόνον εἰς οἱ σοσοῦ τοῖς
ἁγίοις. τὰ ὧδε τοῦ θῦ ὃ καὶ χωνὲ λ τοῖς δ. οἱ γὰρ ὁ
αφάνος μένοι, καὶ χρῶνται τοῖς ἁγίοις. ὡς
ὑπουργοῖς τοῦ θῦ. ἐδόθησαν ὅλη καὶ τὰ τῶν ἁγίων κλῶ,

αὐτὸς ἐδωκε τοῖς ἀνοις ὡς προλήψεται ἀς ἀπας τὰ
χνας. ἐ τοὺς βοτάνας, αὐτὸς ἐκλῆσῆς βλας ὑπε
σέταξεν. ἵνα σοὶ δὴ ὅμ. ὡς οὐδὲν ἰσχὺ ἐσῆ
χωνὴ τέχνη. μὴ βουληθῶσιν. καὶ τοσαῦτα δὴ ὡ
ὅσα αὐτὸς βούλεται. τοῦδὲ ὄρους βοὰμ ὁ οἶνος
τῶν πανοχὴ θρίαν ὑποῦμενε. κατὰ τῶν πρόρρησιν
ἀχὶ ἀτοῦ οἰκωνίτου. ἐπάταξε γὰρ φυβαακὰβα
οἰκοὺς ἡλ, ὁλοῦτοὺ οἶνον ὄρος βοὰμ ἕως τοῦ ὄξολο
θρῆσαι αὐτοὺ πάντας. κατὰ τὸ ῥῆμα τῶ. ὃ ἐλά
λησεν ἐν χερὶ τοῦ δούλου αὐτοῦ ἀχὶ ἀ τοῦ οἰκωνίτου.
τὰ αὐτὰ δὴ καὶ βαακὰ τόπου βε. τῶν αὐτῶν γὰρ καὶ
αὐτὸς συσέβη καὶ παρενομίαν ἐργάσατο. καὶ ἐλά
λησεν ὅτοὺτου πᾶς. πορίζαμβρῆ ἐδόξασε τῶν σαφλῶ.
οὗτος δὲ πάλιν κατὰ τῶν μεγεννημένων πρόρρησιν.
πάντα δὴ τοῦ τοῦ βασιλέα τοῦ λυσεν οἶνον. τοῦδὲ λαοῦ
τοῦ ζαμβρῆ χρο τυπήσαντος βαὰ, προ ὁρισθέντος
ζαμβρῆ. τοῦ οἶνον ἐνῶ δλῆμῳ ἐνέπρησε. καὶ σοὶ ὦ
κύνω καὶ θῆς τὴν λοῦτὴν κε. ὁλοσόμα δὲ ὁλὰ τοῦ
ὑμᾶς. ὡς τοὺς προμηρίας ζῶντας, ὁλαλήλων καὶ λὰ
ζὶ θῆ. καὶ ὦ προμηροδρῶ, τοῦ προμηρὸν παρασίδῶν.
ὃ ἰοὺ ἡ οἰ δημίοις κεχρημένος αὐτοῖς. ἐ τοῦ δὴ δὲ ἶνες
ζητοῦσι, πόθεν οἱ σαμβρίαι, τῶν δὲ τῶν πεσοντορί
ἐχὴ καῶν. ἐωλῆς προκλῆσεως ἱστορίας, τοῦτο καὶ λα
μαθόντες, ἐωλῆσαν τὸ γὰρ φῆ, ζαμβρὴ, τὸ
ὄρος τῶν ὁμόρων παρασυβήρου τοῦ μηρίου αὐτοῦ.
ὁλοταλαντων ἀργυρίου. καὶ ὠκοδόμη τὸ ὄρος.

καὶ ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ ὄρους θεμόρων. τοῦ γὰρ σὼν ἀπὸ τοῦ σεμήρ, τὸ ὄρος σὼν μάθηρόρων. ἀπὸ δὲ τοῦ ὄρους ἡ πόλις σαμαρεία. σαμαρεία δὲ ἐστιν ἣν νῦν πρὸ σαλὼρ τομὴν καθ' ἓν ταύτην δὲ ἡ σὼν τῶν φύλων τάβασ, ὄξανδραπροσωπῶν δὲ σὼν δὲ σὼν δὲ καὶ φύλων. καὶ τῆς γῆς ἐκείνης ὁρίμων μεμερισμένης μετέσησαν λίναις ἐπὶ δώδεκα φυλάς, ἧς ἐκείνας ταῖς πόλεσ. σὼν δὲ ἀνατολίων οἱ βασιλεῖς. ᾧ τοιοῦτοι ἐν τῇ σαμαρείας σὼν ομάδῃ σαρδίαν. ταῦ τορίζαμβρῆ ἡρικώς, ἐπὶ τοῦ ἰουδαν μεμένηκεν. ἐν ἱεφθαὲ μακμοῦ, τοῦ ἰωσαφάτ. ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ὧφ ἀυτὸν δὲ οἱ θεοὶ ἐν δωδεκάνοις. ὡς τοῦτο πολλαὶ αἱ πόλεμ μεγάλ, ὥστε ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ μὴ τοῦτο αὐτὰ. ἀλλὰ καὶ τοῦ χαὰβ τοῦ οὐχὶ φανὲ τοῦτο ὁμοῦ. ταῦτα δὲ σαφέστερον ἐν τῶν παραλειπομένων βίβλοις διδάξει. ᾧ δὲ χρὴ καὶ ὁ τῶν τορίαν σύγγραφης. ἐκείνοις μᾶς παρώτερ μεθ:

πῶς νοητέον, καὶ διὰ τί ταῦτα γέγραπται. ἐν τοῖς βίβλοις τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰούδα:

καὶ ἐν τοῖς ἔτεσι λόγου, ὡς ἅπαντα τὰ σωζόμενα τῶν ἱστορημένων. καὶ διὰ ἐκείνων τῶν βιβλίων ἁμὴν οὖν τὸ σὸ σύγγραφας τὰ δὲ, οἷς ἂν παραλειπόμενα σύγγραφόμενος. ἃ λαβοῦσι τῆς ἱστορίας τὰς λόγους:

Ἀναλυτικὰ βʹ.

Ὡς δ' ἐπὶ τοῦ σφαίρα, τὰ μὲν ἐν τῷ ἰσημερινῷ οὖσα τῆς ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολὰς ἀεὶ φερομένης, καὶ ἐν τοῖς πόλοις ἠρεμοῦντα. τὰ δὲ περὶ τοὺς τροπικοὺς συγγράφων. ὅτι τὰ μὲν τῇ ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολὰς φορᾷ ἴσα ἀεὶ φαίνεται ἀνατέλλοντα. ἀεὶ γὰρ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν τῇ παραλλήλῳ ἀφορίζει περιφέρειαν·

Ἀνάλυσις τοιαύτη ἐστὶν ὁ περὶ τοῦ ἡλίου ῥητὸς, ἐφ' ὃν τὰ ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἡλίου, ἐφ' ἑνὸς τόπου φαίνεται ἀνατέλλοντα.

Τὸν μὲν ἐν τῷ ἰσημερινῷ, καὶ ἐπὶ τῶν πόλων ὄντα τοῦτον ἐν ἴσοις χρόνοις ἴσας περιφερείας ἐν τῷ ὁρίζοντι ποιεῖν φανερὸν ἐστιν. καὶ ἐν ἑνὶ τόπῳ πάντων ὁμοίως ἀνατέλλοντα. καὶ ἐπὶ τοῦ πόλου τῶν ἰσημερινῶν ἠρεμοῦντα. ἅμα δὲ καὶ ὅτι ἐν ἴσοις χρόνοις ἴσας περιφερείας ἐν τῷ ὁρίζοντι ποιεῖ.

Τῶν δὲ περὶ τοὺς τροπικοὺς κινουμένων αὐτῷ, τὰ μὲν ἐν τῷ θερινῷ τροπικῷ, ἐλάττω τῶν ἰσημερινῶν ἀνατέλλοντα φαίνεται. αὐτὸς γὰρ αὐτῷ καὶ προσεγγίζων τῷ ἰσημερινῷ ἐλάττω περιφέρειαν ἐν τῷ ὁρίζοντι ποιεῖ, τῶν ὑπὸ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ ἰσημερινοῦ ἀνατελλόντων. ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐλάττω. ὅτι δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἡμᾶς ὑπομένειν ποιεῖ. ὡς τῆς ἐν τοῖς ἰσημερινοῖς ἀναφορᾶς ἐναντίας οὔσης. τοιοῦτον δὲ τὸ ἡλιακὸν μέτρον. οὗ ποτὲ μὲν παραβαίνων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐστιν. ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἐν τοῖς κινήσεσιν ἐν τῷ αὐτῷ ἐστὶ τόπῳ. καὶ ἐν ἀρχῇ ὁρῶ.

καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἱερεῖς καὶ λευίτας. ἐκέλευσε καὶ πάντα τὸν λαόν. καὶ νῦν τὸν μὲν ἀνήκιαν, λέγουσαν τὰ δίκαια νομοθετοῦντα αὐτῷ βοᾶν· τοὺς δὲ τοῖς τοιούτοις παραβεβηκότας νόμοις· ἀνέπεμψαν. καὶ ἀφ' ὅσων μὲν δίκαια τῶν μέτρων καὶ ἁρμοστὰ ἐγίνωσκον τῆς χάριτος· φανερὸν δὲ τὸ κυρίου τοῦ μισθοῦ· ὅσα συνήρεσκεν αὐτῷ ἀποδεξάμενος· ἵνος χάριν, πρὸς χεῖρα ἀλόφυλον ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν·

Καὶ τοῦτο πάλιν, τοιούτων νόμων τὰς αἰτίας ὁ λόγος ἐρεῖ. ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ οὐδὲν τῶν ἰουδαίων τὸ φρόνημα καὶ τῶν τοιούτων ἁπάντων. οὐκ ἂν αὐτοῖς φύγδην ἀποφύλων ἐπιμιξίαν προστάξειν· ἀπὸ τῆς ναυτίου· ἐκέλευσεν ἂν αὐτοῖς σὺν ταλαιπωρίᾳ καὶ πικρίᾳ αὐτοῖς τὰ ὀλέθρια ἂν. τοῦτο γὰρ ὁ νόμος ἡ τοιαύτη αἰτία. ἀφ' ἧς γὰρ ὁρμᾶται τὰς φυγαδρίας σου τοῖς ἡμῖν αὐτῶν. καὶ τὰ ἐξῆς ἐστὶ γαστρὶ τὴν αἰτίαν· ἵνα μὴ φιλοπρωτεύσωσιν οἱ ἡμῖν αὐτῶν τὰς φυγαδρίας ἡμῶν. καὶ αἱ φυγαδρίαι αὐτῶν τοῖς ἡμῖν ὁμοπατρίοις ἡμῶν· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ φθόνου· ὡς ὁρμητὴν ὀλέθρου, μόνον ἀνακωλύσει· ἀλλὰ καὶ προστάξει ἀπελθεῖν. δίκαιον δὲ ὅτι καὶ ὀξυβούλημος αὐτῷ ἀπαναιμώτῳ τὸν ἀνῶν τῶν φύσιν τὸ λῆμμα· πρῶτον μὲν ὡς τὸν χρημάτων ἀπηγάγω· ἔπειτα τοῦ-

τουξηραίνας, πρὸς τὴν χήραν γὰρ ἀπεκαμετήσας.
γ δὲν εἶχουσαν τελῶ ὀλίγης τροφῆς ἡμέραν ἀ
προχρώσης ἡμ ϛν. ζῆ γὰρ ἐφ' ἧς ὅ θς σου· φέσιμοι
, σὺν ῳφίας· ἀλλ' ὅσον σταξ ἀλόης οὐ σὺν τῷ οἴνῳ
, καὶ ὀλίγου ὠλαίου σὺν τῷ καμμάκι· καὶ τοῦτο οὐκέ
, ξω δὲ ξύλα φύλλα καὶ φορτίζομαι καὶ πολὺ σωλῶ
, ἐμαυτῷ καὶ τοῖς τέκνοις μου· καὶ φαγώμεθα καὶ ἀπο
, θανούμεθα· μόνως φησὶν ἔχω τὸν τελευτ τροφῶν.
, μεθ' ἡμῶν, τὸν τοῦ λιμοῦ προσμένω πληγῶ· εἰ δὲ ἀ-
, γαπᾷ τῆς γῆς ὁ κύριος τὸ πρόσωπον τῆς ἀπορίας.
. γ γὰρ ἐκ δὲ ἐκλείπει χόρτασον· ὡς σὺν τῇ χεῖ πάσαις συμ-
φοραῖς· ἀπὸ τῆς τροφῶν· ἀλλὰ μόνως ὁ δὲ ξ
τῶν ἀγαθῶν τῆς πενίας· ἀλλ' ὁμῶς ἐκ τοῦ νος ὑπάρχ
τομεν· τὰς τοῦ ἀλόης καὶ ἐλαίου σταλάς· πρὸ
σέταξεν· δι' ἃ τῆς πρώτου ποιῆσαι αὐτῷ καὶ νομί-
σαι ἄρτου· διὸ καὶ πάλιν γ μὸς φόρησεν ὡς στα
νίας καὶ χηρίας· καὶ τοῦτο τροφίας τῆς νομίκ
φρονίου· ἀλλὰ τῶν ἐπαγγελίαν δὲ ξαμένων τῆς
προσώπου τῶν τροφῶν· καὶ ταῦτα οὐ μόνον τὰ τοῦ
αὐτοῦ ἀλλ' φιλοσοφῶν· προφητικῶς δὲ λαλῶμεν
τὸ ραν οὐδὲ νόημένων· οἶμαι δὲ, σὺν ταύτῃ προτυπ
ῶσαι τῶν ὀξέων ἐκκλησίαν τὸν γὰρ νῦν τῶν
τορανχίων τῶν δουλωμένων, τῶν τῶν νῦν τοῦ δὲ
ὀξελαθόντας· ~ τὸν οἶνος χάριν, τὸν τῆς χήρ
τελῶν τῶν αἰῶνα σωκχώρ ὁ θς· ~

Ἀφθόνως ὁ πρωτόπλαστος Ἀδὰμ τῆς
τῶν ἀνθρώπων ἀνθρωπότητος ἐπλάσθη. ἔδει γάρ,
τὰς τῆς χάριτος ἀπολαύοντα ἡδονάς, ἐπιστρέφεσθαι.
ἐπέγνω δὲ καὶ αὐτὸς τὴν ἀξίαν. οἰκειοῦται φύσεως.
ὁμοιότητα τῆς χάριτος. οὐκ ἐκλαπὼν ποιήσας τοὺς θανάτους
σαν τοὺς ἡμῶν αὐτῆς. ἀξιολογάδελτῆς χάριτος τὰ ῥήμα
τα, φησὶν ἐκεῖ γάρ εἶφη πρὸς με. τοὺς ἀνομήτους
ἁμαρτίας μου καὶ θανατώσας τοὺς ἡμῶν. Ἐπόησφω
τίφησιν, ἐγὼ μνωθήτα ἀνομήματά μου τῶν ἁμαρτή-
ματα. καὶ γὰρ πεποίηκεν ἀπόφυλος οὖσα. οἱ ὡ
νός μου μέγουας πονηρός. πρόξενος καὶ νυμφί.
ὃς οἱ μεγέθηται παροῦσα ἀπάτῃ τῆς ὀφθαλμῆς
ἁμαρτίας τὸ σύμβαν ἀνατάθημα. τοσοῦτον ὡσπερ
σεν αὐτὴν ἢ τοῦ πεφύτου δόσις ἁμαρτία. τοιγάρτοι καὶ
αὐτὴν ἢ τοῦ θανάτου μέτουσια λοιπή. ἵνα θεὸς ἀνθρώ
πων παραφυσῶν μεγαλομήκων ἀναλογίαν. βεβαίαν ἀπό-
ξηται τῶν ἀφθαρσίαν. ὅλη πεφύτης μετὰ τῶν πεφ
σωμάτων, ἧς ἐμφυσήσας ὁ μιουργός. ἐζωοποίησε
παν βάσας. ἀνθρώπου ἄρα ἐστὶν, τὸ πεφυσιωμέ
νων ζῷα δια. τὸ δὲ ἐνεφύσημα, τῶν ἐνεργούσης
ψυχῆς μεγαλομήκων δημιουργῶν. ἀπὸ πεφυτῶν ἐμφυ
σήσας. ἀνάπνουν ἐδημιούργησεν. ἀπὸ τῶν χωρί-
σθεσαν τοῦ σώματος ἐπανήγαγεν. ὅλη φιλανθρωπίας.
Ὅρων τῶν ἀνθρώπων ὁ θεὸς ὁλοκλήρων καὶ τοὺς μὴ οἰ-
κτίρων καὶ οὐδὲν αὐτοῦ ἔλαττον ἐπιγόμενος. τοῦ δὲ
γραίρων καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ γνωμένων χῦσαι τῶν ὀζεν-

χθέσαν ψῆφον γ κἀνεχώμωσε. αὐτὸς ὄρχεται πῆς
βύλης πρὸς τὸν οἰκέτην ὁ δεσπότης. πρὸς τὸν τὸν κόν
ὁ δημιουργός. καὶ πάλιν σύνεφώνησαν τὸν
ὠδίνας. τὸν πεδήσασ ἔγρωσαν. ἐγὼ δὲ γὰρ φῆ
με τὴν πῆ ποιὰς καὶ ῥῆμα πῶ ἐγὼ δὲ προσήλαν
σὺν τῷ σὺν ἐαυτῷ σὸ βίτῳ. λύσων περόνην καὶ ὁ
φθὴς τῷ χαλᾶ. καὶ ὧσον ὑπὲρ τὸν ὑπὲ πέσωπον
τῆς γῆς :· πῶς νοητέον, ἐὰν σὺν ἔθνος πρᾶ,
δ̄ οὐκ ἀπέσταλην ὁ ὡρίσας μου ζητοῦντες
ἐ πον γ κὲ ςἰ κ :·
πάλιν ὁ πεφύτης φρικὸν τῷ ἀχαάβ. ξῆς ὁ δεσμῶ
ἤκουσα τὰ ἔπη ταῦτα υἱὲ τοῦ ἀμὴ ὁ λαὸς σοῦ μῶ.
λαβὼν τῆς τὸν λόγων ἀλὴν τῶν πάραν τὸ ἀχαάβ.
ἀναμαίως ἐ τοῦ ζητῆσαι τοῦ τῶν γρῶ τὴν τὰ νέφηκα θρά
ξαντα. ἵνα δὲ ὅτι γὰ θρου πράξη. ἢ ἀνοίξαι τὸ,
ἢ μὴ πᾶ δόμων ὁ λοχέον. ὁ δὲ ἀρ ὁ λος, τῶ ἄλαν λῶ
ὁ ἀχαάβ. καὶ τοῦτο ὁ ὁ σωσοῦ, δ̄ μόνου αὐτοῦ τὰ ῥῆ
ματα. ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα. πρῶ τον μὲν γὰρ ἀνα
ρουμένους τὸ τῆς ἰε ζαβὲλ τοὺς πεφήτας ὁρῶν.
δ̄ μόνου καὶ ἐκήρυξεν. ἀλλὰ καὶ ὁλόθυτα. καὶ δ̄
ἔ δὲ λ̄ δὲ ἔ καὶ τ ἀλλὰ ῥ̄ ὁλοχῶ
λιχῶν. καὶ δ̄ κέσθαι τῆς πρᾶ ταιοῦσης μιᾶ φονῖ
ἀλλὰ πάντων πεφιλήμητῶ ὠδὰρ φαν. ἐ τὰ τὰ δὲ
τὸν μέλαν ἡλίαν ἰδὼν. ὅτι ὀσνὲ τῶ πέσου πον αὐτῷ.
καὶ ἴδων. ἰοὺ αὐτὸς ὡρίεμῶ ἡλίου. καὶ τὰ ὄζῆς
δὲ, ἀπὸ τὸν αὐτοῦ τῶ ὠδὰρ φαν. ὅσα γὰρ φησὶν

ὁ τε ἀποστόλος φησὶ πρὸς τοὺς. καὶ τῶν ἀκαθάρτων ἀφορισθῆναι
ἰωάννης γὰρ ἄνομός ἐστι καὶ παράνομος τὰ ἀκάθαρτα καὶ
κοινὰ τοῦ θεοῦ πῦρ ἐστι καὶ σάρκα τῶν σωμάτων:
ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄνομοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσι
ἅγιοι ἐν τῷ κλήρῳ. θυσίαν ἐν
σώμασιν:

Ἀκάθαρτος νόμος οὐκ ἔστιν καὶ ἀπόστολος. ἀνόμοις καὶ ἀνυποτάκτοις. καὶ γὰρ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
τῆς γνώμης, ἐν ἐνὶ χωρίῳ κληρονόμον ἐνομοθέτησεν.
ἵνα μὴ κληρονόμους ἔσεσθαι, προσκόπους καὶ τοῖς φο-
βουμένοις θεοῖς. ὁ δὲ προφήτης ἔξαρχος βουλῆς,
συμβούλου παράνομον, τὸ ἄθεον, τοῦ θεοῦ
ὅλων, τὸ παντοκράτορον. ἀπαλλοτριοῦται αὐτοὺς
ἐστὶ ἐν προσκόμμασι, ναοῦ, χοίνικι. ἀρχῆς
βασιλείας: ὅθεν αὐτοὺς ἀπήλλοτριωθῆς τὸν
κλῆρον. ἐν θαλάσσῃ ὄχλους ἐποίησε θαλάσσης:
πῶς νοητέον, ἕως τότε χωλαινόντων πάν-
φοβοῦ" ταῖς ἰγνύαις":

Καὶ τὸν θεὸν προσκόπους. καὶ τοῖς θεοῖς κλῆρον.
ὅθεν ἀπῆλθεν, θέσις ἐστί, οὐ τοῦ καὶ πορευ-
θῶμεν ὀπίσω αὐτοῦ. θεοῦ ὄρθρου ἐπορεύετο
ὀπίσω αὐτοῦ. γάρ ὁ θεὸς φησὶν ἀπολιμπάνεται, τοῖς
φοβουμένοις θεοῖς. γάρ αὐτοὶ τοῦ ἀληθινοῦ πρ-
κωλύεται θεοῦ. ἐμοὶ δὲ ταῦτα καινὰ ποιοῦντος,
γάρ ὄρθρου φυλάττεται τὸν οἶκον:
λίνος ἐν ἐμοὶ, τοῖς ἐρεῖ τοῦ βάλλ, τὸν πίονα-

βῶν ἐκλέξαθαι. καὶ πρῶτοις ἐπὶ τὰ χεῖρα τῶν
ἱερέων τὰς χεῖρας ἐπιτίθησιν.

Οὕτως ἐχέτω. οὐδενὸς τούτων ἐνδεκτικὸς ἐστιν. ἵνα τοίνυν
καὶ αἱ χωρισθέντες οἱ τοῦ φθόνου ὑπηρέται. μήθ' ὅπως
ἐπαινοῦντες τὸν βάλλωσι μήτε πρῶτον ὀφθαλ-
μοὺς βλάψας, τῶν πρωτείων αὐτοῖς παραχωρῶ. ἐπεὶ
δὲ καὶ τοῦ ὠνυμασμένων οὐδὲν ἐπέραινον, ταῦτα
φῶλα σῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὄρη ἀχερ-
ώντων. καὶ ὧν ἔχουσι καὶ γεκάνουσιν. ἐπὶ τοῖς δε-
μωνιώταις, ἔλεγεν ὁ προφήτης. ἐπὶ καὶ ἐθνῶν
φωνῇ ἅμα. μήτε ἀσυλλεκτὶ ἀλλὰ ἀπωθεῖσι. μήτε
χειμαλίζεσθαι αὐτόν. ἢ μὴ προτιμᾶσθαι, καὶ ὀξὺν ἀ-
σπίδι. ἤγουν αὐτὸν φυλάττειν. ἢ ὕδραν λίνα πτύ-
ειν αὐτόν. ἢ ἐπὶ ἄκανθαν χαλᾶσθαι. ὅθεν οὐκ παίδ
καλούμενος. προσοικειοῦται, καὶ νῦν πάντας βοᾶν.
ἵνα τὸ μέγα τῆς βοῆς, ὀξὺ ἐπὶ τοῦ τύπου. ὑπερβὰν
δὲ τοῖς λόγοις οἱ λίαν ἀνόητοι. καὶ κοινῇ ἀφῆκαν
βολὴν. καὶ καταπίπτειν σὺν μαχαίραις καὶ στρομβάσεις
ἐπ' αὐτοῖς. ἕως ἐκχυθῶσιν αἵματος. μία γὰρ φόνοι γὰρ
ὄντες οἱ τῶν ἀνῶν ἀλλάσσοντες, τοῖς τῶν ἀνῶν αἱμασιν
ἐπὶ ὀδρόπωσι. οὐδὲ μὴν, τοῦ τοῦ αὐτοὺς τοῦ δόπου οἱ
ἱερεῖς ἐθορύβησαν. καὶ τοῦ τοῦ ἐπὶ λωκῶν σύμφασις.
φρενῖτις καὶ πάτημον τὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐθισμοῦ αὐτῶν.
τοῦ τῶν οὕτως τῶν ἀπάτων ὑμνῶσας. καὶ τῶν τῶν
πρωτείων παραχωρῶ. καὶ τῶν πᾶσαν αὐτοῖς χαρ-
τῶν ἡμέραν ἐνδόξων αἱ. περὶ αὐτὰς ταῖς ἡλίου δύσεσι.

τοῦτο δὲ ἡ ἱστορία δηλοῖ λοιπόν· ἐγὼ δὲ φημί, ὡς
ὁ μὲν πρὸ τοῦ ἀναβῆναι τὸν θυσίαν· καὶ σωτηρίου μοι,
καὶ πάντα τοῦ λαοῦ· ἱστορίσθω δὲ ὧν φύλων αὐτῶν,
γ' τῶν τ' ἀπὸ ὧν ιβ· λίθους κομίσθω αἰτη-
λούσας, τὸ κατὰ σταμνίου τοῦ θυσίαν ὧν ὠνο-
δόμη· καὶ τὰ ξύλα σωτηρίου, τὸ ἱερουσίᾳ
θηκεν εἰκόνα· δεῦρο δεῦξας, δεχθοῦ ἐποίησεν ὑ-
δατος· τοῦτο δὲ μὲν ἐβραῖος, θαλάσσης σωτῆρος· ἀ-
δελφὸς δὲ ἴωσηπος, δεξαμένω· προσώπῳ δὲ, ἀπὸ
λιθόστροις ξυ· ἱστορίσθω γὰρ πάλιν ὧν φύλ-
λων ἀμφορέας ἐνεχθῶσι κελεύσας, καὶ τούτους ὕδα-
ατος, ἐπέχεσι τοῦ θυσίαν· ἐπὶ δὲ παχμόνου
γὰρ δὲ δὲς· ἀπὸ δὲ ἱς, τοῦτος τοῦ ποίησε· τῆς προ
σώπου μὲν σωτηρίας, ἐμφάνων τὸν ἀρίθμου
βοῦ δεχησάμενος, ἵνα τοῦτο τῶν πρώτων· δεξα
τὸ διάφορον, καὶ τοῦ ὀξὺ πατημένου ὑ τοῦ σφάγια.
καὶ θεὸς δὲ τῷ πυρὶ, τοῦ θυσίαν ὁλοκαυτῶσαι· καὶ
τῆς δὲ χῆς μήπω δεξαμένης τὸ πόρας, καὶ τῷ ὑχθη
τὸ πῦρ· καὶ κατὰ χωσεν, γ' μόνου τὰ ξυ καὶ τὸ θῦ-
μα· ἀπὸ καὶ τοῦ χῶν, καὶ τὸ ὅλον καὶ τοῖς λι· ὡς
τε μὴ καθυβρίσθῶσι τὸ θεῖον θυσιαστήριου, ὧν δὲ
ἀρδωνιέων, προσφορὰ τῶν θυσι τοῖς δαίμοσιν·
τοῦ γὰρ μὲν οὖτος θαύματος· πεθοίτα ξεν ἀναιρε
θῶσι· τοῖς τοιαῦτα δὲ θεοὺς πεφήτας καὶ τὸ τε ὧν
φύλων ἐλθόν, τὰς ὠδῖνας :· λίνος ἐνεκεν
τὸ αὐτὰ ἐχ δωδεκάμηνι φθορᾶ μόνου ἐζαβρ :~

α' Ὁ λι οὐ μόνον προφ̃ν ἀλλὰ καὶ ἀπ̃ος ἦν. ἀπωστε
καὶ τῆς θείας ἐκ̃ οἰκονομίας τὸ σχ̃ος. ἵνα δι' ἀμφοτ̃ων
φανερὰ τοῦ θ̃ου τὸ ἀμέτ̃ητος ἐπιφρόνημα. σὺν ὅλῳ
μεν ἀφ' ἑνὸς τῶν φυλ̃ν, τῶν δὲ λοιπ̃ν ἑπτὰ ἐξ ἑκάστου.
ἵνα δὲ ποιήσω τὸν οἰκείαν ἀπόφασιν. τοῦτο γὰρ ἴνα αὐτ̃ω
καὶ μεμίνυκεν ὁδὸς ἀποστ̃ης, ὅτι χιλιάδες ξ'. ὅλως δὲ
τῆς ἀποστάσεως ἐχούσης ὁρ̃ον. πρὸς δὲ τούτοις ἐδόξεν
αὐτ̃ν. σὺν ἡμέρᾳ καὶ μακροθυμίᾳ, πειθανάγκην
ἐδοκίμασε σὺν ἀνθρωπίνῳ γένει. καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ τῶν ἀποστ̃ν
κηρυγμάτων καὶ σκηπτοῖς ἐπιπεσεῖν τοῖς ὑπερηφάνοις τοῖς δὲ ἀστε-
ρικοῖς. καὶ κλονῆσαι τὰ τῶν καὶ ταῦτα φυλάττοις ἀπο-
τελ̃ν. ἐπιφῶναι καὶ βίᾳ ὁλοις ἀνθρώποις ἀρθῆναι τὰ
πάντας ὁλοχλήσαι τοῦτο γὰρ ζ̃φη καὶ τὸν ἡμέτ̃ν
ἡγεμονικὸν καὶ πολλὸν ὄρη τὸ σωρίβουτοῦρας.
ἐνωπίον τοῦ, χ' κὴν τῶν τῆς. καὶ μετὰ τὸ τῶν
οὐσμοὺς. χ' κὴν τῶν οὐσμῶς. καὶ μετὰ τὸ οὐ
σμοὺ τοῦρ. χ' κὴν τῶν τοῦρ ῆς. καὶ μ' τὸ τοῦρ φωνὴ
ἄρας χεῖρας. ὅλα δὲ τούτων ἐδόξεν ὁ λι μακρο
θυμίᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ. φιλησῶ καὶ σου δὲ τ̃
ἄπων. ἢ προνοίᾳ τῶν ἀπ̃ων ἐφέλκεται.

ιδ' Ὁ λι προτ̃ν τοῦ ἀξαλ. καὶ τὸν ἰ̃ηλ. καὶ τὸν ἐ
λισαῖον χρίσας προσταχθεὶς, μόνον τὸν προ-
φ̃ην τῶν χρίσας.

ιε' Τὸν προφ̃ν ἐχρίσε, καὶ τῆς τοῦ μαλλιν̃ς ἀπ̃ς
μεμίσωκε χάριτος. ταύτην καὶ τοῖς ἀπ̃οις ἐχρίσε.
καὶ γὰρ ὁ ἐλισαῖος λαὸν τὸν προφ̃ν ἐδόξα-

μως χάριν· προσώμοιωκεν ἑκάστοις τὸ χάρισμα·
καὶ τῆς βασιλικῆς αὐτοῖς μετέδωκε χάριτος·

Ἡ φωνὴ κυρίου ἐν δυνάμει· ἡ φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ·
Ἡ φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους· καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
καὶ ποιήσει αὐτοὺς ὡσεὶ μόσχον τοῦ Λιβάνου καὶ ἀγαπητὸν ὡσεὶ υἱοὺς μονοκερώτων·
φωνὴ κυρίου διακοπτούσης φλόγα πυρός·
φωνὴ κυρίου σείοντος ἔρημον· καὶ σείσει κύριος τὴν ἔρημον Καδής·
φωνὴ κυρίου κατορθούσης ἐλάφους καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς·
καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν·
κύριος ἐπὶ κατακλυσμὸν ἐκάθισε· καὶ καθήσεται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα·
κύριος δύναμιν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ·

Κοῦφος ὡς ὄρνις ὁ ἅγιος· καὶ ταχὺς ὡς ἀετὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη·
καὶ ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς· ὅτι ἐκεῖνα ἀσθενῆ καὶ ἄτονα·
καὶ ἐκεῖνα ἀσθενῆ καὶ ἄτονα· ὡς

φονίαν. τὴν πανωλεθρίαν καὶ ἀπώλειαν τῶν φόβῳ θρίων τῶν τῆς λιμυρίας ἀνοβολὴν ἐχρίσατο. ἀντὶ τῶν γοῦν τῶν συρῶν καὶ ἀντὶ τοῦ πολλὰς μυριάδας σωφρόνων καὶ βρύειν θυμῶν καὶ χαλοῦντων. φέρε ποιήσωμεν ταῖς ὀραξὶ παντὶ ὁλαῦς τοῖς πέζοις μου. ταῦτα δὲ ἔλεγε, κατὰ τῶν τῆς πόλεως ὁρμᾶς τὰ χώματα. τὸν πρὸ φήτων ἀποστάλας ὅτι· δεῦτε τοὺς θηρίους καὶ τὸν λέοντα. τοῖς ὄχλοις χρησάμενος. ὡραίας πάντων τὴν χοῦν τὴν μίαν τοῦτον. ἰδοὺ ἐγώ, δηλονότι ἀποστέλλω τὰς χεῖρας. καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι. μάταιος οἰκτίσεως ἦν χοῦν ὄνομα αὐτῷ. ὃν ἀπέχθειαν ὑμῶν ἡμάτων τὸ ἐμφύσημα. διὰ τοῦτο ἐγὼ ἐμὲ τὴν θάλασσαν πλήν.

πῶς νοητέον, ἐν τοῖς παλαιοῖς, ὃν ἀρχόντων τὸν χορόν.

Ὁ γὰρ ζητῶν φησὶν ἐγώ. ἐν ὀλίγοις ἡμέραις. καὶ πολλῶν ἀπόρων, τῶν παμφάγων τῶν τραλιανῶν ὀλοχύρων ἐμοῦ γοῦν αὐτοῖς χάλαζαν καὶ θάνατον ὄρη. διὰ τούτων ὁ πάντων τὸ δυνάμενος κς. χ καὶ βδ βάλλειν ὀλοθρεύειν. ἰδοὺ τῶν καταφάλους νενικηκότι, πρεσβυτέρων τοῦ συρῶν, τῶν ἐφόδου. τῶν ἐμῶν τῶν τοῦ ὄρους. ὄρος οὖν γάρ φησὶν οἱ σύροι τὸ ὄρεμον ὁ θεὸς ἰησ. καὶ ὃ θεὸς ἐποίησεν. ἰδοὺ τί ἐστιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑμῶν τὰ δυνάμενα ἐν δὲ τοῖς πολλοῖς ἡττᾶται. ἐπὶ πολὺ γὰρ τοιούτους φαγεῖν οἱ θεοὶ ὑπελάμβανον. ὡς ἦν καὶ τὸν ἀληθινὸν καὶ ὃν ὄχλων δημιουργόν. μᾶλλον δὲ αἰθ.

ἀνὲ ὀνξ καὶ τοῖς οἰκιδίοις καὶ τ̄ ἀνορίοις τῶν ἰδίων
ἔχω· τῆς γὰρ συμπτοκῆς ἐν πολλῷ γεγονυμένης
δόκαὶ δέκα μυριάδας τῶν ἀνὶ πάλαι νῦν· καὶ
κόντισεν· ἵνα δὲ κἀκεῖνοι καὶ οὗτοι μαθωσιν τὸς
δεήσεις ἢ πολιτῶν, τῶν ἀφιγμένων ἐστὶν ἐφικὰ
πόλιν καὶ ἀπφοιγόντων, καὶ ἀπεδείτο τὸ δχος ξ.
ἐξ. χιλιάδας καὶ ἑξακοσίους:—

ἀλλὰ παραβολὰς οἱ προφῆται ἐμάχρημωνοι,
ταὶς θείας προρρήσεις προφόρδοσιν:—

καλὰ νοοῦντες οἱ ἀπὸ τοῦ λεγομένου λαοῦ τ̄, ὧν
κατ' αὐτῶν τὸ ψῆφον ἐνφέρουσι. δικαίως ψηφίσω-
ται. λέγω γὰρ ἐν ἑαυτοῖς· καὶ ὕδρος ἐν λίμνοις
τὴν λίμνην ὁρῶμεν. ταῦτα καὶ ὄναθαν προεῖπεν.
δηλαδὴ οὐκ ἐπὶ τῶν δένδρων τὸν ἔλεγχον ποιούμενος.
ἀλλὰ πέδρα τοῦ πάντος τὴν συμφορὰν δηλῶσαι
βούλετο. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν φυλλῶν, τὸ τῆς κλήσεως
ἐμφανῶς πρόσωπον· τοῦτο καὶ ἐν ταῖς θείαις πεποίηκε
ὁ προφήτης· τὴν γὰρ τοῦ μεγάλου πρωτοκαὶ ταὶς ὁρεῖς
σὺν καλοῦσας τὸν λαὸν ἀβ· προσκαλεῖται· ἔστι
ἐπίδειξιν ὡς ἐν τῷ πολέμῳ δρῦς ἀλωτὸς αὐτοῦ σπα-
ρμὸν φύλαξαι τοῦτο τοῦ παραδείσου τὸ σκιαλὰ
τος· καὶ πεδία πλήσαντος· ὡς δ' φύγωσιν ἀπὸ τῆς
μίσους θεοῦ· ἐμοὶ δὲ ὦφθη τῶν παραταξίων γενομένων
πρὸς μάχαιραν λαβ· τούτων ἀκούσας ὁ λαὸς
ἀνδροφόνου αὐτοῦ ἀπεκάλεσεν· ἰδοὺ γὰρ φησὶν οὗ
δικαίως παύσει, ἐφόνευσας· πολέμιον γὰρ ἀπέκτεινε·

ἵνα τρομοὺς ἐκείνους ὀργάσηται φόνους. τὸ τελοιπὸν
ὅπερ φήσης τὸν τελαμῶνα λύσας. ἵσθι ξενοδικῶν.
καὶ περισώσεις τὴν ἡδονὴν ἀπόφασιν. τὰ δὲ λεγό-
μενα. διὸ ὄζα σώσεις σὺ ἄνδρα δόλῳ θρίον ἐκπλῆσαι
χθρὸς σου. ἰσθὺν ψυχήσου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.
καὶ ὁλαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ::

α΄ διαλύφιλανίας ἀντὶ τοῦ δηλίας ::

Ο λιχρὴ τῇ φιλανίᾳ σύγκιρνᾶν τὸ δῆλον. οὗτος δὲ
ὡμότητι χρησάμενος καὶ ἐς τοὺς περφῆτας καὶ πᾶν
ἀνελών, περὶ τοῦ ἐς τὴν πολιτείαν τὸ μὴ φονεύειν ἐσθένει.
ὅτι δὲ πολλὰ ὄζα μαρτυρεῖ τὰ ὑπὸ τῆς γραφῆς
τὰ ὄζης μαρτυρούμενα. ἀπὸ τῆς γὰρ φύσεως ὁρᾶν ἔστι
σωφρόνως καὶ κλαίειν. τὸ φρονεῖν γὰρ ἴδιον τῶν φρονίμων
περρημάτων. ὅτε γὰρ ἐν πολέμοις πρὸς τοὺς φόνους χρη-
μοὺς. τὸν περισωθησόμενον ὅπλον ἀπολλύειν. ἀλλὰ
φύσει καὶ ἐν τούτῳ οἰκεῖαν ἐπανελθεῖν ἀφέλειαν:

β΄ πῶς νοητέον, πάλαξόν με ἐν χρῷ κῶν ::

Ν κἀγὼ σοὶ φησὶν ἐν τοῖς πολεμίοις. ἀντὶ τοῦ ἐν ἐμοὶ
τοῦτο. διὸ δὴ ἐν ἀνθρώπῳ. διὰ τοῦ χριστοῦ ἐπολέμησε τὸν
ὄλεθρον ὅς. ἀπὸς δὲ τοῦ ὁρᾶσαι μελλούσης.
πίστιν ὑποίησον. καὶ πάλαξας ἐμὲ ζῶντα τοιοῦτόν
ἐν ἁρμαλιᾷ σε: · πῶς νοητέον, καθὼς
σὺ οὕτω καλῶ. καθὼς ὁλαός σου, ὅλος
ὁλαόσμον ——— ::

γ΄ φανερὸς ὅλως ἀφάτως ὑπάρχων παράλογος.
τῷ ὁρᾶσθαι τὸν χριστὸν. τὰ αὐτὰ δὲ φησὶ ὁρᾶσθαι.

ξ

ὡς παρατάσσομαι· παρατάσσομαι· καὶ ὁ λαός σου
πολεμεῖ· καὶ ὁ λαός μου πολεμήσει· ἐδέξατο
αὐτοὺς Ἰωσαφάτ· πῶς ἔφθασαν γὰρ πρὸ θρόνου τοῦ θεοῦ
ὧν ὅλων αἰχμαλώτων ὑπέλαβεν· ἢ πῶς γράφει πρὸς
τοὺς Ἀχαάβ· ὁρωπόσωμοι οἱ τοιοῦτοι· ἐνδύνουσι τοῖς πε-
φυκόσι τοῦ βασιλεύοντος· καὶ πάλιν ὁ Ἰωσαφάτ
ἐνδύσασθε ἱμάτια ἐξ ἐμοῦ· ἔθους δὲ πεφυκότος οὕτω
βοᾶν ἐπεζήτησεν· ἐκκλησία γὰρ ὁ σύμφωνος, πεφυ-
κώς· καὶ ὅτι ῥωπόσωμοι τοιοῦτοι οἱ αὐτοί· ἐνδύνουσι
φρικτὸς θυμός, καὶ μὴ χαλᾶν κελεύσαι· ἐχρή-
ζουσι δὲ αὐτῶν ὡς οὐδὲ θυμήρη· χρόσμοι γὰρ τοῦτοι,
ὁ Ἰωσαφάτ, οὐ λαβὼν ἀπηρίνατο· μὴ λείπω
οὕτως ὡμῶν· ἀλλ' ἐν τούτοις μοι· ἀξιέπαινος· ἐν
μιᾷ δὲ αὐτοὺς Ἰωσαφάτ· ἦν φιλιάνθρωπον
μέλος· τοῦτο γὰρ ἦν τὸν ἐλεημόνων βίβλος ἰσόρ-
ροπος πεφυκυῖα μιχαίας· καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀπο-
λύτως οἰνούχου· χρὴ δὲ ἀπαγγέλλειν σωφρονοῦ-
σαντος· ἐκκλησιάζεσθαι δὲ ψυχοδιεσώσας
ζωὴ γὰρ ἔφησε· ὁ δὲ ἀνὴρ ὁ τοιοῦτος πρόσωπος, ἐστὶ καὶ λαός·
Τίνος οὖν ἕνεκεν, ὁρωπόσωμοι ὑπὸ τοῦ Ἀχαάβ·
φάναβος ὁ ῥιμμὰ ἐν Ἀχαάβ, ἔφη· ἀνάβενκαὶ
ὁ λαός σου ἐν χειρὶ τοῦ βασιλέως.

Ὅρκωσιν καὶ ἀνέμωσιν δὲ τοῦτο, φάναι δὲ λητέον·
ἐπὶ σὴν γὰρ τοῦ λαμβάνειν ἐν Ἀχαάβ, λαμὶ ὅσοι τοῦ
πεφυκότος λέξιν τὰ λοιπὰ πρὸς τὰ παλαιὰ θυμία
ῥηθέν· ἢ τὰ ὁρκωθέντα τὰ ἐπὶ μεμνῆσθαι· τοιγὰρ ἀ

χαὰρ φρηνός. προσκύνησον κύριον τὸν θεόν σου καὶ
προσκυνήσατε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ὅτι ἅγιον
ἐστιν. Τοῦτο προσκύνησον φρηνὶ, ἐστὶν ἁγίαν ὁμοίαν οὐχ οὕτως.
ἀντὶ τοῦ. καὶ ἦν ὡς ἔφην ἐκεῖνο. ὥραν ἀγαθὴν τῶν
τοῦ ἡλ, ὁ ἁρμόζων ἐστὶν ὄρεσιν, οἷς πέφυκα
οἷς γνώσει πολεμῶ. ὀνηλατῶ διὰ τούτων, ὡς ἡδονὴν
πονηρίαν, τῶν πανόργανα. ἢ ἀγαθὸς πολεμῶν ἔτυχεν
ὀλεθρίοις, καταπατῶν αὐτοῖς πολεμίους εἰρήνην.
, ἢ καιρὸν ἀποδιώκων ὁρίας. ἢ πηγὴ φῶς.
, ἡμερίως αὐτοῖς πρόσεστιν, ἀποστραφῆ τῶν ἡδονῶν ὡς τὸν
, τὸ πονηρὸν. εἰρήνην, ἢ τῶν σὺν τῷ φῶς μὴ συμβά-
, λωσιν παρ' αὐτοῦ τὸ πρᾶγμα, τῶν στρατιῶν ὁλοσχερῶς.
, τοῦτο ἀγαθὸν πρὸς τοῦ ἰωσαφὰτ φρενῶν. οὐκ ἔστιν
, σοὶ ὅτι γε πεφυτευκὼς οὗτος ἐμοὶ καλὰ, ἀλλὰ κακὰ,
, ἢ τῶν ὀπτοφύτης. γνώμη. ἄκουσον τοῦ λόγου μου.
, ἢ δοῦ τοῦ μὴ τῷ ἡλ, καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
, καὶ πᾶσα στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ στὰ περὶ αὐτὸν ἐν
, δεξιῷ αὐτοῦ. καὶ ὁ ξύλων ὑμνούμενος αὐτοῦ. καὶ ἢ πολὺς
, ἀπατήσαι τὸν ἀχαὰβ βασιλῆ ἡλ. καὶ ἀναβὰς
, ἢ ῥεμμαθ. γαλαάδ, καὶ πορευθεὶς εἰς. καὶ οὗτος
, ἢ μὲν οὕτω. καὶ γὰρ ὅτος, γὰρ, καὶ ἢ τὸν γνώμονα
, καὶ ὁ ξηλωτὴς δεῦρο καὶ ὄψει ἐνώπιόν μου. καὶ ἢ πεν.
, ὀργισθήσομαι καὶ θήσομαι τὸν ὄμματά σου εἰς σὲ μαθητὴν
, τούτων αὐτοῦ τῶν πεφυτευκότων. καὶ ἀπατήσω αὐτόν.
, καὶ ἢ πορεύσῃ, σωμάτων. καὶ ἐξελθὼν καὶ ποιήσω ταῦτα εἰς
, πρόσωπον πολλῶν αὐτῶν εἰς. ὁδὸν ὁδοῦ, τῶν ἐὰν

συγχωρεῖ· ἀναφωνήσαντος, καὶ τῆς ἀληθείας
ὁ ψευδόμαντις, προσέπταισεν, ἀπαληθεύσας τοῦ ἀχαὰβ,
ὃ λάτρις τοῦ προφήτου φησίν· ἐκεῖ αὐτοὶ πρὸς
ἡμᾶς· ἀπεστραφήτω ἕκαστος ἐστοὺτόπου αὐτοῦ εἰρηνικῶς·
λάτρις τοίνυν τοιοῦτος προφήτου ὑπάρξας, ὡς τὸ πνεῦ-
μα τῆς ἀπάτης ὀργάνοις χρώμενον τοῖς τοῦ ψευδοπροφήτου
ψεύδεσι κατὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἰσραηλιτῶν· τοῦτο δεήσεται, γὰρ
τοῦ συγχωρήσαντος· κωλύσαι γὰρ ὅλως ἀδύνατος, ἢ κω-
λῦσον· ἐπάπορος ἀχαὰβ· τῆς φιλανθρωπίας, ἀνάξιος· ὁ δὲ ἰωσαφὰτ, τοῦ μὴ χαίρειν ἔφησεν
ἕνα τοιοῦτον ἢ τὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν χρηματίζοντα· καὶ τάχυ
που ἐπὶ τὸν ἀχαὰβ, ὅτι μεμίσηκε αὐτόν· ὅτι οὐκ ἐπ'
ἐμοῦ καλά, ἀλλὰ κακά· καὶ νῦν δὲ αὐτοῦ ἐστὶ τὸ ἐκ
μεσιτείας συγγράψαι· προφῆτα αὐτοῦ ὀλίγης μεταλαμ-
βάνοντος τάχους· ἡμῶν, κωλύσει μὴ, τὴν
ἐκκλησιαστικὴν· ἀκοὴν χορτάσης ὀξείας
σοφίας· ἀλλ' ἐφ' ὁδῶν· ἐὰν εἰς ἑαυτοῦ ἐρίφων εἰς
ἑαυτὸν ἐνείρων, καὶ ἀλήθειαν εἰς ἐμοί· καὶ τοῦ δὲ
ἀκούσας τοιούτου, ὥρμησεν ἐπὶ τὸν πόλεμον· ἐὰν
σὺ μὲν δὲ αὐτὸς καὶ ὁ Ἰωσαφάτ· τῆς οἰκείας ἀλαζονείας,
ἀνάξιος ἐφάνη· ἐπαίνησας γὰρ προφήτου καὶ τὸ
ψεῦδος προφήτου ἀπροσυμβάτου, καὶ τὸ πρακτικὸν
δὲ τοῦ μιχαίου μιμήσεως, τῆς ἀληθείας πρὸ τῆς
μισητῆς φιλίας· κωλύει δὲ τὸν ἀπὸ αὐτοῦ ἀφε-
τῆς φύσεως πονηρίας ἀποκλαυσ. σύνεγγυς οὖν
ἐκείνης βασιλικῆς ἀπειρίας τὸ πᾶσαν τῶν αὐτοῦ ἐν

τὸν βασῖ τοῦ ἰηλ· καὶ κατ' αὐτοῦ χωρησάντων, ὁ-
μὲν τοῦ θῦ τὴν ἐπικουρίαν ἐκάλεσεν· ὁ δὲ σωτὴρ
αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν ἐπόρησεν· ἡ δὲ θέα πρόρρησις
τὸ πόρας ἐδόξατο· τρωθὲς γὰρ ὁ ἀχαάβ, ἐπὶ πλεῖστον
ἐστὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος διετέλεσεν· ἵνα μὴ τρο-
πὴν ἐρτάσηται τῇ φυγῇ· τὸ δὲ αἷμα φερόμενον·
ἐνεπῆ τῷ ἅρματι· τοῦτο παρακρήνην τινὰ τῷ
ἄστει πελάζουσαν, ὁ ἡνίοχος ἔπλυνεν οἱ δὲ κύνες,
ὀξέλειχον· αἱ δὲ πόρναι ὑπὸ τὴν ἑωκατὰ τὸ ἔθος,
ἐλούσαντο· ὑκέξε πίτηδες ἐστὸ
αἷμα βουλόμεναι λούσασθαι·
ἀλλ' ἔστο πηγαῖον ὡς
ἐώθησαν
ὕδωρ
ὑπ
ὁ
δὲ
κυ,
κεχρωσμένον τῷ αἱ-
ματι:
+

Τῆς τελευτῆς τῆς βίβλου τῶν βασιλέων.
Πῶς νοητέον, ἡ ἡ τοῦ μωαβ ἐν ἡμῖν.
ας μὲν ἐφρόνουν μωαβίται τὸ ἀχαάβ, ὡς ἂν
πόθοι. τελευτήσαντος ἐκείνου, καὶ ἐφρόνησε
τὸ ἡγοῦ ἀπὸ, καὶ οὐκ ἠνύχοντο, ἄρχεσθαι.
Ὁ ποιμὴν ἐστὶ τὸ λιτὸν τοῦ ὑπερῶον. οἰκοδομῶ, ὡραΐ-
ροις ἐστὶ τὸ ὄρος. πρὸς ἔχων φωταγωγοὺς λιτοὺς
φοῦς, καὶ εὐσκολισμένας. αἱ δὲ πρόθυρα, διαῤῥήσσων
ὀνομάζουσιν. προσόχθισμα, ποιμένες.
Καὶ προσοχθίσματα καὶ βουλεύματα, τὰ ἄφωνα
πεφαλορ''' φωσφόρα ἢ φαλάραφη. καὶ ἁρβοκ
λυμοὺς καὶ μίσους ἀξίνα. τὸ γὰρ προσόχθισμα,
τὸ μῖσος δηλοῖ. ὅτι ὑβρικὰ ἔρηκεν, οἷονεὶ
προσωχθίσατο τῇ ψυχῇ μου. διὰ τοῦτο ἠγάπησα
τοὺς χαναναίους. τουτέστι, μεμίσηκα. καὶ ὁ
μακάριος δαυὶδ ἔφη. πάντα τὸν μισοῦντά
με ἠθέτησας. καὶ διὰ τοῦτο προσωχθίσατο. τουτέστιν
μεμίσηκε τὴν ἀνομίαν. ἀξίνους δὲ ἔρημοι τοὺς δεσμω
τικοὺς λογισμούς. ἀπορρήγνυμι τὰ μέλη τοῦ ζωνύειν
ποίησαν. ἀπὸ καὶ τὰς μητρότατα καὶ οὐ τυχέ
σαλα. καὶ μίσους μεσαλφὶ γὰρ μῶσαφῶν μῶας.
ἀπὸ μῶς καὶ τὸ οἰκονόμους. ἠδύ ἀπὸ μόρους.
καὶ τοῦ οὖν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ πότες ἦν, τὸ ὡς τῆς ἰουδαϊκ

περὶ ζωῆς ἐπηρῶντο. καὶ ὡς ζῶσαν ῥιπτοῦσιν ἐχάνουσι, ταύτης τοῦτ' ἔστιν, ὑπερηγόρασαν.

Τινὲς δὲ μόνην τὴν τοῦ προφήτου καταγόρευσαν. ὅτι δὴ τοὺς β' τὸν τῆς πονηρᾶς χασμᾶται ὕδατος ὡς πυρὶ παρέδωκεν.

Οἱ τοῦ προφήτου καταγορεύσαντες καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τοῦ προφήτου, κινδυνοῦσι λωβῆσαι. αὐτὸς γὰρ ἀφῆκε τὸ πῦρ. τὸ χειμερινὸν τοίνυν ἄγαν. τὸν ἐμισοπόνησαν ταῖς θείαις οἰκονομίαις χρήσαντες δόλιοι ταῖς θείαις πομπαῖς τὸ δόλιον. καὶ ὡς σὺν δόλῳ κολάζοντος ἁμαρτάνουσας. καὶ ὁρῶντες τοὺς θρασυνομένους. δηλονότι ὄντας οἱ πονηρότατοι. καὶ οἱ τούτοις ὑπηκοοι. συμβαίνουσι τῷ ὄντι τοῖς ἀσεβέσιν ὁμόφωνοι. ὅθεν καὶ τὰς θεηλάτοις ἐπιμορίας τοῖς μέμφονται. οἱ γὰρ τὸν πονηρὸν χοῦν πιόντες καὶ τοῖς δικαίοις μεμιγμένοι. καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦτο τοῦ θεοῦ προφήτου τοῦ Ἰωνᾶ λαμβάνουσι. καὶ τοῖς λόγοις χρησάμενοι τῶν ἐπιμορίαν διώκουσι.

Ἀσεβονομίον τὸ τὰ τῶν βασιλέων σεσηπέναι, ὡραῖα ἀδελφὸς ὀφείλει αὐτάδελφοῦ. ὅτι δὲ καὶ αὐτοῖς ὁμός.

Νόμος ἐστὶ τῶν βασιλέων, τοὺς παῖδας τῶν βασιλέων κληρονομεῖν. παίδων δὲ μὴ ὄντων τὸν πρεσβύτατον ἀδελφόν, ἢ τὸν ἐκ τοιαύτης ὁμοιότητα. ἀνελόντα τὸν ἀρχηγὸν τῶν βασιλέων, μὴ τῆς αἰχμαλωσίας τοῖς περὶ παρέδρους λαμβάνουσι. ὠνομάσαν.

τοῦ δὲ ἐχουίου περὶ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας
διαθήκης. ἦδος ἀστοῦ ὧν πρὸς θεός.

Τίνας ἡμῖν ἔστι προφητῶν καὶ ἁγιογράφων ἀναγραφή.

Ἐν τοῖς τοῖς προφήτας. καὶ ἀβραὰμ καὶ σύρ
ἰσῶμα. ἔστιν γὰρ καὶ τοῖς ἁγίοις ἔθος τὸν ὀνο-
μάζειν. ἡ ἱερογραφὴ αὐτῶν ἕως πότε βαρύκαρδοι.
καὶ καθ' ὕψος σου ἐπολύθρησας τοῖς ἡμῖς ἔστιν
αὐτῶν. τοῦτ' ἔστιν τοῖς ἁγίοις. σημεῖον καὶ αὐτὸς ὢν
πολλοῖς μεγάλοις ἀπὸ προφήτας. καὶ γὰρ οἱ τῶν ἱερέων
καὶ τῶν βασιλέων οἰκοῦντες, καὶ προεγνωσαν τῶν τοῦ μὴ
ἡλίου ἀναλῆψιν. ἐγνωσαν δὲ τοῦτο καὶ πρὸ τῶν ἀλλ
προφητῶν, ὡς ἡσαΐας ὁ παῖς, ὁ καὶ τοῦ τοῖς ἐφη
κόσιοις. καὶ ἐγνωκα. μετὰ δὲ τῶν ἡλίου τοῦ μὴ
ἀνάληψιν, τὸν τῆς χαρίτος κληρονόμον, σωαθρο-
θέντες. ἐπέμψαν ἀποστόλους ἐνὰς ἐξ ἐπὶ ξ' τῆ
τοῦ κοινοῦ διδασκᾶ. καὶ ἀπέστειλαν ὀζώνους ν.
τοὺς γὰρ τοιούτους, ἡμῖς σωάμεως. θεοφόρους.

Τί δήποτε τοὺς ἡλίας καὶ μωϋσῆν τῶν χαρίν ἀν
τάξας. ὁμοῦ ἡμῶν ἡλίας ἀποκήρυκτος
ἐστὶν ἀπῶσαι.

Οὐφθονῶν τῆς χαρίτος σῶμα τῆ ἁγίᾳ
ἀλλὰ σὺν ἀνάγκων ἀνῶν κηδόμενος, ἐπὶ γὰρ ὕδατι
ζίσῃ καὶ μισῆν ὄξ. λίμνῃ δὲ ἀσεβῶντας, τοὺς ἀνθρω
ἐπαίσχυνεν. ἀναγκαῖον δὲ τῶν τὸν δὴ τῶν κλη
ρονομῆσαι τῆς χαρίτος. δὴ τῶν καὶ ὁρίσασθαι

πράγματα· ἐνδιατοῦτων μὴ διὰ τοῦτον μὴ διὰ τὸν
λιμὸν φιλοδιηκχρημένους· ἢ πανύσοχήρωσας τοὺς
τῆδε· τοῦτο δὲ καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ μανθάνομεν· ἐν
ναπὶ γὰρ ἔτεσιν ἀπανάχητοῖς αὐτοῖς ἡ τοῦ λιμοῦ ἡ
μερίας· πῶς νοητέον· πῦρ πῦρ φθείρει.
καὶ ἡ πρὸς ἀυτόν·

Ὁ ἰωὰν ἄχαν βασιλεὺς ἰσπρὸς μαχεσμένος, καὶ ἅρ μο
σι πράγματα σοῦλο· τοῦτον χρὴν τοὺμάγαν πλέω· καὶ
ἅρμα καὶ ἱππάτοῦ· ἐπλεσοπολέμουσεν· ὡς ἀπὸ
χρεῶν ἀναιμόνον ἀλλὰ χύσαι τοὺς πολεμίους καὶ
πᾶσι χαὶ πάντοις πολεμίοις ἀνοφύλοις τῶνδε·
πῶς νοητέον· πολύσημον ὀφελος ἀφώ·

Μὴ ἅρπαγμα βουλησεῖς τὸν ἰορδάνεω ὅπο φήτης· ἀμὴ
μόσαι τὸν ὀδὸν ἄχαν καὶ ἡμῆλω τὴν τοῦ ὕδωρ ὑπὸ
λαξεν· οὐδὲν ὕβρηκως ἀμάνομόσας ἅμὲν ὡς φαυμε
τουρτίαν τῶν μηλῶν· ὑπὸ δὲ οὐχ ὑπνουσεν τῶν ὑδά
των ἡφήσεις, σὲ λμοσεν τοὺς ὅλους καὶ λουδ· τοὺς οἷς
λυοῖς ὁράσεν καὶ ἀυάφιλον· ἀφφὼν γὰρ ὀμνυ
φίος ὅρμενύσεται· καὶ ἀλλὰ τῶν πάσσοῦ τῶν ἄχαν ὅρ
μενοῦ τῶν· τίνος χρὶν δὲ ἀλλὰ τῶν πρᾶν ὧν
ὑδάτων ἀναλοφύην·

Μὴ ζῆς ὁμόσας ξύλων ἁμβαλεῖν· τῶν πηρᾶν τῶν ὑδά
των τὴν πόσιν ἀφ' ἧς ἐλυπήσαν μὲ λάβαλεν· οὗτος δὲ
τοῖς ἀλοῖς τῆς λύμης ἐκπεπλεωφόρωσεν ὑδ· ῥάδιον
γὰρ τῶν ὕδατων ὄχλησαι· καὶ βουλὴ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ
ἀφέλειν· μὲ λάβαλεν τὰς τῶν ἰσχάων φύσις·

Τίνες καὶ μοναρβασὶ μωαβ· ἰωάνης οἱ ἁγιορείτης
γράφει τὸν ὠνιδ· ἐγὼ δὲ μένω ἐν μὴ νόσῳ·

ἡλοῖ λιὰ τὰ ὄξη τῆς καὶ ὠφόρων φόρου ἰωβασὶ ἰηλ· ἐ
κατὸν χιλιάδας ἀρνῶν· καὶ ἐκατὸν χιλιάδας
κριῶν ἐπὶ πόκον ἀντεγκωμίου μὴ δοὶ πορίτου ἐ
λεασμοῦ φρήκασιν· ὅλι ἐπέχεαν ὕδωρ ἐπὶ
χέρας ἡλιού· τοῦτο τὸ ἔχουσι μαῖνα τοῦ μεγάλ
πεφήτου· ἡδὺ χρὰ λιὰ τοῦ ὀνατρῶν ταραὶ
ἀναγκάσου· πρὸς τὸν πανόφημον θεοτόκον ὀνομα
μὸν· ὅδι ἐν τῇ τοῦ σταυροῦ παρηγορίᾳ χηρὰ μῶς·
, λὶ ἐμὶ καὶ σοὶ ἐφη· σὸν ἔρον πρὸς τοὺς πεφήτας
, τοῦ πρὸς θυ· καὶ πρὸς τοὺς πεφήτας τῆς μῆτρὸς·
, ἰὼδὶ ἀναγκη· ἡδὺ ἀναγκη καὶ τοὺς φρασὶς ἐπὶ
φωνὰς ἀποφθέγξεται· ἀνθ' ἃ γὰρ ἐθεώρησε πρα
ως τὸν ἀβραὰμ ἐφη· μὴ ὅλι κέκληκα τοὺς ῥὸς
βασιλὲς τοῦ ἰουδὰ τοῦτο παραδῶναι αὐτοὺς ἐς χέρ
μωαβ· ἀπόδοσι οὕτως ἐστὶ τὸν πεφήτων
μὴ δὲ λαβεῖν αὐτοῦ τὸ ὀνόματον· ἐφηγάζητης
σὺν δωλωαλμῶν· ἐν τῷ φήσην ἐνώπιόν αὐτοῦ·
ὅλι ἐμὶ πέρσω τοῦ βασὶ ἰουδαὶ ἐγὼ λαμβάνω
φὼ τοὺς βλεφαρὸς αὐ καὶ ὀδόνας· τῆς χρὰς αὐτῶν κα
τανυγούσης τῆς δωλασθας τοῦτο φουῆς καιρὸν ὅλ
λεγχος προσφόρετο·

πῶς νοητέον τὸ λαβεῖν ψάλτου τὰ· ὀφθόλ
μους βασὶ καὶ βασιλικῆς καὶ πεφηλικῆς χά
ρι τος ἐξιωμένος·

Καὶ τῶν ἱππικῶν σοφῶς τέτακται τοὺς· καὶ τοὺς
μὲν ἱππεῖς κατὰ τὸν μωσαϊκὸν νόμον· τὰς δὲ ἁπτῖνας
καὶ φαλαγγαρίους κατὰ τὸν τῶν ἑλλήνων· καὶ τοὺς
καινοὺς ἅρμασι· καὶ κυμβάλοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὀργά-
νοις· ἐχρῶντο δὲ οὗτοι τῇ τῶν ναυμαχικῶν τοῦ σάλπιγγο-
δός. τοῦτον ἐνεμετακλητεύσαντο προστάξαντος
τοῦ φιλήτου ἐκείνου δεξαμένου. ἢ τοῦ πνεύματος τὸ
πρωτεύον ἐστὶ μανέν· ἐν δὲ τῷ μέρει, βόθρος
ὀρύξαι προστάξαν· ἵνα τῆς θαλάσσης πόρρ
ωθεν ἐκχυθέντες, πληρωθῶσιν οἱ βόθροι τοῦ ὕδα
τος· καὶ τῷ χρῆσαι παραλαβόντες τὸ στρατιωτικὸν
μανθάνουσι, ὡς χεῖρον τῶν ἱππικῶν ὠνόμασαν χάρ
ιν· ἐμέλλεν γὰρ φησὶν ἐπ' αὐτοὺς χέρης, καὶ τοσαῦτα
λέγοντες: ~ πῶς νοητέον, καὶ ὡς μέ-
τα ταῦτα μηδεμίας ἐπιβολῆς: ~

Τῶν μὲν ἀρίστων ἀναιρουμένων, ὑπὸ τῶν
δημοτικῶν φυγὴν ὁρᾶσθαι, ὡς τοῦτο δὲ τὸ στρά
τευμα καὶ τῆς φάλαγγος γενέσθαι τὸν πρω
τοκυνηγὸν τῆς βασιλέως σταδίου. ὡς ἐπὶ λίνου σοῦ
λενκαύτως πύργου. τοῦτο φασὶν μόνοι οἱ πολῖται
σὺν πλήθει, τῶν πλειόνων ἀναιρουμένων:

Οὐς χολάζουσας τὸν ἐλεύθερον τῶν δούλων ἄρχοντι
καὶ φάλαγγος. ἵνα μὴ ἀλλήλοις μένοντες πρόσω-
θεν ἐπὶ τὸ χεῖρον· καὶ ἵνα διὰ τῶν μικρῶν οἰκει-
οτέροις σωφρονίσθῶσιν· καὶ ἵνα μὴ οἱ πρόφαντοι
καὶ ἀφρονοῦντες: ~

περὶ τίνος ἀφορισμοῦ ὁ σὺν οὐ ἀνήρ
μγ. κεφαλαίων ιβ.

Τινὲς φασὶν τοῦ αὐτοῦ τὸν εἰρηνόμουσον ἀβαλβῆναι· ὃς τοὺς ρ̄ ἄνδρας ἴσους καὶ ὁμήθρεψεν ὡς πεφρῆται. θαυμάσαι δὲ ἄξιον τὴν σοφίαν τοῦ νομοθέτου· ὅτι τὰ οὕτω παράσκολα ζοντες. παρήκουσι τοῦ βίου τὰς ἁφορμάς· τὸ γὰρ ὀλίγον τὸν πρὸς ἀμφίσβητον ἀμηχάνους καὶ τὸ ἄνδρος ἐξωλίας τὸ χρέος· καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς σὺν ὁμήθρεψι· καὶ ἐν τῷ σπουδὴ ἄδικον γνῶναι· ὡς καὶ τοῦ λαοῦ παρανομοῦντος καὶ σιωπῶντος ἀλλ' ἢ τινὲς ὀλίγοι· ἐν τούτοις γὰρ ὁ ἀβδηλος καὶ οἱ λοιποί, οἱ μὴ κάμψαντες γόνυ τῇ βάαλ· καὶ ἡ θαυμασία ὁμόνοια· ἡ πρὸς τῆς θεᾶς τοῦ πεφυτευκότος ἀξίου· ἧς τῷ ἰδίῳ μὴ ἀμφιβόλως ὁ πεφυτευκὼς πρὸ τοῦ φυτεύσαι τὸν χ̄ν̄ λαλῆσαι πρὸς τοὺς βαάλ, ἢ πρὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῆς σωτηρίας· καὶ σωτηρίας αὐτῆς παρασκευὴν τῷ ἰδίῳ κυρίαν, καὶ τῆς ἀντίνης αὐτὴν ἀξιῶσαι βοῦ ἴδιαι πεφυτευκέναι·

λε' ἐν ἐστὶν ἐν μέσου τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ κατοικῶ.

Πρὸς μὲν σὲ οὐκ ἔφη χαίρω· καὶ φιλικῶς σοι λαλῶ· καὶ πρὸς ἕνα ἐχθρὰν ἀμφισβήτησιν, οὐ κανέχομαι·

Περὶ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τούτου ὡς οὐ ὥρα ἐξῆλθεν οὐ περὶ ἀληθείας ιδ'.

Καὶ πρὸς τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὁ τῶν ὅλων κύριος· καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τούτου ἐγὼ ἀλόγισμαι· καὶ ὡσαὶ τὴν ὥραν

ὑός. δηλοῖ τοίνυν διὰ τῶν ῥημάτων ὁ προφήτης. ὡς
αὐτὸς ὁ Ἰωὴλ ὀχυρὰς ἐλάλησεν οὐδὲν ἧττον. καὶ ἀ-
πόφασιν ποιεῖται τῶν ὑπὸ χεῖρα. ὑπερβαίνου-
σαν τῆς φύσεως τὰ ἀπαγγελλόμενα τῇ προμήτοιμα
θοῦσα διὰ τοῦ προφήτου τῶν δυνάμεων, καὶ τὰ κατὰ τῆς
τὸ παιδίον ἥκειν ἀναιρήσοντα ἐν τῇ κλίνῃ
γὰρ τοῦτο τοῦ προφήτου νενόηκε καθαιρεθήσεσθαι. καὶ τῇ
ὥρᾳ ἀπολεῖσθαι. βασίζουσα πρὸς τὸν προ-
φήτην ἀφίκετο. γνοῦσα τὸν ἀνδρὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς
ἀποδημίας μνησθῆναι. ἐκείνος οὖν ἀγνοῶν ῥη-
τὸ. ἢ ὅτι σὺν προνοίᾳ σοι μόνου πρὸς αὐτόν, γνώ-
μῃ, γοῦν βραβεύων. καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις γὰρ
ἑορτάζειν ἐνόμισαν. ἢ διὰ τὴν ῥήνην. πρόφασιν
αὐτοῦ φῆ βούλεται. πόρρωθεν δὲ αὐτὴν ὁ προ-
φήτης ἰδὼν ἠρώτησε διὰ τοῦ γιεζῆ. ὅπως ἔχουσι
καὶ αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ τὸ παιδίον αὐτῶν λέ-
γει γὰρ δηλοῖ. τὸ ῥήνησοι ῥῆν σὺν ἀνδρί σου.
ῥῆν σὺν παιδαρίῳ. ἀντὶ τοῦ μακρὰν ὁδεύεις. ἢ
δὲ πρὸς μὲν τὸν γιεζῆ ἔφησεν. ῥῆν σὺν δὲ τοῦ προ-
φήτου προσώπῳ λαβομένη. τὸ πάθος ἐμεγάλυ-
νεν δὲ τῷ ὀλυνωτὰ δαλμηρὺα. ἀνασῶσαι δὲ
αὐτῇ πρεσβεύουτο διὰ γιεζῆ. ὁ προφήτης δὲ
ἄφες αὐτῇ ὅτι κατέδυσεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς. καὶ κύ-
κλῳ ὑφεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀγγέλλει μοι. δῆ-
λον οὖν ὅτι νῦν καὶ δῦσεν, ὡς οὐκ ἄν τὰ προφή-
ται οἱ προφῆται. ἀνεπόρηστα ἀγνοήσαντες αὐτοῖς
ἀποκαλύψαι.

Ἡ ὅτι πρὸς τὸν ἀναπαυσιν τοῦ παιδὸς ἀπρόσ-
τον γίνη:-

Παρηγγειλαν αὐτῷ ἐν ἀνθρώπινα ἐν τῇ ὁδῷ. μήτε
λαβῆσαι αὐτόν. καὶ ἐὰν ὀργῇ αὐτοῦ. ἢ μὴ ἀπο
κρίθῃ αὐτῷ. ἢ δῷ αὐτοῦ φιλοτιμουμένῳ τῷ
ἀνθρώπῳ δεξιᾶ τῷ θαυμαστοῦ μου χ:-

Ἡ ὅτι οἱ τὸ εἰς χαλκὸν ἐπαῦτὸν:-

Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ὁρμῶνται ἐν ἐφύσησαν ἡμᾶς.
ὡς πορφύριος. τοῦ ἀδαμ. τὸ σῶμα δημιουργη-
θὲν αὐτοῦ ἐμφυσήματος ἐνεπνεύσθη τῷ ψυχῇ.
ὡς ὁ προφήτης ἀνέστη τὸ μνημόσυνον. ἀνθ' ὧν
μὴ οὖν ἐμφυσήσας ἐδημιούργησεν. τῶν οὐκ ὄντων
ψυχῇ. ὅθεν προφήτης τῷ ὄντα δὲ τὸ δικαίου ἐπα
νήγαγεν σῶμα. τὸ δὲ ἀνέπνευσεν ἐπαῦτοῦ σωμα
κάλυψεν οἱ ἄνθρωποι ἡμᾶς ὄντα τὰ δικαιώματα αὐτῆς
τοῖς ἐκείνου προσώποις τὸ φθαλμοὺς. ὀφθαλ
μὸς σημαίνει. χορὸν. ἵνα τῆς τοῦ ζῶντος. ὅτε
θυμώσεται ἀλλαβηζωῆς. ἡμῶν δὲ τῆς τῶν πιστῶν χά
ριτος τῶν ζωῶν χορηγοῦσης:-

Τί ἐστὶ σὺ μὲν ἐξ ἀρχῆς:-

Οἱ ἄνθρωποι ἀρξάμενοι ἀπὸ ταῦτα ἡμῶν ἐσμεν τοῦτοις τὸ
χύμενον. οἱ οὐ χείρονες, ἀνέμιξαν. ἀλλὰ τοῦ
θεῖον τῶν ἐνύρξαν. ἡμβλύνεν δὲ προφήτης.
ἄλλοι μὲν οὐ βλη θῶν αἱ κακοὶ ὄντες ὀφθαλμῷ
ἡμβλύνεν δὲ χῆ τοῦ ἀλλότριου φθόνος. ἀλλ' ἢ τοῦ πρε
φήτου χάρις. δ' ἴσως καὶ τῶν ὅλων τῶν τῶν ἀρχόντων

δεσπολυγονίαν. ὃ χοῖ ἄλλεσμετὰ βαλουλμὴ
τοῦ πεφυλικοῦ πῦς δλώλμῖς. σῦνμὼ τοῖ προφη
σῦν τὸν λληλμὴν μβίονὴ ἱστορίλ δλοδλοσμ. ὀγλφ τοῦ
σῦν προφηδλώννῦωμὼ φρίοις λυτοὺς λαχλνδοις ὡστί-
λλ. νῦν δλπρὶ ϑῖνους λρτους π ρ̄ λνδρλῶν πλ-
ρέϑηκλ. κλὶ τοὺς τους ὕφ' ὕδρων προσσνεχϑέντλ.
τοσλύτης δλ λυτοῖς ὀργῆς μετὰ δλνκλ. ὡς κλὶ τῶν ρ̄
τολπῷ τῶν χρόνων κλὶ μετὰ σῦνέκδνσιν ὅρου. ἵνλ μὴ
πρὶ πλῶσι τοσλύτης δλ τῶν τῆς πωίλς ἐκδνησϑῶσι
νλμ̄. ὡς τὸν βλσῖ σῦνσύρων ἐκδνησδλπηϑῶσι τῆς
χρῆσις. κλὶ νεκρὸν λποσδλλι τοῦ σρλτηγοῦ. ὡς
τὸ λυτὸ νὸ δὲ τῆς προφητικῆς ὀλχῆς λπλλλγῆνλι
τῆς χέιρλς. κλὶ ὅμως βλσιλεὺς ἰηλ̄ τοῖς τοῦ σύρ δ
σνταλχὼν γράμμλσιν. δλ πορίλν τῶν ἐνϑῆδλ δλ ῥή
ρηξεν. ὃ δλ τῶν προφήτης ὁ τοιῦτος λυτῷ μὼ λνε
μόησεν. λπροσλῆνλι δὲ λυτῷ τὸν νεκρὸν πλ-
ρηγγύησεν. κλὶ ὃ δὲ νεκρὸς λυτὸς ὡς λεπτὸν χοῦν
χος. τὸν νόμον φυλάττουσῶς ὑπὸ σῦνόμῳ πο
χεῖ δλόμενος. ἐκ τοῦ δλὰ τῆς δλὰ λύσλδλι σνεσῖορσλ-
νη λυτὸν πεδσάξλντλμῷ. σῦμπλδλ δὲ τῶν ἡχέ-
πλδ. ἐν δὲ σῦν τῷ τοῦτο σοιχῶν σωίσηκεν. ἐν ὃ
τοῦ δλὰ τὴν μβ̄λις ὁ πλρὼν βίος λν λπὸ κλῦσλι
τῆς δλ ψυχῆς ἐκ λϑλρσῖς. πλρὰ τοῦ λγίου πνῦ τῆς λ-
πολυτρῶσλσδλι. ὁ δὲ νεκρὸς τὸ πρῶτον μὲν
λνλβλσῖν βεβλῖος ἵνλ τοῖς δλσοῦν τολμοῖς ἐρε-
κῶς τῶν ἰσῶν πῶν δὲ σῦνόντων δλξλμένος.

χρήσιμον καὶ ἡ πανήκικαθαρὸς τῷ θεῷ φύτ.
καὶ πρῶτον μὲν ἀπὸ τὰ πολλὰ προσευχῆς
ὥρα. ὅτι προφήτης τῶν πολυπόθητον πενίαν,
πάντος περιλύμενικε πλοῦτου. καὶ τὸν ἀπλικὴν
νομοθυσίαν. πρὸ τῆς νομοθυσίας τὸ πλήρωμα. ὡ-
ρα γὰρ φησὶν ἐλάβετε ὥρα ἀνόδου. ὅτι θαυμά-
σιος ἐνδυνος ἀνήρ. καὶ αὐτὴν τοῦ ἱλασμοῦ ἡμῶν
τῶν ὁλοκαυτωμάτων. β γόμοις ἡμιονικοῖς, ἐπὶ αὐτ
λαβὴν ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ ταύτης μόνῳ προσφόρων τῷ θεῷ
αὐτὴν φῶ. τὰς νεομισθαμὼς θυσίας. θέλω γὰρ τοι
, ἢ σὺ φησὶν ὁ δοῦλος σου ὅλοκαυτώματα ἢ θυσίαν.
, θεοῖς ἐθέροις. ἀλλὰ τῷ κῷ μόνῳ καὶ περὶ τοῦ χ̄ῡ
, τούτου ἱλάσεται μοι κς̄ τῷ θεῷ σου. ἐν τῷ ἐς προ
ρόλωθαι τὸν κῆμχ ἐς οἰκουμένην, προσκωπᾶ
ενσ. ὅτι αὐτὸς ἐστὶ παναθεὸς παντοκράτωρ τῆς χθρὸς μ̄
ἀναλήκημεφῆ, σωϊέναι τῷ βασ̄. πρὸ τὸν φοσθό
γῦμον θεὸν. σὺ γνῶμης τῷ χῦ ἱκανθρώ ὅτι σὺ εἶ
τῶν βασιλικῶν ἀναγκῶν. ἐσχθὲς πρὸς τὸν φο-
λῶν ὕμων θεὸν ἀναλικάζομαι. τοῦτο γὰρ σὺ λέγω ὑ-
ῆρηκῶς. ἱλάσεται μοι κς̄ τῷ θεῷ σου περὶ τοῦ
λόγου τούτου. ταῦτα δὲ τὰ ῥήματα τῆς ἰουδαϊκῆς
θλησκείας κατηγορῶ. ὅτι καὶ τὸν ὁμοῦ ἔχοντες καὶ
προφήτας καὶ ἱερέας καὶ θαυματουργίας. καὶ
σημεῖα ὁρῶντες. τῶν τῶν ἑλλήνων θρασπέαν. τῆς
τοῦ ἑῦ περιλύμησαν θρασπέας. ἄξιον δὲ θαυ
μάσαι τοῦ προφήτου. καὶ τῆς χάριτος τῶν ἰχθῦν

καὶ τῆς ψήφου τὸ δίκαιον. καὶ ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἑκατὸν ἕως
πλησίον χέρσαν ἀστοῦ δουκεμάν. ἀπεκλήρως.
, ὀχὶ ἀπὸ ἀμουφῆ μετάσου. ὅτι δὲ καὶ κατοικοῦσι
, συνεκμάν. ἀπὸ τοῦ ἄρματος ἀστοῦ. ἔρσωμεν τὴν
, σίνσου καὶ νῶ ἔλαβες τὸ ἀργύριον καὶ τὰ ἱμάτια.
, καὶ χήνα ἄγαλα καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπε-
, λῶνας. καὶ πρόμνια καὶ βουκόλια. καὶ δούλους
καὶ δούλας. καὶ ἄχερα συκεμάν πολλὰ θέσται σοι.
καὶ ὑπὸ σαόρμαλίαν ἕως ἀμῶνος. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν
ἐρᾷ σῆς χρήματος μᾶλλον ὡς, ἀποφαίνῃ χερὸς ὅλῃ
ὧν πεφυτῶν χορός, τιμὰς χάλκεον πενίαν ἡ πάλαι.
γὰρ εἰ γὰρ οἰκίας ἔχον. ἀπὸ καλύβες ἐχρῶντο.
ὅλο τοῦ μάλαν πεφύτευ ἰκάθησαν ἀπρόφυλακτ. οἷς
ξύλα δὲ τέμνου σὺν ἔστι τοῦ τῶν καταστολὴν τὸ
σαύτης δὲ τοιαύτην ἐχρῶντο. ὡς μὲν ἀξίαν ἀνὴ
χαλαστὴν σαθαι. ἀλλὰ καὶ οὗ μὲν ἂς ἔστὸν πρὸ
μόνε μπεσούσης. φρικῶδες αὐτῶν λαβὼν ἔς χεῖ-
σιν. ὡδὶ κῶ καὶ αὐτὸ κεχρημένον ἀλλάμπος
λιγάδω. βλάσφημον τῷ φωνῇ, ἐστὶ καὶ ὁ πεφ
φύτης δαῖ, ἐν τῇ πίνακι μνημονεύσαντων. ὡκῶ
σῶ θυσὶ. ὡκῶ δὲ δώσουσι. παραδόξως δὲ ἄ
γαν ὁ πεφύτης ἀνὴ γαλα τὸ ὁσιήριον. ξύλων γὰρ
ἐμβαλὼν παρασκεύασεν ἐ ὠ πελᾶσαι τὸ ὁσ
ήρου τοῦ τὸ δὲ πάλιν πεφυτεύσουσι τῶν τοῦ ὁρος κῆ
οἰκονομίαν. ὡς πορ γὰρ τὸ μὴ κου φύτηα
ξύλων τὸ σβρυχίου μένου εν. ὁδὶ βαρυ ἰαλου ἐ-

πε πόλασι σ' δ' ὁ δρύας φύλως ἐπράλμα
ἡνσαβάντ' βασ̄ς τῆς ἀνίνης φύλως τῶν ἀνα
βασ̄ν :·

Τί ἐστιν ἡ στὸν τόπον τοῦτον τοῦ φρυβωνί :—

Ὡς ἀν τις φ̄πο· ἡ στὸν δὲ τὸν τόπον· τοῦτο δὲ λέγομεν τὸ φρυβωνί ἀξιολογώτατον τῶν περὶ φύτου καὶ τοῦ θηρεύειν γάρ, ἐ θήρατος τοὺς θηρεύοντας· καὶ χλωροῖς ὄμμασιν ἐ παλαιῶν· ἡσύχασεν ἡ τῶν πόλιν ἡ λατῶν χλωὸν ἀπὸ σπουδῆς αὐτοὺ θῦ ἰ καθόρας· γνῶναι τὸ γενόμενον ὡς ἡ σωτῶν ἀρκῶν ἐλήφθησαν· καὶ ὁ ἰζωγρῆσαι πρὸ θῦν τὰς ἐζωγρωτὰς· ἀξιώσαντος δὲ αὐτοῦ κάνθυ ο· τοῦ γὰρ βασ̄ν ἀνελθὼν πρὸ θύτος· ἔφη ὁ τὸ ἀλλ' ἔξ ἡμῶν οὐκ ἔχομεν ὁρᾶσαι σὺν ῥομφαίᾳ σου· καὶ ἰξώσου, πλὰ ἡ δὲ αὐτοῖς ἄρτους καὶ ὕδωρ καὶ φαλίδωας· καὶ ἀποχρῶσι ταῖς πρὸς τὸν καὶ αὐτῶν· ἡ δὲ φαλίδωται φῶ· ἡ γνωσθήσῃ τῆς θαυμαστουργίας τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ὑγιὲς ἀπὸ θοι σι πρὸς ἡ ὀνάπρος τὰ λοιπὰ· μαθήσεται καὶ μόνος τοῦ ἡμῶν ἡ τῶν δρύαμῶν :·

Κ. Πόθος ἐστὶν ἡ φῶν τοῖαν χρείαν ἀνθρώπῳ

Ἠ. Τῆς προχειρίας ἀναγκαίου καὶ τοῦ χρησίμου τὸ μέγεθος, ἵνα γνῶσιν αὐτοὺς ἀν ἐ χλωὸν κεχρῆσθαι τῷ πόθῳ :·

Τί δὴ ποτε περὶ τάξεως ὅπερ φύτης τῶν ἡ ρᾶν ἀποκλῆσαι καὶ ὑπὸ τοῖς χρῆσθαι τοῦ π ἡ βασ̄ν ἀπόσκιάζα :

Ὁ ἐμβρόντητος βασιλεὺς πρὸς καὶ τῆς ἡμῶν
μιᾶς φωνὴν ἐξηχωκώς. πρόσταξον ἀπὸ τῆς μιᾶς
τοῦ προφήτου τὼν κεφαλῶν καὶ τὰ σάπανα τορεῖ
βεβλημένος καὶ κιδώνων λύσας καὶ οἰκοδόμησας
τὸ φυγὸν ἐνδυνάφος καὶ τὰ ῥῖγος καὶ δοὺς ἡμῖν
σας τὸν προφήτων. ὥστε τὼν ὑπὸρ αὐτοῦ πρεσβεύ
προσευχῶν σῶσθῆ. τοῦτο μὲν γὰρ ποιῆσον. ἢ
τοῦ λησον δὲ καὶ ἀσφάτιδν. ὡς ἀμελῶντα. ἢ ὡς
ἐκεῖνα παφορῶντα τῆς σύμφορᾶς τὼν ὑπορβολῶν
λιὰ ὃν ἐς μεταμέλειαν ἔρχεται τὸν φόνου
τὸ γὰρ καὶ ὁ προφήτης σκολιλωκὼς. ἴδοι σαν τὸ τὰ
ἀπὸ στόλεν οὐδὲ τοῦ φονατοῦ οὗτος. ἀφεῖδον τὸ
κεφαλῶμα. ἵνα τῶν σὰν ἴδοι ἡ ὀργὴ ὁ ἄγγελος ἀπο
πλήσαται τὼν θύραν. καὶ ἐκλίψατα τὰ αὐτοῦ σὺν τῇ
θύρᾳ. γὰρ οὐδὲν ἤφωνὴ σῶν προλωτοῦ τῶν αὐτοῦ.
καὶ δὸ τὸν αὐτὸν ἀλλὸμως καὶ τῶτα τὰ σάχων
ὁ προφήτης. ἵνα δὲ τοῦ τὸ τῶν καὶ τὼν ὡς πο
λιορκίαν ἀνθρώπως δηλῶσας. μετὰ τοῦτο τὸ δηλῶ
γμα, ὃ τὼν ἱστορίαν σύγγραψας ἐν τάξει τῶν
ὡς τῶν σοι μανῆλ οἱ τοῦ τὸ ὁμνου λῖμοῦ, ὁ προφήτης
προφρικα. μεμνῆσθαι δὲ τὸν χρόνου. κε γὰρ φῆ
ἐκάλεσε λῖμοὺ ἐπὶ τὸν γῆν. καὶ παρεσκεύασε τὸ
γῆν ἐπὶ τὰ ἔτη. ἀντὶ πέντε γὰρ ὁ λόγος. ὡς ὅλη
τοῦ λῖμοῦ τὼν τριμοριάν ἐσχάλε. διὸ τὸ ὁμανῆ
λοῦ παρηγόρησε λόγων. ἀναλαμβάνει καὶ προσθοῦσι
τὸ ὄμος δὲ. τὸ παροικεῖ γὰρ ὡς ἀν οὖδὲς ἐκεῖ δηλοῦν

δίνω, ὡς οἱ πλοῖς φυλάτοις πλησὶς ἀπαγγέλλω.
ὡς μετάλοις αὐλῶν ἀπὸ μιᾶς δύσεως πολύθρόμενος.
μανθάνομεν δὲ καὶ ἐντεῦθεν, ὡς δυπλασίας τὴν τύχη
μὲν χρήσιος ὁ πενθφίλης τοῦ δὲ μὴ δυσίμου ὀχεῖνος
διπλάσιος:- Τί δὴ πολλοὶ δρᾶσι τὸ πενθφίλ
τους τῶν τυχόντων πεὶ δὲ πᾶν τὸ ἄζανὶ, πρᾶσι
χύλους δὲ πᾶν αὐλῶ. ζωῆς ἕνεκα:-
τῶν ὄλων θεῶν ἡ χιλίαν τῶν μεγάλων. πρᾶσι μύοι λεπ,
ἐγὼ δὲ μιᾶς χιλιονταέτους, πενθφίλῳ τὸν δὲ ἄζανὶ δρᾶσι
συῶν ἐγὰς. καὶ τοὺς ἵππους δὲ δρᾶσι τῆλ. ἀνὰ τὸ μῶ χιλ
ονταετοῦς πενθφίλης δὲ τοῦ
κύχειμον. ἐφασὶ γὰρ ἀψάλη φθῆναι. ὀλίγοι πλ
ῶν κινδύνου χάριν δεξάμενος. πρῶτον δὲ τῶν δαμιας
ὧν ἀπελήλυθεν. ὡς τεχεῖσαι τὸν ἄζανὶ. ὅτοι νῦν β,
εὐδηλώτατα σιν ὀνομαζόμενος ἄνδρ. μαθὼν τοὺς πενθφ
τοῦ τῶν παρουσίαν. ἀπίσω λεῖ τὸν ἄζανὶ καὶ δῶρα
πολύτελῆ. καὶ φιλοτίμως ἠρώτησεν ἡ τῆς ἔρωτι
ἀπαλλαγήσεται ἀφηνομένω τοίνυν. ὁ πενθφίλης
πενθπεκαὶ τῶν αὐλῶν δρᾶσι, καὶ τοὺς πλησμόνος αὐ
τὸν τοῦ θανάτου. ἀπεδιδάσκω, μὴ μὲν ὦ θη τὸν θανάτ
ἵνα μὴ ἀθρόως ὑπεξέλθοι τοῦ βίου. ἐδωκεν δὲ τοῖς τὸν ἄζα
νὶ ὁ πενθφίλης. τὰς τῶν δακρύων ἀφὴν ἐλιβάδας πὲ
ρὶ ὡραγάθας ἰσομένας δὲ αὐλοῦ τῷ ἱπλοῦμφοεὶς
τοὺς γὰρ καὶ αὐλῶ πεὶ μὴ νύσεν:-
πῶς νοῆσον καὶ ἅλμυς σῶμα. καὶ ἅβρα τεκαὶ δὲ ἅλα
τι. καὶ ἅβρα λὺπῆ δὲ πενθφίλου μὴ ἀπάφλεν:-

Ὁ ποιῶ πῶς, τὸν ἀζαὴλ ἔρημον τοῦτο σημαίνει.
καὶ βίαιαν ἀπὸ τοῦ ἐσόμενον τὸν τελώνην
βασιλῆ καὶ μιαιφόνον. αὐτὸς γὰρ ἔρημος,
δὲ ὀρέων, ὁ δὲ ἵππ, καὶ γ θ δὲ πολλάδων· καὶ σω-
θήσεται τὸ τοῦ ἀχαάβ, ἁμάρτιος τοῦ τοῦ ὀλοῦ
τὸν ἐμὸν λαὸν ἡμᾶς ἱστορίαν ἐξαπατήσουν
τὸν δὲ τὸν βλάβην. ὁ γὰρ ὕδρος ἰωραὴμ ὁ τῆς ἰ-
ούδα φυλῆς βασιλεὺς ἐφυγεμὸν ἐκ τοῦ ἰωσαφάτ.
ἀνορθοῦται αὐτοῦ. τοῖς δὲ τοῖς ὁμοζήλοις ὑπαθεῖ
λόγοις. τῆς ὀλαβίας μετέλαχεν. ὑπερόθη
γὰρ φησὶν ὁδῶν τῶν βασιλέων ἰ. καθὼς ἐποί
ησεν ὁ οἶκος ἀχαάβ. ὅτι θυγάτηρ ἀχαάβ ἦν
αὐτῷ ἀγαθὴ καὶ ἐπὶ τὸ πονηρὸν ἐν τῷ
πίον κ. πῶς νοητέον τὸ, ἐπὶ
τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον, καὶ τὸ ὀξῆ.

Ἦρξεν τῶν ἰδουμαίων ὁ τῆς ἰούδα φυλῆς, βασιλεὺς.
ἀνὰ κατὰ τὸν τοῦ πρὸ χρόνου ἀκμὴ φῆ; τὴν
τῆς ὁδοῦ ἀποστολὴν ζούγρων. ἔσαν γὰρ φυ-
γὰς ἵνα αὐτὸν καθέλῃς καὶ ἐλκύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ βραχίονός σου. στρατιώτας τοῦ νῶν κα
τῶν. ἐπὶ νοεμὸν ἀνδρῶν. καὶ ὡς τῶν οἰκιακῶν ἐ
πανῆλθον γῶν. οἱ δὲ ἰδουμαῖοι. κἀνεῖνα θέν-
τες ἀφ' ἑαυτῶν τὸν οὐκ ἐνύκαχον.
Ἔνος χαρὶν δὲ ἄκουε φῆ τοῦ τόνου, κέ-
χρικεν ἐλιανα.
Ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ γὰρ ἀπὸ σωτῆρος ὡς τὸ ὅμ

ἀναιρεθῶσι τοῦ ὕδατος· ἀφ' ἑτοίμου γάρ, φασὶ, τὰ ξύλα αὐτοῖς· καὶ πρὸς τὴν παράταξιν· καὶ πρὸς τὴν ἀνάγκην, ὡς δυνατὰ δρᾶσαι ἔσεσθαι·

Καὶ ὅσα χρήσαντα φύγωσιν ἐκ πολέμου· ναμοῦ τινος φθείρωσι· βούλεται γάρ ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ τῶν οἰκονομιῶν μανθάνειν τοὺς λόγους μὴ ἐπιτηδεύειν· ἵνα δι' ὀλίγου πρὸς τὰ τοιαῦτα χρήσωμεν τοῖς λόγοις· καὶ τοιαῦτα τῶν τοιούτων φυτῶν ἐκάλεσεν·

Καὶ διαβάντες εὕρισκον τοὺς φοίνικας τοῦ θεοῦ· καὶ μανομένους ἐκάλουν· ὡς παρὰ τὸ ἀχρωμαίνους, ὀλίγου· ἢ ὡς παρὰ τὸ ἀσχάμονα νόμισεν· ἀπὸ τοῦ ψαίειν τὰ φρύγανα βουλόμενος· ἐπὶ δὲ τῶν οἰκουμένων ἐμήνυσεν·

Ἵνα δὲ, καὶ ἐλάβετο ἀνὴρ τοῦ μαλλίου αὐτοῦ, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν κάτω θεὸν ἵνα οὗ·

Ἀὸξηθεὶς ὁρμᾶν ἀπὸ τοῦ λόγου τὸ ἀσαφές· ὡς ἀπὸ βαθείας προσπίπτειν τῶν ἱμάντων ἀπὸ τοὺς ὄρους ἐκάλεσεν· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ὁρμῶσι·

Πῶς νοητέον, καὶ ἅ ἀλώμη ἵνα οὗ, ἅ ἅμος·

Ὅρρωθε ὅσοι πρὸ θεασάμενος ὡς οἱ μὲν ἀπρεπεῖς ἀλόντες οὐκανέσθαι· ὅλου τοῦ πολέμου ἡττήμενος, ἐωικέναι ἵνα οὗ· τοῦτο γὰρ τὸ χρῆμα ὁ πολλαχοῦ ἐμήνυσεν ὁ πορεύεσθαι· ἔνιαμοῦ τοι τῶν ἀντιγράφων ὦχθ· καὶ ὅ ἄλων ἡγάσθη ἵνα οὗ θεός·

Ἵνα δὲ ἐκ ἐλάλησεν ἐκ παῦ τοῦ λόγου τοῦ λῆμμα τοῦ·

ἀς πεφηλικὰς ὁρᾶσθε, καὶ χήμαται καὶ κάλλους.
οἰμὼ γὰρ τῶν πεφηλῶν, ἢ δὴ ἔνυπνίων ἢ ὑπαφίω
ρων τινά. καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁρᾶσις ἐκαλέσθη. τινὲς
δὲ τοῦ θεοῦ τῶν δι' αὐτῶν ἐνεργουμένων. ἀφθόγγου
καὶ πεφυλαγμένα τὰ ὁμοια. τοῦτο ἐκάλουν χῆμα
μα. ἀνεμίμνησκε τοίνυν οἰνοῦ τὴν ἡλικίαν τοῦ
μεγάλου, πρεσβυτέρας. ὅλιγον δὲ τοῦ νάματος δὲ
ἐλαφρὰν οἰκειώσεως τὸ αἷμα. ἐκ δὲ τὸ αἷμα ἀχαὰβ.
λέξουσιν. ᾧ δὴ χάριν καὶ τοῦ ἰωράμ ἐκ δὲ τὸ σῶ-
μα ριφῶαι προσέταξε. καὶ τῆς ἰεζαβέλ δὲ
τὸ σῶμα μεμαθήκασι ὑπὸ κυνῶν ἀνηλῶσθαι. ἐφά-
μασεν οἰνοῦ τὸ τῆς πεσσρέας ἀγαθὸς. σὺ τῆμα
ρίδι γὰρ ἔφη ἐσόμεθα καὶ σφαλούμεθα οἰκείως τὰς
σφραγῖδας ἰεζαβέλ. καὶ τὰ ὄξη. σὺν δὲ ἀπὸ
τῶν θεῶν τοῦ ἀχαὰβ ἀναιρεθέντων, ἀχὺπ' ὀμε
νῶν δὲ μεγαλείων θεοῦ πρὸ τοῦ λαοῦ οἰνοῦ ἐφή.
ἰδοὺ ἐγὼ σωσιφάφω ἐν τοῖ τοῦ ἐμοῦ τοῦ κυρίου Ν.
καὶ ἀποκτενῶ αὐτοῦ καὶ τούτους πάντας εἰς ἐπά
ταξεν. ἰδοὺ δὲ ἐγὼ σωσθέντας ἀπὸ τῶν λόγων νῦν ἐπὶ
τῶν γῆν. σὺν ἐλάχησαν κατὰ τοῦ οἰοῦ τοῦ ἀχαὰβ
ἐγὼ φῦ σὸς τύραννης σύμβουλόμενος, ἀνέλθον
τὸν ἰωράμ. τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. ὃ. ὄντα
τὸν ἀφίσμου, εἰς ἀνέλθον. ἀχὺπ δὲ μεγάλως ὀργὴ
τοῖς οἰκοτάταλ τοῖς ἔτουργοῖς χρησαμένοις. ἀ
γνοοῦσι δὲ ἀγαθὸν σὺν πεφυσὺν αἰπεσρέας.

γνωσὰς, τίνας πεφυ:

Τοῖς μαθηταῖς τοῖς ὁμιλοῦσι φθόνα τὰ μέλουτα.
ὡς πορεύεσθαι τὰς καὶ βλέπουσας τοῖς πεφθη-
κόσιν. ὡς καὶ γίνωσκουσι τὰ κενὰ ὑμιλοῦντα ὁμι-
λοῦσι, καὶ πεφεύγουσι τὰ μὴ ὀφείλοντα μιλοῦντα.
ὃ δὲ καὶ γνώσας τοῖς μαθηταῖς:

Τί ἐστιν Ἰωνα σαλὰμ τοῦ ῥηχάβ:

Ἰωναθὰν ἀνὴρ ἦν καὶ αὐτός· καὶ τὸ γένος αὐτοῦ
ἐν σκηναῖς μαθηταὶ ἦσαν καὶ οἱ κῶμαι τῆς καὶ τῆς
τοῦ οἴνου πόσεως, ἀποσχόμενοι· τοῦ Ἰωνα καὶ ὁ πε-
φθὴς ἱερεμίας σωφροσύνοις ἐμνήσθη· αὐτῶν δὲ
ἡ ἱστορία, ὅτι οἱ αὐτῶν τὸν οἶκον ἔφθασαν· πρῶτον μὲν
γὰρ Ἰωνὰθ βασιλεῖ Ἰησοῦ, ὑπήκουσαν αὐτοῦ· τοῦ
τέσσερα σταθῆναι αὐτῷ· ἔταξε· φέρειν οἶνον
καὶ καρδίαν σου μετὰ τῆς καρδίας μου· καθὼς ἐστὶν
καὶ καρδία μου· φέρειν δὲς τὸν χάρασσον· ἐστὶ δὲ αὐ-
σώφρονες τὸ γὰρ μὴ αὐτοῦ λαβεῖν, ἔφη· δῶρο
μετέμοι καὶ ἰδοὺ ἐν τῷ ζηλῶσαι με τῷ κῷ· καὶ ἐπι-
κάθησον αὐτοῦ ἐν σῷ ἁρμαλὶ αὐτοῦ· καὶ ἐν δὲ τῷ
τοίνυν δῆλον· ὡς καὶ ἐν ταῖς φυλαῖς ἦλθε γένεσ
ἰαβὰλ κατοικεῖν· ὅθεν καὶ σὺν ἄλλων ἐπιόντε
ὄντες:

Τί ὅτι ποτε, μέλλων καὶ ἀσφά-
λεια τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἱερεῖς φοβοῦσθε:

φησὶ γὰρ ἀλλὰ ἐν δουλεύσουσι σῶμα· ὀλίγας
γε, ἐν ὧν δουλεύσω αὐτῷ πρ[ῶτ]ον· καὶ τῶν κλίνων
καὶ σὺν ὄργων· τὸν οἶκον ἐξεταζόντων· τοῦτο
καὶ τῶν παρόντων· οἶνος γὰρ οἶκος, μισθὸν ἀσπα-

φυγὴν βουλόμενος τῶν σφαγῶν ἐκείνοις ἐχρήσατο τοῖς λόγοις. ἵνα φάρμακον πάντες παραγένωνται. ἵνα δὲ μηδὲ τῶν ἱερέων μεταλάβητε τιμωρίας. ὡς ἀναξίους ὄντας τῆς ἑορτῆς. ὄχλαι θῶσι προστάξαν. ἢ θοῦτο μόνους ἐκείνους καὶ τοὺς ἅπαντας καὶ τοῦ βαλανείου τῶν ἡλίων ἐν ἡμέρᾳ. καὶ τὰ ἀποικίζεσθαι. καὶ σὺν ἀνωφόλων ὡς τῶν γυμνῶν τοῦ ἡλίου ἐνδύρωσι. τὰς δὲ λιχηρύσας δαμάλεις, ἀφωνοκτύλεας. βασιλεῖ τοῦ τοῦ βαλανείου πεσουμόρους.

λίνος χαρίεντα τοῖς ἐκείνοις ἀνάλεσεν.

(ϗ) Σοὶ σεβὴς καὶ τύραννικὴ, ἅπαν τὸ γλῶσσον τοῦ δαῦ ὡς οὐαβὲς ἐκκόψαι περίζουσι βουλῇ. ἵνα δὲ τὸ λημμένη τῆς δωρεᾶς. ἐκπαγοῦ τοῦ λαῦ τῶν οἳ ἀλαβάν. ἀλλὰ πάντα σφῶν ἐθνῶν οὐκ ἀπὸ τῆς παρεσπόλασιν ἄν θῆς, τῇ βασιλικῇ τῶν ὁραλικῶν ἀναμίγμασι φύλων. καὶ τοῦ ἰωδαὲ τὸν σφῶν τὰ τοῦ ὁρέα. χῆμα τῶν ἰσαβὲ. τοῦ ἰωράμ. τῶν θυγατέρα. ἵνα φύλαχθῇ τοῦ βασιλικοῦ πῶν πορ' μολὲς ὁ σωτὴρ. αὐλὴ καὶ γὰρ ὄρωσα τὸ βασιλικὸν ἀναιρούμενον γλῶς, ἐκλέψασα ἐκ μέσου τοῦ αὐλοφόνων ὡς. καὶ σὺν τέχνῃ σὺν δυσὶ τροφοῦσα. καὶ ἓξ μῶν ἓν τῇ καλύπτρᾳ σὺν δυσὶ τοῦ σὰ τῶν βασιλικῶν ἀφῶν τοῦ. σὺν ἓξ οὖν ἓν τῷ ὁ πάντα φος ἀρχόρους τῶν βασ, ἵστε βασιλεῖ ἐπανηγάγετο.

ἐκστοῦ τάχος λίνας κλαῦσ.

Τοῦτο μὲν οὖν τῶν παραδεχόντων τὸ βασ̄.
χορῶν μὲν γάρ οἱ παραδέχοντες· ῥᾴσιμοι δέ, οἱ λαοὶ
οἱ φόροι. Τούτους δὲ χῆνας λέγων, τοὺς μὲν ἐκ μάλου
φύλακας τοὺς ἐκ τοῦ οἴκου. Τοὺς δὲ τῶν φθονούντων
θύρας. Τοὺς δὲ τῶν πυλῶν τῶν ᾅδου κλ :~
Ἤτοι μαίνῃ τὸ φύλακας τῶν φυλῶν τοῦ οἴκου
μεσίας :~
Τὸ μεσίας οἱ λοιποὶ ἑρμηνεύουσιν, ἀπὸ διαφορᾶς
ῥημάτων· τοῦτ' ἔστιμεταπαύσεις φυλῶν· ὥστε μηδὲ
μίαν γωνίαν βλάπτων ἐντῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ· τὸ δὲ
δόχμους λέγει, ἀντὶ τοῦ λοξοὺς ἐστέ, καὶ ἐγὼ δὲ κύριοι
πανοῖ φύλακας τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· καὶ τοῦ τοῦ βασ̄.
ἐκ μάλου δὲ τοὺς λαοὺς τὰς μαχαιροφόρους φησὶ
τοῦ βασ̄ φρουροῦ· τὸ δὲ ἐσορχόμενος ἐστὶν ἀφανιζόμενος
ἀπὸ φαντασίας τῶν παραλειπομένων βίβλων οὕτω
ἔχον· ἐσπερουόμενος ἐστὶ τοῦ οἴκου ἀποφαντασίαν·
οὕτως δὲ καὶ ὁ ἴασον προσέθηκε· τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ὠμοῦ
τοῦ οἴκου τῆς δόξης ἕως τῆς ὠμοίας τοῦ οἴκου τῆς ἀγίας δ̄,
δηλοῖ ὡς μόνου οἰκοδομήματα ποικίλα τὰ
κρύπτα ἔχουσι μεμιμένα τοῦ οἴκου· καὶ ἐν μέσῳ ὄντα
τοῦ βασ̄, ἐφρούρουν· ὅθεν στάσεις ὅπλοφορῶν
ἐξωθεν τοὺς θύρας παρομοιοῦσι πύχω :~
Ἤτοι ἐν ὅλῳ καὶ πᾶν τοῦ τὸ ἁγίασμα καὶ τὸ
μαρ̄ :~
Ἡ βίβλος τῶν παραλειπομένων οὕτως ἔχει· ὡσανεὶ
ἐπαύλου τοῦ τόκου τὸ μαρτύριον· καὶ ἐβασίλευσε

αὐτοῦ. καὶ ἐχρίσθη αὐτόν, Ἰωδαὲ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν μετὰ τῶν βασιλέων ἐν πόλει Δαυίδ· ὅτι τὸ μὲν ἅγιασμα
χρίσμα ἐκάλεσε, μαρτύριον δὲ τὸν βασιλικὸν στέφα-
νον· ὡς τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς· ἢ ὡς ὅμοιον δὲ τῷ τῶ
ρανὶ δι' ὃ φησὶν ὀνομάζειν τὸ σὰν τῇ δίκῃ τῆς γο-
θολίας προνοίᾳ. ὅτι τῶν ὑπογόνων βασιλικὰ τὰ
θεοσαμβών, καὶ τῶν ἀθετηθέντων δὲ ξόρηξα καὶ ἀβόη-
σε. ἢ ὡς μεσοποιὸς ὁ μός. ἀπὸ τοῖς ἐκατονταέτ-
ει ἐκέλευσεν ὀθφῶτα τοὺς ὁρισμοὺς ἐξωτῶν ὁρισμῶν ἀνεῖδε
αὐτῷ τοὺς ἐβόλων· καὶ τὰ θεοδὲ, ἐμὲν τὸν βασιλέ-
ως βίβλος ὄξωθεν τὸν οἰκοδομῆσαι ἐχθ· τὸ δὲ παρα-
λειπομένων ἐν τοῖς τοῦ οἴκου·

πρὸς τοὺς ἐν τῷ· ὅτι δὲ τῶν Ἰωδαὲ ὁρισμοὺς ἀ-
θέτησαν· ἀναμίσουν κύ· καὶ ἀναμίσουν τοὺς λα-
οὺς θεοῦ :-

Ἰωδαὲ θέτησαν ἀλλαχοῦ, οἷα πολεμικὰ τάξεσιν
θέτησαν φρήμασιν. καὶ ὅροις καὶ νόμοις καὶ τῷ
τῷ καὶ τῷ λαῷ· ὡς τὸ μόνοι τῶν δουλεύειν.
καὶ καθ' αὐτοὺς αὐτοὺς πολιθέτησαν νόμους. ὅθεν
ὀνίνη οἱ δι' ἀσωλος ὁ λαβὴς· καὶ ἡ ἱστορία θέτη-
σαν. ἐπὶ μὲν γὰρ φησὶν Ἰωνάς, τὸ δὲ τὰς ἐν ταῖς ἐπου-
σαις τὰς ἡμέρας αἷς ἐφώνιζεν αὐτοὺς Ἰωδαὲ,
ὁ ἱστορία. τὸ δὲ αὐτὸ λέγει καὶ τοὺς βασῦ καὶ τοὺς λα-
οὺς ὁ ἱστοριογράφος ἐθέτησαν. ἐπὶ μὲν γὰρ, τῶν
τῶν ἐβόλων γὰρ ἀπέστησαν. ὡς ὁλαὸς ἐθύετ' ἐ
ζον καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς μετεώροις. ὅτι μὴ δὲ νῦν,

μὴ τῶν φονευόντων αὐτοῖς θεῶν εἰς τὸ μὴ μεμφεσθαι
λαρφαν· ἀλλὰ περὶ τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου ἐξω τοῦ θεῖ
νε ἀγγελικῆς μέλλω θεσπίζειν:~

Τί ἐστιν ἀγγέλου σωτῆρος ἀνθρώπου ἀγγέλου
σωτῆρος ψυχῶν:~

Τοῦτον τὸν νῶτον, τὸ δὲ δρυμὸν ἐρημωθήσεται
λοιμῷ καὶ λιμῷ προσέταξε γὰρ ὁ κύριος, αὐτοὺς
ὑπισχνουμένους τῷ ὑπὲρ αὐτῶν λιμῷ προσφέ-
ρειν τῷ θεῷ, πόσους οἴκους πρόσφατα δύνα-
μένους τοίνυν ὀρεσίλοφους ἅπαντας πρὸς
φορόμους ἀγγέλους· τοὺς ἱερέας νομίζεσθαι·
καὶ αὐτοὺς πολέσθαι τῶν προσφερουσῶν θεραπεῖαν
τοῦ θεοῦ νεώ· τοῦτο γὰρ λέγει· αὐτοὶ κρατήσουσι
τὸ βασιλικὸν οἰκοῦσι· βασιλικὸν καλεῖ τὸν ἐνέφθα
μένων τόπων ἢ λίθων ἢ ξύλων θεραπείαν· ἢ δὲ
τὸν παρὰ προμάχων βίβλου αὐτοῦ, πολιτῶν τὸ βα
σιλικὸν ἐποίησαν τὸν οἶκον λέγει· καὶ πάλιν τὸν
θεραπεῦσαι τὸν οἶκον:~

πῶς νοητέον· καὶ μετὰ μικρὸν, κε καὶ ὠπτῆρ
αὐτοὺς, ὁ δὲ τῶν λαθόντων πρὸς ἀβραὰμ
καὶ ἰσαὰκ, καὶ ἰακώβ:~

ωαλχας ὁ τοῦ ἰησοῦ ὑὸς, ὁ τῶν· τ· φύλων κλῆρος
ἀλαρφαν ἀποκλίνας· κοινωνὸν ἔχων τὸν λαὸν τῆς
τῶν φύλων λαρφας σήκας τοίνυν αὐτοὺς ὁ θεὸς
πραπόμπος· τὸ ἀζαὴλ παρέδωκεν· ὄνυχρο
τουνβασοὺρίας ἐλιοναῖος ὁμιλίας· πλὴν τὰ

ὀξύχιμος δὲ καρῦα. ὅτι δὲ πεφροντίκασι τοῦ ὅλου
θρου οὐκ ἐμελλεν ἐμποδὼν ἔσεσθαι. τ. φύλαξ.
γ' τῶν γὰρ ἀστοὺς ἀναλῶσαι ὡς ἱππέας μὲν αὐτῶν
ὄντων ἐφθάσαν. ν ἅρματα δὲ τ. καὶ πεζοὺς
δὲ μυρίους. πολίτους δὲ πολλαπλασίους ρ' ἐχθρῶν
δὲ μυρίους. ἀνῆκεν ἐφ' ἑαυτοὺς ὁ θ'.
καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν ἀπολέσωσι πόλεις. ταύτῃ δὲ
καλεῖσθαι μετάμ. τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τῆς οἰκείας
ἐς οἰκείαν μεταβολῆς.

Ὅτι πολλὰ βλάπτει μεμνῆσθαι τῶν ἐπ' ἀλλήλους κακῶν.

Ὀργὴν ἔπαυσε τοῖς λόγοις. ὡς ἔσωσι ὀργὴν
προῆκεν. δὲ καὶ χάριν, καὶ τέχνην ἐμηχανήσα-
το. καὶ πεφράσθαι τοῦτο βέλος. τὸ
βαθὺ δὲ αὐτοῦ μάτος ἀφῆκεν πρὸ ἐφ' ἑαυτοῦ πρῶ
τον φθάσας βέλος σῴζεσθαι. καὶ βέλος σῴζε
σθαι. καὶ παραξ ἐς οὐρίαν ἐναφῆκε. ἕως ἔτω
τὰς. ἐπεὶ δὲ ῥᾳδίως ἐξέπεμψεν. ἠχθέσθη
δὲ λίαν πεφύτης. ὡς δὲ ἐς τὴν οὐρίας μόνωνυκ
τωρεύσης ὅλης πεφύτης καὶ τελευτήσας ἐννυκ
ἀνὴρ ἐν τῷ πελάσαντα ἵνα καὶ αὐτὸ μάθῃ τὸ
σῶμα. ὡς δὲ πλησίαντος δὲ ἔδεσε κἀκεῖνος τὴν
χάριν ἐδέξατο.

Ὅτι καὶ ἡ παραβολὴ
τοῦ ἀνὴρ καὶ τῆς γυναικὸς.

Ἀμμωσάς τῶν δουμαίων πολέμου νόμῳ πρὸς
ἡμῶν καὶ τὰς τυνησίους καὶ τὸν ἐκεῖνον
ἐς μάχῃ προυκαλέσατο καὶ. ἀνὴρ δὲ αὐτῷ

δήλωσεν· ὡς ὁ ἀκάνθης πόρος ὁ δηλήλυθεν· καὶ
ἐπιμίγνυσθαι τῷ πεδιάδι ἄνω. τὸν δὲ πορίτην
λάμυρ γινόμενον λίθον, τὰ θηρία δηλητήρια τὰ σωμα-
τοῦντα τοῦ ἄκανθα πάσης ἀφίστησιν· διὰ δὲ τούτου
τοῦ λίθου, ἀπάλοιφον μὲν ἑαυτοῦ τὴν πόρον τοῦ λί-
θου ἀνδρὸς, τὸν ἄκανθα· τοῦτο γὰρ δηλοῖ, τὰ δέξης
, τὰ ταξας γὰρ φῶ· ἐπὶ τὰ ξας τῷ ἰδουμαίαν.
, καὶ θύρησιν καρδίας σου λίβα φῶλα· σὺν δέ ἀθῶ·
, καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου· καὶ ἐν τῇ ἐρίζῃς ἐν
, καινᾷ· καὶ πρωῒ σὺ καὶ ὁδοῦ σας μετὰ σοῦ· αὕτη
δὲ ἡ πρόταγμα σαλαζονικὴ μὴ· σύμφορον δὲ
ὡς τὸ τέλος εἶδε ξε· μὴ πάθῃς γὰρ ὁ λιμοῖας πα-
ρεταλ ξαν ομὲν, ἢ πληθὴς δὲ καὶ ὁ ρῖα λως γινόμενος.
ἡ δὲ ταλ δὲ τοῦ πελάγους ἐστὶ τὸ πολὺ τὸ βασιλι-
κὸν ἀναλίσκεται. ὅθεν τὸν ὁρόσον λύμενον γινόμενος
ἐμφατὲ ῦ τὸν χῆς τῶν πορφύρων, καὶ πλύναι.
καὶ τοῖς θέοις θησαυροῖς καὶ τοῖς βασιλικοῖς σύλη-
σας ἀνέσφηξεν· ἔλαφος δὲ καὶ τοῖς ἡδοῖς τῶν λι-
μνίξοων τῶν βορβορύγματων. τουτέστι, τοῖς τῶν φο-
δωρύμων θεῶν ὁρμίας. · πῶς πόλις ἁλῶναι :·
Νῦν ὀνομάζουσιν ἁλῶναι· καὶ ταῦτα δὲ ἐν τῷ σώμα-
τι τοῦ ἄρξαντος κόλπου· οὐ δὲ ῦ θρᾶν πεδοδρόμου
σῖθάλασσαν. τῶν δὲ ἐν τῆς βασιλείας ἡμῶν
πεφυτίαν· ἐχόρομεν ἐν τῷ ἱ τοῦ ἰωνᾶ. τὰ-
γάφη παλαιῶν ἡ μόνα· ἵνα καὶ σύνεγραπτὸ
τοῦ χάλιν γ σωμάγραψα πεφῆ·

Ἐλαλήσας ὁ ἅγιος ὁ βασιλεὺς ἡμῶν :-

Ἀφέστηκαν τὰ πάλαι τοῦ τοῦ τῶν παραπομπῶν ἡ
ὁδὸς ἐκ βίβλου· ἐκφανῶ σοι ἐν ὁρμῇ ὁδεύοντας ζῶ
φάνας, τῶν ἀετίαν ὁρῶ ὁμῶ· τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἐν οἴκῳ
ἀφροσύνης, πρὸ φῦ, οἱ λοιποὶ ἐκ δὲ ὁδὸν πάλαι· τοῦ
τὴν εἴσοδον ἐν θαλάμῳ τοῦ δὲ νὸς ὁρμῶμος· ἴδωμεν
δὲ τῶν βασῶν, ἰδοὺ θαμ, ὃ τοῦ τοῦ υἱὸς πάλαι β καὶ Ν
τοῦ ὀζίου βασιλεύοντος ἔτη· καὶ τοῦ πρὸς ἡγουμέ
νους, αὐτὸς τῆς βασιλείας ἐγκαίνια τὸν κληρονόμος·
καὶ τῆς μιᾶς ἄπης ἀφροσύνας, τὸν λαὸν ἐκ δὲ ὁδὸν ἀ·
καὶ τοῦ θεοῦ νικῶ τῶν τοῦ χωτῶν ὑπηκόων εἰσοδού-
μενον, τὸν ἐξ οὐκ ἐν χωτῶν ἀφημίαν· τῶν γὰρ ἐν
τοῖς ὑπηκόοις καλοῖς γνώπασιν· ἀχαζὸν ὃ τοῦ γ
τοῦ υἱὸς τῆς τῆς δυσσεβοῦς τοῦ βὸν εἰνάμων ἀ
τοῦ πρῶτος τῶν ἀφροσύνας :-

πῶς γοῦν τὸν, τὸ δὴ μῶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν
πυρί :-

μὴ ἴδωσι πρόσφυγες· καὶ τὸν ὃν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ, ὃ λθ
καὶ τῶν ἐκ τῶν βασῶν· εἰ ὧδε οἶδα, τὸ μὴ χρῖσι μῶν
φθάσαντες τῆς πλάνης ὁδοῦ· τὸν δὲ τοῦ ἀνὶ πλανᾶν,
ὁδὸν γὰρ ἐν οἷς πόλεσιν· ἅπαξ τοῦ τοῦς· ἐν ταῖς
πλατείαις ἀπομνήμας πύρας· καὶ ταῦτας· ἵνας
τοὺς ἀναμνήσεις καὶ τοὺς ὄντας· γὰρ μόνον τοὺς
ἀνὰ καὶ αὐθρας· τὰ δὲ ἐκ βρέφη· περὶ τῶν μῶν
φορὰ μῶν δὲ διὰ τῆς φωτὸς, ἐ δὲ μὲν δὲ ἀπὸ δοπίας
μὲς ἀναμνήσεις καὶ θαρσῆσις ταύτην οἶδα, καὶ τοῦ χάζ,

γιζ συνάφειαν τῶν κατηγοριῶν κ
λίνη τὸ θυσιαστήριον ἡ πάλαξ συνόλαξ. οἱ δὲ
δύο θυμιατήρια ἐν ᾧ θυμιῶσι.
γ καὶ μὰ αὐτῶν τὸ σύνολον θεῶ. ἀντὶ τῆς ἐν τῇ
ψυσιωνύμων θεῶν. τοῦτο γὰρ ἦν τὸν παραπτερωμένον
, ἀνὶ πλατυβίβλος. λέγει δὲ οὕτως. καὶ περιέθη-
, κεν ἄχας ἀπροσώπους ἀπὸ τοῦ κῶ. καὶ ἐφ ὧν ὁ βασι-
, λεὺς ἄχας. ζητήσω τοὺς θεοὺς δαμασκηνοὺς τοὺς τῶν τοιούτω-
, μεν. καὶ ἐφ ὃν ὁ λεὼς θεοὶ βασιλέως συρίας. καὶ εἰς
, χωσοῦν, αὐτοῖς τοίνυν θύσω καὶ ἀνθ ἡμῶν ἡττωμένοι
, μου. καὶ τὰ δόξης δὲ τοῦ θεοῦ λῆ. καὶ ἀποίησον
, ἄχας τὰ ἐνοίκων. καὶ ἐποίησεν ἀυτῶ θυσιαστή-
, ριον, ἐν παρεμβολῇ ἐν ἱερουσαλήμ, ταῦτα καὶ τοῦτο
, ἀπὸ λουθαλιπράπλατο. καὶ αὐτῶν δὲ ἐν βασιλεῖ
, κυρίβλης τοῦτο ἐστὶν ἐπορεύθη γὰρ φησὶν ὁ βασιλεὺς
, ἄχας. ἐς συναντῆσαι τῶ θεγλαφαλασὰρ. βασι-
, λεῖ συρίων ἐς δαμασκόν. καὶ ἐφ δὲ τὸ θυσιαστήριον τὸ,
, ἐν δαμασκῷ. καὶ ἀποίησεν ὁ βασιλεὺς ἄχας πρὸς
, ὐρίαν τὸν ἱερέα, τὸ μίδρον καὶ τὸ ὁμοίωσιν. καὶ
, τὸν ἀρχιθεῶν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ. αὐτὸ
, καὶ χαλκοῦν καὶ τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον ὃ ἐν χαλκῶν καὶ ἐποίησε
, σεν μετὰ θεῶν. ὃ δὲ καὶ βραδύνει χαλκὸν ἀπὸ τῆς δόξης
, δὲ δόσεως. σωσὶ γὰρ φησὶν ὁ βασιλεὺς ἄχας,
τὰ οὐκ ἀδόματα συνεχούσθη. καὶ μετρον ἀπὸ
πᾶν σὺν τὸν χουτῆρα. ἀτὰρ δὲ καὶ ὁ θρανὰ
δρὰν σὺν γὰρ βασιλέων τὸν θρανον. ἔνδον ἐνῶ

φάναι αὐτὸ μετέθηκε. τὴν δὲ ὁδὸν σταδίων ἑξακοσίων ἀπὸ
βόλων πολούμενος. καὶ τοῦτο δηλοῖ μᾶς, ἡ ἱστορία
ὠδήλωσεν. ὡς ἀφ' ἁμάξης ὁ ἀνὴρ ὁ ψ, ἐναγὼ-
σθωκαὶ ὠθωμ. μανιακὸν, ὅλως ἁρμόσαι οἱ λοιποὶ!:-
λιθίνην ἀπὸ πύργου φυλακτοῦ τῶν ἐωσπό-
λεως, ὀχυρᾶς:.
ἐν ταυτὶ τὸ πωφησὶ βωμοὺς τοῖς δαίμοσιν ὠκοδό-
μησε. καὶ γὰρ μόνον ἐν πόλεσι καὶ κώμαις. ἀλλὰ
καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν ὁδὸν πύργοις. ἐν οἷς ὀλίγοι λί-
θινες φωθασὶ φρύκτωρ δν. ἐν τῶ θασὶ ὑψηλὰ, τὰ
τυμπάνων φόλλων ἐκάλουν. ὠκοδόμησαν
γὰρ φὴ ἐν αὐτοῖς ὑψηλά. ἐν πάσαις τὰς πόλεσιν
αὐτῶν. καὶ ἐστήλωσαν ἐν αὐτοῖς ἱππικὰς, καὶ ἄλ-
ἐν ταυτὶ βουνῶ ὑψηλῶ. καὶ ὑποκάτω ταν τὸς
ξύλου ἀλοσώδους. καὶ ἐθυμίων ἐκ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
καθὼς τὰ ἔθνη ἀπὸ πάντων ἀπεκρίθησαν τοῦ αὐτῶν.
κοινωνοὺς δὲ οἱ μαὶ φρῆναι τὰς πρὸς τὰ ἔθνη συμφω-
νίας. καὶ τοὺς ἐξεκίνουν ὁρμωμένους. καὶ δηλα-
ξαντας τὰς ἀφορμὰς τοὺς νόμους. τοῦτο γὰρ αἰνίτ-
ται τὰ ὀξῆ. καὶ πρὸ κοινωνοὺς καὶ πρὸξαν φορ
γῆ τοὺς. καὶ ἐλάβοσαν τοῖς φόλλοις, οἷς φασὶ
αὐτοῖς, γ φασὶ ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦτο ταν ταχοῦ δὲ οἱ
λοιποί, τὸ λόγος ἀναφώνησιν μνημονεύουσι. δηλοῖ
δὲ τοῦτο τὸ ἀναβάλλω. ἢ τὸ ἀφορμῶ. ὃ δὲ ἐκ πο
λὺ ἀφοῦσι τὰς μεγίστας ὠνάσμασι τοῦ πεφρικότας
ἵνα δὲ μὴ τὸ ἐς ἀπολὺ πεφόρηκεν ἡ. τὸ τῆς ἀ

ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῆς κατ' αἴγυπτον, καὶ
τὸ πρεσβυτέριον ἐλύμωνος λέγω, ἀνηκοΐας
τῆς ἰουδαϊκῆς ἀπόστασίαν ἔφη
οὕτως· καὶ γεγόνασι, καὶ αὐτὸς οὐκ ἐφύλαξε
ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπρολύθη ἐν
τοῖς δικαιώμασι τοῦ τοιούτου ἔτους, οἷς ἐπροίησε· καὶ
ἐποίησαν τὰ τοιαῦτα ὀξέως· ὀλίγος δὲ χρόνος ἔστορον
τῶν βασιλέων σωκγράφηκε βίβλος· ἐκ τῶν
τῶν προφητῶν καθ' ἕκαστον συγγραφέντων καιρόν,
τὸ δὲ τὸ χωρίον δηλοῖ· ἀποικίαν γὰρ φησὶ γῆς, ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτοῦ ἐς ἀπωρίους, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
καὶ τοῦτο προλαμβάνει φρονῶ τὸ ἱστορικὸν συγγρα-
φέως· ἐσήμαξε, καὶ κατὰ τοὺς νῦν καλουμένους σα-
μαρίτας· ὅθεν τιμωρίαν ἔσχε, καὶ ὅπως τὸν μω-
σαϊκὸν φυλάττειν ἠναγκάσθη νόμον· ὑπὸ γὰρ τῶν
θηρίων ἀναλισκόμενοι, ἐκ θεοῦ τὸν λιμὸν τῶν
ὀρανῶν αὐτοῖς ἱερέων ἀποσταλῶσι· ἵνα οὗτος
αὐτοὺς ἐκπαιδεύσῃ τοῦ θεοῦ τῆς γῆς τὸν νόμον, τῆς ὑπὲ
κεμένης χώρας ἀλαθορῶν· ὑπὸ παζουαῖ, μέχρι
κόπτειν τῶν θεῶν τῶν ὄλων· ἀπόμως καὶ τοὺς ἱερεῖς
ἀποσταλέντος· καὶ τοὺν νόμους διδάσκουσι, τοὺς τῶν φυ-
αὐτοὶ ἐφοβοῦντο· καὶ τοῖς θεοῖς δὲ αὐτῶν ἐλάτρευον,
καὶ τὰ ἔθνη τῶν ἐθνῶν· ὅθεν ἀπώκισαν αὐτοὺς
ἐκεῖθεν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· γέγραπται ἐποίουν
καὶ τὰ ἔθνη αὐτῶν τὰ ἀπ' ἀρχῆς· ταῦτα περὶ τῶν
σαμαρειτῶν εἰρηκώς, ἐπὶ τοὺς ἰουδαμαίους φυλ-

καὶ τοὺς ἐκεῖ ἀνιστάμενον. ὡς ἐν τῇ πολιτ-
τῶν ὅλων τὰ θραπευτικὰ τῶν. γ γάρ μόνους τὰς
τέχνας σωματικὰς καὶ τὰ ἀγοραῖα σωματικὰ, ἀναλογ-
τοῖς ἄλλοις ὄφεσιν ὀνόμασας μισοῦς, καὶ κολά-
σαν γὰρ ἵνα προσκωπτῇ ἀλλ' ἵνα προτυπώσῃ τὸ
σῶν πάθος. τούτῳ φησὶν ὅλας θυμιάσωσι τε-
λεταῖς. καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς, ἐλθεῖν. τοῦτο δὲ ἐν,
τῶν ἐν ἔρασκῶν ὀνομάτων ὁρμώμενος ἀκάθαρτον οὖ-
χαλκῆ αὐλὴ οἰδέλφοι, ἐὰν ἁρμόσωσαν. ἐν
δὲ ἐνοῦμαι καὶ τοὺς ὄφεις, ἀφ' ἑαυτῶν
ἀνερωτᾶν, ἐὰν νοῖς ὀνομάζεσθαι :·

Τί ἐστὶν ὃ τὸ τεῖχος τριῶν ἑτῶν :-

Τριάτῳ φησὶ εἶναι, ἐν τῇ ἡσαΐᾳ, καὶ τὴν χεν πολι-
ορκίαν :· Τί δὴ πολλὰ, ὥρα σωθῆν. ἐν ὃν
ναχωρεῖν· ὀλιζωρίας τοῦτο ἔχειν :-

Μαχᾶ ὁ πὴρ αὐτοῦ. τοῦ θυμιαφλαστοῦ ἐν ἡσοῦ μαχῇ
κατὰ τῶν θυρῶν καλύσας, φόρου τὰ τοῦτο ἔχει-
ν. τοῦτο ἐνὸς δι' ἐκ παρέχων· ὀλιζωρίας,
τὸν ἐν τῷ κόσμου χαλκοῦ ἔτος· τῶν δὲ στρατιᾶν θε
σαρκὸς, ὥσ' ὑπέρχειν· καὶ ἔσωκα τ τὰ
τὰ χρυσοῦ· τοσοῦτον γὰρ ὁ ἀσυδιασμὸν παρέχ'
ἐκάλεσαν :· Τί δὴ πολλὰ, τὸ θεῖον θρᾶ πολὺν
ποιοῦσαν ζῶν, ἐκ τῶν ἰδρῶν χρημάτων παρα-
σχεῖν φόρον :·

Ὀνυξηρκοῦσι βασιλικοὶ θησαυροί. ἔθος οὖν
ἐν ταῖς τοιαύταις ἀναλγησίαις, καὶ τοὺς ἰδρῶτας

σαν ροὶς δαπανᾶν καὶ πάλιν αὐτοὺς ἐκ τῶν πο-
λεμίων ἀναπληροῦν· ἢ ἀναγκασθέντας ἀφεῖναι
σε, καὶ τὰς πύλας χωνεῦσαι τὰς χρυσᾶς αἳ οὖσι τοῖς
πολεμικοῖς καὶ τοὺς τροφεῖς ὧν ἦσαν θυρῶν· τούτων
γὰρ ἐσηρτημένα σοι μηχανήματα· ἵνα μὴ πολεμῶ
κρατήσας ὅσα ναχρήσῃ, καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῶν πρὸ
ἐκπώσεων· καὶ σὺ τὰ θεὰ πάλιν ἀποδώσων· ὅτι τὼ
Ἱστριανοὶ πρεσβεύσαντε, ὅτι γῆ μόνου τὰ τῶν Ἑλλήνων
ὕψηλα ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ θεοῦ ὄν-
ὅλων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις τὰ δόμοι θύειν·
ἐὰν γὰρ φθάσῃ τὸ φῆ πρῶς· ὡς τοῖν τοῦ θεοῦ ἡμῶν τε
καὶ σοῦ ἐχθροῖν, τὰ ἐξ ἐπιστολῆς ἀπειλήσαντα τὰ ὑ-
ψηλὰ αὐτοῦ· καὶ τὰ θύειν αὐτοῦ· λαῶν πρὸς
πωποτε ἐνίκησεν· καὶ ταῦτα εἰκῆ σὺ ῥαψῳδεῖς,
ἐβραῖος ὢν οἵ μηπρὸς ἐκείνους αὐτομολήσας
ἢ καὶ ὀξανδραποδισθεὶς ἢ ὅπως ἀπαχθεὶς
καὶ ὡς οὗτοι ἀνδρεῖος τοῖς ἀστυρίοις τῶν στρατηγῶν
θαρρηθεὶς· τῇ γὰρ ἐβραΐδι φωνῇ χρωμένους ἐπὶ
στρατοῖς χ[ρ]ῶ· αὐτοὶ καὶ γῶν αὐτὸν καὶ οἱ ἄρχοντες στα-
λεχθῆναι συρίστὶ θαρρεῖν κάλεσαν· ὡς τεμένγω-
ναι τοῦ λαοῦ τὰ κελεύμενα· ἐκείνους δὲ μαθόντας τὸν
τοὺς ἄρχοντας· τὸν τοῦ λαοῦ ἐπαίδευ· ξυνελο-
μένων τῇ ἐβραίων φωνῇ χρωμένους· τὰς δυσα-
βδελύκτους βλασφημίας ἐκ τοῦ στόματος· τοῖς φο-
νεῦσι θεοῖς τοῦ ληστοῦ ἀπενεγκάσας θυ, ἀπὸ
σφάττα τοὺς βασιλεῖς· ἢ τὸ σταλαῖς ἐκείνου

βλασφημίας. ἀναπεφανερωμένη καὶ σαλπρῦα·
καὶ σάκκον αὐτῷ σπου. καὶ τὸ περιφέρεσθαι σάκκον
γυναῖκα πρεσβυτέρων βόχθον. ἀξίαλλα
σασὲ αὐτοῦ καὶ ταφήματα. μὴ ἀγαφὲ μὴ λί
ψεως καὶ ὀνειδισμοῦ. καὶ ἐλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ
μὴ μὲ ἀὐτῆ. ὅλη ἦλθον οἱ υἱοί, ὡς ὠδῖνων. καὶ
δὲ κάστιν ἰσχὺς τῇ τικτούσῃ. ἐμπεπράμεθα φησί
καὶ ἐξαπεστάλημεθα ἐξ ὑμῶν ὡναρρήτων ἐκείνων
βλασφημιῶν ἀνούσῃς. καλῶσαι δὲ τοὺς ἀν
θρώπους ἐκείνους τοὺς σὺν αὐτοῖς οὐσωμαλμφα. ὅτ
ἵνα θῶμεν τὸν βλασφημιῶν ἐκείνων ἀπηκοότα
σταστῶν, σὺν αὐτοῖς ἀνοσίοις, ὡς οὐκ ἔστιν·
ὡς τῶν καλουμένων θεῶν. παραυτίκα δὲ τῶν μὴ
τέρων ὀξάλμως ὁ φιλάνθρωπος θς, ἀπεσκέδασ θν
μᾶς τὸν λαὸν ἰουδαϊκὴ φησὶ γραφὴ τὸν αὐτοῦ.
καὶ ἀνούσταν αὐτῷ πονηράν. καὶ ἀπεστράφη δὲ
ὡς τῶν χαρὰν αὐτοῦ. καὶ ὡς ἀναλάβῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς
φαίδ, ἐν τῇ ἀὐτῶν τὸ, ἐν δὲ τῷ ἰωὴλ γραφῇ τὸν
ἐναὐτῷ, τῶν δλίαν οἱ μεγάλων. καὶ λέγει δὲ
ἀπὸ σολυς οὕτως εἶφη. γλῶσσαν ἐδώκαμεν ἡμῖν τὸν
σάλπιγγας. ἐκδέξασθε πέρραν, ἐν δὲ τῷ λοιπῷ
δέξασθε. φήμη γὰρ θρῦλλη σθέσαν ὡς τῶν ἀπὸ
ὁπλων ὄρασιλαὶ ἐπεστάθησαν, σθόας ὁσυνα
χηρᾶμ, ὑπὸ χαρναῦ. τῶν πᾶς δὲ διαβάσεως
ἀπεστάλας ἐπὶ σολυ. ἀναβαίνω ὁ ἐφώτα
ὑς βασὶ, ἀναπτύξας ἐπὶ ψαλμῷ. τῶν φαλμὰ

9. N. 4. Reg. cap. 19.

2. ad Timoth. 2tm.

οἱ ἀνικάτω. προσευνόχαφωνῶ. κὴ πᾶν τὸ
πρόβατον ἐπὶ τὴν γῆν. ὅκαθήμενος ἐπὶ τὸν χερουβὶμ,
οὗ τὸ θέμενον ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς. οὗ
ἐπρίησας τὸν υἱὸν σου κὴ τὸν μονογενῆ. ὃς μόνος ἐφηύρε
πονομάζουσιν ἵνα σῶν προβάτων σῶν ἀνικάτων. ἐμοὶ
σὺ μόνον οἱ δὲ θεοὶ ποιήσωσιν ἀπάντων. κλίνον κὴ
τὸ οἶκος σου κὴ ἀκουσόμεθα. ἀνοίξον τοὺς ὀφθαλ
μούς σου κὴ ἴδε κὴ ἄκουσον τῶν λόγων σου ἀναχω-
ρήσωμεν βασιλεῖς ἀσσυρίων. οὐκ ἀπέστελεν υἱοὶ
ζῶν θεοῦ ζῶντος. τὸ δὲ κήρυγμα κὴ ἄκουσον ἀνίνωσκόμε-
νοι μετὰ μιᾶς ἀσχολίας ἀνέβοων. ἐπλήθη
γὴ κὴ ἐρήμωσαν βασιλεῖς ἀσσυρίων, τὰ θηρία
τῶν γῶν αὐτῶν. κὴ ὅλως κατοικοῦσιν θῆρες αὐτῶν, θέσθε
τοῦρ. ἐγὼ γὰρ εἰμὶ θεοὶ ἀλλ' ὁρίζαχρῶν ἀνῶν. ξύλα
κὴ λίθοι. κὴ ἀπόλεσαν αὐτούς. διὸ τοῦτο φιλῶ ἐκεῖνος
σὺν θεὸς ἀληθινὸν αὐτόν. σὺ θεὸς γὰρ εἶ μόνος θεὸς
σὺν γνῶν τῶν θεῶν. ἀπὸ τὸ πρᾶμα φιλῶ σάσθε.
ὁ θεὸς διαφόρου, ἀληθινός θεῦ, κὴ ψευδεῖς.
ἀπὸ λάβοιμαι, τὰ αὐτὰ λέγει τοὺ προφήτου Ἡσα-
ΐαν. κὰκ νοῦ γὰρ ἐρημωθῶν, τὰ τὰ ἀνέπτυξα.
ζωὴ δὲ τοῦ νῦν ὁρᾶ. ὡς τὸ ἴκελφαν ὅλκασός τῆς
ὀξάλμως. νῦν τὸ ἀναλαβὲ, ὡς τὸ κὴ ὅλκα
μυριάδας τῶν ἀσσυρίων κὴ πεντακισχιλίους,
ὧν ἀπὸ τὸ παρέπεμψε. ὅλοι συναχρήσε,
τὸν θεὸν αὐτοῦ διὰ φύγῃ. ἵνα πᾶς ὄμνυσι, ὅσοι
τοῦ θεῦ ζῶντος διὰ τῶν ὀμνύειν. οὐθὲς δὲ παρὰ τὸ

παίδων, ἐὰν ξαλῶ τὸν δικαίαν ὀφθαλμόν· ὑπὲρ δὲ γὰρ
κατὰ τοῦ πεπονηρευμένου ἔστησεν· ὑπὸ τῶν φώτων,
ὑπὲρ μυστικῶν ἀγαθῶν· ἀφαιρεῖ δὲ τὸν ὀφθαλμὸν
ἀκάλυπτον· ἐν γὰρ τῇ πρὸς φιλοσοφίαν πεποιημένῃ,
καρδίᾳ νοῦν, ὅτε τὸν αὐτὸν ὄφιν ἐὰν πολιόσαντες,
τὸ μὲν τοι κατὰ τοῦ ἡλίου σῶμα, ἐς πᾶν τὸν ὀφθαλ-
μὸν ὁρᾶν· πᾶσι γὰρ ἐμφύεται γνωρίμως, ἀνα-
στάσεως ὑπὲρ ἡλίου· δὲ δι' ἀχλύος τῶν βαρβαρικῶν
ὀφθαλμῶν, καὶ τὸν ὄλεθρον ὑπνοῦν· καὶ τὰ κατὰ τοῦ
ἡλίου παράδοξα μεγαλομεμάθηκεν, ἐς
πρὸς βʹ καὶ δώρα, τῶν ἐν Ἰουδαίων ἀπίστων
βασιλέα· καὶ οἷς ὄφεσι προσέξενίσθησαν,
τούτοις ὡς κρέασιν ἐφ' ἡμῶν· δὲ τῶν αὐτοῖς ἐπὶ
σήμοις, ὁ παρ' αὐτῶν θεραπευθεὶς δεῖ, ἀπέφη-
νεν· ~

Ἰδὼ ποτὲ, μεμφθὲν ὑπὸ μυστικῶν ἐξηπίας ὀφθαλ-
τοῖς θησαυροῖς, τοῖς τῶν βαρβαρικῶν πρὸς
βολὰς ὑποδέξας· ὅτι δέον τοῦ φῶς δέξα-
σθαι τὸ δώλιμον καὶ τὸν κυδασμόν, ἢ ἐὰν τύχῃ, τὸ
πολυθεότον ὑπόδεξα τὸ δὲ οὐδὲν ἔχοντα μόνιμον.
Ὅτι δὲ δ' φύσις ἀπάγωγον ἐν τοῖς ψυχικοῖς
πρᾶξι, μαρτύρομαι ἀσφῶς· τῶν ἀλαζόνων τοῦ πρὸς
πολιτείαν καταλιπόντων· καὶ τὸ σὺν αὐτῷ ὁδεύ-
σαντες γὰρ φῶς τὰ ὑψηλὰ ἀκατάσκεπτα ἐκ
κατέπαυσαν ἐξηπίας ὁ πρὸ αὐτοῦ· ἀνέσχοσε
φῶς ἀσφαλῶς τὸν βαλεῖν· καὶ ἐπροίπουν ἄχοκ

καθὼς ἐποίησεν Ἀχαὰβ βασιλεὺς Ἰσρ. καὶ πε-
σεῖται πᾶσα τῆς γῆς τοῦ σώματος καὶ ἐσθίου-
σιν αὐτοῖς. γῆ λιμὸς χίλια τοῦ σώματος, τοῦ ἡλίου
καὶ τῶν σελήνων καὶ τοῖς ἀστράσι. καὶ τὸ πάντων
δυσβάστακτον, ὠκοδόμησε θυσιαστήριον εἰδώ-
λων· εἰδώλιον· εἰς λιμὸν ἡ σωτὸ ὄνομά μου.
καὶ γέγονεν, ἀπὸ πολλοῦ. παρεμβολὴ τῆς γῆς
τοῦ σώματος εἰς τὰς δύο αὐλὰς οἴκου κυρίου ὠκοδόμησε
ἐκλινοδουίζετο καὶ οἰωνίζετο· καὶ ἐποίησεν ἐγγαστρι-
μύθους· καὶ γνώστας ἐπλήθυνε· κληδόνίζειν, καὶ
πλάνων παρατηρεῖ· οἰωνίσμασι, ἢ πλατεῖαν·
γνώστας δὲ οἴμαι, τοὺς δὴ πάντας μαντευομένους,
κληθῆναι αὐτοὺ πάντων ἀνοσιώτατον. τὸ, ἐν σῶ
σῆσαι ναῷ· τὸ τῆς ἀκολάστου δαίμονος· ἄγαλμα,
ἢ θηκαὶ ἀρφησὶ τὸ γραπτὸν τοῦ λαοῦ, ἐν σῶ οἰ
κου κυρίου· καὶ τὰ ἐξῆς δὲ, πολύσημα τῶν τῆς ἁμαρτίας
ὑπερβολῶν·· καὶ ἀπὸ τοῦ χθὲς ὀψὲ,
προήσουσι ἀποδόσεται·

Ἕως ὀνούχος· ἀντὶ κυρίως ἀπὸ πλατῶν πρὸς τὸν
βασιλέα βαβυλῶνος ὄντων καὶ τοῦτον, τοῦτο πε-
σοῦνται θυμοὺς ὀνούχους γὰρ ἐκάλουν· καὶ τὸ
δούλων τοὺς ὄντως τοῖς ἔχουσιν· ὁ πρῶτος ὢν καὶ πε
τραφρ̄· ἀντὶ μὴ ἦν ἐν τοῦ Ἰωσηφ··

πῶς νοητέον τὸ, ἐπλήνω ἐπὶ λιμὸν
τὸν μέγαν σου ἁμαρτίας··

αἷς. αὐταῖς φησὶ περιβαλῶ καὶ τούτους συμφορ.

ἐκάνων γὰρ τοὺς μὲν, ὀλίγους τοὺς δὲ ὀπόλλυμι, ὡς
ἀπαίνησι. τοὺς δὲ λοιποὺς ὀξὰν δραπρόσθαν
τας, ἐς ἐὰν δραμεῖν ἐγγὺς. οὕτω καὶ τοὺς τῶν ἡλί-
ου υἱεῖς, τοσαύτας λιμωρίας ἐπρόσω. καὶ ὡς
πορ τοῦ ἁλὸς τοῦ οἴνου πανωλεθρὶ παγέδωκα.
ὃ δὲ τῆς ἱλαρᾶς καὶ ἀβλαβῶς τῶν ὑποφανέν
τος ὀλυτᾶ. ὃ γὰρ μόνος ἐστὶν ὁ σὺν δόλωνι λύπη
σαν τὸν λαὸν. ἀπὸ καὶ αἷμα ἀθῷον ἐξέχυσε μα
ναστῆς οφόν, ἐ ὡς οὗ συνέπλησε τῶν ἱλαρᾶς σῶμα
ἐπὶ σῶμα. ἀνὴρ δὲ διαφορούτως, τοὺς τῆς ὀλ
αβίας ἀντιχομένους. καὶ τῶν θεὰν ὀργῶν αὐτοῖς
πεμηνύοντας. τοῦ τοῦ φασὶ καὶ τοῦ πεφύτων
ἡσαΐαν θλαπρῖσαι. χρησάμενον πρίονι. ἀπὸ δὲ
τοσμοῦ, ἐπὶ σὺν ἑλπομένων ὁ δὲ ξενίσορία.
μεταμὲν χρησάμενος, ἀναγκαίως ἐτυχε νάμε
νος ὃ τοῦτο μὲν ὃς τῶν μὲν τοῦ πῆς ἐμὶ μὲν ὁ δὲ προνη
ρίαν. τῶν δὲ μεταμὲν οὐκ ἐξήλωσεν. ὃ δὲ ἐκλο
νος, τῶν ἀφανίσκην ἀριστῶν. καὶ τοὺς πεγόνους δὲ
ἐωλήσατο τῶν οὐ λαβίαν. καὶ πρῶτον τὰς θορα πὲ
δόμενα τοῦ θεοῦ νεῶν, πᾶς ἐπὶ μὲν ἠξίωσεν.
ἐ πὰ δὲ σὺν θεῶν λογίων λαβόντας σὺν σὺν τῶ
σὺν δρονομίων κλῶν, καὶ τῶν ἀθῆλα σὶ ἔρηξε.
καὶ ἐ τοῖ τολοῦ ἐ θρήνησε. καὶ μαθ' ὃ τὸ πρακτῶ
ου πορὶ τοῦ θῦ σὺν ὅλων ἐζήτης τοῦ ζῶν τὸν ἐ
γὼ νίνι σὺν ἡμερῶν οἴκων, χρηκίας ὁ ἀρχιόρους
ὁρίμων οὐρῶν, λπύσλε σὸ βασ. ὃ δὲ βα

τὰ ἐγκλήματα ἡμῶν, καὶ τὸν ἀρχιερέα ἐπὶ τοὺς ἄρ-
χοντας, πρὸς ὀλοθρεύσεως τὴν προφάσιν·
ὁ δὲ διὰ ταύτης καταλύσας τὸν λαὸν καὶ τὸν ναὸν καὶ
τὴν πόλιν, τὰ φονοκτόνα ἐγκλήματα διὰ τὰς παρ' αὐτῶν
τολμηθείσας παρανομίας. ὃν δὲ ἀναβῆναι,
χρῆσαι προτέρωσον· ἀνθ' ὧν γὰρ φησὶν ἠκούσατε
, τῶν λόγων μου· καὶ ἐν πλημμελείαις μου· καὶ ἐν ἁμαρ-
, τίαις ἀπὸ προσώπου μου· ὡς ἐκκαυθήσεται ὁ θυμός μου
, καὶ ἐπὶ τούτῳ τόπῳ τούτου· καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦν-
, τας αὐτόν· τοῦ γενέσθαι εἰς ἀφανισμόν· καὶ εἰς κατά-
, ραν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἐκκαυθήσεται ὁ θυμός μου,
, καὶ οὐ σβεσθήσεται· ἕνεκεν τῆς κακώσεως ὑμῶν, ὧν ἐκά-
, κωσατε ἑαυτούς· τοῦ παροργίσαι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
, χειρῶν ὑμῶν· καὶ ἐκκαυθήσεται ὁ θυμός μου, καὶ
, οὐ σβεσθήσεται· καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου πονηροὶ
, ἐπὶ τοὺς οἴκους τούτους· καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
, αὐτούς· τοῦ τοῦτον καταλυθῆναι καὶ διαπορευθῆναι τοὺς χεί-
, μαρους ὀνίνησι. τοῦτον τοῖς ἀρχομένοις ἀσφα-
λίζεται. ὡς πορεύσεται καὶ μανασσῆ,
εἰς ἀφανισμὸν ἐκκλῖναι τὸν λαόν· καὶ ἀπονοσφίσαι
καὶ τὴν μετάνοιαν δαίμονι ἀναστῆσαντες. ἕστως ἐκ
στάσεως ὀβασιλεῖς, σταθῆς ὦν, τῇ βάλλ· καὶ τῇ
ἀσφαλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀδώλοις καταστολάτας
ὁπλίτης, ἐν τῷ χαμάρρῳ τῶν κυμάρρων, ἐμπίπτει
καὶ ἐχώνευσεν· ἐν δὲ τῇ βαιθήλ· τοῖς τῶν δόλων
λόγοις καὶ τῷ σφάξαι· τὸν μαζουρώθ, ἀφορ-
ίσαι μὴ ὀνομάζειν· καὶ τὸ πάζω· τὸν ἐως φθ

οὕτως ὠνομάσθαι· ἐφ' ᾧ οὕτως· καὶ ὑμῶν
τὸ βάλλειν· καὶ τὸ ψηλίζω· καὶ τὸ σκληρὸν καὶ τὸ
μαζουρῶδες καὶ παντὸς τραχέος τοῦ ὁμοίου·
Ἰναλιὸς δὲ τὸν καθαρόν· τὸν ἐν οἰκουμένῃ· ὅμω-
νύμως ἐκάλουν ἅγιους, τοὺς δαίμονας· τὸ γὰρ
ἁγνὸν ὁρμώμενοι· ἐντεῦθεν τὸ οἰκεῖον ὕφανον φη-
αἰγυπτίους σολὰς τὸ ἅλον· τὸ δὲ ἅλατος τὸ ἐφ' ὕ-
δατος, οἱ ἅλοι ὁρμῶνται, ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ ὀνομά-
ζουσιν· ὄνομα δὲ τοῦτο τῆς ἀφροδίτης· αὐτὴν γὰρ κα-
λοῦσιν ἀπὸ τοῦ ἁλὸς· ταύτης δὲ καὶ τὸ ξόανον, ἐνόδου
ἵσταται ἐν τῷ γήνατῷ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἁλίσκεσθαι,
καὶ τὸ ἅλως ὁ ξηρὸς τόπος, καὶ τὸ ξόανον, ὁ ξύλινος,
καὶ τοῦ ῥῖ παραλόγως· οἱ δὲ πορῥῖ τοὺς ἀπὸ λαν,
τὸ καθαρόν, οὕτως ὑρμώμενοι, οὐκ ἐπὶ σωμά-
των τοῖς ἐκπορεύουσιν ἀπ' αὐτῶν· ὁ γὰρ ἱδρὼς
μόνου οἱ τῶν ἄλλων ἐκκρίσεων ἐκλογῶν τὸ βωμοί, ἀπὸ καὶ τὰ
ἐν τοῖς ὑψηλοῖς χωρίοις ὁμωνύμως τῷ θυσιαστη-
ρίου ὀνομασθέντα· λέγεται γὰρ οὕτως· ὅλως οὐκ ἀνέ-
γνως οἱ ἱερεῖς ἐν ὑψηλῷ τὸ θυσιαστήριον κεῖ-
σθαι προσήκειν, ἀλλ' ἐν ἅλατος ἀξιώματι ἐν μέσῳ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν· δῆλον δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἱεραλικοῦ γῆ-
ὕπαρχον οὗτοι· ἅλι τοῖς ἄλλοις ἀλάτοις, τὸ
κὰν αὐτοῖς ὁ ἅλας εἶναι, οὐγγωμικὸν ἐξίωσεν·
ὁ ἅλας, λίθος ἐστὶ, ἐν τῇ ἐν Ἑβραϊκῷ ὀνομα-
ζομένῃ ὁρμώμενα, πῶς οὖν ὀρθὸν σημαίνου τὸ ὄνομα· τό-
που δὲ ὄντος· ἐν ὧδε τῇ γου ἐν πυρὶ λάπαγος,

τῶν μοναχ. ἀμμαν|τῶν δὲ ἐν τοῦτο τὸ φόβητρον.
τοῦ δὲ καὶ περὶ ἱερέων διελήλυθεν· ἐμὶ ἂν συγχω|ρήσῃ, τὸ ἐν φάρῃ· ἀποστάντας, ὦ ὁ. τοῦ μὴ
παραγγεῖλαι τοῦ ἰδίου αὐτοῦ καὶ τῷ θεῷ τῶν αὐτοῦ ἐν
πυρὶ τῶν μοναχ. τοῦ δὲ φαρμακοῦ, τοῦ φρυγίου
οἱ περὶ τοῦ σύμμαχον ἐρμῶνας. ὅπως δὲ τοῦτον
ἐμὶ ἂν συνδιαλαβεῖν βασιλεῖ, περὶ ἱερέων διδάσκει· ἐ-
πὶ τὴν συγχώρησιν τοῖς τόποις αὐτῶν, ὅσα ἐν αὐτῶν καὶ
πάλιν· ἀπέστειλε καὶ ἐλαβε τὰ ὅσα ἐπὶ τῶν τὰ φ.
καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἐν τῷ τοῦ θυσιαστηρίου, κατὰ
τὸ ῥῆμα τῶν ὃ ἐλάλησεν ὁ ἅγιος τοῦ θυ· ἐν τῶν ἐκάνα
βοτάνη ἐν τῷ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἑορτῇ. ὅτι δὲ
γὰρ οὐδὲ προφήτῃ ὃ τοῦ ἁγίου τοῦ θυ παραπόσαι
προφῆται ἐλαβον παρ' αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ δεν καλλα
μαθυ, ὀπτ. ἐλισσαῖος γὰρ φησὶ τὰ ὅσα τὰ γ
πρεσβύτερου τοῦ προφήτου. τοῦ καὶ τοῦτος ἐν
βαθηλ, μετὰ τῶν ὁσίων τοῦ ἁγίου τοῦ θυ, τοῦ ὄντος
τοῦ ἐξ ἰουδα. καὶ ἐλελήθατος πάντα τὰ ὄρια
ταῦτα, ἃ ἐποίησεν ἰωσίας·

Περὶ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐξωθεν καὶ περὶ τοῦ ἰωσίου,
τὰ αὐτὰ ἐφη. ὅτι ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγένετο ἔμπρο-
σθεν αὐτοῦ. καὶ μετ' αὐτὸν δὲ οὐκ ἔστη ὅμοιος αὐτῷ.
δὲ καὶ ἐκεῖνον τοῦτο σωκήρινεν, δὲ καὶ δὲ θυμένω.
ἀπὸ τοῖς ἀνοῖς τοῖς δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐλαβε. τῶ ἀπὸ,
καὶ τῶ ἰωσαφάτ, καὶ τῷ ἰωαχάζ. καὶ τοῦτον κα
κὸν ποιήσεται σας τούτοις, ἀπὸ φωνοφήτου.

ἀνδρὸς ψηλωτεροῦ χωρὶς τῶν γραμμάτων, οὗ τὸ ὄνομα
καὶ νῦν καὶ οὗτος, καὶ τοῦ δαὶδ ὑπερκείμενοι. γὰρ
γέγραπται, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ γένετο βασιλεύσαντι
πρὸ αὐτοῦ. ἀνεδήλωσεν, ὡς οὐκ ἐζήλωσεν
τοῦ δαὶδ πρὸς τὸ φανῆναι. γὰρ τοῦ ἰωσίου, τοῦ ἐζηλω-
κέναι τοῦ δαὶδ ἀπὸ φλωκερέτου. ἀνὰ τοῖς ἄλλοις
αὐτοῦ διαβεβαιοῦται σωτῆρα εἶναι. δὲ λίς ὑπὲρ ἡμῶν
μεθίστησι τοῦ ἐζεκίαν, ὡς φρονήσαντι χρηστὰ μόνου κυ
ψηλοῦ. καὶ τοῖς τοῦ βαβυλωνίου πρεσβευταῖς
θησαυροὺς ὑποδέξαντα. ὃν ψὰ καὶ τοῦ ἰωσίαν.
γὰρ πάντα πᾶσι αἰτίας ἔχουσι. καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀφθαλ-
μὸς ἑκὼν καὶ ἀπὸ τῶν ἀνυρίων ἐστὶ διάδηλος, ἐπὶ τῶν
ῥησαι τοῖς ἀνυρίοις. ἐπαοὺδ. καὶ ὡς ἡ σὺν πα-
ραλειπομένων δὲ ἑξῆς βίβλος, ἐφ' ἡμῖν πρὸς αὐτὸ
φαρασδ. μὲν ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ ἰουδα. γὰρ κατὰ σὲ
κωσὶ μὴ μοῦ πολεμῆσαι πόλεμον. ἀλλ' ὡς τοῦτο τοῦ γὰρ
πολέμου. καὶ ὅτι ἦλθον τοῦ καταπολεμῆσαί με θέλ-
κωσὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ. μὴ καταφθείρῃ σε.
καὶ γὰρ κατὰ στρατείαν ἰωσίας καὶ τὸν λόγον φαρα-
νεχαω. καὶ ἐπλήθυνεν πολεμῆσαι ἐν σὺν παιδίῳ μαι-
δδω. καὶ μὲ τὸ ξιλαὶ οἱ τοξόται τοῦ φαραὼ κατὰ τοῦ
βασιλέως ἰωσίαν. καὶ εἶπαν τοῖς τοξόταις τοῖς παισὶν
αὐτοῦ. ἐξεναγάγετέ με ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα. ὅτι
ἔσφαξαν, γὰρ ἐν τῷ ἅρματι δεύτερῳ τοῖς
ἀναβάταις λέγων. μὲν ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ
ἰησοῦ γὰρ πρὸς αὐτὸ ἐξαποστέλλει ὑποκωλύθη.

, ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀλφαίου ὁ πόλεμός ἐστι· ἐκ τῆς
, μετὰ μοῦσίν, ἀπόστηθι καὶ μὴ συναπόστω σοι· καὶ
, γὰρ πέστρεψεν αὐτοὺ Ἰωσίας ἐπὶ τὸ ἅρμα αὐτοῦ.
, καὶ πολεμῶ αὐτοὺ ἐπὶ τοῦ χειρός· ὁ δὲ προσέχων μοὶ
, καὶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, εἰκόνα θεοῦ· καὶ
, συνέστησαν πρὸς αὐτοὺ, πόλεμον ἐν τῇ πόλει,
, μετὰ ἀσθενείας· καὶ τοίνυν αὐτοὺς καὶ τοὺς συμφίνοι·
οὐδὲ καὶ τῶν ὑπορλήθησαν τὰ γὰρ οὐτωνοῦ· αἰνίας
ἐφάτης· καὶ τοῖς αἰνίοις αὐτοὺς παρεξήτας
βασιλεῦς· τὰ δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰωαχάμ, καὶ Ἰωακὶμ,
καὶ Ἰεχονίαν· καὶ σεδεκίαν, τὰ δὲ τοῦ θρόνου θῆσι-
ορεμίας ἐγὼ ἔγραψα· καὶ κἀγὼ νῦν τῷ βίβλῳ· διὰ
τῆς θήκας χαρίτος τῶν ἀναπύρμων λόγων· παρέ-
καν τοίνυν ὑπολαμβάνω, τοὺς τοὺς αὐτοὺς αἰνεμί-
ξαι λόγους· τὸν δὲ Ἰωαχάμ, τοῦτον τοῦ Ἰωακὶμ υἱοῦ· ὁ δὲ
Ἱερεμίας Ἰεχονίαν καὶ· καὶ τῶν πορίλθομεν
βίβλος, Ἰωακὶμ· τοῦτον ὁ δὲ κατ μαρωδαχ· τὸ
~ θρῆσις ἀπαλάξας, ὁμοθ᾽ αὐτοῦ ἔχειν ~
~ ὁμοδάπιξον· ὁ τὸ πῶν χαρκαὶ ἐώ ~
~ μῶς τοῖς πολεμίοις, εἰκὸς ~
~ λῶκώς, πάλιν ~
~ αὐτοῦ εἶχον ~
~ θόρωσιν ~
~ κξίω ~
~ σεν ~
+ + +
+

Τῆς πρώτης τῶν παραλειπομένων.

Τῆς βίβλου τῶν παραλειπομένων τὸ ὑπόθεσιν, καὶ
προσηγορίαν ἔσχηκεν· διὰ γὰρ παρέλιπεν ὁ τὰς βασι-
λείας συγγραφεύς. Ταῦτα σωτάθησεν ὁ τοῦ δὲ τοῦ πόνου
ἀναδεξάμενος ἐκ πολλῶν αὐτὰ προφερόντων βίβλι-
ων καὶ λαῶν. πολλὰ δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ μὲν τὰ
τοῖς σωτῆρμοσεν· ἵνα φυλαξῃ τῆς ἱστορίας τὸ ἁρμο-
νίαν· ἄνωθεν δὲ ἀπὸ τῆς γενεαλογίας ἤρξατο·
ἵνα δείξῃ σωτῆρ, ὡς ὁ ξένος ἀνθρώπων πάντα τὰ φῦ-
λα τῶν ἀνθρώπων ἐβλάστησεν· ἐπὶ δὲ τῆς Ἰούδα βασι-
λείας μνημονεύει· διὰ τοῦτο, ἵνες αἱ τοῦ Ἰωνάθ πρό-
νοιαι· καὶ ἐκλείπουσαι τὰς προσηγορίας ἐν χρήσει
ἐντεῦθεν μανθάνομεν, ὡς νὰθαν ὁ ξένος τοῦ στρα-
τῶν ἡμῶν ἐγκαταλέλοιπε λουκᾶς ὁ θεατρικὸς ὁ καὶ
δαβὶ ὁ ἰωνᾶς· καὶ τοῦ σολομῶν τὸς ὁμομήτριος ἀδελ-
φός· δὲ τοι γὰρ φησὶ τῷ δαβὶ ἐτέκνωσεν σὺν ἱερου-
σαλὴμ· καὶ θβας· καὶ νάθαν· καὶ σολομών· ἰδοὶ
δὲ· τῆς βηρσαβεὲ, θυγατρὸς ἠλιάβ· καὶ τὸν ἱερεμί-
δὲ τὸν πολεμαχοῦντες γραφῆς ἐπαινοῦμεν· αὐτὸν δὲ
πάνυ σὺν ταῖς βίβλοις, ἐν τῆς ἰουδαϊκῆς ἀφῇ· δὲ τοῦ-
σοῦ δὲ ἀφέστορον τῶν ἀπιστίαν· δι᾽ ὧν ὁμολογοῦμεν
σὺν πολλοῖς ἐκείνων ὀφείλεσθαι· ὁδὲ ἰωσὴφ, τούτων
τετύχηκεν· πόδε ἰούδα φυλῆ, ἐν μὴς ἀποίκλασις
πολέμους· ἰδοὶ γὰρ φησὶ ἰούδας δωσατ

Ἰχύι, ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ ἡγούμενον ὀξ-
άστος. καὶ τὰ πρωτοτόκια, ἰωσὴφ ἐκομίσατο.
τὴν δὲ ἡγεμονίαν τοῦ λαοῦ ἐδόξασε, διὰ τοῦ ὀξ"αντ
καὶ ἀσφαλβλασήσαντα ἀν. τοῦτο γὰρ ἀνίπλε
το, ἡγούμενον ὀξάστος βασιλικὸν γὰρ ὁ λόγος
δηλοῖ. ἀπὸ καὶ τὸν αἰῶνα τοῦ βασιλέα, ὃς οὔτε ἀρχὴν
ἔσχεν ἡμερῶν, οὐδὲ τέλος λήψεται, σταυροειδέσ-
πως καὶ αἱ πόρται τοῦ ἱερουσαλὴμ φύλαι. τοῦ ῥουβὴμ
καὶ τοῦ σιμεών. καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς μιᾶς ἑκάστης φυλῆς.
ὡσεὶ πλάκα τοῖς ἀλαρμωθαίοις καὶ τοῖς σιλουριώτοις
καὶ ναφθαλιαίοις. καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μετὰ τούτων
παρεπιδημοῦσιν. καὶ ὡς μάχης καρδρᾶς γενο-
μένης. καὶ ἀπὸ τῶν ἐνίκησαν καὶ τοῖς ἀφρικαίοις
ὀξήλασε. χέτ δὲ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς νίκης. ὅτι ἐν
ᾧ τῷ φῦ ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐσώθησαν
αὐτῶν. ὅτι δέ τε τοὺς ἐπαύτῳ σωτῆρας ἐ-
δήλωσε καὶ τῆς χάριτος τοῦ ἀγίου. Ν γὰρ φῆ χιλιάδας
καὶ ἑπτακοσίους λαβόν. καὶ πεντήκοντα. σ Ν χιλιά-
καὶ ὄνους δὶς χιλίους. καὶ ψυχὰς ἀνῶν ο χιλιά-
δας μάλιστα γὰρ πολλοὶ ἦσαν. ὅτι πρὶν ἦν τὸν ὁπλ-
λεμος καὶ κατῳκησαν ἀπ' αὐτῶν ἕως τῆς ἀποικίας
βαβυλῶνος καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λευίτας.
καὶ λέγει τοῦ σαδδούκ. τοῦτο δὲ τοῦ σαδδοὺκ ἀρχιερα
τεύσαντα ἐν ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ἀρχῆς μεγίστου δαυ. ἀζα
ρίαν δὲ τὸν ἐκγονον τοῦ σαδδούκ, πρῶτον ἐν
τῷ ναῷ οἰκοδομηθέντι ὑπὸ σολομῶντος

ἱεραδῦσαι. ἀπὸ τούτων τῶν καὶ ἰωσιδεκ. ὃς δὴ γὰρ
αλλοτε ἐς βαβυλῶνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀπῳχθη.
τούτου υἱὸς ἰῶ ις. οἱ δὲ ὁμῶ. ὃς σὺν τῷ ζορο
βάβελ. τὰ ἀμφὶ λῶσι ἀνέσωσαν ἄλλοι. καὶ τὸν
θεὸν ναὸν ᾠκοδόμησεν ἐν τοῖς ἑνιαυτοῖς ὡς,
ὡς περὶ ὃν καὶ ἀλλ᾽ ἐν τοῦ μεγάλου τῶν δύο ἐνεγράφη
τοῦ σωφρόνων ἀνόμου. ὃς τοῦ μὲν καὶ ἀβ, τῶν υἱὸς ἀ
δελφὸς δὲ, ἀβραμ, τοῦ πρὸς ἀφῶν καὶ μωϋσῆν.
τοιγὰρ οἱ ἀνεψιοὶ τῶν τοῦ νόμου θέτου. ἀπὸ τοῦ τος
μὲν ἐν τῇ ὀρήμῳ δίκας θεσπρόχθη τῦραννίδος.
οἱδὲ καὶ οἱ τῆς ἐμωρίας γ᾽ κἀκοινώνησαν ἐν ἐγκλω-
νικῶ. ἀλλὰ καὶ τῶν σαμουὴλ ὁμάδας ἀπὸ τοῦ γ
καὶ ἀλλ᾽ ἐθνῶς. καὶ ἀμαν δὲ ὁ ἀγαγιτοδὼν, ἐκ
γονος τῶν σαμουὴλ τοῦ προφήτου. υἱὸς γὰρ τῶν ἰωὴλ
τοῦ υἱοῦ σαμουὴλ. ὃν δὲ ἀσαφάτ, θεὸς δὲ καὶ οὗτος
ἐν ψαλτῳδῶν, ἀπὸ οὗ βροὼμ, καὶ τῆς μεθνῶς. οὗ
υἱὸς μὲν τοῦ χὴ ἀδελφὸς δὲ τοῦ καθ᾽. ὃν δὲ καὶ
θάμ, καὶ οὗτος δὲ τῶν ἀσάφ τῶν ἐπὶ τῆς χαναν ἐπρό-
γονον ἔχει τὸν μβαρί. τὸν ῆ. υἱὸν τοῦ χολὶ. οἱ δὲ
σαφὸς δὲ καὶ τῶν υἱέων καὶ ἐν χολὶ ἐν τοῦ δὲ ἀδελφό-
ρον. χαῖρε γὰρ τοῖς χολὶ τας δὲ δὸς ἀθανάτης πᾶσαν
δὲ τῆς σωκηνῆς οἴκου τοῦ θῦ. καὶ ἀφῶν φὴ
καὶ υἱοὶ ἀσάφ, θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἐν ὁλοκαυτωμάτων. καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τοῦ θυμιάματος. καὶ ἐς πάντα τὰ ὅρια ἐν
φίων καὶ τοῦ ὀξὶ χάσκα θανιτορὶ τοῦ ἰῆλ. καὶ ἀπὸ τῶν

ὅσα συνετάλαβον οἱ ὁδηγοὶ τοῦ θεοδόκου
αὐτῆς βίβλους· μετὰ τῶν πάνυ σοφῶν
τῶν ἀπὸ βαβυλῶνος· μέμνηται γὰρ καὶ τῆς ἀρχαι
ωσίας καὶ τῶν ταύτης ἀνδρῶν ὁ δανιήλ· πᾶς γὰρ φη
σὶν ἐλέγχεσθαι ἐμαντεύσαντο· καὶ ἰδοὺ ὅσοι γεγραμμένοι εἰ
σὶ βίβλοις ἡμερῶν βασιλέων ἰηλ καὶ ἰούδα· καὶ ἃ
πεπόνθασιν ὑπὸ βαβυλῶνα, σὺν τῶν ἀσωθεῖσιν αὐτ
ῶν οἰκήσασιν· καὶ οἱ καὶ τοῖς κωμῆταις πρὸ αὐτῶν
χώροις εἰσὶν αὐτῶν καὶ αὐταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἰηλ· καὶ
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ οἱ ναθινααῖοι· ταῦτα δὲ οὐκ
οἶδα μετὰ γνώσεως ἢ καὶ τῆς ἀρχαιωσίας τῶν γρα
φῶν· ἐγὼ γὰρ ἱστορίαν οὐ γράφω τὰ με
ταξὺ λέγω· ἀλλ' ἢ τὰ πρὸ αὐτῶν, ἢ τὰ ἐπ' αὐτοῖς μη
νυόμενα πρὸ φητῶν γάρ ἐστιν τὰ πρὸ λεγόμενα τὰ μὲν λ
υπηρὰ· ἐφ' οἷς δὲ οὐ λιποψυχῆσαι ἠχμαλωτεύθησαν·
καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν τῶν ἡμῶν καὶ τῆς χριστοῦ θε
πρὸ γὰρ καὶ χαναναῖοι καὶ χετταῖοι· καὶ ἐβουσαῖοι
σωσκωσαὐτοῖς καὶ τῆς συμφορᾶς ἐκείνων ἀ·
σὺν οὖν ἰηλ δὲ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται ἀπὸ χθα
δορυάλωτοι· ναθιναίους δὲ οἶμαι καλεσθαι τοὺς
ἱεροδούλους ὀνομαζομένους· πολλοὶ γὰρ αὐτοῖς
ἀφιέρωσαν δοῦλοι ἐκ τῶν ἱερέων καὶ λευιτῶν ὑπουρ
γούς· ὀξὺ γὰρ καὶ τοῖς ἐκτὸς ἀνθρώπων φύλων καὶ
ὑποφορὰν καὶ ζυγοῦ πόνων καὶ ἁλόσταται
αὐτὰ, ὀργάζεσθαι· ἢ γὰρ τοῖς γαβαωνίταις ἀλ
λοφύλοις οὖσιν· ἴσως δὲ πανσέφημος ἡ λόγος

ὀροφόρους ἀναλῆσομῶς· καὶ ξύλα θέ πους·
πομῶμα τοῦ ἱσραηλίτας εἰς τοὺς αὐτῶν προσφορὰς
εἰς λειτουργίαν. ὄρους δὲ καὶ ἐν τῇ σὺν βραϊκῶν
ὀνομάτων ὁρμωμένα. ἔστι δὲ ἡλὼν τὸ ὄνομα, μνη
μνηταὶ δὲ καὶ τῶν τῆς ἰλὴμ οἰκητόρων· καὶ λεὶ τοὺ
τους ἀναὶ ἐπὶ τῶν ὑῶν ἰσραὴλ καὶ βενιαμὶν· καὶ ἐφραὶμ
καὶ μανασσῆ μέμνηται καὶ ἰορμίων καὶ λοιπῶν·
σὺν ὑμνοῦσι δὲ καὶ τῶν τὴν πόλιν· κορηνοῦς δὲ καλῶ,
τοὺς κορὲ τοὺς ἀπογόνους, ἐν τούτων λέγεται καὶ πυ
λωροὺς τῷ θύρῳ μεν ἡῶν ἀνατολῆς, καὶ διατελοῦντας
τῶν ὑποδεικνύειν καὶ δαὴλ· μεσουράνιον· τούτους
γὰρ φῦλον ἱερέων· καὶ ὕστερον δαὴλ καὶ σαμουὴλ, ὁδὸ
ρων ἐν τῇ τῶν ἁγίων. ἔστι καὶ σὺν οἱ ἀπὸ σὺν τὰ
πὶ σὺν πυλῶν οἰκητῶν· καὶ τοὺ οἰκητῆς σολω̃ς
τοὺς φύλακας τὴν ἀνέμους· τῆς δὲ
σολω̃ς ἐμνημόνευσεν· ὡς πρόδηλον ὑποδεικνύειν
καὶ δαὴλ, ὃ δὲ πω ὁ θεὸς ναὸς ὡκοδόμητο· ἀλλ' ἐν
τῇ σολω̃ὶ ὡς τὰ λοιπὰ ἱερὰς ἐλειτούργει· ὑρμή
νευσε δὲ καὶ τὰς ἐφημερίας γὰρ καθ' ἑβδομάδα λει
τουργεῖν ἐνομίζοντο· ἀλλὰ πάντων ἀρίστου, τοῦτο
γὰρ ὡς τὴν λέξιν· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς κώ
μαις αὐτῶν ὑπῆρχον τοῖς τὰ ἑβδομάδων καιρῷ
τοὺς δὲ προσδιαστολῇ κτ' ξ· ἡμέρᾳ ἀπὸ καιροῦ ἡμέρᾳ·
μετὰ τούτων καὶ τὰ σκοπούντες τῆς λειτουρ· ὑδροι
ἦσαν τοῦ τοῖς σκεύεσι οἵτινες ἐν ἀρίστου οἵπου σὺν
ἐναρίστου ὅς οἱ σου σὺν αὐτά· καὶ ὅς αὐτῶν καθῆ
μεν

σάμψωνα ἐπὶ τὰ ὅρια· καὶ ἐπὶ τὴν σωμὶ
δωλαιωσ· καὶ τοῦ ὄνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ χιβά-
νου καὶ τῶν ἀρωμάτων· τὸ μὲν τοι θυμίαμα οἱ ἱερεῖς
καυσοπλάζον· ἀπὸ δὲ τῶν ὁρίων φημὶ μερικοὶ τῆς
μοῦ ἐν τοῖς ἀγωμασι· περὶ δὲ τοῦ λάφου τοῦ σα-
μουὴλ, σαφίσορον ἐν ταῖς γραφαῖς· ἐν μὲν
γὰρ ταῖς βασιλείαις ἀνέγνωμεν· ὅτι ἔλαβον λάδσα αὐτὸν
καὶ ἔθαψαν ὑπὸ τὴν ἄρουραν ἐσελαβδσ· καὶ λά-
φορὶ τῆς ἐπιστασίμου· σαφίσορον ἐν ταῖς ἡμέραις
θανεμαφῆ σαουὴλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ· αἷς ἐ-
νόμησεν ποιῆσαι· καὶ διὰ τοῦτο λοιπὸν ὅτι οὐκ ἐφύλαξεν
αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἐπηρώτησε σαοὺλ ἐν τῇ ἐγγαστρί-
μυθον ἐξουσιάζοντι· καὶ ἀπεκρίνατο σαμουὴλ ὁ προ-
φήτης· σὴλοὶ διὰ τοῦτο· ὡς ἀχθόμενος διὰ τῆς ἐ-
γγαστρίμυθος, τὸν σαμουὴλ ἀνήγαγεν· ἀπὸ φιά-
λους μὲν, οὐκ ἔστι δὲ ὡς καὶ παρανόμως ἢ τῇ τοῦτο
γενέσθαι· ὁ δὲ κατ' αὐτοῦ· διὰ τῆς ἐμῶν ψυχονε-
ξούσιας· ὅτι σαοὺλ οὐκ ἐποίησε ταῦτα σαφῶς, ὡς δ'
ἔστιν κατ' ἀλήθειαν εἰπεῖν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἐποίησα·
ἀπεκρίθη γὰρ αὐτῷ, φησὶ σαμουὴλ ὁ προφήτης·
ὅτι μετ' οὐ τῶν ὡς νομίζουσι τῶν ὁρίων· ὅτι δὲ περὶ
τοῦ σαμουὴλ ὁ σαοὺλ, μαθεῖν πρόσεστιν ἐκ τῶν
ἑξῆς· ἔλεγε δὲ ἀπηλογεῖτο ὁ ὀφθεὶς ἐν τούτῳ τοῦ σα-
μουὴλ· σαοὺλ τὸ σχῆμα αὐτοῦ· ἔλεγε αὐτοῦ τοῦ σα
μουὴλ εἶναι, ἐν αὐτῇ τῇ ὄψει ἰσχύον ὡς δὲ τῆς μαγί-
γας τῆς ἐγγαστρίμυθος, τοῦτο γέγονεν ἀπὸ τῆς τοιαύτης

σοφίαν καὶ δυνάμει· ὃς καὶ διὰ τῶν τοιούτων πολλῶν
τῶν καθ' ἡμᾶς πεποίηκεν· διὰ τοῦ φρονεῖν τὸ δοκοῦν
νίαν καὶ τοῦ λίαν· καὶ διὰ τοῦ ναρθουχοδονόσορ εἰς
μασβαὶ τὸν οἰκουμένης· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ χρόνων
πολλῶν τοῦ αὐτὸν τῶν βασιλέων ἐξήνεγκεν ὄρεσι.
ἐπὶ τὰ λοιπὰ βίου ἡμῶν· τοῦ δὲ ἄφνω χρῆσθαι
ἐν τῇ χαρᾷ· καὶ τὰ τοιαῦτα· διὰ ἀφροσύνην
καὶ ὑπόνοιαν ἀνυπέρβατον ὁδὸς χείσθαι
αὐτῶν· ἡδονὴν ἐπιφύσιν ὁδὸν προβόμενος καὶ μετα
χωρούμενος· καὶ ἐν πάντα τρόπον ὧν μετὰ θεοῦ· ὃν
λοιτοῦ πανάπτης ἀναξίαν· ἐν ᾗ πανδυνάτως,
τοπανὰ ὑπόλειπτον· πυλάπηχων λὴν τοναγὲ
πίου ἄφνω· ὧν βανύας ἀνάχε πῶς οὖν ἄφασυπὶν,
μεγαλυνῆς φαίγνας μεγάλας σώματα ἔχοντας· ἐν
δουξ δὲ τῶν ἀμαχητῶν τὸ σίφος ὠνόμασεν· ὃν δὲ
τῶν βασιλέων βίβλος, σύσσημα αὐλὴν πύλην·
καὶ ἀλέγων δὲ τοὺς σωματοφύλας δὲ τῶν χαρῶν ὁ
σύνταφος, ἄφνω ταῦτα· καὶ ἀπὸ τῶν γῶν
ἀσαρ· γινώσκοντες σώσοιν δὲ τοὺς πειρασμοὺς
τῶν γινώσκοντες ὑποκρίνεται δὲ τὰς χάρας αὐτοῦ,
ὁ λώσος· καὶ πολλοὶ τῶν ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν·
τούτους δὲ ὑπὸ θφίλτατον· ὡς μανοὺς, ἡ
δὲ τὸ πρᾶγμα· καὶ προσδοκῶ ὑπὸ φησὶν ἀ
κατέλειπτος, τὰ δὲ σύμπνοια καὶ τὰ οὐμφίεστα
ἀσπάσασθαι· τὴν μὲν βουλὴν δὲ μετὰ νομίζομένης·
ὁ ζὰν περὶ βασιλέων· πεσόντος τῶν χῆς.

ἀνοχλας ἀπολλυμένας ὧν· καὶ οὐ χείμασιν ὀξυτέρας
ζαγλαμπεστέρας μᾶλλον· μόνον γὰρ ὧν τοῦ χειμῶνος· ὅτε
ἰωφερωτάτην πᾶσαν ἐπιδείκνυσθαι φύσιν· δεῖ τοὺς βατ-
λίνους οἴνους ἀλλαχοῦ οὐκ ἐπιτυχεῖν· ἀλλ' ἢ τοὺν
οἴνου ἀριστᾶς τοῦ ἰσθμοῦ καὶ λιμένος· ἃ δὴ καὶ ὁ
θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς ἐν ἱλίου καὶ ἀλοφύλου διάφορα· ἃ
λευσύρδαν· μόνωι γὰρ· ἀπέχουσι μὴ πολ-
λαπλασίοις τοῦ ἀλοφύλου ἰωνικῆς· ταῦλας
ὁδὰ λας πηλᾶς μιαδάμενος· δὲ ἰαῖς βὰ πάχιν λω
πίβωλον μὲ λάδην· ἐλίνοσ ἰωνας ἰσθμοῦ ἀ
ζὰ λιμωρίας· οὐσηχάριν αὐλὰν δὴ ἀμάξης ἀπ'
διὰ λων ἡμέρων μιλήνυσιν· ἵνεφ γὰρ αὐλὰν φησὶν,
ὡς ἐννυλ ἐχαλεπωνόης ἐν λόγων ὧν ἐπ· καὶ λὰν
γραφὴν παναπρεμοῦσιν ἐπόμοις αὐλοῖς· ἢ λαλὰ!
καὶ λας διὰ λέξεις ἰων φαιρέσεων καὶ γίνεσθαι μὴ ἐπὶ
νύμφας ἢ σον· γίνεσθαι ἰωβάλης· ἰων δὲ ἰων μουσι-
κὴν ὀρ ἐάνων διάφορα· σὺν ταῖς βασιλάσαις ἢ ρήναις·
πῶς δὲ αὖ οὐκ ἂν ἰόρολὰ ἢ φοὺς ἡμπίχειν· καὶ ἐ
πισθὲ γὰρ ἢ λαι ἐ φοὺς βόνον·
π ολλὰ ἢς ἢ ρήναμεν· ὅ γὲ ὁ μφοὺς, ἐπεὶ σὺν ἐμὲ
ὅλὰ ἐ λας ἢ πιὸ δὲ ἰούμμαχος ἐ πωμίδα· ἀ μὲν
ἔπαυ δύμεθα ἰόρ αλικὰ· ἰὼ δὲ ἰνὴ ἐ σθαὶ· σχεδὸν δὲ
ἢ ὁμάς ασθαὶ καὶ ἢ τε σοι βρὲ ἰὼν καὶ ἢ τε ὁ φιλὲς ἀν ἐ
γὼ καὶ παρ ἐμβὰ τὸν ὁ μον οἰδὲ ἰ μεδὴ μὲ ἐ λέμοι σπ ἐ
βαλὲ σθαὶ συλὰν· ἀ μαδὶ σασθαὶ μ ἐχ ὁ· ἰὼ νὰν καλοῦ
σιν ἢ μὲ ὁ ἰὼ ἰοδὲ ἰχλλαγὰ· ἀν ἐδ ὁ· ἐ σμυρίδα,

ἐν ταῖς βασιλείαις· ἡ πρώτη καὶ νέα διαθήκη
βίβλος, ὡς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἅπαντες οἱ ἅγιοι λέγ-
ουσιν οὕτως ἐτάξαμεν ἐν ἀρχῇ, τοῦ ἀναγινωσκομένου· ἐν ἀρ-
χῇ ἁπάντων ἀδελφῶν ἀγαπητῶν διὰ τῆς γρ-
αφῆς. ἐποιήσαμεν τὰς λειτουργίας· τῆς γὰρ βα-
σιλείας, τοῦ σώματος, προσφορὰν τὰς θυσίας
ἐκάλεσεν· ἐπὶ δὲ τῶν ὁμοίως καὶ τὰ ἀποκα-
θήσεσθαι, ἐναντίως ἐπὶ τῆς πόλεως· ἐνίκα
δὲ ὅταν ἀλλοεθνὴς ἀλλοεθνὲς ἐπανέλθῃ εἰς λαόν· καὶ τὸν
ἀπελθόντα πάγουσα τὸν ἀλλοεθνῆ ἀλλοεθνὲς ἐν τῇ ἀλ-
λοφύλων, θυσίαν ὠκοδόμησε. καὶ πῶς ἔστι γ
λαοῦ θυσίαν προσφέρειν· οὐχὶ δὲ οἱ τοῦ Ε βα-
γωνιτῶν ὃς ἐκάλεσεν ἐν σῷ προσῆλθε σκηνῇ θυ
σίας περὶ ὧν τὰς θυσίας προσφέρουσι διὰ τῶν γ
λαοῦ ἡμῶν, ἐπανέλθῃ τοὺς θεοὺς αὐτοῦ
γὰρ καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει· καὶ ἐν σκηνῇ γάρ φησι
κύριε ἐποίησε μεσοῦσι ἐν τῇ ὁρήμῳ, καὶ τὰ θυσία
σῶν ὁλοκαυτωμάτων· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐν βαμοῖς τῇ ἐν γαβαών· καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ
τοῦ προσώπου ἀπὸ μετρησθῆναι αὐτῆς· τοῦ ἐκζητῆσαι
τὸν θν· ὅτι γὰρ καλέσαντες ἐν ἀπὸ προσώπου τῆς
ῥομφαίας τοῦ ἀπελθεῖν· ἔστι τοῦ τόπου ἐν ᾧ
τὸν θν ἐκάλεσε, τῶν θυσίαν προσενεγκεῖν, ἀ
φίξωσιν· ὡς τοῦ ἐναντίως τοῦ θεοῦ οἰκοδομηθῆ-
ναι αὐτῷ· ἔστι γὰρ φησὶν οὗτος ἐστὶν ὁ οἶκος τοῦ θυ·
καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον ὁλοκαυτώσεως τῷ Ἰσ·

ὁλιὸλοὐκὰμὲμφηπόρρωτῆς σκηνῆς τὴν θυσίαν
προσκυνῶν, ἢ ἱστορία σημαίνει. τὰ ἁγιάσματα
τὰ κατω σκηνὴ. ἐκ δὲ τῶν θυρῶν. ἀπὸ τῶν θυρῶν
τοῦ περιβόλου. ἐβόησε γὰρ φησὶν πρὸς αὐτὸν, ἐν
πυρὶ ἐκ τοῦ οἴκου. ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαρπω-
σεως. ἐκέλευσε δὲ καὶ πάντας ἀφίστασθαι
τοὺς προσηλύτους. καὶ τοὺς μὲν, λίθοτόμους ἐν
πόλει. τοὺς δὲ, μεταναστάζειν τοὺς τιμωμένους
προστάξεν. ἐνεπλήσθη δὲ τοὺς λίθους, ἐναντί-
τῆς λίθολομίας καθαίρεσθαι. καὶ ἀπεξύεσθαι.
ἢ θεοῦ τῶν μεταναστάζειν. τὸ δὲ σὺν οἰκοδομεῖν
οἱονεὶ τῶν ὀνομάτων. ὅλιθος αἵματα τῶν μαθητῶν
ἐν τοῖς τῆς γῆς ἐναντίοις μου. ἐρεῖ θαυμάσεται ἐς ὧφεὶ
τῶν τὰς μιαιφονίας ἀπλάζομένων συγγραφεῖ, ὅλιθος
φόνον ἐν τοῖς μέμφεσθαι βασιλεῖ, ὅτου φίνικες τοῦ
ὅλιθου φόνου, θυσίαν προσαγορεύσας. καὶ τοι φοι-
νικες, ἱερὸς ἐν τῷ παγουμένῳ. φίνικες γὰρ φησὶν
ὁ ἐλεάζαρ, ἔσεσθε τοῦ θυμοῦμαι ἐν τῷ ζηλῶσαι
αὐτὸν τὸν ζῆλόν μου. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ προφήτης, μι-
τὰ πολλὰ ἐφηλικιας, καὶ ἔτη φίνικες. καὶ ὀξὶ
λόσαβ καὶ ἐκ φοινικῆς θραῦσις. καὶ ἐλεγίαθη
αὐτὸς θεσπαισιῶν. θεμελιαῖ καὶ ἡμέραν,
ἕως τοῦ ἀγῶνος. καὶ μωσῆς δὲ ὁ νομοθέτης,
βις χιλίους ἀνθρώπους. τελεσθέντας ἐν μάχῃ. τοῖς
λοιπὸς ἀσχημοσύνης ἐποιήσαντο. καὶ σαμουὴλ
δὲ ὁ μάντις. αὐτὸς ἐχρίσατο τοὺς ἄγαθους. καὶ ἐλίας

ὁμιλίας, ἢ πρὸ τοῖς ϖ καταπλήττων, τοῦ βάθη
προφήτας καὶ ὁρίας· ὃ δὲ βραχυτῶν αἰτίαν, ὃ
καὶ τὸς ἀπὸ τούτου παῖς. τὸν θεοῦ γὰρ οἰκοδόμη
σεν· ἐποδομήσατο γὰρ ἐμε καὶ ὁ χς, ὁ καταδοφικαὶ
ὑὸς, τοῦ σαῦ, ὡς δὲ ϑτ, καὶ ἐκ τοῦ σαῦ καὶ οἱ πρὸ
τὰς πολλὰ πᾶσαν τὴν οἱ κουμένων οἰκοδομήσαντες
κλησίας, ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ σαῦ, τοῦ ἰουδαϊκοῦ οἰκο -
δομῆσαι λεών. ἀλλὰ τοῦ ἐκ νεκρῶν ὑοῦ τοῦ θεοῦ πρᾶσαι
προσέταξεν. ὃ ἐπὶ τὸ ϑν τῶν τοῦ σρς ἡμῶν πρὸ
τὸν πυθμένων. καὶ γὰρ θλομεν, θρωϊκὸς ὁ δρμωδὸς
καὶ ὁκὸς ἡμῶν. θρήνη προσαγορεύεται. καὶ μᾶρτὺς
ὁμαλῆς πᾶς λος. βωμ. αὐτός ἐστιν ἡ θρήνη ἡμ.
ὁ προφήσας τὰ ἀμφ ϑν σῦ. καὶ τὸ μὲ σὸ λοιχοῦ τοῦ φα -
μοῦ λῦσας. ἡμεῖς τοι ἱσορία δίδασκε, τὸν ϑν
λοιῶν ἀρίθμων. καὶ πόσα μὲ χιλιάδες τῆ
οἰκοδομία ἐπῳκοδομήθη προσεταγμένα πόσα δὲ
πρίν δν καὶ πόσα δὲ νῦν τοῦ νόμου· πόσα δὲ πάλιν,
ὡς ὑλωρδν καὶ φυλάττειν τοῦ ναοῦ τὰς φδάς.
πόσα δὲ ἀόδν καὶ ὧν ἀναγνωσμάτων· χιλιάδες ϑ τοῦ
μωσέως τοὺς ἀποστόλους τοῖς λοιπαῖς συνέτα -
ξε. μωσῆς δέφησιν αὐτὸς τοῦ θῦ· καὶ οἱ μὲ οἱ αὐτῷ,
ἐκλήθησαν ἐν τῇ τῆς φυλῆς τοῦ σαῦ· ἐστάξεν δὲ
καὶ ὡς σαδδὶν ὁ δὲ χίορος, τοῦ ἐλεαζὰρ ἀπόγο
νος ἦν· ὃς δὲ ἀβιμέλεχ, τοῦ ἰσαμαρ· καὶ ὁ δὲ
πολλῶν ὀρυκτῶν ἀπὸ τοῦ ἐλεαζὰρ καταγόν
τῶν ὄχλος β· μοίραις σὺν ταῖς ἐφημερίαις ἀπο -

νεμετούτοις. μίαν δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἰθάμαρκα
τοῖκοις πρῖων αὐτῶν. καὶ διελεν αὐτοῖς ἐνκλήροις.
τούτων τῶν ἐφημερϊῶν. καὶ ὁμακάριος μέμνη
ται λουκᾶς. ἐν τῇ τοῦ εὐαστελίου ἀρχῇ. ἔφη γὰρ
εἶναι τὸν ζαχαρίαν ὀξεφημερίας ἀβιᾶ. τοῦτον δὲ τῶν
ἀβιᾶ. ἕβδομον ἐλαχέναι κλῆρον. ἢ προκειμέ-
νη βίβλος ἐδίδαξε. τὸν δὲ ἀσάφ καὶ αἱ μὲν τῶν
ἰδιθοῦμ. τῶν ψαλτῶν δῶν τοῖς ἄρχοντας. τινὲς
μὲν ἔφασαν ὑ τοῦ θῦ κεκλῆσθαι προφήτας, ἀλλὰ
τοῦ δᾶσι. ἐπειδὴ παρ' αὐτοῦ τοῖς ὕμνοις λαμβα
νοντες ἦσον ἐν τοῖς ὀργάνοις. ἐγὼ δὲ οἶμαι, καὶ αὐτοὺς
προφητικοῦ μετελαχέναι χαρίσματος. τοῦτο γὰρ τῶν
ἡ ἱστορία διδάσκει. ἔστησαν γὰρ φησὶ δᾶσι ὁ βασιλ
καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως. εἰς τὰ ὄργα τοῖς
υἱοῖς ἀσάφ. αἱ μὲν καὶ ἰδιθοῦμ τοῖς προφητεύον
τας ἐν κιννύραις. καὶ ναβλαις καὶ κυμβάλοις.
καὶ μετὰ λίγα υἱοὶ ἀσὰφ ἐχόμενοι ἀσὰφ τοῦ προ
φήτου. ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως. καὶ πάλιν τῶν
ἰδιθοῦμ, ἐχόμενοι τοῦ πρὸς αὐτῶν ἰδιθοῦμ. ἐν κιν
νύραις τοῦ προφητεύοντος ὀξομολογησιν καὶ αἰνε
σιν τῷ κῷ. καὶ μετὰ βραχέα πάντες οὗτοι. υἱοὶ αἱ μὲν,
τοῦ ὁρῶντος τῶ βασιλεῖ ἐν λόγοις θῦ τοῦ ὑψῶσαι
κέρας. καὶ ἔδωκεν ὁ θς τῶ αἱ μὲν, υἱοὺς ιδ καὶ θυ
γατέρας ϛ πάντες οὗτοι. μετὰ τοῦ πρὸς αὐτῶν,
ὑμνοῦντες ἐν οἰκωκῦ. ἐν κυμβάλοις. καὶ
ἐν ναβλαις. καὶ κιννύραις. εἰς τὴν δοῦ οἴκου

τοῦ θῦ. ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως. καὶ ἀφ καὶ οἱ θουμ
καὶ ἀμαν. καὶ μετὰ σοῦ δὲ τοῦ μεγάλου τοὺς ἀπο
γόνους. ὧν ἰδρῶν θησαυρῶν ἀποφωνοφυλακ.
ἀπὸ καὶ τοῦ ἐν τούτοις, καὶ τὰ ἐνδόξων πολέμων ἀ
κροθίνια. καὶ τὰ σῦρα τὰ προσφερόμενα τῷ
θῦ ὅσα δὲ ἀφ ἡμῶν σὺν βασιλεῖ καὶ οἱ ἀρ
χοντες ὧν πρώτων χιλίαρχοι. καὶ ἑκατοντάρχοι.
καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ἐνδόξων
πολέμων καὶ ἐνδόξων λαφύρων. καὶ ἡγήσασθαι
πάντων. τοῦ μὴ καθυστερῆσαι τῶν οἰκοδομῶν
οἰκῳ κῦ. καὶ ἐν τοῖ πάντων ἁγίων τοῦ θῦ. ὅσα δὲ
γῆ αὖ σαλεύει ὁρῶν. καὶ σα θάλασσα. καὶ
ἀβυσσος καὶ ἰωάβ. ὅτου σαρκία. καὶ πᾶς ὁ ζῶν
ἀζων. διὰ χρὸς σα ἐν οὐρανοῖς. καὶ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ μὴ δὲ δεινομῖζεσθαι σαφουΐαν φναι. τοῦ ζω
βανέαν ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτοῦ χμνύρῆναι.
καὶ τοῦ βασιλέως ἀδελφίδων. ἐν ταῖς θαδὲ
ἰορέα. ὁμωνύμοι γὰρ εἰσὶν ἀλλοῖοι τοσμῶ ἐνδῆς
ἰορδανίτης. καὶ οὐκ ἐνδῆς βασιλικῆς ἰῶφυλῆς.
ἀξίαν ἀγαστος δὲ τοῦ σαβὴ ἐπαφάνεσις. ἰῶ πρὸς
τὸν ἡμῶν πρόσωπον. γνωσθῆναι γὰρ ἔφη τοὺς θῦ τῶν
πρώτων σου καὶ δούλους ἀπὸ ὧν ἐν καρδίᾳ. καὶ χμῆ
θελθόσι. ὅτι πάσας καρδίας ἐξετάζεις. καὶ πᾶν ἐν
θυμημα διανοιῶν γινώσκει. τῶν ἀναπαύειν ἔφη
δουλείαν καὶ ἀσέχειαν. τῶν δὲ ἀλλοῦ ὅπου ἐὰν πάνυ.
καὶ τῶν ἀλλοῦ ἀγαπᾶσθαι πρὸ θῦ μίαν. ἐὰν ζητῆσῃ

αὐτοῦ· οὐρανὸν ποιεῖ σοι· καὶ ἀνέγκλητον ἐν
αὐτῷ· ἐγκαλέσει σε τὸ λόγος· οἱ ἀστέρες τῶν ὑπό-
χειά· ξηρὰ γὰρ φύσις καὶ οὐρανὸς ἐστιν· πρόνοια καὶ
ἀνοχὴ ἐστιν ὑμῶν· ἰσχυρόν ἐστιν· ὅτι προφάσεις ὁ
οἰκοδομῶν αὐτῷ οὐκ ἔσχεν· ἀνορίζου, καὶ προ-
προσκρίνει φησίν, ἐμοῦ· ἐγὼ ἠβουλήθην οἰκοδομῆ
καὶ σοι τὸ ὄργανον ἐστέρησε, σὺ παρὰ τοῦ γάρ σου
προσῆν, τὸ μὴ ἐν αὐτῷ πληρῶσον· ἵλεως
νέφη καὶ ἀγνοεῖ καὶ τὰ μὴ καὶ τὸ χάραγμα τῆς οἰκο
δομίας σημαίνουσας ἔσωσεν· ἔσωσε γὰρ φησὶν
ξύσον λομῶν τὴν ἐμὲ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ νοῦ
καὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ· καὶ τῶν τοίχων καὶ σύντα-
μμάτων αὐτοῦ ξύσον ὄρων· καὶ τοῦ οἴκου τοῦ
λαστηρίου· καὶ δίδασκων ὡς οὐλογήσεως ἀνθ'
πίνοις ταῦτα δι' ἡμέρας· ἀλλὰ χάρις τοῦ πνεύ
ματος αὐτοῦ, ἐστὶ γάρ· καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ
ὄνου· ἐν τῷ μὴ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀγαθῶν οἴκων·
καὶ πάντων τῶν σοφοριῶν τοῦ κύκλῳ· τῶν δεκα
λίθων οἰκοδομῶν· ἰσόδαξις δὲ αὐτοῦ· καὶ πρό
σουσα θμοῦ προσῶν ἦναι· τὰς λύγχνιας τὰς χρυ
σᾶς· πρόσουσι τὰς βαπίζας· ὡσαύτως δὲ καὶ
τῶν πυρεῖα· καὶ τὰς σφενδόνας· καὶ τὰς φιάλη·
καὶ τὰ σπονδεῖα· καὶ ἀπόρμενον δὲ καὶ σπονδὴ
νάχρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ· ἐν οἷς ἐφύρωντῶ σημέδα
λιν ξύλαιω· καὶ τὰ ἄλλα δὲ πάντα σκεύη ὧν.
ὡσαύτως τὰ ἐν ῥαφῇ ἐκχρόσῳ· δὲ δωκεδαὴ

ὦ Σολομών. καὶ διὰ τῶν προφητῶν ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
σωσιν. τοῦτο γὰρ ἦν τὸ καταργῆσαι τοῦ παρα-
δείγματος. ἐπὶ τοῖς πᾶσιν τούτοις. ὡς ἄνωθεν. ἐν
τῷ νικοδάθαι τῶν γνωσίων ἔρημον. ἐν τῷ ἀθασὶ ἐν
χρόνῳ. καὶ ἄρχεται πανταχοῦ. καὶ μὴ θέλωσιν
οἱ τῷ τῷ πολεμοῦντες. μετὰ διορισμοῦ δὲ τῷ
θεῷ ἀπὸ τῆς ἐρημίας ὑπάρχει. οὐκ ἀπὸ σοφίας
φησὶν οὐδὲ μὴ ἐν καταλίπῃ. ἕως τοῦ σωτηρίου
παῦλ δὲ τοῦ ῥηθέντος οἰκουμένῳ. οἰκοδομῶν γὰρ λαὸν
βλ καὶ τῆς θλίψεως τοῦ λαοῦ. μετὰ δὲ τῶν οἰκοδο
μίαν, ἀλλὰ φθαρτὰ πρωτεῖνας. ὀρθῆς τῆς
οἰκονομίας εἰρήκασι. ὅτι δὲ καὶ μαρμάρους ὄνυχας
ὡσαύτως εἶχε, ἱστορίαι δηλοῦσι. λίθους γὰρ φη-
σὶν ὄνυχος. καὶ λίθους τετραπέδους. λίθους πολυ-
τελεῖς καὶ ποικίλους. καὶ πάντα ἀριθμὸν τιμίου
καὶ λίθους τοιούτους ἐς τοσοῦτος. ἀξίας δὲ ὅπου
μυριάδας ταλάντων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου σωμάτα-
γε. καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ὑπερβαίνοντα δὲ
τῶν ἀνθρωπίνων λογισμούς. περὶ δὲ μετοίκους ἄρχοντας
ἐκείνους πρὸς τὸν καιρὸν δρᾶσθαι τῷ. τοῦτο γὰρ φη-
σὶ. καὶ τῆς ἐκείνου ἀδοξίας τοσοῦτον τὰς χάρ
ακτος σὺν μέρους εἶπεν. τῶν δὲ τοῦ λαοῦ θεοῦ δι-
μους προσθήκην. ἐμνοῦτο δὲ τῷ θεῷ προ
σώπου. τὸ δὲ ἐρημίᾳ φησὶν ἐκεῖ καὶ τὸ ὀλοσμῷ.
ὅτι ἐχώσαμεν ἐκείνου ἀδοξίας τοιοῦτον ὅτι σάκκοι
τὰ πάντα. καὶ ἐκεῖνον σὺν δὲ καμήσουσι. ὅτι

, παροικοιεσμὲν ἐναντίον σου· καὶ παρεπίδημοι καθὼ
, πάντες οἱ πρ̅ε̅ς ἡμῶν ἐσμὲν· καὶ ὡσεὶ σκιὰ αἱ ἡμέ
, ραι ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· οὕτω τῆς ἀνίνης φύσεως τὴν
, ἀσθένειαν ὁμολογήσας· ἤτησε καὶ ἐξ λαῷ καὶ τῷ
, βασιλεῖ· τῆς εὐσεβείας τὴν κτῆσιν· δὸς γὰρ αὐτῷ
, φησὶ καρδίαν ἀγαθὴν τὸν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου
, καὶ τὰ μαρτυρία σου καὶ τὰ προστάγματά σου· εἶτα
πάντα τὸν λαὸν κοινωνῆσαι τῆς ὑμνωδίας, παρε
γγύας· καὶ κοινῇ πάντας ἐκλίναι τὰ γόνατα· καὶ
προσενεγκεῖν τὴν προσκύνησιν· ἔπειτα χιλιόμ-
βην προσενεγκὼν· καὶ θυσίας ἐτέρας ἐπὶ τε
λέσας· τοῦ λαοῦ παρόντος· ἐχειροτόνησε τὸν υἱὸν
τοῦ δὲ ἐκάθισε βλομὼν ἐπὶ θρόνον κ̅υ̅ εἰς βασι
λέα ἀντὶ δ̅α̅δ̅ τοῦ πρ̅ς αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ὑπο
θυδοθέντα θρόνον ἐκάθισε δηλοῖ δὲ τῆς προ
τέρας ἱστορίας τὸ τέλος· ὡς καὶ σα
μουὴλ ὁ ὁρῶν· καὶ νάθαν
ὁ προφήτης· ε
γ̅α̅δ̅ ὁ ὁρ̅
βίβλοις
ε̅
χου
σῦ
+ γγεγραμμένας :+
+

Εἰς τὸν Σολομῶντα τῶν παραβολῶν.

Κ. Σολομῶντος παραβολῶν βίβλος.
Ὁ Σολομὼν ὡς ἡ σοφία τῷ ὁμίλας μωσῆς
παιδεύσασθαι: ~

Ν τῇ παροιμίᾳ φησίν. πολὺ κέρδος ἐν τῇ βασι
λείᾳ ἐδάφους καὶ καλύμματος ὀπτανῆ. ὅλως σολομὼν
ἐν τῷ μωσαϊκῷ θυσιαστηρίῳ χίτωνας ὑφαντοὺς ἱερα-
τεύοντας. ἱμάτιον σουδὼν. καὶ ὑφίστω χθὼν καὶ
σωλάμων τῶν λιχράμ ἐστὶ τρίχων, τῶν αἰγῶν
τῶν μελανοτέρων ἐπὶ τὸ ξύλον. ἡ γὰρ φησὶν, ἡ σοφία
ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον ἐκ τῶν. ὅλως ὁ ὡσεὶ καὶ ὁ ὡσεὶς
τοῦ ὡσεὶ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐστὶν αὐτοῦ. καὶ ἡ ἐμὶ ἐγὼ.
οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον. ἀντὶ τοῦ ἐστὶν αὐτῷ καὶ ἐναν
τί αὐτοῦ. τοὺς μαστοὺς φησὶ χρῆναι πλήρων. τῶν αὐτ
ῶν χωρῆσαι, ὅλως ὑπέρδρος ὡσεὶ δώδεκα.
προσφόρως δὲ αὐτῷ τὸ δῶμα τοῦ ἐμοὶ βουλόμενος
ἄρας, χρησιμοποιῆσαι τοῦ οἴκου οἰκοδομῶ. ὅθεν δὲ ὁ
νίνη σὺν ἢ σὺν ἀλφῶν φιλία, ὅλως λωκῶν ὁ χρὰμ
ἀντιγράφων οὕτως γάρ ἐφη. ὁ γαμβρὸς τῆς ὁ θε
ηλὸς ἐπεὶ τὸν ὡσεὶ καὶ τῶν ἐκ. ὃς ἐδωκε τῷ
βασιλεῖ. ὑπὸ σοφὸν καὶ φρόνιμον ἐν
ἐπιστήμῃ οἰκοδομῆσαι οἶκον κυρίῳ. ὅλως δὲ,
ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὸν θεὸν ζωῆς μεμαθήκασιν οὗτος.

ὡς ὁ τοῦ ἁγ(ίου) πλάτ(ους). ὁμῶν καὶ τῆς ἁγ(ίας) πολιτ(ίας)
μηδὲν λέγομεν ζητῶ. τῶν δὲ τῶν βίβλων πρὸς
τὰς βασιλάδας διαφωνῶν. ἀπαιτῶ τοῦ ναοῦ τὸ μῆ-
κος ξ. μὴ τοίνυν ἐν ταῦτα ὁρίσωμεν. ἀλλ'
ἐὰν μ. ὁρίσωμεν γὰρ πρὸς τοῖς μ. ἄλλους. κ.
τοῦ καλουμένου διαβάθρ. τοῦτ' ἔστιν τοῦ ἁγίου τῶν ἁγ(ίων).
κ. δὲ πρὸς τὴν μεσώνυχα τοῖς μ. ξ γίνονται. δὸ
γὰρ εἶν τὸ ὕψος. ἐὰν μὴ καὶ π τῶν χειρῶν ἐν ταῖς βα
σιλάδαις ὁρίσωμεν. ἐν ταῦτα δὲ κ καὶ ρ. ἀλλ'
ὦ παράνομε καὶ δειλαίωνε ὄφεως σαῦ. ὡς δ'
χὴν μόνου ὄροφον ἔχεν ὁ ναὸς νεώς. τί οὖν γάρ
φησι καὶ τὰ ὑπόλοιπα αὐτοῦ πολιτεύσεται καὶ ἡ ἱστορία
δὲ τῶν βασιλάδων δηλοῖ, ὅτι μόνον λόροφα
, ἀλλὰ καὶ δίωροφα ἔχεν ὁ ναός. πάλιν δὲ σαῦ,
, τῶν οὖν ὀνόματον ὀξυκληρονόμε γάρ φησιν
, ὁ θεὸς μῶν, πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς καὶ
, πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φύλων. καὶ τοὺς κύρ
, μους τῶν πρώτων τῆς. τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν
, διαθήκης κυ, ἐκ πόλεως σαῦ. αὐτὴ ἐστὶν ὁ
, ἁγία τῶν ἁγίων τὸν ἀνοδρίαν πόλιν, ὡς ὁ χύρ ὁ θ(εὸ)ς
, ὑψώσας. ἐν αὐτῇ τὰ βασίλεια οἰκοδόμησε.
, καὶ ἐξεκλησίασεν πρὸς τὰ βασιλεῖα ὅλους, πᾶς
, ἀνὴρ τῆς ἐν τῇ ἑορτῇ. δὸ δὲ μῶν ὕβδομος
, ἑορτῶν δὲ, τῶν σκηνοπηγίαν καλ(οῦ). αὐτὴ γὰρ ἦν
, ἑορτή. ἔστι δὲ πρῶτος αὐτῆς. ἔστι δὲ διαβάθρ τοῦ οἴκ(ου),
, ἔστι δὲ ἁγία τῶν ἁγίων. ὑποκάτω τῶν χερουβείμ.

καὶ ἐν δεξιᾷ τῶν θρόνου τὸ λύτου καὶ ἄφαυστον καὶ
ἀνάπτορον, ἐκ πλευρᾶς τοῦ ναοῦ· ὁ πορφύριον ἅγιον
ὀνομάζουσι φίλου, τῇ φαλαγγῇ· τοῦ μὲν τοιγὰρ θρόνου
τὸ προσοψάμενον καὶ πορφυρίζον τῇ τῆς προσευχῆς, πῦρ καταναλισκόμενον ὁμοίως, τὰς προσευ-
χθείσας θυσίας, ἀναλίσκων· παλίνμολοι ἱστορία
δηλοῦσι, ὡς τοῦ θρόνου ἡ σοφία καὶ φαιδροί· λύχνοι δὲ
καὶ οἱ λοιποὶ τὰ ἐν ὀρεινοῖς ὡς θρόνῳ· ὧν ἐποίησε θρό-
νους ὁ βασιλεὺς τοῦ ὁμολογεῖσθαι σὺν αὐτῷ, ὅτι
ἁγιωσύνης ὅτι ἐστὶ τοῦ ἀνανεοῦσθαι τὸ κλέος αὐτοῦ· ἐν ὕμνοις
θρόνοι, δηλαδὴ αὐτοῦ· τοσαύτη δὲ δόκησις τοῦ θ
λοιμῶντος δηλαδή· ὅτι τοῦ φαραὼ τὸν θρόνον,
ἐστὶν ὁ δόμημα τύπου βασιλέα· λύσων οὖν καὶ οἱ
καὶ σημαίνων, ἐν οἴκῳ θρόνῳ βασιλεῖ ἦλθ· ὅτι ἅγιος
οὗτος θεοῦ· ἐστὶ θρόνος ἐκ ἀνθρώπου βίος ἐστὶν· καὶ ὡς
σὺν καὶ τοῖς πύλωροις καὶ τοῖς ᾠδοῖς, καὶ ἀπὸ
τοῦ θρόνου διάταξις· τὰ δὲ ἀδόμενα ξύλα, ποιή-
να ὅλως σπουδῆς κέκληται· ταῦτα σὺν μὲν βασιλέων
βίβλος, ὑποτρίμματα ἀφηγεῖσθαι τοῦ οἴ-
κου· καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· διὸ καὶ προκαμὼν
ἱστορία, ἀναβαλὰν σὺν οἴκων· καὶ σὺν οἴκου τοῦ βα-
σιλέως, παλίνμολοι μανθάνομεν ἐν τοῦ θρόνου,
σὺν καὶ θανάτου φίλης· καὶ ἀρχὰ δὲ σιλωνίης·
καὶ ἰωὴλ ὁ καὶ ἄλλος ἱερουβὰμ τῶν ἐφοδίων
γεννῶν βίβλοι ἔχουσι γραμμάτων· καὶ οἱ κατά
λοιποὶ γράφοι σὺν λόγων θλιμῶντος· οἱ πρῶτ

καὶ οἱ ἑξακόσιοι· οὐκ ἀπὸ σοῦ τοῦ γεγραμμένου ἐν τῷ τῶν
λόγων ἀναβαινόντων προφήτου ἐν τῷ τῶν λόγων ἀχὰβ τοῦ
σιλωνίτου· καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν ἰωὴλ τοῦ ὁρῶν
τος· ὡς ἐν ἱεροβοάμ, ἡ οὐναβάτ· μεμαθήκα-
μεν δὲ ἐντεῦθεν, καὶ ὁ λιὸ ὄανος τοῦ θῦ τὸ ἐν βη-
θὴλ θῦσας ἑρίφους ῥυγῶν αἰγῶν καὶ λόσας· οὐ ὁλέων
σωτῆρίψμ· τοῦ ἐν βαιβὴλ τὰ· τῶν ἐν ζελὼ, ἰωὴ
προσηγορεύετο· πῶς νοητέον τὸ, οὐκ ἦν θυσ-
ὁβασιλεὺς, τοῦ λαοῦ· ὁ λιὼν μὴ τὰς τροφὰς ἀπὸ
τοῦ θῦ· ἵνα σώσῃ τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν εἰλάλη
σεν ἐν χερὶ ἀχιὰ τοῦ σιλωνίτου·

Οἱ τὰς θείας καὶ μονὰς ἀπολαβόντες, σωφρόνως τὸ
πρακτέον ὑπὸ τοῦ θῦ σοφιζόμενοι· οἱ δὲ ταύτης
ἐξορμώμενοι τῆς αἰτίας· ὡς εἰ τῷ χαφόρου ταῖ τοῦ
καὶ ἐν ταῦ ὁ λόγος δηλοῦται· ὁ λιὸ δοξεῖ ἐν δεῖ τῷ
θῷ, ῥῆξαι ἰσχὺν τῶν βασιλέων, διὰ τὰς τοῦ τὰς πα-
ρανομίας τῆς μόνοις ὀργιζομένης καὶ τοῦ ἱερο
βοάμ, τὰς χρύσας δαμαλίδας καὶ τὰς σκολιὰς τοῦ,
οἱ ἐν ταῖς δὲ καφοῦ οἱ κωφοὶ τὰς ἱερεῖς καὶ λοιμὸν ταῖ,
πρὸς τὸ σωσαῖ τὴν μὴ μόνον ἐν βαθὺ ἐν εἰκόνη ἐν
ὀθέσναις· ἐν ταῦ θαλὴ ἱερεῖα δηλοῦσθαι, ὁ λιὸν
ἀνοίας αὐτοῖς ὀξὺ βαλεῖν ἱεροβοάμ, καὶ οἱ ἀνθ',
μὴ δὲ τοῦ ργ" ἰδεῖν. καὶ κωφώσησεν αὐτῷ ἱερεῖς ἐν
ὕμνων· καὶ τοῖς ἑβδόμοις καὶ τοῖς μεγάλοις· καὶ
ταῖς δαμάλεων αἷς ἐποίησεν ἱεροβοάμ, ἡ μὴ λά-
θησαν δὲ τοῖς ἱερεῖσι καὶ τοῖς λοιμοῖς· καὶ ἐν

, τῶν ἀλλων φυλῶν. ἀ τοῖς γὰρ φησὶν ὁ πίστως
, αὐτῶν, ἡ πᾶσων φύλων ἐστὶ. οἱ δὲ δωκαιωσαρδιαν
, αὐτῶν, ζητῆσαι τὸν θν ἐστὶ. καὶ ἡ λαὸς ἱεροσόλυ-
, μα θῦσαι ὡς κῶ ὡς θῶ τῶν πρωναὐτῶν. καὶ κα
, λιχῦσαι τὸ βασιλέαν ἰσσα. ὁλεφιλάνος ὁλε
, πόλης, ὁ υσερὰ ταμιὸ τὸ ῥοβοὰμ, τῶ σουσα
, κὶμ πρὶ σὸ ὠνα. ὁ λαὸς μοῦ ὁ τὸ ς προφήτα γ
, καὶ αὐτῶ καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑπ, ὑμεῖ ἐγκαταλίπα
, τε μὲ καὶ ἐγὼ ἐγκαταλίψω ὑμᾶς εἰχρὶ σου σαναμέ,
, ὡς ἴδον εἰσραπόν τας καὶ τὸ ὰ αβφανόμολογή-
, σαντας, ἐφη ὡ προφῆ. ἐν ε ρ ἀ πησαν. γ κατὰ
, φθίρω αὐτοὺς. καὶ σώσω αὐτοὺς ὡς ἐσμὴ ρὸν ἡσρὶ.
, ἀντὶ τοῦ, τὸν αὸν θῆρα τῆς σοργῆας τῆς οἰκυμένης,
, εἰ ἀὸ τοῖς ὁ αφύλαξω. καὶ γ μὴ σάξη ὁ θυμός μυ
, κατ' ἐμέ, εἰχρὶ σου σαναμέ. γ νῦν αὐτοὺς φη
, πὶ ὁλοσω πανωλεθρία. ἀμὴς νῦσορον φύλαξω
, τὸ ἡμερίαν. ὁ τοῖ ὁ τὸ ὁ παρόντος, ὁ ὁυλῶ ὁ τοῖ θῆ
, σω ζυγόν. ἐ ὁυ ταιγὰρ αὐτῶ φῆ, ἐ ς ὁ ὁύλους. καὶ γὼ
ὁυ ταιτὸ ὁ ὁῦμυ. καὶ τὸ ὁ ὁυλέαν τῆς βασιλέας
, τῆς γῆς. ἀπὸ σύγκρίσεως φῆ αὐτοὺς ὁ τὸ ὰ ξω, ὅτι
, χρηστὸς ὁ ὑμὸς ζυγός, καὶ ὅτι βαρὺς ὁ τὸ ὠνῶν ζυγὸ
, πάντα δὲ καὶ ὑδρᾶς ὡς ὁ τὸ ὰ χθημῶ γκὼ πᾶσαν βίβλ
ο προφητικὰς. οἱ λόγω γὰρ φῆ ῥβοὰμ. οἱ πῶ τοι καὶ
, οἱ ὧ χαλδοὶ, γ κὶ ὁὺ ἐ τοῖ μ ᾶ μμὼ οἱ ἐν τοῖς λόγοις
, σαμαὶ ου τοῦ προφήτου. καὶ σασὼκ, τοῦ ὁ ρῶν τος
, τοῦ γλωσσαλογῆσαι. καὶ αἱ πρᾶξ αὐτοῦ, ἀξ ἰ ο κὸ

θαυμάσαι τὸν τοῦ ἀβιᾶ δημηγορίαν. ΣΥΝΤΑΓΜΑ
φύλων ὁπλιτικοὺς χιλιάδας καὶ ἑπτακοσίας
ἰδών, ἤγαγε τὸ στράτευμα ὁ τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεὺς
χιλιάδων πεντακοσίων, πρὸς τοὺς ἀνδρείους
μόνους, ἐφη· ἐχὶ μὴν γνῶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσαφὰτ, ὁ τοῦ
Ἀβασιλέως Σολομῶντος τοῦ Δαυὶδ, ὁ τοῦ Ἰωσὴ, ὁ τοῦ Ἀμών, καὶ
τοῖς ἡμετέροις ἀνδράσι, διὰ θηκῶν ἀλὸς αἰωνίαν, ἐχὶ μὴ
φῆ ἔσεσθαι γνῶναι ὡς ἡμέτερος ὁ τοῦ Ἰωσὴ βασιλεὺς
καὶ τὰ λοιπὰ οὐκ ἐχομένη· καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν ὑπήκοοι,
ὡς οἱ Ἀμανῖται τῷ τυράννου τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ σήμερον
διαθήκην διὰ ἁλὸς αἰωνίαν, τὸ βέβαιον τῆς βασι-
λείας ἐκάλουν· ἐπεὶ καὶ βάρβαροι πολλαχοῦ
σωματοῦσι τοὺς πολεμίοις, ἵνα μὴ βεβαίαν φυ-
λαττουσι τῶν ἀλῶν μνήμην· ἀλλ' ἐμός τοι,
φῆ διὰ παντὸς αἰῶνος καὶ ὁλόκληρον παραχωρήσει τῷ τυράννῳ·
ἐγὼ δὲ μὴν ἑτοίμως ἔχω ὁμολογῶ· ὅτι καὶ διὰ τῆς θαλάσσης βα-
σιλέας θρασύνεσθαι· ὧν ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ὁ τοῦ Ἰωσὴ ὁ τοῦ
ἀλωρὴ ὁ Ἀλε· καὶ ἀφροδίτης ΣΥΝΩΝΥΜΟΥ· καὶ ταῖς χρυ-
σαῖς δαμάλεσι διὰ τὸ καὶ τοῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς ὀξυλέ-
σαντες, ὑδροῖς αὐτὰ ὑλῶν καὶ ἐκέσαι παράσημα
οἱ δρῶντες. Τοῖς δὲ θεοῖς· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τοῖς τοῦ
ἱεροῖς χρόνου οἱ τοῖς ἔθνεσι οἱ θεοῖς· ὑμῖν δὲ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙ ἀφοῦμαι ὧν καὶ τοῖς ἱεροῖς
καὶ τοῖς λοιπαῖς χρήσομαι· καὶ κατὰ τὸν θεοῦ
τὰς θυσίας προσφόρομαι· καὶ κατὰ τὰς τοῦ
διαλαλεῖς παραλαβόμενα· τοῖς θεοῖς σὺν πίνει

τοὺς πολεμίους προσπαίνοντες. ὁ παρεγγυῶν ὑμῖν
μὴ ἀνίστασθαι ὥσπερ τὸ πρῶτον. οὐ τῆς
ἡμέρας φάλαγγος στάσης. μεταγνώσεσθε
τοῦτο πολλάκις τοὺς καλοὺς παρόμοιοι. τούτων δρε-
μόντων ἐπὶ κλῶσι μὲν τοῦ ἵππου ἦσαν αἱ δύο φυλαί.
ἠλάλαξαν δὲ οὗτοι καὶ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀνδρὶ ἐπῆλ-
θον ἀλαλαί. ὅλην δὲ τὴν μάχην ἐν τῇ ἴσο-
λίᾳ τῶν πολεμίων τὸ στράτευμα ἔβαλε. καὶ
τρακόσιοι ἀπέθανον πάντες καὶ τῶν τῆνον
μύριοι ὅλοι ἀπεκτάνθησαν φεύγοντες. λείφθη δὲ
τῆς φυγῆς τῶν ἀνδρῶν. καὶ κατέλαβον οἱ ἱππεῖς τοὺς
ὀλίγους ἢ πλείονας ἐπὶ τῶν λόφων τοὺς ἐν τῷ ὄρει αὐτῶν. ἐ-
λαβον δὲ καὶ πόλεις ὑποκυμάτιον ἐκείνοις τοὺς δύο
ὄρη βοᾶν. αὐτὸς ὁ τῶν ὅλων ἐν τῷ ἐπανάγῳ
παρέσχεν. ἐπαινέσας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πεδί-
ων ἐλθόντας. ἐπῄνεσε γὰρ φησὶν αὐτὰ τὸ ἀνδρεῖ-
ον πόνου τοῦ ἐν αὐτοῦ. καὶ ἀπέσπασε τὰ ἐν ὕλα
κτήνια τὰ ἀπὸ ῥίζα. τουτέστι τὰ τῶν ἑλῶν.
ἅτα ἐπωγάλα καὶ τὰ ὑπήλα. ἐπῄνεσε δὲ ὅτι μαστὰ τὰ
ἀνίστασθαι, τὰ παρανόμως ἐν τῷ ἐν τοῖς βουνοῖς
ἀναπήματα. καὶ σὺν ἐρίφοις τὰς σήλας καὶ ὀξέ-
νο ψιλὰ ἄλλον. καὶ τοῖς ὄζης δὲ, τοῖς ἐπαίνο τὸ
τοῦ δὲ ὀξέως. μετὰ τῆς σὰρξ φάσεως δὲ τὰ τῆς πα-
ρατάξεως, ἐρρίφασι τοῖς ἀνδρόπας. καὶ δι
ωκον ἅπαντας πολλαπλάσιον. ὁμόρους δὲ λόγῳ
τοὺς τοὺς αὐτῶν μεμνῆσθαι. ὡσπερ λόγος γὰρ φησὶ

σκῦ πᾶ· καὶ ἐξέκοψα τὰς κόμας αὐτῶν· κύκλῳ
γράφων· ὅτι ἐμὶ δοῦλος σωρίου ἐν πᾶσι τοῖς· καὶ
λήρ πασαν τὰς πόλις αὐτῶν· ὅτι σκῦ πολλὰ ἐγέ
νηθη αὐτοῖς· καὶ γὰρ τὰς σκηνὰς καὶ τοὺς ἁμαξοὺς ἐ
ξέκοψαν· καὶ ἅλαβον πρόβατα πᾶ καὶ καμή
λους καὶ ὑπέστρεψαν εἰς ἱλῆμ· ὅτι δὲ ἁλίφαρα τῆς
θαλάσσης ἐστὶν ἰδεῖν· γὰρ σὺ ἀνδρὶ δίκαιον· πορεύ γὰρ
τῶν καλουμένων ἐλευθέρων πόλιν· γράφων πάλι·
μὲ τοῦ παρόντος ὠνόμασαν· φησὶ τοίνυν ἀπὸ τῆς
ἀηδίας τόπων· ἐκάνωσοι κῆσαι τὴν χώραν καὶ ἄλλους
δὲ τινὰς ἁμαξοὺς ἐμὲ ὠνόμασε μὲν οἷς καὶ αὐτῶν
στρατόσαντας ἀφ' ὅλων καὶ πάντων ἀπαντᾶς· μὲ
μὲν τοι τὴν νίκην· ἀζαρίας υἱὸς ὁ δηλῆ ὁ προφῆ
της θεοῦ τῶν ἁλῶν· ἀπαντήσας τῇ στρατιᾷ· ἐ
πῆσε φάσας αὐτοῖ κυρίας ἐμνημόνευσε· καὶ προσμέ
νῃ ἀλαφάλα προέρχεται· φησὶ γὰρ ἐκζητήσατε αὐτὸν
καὶ ὀρηθήσεται ὑμῖν· καὶ ἐὰν ἐμπαλαίσωσι τε αὐ
τῷ, ἐμπαλαίσουσιν ὑμᾶς, αὐτοῖ δὲ ἦν ὅτι δὲ αὐτοῖς καὶ τῇ
τῇ φύλῳ τῶν ἀλαφάν· πῆξαι γὰρ φησὶ τὸ
ἱῆλ εἰς οὐδὲν ἀληθινῶ· καὶ ὀχλήρευσον τῶν ἀνω
θεν· καὶ ἐν οὐνόμῳ· καὶ ἐκαθίσαν εἰς σκότη
σιν· καὶ ἐπέρχουσιν ἐν δηλῇ· αὐτοῖ καὶ τοῦ ἱῆλ·
καὶ ζητήσουσιν αὐτοῦ καὶ ὀρθήσεται αὐτοῖς·
μὴ ζηλώσητε φησὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν ἀ
λαφάν· αὐτοῖ γὰρ οὕτως ἀληθινῷ θεῷ· ἀλλὰ
τοῖς φοβουμένοις ὑμᾶς λαβρούσοι· καὶ ἐσορᾶ ὁ ὁρᾶ

καὶ σὺ δὲ σκαλῶν. ἐκπαυσάντων τοῦτο σὺν ὁ
λὰ μαθήσουται τῇ πρᾳ ὅσον καὶ οὐ ἀσφά-
παντοδαπᾶς γὰρ συμφορᾶς παραπεσοῦσες.
τὼ φανὲ πὶ κυρίαν ζητήσουσι. καὶ δύξουται
, ταύτης, διὰ τὼ ἀφαυρὸν ἀλαθόλητα. προλέγω
, δὲ καὶ τῶν λαυρίων τὼ ἄφοδον. ἐν γὰρ τοῖς καιροῖς
, φησὶν ἀνάγκοις, γ' καὶ σὺν ἐρήνη ὧν ἐκπορευόμενω
, ὁλιὲς ἐκ κῶ πόλ, ἐσῖ πάντας τοὺς κατοικοῦν-
, τὰς γαίας. καὶ πολεμιόσι ἔθνος πρὸς ἔθνος. ὁ
, πόλις πρὸς πόλιν. ὁλιόσεις ἐξ ὀστράκοις. ἐν πα
, σχίτω. ἐ λαοῖς ἐσοικῆται. τὼ δὲ σὶ σὺν ἐρήπι
, νον λόφον ἐσόμενον. καὶ ὑμὲς γὰρ φησὶν ἐχύσατε.
, καὶ μὲ ἐκκλησιάσωσαν ἀπὸς φύλες ὑμῶν. ὁλιέσι
μὲ ἀθὸς τὸ ὄρος τὸ ὑμῶν τοῦτον ὄρος ἁγὸν
ὅσα ἐν ὑπολοιπα τῶν ἐθνῶν τὰ μὲν κατέλα
καὶ ὅσας παρέλαβε τῶν ἐ φύλων, ἐξεμάθη
ρε πολὶς ἐσ ὁδαξελὴν ἱστορία, καὶ ταῦτα, ὡς
ἐκ τῶν λίων φύλων τὸ πλῆθος πρὸ τὸ στράτευμα
φησὶν ὧν β φύλων τὼ ἀλαβφὰν καὶ τὼ φὰν
κατοικησίαν ἐς ἀπολαύουσι. τὰς μὲν οἰκίας
καὶ τὰ λίπον πόλες. ἐσὶ τὰς τοῦ τῶν καὶ φύγον.
καὶ τὸ παροικῆσι ναμορίαις. τοῦ τὰς οἰκίας
οἰκῆσι προλίμποσαν. τοῦτοις μετὰ ὧν β
φύλων σωτᾶσαι ὃ ἀνὰ ἐορτὴν ἐσκηνοποιοῦντο
τέλεσι. καὶ πάντα ἐπαθυμᾶσαι ἐς τὸ πεσοῦ-
νται μὲν. ὁμόσαντε πάντα ἐποίησαν ἅπαντας.

ὡς τῆς ἐννόμου πολιτείας γ' καὶ πρεσβυτέρου. ἀλ-
λὰ μόνως καρδιούσιος ὁ θεὸς καὶ ἀγαθὸς
μὲν τοῖς θεοῖς καὶ ἀοράτοις νόμοις, ὃ ἐστι καὶ τῷ μρα
αὐτοῦ τῇ ἀοράτῳ καρδίᾳ καὶ ἀμέσως τῆς βασι
λείας ἐγγύνωσ. καὶ τὸ ἐν ὅλῳ καθ' ὑπόστασιν πολί
τευμα ἐν τοῖς ἁγίοις τῶν οὐρανῶν. ἀπὸ οὗ καὶ
πρὸς τέλος ἐστὶν τοῦ μὴ γὰρ, ἐκ πάντα ἀόξης
τὰ ἐν ἡμῖν τοῦτ' ἐστὶν τοῖς ἐν τοῖς ἐν ἡμῖν χωρίοις
ἀναπεμπόμενος τῷ θεῷ τῶν ὅλων βουλοῖς ἀπη
ρτισμένην νόμου καρδίᾳ. ἐν πορίσει τόπῳ.
ἐπὶ τὰς τοῦ βασιλέως ἀδύσαντος κατ' αὐτούς.
καὶ τῷ ῥαμα τοῖς ἱεροβλύσμοις ἐπιδιχόσαντος.
ὅτου δὲ σὺμμα καλύσας τὸν τοσούτων κλαθῶν αὐτ
γνώμου χρηστόν. τὸν βασιλέα τῆς σωρίας δὲ
σὺμμα ἐκάλεσεν. ἐκ τῶν βασιλικῶν θησαυρ
κομμάτων καὶ τῶν θεῶν, πρὸς ἀστῶν σὺμμας ὁλικά-
λισας τοῦ σου. ἀπὸ ὑπάδοσιν αὐτοῦ αἰτίαν, ὀφι-
λάνος κατ' ἀνιάνου τὸν προφήτων ἀποστόλας,
τῶν ἀπιστίαν οἰκλεγξε. ταῦτα φῶν. ἐν τῷ πρε
θεάναι ἐν τῇ βασιλείας σωρίας καὶ μὴ πρεθεάναι
ἐν τῇ κλῆν τοῦ θεοῦ. ὁ λαὸς τοῦ ἐσωθη, ἢ δυνάμις
βασιλέως ἰσχύ. καὶ σὺ φησὶν. ἀπιστία, πρου ξέ
νησεν ἐκείνοις τῶν ὁρίαν. ἐγγύσωσι θεῶς ἐπὶ σοὶ δό-
ξαν δὲ ὧν ἀν πάντας καθίκλθυας. ἀναμίμνησκε
δὲ αὐτοῦ, τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν λιβύων. καὶ σὺν
ἵππ καὶ τῶν ἁρμάτων κ' τῆς αὐτοῦ ἐπίσεως. δὲ ὦ

αὐτοὺς καὶ ἀναλώσει ἅπαντας. ὅτι ὀφθαλμοὶ
κυρίου εἰσὶ βλέποντες πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἰσχύ-
σαι, εἰς πᾶσαν καρδίαν, πλήρη πρὸς αὐτόν. πᾶς γὰρ
φρόνησις ἀπὸ κυρίου ἐστὶ καὶ τάξις ἐστὶν ἡ σοφία.
καὶ ἀπὸ σοφίας ἐστὶν ἀρχὴ ἐνθυμήσεως καὶ λόγος πρώτη
ἀπὸ τοῦ νοῦ γὰρ φρόνησις, ἐστὶ καὶ σοφία πολλή. σὺν τῷ
εἰδέναι, σωφρονεῖν, λίβυ καὶ νότου ἐστὶν ἔθνος.
οὐ γὰρ ἄνω ἀναζοῦσι οὐδὲ καίουσιν, ὡς τὰ ἀπὸ βορέου
πνέοντα. ὅσα ἐστὶ, πλοῦτος καὶ θρόνους ἐστὶ
τῶν φανερῶν φιλίαν, ἀπὸ νοῦ ἀρχὴ ἀνθρώ-
πων καὶ ἀπὸ καρδίας τὸν προφήτην παρόντων σωμα
τὴν λαὸν ὅλην καὶ ὅλας, τῆς τοῦ σὺν ἐμοῦ σὺν
σοῦ καὶ ἐμοῦ. ὡς τὴν μὲν φῶς ὅλα ἀπὸ. ὅτι καὶ
ἀφρωστήσας, ἀπὸ τοῦ κῶς ἐζήτησεν. ἀπὸ ἀφροῖς. ἀπὸ
τοῦτον τῶν σοφῶν ἐν τῷ σὺν βασιλέως ἀφρο-
κῶς, ἐν τῇ τάξει βασιλεύομεν τῆς ὁρμῶν ἐστ
ἐπαινῶ τοῦ ἰσοσοφάτη ἱστορίαν ὡς καὶ ἀρχαὶ
τοῦ σοῦ ξηλώσαντα τῶν ἀρχαίων. τοῦτον γὰρ λέγω.
τὸ, ἐν ταῖς πρώταις. ἀπηγγείλαν δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ ἀ-
ξιέπαινα κατορθώματα. ὧν γὰρ φησὶ τοῦ θεοῦ τοὺς
αὐτοῦ ἐζήτησε καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ ἐπορεύ-
θη καὶ δι' αὐτὰ τὰ ἔργα ἐπὶ. ἀνθ' ὧν δὲ ἐπὶ τοῦτο γ
καρπόν. καὶ ἐν θησαυροῖς τῶν βασιλέων ἐν χερσὶ αὐτοῦ.
καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος. καὶ δόξα πολλή. τὸ δὲ
ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, δι' ἃ τῶν κατηγορίας. ἀπὸ
φημίας, ἐφθόνησαν. ἐπὶ γὰρ ἁμαρτίαν, ἐνοσίσκων. ἐπὶ

ὀξηρμένα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα· καὶ ἔστησαν ὅλην
παν τὴν συναγωγὴν, ὅλον τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ αὐτῶν· καὶ
ἦλθον καὶ κατῆλθον καὶ ἀφῆκαν· ἐνομίζετο δὲ ὑπὲρ
τοὺς ὀκτακοσίους, τῆς σαρκὸς τὰ ἐπίχαρα ἐγέ-
νετο γὰρ φθορὰ ἐκεῖ ἐν τοῖς πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι τῆς
γῆς τῆς κατὰ Ἰούδα· καὶ οὐκ ἐπεχώρησεν τῷ Ἰωσαφάτ
τοσοῦτον δὲ πᾶσιν ἐπῆλθεν ὁ λιμός, ὅτι καὶ ἀπόφυ-
γοι καὶ ἀφαβες, ὅλως οὐ διέσωσεν περοικομίζον.
ταῦτα ἰδὼν τὴν ἀφθονίαν, καὶ πόλεις ὠκοδόμησεν,
καὶ φυλακὰς ἐσκήνωσε· καὶ τὰς ἀσθενεῖς ὠχύρωσεν
κώμας· ἐκυσιάζοντο δὲ τῷ κυρίῳ· τοὺς δὲ
χύπρ ἁμαρτημάτων προσφόρους, ἀπὸ σώρα
προσκομίζοντα τῷ θεῷ· ἐπὶ μὲν φιλάσσῃ, τὴν
γαμηλὼ ἐπὶ μὲν ξιανὼ πρὸς τοὺ χαλβ, ἐποίησα
τὸ γοφολίαν γὰρ τοῦ ἀχαλβ τὼν θυγατέρ. καὶ ηγγί
κασι τῷ θεῷ. τὰ θυμιὰ καὶ τὸ καυτὸν μὲ χαλαν
σκήνωμα καὶ τοὺς ψαλτῳδοὺς προφήτας. ὅπερ ἐν
ταῖς βασιλείαις ἡρμήνευται παρ᾽ ἡμῶν· τὸ δὲ πα-
ρὼν νοῦ τοῦ συγγραφέως παραλελοιπέναι
δοκοῦσιν, ἀναγκαῖον οἶμαι εἶναι· ὡς παντὸς λόγου
ἀπὸ κόνης τῆς παραλείψεως τοῦ Ἰωσαφάτ· ἀλλὰ
τῶν χρονικῶν βοηθός, ἡμῖν συμβαίνων ὑπὸ τοῦ συφιλιά-
ζειν· διὰ τοῦτο ἐκλέγεται ἐν τοῖς ὁρκισταῖς· ἀπὸ λόγοι
φαθοὶ σὺν ἐθησαυρίσθησαν ἐν βί· ὅλη ὀξηρᾶς τὰ ἄγονα ἀ
πὸ τῆς γῆς Ἰούδα· καὶ καυτὴν θυγατρὸς τὼν καρδιάνα,
ἐκξηλῶσαι τοὺς ἐν τῷ θεῷ μανθάνομεν,

ὡς ἐκλαπῆναι τὰς ἐν τοῖς ἁμαρτήμασι λιμωρίας
τὰ πεφλεγμένα τραύματα. καὶ γὰρ ὁ δεσπότης
ἡμῶν τῆς τοιαύτης ἐπιστήσας ἀνίσχυσεν, ὃ τῶν ἐκφόρων
τῶν νῦν φόρου, τοῦτο καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις τὴν ἰσχὺν ἐπι-
τείνων μὴ κατ' αὐτοὺς, ἀλλὰ τῶν σῳζομένων. ἀλλὰ δὴ τῶν ἀν-
θρωπίνων, τῶν περβαλλόντων καὶ ὑπερβαινόντων τὴν
ἀνθρώπων ἀπολαύσεων. προσοικειοῖ νῦν ἡμᾶς τοῖς αὐτο-
μαθήτας, φάγοντας τῶν θδμισσῶν καὶ τῶν φιλ[ι]-
κῶν τῶν σῳζόμενον. ὁδὶ σῦμφορὰς τὸν φόρον τὰ
τάλ[α]ντ[α], ἐς τὸ τῆς σαφηνείας ἐπιβαρῆ καταλόγου.
καὶ οἱ δαιμονικοὶ τοὺς σὺν τύχαν ὄντας, ὡς τὸν ἐλάχιστ[ο]ν
ὀβολὸν ἀπολέσθαι δόξαν ἐπὶ σοὶ τοῖς ἀναβιώσασι πόνοις.
τῶν τῆς σῦμφορᾶς ὀξέως ἀναψυχῆναι πάλιν γὰρ φῦ-
, ναι δόξαν ἰῶσαφάτ ἐς τὸν λαόν. ἀπόβητε ἀβεκά,
, ὡς ὄρους ἀφρατμόν. καὶ ἐπίστρεψεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν
, τὸν θυμὸν αὐτῶν. καὶ οὐ μόνον τῆς ἀναβάσεως, ἀλλὰ τῆς
, ἀπ' ἐφρούμ ἕως νομίας καὶ ἕως ἀπὸ γὰρ φῦ ἡμῖν
, τὰς ἐν παλαισταῖς τὰς πόλεις σῦν οἴδασι, τὰς ὀχυρ[ὰ]ς
, ἀξιαλλαγὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἡμῖν τὰς ῥύ-
, ματα. ἰδοὺ γὰρ φῦ ἡμῖν πολέμ[ι]ε. ὀλιγοὺ πάντω
, ἡμῖν ἡμέρα. ἀλλὰ ζῶ κύ. καὶ μαθήμων λόγοι ἡμῖν-
, λως. καὶ νῦν γένεσθω ὁ φόβος σου ἐφ' ὑμᾶς. καὶ
, φύλακες καὶ πολέμ[ι]ε. ὀλιγοὺ κἂν ἡμέρα τῆς
, ἡμῶν. αἰσχύνη δὲ θαυμάσαι πρόσωπον. ἢ
, δὲ λαβὶδ ὕδωρ. ἐὰν δέξεται αὐτοῖς τὸν ἴδιον ὄχλον ὁπλί-
, ρα. καὶ τὸ ἰδοὺ τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐναμὶ ὕδωρ οἷς

μὴ δὲ φιλιάπωλῶσι τὸ δίκαιον. Ἐπωλοῦσι γὰρ
καὶ τοῖς τῆς ἐκκλησίας, ἐνετείλατο. ὥστε μὴ μό-
νοις τοῖς πολίταις δικάζειν. ἀλλὰ καὶ ξένοις ἔδρωσεν ἀ-
φίκνουμένοις τὰς ἀμφίβολίας λύειν, ἐν δίκῃ. Ἐ-
παρανομεῖν τὰ πρόσκαιρα. διὰ τὴν γὰρ αὐτοῖς φι-
λοχρηματίαν ἐξέκλινον. καὶ συνῆγε μὲν ἀργύριον
καὶ τὸ τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν. οὕτως ποιήσατε
καὶ ἐξαμαρτήσουσι πολλοὶ ἐν ὑμῖν. ἀμφίβολα
ῥήματα. ὥστε καὶ δι' ἀγνοίαν. οἱ δικάζοντες. ὅπως
ὀξυνώμονες τὸ ψῆφον, περὶ τοῦ ξύλου δοκιμάζειν.
ἐδοὺ γὰρ ἔφη ἀμφίβολος ὁ ὅρος, ἡγούμενος ἐφύλας,
ἐς πάντα χόρτον κῶ. καὶ ζαβουλὰς ἡσαΐας ἰσραὴλ.
ἡγούμενος τῷ οἴκῳ ἰούδα, ἐς πάντα χόρτον τοῦ κ^ος
καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ χολῆται, ἐνώπιον ὑμῶν. ἐλέ-
ου ἱερώσατε τὸν βοῦν χεφὲ, διὰ τοῦ ὄρους τοῦτο
γένεσθω. ἐλεᾶτε βασιλεῖς, διὰ τοῦ ἄρχοντος ἐσὺ διὰ
πάντα τὰ νόμιμα θέλετε, παρὰ τῶν λοιπῶν
τῶν διδασκάλων τὸν νόμον, καθῆται. τοὺς γὰρ διδα-
σκάλους, γραμματεῖς ἐκάλεσεν. ἢ παιδαγωγὸν
ἀνδρίζεσθε καὶ πολλῶ. καὶ ὕσαι κε μετὰ τοῦ δ'
γαθοῦ, τοῦ Ἰουσεπαθοῦ ἀγαθοὺς ἔχοντες. καὶ πρὸς
τοῦ Ἰορδάνου. καὶ τῶν παμπόλλων δὲ πολεμίων
καὶ αὐτοὺς γραδαλαίων, ἵνα τῷ τὸν νόμον,
ἵνα τοῖς ὁπλοις ἐφάρμοσεν. ἀλλὰ διὰ μεσοφύλ
πρόσωπα αὐτοῦ, ἐν ζητῆσαι. καὶ ἐκπορεύεσθε
ἐν παντὶ ἰούδα. ἵνα πάντων σωθῶσιν

καὶ τοῦτο ἐλεούμενον, αὐτὸς τὸν ὑπὲρ πάν-
τα θησαυρὸν ἐχόμενος, καὶ μόνῳ αὐτῷ καὶ θεῷ σὺν
τοῖς ἁγίοις ὀνομάσας. ὧν οὗ καὶ ἡμᾶς ποίησον.
καὶ σὺν αὐτοῖς ἁπάντων δικαίων τὰ ἀναμί-
μνησκε, ὀργιάσας τε καὶ θαυματουργήσας.
σὺ γὰρ φῶς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ δοξολογούμενος τοῖ-
καὶ τοῖς κόσμοις τῶν τῶν ταύτῃ, ἀπὸ προσώπου
τοῦ λαοῦ σου ἔκλη. καὶ ἔδωκας αὐτῷ σὺν σπέρμα
Ἀβραάμ, τοῦ φίλου σοι ἀνέμνησκε δὲ τοῦ πρω
πάτορος, ἵνα δὴ λίθῳ πρὸς ἀνδρὸς ἐπαίσχυνα,
τυχὴ τῆς βοῆς. ἐφυλάκα καὶ ὅπως σὺν αὐτοῖς σώσῃ
δομήσῃ. καὶ ὁ ἐπ' ὀσχημόνων πεσὼν ξάλμως,
ἢ ἵνα σὺν ὡς ἀπ' λιμῶν ἐσωχήχυθότων. πρὸς
δραμοὶ ὅλαος σὺν αὐτ. καὶ τὸν τοῦτον καλέσοι θῦ,
τῆς ἄνωθεν αὐτοῦ ἀπ' λαῦ σαμρο ωῆς. ὅσους
λίφῃ ὡς σοὶ πρὸς ἡμῶν δὶ ὁύτως τῶν ὁρμον. καὶ
ἐστὶ τῶν δὶ τῶν γῶν ἀφ' ἱκνοῦμαι, οὕτω τοῖς ἐδουμαι
ὧν τοῖς ἀμεμπτίτως ὧν μεμαβίτως ἐλύμη
νᾶν παρ' οὗτος, καὶ ἀτασας σὺν τελὰς. ἀλλοῦ τοῖ
νῶν ἀθροισθέντες, ὁ ξελάσαι πρὸ σὺν ταῖς ἡμᾶς,
τῆς ὑπὸ σοῦ ἡμῶν δεδομένης κληρονομίας. ἵνα
ὁρωμολόγως. ὧν ἡμῖν ἐς ἐν αὐτοῖς, ὁμολογέσθω
καὶ τῶν οἰκέταν ἀθάνατον. ὃ ἐς ὧν κύσιν ἡμῶν ἐχὲς,
τοῦ ἀνθ' ἑνὸς πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πρὸ τοῦτο, τὸ
ἡδὺ νέφημᾶς. καὶ ὧν δὲ ἀμεν τὸ προσώπῳ.
ὃ ἐς ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ὧν δὲ ἐλεόμεν,

, ἅπαν ἀσκήμα τὸ πλῆθος, μετάβοῆς τοὺ ἓν ἕκαστον.
, αἰδὲ μὴ ἄκμες, σὺν ὁπλίτῃ, καὶ κοκκύζοντες σὺ
, φόβου. ὁδὲ φίλοι κλὶς μὴν ἓς Ἰεζοὴλ ἓς ὅλου-
τὴν χρυσάμμωος ὑπουργῶ, ἐλυσιτέλος τῆς ἓν
ἀγαθῶν ὑποχίοι. ἐμὲ γὰρ φησὶν ὁ παῦλος, πνα
, κῶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἓς
, καὶ οἱ καλοὶ οἰκῶντες ἐλπμ. καὶ ὀβαδίαλς, ἰωσαφάτ.
, ἡμῖς; ὁ δὲ ἀμὲν, χωρὶς γὰρ, τοὺ βασιλέως, ὁ μὴ ἀθη-
, καὶ χωρὶς, ἓν τῷ ἐλπμ, οἰκῶντων. πολλοὶ, ὁ καὶ ἐκ
, τῶν ἀλλων φύλων, ὡκοῶν ἐν ὑμῖν τῷ πόλει. τοῦτο
λέγω ὑμῖν μὴ φοβηθῆτε ὑμεῖς. μὴ ὁ πτοηθῆ-
τε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοὺ πολοῦ τούτου. ὁ ἡ
, ὀχύρωσις ἐστὶν ἡ παῖς. ἀλλὰ, ἐν τῷ. φ ταμλ,
ὡσὶ λίνος σὺν αἰ μορυφῆς, καὶ φιλτὰς χωὶ αἰ αἰ τῆς
πορὶ ταῖξὶ. ὀχύρωσις γὰρ φησὶ πολεμήσετε.
, ἐν ταύτῃ τῇ τάξει σὺν ἐκ ἐσώκατε. καὶ ἵστατε τῷ σῳ ἀν πῶ
, τῷ μὴ ἐμῶν. ἰοὺδα καὶ ἰλπμ, μὴ φοβῆθε
μὴ ὁ δὲ λιαθῆτε ὀξὲλ ἓ ἀῳ ἰὸς ἐδὲ πάλ τῶν
καὶ ὅς μὴ ἐμῶν. ἐ ὅσα κατοῦς, ἐμὲ σοὶς ἐν ἐκ χῳ
, ὀχύλασε ἐὰν ἐνος ὁδὲς. τοὺτων ἐρημῶν ὑπὸ τ
Ἰεζοὴλ, πεσοῦμαι ἀ ἅπαντες, οἱ ὁδὲ λοῖ τ ἀ
τῆς ὑμνωδίας ὡχρήσαντο. ὀξὶ οὐ τας ὁδὲ ὑσῳρ ἀ,
, ὀβαδίαλς τῷ μὲ ἐμῶν. λέγω ἀ καὶ οὐ σατὲ μῶ
, ὑ οἱ ἰοὺδα. καὶ οἱ καλοὶ οἰκῶντες ἐλπμ, ὡ πῖ σοὶ σα
τὲ κῷ ἐν τῷ ἡμῶν. καὶ ὡ πῖ σοὶ θήσα θε. ὡ πῖ σοὶ
σα τὲ κῷ ἐν τῷ ἡμῶν. καὶ ὡ πῖ σοὶ θήσα θε.

ἐμπεπλόσαι καὶ ὦ τῷ ἡμῶν ἐν τοῖς προφήταις
αὐτοῦ. καὶ ὁ δωθήσεται δὲ ἡ τάξις ἐμὲ ἀναπε
σεῖται ἐν, ἢ τοὺς πεμφθέντας ὑπὸ φορᾶν τας·
ἀλλὰ τοὺς λοιδόρους, ὑμνοῦντας, ὁδηγοῦντας
βουλὰς ἐθνῶν· καὶ ἀθετοῦντας ἡγεμόνας λαῶν· καὶ
θετῶν βουλὰς ἀρχόντων· καὶ ἀποστρέφων φρονή
μους ἐστὶ ὁ ὅσιος· καὶ τὰ βουλὰ αὐτοῦ μωράνων·
καὶ ἀπήλλαξε τοὺς πολεμίους ὀπήμερα· καὶ πρῶτοι μὲν
ἀμμανίται καὶ μοαβίται, τοὺς ἰουδαίους ἀναλῶσαι·
ἔτι καὶ ἀπήλλαξε χωρήσαντες. τὰ πράγματα ἀπήλθε
λίθησαν· ὁδὲ βασιλεὺς σωτὴρ ἐθνικοὺς πρὸ
ξεν πολεμίων ἐθεώρησε φάλαγξ, ἐπεδίωκον
ἔστεσθαι· καὶ γὰρ ἐσπέφυγε· ἵνα τοῖς οἰκείοις μὲν
τὸ πάθος ὅλως τοὺς νεκροὺς ὡσκύλευσαν, καὶ τὰ
λὰ ἀνάπαλιν ἅπασαν· ἐν δὲ τούτοις τρισὶν
μῆνας· τῇ τετάρτῃ τῆς νίκης ἀνὰ
μνησις· ἐλάβετο καὶ τὸ τρίτον ἀνὰ τὸ τῶν ἐθνῶν
ὧν· καὶ λαὸς γὰρ ὀργίας ἐκκλησία· τότε τῆς νίκης
παραδόξου ὡδὰ τῶν ἅπαντας ἰδεῖν ὁμόρων τοῖς
βασὶ· ἀλλὰ καὶ τῆς μεγίστης ταύτης θαυμαστουργί
μεγιστηρίους ἐφησεν· ὅλαδε οὐκ ἔστιν ἀλλὰ
καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ θεοῦ προφητῶν· ὑμνηκότος
τε καὶ παλαιστρία, τῆς Ἰησοῦ τοῦ ἀναυῆ· ἐγγράφω
προφητίας ἐφησὶ οὕτως καὶ οἱ λοιποὶ λόγοις ἰωσαφάτ
οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι· γὰρ οὐ γεγραμμένοι εἰσὶν
ἐν λόγοις Ἰησοῦ ἀναυῆ· οὓς καὶ ἐγράψατο τὸ βιβλί

χ(ριστ)ὸν βασιλέ(α) τῶν ὅλων· ἐποίησε μέμφεται δὲ πάλιν τῷ Ἰωσὴφ
φάτ, ὅτι σὺν ὀχλίᾳ ἀξίᾳ ἀλλὰ μὴ εἰκοινώνησε· καὶ
ἐποίησε· καὶ αὐτὸς ἠνόμησε τοῦ προῆσαι καὶ πορευ-
θῆναι φθορᾶς· καὶ ἐποίησαν ναῦς ἐν Γασιὼν Γαβέρ·
καὶ ἀνοικοδόμησε, ὅτι πόλις ἐστὶν αὐτὴ σὺν δικαιοσύνῃ
παραχρῆμα ἀπὸ πάσης οἰκήτορας ἔχουσα· καλοῦσι
δὲ αὐτὴν καὶ φωνῇ βορανικῇ ὀδὲ σὺν ψυχῇ
δὸς, ἐλπίζοντα τοῦτο δοθῆναι τοῦ προφήτου πρὸς τοῦ
ωσαφὰτ ἀποστάλασι μέμφασθαι τῇ φιλίᾳ· καὶ τὸ
ταῦθ' ἁπαντεῦθεν· ὡς ἐφιλίασας γὰρ ἐστὶ σὺν ὀ
χλίᾳ καὶ εἰκοινώνησας μετ' αὐτοῦ· διὲκοψε δὲ
ὀργάσου· καὶ σωκρίβησαν αἱ νῆες σου· καὶ οὐκ
δυνήθησαν τοῦ πορευθῆναι εἰς θαρσεῖς· ὅσων δὲ
κακῶν πέρξενος ἦδυνατο βῆσε εἰκόνησε γὰρ δὲ
ὀξὺς διδασκαλικῆς ἱστορίας· ἰωρὰμ γὰρ ὁ τοῦ Ἰωσα-
φὰτ υἱὸς, ἀχαὰβ τοῦ κακοῦ· ἐζήλωσε τὸν οἶκον
βεὰν οὗτος καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀπέκτεινε πά-
ντας· καὶ διὰ παλαιὸν ὠδυνᾶτο πονηρίοις· ἐπο-
ρεύθη γὰρ ἐν τῇ ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ ὡς ἐποίησε
οἶκος ἀχαάβ· ὅτι θυγάτηρ ἀχαὰβ ἦν αὐτῷ γυνή·
καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ἐνώπιον κυ· καὶ οὐκ ἐβού-
λετο κε ὀρθοποδῆσαι τοῦ οἰκοδομῆσαι διὰ τὸν διαθή-
κην ὃν διέθετο δαυΐδ· ὃν τρόπον εἶπε δοῦναι αὐτῷ
λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· πάσας τὰς ἡμέρας·
ἐν τῷ ἐνὶ δὲ δὰ χθημὰ ὅσον ὀνίνησιν ἢ ὧν πε-
γόνων δαυΐδ· ἀνέκυψαν γὰρ οἱ πονηροὶ δὲ φιλανος·

τῆς ὧν καὶ τοιχουμένων ἀρετῆς μεμνημένος, ἐφ' ἁ
ψαλῶ δὲ καὶ τοῖς τῆς σαρκὸς καφτοῖς. ἀποδα
μεῖν γὰρ ἐσοῦμαι ἀπὸ τοῦ τῆς σοῦ ζῆν. ἀπ' ὀλίγου καὶ λο
βὰς, καὶ πόλεμος ἔσται τῆς ἐξουσίας. ὀλίγα δὲ τοῦ
δαμῆλίου τοῦ προφήτου τῶν καὶ αὐτοῦ ἀπόφασιν
ὀξυνόησον. ἀπόδοκα δὲ τοῖς ὀπισθοφήτης ἀφίκα
το. διάγραμμα τῶν δὲ μεμνημένων τῶν φανερῶν
ἦλθε γὰρ φωνὴ ἀνδρὸς δικαιοῦ. πλὴν γὰρ φωνῆ ἐν γραφῇ
παρὰ ἡλιοῦ τοῦ προφήτου λέγων. τί δὲ λέγεις ὁ θς
τοῦ πρός σου ἀνθρώπου οὐκ πορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέ
ως. καὶ ὀξυπόρνους ἀς τοῦ δὲ σαν καὶ τοῖς καλοι
κῶν τας ἐν ἰσραὴλ λέγει. οὐ χὶ πόνος ὀξυπόρνου
ὁ οἶνος χαλᾶ. καὶ τοῖς ἀδελφοῖς σου εἰπὸν τοῖς τοῦ πρός
σου τοῖς ἀγαθοῖς, ὑπορδὲ ἀπώλησας. διὰ τοῦ
ἰσοῦ τῆς παρὰ τοῦ ποιῆσαι πολλὰ μεγάλα ἐν τῷ λαῷ αὐ
καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου. καὶ ἐν ταῖς γυναιξί σου. καὶ ἐν
πᾶ τῇ ἀποσκοπῇ σου. καὶ οὐκ ἔσται ἐναρωσία καὶ
λίας σου. ὡς ἂν οὐ ὀξέλθητε ἐν ἡμέρᾳ σου ἀπὸ τῆς
ἀρρωστίας. ὀξὺ μῶν δὲ ὡς ἡμῆς. ἐν τῷ θεῷ μαν θά
νομεν ὡς καὶ ἀοδᾶ καὶ ἰωσαφάτ, ὃ παρὰ τοῦ παῶν
ἡμῶν οἱ δυνάμει ἀπὸ καὶ λίνα ἀπὸ πολεμοῦ χῆ, ἐν τοῖς
πλήθοῦ τούτου ἡμῶν δὲ πορεύομεν. καὶ γὰρ οὗτος ἐστι
πλῆ, ὡς τῶν ἐκείνων πορεύομεν καὶ ἀχὶ πὼ ἀπὸ λαβὼ
δὲ πορεύας ἡμῶν πρόρρησις. ὃ γὰρ μόνου ἀπὸ φύλοι ἐν
ὥρᾳ ὡς πως πράξουσιν. ἀπὸ καὶ ἀγαθὸ
ν ἐστὶν ἀν ἡμῖν ὅπου οἱ πεδόσοι μοι. καὶ πεσεβαλῶν

καὶ ταῖς κώμαις. καὶ τῶν πόλεων ἅπασαν καὶ τὸ πλῆ-
θος ὀχυρώσασθαι. καὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ καὶ τὰς δυ-
νάμεις πολλαπλασιάσασθαι. καὶ τὸν βασιλικὸν θησαυρὸν
ἐκ τοῦ πατρικοῦ μόνος διὰ ὀχυρίας διαφυγεῖν. τῶν πα-
τρώων. ἐπισήμων ἀνδρῶν καὶ τῆς μεγάλης τὸ πά-
θος καταλαβόντων. καὶ οὐδὲν μεταφανέντων ἐν τῇ
ὡφελείᾳ τῆς βασιλικῆς. ἀλλὰ πολλὰ μὲν γὰρ αὐτῶν φθεί-
ρουσιν ὅλαις, ἐκφθορὰν καὶ καῦσιν. καταλαβόντων τὸν
τοῦ πατρῴου αὐτοῦ. καὶ ἀφανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ φό-
βοις βασιλέων. ἀλλὰ φόβον τὸ ἐμπεσὸν ἐς χάρα-
γα τῶν ζώντων. ὡς πορφύρεος ἄρτος, ἀλλὰ καὶ
πολλαῖς ἀνύποπτος. ἐν ταύτῃ τῇ ἱστορίᾳ μοναχὸς
μὲν, ὡς οἱ ἁμαζουσίμ. προσοικοδομήσαντο πονηρόν.
ἀνωμάλοις ἐπιθυμίας πολεμίους ὡς ἱεραῖς, ὅσοι γ-
ραφὰς ἐν ὁδαῖς νόμους εἶναι, ὡς καὶ ἡ πων.
ἐν τῷ φαλτῴ ὧν ὅτι καὶ τὸν ὀχυρίαν βασιλικὰ
ἀντ᾽ αὐτοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, ὡς πάλαι. ὅτι
πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτειναν τὸ λεγό-
μενον τοῦ παιδίου, ἀπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἀπὸ τῶν
ἁμαζουσίμ, ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ οὗτος δὲ, τοῦ πρὸ
ἐξήλωσε τῶν ἀδελφῶν. ὁ δὲ ὁσκάλουμεν ἐχθρῶν μὴ
ἀρωτᾶμεν. τοῦτον ἀνέλκειν ὅτι ὁ, σὺν ὡς ἱεραῖς
ὡς βασιλείᾳ. ἐτυχημένοι ἐλαφῆς. ὁ δὲ τῶν τό-
πων ὁ ἐλαφῶν. ἐφαπλοῦν αὐτοῦ ὅτι ὁ. ὁ δὲ π,
ὑὸς ἐστὶν ἰωσαφάτ. ὃς ἦν ἐξήλωσε τὸν ὧν ἐν ὁδῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα, ὀξυγράμματα τὰ καὶ τὸν

Ἰω ας. ἀπορ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν βασιλέων ἡμῶν σα-
μω. ὁρῶμεν δὲ ὅσα μὲν ἐνέπνευσε τῇ βίβλῳ οὗτος
καμωκήμωλα ὁμάρτας παραλήπομίας συμφάλας,
ἐδίδαξεν ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ μαθοῦ ἀρχιερέως ἐξῆλ-
θλαὸς προφήτης, καὶ ὡσαύτως τοῦ βάαλ τὴν σήλω-
καὶ σωμάτων ἄψυχα καὶ ἄνευ πνοῆς ἀνέκαθεν τὰ
θυσίας καὶ ἱερεῖα, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ἡδονὰς ἐλέπτυνε.
μετὰ δὲ τοῦτο τοῦ βάαλ τὸν ἱερέα καὶ τὴν στήλην. τὰς δὲ τῶν
ἱερέων ἐφημερίας εἰς τρὰ τέσσαρα. καὶ τῶν λοιπῶν τὴν
τάξιν. καὶ τὰ ἁγία τὰ ἁγίων, ὅσα δὴ τῇ βασιλικῇ
ἡδονῇ τοῦ θεοῦ λατρεύειν ἔθος ἦν. σωμήργησε τοῖς
ὑποτεταγμένοις ἱερεῦσι τὰ βασιλικὰ φωτί-
ζοντος αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ μετέβη ἰωὰς τὸν θεὸν
ἀνωτέρω πάσας τὰς ἡμέρας ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως.
προσήνεγκε δὲ καὶ τὴν οἰκοδομὰ τοῦ ναοῦ τῶν ἀρ-
χόντων ἦν ἡμέρα, ἐν μέρει παρῆν ἡ ἱερω-
σύνη αὐτῷ. ὅτι τοῦτο ἡ ἁγία γραφὴ μαρτυρεῖ καὶ οἱ ἡμέτεροι
καὶ τῶν πολλῶν ἄλλων, ἀριθμῷ. ρ̄ καὶ ἑπτά. φησὶ δὲ
ἀξιόλογα τῶν βασιλέων ἐθαύμασαν αὐτοῦ φῶν ἐν τῷ δαὶ
μετὰ τῶν βασιλέων. ὅτι ἐπρέπουσα ἁγιάσματα ἐν
ἰῇ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ἐπένευσε δὲ
τὴν ἀθανασίαν, οἷς ἀπεκάλυψε τὰ ἀφθαρσίαν.
τοῖς ἄρχουσιν ὑπαχθεὶς ἀπομνήμησιν ὁ τῶν ψυχ-

Ἰαρώδ, ἀπέστειλε φῆμας πρὸς αὐτοὺς προφήτας
ἐπὶ στρέφαι αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· καὶ οὐ μάρτυρες αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἤκουσαν· ἐν ὅσοις προφήτου καὶ μονουχὶ μνή-
σθη· πρὸς φῆμας· ἐν οἷς ὠνείδισε τὸν Ζαχαρίαν· τοῦ τοῦ
Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως· καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τάδε λέγει θεὸς ἵνα τί ὑμεῖς παραπορεύεσθε
τὰς ἐντολὰς μου· καὶ οὐ δοθήσεται ὑμῖν εὐημερία
πλὴν τοῦ μὴ καταλιπεῖν ὑμᾶς· ἀνθ' ὧν μόνου
τοῖς θεοῖς λοιποῖς αὐτῶν τόπου· ἀνὰ μέσον αὐτοῦ,
ἐν ᾧ ὑπάρχει τοῦ ναοῦ· τοσαύτην οὖν τὸν χάριν
ἐνόσησε· καὶ περὶ τοῦ σεσωκότα αὐτόν· καὶ περὶ τοῦ
ὑπουργικότα τὴν σωτηρίαν· τοῦ ἐγγὺς ἱερέως τοῦ
καὶ ἐμνήσθη φησὶν Ἰωδαὲ ὁ πρὸ αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ καὶ ὑ
θανάτῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μετ' αὐτῶν· ὃς δὲ ἀπο-
θνήσκει φόνου ἐπὶ τοῦ δικῆς καὶ ἐκρίνατο· καὶ δὲ μὴ μάρτυς
ἀτιμάσεως ἐν ἑαυτοῦ γὰρ δικαιοῦτος· ὁ λίθος μὴ ἀπ-
τοῖς οὐρανοῖς προσέλαβε στρατιά· ὃ ἐδόθησαν δὲ
ὑπὸ τοῦ καταφρονηθέντος δικαστοῦ· καὶ τοῖς μὲν
ἀνδράσι τοῖς δὲ ὃ ἀνθρακοῦσαν τὸ ὡχρόν· ὃ τὸς
δὲ ἀγρωστίαν πορίσασθαι ὑπὸ ὧν ὑποκώνιος φά-
ταί τοι γὰρ καὶ αὐτοῦ τὸν ψῆφον ὃ ξύνεγκεν ὁδικαιο-
ὡς ὃ ἱερὸς γράφος φησίν· καὶ μετ' αὐτοῦ Ἰωας ὁ πρὸ
κομψίμα· καὶ ἐπέθανε ὧν ἰας, οἱ παῖδες αὐτοῦ
ἐν αἵματι ὑμνῆσαι Ἰωδαὲ, τοῦ ἱερέως καὶ ἐθανά-
σαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ· καὶ ἐπέθανε καὶ

ἐφανέρωσαν αὐτὸν σὺν πᾶσι· καὶ γὰρ ἔφαγαν
αὐτοῦ σὺν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων· καὶ ἦν ἄρα ὁ λόγος
ὁ πρὸς τοῦνομα ῥηθείς, ὃν ἐν χεῖρα αἵματα αὐτοῦ
αἵματος αὐτοῦ ἐν χειρὶ ἡμῶν ἔσται. ὅτι σὺν ἡμῖν ἐστὶν ὁ ἐπὶ
πολὺ ἀνάξιος οὗτος· καὶ τούτοις δὲ ἰδὼν αὐτὸς ἀμεσόγ,
βασιλέως ἀπέστη ἐν· γὰρ ζηλωτὴς τῶν
σωτήρων ἦν· ἀπὸ μιᾶς δὲ χρησάμενος γνώ-
μης· ἔστρατοῦσαν βουλῆθεν παρὰ σὺν δυνάμει
μιᾷ πάσῃ τοῦ ἡλίου ρ χιλιάδας ἱππέων τε
σὺν· ἀπὸ πεφύτης πρὸς αὐτοῦ ἦν ἐν προσα-
λῶν, ταῦτα εἶφη· βασιλεῦ μὴ πορεύεσθω μετὰ σοῦ·
δύναμις ἡμῖν· ὅτι οὐ κύριος μετ' ἡμῖν· πάντων
σὺν ὧν εἶφραμεν· ὅτι ἐὰν τὸν λαβῆς ἐν ἀλλοφύ-
σαι ἐν τῷ πολέμῳ, δοπεδοσίας σὺν αὐτοῦ
σὺν ὑχθρῶν σου· ὅτι ἔστιν ἰσχὺς τοῦ κῦ· τοῦ βοη-
σαι καὶ τοῦ δοπεδοσαι ἀγκώνοι φῦλοι βοῶν·
δὲ χρήζεις τὴν ὁδὸν παραλαβὼν μὴ λάβῃς ἐξ
ἐπὶ πουρίαν τοῦ λαβεῖν ἀγωνιῶντας· τοῦτο
δὲ ἔφη πρὸς· καὶ ἐπὶ ποίησον τοῖς ρ πλείοσι οἷς
ὧδε καὶ τῇ δυνάμει ἡμῶν, ὑπολαβὼν ὁ πεφύτης
εἶφη· ὡσεὶ τῷ κῷ, δοῦναί σοι τοσοῦτον τῶν πίσου
δὲ τοῖς ἐρημίοις ἐπῆλθε· καὶ πεπόνθασιν μυρίων
ὄχλων ἀπόλλυσι· τοσούτους· ἀπὸ τῆς φάσ
ἐπὶ πουρίας τοῦ χῶ, δὲ κῦ γνώστου οὐ ῥᾳδίᾳ ἦν.
σὺν γὰρ ἡ πλῆθος τῶν θεῶν οἷς μετὰ σὺν πλ-
φύλων ἐπόμισεν· ὡς δὲ τῆρας τῆς νίκης ἐλέγ.

, καὶ ἱερουργίας εἰσῆραιρεν· ἀπήλικτο ἐν αὐτοῖς
, τῶν ἀληθῶν ὅτι, καὶ τοὺς προφήτους τοῦ ψευδῶς.
, λέγειν ποιήσας τοὺς ἀπὸ τοῦ λαοῦ· οἳ δὲ πλήθους τε
, τοῦ λαοῦ αὐτῶν πλήθος δὲ· ἐστὶ πολὺ φῦλον χρόνῳ
, τοῦτο ἐφορᾶτο σοφοὶ δοκοῦντες· ἀπὸ δὲ πάντων
τοῦ τῆς φορᾶς, δὲ λέγειν ἀπὸ γὰρ τῶν ἐπὶ γῆς
ἀπολαύσαν· οὐδὲ τῆς ἐμῆς ἀπολαύσας ρο
πῆς· δὲ μόνου καὶ πλήθυνας ἐκείνους· ἀλλὰ τούτους
ὀξυνοράπτους. τούτων δὲ λέγων σε τὸν ἀνόητον·
, ἀφηγᾶτο πρὸς τὸν προφήτην, μὴ συμβουλεύου τοῦ βα
, σιλέως δίκαιά· πρόσεχε αὐτῷ ἵνα μὴ πα
, ταξῃς· ὁδὲ προφήτης ἀπ᾽ ἐμοῦ παρρησιάζ.
, ὅτι οὐ βουλόμενος τῆς τοῦ ἁμαρτάνειν· ὅτι ἐπὶ
, παντὸς τοῦτο· καὶ δὲ πάντως τῆς συμβουλῆς μου.
δὲ τῶν τῆς θέας γυμνωθὲς πρὸς μὴ θέας, πρὸς κα-
λὸν τὰ μὴ δὲ πολέμου τοῦ πρὸς τοῦ βασ· τί που θα
δὲ ἀπορεῖται βασιλέως δρήκαμεν· ὁμοίως δὲ
ὅπερ καὶ τὸ πορεύεσθαι· ἐπαινεῖ δὲ τὸν
ὀξέα ἀνὴθάλγραφή· ὧν γὰρ φῦ ἐκζητῶν τοιοῦτον, ἐν
φόβῳ πᾶν εἶναι τὰς ἡμέρας ζαχαρίου τοῦ σωτῆρος
ἐν ὁράσει θεοῦ· λέγει δὲ, καὶ τοὺς τῆς διαφθορᾶς
καρποὺς καὶ εἶναι τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, αἷς ἐζήτη τὸν
πᾶν· καὶ καλῶν θεῶν ἐν αὐτοῦ πᾶς ὅτι ἐν δὲ θεωμεν
θαύσομεν, ὡς προῒ ζαχαρίαν μὲν ἐν ὧν· καὶ γὰρ
ὁ τοῦ ἰωδαὲ υἱὸς, ὃν ἰωὰς κατέβροσον, ζαχαρίας
ὠνόμασο· καὶ οὗτος ὁ ἐπὶ τοῦ ὀξέος ζαχαρίας

κάκλητε. οἵμοι δὲ τοῦ τοῦ ἵνα τοῦτο τί οὖν πρὸς τοῦτο σοι
εἴφητε· ποίησον μοι μάρτυρας τοὺς τοὺς αὐτοὺς τοὺς ζη-
ρίαν τοῦ Ἰορέλ. καὶ ζαχαρίαν υἱοῦ βαραχίου. καὶ
γὰρ ὑποσαίας καὶ τὸν υἱὸν τὸν φήσουσι τοῦ καιροῦ.
ὁράσις γὰρ φιλὼν ὑποσαίας ἡ ὁλμ καὶ σὺν ἡμῖν αἰς
ὁζίου. καὶ ἰωαθάμ. καὶ ἄχαζ. καὶ ἐζεκίου οἱ ἐ
βασίλευσαν τῆς Ἰούδαίας. λέγει δὲ αὐτοῦ καὶ σὺν πολέ-
μοις ἀνδρῶν. καὶ σὺν οἰκοδομαῖς φιλοτίμου. καὶ
σὺν γεωργίαις φιλοκάλου τοῦτο δὲ τῆς πρὸς τοὺς
οἰκέτορας. ἄγαθος ὀνομάζει. ἀλλ' ἀκούσου
τοῦ προφήτου διὰ χείλους. ἵνα τί τὸ χρυσὸν μου ἐ
ἀργύριον καὶ χρυσάμμος φρονήματι. ὄργανον ὁρα-
λικοῦ τεχνίτου κατόλμημα. ὡς γὰρ ἐκ τῆς χύσεως φη
, ὁζίας, ἐγέννησε τὸν ἑαυτοῦ, σαφῶς. 845
, καὶ οὐδὲν ὅσον σὺν τῷ ἑαυτοῦ. καὶ ἐσκήνωσεν
, ναοῦ τῷ θυμιάσαι καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον θυμι-
, αμάτων. ἀκούσον σύ τῶν παρανόμων
, ὡς βασιλεῦ ὁ ἀρχιερεύς. ἀλλὰ σὺ παρανόμησας πλάνῃ
, ἐσκήνωσε γὰρ ὁ τοῦ αὐτοῦ ζαχαρίας ὁ ἀρχιερεύς.
, καὶ μετ' αὐτοῦ π ἱερεῖς ὀγδοήκοντα. καὶ ἐ
τὰ ἐσκήνωσαν τοῦ ὁζίαν τοῦ βασιλέως καὶ ἔπρωτεν. ἐγὼ οἱ
, ὁζίας τοῦ θυμιάσαι ἐστὶν τῷ ἀλλὰ τοῖς ἱερεῦσι
, τοῖς υἱοῖς ἀαρών. τοῖς ἡγιασμένοις. ἔξελθε ἀπὸ
, τοῦ ἁγιάσματος ὅτι ἀπέστης ἀπὸ τοῦ κυρίου. ἐγένετο
, σοι ἡ δόξα παρὰ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' ἐρίσαι φησὶ πα-
ρὰ τοῦ θεοῦ τὰ τοῖς βασιλεῦσι πρέπον. καὶ τὰ

τοῖς ἱερεῦσιν ἀγνόημα τοῦτο γενικοὺ ἔχουσι τὸ γράφειν
οἱ ἱερεῖς. ὁ παῖς, τοῦ νεὼς δοῦ τοῦ νόμου. ὁ παρα
βαίνεις τοὺς ὅρους. ἀφαιρῶ τὸ μὴ πρόσθιον τ.
καὶ τὰ ὀπίσθια προσαποκόπτεις. ἀνόμου μόνου δὲ καὶ ξ.
ἀναίσχυντον πρὸς τοὺς λόγους καὶ τὸ ολμ.
ἀλλὰ τῆς ὁδοῦ ξης. ἀλλὰ μὴ ἀσεβήσατε ἀνίστηλα
γὰρ φῦλα πάρεστε. σὺν τῷ μετ' αὐτοῦ. καὶ σὺν τῷ οἴκῳ
τῷ σὺν αὐτοῦ σὺν ἱερεῦσιν ἀπάντων τοῦ θεοῦ ἀν σὺν θεῷ
μεγάλων. παρανομεῖ καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν θηλάζον
ὀρνίθων θηλάσθωσαν. καὶ κύνας αὐτοὺς ἐκάλεσαν τοῦ νομ.
καὶ τὰ αὐτὰ τούτου θη. σὺν πεσοῦμαι ἀλλ. καὶ γὰρ
ἐκεῖνος εἰς τοῦ θυμήσας γενέσθαι θεῷ καὶ τὸ εἶναι θεῶν
θεῷ, προσαπωλ. ἐν οὐρανῷ ἐν βαλάμῳ ἐκάθητο.
τῆς ἐν σώμασι τῶν λύπρας τῶν ἐν τῷ σωτῆρι λαβίβλῳ
καὶ παρρησίαν ἀπεργούσης, ἐφορεῖ γὰρ ἐν σώμα
τι τῶν τῆς παρανομίας τὸν ἕλλχον. καὶ θαυμάζω
τοῦτου τῶν ς, θεῶν οὐκ εἰς ἕλληνας βασιλέα. αὐτὸς
γὰρ καὶ τοῦ πρὸς τιμᾶν ἐστιν ὃς. τὰ σκῆπτρα παρά
λαβεν, ἡρίσατο δὲ καὶ οὗτος ἐν πολέμοις καὶ τοὺς
ἀμαυρίτας δασμοῦ φόρου νικᾶν ἐδίδαξεν. λέγει δὲ καὶ
τῶν ἀλλήλων ὁ συγγραφεύς. ὀλίγη τοίμαυ τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ἀχαζὶ δὲ τοῦτου
παῖς, ἐν ταῖς τῆς ἀσεβείας ὑποίναις τοῖς ὁμοί
ως ἀνήρ ὑψεν ἅπαντας. τοῦτον καὶ σὺν βασιλεῦ
λιβίβλοις ὑπέδαξεν. αὐτὴ δὲ πρὸ τούτοις ἡ ἱερεμ
κ. τῶν συμφορῶν ἐν ὑπέμενε. πρῶτον μὲν

γὰρ ἐξεδόθησαν οὗροι· καὶ πολλοὶ ἀνηρέθησαν
ἐπ' αὐτῇ, φασκὰ τῶν δικαφύλων βασιλέων
μιᾶς συμπλοκῆ· ὧν καὶ αὐτῶν μυριὰς καὶ χίλιοι
καὶ τοὺς βασιλέας τοὺς πάσας· καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἑνὸς
δεμυριάδας ὀξυνόρα πόσιον· ὅλοι δὲ διὰ τὸ φθόνον
τοῖς νεωτερικοῖς ὃν ἔπαυσα πάσας καπήλους τοῦ θεοῦ τῶν
ὁρκῶν· ὅτι δὲ παρὰ τοῦ θεοῦ νόμου ἐσθουχάν ἦν,
δῆλον ἐποίησαν· ἰδοὺ γὰρ φησὶν ὁρκίσω τοῦ θεοῦ τῶν
πατέρων ὑμῶν, ὡς οἶδα καὶ παρέσονται αὐτοὺς εἰς
τὰς χώρας ὑμῶν· καὶ ἀποκτενοῦσι ἐν αὐτοῖς ἐν ὅρ-
καις ὡς ὁ νόμος οὗτος φθάσαι· καὶ νῦν ὑμεῖς οἶδα
καὶ ἐποιήσατε ὑμεῖς λέγετε· καὶ ἀπεκτόνατε δούλους
καὶ δούλας· ἰδοὺ οὐκ ἐμὲ μεθ' ὑμῶν· μαρτύρεται πᾶς
ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ μὴ μεθ' ὑμῶν εἶναι τῶν ἐμῶν·
ὅτι ὁρκίσθη θυμοῦ τῶν ἐφ' ὑμᾶς· ἤρξατο γὰρ φο-
βεῖσθαι τὸ πρᾶξαι θανάτους πρᾶξαι θανάτους
ἀλλοφύλους τοῦτο καὶ οἷς ἐποίησαν καὶ ὑμῖν παρέ-
χειν ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ νεωτερικοὶ τὸ πρᾶξαι θανάτους
τῆς ὀλιγωρίας τῶν φύσιν θεοῦ χαλεπαίνειν· ἀλλὰ
βαρβάροις καὶ ἀλλοφύλοις ἐχρήσασθαι· καὶ γὰρ
πρὸς αὐτοὺς ταῖς μυριάσιν σφαγαῖς· ἀλλὰ καὶ δου-
λεύειν τοῖς ὁμογενέσιν ἀναλίσκειν· μαρτύρομαι τοι-
νῦν ὡς χαλεπῶν τόδε θεόν· ἔξανοίγοντες τῷ
πεφυτευκότι καὶ σῶσαι παρήνεσαν· καὶ θεραπεύειν
τοῖς σεμνοῖς τοῦ θεοῦ ἀξίως· ἐνέδυσαν γὰρ φησὶ
τοῖς γυμνοῖς καὶ ἀλοιφὴν αὐτοῖς προσήνεγκαν

καὶ ζοφῶ· καὶ τοῖς ἀθετικοῖς ὡδωκαν ὑπο
ζυ· καὶ μέχρι τῆς ἱερειχὼ τοῦ ἱερουπόλεως· ἐπὶ
σημαντικοῦ δὲ ὅτι πόλιν φοινίκων τὴν ἱερειχὼ κα-
λοῦσι· καλέσαντες γὰρ αὐτοὺς φῶ φησὶν ἱερειχὼ τὴν
πόλιν τῶν φοινίκων· ὑπόδειγμα δὲ καὶ τοῦτο τοῦ ἱερεῖα
ὡς εἰ τοιμόναντες τῇ ἀληθείᾳ, παρεδόθησαν τοῖς
ἀποφύλοις καὶ εἰς τὰς τούτων πόλεις ὡκισμένοι πο
λέμιοι· εἰ γὰρ ἔφησε τοῦ ἰούδα δὲ τὰς
ἀγέλας εἰς βασιλέα ἰούδα· ἀντὶ τῶν ἀπεκάλυψεν
ἐν τῷ ἰούδα· καὶ ἀποίκισιν ἀποσαφῆ ἀπὸ τοῦ
ἀπεκάλυψεν, ἀντὶ τοῦ ἐξόδιαξεν αὐτοὺ ἀμυδρῶς
ἐνεδείξατο εἰπεῖν· καὶ τοῖς τῶν ἀλλοφύλων
θεοῖς, ὡς μισολάσεσιβθυ· καλέσας δὲ τὸν
ἀσύριον φησὶ τὴν μυριάνδρον καὶ μαρτιτῆς σασυσῆς·
τοῦτο γὰρ ἀποίκισεν ἡμᾶς ἀλαβρίαν· τοῦτο γὰρ φη-
σι· καὶ προσέθηκεν ἀγὰς ἀποσῆναι ἀπὸ τῶν·
καὶ ἀπὸ τῶν ὀβασιλέως ἀγὰς· ζητήσουσι τοῖς
δαιμονικοῖς τοῖς ὑπὸ τοὺς μι· καὶ ἀπὸ τῶν ὅλων οἱ
θεοὶ συρίας κατισχύουσιν αὐτοῦ· τοίνυν θύσω
αὐτοῖς καὶ ἀντιλήψονται μου· καὶ ἐγένοντο αὐτοὶ
αὐτῷ φησὶν εἰς ὤλεθρον· γέγραπται δὲ καὶ τὸ καὶ εὑρήσουσιν·
ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἀπὸ τῶν αὐτῷ συμφορῶν ἐγένοντο
τοῖς πρόξενοι· φησὶ γὰρ τῶν δὲ πονηρίαν ἐλάσας·
καὶ τὰ ἱερὰ καλεῖ κακοποιά· καὶ τοὺς θύοντας αὐτοῦ
τὰς θύρας ἀπεικάζει· καὶ ὡς τοῖς ποσὶν ἂν αὐτῷ
θύσιας μυρίας ἂν πάσης γονυκλισίας·

καὶ τὰ ὀξη̃ς δὲ τῶν αὐστηρίαν. τοῦτον
ἀποφαντέον τῆς μετὰ σὺν ἀλφῶν ρασὶ λεύκης
δεήσειν. ἐξεμίας δὲ ὅλου ὑός, τῶν ἀκρο τά
των καὶ ὠρθωσεν ἀρμῶν. ἐποίησε γὰρ φησὶν ἡ ζυκῆ
τὸν ὑν ἡδεῖς σὺν πίονα. καὶ τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε
καὶ ὁ πύρ αὐτός. καὶ πρῶτον ἀνέωξε τὰς πύλας οἱ
κῶν καὶ ἐποικοδόμησεν αὐλάς, τοὺς δὲ ὅρους καὶ τὰ
λοῖτας ἀγιάσας. ἐκκαθάραι παρηγγύησε τοὺ
θόνιον. οἱ δὲ παραυτίκα ὀξὺ βαλανφησί, τὰ
σαντῶν ἀκαθαρσίαν τῶν ὀρυθόσαν σὺν οἴκων.
καὶ ὑδρεῖον οἰκοῦσαι. ὀξὺ σκιμπόδης τοῦ χάλκου
σὺν κόσμων ἔξω. ἐπὶ τὰ τούτων μεγαλομιόνων, τὰς
νενομισμένας θυσίας ποησάμενος. ἀχύρου
μόνων σὺν δὲ φύλλων ἀνίπορ σὺν δὲ κλάδων ὀξὺ λά-
δοθε γὰρ φησὶ περὶ τῶν ἱερῶν. ὅλως περὶ πάντος ἱερῶν
ἐπ᾽ ὀρθαῖς χρὴ ποιεῖσθαι τὰ ὅλα πάντα. καὶ τὰ περὶ ἀμφορίας. καὶ ὕσσοπος τοῖς λεπ
σὺν οἴκων. ἀνθρώπους σὺν κύμβαλοις καὶ σὺν ψάλ
ραις καὶ σὺν αὐλαῖς κατὰ τῶν σὺν τελῶν σαι τοῦ βασ᾽
καὶ ἐὰν τοῦ ὁρῶντος ἐξ ρασὶ χεῖ καὶ ἀναλθαν τοῦ πε
φύτου. ὅλως δὲ σὺν τελῆς κῶ τόπος τὰ ἅγια ἐν χρὶ
σὺν πεφυτῶν αὐτοῦ τοῦτο δὲ μιχέλχε σὺν ἰουδαῖ
τῶν ἀφροσύνων. τοὺς δὲ σωτῆρος φύτων καὶ δὲ
δὲ καινομένων. σὺν τῶ ἁγίῳ ἡμέρα φὴ σὺν ρὶ σὺν
μνημονεύου σαι σὺν τοῦ ἁγίου. ὅλως δὲ σὺν τελῆς κῶν
τόπος τὰ ἅγια ἐν χρὶ σὺν πεφυτῶν αὐτοῦ.

μετὰ λίτρου δὲ ὁλόκληρος αἰνίττεται· ὀξυκαὶ ἀσάφ-
πολὺς ἐστὶν· ἐπεγρᾷφῃ ἐζωμῶσας ὄρθαι λύκοι
ἄρχουσι τοῖς λοιδόροις τοῦ μυθολογοῦντος· σὺν τοῖς αὐτοῖς
καὶ ἀσάφ τοῦ πρεσβύτου λάσκοντος καὶ ἡμᾶς πάντως εἰς
γέλα ὀξυκαὶ ἰδρῶτι οὐκ ἀποχεῶντων ἀπὸ τῶν ὀφρύων τῶν ὁλο-
κλήρων· ἀντὶ μὲν τοῦ αὐτῶν ὀξυκαὶ ἀσάφ τοῖ αὐτῶν
ὁλοκλήρων ἕως ἐστὶν ἐκλύσῃ τὸ ὄρθιον· καὶ ἕως οὐκ
γέλασῃσθε ὀξυκαὶ ἰδρῶτι οὐκ ὁλκῆς ἀποχεῶντος ἐκ τῶν ὀφρύων
ἡμῶν· πορίσατε ἰδρῶτα τοῦτο ὀλκῆς καὶ ἀνύσατε τὸ ὀφρύωμα
μὲν· πρὸς βύθρου γὰρ οὐ παρόντος· καὶ τῆς χέ- 852
ας καλαπάσσοντες ἅμα γὰρ ἐκλύσαι καὶ ὀξάλμου πρὸς
φόρον τῶν κομμάτων ἰδρῶτος με· ὁμοίως βδελλὰς
καὶ τοὺς σὺν ταῖς πόλεσι λοιδόρους φυλῶν ὀξυκαὶ ἰδρῶτ·
ἐξεστὶν ὑμῖν ἀποσωπᾶν καὶ ἐκλύσαι καὶ γυναῖκας μὲν, ἵνα μὴ
ὀδυνῶνται οὐκ ἐκλούσας τὰς γυναῖκας καὶ ὑπανύουσας ἡμῶν,
πάντως δὲ πάντας σὺν αὐτοῖς τοῦτο· ἀπεκλύσθη
δὲ πᾶσα χάρις· πάλιν μὲν τοίνυν ἐξαποκαὶ
τῶν ἰδρώτων ὁλκῆς· ἔστιν τὸ πληγὲν τὰ σώματα·
καὶ τοῖς ἰδρῶσιν τὸ αἷμα περὶ οὐ φόρου· ὁμοίως
θυμὸς ἀπορίου πεδίχνου βαθυόξαπίνης σὺν ἐκ-
θέντες· πρὶν ἀπὸ ἐστῶναι τῶν ἰδρώτων μεθ' ἡ-
λαβον· ἰδοὺ ἰσοκαὶ ἡ ἰσορία σὺν ἀσὶ· ὀξὺ τὸ
πλῆσαι ἰδοὺ λαὸν ἀπὸ ὀφρύων καὶ μανθάνειν
ἰδοὺ χρὴ καὶ φθόνου οὐχὶ ἀσὶ ἐστὶν ἐσθ· ἀπὸ φθονεῖ
φασὶν ἰδοὺ πορίσατε τῶν φθόνων γράφω ὑμῖν ἐπιγνοὺς οὖν
γώμενος· ὅτι ἀπὸ τῶν βδελλῶν ὁ ἰδοὺ βδάλλω· πρὸς
σὺν φθόνου καὶ τῶν χρόν-

τῶν παραχηνόντων τὰ θύματα ἐφ' οἷς τοιαῦτ' ἔστιν
ἀπὸ τῶν ἡμερῶν σολομῶν τοσμὴν γενέσθαι αὐτῶν ὁρ
μήσαντες· καὶ τὰ τιμάλφια σὺν φόβῳ καταλύσαν.
καὶ τὰ ἄλλα ἐξέτιμον· καὶ μετὰ τούτων, τὰ ἐν τοῖς
ὕφηλοῖς ἀναλεφθέντ' ἐξ ἧς θυσίας ἱερὰ λάμπρα ἀφ
ᾐνέσαντο· ἐφ' οὗ καὶ τῆς ἱεραλίκης τά-
ξεως· καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς μεγαλομιλώνος ἀφ' ὧν.
καὶ τοῦ χαλδαίου παραστάσεως, τὰς καταλανόμενα παρ'
ἀποδόσεις τοῖς ἱεροῖς σὺν ἅπασι γραφάς, ἐπανή-
γαγον· ὡς μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τῶν ἀλλη
τῶν· ἡλθόσαν αἰχμάλωτοι, ὀρφανοὶ χῆραι ἀσυρίων· ση
μειοῦμαι ὅλος ὅλως καὶ τοῖς θεσπεσίοις ἀνδράσι δοκιμά-
ζων ὅτι· συμφορᾶς παραπλησίας· συγχωρεῖ· ὅλη
βασιλεὺς ὡς ἦν παρῶν καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ σωζόμενα.
πρῶτον τὰς πρὸ τῆς πόλεως πηγὰς ἐνέφραξε.
ἵνα μὴ προσορῶν πολιορκῇ κωλύσῃ ἀφθονίαν
τοῦ ὕδατος· ἔπειτα τοῖς προβόλοις ὠχύρωσε.
καὶ τοὺς τοῦ τείχους ἀνέσχε· καὶ πρὸ τοῦ τείχους
προσωκοδόμησεν ὕδρον· ἀνώρυξε τοῦτοις τοῖς
ὀπλοις ἐκ βάθρου σου· ἀπὸ πρὸς τὸ πλῆθος ἐφ'
ἀνορίζεται καὶ ἐχύσατο· μὴ φορυφῆται μὴ
πολεμῆται ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως ἀσυρίων.
καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ
βραχίονας σαρκίνους μεθ' ἡμῶν· τοῦ
σῶσαι ἡμᾶς· καὶ τοῦ πολεμῆσαι τὸν πολεμοῦντα.
ἀλλὰ τούτων οὐδὲν ἀξιοῦσιν οἱ θεασάμενοι τὴν ἀσυρίαν

τὸ ἄμαχον· καὶ τῆς ἀνίνης φύσεως τὸ προσκαιρόν·
καὶ ἀτύπωτον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡ τελευτὴ σύνβα-
σιν λαμβάνει· ἐπιμεμφεται δὲ αὐτῶν ἡ ἱστορία·
ὅτι καὶ τὸ σαὐτῶν νικᾶν νενικηκὼς· καὶ τῆς ἀρ-
χῆς ἀπαλλαγῆς παραδόξως, ἃ καὶ αὐτὰ ἀπ'
ὀργῆς ἔδωκεν αὐτῶις
νίας· ἀνέψω δὴ καὶ παρ' ἀλλων· καὶ μάλιστα
ἀπ' αὐτοῦ ὀργῆ καὶ ἐπὶ ἰουδαῖα καὶ ἐπὶ ἱερουσαλήμ·
καὶ οὐκ ἦλθεν ἐπὶ πᾶσι ὀργὴ σὺν ταῖς ἐπῳδαῖς
ἐκείνου· ἀληθῶς ἄρα ὁλόκληρος· ὅτι ὃν ἔλεγεν
ἑαυτοῦ ἀπολογήσεται· καὶ ὅτα πρὸς αὐτοῦ ἐπ-
ψηφίσεται ::

956

Ν. πᾶς ὁ ἀποστρέφας καὶ ξενιτεύσας παρ' αὐτοῦ ::

τὰ αὐτὰ εἰς τὴν Γένεσιν

Κάνμὲν ὅτι τῆς ἀσεβείας λογισμός· ἐπάδειν-
δι καὶ μᾶλλον τοῦτο ἀκόλαστον ἀξία· ὅτι τῆς πορνείας
λογισμὸς καὶ τῆς φιλαργυρίας· καὶ ὅτι τῆς λύπης
καὶ τῆς ὀργῆς· καὶ ὅτι τῆς ἀκηδίας· καὶ ὅτι τῆς κενο
δοξίας· καὶ ὅτι τῆς ὑπερηφανίας· ὅτοι γὰρ τὰ
σεβείας ἀποστρέφας λέγηται, σωματὸς
πλανᾶται· καὶ τὰ παρεπόμενα αὐτῆ πάθη· πα
ραλύσας τὰς σωφρείας ::

περὶ τῆς κακοποιΐας ::

Ὁ τοῦ τῆς χαλάνης πύργου οἰκοδομῶν τὰς· τῆς τοῦ φω
τὸς χώρας τῆς ἀναλλοιώτου κίνησεως λύων τὰς τῆ
μίας καὶ λήθης τὰς θεογνωσίας ἐπ' ἀδου δὲ τὰ γῆ
σεν ἀφ· ἐπὶ τῶν ὁμολομένων βλασφήμους ὁδοὺς

καὶ δὲ πολλὰς πορίζου δόξας καὶ ἀπευθύνεις· τὸν
ἐν Χ̄ῳ λόγον δόξης οἱ οὐδὲν ἄλλο ἴσασιν ἢ ἀεὶ σωζόντες,
ὧν οὐδὲν ἐσμὲν καθάπερ πυρρωνείων προλήψεων
ἀμοιρία. ——— :· — — — —

Ὡς πορεύου Ἀβραὰμ οἰκοδομῶν μνήματι τῇ σαλὴμ τῇ
πόφθης· καὶ ἐπὶ δὲ καὶ ἐξαλοιφὴ. καὶ ἐστὶν
ὑπόλοιπα ἐμοῦ φιλοσοφίας ὦ φθη· καὶ τὰς μεγάλας ἐπαγγελίας δίδωμι· καὶ θυσιαστήριον
ἀφῆκεν οἰκοδομῆσαι καὶ θύσαι· οὕτω καὶ ἡμῖν παραμένουσι μὲν ἐν κόσμῳ καὶ ταῖς οἰκοδομαῖς καὶ ἐξ
οὐσίαις· ἀδιαμέλαγήτως θέσεως ἕκαστον· προ-
θυμίοις δὲ τοῖς θεοῖς προσάγμασι· καὶ σὺν θα
ρραλέᾳ ἀφίλονεικίᾳ· ἐμφανίζομένοις περὶ αὐτοῦ γνώσιν· ὃ ἐν ἐγχωρεῖ· παρέχεσθαι μεγαλ
ψυχίας ἐρωννύουσι τὸν νοῦν ἡμῶν· ὡς ὑγράνει
αὐτῷ θυσιαστήριον τῶν παρόντων· θύειν δὲ πράξεις
φαθάς· καὶ θεωρίας τινάς :·
καὶ ἐγένετο χειμὼν ἐν τῇ τῆς· καὶ καταβὰς Α-
βραὰμ εἰς αἴγυπτον :·

Ὅταν ὀνοῖς εἰκάσουσι χειμῶν πορίζῃ τάσιν θεῶν ἐννοιῶν
καὶ τῆς ἀφθαρσίας τῶν ψυχῶν πνεύμασι βρωμένοις,
ἀναλαμβάνεται καταβαίνουσι εἰς ἀπορίαν ἔξιν· δι-
νάσι οὖν μεταφυόμενοι ὄντων αὐτῶν ἀγαθῶν σώμασιν
ἴσοις νοεροὶ δαίμονες· ποιοῦσιν οὖν ὑπάγασι δυνάμεσι
τοῖς ποιοῦσι μαθήσεσι τοῦ ἀγχοῦ τος αὐτῶν· ὡς ἐν
φθαρσίᾳ τῶν σωμάτων οἱ ἀγγέλοι· θύειν δὲ μόνους ἐστὶν

ἐξελεύσῃ καὶ τοῦτον καὶ ταύτην· ὡς τὸν Ἀβρα-
ὰμ καὶ τὴν σάρραν τῆς τοῦτο γάννου χρόνος· καὶ δου-
λώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια·
καὶ κρινῶ ἐγὼ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσιν καὶ
μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε λατρεύσουσί μοι ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περι-
τομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ περιέ-
τεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ·
καὶ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας· οἱ δὲ πατριάρ-
χαι ἐζήλωσαν τὸν Ἰωσὴφ καὶ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον·
καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν
καὶ σοφίαν ἐνώπιον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου·
καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπὶ Αἴγυπτον
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν λιμὸς
ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χανάαν καὶ θλῖψις
μεγάλη· καὶ οὐχ ηὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες
ἡμῶν· καὶ ἀκούσας Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ
ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν τὸ πρῶτον·
καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτοῦ· καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος Ἰωσὴφ τῷ
Φαραώ· καὶ μετεκαλέσατο Ἰακὼβ καὶ πᾶσαν τὴν
συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε·
καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς
καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ
καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο Ἀβραὰμ
τιμίου ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὼρ τοῦ Συχέμ·
ἐν ᾧ κατῴκησεν ἕως τοῦ νῦν· καὶ ηὐξήθη ὁ λαὸς
καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ· ἄχρις οὗ ἀνέστη βα-
σιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον ὃς οὐκ ἤδει τὸν Ἰωσήφ·
οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν
τοὺς πατέρας ἡμῶν τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα
αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι· ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ
ἐγεννήθη Μωϋσῆς καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ· ὃς ἀνε-
τράφη μῆνας τρεῖς ἐν οἴκῳ πατρός· καὶ ἐκτεθεὶς
ἀνῃρέθη ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Φαραὼ καὶ ἐτράφη
αὐτὴν υἱὸν ἑαυτῇ· καὶ ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς πάσῃ
σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ
ἔργοις αὐτοῦ· ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ χρόνος τεσ-
σαρακονταετὴς ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ
ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ· καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον ἠμύνατο καὶ
ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ πατάξας
τὸν Αἰγύπτιον· ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτη-
ρίαν αὐτοῖς· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν· τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ
ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ συνήλλασσεν αὐτοὺς
εἰς εἰρήνην εἰπών ἄνδρες ἀδελφοί ἱνατί ἀδικεῖτε
ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπεώσατο
αὐτὸν εἰπών τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικα-
στὴν ἐφ' ἡμῶν· μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον
ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον· ἔφυγεν δὲ Μωϋσῆς
ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ
Μαδιάμ· οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο· καὶ πληρωθέντων
ἐτῶν τεσσαράκοντα ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ
ὄρους Σινᾶ ἄγγελος ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου· ὁ δὲ
Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ ὅραμα· προσερχομένου
δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου πρὸς
αὐτὸν λέγουσα ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ὁ θεὸς
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· τρόμος δὲ γενόμε-
νος τῷ Μωϋσῇ οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι· εἶπεν δὲ
αὐτῷ ὁ κύριος λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου·
ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν· ἰδὼν
εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ
καὶ τὸν στεναγμὸν αὐτῶν ἤκουσα καὶ κατέβην
ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε εἰς
Αἴγυπτον· τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόν-
τες τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ'
ἡμῶν τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέ-
στειλεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν
τῇ βάτῳ· οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας τέρατα
καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ
καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα· οὗτός ἐστιν
ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ προφήτην
ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελ-
φῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· τοῦτον ἀκούσεσθε κατὰ πάντα
ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς· οὗτός ἐστιν ὁ γενόμε-
νος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου
τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ δεξάμε-
νος λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν· οὗ οὐκ ἠθέλησαν
ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλὰ ἀπώσαντο
καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον
εἰπόντες τῷ Ἀαρών ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπο-
ρεύσονται ἡμῶν· τὸν γὰρ Μωϋσῆν τοῦτον ὃς ἐξή-
γαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐκ οἴδαμεν τί γέγο-
νεν αὐτῷ· καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ καὶ
εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν·
ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύ-
ειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καθὼς γέγραπται ἐν
βίβλῳ τῶν προφητῶν μὴ σφάγια καὶ θυσίας προ-
σηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος
Ἰσραήλ· καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ
τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥαιφάν τοὺς τύπους οὓς
ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς
ἐπέκεινα Βαβυλῶνος· ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν
τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς διετάξατο
ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῇ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον
ὃν ἑωράκει· ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πα-
τέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν
ὧν ἐξῶσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν
ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυίδ· ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ καὶ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ οἴκῳ Ἰα-
κώβ· Σολομὼν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον· ἀλλ'
οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ καθὼς ὁ
προφήτης λέγει· οὐρανός μοι θρόνος ἡ δὲ γῆ ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι λέγει κύριος ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου·
οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα· σκληροτρά-
χηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαις καὶ τοῖς ὠσὶν ὑμεῖς
ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε ὡς οἱ πατέρες
ὑμῶν καὶ ὑμεῖς· τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν
οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκατα-
γγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου οὗ νῦν
ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε οἵτινες ἐλά-
βετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων καὶ οὐκ ἐφυ-
λάξατε· ἀκούσαντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν·
ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς
τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα
ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐ-
ρανοὺς διηνοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ ἑστῶτα· κράξαντες δὲ φωνῇ
μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμο-
θυμαδὸν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως
ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια
αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύ-
λου· καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον
καὶ λέγοντα κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου·
θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ κύριε μὴ
στήσῃς αὐτοῖς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τοῦτο
εἰπὼν ἐκοιμήθη· Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀνα-
ιρέσει αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διω-
γμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις·
πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰου-
δαίας καὶ Σαμαρείας πλὴν τῶν ἀποστόλων· συνε-
κόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ
ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ· Σαῦλος δὲ ἐλυ-
μαίνετο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπο-
ρευόμενος καὶ σύρων ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας πα-
ρεδίδου εἰς φυλακήν· οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες
διῆλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον· Φίλιππος δὲ
κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας ἐκήρυσσεν
αὐτοῖς τὸν Χριστόν· προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς
λαλουμένοις ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς
καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· πολλοὶ γὰρ τῶν
ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ
ἐξήρχοντο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ
ἐθεραπεύθησαν· ἐγένετο δὲ πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλει
ἐκείνῃ· ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων προϋπῆρχεν
ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστάνων τὸ ἔθνος τῆς
Σαμαρείας λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν· ᾧ προ-
σεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες
οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ καλουμένη μεγάλη·
προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγίαις
ἐξεστακέναι αὐτούς· ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ
εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ
τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐβαπτίζοντο ἄνδρες
τε καὶ γυναῖκες· ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν
καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ θεω-
ρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας
ἐξίστατο· ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπό-
στολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην·
οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως
λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ
αὐτῶν ἐπιπεπτωκός μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρ-
χον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· τότε ἐπετίθεσαν
τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον·
ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν
τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα προσήνεγκεν
αὐτοῖς χρήματα λέγων δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα
ἅγιον· Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν τὸ ἀργύριόν σου
σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ
ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι· οὐκ ἔστιν σοι μέρος
οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου
οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· μετανόησον οὖν
ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δεήθητι τοῦ κυρίου
εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου·
εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ
σε ὄντα· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν δεήθητε ὑμεῖς
ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ'
ἐμὲ ὧν εἰρήκατε· οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ
λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεφον εἰς
Ἱεροσόλυμα πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαριτῶν εὐη-
γγελίζοντο· ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φί-
λιππον λέγων ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημ-
βρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἰερου-
σαλὴμ εἰς Γάζαν αὕτη ἐστὶν ἔρημος· καὶ ἀναστὰς
ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνά-
στης Κανδάκης βασιλίσσης Αἰθιόπων ὃς ἦν ἐπὶ
πάσης τῆς γάζης αὐτῆς ὃς ἐλθὼν προσκυνήσων
εἰς Ἱερουσαλὴμ ἦν τε ὑποστρέφων καθήμενος ἐπὶ
τοῦ ἅρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην
Ἡσαΐαν· εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ κολλήθη-
τι τῷ ἅρματι τούτῳ· προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος
ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος Ἡσαΐαν τὸν προ-
φήτην καὶ εἶπεν ἆρα γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις·
ὁ δὲ εἶπεν πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ
με· παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβὰς καθί-
σαι σὺν αὐτῷ· ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνε-
γίνωσκεν ἦν αὕτη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη
καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφω-
νος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ἐν τῇ τα-
πεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν
αὐτοῦ τίς διηγήσεται ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ
ζωὴ αὐτοῦ· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ
εἶπεν δέομαί σου περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦ-
το περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἑτέρου τινός· ἀνοίξας δὲ ὁ
Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς
γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν·
καὶ πορευομένων κατὰ τὸν δρόμον ἦλθον ἐπί τι
ὕδωρ καὶ φησὶν ὁ εὐνοῦχος ἰδοὺ ὕδωρ τί κωλύει με
βαπτισθῆναι· εἶπεν δὲ ὁ Φίλιππος εἰ πιστεύεις ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας σου ἔξεστιν· ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν
πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στόν· καὶ ἐκέλευσεν στῆναι τὸ ἅρμα καὶ κατέβη-
σαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ ὅ τε Φίλιππος καὶ ὁ
εὐνοῦχος καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν· ὅτε δὲ ἀνέβησαν
ἐκ τοῦ ὕδατος πνεῦμα κυρίου ἥρπασεν τὸν Φίλιπ-
πον καὶ οὐκέτι εἶδεν αὐτὸν ὁ εὐνοῦχος οὐδὲν γὰρ
ἐβλάβη ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων·
Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἄζωτον καὶ διερχόμενος
εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐ-
τὸν εἰς Καισάρειαν· Σαῦλος δέ ἔτι ἐμπνέων ἀπει-
λῆς καὶ φόνου κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ κυρίου προ-
σελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ ᾐτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστο-
λὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς ὅπως ἐάν
τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας
δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐν δὲ τῷ πορεύ-
εσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ καὶ ἐξ-
αίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
καὶ πεσὼν ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἤκουσεν φωνῆς λεγού-
σης αὐτῷ Σαοὺλ Σαοὺλ τί με διώκεις· ὁ δὲ εἶπεν
τίς εἶ κύριε· ὁ δὲ κύριος εἶπεν ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν
σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν·
ὁ δὲ τρέμων καὶ θαμβῶν εἶπεν κύριε τί με θέλεις
ποιῆσαι· καὶ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν ἀναστὰς πορεύ-
θητι εἰς τὴν πόλιν καὶ λαληθήσεταί σοι ὅ τι σε δεῖ
ποιεῖν· οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἱστή-
κεισαν ἐνεοὶ ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ
θεωροῦντες· ἠγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνοι-
γόντων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν·
χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν·
καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων καὶ οὐκ ἔφαγεν
οὐδὲ ἔπιεν· ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόμα-
τι Ἁνανίας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν ὁράματι ὁ κύ-
ριος Ἁνανία· ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ κύριε· ὁ δὲ κύριος
πρὸς αὐτόν ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν
καλουμένην εὐθεῖαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα
Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται
καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα Ἁνανίαν ὀνόματι εἰσ-
ελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα ὅπως ἀναβλέψῃ·
ἀπεκρίθη δὲ Ἁνανίας κύριε ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν
περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ὅσα κακὰ τοῖς ἁγίοις σου
ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν
παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλου-
μένους τὸ ὄνομά σου· εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος
πορεύου ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς ἐστίν μοι οὗτος τοῦ
βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν τε καὶ βα-
σιλέων υἱῶν τε Ἰσραήλ· ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ
ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν·
ἀπῆλθεν δὲ Ἁνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν Σαοὺλ ἀδελ-
φέ ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι
ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς
πνεύματος ἁγίου· καὶ παραχρῆμα ἀπέπεσαν ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες καὶ ἀνέβλεψεν
καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνι-
σχύσθη· ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθη-
τῶν ἡμέρας τινὰς καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς
ἐκήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλε-
γον οὐκ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ
τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ὧδε εἰς
τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ
τοὺς ἀρχιερεῖς· Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο
καὶ συνέχυννεν Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν
Δαμασκῷ συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός·
ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί συνεβουλεύσαντο
οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ
ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρετηροῦντο δὲ καὶ τὰς πύλας
ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν· λαβόν-
τες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους
καθῆκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐν σπυρίδι· παραγε-
νόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπείραζεν κολλᾶσθαι
τοῖς μαθηταῖς καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν μὴ
πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητής· Βαρναβᾶς δὲ ἐπι-
λαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους
καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύ-
ριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ
ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ· καὶ ἦν μετ'
αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ-
ρίου Ἰησοῦ· ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλ-
ληνιστάς οἱ δὲ ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν· ἐπιγνόν-
τες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν
καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν· αἱ μὲν οὖν
ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας
καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην οἰκοδομούμεναι καὶ
πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει
τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο· ἐγένετο δὲ
Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς
τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδα· εὗρεν δὲ
ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα ὀνόματι Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ
κατάκειτον ἐπὶ κραβάττου ὃς ἦν παραλελυμένος·
καὶ εἶπεν αὐτῷ Πέτρος Αἰνέα ἰάται σε Ἰησοῦς Χρι-
στός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ· καὶ ἀναστὰς
παραχρῆμα· καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦν-
τες Λύδδα καὶ τὸν Σαρωνᾶ οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ
τὸν κύριον· ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι
Ταβιθά ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη
ἦν πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν
ἐποίει· ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθε-
νήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ ἔθηκαν
αὐτὴν ἐν ὑπερῴῳ· ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἰόπ-
πῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν
αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρα-
καλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως ἡμῶν· ἀναστὰς
δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς ὃν παραγενόμενον
ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον καὶ παρέστησαν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χι-
τῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ
Δορκάς· ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος καὶ
θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο καὶ ἐπιστρέψας πρὸς
τὸ σῶμα εἶπεν Ταβιθά ἀνάστηθι· ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκά-
θισεν· δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν· φω-
νήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν
αὐτὴν ζῶσαν· γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς
Ἰόππης καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον·
ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ
παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ· ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισα-
ρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης
τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος
τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴ

λαμβάνουσι κοσμικὸν μὲν, ὃ ὀνὸν, οἰφημίας δὲ παρὰ τῶν ὁσιωσαμένων· καὶ σὺν ὀργίας παρὰ χῦ· καὶ θάπορ καὶ ἀβραάμ· οὐδὲν γὰρ αὐτοῦ ὁμοίχιοσολύμ· οὕτω χῦ τὸ πος καθ' ὁμῶν πάντων ἐδίδαξε· καὶ μηδὲ τὴν λαφύρου λαβοῦτα· ἄρτον καὶ οἶνον ὠλόθρευσεν· ἄξιος γὰρ φθονῦ ὁ ὀργάλης τῆς δοφῆς αὐτοῦ· οἱ μὲν τοι φίλοι μὴ δὲ λαφύρ ὑλαβον· αὔξουσι τοῦ θῦ πάντα θαυμαλίως, τὰς ψυχὰς ὧν ὁσιωσαθλούντων τοῖς ἁγίοις·

ἁγ τοῦ μηχὶ οσολύμ·

Πάτερ μὲν καὶ ἀμήτωρ καὶ γενεαλόγητος· σὺ κατὰ τὸν ἀρχιερέα τὸν φυσῖν καὶ τὰ σὺν τῇ φύσι γενόμενος· μήτε δὲ ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· σὺ κατὰ τὸν γνῶσιν ὑπερίπταμενος τὰ τοῦ χρόνου καὶ αἰῶνα· καὶ τὰς αὐτοῦ ἁγίους τὸν θῦ ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ· καὶ κατὰ τὸν ὑπεραξίωσιν καὶ θεωρίαν πρὸς τὸν ὁμοίωσιν· καὶ σὺν τῷ ποιητὴς τὸν καὶ μεταποιητὴς ἁγίων· μὴ δὲ λίθορὸς ἁγίου αἰῶνα· ὡς μηδενὶ θανάτου καὶ ἁγίας παυόμενος τοῦ λειτουργῦν καὶ παρὰ σαθαι σὺν τῷ· μόνος δὲ ταῦτα καὶ πιστῶθαι χάλωται· ὡς πρῶτ' ἰταῦτα πιστοάμενος·

σὺν ἀπτέχων σὺν τῇ χαμερῶν σὺν λῶτ, σὺν ζιὰθαι ἁγίς τὸ ὄρος ἁγίων αὐτὸς γὰρ λωύθαμεν λαοῦ τῶν αἰῶς τὸ ὄρος· μὴ καταχαλβρυμεν τὰ ἀναπαὶ καὶ ἀποθανῶ· ἰδοὺ πόχις αὐτὴ ἐγγὺς τοῦ καταφῦγῦμεν· καὶ σωθήσομαι ἀπὸ ψυχήμου· οἱ γὰρ

ἀλλὰ τῆς καλλίας ἐκβαίνοντας, ὃ δὴ καὶ πολλοὺς ἀνέπεισε τῶν ἀπὸ φιλοσοφίας ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν ἐφημένων μεταθεῖν σοφιστικὰ δὲ πάρεργα καὶ τῶν ὑποκαμπίων τὴν τιμὴν ἔχοντα λογικά· καὶ οὕτως εἰς ἀπορίαν ἀναβαίνουσιν ἐκ τῶν πορισμάτων ζωὴν ἀπραξίας δὲ θεωρίαν νομίζοντες.

ἀνέρχονται εἰς ὄρη.

Καὶ εἰκὰς ἦν ἐν τῷ ὄρει αὐτὸν καὶ αἱ β΄ μοῖραι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ὡς ἐν τῷ πολλάκις μετ' αὐτοῦ. ἀνδρὶ μὲν ὡς πορισμὸν βασάνῳ ὄνυξι τὸν μισθωρόδρου· ὡς νῦν μὲν ἀνδρὶ τὸν φρόνησιν καὶ τὴν ἀνδραν, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ. λιμὸν δὲ καὶ ἐξέτασιν καὶ δίψαν καὶ πυρὶ δὴ καὶ τὴν γῆν αἰκίσασθαι. οἰκοδομῶς ἐν πολλάκις καὶ ὁρᾶν τοὺς καλοὺς γὰρ ἅπαντας ὅτι καλοὶ καὶ ὁδοὶ καλοὶ ἐν ὕλῃ πολλάκις καὶ ὁρᾶν τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρείους ἐν πολλοῖς καὶ ἐν πολλοῖς πόνοις ἐν πολλοῖς καὶ ἐν πολλοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν πολλοῖς κινδύνοις

πρὸς τὸν θεόν· ὅταν ἐξ ὅλης καρδίας ἐκζητῶμεν αὐτόν, τότε δὲ μᾶλλον εὑρίσκεται ὅταν ἐν ταῖς θλίψεσι παρακαλῶμεν αὐτόν· ὅταν δὲ μᾶλλον ἐκζητῶμεν αὐτὸν ἐν ταῖς θλίψεσι παρακαλοῦντες αὐτὸν ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ ὁδοῖς· ὅλη καρδία δίκαιος καρδία, ἡ τὸ προαιρετικὸν ἔχουσα. ὡς πορεύσεται ἄνθρωπος πλάνος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ παρακαλῶμεν δὲ αὐτὸν ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ ὁδοῖς τουτέστιν ἐν ταῖς ἀρεταῖς τῶν ἁγίων. ἐπὶ πόσον τὸν ἐκζήτησιν τῶν ἐντολῶν. ἵνα τὴν κοινωνίαν τῆς καινουργίας καὶ τὴν πρωτοτοκίαν. ἐπὶ τῷ φόβῳ παροικοῦσα τοῖς ἁγίοις σωματικῶς ἐν τῷ οὐρανῷ ἀναγράφεσθαι. ἵνα δὲ χορῶν τοῦ ὕδατος ἁπαμαλάττουσι, γνῶσιν μείζονος τοῦ ἁπαλλάξαντος. γνωσθήσεται καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ ποιήσομεν ὡς

συμφωνος ἐξυνέφλαμψ. ὅπως ἂν χρόνον πρὸ τούτου. τοῦ χαλκοῦ τὰ ἐντὸς τῆς κνήμης ἀβρέφη. τῶν ἐκ μιᾶς ὠδῖνος ἀθρόα ὑποσημαίνοντα:

τῆς πέρυσι τοῦ ὅσων ὁ ἀκώβ ἐπὶ λευκότερος. ἐδηλοῦτο τὸ γλωμον ὡς ὄνος ὀρεινή. τοῦτο γὰρ ὄρεμνον σίτου αἰτεῖ, πορνίζει τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ἀφῶν καὶ τὰ καλὰ ἀγγέλων σήματα λίπτουται:

ῥίφων ὄρεμνα ἀνεμᾶ πορεῖ θύμος ὁ ἀκώβ. ἐπὶ τοῦ χόσου πορεῖ θύμου, νεμᾶν ὅτι πρὸς

ἁμαρτίαν. ἡ τῆς τῶν ἡμερῶν σειρᾶς, βρῶσιν
ἡ σιτῶν ἢ περὶ προσκομιδῆς. καὶ τὸν ἀναφαίρε-
σίαν, ὡς ἀπόκλητος γινόμενος. ἐνομίσατο
καὶ τοῖς χριστιανοῖς ἐχαρίσατο. ~

Ἀλλὰ φωνὴ τοῦ ἁγίου Ἰακώβ. ~

Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν
ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου,
καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα
καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος καὶ ἐὰν ἁμαρτίας ᾖ πε-
ποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. καὶ τοῦτο ἐστὶν
ὃ λέγει ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα
ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως
ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργου-
μένη. ~

Καὶ ἐὰν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἐξομολογεῖσθε τοῖς ἀλλή-
λοις τὰ παραπτώματα καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων
ἵνα ἰαθῆτε. καὶ ἐξῆς τὰ τῆς προσευχῆς καὶ λύσεως ὑμῖν παρ'
ἐμοῦ τοῦ ἁλιέως ἀκούσατε:

Ὁ ἀσθενῶν ἐν ὑμῖν ἀσθενείᾳ τινὰς ὑποπίπτων ἢ
φλεγμονίας ἄλλοις ὑμοπαθῶν ἢ ἁμαρτίαν. ἀλλ' ἀδιαλείπτως ἐν τῷ πόθῳ
καὶ ἀγάπῃ ἐμμένων τῶν ὑμετέρων ἐν-
τολῶν. ἐξομολογείσθω τὰ πρὸς αὐτὸν πρᾶ-
γματα καὶ τὰ ἐν διανοίᾳ λογισμοὶ καὶ αἱ πράξεις. ὁμοίως
δὲ πάλιν ὁ βασιλεὺς ἀντιφωνῶν τοῖς ἐν χιτῶσι
λευκοῖς λέγων. ἐκπορεύεσθε μὴ φάγε-
σθε τὸν ἄμπελον αὐτοῦ. καὶ τὸ οὐκ ἀγα-
θὸν ὕδωρ τοῦ λαοῦ μου. ἐπὶ πολὺ
ἡ πόρος ὁ τόπος τῆς ἁμαρτίας. καὶ τῶν ἐμφύτων

ἡδυῶν· ἢ ὧν θύραθεν ἢ τῶ μὴ οἱ τὴν μακρὰν
μὴν, ἢ εἰ ἀν ἀμπελος μὴ καὶ οἰνὴ, αἱ θύραθεν
ἥδυαὶ, ὕδωρ δὲ τοῦ λαικοῦ ἡμῶν αἰὲν ἔμφυτοι,
τοῦ σώματος ἡμῶν ἀναβλύζουσαι καὶ αἱ μὴ θύ
ραθεν, ἀοίκητοι πάροικοι. αἰδὲ ἔμφυτοι μακροχρό
νιοι θραι. ὧν ἁπάντων τῶν ἀπόλαυσιν ὅλα
βολος ὑπῆρχε τοῖς ἀπὸ τῆς ἁγίας πρωτοπό
λεως, ὡς ἐξ ἀκοῆς μαθόντος οἰκείου πρὸς
αὐτόν· καὶ δουλοῦνται αὐτῶ καταδεχομένοις:

Τῆς ὁδοῦ περὶ τοῦ φαραώ:

Φαραὼ πρῶτον μὲν ἀρχαίοις προνοίαις εἰκάνουτον ἢ λί
θινον λαὸν, τῶδε τῆδος αὐξηθῆναι αὐτόν. καὶ γὰρ
οἱ ὅμοιος. αὐτὸς πρὸ πάντος δὲ τοῦ θῦ· καθόλου δὲ
φῆ ἐπαπόνων αὐτοῖς οἱ ἀγγελικοί. τὸ δὲ τοσοῦτο
πλῆθος ἐγένοντο καὶ ἴσχυον ἀφ' ἧς θράκης λαβραίως
ὁρμᾶσθαι μεχρὶ καὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης τῶν
ὠβραίων ἀπωλοῦντο μὲν τὰ ἄρσενα τῶν λιθίνων
μέων. τὰ δὲ ἡλικιακὰ περὶ τοὺς φαραὼ. ὑπὸ σκὰ
τοῦ τε καὶ χυμένου ὄφεως. ἃ φοβηθέντα γὰρ φῆ αὐ
μᾶσαι τὸν θῦ καὶ δὴ καὶ ποιήσαν ὡς σωτῆρα αὐτᾶς
ὁφθαλμῶν. βίβλησι δὲ βουλῆς ἀποστολαι. καὶ φα
νερῶς ἐν τῶ μεταξὺ τοῖς λαοῖς τοῦ. τῶν μὲν λιθίνων
μέων ἄρσενα βίπτουσι τὸν ποταμόν. τῶν δὲ θηλέων

ξασοῦσθε. καὶ ὁ παῦλος γὰρ ὄνομα τοῖς φαραὼ.
καὶ κατὰ τοῦ νόμου τοῦ ἱερᾶ. τοῦ ὁλοφυρῆ χάριν λαοῦ ῥίπτ-
ζῆ που ἐκ τῆς βουλῆς σύνεσιν. διὰ καὶ μύριοι νόμοι
μιᾶ τῶν τοιούτων φαρμακῶν ἐκτὸς ὁδοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀνθρω-
μος. καὶ πρῶτα μὲν πόνους καὶ κακὰ πάσχα
αὐτοῖς ἐπὶ φόρῳ. διαμαρτύρονται τοῦ σκοποῦ τοῖς κα
τα τῆς γῆν ἀδελφοῖς αὐτῶν καὶ φίλοις ἐφοπλίζῃ.
τοῖς ἀνορύγοις ἐστὶν ὁλοφύρειν. τοῖς δὲ ἡλίῳ πρω
τοῖς σὺν ὡς ἀθανεῖ σὺν οὐκ ἐκ τῆς βουλοῦ. χρησίμοις
ἐαυτῶν πρὸς ἀμαῦ τούτοις φόνῳς. ἀδελφαὶ καὶ
φίλαι σὺν ἀβράμων ἁμῶν. διὰ τὸν ἑαυτοῦ γλύκυ
τοῦ καὶ σὺν ἐπιτυχάνων δὲ τῆς ὁδοῦ ἐκ τῆς βουλῆς.
τοῦ ἡδέος φόβου τοῖς ἐφοπλιστὰς ἐπέχουσι.
ἀνάφανδον ὧν ἐπὶ ῥάπτ τοῖς οἰκέταις ὑπάσσεις τ
καὶ κατὰ σὺν ἀρίων ἀριστ καὶ μὴ μιᾶ φουΐα κ.

Ὁ φαραὼ τῆς σὺν μοῦρας πολὺ τὰς τοῦ μὲν ἡλίῳ καὶ
ἀθανεῖς καὶ ἀπὸ θεὸς ἑαυτῶν φίλοι καὶ ζωογονοῦ. τὸ
δὲ ἄρρεν καὶ ἀνορθοῦ καὶ πρὸς ἐπανάστασιν ὑπε-
πτον. φουΐ δὲ ἐστὶ γαῖα. οἱ δὲ σώφρονες καὶ πε
νητικοὶ λογισμοί. γεννήσαντες τὸν ἀριστὸν ὡς οἱ γο
νεῖς τὸν μωσέα καὶ τῷ κιβωτῷ τῆς παιδεύσεως ἐκ
σῴζουσιν ὁμοίως τὸν ἐν ἁγίοις δοῦ ἡ χωροῦσι καὶ τὰ
πολιτείας, σὺν ῥᾴθρῳ τοῦ βίου καὶ μετὰ τὰ δὲ
τὸν ἐκ τοῦ ἡδονῆς ὄχθου τῆς σαθρότητος, ὃ δὴ ζῷ φί
λοφιλάναβοῦσα θυγάτηρ μὲν οὖν λεσ φαραὼ,
διὰ τοῦ ταῦ φονὴ τοῦ ὁλοφύρειν. ἄρρενος δὲ διὰ τοῦ μι-

λινα τὸν αὐτῆς ἐς φῶς προάγων ἀγνωσίας,
ὑπορραπομένη ὁσημέρα τῷ γαλαπτίνῃ
μῳ, γραφαῖς τὰς τῶν ὁρῶντων ὀφθαλμάς. ἡνί
κα μοιχικὸν μαίρχεται παίσμιον. πρὸς ὕψος δὲ
τινὰ ὡς ἐπὶ χιλίας ἀναστρατιῶν μέσος γίνεται λόμα-
χομένων. ὁμοῦ μὲν ὄρνεις καὶ ἀποφύλου τοὺς ἔστιν ὁλον-
βοῦς λόφους καὶ σιαρβοῦς. ἢ ἀμφὶ τῆς καινοπαλίας. ἐ
ξοικότα οὖν τὰ ἀναστρατόπαλιν ὄρνεον. φοβητέον δὲ
τὸν ἀπὸ τοῦ φαραωνίου ὄνου. φαίνεται γὰρ τῆς
τῆς ἐξουσίας ἄκρος. πρὸς ὕπνον δραπετίζειν
ἀναπεπταμένος. καὶ τοῖς πονηροῖς πολεμίας ἀδίκως
χρωμένοις ὁδὸν μαλλὸν τῆς ὁδοῦ καινοπαλίας, ἀπορραίνει
τῇ ῥάβδῳ ὁδὸν ἐναντίαν ἔχων. καὶ ἀποφύλλῳ πάλιν ἐκεῖ
νος ἐστιν. τοῦτο ἔστι σοφῶς ἡμᾶς τῇ φύσει φιλο-
σοφίαν. καταλείπεται τοῦτο διὰ τῶν χρόνων ἐναλλὴ-
νων διαλλαγῶν καὶ πολεμίων τὰ κοινὰ μᾶλλον τῆς ζωῆς. οὐ-
δὲν δὲ βίου δῶρον φανήσεται τὸ καλὸν διὰ τῶν βάτου μῶν κή-
ριον. ἐλαμπρυνάμενον. καὶ σκόπου ὄντος τὸ πῦρ τῆς
θέρμης πορίζεται τῷ ἀντίον φύσιν καλὰ τῶν ἐν
θρώπων οὖν. ταύτῃ μὲν ἐπὶ πῦρ ἄλλῳ ἀφ' καὶ ἐπὶ ἑώ
σαν σῶν τηρῆσαν. τὰς δὲ πεφυβαπομένας ἀν-
θρας τῆς ἀμαρτίας καταπέπαυκε. καὶ ὅτι πεπύπωκε
ἐστὶ τῆς ὀξείας τῶν ἐπιγνοίας. ὡς πορφύρεος ἐστὶ
χαμαιπίτυς ἐστὶ καὶ ὅλη πολεμίη καλὰ τῆς γῆς. καὶ τα-
φρεύκτα ταῖς ἀκάνθαις. οὕτω καὶ τὰ ἔθνη πορί-
ζεται τὰ ἐν πρὸ θρόνου ἐστὶ ρουζουνοῦ μᾶλλα καὶ τὰ πα

τῆς ἁμαρτίας. μὴ δεῖν ὑφηλὸν σωλῆνα φαντάζεσθαι· καὶ καθάπτης τῆς ἡσαΐου σκοτασμὸν· καὶ τὰς ἀναθάσεις τῆς ἁμαρτίας περιεβάλλετο. τὸ δὲ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος αὐλὸν πῦρ φλογίζον ἀπαθῶς αὐτὰ καθαίρει· μόνας ἐμπιπρῶν τὰς ἀναθάσεις τῆς ἁμαρτίας. αὐτὸς γὰρ φησὶν ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι καὶ πυρί· καὶ ὅτι σκιαγραφεῖ τῶν ἁγίων καὶ τὸ τῆς θεότητος σῶμα, ἐκ τοῦ πῦρ τῆς θεότητος αὐτὸν εἰρηκέναι, καθαρτικὸν αὐτῶν διαφόρων

λέξεων.

Ἐπορώμεθα ὅσοις βραδύγλωσσος ὢν. οὐ σῶμα καὶ ὁμωσαΐκὸς νόμος, βραδύγλωσσος ἐστὶ πρὸς τὸ διαφθρωτοῦ π τοῦ ὄντος λόγου· καὶ βαρυτῶν τὴν περὶ τῆς ἁγίας τριάδος θεολογίαν· καὶ ἰσχνόφωνος δέ· ὡς ὀλίγοις πρὸς λαλιὰν ὁμαίμων· ὀλίγοι γὰρ οἱ σωτηρίαν, πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη· διὸ προσλήφθη καὶ ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· τουτέστιν ὁ ἀαρωνικὸς νόμος· ὡς πορφυρὸς ἀδελφός ἐστι μωσέως κατὰ τὸ ἀνῆνον, οὕτω καὶ ὁ ἀαρωνικὸς νόμος; ἀδελφός ἐστι καὶ συμφωνος σῶμα ὢν, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ νοούμενον ὃς καὶ διαλέγεται τοῖς ἔθνεσιν· ὡς καὶ ἀαρὼν πανδήμῳ λαῷ· καὶ ὁμιλῶν ἀαρωνικὸς, σῶμα ὢν καὶ γίνεται σόμα· ἐπὶ καὶ ἀαρὼν σῶμα ὢν· καὶ ὁρμώμενος, ἀπνικῶς καὶ ἀσυμφανῶς ἐκφωνος λαλεῖ· καὶ τὸ ἰσχνόφωνον αὐτοῦ, πρὸς τὸ ὀλιγόστομον μεταλή-

φησιν· οὐκ ἦλθον γὰρ φησὶ καταλῦσαι τὸν νόμον·
ἀλλὰ πληρῶσαι διὰ τῆς τοῦ εὐαγγελίου προσθήκης·
ὁλοκαυτώσαι καὶ θυσίαν, ὁλοκαύτωσιν τὴν πρόσταξιν·
ὁλοκαυτώσεις γὰρ αἱ ἀφορμαὶ τῆς φθορᾶς,
ἐν τοῦ μωσαϊκοῦ γεγόνασι· μωυσῆς δέ φησιν, ἰδοὺ
ἐγὼν· π· ὁ θεὸς ἀλλὰ πρόσφατον ἀφῶν·
π τ ἰδοὺ ἐγών· καταχρονομῶ γὰρ ὁ πρῶτος ὁ
ἄφων· ἐπὶ καὶ ὁλοκαυτώσεις καὶ θυσίας, περὶ τῆς
νομικῆς ἐν ἀβραὰμ καὶ τοῖς κατ' αὐτὸν, ἐφαν·
καταδικάζων ἀποστολικὴν καὶ ἀνανίαν, οὐδὲ ἐπὶ
καὶ τὸ ὁλοκαύτωσιν ὕστερον τοῦ νόμου δίδοται, ὑποζ-
γίου πρίασθαι ἐδίδου, ὁ ἄφων· ἐπὶ καὶ ὀχς, καὶ τὰ
φθίτα· καὶ ὑδράδι, πρεσβύδρομῳ, ὀχς,
καὶ τὰ φθίτα ὑστρογωνόδρομος δι, καὶ τὰ ἀνω-
γία καὶ οἰκονομίαν:·

Α' Πρωτοσύνδα τῆς χρὸς τοῦ μωαδος, ἡ ἀρβδος, ἡ
ἀδόφθυμιας χημα ἡ αθδα· καὶ πάλιν ὠνὼχ ρὶ
αὐτοῦ χηφεδα τῆς κόρης· καὶ δεβδονὰ
ωκαλασαδα, ἡσὴμ αν ὡς ὁπρωτόπλασος
ὡχρὶ θῦ καὶ ἀρχὰς ὡν, ἀπὸ ωσὼν δε τὰ γὴ
ἵνα ωραβὰς τὼ ὡν τοχὼ καὶ σὰ τῆς καπίας,
ἡς φανὰ τηφόρου πονηρίαν ὀφιως δρωϋσι·
πάλιν δὲ ὁδημιουργὸς θς· ὡσὶ λαβόμωσ ἀνθ
σὰ τῆς ὡν ανθρωπόαδος, ἡς τὼ πρώτω ἀπω
καὶ τὸ ς ἡ, ἡνὰ· καὶ τὸ ἀρχαῖον πάνος ὡν ἰόδυσι·
σὰ τῆς φύλακης ὡν ὡν τοχὼν· ἡ σὰ κόρησ ἐ ἀχά-
μωθος ὧνα, τὼ ἐπὶ χα ἡμῆ ὡν ανθρωπόσι παμοπλα·

Ἐστιν ἐχθρὸς τοῦ κόπου μου ὡς, ὁ χθρὸς αὐτοῦ,
καὶ ἐν τῷ ὀξυνάγνωστος ἡ χθρὸς καὶ αὐτῆς ἐστιν
χθρὸς καὶ ὀξυνεχθρὸς καθαρά, ἐσθμων ἐν ὡς
ὁ καλὸς πόνος τοῦ πεποιημένος αὐτός. ὡς μὴ ὢν
ἐν τῷ σκότους τοῦ θῦ. καθάπερ ἐν κόλπῳ, θαρὸς
καὶ κάλλιστος ὢν. ἐν δὲ τῷ ξανθαὶ ταύτης λα
φύρησις καὶ παρανοῦς, ἐχθρὸν θη τῷ δὲ χθρὰ
καὶ βδελυρία τῆς ἁμαρτίας. αὐτῆς δὲ ἐν τῷ σκη
τοῦ θῦ. ὀλίγηκαθὰς καὶ ὑπανοῦς καὶ ὑποφω
γώμενος, ἀπεκαλύσθη πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς ὥραν
ὄντα. καὶ ἐφάνη καθαρὸς καὶ λαμπρός:

Ὁ ὄρθρος ἀφῆς πέμπτη μωσῆς ἐσ αἴγυπτον, ἐστὶν
ὁ νόμος οὗτος, ἢ ἀπὸ νηφάλ. ἢ ἡ τῶν παθῶν ἀ
ποκρημνίσις καὶ καθάρσεως. ὁπου δὲ θεωρεῖ
τῶν τῶν οὕτως γνώσων τας ὁ νοῦς, καὶ δὲ πα
ρὰ θῦ καὶ δὲ τὸ τῆς καρδίας ἀφανὲς, ἐξαλαδὺ
τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ἀναθάλως ὡς ὀξαγγωστου κα
θάπερ ἡλικίας, τὰ θῆ τῶν τῶν νοήματα π
τὸν τῶν λόγων πατῶν πονούμενα. πρὸς τοῦ δὲ λίβα
δὲ ξων μετὰ καὶ τῆς συμβίου σοφίας. καὶ τοῦ ἐξ αὐ
τῆς αὐτῶν γνωστὸς ἐναγίου ἁγίσμα. καὶ πρὸ
σεμνοῦ, ὅτι καὶ λύσθη καὶ ἐν τῷ σρόμῳ τῆς ἀγελῆς
τῆς ἡ ἐσθίσις κίνησε καὶ ἀσις ἐν. ἀχολη θὲ σπορεῖ
λι ἐῶν καὶ σρωθεν τῷ ὁσῷ ταύτη παραλημμένων
ὑλικῶν, τῶν ἐσ τοῦ δηχωθέντος ἰοῦ αὐτοῦ.
γινομένου ἀκροβύσθου βυβάλου; ὁρᾶ καθά-

πορ ἀπ' ἐκλου ἀπ' ὄρμου; τοὺς ἐκλέγχοντας λόγου
τῆς σωφροσύνης, ἀπ' ἐκλοῦ τὰ φαύλου. οὐκ
οἰκονόμους αὐτοὺς οὐδὲ σοφίας. τοὺς ὑγρο-
μόλους ὕλης καὶ φαντασίαν τῶν παθῶν ἐμ̄,
πεπλασμένους. καὶ καθάπερ αἰμάτος ῥύσιν, τὴν
πλημμύραν τῆς ἀκρασίας ἐκ τοῦ ζωῆς ἀποξηράναντας.

Μισῶ μὲν τὸ χριστιανὸς ὡς ἀπὸ σχολῆς, ὑποσυ-
λίας, καὶ γόνου δύσρομον. ἀνὰ καὶ τοῖς καταγε-
νοῦς τὸ σώφρονος, πολυπλοκίαν τὴν περὶ τῆς ἀπορ-
μίας καὶ σύμπαν ἁλαμβάνειν τὸ γυναῖκα καὶ τὰ
τῶν ἀλλοτρίων, μηδὲ νῦν τοῖς οὕτω πράσσας
οὐδὲ ὁρμᾶς. οἱ μὲν γὰρ τοῦμον αἰνοῦσι νόμον,
ὅλοι τὰ φῶτα πρὸς πράξεις, καὶ ὀκλάζοντες
καὶ μηρίζόμενοι, πρὸς τὰς φάσεις τὰ τέλη,
καὶ πρὸς τὰς σωματικὰς καὶ κοσμικὰς χάριν.
οἱ δὲ τοῦ ἀσκητικοῦ. καὶ ὧν τὸ πος ὁ λόγων,
τοὺς μηροὺς τὰ προσκύνων ὅλους καὶ πεδήμους. καὶ μη-
ρίζόμενοι πρὸς θυ καὶ κ̄ν̄. μόνων δὲ τῶν φάσεων
τὰ τέλων ἐξαιρόμενοι.

Ἐμπορικὸν ὁμοίως ἀνίτις ὑπὸ ἣν τῆς ἐξαφνῶν
ἐκκλησίας. ἢ τῷ ὑπαχθῆναι τοῖς σωρματικοῖς
μοῦσις. ἢ τοῖς τὰς τοῦμον αἰνοῦσι νόμον περὶ τῆς
φίας διαλόγους ἀμώμους θεολογίας τοῦ παιδα-
γωγοῦντος ὡς τοῦ τὸν κ̄ν̄ χριστὸν ἀσκητοῦ, ἡνίκα τὸ πλη-
θος ὧν δὲ τοῦ ἀγίου πνς ἀναγινωσκόντων αὐτῶν.
οὐκ περὶ τὰ μικρὰ μαχαίρα. περὶ τὰ λοιπὸ

πᾶσαν φιλονεικίαν καὶ ἁμαρτίαν αὐτοῦ. τῷ
καταχθονίῳ λόγῳ. ὃς λέγεται τὸν Ἀδὰμ, πλὴν τοῦ σοροῦ·
μαχαιρᾶς, πλὴν τοῦ σιαροῦ τοῦ φθορᾶς ἀπὸ τοῦ χρό-
νου. ὡς ὁ δίφυσις τὸ σῶμα τῆς πορνείας. ἀντὶ
τοῦ πεπληρῶσαι σὺν τῷ λόγῳ τὸ δόσμα τῆς πορ-
νείας. πλὴν καὶ ἀνεχώρησεν ὁ τοιοῦτος ἀπὸ τῆς πα-
ναγίας νόμος τοῦ μωσέως, ἄπρακτος. ὡς ἔναγος λόγον,
ὁ λεγόμενος πολλάκις ὁ πολλάκις ἐκ τοῦ δρόσου.
καὶ φαίνεται τοῦ μαθητοῦ. καὶ τῆς σοφῆς τούτου σοφί-
ας ἀνάξιαν κρίζει.

(ω) ς πορὸ φαραώ. ἀντὶ τοῦ ἀπαρατήτως τοῖς ὕβρεσι
τῶν πλησίον. οὐκ ἐν ὁδοῖς ἀχαρασίων αὐτῶν ἐπο-
ρεύθη, οὕτως καὶ ὁ πολυβόλος ἀπαρατήμως ἀναιδεστάτως,
τοῖς αὐτοῦ δουλεύουσας αὐτοῖς. τιμωρίαις καὶ
τῶν ἀναφορῶν. ἐκραίνων αὐτοῖς ἀδίκως. ἰσχὺς
σου ἀσεβείᾳ θυμίας. ἐν πορίσου τὸ πρᾶγμα
λίθων, ἵνα μὴ σὺν ἀσεβείᾳ ταχέως ἰσχύουσι,
καὶ καὶ ἀφρόνησιν.

προφᾶ μωϋσῆ τοῦ τοπίου τῆς μαγαὰν ἀπὸ χωρ.

Ιπεμώσης πρὸς φαραώ. πορευσόμεθα ὁδὸν τριῶν
ἡμερῶν, ἐν τῷ ὄρημον. ὅπως θύσωμεν κῷ τῷ θεῷ ἡμῶν
μήποτε πατάσσων ἡμᾶς θανάτῳ ἢ φόνῳ. ἐπεὶ
γὰρ ἀγνῶτες οἱ σὺν θύειν ἀπὸ προπιάζουσι τοῖς
νικηροῖς. προφᾶ ὁμωσῆς τοῦ τοπίου τῆς μαγαὰν
πρὸν ἀποχωρῆσαι μήποτε φθῇ σὺν ἀποφύλων
θύοντας, πορὶ τῶν μυιῶν πρῶ. καὶ παλαιόσωμεν

Καὶ θυσίαν. θάνατον μυριάδων, ὑπὲρ ψυχῆς
ἀποθανόντα. φόνους, ὑπὲρ ψυχῆς φονευ
θέντα. χρὴ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς τῆς ἁμαρτί
νομένους, θύειν θεῷ. καὶ ἀπρεπομένους τὰ
νεκρώσιμα καὶ φονώδη πάθη τῶν ἡμετέρων ψυχῶν:
καὶ θυμιᾶσαι πρὸς φάραγγα. προσευχομένους τοῖς
νεκρωθεῖσι ἡμῶν. καὶ τοῖς πνεύμασι. ὑπὲρ τοῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ θυγατράσιν. καὶ περιβάλλοις καὶ βλη
θεῖσιν ἡμῶν. ἔστι γὰρ ἑορτὴ τῷ θεῷ τῶν ἡμῶν. χρὴ δὲ τοὺς
τῆς ὑπερηφανίας καὶ πάθων ἀλογωρίας ἐκτίθυ
μοῦντας, φόβῳ πρᾶσθαι τελέως. μισόψυχα
γανον τῆς ἐκείνων ψυχῆς ἔχειν καὶ ἀνοίας, ἀφεῖν
ὀπίσω. τοὺς μὴ θέλοντας ἐνυπνιάζεσθαι πάλιν. καὶ ἀ
λᾶναι τοῖς πνεύμασι καλῶς. ἔστι δὲν οἱ νεκρώσιμοι
μὲν, ἐστὶ τύπου ἀνορθίας. οἱ πνεύματοι δὲ, ἐστὶ σύ
μβολον φρονήσεως, οἱ δὲ ὑποκαίοντες θυγατέρες, ἐς
σήνα τῆς ἐκκλησίας ὑποδεικνύουσι τὸ ἀπλότητος.
σὺν ἀνορείᾳ γὰρ καὶ φρονήσει. καὶ καθαρᾷ τῇ ἀ
πλότητι. ἀπροφοιτήτου δὲ ἁμαρτίας. ἐς ἀεὶ
αμήν. ἀνορίζεται γὰρ φρένα καὶ πραγματεύεται θεῷ
κεφαλαίων ἡμῶν. καὶ μὴ νοεῖ φρόνημα ὡς οἱ ὄφεις.
καὶ ἀπόρατοι ὡς αἱ πορίσορδαι. τὰ πέρατα καὶ
οἶδε, τὸ πῶς τῶν σωματικῶν καὶ ἀλογίστων
κινημάτων. ἁμὰ δὲ αὐτὰ μεθεκτέον τῷ λαβόντι
ἀπὸ φάραγγος τοὺς μὴ ἄνορας, ἀνίπους καὶ ἄπνους. τὰ
γὰρ αὐτὰ δεῖ, τοὺς ἀνήβους πάντας. καὶ τοὺς ἀσθε

γρόντας· καὶ τὰ ἄλογα ζῶα, πειρᾶται παρακα
τέχ'· δέδιε μὲν γὰρ, τοὺς ἀνδρείους εἰς ἀρετὴν· ὡς
ἀνθίστασθαι δυναμένους· ἀντιποιεῖται δὲ τῶν θη
λυπρεπῶν τε καὶ μαλθακῶν ψυχῶν· καὶ τῶν ἠσθε
νηκότων καὶ ἀπομάχων φρονημάτων· καὶ περιποι-
εῖται ὅσινη πιώδεις εἰς σύνεσιν καὶ ὅσον παχὺ καὶ
ἄλογον:

ἐπεδέμω σῆς πρὸς φαραὼ· ἀλλὰ καὶ σύδωσ
ἡμῖν ὁλοκαυτόματα καὶ θυσίας· ἃς ποιήσομ
κῷ τῷ θῷ ἡμῶν:

Λαμβάνει τίς ἐξ αἰγύπτου καὶ φαραὼ, καὶ προς
φέρει τῷ θῷ· λαμβάνω ἐκ τῆς ἀθέου σοφίας·
καὶ τῆς παιδούσεως τῶν ἔξω· καθὰ περιέρεια,
τὴν συγμωτείαν καὶ καλλιέπειαν· καὶ ἀναμιγνύ
αὐτὰ τοῖς τῆς σοφίας δόγμασι· καὶ διὰ τῶν ἐν
τέχνων, τῇ θυσεβείᾳ πρὸς βοηθῶν· καὶ τὰ ὅπλα
τοῦ ψεύδους, ὅπλα τῆς ἀληθείας ποιούμενος
ἀλλὰ καὶ τὸ θεωρητικόν τε καὶ ἐξεταστικόν· καὶ τὸ φι
λομαθὲς καὶ τὸ φερέπονον· καὶ εἴτι τοιοῦτον·
ἀπὸ τῶν βλαβερῶν ἐπὶ τὰ ὠφέλιμα μεταλα
μβάνοντες· ἐξ αἰγύπτου· καὶ φαραὼ, πρὸς θν
μεταγόμεν:

καὶ οὐχ ὡδήγαγεν αὐτοὺς ὁ θς, ὁδὸν φυλίστι
ἐμ ὅτι ἐγγὺς ἦν, μήποτε μεταμελήσῃ τῷ
λαῷ, ἰδόντι πόλεμον· καὶ ἀποστρέψῃ εἰς
αἴγυπτον:

γὰρ μὴ ἐξ αὐτοῦ, τὸ περὶ τῶν μὴ σπερ-
ματικῶν καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς τοῖς Ἰουδαίοις ὀφειλομέ-
νων καὶ τοῦ μακροῦ νόμου. καὶ οὐ πολλῶν ἀνύσαι
ὡς ἂν μακρᾶς τινος ὁδοῦ, τούτοις ὡσπερεὶ τῇ
μὴ πολλὰ πολυπραγμονοῦσι τοῖς λογισμοῖς τῆς ὑπερβο-
λῆς, ἀποστήσω σε πάλιν ἀπὸ τῶν ἀγνώστων ἀπο-
φάσεων. ἀλλ' ἵνα πόρρωθεν ἐμμελῶς ἀρξώμεθα τῆς σῆς
τῆς ἀληθοῦς καὶ γυμνάζωμεν, καὶ ἀπὸ τοῦ πρόσφατα
καιροῦ, οὐμαρῶς εἰ σοὶ δοκεῖ ἀκολουθήσομεν. φύλι
γὰρ ἡμῖν μὴ δῶ, ἢ θαυμαστὴ ὁρμηνεύεται· ὁδὸς δὲ
θαυμαστή, ἢ σωτηρία. ὁ προῆλθεν, ἢ τοῦ θεοῦ
ἀπαγγελίου·

Ὁδὸς ἐστί, καὶ τὸ αὐτὸν· ἡμῖν ἀσμένοις, συνοδοιπορῆσαι φί-
λῃ ἀξιοῦσι τὸν ὁδόν. τὸν δὲ νύξ ἐστι, συνοδοιπο-
ρῶν φῶς· σύλογος ἐστὶν τῆς ἀληθείας, ὁ ἐστὶ λόγος τῆς
κατὰ φύσιν ὁμολογίας. καὶ νύξ μὲν, ὁ πρὸ τῆς σωτηρίου ἀν-
θρωπίνως τοῦτο καιρός· καὶ τοῦτο δὲ τοῦτο τῆς ἀλη-
θείας· καὶ τοῦτο δὲ πολλάζοντα ζόφον τῶν παθῶν· ἡμέ-
ρασδὲ, ὁ τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ· καθ' ὃν ἀνέτειλεν
αὐτὸς ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· φωτίζων καὶ χαμη-
πετῶντας τὰς τῶν τοιούτων ψυχὰς· καὶ πόνους τῶν
μὴ Ἰουδαίους σωτῆρος, ὃν πολάζοντι νόμῳ· πολλά
ἐστι γὰρ σύμβολον τὸ ὕδωρ· τοῖς χριστιανοῖς δὲ ὁ
λόγος· τῆς δὲ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὁρίζει· ὕδωρ
γὰρ ὑπνεφάλλει καὶ σύμβολον τοῦ θείου ὕδατος
τοῦ βαπτίσματος· ἀγαθοεργὸς ἐστὶν ὡς τὸν ἄνωθεν καὶ

ἀγίαν ἀφ' ἡμέραν πόλιν, μὴ καθοδηγουμένου χῦ.
καὶ τὰ ὁδοὺς τῆς σωτηρίας οὐ πορευομένους:
ξ Ἐρημία καὶ ὁ σύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν. καὶ ἐσκότωσεν ὁ πῦρ σὺν αὐτῶν. καὶ ἐσκορπίσθη
ἡ ἀναμίσουν τῆς παρεμβολῆς σὺν ἀγγέλων. καὶ
ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς σὺν ἡμῶν ἦλ. καὶ ὁ
σωζόμενος ξαν ἀλλήλοις. ὁλωσὶν νύστλ:
Ν ὑκτὸς γὰρ ὁδὸς. ἢ τοὶ καιροὺς σὰλίαν τοῖς σαλβεύσιν
ἐπάνω. ἵσταται μὲν αὐτῶν τὰ καὶ τῶν καστάλιον
αὐτοῖς, ὁράτων ἢ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἢ τοῦ χῦ σώματος.
γὰρ ὡσαὶ σὺρρήγνυσθαι μέχρις ἂν ὀφόβος παρέλ
θῃ. ἢ καὶ πορεῖ σὺν ἀγγέλῳ καστηχουμένων τούτῃς σαλ
βάσαλόγου, ὁλόγος. οἷς ἀνθρώσὶν ζῦσὶν ὡς ἐγ. σὺ
μπλώκασθαι κωλύθοῖς πολεμίοις. μηδὲ δὲ καθά
πορ λασθαλάσσης. σὰ τοῦ θούβαπτίσματος ἐλ
θοῖσιν, μάχεσθαι. τῶν σάλίαν ἀπὸ θεμώνος. τῶν γὰ
ρ ὑπὲρ ἀνθάλασσαν σλαβάντες οἱ σοραπλῖται, μαχὶ
μωτάτοι. καὶ οὐκ καστα γωνίσοιμι σόναοῖ:
Η προσχωμεν δὲ τὰ τοῖς σοραπλίταις καστὰ τὸν ὄρη
μον, ὑπὲρ ὧν σὺν ἀσκήσωμεν πόνων. καὶ γύμνασιν
προοίμιον. ὁράτε, ὁλίγον καρχῆ πρόσεστιν
αὐτοῖς πόλεμος ἐχθρῶν. οὕτω γὰρ ἐγύμνάσθη
ὡς τὸ ἀρίσοὐν. σὰ τοῦτο τοῖς τῆς σαρκὸς πέδοξ
δυνήσεσθαι πόνοις. ἵς τοῦτο σὺν βλέπω, καὶ τὸ πῦ
ρασμὸς ὑμᾶς. οὕτω καστὸ λαβὸν σὺν μὴ ἀνθρω
πίνος: ~

ξύλωναστιλῦ καὶ ἡ τοῦ τῆς μήλας πικρὸν ὕδωρ.
σὺν χῶμα δὲ τῆς ξωῆς ξύλω, ναὶ τὰ γρῦ καὶ νοῦται
μὲν τὰ πικρά. φορητὰ δὲ τὰ δύσοις ἀγίνουται:-
Ϲ πορ οἱ ἱστορικῆται ϲυνηρεῶν ὑπομνηματίϲτες,
ἐπὶ τὴ μήσαν ἐναίγυπτον γνώσεται. καὶ ὁδυλοῦσιν
πάλιν ὡς τὰ μπληθῶν αὐτῶν, οὕτω καὶ τοῖς ἀ
νοητοτέροις ϲυνήμῶν, ὁρίμασι πολλαπλῆς ἀνα πόγ-
ϲιν ἢ ὁδυνῶν παθῶν. φορητὸν ἡγήσαντο τὸν τοῦ ϲὰ
βόλου δουλείαν. ἕνεκεν τοῦ ἀπελεύθερου αὐτοῦ. ἐφί-
ληϲεν δὲ τοῦτοις ὁθεὸς, ἀκαταπαύϲτως ἔχουϲι. τοῦτο γὰρ
ἐν τῆς ὁρτῆς μέρας ἡμῶν ἐξέμεταλλῆς, ἀπὸ τῆς πορ
ἐκείνοις προτιμήσαϲι τοῦ μάννα τὸν πρέας, ἐϲχο
λέραναϲτὸν ἐξενήβρωϲις. οὕτω καὶ τοῦτοις προ
λιμῶϲι τῆς ὁὠτίου τῆς φῆς, τῶν γενεῶν, καὶ τῆς
ϲωτικῆς ἡδονῆς τῶν σαρκικῶν, ἐϲτὶ ὁλεθρον
ἡμεταλλῆς κτ τηδ:
Ὁ μὲν μάννα πρῶτον ἐϲτὶν ἐρχόμενον. προ τοῦ πρῶτου τοῦ χυ.
ὅϲ ἐϲτὶν οὐρανίος ἄρτος τρέφων τὰς ψυχὰς τῶν
πίνων. ὅϲ καὶ ἀνατολὴν ἡλίου, τοῖς ἐνοικοῦϲι
ἡμῶν ἐπὶ τὴν ἐρήμου. ἡ δὲ ὁρτὴ ἐϲτὶ μέτρα ἐπὶ
ὠφέλειαν. ἡ λοῦϲα τῶν νομίμους λατρείας, τῶν ζῶν
τῶν ὄντων. ἡ λίς ἐνοικῆϲαι τὲ καὶ ἀμῶϲροῖς ἴχνεϲι
τῆς ἀληθείας, ἐπιτυγχάνει. καὶ πόρας ἐμπλεϲθέ
ξαϲθαι. πόρας γὰρ τῆς ἡμέρας, ἢ ὠφέλειαν:-
Ν τὶ ἀλλὰ μὴν ὅμως ὑποῖς ἡ ϲοῦτοῦ ναυῆ. ὠφέλι
ξαϲθαι ἀνθρώποις ϲωτικοῖς. ἡ δὲ ξυλοθήκη παρὰ

τάξασθαι τῶ ἀμαλήκ, ὑποτασσόμενον, ὁλ ἰῆ̃ς̃
ὀχ̃ς̃, ὑποταγήσεται τῆς ἐντολῆς τοῦ μωσαϊκοῦ
νόμου· ἢ κἂν θουγάφιον καταλύσαι τὸν νόμον· ἀλ-
λὰ πληρῶσαι καὶ ὑπὸ λεξάμενος ἐκπαντὸς τοῦ ἰῆ̃λ
καὶ ἐκ παντὸς ἔθνους· ἀνδρας σωματικούς· φημὶ δὴ
τοὺς ἱεροὺς ἀποστόλους· καὶ τοὺς ὁσιοδόχους αὐτῶν·
παραταξάμενος τῶ σαβόλῳ· τῶ βασιλεῖ τῆς σκιᾶς
καὶ ἀμαρτίας· καὶ καταπολεμῆσαι αὐτόν· ἐσαύριον
δὲ τῶν παραταξαμένων ποιήσασθαι· σημαί-
νων τοῦ μετὰ πάντα καιρὸν τῆς ἀναστάσεως· τοῦ με-
τὰ τὸ πλήρωμα τοῦ νομικοῦ χρόνου· ἀνθ' οὗ δὲ ἐπὶ
τῶν κορυφαίων τοῦ βουνοῦ μωσέως· ἵνα ἔχῃ καθορᾶν τὴν
μάχην· ἀναβιβάζεται γὰρ καὶ ἡ καταδικάζουσα νόμου μῶσα-
γωγία· πρὸς ὕψος συμμέτρου γνώσεως· ὅθεν
ἀνίουσαι οἱ σωματικαὶ δυνάμεις, τὰ τῶν πορεί-
σταθησήμασιν· καὶ ἀναπέτασμὰ μωσέως
τὰς χεῖρας καὶ ἰσχύει ἰῆ̃λ· καθιστάντες δὲ καὶ ἰσχύ-
ει ἀμαλήκ· χεῖρες μὲν γὰρ ἀποτάσσω φασὶ ἀναστηνύ-
μεναι· τὸ τοῦ σταυροῦ σχῆμα γράφουσι· ὡς δὲ στρο-
φόρος νικᾷ· καθάπερ ὧν πᾶς μὲν τοῦ στρουθοῦ φόρων·
ἀπὸ τῶν κατὰ χεῖρα ὅπλων πεφύκασιν· πολεμεῖ τὰ βα-
ρβαρικὰ χειρὸς μόνως· καὶ μόλις ἐπαίρονται
πρὸς τοῦ ἁρπάζειν τύπον· ὁπόταν δὲ οἱ τοῦ νόμου μόλις
ἢ οὐσίν ἀπὸ τοῦ φορέσαι τὸν σταυροῦ τοῦ χῦ· καὶ λαβὸν
φησὶ λίθον, καὶ ἔθηκαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐκάθητο
ἐπ' αὐτοῦ· καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ, ἐστήριζον τὰς χεῖρας

αὐτοῦ. σὺ δὲ σὺν αὐτῷ εἰς. λίθος μὲν ἐστὶν
λιμὸς καὶ ἡ πεῖνα αὐτοῦ. ὅτε, ἐφ' οὓς ὁρμήσωμεν,
ἀναπαύσει. οἱ δὲ ἐξ ἡμῶν τοιοῦτοι. ὅταν δὲ Χς,
νοσήσωμεν ἀφῶν καὶ σώματος. ὡς ἐξ ὄρους καὶ πρὸ
τῆς. ἀφῶν μὲν γάρ, ἐξ ὄρους. πρὸ τῆς δὲ, σώματος. ὅς
Χς δὲ ἀμφοτέρων νοσήσωμεν, ὑποστρέψωμεν τοῖς ἐξ ἡμῶν
τοῖς. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ στρουθίου καὶ τοῦ ἔθνους καὶ νίκαι. καὶ γὰρ
καὶ ἁμαρτάνειν καὶ κατασοφίζεσθαι.
νηστεύειν δὲ θέλομεν ὅμως ὑπὲρ, τῆς ὑποταγῆς τοῦ λαοῦ,
τοῦτο αἰτεῖται μᾶλλον ἀπὸ αὐτῶν. καὶ ἀποχέσθαι γυναι-
κός. καὶ οὕτως ὑπὸ τὸ ὄρος σήμερον τῷ θεῷ
χθὲς μὲν ἀπὸ πλύνεσθαι τὸ αἷμα τῆς καινίας καὶ σὺν
νοσεῖσθαι τὸ καινὸς τῆς ἀρχιτῆς. καὶ καθαρὸν ἀπὸ
σωματικῆς ἡδονῆς καὶ μολυσμοῦ τοῦτο, δὲ πρὸς τὰ
πνευματικά. ἔθνος ὅμως ὑπὲρ, περὶ ἡμῶν
τῷ θεῷ τοὺς πεφιλημένους. ταπεινώσωμεν καὶ νηστεύσωμεν
καὶ προσευξώμεθα τῇ ἀγαθότητι. καὶ ἐπιβλέψει δὲ
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος. ὁμοίως γὰρ ὑπὲρ
βραίων λαὸς. χαμαίζηλος καὶ μικρόψυχος. ὁδὶ ὑπὲρ
χριστιανῶν, ὑψίνους. καὶ τῇ θεωρίᾳ μετέωρος.
καὶ ὑπὲρ γῆς νοῦν ὑποκρημνίους. οἷς καὶ σωματικῶς
ὀφθῆναι ἐπεδήμησε. καὶ σωματικῶς γράφηναι θρω-
πήσας. ὑπὲρ δὲ πορεία τὸ ὄρος, ἐκφόβου μὲν τὸ
πᾶν λαοῦ. ὑπὲρ δὲ καὶ ὑπὲρ τὸ θεοῦ ἐπὶ ὄρους, ἐπὶ σοῦ,
ἐκφόβου. βλάπτωσι γὰρ καὶ τὰ θεῖα ὡς ἀλ-
βοῦσι. ἐκεῖ γὰρ ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαίου, ὑπὲρ γὰρ καὶ πῦρ

καθαρτήριον. ὅλη καπνὸς τὸ ἀπ' ὠφὺ φουήνιπτη
τὸ τῆς θέας φλαῦρε ἐ θελ γὰρ φησὶ τοὺς ἀπ' ὠφὺ-
φιὼ ἀστου. ἢ καὶ ἄπαξ. ὁμὼ κατανὸς, ἢ συμβολ
τῆς ἀχλύος. ἢ καθαπὲρ τῆς πλανόιας ὧν ἐ θελ
μὴ σύγχωρῦσα σὺν δανίζειν τοῖς τῆς ἀληθέας αὐτ.
τὸ δὲ πῦρ ἢ δ' ἡσὶ νὰ τοῦ φαῦλε. ὁ καθαλαμπτὸν
νοῶ ὧν ἐ θελ τῶι τοιούτων. προβάινουσι δ' ἀφω-
νὰ τῆς σαλπίγγος, ἡ μήνυσι τοῖ χυρόδρα. ἐ τῶι μὴ
σαν τὸς γὰρ τοῦ χῦ ἡμῶν, δανόδρα ἀπ' γωρῖ μῶδρα
μεγόναι τὰ πορῖ αὐτοῦ ὧν ὁμοῖα δαγορεύμενα.
ἀκούσατε γὰρ φησὶ ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη. ἀπ' ὁμὼ
μωσῆς, ἐ λαλῖ φησῖν. ὅδε δ' ἀπεφήνατο αὐτὸς,
φωνῆ. ὁμὼ γὰρ, οἱ πολλοὶ ἐξ' τῆ τοῦ νόμου
σῦβαλῖῶ θῶ αι μέλλοι σι. ὅδε. ἐ νομοθέτῖ. φῶ
νῖ τοῦ πῆς, ὑῖὸς. ὡς λόγος. ὃς αὐτοῦ γὰρ ὁ νόμος.
φησὶ δ' αὐτῶν ὧν μοῖ λελάλῆ. κελεύσαντος
νῖ τοῦ ἡῦ, ἀνθρώπω ὑῖὸς ἐς τῶι κορῦφῶ τοῦ ὄρ-
κα λέσαντος γὰρ τοῦ χῦ τὸ τοιοῦτο λαόν. τὸν ὑπερ
κόσμου τοῦ λαοῦ σὺν ἰουδαίων καὶ θαράπου τὰ τῆ
ἡῦ, ἀνθρῶν ὃ τος ἐ τοῖ τῶι ὑψηλοτάτῶι θεωρῶ ἂν.
ὁ δὲ λαὸς ἀργὴ ἐ μῖ ζεν. ἵνα μὴ ἀποθάνη τοῖς γὰρ κος
μικοῖς καὶ φῖλοσόφοις, ἡ τοῖ καὶ ὅμως ὑψηλοδρ
θεωρία. ἀπὸ καὶ τοῖς ἀναγνοῖς ἱερὸν ὄῖεν. φῖλοσοφῆ
σουσι γὰρ φησὶ μὴ πρὸς ἀπαλάξηι ἀπ' αὐτῶν τὸς.
τοῦτ' ἔστιν ἀνθρώπῖνη. ἢ καὶ ἀπαναχωρήσῖ. θ' ἀπ' τῶν ἀ
ναθαρσίαν ἀνάστασιν. καθαρὰν τὸς ὁμοῦ καὶ ὁσία

μαρτυρωμένου τοῦ λαοῦ. σύγκαται βαλίνικῶς ζηλῶ
καὶ οἱ ονθγκωνδῶς καὶ σωμαλίκῶς ὀνόμες ἰουσαὶ
λαλίκιλαι, σωάνδοϊν αὐτῶν καὶ ἀαγῶ, τοῦ θῦ
κελεύοντος. ἐπίζηλος γὰρ ἐστῶ θῶ, πεῖ ὁμωσαϊκὸ
νόμος. ὡς ἁγίος. ὕσορονδὲ καὶ ὁσιαστικὸς.
ὡς ἱερώτατος καὶ οὐζόγνωται καὶ ἀθῦ. ἢ τοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν τὴν θεωρίαν σύναδοις ἀγῶ, καὶ ἁγια
ζόντως θεωρουμένων. κωλύεται δὲ τὸ λοιπὸν
ἱεραλικὸν γένος. ἀνελθὼν δὲ τῶν πορῦφῶν τοῦ ὄρ.
τοῖς γὰρ ἐκ τῶν ἐν σκηνῆς τελοῦσι χαρᾶσαν. οὐσί
δεται πορίθῦ. τό, πρὸς ὕψος ἀναγκαῖα δεῖται
τελετῆς δὲ, τοῖς ἐν τῶν καὶ ἀχῆ, χαροῦσαις τοῦ θῦ.
ὑμῖν γὰρ φησὶ δεῖται γενέσθαι. τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν. ἐκείνοις δὲ οὐ δεῖται:.
ὁμοῦ σῆς ἀφῆς τῶν πεδιάδα, καὶ πορίτ
πρόσοδας τοῦ ὄρους γεώμενος, ἀνῆλθεν ἐς
αὐτὸ. καὶ ὄλαχὼν τῶν ἐφύλλω, λαμπό
τητα θῦ, ἐδὲ καὶ ὕπαθες:~
Πεδιὰς ἀναλογικῶς ὁ ἐν ἁγίω τοῦ βίος. παν τὸ γὰρ
ῥᾴδιος. πρόσοδος δὲ τοῦ ὄρους. ἢ πρόσοδος
ἀρετῆ. καὶ τοῖς ἀνορθοῦσι, ἀνω ἰσχύρῆς.
δῆς ὡς ὧν τὸ τῆς θεωρίας ὕψος, χρατωγούμε
ὄρος δὲ τὸ πορίὅπου καὶ πορῦφᾶν οὐ τῆς θεωρη
ἀρετῆς. ὃ τοῖς τελείοις καὶ μόνοις, βαδίσμον. ἀνὴ
δὲ ὧν τῶν χαλεπόμενος, ἰσχύσει τοῦ προσομένου τῆ.
ἐν κρὸς δὲ ζεγὰρ ἤνεφύλη. τοῦτό ἐστὶ τὸ παχος τῆς

σαφῶς· καὶ ὁ λαχὼν καὶ οἷον ὑπορβὰς ταῖς πρὸς
ξυνουσίαν, ἢ δι' ἡδονὴν ξανθῷ· λόγους ἀπορρήτους
μαθὼν· καὶ τὸ πρόσωπον λαμπρωθὲς τῷ πρόσωπον.
ὡς εἰς τὸ καλύμματα ὁρᾶσθαι· πρὸς τοὺς λαούς· καὶ γὰρ οἱ
συγγραφόντες αὐτῶν λόγοι, κάλυμμα μὲν ἔχουσι,
τῶν σωματικῶν γνώσιν· λαμπρότητα δὲ τὰ θεῖα χρὴ
ἀναλόμενα· τὰ δὲ ἐν χερσὶ· εἰς θαλασσοπλοΐαν·
τὰ δὲ ἀραβικὰ, τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων· τὸ δὲ λουτὴς
νεφέλης καὶ τοῦ πυρός, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἅπαντα,
σωματικῶς μὲν νοοῦσιν, Ἰουδαῖοι· τοῦτο δὲ περικαλ-
μματος ἀφαιρουμένου, τὴν λαμπρότητα· τῆς ἀληθ-
είας ἐνορῶσιν· οἱ δὲ ἀθέσμους, κατὰ τοῦτο οὖν· φαι-
δρὸν ἀφ' ὧν φησὶ χρῖσμα δι' ἔργων ἀναλόμενος·
ὁ νόμος τὸ σάββατον ὁλόκληρον, ἵνα ἀναπαύσῃ
φησὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ ὁ παῖς σου·
μεφόδρα δὲ ταῦτα, τὸ σῶμα, ἀνίπτουσι· τοῦ γὰρ
τοῦ μὴ πρακτικοῦ νοὸς, ὑποζύγιόν ἐστιν· ἀχθοφο-
ρεῖν αὐτῷ τὰς πράξεις ἀναλαζόμενον· τοῦ δὲ θεω-
ρητικοῦ νοὸς, παῖς ἐστὶ λογικῶς ὑπηρετούμενον τ
ὑπὸ τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ· καὶ τοῦτο δὲ ξυνοῖ· κἀμέ φησι,
σάββατον ἔστι, τὸ πόρρω τῶν ἐνοργουμένων αὐτοῖς
καλῶν· καὶ αὐτὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν· τῶν πρὸς
ὄφρον· ἀνάπαυσιν ἐκάλεσα παρέχον·
σάββατον ἔστι, μύστικον· ἀπραξίαν πα-
θῶν τινά·

Δι' ἀπλότητα πολιτικῆς φιλοσοφίας, καὶ ὀρθοφωνίαν ἀβραὰμιτῶν, ἤγουν ἐνθουσιαστικῆς ψυχῆς. καὶ αὐτῶν ἀπορβαλόντες τὰ πρόσκαιρα καὶ φθαρτὰ φύσεως καὶ τῆς ἀληθείας.

Γ ἀβραὰμ ἀβραάμ ἐστιν, ὑπερμέτρωπος ψυχῆς. τοῦτον ὁ θεὸς ἐκάλεσε. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ἔθνεσι τῶν δαιμόνων. καὶ μόνῳ τῷ θεῷ καθαρῷ καὶ ἀκηράτῳ ὄντι, ὅλην αὐτὸν ἐνδιδόναι. καὶ πάντων ἀπαλλάξαι τοῦ τοῦ ἀπίστου, διὰ τῆς μύστιδος ὁδηγίας προικοδότησεν.

Τ Ὁ ἐν ἀβραὰμ θυμὸς τὰ ξύλα, καὶ τὸ λοιπὸν ὕ- δωρ ἐκέλευσε προσενεγκεῖν. διὰ γὰρ τὸ ξύλον μὴ, ἐν φλογὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡ δὲ λαμπὰς ἡ φλὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τὸν ἐν καλῷ παθόντα ὑπὲρ πονηρῶν ὀργιζομένου. διὰ τοῦτο τὸ βαπτίσματος. ἢ τῆς μετανοίας. καὶ ἐν τῷ καλλιεργεῖσθαι ταύτην τὴν ἁμαρτίαν μαλλαμιδρχόμενον, τῶν ἐκ τῶν ἀπαλλάσσειν τοῦ βάθους τῆς ἁμαρτίας, αὐτῆς ἐν αὐτῷ καθυπερόμενον ἐκκαίειν. ἐνεστιλάτο δὲ καὶ διὰ φωνῆς ὁρᾷ, μὴ ἀπάρβα σαλμαλάντῳ ἐν ἐμοὶ ἀβραάμ ὢν μὴ δὲ πολὺ ὀργὴ μὴ δὲ ἀκροδόματα ὀξίλλειν. χρὴ γὰρ τοὺς τοιοῦτο ἀβραλίζοντας, μὴ πάλιν ἀπορβάλλειν ἁμαρτίαν μὴ δὲ πολὺ ὄργιον πονηρόν. μηδὲ ζῶντες ὁρῶντας καὶ θεραπεύοντας πολλάκις φόρεσθαι. ὅλην δὲ πονηρὸν ὄργιον ἐκκαίειν. διὰ λύπης ἀπὸ τοῦ, τοῦτο

ἱερεῖς σὺν σαββατίζω, καὶ οἱ φρατρίαι ξυνταθύματα
καὶ πρωΐαμον. καὶ περὶ τιμωρίαν καὶ πάντα ὁρτάζειν
ὅσα περὶ θεραπείαν θεοῦ. καὶ ἵς ὅτι τοῦ σαββατίσειν σαββατί-
ζω τὸν ὁρίζω προχειρίσας, ὑπὲρ ὑπωσοῦν. ὅτι πε-
ρὶ τοῦ τοῖς πονεῖ σαββατίζουσιν. ἀνορίζεσθαι κατὰ
τὸν ἀνίσημι μιῶν δαιμόνων.

Κ αὶ σὺν ἰσθμὸν δρυομαΐῳ λέπαι δὲ παιδὸς ὕβρει. καὶ ὕ-
βρεις ἀπρεπεμόνων ἀλλοιούμενος, φρενῶν. ἐνοί-
κου δόμος εἶδε, ὀξὺ ἀπὸ σκηνῆς αὐτοῦ ἔχοντες. ἐκπέμ-
ψασι δὲ αὐτοῦ πλοῦν. ἀπέφοβα δ' αὐτοῦ. ἀπὸ τῶν
πατρῴων δ'. καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἀπὸ τῆς μη-
δ'. ἐπὶ γὰρ ἐμοῦ δαιμονιῶν τὸ σάββατον. καὶ ὥρα τοῦ
τῆς ὅλης ἐμοῦ μάδος. ἐπὶ πρὸ τῶν δὲ τῶν πάντων,
ὁλοῦ βροτῆς ἐστὶν ὠφρωπῆς; τίνι δὲ τῷ ὀξὺ τοῦ
δάκνειν μᾶς, δὲ τῆς αὐτοῦ πατρὸς καὶ ὑποθεσίας,
τῆς δὲ τοῦ φιλοσαβατισμάτος, ἐχθρὸν δρόμος τὸ
δοῦ τῆς σάμφυλίας. πατρῴους αὐτῇ. καὶ φω
δ' ασεν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πορβάτων αὐτοῦ. τουτέστιν ἀ
πὸ τῆς πατρίδος αὐτοῦ φυσίας. καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος
αἵματος αὐτοῦ. αὐδὴ χῶν τα δὲ τοῦ πατρὸς καὶ πα-
τρὸς νοῦ. ὁ μὲν μῦς ἐστὶ σὰρξ τοῦ καὶ οἶνος σῶμα καὶ
αἷμα τοῦ σῆς λόγου. καὶ πάσου. ἐν τῷ αὐτῷ δὲ
βίβλῳ, καὶ τὰ δὲ τὰ πεσοῦ τάξει. δὲ πάντων
πολὺ δὲ ἀφιέσι χρεῶν. καὶ τὸν μὲν ἀδελφοῦ δ'
γὰρ πατρὸς. τὸν δὲ ἀπὸ δ' πατρὸς. ἐπὶ γὰρ
γὰρ ὡς ὕρᾳ ὧν ἐμῶν. ὁ δὲ ἐν ἀνθρώπῳ ἐστὶ σας,

ἀφῆκε πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτοῦ τῶν τόνοι, τὰς ὀφλὲ-
σὼν οἰκέτων ἁμαρτημάτων· καὶ τὸ μὴ ἀσυλφόν ἀπὸ
γλώμωνος διὰ τῆς πρὸς τὸν πρᾶγμοφυσίας τῆς διὰ
τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· ἢ καὶ πιστὸς· οὐχ χωρήσας
τὰ πεφωφλημένα· τὸν δὲ ἀπὸ ῥίου τῆς ἐξ αὐτοῦ τῶν
γενῶς ἅπαντας πάντως πάντα·

Ἡ ὡσὴ κατὰ τὴν γραφὴν ἐν, τῶν ὧν ὑπόφυσιν
ὧν ἐσπουδάσθαι συμπλήρωσιν· καὶ ὡσὴ δὲ μὴ τῆς χρο-
νικῆς ἰσότητος, περιγράφει τὴν κίνησιν· διὰ τὸ ὁ-
δὴ τῆς ὑπόφυσιν καὶ χρόνου· ὑποδηλοῦ καθ' ἃς ἐ-
ξῆς τὸν τρόπον·

Ὁ τῶν ὡσῶν, ἐπεὶ πῶς μετὰ τῶν πρὸ φόρων ὁρίζων καὶ ἐν
νοίαν, ἐξ αὐτῶν συμπληρώσας ἡμέραν· καὶ αὐτὸς μὲ-
τὸν ἓν καλῶς τὰ ἐξ αὐτοῦ σωτηρίας ὁρίζα· διὰ τὸ
τῆς ἐννοίας; ἐπὶ ἂν τῶν ὧν ὑπὸ φύσιν καὶ χρόνου,
ὑπόστασιν καὶ ἐπὶ τῶν τῶν αἰώνων καὶ τῶν αἰωνίων μη-
τὰ τάξας τὸ μὴ ἐπὶ τὸ θεωρίαν· σαββατίζων αὐτῶ-
σως καὶ ἀνάπαυσιν· τῶν ὅλων τῶν ἀπὸ λήψιν
τε καὶ ὑπόβασιν· ὅτι καὶ τῆς ὁτοδήποτε ἀξίως ἐξ,
ἐπὶ ἂν ἀναπαύσει ἐν μετὰ τὸ ἓν λόγου πάντων κα-
ὰ ἀπὸ τῶν τὸ καινὸν ἐν· καὶ λόγων καινοποιῶν·
καὶ ζῆν ἐν τῶν τοῦ θεοῦ μακαρίαν ζωήν· τοῦ μόνου κα-
τὰ λῆ, κυρίως ζῶν· καὶ ὄντος καὶ λεγομένου· οἷα
καὶ αὐτὸς γλώμωνος τῆς θεολογίας·

Ἐπὶ ἡμέρας ἐστὶν ἡ ἐν πρακτικῶν θεωρίαν τῶν ἐν κατὰ
φύσιν ἐνεργειῶν πάντα καλῶς ἀποτελέσας· ὡσ-

δόμησις ἐστίν, ἡ τῶν θεωρητικῶν περὶ τῶν ἄρτιον γνῶσιν, πασῶν τῶν φυσικῶν ἐννοιῶν ἀποτελοῦσα καὶ ἀπὸ πασῶν· οἱονεὶ, ἡ πρὸς θεωρίαν τῶν ἀξιωματικῶν ἀρχῶν καὶ μεταβάσεις· καὶ μήποτε, ταύτῃ τῇ καὶ τῷ τὸ τυχὸν μὴ σημειώδους ὑποφαινομένους, περιγράφουσα ἡμᾶς ἀναλύσεις· ὡς πάντων περιγράφουσα τὰ μυρία καὶ τοὺς λόγους ἀδιαλείπτως ὅλως πρὸς τὰ παραπαντῶν ἐπιπέδων ὅλων, γνῶναι πρὸς πάσας τοῦ παθεῖν, ὅλως· πολὺ αὐτῆς τῆς ταῦτα οἱοισὶ μακαρίσθητος·

Κ ἐκτὸς ἡμᾶς, τὸ τοῦ θεῖναι, τῶν ὄντων, λόγου ὑπὸ δηλοῖ· ἢ δὲ τὸ τοῦ εἶναι τῶν ὄντων, τρόπου ὑποσημαίνει· οἱονεὶ· ἢ τὸ τοῦτο αὖ εἶναι, τῶν ὄντων, ἀρρήτως μυρίου ὑπαλλοιοῦ·

Π παρασκευάζεται, ἢ ἡμῖν· πόλις ἐναύλῳ πρὸς σκευάζουσι πρὸς τὸ σάββατον τοῦ σοφοῦ οἱ· ὡσπερεὶ τρόπος τοῦ παρόντος βίου· ἐν ᾧ παρασκευαζόμεθα πρὸς τὸ μέλλοντα· καὶ ἀπαυστὶ νόητα, τῶν τῶν παραλλήλων γινομένων ὁρίων· οἱονεὶ, γὰρ ἐν τῷ ὅλῳ παρασκευαζομένων εἰς τὴν ἀναπαύσεως· καὶ καθάπερ ἐβραῖοι τοῦ καθ' ἡμᾶς παρασκευὴν σημαινομένου, τὴν καθ' ἡμᾶς ἡμέραν ταύτην παθεῖν· τὸ δὲ, καθ' ἡμᾶς ἔστω καὶ ἡμεῖς τῶν ἐν τοῖς θεωρουμένων τινῶν ὅρων· τῶν μὲν, ἐν τοῖς θεωρουμένοις· τῶν δὲ, ἐκ τοῦ παρασκευαζομένου τινῶς· ὅπερ καθ' ὃ

τῷ θεῷ· καὶ χολὴ ἀγων ἀπὸ τῶν βιωτικῶν ὀρέγων
καὶ τοῖς τοιούτοις ἐναχολούμενος.

περὶ τοῦ πέμπτου μέρους.

Ἀρχὴ τοῦ ε΄ τοῖς ὡρίζετο· καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ
τῆς ἱερουργίας ὁ καιρός· ὃ ἐστὶν ἀρχὴ πάντων· καὶ ἀ
ναρχῆ πάντων· καὶ πρὸ πάντων, ὀχεῖ καὶ τὴν ἀΐ
διότητα· δούλοις δὲ οὐκ ἔστιν ἐλεύθεροις τοῖς ἐπὶ τῆς ἐσχά
της ἀγυπτίων, τοῦτον ἐνομοθέτησε· φαίνων ἀν θρω
πος ἐὰν λαμβάνῃ τὸν περὶ τοῦ τοῦ νομοθεσίαν· μὴ
δὲ μὰν ἀν ἄλλως δύναται τοὺς δούλους τῆς σαρκὸς
ἀφεῖναι τῶν τυραννίδων τῶν δαιμόνων, ἐὰν μὴ διὰ τῆς
τοῦ χυματουσίας κοινωνίας τοῦ ἁγιάσματος.
τοῦ ἀφοῦς τῶν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· λαμβάνεται
δὲ τὸ πρόβατον, ἐκ τῶν πρωτοτόκων τοῦ μηνός·
ἀπὸ τῆς τ΄. πολλὰ γὰρ ἔτη ἀῶνες ἦσαν πρὸ τοῦ
τοῦ κόσμου κατὰ βολάς· καθοὺς ἐν τῇ θεότητι·
ὡς πρωτοτόκου πρωτότοκος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἰ΄ ἕως τῆς ιε΄
ὁ καὶ τοῖς τ΄. καιροῖς τῶν κα
θημᾶς ἀνθρώπων. πρῶτος μὲν γὰρ, καθ' ὃν ἐν τῷ
πρώτῳ ἀδάμ· δεύτερος, καθ' ὃν ὁμοίως, καὶ οἱ
πρωτοτόκοι· τρίτος δὲ, καθ' ὃν ἐν τῷ θεῷ πάντες
ὀχεῖ· τοῦτον δὲ τὸν καιρὸν ἀνιέναι· καὶ τὸ, πέμπτῃ
λέγεται ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσρ, ὀξαγίπτου· ἐν τῷ
τόπῳ, πύλαι δοξάζῃ τῆς σοῦ τῶν δαιμόνων καὶ τῶν
παθῶν γίνονται· τούτοις οἱ μετὰ τοὺς καιροὺς ὑπο
σημαίνῃ, ἡ τῆς βολῆς τοῦ μὴ αθῶσαι μὴ οὐ τοὺς ὀρ-

γάτας ἀπὸ τοῦ ἀμπελῶνα αὐτοῦ. ὃς ὀξὺ λθε καὶ πρωΐ, καὶ π̄ ε̄ ὥραν· καὶ ς̄ καὶ θ̄ καὶ ῑα̣· καθὼς εἶπεν αὐτοῖς τὰ ἔθνη ἐκ· καὶ λαμβάνει μισθὸν ὡς ἀρνεῖται τὸ πρόβατον, ἀπὸ τ̄ δ̄ νμ̄· καὶ δίδωσιν πρόβατα μ̄ χ̄ε̄· τοῖς· ἵνα λύσῃ, ὅλῃ φυλάττει μὲν τὸ κλαίειν μυστήριον· εἰς προγνῶσιν τῆς ἁγίας ῥίζας ὁδός· ὀξὺ αὐτῆς ἀρχὴ τῆς τροφῆς μου καὶ λαβοχῆς· ὃς ἦν ὁ πρῶτος καιρός· ἐτελείωσεν καὶ τὸν τ̄ ἤτοι τοῦτο λοιπὸν, καὶ ἐτύφθη πρὸς ἑσπέραν· ἐν τῷ τοῦ σωτῆρος τῆς ἀγνοίας καὶ πλάνης, καὶ ἀκμὴν μὲν οὐ τῆς σφῆς· ἵνα δὲ ἵνα σφῆς καὶ ὀλίγῃ τῷ ῃ καὶ πληροφανὴς· ἵνα νοήσῃ ὡς τοῦ σωτῆρος ἀρχὴν ὁ λαβὼν πλήρη τῶν οἰκείαν ἔχουσαν ὁδόν· σημεῖον γάρ, ἐς ἀρχὴν τίθη τῆς νύκτος· καὶ ὡς πορφυροῦν φῶς, τῶν τοῦ νοὸς μου σοφίαν τῆς τῶν πλανωμένων καρδίας ἐνίησι· πλήρης ἀπὸ τῶν αὐτῶν τῶν ὁδῶν ἀνάπραγμα ὁλόκληρον· ἀπὸ θανάτου δὲ τοῦ ἀληθινοῦ ἀμνοῦ ὀλίγας· ἤρξαν καὶ λαμβάνειν τοιοῦτον ἡμέρου φῶς· ἀπολύει γὰρ ἐστὶ τῶν σκληρῶν, ἀνάπαυσιν καὶ σαπανᾶσθαι τοιαύτης φῶς· καὶ τοῦτο ὧν ἀρχὴ τὸ ἐν ἁγίοις ἀδόμενον· ἀναπληρώσει ἐντὸς ἡμέρας αὐτοῦ δικαιοσύνη· καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρωθῇ σελήνη ἀνέτειλεν ἐντὸς ἡμέρας χῦ, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη· καὶ ὁ τῆς νύκτος ἀρχὴν ἀνταναιρεῖ· ὡς γὰρ ἀνέλων τὸν ἄνον ἀνταναιρεῖ τὴν πρὸ χῦ· λαμβα-

νεται δι' ἐν πέρατον καὶ οἰκίαν. ὅλη γὰρ ἐκ-
κλησία τοῦ χριστοῦ ὁ λαὸς συνοικίζεται· οἱ δι' ἡμῶν λαμβάνον-
τες διὰ αὐτοῖς τὸν χῦ λαμβάνουσι· καὶ δι' αὐτῶν σωμα-
ται τὸ καὶ τὰ χῦ μυστήριον δι' ἃ δὴ καὶ πανταχοῦ
ἀνοίας, πολυωνυμίας καὶ τοὺς γάμους, ἤτοι
τοὺς ὁμοπίστους· ἵνα δι' ἀλλήλων, ἡσμάζοντες θεωρῶ-
μεθα ἀναπαυόμενοι· ἐσωδόκησε τὸ πέρατον τῷ· τῷ γὰρ ὄ-
χλῳ σύνεστι ὁ λῦ καὶ ἀνθρωπότης· ἀλλὰ καὶ ἀγροῖκον
αὐτὸς γάρ ἐστιν, ὁ πᾶσιν ἡμῖν συνιστὰς τῆς θεογνω-
σίας τὰ σπέρματα· ἀλλὰ καὶ ἐν ἀοίκῳ· ἵνα καθ'
ἓν ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν τελωνῶν τὸ πάλαι λαμβάνῃ
δι' ἀπὸ τῶν λίθων καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων, ὡς ὅθεν
κόπρια μένουσιν χριστοῦ δι' ὧν αἵματι, οἷς ἁγιοι·
καὶ ἡ φιλία· τουτέστιν τὸ σῶμα· τοῦ τοιαῦτα οἰκία
ψυχῆς· καὶ τοῦτο τῶν ἐκπεσόντων πλανωμένῳ-
ων· καὶ θύραι δι' ἧς τοιαύτης οἰκίας· αἱ ἐν ἡμῖν
αἰσθήσεις· δι' ὧν τὰς ἀπάντων καρδίας, ἤτοι τῶν πρα-
γμάτων δι' ἀκουσθέντων πολίτης· ἐαυτῷ δι' ἀνθρώ-
πων τῶν νοητῶν· τουτέστι καὶ τὰ τὸν ἐν-
σωματα αἰῶνα· νυμφαγωγὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶν γένος καλὸν
ἀγαθὸν· ἡνύξε, τεθύκοψεν δι' ἡμῶν ἡμῶσεν·
ἡμᾶς ὀνομάζων τὸν αἰῶνα τὸν μακρὸν· ἐως μὲν
οὗ ἐσμὲν ἐν τῷ δεῖ τῷ κόσμῳ· ἐαυτὸν ὅμοιον τῷ ἀγ-
χῦ σάγηνα δι' ἀπὸ τῆς μεταχῆς· μεταβαίνουσι δὲ
ἐν δεῖ θεοῦ πόνου ἔδρον· αὐτοῦ μεταλημψόμεθα·
πῦρ ἐστὶν ὁ πλοῦτος, ἐαυτῷ ἀνακαθάρσεται·

λεόντων τὰ φίλαυτος, οἱ τὰ ὄρη πλάσσοντες ἀ
μετρήτους, τῆς ἀθυμίας πλάσματα. τὰ δὲ πολλὰ τὰ
λίμπανόμενα ἀπὸ παύτου ἕως πρωΐ, πύρινα λαμπά
δαθαι μελά. σημεῖα ἐντεῦθεν, τὸν ἀστὸν ἀγῶνα
τοῦ μὴ πονηροῦ μὲν ἀφωλισμόν. ἔστω τὸ λί
μπανομένων περὶ αὐτοῦ λόγων, ἀλληγορῶσιν. καὶ
τὸ μὴ περιεζωσθαι τῷ σοφῷ. γοργόθεος αὐτὸ νοῦ –
μβουλον. καὶ νεανικῶν φρονήματος. ζῶσαι γὰρ φη
σὶν ἀνὴρ, τὰ σοφῶσου. καὶ πάλιν πέπλοις. διὰ
τοῦ πεφυτου. καὶ ὅταν δικαιοσύνη ζωσμένος τὰ
ος φῶ αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ, γοργὸς καὶ ἀνδρεῖος ἐν δι
καιοσύνη. σημαίνουσι δὲ τὰ μὴ ὑποδήματα.
τὰ τὰ τοιαῦτα τῆς γνώμης, ἵνα τὸ βαστάζειν πρὸς ὃ
πορ ἀν βούλοιτο. φησὶ γὰρ καὶ παῦλος. καὶ ὑπο
δησάμενος τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγε
λίου τῆς εἰρ''. πολέμους. τὰ ἀντὶ συρίζουσαν ἐλ
πίδα. καὶ ἀνέχουσαν πρὸς ὑπομονήν. τὸ δὲ
μεταστοῦναι τὴν ἀθυμίαν καθαιρεῖν, τὸ μὴ νωθρὸν
μηδὲ παρημελῶν. ἐν τῇ παγκ''. τοῦ παλαιοῦ χυμοῦ
συρίου. ἐπάγει δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ σὺν ὁρᾶσθαι τοι
οῦτον. πάλαι λέγων αὐτῷ. τοῦτέστι πλαβαστήριον.
πλαβάνομεν γὰρ ἀπὸ τῆς σαλπιγγίας ἐσαφῶς ἡμῶν.
ἐφ' ἅπαξ δὲ ὅλαις ἡμέραις. ἀφ' ὅλοις ἑξῆμοις δύ
φασθαι μελοῦ, τοὺς τοιούτους φαύλους αἰῶνος.
χρὴ γὰρ καθαρᾶς εἶναι φαντάσεως. καὶ ἀμε
μίου φαυλότητος. ἀπὸ δύο φυλῶν ἀπὸ δεκαεπτὰ

τοὺς μεταλαμβανούσας τοῦ ἁγιασμοῦ.
παρ' ὅλον τοῦ σωτηρίου ἔτους. τοῦ δὲ τῆς σωτη-
ρίου πάσχα. τοῦ δὲ τῆς σωτηρίου ἀνα-
στάσιμου. ἀφ' οὗ τὴν πρώτην ποιεῖται ἀνά-
στασιν. ἀρξαμένου ὁ ἐνιαυτὸς τοῦ χρόνου. καθ' ὃν
ἐν παραστάσει πᾶσαι τὰ ἀστέα. καὶ ὅτι καὶ σὺν
οὐ ὀκτὼ ἐτῶν διημέρωσας ἤγειρεν.

περὶ τοῦ πάσχα ἔτους ν̄ ἐλθόντων ἱερέων.

Τὸ παλαμιδοσύμβολον τῶν πρωτοκτίστων φιλοσοφί-
ων λαβὶ βάζουσι ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἡς τὸ ἄφεσιν.
Ἡν δὲ, τὸ πρὸς ὧν τῆς ἐν πνεύματι θεωρίας πρὸς
φορούσας ὃ θεῖον πάσχα ἀπαγγελίας τόποις τὰς περὶ
τῶν ὄντων ἀληθῶν δόξας. ἀπὸ σκιᾶς εἰκόνες, σύμβο-
λης καὶ παραβολῆς καὶ αἰνίγματος, ἐν ἀνθρωπότητος τοῦ θεοῦ. ὃ δὲ Ἰλέμ, τὸ πρὸς τῆς
τοῦ θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους καταλλαγῆς. ὧν ἡ τοῦ θεοῦ κατὰ χάριν
καταφάσεων ἐν ἀνθρώπῳ. ὃ δὲ σωτὴρ τὸ πά-
σχα ἀναλύων τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας ἀναστάσεως.
Ὃ τὰς ἡμέρας λιμάσθαι βουλόμενος ὁ θεὸς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων,
προσέταξε λιμάσθαι τὸ σάββατον. καὶ τὰς ἡμέρας
συναγομένων. καὶ τῶν ἑορτῶν. δι' ὧν γὰρ ἁμάρτη-
σαν πάλαι τὴν πρώτην ἔτισαν. ἀπὸ σύμ-
βολικῶς πάλιν τοῦτο ἡ τῶν ἡμερῶν, ἐπὶ τὸν λιμὸν
σθαι ἐνομοθέτησεν. ἀνθ' ὧν ἡ σάββατον
τὸν ἐσώμαλιμόχθων τῆς ψυχῆς, ἀναπαυσ. καὶ
τὸν καλάσθησαν ὁσιώτατον ὧν καταπαυσ. νεομη-
νία δὲ, ὡς ἀρχὴ τῆς πρωτογενοῦς ἀνάστασις.

παρ αὐτοῦ γὰρ ἔχομεν τὰ καθ ἑκάστην τούτων, τῆς ἁ-
μαρτίας φύσει συναπαβυβλημένα. ἐπόθησα
φόβοις διὰ τὰς ἑορτὰς ὄνομος, αὐτὸς πάλιν ὁ
θεὸς ἐστὶ πάσχα μου, ὡς ἐλεύθερος τῆς σὺν τῇ οἰ-
κέτου τῆς ἁμαρτίας ἡμερατημένων. καὶ σὺ δὲ
βαῦ ἀπὸ ἁμαρτίας. ἡσχύνθη. καὶ ἀπροσώπου
ἡσφῶς. ν, ὡς ἀπάρχη φόροις σὺ θῷ προσ-
φόρου. φόρος δὲ μυστικῶς οἱ μεωργούμενοι διὰ τῆς
τοῦτος εἰς ἀνθρωπότητος ὡς ἀπαρχή, αὐτὸς καθὰ
τὸ ἄνευ προσφυχὴν διὰ τοῦ ζωοποιοῦ θανάτου
αὐτοῦ. ἐπόθησα ὡς ἑορτῶν. καὶ ἴλας
μοῦ καὶ σκηνοπηγίας. αὐτὸς αὖ θῆς εἰς σάλπιγξιν,
ὡς σύγχυσιν τῶν θεάσεως γνώσεως. καὶ τὰς σὺν μυ-
στηρίων ἀποκαλύψεως. ἱλασμὸς δὲ, ὡς γλώσσης
ὑπὲρ ἡμῶν ἀνῆς. ἵνα ἡμᾶς, διὰ αὐτοῦ καθαρθείς
σὺ πεῖ. σκηνοπηγὸς δὲ, ὡς πῆξις τοῦ σκηνουμέ-
νου σώματος ἡμῶν. αὐτὸς γὰρ. οὕτως ἐζωποίησε καὶ ἀθανα
τίσας σὺν θνητὸν σὺν σωμάτων ἡμῶν:.

θ ὅρος εἰς μυστικὸν, ἢ σὺν καθ ἑαυτὸν πρακτικὸν φι
λοσοφίαν καὶ τὸν φυσικὸν θεωρίαν τοῦτον δρά
γ λόγων σύνοψιν καὶ ἀπόλαυσιν:~

θ ὅρος ὅρος ἐστὶν, ἢ μετὰ τοῦτον τὸν θεωρίαν,
ς σύνοψις καὶ σωτηρίου τοῦ νοῦ. πρὸς τὸν θεὸν ὁρίζο-
μένου μὸν, τῆς ἀποδιαιρέσεως σὺν ἀπάντων. ὁ-
δηγεῖ τὰ θῶν. πρὸς φορομένου δὲ μόνου σὺ θῷ. σὺ
πρὸς μόνον αὐτοῦ, σὺν ἐκ ἀναπαύσεως:~

περὶ περιτομῆς :-

Φυσικὸν ἢ ἀνθρωπίνη. πάνδημον, ἢ ἀσύμ-
δημον οὐρεσί. καὶ διὰ τοῦτο λιανικὸν καὶ φλυ-
φῶδες ὂν τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε. καὶ ἰσχνὰ λίαν.
γόνῳ ὁ τοῖς σύμβολοις ἐπιβάλλων τοῦνομα, ἵνα
σημαίνῃ πάντως, ὡς γὰρ τὸ φύσιν ὁ τί. μετὰ τοσαύ-
τας γραφὰς ὁρθούμενος, ἐνομοθέτησε περιτέμνε-
σθαι τὸ ἀκροβυστία. ὡς ἐβλαβοράν ἢ ἀκάθαρ-
τα διὰ τῆς τοιαύτης περιτομῆς, ὡς σύμβολα.
τὸ ἐμπαθὲς τῆς ψυχῆς ἐκάλεσεν περιτέμνε-
σθαι τὸ ἀκροβυστία. ὡς ὅλως τὸ μορι-
ὂν περὶ πᾶν. τὸ περὶ πᾶν ἢ ὅλον τὸ ἀπολίθε-
σθαι προσέταξε. περιτμηθῆναι, πᾶν ἁμαρτάλοι
οὖν ὁμοίως τῶν ἀκαθάρτων. ἀκρόβυστός ἐστιν ἡ καὶ
τμηθὲν σωματικῶς ὁλόκληρον ὅτι ταύτῃ ἀπορθέμενος,
περιτετμημένος ἐστίν, ἡ καὶ τὸ σῶμα φορᾷ ἀκρο-
βυστίαν ὅλον :. περὶ τομῆς ἐστι μυστική.

ἐκούσιος παθῶν περὶ αἱρέσεις :-

Περιτομὴ τομῆς ἐστὶν ἢ καὶ αὐτῶν σὺν καθ᾽
αὐτὸν καινοῦ, περὶ τὰ αὐτὰ τὰ καινοτάλφω-
κῶν ἐνοργάνων, ἀπὸ τοῦ ἰς. γινομένη διὰ τῆς πα-
ρουσίας τοῦ ἁγίου πνς. τὸ σῶμα τε καὶ τὸ ψυχικὸν, ὁ
λικῶς μεταμορφούσης πρὸς τὸ θεῖον :.

Ημιβράχια σὺν ἄγαν, τὰ ἐκ τῆς ἴσης σὺν μικρῷ
ἐστὶ τῆς δύο ἀναλόγου, ὑποπίπτε. ἢ τὸν ἐπὶ
αὐτὸν κύκλον. τὰ δὲ ὧν καιρῶν τρεπτὰς,

μφῖ ξόμωσμ. λιδελιχνία, τὸ ἐωπωνάσορ φως, ἢ τὴν
λιμβᾶν ὅταν καὶ ξ. τοὺς φωσφόρας ἔχω. οἱ δὲ τοὺς ξ.
τῆς ὁδοιπόρους ἡμέρας. ἢ τοὺς ξ πλανωμένους ἀσορ.
ἀπὸ τοιαῦτα μὲν τὰ τῆς πρώτης σκηνῆς. ὑποκρίνου
τῆς παρούσης καταστάσεως. ὡς πορ τῆς β σκηνῆς
ὑποκρίνου τῆς μελλούσης. τὸ μὲν γὰρ θυμιᾶν ὡσὴ
μαννὰ τὸ εὐχαριστεῖν ὠνομάσθαι ταύτην φησῶ. τὸ δὲ μάννα τὴν
τινὶ καὶ τὰ ὀπώρια καὶ τὸ νιπτῆρα φησὶν. ὑποκρίνου δὲ ἀ-
γρωνῆ βλασφήσασα. τὸ τῆς μελλούσης ἱερωσύνης
αἰτίας. αὐτὸ δὲ πλάνης τῆς παθήσης ἀπὸ τῶν πλά-
σεων καρδιῶν. αἷς ἐνεγράφης αἰ ἐν τοῖς ἀνθρώπου.
ὁδοὶ ἀπασῶν χρῶσος. τὸ δὲ μὴ τῶν σὺν παρούσων φύσαι
τὰ μέλλοντα. τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς σὺν ἱλαστηρίῳ χερουβὶμ
μίμημα σὺν ἀοράτων καὶ θεουργικῶν δωμάτων.
σὺν σύντομόν σῳ χρηματίζων ὁ θεὸς ὁξὶ λάσκετο.
οἱ μὲν χρῶσοὶ καὶ δῶνες ἐπὶ πλοῦτον τὸ τῆς τοῦ σώματος κα-
θαροῦ καὶ λαμπροῦ. καὶ ὅτι ἔχουσι δόγμα τοῦ καὶ οἱ
δωγμασῶν. οἱ δὲ ῥοῖσοι τὸν βίον τοῦ χορέως καὶ
δοκησικάλου. ὡς πορ γὰρ τῆς μὲν ῥοιᾶς τὸ μὲν φαι-
νόμενον σκληρὸν καὶ σῶφον. ὁ δὲ γλυκὺ μὲν ὡς καρ
πὸς ἐστὶ, οὕτω καὶ τούτων ὁ βίος καὶ τὰς σκληρὰς μὲν.
καὶ ἐστὶ πρόσωπος τὸ φαινόμενον. ἐπὶ δὲ τὰ ἐσώτερα
λιμένων ἀνοίξη καὶ φανερῶ" τὸ δὲ πόδηρες τοῦ τοῦ καὶ
λος τὸ τυμπανῆ δὲ ἀπὸ τὰ τοῖς ἀπολαύσασι τῆς μυστου
σιακῆς ὑπηρεσίας καρπῶν.
ὁσσύβοις καὶ δ, τὰ ἐξωτῆς χρῆ ἀπὸ τῆς μελλούσης

χι σῶνος χαρίτινος μυ. σφαιροφόρῳ ἀπαρτήματα.
δηλαδὴ τοῦ βίου τοῦ χορέως. μίτρας σύνταλας νος
μεμαθημένου. ἀπ' ἔχθρᾳ λί καὶ οἴκοθεν δὲ προσφήκ
νος μυ. ~

Καὶ ἐπὶ θήσεις ἐπὶ λογάδων τῆς περιάδος, τῶν δὲ λλοῖν δὲ
τῶν ἀλλήθαν οὐκ ἐν ὅλως τεχνήματι. ἢ δὲ λλοῖς
καὶ ἢ ἀλλήθα ἢ γὰρ ἀνάρμενα καὶ τὸν τρόπον τῆς καλα
σκευῆς αὐτῶν. ἀναμένουν γνώσεις ἐν λίς τοῦ νικῆ.
ἐπὶ λί θέντος μὲν ἀδὲς τὸ λογᾶν ἐπὶ σῆ θᾶ τοῦ χορεύ
σων φοιρχεται ὃν ὁ τῶν ἢ δὲ λλοῖς καὶ ἢ ἀλλήθα. θᾶ δὲ
λίς ἀπὸ καλύψις οὖσα. καὶ τῶν καρδίαν τοῦ χορέως
καλαφωλίζουσα. διὸ καὶ οἱ λοι τοὶ ὅρμενα ὀνταίφω
λίς μοὶς καὶ δὲ λοις ταῦτα ὠνόμασαν. διὰ σαφηνοῦσις
ἡμᾶς τῆς τοιαύτης διατυπώσεως. ὡς δ' λίς τῶν λογᾶν
ἢ τοὶ τὸ ἄγμενον μὲν τοῦ τῆς ψυχῆς τὸ δὲ λαμπρὸν τὸ κρίτον
ἀπὸ τοῦ χάρους καθαρὸν φόροι καὶ λαμπρὸν καὶ ταῖς
ἀρεταῖς καθάπερ λίθοις λιμπόμενον τοῦτον καλα κος
μεῖσθαι. ὧν ἐν θῦμα μάτων ἀναλίσκουμένων ἐς
ἐκαστα. καὶ ὡς πορδιαλασίαζομένων ἐν αμηδὲν
ἀβασανίστως ἀπὸ τῆς γνώτης προσφόροι τὸ.
δὲ θῆμα δὲ λεῖ τὸ προσταλάχθαι δὲ λοῦν θᾶναι τὸ λο
γᾶν τὸ τε δὲ τὸ τε παραπόδας καὶ αὐτομάτως παρ
σαι τούτων δὲ λοῖς καὶ ἢ ἀλλή. τὰς φωλιὰς δὲ
προκαλύψασθαι μέζουσα. ~

Ὁμὲν λογᾶν ὠνόμενος δὲ τῆς σῆ θᾶ τὸ ἀρχιορεύ. ὃν δὲ
δασύπορον λίχρὴ λόγων καλασκέμασθαι τὸ θῦμα τῶν.

τῶν δι' ὁμολογίαν πάντα τὰ δι' ὁμολογίαν· τῶν
μὲν γὰρ περιφορικῷ λόγῳ, πρὸς πάντας τῆς σαφηνεί-
ας· τῶν δὲ καθ' ἕτερον δὲ τὰ τῆς ἀληθείας· ἃ δὴ τοὺς τῆς
τοῦ ὁρίζειν ἁπάντων τὰ ὀνόματα τῶν φύλων· ὁ φίλος
γὰρ ὅροις ἐναρμόζει καινοῖς φόρμυα πρὸς τοὺς ὑφ' ἑ-
αυτὸν καὶ καθ' ἕκαστον πόρ' αὐτῶν κ.

Τὸ αἷμα τοῦ σφαγιαζομένου χιμάρου· ὑγρὸν καὶ τὸν
ἴσον οἶνον· καὶ τὸν ὕδωρ· περὶ τοῦ ποῖον τὸ αἷμα τῆς
τοῦ τράγου σφαγῆς τοῦ χῦ· ὁ πορφύριος καὶ ξηρὸν καὶ τὸν ἴσον
ψυχρόν· καὶ τὸν ὕδωρ σφόδρα τῶν τοιούτων· ἢ τοὺς
τὸν ἴσον τοῦ μέσου αἰῶνος· καὶ τοὺς ὄφεις σηλονότι
τοιούτους :~

Ὁ ὀξὺς μύπους τῆς ἀμαθοῦς ὀξυχόμους νοῦς· ἐπὰν
μὴ ἐν ἀπολύφθῃ τῆς λογικῆς ἀκριβείας ὡς
πάλαι τοῦ μέσου αἰῶνος· ὅλως λοιδορεῖ· ῥίψας γὰρ
ἀφ' ὧν τῶν τῶν παθῶν ὡς μὴ ἐνωλίζαι τοῖς περὶ θε-
λογίας λόγοις· ὡς δὲ πορίζαχήλιον μέσον· τὰ
ὀρθὰ καὶ τὰ τῶν φυσικῶν θεωρήματα· ὡς δὲ
ψυχρῶν τῶν ἐνόργανα τῆς πρακτικῆς ἀγωγῆς, ἀ-
πολύφαντα αἰρέσεων ἀμαθίας ἐπαλαζόνα
τοιοῦτον δὲ τῆς πρὸς ἕξεως :~

Ὁ μωσῆς ἔξω τῆς παρεμβολῆς τὸν ξάμβος τῶν ἐκ-
τοῦ σκηνῶν τοῦ τύπον ὄξω τῶν ὁρωμένων ὑδρο-
άμβος τῶν αὐτοῦ γνωμικὸν καὶ διανοίαν· προσκυνῶν
ἄγχιστα τὸν θν· καὶ ὡς τὸν γνωφοῦ φοβούμενον· τὸν ἀ-
φθὴ καὶ ἄϋλον τῆς γνώσεως τόπον· ὡς ἐπὶ τὰ ἅγια

Τὰς ἱστορουμένας μυήσεις.

Σὺν φιλοτέχνοις παρεμβολαῖς.

Τόπος τόπον τοῦ ἁγίου. ἐνῶ λεγομένως θεωρίας ἀξιοῦται θέας. ὡς ἁπλῆ ἁπόρρητος. ὁ τῶν ὅλων ἀοράτης ἢ ἀμύητος ἁπλῶς θεωρία. ὁ πατὴρ τοῦ θεοῦ, ἡ ἀρχαιογονία τοῦ κόσμου. ἀμύητος δὲ λέγεται μόνος τὰ παρελθόντα προφητεύσας ἢ δι' ἑτέρου προφητείας. τὰ τὰ παρελθόντα δηλοῖ. τὸ, τὰ ἐνεστῶτα τὸ, τὰ μέλλοντα.

Ὡς πορφυρουσῆς ὀνομαζομένης ἐπὶ τοῦ προσωπουκαλύμματος φορεῖν. ὃ ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ. νομοθετηθέντα. καλύμματος φορουμένου ἀφῆναι. ἀξιοῦσι καὶ τοῦτου καὶ ἑνὸς τοῦ καλύμματος. ἢ τῶν ἐβραϊκῶν ἀληθείᾳ. μὴ τελῶ ἀγγλικοῦ πεποιῶ πουμωδῶς. μὴ τελῶ ἀϊλλίαν ὧν γραμμάτων. οἷον τε οὖν ἦσαν. οἷα ὡσὶ φρονοῦντων ἐφησαυρίζετο δὲ ἡμῖν. οἱ καὶ τὸ χῦ πρόσωπον οὗ τῷ προσώπῳ ὁμωνύμους, χωρὶς ἐπὶ τοῦ καλύμματος φόβου, διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ ὁδηγῶν καλούντων ἡμῶν. καὶ τὸ ἀνίνυον καὶ τῷ ὄνᾳ σοφῶν ἀλλ' ἐγνωμένων.

Ἀπὸ καλυφθέντων μυήσεων ὄντα τὰ θεουργημάτων. καὶ ὄντων περὶ τῶν φύσιν τοῦ θεοῦ. ὡς λουσάμενα τῶν μάτων. Ταῦτα γὰρ ὁ τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πεποιωμένου. δοξασθέντος. ἢ τοιοῦτον ὃς αὐτοῦ φωτισθέντος καὶ λαμπρωθέντος, ὁλαὶ γὰρ καθ' ὧν φόβον τῶν τοιαύτων δόξαν. γὰρ ἄμυ

ὁμιλίαν τῆς θεωρίας· καὶ ποῦ οὖν ἡ κλῆσις ἐστὶν
θη· λέγων ἡ τῆς παχύτητος τοῦ γράμματος ὑπόμνη
σις τοὺς τῶν λαμπρῶν τῆς θεωρίας τῶν νοημά
των·

Τοῦ αὐτοῦ περὶ θυσιῶν·

Ὁ μὲν λαϊκὸς θυσιάσας ὁ ἐξ ἁπάντων γρ τοῦτο
συμβουλικῶς ἐκδιδάσκων τοὺς πιστοὺς θυσίαν ἐν
αἵματι· νάπρωσιν λέγων παρὼν ὀφειλόμενον
τὴν μὲν τοῦ πνὸς ὀπτὴν μᾶλλον· καὶ πρόσκαιρον
τῶν φυσικῶν σωμάτων· τὸ πῦρ τοῦ πνὸς ὀλο
καυτούμενον· σύμβολον γρ ὁμοῦ καὶ τοῦ λογί
κοῦ καὶ διὰ τὸ ἀΐδιον· ὁλόκαυτος τοῦ θυμιᾶ
σαι ἐξ ὅλου τοῦ ὑπὸ μίσθιον·

Ὁμωνύμως καὶ ὁλόκαυτα ἀφιερῶν τῶν ἱερέων τοὺς νη φοὺς·
καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ σηκωτὸν καὶ τὸν χορὸν τοῦ πάτου·
ἀνύσαντα διὰ τοῦτον ἀφαγεῖν τὰς πρὸς ἐφιστῶν σῶμ
μας καὶ ὑπὲρ ἐναργείας τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ὑπὲρ θυμίας
καὶ τῶν θεῶν περὶ τῆς καθ' ἁπάντων πνευματικῶν γνώσιν
σωμάτων· καὶ φίλων καὶ τὰς· ὑπὲρ μὲν ὑπὲρ θυμίας
διὰ τῶν νοφρονουμένης· τῆς δὲ ὑπὲρ ἐναργείας αὖ
τῆς· ἡ ἐκ περὶ πάθους, διὰ τοῦ σώματος· καὶ αὖθις
τοῦ μὲν θυμοῦ· διὰ τοῦ σηκωτοῦ· τῆς δὲ ὑπὲρ ἐναργείας
αὖ καὶ διὰ τοῦ χοροῦ τοῦ πάτου· ἀνὼ πεπληγμέ
νου καὶ σεμνοτάτου·

Ὁ φουρνῶν ἐσθῆτας διδοὺς χόλον· τὰς τῶν ἀ

ἀλλων καρδίας ὡς ἀναλογοῦ ὄβραχίων, ἀφορίζ
τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐνεχομένου ἐν ἰσορροί. λαμβαν
ωορὶ τοῦ ἀναλογοῦς θυσίαν. τῷ θεῷ προσαγόντων, τὸ
ση θυμίαμα καὶ τὸν βραχίονα.

Λε΄ Νε ωῖ τῆς ὁδοῦ δὲ ἱερουργίαν ὁ τῦ φλὸς τοῦ νόω. καὶ
ὁ χωλὸς τῷ μὴ ὀρθοποδεῖν ἐν βίῳ καὶ δόγμασῖ: καὶ
ὁ μολυβόρριν τῷ μὴ τελέαν ἐχθυολάκριν σωρίμ
μασὶ χρὸς καὶ ποδός. ἢ θρᾶυ ὅς τῆς δωλάμεως τῷ
ὁρμάζεσθαι τὰ καλά. καὶ βασλίζουσι τὰ ἀγαθὰ
χῦρτος δὲ ὁ προστάτωκε κῦφῶς. καὶ μὴ δωλάμενος
ἀπὸ τῶν γνῖνων ἀναιρεῖν. ἔφηλος δὲ. ὁ ἀπόνοσι
μᾶλι μελαν θὲς τῶ ὄψιν τοῦ δράματος. ὁ πῶς ἐστῖν
ὁ ἀπὸ ἁμαρτήματα ζωφωθὲς τῶ ψυχῶ, πῖλος
δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ βλέπων μῶ. ὀχῦρῶς δὲ.
ὡς οἱ αἱρεῖ καὶ θυμῶ ἕναι ωῖ σοῦντες ὀχῦρῶς δὲ
ωορὶ ἀωτοῦ δόγματίζοντες. ψωρὰ δὲ ἀφρία καθάνα
μοχθῶ πάθους ὁρῖμὺρῦ μα καθαχόμωου τῆς ψυχῆς
ἐξ ἀνδυῆς μῶ ἀχόμωου ὡς ωῖ κρὸν δὲ πέρας καθα
λῆ του. ἀχῶ δὲ, πᾶν ὅτι οὖν πάθος ὄρ που καθά
τῆς ψυχῆς. καὶ ὄρ μωόμωου δὲ τὸ χρου μοναρχῆς δὲ,
ὁ ὀξημῦσάς καρπογουῶν.

Καλῆ οἱ ἱεραν λῖτίαν, τὰ μῶ σωματα σῦν θῦμῆ
ἡδέως τὰ δὲ ἀίματα προς τῶ βάσιν ἔχειν δ

Ὁ θεσία σμός.

Ὁ λίεραν λῖτίαν υπ ἐῶ δὲ καταγνωσῖνοῦντες. τῦπον
ἔφορον σῦνάσαλομῶων προς διάβρδαν. ὁ τοῖκῦ

πεῖσαι δὲ ἀναδόμενος, ἵνα μὴ πᾶξ|ιν εἶεν ἐν
τοῖς χριστιανοῖς· καθάπερ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀφ
ανῶν τὰ φανόμενα· λύεσθαι δὲ ἵνα μὴ πανταχοῦ
γίνεσθαι· τοὺς δὲ λόγους αὐτῶν· εἰς τὴν παραχώρησιν
λαὸν ποιήσεως· ποιοῦμεν, ὁ δὲ λόγους ἔχουσι φόνου
τὸ μὲν γὰρ θύειν ἐστίν, τὴν σύμβολον, δὲ τοῦ ἰουδαί
οις· τὸ δὲ τῆς πόλεως ἡμῖν γὰρ αὐτὴ δόγματος
τῶν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν σίαν βασίλειον· καὶ
δὲ παρασκόμενος ἀλλ' ἐν χοροῖς· καὶ θύσας
ἑαυτὸν δὲ δι' αὐτοῖς ἀνθρώποις θεραπείαν, μετὰ τῆς
σαρκὸς καὶ τὸ αἷμα· ὁ γὰρ τέλειος θεὸς ἡμῶν· καὶ τῶν
λόγους τῶν ἐντολῶν· εἰς αἷμα τοῦ δὲ τῆς γραφῆς
μὴ ἔτι νόμῳ ἐστὶ τῆς οἰκείας ἐχούσης λύτρας· ὅλου
ὁρᾶτε τοῦ σωτῆρος ἡμῶν μέν· καὶ τοῦ δὲ τοῦ βασιλεῖς
μετὰ τοῦ καθαρισμοῦ, τὰς β τοῦ χῦ φόνους εἶναι μὲν ἀν
θρωπίνης θεωρίας δὲ καὶ λαθραίως ἀνθρώπους· μετὰ τῶν ἀνὰ
σαίνειν· ζῶντας δὲ καὶ καθαρά· δὲ τὴν ζωῆς καὶ καθα-
ρότητος· αὐτὰ παρεκτὸς καὶ· καὶ δὲ ἀμὲν τοῦ μυσ#
ξὺ τὸ διαφορὰν ἀνὶ πλὴν τοῦ σωμάτος τοῦ χῦ· δὲ
δὲ τοῦ μακαρισμοῦ κοινοῦ τοῖς ἀναμεμιγμένοις
δόκρουνος αἵματος καὶ ὕδατος· ἢ τοῦ δὲ πολέ-
λου θότητος· καὶ ἀνότητος· δὲ δὲ τοῦ ὕδατος
που τῶν ζώων τοῦ ἁγίου πνς· θορμὴ ἀρχὴ πόλεως καὶ ὁμο
νοίας καὶ δὲ ἀμὲν τοῦ ζῶντος ὀργὴ θεοῦ, τὸν ζῶντα λόγ#
δὲ δὲ τοῦ αἵματος τοῦ ἐσφαγμένου τελείου αἵμα
τῆς πρὸς λαφθὲν σαρκός· δὲ δὲ τοῦ ζῶντος νόμος

τὴν ζωοποιοῦ χάριν τοῦ βαπτίσματος. ὧν πορίζεται
αθαι χρὴ τὴν οἰκίαν, ἤτοι τὴν οἰκουμένην πᾶσαν.
ἢ τοῦ μὴ εἶναι μὴ εἶναι τὴν ταλαίπωρον τοῦτον ὀφθαλμόν.
τὸν δὲ ζῶν ὁρώμενον τὸν ὀξὺ ἀποκαλούμενον ὄξω τῆς πό-
λεως τοῦ πυρός. ἐσήμαινεν ὅτι ἐξώσεται ὁ ἀποφανών
τας· καὶ ὄξω τοῦ νόμου καλούμενος μαστιγώσεται. ἐκ
τῆς τοῦ ἁλατὸς τὴν καθαρὸν πνεύματος, τὸν ὁμοῦ, ἀνα
δραμεῖται.~

ῥηκεν ὁ νόμος, τὴν φυγαδρᾶσον οὐδὲν ὅτι ἐκ τοῦ
ἡμῶν τοὺς ἀποφαινοῦντας. καὶ τὴν φυγαδρᾶ
σαν τοῦ δικάζειν τοῦ ἡμῶν.~

θ ~ φυγάτηρ μὲν γὰρ τοῦ πονηροὺς νοὸς, ἡ ἀλαθὴς λογισμός.
ὁ δὲ αὐτοῦ ὁ ἀλαθὴς λογισμός. ὧν ἐστὶ φυγά
τηρ μὲν τοῦ ἀποφαινοῦντας ἤτοι τοῦ παραβόλου
τοῦ ἄρχοντος τῶν παθῶν. ἡ πονηρὰ διάνοια. ὁ δὲ
δικαίου ὁ πονηρὸς λογισμός. δεῖ δὲ τοὺς ἀλαθεῖς,
τὰ πονηρὰ ἀναμένειν παθεῖν.~

τὸν πῆνος σου δὲ καθεζόμενος ἐδροζύλω. καὶ τὸν
ἀμπελῶνα σου δὲ καταφορᾶς διάφορον.~

κ τῆνος ἐστὶν ὁ ἐν τῷ ὑποζυγίῳ, διὰ τοῦ τὸ ὑποζυγίου,
τὸ ὑποχείριον ἅπαν ἀνθρώπινον τοὺς ἡγου-
μένους, μὴ ὑπερχωρεῖν ὑπὸ τῶν ἀρχομένων
τῶν ἐδροδόξων, τοὺς ὑποχθονίους. μήτε ἐδροφυῆ
καὶ νόθα τίκτειν σύγκλητα. πάλιν δὲ ἀμπελῶνα λέ-
γει τοὺς κατὰ πεφυτευμένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δεῖ
δὲ πορᾶν. καὶ κατορθουμένους διαφόρως

ἅτ τοιω πο/κίλ. ἀλλ ὡς τοῦρμαῖον· ἵνα μὴ ταῦτα τ'
ἡμᾶς δια κόπτῃ ὁ ἦχος σὺν ψυχῶν αὖ τῶν ἐς ταῦτα δό
τα νῦν σώτα. ποιήσω σὺν αὖ τὰς ἀκαθ τοῖς ἐς τ' ἦν
ὀλίγα φ α κ :~

Ξ ο στρα κίζω τὸν βλαυ ἀνόξ· καὶ μόνης γλώσ ας
τῆς χρείας τοὺς ὑπηκόους βουλόμενος. ὁ λαμβάτους
μὴ σῶσ φαίνειν λίνου καὶ ὄρ ἰ ου τῶν πο/κί λ ἀνόξω
ρί ας. ὁ λαὶ τοὺς μὴ πορφύρ αν τοῖς λίνοις τῶν πολ
τῶν λ α ν καὶ τοῦ κάκ ω σῖς μοῦ. ὁ λαὶ τοὺς λύπρ αν
ἰμα λί ων καὶ λίθων τορί ορ γάζ ε σθ αι. τὸ κτᾶσθαι
πολ έου τῆς χρείας ἀπη λόρ ας. τοῖς γὰρ ἀπο θέ τοις
ἱμα τί οις. καὶ τὰς κω λᾶς οἰκίας τοῦ τ ο σῶ μ β α ιν.
κα θ' ἕ ρ ω ὁ λόλου, ὁ ἀ τοὺς λίνου καὶ τοῦ ἠ ρί ου τῶν
τοῦ ῥό που ὁ πλό ω σὺν ὑ φ ω ν. ἀ πλῶς ὁ αὖ τῶ ν :~
ὁ μὴ χο πῖ α ὁ ις σύμ ο χω καὶ ὁ νω ὶ τῷ τ' αὐ τ':

Ο υ πο λῖ θ ἱ ό ου ξ ὁ ξ ας τ' φῖ λ ό πο νό ν ου σ ᾷ φῖ λ
ο νό ν ω :~

Ὁ ὁ λ ὁ λ ὁ ι α καὶ σ' ἁ μῖ α ὁ λ ὁ ι α καὶ χοῖς ὁ λ ὁ ι ος
ὥ σ α ι σοι τοῖς δια φό ροις μό ροις τούτοις, τοῖς δ ι α φό
ροις τρό ποις τῆς ὁ λ ο ι ο σῶ ν ης ἀν ι πλ η γ α ι καὶ ὀ χοῖς
γὰ ρ, ἕ ω ς μὲν τ' ἀφ' ὑ β ρ α ί ο ις νοῖς γὰ ρ ὀ νῆ σ τ ε καὶ
φῖ λ ο θ ύ π ι ος, τ α λ α ν τοῦ ῥό που ἵ ν' α καὶ μ ὴ ῥ.
τὰς σ' ὧν πρ α γ μά τ ω ν φύ σ ε ς δο κῖ μ ά ζ ω ν καὶ ὦ τῶ μὴ
ὠ κά σ ω τὸ πρέ σ σ ον. ὁ τ ι σ' ὧν ἐ μ ί σ τ ο ὁ τ ι σ' ὧν
πρ ὸ ς τ' ἡ ν τῶν ἀ κρ ί β α ν π α γ α λύ σ ω κ :
+ + +

Τῆς βίβλου σύνταξις.

ἐκκλάσεως μονῶν ὁσίας καὶ ἀφώνου ἢ παράταξιν καὶ πόλεμον ἐποιήσατο· τοῦτ' ἔστιν ἀπογράψασθαι, πάντα ἄγοντα συνήθων ἢ ἀπὸ φυσικοῦ τοῖς καὶ ἐπάνω· πάντα ἀνὴρ πολεμοῦσι σῶμα μή·

Πᾶς γὰρ ὑπορβαλόμενος τῷ σωματικῷ ἀθύμιαν καὶ μαλακίαν· καὶ ὁ μὴ γυμνούμενος ἀνδρικὸς ἢ πόνους τὸν ὑπάρχοντα· καὶ ἐκ πολεμοῦντος καὶ ἀδύναμον μόνων σῶμα μή καὶ γυναικὸς ὅτι τὸ ἢ τοῦ παράταξιν ἀπογράφεται· καὶ χὠ γίνεται στρατιώτης· ὁμοίως δὲ φυσικὸς σὺν αὐτοῖς τοῖς κοσμικοῖς στρατιωτικοῖς αὐτάρκως ἢ ἀνδρίαν καὶ σωφροσύνην· ὁ δὲ καὶ τῷ δραχρόνος ἀπὸ τὰ ἀμφόδρα· μονῶν ὁσίων καὶ ἀφώνων πολεμοῦντος τοῖς ἐρημικοῖς προσωπῶν ἀμφοῖν σύναξιν· τὸ γὰρ μοναχῶν καὶ ἀρχιερέων καὶ ἀπογραφίας σὺν στρατιωτικῶν αὐτῶν·

Ἀπογράφονται οἱ τῷ πρὸς τάξαντος· τὰ γὰρ σύνταξις πάντα τῆς λοιπῆς φυλῆς καὶ τὰ ἄγοντα καὶ ἀ. τὸ ἐκκλησία μία, σὺν ἄλλων φυλῶν· ἀπομιμεῖται καὶ ἐπάνω· ἀπὸ μὴ μιμεῖται ὁ χρόνος καὶ τοῦτοις κανόνος ὁ μὴ τῆς καὶ τάξιν σὺν ἀποστόλης καὶ ἀκαιρίαν τῶν ὁσίων· σὺν οἱ νηπίων τούτων τὰ μὴ λοιπὰ τὸ γὰρ ὁρωμένους τὸ σημαίνουσι· τὰ δὲ νῦν καὶ πρεσβύ-

τοὺς ἐν τοῦ κοσμικοῦ βίου τοῦ ἁγίου πρωτο-
τοὺς ἐν τοῦ κοσμικοῦ βίου τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων -
τότυπον χειμαζομένους. ὅσοι ἐγχωρεῖ, ἀπογρά-
φεται δὲ καὶ τοὺς κανόνας ὀχεῖ ἐν βίβλῳ εἷς
ἄνωθεν τοῦ ἱερέως καὶ πρωτοτύπων· προτέτακται
δὲ τὸ ἱεροκήρυγμος· ὡς μόνως τῷ ἀναιμάκτῳ
καὶ μὴ μιζόμενον πρὸς τὸν καινόν· καθάπερ
μιζόμενοι τὰ πρωτότυπα· ἄρσενα δὲ καὶ ταῦτα
κνα· καὶ θηλυπρεπῆ ὑπόρθρα· τὸ γὰρ ἀνα-
κὶ καὶ ἀκαταγώνιστον ἀδόκιμον·

Ἀπὸ θανόντων δὲ καὶ τῶν ὅλων ἐν προαπογρα-
φόντων· καὶ ζώντος ὑποφθαρέντος τῶν χαλκα-
ιοῦ ἀφονῆ· καὶ ἰνιοῦναυῆ· πάλιν ἀπογραφὴ
γίνεται ἐν ἑνὶ ἐν τελουμένων· καὶ ἀπογρά-
φονται δὲ κληρονομίαν τῆς γῆς· οἱ ἐν ἑνὶ φύλ
ἄρσενες· ἀπὸ θηλυτοκίας καὶ ἑνὸς ἕως ἑκατὸν
νάκις· ὅτι παῖδες δὲ ἀπογραφὴν λαμβάνουσι.
κληρος γὰρ περὶ ἧς καὶ ἀπόλαυσις τοῖς ἐν τῇ πολιτείᾳ.
ἡ στῶν ὁ τῶν παράταξιν ἐν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ
ἀκμαίων ἐς τὸν ἀόρατον ἀγῶνα· καὶ βεβαιωτὴν ἐν
ἡσυχίᾳ· ἀπὸ τοῖς θηλυνομαίοις ἐν παθεῖ·
καὶ ἀόρατον ἐς ἀνίσταται ἐν δαιμόνων· ὅλε
τῶν ἀφιῶν ἐν φρονοῦν ἔχουσιν· ἀπογράφονται
καὶ τὰ θηλυπρεπῆ ὡς τὰ ἄρσενα τῆς λοιπῆς
φυλῆς· ἀπομειάζου καὶ ἑνὸς, ὅτι ἀπὸ ἀνω
ἥρως θηλυτοκίας· ὅτι δὲ τοῦ τοῖς κληρ

ἐνυπόστατος. ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐνυπόστατος
ρος. ὡς τοῖς ἄλλοις ἁγίοις. ἁγιάζω ἁγιάσω.
ὁμόνωλαβρόλουσίαι καὶ προσπρόλουσι. ~
καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐκλύνη νηφάλια
τὰ σκεύη. καὶ νηφάλια ἐκλύνη πᾶσαι αἱ ἡμέραι.
καὶ ἔξοδος πυρὸς τὰ νύκτα. ~

Πλύσις γάρ τῆς ἐκκλησίας ὅλης πῶς, οὐχὶ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ
πάσας ἁγιάζω, τοῖς μὲν τῆς ἡμέρας ὡς τοῖς πορφυ-
ρίσι μάλοις λαμπρότητι βίου καὶ τῶν σχημάτων, ἐν οἷς
σκιάζων. καὶ τοῦ καύσωνος τῶν φρασμῶν ἀπειλῶ-
νων. καὶ ἀνάψυξιν καὶ ψυχαγωγίαν ἐνίοις. τοῖς δὲ
καθάπερ ἐννυκτίοις ὅλου σώματος καθαρότητα
πύρωσιν καὶ φωτίζων ἐν σκότει γνώσιν καὶ ἀλήθειαν. χρὴ
γὰρ τοῖς μὲν ἀτελεστέροις φωτισμοῦ. πρὸς ὁδηγίαν
τοῦ κρείττονος. τοῖς δὲ τελεσθεῖσι πυρὸς καθαρσίου ὡς
τελείοις καθαίρεσθαι ἐνεργοῦντος βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς
ἡμέρας. ~
καὶ νυκτὸς ὡσεὶ τῆς λαμπάδος κατὰ προσπρόλαλο
πεσθῆναι αὐτῶν καὶ σκιάσαι φαίνεται αὐτοῖς ἀνάπαυ
σιν. ~

Κύριος οὐχὶ ὡς πορίζων ἐκείνην ἐκ ξύλων λοιπὸν ὧν
καὶ χρυσίου καθαροῦ καὶ λοιπὰ καθοσιωμένα σκεύη ἐφι-
ερεύοντο νόμου. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀμνὸς τοῦ χυ ἐκποίημα
τος ἄφθαρτον καθαίρων καὶ ψυχῆς καθαρᾶς καὶ
λαμπρᾶς σωτηρίαν. σκοπὸν ἔχει τὸν λόγον τοῦ θυ. εἰ
θυ ὄντος χυ. προσπροσάπτεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ λαμπ-
τὴν οἰκονομίαν, ἃ εἰμάσαι τοῖς λαμπροτάτοις ἀν-

τόπου, ὡς αὐτὸς φησι· τόπου δι' ἀναπαύσεως δη-
λονότι· καὶ ἵνα φύλακα ποιήσας ἐν πάν-
τοις ἡμᾶς ἐν ᾧ ἐξαίρων αὐτοὺς ἐκ τῆς παγίδος·
Ὁ γὰρ ὢν ἐστὶν ἀφθαρ, τοῦ καθ' ὅλων τῶν πραγμάτων
ἀπροσκόπτως κρατοῦντος· ἐπὶ σωτηρίᾳ
ζῶντας τοὺς ἀπαιρομένους ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν·
καὶ ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν· καὶ μετὰ δρόμου ἀγρίας
πετόμενους· χωρὶς γὰρ φυτοῦ ἐμοῦ γὰρ οὐδὲν ἀδύ-
νατον οὐδὲν· ἡμᾶς δὲ προσκτᾶται· διὸ καὶ τοῖς ἐν φυ-
λακῇ καλῶν ὄρνεσιν παρομοιοῦται, ὧν τὸ σωματικὸν
καὶ ἀναπτέρωτον· διὰ πρόσταγμα δὲ κτᾶται καὶ πάρ-
εστιν ἐπιλοιπόν· διὸ καὶ χρῄζει καὶ τοῦ τοῦ παραδρόμου
τοῦ εἰς πετομένων καὶ ὑπακοῆς σὺν θεῷ σὺν τέλεσιν·
καὶ τῶν ὀλοθρεύοντων καὶ λαλῶν πονηρὰ ἐναν-
τίων· καὶ ἐξ ἁπάντων σὺν αὐτοῖς πῦρ παγάλων· ὃ
καὶ φάσμα ἐστὶ τῆς παγιδολῆς·
Τοὺς γὰρ σὺν αὐτῷ πιοῦσι τοὺς χυβλας φιμοῦντας· καὶ ἀ-
πορεφομένους αὐτοῦ· καὶ ἀφάλλεται τὸ πῦρ τῆς
μανίας· μέρος δὲ τῶν διὸ καὶ πρὸ αὐτῶν ὑπο-
χωροῦντες· ὀξαρμονίοντας τῆς πολλάδος· καὶ πα-
γίδρους δὲ καιροὺς γογγύζοντες καὶ λαλοῦσιν· καὶ ἐν
δλάκωνον τὸ μὴ νάπεσθαι ὁρῶντες· τοῖς δὲ λιμὸν
σὺν ὀφεσιν διεφθείρουσι· οἱ γὰρ τοῖς ἀχαρίστοις
τὸν ὁρκισμὸν τοῦτο τὸ ἀπολιμάζοντες· τοῖς τοῦ νοητοῦ
ὁράκου τὸ σήμα δὲ πορεῖ πιπτοῦσι·
Ὑοσοδὴ πιγμας ἐξαστὰς ἀρχυρᾶς ὁ τῆς πολῆς πε-

προστάξεις τῶν μωσέως· πρὸ τοῦ καὶ δυνατὸν σωθῆναι καὶ ὀξαιρεῖν τὰς παρεμβολάς· καὶ ὅτι μὴ δύνανται οἱ μὴ τοῖς ἡγουμένοις τοῦ λαοῦ σωθῆναι πρὸ αὐτοῦ, τῆς μιᾶς σαλπίγγου· ὅτι καὶ τοῦ λαοῦ ταῖς δυσὶ πρὸς δὲ ταῖς ὀξαγωγεῖς τῶν παρεμβολῶν τὰ σαφῆ σημαίνων, ὡρίσεν ἑξῆς δὲ τῶν τοιούτων σαλπίγγων·

Δύο μὲν οὖν αἱ σάλπιγγες ὅλῃ πρὸς ὁλόκληρος τὴν ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ὁμοβίου ῥυθμίζων ὁδὸν, δογμάτων ἐπιμελούμενος· ἐλατὰς δὲ καὶ ἀγὼρ αἱ καὶ ἄμφω· διὰ τὸ σῦριγξ καὶ λαμπρὸν ἀμφοτέρων καὶ τοῦ ἤχου καὶ τοῖς μὴ ἡγουμένοις μίαν σημαίνειν σάλπιγξ· χρεία γὰρ πολλῶν ὀλίγων· δύο γὰρ φησὶ σοφῶν ἀφορμὴν καὶ σοφὸν ὄρος εἶναι· τὸν δὲ λαὸν β· πολῆς γὰρ οὔσης τοῦ δῆμον προβοῶσης καὶ παρακλήσεως· διὰ δὲ τῶν σαλπίγγων γίνομαι, διὰ δὲ βιβλίων τῶν παρακλήσεων πρόεισι προσ· αἱ δὲ ὧν σημαίνουσιν ὀξαίρειν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν μερῶν τούτων· τῶν ἐν τοῖς τῶν ἁγίων κλίμασι τῆς οἰκουμένης· καὶ πρὸς τὴν ἀνατολήν, ἐπάνειμι· διὰ κελεύσεως· διὰ δὲ τῶν β σαλπίγγων, αἱ δὲ σημασίαν ὅλῃ καὶ διὰ τοῦ διπλοῦ τοῦ ἀνθρώπου· διὰ σημαίνομαι τοῖς ὀξαγωγεῖς ταῖς συνηχήσαι· ἢ καὶ ἄλλως διὰ δὲ τῶν σημασιῶν ἑνὸς συμβολευθῆναι τῶν δὲ ἑνὸς τοῦ ἑνὸς τοῦ λόγου·

σὺν τὸ μὴ σὺν ηχῆ τοῖς ἔτι ναστηχουμένοις. τὰ τρία δὲ
τοῖς τῆς ἁγίας τῆς. ἢ ἵνα προφόρησιν ἡ ς λ
καὶ ἡ ς ξ καὶ ἡ ς ρ. ἄπωσ γὰρ καὶ ἄπως καὶ ἅπως.
τοῦτο ἐστὶ σταυρόν. τοῖς μὲν γὰρ τοῦ σὺν λαμβάνον
προσλαμβάνουσι ὁρᾶς. δέησαι γὼ αγνὴ μὴ ζήτει χν
τοῖς δὲ τοῦ σὺν παρθενία λέλυσαι ἀπόγωα γὰρ μὴ
ζήτει γὼ ἄκλα τοῖς δὲ τοῦ σὺν ἁσκῆ νυμφοστάτει τὰ
μὴ ἐμῶν τὰ ἐ τοῖ τῆς τῆς. καὶ ἐκάστη διάβιον
τὸ πεσοῦ πνεῦσος ἀρμόσεις τῆς πεδοτῶς καὶ σὺ
σαλίας. τοῖς ἔορτάσι δὲ τοῖς σαλπίζουσι ἀφωρί
σειν ὄνομος. ὅτι καὶ σὺν ἱερέων ἐστὶ τοῦτο σὺ σαλοῦσιν.
αὐλητῶν καὶ σὺν ηχίτων ὀξάρσεις. τὰς ὠδὰς
καὶ ἄρχεται ὁ πεσπαῖς τοῦ νεὼ λαοῦ σὺν ᾠδῆς
καὶ καθ' ἡμᾶς ὁ φθλομένας ἐστὶ τοῖ τὰ
τὰ ἔμπροσθεν ὑπεσοήμαινον:-

α γιον σὺ νόμα σειν ὁ νόμος τοῦ ὑποσχόμενος τὸ
θῶ τῶν ἀστοῦ νόμων. λαμβάνεται γὰρ ὑπὲρ κεφα-
λὴν μὴ ἐς τὸ πνεῦμα. σὺς σὺν σαίτημα νος.
αὐλήρ ἵχος ἐς τὰς σὺν νοίας. νοῦ γὰρ αὐτὰ γὼ νήματα.
χὴ τοίνυν ἡμᾶς μὴ γύμνου καὶ ἐ ψιλωμένους σὺν νοι
φαθῶν, ἐχθὲ σὺν νοῶν ἀλλὰ βρυούσα ταύταις ἐ
νομώτατα θεῷ:-

περὶ τῆς πύρρας δαμάλεως:-

καὶ τοῖ πρῶτον τῶν σαββάτων καὶ ἀνα μίγνυσις τῆ
ασσόπου τὸ κόκκινον ξύλον. καὶ μὲν καὶ ὁσσώπου μέσων
τῶν ασσόπων. ἀλλὰ σαρτοι γὰρ φησὶν ὡς ἐασόρα

καὶ τοὶ φανερωμένοι τὰ ἀμφία καὶ ὑπάρχοντες
καθαροί. ὑποδηλοῦντος τοῦ νόμου τὸ τῆς ἀνθρω-
πίνας φύσεως ἀσθενές. καὶ ὅτι προσήκει βρέ-
χεσθαι τὰ καθ' ἡμᾶς. γόνυ δὲ σύνταγμα
ἐστὶ λίθου φαντικῶς καθαρῶς. ἄξιος γὰρ γόνυ
ἀποθήγειν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν μύρων. καὶ λοιπὸν φεύ-
γειν τὰ καθ' ἡμᾶς καθαρά, ἵνα καθαρὸν ἡμῖν ᾖ
χῦ. ἀκάθαρτα δὲ ἦν καὶ μεμολυσμένα. οὔπω γὰρ ἦν
πίον οὐδὲ τὰ ἄστρα καθαρά, καὶ τὸν φθόνια. ἀ-
ποκλείει δὲ τὸ ὕδωρ τοῦ ἁγιασμοῦ ἔξω τῆς παρεμβο-
λῆς δηλοῦν. ὅτι ἔξω τῆς τῶν οὐσιῶν σωτηρίας
ἦν ἐν χῷ καθαρὸς ἀπὸ πᾶσι φοίτησις γὰρ ἀσθε-
νὴς ἀφανίζουσα χάριν. ἰσθὺς γὰρ φῦλα ἀφίστησι ὁδοῖ-
ο ὑμανέρημος. καὶ νεκρότητος μύσωματος, σύμβο-
λον φθορᾶς καὶ ἀκαθαρσίας ὅλης τοῦ ὅλου σῶ-
λισμός. τύπος τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. καὶ ἐρρά-
νουν δὲ δίτιμον ἐμὸν μνήμην. τὸ γὰρ βαπτίσμα
τοῖς ἐν ἐκκλ τῆς ἐκ καὶ τὸ τῶν δίτιμον ἀνάσα-
σις τοῦ σῶ. καὶ τῆς καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ
ἑβδομαδικοῦ αἰῶνος, ἐν τοῖς ἡμέρας αὐτοῦ. καθὼ
κρίνων, ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
γόνυ καὶ οἶκος καὶ ἀμπελῶνος δὲ φῦ τὸ ἐγκωμιαστὸς λί-
νος ἐν αὐτῷ, ἀκάθαρτοι μὲν οἱ ἐκβαίνοντες ἐν
αὐτῷ. βοηθοῦσι δὲ καὶ οἰκοῦσι ἅπαν καὶ αὐτόθεν.
γὰ πεπωμασμένου τοῦ ὅλου τοῦ ἁγιασμοῦ
καὶ ταῦτα διακαθαίρουσι τοῦ νόμου. οἶκος

μὴ σῶμα μίας μήος. Ἰώ(σηπ)ος ὁ συγγραφεὺς τῶν
Ἰουδαίων. Ἰστέον ὡς ἐν αὐτοῖς τοῦ ὄρους. ὃ ἴσως
καὶ μᾶλλον ἐμὶ ἀνθηκὸν τῷ φόνῳ αὐτοῦ καὶ οὐσιῶδες
προσήκοντος ἐστὶ ἀναγινώσκειν αὐτῷ. ἀκόλουθος καὶ
ζητοῦσιν αὐτῷ. σκοπὸς δὲ ἐν αὐτῷ οἱ καταλαμβάνοντες
δαίμονες. αὐτίκα γὰρ τὸ τῶν μέλα. διὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι
τὴν ἀσφάλειαν τοῦ νοῦ καὶ τῆς ἀκοῆς. καὶ ἵνα μὴ
χάρους ἐστὶ πᾶν κακίαν. ~ ~
νωμοσθένους μὴν οἱ ὄρος, ὑπακούσεται ὁμωνύμους ἵνα
γνῶμεν, ὡς ὀξέως τῶν λαῶν σοφὸς ὄρος Ἰουδαίων
λαοῦ διὰ τῆς τῶν ἐκ γάμου. καὶ πολλαχοῦ ὀξέως
τοὺς Ἰουδαίους νῦν δὲ μόνους ἐστὶ τοὺς τὸ μνημονεύοντας
τῆς καλλαχῦ σύνταξις.
Ὁμὴ τοῦ μωσέως πρόσωπον τὸ χρεὼν νομοθέ-
της γὰρ καὶ οὗτος καὶ μισθὸς τῆς θεῖας καὶ ἀνῶν. Τὸ δὲ τὸν
ἀαρὼν οἱ ὄρος καὶ ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων. Τὸ δὲ
τῆς μαρίας ἤτοι ἀλωὴ τῶν Ἰουδαίων. οἱ Ἰσραηλῖται
καὶ ὄχλος τῶν ἑβραίων. καὶ μετὰ ῥησαν τοῦ ὄρους τῆς
χῦ, παραβασὶν τοῦ νόμου καὶ ὅτι τῶν ὀξέως
ἐκκλησίαν ἐμνησικάκησε. Τῶν μέλανα τῷ ζόφῳ
τῆς ἀμαρτίας. ~ ~
Ἰσὼς καὶ μὴ νοεῖν τὴν ῥάβδον ἀαρὼν, ἵνα σύμ-
βολον ἱερατικόν ἐστιν. Τὸ ὄρος μὴ ἀλλ' ὄρων
λίβανος καρπῶν. φησὶν ὅτι. Ἰσὺ ἐγκρίνομαι δὲ
τοῖς τοιούτοις μου. ἐρχόμενος δὲ καρπὸν ἀσπασμοῦ
καὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀρετῆς. ἐν οὐ ἔχοντες τὸ ταύτης

ἐσωδιμον· ἐνιέ ξ ἀψίχης δ' κεν ἄνθρωπος·
κ παντὸς τοὶ πόλεμόνδε σὺν ἱππείῃσι κελεύθοις·
ξ ἀλκιμος πολεμιστὴς ὁμωϊστής, τοῦ θὺ περὶ σταλῆναι
τος, ἐ παρ' ἡμετοῖς μαθηναίοις· καὶ σὰν τῶν πάντας
ἐξωλόθρουσεν· ἐ παν ἡ θὺ τῶν δὲ σὺν ἀρίστευων τοὺ
τῶν καὶ πολλῆς ἀιχμαλωσίας ἐκέλοσεν αὐτοῖς πάρε
μβαλὼν ὄξω τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ· μέχρις ἐ
πὰ ἡμέων ἀγνίσθέντας δὲ αὐτοὺς σὺν πᾶσιν τοῖς τῆς
ἀιχμαλωσίας, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ τῇ ξ, οὕτως ἔσ
θὼ ἧστὶν παρεμβολῇ· μετὰ δὲ μοσίᾳ πρόσε
φώνησεν αὐτοῖς ὀτότε ἀγχίοροὶ ἐλαύζαι· ἡμέων
αὐτοὺς μὲν πολλῶν αὐτὰ δὲ αὐτῶν ἰμάλια· τῆς ἀιχμα
λωσίας δὲ τὸν μὲν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ ὅσα τοῦ
χορρᾶς ὕλης, σὺν πῦρὸς ἀφάσθω· τὼ δὲ ἐσθῆτα καὶ
ὅσα τῆς ἀσθενοῦς ὕλης, σὺν ὄλος ἀφάνισαι
καὶ τῇ ξ ἡμέρᾳ καθαγίσθω αι· καὶ οὕτως ἔσθ'
ἧστὶν παρεμβολῇ· ὅρα τοίνυν τὰ μὴ τι κῶς ἔν
πολεμίοις· σὺν ταμὲν ἀγνίσμοῦ τινὸς οἱ ἁψίσου
σαντες· ἀνδρὸς γὰρ οἰκεταλάσαι μένων καὶ πάθων ἀ
ρίσοὐσαντες· ἀνωμοτὶ πάντα κῶς· τὸ γὰρ τελέ
φνου ἧστὶν ἀνάτατον τηρήταν τὸν μὲν λουτὰ· οὗ σὺ
μβολον ἡ ξ ἡμέρα ξ· μὴν ἡμέρα, τὸ σάββατον·
καὶ πάντοις δὲ τοῦτο ὅρμων οὖται· καὶ σὰν πᾶν
σιν δὲ πᾶσι ὁρίσασα, ὁμόσαν ἀγών· ὅδὲ τῆς
τρίτης ἡμέρας ἀγνισμὸς τῶν δὲ χὺ νομοθετήσαν καὶ
θάρσιν ὑπὲρ τῶν· σὺ θέσαν καὶ τὰ τοὺ τρίτου καὶρ

τῆς δι' ὅλων πολιτείας τῶν Ἰουδαίων. μετὰ γὰρ
τὸν καιρὸν τῶν βασιλέων. καὶ τὸν τῶν κρι τῶν ὑπὸ
τῶν ἀρχιερέων ἄγοντο. ἐν ᾧ καιρῷ τὰ τοῦ Ἰε
ροσολυμιτῶν. ὀχ ἐνομοθέτησε καθάπερ οὖν.
ἀνόμωσεν, τὸν τοῦ ἁγίσμου καιρὸν μόνον δ'
δηλῶν. τοῖς ἀρίστοις οὖν. ὁ δὲ λαὸς ἅγιος, καὶ τὸ τῆς
ἁγίσμης τρόπον. καὶ γὰρ ὁ μὲν νόμος ἀνόμωσε τῶν νόμος,
τὸν καιρὸν μόνον τῆς ἀρχῆς καθάπερ προηγόρευε.
τὸ δὲ καταχρηστικὸν ἐπίθετον, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς τοιαύτ
ης καθάπερ ὑποδήλωσι. τὰ μέντοι τῆς ἀιχμαλω
σίας ἤμισυ εἰς μέν, οἷς οἱ ἀρίστευσαντες. ιβ ἀπόστολ.
καὶ οἱ διάδοχοι τούτων προφῆται καὶ διδάσκαλοι.
ἠχμαλώτευσαν ἀπὸ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν δαιμόνων
καὶ καθήγιασαν πυρὶ τοῦ ἁγίου πνς. καὶ ὅλη τῆ
Ἰουδαίας. τῆς μὲν καὶ σουσιχῆς, ἧς
τὸν σορρὰν ὕλην λαμβανομένης. διὰ τὸν ἀθανα
σίαν τοῦ διὰ μαλεσ ἧς τὸν ἀθενῶσι τὸ ἐνυάλιον.
τὸν οὖν δὲ σὺν ἱματίων ἢ παράσκευὴ τῆς καθάρ
σεως καὶ αὐτῆ ἢ καθάρσεως τῶν ἁγίων. τὸ τοι γὰρ ἱμάτια
καταχῶ. οἷς τὸ πρόσωπον ἐπιβάλλεται, ἐνοικῶν
αὐτοῖς :~

Τῶν λαφύρων τῆς ἀιχμαλωσίας διανεμηθέντων
ἤτοι τοῖς ἀρίστοις καὶ τῷ ἀχμαλωσιωμένῳ λαῷ,
πρόσταξις ἐνὸθη ἀποδιαλύσεως θῆναι καὶ τοῖς λοιπ
μέρος ἀπὸ τῆς ἀιχμαλωσίας. ἵνα τὰ ἀνῶν καὶ ἵνα
τὰ ἀποδῶν. καὶ τοῖς μὲν ἀρίστοις προσταχθὲν θῆναι.

Χ

ἐκπεντάκοντα, οἱ δὲ πολλοὶ λαοὶ πεντακόσιοι
τοῖς πολίταις. ἐκπεντήκοντα δὲ, οἱ μὲν γὰρ ὀλίγα
ἔχοντες ἁμαρτήματα, ὀλίγα ὀφλισκάνουσιν· οἱ δὲ πολ-
λὰ ὅσῳ δὲ πολλῷ μᾶλλον πολλὰ ἁμαρτήματα· πάν-
τως πολ-
λά. καίτοι ἐν τῇ παλαιᾷ· οἱ μὲν ἀρίστους μόνους, τὸ
ἥμισυ τῆς ὅλης ἀριθμὸν ἐποίησαν· ἡδὺ δὲ τὴν
σωτηρίαν πᾶσι, τὸ ἥμισυ τοῖς γὰρ ὀλιγοστοῖς
πολὺ μᾶλλον χαρίσασθαι ἢ πολλοῖς ἔοικε. καὶ οἱ μὲν ἀρίστους
ζῆν προσέταττον τὸ πλῆθος· ἡδὺ δὲ τοῖς πολίταις σω-
τηρία τοῖς πολίταις· ὡς φησί. καὶ γὰρ οἱ μὲν ὀλιγοστοὶ
μόνοι ἀμείνους καὶ φορητοὶ ὄντες ζῆν, τὰ ἐκείνων
κατορθώματα· οἱ δὲ πολλοὶ πάντες ὀλιγοστοί, οἱ δὲ
μέσως ζῶντες ἀνάγκη μέσως ζῆν φορητοὶ ὄντες ζῆν
τοῖς πεφυκόσιν ἐκείνως, τὰ πρὸς τὸ χρῆσθαι παρέ-
χοντες· καὶ τὰς ἀρίστας ἐκκλησίας ἐποιοῦντο·
ἀπὸ ταύτης, ἐκθέσθαι πρὸς τὰ γεγραμμένα, οἰκοθεν·
καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οἱ τῶν ἀρίστων ἀφηρημένοι· πεφυ-
κέναι ζῆν· χρυσοῦς χλιδῶνας· καὶ ψέλια
καὶ σφενδόνας· καὶ κορυθοδέξια· καὶ ἐμπλόκια·
οἱ γὰρ ἐν χώραις θηρεύοντες τοὺς λαοὺς καὶ πεύκοντες,
ὑποβαίνουσι πολλαχοῦ τὰς ἀστυκλεῖς καὶ τὰς
ἀστυκοπρίδας· παρθενίαν οἰκοθεν ὑπὸ τῶν
τοὺς τῶν μὴ νομοθετημένων· καὶ ἀπὸ τοιούτων· καὶ
γὰρ καὶ παῖδες καὶ παρθένοι ἀπὸ τοιούτου ἁρμό-
ζονται, ταῖς ἰδίαις ἐπιτρέπουσι χρῆσθαι· διὰ δὲ τῶν
τοιούτων χρυσωμάτων· τὰ δὲ ἀλφάδια τῆς

λιμίας καὶ λαμπρότητος ἀγιότητος ὑποσημαίνει.
Ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ σκιὰ τοῦ ἐν ἐκκλησίαις
φωνῆς, ἐσμυρνωμένου ἀπὸ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ
καὶ παντὸς ἀρώματος ἐμπορικοῦ, τῆς ἐκκλησίας φησὶν
κόσμος· ἐσμυρνωμένου σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ
πάντων τῶν ἀρωμάτων τῶν ἐμπόρων· καὶ περὶ
τῆς ἁγιότητος τοῦ λαοῦ· καὶ περὶ
τῆς ἀγάπης ἑκάστου πρὸς τὸν θεόν· ἀπὸ ἐλεφαντίνων
καὶ ἐκ παστοφορίων ἐξ ὧν ἐτέρπησάν σε βασιλεῖς·
οἱ δὲ ἄρχοντες
οἰκοδομῶν καὶ ἀφιέρωσαν αὐτῶν προσπάλαιον· τοὺς λιμένας
λίθους· καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως· καὶ τὸν τοῦ θεοῦ
μύρα μάτος σοῦ θυμιᾶν· λίθοι μὲν οὖν λιμένων· αὐτοὶ
οἱ ἐκλεκτοὶ καὶ θεοφόρητοι ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ κυρίου· οἱ δὲ
τόρρου καὶ καθαροὶ καὶ λαμπροί· καὶ πρὸς τοὺς
λίμνους διαφορώτατον, περὶ ὧν φησὶν ἐν τῷ
φῶς ὅτι λίθοι κῶλοί εἰσὶ τῆς γῆς· οἱ σαφῶς οἱ καὶ
ἔλαιον βαπτίσματος καὶ μύρα λιπαρά· θρόνου χοῦντες
βασιλέως καὶ ὁρᾶς· ἀναπαύσεως αἴνου τὰς ψυχάς·
παντοφόροις διδασκαλίαις· καὶ καθηλαφώσουσι.
οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ θυμίαμα διὰ τῶν ὁσίων διὰ αὐτῶν ἀγίων
ὄντων· σοῦ θεοῦ ὡς εἰς προσευχὴν καὶ θεωρίας ὁδὸν
διάζοντες· περὶ μὲν οὖν θυσιαστηρίου καὶ εἰς πάν
νω, περὶ φρίκαμεν ἐν τοῖς περὶ λαβοῦσι·

Κ Τινὲς δὲ φόλοῦντες οἱ τῆς ψυχῆς μου βδέλυγμα· καὶ οἱ τῆς
ψυχῆς μου· ὑπέχωρα ἀπὸ σου καὶ ἐπολέμουν καὶ
πτοφορίαν, περὶ τοῦ ὁρατοῦ, καὶ λαοῦ σου αὐτοῦ

καὶ παρεκάλεσε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λαβεῖν ἀναπαυσιν
μικρόν. ὀργιζομένου δὲ καὶ ὀνειδίζοντος αὐτοῖς ὅτι
πηγὴν λαβόντες ἐλάβοσαν τοιαύτην. ἀφ' ἧς μὴ δύνανται
τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων ἀπολαῦσαι. ἀλλοὶ δὲ ἔνοσφοι
δὲ ἀπορᾶσαι καὶ σὺν πολλῷ τῷ κάλει. μηκέτι οὖν
καὶ κληρονομίαν. ἀπεῖναι τῆς τοιούτοις τόποις
ἐστίν. οἱ πολυπήμονες καὶ τοῦ μικροῦ πολλοῦ καὶ τῶν
θυμῶν τῆς. ὅλου γὰρ τοῦ νοῦ τὰ ὄντα ἐστὶ τοῦ, ὃ
ὧν οὐσιμὲν πρὸς τοὺς ὑπαρχοντας ἄθλους. καὶ τοὺς
ὑπὸ τοῦ κληρονομῆσαι τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν
καὶ σωτηρίας ὀνειδίζοντος δὲ τοῦ θεοῦ μου. καὶ
ὀργῇ τούτοις ὡς παντελῶς μὴ οὖσι μὴ λαβαίνουσιν
ἐς παράταξιν. καὶ προσβοηθοῦσι τοῖς ἀνδράσι
θοῦσι καὶ τῶν ἀρχόντων ἐχθρῶν. καὶ προκυμνὰ μὴ αἱς
ταῖς ἐκκλησίαις ὡς ἐν θυρῶσιν. ὃ συγκληρονομοῦσι
δὲ τούτοις ὡς τῶν πρὸ τοῦ Ἰορδάνου κληρονομίαν πε-
ποιησαντες, ὡς δὲ καὶ χώραν ὡς τὸν παρα-
μὴν ὃν τὸ ῥοῦν ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ βίου. ἀπόλαυσιν

καὶ κτήνων καὶ γῆν ἀγαθὴν καὶ πόλεων
ἕνεκα. καὶ ἐπαύλεων
τῶν ὡς τοῖς Ἰσραήλ
τοῖς ὄχλου
ἐστὶ
ὅτι
μὴ οὖσι

Τῆς βίβλου τοῦ δευτερονομίου

Ἐκέλευσεν μὲν ὁ νόμος ἑβραίοις μὲν παῖδας καὶ παιδίσκας ἓξ ἔτη δουλεύειν ὦ ἑβδόμῳ, ἐλευθέροις ἀφίεσθαι. ἀλλοφύλοις δὲ εἰς τὸν αἰῶνα δουλεύειν. διοῦ τὸ πεντηκοστόν ἔτος ὑποσημαίνεται:

Παντὶ πρακτικῷ παιδὸς ὁμοφύλου καὶ παιδίσκης δίκην. ὁ λόγος καὶ ἡ διάνοια μοχθοῦσι. τὸς κατ' ἀρετὴν τῆς πράξεως τρόποις. ἐπινοῦντες τε καὶ δημιουργοῦντες. καὶ ἀντιταττόμενοι τοῖς ἀντικείμενοις τῇ πρακτικῆς, πνεύμασι τῆς πονηρίας. πληρώσαντες δὲ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν ὁ ὃς ὦν ἐτῶν παρεδήλωσεν ἀριθμός. ἐν ἡμέρᾳ γὰρ ἓξ ὁ θεὸς ἔκτισε τὸν κόσμον. τῆς ἀπαθείας παραγινομένης. καὶ αἰνίττεται τὸ ἕβδομον ἔτος. ἡσυθεροίλοιπόν ἐπὶ τοῖς σωματικοῖς τρόποις ὑπουργῇ ὦν ἀρετῶν. πρὸς τὴν ὦν σύγνεν ὦν ἐπανορχοῦται θεωρίαν:

Ἀλλόφυλος παῖς ἐστι καὶ παιδίσκη ὁ θυμὸς ἐν ἡ ἐπιθυμία. ὃς ὑποζεύγνυσι διὰ παντὸς τῇ δεσποτείᾳ τοῦ λόγου. πρὸς ὑπηρεσίαν ὦν ἀρετῶν. διὰ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης. ὁ θεωρητικὸς νοῦς. μὴ δι' δοὺς αὐτοῖς ἡσυθερίαν. ἕως ἂν κατὰ πρὸ θῇ

ὁ νόμος τῆς φύσεως ὑπὸ
ζωῆς φάναι τοὺς· τοιγαροῦν ὡς ἐν ἡμῖν νόμος ζῆ.
καὶ πρὸς τὰ ὑλικὰ τῆς ψυχῆς ἐνοδίους ἀμύσεις
γοῦν παρέχειν τοῦτοις ἐλευθερίαν· μὴ πως μι-
γέντες τοῖς ἀναθεῖσι τοῖς ὁμοφύλοις, πολυμισοῦσι τὴν
ψυχήν· καὶ λάβωσιν αὐτὴν δορυάλωτον τοῖς παθεσι-
ὅταν δὲ πορεύσωμεθα τὴν ἀνάνηψιν καὶ φθάσωμεν
ἅπαξ, ἐλευθέροις ἀφήσομεν αὐτοὺς μετὰ σπου-
δῆς τοῦ χειρόνου τοῦ θυμοῦ μὴ πρὸς ζωὴν τὸν νοῦν. ☾
σώφρονα μανίαν· τῆς ἐν τῷ θυμίᾳ ὀργῆς, πρὸς ἔρω-
τα θεοῦ καὶ τὴν ὁδὸν ἀγόμενον·

αὐτὸς ἐν τῷ φλογὸς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ.
ἢ τὴν ὁρατικὴν αὐτοῦ, ἐλευθέρους ὄντας ἀποστέλ-
λει αὐτούς· καὶ ἐὰν τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου ἢ τὴν ὁρα-
τικὴν αὐτοῦ ἐκκόψῃ. ἐλευθέρους ὄντας ἀποστελεῖ
αὐτούς·

Ἡ κατὰ μικρὸν καὶ ὁρατὰ πάντα λοιπὸν ὑποζύγια τῶν
οἰκιῶν ἄνθρωποί εἰσι καὶ γυναῖκες, τούτων ὑπεξουσι-
ὀφθαλμοὺς μὲν ὄντας· φωτίζουσαι ψυχὰς αὐτῶν.
ὁδοὺς δὲ ἐπὶ θάλασσαν ἀληθῆ λιμενοποιοῦσι τῷ νοητῷ φω-
τί· ἢ τῆς διὰ γραφῶν ἢ τοῦ νοῦ ἐν τῷ φλογὸς ὄντες τῶν
ὑποζυγίων τὴν τῆς ἀφθαρσίας πέδρας ἀνῆκαν.
ἢ τὰ θηρία ἀνοίγουσι καταβιβάζοντα· ἐκπίπτουσα
τὰ ἀηδῆ ζῶα τῆς κατ' αὐτῶν ὀξύτητος· καὶ ἀνάξιον
τοῦ ἄρχοντος αὐτοῦ ἀποδύνοντος·

αὐτὸς καὶ μὴν τὴν μετάνοιαν ἀπὸ ζωῆς μόνης ἀνθρ-

ἀπόστολε τῷ ἀμφιβρόχῳ.

Ὁ τῶν ψυχῶν συμπαθέστατος καὶ ἀγαθὸς ποιμὴν καὶ ἀρχιποίμην. τὸν μὲν πατριάρχην τὸν πρωτόκλητον καὶ ἀδελφὸν τοῦ θεολόγου ἐν ἀποστόλοις ἀνεῖλε. τῶν δὲ λοιπῶν οὐδένα ἀπέκτεινεν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐν τῇ θαλάσσῃ τὸν ἀδελφὸν ἀνεκαλέσατο. τοῖς δὲ ἐν τῇ γῇ τὸν πατέρα ἐπέστρεψεν. ἐπὶ δὲ τῷ ἀνόσῳ τῶν μνηστευομένων ἀνδρὶ παρθένων. οὗτος ὁ τῆς ἐν τῷ ποιμαίνειν αὐτῆς. ἀποστασίας καὶ ἀμφωνίας αἴτιος ὅτι γε μὴ βόσκων ἐν τῷ τόπῳ καὶ ὁ ἄνοσος ὅτι ἐπλάνησε τῶν γυναικῶν τὸν τοῦ ποιμένος αὐτοῦ, παρθένος ἐστὶ μνηστευομένη ἀνδρί. ὃν καὶ μνηστευομένη μὲν ὡς οὐκ ἔβλαψεν ψυχῆς. καὶ παστὴ γουμένη. μὴ πως δὲ σωφθῇ τοῦ πλάνης τὸν χῶρον. διὰ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος. ἀρπάζων νοσφίζεται τὸν λόγον ὁ λύκος τῆς παστηχίας. ἵνα τοίνυν μὴ διαφθείρωνται τούτων οἱ ἁμιλλαξίως ἁρπασθέντες. τῶν μαθητῶν καὶ αὐτὸς ἀπολιποῦ ἐνεκεν ἀπέστη. καὶ νῦν ὡς σώζεται τῇ πολλαπλασίονι τῶν ὡς ἔρηται μισθαποδοσίᾳ. ὁμοίως τὸν μνηστευθέντα τῶν γυναικῶν καὶ τὸν ἐποχέτην τοῦ μαστάβρα χῦ νύμφιον τοῦ ποιμένος αὐτοῦ. καὶ παστὴν τοῦ λύκου τῆς ἀνοσίητος. ἵνα δὲ ὡς ἐν τῷ τοῦ ἑβραίου τοῦ ἀλλοφύλου ἀνῃρέθη. ἐν τῷ πολλοὶ οἱ ἐξ ἀλλοφύλων ὡς ἄμωμοι. καὶ οἱ λοιποὶ μὴ βοῶσι παστάδος ἁμιλλαξίως ἐπανελθεῖν ἐν τῷ πόλῳ οὗ ἡ ἄνοσος τῶν ὧν τῶν μνηστευομένων ἐδρᾶ. ἡ βιασθέντες ποιμὴν ποιμενάρχῃ. ἀποστάτῃ

τὸν κοιμηθέντων μετὰ τῆς μόνου. τῆς ὀνειδισμοῦ καὶ ἁμαρτήματα θανάτου. ὅλις ἐν τῷ λόγῳ σὺν τῇ βδύνασθαι ἐμμνησομένη. καὶ ὄρθρου ἡμέρας ἐν τῷ λόγῳ. λόγος γὰρ ἡμέρα ἐστὶν ἡμῶν παμ-
ναστῶν. καὶ ἡ φανὶς ἐστὶν ὁδὸς καλῶν ἐν
τῷ θανάτῳ πάθος. βίαιον καὶ ἀνεπιτήρητον. ὁδὸς
ὡς ἀβούλητον ἀναστάγνωσον ἐὰν δέ φῇ ὁ ἐρῆς
τῶν δαπάνων καὶ βιασάμενος αὐτῷ κοιμηθῆς
μετ' αὐτῆς καὶ ὀργεῖ. ὅλως ἐστὶ περὶ τῆς νεανίδος
Ν. ὁ δραχμὰ ἀργυρίου. καὶ αὐτοῦ ἔσαγμοῦ.
πάθους ἐστὶν ἐν τῷ θαλάσσῃ, τῶν μὴ πω καταγγῆναι
χῶ ὁ λαὸς ἐν ἀσωμαφῆ λιπὸς ἀστοῦ ἐλεῖ παν ἐλεῖ
μόνουσαν. ἅλις ἐστὶν ἀπατεώνων ἐν ᾧ ἡ ἡμέτοι αὐτῆς
ὁ ὁμιλίας ἀαβῶν δογμάτων. ὅπου ὁ ὄνος ὁρῶσιν
οἱ αἱρετικοὶ. ὑμῶν ἀσπάζεσθαι καὶ ἰουδαίους ἐν
θαλάττῃ τες. καὶ ὀξαβφὰς ἀπὸ τῆς ἐξ ὕδρας ἀαβ-
βφὰν μεταφόροντες. ὁ καζημίου ὁ δοῦλος
ὀρῆ ὁ τὸ ἐγκράτημα. ἀπολιόθη γὰρ ὁ πρὶ ἐν
τῶν δογμάτων θεῶν, ὁ λόγος τοῦ ὠλημμηκότος αὐτοῦ
ὁ λύσαγμοῦ. ὡς ἡ ὁ ἀσωμαφθοδαλεῖ. καὶ ἀ
ναξίαν τοῦ κὰ νύμφίου. ἐαυτῶν καταστόδοδ:
ωὴ ἅλις προσκλόσιται πρὸ πλῆνος βιαθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ. ἀπὸ θανάσιμα μετὰ τοῦ πλήνους. αἱρ-
εσιμαὶ γὰρ ὁμιλίαι καὶ μίξεις αἱ πρὸς τὰ δόγματα
τῶν ἁλογίαν καὶ πλανωμένων ὑμᾶς τούτων αἱρε
λικῶν. θάνατον ψυχῆς ἐπάγουσι. τῶν μετὰ δι-

σὺν τῆς χύμως, καὶ σὺν μεταλαμβάνουσι τὴν
λευκὴν τὴν πρὸς τὸν ὁμοίαν. ὁ δὲ μαχαιρίαν ψυ-
χῆς: Ὅταν μάχωνται δύο ἄνδρες καὶ παρα-
ξυνθῶσιν ἀπὸ καρδίας ἔχουσαν καὶ ὀξεῖαν τὸ πα-
θος αὐτῆς μὴ ὀξυνόμενον, ζημιῶσθαι ὃ
παραξας καθόλου ἀνάπαιν βάλλη, ὁ ἀνὴρ τῆς γυ-
ναικός· ἐὰν δὲ ὀξυνόμενον ὅλον τὸ πάθος
ἀντὶ ψυχῆς· καθὼς ἀνεκαινώθημεν οὖ· ὅτε χρὴ
σιεῖν τοὺς θεοὺς ἐνομαίνεται χαρακτῆρας
καὶ τὸν τοῦ χύματος μόρφωσιν εἰς τὴν ψυ-
χάς· ἐὰν οὖν λύσεν ὁ ἀντίθετον λογομαχοῦν
περὶ δόγματα, ὅταν ἀλλοιωθῇ ψυχῇ ἀνθρω-
πίνη, ἐμπίπτουσα ἀντὶ τὸν θεὸν χρῆσιν· καὶ ἁρ-
βάλλη ταῦτα· ἡμῶν ἀστοχῆσαι ὧν εἶπεν καὶ ἀκαμῆς·
ἀπόλωλεν ὁ τοῦ σκανδάλου παράλιος ὢν εἰς τὴν
βάλλην ὀνύμφιος τῆς τοιαύτης ψυχῆς χ· ἀπολω-
λέφ μετὰ ἀξιώματος· τουτέστιν, μετὰ καὶ τῆς
ὁμολογουμένης· ὅτι μὴ καὶ τῶν ἐναντίων ἁπαν-
ταχόθεν· ἡδέως ἂν σύνοιδα τῶν θεῶν εἶναι ὅ
σου θεὸς χαρακτῆρα καὶ μόρφωσιν· τὸ γὰρ ὅλον
τὸ ὀξυνόμενον λοιπὸν ὡς ἡδέως ἂν ψυχῶν
φονεύσας, τῶν ἑαυτοῦ ζημιῶσθαι ψυχῶν ἁ-
παντούμενος τῶν ἐναντίων ὅλων·

ἀνὴρ λίθος λίθοβολησθῆναι· καὶ ὁ βρωθῆναι τὰ
ῥήματα αὐτοῦ· ὁ δὲ μισθὸς τοῦ παίζου ἀθῳωθῆναι·

ἐὰν ὑποζύσιος τινὸς θύμωθῆς καὶ ὑβρίσῃ
ἢ ὕδρως αἰρετικὸς ἀνέλῃ ψυχήν· ἅγιος αὐτῇ ψυχῇ
μὴ θανατούσθω μός· αὐτὸς μὲν τῶν ἀκάθαρτων ὑπο
στήσεται κολάσεων· σὺν δὲ πράξεων καὶ λόγων αὐτῆς
μὴ συναπολήψεται· ὁ δὲ τούτου κατέχουσα ἀξίων·
αἰνόθεως· ὡς ἀγνοῶν τὸν προνρίαν καὶ κακῶς
αὐτοῦ· ἐὰν δὲ φῶς ἁμαρτύρωται τῷ κυρίῳ ἀνῷ·
καὶ μὴ κάφανίσῃ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς προσαπο θανεῖ·
φονεὺς γὰρ καὶ ἀνιχνεύμενος· κοινωνὸς γίνεται τοῦ φονεύ·
ἐὰν δὲ λύκος ἁφίσῃ ἐπὶ βλαβῇ αὐτῷ, σὺν λύκος
ψυχῆς αὐτοῦ· ὅσα ἂν ἐπὶ βλάψωσιν αὐτά· τοιοῦτος
ἐὰν ὁ ξομολογησάμενος, ἐπὶ τοῖς ὑποπτώσε·
σιν ὅσα ἂν μὴ καθαρθῇ ἐὰν δὲ φῶς ἡ ὀνὴ θύσῃ
ἡ ἀλώπηξ ὁ ταῦρος καὶ ἀνέλῃ· μὴ ὀφείλεται παλαιόν·
λωθεὶς καὶ ῥαπισθείς· ἐὰν δὲ τὰ ἱμάτια
σου, ἀμνοῦ ἢ ὄρνιθος ἢ σῦκα μαθοῦ φῶς κυρίῳ
αὐτῶν καὶ ὁ ταῦρος λίθοβοληθήσεται· ἐπὶ γὰρ φό·
νοι φέροι οἱ ἀναιρούμενοι ἄνθρωποι καὶ τῶν ἀπηνῶν
νόντες, τοῖς παλαιοῖς θρόνοις ἐσαρκικοῖς· οὐ δὲ μὴ χω·
ρῶν εἰς φρόνησιν ὁ δὲ ἀθανέστερος γίνεται καὶ
θρασὺ τοῖς νεωτέροις ἐσαρκικοῖς· οὐ δὲ ἀθῆς ὁ μὴ χώρῃ·
θρος ὁ δυλωμένοις ταῖς ἁμαρτίαις οὐ νόμοις·
ὁ μὴ χώρῃθρος ὁ δὲ ἀθανέστερος· διὰ δὲ τῆς ἀπο·
λαύσεως τοῦ ἁγ, τῶν ἁπλατέστερα ζημία ἀνήνεγκε· θηρὸς
γὰρ εἰς ζημίαν, ἁμαρτωλοῦ καὶ δικαίου θανάτος·

ἀνὴρ ὃς ταῦρον κρατίσῃ τοῦ ταύρου τοῦ πληστοῦ κ΄, καὶ τελεσθῇ ἀπὸ δ΄ ταῖς τοῦ ταύρου τοῦ ζωντα. καὶ μελοῦνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ. καὶ τοῦ ταύρου τοῦ τεθνεῶτος μελοῦνται. χ΄

ἐὰν παροικοῦντος τινὸς. ζημιάσῃ τις πρός τινα. ὁμοίως ζημιωθήσεται, σὺν μεταχείρῳ τοῦ παραμένοντος πόρους. τῷ ζημιοῦντι. ὅλων δὲ πάντων ζώντων ἐλεῖ ταῦρον. ὁ δὲ βουλόμενος ζημιῶσαι. πάλιν σὺν μεταχείρῳ τῆς ζημίας, τῷ ζημιωθέντι. ὀμόσας δὲ τοῦτο καὶ πίστωσιν δώσει. ἐὰν δὲ ψευδομαρτυρηθῇ περὶ τοῦ ταύρου καὶ μὴ ἀφανὲς ᾖ, καὶ ἀνέλῃ τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον, ἀποτεισάτω ἀντὶ τοῦ ταύρου. ὁλόκληρα τελοῦντα ἀποτεισάτω. ὁλόκληρα γὰρ καὶ μὴ ἀσφαλίσασθαι μόνος. δοκεῖ σύμμαρτυρίαν ποιεῖσθαι τὴν ἀναίρεσιν τοῦ ἀληθοῦς. διὸ καὶ ἅπαντα ταῦτα. δίκαιον ὑπομένειν τὴν ἀναίρεσιν. ἀλλὰ δεδέμενος ζημιοῦσθαι καὶ ἀψυχήσει. τοῦτο γὰρ δίκαιον εἶναι. τὸ, ὁλόκληρα τελοῦντας ἀποτίνειν.

ἐὰν ἄνθρωπος κλέψῃ ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ δουλώσηται, ἀποδόσθαι. ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος.

ὁ ἁπάντης ὑφελῶν τοῦ ὀρτάφρου ὑελόμενος καὶ μὴ βρόμου βίου ὑελοῦ καιῆς. καὶ μὴ καθυνάσῃ καὶ ἀποδόμενος ἐς δοῦ ἀλφῶν δεκὰ ἢ σωμαλικῶν πάντων. ἀποθανεῖται θανάτου ψυχικὸ κ΄.

ἐὰν λῖς κλῖ μόχον ἢ πέρα τον καὶ φάξη
ἢ ἀποδῶ ται, τ μόχος ἀπο λῦ ἀν τ μόχ.

Καὶ ὁ μόχος καὶ τὸ πέρα τον καθαρὰ ὁμοίως ἐπ
ᾧ τῷ πεσοδρόμια καὶ ἀμφοτέρος τοῦ κα
θαρθέντων διὰ τῆς δεχῶ σις. καὶ τοῦ ἀμ βα
τοῦς μαλος. καὶ θῷ προσδρομῶν. ὀχλοῶντες
γὰρ καὶ οὗτοι ὡς διὰ πράξεως καὶ θεωρίας βασάζου
σας. καὶ μυρῖκης μὲν ἀνάξουσας, ὡς τὸ παχυδρ
δουλόξουρον φῶ. καὶ ἀλλεπῶ ούσας δὲ θεωρίαν ὑ
ψηλοδράν. καὶ ταῖς θάμναις ἀλλαῖς τῆς ἐκκλησίας
ἐνοικοῦσι μῦος ἀλλόμυμόχος, σύμβολον τῶν
ὑψηλοδράν. τὸ δὲ πρόβατον, τῶν ὑποβρυχιόντων.
μέζων μὲν γὰρ ὁ μόχος. μᾶλλον δὲ τὸ πέρατον. ἐὰν
λῖς τοι γαρόω αἱρεῖ σις, κλῖ λῖνα τοῦ τῶν λιμηδῶν.
καὶ ἀπαλαιῶν τῆς δοξίας: ἀποστῖ τῶν μαθη
τῶν ἀλαβῶν δοκιμάτων. ἢ ἀποδῶ ται παθητικῶ
δουλῶ σιν αὐτοῦ. ἀναλογοῦντῶ πεδ ἀρεῖ τοῦ κλα
ῶντος, ἀπολῖ ον δῖμκν. τοῦτο γὰρ ὀλιγοῦλ, ὁλάτ
μέζονος ζημίας καὶ μόνος. ἐὰν δὲ ἐν τῷ δορυ
μαλῖ φῖ λάξῃ τῆ ὀκλῖ πους πλησὶς ἀποθανῖ κ
γλωσῖ σῃ ὁ δῆ φόνος. τὸν γὰρ οὐρῖ ον ὁμοῦ δορύ
φουτα τῶν ἐκκλησίαν ἵνα κλέπτῃ ψυχῶ, ὀλιγοῦς ἀ
νῆκεν. γ κινέχεται φόνῳ. ὅσον ἐπὶ τῷ πλῖ
κῶ νόμῳ ὡς φανερῶ θρου καὶ ἀναμφιλόγως λησόν
τα. ἐὰν δὲ ἀναγκαί χῃ φῖ ἐπαῦτὸν ὁπλίος. ἐν οἷς
ἔσαν ὅ ἀνῆκεν. γ μαρτύρῳ τὸν ὡς ἔρηται κλέπτουτα

ἀναπλήσθητῆς μετανοίας καὶ ἀφέσεως. ἔνοχος
ἔσται ὁ ἀνελὼν ὡς ὁ ἀφὼν καὶ ὁμοίως. ἀνηρημένη
ἐὰν δὲ μὴ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ. πρᾶξιν ἐὰν τὴν τοῦ κλέ-
μματος. τὸν γὰρ μὴ ἔχοντα λύτρωσιν ἀποφυλακθῆναι
τὰ ἐγκλήματα κλύπτω. λύτρωσιν δὲ πολλοὶ μετανοίαι
καὶ ἀντίψυξις ὡς ἐν νόμῳ. ἄτιμον εἶναι τὸν λόγον. ὁ
γὰρ τῷ πραοπόμπῳ ἄτιμος. ἐὰν δὲ καὶ ἀλλοφθεῖ
φυτοῦ καὶ οὐρεφῆ ἐν τῇ χρείᾳ αὐτοῦ τὸ κλέμμα. ὁ πλὴν
ἀπολῶ. μήπω γὰρ ἀποκομίσας ἐς ὄλυμπον. ὁ
λίγων ὑποστήσεται ζημίαν. ἀναλήψεται γὰρ πάλιν
τὸ οἰκεῖον ὅλυς πόλης. καὶ πρὸς ἅπαντα τοῦ κλέ-
πτοντος λόγους τῆς κλοπῆς :~

κέλευσον ὅλαμπον ἀγωνόμους μὴ ὀξέως ἐς πόλεμον
μήτε τοὺς οἰκοδομήσαντας οἰκίαν καινὴν καὶ μὴ ἐγκαι-
νίσαντας αὐτήν. μήτε τοὺς φυτεύσαντας ἀμπελῶνα :
ἐμὴ ὀφρανθέντας ἀπ' αὐτοῦ. μήτε τοὺς μνησο-
θέντος γῆν ἄρουραν καὶ μὴ λαβόντας αὐτῆς. μήτε τοὺς
νεωστὶ γήμαντας καρπόν. τύπος δὲ τοῦ μὴ καινοικίαν ἀνὴρ
παροικίαν τοὺ παρόντα βίου ἢ τοῦ μέλλοντος. τὴν καινὴν
οἰκίαν οἰκοδομήσαντα. τοῦ δὲ φίλου δὲ τὸν
ἀμπελῶνα φυτεύσας. τοῦ φίλου δὲ, ὃς τὴν
γῆν ἄρουραν μνησθεὶς ἢ μὴ ἐδράσας. ὁ πεῶτος
μὲν τοῦ φίλου δόξου. ὁ δεύτερος δὲ τοῦ φίλου
ὁρίζει δὲ τοῦ φίλου δόξου. πλὰ τῶν ῥίζων δὲ τοῦ
τὰ ῥίζα γὰρ καὶ ὅλη τῆς κακίας ἐνυφάνετο. ὁμοῦ
πλὲς τοῖς ῥίζοι τοῦ τοῖς φύλλοις μὴ ῥίζεται. πλὴν γὰρ

ὧν οἱ τούτοις σύνοχοι· καὶ οὐ μόνον ἀσύμφορον τὸν πόλεμον· ἀλλὰ καὶ χίοις ἀηδῆ οἰκεῖον τὰν· ὥστε καὶ φυγῆς ἐστὶ στερῆσαι αὐτοὺς ἢ τῶν ἀρημένων πάντων χάριν καὶ φθορᾶς ἢ ἐμπρησμὸν οἰκιῶν καὶ· ὃ καὶ ὁμολογοῦσι πάντες ἐστὶ τιμωρεῖσθαι τοῖς κωλύουσιν αὐτοὺς ἀναβαίνειν ὅρος ὃ λύμα εἶναι· τὸ πολεμεῖν καὶ τὸ σώζεσθαι πλουτεῖν μὲν τῶν καθ' ὧν· εἰ δὲ μὴ μόνον ὅπλων ἀλλὰ καὶ ἀπροσδεῶς αὐτοῖς μὴ ἔχειν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ τῶν ἡμῶν κυρίου χριστοῦ·

Ἀνάλυσις λάβημεν καὶ προσφατον, οὐκ ἐκ τοῦ πολέμου· ἐνίοις οὐ λύπη μᾶλλον ἢ χαρὰ τῶν ἀγαθῶν αὐτοὺς ὠφελεῖν· ὅ χρὴ δὲ τοὺς ἔχοντας οὐσίαν τοῦτο λαβόντα τὸν ἀρετῆς πόνους καὶ σωφροσύνης ὁδοὺς μάχῃ σὺν καὶ ἀδεσμεύτῳ τῇ τῆς φιλοσοφίας· αὐτῆς· τοῦτο γὰρ ἢ ἐνίοις σῶσαι ὑπερῆλθον σωφροσύνῃ· τοιοῦτόν τι καὶ πρᾶγμα καὶ οἱ ἀπόστολοι· τοῖς ὀκνοῦσιν ἄρτι πρὸς τὸν ἀγαθὸν ἐλθοῦσιν· ἐστὶ δὲ ἐλλοῦντες· ὁσάκις γὰρ ἂν τῷ ἀγαθῷ τινι καὶ ἡμῖν· μισεῖν τὸν ἐστὶ δὲ ἀδικεῖσθαι ὑμῖν βάρος τὸν ἀπέχεσθαι ὑμᾶς πορνείας· καὶ πνικτοῦ καὶ αἵματος καὶ εἰδωλοθύτου·

Ἀνάλυσις ἀνοίξηλάκουκαὶ μὴ καλύψῃ αὐτὸν τῷ μὴ καὶ μὴ ἐκ μόχθος ἢ πόνος, ὁ κύριος τοῦ λαικοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγίου σου τῶν ἁγίων αὐτοῦ·

Ὁμβροθύνων τοῖς ἐν ἐξ ἀλλοδοξίαν· ἢ τοῖς

περὶ τῆς θείας ἀναβάσεως. καὶ ἐξορίσωμεν ὅτι
τὴν ἐνανθρώπησιν λέγει. ἀσφαλίζεσθω πως ἡ
βρῶσις ὁ λεπτὸς τόπος οὗτος βάθος γὰρ ἔχει. καὶ οἰκεῖα ἀ-
λοῦ πρόφασις. χρὴ γὰρ φρουρίζειν καὶ σῶμα ὕδα-
ρος ἐν τῷ χανούτῳ ἐξορυχθὲν πολὺ ἀπὸ λάμψ
τοῦ μόχλου ὀκταδάκτυλος ὑπεμφαίνεται. διὰ
δὲ τοῦ ὄνου τὸ ἀναβατόν, ἢ ὅτι τὸ σιναγωγίας.
ὁ φλιὸς δὲ τὰ γὰρ ὑπὲρ σῶκῳ αὐλῶνι. καὶ αὐτῶν
λογίαθήσεται τοῦ πεπονθότος ὁ θάνατος. τοῦτο
γὰρ δίδωσιν ὁδαθαι, τὸ, καὶ τότε τὰ λοιπὰ αὐτῶν.
ἀνέξελθοῦ πῦρ οὗρηα καὶ θασκαὶ πεφοσμπῆ ἄ-
λωνας ἢ ἀσταλχύας, ἀπὸ τοῦ ὃς τὸ πῦρ ἐκκαύσας:
Ὁ τὸ πῦρ τοῦ λόγου ἐπαφῆς τοῖς ἀκανθώδεσι δόγμα
σι τῶν αἱρετικῶν. φρουρίσατω, μὴ πρὸς παρα
βλάψη καὶ ἄλωνα τῆς ἐκκλησίας. ἢ σταλχύας δὲ
λαβὼν δογμάτων βέφουσας ψυχὰς, ἢ πωδίον
τῆς θείας γραφῆς. λοιποῖς ὀδόντουσιν ὀρθῶς. Ε
μισθὸν ἔχουσαχὴ καὶ ἄνασταις. πάντα γὰρ φῆσι νῶ-
πλα τοῖς σωϊοῦσιν. καὶ ὀρθὰ τοῖς ὀρθόδοξοις σωϊγνῶ-
σιν. ὀχρὴ δὲ τοῖς βλαβεροῖς, σωθῆναι δὲ
χρῆσθαι. ὀδὲ τοῖς ἀγρίοις σωσαπαναδῆναι δὲ
ἤμβολ:
Κ ρίας θηρίαλχωδεν γὰρ ὄναται, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν ὕ-
δατι πορρίπτειν αὐτό:
Β ρῶμα τῶν νόμων διὰ τοῦ ὀχθὴν ἀγρίοις σῶμα σῖναι
ρετικῶν. ἀπαγορεύει φανῆναι ἀπορρίπτειν

ιδ. Ὡς ἀνατρέπει ὑλακτικὰς καὶ ἀναφορ-
τωτικὰς γυναῖκας ἀμελητέας.

α΄ Τίς ἀφῆ τὸν πίνος αὐτοῦ καὶ καταβροσιτῷ
ἀέρι ὕδρου, ἀπολίσθησιν τοῦ ἀέρος αὐτοῦ, καὶ
τὸ ἴχνημα αὐτοῦ. ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀέρα καταβρο-
σιτῷ, τὰ βλίσατα τοῦ ἀέρος αὐτοῦ. καὶ τὰ κάλλη
τοῦ ἀμπέλωνος αὐτοῦ ἀπολοῦται.

β΄ Τίς οὐγχωρήσει τὸ μαθητὴ αὐτοῦ λύμας ἀσε-
λείου εἰκλησίας χυ. ἡμᾶς εἰκῆ ὀχλεῖν ἐπιτηδεύειν.
ἀναλογοῦσι δὲ τοὺς καλοὺς ὑποσήσεται ξημίαν, οἱο-
δήν, ἡνίκα βόλακρον οὐλωτὸν ἀπολῦ τὸν ἄσεγ
ψυχήν. αὐτὴ γὰρ τὰ βλίσατα καὶ τὰ κάλλη τοῦ
πάντος καὶ ὃ καταλυμαινόμενος ὑφέξει τὸν ὀκ.

γ΄ Ἀνθρώπου ἐστὶ τὸ ἁμπελῶνα τοῦ πλησίου σου, οὐ κόξῃς
ἐν τῇ χορτάσουσαλχίς. καὶ σφένδονον οὐκ ἐπιβα-
λεῖς. ἐὰν δὲ φορτίον ἐστὶ τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ φά-
σαφυλλον ὃ ἐὰν ψυχήσουσιν ἐκτὸς ἀθῶον ἐστὶ κάρ-
γος καὶ σφενδονιεῖς.

δ΄ Χρὴ γὰρ καταμεχρῆσθαι τῆς τῶν ἀδελφάλλων.
λιμᾶν δὲ αὐτῶν. τὸ φίλτατον. καὶ ὕδρον δὲ πα-
ραινεῖ ὁ νόμος. ἵνα μὴ μολύνωμεν καὶ ὠφελῶμεν ἀπὸ
τῆς ὁμιλίας τῶν ἐν τῇ εἰκλησίᾳ ὀδόντων.
ἀγὼ γὰρ αἰκλησίαν. λέγω τὴν καὶ ἀμπελῶνες. μὴ κ-
τοιβουλῆς τοῦ σῶ πάνου. μηδὲ τὸ φαινόμενον ὑπὸ
τὴν χρόαν καὶ τὸ ὡρίτου, ἐν ἀπογράφῳ θαυμβίβλῳ.
καὶ θὰ πορεύμβαλλον τας ἐς ἄγρος. ἴσως γὰρ σῶμ-

θήσονται ἐν αὐτῷ ἀσθενείαι φωναί· καθάπερ ἔνιοι
τῶν ἀχρήστων ῥαδίως μὲν οὖν οὐκ ἂν εἴποι τις
προσηκόντως ἐπιμελὲς ἀξιῶσαι· διὰ τὸ αὐτὸ
χρόνου τε καὶ πόνου· καὶ γὰρ ἴσως ἂν καὶ ἄλλο
πρόφασιν ἔστοῦτο δὲ φόρτικὸν εἴη ἂν σωματικὸν
οἷον ὀρνέων καὶ θηρίων ἐν οἷς ἔστιν εὑρεῖν
γλῶτταν μᾶλλον μετὰ τόνων· ἀπροσδεᾶ δὲ
μᾶλλον τὰ δὲ παντελῶς ἄλλοις αὐτῶν, πᾶσα μὲν γὰρ
τῶν μερῶν ἐστὶ τοῦ ζῴου καθ' ὁμοιότητα. νοσεῖ δὲ
αὐτῆς· ἡ ψυχὴ ἐν ἅπασιν. χρῆται δὲ τοῖς μὲν καθ' ὁρμὴν
μετὰ τῆς ἀρετῆς· ὡφελεῖσθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας.
καὶ ἀπολαύειν αὐτῶν· μὴ εἰ βουλόμενος τῇ ἀρετῇ
τοῦ καθ' ὁρμὴν τοῦτος μὴ δι' ἐπιχειρεῖν ἀνέξεται καὶ ἀπο-
ρεῖσθαι αὐτῶν· διαλίνος τέ που·

μὴ ἴδωμεν τοὺμόχθους ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πέρα τοῦ αὐτ
πλανωμένου ἐν τῇ ὁδῷ, παρίδης αὐτά, ἀλλ' ἀπο-
στρέψον αὐτὰ τὸν ἀδελφόν σου·

Καὶ μὴ παρίδῃς τοὺς ὑπερουσίους τοὺς καθ' ἁπλῆν
ἀδελφούς· πλανωμένους ἐν τῇ ὁδῷ τῆς στρο-
φῆς τὸν σταλμάτων· ἀλλ' ἀποστρέφειν αὐτοὺς
τῆς πλάνης· καὶ ἐπανάγειν τὸν ἀδελφὸν
καὶ τὸ ὑπόρρημα ἐκείνου ἀναπτεροῦν διὰ τῶν ἀσθ-
φίαν· ἐὰν δὲ φήσῃ σωματικὸν τὸν βοῦν τοῦ ἐχθρ
ου· μὴ ἴδωμεν ὑποζυγίῳ αὐτοῦ· πλανωμένοις ἐν τῇ
ὁδῷ· ἀποστρέψας ἀπόδοις αὐτῷ· ὁ αὐτὸς μὲν
γὰρ καὶ τὰ περὶ τὸν ὑπερουσίων λόγος· ἀλλα-

παλιν δὲ φησὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν. οὐ πρέπει τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς. ἀνδρείους φησὶ τοὺς ὑπὸ ζῆλον τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν πεπληγότας ὑπὸ τοῦ νόμου αὐτοῦ, ὃ παρακελεύεται αὐτοῖς ἀπαλάσσεσθαι ἀπ' αὐτοῦ. τὸ γὰρ ὄνομα βαρύμοιρος, ὃ ἄχθη τῶν πράξεων καὶ τῶν ἁμαρτιῶν. οὐδὲν γὰρ οὕτω καθαίρει ἁμαρτίας καὶ ψυχαγωγίας. ὡς τὸ ἀγαπᾶν τοὺς ἐχθρούς σου. καὶ τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ ὑποτιμήσας ἀξιοῖ. προσμάλλον αὐτὸν διὰ τοῦ ἐχθροῦ. τὸν τῆς αὐτῆς καὶ ἴσης συμπάθειαν φύσεως.

Οὐκ ἐρεῖ κακῶς κωφεύσῃ καὶ ἀπέναντι τοῦ φίλου, ὃ προσέθηκε σκάνδαλον.

ἀφαιρεῖ καὶ τὰ λαλοῦντα τοῦ ἀπρόσκοπος. καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀκούοντος. μηδὲ τῷ βουλόμενον ἀγνοοῦντι. διὰ μὲν γὰρ τῆς κωφότητος τὸ μὴ ἀκούειν, διὰ δὲ τῆς τυφλότητος. τὸ μὴ γινώσκειν ὑποδηλοῦται.

πέλαγος ὄνομος τοῖς μαθηταῖς οἱ τοὺς ἁμαρτήσαντας, μὴ τὸ βαθὺ τοῦτο καὶ ἀφανὲς ὑπολάβῃς τῶν πλημμελημάτων. ἀνὴρ πόλεμος ὁ τὰ αἵματα σῶν ἀνθρωπαρέσκειαν τὰ ἀχρεῖα τῆς ἀναστάσεως τοῦ χυθέντα. καὶ τῆς εἰκαίας αὐτοῦ ἀναστάσεως αὐτοῦ, τὸ ἐνορκοῦν ἔχον. πορανδρώσει δὲ προύβησαν. σωρηδὸν οὖν πᾶσι τοῖς ἡλοῦσι τῷ σώματι αὐτοῦ διὰ τοῦ ἁμαρτωλοῖς μόνοις. ἀλλὰ δωρεὰν σῶν καὶ τοῖς πεπληλημμελημένοις καὶ ἀλλαχοῦ. ἐπὶ γὰρ ἐνωπιον μὲν τὸν πάντων κυρίου σῶσαι τὸν περὶ τοῦ παλαιπόμβρ

περὶ ἀντιβλασφημίας.

ἀνέστη δὲ καταλυθῆναι. μεταλαβὼν τὸν ζ΄ λόγον τοῦ ἀβραάμ, καὶ πάντως ἡμετέρα ἀνωμαλία καὶ, ὡς ἀληθῶς μιαρὸν ὄντως καὶ οὐδὲν ὄντες τοῦτες ὀφλήσοντα. οὐ οὐχὶ πορβαίνου σιν. αἱμάσσιγες τ̃ ἁμαρτημάτων. ἀλλ' οὐ πορβήσουται φῆ, ἀχνυμένου δὲ ὁμασσιζόμενος. ἀχνύμενον γὰρ οὕτως καὶ ἀλίμος ὁμασσιζόμενος φῆσι. λέγων δὲ μεταλαβὼν χαρίεντης ἡρημένης ἀφέσεως. ἢ γὰρ ὡς μὴ πεισόμενος μασίζεται. ἢ ὡς μεταλαβὼν ἀφεῖναι ἁμαρτήσαντα.

ζ΄ καταστήσεις ἐπὶ αὐτῶν ἄρχοντα ἀνόμοιον

τοῦ ἀνοσίου ἀνδρός. τὸν ἀναλαβόντα ποσηλθεῖ. ὃν παρανόμως καθίσωσιν ἐπ' αὐτοῖς ἄρχοντα. οἱ πρὸ ἡγεμόνα χώρας ἀνοσιώτατος τῆς πονηρᾶς αὐτοῦ φονικῆς οἷον. ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου φησὶν ἐκλέξῃ αὐτῷ ἄρχοντα. ἕνα τῶν δικαίων ὀχῆς. ἀδελφὸν ἡμῶν καταλαβὼν ἀναιρῶν φονικῶς. καὶ ἄρχων ὢν ἐπὶ θυμῶν τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ.

Νόμιμον τῶν τοὺς ἀνοσίους φονεύσαντας. ἐστοὺς τὸ ὢν ὄρια θεῶν φυγαδευτηρίων ἀπάλαθαι καὶ φύλαττεσθαι. τοὺς ἀρχιερέως ὀκτὼ καταλυθέντας ἀποκτάσθαι.

ὅτι σὰν τοιοῦτοι φονεῖς, ἀπὸ τῆς ἐντὸς τῆς ἀναθεματισμῶν αὐτὰς ὀλέθρας ἁμαρτίας ἀνοσίως ὀλέ,

ὡς παρ' αὐτῆς ἐκβιασθέντας ἐστοῦτο. αὐτῆς
ἰλιάδος γῆς, ὅλως θέσαι. καὶ ἐς τοὺς ἀλλοτρίους ἀπαχθέ-
σαι καθάπερ ἐς φύλακας τὴν, ἀς φαλῶς κατέ-
χουσι. τοῦ δὲ μᾶλλον δὲ χωρίως ἰδίως ἀπο θα-
νόντος. ἀφέθη ἂς ἐκ τῆς καταδουλώσεως ἑρπετῆς. ~
Ταυθ' ὁρᾷ θητέ ἐς τὰ γλωττικῶς, ὁ δὲ ἑλλάδα οἰνυμῆν.
καὶ καταφύτευσον τὰ πᾶν ξύλον βρῶσιμον. περικα
θαρίσεται τὰ ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ ὅλη καρπὸς αὐτοῦ,
τρία δὲ ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερίκαθαρτος. οὐ βρωθήσε-
ται καὶ τὸ ἔτος τὸ τέταρτον, ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅ-
γιος αἰνέσεως τῷ κῷ. ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ ἔτει. φάγεσθε
τὸν καρπὸν αὐτοῦ. ~
παραλήψεσθε μὴν ὑμῶν καὶ σὺν γραφὴ καθάπερ ἐν οἷς
φυτοῖς πολυθρέπτοις καὶ ὡραίοις. βρύουσα τοῖς καλλι-
στοις καὶ πολυκάλοις νομοθετήμασι. καὶ λάθρᾳ ὅτε
περικαθαρίσει τὰ ἃ κάστου φύτου ἀκαθαρσίαν. τουτέστι
τὸ ἕκαστον νόμισμα ἀλλοτρίου καὶ ἀναθεν. ἀκα θαρ
σία γὰρ τοῦτο τοῖς τοιούτοις φυτικοῖς νόμοις. ὡς ἄχρη
στον τε καὶ βλαβερόν. πρὸς τοῦτο γὰρ ὁ λόγος. ῥί
ζωσιν εἰς τὰ καθ' ἑκάστου καρπὸς τῶν φυτῶν ἀπερί
καθαρτος, οἱ ῥιζοκαρποί. ὁ καταλαμβάνει, ὁ κατὰ
τὸν ἡσσῶντα τοῦ νοῦ. ὁ καταλοιδορίας καθ' ἑκάστου
καρπὸς τῶν νόμων. ἀσύμφανής. ἤτοι τὸ μικρὸν
μεμιγμένον ἀλλοτρίου καὶ τοιούτως νοούμενον. τῷ πάχει
ἴσορίας, καὶ τῷ σκιᾷ ἀκαλυπτόμενον τὸ ἀργὸν καὶ
ἀτελὲς, ὁ καρπὸς τῶν τοιούτων φυτῶν. καθ' ὃ δηλωθὲς

Ϭ

καρπ. ἅγιος γέγονε τῷ κῷ. λοιπόν ἀνα
φερόμενος ἐς τὸν χν, διὰ τῆς μαρτυ
ρίας τῶν προφητικῶν φω
νῶν. πέμπτονῆ
ἔτος ὁ πέμπτος
καιρός.
καθὸν
ὁ χς
ἐνεωθρώπη
σεν. ὡς ἀνωτερω
δεδήλωται. ἔκτοτε γὰρ
περιαιρεθέντος τοῦ καλύμμα
τος, μεταλαμβάνομεν οἱ
πιστοὶ χρησίμως τοῦ
καρποῦ τῆς μω
σαϊκῆς
νο
μοθεσίας :

ἐν τῇ ς΄ βιβλίῳ τοῦ ναυικ.

Γαβαὼν μὲν ἐστὶν οὔψηλότοπος. φάραγξ δέ, ἡ ζῶ
σα νάπη τὰ πρανῆ ἔχουσα ὕδωρ. καὶ ὄμιλος μέν, ὁ
φωλεύων τόπος, λόγος. καὶ χορηγοῦντα ἀπὸ τῶν θη-
ρευμάτων δῶρα. καὶ πάσης ἀγνοίας ἀπαλ-
λαγή. σελήνη δέ, ὁ φύσει κύκλος. ἢ γοῦν
φύσει καὶ παλαιοῖς. μερίσας φωλεύουσα καὶ πε-
θουσα τὰ σάρκα. ὑποταγὰ αὐτῇ ψυχῇ. φύλαξ
γὰρ συμβολονῆσελήνη. διὰ τὸ πρεπτόν. ὅτι ἐγὼ
δὲ ὑμᾶς βοῦς πολίτιδας παραλαμβάνω. πρόστοις ἀν
δράσι ἐχθροῖς, ἵνα σοὶ ὁ τοῦ ναυὴ γένηται. καὶ κα-
χὰ ταῦτα σῆναι αὐτῷ, τὸ μὴ ἥλιον ὡς φρῆται. καὶ τὰ
γαβαὼν τῶν ὀσφρώων καὶ ἀφάραντα. τουτέστι πε-
ραμνᾶναι αὐτῷ πρὸς καθαίρεσιν σὺν τῆς κακίας
ὀχυρωμάτων καὶ ἀναίρεσιν σὺν πολεμίων.

Ὡς πορεύεται τῶν τελωνῶν ὡς, ἵνα σοὶ ὁ τοῦ
ναυὴ τῶν ἡγεμονίαν παρέλαβεν. οὕτω μετὰ τὴν
τελευτὴν τοῦ νομοθέτου γράμματος. ἰησοῦ χριστοῦ. τῶν ἡγε-
μονιῶν τοῦ υἱοῦ λαοῦ παρέλαβε. καὶ ὡς πορεύ-
σῶν πρὸς τὰ μάχιμα. καὶ τοῦ στρατολόγου
σῶν σὺν τελωνῶν αὐτοῦ. πορεύεται μετὰ τοῦτου τῶν πρὸς
τὰ ἀναθήματα χύσιν. καὶ παρεκολάσεν αὐτοῦ πλα
τοῦ ἀναβαίνειν τὸ ῥεῦμα καὶ ἄχθεσθαι τοῦ παρόντος βίου

μὴ βραχέντα. τουτέστι μὴ ἐνεχεσθέντα τοῦ ἐτ.
τοῖς ὤμοις δὲ, ὧν ἀρετῶν ἐπικειμένων
φόρον τὰ τὴν κιβωτόν. λέγει
τὴν δεκτικὴν ὧν
θείων μυστηρίων
γνῶσιν
+
+

Τῆς πρώτης ὧν βασιλειῶν περὶ σαούλ, ἐν δαδ :-

Ὁ παλαιὸς νόμος κατὰ μόνον τὸ γράμμα λαμβανόμενος. σαοὺλ ἐστὶν ἐπίληπτος ἁτεμυρίαις δονούμενος ἐναντιώσεσι. καὶ μὶ δεμίαν ἔχων πρὸς ἑαυτὸν σύμφωνίαν. ἡνίκα δὲ ἐπιλχῆ αὐτῷ ἡ κιθάρα τοῦ δαδ. ἤγουν ἡ σοφία τοῦ ὑποκεκριμένου πνς. τουτέστιν ὁ πνικὸς νοῦς. οὐδὲ σωφόντ. ὑπὸ πονηροῦ πνς τῆς ἐναντιώσεως. ἀπραυνομένου :- καὶ δὲ σωφησὶ τὴν βασι ὧν πλήσου. ὧν ἀγαθῶν ὑπ' σέ :-

Καθάπερ γὰρ ὁ δαδ πλησίον ἦν τοῦ σαοὺλ, ὡς καὶ αὐτὸς εἰς βασιλχρισθείς. ὑπὸ τὸ καὶ τὸ πνα πλησίον ἦν τοῦ ἐν ἐτῷ νόμῳ γράμματος. ὡς ὑποκεκρυμμένον αὐτῷ. ὧν καὶ δὲ δοταιλοιπόν

τὸ κρᾶτος· σβεννύντος μὲν, τοῦ κατὰ τὸ γράμ-
μα λαμβανομένου νόμου· λαμπάντος δὲ τοῦτ'
ἔστι νοουμένου· ὃς καὶ ἀγαθός ἐστιν ὑπόμνη-
νον· ὅσα καὶ πομπαλλίου ἀσύναθη σύντα-
κτα· καὶ τῶν καταπωτῶν φεύγω, τὰ δὲ σωτὸν
ἀνέχεται :~

Ὁ σαούλ, ὅ φύσικός ἐστι νόμος· ὁ καὶ ἀρχὰ κύρι
ος ἀπὸ τῆς φυλῆς περὶ τοῦ κῶλαχεν· ἐπὶ παγί
βη τῶν ἐντολῶν διὰ παραπηῆς· φησὶ μὴ ὁ τοῦ
ἄγαθοῦ ἀμελήσῃς· τοῦτ' ἔστι τοῦ σώματος· καὶ //
πρὸς τὰ πάθη καταλῦσαι· ὅ ζωὴ δὲ ταῖς τῆς βασιλ
ίνα παραλάβῃ τὸν ἱππ· ὁ δὲ ἀγ· τοῦτ' ἔστιν ὁ νόμος
τοῦ πνς· ὁ γὰρ νῦν τῶν φρενῶν τῶν οἰκοδομοῦσαν πε-
ρίφανῶς, ἐξ ὧν· τοῦτ' ἔστι τῆς θεωρίας νοεῖν :·

Γ αμουὴλ, ὑπακοὴ θεοῦ ἑρμηνεύεται· ἕως οὗ
ἂν ὁ καθ' ὑπακοὴν λόγος ἐν ἡμῖν ἴδρασθῇ· καὶ
φησὶ ταῖς τοῦ ἄγαθ, ὅ σαοὺλ τοῦτ' ἔστι τοῦ χοϊκοῦ
φρονήματος· ἀπὸ ὧν ἀπορπίσω τοῦτον· ξηλῶ //
ὅ ἱερὸς λῦ· καὶ πλήξει παταιαχώνων τὸν φιλαμφ
ήμον ἀνόν, ὡς παραβάτων τῶν θείων νομίσματ·
πᾶν ὃ νοῦς ὑψηλοφρονήσας, τὸν κατὰ τὸν παθ
αὐτὸν χρίσαντα τῆς ὁδὸς καὶ ἱερ· διὰ τῆς πεθον
κούσης ἱερωσύνης ἐπορωτᾶν περὶ τῶν πολιτ ὧν
καὶ γ πολιτῶν πάσαιτο, τοῖς παθ ἧν πάντως ὀξα-
γνοίας· ἀλλ' ὅσα· ὁ δὲ ναβάλ ὁ τοῦ χωρί
ζοντος, ἐν ταῖς ἀνουσίοις περὶ σάσει πεθεχω-

ρᾶται τοῖς ὁλάμοσι τῶν ποιχίων θεοπόλων· πάντῃ δ'
ὅμοιός ἐστι θώρηξ· τῶν ὑποζυγίων τὸ πλεῖστον· πάντα
φιλοῦσι δὲ οὐλὴν παθεῖν μᾶλλον ἢ λαβεῖν τοῦ ἀ-
νυτὴν· καὶ ὀξὺ ἀναλίσκουσι πρὸς ὁδοιπορίαν μᾶλλον
φόμενος· καὶ τῶν ἱππικῶν ἐστὶ θεῖον· ὡς σὺν ἀφθόνῳ
τῷ ἀνυόμενος:—

Τῆς δὲ τοῦ τῶν βασιλέων παιδὸς καὶ ὡρμοδιοῦ.

Ἁρμὸν ὀπρανικὸν οὖν· ἁρμοδιὸν δὲ πᾶσιν· ὧν
ἀπαιτοῦσιν αἱ πρὸς τὸν ὄγκον ἕξιν· ὡς οὐσίας· ὃ
μὲν οὖν ἁρμὸν ἁρμοδιὸν· πρὸς ἡνυτομέ-
νην· νομίζουσι δὲ ἡσυχίαν παθεῖν σωίζειν
τῶν ὅπλων· ὧν ἀπαιρεῖσθαι αὐτῶν γυμνοὺς ὁπλωφόρους
δ· ἀπαιρεῖται νώμους πρᾶτον· ἀφ' ἑστιῶν ἄρκ-
νυν· καὶ τῶν ἱκτίνων· καὶ τῶν ἰουδαίων· τουτέστιν
τῶν μὴ ὀξὺ θεραπείαν καὶ τῶν ἡσυχιῶν τῶν θεω-
ρίαν· καὶ τῶν ἀπὸ τοῖς πολεμικοῖς πολλοῖς ὀλιγε-
στίους ἐξομολόγησιν· φεύγει πρὸς τῶν ἁλκάν· ἢ
μὴ τοιοῦτος ἐστὶ πρὸς τὸ πάθος γὰρ ἀλγεῖ· μὴ τοιοῦτος
διαμάχιμος· καὶ πρὸς τοῖς ἡσυχίοις ἀπὸ τοῦ χω-
ρεῖς μὴ τοιοῦτος· καὶ πρὸς τοὺς ἀδοξοδόξους
κλίσιν καὶ πρὸς τῶν πλῆθος τῶν ἀμβλημάτων
φαύλως ἔχειν· καὶ οὕτως ἐνοσωκῆς θηρίου τῆς ἀκολου-
μψος ἀσθενείας· καὶ τῶν τὰ πνευματώδη δὲ βο-
ηθᾶν ἐπισπάσθαι· ἁρμοδιὸν τύραννον· οἱ

Z. Reg. cap. 16. et 17. et 18.

ποίν· καὶ πάλιν ἡ πανόρχεται πρὸς τὸν ἰουδαίαν·
καὶ τὸν ἰλλυρικὸν· καὶ τὸν ἀσιανὸν λέγουσι, πρὸς
τὸν ὁμολογητικὸν ὀρθρίσιαν· καὶ τὸν φρυγικὸν
καὶ ἀπαθῆ τῶν ὄντων θεωρίαν· καὶ τὸν ὑψηλὸν
θεολογίαν. βεατελιανοὶ εἰσὶ· τὰς οἰκουμενίας ἐ
πισκόπους· οἳ τὸν κόσμον δέφων· ἤτοι τὸν
φανερώτατον ἀρειανὸν ἡγοῦνται· καὶ ἐν ταύτῃ μάλα
φρονοῦσι· διὰ ταύτης ἀλλοιοῦνται φυσιώσεις ἐμπρο-
σθίους αὐτῶν καὶ τὸν ἐν ταύτης ἀπώλειαν· καὶ ἡγε-
μονεύσαι ἀν ἀμώσουν αὐτοῦ καὶ τῆς· διὰ γὰρ ἐχθρὸν
οὐν ἀληθινὸν· καθάπερ δαιμόνιοι ἀνέχουσιν αὐτὸν
καὶ ἀποστόσεις οἰκείας· οὕτω μὴν ἀρειανὸν ἀληθινὸν·
καθάπερ γὰρ καθέλκουσιν αὐτὸν καὶ ἀποστόσεις
φυσιώσεως· ἵνα δώσουσι διὰ τρίοδον βέλτιον κυρίως
τῆς ἀναχωρήσεως ἀνωφελοῦς διὰ τὸν οἶνον· πρα-
ξεις καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς αἰωνίου καλάσεως· θυμοκα-
κὸν δὲ πρὸς αὐτοὺς διάκονος· ὁ δὲ τὸ φιλόρμωσο-
μος ἀδελφὸς ὁ δὲ φιλάξων· τοιοῦτος δὲ ὁ
καλβολος οὐ φόρων ἀρειανὸν ἢ πανδέπαγχος:·

Καὶ ἐγὼ κελεύω ὑμᾶς ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἵνα ὦ ἐγὼ
ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιάσω ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐξήνεγκα σου τὸ πρό-
σωπόν μου· καὶ ἔσται ἐν σοὶ σου καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς
αὐτοῖς, ἵνα δόξῃ πορεύου ἐν ἀνδρὶ τῶν ἀποστόλων
γαβλωνίτας·

Ἀσὶ μὲν ὁ καλὸς πανόμος· ὁ βασιλεὺς ἐν τοῦ
κῶς θεῷ λαρόντων χειρίσιανων· σασὺ δὲ ὁ καλὸς

π. καιρίως

τὸ γράμμα νόμος. ὁ βασιλεὺς τῶν σωμαλικῶς ζῶν
λαβρούτων. Ἰουδαίων. ἐπὶ καιρὸν τῆς ὁρμωμένης.
ἐξουσίνωσε καὶ ἵνα μὴ ὁρᾶσθαι. Ἰουδαϊκὸς δὲ, ὁ δὲ
πνευματικὸς νόμος. τὸ μὲν παρὰ Ἰουδαίοις νομιζόμενος.
τὸ δὲ παρὰ χριστιανοῖς. ὡς πορνείαν οὐ μοιχεύσεις.
ὀφθαλμὸς ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Ἰουδαϊκὸς δὲ ὁ
μωσαϊκὸς νόμος. καθ' ὃ γράμμα λαμβανόμενος
πρόσκαιρος ἀφίεται. καὶ μὴ τῆς αὐτῆς ὁμοῦ Ἰουδα-
ϊκοῦ. ἀφορᾶται δὲ τοῦτος ἄδης. καθ' ὃ βρουλόγου
ὁ σαδουκαῖος ὁμολογεῖται. ἀναστάσεως νεκρῶν
νόμων, ἐν τοῖς ἀθανασίαν ψυχῶν λαβοῦσι. οἰκεῖαι
φυσικὴν θεωρίαν. ὑπὸ λόγοις βρουλόγοι. γὰρ ἀσωμάτων
γάρ. ὀρφανοὶ ἡμετέρων ὁρμωμένων. οὐδὲ μόσω
σιν ὁ τοῦ ναοῦ. ἀποστάσιον τοῖς πολεμοῦσιν
αὐτοῖς. ε βασιλεὺς. καὶ καθίσησον αὐτὸν
τῇ σκηνῇ. ξυλοφόροις καὶ ὑδροφόροις τοῦ
τῶν τοῦ ἰῦ χῦ. οὐ δὲ στέφανοι τοῖς καθαίρουσιν
ταῦτα ἀναθήσειν πολεμοῦντας. τοῖς καθαίρων
φυσικὴν θεωρίαν ὑπὸ λόγοις. ἀμπε-
λίτης μόνοις καὶ δρόμοις, καὶ τῶν ἱερέων
τοῦτοις δὲ τοῖς νοητοῖς ἀσωμάτων καθαίρεσιν
τῇ σκηνῇ τῶν φανερῶν. ξυλοφόροις μὲν,
ὡς χορηγοῦντας ὕλην ὀξαποκαίνων τοῦ φοβεῖσθαι
γνώσεως. ὑδροφόροις δὲ, ὡς κομίζοντας ὑ-
ψηλὰ τῶν παθῶν. ἡγοῦνται τῇ φυσικὴν θεωρίαν
μισθὸς ὄντα τὸ τῶν καλῶν, τῶν μὴ ἀπαλλ-

προσλέγων ὅτι ἐὰν ἓν τούτων τῶν ἀναιρεθῇ ἐξ
πολλῶν τῶν θεωμένων ἁγίας σαλπίγγος ἁμάρτημα
ἐστι νόμος. ὅτι ὡς καὶ μόνων τῶν ἀγαθῶν σὺν ζῶν σὺν
βασιλέων. καὶ ὥστε μόνου τοῦ γράμματος ἀν
τεχόμενος. ἀθετεῖ τὸ ὑπερῴπτόμενον τοῦ γράμ-
ματι τοῦτο. τὸ πῶς οὖν λέγει ταῦτα τῶν ἀγγέλων
κωμῳδίαν, τῶν κληρονόμων τῶν θεῶν ὑπακούειν.
ἰῶν. καὶ πῦρ ταπεινῶν. ξύλοφορίαν καὶ ὕδροφο-
ρίαν. τοῦτ' ἔστι τὴν περὶ τοῦ σίτου στρου. καὶ τοῦ ζωοποι-
γ βαπτίσματος γνῶσιν, βασάζειν καὶ σκάμμων
πραγματικὸς. ὡς ξύλα τῶν ἐκκρωσῶν τῶν ἐν τῇ γῇ
μελῶν παραφόρειν. σκάλλειν τῆς θεωρητικῆς, ὡς ὕ-
δωρ τῶν ἐπιῤῥοῶν τῆς γνώσεως. ὠργιάθημεν ὦ θεὸς
σκάλλων τῶν γαβαωνῖ τῶν ἀναιρεῖν. ὠστή-
γαλε δὲ τὸν λιμόν. γ' κάντας ἡμέρας τοῦ ἀνθρώ-
πος ἀπὸ τοῦς σαούλ. ἀπὸ πάντας τοῦ θεοῦ. ὅτι μὴ
πέφυκε. ζῶν ὁς τοῦ νομικοῦ γράμματος. καὶ βα-
σιλεῖ τοῖς τῶν σωματικῶν καὶ πολλῶν τῶν σκάνδι
Ἰουδαίων. γνωσθῶσι τὸν λιμὸν τῆς πνευματικῆς γνώσεως
ἀπὸ πάντων ὁς ἐκείνου τῶν πρὸ αἰτοῦ χρόνου γ'
ὀρισθέντος τῶν σωματικῶν καὶ παρόντα τοῦ νόμου μᾶλλον
ἐν τάσι ἡμέραις θεοῦ γνώσθαι. τοῦ νομικοῦ λέγω πνς.
τοῦ ὑποκειμένου τοῦ γράμματι. λάμψαντος
ἤδη καὶ βασιλέοντος τῶν πνικῶν καὶ λοιπῶν τῶν
σκάνδι ἀνθρώπων. οἱ μὲν γὰρ πρὶ τοῦ φραγμοῦ
σαούλ μὴ σκάπτειν τῶν πνικῶν γνώσεως ἀπολάυειν.

δὲ τὸν λιμὸν αὐτῆς ἡ σὺν ἀγῶναι λιμός γάρ
ἐστὶ ἔκλειψις σύνεσις ἀπὸ παραλόγων ἐγνωσμένων.
ἐν τῷ θαλὶ, καὶ πᾶσα ἕξις σύνθετος τῆς ψυχῆς βρ-
μάτων· οἷον ἀμφὶ τὸν ὅλως θέντα σάρξ. οὗτος μάχι
σαλιμώδους οὖ τοῦ τὸν λιμὸν· ὅταν πορίσῃ πω-
σὶ τὸ χρῶς σαρκὸς· ἐν ᾧ πορίσῃ τὸ γράμμα· καὶ
σωματικῶς ἐκλέχθαι τὰ τῆς θείας γραφῆς· περὶ
οὖ χρώσεις περὶ ὄντως ὁρᾶσθαι· λιμὸς δὲ ῥιῶν ἰδίων,
ἡ ἔλλειψις τῆς κτῆσις τοὺς χρείους· τὸν ἀφύσικον καὶ
τὸν μωσαϊκὸν· καὶ τὸν ἀσκληπιακόν· σύνεσις γνώσε-
ως ἡ ἀφύσικα τῆς κατὰ τὸν μωσαϊκὸν νόμον σύνεσις φι-
σικὰς· ἐχθρὰ παρεπομένων καὶ ἰῶν κατὰ τὸν φύσικὸν
ἰῶν κατὰ τὸν ἀσκληπιακόν· διὸ καὶ χωλαίνων ἐχθαι-
ρέσθωσαν· καὶ ἀμφοτέρων γὰρ ὁ τὸν μωσαϊκὸν νόμον σω
ματικῶς λαμβάνων· λιμῷ πλήθει διὰ τῶν λαῶν
ἰῶν· καὶ θεωρῶν· ὡς πορίζεσθαι ἀπὸ χα-
ρακτηρικὸν ἐστὶ τοῦ καθόλου· ὅλως καὶ ἐν σύν-
κτῃ γνώσεις, ἐμφανίζεσθαι χαρακτηρίζεσθαι τοῦ θεοῦ
λόγου ὄντος· λέγεται ἐκ τῆς τὸ πόσωσον σύν-
κτῃ· κατὰ τοὺς λαούς· καὶ μανθάνεσθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων
τοῦ λιμοῦ· ὅτι κατὰ τοὺς σαοὺλ καὶ κατὰ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ· ἡ αὐτὴ αὐτῇ· ὡς ἡ σύνεσις τοῖς γαβαωνί-
αις· ἀνθ' οὗ γὰρ φῦλ ἐθνῶν ἀπὸ τοῖς γαβαωνίταις
ὡς περὶ τὰ θεωρηταί· ὅτι πόσος σαοὺλ τὸ χρῶς αὐτῶν
τοῦτό ἐστιν οἱ ἀπὸ πάντες αὐτοῦ· θεωρῶν οὖν τοι· οἱ
μόνοι τοῦ γράμματος ἀντεχόμενοι· καὶ ὡς καλῶς φησὶν

τοὺς ἁγιοὺς σου καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις σου ἀναπαήσεται ἐν
σοὶ καὶ ἐν τῇ ὁδῷ σου ἀναστραφήσεται καὶ ὁδηγήσει με ἐπὶ σὲ
καὶ ἐν τῇ ὁδῷ σου προσκυνήσω ἐν φόβῳ σου ἁγιάσαι με
καὶ ἐν τῷ φόβῳ σου ἐξελοῦ με καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας
τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ εἰμὶ σὸς
δοῦλος καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας
τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ εἰμὶ σὸς δοῦλος
ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου
καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου
ὅτι ἐγὼ εἰμὶ σὸς δοῦλος ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι

περὶ φορᾶς τοῦ νόμου καὶ μὴ δι' ὑπολοβόμους ἀνα-
βάσεις· ἀπόλωσε γὰρ, τοὺς σημαφεύλας ἢ
οἷς μὴ σὺν τοῖ γὰρ αὐτοῦ, μεμῶρ· ἢ ἵς ὁρμεω
ὁλοῦ πλὴς μονὴ φρύγμος· ἢ γλῶσσι μεγά· αὖ
ἀπὸ πάλιν ἀπολούσως ἔσται ταὶς ἐρημίας πρὸ
χοὴς καὶ μὴ μεν φᾶ· πλανᾶς σὺ τῶ ἀπ'
τῆ καὶ ἀμαξίαν τοῦ νόμου μῆξιν· ὀδηγ', μὴ σὺ
μόνους ὁ μαλος πρὸς φόρμεσι τοῦ νόμον· ἀλλὰ
καὶ σὺ ψυχολόγος θεωρίας ἢ ἔννα τῶ μαξεῖ μεγί'
μ' ἴνα σὺ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνῆς φᾶς γὰρ ἀν'
πύξω μ' ὁρμοῖ μ' ὁρμωύνται ἀράθμα· ἢ
οὐ τοῦ σὺ καὶ τὸ σῶμα ἀμαρτία· ἀμαρτῆσαι τὸ
δαίμονι· τοῦ τῶ ὠνόρθωσα· μεμφίβοσθαι τὸ
ἰσχύν· τοιοῦτον ἀπάλιν καὶ τὸ νοῦ ἀμαρτία·
ἰσχύνου τὸ νοῦ· ὅσοι σὸ ξα ψυχῆς· ἀπὸ σὺ
καὶ ἰσοῖ ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μεγὼρ ἀμπρόνοι
ὁλόος· ὁρμνύται σὺ ἰσοῖ ἢ βλάπτις σωα
τὴ· τοιοῦτον τὸ νοῦ· ἢ ἀνισοῖ ἢ· οὔπω ἢ
νόμους τῆ γαξεῖ μεγῖα· νοῦς· καὶ οὐ τῆ νόμῳ
αὐτὴ· ἢ γδοῦ τῶ παύπτων τῶ πεσόωπου καὶ
τὸ τὸ σὰ· ἀμαρτεῖ τοὺς ἐρημένους γοὺς καὶ γὰ
νοὺς τοῦ σὰ οἰ· σὺ μέζης τῆς φρονῆς θεωρίας,
σὺ τῶ ψ τῆς τυώσεως· ὡς πορύπλους ἀπόνους,
ἀπὸ τῶ ἀβαώτῖ τῶ ὑτῶ ὀγδ· καὶ ὀξηχὶ ἀζ δαίτους
ἰναγῆ· τοῦ μὴ σὺ ἰνῶ ὑῖν ὠτοὺς νικεθοὺς ἰνὰ
πονῶ· ἐξηλίασμοὶ γὰρ σὺ ταῦ θαυοσμεν τῶ φα

νέρωσιν ὧν τὰ πάθη πάσχουσι· πλὴν ὧν ὑψηλῶν
τῆς φύσεως λογισμῶν καὶ τῶν ὑψηλῶν θεωρη-
θησομένων· καὶ οὕτως ὀξέως ἐπεξελεύσεται τὸν θν. ἀρχὴ
δὲ θεωρισμοῦ πρῶτον· ἀπ' ἀρχῆς τῆς κατὰ τὸν φυσικὸν
θεωρίαν ὁλοκληρίας· ὅτε θορίζονται τὰ θρεπτικὰ
τοῦ ἀνθρώπου μέρους τῆς ψυχῆς νοήματα· ἀπὸ πῶς
οἰγαβαωνῖται λέγουσι· ἀφανίσαι τὸν σαοὺλ ἐκ-
παντὸς ὁρίου ἰηλ· καὶ τοιμαρίβαλ τοῦ ἰωναθαν· ἰωνοῦ δὲ σαοὺλ· ὡρὶς ἐξ ἧς θεωθεὶς
θέντος· καὶ ἀπὸ ὧν πραγμάτων σὺ ἠλιφάς σαοὺλ· ἐξ
ὧν ἐξ ἀναλόγου μέν ὧν ὁ σαοὺλ σωματικῶς εἰ-
σὶν οἰκονομικῶς παραμένει τῇ ἱστορίᾳ τὸ παρά-
λογον, ἵνα ζητήσαντες ἐν τῇ ἀναγωγῇ, τὸ ὀργανικὸν
μέν· ὅτε ἀνθρώπινα ἀπὸ θεοφανείαν ὑψηλὰ
θρεπτικοί· τὸ ἐνθύμιον λαβόντες ἀπὸ τοῦ νοητοῦ
σαοὺλ· ἢ τοι τοῦ κατὰ τὸν ἀνόμου· τοὺς ἀνωθρώπους
ἀληθεῖς τοὺς καὶ ἰωνοὺς τοῦ σαοὺλ ἀπλού-
νωσιν, τότε παντὸς ὀξέως ἀφανίζεται ἐκ παντὸς
ὁρίου ἰηλ· τοιοῦτόν ἐστιν ἐκ παντὸς τοῦτο καιρο-
τονικῆς θεωρίας· ὅσον μᾶλλον νοῖς τοῦ μωσαϊ-
κοῦ νόμου· καὶ τὸ κατὰ τὸ γράμμα κατὰ τὸν αὐθε-
σίαν ἐν ὁδῷ· καὶ ἐλαφρὰ φθορὰ σοφία τοῦ σάκκου
καὶ ὁλόκληρον αὐτοῦ· ἐὰν τῇ ἐντολῇ τῶν πέρα.
ἕως ὧν ἐξ ἐνὶ παῦ τοῖς ὁσίοις θεοῦ ὀξέως.
μεθ' ἁμαρτίαν ἐστὶν ὡς φρυγία, καὶ ἀπὸ μόνου σώματος
προφορὰ τοῦ νόμου· ἢ τῆς μετὰ τῶν ἀναιρεῖ, ἐν-

ἀγωνίας παφῶν, ὡς περ διάληψιν παράπτωσιν
καὶ ἀμαθίαν. σφῶν καὶ ἀλλ' ἀπόρροιαν
καὶ ἀμαθίαν. σφῶν καὶ ἀλλ' ἀπόρροιαν
βαμ τῶν σφῶν σωμάτων τῆς καθ' ἁγίαν πίστεως.
ὡς καὶ ἀπεμφῶσιν αἰτῶν θείων γραφῶν τινὰς
ἰδίους ὕφους τῆς πνευματικῆς θεωρίας. ἀγρεύοντες
ὧν παφῶν ὀξαπλῆ καὶ διὰ τῶν ἁγίων καὶ ἱερῶν
φῶν ὁδηγῆ. μεταβάλλα ὑπάκουσε ἀλλ' ὁμο
μόνητας ἀνωφθεν εθπις. καὶ ἐπονήσα δύσω
πνου σάλουσα καὶ μου χήμαλες. γὴ μὲν οὖν ἡ
σάλουμεν ἀοράτως ὁμβεσὶ. αἰτῶν ὁσωμά
των ἀπίρροαι. ὀθηνία λίνας που ἡ χρημάτων
πνικῶν χείρμάτων. καὶ σίβε μὲν ὁσὶ ἀπρα
ξεως σπείρας τῆς ψυχῆς. οἱ νοσὶ καὶ ἡσὶ ἀφθο
ωρίας ὁ φροσύνη τοῦ νοσ ὑλας ονσὶ καὶ ἡσὶ ἀμφο
βρῶν. ἰλαρότης καὶ παλάσις. καὶ ὁσὶ ἀλουσα
γίουπνς φωγίσμὸς·

Καὶ ὁσωπερ γὰρ ὁσὶ πλὴν ἀπὸ πρεσὶ ὡς ὁσὶ ἁγίας
πρεσὶ γὰρ τοῦτο γὴν καὶ ὁσὶ πρώτου σεος. τῆς ἁ
γίνης ζωῆς ὁ θάνατος σάλωσαν θγάν καὶ νε
κρῶν τοὺς αὐτοὺς ὡς ὥρας θγου. τοῦτο γὴν ἀπὸ
ἀδάμ, ἀχεῖ τοῦ χῦ. οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ κύριος τῆς ζω
ῆς καὶ ὡσὶ φῶν καὶ προγίζων ἡμᾶς. τῶ ἀχεῖ
ῶ αὐτοῦ σώματι καὶ τῶ γιῶ αἵματι καὶ θεό
δαξ. ὁσὶ δὲ τῶν μαρτύρων. καὶ ἐγὼ ὁπρὸ μὲν
σπουδῆ. ἐμὲ ἐς ὁδὸν ἡχθέσου ἀνεμοίκτε. χὲ
γὲ ὀνίνος δᾶσι ὁπρὸ μὲν ὁναχὲ. θεὶ αὐτὸν τὰς

ἁμαρτίας ἡμῶν ἀναδικαίωσις· ἐφ' ἡμᾶς τὴν
ὑπὸρ τῶν προβάτων· καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἀστικὸς
τὰς χεῖρας αὐτοῦ φησὶν ἡ λιτὴ τοῦ διαφθεῖραι αὐ-
τὴν· καὶ παρεκλήθησαν καὶ ἐπεκαινούργησαν· ἄνες
τὰς χεῖρας σου· ἱλάσθη γὰρ ἡ ἐκκλησία ἐπὶ τοῖς τῶν
ὑπὸρ ἧς ὁ Χριστὸς ἀπεθανεν· καὶ παράκλητος ὑπὲρ
ἡμῶν πρὸς τὸν πραγματόμενος· ἐστὶ δὲ τὰ θανατηφό-
ρα τοῦ ὅλεθρου ὄντος· ἀνασὰς γὰρ ἐκένωσεν τὰ-
τήρια τοῦ θανάτου· καὶ ἀπὸρ ἀθανασίας τοῖς οἰ-
κήτορσι τῆς ἐκκλησίας ἐγένετο· ἐπὶ τὰ καταπαύσαν ὑπὸ-
μνησιν ἐνόσας ἐν τῷ τοῦ ὅλεθρου τὰ αὐτὰ ἐδέσθη·
ἐστὶ γὰρ διὰ τῶν ξαίνων θυσίαν, ὅλα καὶ τὰ μαλακὰ καὶ
φρενικὰς ἀνένεγκε τῷ θεῷ· ἵνα τὸ μὲν γὰρ ἑκάστου
παρὰ τὰ τῶν ἄλλων· τοῦ ὄρνεα, ἄλλως δὲ ἐκκλησιῶν
ἀρχῶν· ἐς τὰ ἀσαχώνων δὲ ἄλλως σημαίζονται οἱ θορί-
ζόμενοι διὰ τοῦ διαστελλομένου ῥήματος, ἀπὸ τῆς
πλάνης καὶ ἀπιστίας εἰς ἄγωνα· ἐπὶ ἀστε· Ν
στήλων καὶ γὰρ ὀχὶ ἐπὶ τὰ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν πολλὰ
ῥήματος· τοὺς δὲ οὐ γὰρ αἵματος τῶν ξαίνων
θυσίαν ἐν αὐτῇ λέγων δὲ τὰ ἐν πάσαις ταῖς σπαρ-
τὸ πονεκκλησίαις θυσίαν, ἐθυσιολόβους· δὲ
ὁ ἐκπορίζομεν τοῖς σώμασιν καὶ ὁ ξάνθρωπος
τοσοῦτον μένουσι· βόες μὲν ὡς ὑπὸ ζυγὸν τοῦ σὰ
πλείου μεγονότες θυσίαζόμενοι ὡς θυόντες ἑαυτοὺς
διὰ τοῦ σφαγίαζονται ἀπὸ θη καὶ ἀναλίσκουσι αὐτὰ
ὡς πῦρ τοῦ θεοῦ πνς· θυσίαν δὲ καὶ φρενικὴ

αὐτὸς πάλιν ὁ χ̅ς̅ διὰ τῆς μυστικῆς καὶ ἀναιμά-
κτου θυσίας ἑκάστου θυό-
μενος· καὶ ἐρῆ-
τοις
ἐκ
τε
πο
λε
μέ
νοις
τῷ θῷ δωρού-
μενος καὶ ἀποκα-
ταλάττων
ἡμᾶς

τῆς τρίτης τῶν βασιλ̅ε̅ ἐστ̅ ἡλίαν ἐ ἐστ̅ καραφθία

Πᾶσα ψυχὴ χηρεύουσα ἀρετῆς καὶ γνώσεως· ἐπεὶ
ὑποδέξεται τὸν θεῖον καὶ διαίνωστικὸν λόγον· ἐς μνήμ-
ατοντα ὧν προτέρων ἁμαρτημάτων καὶ προτιμή-
σει καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως· τὴν ἐς αὐτὸν θεραπείαν.
ὄξει τὴν σάρκα μὲν ὡς ὑδρίαν· χορηγοῦσαν τὸν ἄρ-
τον ὧν ἀρετῶν τὸν νοῦν δὲ ὡς καμψάκην· πη-
γάζοντα τὸ φῶς τῆς γνώσεως· τὸν ἔμφυτον δὲ
δγῖσμόν, ὡς υἱόν· τὴν ἐμπαθῆ μὲν ζωὴν, ἀπο-

τιθέμενον. τῆς ἀπαθοῖς δὲ καὶ νοπρεπῶς ἀ
ἀξιούμενον :

Ὁ τῆς ἁγίας γραφῆς ὄγος τοῖς ὑψηλοτέροις νοήμασι
μικρὸν ἐκδυσάμενος τὴν ὦν ἐπ' αὐτῷ σωματικῆς
διάπεπλασμένων ῥητῶν σύνθεσιν. ὡς ἐν φωνῇ
ἄυρας λεπτῆς γνωρίζεται τῷ διορατικῷ τοῖς ὀφθαλμοῖ!
ἀισθησιν μόνον ἰσχύον τι λαβεῖν τῆς μεμυούσης αὐτὸν
ἁπλότητος. ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν χωρὴβ, νέωμα ἑρμεν
νεύεται. τὸ δὲ σπήλαιον κρύφιος ἐστὶ τόπος. πᾶς
κατὰ τὸν μέγαν ἠλίαν ζῆ ὦν ἀληθῶς τὸν θν. οὐ
μόνον ἐν τῷ χωρὴβ γενήσεται. νεαζων καὶ ἀκμά
ζων ἐν τοῖς πόνοις τῶν ἀρετῶν. ἀλ
λὰ καὶ ἐν τῷ σπηλαίῳ
τῷ ἐν χωρὴβ
λέγω δὴ
τῇ
κρυφιότῃ
τι τῆς γνώσεως
τῇ οὔσῃ ἐντὸς
ὀξεῖ τῶν ἀ
ρετῶν

Τῆς Ἰωάβ τῆς τῶν βασιλέων περὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἀβεσσαίου Ἀδόλφον :-

Ὁ ὑπερώον καὶ ὁ Ἀδόλφος, Ἰωὰβ τὴν λιὼν καὶ περ-
φωλίεμβόλων Ἀβεσσαίου πολίτ᾽ ἀνάδηλον :-
Ἀμὴ ἀστακτοῦν ταραλαμβάνει, τὸν πόσιν τῆς ἀδόνου
πρὸς οὐαφὴ ἀνάπαυσιν. οἰκοδόμες, τῆς δόσεως τὰ
Ἰούδα. δὸ καὶ πρὸς τοὺς ἀποστόλους ὕστερον
ἐλπίσιν ὑμᾶς εἶναι τὸ ἄλας τῆς γῆς. ὁ δὲ ἀδάμ
νος αὐτὰ ἐλέησεν αὐτοῦ χῶ. δὲ λαμβάνει ἀποδόμε-
νος τῆς ἐμνήμνης σὺν αἰῶν. ἢ λίθος ὡς λύφαν ἀφέ
ρει τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ τὰ κατορθώματα, τὴ
μὴ σὺν παθῶν νέκρωσιν ἀπολίβῃ. ~
~ τὴν δὲ σὺν ἀρετῶν ζωὴν ~
~ πολίτευσαι :~

+

Τῆς οἰκοδόμας σὺν περὶ λαπομένων πρὸ ὁδόν :-

Καὶ ὡκοδόμησεν ὀζίας πύργους ἐν Ἱερ. καὶ ἐπὶ
τῶν πυλῶν τῆς φωνίας καὶ ἐπὶ τῶν γωνίαν τῆς
φαρύγος. καὶ ἐπὶ σὺν γωνῶν καὶ ὡκοδόμησε
πύργους ἐν τῇ ὀρήμῳ. ὡς πορ σολομὼν μέχρι
λίνος ὑπῆρχεν. οὕτω καὶ ὀζίας ἕως λίνος.
ὀζίας γὰρ ἰσχὺς θῦ ὠρμᾶτο. ἰσχὺς δὲ καὶ δύ
ναμις ἐν υπόσταδε τοῦ θῦ καὶ πῆς ὀχῆ. δι᾽ οἰκοδομῆ
σεν μὲν τῶ ὄρει τοῦ Ἀβεσσαίου τῆς ἐρήμης τοῦτο γὰρ ἐρμωνεύε

ἴσημ. λείωσι δὲ τοῖς τῶν ὁρίοις εἰς θεωρίας καὶ ἀσκ̄.
πύργους τῶν περὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ δογμάτων ἐπὶ-
δι γωνία ἐστὶν ἡ ἐκκλησία τῶν πιστῶν. καθάπερ β̄.
τοίχους ἐνοῦσα καὶ σωμάχουσα, τοὺς τε ἐξουσιῶν
λαοὺς καὶ τῶν αἱρετῶν, τοῦ ἀνθρώπου τὴν θέσιν· οἰκοδο-
μοῦσι δὲ καὶ τῶν θεωρητικῶν ὁρῶν ὑποδεέστεροι· ἐφ'
ἃ τῆς οἰκοδομῆς πύργους, ὧν περὶ τῆς ἀναστάσε-
ως αὐτοῦ δογμάτων ἐποδεικνύναι φάσκειν
σὰρξ ἡμῶν· πλὴν ὅτι ἀναπεπλασμένη ἡ ἀνάστασις.
ἢ πρὸς τῷ ψυχῷ ἐν τῷ σωθῆναι. ἐφ' ὧν οἰκοδο-
μοῦσι πύργους ὧν ὁλοτελεῖς ἐντολῶν· πύργοις δὲ
ταῦτα ἴσα δόγματα, καὶ αἱ ὁλοτελεῖς καὶ ἐντολαί,
ὡς ὑψηλαὶ καὶ φρουρῶσι καὶ φυλάττουσι, καὶ
ἀσφαλίζονται· ἐπὶ δὲ καὶ τῶν γωνιῶν οἰκοδο-
μοῦσι πύργους, γωνίας νοήσομεν, τὰς διαχωρού-
σας διαφόρους ἐνώσεις ὧν ἡμῶν· λείωσι δὲ τῆς ἐκλη-
σίας καὶ τῆς ἀληθείας φύσεως. ἐλπίδι, τῶν ἀνθρώπων
τῶν ἀπίστων· καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐφ' ὧν οἰκοδομοῦ
πύργους τῶν ἀφῶν ἐν ὠδῆς πλόων καὶ δίωκτων.
ὄρη μεσόδικα εἰσὶν, ἢ τῶν φαινομένων φύσεων· ἢ ὁμοι-
μερὴς οὖσα· ἐν ὧν πύργους οἰκοδομῆ, τοὺς λόγους
ὧν οὕτως· τῶν γνώσιν τῆς φύσεως ἐν τῇ θεωρίας·
καὶ ἐλαττόμενος ἐλάκκους πολλούς· ὁλοπλήν
πολλὰ ὑπάρχειν αὐτῷ· ἐν οἷς φιλᾶ ἐν τῇ πο-
σιν· καὶ ἀμπελουργοὶ, ἐν τῇ ὀρύγῃ· καὶ ἐν ᾧ
καρμήλῳ· ὁλόγεωργος ἦν·

Ἀλκοις λαβομένους, ἀντὶ ὁρμοῦ. λέγει δὲ τὸν
λιμένα καὶ τὰ ὠφέλιμα τῶν ἀνδρῶν, τὰς τῶν ἀξίων αἱ-
ρέσεις, ἐκλογίζων καὶ ἀποκαθαίρων, τοῦ ὑλικοῦ
βάρους τε καὶ φρονήματος. καὶ προϊὼν οὐρισχώρους
πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θεωμένων τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σεως ὑετῶν. ἵνα πολίζωσι τὰ ἀνθρώπινα ἰσχύι. τοὺς δὲ
ὁμοίους λιμέσι, διὰ ψυχῆς νηπιότητος, τῆς πρὸς τὴν
διδασκαλίαν·

Ἀλκοις καὶ ἡ γραφή, τὰς διηνεκεῖς τῶν ὁσιότητος χα-
ρισμάτων τῆς ἀγγνώσεως. καρδίας, λαμπρυνο-
μένους τῷ ῥοῇ τῶν ἐντολῶν. καὶ ἀποβαλομένους
καθάπερ ῥυπώματα, τὰ πρὸς τὰ πάθη φίλτρα.
καὶ τὰ πρὸς τὰς αὐθαδείας τῆς φύσεως χέσιν. καὶ τὰ
ρυμώδη, τῆς ἀνωφελοφορομένης, ῥιπῆς τῶν
ἀρετῶν εἰς τὴν γνῶσιν. ἐπὶ δὲ τὸ ἀσφαλὲς. ἐνιλ-
λόμενοι ὁρμοῦσι; κλήσιν τοῦ ἀσφαλοῦς, οἱ διὰ τῆς ἐνοχωρίας τῶν ἀνομοίων ῥοπῶν,
ἀποκαθαιρόμενοι ἐν ψυχῆς νηπίοις. καὶ σκε-
μμένοι πρὸς ἀθῴωσιν, τὸν περὶ καρτερίας καὶ ὑπομο-
νῆς λόγον. ἐντὸς πεδινοῦ, οἰονεὶ σκεμμάτων τὰς κα-
τ' ἄρετὴν ἢ οἰκείαν πλατυσμένους, τῆς καθ' ἑαυτοὺς
πράξεως. σκεμμένοι πρὸς ἀθῴωσιν, οἰκείων, τὸν περὶ ἐγ-
κρατείας καὶ μεταδόσεως. ἀμπελουργοῖσι δὲ
θρέμμασι φασίν, οἱ ἐντὸς ὄντες τῆς θεωρίας. μεωρλοῦν-
τας τὸν θεὸν λόγον τῆς γνώσεως. οὐ φράσσοντας ψυχῇ
καὶ ὀζίσσοντας τὰ τῆς ὑλικῆς χέσεως. ἐπὶ δὲ καὶ ὁ καρπὸν

ἐπίγνωσιν περὶ τοῦ ἁμπελουργεῖν
αὐτοὺς φήσομεν, τοὺς καὶ ἐπίγνωσιν τῆς περὶ τοῦ
ξύλων πραγματείας γεωργοῦντας τοὺ λόγου τὸν
παραίνουντα τῶν ψυχῶν περιττῶν περὶ τῶν
καὶ ἀνωφελῶν φροντίδων καὶ τῆς φιλ[αργ]ίας· χρήζουσι
δὲ καὶ οὗτοι καὶ οἱ νοι. οἱ δὲ καλοὶ τῶν παλαιόδρων
τὰ καὶ τὰ λεωδρωνμεῶν δὲ ἀλλ᾽ ἢ τὸν ὀχεῖ· γεωργῶν
δὲ τὸν ἀληθείου τοὺς σωζομένους ἀλλὰ τοὺς ὀζεῖ
ἢ δὲ ὧν ἁμπελουργοὺς ἔχουσιν ἐν τῷ κλ[ή]ρ. αὐτοὺς μὲν
τὰ τοῦ ἰδίου σαρκὸς δὲ ὧν. τοῦ καρμήλου δὲ ἀνα-
μένου τὸ τὰ βασ[ι]λεῖου. οὐσαμεῖ ὁδρώς, ἢ
καταλύσιν ἀναλώσης·

καὶ ἰὼ ὀζίας, ἐκζητῶν τὸν κῦ· ἐν ταῖς σπουδαίαις
ξαχαρίου τοῦ σωτῆρος ἐν φόβῳ κῦ· καὶ ὁλο-
δρωσεν αὐτοὺς ὁκς·

πρὸ πρὸ ὀζίας ἰχὺς τοῦ ὁρμενεύειν· λοιπὸν τοὺς νοῦς
ἰχνεύειν τοῦ λαβεῖν τὴν θεωρίαν, ἐκζητοῦντόν τὸν θν, δηλα-
δὴς· ἐκζητοῦσι αὐτόν, δηλαδὴ ὡς, ἐν ταῖς σπουδαῖς
τῆς μνήμης τοῦ θυ ἐν αἷς μνημονεύθη· ζαχαρίας
γὰρ μὴν τοῦ ὁρμενεύειν· ἢ ὅς μὴν, σωματίζειν
ἔχοντας αὐτὸν· συνεκζητοῦσι αὐτοὺς ἐν φόβῳ κῦ·
τοῦτό ἐστιν ἐν τῇ πράξει σὺν ἐντολῶν· ἀρχὴ γὰρ φη
σοφίας φόβος κῦ· ὧν καὶ ὁλοδρῶσιν, ἴσως ὠφελεῖν
τοὺς τοιούτους ἐντολῶν δόσεως ὁλοδρόμων· καὶ τοὺς
οὕτως λόγους ἀπὸ καλύπτων· τοιγαροῦν ὁ λαμπά-
δος τῶν θείων ἐντολῶν ἐκζητῶν τὸν θν· ἀλλ᾽ ὁσίου

αὐτοῦ μὴ ὁ δοὺμωος ἐστοῦτο:·

Οἱ τοιοῦτος νοῦς, ἀποτεχίζεται τῶν γινομένων πρὸς τὸν νοῦν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀναθητῶν, ἔστω δοῦλος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν τῇ ὁρήμῳ. καὶ ἐστὶν τῇ φύσει τῆς χωρὶς καθάπερ πύργους ἀσφαλεῖς, τὰ ἀκαθαρτὰ πνεύματα τῶν τοιούτων δόγματα, ἐς ἃ ὁ κοσμοκράτωρ, οὐφορβεῖται τοῖς κοσμικοῖς τῶν ἐρημοποιούντων. φημὶ δὴ τῶν φυσικῶν ὁρωμένων, καὶ τὸν δαίμονας καὶ πλανωντας τὸν νοῦν, τῆς ἁγιότητος. καὶ πρὸς ἀποπλάνησιν κοσμικούς·

Οἱ τοιοῦτος νοῦς, καὶ ἀληθὴς ἐστὶν γεωργός. καθαρίζει ἀνίων. τῆς οἰκοδομῆς καὶ ὑπομονῆς, τὰ θεῖα ἀναθῶν πορνεύματα σωτηρίου:

αὐτῆς ἁγίου βίβλου. περὶ ἐξηγήσεως:·

Καὶ φθονεῖ ἐξηγήσεως ὁ διάβολος καὶ πάσης ἀχρειότητος τοῦ πολεμεῖν ἐν λήθῃ. καὶ ἐβουλόμεθα τῶν πρεσβυτέρων καὶ σωμάτων. ἐμφράξαι τὰ στόματα τῶν. ἀπὸ ἔξω τῆς πόλεως. ἐστὶν ἐπίχυσαν αὐτῶν καὶ σπυρίδα μὲν καὶ τὸν καὶ ἐξέφραξε τὰ στόματα τῶν. καὶ τὸν ποταμὸν τὸν ὁρίζοντα ἀπὸ τῆς πόλεως:·

πρὸς ἐξηγήσεως κρατοῦς θεῖου ἐρμηνεύεται. πᾶσιν δὲ διαπραγματικῆς φιλοσοφίας τῆς ἁγίου κρατοῦς θεοῦ. ὡς πρὸς ἀνθρώπους νοῦμενον καὶ αὐτοῦ τὸν νοῦν τὸν

σεν χρήσιμον. ὃς ὁρμᾶται πορεύεσθαι πρὸς ξηράν.
ἢ ὁδοντες ἠπου νημόνιοι. ὁποῖός ἐστιν ὁ ἀλβολος.
βούλεται μετὰ τῶν προειρημένων καὶ ὅλων τῶν ὄν
τως ἀμφότερα ἔχοι δύναμιν ἡ τοιαύτη ὄρεξις τὴν ὅλην
καὶ τὴν θυμικὴν, καὶ τὴν ἐπιθυμητικήν. ἀεὶ γὰρ λέγει,
ὡς προειρήκαμεν, ὅτι πρῶτα ὅλα μέρη ἔσται
τῆς ψυχῆς. καὶ σύμπληρωτικὰ τῆς οὐσίας αὐτῆς.
ὡς δῶμα τοῖς οἰκοῦσι, ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο ὅλα μέρη ὄντα
μάζονται. καὶ ὅτι σωρὸς οἰκοδομῶν πρὸς κα
θαιρεσιν καὶ οὐσίαν ἔχει. καὶ οὐσιωδῶς ἔχει. καὶ ὅτι ἀρ
χουσίν, ἡμῶν ὅλη καὶ ὅλων, τῶν γνωστικῶν ὅλης
μῶν. καὶ θυμικῶν ὁρμῶν, καὶ ἢ ἐπιθυμητικῆς
τῶν καὶ ἐπιθυμητικῶν ὀρέξεων. ἔστι δὲ ἐκ τῶν
κατ' αὐτὸ ἀποτελεσμάτων. τούτοις οὖν τοῖς πρὸς
βύθροις ἔχων ὀνοις ὑπῆρξε καὶ ἀνόξαπάτητος.
βουλόμεθα μετ' αὐτῶν ὡς σωρῶν, ἐμφράξαι
τὰ ὑδατα τῶν τοιῶν. τὰ ἔξωθεν πρό. ταῦτα δέ
ἐστιν, ἀπατηλὰ τῶν φύσικῶν θεωρίαν γινόμενα φαν
τασίαι. καὶ τὰ νοήματα τῶν ἀγαθῶν. ὧν φαντα
σιῶν καὶ νοημάτων τοιαῦτα, αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ, ἔξω
τῆς πρὸς κόσμον λύσεως τῆς ψυχῆς, καὶ ἔξωθεν
τὰς ἔξωθεν ῥεούσας φαντασίας. ἐπὶ αὐτῶν τὰ
μφοτέρα. καλῶς οὖν ἐμφράττει τὰ τοιαῦτα ὑδατα,
ἵνα μὴ πλήσῃ τὰ πρὸς μῶν ὑγρὸς, πολεμῶν τὴν
ψυχὴν. ἐμφράττει δὲ καὶ τὸν ποταμὸν τὸν ὁρχο
μενον διὰ τῆς ψυχῆς. οὗτος δέ ἐστιν ὁ τῆς φύσεως

θεωρίαν ὡς ἐν μέσῳ κεῖσθαι, ἵνα μὴ λάθῃ σαυτὸν
ἑαυτῷ. χρὴ γὰρ τὸν μετὰ λόγου ἅπαντα σύντα-
παθῶν ἐν τῷ πάρῳ τοῦ πολέμου τῶν παθῶν.
μνήμας ἀναθήσεις. καὶ παῤῥησίας καὶ τέχνας φαντασ-
κὰς τὰ νοήματα τῶν ἀναθῶν καὶ τὸ φύσικὸν φίλο-
σοφίαν. καὶ τὸ παθητὸν τοῦ σώματος. σὺν τῇ μὲν
προσοχῇ τύπος, ἢ τοῦ βασιλέως ἢ τοῦ θεοῦ λό-
γου. τῆς δὲ σωματικῆς καὶ παθ', ἢ τοῦ σάρ-
κινου παρεμβολή. ὅμως ἐπὶ ἰσχύουσι δὲ καὶ σῶφρο-
γοῦσιν αὐτῷ πρὸς εὐμάθειαν. οἱ τελείως τὸν
βύθροι καὶ ὅσον ἀχθεδὲς λαός. ὅς ἐστιν, οἱ ἀ-
χθεδὲς λογισμοὶ ὑπάρχοντες τῶν φρεμάτων δίων δυ-
νάμεων. χρὴ δὲ φυλάττειν καὶ τὰ ἡδέα τῆς ψυχῆς
ἤτοι τὰς φρουρητικὰς αὐτῆς ἀρετάς. ἢ τὰς τῶν
ἀρετῶν φυλακὴν καὶ μαθόδους. ὑμνᾷδειν καὶ ὑ-
πομονὴν καὶ τὰ πάντων καὶ οὕτως ἀποτέλε-
σθαι τὸν ἀνθρωπον. ὅλα φθάρωντα πάντα λόγος τῆς
γνωστικῆς σοφίας. καὶ ἀναιρεῖται. ῥπ χιλι-
άδας αὐτῶν ὧδε γὰρ δικαιῶς ξ καὶ βις ξ καὶ ῥ
π. οἷς προστεθέντων καὶ ϵ σωματοφυλάξεται
ὅλων ἀναιρεθέντων χιλιάδων ἀριθμός. ἐπὶ γὰρ
ἡ πορεία φύσιν τῶν τεθρεμμένων βίων σωμάτων,
τοσαύτην καὶ ἀνταπόδ. τοὺς ἐξ μὲν ἀριθμοὺς λαμβά-
νομεν ἀπὸ τοῦ προφητικοῦ τῆς, καινῆς ἐν ὀξυφώνῳ
ὑποποιοῦντος τῆς τοῦ νόμου. δικαίως δὲ ἀπὸ τῆς
ἐναντιοφανείας τῆς κτίσεως σωτηρίας. τὸ-

τέλος γὰρ ὁ νόμος. τελῶν καὶ πορίζων πάντας
τοῖς κυρίως χρῄζουσι. χρῄζουσιν. τὰ ἀπολεσθέντα
διὰ τὸ χρῄζειν τῶν ληφθησομένων. καὶ πρὸς
τὴν θέαν τὰ πεπλεσμένα τῷ ἀγαθοῖν πορίζων καὶ
ἀνορέξεται. πάντας καὶ γὰρ ἀγαθοῖς. χιλίαρχος
δὲ τάξεως καὶ ἀστράτευμα. διὰ τὸ χρῆσθαι τῇ
καθ' ἡμῶν. ὅλως δὲ ταῖς φαντασίαις καὶ τοῖς νοήμασι
τῶν ἀγαθῶν ἀποκρίνεται καθ' ἡμῶν ὄνομα τὸ συναχθ-
ρόν. ὑπερμάζων καὶ ξηραίνων τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρω-
πίνων. ἐξχωρίζειν αὐτὰς τῆς πρὸς τὰ ἀγαθὰ
παντὶ που δῆλον. διὰ δὲ ἐν φαντασίαις τὸ πνεῦμα
τὰς χύσεις τὰ καὶ τὰ ἤθη ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς εἶναι
πνεύμασι ἐν τῇ ψυχῇ καὶ ὀλισθοῦσι καὶ ναυαγοῦσιν ὡς
τῶν ὀργίων ἐν τῶν παθῶν. ἧς ὅσον ἀχρεῖον. ὅθεν
βασιλεύς. λίβα βυλῶν γὰρ οὐ χοῖς ὁρμωμένῃ.
ἐπὶ σφέφηλι μεταῖχμης ἐν ὁδῷ ἢ ἦλθεν. ὡς
γέγραπται, πῶς. ὁδός ἐστιν αὐτὰ τὰ φυσικὰ πάθη
τὸ ἀθέμιτον τὸ πίνειν τὸ ὕπνοῦν. καὶ ὅσα πρὸς σύσ-
σιν τοῦ σώματος. ἀ ἐν μὲν ἐπὶ τῷ χρεὼν δόξῃ
τῆς χρείας. ἀλλοῦσιν ἡμᾶς τοῦ διάβολον. τῷ δὲ
καὶ τὰ τῷ χρεὼν δόξῃ τῆς χρείας. διὰ αὐτὸν ἀνάγκης
ἀποσφέφουσιν αὐτὸν φύγοντα ἐστὶ τῷ μὴ αὐτοῦ.
ἦλις ἐστὶν ἡ παγίδα τῆς κακίας. ἐξίς. οὐ φύγοντα
ἀναιροῦσιν οἱ ἡμῖν αὐτοῦ. καὶ φύγουσιν ἐς ἀρμονίαν.
ἡμῖν δὲ αὐτοῦ νοήσαντοις ὀξαυτῷ ἐπιθυμίαν
πονηροῖς ἀγῆς μοῖς. ὑφ' ὧν ἀναιρέσεως. ὅλων

χρηζόμενα τούτοις ἐς ἀγαθὸν καὶ σῶν ἐστὶ δόσιν
ἐλθεῖν. πάντων ἀνέλωμεν αὐτοῦ δι' καὶ φόβους εἶν
ἐς παραθήκην ἀναπαύσεως. ἁρμενίας ἁρμενίας
παραθήκας εἰς ἀναπαύσεως. παραθήκας ἐφ' ἡμῶν
ἀναπαύσεως λοιπόν. ἀπὸ τῶν ἀμὴν οὕτως. ποταμὸς
δὲ ὁρίζων πάντης πᾶν. ἢ καὶ τῶν φύσιν κώμην
ρίαν. γῶν εἶν τῶν ἀιδίων. ἵνα ἀφέσορον ἔστω
ἢ ἵς ὁρχομὸν πάντης μέσης ψυχῆς. μεθόριον
ὢν ἄκρων γίνεται. νοῦ καὶ ἀιδίας πᾶσης
σωὰ πᾶσα τὸν νῶν τῇ ἀιδίᾳ. ἢ γὰρ γνῶσις
ὢν ἀιδίων. καθόλου ἐς ἕδος τὸ πᾶν ταῖς χάμ-
σιν ἰῶν ἀιδίων ὢν κοινωνὸς ὢν. καὶ ὧν σὺν ἡ κλ
δὲ ὢν λέξεων, δηλοῖ τὸ σῶμα δὲ τοῦ νοῦ καὶ τῆς
ἀιδίας. γνῶσις ἀρτίων ἀιδίων. καὶ ἡμῶν γνῶ-
σις οἰκεῖα τῶν. ταῦτ' ἀιδία, οἰκεῖα τῇ ἀιδίᾳ.
καὶ προσπύξασθαι ὄρασι χολὴς. καὶ κ'
σαίας υἱὸς ἀμμὼς, καὶ ἐβόησαν ἐς τὸν οἶκον κ.
καὶ ἀποστολικῆς ἄστελον. καὶ ἐξώρισταν
δικαζόν καὶ προχειρίσεων. καὶ ἀρχοντα καὶ σφα
γὴν, ἐν τῇ παρεμβολῇ ἀσσύρ. καὶ ἀ
πεσρεψαμεν ἀγχώνης προσώπου:
χ ρὴ τὸν γνωστικῶς θεωρῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων.
ἀσκηθῶν καὶ τὰς σὺν ὀνομάτων ὡρμημένας ἀπὸ-
θεν δικαιοσύνας πολλὰς ὄχλων ἀφορίζειν σὺν
γεγραμμένων διάνοιαν. ἵνα ὁρμῶμεν μὴ πρόσω
μα μόνον καὶ γλῶσσαν ἐστὶν. καὶ ἀγὼν τὸ ὕψος

τοῦ πνς· ἀχαζ ἐγκύνησιν τοῦ ἁγίου. ὁρμωμένη
δι' ἀχαζμοῦ, ἰχὺς· ἁγίου δὲ, κράτος θεοῦ· καὶ λαμ-
βάνεται μοῦ ἰχύς, ἐστὶ τῶ πρᾶξιν ἰσχυρῶν ἐν τῷ
τοῦ δὲ θεοῦ κράτος, ἐστὶ τῶ ἀγαθῶ· καὶ ὡς πορεύα
ζ χαξ, ἐγκύνησιν τοῦ ἁγίου. ὅτω καὶ τῆ πράξι
τῶ ἀγαθῶ. ὑφῆς λαφθάρεται πᾶσα ἁμαρτία· πάλ-
σω, ἀπὸ ἐγκύπτω, τοῦ ἴασαι ἀν. ὁρμωμένη
δι' ἀπὸ μοῦ, λαοῦ πόνος· ἰασαι ας δὲ· ὕψος
θεοῦ· καὶ λαμβάνεται ὁμοῦ πόνος, ἐστὶ τοῖς ἐπὶ
τῆ πράξι σῶν ἀγαθῶν ἰσχυρῶς. ἢ τοῖς ἐπὶ τῆ φυ-
σικῆ θεωρίᾳ καμάτους· τὸ δὲ ὕψος, ἐστὶ γνῶσιν
τῆς ἀληθείας· ὧν γνῶσιν, οἱ ἐπὶ τῆ πράξι σῶν
ἀγαθῶν ἰσχυροὶ. ἢ τῆς τῶν μυστικῶν θεωρίας,
οἱ πόνοι· λαφθάρουσαν, τῶν ἀπὸ κακοῦ ἀπὸ τῆ
δικαιοσύνη, τοῦ φόβους, ὡς πορεύχεσιν, ὑπὸ
χρεῖς σῶν ἐξ ἀνῶν θῶν καὶ ἐπὶ παιδείαν περιαλο-
μένων καλῶν, ὅτω προσοχὴ, καὶ τοῦ φόβου
λόγου ἐσαφῶς, ἢ σῶν ἐκ θῦ πρὸς σωτηρίαν
χορηγουμένων τοῖς ἀνοις ἀγαθῶν, ὀξύτης. ἀν
πίδοσιν φόρουσα. τῆς τῶν περιγουμένων καλῆς
λαφθάσεως· βοήδρεσιν, ἢ τῶν καλῶν τῶ πράξιν
ἐναρέτων τρόπων καὶ τῶν καλῶν τῶ θεωρίαν γνω-
σικῶν θεωρημάτων, ἐν τῶ καιρῶ τῆς τῶν πονη-
ρῶν δαιμόνων ἐπαναστάσεως, ἐπὶ τοῦ δοῦναι καὶ ἐ
πανξήσις. ἧς πάντων ἀρχήσασα, φύσικῶς ἀ
ναύξης· ἀπὸ μεγάλης φωνῆς, τῶν τῶν ἀρετῶν

καὶ γνῶσιν τῶν μυουμένων, λαμβάνων ταῦτα
ὁμοίως δὲ πολλὰς καὶ ἄλλας γραφὰς λέγει. ἀνὴρ
ὀφθείς. ὡς τὸ δόξαι αὐτὸν λαμβάνειν αὐτὸ
αὐτοῦ δὲ ὄν, ἐὰν μὴ ὑπὸ τοῦ μύου αὐτῷ, ἐν τοῦτο
ἀντὶ τοῦ ἐν τοῦτο φῶ. καὶ δι' ὁμοῦ αὐτὸ, καὶ ἀπ'
ὁμοίας δόξαι. ὡς τὸ, ὁ ὁμοῦ μοι φρόνος.
λέγεται δὲ ὁ γάνος, καὶ τὸ ὕφος τῆς σύνεσις
λέγει δὲ γνῶσιν. ὁ γὰρ μετὰ πράξεως γινώσ-
κων καὶ μετὰ γνώσεως πράττων, φρόνος καὶ ὑπο
πόλιον ἐστὶ τοῦ φῶ. φρόνος μὲν, διὰ τὸ γνῶσιν. τὸ
ὀφθὲν συνφρονίζεται. ὑποπόλιον δὲ, διὰ τὸ πράξιν.
ἀφ' αὐτῆς λεγομένα, διὰ τὰς βάσεις. ἐν δὲ
δὲ τὸ θεωρητέων, λέγει τὸν πᾶν ὀλβικόν.
ἀρετὴν καὶ γνῶσιν. ἡ πρᾶξις καὶ θεωρία φρουρ-
μένως, ἐπὶ δὲ λέγει διὰ τῶν πάντων. ἐπανασᾶς
αὐτὰ διὰ πάντων ἀνὴρ καὶ ὀλίγριον ὁμοῦ, καὶ διὰ
πρᾶξις καὶ ἀσκήσεως ὁδὸν. ἐπορχόμενον
αὐτοῖς τὸν βασιλέα συνάστηρίων, καὶ ἀφάγιστης
τοῦ φῶ. καὶ ἀλλὰ ὅσα βοᾶ πρὸς αὐτὸν. διὰ τῆς καὶ ἀ-
ρετὴν καὶ γνῶσιν, ἐπὶ τῶν ὁμοῦ. καὶ ὁμοῦ μενούμενα-
χον, ἀστυλον. ὁ λυσιόλιν, μέζον σοφίας καὶ γνῶ-
σεως, λόγον. ἐν ῥίζοντα τοῖς πολεμίοις. ὡς με-
μβολὴ τὸν βασιλέως ἀσυρμὸν, ὅπερ ὁ ἐν ὁμοῦ
τὰς φυσικὰς ὁρμὰς ἐκείνων. πολεμίους δὲ,
ὅτι φῦσιν ἀναγκαίων, ἐστὶν ὁμοῦ συνφυ-
λακὴν. ἀρχωνὸν ὅτι τῶν ἐπὶ φανέρ τῶν ἀρ-

τὰς αἰσθήσεις ὁρμᾶσθαι ζῶν· σταλμὸς τὸ τῶν παθῶν· καὶ τὰς συνόδους ἀλλοῦ ἀπονοικισμὸς· πρόσωπον δὲ τοῦ σταφύλου, τὸ χεῖλος τὰς ὀδύνας· καὶ τὰ λοιπὰ τῶν αἰσθήσεων ὧν ἐστὶ τὰ :—

καὶ πολλοὶ ἐφλόγισαν τὸ ὄρος Σιὼν καὶ δόμασι τὸ ὄρος Ἰούδας :—

Ἀσινοῦς δὲ τὴν κοιλίαν καθεσταμένος· καὶ βασιλεύων τῆς Ἱερουσαλήμ, ἤτις ἀρήνων ὀρέων ὄζος λέγοιτο τῆς τῶν σαρκὸς ἀζοήτων παθῶν ἀπολαμβάνουσα ἡδονάς· ὅσοις δὲ ἀρήνης ἴλεως, δεμνίοις· πῶλος ἔχθρα τῶν φαινομένων πλοῦτον· πρὸς φλόγωσιν ἀλλοῖα μὲν δόμοις τῶν λίθων ὕλη δασύποδος· καὶ ἴασις δὲ δόμασι μὲν, τὰ τοῖς σωλῆσι δοθέντα ὕδασι· τὰ τοῖς ἀπροσκόπτοις δὲ νομιζόμενα· διὸ τῶν μὲν κατὰ ὕδατος ἀπροσκόπτων· τῶν λίθων δόμασι· διὸ χρὴ ἄνους ὑπολαμβάνειν· καὶ ἔθνων δὲ ξύλων καὶ λόγων δεῖν οἰωνοῖς· ἀλλὰ ὕδασι μὲν· οἱ ὑπὸ χθονὸς ὑπὸ τῶν συμπλεόντων τῶν πλοίων· πυκνὸν λόγοι· διὸ τῶν ὁδοὺς ὅτι τῶν πλοίων ἐξελθεῖν πρὸς τὰς· διδασκάλων· ὁμοίως τῶν φθονούντων πλοίοις τὰς πόλεις· δόμασι δὲ· οἱ σωλῆνες ὑπὸ τοῦ τὸν αὐτοῖς φυσικοὶ νόμοι· βουλόμενοι τὰ φύσει καὶ πλουσίως δόμασι· διὸ τῶν πλοίων πρὸς τὰ ὕδατα· καλεῖσθαι τοῦ μὲν, ὕδασι, ὕδασι, καὶ τοὺς φύσει οὐ νόμοις

τοῖς περὶ αἰρετικοῖς ἀπὸ τοῦ τρόπου ἀπομιμούμενος.
εἰ καὶ τὰ σώματα ὅμοιά ἐστι τοῖς κατὰ μέρος ἰδιώταις τῆς συ-
λλόγου, καὶ διαφέρειν λόγους τοῖς μιμουμένοις τὸν προ-
αιρετικὸν αὐτῶν τρόπον· καὶ φύσει νόμους παρα-
βαίνουσας ἐσχάτου τοῦ θανάτου αὐτῶν ἄνου.
ἵνα δὲ ἐκ πολλῶν ὀλίγα παραθώμεθα, αὐτοῦ φύ-
σεως νόμος ἐστὶ, πρὸς τὴν ἡλιακὴν μαρμαρυγὴν
ἰδίως ἐστενάζειν. ὁμοιοῦται δὲ τοῖς ἀποπνεῦ-
σι τὸν ὄνον, ἐστὶ δὲ τὸ θεῖον φῶς. μιμοῦνται καὶ τὸν ἐλά-
φου. τὰ ὦτα ἔχουν θείων θεωρημάτων καθαρ-
τικὰ ὁρμητήρια. καὶ τὰ ἐμφυόμενον
τοῖς ὁρωμένοις ἰδιοῖ πάθη. καθάπερ ὄφις, τὸν
λόγον τὰ φθείρουν τῆς διανοίας. καὶ τὸν τῆς νύμ-
φης ἀπολαμβανόμενον ὑὸν τῆς κακίας, ταῖς πολ-
λαῖς καὶ διαφόροις παθῶν ὀργαῖς τῆς ψυ-
χῆς. μιμοῦνται καὶ τοὺς ὀρνεοδόκους τῶν ὀξυω-
κίδων. τοὺς βρόχους τῶν ὑποβουλευόντων τὰ ἀγρεύ-
σαι μόνον ὑποπτεύουν. ἔστι δὲ καὶ τοῦ ὀρνεοσκοπεῖν
ἀσφάλεια. τὰς τοιάδας τῶν τῆς γνώσεως ἀποκωμῶν
πονηρῶν πνευμάτων ὑποφεύγειν δεῖ.

Ὅτι μὴ θεόθεν ἡ τῆς κλίσεως λόγοι φαίνονται, ἐντεῦ-
θεν νοεῖται καὶ ἐκ τῆς τοῦ παθόντος ἰδιοσυγκρί-
σεως. οἱ δὲ φύσει νόμοι ταύτης, ἐντεῦθεν ἐκ τῆς τοῦ παθόντος ἴδιος φύσεως ἐνεργείας. ὧν ὁ
μὲν ἀνθρώπου, ὁ ἐξαλλαγεὶς ὄφις, παρ' οὐ γεγόνασι.
ὁ δὲ ὄνος ὁ ἀπὸ οὗ αἱ γεγόνασι.

Ὁ καὶ ὑπορήτωρ καὶ ὁ φαλμὸς πάντων τ' ἐστὶν·
ὁ διὰ πραξέως καὶ θεωρίας μυσταγωγός, ὑπορά-
ρυτα διὰ πραξέως μέν, πάντων τῶν σαρκικῶν καὶ
διαβεβλημένων παθῶν· ὑπορά νῶ τούτων γὰρ νό-
μος· ὧν δὲ φύσεων λελυμένων σωμάτων ἢ τοι
τῶν ὑπὸ γῆν εἶναι καὶ φθοράν· καὶ ἀπὸ τοῦ πάν-
τα ὅσα ὑπὸ τὰ ἄνθρωπα διὰ θεωρίας τοῖς ἐν ἁγίοις λό
γοις κατανοήσας διὰ παραβάσεως καὶ πρὸς τὰ οὐ γεγονότα
καὶ θεῖα. τοῦτον ἀγαθοῦ· καὶ διὰ μὲν τῆς πρακτικῆς μὲν φι
λοσοφίας τοῦ πρακτικοῦ ὑπορά νω πολλῶν τῶν
θεωρητικοῦ, τοῦ θεωρητικοῦ, ὑπορά νω τῶν ὁρω
μένων καθ' ἑαυτά·
καὶ οὐ καλὰ τὰ ἀντὶ τὰ πόλεμα ὁ ἀντιπόλεμος
αὐτῶν ὁ θεός· ἀντιπόλεμος ἐξαιρέσεως ἀλλ'
ψυχῆς ἁμαρτία· καὶ ἐμὲ τοὺς τῶν ὀργὴ
καὶ ὡσεὶ ἰούδαν καὶ ὡσεὶ ἰσραήλ·

Πᾶς νοῦς φιλόσοφος ὁμοῦ καὶ φιλόθεος, καὶ τοῦ
ἰούδαν ὡς μὲν τῶν ἰσραήλ· τοῦ μὲν, ὡς τῶν ἀξίων τῆς ἐξε
μολογήσεως καὶ μετανοίας λαμβανόμενον· ὡς δὲ
μολόγησις γὰρ ὁδοὺς ὁρμωμένη· τῶν δὲ, ὡς
τῶν ἀρνουμένων τὰς ἀπαθείας καταλαβεῖν, ὡς ἀ
νωδύνως ἀπολείπεται· καὶ τοῦ μὲν ὡς πρακτικὴν
φιλοσοφίαν· τῶν δὲ, ὡς θεωρητικῶν μυσταγω-
γίαν· νῦν καὶ τοίνυν πᾶσαν ἀντιπαρμένων ἀρετῶν τῶν καὶ μα-
κροθυμίας διὰ πλειόνων· καὶ τὸ καλὰ τῶν
τῶν τῆς πονηρίας ἀναδυόμενος κρότος· μὴ τ

δύουσαν ὀλχαϊσίαν περὶ τὰ λαγκτὸν τῆς νίκης
ἀλλ' ὡς ἔφη. καὶ ὑφ' ἡμῶν καρδίαν αὐλεῖν τὸ
τῶν τοῦ καλοφώματος ἐπὶ τῇ ἀφαλμωσ, ἵνα ἡμῖν
γλαῦκες μὴ ἀντὶ ἀποδιεξῶ. δὲ χείλη οὐμόνον αὐτῶν
ἰῶν ὀργιῶν τῆς εἰκαλαχάφεως. ἀλλὰ καὶ ἰουδας
καὶ λύκος. τοῦτ' ἐστὶν ἡ τῆς πράξεως ἕξις. καὶ ἡ
τῆς θεωρίας· τῶν πράξεων ἐπανισαμένων, τὰ δ'
ἀληθείας τῆ θεωρίᾳ δὲ, φασὶν ὧν ἐννοιῶν σωίκτοι
τελεσμένων, θεὸς γὰρ ὡς ἀληθῶς ὅρος καὶ νόμος.
καλόν τὰ δὲ ἄπατα πρὸς ὀργωμοσύνην. διὰ τῶν
ἀνθρώπων, τοὺς δὲ τοῖς πρίτου σίφανσίας ὀρ-
γωμένας. καὶ τῇ ἀσαὶ τὸν ἀγαθῶν, τοὺς δὲ τοῖς τῇ
ἀφθονίᾳ τούτων ἐπαιρομένους. πλὴν ἐπὶ καλοφω
μαῖνοι ἃ ὃς ἀπαλαλωγητος. μόνου δὲ τῆς ἀν
λήθειου ἐπὶ τὸ ὄμφεν ὑπορηφανίας νόσημα. ἵνα μὴ
ὀργιῶμεν τὸ καλῶς πρὸς τὸν τοῦ καλοῦ χάριν
χρώμενοι. καὶ δὲ ὧν ἐστὶ τὸ οὐ διασφαχθέσαν,
ἐν ἡμῖν ἀσάλατον μόνον τῷ θεὰν ἐπὶ γνῶσιν, δὲ
πίνων τῷ ἄγνοι ἀννοσία ἐστὶ τοιαύτης. ὁμοίως γὰρ ὁ ἰό
μως δὲ αὐτοῦ καλοφώων. ἡ καὶ τὸ ζητῆσαι πόν
τῶν τῆς γαίας ἐν συναλῶν ἀλήθειαν. ὃ δὲ τῆς ἑαυτὸν
σωσαι ἀνόμως περὶ τὰ ἀπαλαίωσις καὶ ἀσθενῆ,
ῥίζα πρὸς τοὺς δῶν αἰσωπόμενον τῆς ἐν δάσι τῶν χά-
ρασιν, γίνεται τοίνυν ἐπὶ τὸ τοῦ φρημένου νόμου ὅρος
ὁρίζῃ τῆς εἰκαλαχάφεως. ἵνα τὰ πνωφῆ καὶ ἐπὶ
τὸ γνῶ τὸ χορηγοῦ ἐν καλοφωμάτων. καὶ μὴ ὑπὲρ-

θη ἐπ' αὐτοῦ. καὶ μὴ ὀργὴ ὢν ἀφαιρέσεως τῶν
δοθέντων χαρισμάτων. γέγραπται γάρ· ὀλίγε
ἐστὶ παροινῶσι ἐξεκτίσας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας
αὐτοῦ. καὶ οἱ καταλοιποὶ τῶν ἐλθόντων καὶ οὐ μετανοησάντων
ἐπ' αὐτοῖς ὀργὴ κῦ. συνταγὴ μάρτυς ἐξεκτίσου. τὰς
βλασφημίας τὰς θεοῦ λεγούσας ὡς περὶ δικαίου κρί-
σεως, καὶ μὴ καταλάβωσι τὸ ἀνταπόδομα ἀνταπο-
δώσει αὐτῶν ὁ θεός, ἀνταποδοὺς αὐτοῖς, τουτέστι μὴ
τῶν μελλόντων τῆς σοφίας ἀξιώσας τὸ πλῆθος τῆς ἀν-
χαρίστιας. μηδὲ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ σωσάσης ἀν-
θρώπους ἀμαρτήσαντας τῶν οἰκείων ἀναλαβεῖν. ἀνταπόδοσις
γὰρ τοῦ σωθέντος ἐστὶν. ἢ πρὸς τὸν σωσάντα δι' ὀργῆ
ἀνθρωπίνη διαλλαγῆς. ἀνεύψωσας ἐπὶ αὐτῇ
καρδίαν. ἀτιμάζαφρονήσας ὡς μὴ περὶ θῦ λα-
βών. ἐνδήκως δέχεται γινομένῳ ἐπ' αὐτὸν τὴν
προσῳργῆ. σύγχωρῶν τοῖς τοῦ θῦ ὀδὸν
νον ὡς αὐτῷ συμπαθῆσαι. καὶ τοῖς τὰ κατ' αὐτὴν
πρᾶξιν παρασκευάσαι πρὸ τοὺς τῆς ἀρετῆς. τοῖς
τὰ κατ' αὐτὸν θεωρίαν διαγῆς ἐπὶ σχολῶσαι λόγοις
τῆς γνώσεως. ἵνα μαθητὴν οἰκείαν ἀθέσφαν, ἐπι-
γνῶ τὸν θέαν δώδεκα. τὸν ἐννέα τὰ πα κατα-
λαβούσαν. καὶ τὰ σφενδόνη μετανοήσας καὶ τὸν ὄ-
γκον ἐκβαλὼν τῆς οἰήσεως. καὶ οὕτως ἐλεῶσαι
μενος τὸν θν. ἀπερείφη τῶν ἐπηχομένων τοῖς με
τανοοῦσιν ὀργῶν. τῶν ἀφαιρουμένων τὸν φρουρη-
κὸν χάριν τῆς ψυχῆς. καὶ ἔρημον καταλαμπάνουσαν.

τὸν ἄλυπον μονὰ· ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ νοητοῦ· τοὺς δὲ
φόβους φωτισμοὺς τοῦ σκληροῦ τοῦ νοὸς σὺν δυνάμει
ουργὴν διὰ τῆς ἰδέας ἀναλοχῆς, ὃν οἱ τὸν ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης.

Ὀργὴ θεοῦ ἐστὶν, ἡ τῶν παθῶν ἡμῶν ἀποστροφὴ καὶ
ἀπουσία, ἢ τῶν ἀκουσίων πόνων καὶ πάλιν. διὰ τὴν
τοῦ ἐπαγωγοῦ τῶν παθῶν φύσιν ἡμῶν νοῦν. ὀργὴ τοί-
νυν ἐστὶ πρὸς σὺν σοφίαν. καὶ τὰ τοιαῦτα σὺν αὐτοῦ ἐ-
αυτοῦ γνώσεως διὰ τοὺς ἀγνωμονας. καὶ τῆς οἰκείας
ἀθανασίας σωτῆρα. ἐὰν δὲ διὰ ὀργὴν θεοῦ ἐστὶν πάντα
κωχὴ τῆς τῶν θεῶν χαρᾶς μᾶλλον χορηγίας. ἢ ἵνα σὺν-
μφορόντως ἐπὶ τὰ πάντα γένηται νοῦν. ὑψηλὸν ἐ-
μετάωρον. καὶ τοῖς δὲ θεοῖ ναὶ τῶν θεῶν καλοῖς.
ὡς ἐπὶ τοῖς μεγαλαυχούμενον καὶ τορθωμάσι·
ἵνετα καὶ τὰ πρόνοιαν ἐπὶ τοῦ ὑψηλοφρονοῦν.
ὀργὴ ἐμπαθείας. ἢ σύγχωρις τοῦ τοχληθῆ-
ναι αὐτοῦ ὑποδαιμόνων. κατὰ τὴν τῶν πράξιν.
καὶ τὰ τὴν θεωρίαν. ἵνα λάβῃ τῆς μὲν ἐαυτοῦ φύ-
σεως ἀθανασίας σωτηρίαν. τῆς δὲ ὀνειπτοῦ
αὐτοῦ. καὶ τὸ πάντων ἀγαθῶν καὶ τορθοῦσις. θέλε
δυνάμεως τε καὶ χάριτος ἐπὶ γνώσιν καὶ τὰ τοιαῦτα
θεῖ πόρρω πάντα χωρὶς ἐαυτοῦ. τὸ ἀλλότριον καὶ
παρὰ φύσιν ὕλος τοῦ δικαίως· ὡς τιμὴ ἐπανε-
θῆναι παντὸς τῶν ἀλλοτρίων. τῶν τοιούτων θεάτων χα-
ρισμάτων ἀφαιρεῖν. τὰ τοιαῦτα θεῖν καὶ χρόμενον
τῆς τοῦ τὰ καλὰ παρόχοντος ἐπιγνώσεως.

μὴ σωφρονίζεσθαι τῇ πρώτῃ ὁρμῇ, ὑποτίθησι
σωφρονεῖν. καὶ ἀφαιρεῖται τὴν τῶν χαρίσματων
ἐνέργειαν, καὶ γίνεται τῆς φρουρούσης δυνάμεως
ὅρημος· φησὶ γάρ ἐν ἄλλοις ὅτε· ἀφελῶ τὸν φραγ-
μὸν αὐτοῦ· καὶ ἔσται εἰς διαρπαγήν· καὶ καθελῶ τὸν
τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα· καὶ ἀνήσω
τὸν ἄμπελῶνά μου καὶ ἀναβήσεται ἄκανθα αὐτοῦ. ὡς δὲ σχῆ
σον, ἄκουσα· καὶ ταῖς συνεφίλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ
βρέξαι ἐπ' αὐτόν.

Καὶ πῶς τοῦ ἐξιλεοῦσθαι τὸν θεὸν ἐμὲ τοῦ καὶ πάντ
μόνου ἡ ὀργὴ λαμβάνει καὶ ὁ τοῦ Ἰωσδαὲ καὶ ὁ τοῦ Ἰηλε.
καίτοι τοῦ μὲν σωφρονεῖν ἐν ἄλλοις ἀποφαινομένου, μὴ ἀ
ποφαινομένου δὲ ὑπὸρ τῆς ἄλλου τολμᾶν ἁμαρτίας ἑκάστῳ
ἐντὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀποθανεῖσθαι.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξιλεοῦσθαι εἰς τοῦ φιλόθεον καὶ φιλόθεον
προσελάβομεν νοῦν. καὶ τοῦ μὴ Ἰωσδαὲ εἰς πρᾶξιν
τῶν δὲ Ἰηλε εἰς τὴν θεωρίαν. ὁ τὰν Ἰηλ φῶν οὐ λέγ
τρόπου τὸν περὶ θεοῦ. τὸν νοῦν οὐ σωμα. τότε καὶ πᾶ
πλείω αὐτοῦ δυνάμεων καὶ τὴν θεωρητικήν. σύμπαντον
θεῶν τὸν δόμον. τοῦ γὰρ ὑποδημάτου πάχους.
καὶ τὰ ἐν ὑποδήμασι σύμπαχοῦν. ὑποδή
μήματα γὰρ ὄνοις. ὡς ἀρετὴ καὶ γνῶσις ψυχικὸς
ἐν ὑποδήμασι, πρᾶξις καὶ θεωρίας αἱ τίνες
πρὸς τὸν νοῦν, συμβαίνουσι τῶν λόγων τὸ πάχους ὅλο
καὶ πάντα ῥόπον. καὶ σύμπαχοῦν πάχους.
τῶν ἄλλου προαναπέμπουσιν ἀρχὴν τῆς οἰκήσεως λέγω

ἀως ἐχουσαι. καλῶς οὖν εἴρηται τῆς γραφῆς
συμφέρεται τῆς θεωρίας ὁ λόγος. λυων δὲ φαινό-
μενον ἄτερον. μόνος γὰρ οὗτος ὑπολαμβάνει μεγαλο
φρονῶν ἐπὶ καταφρονήσει. ἵππαλεκτρυὼν δὲ καὶ κ̓
θεωρία, ἀπὸ τοῦ φύλακα τοῦτο πάσχειν. μὴ θεωρό
μενα παθεῖν ἀλλὰ ὑποπτεύειν ὅμως μέντοι τῷ
νῷ καταλαμβάνω. συγχαίρουσαι
ἀϊδίῳ τῷ ἐξεικίαν, ἐν ἀναβάσει ἀλφωνίων
δαῖς. καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανά
τῳ αὐτοῦ, πᾶσι δὲ καὶ οἰκέταις τοῖς ἐκεῖ. δαῖς
ὄρμενοι ἵστανται μόνοι. ὀξυδερκῶς, ὄρμενοι δὲ
καὶ ἱκανὸς χωρὶς φησὶν ἵππων τοιοῦτος ὁ χὴ οὐ λέγουσιν
σαντες ὀξυδέρκωσαν. οἱ τῶν ἱππουρανίων ὀρθοὶ καὶ
ἄρχοντες. γλώμενον πῆμας ὄνδρος ἀνῶν. ἐπὶ τοῦ
τῆ λήθη. καὶ ἐξουδενώσαν αὐτοῦ, πλήρους ἁμαρ
τιῶν, ὅτι μὲν ὁ καλὸς, ὁ λίθος τῶν ψυχῶν ὑπὸ τῆς
τῶν ἀστέρων πεσβάτων. ὁ λέπων φύλας τοὺς λέοντας καὶ
τῶν ἄρκτον. τὸν θυμὸν λέων καὶ τῶν τῇ θυμίᾳ ἀνταπα-
ράπτουσα τῆς ἐνυμῶν θέας φόνος, τὸ κάμος, ὁ πῦρ
ράκης, διὰ τὸ πάθημα τῆς σφαγῆς. μετὰ καὶ
ὀφθαλμῶν. τοῦτ᾽ ἐστὶν μετὰ δόξης ἐστὶν καὶ ἀπρόνοι
καὶ ψῆφοι ἐστὶν. ὑπηλοθρῶν λίων. ὀφθαλμοὶ μὲν ἦσαν
αὐτοῦ λόγου ἀπρόνοιαι καὶ ψῆφοι ἐστὶν, διὸν πολλαὶ τοῦ
σαντὸς τῶν ἐστὶ σκοτῶν ἢ πῦρ ράκης διὰ τῶν φαντά
σματα τοῦ βίου μετὰ καλλιος διὸ φθαλμῶν, διὰ τὸν ἀ-
μαρτωλοῦ λόγου τῆς γνώσεως. ὅτου νοητοῦ ζωαλαί, καὶ

ὑπορηφάνου, φημὶ δὴ τοῦ διαβόλου σφαλεὶς τ-
ῶν τὰ πονηρὰ ἐχόντων τοὺς τῶν ἀγίων διὰ τὴν περὶ τὰς
τέντε τοῦ σώματος ἀναθήσεις· ἀύξησιν τῆς ἀν-
δρείας ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ ὁρῶν τὸ-
ν· ὅσον ἐφίεται οὐδὲν ὁ παλαιὸς κατὰ τοῦ
νόμου λαὸς, μάνναν· φθόνῳ, διὰ τὴν ἀπιστίαν
τὴν νόμου· καὶ μὴ φέρων τῆς προσκαίρου δόξης,
τῶν τότε ποιεῖν οὐ φαρδίαν τὴν ὁδόν· καὶ τοῦ σώτος
τοῦ φαλοῦ· τουτέστιν τὸ πρόσωπος τῆς παλαιᾶς ἀρετῆς·
καὶ τὴν χάριν, τῆς γνωστικῆς θεωρίας· καὶ ταῦτα πάν-
τα δῆλα ποιῶν τοῖς πρὸς αὐτοῦ κατὰ τὴν πίστιν, διαβαίνου
σι διὰ τοὺς ἐξ Ἰουδαίων μέλλοντας κληρονομεῖν θρίαν·
οὐ πορ πάλιν ἐν τῷ σοφῷ λόγῳ, τὴν τῆς παλαιᾶς
ἀφαρδίαν τὴν μυρίων· τουτέστι τὸν ὄχλον, τῆς κ-
τῶν ἀγίων πολὺ φιλοσοφίαν ἀσχημοσύνης· ἢ τὸ ἐν
νοήμασιν ὑψηλοῖς τῆς ξένης νομίμων σύμβολον καὶ ῥ
γισμάτων περιβολῆς· καὶ πάχιον περίνας ἐχθυάστας,
τοὺς ἐν τῷ σοφῷ λόγῳ ξένους τῶν ἁγίων· καὶ τῆ
σὶ δὲ τοῦ γράμματος ἐγκαταδεδεμένου· διὰ τοῦτο γὰρ,
τὸ διὰ τοῦτο τοῦ νόμου τὸ φαινόμενον καὶ τὸ νοούμενον·
τὸ σωματικὸν καὶ τὸ πνευματικόν· ὁ ἀληθινὸς πο-
μὴν, καὶ βασὶ, καὶ τῶν ξένων ἀνδρειωμένων ἀναιρεῖ τὰς
δυνάμεων· πολεμῶν δὲ τῶν τῆς παλαιᾶς μεθ-
χομένων φιλοσοφίαν· καὶ πάσας δὴ καινοτομῶν
φύσεως θεωρίαν· βασιλεὺς δὲ, ξένοις καὶ
λόγοις πνευματικὸν ἀγομένων καὶ διαθεωρίας

θοδρας, πρὸς αὐτὸν ἀναλομῶν. τούτου τοῦ σαρκὸς υἱοὶ
μὲν οἱ ὀξ αὐτοῦ γεννηθέντες ἐν τῷ
τούτων αἱ μνῆμαι τῆς καλλιθῦ
ἀναβλάστησαν τὰ φύλλα αὐτῶν. ταῦτα ἐστὶν ἐν ταῖς
μνήμαις ταύταις καλλιφωμάδων. διὸ ἐκάλουν πρὸς
θὲ ἀνέβησαν. οἷς ἐν θάπτουσιν οἱ ἐν ὄρυσσοντες
αὐτῶν καλαπράξιν δὲ πολὺ καὶ οἱ καλὰ θεωρίαν λ
θὲ οἷς λαμβάνουσι πᾶς ἰούδα. καὶ οἱ καλοὶ ποιοῦντες
ἰλλμ. τούτοις οὖσιν ἀπασῖν πᾶσιν ἐστὶ ἀπὸ θα
νόντων. τοῖς μὲν ἀπὸ θεοῖς τῆ ἀπὸ θ τῆς κα
τὰ ἀλῆ ἐνός. τοῖς δὲ νοῦν τοῖς τῆ ἀπὸ πάντος
τῆς νοερᾶς κινήσεως τοῦ τοῦ νῶ ἐξεκίνησαν πρὸ τὸ
θῦμνημονεύοντων. ἐστὶ νῶν καταγορία πρᾶξις,
καὶ τορία γνῶσιν λαμπρὸ ἄστον. θάπτουσιν ἀπο
θανόντα. τοῦτ' ὤστι πάντων ἐστὶν ὧν καταλύω
μενα ἀπογινόμενον. καὶ πρὸ τοῦ τὸν τορὸ τοῦ τὸν τορὸ τὰ
ὄντα γινόμενον. πᾶς ἰούδα καὶ οἱ καλοὶ ποιοῦντες ἰλλμ.
καλὰ ἀρετὴν πρᾶξιν ἄστου δηλονότι. καὶ καλὰ
γνῶσιν ἀληθὴς θεωρία. ἐν αἷς βλαστάλφων
γίνονται ἐν τῷ τῷ λόγῳ τῆς τῶν ἀπαίδων ἀγίων
μνήμης. ἀκούοντες αὐτῶν δόξαν καὶ τιμὴν. δόξ
μὲν, διὰ τὸ καλῶς ἡνιοχεῖν. τιμὴν δὲ διὰ τὸ καθὸ
μοιωσιν μίμημα. τοῦ μὲν γὰρ πολὺς λόγων τῶν καὶ
ἀληθὴς θεωρία. τοῦ δὲ, πάλιν, ἀκριβὴς πρᾶξις
ἐν θεῶν ἐντελῶς τὸ θαυμάσιον. ἀντὶ τοῦ
ἐθαύμασαν, παραληπτέον δὲ ὅτι οὐ σὺν ἀναλύσῃ

πταιταφεὶς ἐν τῷ φοις δᾶσι· ἢ ἐν ἀναβαίνει τὰ φ
δᾶσι· τοῦ γὰρ σρ̄ς ἡμῶν χῦ,
ἀσύγκριτος καὶ ἀ
χώρητος ὁ
ἐν σαρ
κί
βί
ος
κα
τά
τὸ πρὸ ὁμοῦ
καὶ λόγου· ἐκάλυψε γὰρ
φησὶν οὐ ὑποῖς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ
ὑπὲρ τὴ σὶ καὶ τὰς ἄνω δυνάμεις, τῇ ὕ
περοχῇ τῆς ὑπερ
βολῆς:
+

ἐκ τῆς βίβλου τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Καὶ ὁ τέταρτος ἐξῆλθεν ὄνυξ ἀπὸ τοῦ θρόνου· ἄρας τὸ πρόσωπον
εἰς τοὺς ὀπισθίους, ἐναντίον ἐλήμ· ὀργὴ σὺν τοῖς βασι-
λεῦσιν τοῦ ὀπισθίου· λέων πρὸ προσώπου νίκη·
καὶ πρόσωπον
ἀετοῦ φίλα καὶ ὁπλὴ ὁδός· καὶ ὡς ὡσεὶ ὀπὴ θηρίων·

Ζορομβάβελ ἀπορία συγχύσεως· ἢ ἀναπαυόμενος ὁρ-
μώμενος· εἰς πάροδος σὺν βαβυλῶνι, ἢ σημαίνουσα
σύγχυσιν· ἀρχιμαγειτῶν ἢ καταλαμβανόμενον τῶν γλυ-
τόρων αὐτοῦ· καὶ αὐτὸ τὸ λεγόμενον, νηπίου θεωρούμενον
ὑπὸ μητρὸς τῆς σαγηνῆς· καὶ τῆς γνώσεως· καὶ ἀπαλ-
λάξας ὅλον τὸν λαόν, τῆς εἰκόνος, ἀναπαύσεις αὐτοῖς
γίνονται· λοιπὸν οὖν, φησὶν Ζορομβάβελ, νοῦς φιλό-
σοφος· πρῶτον μὲν διαμαντοειδίας αὐτρόμως ἐν τῇ
συγχύσει σὺν πάθων· ἔπαφωλίζων καὶ ὑποδυνυ-
τῶν ἀρχόντων αὐτῶν· ἐπὶ τὰ ἐλεύθερα ὁρῶν τοῖς χθῆσι
καὶ τῶν ψυχῶν, ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀρχαιολογίας καὶ
ὁδοῦ· καὶ ἀναπαύσεις αὐτοῖς οὗτος τοίνυν ὁ τέταρτος ἐξῆλθεν
ἀπὸ τοῦ βασιλέως δαρείου· λέων δὲ τοῦ φύσεως
νόμος· νικήσας πρὸ αὐτοῦ· ἄρας τὸ πρόσωπον
ἐστὶν ὀπισθίου· τουτέστι τῶν παλαιοντῆς ψυχῆς· ἐν
οἷς χαρακτῆρες εἰκόνα δὲ ὕψος τῆς γνώσεως·
ἐνώπιον τῆς ἀπάτης· πλάνης τῆς ἀπά, ἐστὶν ὕ-
ψος τῆς γνώσεως ἀναπαύεται· ζητῶν τὸν ὁδηγὸν
νίκης· ἐλήμ γὰρ ὁρᾶσιν ἁρμόσεις ἁρμονία· νίκη
μὲν οὖν λέγει, τὸ παλαίτων πάθων ἡδέτος τῆς πρὸ

ωλικῆς σοφίας δὲ, τῶν λόγῳ θεωρητικῆς γνώ
σεως ἐστὶν ἀληθῆ, δόξαν δὲ. τῶν ἐξ ἀμφοδόξων ὡραιό-
τητα καὶ λαμπρότητα. ἐνουμῶν μὲν φρονίαν ἀπ-
στράπτουσιν ἀίγλῃ. ἔστι δὲ πρὸς ἡμᾶς. ὁ λόγος καὶ
ἐγὼ δὲ ὁ ἀκούσας λέγω τοῦτο οὕτω νοῶ. ὡς ἀλη-
θῶς τοῦτος ὀργάνου τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν γνώσεων ὢν
ὢ ἀνὼ ἐστὶ τῷ λόγῳ. μισὸν δὲ ἔργον σωφροσύνη
τῶν τῆς τελούσης τάκαὶ δὲ ἀφετάδως. λέγομεν
πρῶτος νεανίσκος ὢν οἶνω δοὺς τὸ καλὰ πάντων
πράττος. τῆ ζέσει ὢν σοφικῶν πόνων τῶν νικᾶν
καταχαρίσατο. ὁ δὲ λόγος δὲ τὸ βασιλεῦσι τοῦτο
δοὺς. τῶν κρεμῶν δόξαν τοῦ ἐχθρῶν νίκαν.
ὁ δὲ ἁρίστος ὁ ζωροβάβελ σὰν τῶν αἰχμαλώ-
των ἐνέφανε τὸ τέλος τῶν ἀγαθῶν. τῶ ἀληθοῦ θῶ καὶ
ἀληθοῦ πᾶσι φαίνω. διὰ δὲ τῆς ἀληθείας, τὸ τέλος ἔχον
γνώσεων, ἤτοι τῶν ὄντων ὢν ἀρχῶν. λέγω δὲ τὸν
θῦ. καὶ ἐμοὶ δοκεῖ νεανίσκοι τοῦ ὁ ξύλης καὶ ἀλη-
σωφρόνου σώματος. φύσιν ἀφόρου σι καὶ ὄμως
ἐστὶ φρόνημα. ὁ δὲ λόγος θῦμῶ πρὸς νέμει τὸ κύρος.
ὅμως γὰρ οἶνος ἐστὶ φρόνημας σύμβολον. ὁ δὲ βασιλεὺς,
φρόνημα τὸ ραννικὸν γὰρ ὁ φρόνος. ὁ δὲ ζοροβάβελ
τῶ προς ἐπὶ τὸ χθῆς ἀπωλῆς καὶ ἀσῶν φρόνημα
σίαν ψυχῆς. διὸ καὶ σοφῆς ἀντὶ φησι ταῖς μὲν
γὰρ σοφικαῖς καὶ σῶν δυνατῆς. τῶ τῶν μὲν τῶν ἐκπλη-
θρημμένης αἰῶνος γίνεσθαι. τῶν δὲ φθαρμένων
πράξεις, τὸ δὲ φθαρτὸν. καὶ ὁ λαμπρὸς δὲ τῶν καὶ

νίκησας, ἀλλὰ δόρω σε τοῦ λαοῦ. ὡς ἀνῳδόρω
πρὸς δικαίαν βουλὴν, καὶ ἐπαναπαύσῃ τῷ φοβῷ,
ἵνα φησὶ παύσωμαι ἀνομίαν καὶ ὁμολογήσω. καὶ φησὶν ἵλεως
φημὶ δὴ τῷ φρικτῷ καὶ ἀπαθῆ παύσασθαι.
καὶ ὠκοδόμησας τὸν ναὸν, τῷ δικαίῳ τῆς ἀνωτάτω
σοφίας γνῶσιν.

Περὶ ἀναιρέσεως τοῦ ζοροβάβελ.

ζοροβάβελ νικός ἐστιν. ὅλη τοῦ παλαιοῦ τύπου μῶς
ΙΣ ΧΣ. ὃς ἐν τῇ σῇ χῷ τῆς φύσεως ἡμῶν σύμπηφθείς.
καὶ γλωσσητὴς τύχοις ἄνος ὁμιλῶ ὁμῶς μῶ σωῆμῖν ἀ
χμάλωτος. μὴ δὲ πρὸ τῶν παθῶν σύγχυσιν παθα
σεῖρφς. ἁμαρτίαν γὰρ φῇ οὐκ ἐποίησεν ἐν ἡμῖν ὁ θὸ
τοῖς ἀιχμαλώτοις τυχθείς. καὶ μεθ' ἡμῶν σὺν ἀνόμων
λογισθείς. ὃς ἐστιν ἡ ἀναζωπύρησις τοῦ φωτὸς τῆς ἀ
γνοίας τοῦ καλυφθέντος τοῖς πλανωμένοις ἐν τῷ τῆς πλά
νης. ἀναζωπύρησις γὰρ φησὶν ἡμῖν ἡλίος δικαιοσύνης.
καὶ ἀναζωπύρησις ὄνομα αὐτοῦ. οὗτος ἐστὶν ὁ καὶ λόγῳ καὶ
ὅρκῳ νικήσας ὅλον τὸν κόσμον. καὶ ἀληθῶς ἐλευθε
ρωτοὺς παθομένους αὐτῷ. καὶ ἐπαναπαύσας ἀπὸ τῆς
φθορᾶς. καὶ ἀπὸ κακίας φθορᾶς τῷ. καὶ ἀπὸ θανά τῳ
φθορᾶς καὶ ἀπὸ τῆς φθορᾶς. ὃς ἐστιν ὁ θὸς ὁ οἰκο
δόμος τοῦ ἐμπεπαθότος τῷ πυρὶ τῶν παθῶν ἡμῶν,
λιθίνου ναοῦ ὄντος σκληρὰ σας τὸν ἀχρεοποίητον νὰ
τοῦ προσλήμματος. ἐν ᾧ καὶ ἐποίησεν οὗτος
ἐστὶν ὁ προφητικὸν πνεῦμα τὸ ἅγιον. αἰχμάλωτος ζορο
βάβελ ἐθεμελίωσε τὸν οἶκον τοῦτον. καὶ αἰχμάλωτος

αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἐσου σὺν αὐτοῦ. τὰ τὰ προδρανοη-
λοῶν τοῦ ἀνου σαλωλασὶν. καὶ τὰ τὰ λουΐαν
ἐν ἑαυτῷ ἀνάπλασὶν. οὐχ ὡρας ἕνεκεν τὰ τὰ ὁλ-
μὶ ουργικὰ ὁσώλμὶν. οὗτος ἐστὶν ὁ ζορορβάβηλ.
οὗ ἐν τῇ χερὶ ὁ λίθος ὁ καοσὶ τερίνος. ἐπὶ ἑπτὰ λίθους
λίθου τοῦ τοῦ οἱ ὀφθαλμοί. οἱ γὰρ πανὸς ζορορβά-
βηλ οὗ σαμῶς, ἰσόρηται λίθου τοὶ οὗτοι ὁ πηοσάμῶος
χερμὰ ὁῶν τοῦ νέου ζορορβάβηλ, ἢ πρᾶξις σὸν
ἐντολῶν αὐτοῦ. λίθος δὲ καοσὶ δρὶνος ἢ δὲ αὐτὸν τὶ
σὶς. ἰὼ γὰρ δὲ αὐτὸν πὶ σὶς ἐν τῇ πράξει σὸν ἐντολῶν
αὐτοῦ δὶ αφαίνεται. ἀλλὰ λίθος μὲν αὕτη δὶὰ τὸ
σορρὸν ὅσον πρὸς τὰ ἀλῆ. καὶ ἀμεταπίνητον κα-
οσὶ δρὶνος δὲ, δὶὰ τὸ καοσὶ δρου χαρακτηρίζειν
αὐτῷ. ὡς πορφὰρ ὁ καοσὶ δρος τῆς τὲ τοῦ ἀργύ-
ρου καὶ τῆς τοῦ μολίβδου μετέχηκεν ἰδιότητος. δὲ
σὸν γὰρ αὕτη δὲ ξάζει μὲν φύλα πομὲν ἡ μολάζει δὲ δὲ
μὴ φύλα πομὲν. ὑμωρίας μὲν γὰρ σύμβολον
ὁ μολίβδος. λαμπρότητος δὲ ὁ ἄργυρος. ἐπὶ ἑπτὰ
ὀφθαλμοὶ τῆς ἐμπράκτου ταύτης ὠδὶ εως τὰ ζ
τοῦ ἁγίου πνς χαρίσματα. ἀπορήσαι ας ἀποριθ-
μήσατε. πνα σοφίας. πνα συνέσεως. πνα
γνώσεως πνα εὐσεβείας. πνα βουλῆς. πνα ἰσχύος.
πνα φόβου θυ. ἰδοὺ δὲ φόβουμὲν, ἢ ἀπο χὴ τῶν κα-
κῶν. ἰσχὺος δὲ ἢ πρᾶξις σὸν καλῶν. βουλῆς δὲ,
ἢ δὲ αἱρέσεις σὸν ἀνὴκεμὲν ὠδὶ εως δὲ, ἢ τὸ
κατὰ τὰς ἀρετὰς ῥόπων ἕνεκεν γνώσεως δὲ,

ἢ τῶν ἐντολῶν ἐντελῶς λόγων τῆς θεωρίας· οὐ
κάτωθεν δὲ, ἢ τοῖς πρὸ ἡμῶν θεσπίσασι πρόσωποις καὶ λόγοις
ὡσπερ αἰσθήσεσι· τῆς ψυχῆς, σοφίας δὲ ἢ τῶν ὑψη-
λοτέρων καὶ τῶν θεοπρεπῶν λόγων μυσταγωγία· ὁμοῦ
ποσαῖας· ἀπὸ τοῦ ξύλου μὲν πρόσοχοις· ἡμῶν
δὲ τὸν ἁγιασμοῦ ἀρξάμενος καὶ τῆς ἕνεκα τοῦ ἡμῶν
μὲν προσοχὴς τῆς δὲ θεῖας ἁγιασμοῦ ὅπερ ἐστὶν ὁ
φόβος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας φόβος κύριου· εἰ δὲ
ναυλίου ἀπὸ τοῦ φόβου μᾶλλον ἀρξάμενος εἰ τοῦ
τῶν σοφίαν ἀνήλθον ἢ ἧς ἐστὶν ξύλου θεῖα προσοχὴ
ἡμῶν δὲ πορρωτάτω· ταῦτα φασὶν οἱ ξ ὀφθαλμοὶ
ἀμπελώνου τοῦ ἁγίου· διὸ φωτιζόμεθα τοῖς καὶ πρὸ
τοῦ θεοῦ, ὁδηγούμεθα· καὶ ἐστὶ τῶν μίαν ἀγελαίαν τῶν
χαρίσματα τῶν τοῦ πνεύματος ἃ λαμβάνομεν·
περὶ δὲ τῶν ἑκατὸν τῆς ἀγαθωσύνης καὶ δικαιοσύνης τῶν ξ ὁρο
βάβεκ·
Οἱ δὲ πάντες ἦσαν ὀξ ἦλ ἀποδοὺς καὶ βρὸ· καὶ τοὺς
χωρὶς πάσης καὶ γυναικῶν μυριάδες
τρισχίλιοι πρὶ ακόσιοι ὀξη ζπ·
Μόνος ὁμολογούμενος ὑπὸ τὰ ἀγαθὰ χρονικὰ
νοὺς· τῶν τοσούτων μόνος, ἢ ἁγίασις ὀκτάδος μα-
τικὸς δὲ ὁ χρόνος· διὸ ὀδοντικὰ συμπληρῶ-
σαι· καὶ τῶν πρὸς τὰ ψυχῆς ἐντούτοις ἀπαλά-
πτεται δοῦ ὁ πτερόμενος πρὸς τὸν ἀνωλκημ·
ὢν χωρὶς πάσης καὶ γυναικῶν μυριάδας· Δ·

ρίς χίους τξ πᾶσι μὲν οὖν φασιν. οἱ μὲν
φυσικῶν καὶ ἀλαβλήτων τὰ τῶν λογισμοί. γίνε-
ται δὲ ἀκατάφυτον ὄρεξις καὶ ἡδονὴ. καὶ ἡ τυχοῦ
σα γὰρ ὄρεξις καὶ ἀφύτου ἡδονή, περὶ λαβεῖν
σαν εἶναι παραμυθουμένη καὶ ἡ τυχοῦσα πόσις,
τὸ ὄχλησιν δίψος ἀπωθουμένη. καὶ ὁ τυχὼν
ὕπνος τὸ ἐξεγηγορὼς κεκμηκὸς ἀναπαυό-
μενος δύναμιν. δὲ τελοῦσι λογισμοί,
δὲ αἱρεθέσαι. ἡδονὴ σωφροσύνης τοῖς
ἀνθρώποις ὡς δὲ φυσικὰ καθεστᾶσι, ὅμως οὐ-
δὲ ὀρχοῦνται τούτοις φιλοῦσι τὸ ἁμαρτάνειν. καὶ
πρὸς τὸ δικαιοσύνῃ ἀποῦσιν. ὡς ἀναγκαῖα
μὲν φύσασιν φύσεως. χρήσιμα δὲ πρὸς τὸ ζῆν
ἀρετῆς. ἢ καὶ ἄλλως δὲ σωφροσύνης. ὡς
μὴ σύμμετρα μὲν πρὸς τὸ ἀθανατοῦν ζῷον. χω-
ρὶς γὰρ καὶ λογισμῶν τοιούτων καὶ ἡδονῶν. ἐνδέχε-
ται μὲν ἀμυρίαν σας εἶναι, αἱδὲ μὲν καὶ ἀγεν
φρόνησις ἀνδρεία σωφροσύνη δικαιοσύνη. με-
θῶν καὶ φυσικὴ καὶ χρόνου δὲ λαβὰς ὄνους, πρὸς τὸ
ἀπαθείας λῆξιν ἀποκαθίστασθαι. ἢ αἱ μὲν καὶ
ἀπάθειαι. ὧν πρώτη μὲν ἡ παντελὴς ἀποχὴ τῆς
καθ' ἕρ ἁμαρτίας. ἐν τοῖς δὲ ἀλογικοῖς θεωρου-
μένη. δευτέρα δὲ παντελὴς ἀπροβολὴ τῶν ἐμπα-
θῶν λογισμῶν. ἐν τοῖς δὲ τούτοις σωματικοῖς.
τρίτη δὲ περὶ τὰ πάθη παντελὴς ἀκινησία ἐν
τοῖς ὕπνοις δρόμοις γινομένη. τετάρτη δὲ καὶ αὐτῆς,

δὴ τῆς ψυχῆς φαντασίας τῶν παθῶν· παντελῶς
καθαρσίοις αὐτοῖς τελεσθείσης ὁρωμένη· ὡς πρὸς τὴν
φύσιν καθαρωτέρων ἀρετῶν ἢ ἀπαθειαν, πολλαὶ δὲ
μεσιτεῖαι καὶ ἀρεταὶ καὶ ἀπαθειαι· οἱ δὲ τρεῖς χιλιοστοὶ
τελείαν θεολογίαν τοῦ ὅλου δεικνύουσι· βραχυτάτας
βραχυποστάσεις τῆς θεότητος· χίλιοι δὲ διὰ τῶν
λεπτοτάτης περὶ ἕκαστον τούτων· θεολογίας τελε-
ωτέρας γὰρ ἕκαστον αὐτῶν, ὀχιλιάς ὡς πρωτίστη
καὶ μονάδων· ἡ δὲ ἑκατοντάς δυάδων· ἡ δὲ μυρι-
άς χιλιάδων οἱ δὲ τρεῖς ἀριθμοί, τοὺς περὶ ἀρετῆς
καὶ περὶ φυλακῆς λόγους, ὑποσημαίνουσι· τῶν τρι-
ακοσίων γάρ, ἐν οἷς ἡ διαιρουμένων ἑξακοσίων
ἐστὶ καὶ δι' ἑκατόν· ὁμοῦ ρ̄ ἀγίασμός μοι δοκεῖ
τῶν τελείαν ἀρετῶν δι' ἑκατοντάδος ἀλζουσαν τῶν δι'
ἑκατὸν θεωρημάτων ἐν τοῖς ὅλοις ἑκατόν δὲ,
τῶν φυσικῶν ὀξυτέρης καὶ βάθους σωτηρίαν· ἐπὶ
γὰρ τετράδι τὴν μονάδα τῆς, διὰ τῶν τεττάρων τῶν
στοιχείων αὐτῆς· τὴν τελειότητα δὲ τοῦ βάθους, διὰ τὸ
τὴν τελειοῦσθαι τῆς ἀγαθότητος· τῆς γὰρ ὑλικῆς ἀρχῆς
μειζόντως· τετράδος τοῦ ν̄ σωτηρίας προηγεῖται
ο̄ ὃν ἐστὶ ρ̄ διὰ σωτηρίας διὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ
εἶναι· οἱ δὲ ἑξήκοντα τῶν προηγουμένων ἐστὶν θεί-
ων ἐνεργειῶν ὑποφαίνουσιν ὅλων· ἐνὸς γὰρ
ἡμέρας ἐποίησεν ὁ θς τὸν κόσμον τοῦτον· διὰ καὶ
ἀφθαρσίαν τοῖς ἐνεργοῦσι· ἑξακισχίλιοι δὲ διὰ ἑξή-
κοντα μεθ' ὧν ὁμοῦ πάντων ὁξύτερχεται· ὁ ἀνὼ δρω

διορμῶν αὐθεσίας· ἐπὶ ζωϊκῆς λοιπὸν αὐτοῖς καὶ
παῖδες· καὶ παιδίσκαι· καὶ ψάλται καὶ ψάλτριαι
δοῦλοι· καὶ κάμηλοι καὶ ἵπποι καὶ ἡμίονοι καὶ τὸ ζυ-
γόν· ἤγουν ταῦτα, τὰ ποικίλα διαφόρων βασιλικῶν
ἐκκλησιάσεων· διὸ καὶ πρὸς τοῦτο ποιοῦσι τὰς αὐθεσίας τῶν
τοιούτων· παῖδες μὲν γὰρ καὶ παιδίσκαι, οἱ
φόβῳ τῶν ἀγωνίων καταλαλιῶν ὑποχόμενοι τὸ
βάρος τῆς πραγματικῆς φιλοσοφίας καὶ τὴν σύν-
τονον σκληραγωγίαν· ὧν παῖδες μὲν οἱ ἰσχυρόβροι·
παιδίσκαι δὲ οἱ ἀσθενέστεροι· ψάλται δὲ τῶν κα-
τορθώσεων βοαὶ καὶ κηρύγματα τοῦ θείου τὰ θεάματα·
ὄρπυγα τοῖς ὀλισθοῦσι· ψάλται δὲ οἱ μὴ μόνον
ταῦτα κατορθωκότες· ἀλλὰ καὶ ὁδοὺς ἑτέρας
τοῦ πράττειν· διὰ τοῦτο διδασκάλους καὶ ῥυθμίζειν
ἀνάγοντες· κάμηλοι δὲ οἱ πρὸς ὑψηλοτέρας θε-
ωρίας ἀναπτόμενοι· ἵπποι δὲ ὁρῶ τὰ διὰ τοῦτο τὸν
θυμὸν ἔχοντες· ἡμίονοι δὲ οἱ μικρὰ δῶρα τοῦ θεοῦ
ἐν κόπῳ καὶ ἱδρῶτι· ὑποζύγιοι δέ, οἱ τοὺς ἀδενεῖς βα-
στάζοντες· καὶ τὰ βάρη τοῦ σώματος φέροντες· οἱ δὲ διά-
φοροι ἀρίθμοι τῶν τε παίδων καὶ παιδίσκων· καὶ
τοῦ ψαλτικοῦ καὶ ψαλτῳδῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑμφα-
λικοί τινες φασί· τοῦδε διαφορὰ ἵνα καὶ τὰ τῆς
τοιαύτης ἀγωγῆς τῆς ἐκκλησίας· διαφορὰ μὲν γὰρ
τὰ τάγματα· διαφορὰ δὲ καὶ τὰ ὑποτάγματα-
τα τῆς· καὶ ἄλλα ἄττα τοιαῦτα ἀπελάττονα·

Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἐλοιδόρησαν ἐπιγνῶναι. τίς ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος· καὶ ἐπέγνωσαν. ὅτι οἰκοδομοῦσι τὸν ναὸν κῦ τοῦ θῦ Ἰσρ. ~

Τάδε μὲν ὁμολογήσεις ὁρμῶνται· δὲ πόλις αὕτη μὲν ἀφίσταν δὲ λοιμῶν καὶ λῃστῶν σημαίνουσα· πόλις δὲ ἀγοράζαν τὸ πρᾶγμα καλῶν πᾶς τοίνυν ὁμολογούμενος καὶ ἀμίαν τοῦτον, τῆς φυλῆς ἐστὶ τοῦ Ἰούδα· ἐπὶ δὲ καὶ Βενιαμὶν πόθος ὁρμῶνται· ἡ σεναλμος μὴ ἡ οἰκοδομὴ λαοῦ· πᾶς πενθῶν ἐπὶ τοῖς οἰκείοις ἁμαρτήμασιν ἢ σεναλίζων ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. τρόπον μὴ ὃς σὺν πάθοις ἡ οἰκοδομῶν γυναικὸς τὴν καλοκαγαθίαν, τῆς φυλῆς ἐστὶ Ἰσσαχὰρ Βενιαμὶν, οἵτοι οὐ τοὶ δὲ τῆς τῶν πατρῶν ἀγχιμαχοσίας ἐλευθερωθέντες· καὶ καλὰ τῶν ἐξ ἴου τῆς ἀπαγωγῆς ὁμῶν οἰκοδομοῦσιν ναὸν κῦ· τὸν ἐκλαφόρων τρόπον ἀρετῆς λοιμογνωσίας· οἰκοδομοῦμεν ἐχθροὶ δὲ τούτων φοβοῦ· τὰ τὰ σαφῆ τῶν μετοικίας τούτων τάξεως Ἰσρ· ὑπὸ ἀσσυριακὰ φάλαγγα βασιλέως ἀσσούρ· λέων δὲ βαβυλωνίους καὶ ἐχουθαίους· καὶ ἀμαθαίους· καὶ σεφαρβαίους· βαβυλῶνοι μὲν ὧν ἡ ὑπόρημα φανίασιγχύουσα τὸν νῶν· ἐχουθαῖοι δὲ, ἡ καινοδοξία ἐξίσωσα τῶν σιάνοιαν· ἐχούθη γὰρ ἐκ τῆς ὁρμῶνται, ἀμαθαῖοι δὲ

ὁ ἄνθρωπος ἀναπαύεται μὴ ὁρασεῖς φαινομένων
ὁρμισάντων. τῶν ὁρωμένων δὲ καὶ φαινομένων
ἡ θεωρία ὁ ἄνθρωπος. ὁρατοὶ γὰρ
ἀόρατοι, ὁρατοὶ σαφῶς φίλοι ὁρμισθέντες
ὁλικῶς φίλοι ὁλικῶς ὑποκρίσεως πάλιν τοῦ πρώτου
τρόπου. ἀόρατοι ἀφανεῖς ὁλικῶς ἀόρατοι. ἀόρατοι
ἀφανεῖς ὁρμισάντων ἀναχωρησάντων ὁ αὐτός
τουτέστι καταβαίνει, ἵνα τὸ ἐλεήσω ὡς
πάλιν οὗτος δεύτερον ἔτη. ταῦτα πάθη, ὡς
τῶν ἐξῆς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως. παρενήρασαν
τοῖς ἐναρέτοις καὶ γνωστικοῖς. ἵνα διὰ τούτων ἀπὸ τῶν
καταβαίνουσιν. πρὸς ἔδρον ἀπαλλαγῆ. τοὺς ἐνα
γαθοῖς πονοῦντας. τούτων δὴ οὖν τῶν λαθῶν οἱ
πεθεσπωτες δαίμονες λυσάντες τῆς φωνῆς οὖν
σαι τῶν γνωσιν ἐληλυθασιν ἐκ τῶν γνώσεων. διὸ ἐστιν αὐτῆς
σαι τῶν γνωσεμένων. ἀγθῆναι ἐντολαὶ. φωνὴ δὲ αὐτῆ
αἱ πράξεις αὐτῶν. ἧς ἀγαθόμενοι οἱ δαίμονες δια
νίσανται πρὸς κακουργίαν.

Καὶ πεθορθοῦντες οὖν ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦν. καὶ
τοῖς ἡγουμένοις οὖν πατρίων, λέγουσιν αὐτοῖς.
ἐνοικοδομήσωμεν ὑμῖν. ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἐκζη-
τοῦμεν τὸν θεὸν. καὶ αὐτῶν ἐκθύομεν ἀφ' ἡμέρ
ας ἀσφακαδὰν βασὰρ ἀσσούρ. ὃς μετῳκίσεν ἡμᾶς
ἐνθάδε. καὶ θρησκεύομεν τὸν ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦν. καὶ
οἱ ἡγούμενοι οὖν πατρίων ἐχθρῶν καὶ ὑμῖν τὸ
οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν. ἐκλυσεγάρ μόνοι

ὁ κοσμικὸς ζωροβάβηλ μὲν ἐστὶν ὁ πρακτικὸς
νοῦς ὡς πολιτικὸς ὁ δὲ θεωρητικὸς
ὡς ἱερωθεὶς, ἄρχοντες δὲ τῶν τριῶν. αἱ τῶν
ψυχῆς δυνάμεις. οἱ δὲ περὶ τὴν ζωροβάβηλ
καὶ τὸν ἰησοῦν ἀγγελικῶς. πρὸς τούτοις
οἱ τῶν αἱρημένων παῖδες δαίμονες βουλόμενοι ζωοὶ
κοσμεῖν τὸν οἶκον. οὐδὲν γὰρ τῶν δαιμόνων τούτων
κακόν. τῶν καλὰ τὸν ἀγῶνι ζομένων τὸ πρόθυμον.
καὶ καιρὸν τὰς εἰκόνας τῶν καλῶν ὁλκεῶς περι-
ῤῥήγνυσι. τὰς ἐπιταγὰς ὑπαγορεύει. καὶ πορεύ-
εται θυμούμενος ἵνα πᾶσαν ἀποκόσαντες τὸ ἴσον κα-
θημένου τῆς μεθέξεως. καθ᾽ ὧν μὲν πρὸς ἄκρον φρό-
νημα καὶ καταγώγιον τὸ φίλον αὐτοῖς. διὸ καὶ λέγουσιν.
ὁ τι ὁμοίως ὑμῖν ἀποδομῶ καὶ αὐτῷ τῷ θεομῶ
τῷ φθεῖν ἀποδεχόμενα τὰς ἐντολὰς κῦ. καὶ ζω
οργοῦμαι τοῖς ἐνοργοῦσιν αὐτὰς καὶ οὕτως γὰρ
προσφέρονται ταύτας ἕως πρὸς αὐτοὺς νέον καὶ ὁ
σοποὺς τῶν ἐνοργούντων παραπλὰ τῆς ὁ
θεότητος. τοὺς μὲν γὰρ ἄκρους δαίμονας ῥᾳδίως
αὐτὰ καταγνοῦ. τοὺς δὲ δοκοῦντας σωφρονεῖν ὑπορέ-
μειν τὸν καλὰ θεῖον. μόλις ἀνοικαλέσῃ τὸν ζωροβάβηλ
καὶ τὸν ἰησοῦν λαλοῦσιν. καὶ ἀπορήσουσιν τὸ πῶς σωφρο-
αὐτῶν οἱ θεότητες ὡς ἡ ταύτης ἐπιμέλεια. τῆς ὄλης
οἰκοδομῆς πολλαπλασιάζουσιν. ἐπὶ γὰρ τὸ πᾶν
τῶν θεῶν δόξαν ἀμφορᾶς. πρὸς δὲ τὸ πᾶσος ἡ σὺμε
ταφόρων οἱ σωφρονοῦντες δαίμονες βούλονται.

οἱ μὲν οὖν κατ' ἔλειψιν ἀρετῆς πολεμοῦντες δαίμο-
νες εἰσίν. οἱ τὰ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμί-
ας παθητῆς ἀτιμί ὑποτιθέμενοι, οἱ δὲ καθ' ὑπερ-
βολὴν οἱ τῶν τεσσάρων παθῶν προεστηκότες.
Ὅτι περὶ μὲν ἀθηναίοις ἐδίκαζον οἱ ἔφοροι. περὶ δὲ
λακεδαιμονίοις τὰ τέλη, παρὰ δὲ τοῖς σπαρτιά-
ταις οἱ ἐλανοδίκαι. παρὰ δ' αἰγυπτίοις, οἱ φυ-
λοβασίλεις. παρὰ δ' ἄλλοις ἔθνεσιν αἱ κανὴ
φόροι ἢ αἱ ἱερεῖαι παρὰ
δὲ βραῖοις οἱ
καλοί
μενοι
κρι
ταί
πρότερον ἢ ὕστερον
οἱ βασίλεις· ὧν ἀρχὴ
μὲν ἦν ὁσαούλ
τελευτή
δὲ
ὁ
σε
δε
κί
ας

Fol. 16. B. Ἀφ' ὧν λαῦλα.

~: Τινὲς ἐν οὐρανῷ φασὶ τὸν παράδεισον εἶναι; — 326.

Τῆς βάσας γραφῆς λεγούσης, ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὄψιν, καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν, ποιητέον ἄρα τὸ λοιπὸν οἰκείοις ἀκολουθοῦντας λογισμοῖς καὶ ἀληθινὸν τὴν διδασκαλίαν τοῦ πνεύματος· καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατολάς. Ἐδὲμ οἱ μὲν τὸν παράδεισον αὐτὸν λέγεσθαι φασιν· οἱ δὲ τοῦτον παῖδα ἐν ᾧ καὶ ὁ παράδεισος ἦν, ὅθεν καὶ ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη, καὶ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐν Ἐδὲμ γεγενῆσθαι προσηγορεύθη. Ἔδωμ γὰρ τὸ πυῤῥὸν, ὡς που καὶ Ἡσαΐου πυῤῥᾶς φακῆς πεπαχὼς καὶ πρωτοτόκια αὐτοῦ τὴν προσηγορίαν ἤλιφε, καὶ τοῦτο μᾶλλον ἀληθές: —

~: Fol. 29. H. Ἀφ' ποιοῦ καὶ ταῦτα

Ἐξήτηλας τί ἔστι χιτῶνας δερματίνους· ἀλλ' ἢ μὲν ζώων σφαγέντων ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο καὶ ἐνδύματα εὔδηλον ὅτι ἔπεμπε τὸ γένος σφαγέντων ἀρτὶ μὲν τοῦ θεοῦ ἀθέατα καὶ θύλω πεποικότος, οὔπω δὲ οὐδενὸς τεταγμένου πρὸς τὸ κακὸν μὴ ἐνδέχεσθαι νομίζω, ὅτι ζῶα σφάττεσθαι ἐκέλευσεν ὁ θεὸς, ὅτε μήπω κεφαλαία ἦν ἀπειτεταμένη τοῖς ἀνθρώποις. τοὺς μὴ ὄντας δὲ χιτῶνας ἔτι πλέον ἀπρεπεῖς νομίζω, ὅτι παρήγαγεν ὁ θεός. ὃς ἐν μὴ τοῦ ἀνθρώπου ποιήσας τοῦ ποιῆν τι μὴ οὐκ ἀπεπαύσατο, ὡς ἐν τούτῳ τοῦ κόσμου πάντος συμπεφάνας τὴν ποίησιν, εὔδηλον οὖν ὡς οὐδ' ἂν χιτῶνας δερματίνους ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγεν. ἀλλὰ γὰρ ἠνιξάμην, ὡς ἔοικεν οἱ περὶ τούτων ἐκτιθέμενοι, ὅτι δέρματα οὐ μόνον τὰ ἐκ τῶν ζώων ἀφαιρούμενα λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δένδρων, ἃ καὶ φλοιοὺς ὀνομάζομεν ἔθος τοῖς πολλοῖς. ἐκ δένδρων τοίνυν ἐπιτηδείους πρὸς φλοιοὺς ἐχόντων εἰς ἐνδυμάτων κατασκευήν, ἐποίησαν οἱ περὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ ἐνδύματα τοῦ θεοῦ κατ' ἔννοιαν αὐτοῖς ὑποβεβυκότος πρὸς τοῦτο ποιῆσαι. τί δῆτα νοῆσαι τοὺς δερματίνους χιτῶνας; σφόδρα μὲν οὖν ἀπίθανον καὶ γραώδες, καὶ ἀνάξιον

βρού τὸ ὀιεσβαι ξώων τινῶν περιλόιπα δέρματα τοὺ θεοῦ ἀναιρεθέντων, ἢ ἄλλως πῶς ἀποθανόντων πε-
ποιηκέναι χιτῶνας καταρρέαντα δέρμα
τα δίκην σκυλολόμου. πάλιν δὲ φυλόντα τὸ οὕτως ἅ-
τοπον, λέγω τοὺς δερματίνους χιτῶνας οὐχ' ἅλλο
τινα τοῦ σώματος. πιθανὸν μέν, ἡ ὡς συγκαλά-
θεσιν ἐποπάσασθαι δυνάμενον, οὐ μὴν σαφὲς, ὡς
ἀληθὲς, εἰ γὰρ οἱ δερματίνοι χιτῶνες σάρκες ἡ
ὀστέα εἰσὶν, πῶς περὶ τούτων φησὶν ὁ Ἀδαμ. τοῦτο
νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστῶν μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός
μου; ταύτας οὖν τὰς ἀπορίας περιϊσάμενοι τινὲς
δερματίνους χιτῶνας τὴν νέκρωσιν καὶ ἀμφιέννυσθαι
ὁ Ἀδαμ, καὶ ἵνα διὰ τὴν ἁμαρτίαν θανατωθεί-
της ἀπεφήναντο λογχάριν. οὐ πάνυ τι οὐδὲ αὐτοὶ
ἀκριβῶς διαμούμενοι παρασῆσαι πῶς ὁ θεὸς καὶ
οὐχὶ ἁμαρτία νέκρωσιν ἐμποιῇ τῷ παραβεβη-
κότι. πρὸς τούτοις ἀνάγκην ἔχουσι λέγειν σάρκα
καὶ ὀστέα τῷ ἰδίῳ λόγῳ μὴ ἅπαξ φθαρτὰ, φάσ-
κειν τὴν νέκρωσιν οἱ πατέρες ἡμῶν διὰ τὴν
ἁμαρτίαν ἐπήφασιν. ἀλλά καὶ ἡ ὁ παράδεισος
βρώσιμόν τι ἐστὶ χωρίον, λεγέτωσαν πῶς ἐκεῖ ἔκαστον
τῶν μελῶν μὴ μάτην δεδημιουργημένον τὴν οἰκεί-
αν ἐνέργειαν ἐνεργεῖ. περὶ μὲν οὖν τοῦ μυκτῆ-
ρος λεγέσθω παρὰ τῷ Ἀκύλᾳ, καὶ Συμμάχῳ, πρό-
σωπον, ἢ παρὰ τοῖς ἑβδομήκοντα τοῦ πεπλα-
σμένου, ὡς ὁ ἐνεφύσησεν ὁ θεὸς πνοὴν ζωῆς. οὐ
δὴ περιέχεσθαι τοῦ γεάμματος τὴν γρα-
φὴν ὡς ἀληθοῦς, τοῦ δὲ κεκεμ-
μένου θησαυροῦ ἐν τῷ γεάμ-
ματι ξητῆν. ὅτι ψευδὴς
λέγει τὸ γεάμμα τῆς
βλάσης γεαφῆς.

Fol. 43. B. λήμμ. Ὑ

Τὴν εὐλογίαν ἐξέξαντο. τί δή ποτε ἡ φωνὴ ἡ γεα-
φὴ, καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Νῶε ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς
κιβωτοῦ Σημ. Χαμ. Ἰαφέθ. προσέθηκε καὶ Χαμ
αὐτὸς πατὴρ Χαναάμ; ἡ γὰρ ἔχρῆν μνημονεύ-
σαι τῶν υἱῶν εὐθὺ παύλων, καὶ μὴ μόνου Χαναάμ.
ὁ Χαναὰμ καὶ αὐτὸς ἀσεβὴς ἐγένετο, ὡς ἡ 150.

εἰκα

ρία δηλοῖ. βουλόμενον τὸ πνεῦμα δῆξαι τὴν ὁμοιότητα τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν τρόπον τινὰ ἀπαλλοτριοῖ τῆς τῶν ἀδελφῶν εὐσεβείας προσθήκῃ τοῦ, χαμ' αὐτὸς πατὴρ χαναάν. υἱοὶ μὲν γὰρ πάντες τοῦ Νῶε τῷ γένει. μόνος δὲ οὗτος οὐχ υἱὸς τῷ τρόπῳ. ἀλλὰ τοῦ ὁμοίου παιδὸς πατήρ. διόπερ ἐμφατικῶς κῆται. αὐτὸς πατὴρ χαναάν. ἔφερεν δὲ ὁ ἑβραῖος ὁ ταῦτα εἰπών, καὶ παράδοσιν τοιαύτην ἐπενεγκὼν ἀπόδειξιν τῇ παραδόσει. ὡς ἄρα ὁ χαναὰν πρότερος εἶδεν τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ πάππου, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῦ τῷ πατρὶ μόνον καταμωκούμενος ὥσπερ τοῦ γέροντος. ὁ δὲ χαμ' εἰ ὅμοιος ἦν τοῖς ἀδελφοῖς, μὴ προσελθεῖν τῷ πατρὶ ἀσεβῶς ἀλλὰ καὶ ἐπιπλῆξαι τῷ πρώτῳ θεασαμένῳ, καὶ διαβάλλοντι, αὐτὸς δὲ καὶ πέπεισται καὶ εἰσῆλθεν, καὶ εἶδεν, καὶ ἀνήνεγκε τοῖς ἀδελφοῖς. καὶ ταῦτα δὲ δοκεῖ μῦθος εἶναι, εἰ μὴ τὸ τῆς ἀποδείξεως ἦν ἰσχυρόν. καὶ ἐξυπνίσθη γάρ φησιν ὡς ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος. μικρὸς μὲν γὰρ υἱὸς αὐτοῦ ὁ χαμ' οὐκ ἦν, ἀλλὰ δεύτερος. Σὴμ γάρ φησιν, καὶ χαμ', καὶ ἰαφέθ, καὶ εἰ τὸν μικρὸν ἤθελεν δῆξαι, τὸν ἰαφέθ ἔλεγεν. ἐπειδὴ καὶ ἐκγόνους υἱοὺς αἱ λέγουσιν οἱ πάπποι, καὶ τοὺς μακρόθεν ἀπογόνους, τὸν βραχύτατον τῶν ἐκγόνων τὸν χαναὰν ἔλεγεν ἡ γραφὴ ἐγνῶσθαι παρὰ τοῦ Νῶε, ὅτι αὐτὸς ἐποίησε ταῦτα, καὶ ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει εὐθὺς ἐπάγει τὸ θεῖον λόγιον, καὶ εἶπεν. ἐπικατάρατος χαναὰν δοῦλος δουλεύων ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. εἰδέ τις θαυμάζει τί δή ποτε ὁ χαμ' καὶ αὐτὸς ἀσεβὴς ὢν τὴν αὐτὴν κατάραν οὐκ ἔσχε τῷ υἱῷ, ὠθιγνώτω ὡς εἰ ἦν λελεγμένον τῷ χαμ', δοῦλος δουλεύων ἔσται, τῆς δουλείας μετεῖχον ἂν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὡς οἱ τοῦ χαναὰν ἀδελφοὶ δοῦλοι ἐγένοντο κατὰ τὴν κατάραν ὧν δοῦλος ἀπεφάνθη χαναὰν

327.

" ἔδει

Fol. 19. B. Partem postremam hujus capitis hoc in loco ex codice Lutetiae typis tradito ab Jacobo Puteano transcripsimus eo, quod maxime differret ab ea, quae in hoc exemplari manu scripto habetur.

Καὶ ἡγίασεν αὐτήν. Καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησεν καὶ κατέπαυσεν ἐν τῇ ἑβδόμῃ, καὶ τὰ ἑξῆς, δηκνὺς ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς ἕκτης συμπεπλήρωκεν πάντα, ἅτε μηδὲν αὐτοῖς προστιθέναι μέλλων καινόν, ἐπὶ μηδὲν λήπην αὐτοῖς ἠγᾶτο, ἐπαύσατο δὲ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ ποιεῖν. τούτου γε ἕνεκεν τὴν ἡμέραν ταύτην προστεθηκὼς ἄπρακτον οὖσαν, καὶ ἐν ᾗ καθάπαξ πεποίηκεν οὐδὲν ὡς ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν ἄργια δηλώσειεν ὅτι πάντα ἔχει πέρας αὐτῷ. ὁ γὰρ καὶ τῇ πρώτῃ, καὶ τῇ δευτέρᾳ καὶ τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ τετάρτῃ, καὶ τῇ πέμπτῃ, καὶ τῇ ἕκτῃ ἀεὶ τι καινὸν πεποιηκώς. οὐ λήπην ἠγᾶτο. τῇ ἀργίᾳ τῇ ἐν αὐτῇ δήξειεν τὸ πέρας ἀληφέναι τὴν κτίσιν. ὅθεν καὶ ἐν ἕπτα ἡμέραις τὸν πάντα κύκλον τῶν ἡμερῶν περιέγραψεν, δυνάμενος, καὶ ἐν ταῖς ἓξ τοῦτο ποιῆσαι, ἐν αἷς συνεπλήρωσεν τὴν κτίσιν ἵνα αἱ μὲν ἓξ δήλωσις ὦσι τῶν γεγονότων. ἡ δὲ ἑβδόμη τοῦ πάντα ἀληφέναι πέρας, καὶ μηδὲν αὐτοῖς λήπην ἐστί. ἀτὰ ὡς μὴ ἄχρηστος ἀναίτις, καὶ περιττὴ νομίζοιτο, ἡ ἑβδόμη οὐδὲν ἔργον δεξαμένη θεοῦ, καθὼς ἐνίοις τὰς φαυλοτέρας ἀπράκτους νομίζειν, ὡς ἂν μὴ τι τοιοῦτο καὶ περὶ τῆς ἑβδόμης ὑπολαμβάνοιτο, ἐπίγαγεν. καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. ἔδηξεν γὰρ ὅτι οὐκ ἄχρηστον τὴν ἡμέραν πρὸς τὸ ποιεῖν ἡγήσατο, ἀλλὰ ἁρμόδιον ἔθετο εἰς ἀνάπαυσιν. εὐλόγησεν οὖν καὶ αὐτὴν ἅτε τὰς μὲν λοιπὰς τῷ τι ποιῆσαι ἐν αὐταῖς τιμήσας, ταύτην δὲ τοῦ ἐλέγχον ἀναι τοῦ πεπληρῶσθαι τὴν κτίσιν. διὰ τοῦτο καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ἀπὲν ἀντὶ τοῦ ἀφώρισεν πρὸς τοῦτο, ὡς τῇ ἐπ' αὐτῆς ἀργίας δηκνὺς τὸ τῆς κτίσεως πέρας:

~: Αθανάσιος Ἰωάννῃ καὶ Ἀντιόχῳ ἀγαπητοῖς υἱοῖς καὶ συμπρεσβυτέροις ἐν Χῷ χαίρειν.

Ἔχαιρον δεξάμενος ὑμῶν καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ὅλη μάλιστα ἀπὸ τῶν ἐρωτώντων ἐρρέοντας, καὶ χάριν ὑμῖν ἔχω ὅτι ἐδηλώσατε περὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐκεῖ συναγομένων, καὶ περὶ τῶν βλασφημούντων προφάσει ζητημάτων ταράττειν τοὺς ἀκεραίους. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων παραγγέλλω ὁ ἀπόστολος μὴ προσέχειν τοῖς λογομαχοῦσι, καὶ μηδὲν ἕτερον ζητοῦσι ἢ λέγειν τι καινὸν καὶ ἀκούειν. ὑμᾶς δὲ ἔχοντες τὸν βεβαίαν ἀσφαλῆ ὃς ἐστιν ΙΣ ΧΣ ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ τὰ τῶν πατέρων περὶ τῆς ἀληθείας ὁμολογίαν, τοὺς πλανῶντας ταύτης, καὶ ἐλαττον λαλεῖν βούλοντας ἀποστρέφεσθε, καὶ μᾶλλον τῆς τῶν ἀδελφῶν ὠφελείας γίνεσθε φροντίδα, φόβον τοῦ θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ πρεῖν, ἵνα καὶ ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν πατέρων, καὶ ἐκ τῆς τῶν ἐντολῶν τηρήσεως δυνηθῶσι εὐάρεστοι τῷ κυρίῳ φανῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. πάνυ δὲ τεθαύμακα τὴν θεοσύστατα τῶν τολμώντων λαλεῖν, καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν τοῦ ἀληθοῦς θεοῦ δούλου βασιλέως ἐπισκόπου. ἐκλαβεῖν τῆς τοιαύτης φλυαρίας ἐλέγχεσθαι δυνήσονται, ὡς οὐδὲ τῶν πατέρων ἀγαπῶντας τὴν ὁμολογίαν. προσαγορεύουσι τοὺς ἀδελφούς. προσαγορεύουσιν ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοί, εὔχεσθαι ὑμᾶς ἐν κυρίῳ εὐχόμενοι ἀγαπητοί, καὶ ποθητότατοι ἐμοί: —

~: Ἀγαπητῷ ἐμῷ παλλαδίῳ πρεσβυτέρῳ Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος ἐν κυρίῳ χαίρειν: —

Καὶ τὴν παρὰ σοῦ μόνου γεγραφῶσαν ἐπιστολὴν δεξάμενος, ἔχαιρον μάλιστα ὅλη συνήθως ἔντεχες ὀρθοδοξίαν, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς μελλούσης τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἰνοκεντίου διάγνωσης, οὐ πεῖσιν νῦν, ἀλλ' ἐκ παλαιᾶς μαθὼν ἀπεδεξάμην, σου τὴν εὐλάβειαν. οὕτω τοίνυν πράττων γράφε, καὶ γνώριζε ἡμῖν πῶς ἔχει οἱ ἀδελφοί, καὶ πῶς οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας περὶ ἡμῶν διανοοῦνται. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τῶν μοναζόντων ἐν καισαρείᾳ ἐδήλωσας, ἔμαθον δὲ παρά σου, ἀταστήσους ἡμῶν διανοίας, ὡς λυπουμένων, καὶ ἀνησαμένων αὐτῶν τῷ ἀγαπητῷ ἡμῶν βασιλείῳ τῷ ἐπισκόπῳ, σὺ μὲν ἀπεδέξω μηνύσαντα, αὐτοῖς δὲ τὰ πεμφθέντα δεδήλωκα ἵν' ὡς τέκνα ὑπακούωσι πατρί, καὶ μὴ ἀντιλέγωσι οἷς αὐτὸς δοκιμάζω. ἐμοὶ γὰρ ὑπόκεινται τῶν περὶ τὴν ἀλήθειαν, καλῶς ἔμαθον, ἐφ' οἷς δὲ τεθαρρήκασι, τεθαρρήκαμεν δὲ καὶ

τῶν ἀφελείας

Carte 3 a 8

πάντες ἡμᾶς ὡς καύχημα τῆς ἐκκλησίας ἐστὶν ἀγωνιζό-
μενος μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ διδάσκων τοὺς δεο-
μένους, οὐ χρὴ πρὸς τὸν τοιοῦτον μάχεσθαι, ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον ἀποδέχεσθαι τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ συνείδησιν.
ἐξ ὧν γὰρ διηγήσατο ὁ ἀγαπητὸς διάνιος μάτην
φαίνονται λυπούμενοι, αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς τεθά-
ῤῥηκα τοῖς ἀσθενοῦσι ἀσθενὴς γίνεται ἵνα τοὺς
ἀσθενᾶς κερδήσῃ. οἱ δὲ ἀγαπητοὶ ἡμῶν ἀποβλε-
ποντες εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀληθείας αὐτοῦ, καὶ τὴν
οἰκονομίαν δοξαζέτωσαν τὸν κύριον τὸν δεδωκό-
τα τῇ καππαδοκίᾳ τοιοῦτον ἐπίσκοπον οἷον καὶ
ἑκάστη χώρα ἔχειν εὔχεται, καὶ σὺ οὖν ἀγα-
πητὲ θέλησον αὐτοῖς δηλῶσαι ἵνα ὡς
ἔγραψα πεισθῶσι. τοῦτο γὰρ καὶ αὐ-
τοὺς συνίστησιν εὐγνώμονας πρὸς
πατέρα, τοῦτο καὶ τὴν εἰρή-
νην τῆς ἐκκλησίας διὰ-
φυλάττει, ἐῤῥῶσθαι
σε ἐν κῷ εὔχο-
μαι ἀγαπη-
τὲ γέ

+

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁσίου μεγάλου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου γενομένου Ἀλεξανδρείας :

+

Ὁ μὲν ἄλλα πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τοῦτο μνημεῖα πρὸς ἀρετῆς ὑπόδειγμα καὶ ξύλον ἀπολιπὼν ἐξ ἀνθρώπων · καὶ δὴ καὶ τοῖς φιλοθέοις λαοῖς ἀδρανὲς ὄφελος · ἀπορῶ δὲ ὅτου ἔχομαι μεμνῆσθαι πρῶτον τῆς ἀρετῆς μᾶλλον ἢ τοῦ γένους · τὸν καὶ μᾶλλον καὶ ξηλωτὸν ἀρετὴν πρὸς γένους εὐκλείαν παραθέσθαι · ἐμοὶ, πολλοῦ δεῖ μοι δοκῶ πρόσω ἀρίστης παλαιᾶς βουλήσεσθαι, ὅτι μὴ ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτω καὶ ἐπιπλεῖστον ἐλθόντος πρὸς μίμησιν · καὶ ἐπεὶ δοκεῖ ὅμως παλαιὸς θωβᾶν, ἀπὸ πάλαι χίσου πρώτου πάντας ἀναγομένης τῆς Ἀθανασίου φιλοσόφου μεγάλου ταύτην ὡς πρὸς ἴσης τῆς ἀρετῆς ἔμφυτον καὶ ἀβάναλον διαφανῆ ἐπὶ τοῖς πάντων ἐπαινεῖσθαι παραβάλλειν · ἀνὴρ μὲν γὰρ βιοὺς βίος, καὶ ἐν βραχεῖ πλείστῃ πλήθους ἰδέᾳ συμφορᾶς · ἐν βραχεῖ δὲ καὶ μᾶλλον ἐνδεικνύμενος, καὶ οὕτως ἀπλᾶς ἄλλα ἐπὶ ἄλλοις καὶ ἀχίστροφος, ἀμόνου πάντως ἐξαίρετος καὶ ἀπλανὴς ἀνθρώπινος, θαυμασμοῦ δὲ ὄντως ἐνθάνατος ἰδέᾳ φιλοσόφοις ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίαν ἁπλᾶς μᾶλλον ἄλλης ἀρετῆς.

ἐλπίδα μετὰ σωφροσύνης, ὑπομονῆς, παιδεύσεως
πατρικωτάτης. ταῦτα μὲν οὖν οὐ ῥᾴδιον τοῖς ἐπι-
νοῦσι λέξαι· φοιτῶσι γὰρ οὐ μιᾶς μόνον διὰ τὸ μῆκος βάσεως, ἀλλὰ καὶ τῷ πλήθει
διελθεῖν δυσχερῆ. ἀλλ' ὅσα καὶ ἀνοῦ φύσει λεπτότερα, καὶ τοῖς πολλοῖς ἀνάγκη τῶν λόγων ἐστὶ
μωρικώτερα. ἀφανάσιον τοίνυν πατρὸς μὲν,
ἦν δὲ Ἀθηναῖος· ὄνομα δὲ τοῦτο τῷ σοφιστῇ ἀπολελοίπασιν
ὀψόμενοι πατέρες οἱ τῶν μὲν ἄλλων οἰκειοπονήτως τὰ-
ρετὴν μόνοι δὲ αὐτοῦτοι δοκοῦσι πονηροί. ὡς ἐπὶ γὰρ
τοῦ παιδὸς τὸ φῦσαν καὶ τὸν ῥίζαν ἐπιτοῦ-
βλητοῦ πανοῦργον ἦν, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
ἀνήκεστον καὶ ἀλυσιτελῶς, καὶ τὸ ὑγιὲς τοῦ ἤθους καὶ
σῶφρον. ἦ τε πρὸς θεοὺν εὐσέβεια, καὶ ἡ περὶ τὰ πολι-
τικὰ πρόνοια, ἐνταῦθα δὲ ἀφανῶς διεφαίνετο·
ἀφ' ἧς γὰρ τῶν τῶν πόλεων ἀπέστησαν ἡδονῶν, καὶ
εἰς τὰ φύσει ἀφῆκαν αὐτὰ πάντα διὰ ταῦτα καὶ
οὗτος ἐποίει τὰ τῶν ἡδονῶν. ἐπεὶ δὲ ἐνεπλήσθη ἀ-
λαζονείας αὐτῶν· καὶ σύμπαιζον αὐτοῖς πα-
ράταις ὀφθαῖς ἐδήλου, ὅσον οὐδέπω ἀληθῶς ὕπαι
διὰ· καὶ τῶν μελλόντων οὐ τύπους μόνον, ἀλλὰ καὶ
προφάσεις ἀθανασίῳ καὶ ἀπορρήτους προσφερόμε-
ὡς ὡς. ὃν πρὶν ἀλλοι γὰρ ἐν τῷ πάντα διὰ τῶν ἔρε-
οἱ τοιοῦδες, ἀφανάσιον μὲν, ἐπὶ ὅσον τὸν ὑθενάρο-
τον οὖν. ὧν τοιούτους πρεσβυτέρους ὑπερμεγέθη-

Alexandria

ανους ἀφορίζοντες· προσήκον αὐτῷ πᾶσας ἑτέρους ἀσφαλίσασθαι τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ βαπτίζονται· καὶ καθὼς τὰ ὠνείδισται τοῖς τὰν νομισμάτων, καὶ ἡμᾶς λίαν τοὺς πάντας βαπτίζων ὕδατι, ἐὰν μὴ βούλεται δαιτυνὸς πρὸς αὐτοὺς καὶ παραινέσεως ἄψασθαι· ὁμοίως τοὺς ἀληθῶς ἀνδρείων τὴν καρδίαν προσεταιρισθέντας ἀχαίξανδρος· σχολὴν τῶν εὐχαρισταίρων· καὶ τί νέον ἐμπορίαν ἀλλους ἐαυτὸν αἰνέσας· τὰς ὀφρύας τοῖς ὑπολοίποις ἐπιβαλὼν τὰς θαλάσσους θαλάμοις· καὶ παρὰ τοιαύτην χρῶμεν ἰδίων ἀθανάσιον· ἱκανῶς τε τὴν θεὰν πρὸς διαλλάξας· καὶ παύσασθαι ἀφορίσαντας καθεστάναι αὐτόν· ἀλλὰ τοὺς παῖδας εὐθύς· καὶ ζητῶν· ὅσοις μὴ αὐτὰ καθαρὰ χθρὰς ἀθανασίου· καὶ θεῶν ἐν τοιχῶν ἐπιστολὴν ἀνεῦ· καθάπερ τινὰ τύπον τῆς ἐν χῷ σφραγῖδος ἐπέβαλον· τούτους προθύμως χρὴ καὶ αὐτὸς ἐπιχρίειν· ὅτα τῶν παλαιῶν ἐπιθέσεων ἀθανάτων χρῶν ἐπιθέσιν· καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας· ὅσα σοι θεὸς καὶ ματαιότητα ἀναλαμβάνεσθαι ἀνανεώσας· ἐπιχρίσαι οὖν αὐτοὺς ἐκκλησιαστικοῦ βαπτίσματος· ἐπὶ γὰρ αὐτῶν ἀλλὰ ἡδέως ἄνευ προλαβὼν ὁ χρόνος ἐλίξωσεν· αὐτὸν δὲ ἀθανάσιον· ὑγιῆ πρὸς τῆς ἀρετῆς αὐτὸς· ὑγιεσπουδὲ ἐπαφῆναι φύλου· ὅσιτε ὡρίσθαι ἐξ ὑμῶν παρὰ τοῖς ἰδίοις πνεύμασι· καὶ πρὸς τῆς ὥρας· παρὰ δόλῳ σὶ ἰδίοις πνεύσιν· ὡς τε·

Alexan. Dion.

χράσμασι τέως αὐτὸν ἐν τῷ νῦν. Εἰς ἕλιξιν
γὰρ ἦκον, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν σοφὸν πρόσαγε χρῆν. ἵνα
ἐκμηνύσῃ μᾶλλον μυηθῇ τε ὧν φησι καὶ
κἀνὰ τὸν σκοτεινόν. οὕτω τοι γράφων ὁ θεσπέσιος
τοῖς θεοῖς ἐκμελετᾷ σας μαθήμασι, καὶ ἵνα
καὶ τῶν ἐκμυήσεων ἀσυλήτους. ἵνα οὖν καὶ τῷ –
ἕλιξιν πρόσωπος ὦν, τῷ δὲ χιεφῇ πάλιν ὢν –
σοφῶν τῶν τε καὶ τῶν πρόσαγε. ὁ δὲ τοῦ νοῦ ἀσώ –
ματος σχέσεως, ἵνα γὰρ οἷόν τε ἦσαι ταῖς ἐκμηνύ –
σεσιν θεοῦ ἀθανασίου, τῷ ἱερᾷ λίνῳ αὐτῷ
σοφῷ περὶ λίβυσι. καὶ τῷ πλήρωσιν μαλακίᾳ,
τοῦ σύμμαχον τοῖς φωνίξ. τὸν ἀρίστα τῷ παρα –
λαξῃ. πολλοῦ οὖν ἀθανασίων ὑπὸ πω –
πλεονεμίαν· πολλὰ δὲ καὶ χόρτων θαυμα –
σαι ἀξία καὶ ὀρθώματα; ὧν οὐ δὲ οὕτω ὑπὸ –
ἀνόρατα μωρίξῃ, ὡς οἱ περὶ τῶν ὀρθῶν δόγμα –
των φῶτες, καὶ τὰ καὶ τὰ τῆς ἀστεῖας νεανίσ –
ματα, ἃ περ ἀρίθμῳ πάντα ἑξῆς, ἐπίσης
ἐστὶ καὶ πολιᾶς ὕδατος θαλάττης ἀνὰ μέ –
σον. ἀ χρὴ κεῖνα λέγα παύλου τῶν ἐναγ –
νου παραχαρτέον. ὡς περ γὰρ τὸ παύλᾳ οἱ
ἐλθᾶν ἀσυλῶς, οὕτω πάλιν τὸ πάντα κατα –
λίπον προφανῶς ἀσύλων, καὶ φθόνου τῶν
κακῶν, ἵ χαρᾶς τῶν τοῖς σοφοῖς ἡδίων. ἐ –
λύσαν δὲ ἀφρος ὁ πολύτλητος ἀνίαν καὶ
πᾶσαν ἀπλόνα τῶν ἐκμηνύσεων. ἵνα οὖν

καὶ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, καὶ ἀνθρώπων
πλῆθος ἐχώρει· καὶ ὄρους ἁγίας ὑμνουμένου σφόδρα
ἐκπρεπέστατον ἦν. Ἀλλὰ καὶ ὑπεροψίαν κα-
τηγορίας, καὶ τῆς τοῦ χειροδυναμεῖσθαι σκληρό-
τητος, καὶ σχεδὸν πάντων ὅσα κακῶν μόνος
ἔπαυσε μὲν οὐρανῷ καὶ διὸ φεύγειν ἐκέλευε
κακίαν· ἀλλὰ τοῦ ἰωνοῦν καὶ τὸν μέγαν τὴν αὐτά-
βραν πλησίον τὸν τὸ μέγα φρόνημα μαζῶσαν δό-
ξας. Διὸ μέγοὖν ὡς ἐκέλευθεν ἀληθῆ τοὺς
ὅλον αὐτοῦ τοῦτον. Τὸν ἀπλανῆ μέγα ὄντως ὄψεως
καὶ γραμμικοῦ τοῦ τὸ ἐσφαιρῶσθαι καὶ πάντα-
νόν ἀρχοῦσι δὲ ἀλλὰ ἀλλοκινήτως, ἢ δὲ ἀστρο-
λογικῶν καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τὸ κινεῖσθαι ὑπο-
φθάσεως, καὶ τὸ δὲ καὶ τοῦ σφαιρικοῦ κίνησις
ἐπικοινωνίας, καὶ ἀλλ' ἀλλοκινήτως ὁμοί-
ως ἄρχουσι πάντα ἀλλοκινήτως. Τὸ γὰρ καὶ
γνώμη καὶ τῆς ἐν ἐναντίοις ἀφανισμοῦ
δέως. Τοιοῦτον τὸ ὑπεροψίας αὐτὸ κα-
κὸν τοῦ σφαλεῖσθαι. Οὕτω δὲ ἀλλ' ἐκ τῆς φύσε-
ως τὴν ἀλαζονείαν ἀεί· διὸ καὶ πάντων τῶν
καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀλαζονεύεται· ὅσα δὲ
ἀληθῆ, ὅλως ὁ δὲ ἀλλ' ἐκ σφαλεῖσθαι καὶ τῆς εὐ σε-
βείας ἐν ἀπίστοις· ὁμοίως αὐτὸς ἐν σεβάσ-
μενα δὲ ἀνάστατος. καὶ σοφὸς ἦν ὑπὸ πίνων δὲ
ἀρχὴ ἐφ' ἁπλῶς καὶ τοὺς τὸν πολλοῦ δὲ ἀλλ' ἐκ
δόξης ἐν ἀληθῶν, πάντα πᾶς ἐν

Anthidiacanus

ὑπαναίσιμον ὁτα τοῦ ἐξείωτο γάρ ἡ λιπαὶ τοῦ-
τῶν ἀρχιόλια πόνων βαθμοῦ παὶ τὴν τοῦ ξένου ἐφοῖς,
ἑτα ραντε τομὴ αὐχὴν ὅλος. ἑτα ραλλε τοδὲ ποῦ
ὅσον πρὸ ὁσεβίου ἰῶ φιλοῦ α πόντε παὶ ἑτερόδο-
ξον. ἔρα φόντε πρὸς βασιλέα, παὶ ὑπερνοιοῦν-
το αὐτοῦ τὴν ἀπιστίαν. δ' φανασίῳ δὲ γε-
νικῶν ἡρεμᾶν. ἀλλὰ παὶ γλῶσσαν ἰῶ αὐτῷ, παὶ
χεῖρ ὑπερμάχου. παὶ σιὼ αὐλεξανδρέῳ παὶ
αὐτὸς σὺν πέλματῷ πασιλεῖ θεοτίμων.
παὶ γράμμα σὶν αὐτοῦ πλήθων ἀνυπο-
πτέροις τὴν περὶ τοὺς σπουδαιοτέρους ἀκεραιό-
τητα. ὅτι τὸν ἅπαξ τὴν ὀρθῶς ἔχουσαν τῶν
χειροτονιῶν διάστασιν σίν. παὶ ὑπὸ-
τοῦ θεοῦ παὶ πάντων τῶν ἐπιπορευθέν-
τα πολλοῖς πολιτῶν ἀδιαπτώτως,
παραδέχοιτο. παὶ ὁρία πατέρων
νῦν οἰπεῖα τὰ τοῦ μεγάλου ἀνίνητα,
ὅτε δὲ παὶ βασιλεὺς οὐ μέτεστι μόνον λοι-
πὸν τὴν ἐπισκοπὴν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν
περὶ ὁσίβιον ἐξαιρεθείς, αὐτοκράτορος οἰ-
κονομίαι παὶ πραγμάτων τὰς ἀπορρήσεις. ἀ-
πειλήσας αὐτοῖς παὶ παθαιρέσιν εἰ μὴ τοῖς
ἐπηνωμένοις δὲ δογμάτων ἐφῆ συλλαβεῖν.
[illegible] οὐ δόγμα συλλεύωσι τοῖς. [illegible] παὶ
[illegible] παρὶ [illegible] τοῖς. παὶ [illegible] ἀφανῆς-
[illegible] ἀπαξάπλους —, [illegible]

μὰ ζήλῳ χρώμενος καὶ μου φυλάττειν τὴν
πίστιν· καὶ ὡς καὶ τοῦτο πάλιν ὑπομνήσαι σε
σὲ ἀναβαίνει πρᾶγμα ἐμοὶ μέγος· ὅλην
οὖν ἀνέχεσθαι ὄχλον ἐμοὶ οὐ λαμπάδα
ψαύοντα ἀπὸ βασιλέως ἐξαπίνης γράμ-
ματα, χρόνου ὀλίγου ἐπιβιοὺς· ἀλλὰ
μὲν σὺν τῇ παρ' ἐμοῦ παλαιᾷ τύχῃ τοῦ βίου. ὅσῃ
τοῦ ζῆν ἔστιν ἀνεκτὸς ἀθανασίου εὐθὺς
καὶ τοῦ θρόνου τῆς ἐκκλησίας, καὶ φύγω τοῦ μα-
θεῖν πάντας ἐμοὶ ἱερωσύνῃ πίστεύεσθαι· μὴ-
δεν ἐμοὶ οὐδὲν ὄχθου ἀποσκήψῃς ἄξιον· δ-
δικαίως οὐκ ἔθος ὑπὸ νηὸς ἔξω, ἀλλὰ πνεύ-
ματος ἀνέξου· καὶ ἀφ' ἑνὸς ἀθλου ἀνα-
γκάζει με πολλοὺς. οἱ θαυμαστοὶ μόνοι
τῆς ἀσεβείας προσκαλοῦσι· οἱ μὴ τοιοῦτοι τῆς
ξενικαίων σοφῆς· οἵτε γὰρ ἐμοὶ τῆς παιδείας,
οἵτε μόνοι· ἐξέστην μὲν ἀεί γε νῦν παρ' ἐμ-
πόνων τῆς οὐσίας οὕτως οὐκέτι παρὰ πολλῆς,
ἀλλὰ σὺ χάριν ἀνοῦ τοῖς αὐτοῦ μαι· καὶ ἀν-
θανασίῳ πολλὰ μὲν ἐπιμεμφῦ ξαι φανερῶς
ἀνέφ ὡς μόνου. ἐπεὶ γὰρ ὥσπερ ὑπὸ τοῦ βα-
σιλέως ἐπὶ τοῦτο ἦν παρ' οἷον πονηροῦ βαρβά-
τως τοσοῦτο θηρίον, καὶ ἵνα ἐκόντων τῆς ψυχῆς
ἀναρρήξαντες· καὶ πῶς ἐμοὶ πολλῶν τέως
μὲν ὡσαν τῆς πονηρίας, ἐπὶ βουλαῖς ἀνά-
γκῃ ποιοῦ θεν ἐπὶ τοῦ χαλεπωτάτας. οὐδὲν

Athanasius Alexan. duo Sur. redir.

θρόνου λόγου, ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ λεως αὐτῆς ἐκβολῆν τοῦ ἀξίου ὄντως τῶν οὐρανίων ἀπολαύειν χορῶν ἀποστερούντες. ἀλλ' ἵνα μὴ μακρὸς ὁ λόγος τὰ τοιαῦτα τῶν ἀλλοφύλων, ἐὰν παραλάβῃ τις ἐπὶ μακρὸν παρεμβολήν, ἀθροίσῃ καὶ παραθῇ. ὑμᾶς δὲ τῆς τῶν γυναίων ταύτης καὶ τῶν συνωμοτῶν αὐτῆς αἱρέσεως, ὡς ὅμοιόν τι πάθος ἐκείνοις ἀλεξητῆρι χρωμένους τῷ τοῦ κυρίου σταυρῷ, τὸ τῆς ἀσεβείας ὄργανον φυλάττειν εὐσεβεῖς. ὑπελάβομεν γὰρ σωτήριον τοῖς περὶ αὐτὸν αὐτοῖς τὴν βασιλέως ἀπειρηκέναι, καὶ παρὸν οἰκεῖον ἐχθρὸν νομίσαι. παύλαν ἡνῶν καὶ παράνομον, ὥστε καὶ ἀφανισθῆναι τοῦ θρόνου μελανιῶσαι. ταύτην γὰρ καὶ τῶν ἄλλων περιγενέσθαι, καὶ πάντα ἀφ' οὗ παραλαβοῦσα ἐκόλασε. σὺ σὺν αὐτῇ γοῦν καὶ τοῦ αὐγοῦς καὶ τῶν συμβούλων ἀναλήθως φάναι ὡς αὐτοῖς ἐοικὸς καὶ πιθανῶς οἰηθῆναι. μὴ δοῦναι οἰκειότητος καὶ διαιρέσεως, ἵστων ἀλλ' ἐκείνου πρὸ σοῦ πονηρίας εὐσταλῶν καὶ τῶν συναπολωλεκότων. ἐγκαλεῖ σοι ἀθανάσιος. τὸ μὲν, οὐ λίχνως ἐαυτὸν ἀπὸ τοιούτης αἱρέσεως ἐκποδὼν ποιήσασθαι. τὸ δὲ, οὐ λιτανεύσαι περὶ τοῦ παραλόγου ἐκείνου, ἀλλὰ βασιλικῶς ἐπιβουλεύσαι φάσμασι. φιλοκαλοῦμεν φιλοχρηματίαν, οὐ καὶ λόγου καὶ λιναχρῦ-

Eusebius Nicomedien sis.

Athanasio ob. jecta

σίου μαχόμενος πρὸς ἵνα τῶν ἀλλοφύλων ἐμπέσητε.
Ἐλλάβετον ἐπὶ τοὺς ἵππους, οἱ ἰσχυρὰς παφλάζει. ἀνὴρ ἰσχυρὸς
ἀλλ' ἰσχὺν μὲν κατὰ νόθα ἀρραστὸς. καὶ οὐδόπως ἰσχυρὰς.
παλιμφορεῖσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐλεφάντας ἀξίως. πολύφοπος δὲ καὶ τοιμὸς βύσσος. καὶ περιφυ-
φαλλάχου λαὸς ἀλλάας τοῖς ἐμαλοῦ σίοις ἀν-
λωτὸς. ὁ ἱερεὺς σιώπων ἵνα σχασαλλος καὶ ὄνο-
μα προσοῦ Ἱερωνέα τῷ περίβας, καὶ μύζα-
γος ἐξαλοῦ λου καὶ σοφὸς λαθᾶται καὶ σωτὸς
ἐξάσωτου καὶ ἄφρονος ἀφρόου ἀναφανὰς,
ὅσα καὶ ἱερεὺς πραττομένη ξίου. καὶ λῶλα καὶ
ὀναφιέρεσιώπα τελίκμηλος. πόθεν οἴπαν-
λα πασίνα σε ναν λίας ἱέρεσιώ ῥεβίωνος,
μαφὼν ὀλλὰ παλῶλου ἀθανάσιος. οἵος ἐ-
μᾶνος ἀμφιβὰς ἀλλῶν λοιούλων ἐξελασὼ, χὺ-
σίαλις λόλοῦ λόγου, χίθος. λοὺ πρόσοῦ ἴλ-
ρου μα παρίσοφὰς μαφεῶ λω ἐὼ πάλπα. λῦ-
ος γὰρ ἰχύρας ἐλῦγμανε σίαλοὺ ῥωνο λὼ λοῦ
πραγματος ἔρευναν αὐλῶ ἐσιφάλας. ἐπὶ ος δὲ
φωραθὰς ὁ ἰχύρας, ἔλεω καὶ οὐκᾶμαν οἶλι καὶ
ὀφασθαν, ἀποφὰς ἐκᾶδεν, λωνίω μισθω
παλαλαμβάνᾳ. καὶ λοῖς περὶ οὐσέλίον προ-
σασὶ παλαίοων ἀναγκαίων ἀθανασίου.
καὶ λαὶ ἐμᾶνου σαὶ λα λία σύρων, καὶ πίνῳ ὡς
αὐλῷ χοισορούκλωσ. λοιοῦλου γὰρ ἡ παιῶα,
δύπρο σοῦπου ἀφορμὴς ἀποῤῥάσασα, ἐπὶ

ἰσχυρας.

τὸ ψεῦδος ὁμόσαι χωρᾷ, καὶ φανερῶς κατὰ τῆς ἀλη-
θείας ὁπλίζεται. οἱ δὲ τιμᾶσιν αὐτὸν ὅσα καὶ ἱε-
ρέα. καὶ γνησίως ἐὰν τὸν ἀποστάτην καὶ θῦ καὶ νό-
μων καὶ κανόνων ἱερῶν ὑποδέχονται. φύσει γὰρ
ἡδόμεθα τοῖς ὁμοίοις ὅπως ἂν ἡμῶν ἕκαστος, ἢ
φαυλότητος, ἢ ἀρετῆς ἔχωμεν. ἐκεῖνοι τοίνυν τῇ
πρὸς ἀθανασίον διαφορᾷ τὰς ψυχὰς φλεγ-
μαίνοντες, μετὰ πόσης ἀνάποις, τὸν ἰσχύ-
ραν ᾖδον περὶ χαρείας; καὶ τὴν μεστὴν αὐ-
θαδείας ἐκείνην καὶ θρασοὺς ψυχὴν, ἀναρῶν
ἐλπίσι παρέθηγον. καὶ τῷ μεγαλῳ τῆς ἐ-
πίσκοπῆς ἀξιώματι, τιμήσειν αὐτὸν ἐ-
πηγγέλλοντο, μόνον ἀκατηγορίαν τινὰ φα-
σίκατα τοῦ δικαίου ῥάψαι δύνησι. τοιού-
των ἔργοντοι αὐτὰς αὐτὶ δόσεις παρέχοντες.
καὶ τοσούτων ψυχῶν προστασίαν, μισθὸν σύ-
κοφαντίας ποιούμενοι. ὁ δὲ καὶ γὰρ τῶν, οὐ-
σκεύασται πράγματα μόνον, ἀλλὰ καὶ
συγχέαι τοῦτα καὶ περὶ τρέψαι δεινότατος.
ὡς ὁλόγος ἡδὴ φθάσας ἐδήλωσεν, ἀθανα-
σίῳ μᾶλλον ἀντεπαγὴ τὸ ἔγκλημα, ὡς ἀρα-
γνωμητῇ ἐκείνου, μακαρίος ὁ πρεσβύτε-
ρος κατὰ τῆς ἐκκλησιάς λῃστρικῶς ἐπελθὼν
καθέλοιτο μὲν ὁλῳθυμῷ τοῦ θυσιαστηρίου.
τραπεζαν γ' ἐκόνην ἀνατρέψοι τὴν ἱερὰν.
ποτήριόν τε συντρίψοι τὸ μυστικὸν, καὶ ἱερὰς

Macarius.

βίβλους συγκαλεῖ καὶ σφᾶς πείθει αὐτὴ μὲν ὑπὸ
σφαλμάτος πολιασθεῖσα τὸ ἰσχίον, πολὺ δὲ πολιω-
τέρους ἄλλους αὐτοῖς τελέσαι τῆς βουλῆς παρα-
σκευάσασα. προσιόντων δὲ καὶ ξηλούντων
τινὲς ταῦτα περὶ αὐτῶν ἐποίουν. καὶ
ὅλως ἐκ τῶν καταῤῥεόντων, τοὺς τοῦ κατ-
ηλεῖν ἐξαπατῶντες. ὧν δὲ τὸ μάλιστα παρεξώσαν
αὐτόν, τοῦτο μάλιστα ἐξεῦρεν ὑπόνοια ἐποιοῦσα μένειν
ὅπως φύσει τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ τὸ φιλόκαινον. ὅ-
τι μὲν γὰρ τοῦ ὑμετέρου φατὶ γράμματα προσήκα-
το. καὶ δὲ τὸ ὑμέτερον φασὶ γράμμα προ-
σήκατο. μηδὲ τὴν ἀφοσιωσιανίαν ἀναγρά-
του. ὧν ἀκούσαντα καινοῦ τίνου, πρῶτα μὲν
ἀπιστῆσαι λόγῳ παρέσχεν· ἔπειτα δέ, πει-
θὲν αὐτὸν ἀναγνῶναι τὸ γράμμα, καὶ ἐκ
ἀμηχανίαν ἑαυτοῦ περιστῆναι, καὶ ἔχον-
τα ὁποιοῦν, καὶ ᾧ πρὸς τὰ θηρία. τὰς
μὲν ἀφαιρεῖσθαι τοῦ ἀρετῆς, ὑφ' ἡδονῆς οὔσης ὑπο-
νοίας ἀπάσης. τῆς δὲ μάνου δὲ καὶ λίθου διάβολῆς,
καὶ τοῦτο αἰφνιδίως καὶ παρὰ προσδοκίαν ἐκ τῆς θη-
ρᾶς ἀμούσους. οὕτως οὖν ἔχων, τὸν μὲν ἔγ-
ραψε. καὶ τὰ θηρία τοῦ καλαμίνου σκευωρίας
χὶν ἀπὸ καινοσκευῶν τὴν ἐρευσίνην. ἀλλὰ καὶ τὴν
καὶ τὰ τοῖς ἱερογλύφοις ἐμαίνια ἐκ τῆς χάλ-
κης καὶ ἀνδριάντα θαυμάσιον ἐποίησαν
σαν, μεγάλα καὶ λίθου ὄντα περίεργον

μνο μένους καὶ καλὰ τοὺ μέγαν ἀθανασί-
ου δόξε λαν ζῆν. οὐ δὲν ἀξιῶ πλον ἐπὶ ζῆσαι καὶ λοῖς-
ἀφείου. ἵνα μὴ ὡς ἄλλός φησιν ἐν ὄροις μὲν ὧν
λῶν ὀρθῶν σὺμβαλ λων τῆς ἀληθείας, σιάφθονου :—//
ὔσης ζηλώ ἀποκρύπτειν, παραδεχθῆναι λίν ταῦν μιμήσω καὶ ζῆσωμόνω. καὶ σωφρῆνό-
μοχος τῶ χοι τῶ σώματι. φασὶ τὸ ὅλον. ῥᾴματων
ἐστὶ πιθανώτατου σα ὑπὸ ἀληθῆ αν καλὰ τοὺς
ἱκροὺς πρίνοι τοὺ μους. καὶ σὶ μὲν ἀξίων ὑποθοι-
τῆς τῶν σὺμβαλ λων σὶασροφῆς. ἡ μὲν σὸν τοῦ τὸ
τῆς ῥασὶ χείας ἔλος ἐναγώνιος τῶν νῦν σαυτίν ῳ.
καὶ παρῆ ζανελθὼ ἐμὸὶ α φόρων πόλεων οἱ ἐπόνω-
σοι. παγκάλος καὶ ὁ πρεσβύτερος μαραθώνιος ὑ—
πὸ σφαλὶ ῳ τῶν χαρσὶ σξένιος. παῦλῶ καὶ ἀθῶνος
ὁ ἀρχῶν σωσὶ νικᾶσαν λοῖς ἐπὶ σώμασι. ἀλλὰ
καὶ τῶν ἐν Πελλήνῃ. παραγένεσθαι γὰρ καὶ οἱ σὺνω-
φαύλαι. καὶ τὸ μὲν σὶ καστικὸν ἀνεπιτήδευ τον ζῆ—
λημα. ἐναλήθης ἀθανάσιος. καὶ πρῶ λα μὲν,
τὰ περὶ τῆς χίνῆς ἐ αθῆ λος. καὶ μὴ τῆς
φιλοχρηματίας ἐὶ σὶ χθη ἀπὸ πολος σὶ—
αβολή. ἀλλ' εὖ θὺς καὶ λοὺς ἐμπλήμα-
λος ὑ χὺ σὶς ἐπὶ πολοὺ θει, σαφὲς
ἔλεγχος οὖ σα τῆς ἐπαίνων ἀ παν θρωπί-
ας. χαλεπὰ γὰρ φεύλοὶ ζασὶ χείας καὶ ἐ—
παῦνο τῆς ὄρας ἐπὶ φοιλαῖ λῶ σὶ παζηθῆναι,
ἀπὸ μὲν αὐτῶ μὴν. οὐ τί με τρέ ω

λῶν καλλιγόρων. αὐλίας ἀθανατοῖον ἀφὶ ὀντα.
καὶ πρὸς αὐλοῦ ὑμφὼς παῦ καὶ μνοσίως μελα-
καλούμενα. ἐπαφὴ δὲ πίσῃ καὶ καλαφίος,
οὐχὶ ὑπολιφθασας ὅλος ἐπὶ χωλω· ἐναῦνος
γὰφ ἐν ὕπευθ ὠων μοὶ φαλοῖς περὶ εὐ σεῖο ||
ἐνομίξελο, ἀλλ' ἔλφος καλμον ὅλων ὑλως
αὐλῷ, καλούμενος, λῆρα ἀχεξαν αφέων ἀμφω
πφεσβύλεφοι· νῖπομ ὀχῦσιν οὐκέτι πφονοίας.
ἀλλ' οὔλω σὺμβαὶν ἐπὶς αὖτ, καὶ βασιλῆσ σὺμμε-
νόμενοι, φαῦλα καλαλέγουσι καλὰ λῆρα ἀλμ-
βάλας· καὶ λόφυ ὀχὸ ἐμμενα καλὰ λοῦ φίλ,
καὶ λὼ ἀδίνον γαῦλω ἐπὶ βουλὼ σία χύονται·
οἷς καὶ πίφασας ὄβασιλεὺς, καὶ πατὰφ· καλ-
χον ὀλους ἐκλῆς ἀλιβάας ἐλέγχουσοῦσω τα-
βάς σ' ἴμμοξεῦ ἄχα σῖσου, καὶ ἡ λῆς λοῦ πφόμα-
λος ἀμφλουβίας ἐχόμενον, ἀλλὰ φθόνου μὲν μα-
μένου ἀλεχὼν ὑ σία βολὴ λάλα αὖ λα ὀξέθελο
γφαμματα. ὧν ἐν αὐλῇ λῆ λῆς καλιγοῖας,
ἥσαμφῆ ἐ' σὶ λοῦ σ' ἴπασμίου ἀν α γω αλλὼ-
λων, φωνία λοὺς πεφὶ εὐ σεῖου αὖθις καὶ σχέος
καλῆ μεν. καὶ σὺ μᾶχον σ' ἴπὶ μὲ ὼν γλαι· πλὼ
ἀλλοὺ σχὲν λαῦβα ἴσαν λο λῆς μανίας. σὺ σχὲ ὑ-
γαπων ἅπαξ ἐχ λφμένοι, ἀ μὰ καὶ σὺ λω
λῆς καλιγοφίας ἐὺ θὺς φὸ λοὼ αν λίου πεφὶ βα-
πτίσμ. καὶ βασιλῆσ μαλχον ἐμμενα σῖ λοὶς —
ἀνομ λους ὕπο βα χούσας, ἐναῦνοι καὶ πφὸς λοὶς ἀ —

ἀλλ' ἐξ ἐφέπου λο. καὶ λα λαὶ λοὺν πρεσβύτερον
παραφίον ἐπινᾶλο. καὶ παφιήγελο καὶ λύγο ρος
μὲν, ὁ ἰχύρας. παφλῦρες σχί, οἱ περὶ δ' σχίον. οὺς
πρῶλα μὲν ἀθαναδίος ὡς ἐχθρούς παφεγραφε-
λο. καὶ νόμοις αὖλοῖς καὶ λαῖς ἐκλῶν νόμων ἀνα-
γκαις φθε λῆς κατ' αὐ λοῦ παφλῦριάς. ἔ' πὰ λα
σχί καὶ φό' καὶ λύγος ἰχύρας, ἐρεὺφ ἁ λαῖς ἀλιθφ'-
αισοχ μνῦ αθαι ἢ ξιόν, καὶ λό' λε χόνους ὕφε-
ξαν ἐλε γε καὶ αὐ λὸς λοῦ ἐμπελί μα λος. λαῦλα
ἐκᾶνος μὲν ἔλε γλο. οἱ σ' παγαὶ σχί οὐκ ἐῶ φ' χόν.
ἀλλ' ὁ σὶ γε λο μὲν ἅ κα λὰ λοῦ μα παφίου σὶ κε
ἐγρο λᾶ λο, καὶ προ σφῶ νας ἅ ὁι καὶ ἀπο σκ ξας
ἐχώρᾳ. ἀλοιπο σαὶ λων σχί λῶν ἐλε γχων, ἀνα-
βαλλὼ ἐλαβαν ευ ἅ ἀμφό α σις. ὥρ λε καὶ λῆς
ἐ' πὶ λοῦ λό' που σχυθ ῆναι ξυλί ας ως. ἔ' πὰ σχί
οὺς ἀθαν αδίος παφεγραφε λο, λοὺ λους ἐ' ω-
ρα πε μπο μένους πρὸς λὼ ἐ ξέ λα σιν, ὃ λε
γόν σίω παῦ ἐ' μφῖν ον, οὐ σχ' φέρᾳν, ἀλλ' ἀπ'-
φθε λό' σὶ μου, ἐβο ά. πε πὰ λα λαῖ ἅ' λιθα-
α, νόμων ἀμφί βο α καὶ σὶ λα σῶν, οἱ λε γαι. πῶς
γὰφ ἢ σὶν οὐ κἀνάμ λῶν α λό' πων, λοὺ μὲν ἀ πο-
λε μοῦ σὶ λου ον ὕπο σχο λῆς ἀσφα λῶς λιμᾶ σθαι.
λοὺ κα λι κρι νόν τα σχί καὶ λοὺς ἐχθροὺς, μὴ ὁ-
λως λῆς σὶ κους πε πι ζεῦ σθαι φί φον; οὐ μὴν ἀ-
λλὰ καὶ παῖ λῦρας αὖ λῶ λοὺ λους ἅ ναι λῶν ἐμπε-
παί λων ἐ' φοῖς αὖ λοὶ σὶ κά ζεσθαι καὶ λλοσσὶ.

πρ.
ἀποσβήσθω
τὸ δίκαιον.

τῶν λαλούμενον φανερῶς ἐπιβοῶντος. καὶ νῦν
δὲ καὶ τῷ σωτῆρι πάσῃ σθαμαρίτου, ὡς-
οὐδένα λόγον ἀνθρώπου καὶ μάλιστα καὶ ἀνθρώ-
πων ἀνθρώπου τοιούτους ἐώρα. ὅλως, ἀναχώρησιν ἐννο-
ῶν καὶ πρὸς ἡσυχασικὰ ἀναχαθὼν ἐπανάστασιν. ὅσῳ σ-
ῶν δὲ αὐλίμα, ἢ λόπουηρὸν φάναι σωτάριον, ἐ-
μίμνων ἀνθρώπου παλαιότατα, ἐπὶ δὲ καὶ καὶ ἀν-
θρώπῳ μαρτωλῷ πεπραγμένα πάρας ἔχα. καὶ παν
λαπαλὰ μνημεῖα τοῖς ἐχθροῖς ἐναφο, καθαίρεσιν
ἀθανασίου παν ἐκκλησίαν ἐπιφέρονται. οἱ λαοὶ τῆς
ἀξίου παλαιὸν ἀληθάς ψευδούσης, τοῦ μισε-
να μεῖζον ἀνθρώπαν μεγάλης ἐκ τοῦ ψεύδους ἔχον-
τος, παλιμορίαις ἀνθρώποις καθαιρετέοις, καὶ
ὕβρεσι καὶ σίδασμοῖς σκευασαμένους. καὶ πε-
ρὶ τὸ λαλαλῶν ἀπαλαφορᾷ χρησαμένους. τοῦτων δὲ
ἀπωλεκαθέντων, ὡς ἔχοντες ὑπὸ τὰ ἱερὰ σύλλο-
γα ἔχρεσον. ἐνθανικὸν θεομανῆ δέχονται ἄφεσι-
ν, ὅσοι μὴ ἀσημόνους ὑπὸ ἔβδον ἔχοντο πάντα τῆς
παλαιότητος ἀνθρώπου περιπλοκῆς τῶν ὅλων δεσμῶν
ὑπομεμαθήκασιν. οἱ δὲ λοιπὸν ὀρθῶς πίστεως καὶ
ἀνθρώπου παρδίᾳ καὶ μάλιστα ὑπὸ ὧν ἔχοντες, ὁ-
μίσαντες ἐπὶ λοῦ ἐναλλαξάμενοι σωτῆρος
τὸν ἄρτον ἐξελάξεσθαι. καὶ τοῖς λοιμάσι καὶ
λοῖς οἷον οἷαις προσφῶντες τὸν νοῦν, καὶ πολλῶ
θησαν μαλλον τῶν ἀφιέβαν, φοβῶσι τὸν δι-
λον ὑπὸ τὸ κλοῖς τοῖς παρὰ πελαγίοις ἐ

ἀκτῶν ἐννοιῶν φυσικῶν λέξεων ὑποδεδομένα. ἐν
τῷ ἀθρόῳ αἴρουσι τὴν ἀληθῆ καὶ παλαιὰν τὴν ἀ-
λαζονείαν. ἢ τὰ γράμματα καὶ πάλιν ἄγραφα τοῦ βασι-
λέως ἐστὶ καὶ ἁλίσκεται ἀθανασίου καὶ ὡς αὐτὸν ὄντα,
καὶ αὐτοῖς δι' ὧν βλέπεται παρῆναι σίαν μεδόντα. ἵνα
μὴ θορυβῶμεν πρὸς ἐπίσασιν τὴν σωτῆρος καὶ τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν ἐπὶ τοῦ βασιλέως. ἐν μὲν πρὸς ἀφίν. ἀδελφὸς
πρὸς ἀπέθανεν ἡμῖν αὐλῆς. σωτὴρ γὰρ οἱ λαοῦ ψυχὰς
καὶ προσδέχεται ἁλισθοῦς πίστεως προσήλωσε μεμυημέ-
νοι. ὧν ἕνεκεν οἱ πολλοὺς μὲν ἐπὶ λαίσαν ἵνα ἕκαστος
ἀνεχώρουν. οἱ δὲ περὶ Δοσίβιον θεομίνδε καὶ λοι-
δεῖν τοὺς πίστανὰς προφάσεις ὡς καλὰ χωρανιμέ-
νην πλάβωμοι, οὐ κ' ἀλίγην τῷ χρόνῳ διαγίβω
ἐκ τοιούτων. καὶ βασιλέα καλαξύδιαγραμμα τῶν
ἀπελθόντων. ἐν ᾧ δὲ λαὸς ἐπράτλετο καὶ ἀπό-
σων τοῦ βασιλέα παλιν ἐν ἡμῖν νομίσας παφασὰς
ἀθανασίους, καὶ ὁ περὶ τοῦ χρυσίου ἔμπλεκα, νο-
μίμως καὶ φανερῶς ἀποδύεται. ὡς μὴ καὶ ἐλίμαλ-
λον οἱ περὶ Δοσίβιον ἀνεβάλλοντο, γράμμασιν
ὁ βασιλεὺς ἀθανασίους ἐστὶν ἀλεξανδρέως
τῶν πίστιν. καὶ τὸν ἐστὶ σὺν τῷ αὐτῷ ἐγγράφειν
καθράφανται συλλαναὶ λαῶν διάβολοι ἄ-
ταν καὶ ἀνίσχυρα. οὕτως οὖν ἀθανασίου
καλὰ τὴν ἀλεξανδρέων λομένου. καὶ τῶν
ἀφθόνου σύμβολου μὲν ὧν πολλὴ ἦν ἡ τὸ πλῆ-
θος σύμφυσις καὶ τροφή, δίαμμα δὲ φέρων

μίαν

τῶν πολ

τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ὑπὲρ τῶν ἁγίων καὶ θείων
πατέρων ἡμῶν ἀθανασίου παλιν ὀρθῶν ἀναγινώσκο-
μενα· φανερῶν οὖν ἀθανασίος· ὁ ζῶν μετ'
αὐτὸν ἀκεξοῦ ἀρξαν· ἀλλὰ καὶ γὰρ ὁ αἰγύπτιον
τὸν βαπτιστὴν ὠνόμασε ἀδρα, μόνα τὸν ἀπόστολον
βασιλεῖ, καὶ πρὸς ἄλλων αὐτὸν τῶν ἀρξόντα πα-
ρακαλεῖ καὶ βαπτίζειν παρεκάλουν μετανοίαν
βουλόμενος· καὶ παραχρῆμα γραμματα
τῶν ἀκεξοῦ ἀρχόντων καὶ λαμβάνει, καὶ ἀπε-
στειλεν ἀθανάσιον· ὅλως ἀναλαβοῦ τὸν ὄχλον
καὶ τὸν ὅμιλον ὑφέξουσαν· ὡς οὖν ἦλθε παρὰ βα-
σιλέα ἀκεξοῦ ἀρχόντος ἄφρος, μόνον ἔλεγε καὶ
τὸν ἀρχαῖον καὶ τοῖς περὶ αὐτοῦ· θεὸν μόνον
καὶ ἅγιον σύμμορον· εὐλαβῆσθαι σὺ περὶ
τῶν προσβολῶν τῶν καλεῖν τῶν· καὶ ὅθεν
ὁμιλεῖ σὺ ἀθανάσιος καὶ ὅλον ἐπανέχει τῶν περὶ-
ρασιν· καὶ νῦν καὶ ἡμῶν λόγων αὐτοῖς ὁμολογούς
καὶ λαὸν θεόν· καὶ νῦν καὶ γὰρ πέρας ὁμολογω-
νὸς καὶ λύρ πρὸς θεὸν καλεῖς· παύλαδε ὅλη χάλα
τὰ καλὰ τοῦ· καὶ σύμβουλους ἀλλήλοις ποιοῦν-
ται· τοῦ μὴ δεθεῖ· φεῦ τῆς μανίας· καὶ τοῦτο
ἀθανασίου φάσκαθαι· ῥᾴδιον οἱ γὰρ οὖν
καλὰ τοῦ δεῖρας καὶ παρ' ἡμῖν οὐ κε φανερίας
ἐκεῖνοι· οἱ καλὰ τοῦ παμμέγαν ὄντα ἄν,
κοῦ σὶ πόνον, καὶ λίθου σὺν ἀπομεῖ ἄν· οἱ
φῦσος δ' ἔνδοθεν ἐλπίδα· καὶ τῷ φύλλα ἅπαν

σ. Αθανασίῳ

Exomologesin

σωμεν παθησόμεθα. καὶ παύλα παλιν, ὁ λόγος, φησίν, οὗτος πιστὸς καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος ὅτι χριστὸς ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνθρώπινον τὸ ἁμαρτάνειν, καὶ τοῦ θείου ἐστὶ τὸ συγχωρεῖν, ἐπὶ τὸν φιλάνθρωπον ἐλθόντες θεὸν καὶ τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα καὶ σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναβάντα καὶ ἐκεῖθεν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ἐξομολογησώμεθα τὰ πεπραγμένα ἡμῖν ἁμαρτήματα, ἵνα καὶ τῆς ἀφέσεως τύχωμεν καὶ τῆς ἐπηγγελμένης ἀπολαύσωμεν βασιλείας. ἐξομολογησώμεθα δὲ οὐ τοῖς ὁμοδούλοις ἡμῶν, οὐδὲ τοῖς ὁμοφύλοις, οὐδὲ τοῖς ἐκ τῆς αὐτῆς ἡμῖν ἐστῶσι συμμορίας, ἀλλὰ τῷ μόνῳ τὰς ἁμαρτίας ἀφιέντι θεῷ καὶ τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας ἐξετάζοντι. ἐκεῖνος γὰρ ἀκούσας ἡμῶν τῶν ἐξομολογουμένων καὶ ἰδὼν τὴν ἐκ τῆς καρδίας μετάνοιαν ἀφήσει τὰ πεπραγμένα καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἡμᾶς ἀποκαταστήσει δικαιοσύνην. ἐὰν γὰρ ἐξομολογήσωμεθα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, φησὶν ἡ θεία γραφή, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν δὲ ἐξομολογήσωμεθα τοῖς ὁμοδούλοις ἡμῶν, τοῖς ὁμοφύλοις, τοῖς ἐκ τῆς αὐτῆς ἡμῖν ἐστῶσι συμμορίας, τί ἂν ἐκεῖνοι ποιήσειαν; ἀλλ' οὐδὲ ἐξομολογήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτρέπεται τὰ ἁμαρτήματα. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀποστόλων ἐξομολογήσεις ἐγίνοντο τῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀποστόλων ἐξομολογήσεις ἐγίνοντο τῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀποστόλων ἐξομολογήσεις ἐγίνοντο τῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων.

Constantinopolim in te lligi

τούτων ἐστὶ χρεωμένων, ὁ βασιλεὺς τὸ πρῶτον
μὲν σὺν τῇ καθ' αὑτὸν ἐλαφρότητι· καὶ τέ-
λος τῶν ὅλων ἀναφυθὰς ὡς ὑπνευστὶ πα-
τεῖται ἐν μανίαις ὑπερηφάνου τοῦ ὀνόματος
ταῖς φιλοξενίαις· οὐ τοῦτο μόνον καὶ ὕβρεως ἐν
μνήμῃ σκαφθαρᾶς, καὶ ἀμορφοτέρας τοῖς
περὶ σὺ σεβίου τὰς ἀνοσιουργίας, ἡνίκα γὰρ
σὺ μὲν τῷ σὺν τῇ καθαρότητι σὺ θυμηθῆναι
καὶ τὸ σὺν φρονήσει σωφρόνως, καὶ
τοῖς ἐκείνου ἑτέραν ἀπεραντίαν ἀφῆκαν καὶ μυ-
ρουμένῳ φύλαττον τὸ σὺν ἀνδρὶ σὺν γυναικὶ
ἑνὸς καὶ σὺν λος, ἀφρύπουν ἑαυτὸν τηρεῖν
καὶ καθαρὸν σωτηρίσαντι· φοιτῶσι γὰρ
σὺν ἅπασι καὶ πόρνοι καὶ πορνεῖαι καὶ
μοιχοὶ καὶ μοιχεῖαι καὶ ἀσελγεῖς, ὥστε σὺ καὶ
μανθάνειν τῷ πρὸς ἀθανασίου τὸν λόγον
καὶ ἐρίζειν τὸν ὑπερορίαν, ἀλλὰ σὺ δοκεῖν
ἐκκλησιάζειν μᾶλλον καὶ σὺμφωνίᾳ. ὡς ἐπα-
τᾶται τῷ ξύλῳ τῶν ὅλων, καὶ πεπωκὼς
τοῦ θορύβου. ἐπαφῆκαν σὺν τῷ λύκῳ
τὰ πρόβατα ἐξανδρεῖν, ὁπόσοι, τῶν πάλαι
ἀμύητοι, καὶ τὰ λήθη τὰ ἐχθρὰ καὶ τὰ ἀξα-
σίνητα ἐκδύνοις τοῖς πράγμασιν μανθάνο-
νος, ἐν τοσούτῳ ἐμπεπλησμένῳ ἔργου ποιήσα-
σθαι ἀφανασίου. ταύτην γὰρ τὰς τῶν ἄλλων
ἐπισκόπων θέρα πεῦσαι γνώμας, καὶ εἰς-

ὑπερ-
ορίαν

ταυτοσυναγαγῆν πάντας ἐσκέψατο, ἀφα-
νερῶς ὑπερορίσαι τὸν ἄνδρα τῆς πόλ. ἀλλ' ὁ μὲν
ἐν τούτοις καταλυσὰ τὸν βίον τρία κοσμὴν τῆς
βασιλείας ἔτη. πέμπτω δὲ καὶ ἑξηκοστῷ τῆς ἡ-
λικίας. διὰ δόχοις τῆς βασιλείας τοῖς γέσι
χρησάμενος. καὶ ταύτην ἀρ' αὐτοὺς καταδι-
εχών. κωνσταντίνῳ μὲν γὰρ τῷ μάζονι τῶν
γῶν, μάζονα καὶ τὴν ἀρχὴν κατάπα. τὴν δὲ λα
διαθήκην πρεσβυτέρῳ τινὶ παρατίθησι.
κρύφα τὴν ἀρρόου νόσον καὶ ἐν μυχῷ τῆς ψυ-
χῆς νοσοῦντι. ὅς τις ἔκρυπτε καὶ ταύτην μετὰ
τῆς νόσου. καὶ παρὰ πολλῶν ἐρωτώμενος εἰ
ἐπὶ διαθήκης ὁ βασιλεὺς τελευτήσειεν, ἀπᾶν
ἀνεβάλλετο. κοινωνοὺς οὕτω πράγματος
ἀπορρήτου καὶ τοὺς οἰκόσταλους τῶν βασιλέ-
ως συνούχων πεποιημένος. ἐπὰ δὲ βρασύναν-
τος κωνσταντίος πρῶτος παραγένοιτο ἐξαν-
τιοχείας. ἐγχειρίζει λαγραίως, αὐτῷ τὴν τοῦ πρ
διαθήκην. καὶ μόνην παρ' αὐτοῦ καὶ μίαν
αἰτῆ χαρίν, ὥστε τοῖς ἀρρόου κακῆνον σύνα
παχθῆναι καὶ ταύτην ἀμαβὴν τῆς βασιλείας τῶ-
ἀθαν ἀτῳ βασιλῇ χῷ δίδωσι. τὸ μὴ θεὸν αὐ-
τὸν, ἐν τῆς ἀπονοίας, μὴ δὲ τοῦ παντὸς ἀδέ-
ναι δεσπότην. συνεφήπτετο δὲ αὐτοῖς τοῦ τολ-
μήματος καὶ ὁ προρηθὰς εὐσέβιος, καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ δὲ πάντες καιροῦ τινι καῦ τα λαβέσθαι

Constantinimous.

Constantius.

δόξαν λαβ. μία ἡ αὐλοῖς ἀφθόγγοις σύρασις, καὶ λύρᾳ ἀκηθφάς ἐδύκμαλαλχύσις, ἀλλὰ ἀπανασίου καὶ οὗλος ὑπερορίαν ἐπισφραγίσαλο. ὡς δὲ μωσῆν καὶ λῷ σινωὶῷ μ γλυκαίνω. πρὸς ὃ γὰρ αὐλοῖς ἀν ὑσίκωλάλη καὶ ἀπ' αφὸς ἐδόνος ἱερέυς κέγονεν. ὃς μελαλῶν ἀ μων. καὶ λοὺ αὐλοῖς βασιλάοις πῆ ἐπ' οἴλον ὕπο φθάρας. μέρος οὐλὸ ἐ χαλκίζον καὶ αὐλὸν λῆς ἀφθόγγου κα κοδφξίας ἀπέσκαξεν. ἐκλού λου χαφσίζ ἐβ ανε καὶ ἀς λούς λοιπούς λῶν δυνούχων ὑ νόσος, ὀχαρδς ὀύλας φῦσφ καὶ μελαλαβῆν κα μῖας καὶ μελαδόδωκα χίαν ἐσῖλιφθους. καὶ λοῦ βασιλέως δέχαλκλύ, λᾶς βλασφήμοις καλάμιφόν ὀμιλήσας διαφθαφῆσα, λῆρόμι ας καὶ αὐλὴ ὑλμης ἐμπίπλαλ. μλοὺ πολύ καὶ ὁβασιλεὺς οἰμεναλῶν πονηρῶν ἐδφα σύλων. λοὺ ἰσίου δε απ' λου φημίναλε ξανα χρὰς. καὶ ἀς λοὺ αὐλοῦ καπως ἐξῦβρίσας βασιλέα. καὶ λῷ αφθου σωα παχθας φρουήμαλφῦ, ὡς καὶ ἐ πᾶν λῷ, λὸ λοῦ βθου τας τὴν ρῶ θαι ἱερεμίου, ὅλϊ καὶ οἱ ποιμένες μοὶ βουν ἀρμ. μελεύθλοι ἀφοῶλὰ ἐ μόνου πφαλᾶν, καὶ ὥ ὥσπερ ἐ ξὲ πίλαν μαλοσλούς ξ ἐπὶ σιὸ πους φρουῦσαι καπως. καὶ μὴ πα θὼν λας, ἀλλὰ τὴν ξανλας μᾶ μου, ἀ πωα σα δλ μὼ ἀσεβθαν. μῦβερνῦ ξαν ἡ λῶν ἐμμελ σινωνέν λῳ φμαδνῖ με γαλῳ καὶ κμνονωνῖ. μα ξῖ μοσκὸ, ἱέρο σοχύ μων, ἀβαὼα σι ος δὲ ἀκε ξαν αφά-

πρ. ἴσως
ὥστε τὸν ξύπνιον γενέσθαι. ὁ νοῦς μὲν
ἐν ἀλλοδαπῇ τοῦ ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν. cf.
. aut mil. mutandum, modo ἐπὶ τῆς. intelligat-
mus. ἀλλοδαπῆς: ———

ας. ὃς, καὶ τῇ ὑπερορίᾳ ὢν, οὐκ ἀφίστατο τῶν
οἰκείων· καὶ ἀκέραιος ὁ νοῦς τὴν τοῦ
ὄντος ἐφύλαττον. οὐδὲ βίος ὀλίγον μὲν πυκνὸν
καὶ παντὸς μᾶλλον ὑπεραίρας, καὶ καρούσιον
τόπους, ὡς περ ἐν ναυμαχίαις παλαίοντας ἀνταγω-
νοῦς τῶν σφαλμάτων ἐπιθέσεσιν ὑπερβαλλόμενος
ἐπὶ μικρῷ ν, τοῖς οὐ πάνυ ἐπὶ νοῆσαι. ἀσαφὲς γὰρ ἀ-
ρᾴον ἀφ' ὑπονοουμένου μᾶλλον τοῦ κρίνειν παύ-
τῆς αὐθεντίας, ὥστε τῷ ξυνιέναι ἀναλογίαν τῇ
μεγέθει. οὗτος καὶ ἐπὶ τῆς ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν δόγμα- — A.
των ἀνθεξαιτοῦ, ἀλλὰ καὶ βαθείας αὐτῷ ἐ-
τῶν ἐντέλη προσελήφθη πολὺν τοῖν ἐπὶ ξυροῦ δό-
ξαν φους εὑρεθῆναι δοκοῦντας. ἀλλοῦ δ'
οὕτως οἱ ναὶ τὰ ἀμφίβολα ἐν τῇ κρίσει, ἐν
τοῖς μεταβολαῖς τῶν πραγμάτων ἐσωφρονίζοντο. ἀ-
λλὰ καὶ θερμότεροι μᾶλλον τῷ ναὶ ἐν ἐτίνοντο.
καὶ σφοδρότερον ἐπὶ καὶ χαπαλλεροῦ καλά χρι-
σι ἀνδυμένετο πόλεως. ἐπὶ δὲ τῇ πόθῳ τῷ πρὸς
ἀθανασίαν ἅπας ὁ τῶν λόγων ἀγὼν οὗτος
ἐνταῦθα τὸ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς. καὶ ἡ σπουδὴ
ὅπλα καὶ πανοπλίαν ὅρων οὗτος τῷ, μαθὼν ὅτι ἐ-
λεύθερος οὐ ἄλλης, καὶ σχόντας τῷ ἀναχωρεῖν αὐτῶν
καὶ τόθρασος, ὥστε μᾶλλον καὶ αὖθις ἀγῶνα ἐ-
πιδείξασθαι. τοῦτο δ' οὐθὲν παύσειν ἐ-
πόνου ἐποίει, ἀλλ' ὅτι μὴ δεύτερα ἦν, ὅσα σὺ-
οἱ βασιλῆται θαυμαστῶν ὑπομόνων. ὅπερ ὧν

πρ. καλὰ μέσον τὸν πλοῦν. ad Folium 391.

πρ. Α. ὁ νοῦς μὲν ἐπὶ τῆς ὑπεροψίας Ἀθανασίου, μηδενὸς δὲ παρόντος τοῦ ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν δόγματος τῶν ἀνθεξαμένου.

πρ. Ν. ἐν τέλει προσειλημμένων ἁπάντων. Fol. 360.

ἀνάπτυξιν τοῦ περὶ τοῦ ἀθανασίου λέως τῶν σύ-
νεχῶν σῳζομένων ἐπῶν μικτῶν μελῶν πε ποί-
ημκε. ἐμφαίνεται γὰρ παντα χοῦ τῆς ἀναλογίας τὰ
σχνά· μὴ ὅμοι φύσεις αἵματοι χρῖσιν αὐτοῖς πα-
ρεχρανούσο. οὐ σχεδὸν δὲ πρὸς τὸν αὐλητικὸν
ἐπιχορδῶν, μᾶλλον καὶ παμπόλυ ὀρθίος τοῦ βί-
ου ὁ τῶν ἀρχαίων σχημάτων ξυγχωρῆς, μὴ βαρυτό-
νῳ μὴ προσαλῆς, ἐνναλίου ἐπὶ σχεδὸν καὶ τῷ τοῦτο-
σωμικῷ τῆς ὀρθοδοξίας ἄρχων ἐνὶ αὐλῷ· αὐλητικα-
θίστασθαι δὲ, οἱ μὲν τῆς χαλεπῆς ἀρχαίου πειθανωνίας,
οὐ μόφιλον· οἱ δὲ τῆς ἡδίους μὴ ὀρθοδοξούμενος
ὀναρχίου· ἀνάρμα καὶ βίου μὴ χόρου καὶ βόπους
ἀπίστων· τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸς ἀρχαῖος ἐλευ-
θέρως ἀνδρὸς ἀρίου, ἀνάρχος ἐπιφανῶς, μὴ πα-
λαι μὲν ἀρτόνων αὐλητικὸν θρόνου ἀναχθεύλος, ὑ-
περβολὴν ἡμιπαλαῶν καὶ παλαιρίθευλος, ὑπὸ-
φορίαν τοβίων οὔτε αὖθις ἀναμνηθεύλος· καὶ αὖ-
τῶν πάνυ σαυτίνου πόλεμνι καῦλα τοῖς ὀρθοδό-
ξοις ἐπιστεῶλος· οὐ σύστοχαθεν τῶν πάλαι ἐμφύλων σύαιτλος καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀ-
πάντων. ἀλλὰ χρεῶν τοῦ σὺ μὴ λίμνσταλίων,
μᾶλλον ἐνα χρόνου τῆς ἀναρχίου χρονίας, ὑπερφόριον παλιν ἀς ἐξύμνα θίσι. γ-
ὰρ τοῦ δὲ χρίου ἀ ἀρχὰς ἀποτάσσαν ἀφῆσα ἀ-
λλὰ ἐλεύσας καὶ μῆνον ἀπαγορῦσα, ἐπίσκ
ἀμφοτέρους τῶν παρόμοιά τῶν πίστεως· οὐ αἰτης

τὴν ἀντιόχου καλυλαχὼν, τοὺς τοῦ Ὁμουσίου
προφευλαὶ ἀντέστων ἐπισκόπῳ καὶ ἐπὶ χω-
ναν· οὐκ ἐκκλησιῶν μόνον, οὐδ' ὅσων αἰξεως γ-
δὲ κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ βαθμῶν καὶ οἰκιῶν·
καὶ πόλεως ἁπάσης ἁπλῶς. ὥστε καὶ τὰς ἐ-
κας αὐτῆς· πρὸς ἣ καὶ σφοδρὰ ἐπεκαλάσας ἐπυρ-
ἐλωτο· καὶ θανάτου αὐτοὺς καλεπὸς ἐξεδέχετο.
ἵνα τοιαῦτα ὁρῶντες ταῦτα κἀκεῖνο τοῖς αὐ-
τιόχου, καὶ φοβῶνται, καὶ ὀδύ, καὶ προσέχωσιν. ὁμῶ
αὐτὰ σὺν ἱερεῦσι φασὶ τοῦ ἄθρου· ταῦτα καὶ
νε ὑφ' ὑμῶν ἐγκωμιάζονται. ἐν τοσούτοις οἶνω
χημῶνι καὶ οὕτω με τιμῶν καὶ σφοδρῶς ἀγαπᾶν καὶ ὑ-
λαμπρὸς οὗτος καὶ μέγας τὴν καλὰ θεοῦ πολιτ-
αν καὶ τὴν ἀρετὴν ἀθανάσιος. καὶ τοὺς μα-
κρους ἐπαίνους σὺ αἰχρὶ σοῦ ἀγαπᾶς καὶ τοὺς ὑ-
πὲρ τῆς ὀρθοδοξίας ἀθλους καὶ τὰς ἀοικήμους φυ-
γὰς καὶ ἐξορίας καὶ τὰ περὶ φανῆ γὰρ πάντα πο-
λλαπλοῦ θρόνου πέλω σὺ ἀγχῶ προφ πων-
λῶν μεγάλων, ἐν ᾧ καὶ ἀναφανεῖς ἐπὶ τ
λυξὶ ἐρωσώνης· ὀγδόῃ ἐπὶ δεκάτῃ μηνὸς ἰανν
αρίου, ἐπὶ τῆς ἁγιωσύνης καὶ πρόεδρου ὑπατίας
τοῦ ὁσιωτάτου καθολικοῦ βίου· καθαπερεὶ πανῶς
αὐτῶν τῶν πάντων καὶ μεμαθηκότων ἐχόντων.
καὶ σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐκείνου αὐτῶν θεν τοῦ μονο-
θελήτου μεταπαιδευθέντος καὶ τοῦ ἀθεμίτου· ἵνα
λαὶς παρ' ἐκείνου πάλιν ἐπαίνοις χαμπρύνη-

Athanas. Synaxis.

σϊ καὶ τοῖς φαίνοις, καὶ ταῖς τῶν ἀπορρήτων
ἀγαθῶν ἀντιδόσεσιν, ἀ-
ξίως αὐτὸν ἀμάψητε.
Ὧν γένοιτο
ἡμᾶς ἐπὶ
τυχεῖν
ἐν
χῷ ἰυ τῷ κυρίῳ ἡμῶν
ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος
νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς ἀπεράν
τους αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων ⁓.
ἀ
μ + ἡ
ν :
+

τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἀναστασίου ἀρχιεπισκοπῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ ἐπιστολή.

Μὴ πρέπει τοῖς θεοσεβέσι καὶ πρὸ τῆς ἀναστάσεως ἀλλήλοις ἀντιβάλλειν, οὐδὲ σοὶ βουλομένῳ παρὰ λόγον ἀνατρέπειν ἀκόλουθον ἦν, ὅτου ἀφ' ἑαυτῆς ἔχει τὸ γνώριμον. μόνον οὐ γὰρ παθημάτων τοῖς ἐρήμοις μέτρα μετὰ χιόνος προλέγειν ἐοικότα τῆς χριστοῦ — λογομαχίας ἐστὶν ὀφείλειν. πολυωρεῖσθαι ὅσοι ὅπως τὰ περὶ ταύτης δόξουσιν. φέρε ὧν καὶ αὐτὸς ὡς ἂν οἷός τε ὦ λέγω, ὀλίγα τῶν πρὸ τοῦ χριστοῦ πίστεως ἐπθωμα. σπανίως μὲν βιβλίων ἀπόντων τῶν γνησίων ταύτην ἀφορῶ, φειδομένως δ' ὅμως καὶ παρ' ἑτέρων ἀκούουσι. αὐτὰ δὲ μὴ γὰρ ἁπλῶν αὐθαίρετα πρὸς γραφὰς. πρὸς τοὺς τῆς ἀληθείας ἀπαγγελίαν. ἀ — σὶ δὲ καὶ πολλοῖς τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνδρῶν ὁμολογουμένως ἀβλαβῆ ζηλωτὰ γεγένηται τοῦ. οἷς ἐξ αὐτῆς ἐν τοῖς, ἀ ὅτε ἂν μὴ πῶς τοῖς τῶν γραφῶν ἑρμηνεῦσαι. ὡς δ' ὁμολογεῖται μετὰ σεσωσμένοις τοῖς ἐν ὀλιγοστίαν. ἀλλ' ἐπὶ σοὶ ταῖς τῶν ὁμολογουμένων σοφοῖς ἐξῆς ἐν μετοικίᾳ ἀνδρὶ μοναχοῦ ἐστὶν ἀ παρ' ἐμοῦ ἐπιβαθῶν ἐπαίθωμεν. ταῦτα καὶ ἀ παρ' ἡμῶν καὶ γράφομεν σοι. λέγω δὲ τὸν καὶ τοῦ σωτῆρος τὴν πίστιν. ἵνα μὴ —

ἀλλὰ τῆς πιότητος καθ' ἡμᾶς λόγον ἀδιάσπαστοι
ὦσι μόνον, μὴ δὲ ἄλογον τὸν ἀσκρὸν πῖσσαν
ὑπολάβοι· ὁ ποιὰ σὰ βάλανος ἔλαιον ἐκθλίβουσι, καὶ τὰ ἀλύκια χαλασοῖ καθαίρουσιν· οὐδὲν ἕ-
τερον, ἢ λόγον σκότου δυσχερῆ προφέρουσιν, ἐφ' ᾧ μᾶλ-
λόν σε καὶ πρὸς ἀναισθησίαν αὐτῶν· οἱ πλησιά-
σαντες αὐτοῖς· οἵτινες οὐδὲν ἀπὸ βάλανος ἔλαιον, ἀ-
λὰ φῶς οἱ πρὸς τοῦτον ἀπαλλὴν παρασκευά-
σωσι τὸν ἄνθρωπον καὶ· καὶ οἵτινες τοῦ δύνασθε-
σθαι ὡς ἐργάσασθαι παρὰ τὸ φανερὸν ἀγωνίαν· ἀλλ'
ἀλλ', ἢ περὶ ἐκείνων καὶ αὐτοὶ γνωσθῶσι, ἐπιζήσαν-
τες αὐτοῦ τῇ θεότητι τὸν νοῦν, ἐχλιάνα ἀσυλό-
πτως ἔχουσι, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ αὐτοὶ τοῦτον
ἐπεκύνησον σωτῆρα τοῦ παντός· καὶ τὸν σκότον
μὴ βλάβῃ, ἀλλὰ θέρα πάντων τῶν πρὸς σκότος
μετουσίαν· ἢ μᾶλλον σκότους ἐλαιώδους, παρασκευ-
άσωσι χαλβία καθαιρέθη· παρὰ ἡδαιμόνων
φαντασίαν ἴσῳ σημαίνω τοῦτο ἀπειλάννειαν, ἐ-
κόνος ὄντος πρὸς σωτῆρα· καὶ σὺ ἀπὸ τοῦ κύκνου-
σιν ὁ πᾶς· καὶ οἱ καὶ, αὐτὶ δὲ μουσικὰ καὶ ἀναιμώ-
δεις· ὁ γὰρ, ἴσων αὐτὶ δὲ μουσικῶν ὡς ἡμέραν ἀκρι-
βὴς ἀφανῶς καὶ ἀπὸ πᾶσης· πῶς· ἀκόλουθος γὰρ αὐ-
τοῖς ἢ τοῦ πρὸς αὐτούς, ἐστὶ αὐθρώπου πίνουσι ἐ-
πίνοφυτὸ πρᾶγμα, καὶ οὐ μᾶλλον ὁμολογῶν θύτο-
μον καὶ σῶμα ἡνωμένος παντὸς τὸν ἐστὶ τοῦ σκότου
ἀναβαίνει. παρὰ γὰρ ἡ καὶ οὖσι μισθὸς μὴ-

σὺν ὅμοιον, ὡς ἁλίς τὸν μὲν ἥλιον ὑπὸνεφῶν σκε-
πόμενον σκιάζεσθαι, τὸ δὲ τοῦτο φῶς θαυμάζοι,
βλέπων ὅλη πᾶσα ὑπὸ τοῦτο καὶ τὰ
λαμπόμενα. ὡς γὰρ καὶ τὰ φῶς, καὶ καθ' ἑαυ-
τὸ φωτὸς ἀρχέγονος ἥλιος, οὕτω θεοῦ πρέ-
πολος οὗτος τοῦ λόγου ἐποιήσαν πᾶσαν τῆς
σωτῆρος παρουσίαν, ἀναγκαῖον
ἀρχὴν καὶ μεμαθηκέναι οὗτον καὶ σεβα-
πολος ἦναι θεοῦ καὶ θεοδιδάκτου. χάριν οὖν ἔ-
φίλου ἕνεκεν, πρόθεσιν ἐποιήσαμεν
τῶν ἔργων πίστεως ἀπαρχήν, ἵνα τῶν ψευδῶν ἐκ
κλέπτειν, καὶ τὸν ἀληθῆ ἐπιδείξωμεν ἁπλῆς
ἐπιστήμης. καὶ θαρρῆς καὶ ἀπλῶς ὦ ἄνε
ὅτι ἀληθῆ πάντα πίστευσας. καὶ τὸν χρόνον
σεως οὐκ παλαίθης. πρέπον οὖν σοὶ ἔστι
καὶ φιλοχρίζω ὅλῃ, τὰ περὶ τῆς ἀληθείας ἐκ
σθαι. ἐπεὶ καὶ πάντων δικαίως ἦν τῶν πε-
ρὶ τούτου γνῶσιν καὶ πίστιν ἔχεσθαι σοι πε-
πίστευκα. ἐξαρχῆς γὰρ σοὶ οὐκ ἀπίστα.
δοκεῖ γάρ οὐδὲν ἐν τοῖς ἀγίοις εἶναι. οὐδὲ-
χως καὶ τοὺς ὑπάρχειν ἀπλῶς. ἀπέφαινον γὰρ
ἡλικὴν ὕστερον ἐπίνοιαν ὑπάρχειν. καὶ κα-
θεῖναι τοὺς ἀναλῦσαι. ὅθεν οὐκ ἐκ τῶν
λῶν φόβων ἐπίνοιαν ἐπεφάνσαν-
το. καὶ οὐκ ἐβούλοντο ὡς ἁλίσκεσθαι. ὁ μὲν γὰρ
τος παντὸς ἀκριβοῦντος καὶ παρεξετάζοντος θε-

ὸς· ὁ ὑπερεπίκεινα πάσης οὐσίας καὶ ἀνθρω-
πίνης καὶ πνευματικῆς ὑπάρχων· ἀλλ' ἁπλοῦς ἄνθρωπος
καὶ ὑπέρμαχος ὢν, σὺν ἀλλοῦ λόγου, τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ἀνθρώπινον γένος
παλαίσαν ἀνένα πεποίηκε· καὶ πάντων ὁμοίως
αὐτὸν θεωρεῖν καὶ ἐπιστέμενα, σὺν ἀλλήλοις πρὸς
αὐτὸν, ὅμοιοι ὄντες καὶ ἐσπουδακότες· οὐδὲν αὐτῷ
καὶ τῆς ἰσχύος ἀλλοῖος ὁμοῖος ἦσαν· καὶ μᾶλ-
λον· ἵνα καὶ ἀνδρικώτερον ἀγωνίσηται, καὶ ἐλεύ-
περὶ θεοφανείας πολλὰ ἀποσῇ· καὶ ἀλλήλων
ἀνδρῶν συζητήσεως ἄξιον πρᾶγμα· ἀλλ' ἐμοὶ
μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως καιρὸν ἔχειν· ἐμὲ γὰρ καὶ νῦν ἡ σπου-
δὴ τοῦ περὶ τοῦ κυρίου σώματος, καὶ τῆς ἀναστα-
σεως μιᾶς τῶν θεμελίων, καὶ τῆς ἀναστάσεως
ον οὕτως καὶ ἀθανάτου βίου· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ
ἐλπιδοποιὸν ἀπὸ καὶ περὶ τοῦ θεοῦ μᾶλλον, θεωρεῖ-
μὲν ἀπὸ σὺν ἀλλήλοις ἀνδρὸς ἀνθρώπου καὶ θεοῦ πα-
θητὸς ἀνένα. Ἀπὸ θεὸν λόγον, οὐ καὶ παλαίσαν ἀνέ-
στησεν· ὑπὲρ ἐκ παλαιᾶς καὶ ἀνανεωθείσης ἀνθρώ-
πους τὸ παῖς προῆκεν· ὑπὲρ οὗ καὶ μᾶλλον ἀν-
θρώπων καὶ πάσης σωματικῆς φαντασίας γενό-
μενον· πρὸς ἃ δὲ ἀνδράσιν θεοῖς καὶ νοεροῖς ἀλλήλοις ἀνα-
παλαίσας ἀνδρὸς καὶ σωματοποιήσας· ὅθεν φοβοῦσα μὴ
τοῖς σώμασιν ὄντας ὄντων ἀνθρώπων, οὐδὲ-
πῶ τῆς ἐκ τοιούτων ἐπιθυμίας μεμιγμένου ἔχω-
θεν ἔχει· ἀλλ' ὅλως ἐστὶν ἐν τῷ σωματικῷ μέρο-

νον ἐξαρχῆς, τὸ τε σὺν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ πάντα ἀν-
θρώπινα διαβάς. ἀνω καὶ κάτω στρέφεται. ὁ
τοῦ λόγου ἔρως, ὅταν ἐν αὐτῷ τῷ νοητῷ τοῦ λόγου πα-
τρὶ αὐτὸν ὅλον ἐπὶ τῇ τούτου θεωρίᾳ. καὶ ἀνα-
καινοῦται ὅλος ἐν τῷ πρὸς τοῦτον πόθῳ. ὥστε μὴ
οὐκ ἔτι τὰ τοῦ πρώην τούτων ἀνθρώπων φρονεῖν, οὐδὲ
ὅτι καὶ τὰ τῶν ἐπέρων ἀνθρώπων ἐστὶ πάντα ἀνάλογα
ὄντα καὶ ἄδηλα, τί χρὴ σὺν αὐτῇ εἰς γράφειν καὶ λέγειν
ἀφ' ἧς αὐτὸς παρρησιάζεται τὸν νοῦν ἐφη-
λῶσαι πρὸς τὸν θεόν. καὶ ὅσα σὺν τοῖς
ἁγίοις ἐν τῇ τῶν νοητῶν θεωρίᾳ, τῷ ἄρχειν ἐν ἐκά-
στῳ τρόπῳ, οὐ καὶ ὁ ἀπόστολος οὕτω φησὶ παρα-
δείσου ὀνόμασεν, ἵνα καὶ ψυχῆς
καθαρότητος ἐστί. καὶ τοῦ θεοῦ σὺν τῷ πάν-
τα περιέχειν καθάπερ καὶ ὅπερ φησὶ. καὶ πα-
γίοις οἰκαθαροῖς τῇ καρδίᾳ ὅτι ἀν τοιοῦτος ὁ
θεὸς ἦν. οὕτω καὶ ὅσῳ ὅσημοῦργός ὢν ἀσεφ
ἀνταῖς τοῖς ὄντως ἐκλεκτοῖς καὶ μάλιστα ὑφεστηκόσι. οἱ δὲ
ἄνοι καὶ τὰ χοϊκὰ σαυτῶν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες. καὶ
ὁ καὶ σαυτὸν περὶ τῶν τοιούτων καταλαμβάνειν, τὰ
ἐκεῖ ἐκφεύγειν ἐαυτῶν ἐξεστηκόσαν. ἐκεῖ
τὰ φαντάσματα τοῖς τοιούτοις τῶν σωμάτων καὶ τοῦ
ἀνθρώπου ἀπατήσαντα. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπα-

Paradisus tropikos

primus homo.

ἡδυπαθοι, ἀρεταὶ ἀλλων ἐπιθυμίαν ἔχουσιν. ἀλλ'
ἴσα προτιμήσαντες τῆς πρὸς ἀθάνατα θεωρίας,
ἐν οἷα γίνεσθαι τοῖς τοιούτοις, καὶ τῶν ἐμψύχων μὲν ἀ-
σχολῶν θεῖον ἦν, ταῖς μὲν τοῦ σώματος ὑπὸ ναῦς
σωζεσθαι ἐν τῇ γῇ σαν ἐαν τῶν πνιγμῶν. τελαφα μὲν τῶν
καὶ πτερυγιῶν πασῶν ἐπιθυμίαν. τέλεον δὲ
ἐ πεκαθαιρο τῆς ὄξους μῆς αὐτῶν παρὰ θῦ σωσα-
μενος. τοῦτο σὰν τις ἴσον καὶ ἐν τοῦ πρώτου πα-
ραδείσου ἀνοῦ ἀ χυθεὶς ὡς αὐτὶ ἐραὶ περὶ αὐτὸν χὲ-
γυσὶ γραφαὶ καὶ μᾶνος γὰρ ἕως μὲν τοῦ νοῦν ἔχε
πρὸς τὸν θεὸν, καὶ τοῦτο τοῦτον θεωρίαν, ἀ πε σχὲ-
φιλο τῶν πρὸς τὸ σωμα θεωρίαν. ὅλα ἢ σύμ-
βου λία τοῦ ὀφεως δ' πέσκευῆς πρὸς τοῦτον οἰ-
ανοίας. ἐ' αὐτὸν ἡ παλαιανοφὴν ὑῆ ξαλο, τωϊ καῶ-
ναι καὶ ἐ' πιθυμίαν τοῦ σωματος ἐ' πε σεν.
καὶ ἐ' μωσαν ὁ τι μῦμοὶ ἦσαν. καὶ μοῦλες, ὑμῶ-
θησαν. ὀυκ' ἐ' μωσαν ἢ ἐ' αὐτοὺς μῦμους, ἀ-
λὸ τι μῦμοὶ τῆς τῶν θῶν θεωρίας με τέχνα σὶ
καὶ πρὸς τὰ ἀναντία τῶν οἰ ἀνοι αν με τῶ εσθαι.
δ' ποσαν τες γὰρ τῆς πρὸς τὸν σῶ ανὴ μοῦνον θεὸν
λέγω παλαιανοήσεως καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν πόθου,
λοι πόνας οἷα φόρους καὶ ἀς ταῖς παλαιμέρος ἐ-
πιθυμίας ἀνέξη σαν τοῦ σώματος. ἢ τα,
οἷα φιλῆ σῆνε θαι. ἐ σαν σου καὶ πο λῶν ἐ-
πιθυμίαν λαβοῦ τες, ὑῆ ξαν τοιαὶ τὴν πρὸς
αὐτὰς χρεῖσιν ἔ χην. ὡς τε καὶ φοβῆ θαι ταύτας

παλαιῆ θαι.

παλαχῆναι. ὅθεν οὐ μικρὰ ἀμαρτάνουσι καὶ φόβου πολλοῦ καὶ πολλῆς ταραχῆς τὴν ψυχὴν προσμένουσιν. οὐδὲ ἐλευθέρα γάρ ἐστι τῶν τοιούτων ἐπιθυμιῶν. φοβᾶται γὰρ ἀπολέσαι, καὶ διὰ χωρίσασθαι τοῦ σώματος. ἐπιθυμοῦσα δὲ πάλιν καὶ μὴ ὑπομένουσα τῶν ὁμοίων. ἐμπαθοῦς φανεῖσα καὶ ἀσθενοῦς. πῶς δὲ καὶ τοῦτο ποιεῖ, δίκαιον παρὰ σοῦ μαθεῖν σαφῶς καὶ παρὰ μικροῦ τοῦ σώματος θεωρίᾳ. καὶ ἴσως σε παρίησιν ἂν τῆς ἀγνοίας οὗ νῦν, πλανηθέντα παρὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, καὶ ἐνόμισεν ἕνα τοῦτον οὐσιῶδες τοῦ παρόντος. ὥσπερ ἄλλο μέν ἐστιν ἀνθρώπου πρόσωπον, καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου παρὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ λίθου. νομίζει τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα φρονοῦν. ἐρωτᾷ δὲ μου τὴν γνώμην. ποικίλως αὐτὸν ἐνεργεῖν ὑπέλαβον. οὐδὲ γάρ τὸν φύσιν ὑπόνοιαν, ἀνθρώπου πρόσωπον, οὐδὲ ἀπὸ ξύλου ἢ λίθου. οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ τοῦ ὄντος παρόντος. ὡς ἐν ἀνθρώπου ἐστὶ τὸ σῶμα ἐνεργεῖν. ἀλλὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐνοικοῦντος ἀνθρώπου. ἐπεὶ καὶ τεθνεῶτος ἀνθρώπου ἔστι τὸ σῶμα ποιεῖν, καθάπερ ἐν τοῖς ἐπιθυμίας ἐπὶ καὶ αὐτὸ ἐξουσιάζομεν. οὐδὲ γάρ ὡς περ πρὸς τὰ παρὰ δύναται. ἀλλὰ καὶ παρὰ δ' ποτρέφεσθαι. δ' ποτρεφομένου τοῦτο. πάντως τὰ ἐναντία δυνήσεται. πανσάσθαι γάρ παρὰ τοῦ τοῦ πνεύματος οὐσιώδους, τοῦ φύσιν οὖσαν ὡς πρόσωπον ὑπνώτος. καὶ

γίνωσιν καὶ ἁγνὰ ξύσιον ἐαυτῶν. ὅρα ἐαυτῶν σώματα καὶ ἅγια θέλοντα τοῖς τοῦ σώματος μέρεσι χρᾶσθαι ἀσελγῶς ὄντα καὶ μὴ ὄντα. ὄντα σχίζει τὰ παχέα. οὐ νοῦν ἀλλὰ φαῦλα. ὄντα δὲ φησὶ τὰ παχέα, καθόλου ἐκ τοῦ ὄντος φῦλα παραδήματα ἔχει. ἡνίκα γὰρ τὰ παχέα, καθόλου ἐπινοίας ἀνθρώπων οὐκ ὄντα ἀνάπτερα ἔχοντος γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς, ἀσελγῶν τὸ μὴ ὁρᾶν. καὶ διὰ τῆς παραφυλακῆς τοῦ σώματος τὸν σκηνοῦργον ἔχουσι καὶ ἀκωλύτως ἐπαφάσιν τῶν θαυμασιουργιῶν καὶ τῶν τοῦ θεοῦ νόμων. ἔχοντες γὰρ καὶ χάρας, ἀσελγῶν ἀναμιγνύουσιν ἐνέργειαν καὶ ἐκλάσιν τῆς πρὸς θεὸν εὐχῆς, ὑφ' ἡμᾶς ἀποσαλοῦσα τῆς πρὸς τὰ παχέα θεωρίας καὶ τῆς ἀνάπλοις πίνυσεως, χοῖρον πλανωμένην καθαρσίαν ἀναιρεῖ. ἅλα δὲ σῶμα λόγον ἐαυτῆς ὡς πρόσωπον ὁρῶσα καὶ θύραν ἀφωμένην. ἀναγνοῦσιν δὲ ὅτι καὶ ἁγνὰ ἀναιρεῖ σώματα μιγνύντα τοῦ σώματος μέχρι τοῦδε αὐτὴ τοὺς τῶν πλησίον ὁρᾶν, ἀσεμνίαν τὸν ὀφθαλμὸν ἀποστέφει, σκηνοῦσα ὅτι καὶ τοῦτο σώματα. καὶ νομίζουσα ὅτι ἀπαξιοῦσθαι. καὶ ἀμφότερα ὅτι οὐ χάριν πάντα καθαρὰ ὄντα. ὁσιώτατα καὶ ἁγνὰ ἀθανασίαν μέγουσι. τοῦτον γὰρ χαρίζεται καὶ ἀ-

ὄντα
οὐκ ὄντα

πο σολὶ κὴ φωνὴ παφεμβύας, παὶ λα ὀξεζὶν, ἀ-
χχὸὺ παὶ λα σύμφεφα. ἀλλὰ λῶν ἀνθφώπων
ἢ λόλλοα χλάς λὸ σύμφεφον καὶ πφέπον, ἀ-
λλὰς λὸ σω αλὸν σω πὶ σαλα, λὲ ἀναλ λὰν
ποιᾶν ἀφξαλο. ὅθεν καὶ λὰς χᾶφας ἀς λὸ ἑναν-
λίον κίνου αλάν, φονεύ πε ποίνκε. καὶ λὼ
ἀποκὼ ἀς παφα πο λω παφὴ γα με. καὶ λὰ-
ἄλλα μεγὴ ἀς λὸ μιχθῆναι ἀνλίνομὶ κῆς ἑπνο-
γονίας, καὶ λὼ μὲ χωῖλαν ἀνλὶ σὺ φιλίας,
ἀς βλασφημίας, καὶ χοισθρίας, καὶ ἐπίορ-
κίας. λοὺς σχίζᾶς κῶ παλίν, ἀς λὸ μχεῖπλαν
καὶ λὺπλαν λοὺς ὁμοίους ἀνοῦς. καὶ λὼ μὲ λὸ-
σφησὶν ἀς ὁσιῶν ἐρωλίκων ποιμὶ χίας λοὺς-
ὑπὸ σας ἀπὸ ξύλαλος ἐὰν χαὶ σὶ μα. καὶ λὼ-
μὲ μασίφαν ἀς μεῖθυν καὶ κῆρον ἀ σωφρωλαν,
ὅπεφ παὶ λα να μία καὶ ἁμαφλία ψυχῆς
ἐσὶν. ἀλλὰ γ' λοὺ λων οὐ σχεμία, ἀχχὴ λῶν-
ψφα πλόνων ἀπὸ σφοφή. ὡς γὰφ ἐὰν ὕνίοχος
ἐπὶ βαρὶ ππους ἐνσαλῶ, καὶ αφφονήσω μὲ-
λοῦ σω πος ἀς οὐ ἐλαύναν ἀῶ λὸν πφο σὺ.
ἀποσφαφὰς γ' λοῦλον, ἁπλῶς ἐλαύνα λὸνἵπ-
πον ὡς ἂν ὀλώνλαι. ὀλώαλαι σχ' ὡς βούλε-
λαι. καὶ πολλα κῆς μὲ ἀς λοὺς ἀ παν λῶν
λὰς ὁδμὰς. πολλα κῆς γ' καὶ καλα κφημνῶν
ἐλαύνα φεφόμενος ὁ πος ἂν ἐὰν λῶ λῆ ὁ ξύ-
λινλῶν ἵππων φέφοι, νομίξων ὅλι οὕλως

τρέχων, οὐκ ἐσφαλη τοῦ σκοπου. πρὸς γὰρ μό-
νον τὸν σκόπον ἀποβλέπει. καὶ οὐχ ὁρᾷ ὅτι ἔξω τοῦ
σκοπου γέγονεν, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ ἀποστραφῆ-
σα τὴν πρὸς θεὸν ὁδὸν, καὶ ἐλαύνουσα παρά-
τὸ πρέπον τὰς τοῦ σώματος μέλη, μᾶλλον δὲ
καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν ὑφ' αὐτὴν ἐλαυνομένη. ἁ-
μαρτάνει καὶ τὸ κακὸν ἐαυτῇ πρᾶττει. οὐχ ὁ-
ρῶσα ὅτι πεπλανηται τῆς ὁδοῦ καὶ ἔξω γέγο-
νε τοῦ τῆς ἀληθείας σκοπου. ἀρὸν ὁ χρῖστο-
φόρος ἀνὴρ, ὁ μακαρίος παῦλος ἀπο-
βλέπων ἔλεγε. κατάσκω πὸν δίω καὶ ἀστό-
βραβεῦον τῆς ἀνωκλήσεως χυ' ἰυ. σκοπῶν
οὖν τὸ καλὸν ὁ ἅγιος, οὐδέποτε τὸ κακὸν
ἐποίει. ἐλλήνων μὲν οὖν τινὲς πλανηθέν-
τες τῆς ὁδοῦ, καὶ τὸν χρῖστὸν οὐκ ἔγνω κότες,
ἐν ὑποστάσει καὶ καθ' αὐτὴν ἦναι τὴν κα-
κίαν ἀπεφήνατο, ἁμαρτάνοντες κα-
τὰ δύο ταῦτα. ἢ τὸν δημιουργὸν ἀποστρε-
στεροῦντες τοῦ ἦναι ποιητὴν τῶν ὄντων, ὑ-
κὰν γὰρ ἦν τῶν ὄντων κῆς, ἦγε κατ' αὐτοὺς ἡ
κακία ὑπόστασιν ἔχει καθ' αὐτὴν καὶ
ὑπόστασιν. ἢ παλιν θέλοντες αὐτὸν ποιητὴν
ἦναι τῶν ὅλων, ἐξ ἀνάγκης καὶ τοῦ κακοῦ
δώσουσιν ἦναι. ἐν γὰρ τοῖς οὖσι καὶ τὸ κα-
κὸν κατ' αὐτοὺς ἐστι. τοῦτο δὲ ἄτοπον καὶ
ἀδύνατον ἀνφανάη. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ καλοῦ

Ad Philippenses .3.

.N.

λόνα νόν οὐ ἡ ἐν ἀυλῶ ἐστι, οὐδὲ οἱ ἔξω αὐλοῦ. ἐ-
πὶ οὖ περὶ τινα λόν φησι μὴ χωρὶς ὧν ἔχον λὼ-
φύσιν. ἢ ἀλλίον τινὰ λόγον ὀνόματος. οἱ γὰρ πόλῶν-
αἱρέσεων εἰς πολύλογος λῆς ἐκκλησίας πῦρ ὀλί-
γα σπαλίας, μὴ περὶ λὼ πίστιν ναυαγησαν-
τες, μὴ οὖν λοι μὲν ὑπὸ τασίν λοῦτον πολὺ φρο-
νοῦσιν εἶναι. ἀνάπλαν πλουτοῦσι ἔξω λοῖς
παρὰ λοῦ ἀληθινοῦ λοῦ χῦ πρᾶ. θεοῦ ἄλφον, μὴ-
λοῦ λον ἀγέννητον λοῦτον τοῦ πλὼ μὴ λῦρτω-
μένας ἀρχηγὸν λὸν μὴ λῦτρωσιν ὀλιγοῦσι λόν.
λοὺς δὲ ὀλίγους ἀπὸ λῖς ἐκλεκτοὺς ἐν ἐκλελῶν θρ-
ων χαρῶν, μὴ ἐξ αὐλῆς λῆς ἐναν θρωποιδί-
ανοίας. ἀφ' ἧς μὴ ταῦτα ἀνάπλαν ἀπόλλυσι
μαίνονται. ὁμολογῶν κῦριος μὴ σωλὴρ ἡμῶν ἰῆσ,
ἐν λοῖς ἔξω λοῦ ὅλα μεγάλοις φησί. βέβαιον λὰ-
μενὸν τὸ ρήματα, ὅλῖν ὄφελος ἦς ἐστί. μὴ ἐ-
ξομολογοῦμαι σοι πάτερ κῦριε λοῦ ὀρανοῦ μὴ λῆς
γῆς. ἃ γὰρ ἔκρυψε σὺν ὄφελος, μὴ οὖ λος ὀρανοῦ μὴ γῆς
κῦριος, πῶς ἄλλως ἂν ἀληθὲς παρὰ λοῦ λον,
που δὲ μὴ ἔξω ὁ ποιλῶν λοὺς θεὸς, λὰ πάν-
λα λοῦ μόνου μὴ ἀληθινοῦ πατρὸς ὢν λος παλαλῶ
λοῦ ὀρανοῦ μὴ γῆς περιληπτήν; πῶς δὲ μὴ ἄλλος
ἀνὴρ ἡ ποιηλὴς ὢν ἀλλὸς ὄφελος μὴ παλήρ λοῦ-
χῦ ἐστι κῦριος παλαλῶ λοῦ σωλῆρος φω-
νῶ. ἀλλὰ ἆρα ὡς ἀνίσοσα σίῳ, μὴ λῶν λοῦ-
ἀγαθοῦ θεοῦ λὸν φῶ χον σὼ α ἀθανᾶτον κῦριον ἐλ-

ποιεν. ἀλλ' ἀν τοῦτο λεχθῶσιν. ὅρα μὴ ὅσον ἀσεβῆ ἐστὶ πλουσίν· ἐναντία γὰρ τοῖς θεῖα καὶ ἀνωφελῆ λέγουσι. ὑπάρχον καὶ ὑφ' ἓν ὂν οὐκ ἀν ὀρεχθείη· καὶ γὰρ ἀγαθὸν τέλους τοῦ ἑτέρου, τὸ ἕτερόν ἐστιν, ἴσον, ἀμφοτέρων ὂν ὀνόματος καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσον· ὅμοιον δὲ ὅτι νικᾶσιν ἀμείνων καὶ βούλησιν ὂν βέλτιον εἶναι· ἀλλήλοις δὲ ἀμφοτέροις ἐστὶν, ὅτι καὶ βουλητόν, ἀλλοῖς παρὰ φαινόμενα ἀγαθὰ πράγματα, ἐστὶ γὰρ καὶ ὁ ἀγαθὸς παρὰ φαινόμενον τοῦ φαύλου· ἐστὶ καὶ ὁ φαῦλος παρὰ βούλησιν τοῦ ἀγαθοῦ· ἄμφω δὲ καὶ τοῦτο γὰρ ἀλλοῖς ἀλλοῖς ἄττοι. ἢ τὸ φαινόμενον ἕτερον τοῦ φαύλου παρὰ βούλησιν τοῦ ἀγαθοῦ· ἄμφω δὲ καὶ τοῦτο γὰρ ἀλλοῖς ἀλλοῖς ἄττοι. ἆρα φαινόμενον ἕτερόν τοῦ φαύλου ἐστί, τί τὸ ὄφελος τοῦ ἀγαθοῦ; φαίνεται γὰρ οὐδὲν, πλὴν μόνης τῆς τοῦ ὀνόματος εὐφημίας· τί δὲ καὶ βούλεται τὸ ἀγαθὸν μὴ ὁριστὸν ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἀλλὰ ὅρων οἷς ἂν γνωσθείη· ἐν γὰρ τοῖς ἑτέροις ὁ ὀνομάτων γίνωσκεται· πῶς δὲ ὄχλησιν οὐδὲν ἂν εἴη ἐναντία ἀμείνων, ἢ τί τὸ ὄφελος ἐστὶ τοῦ ἵνα χωρὶς ἀμείνων μόνον εἶναι. ἦν μὲν γὰρ ἄλλα ἅπερ ἀδύνατον ἢ ἄλλο ἀναγκαῖον καὶ ἀμείνων ἦναι· ἀλλοῦ δ' ἕτερον ἐνδέχεται ὄντων ἢ ἀδύνατον ἢ ἀναγκαῖον ἀμείνω εἶναι τῆς φύσεως· οὐ πάνυ ἐν βίου τὸ ὄφελος φανήσεται καὶ ὠφελεῖν· ἀλλὰ ποίας ἀνάγκης

λέξιν τοῦ φύσεως, πότερον λῦσις τοῦ κακοῦ, ἢ τοῦ φαύλου. ἄσκοπον φαντάζεται. τῆς γὰρ ἀμφοτέρων οὔσης αὐτὸ ἀγαθοῦ. καθ' ἃς οὖν λοιπὸν λῦσις τοῖς αὐτοῖς αὐλῶν οἴαν οἰόμεθα φαντασίαν, ἂν ἀγνοήσαντες ἀληθῶς ἀγαθὸν λάβωμεν λῦσιν ἐπιθυμίας ἀπλήστου μανίας. ὅλως τοίνυν οὐ παραδεκτέον, γὰρ ἐνθῶ. οὔτε ἐξαφῆς μέγιστον, οὔτε οὐσίαν λύσις ἐστὶν αὐλοῦ. ἀλλὰ αὐτοῖς παλαιστρικῆς λύσις τοῦ μαχοῦ φαντασίας, ἐν αὐλοῖς ἐστὶ νοῦν ὑφ' ξαυλοῦ καὶ αὐτὰ παραβαλλόμενα οὐ πόλα. καὶ ἀπεργούλονται. ὡς γὰρ ἀνθρώπου ἡλίου φαίνονος, καὶ παύσης λῦσις φῶς ἐστὶ τοῦ ἡλίου καὶ ἀχλυποκαμμένων τοὺς ὀφθαλμοὺς σκότος ἐξαίφνης ἐστὶν οἷ σκότος οὐκ ὂν σκότος. καὶ λοιπὸν ὡς ἀνσκότος παράλογος περὶ παλῆ. ὥσπερ ὑπὸ πλανωμένων καὶ ἀγνοούντων ὑπαγωνομίζων ἢ ναι φῶς ἀνθρώπου, σκότος γὰρ βλέπων οὐσάχως ὁρᾶσθαι, οὕτω καὶ ὑγιῶν ἀνθρώπων παρακόπτεσθαι σαλοῦ ὀφθαλμῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁρᾶσθαι καὶ αὐλητικὰ παραπεπόνθασιν. ἐνοῖς μὲν οὖν μόνοις, γὰρ δεῖ λεγειν, ὅλως ὡς κακὸν λέγοι τοιοῦτον οὐ λέγοι τοιοῦτο. τὰ γὰρ ὄντα γὰρ αὐτὰ παθήματα, καὶ οὐχ ὑπὸ τοῦ μέγονε, τοῖς αὐτοῖς καὶ ἔχουσιν. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐν αὐλῷ ἐνεφύσησε, τοῖς αὐλοῖς καὶ φαίνεται μέγονε γὰρ ὡς τοῦ ὁρᾶν τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὸ αὐλοῦ φωτίζεσθαι. αὐλῷ γὰρ αὐλητῆ, τὰ φθαρτὰ καὶ κακὸ σκότος ἐξαί-

malum a causa mala

ἰδόλα

ησεν, ὡς που καὶ ὁ παῦλος φησίν· ὅθεν
ὁ τὸν ἄνον ἐποίησεν οὐθὲν ἀλλοσοῦ ἐξήλωσεν
λοιμοῖς πολλούς· καὶ ἀς οὐδὲν αὔρεσις καὶ
ἐπίνοια τοῖς ἄνοις ἐξαρχῆς οὕτω μέγα καὶ πε-
πλασται· πῶς οὖν καὶ ἀφ' ἑνὸς τῶν ἀθλίων μανίαν
καὶ αἵρεσιν, ἵνα μὴ λέγην ἀναμάτιον· ἵνα μά-
θωσιν ὅτι ὅλως ἑνὸς τῶν ἀθλίων αὔρεσις οὐκ ἀπὸ
βαθοῦς, ἀλλ' ἀπὸ καπίας μέγα νε. τὸ γὰρ τῶν ἀρχῶν
ἐχθρὸν καπῶ, ὃν οὐ δεῖ πολεμαλοῦ νρίθμι, ὄχον
ὂν φαῦλον· οὐκοῦν καὶ αὐδοσα γὰρ τῆς καπίας ἐπί-
νοια ἑνῶν ἀνῶν ψυχή, καὶ ὁ μὲν καπὰς λαμβρονα
ἑαυτὸν ἐξαλγεῖν ἢ ξαλο· μαθοῦσα γὰρ διά-
φορα ἴσον νῶν· καὶ ξω σα μὲν τῶν τῶν φαύνι-
θω· ἃ σα μὲν γὰρ πρὸς ταῦτοῦ σα καλος παθη-
καὶ πρὸς μὲν αλα παφύλα καὶ ταῖς τούτων σάρξας ἀ-
πο βλέπουσα, ἐνόμισεν μὲν εἶ πλέον εἶναι
τὸν ζλεπομένων, ἀπαλὰ μὲν αλα πρόσωπα,
καὶ ταῦτα καλὰ εἶναι ταῦτα· ἀποσβα-
φοῦσα γὰρ ἐπὶ χαθολικὸν ἑαυτὸν εἶναι καὶ φαί-
νεται τοῦ βαθοῦ θεοῦ, οὐκέτι μὲν διὰ τῆς ἐνάνθη-
σεως ἀλλ' ὡς τοῦ θεοῦ λόγου καθ' ὃν καὶ μέγονε ὁρᾶ·
ἐξαγγέλλουσα γὰρ ἑαυτῆς γνῶμεν, ταῦτα οὐ δύναται χωρεῖσθαι καὶ
ἀναπαύεσθαι· ἐπὶ πᾶσι γὰρ ταῖς ἐπὶ πο-
νηρᾶς τῶν σωμάτων ἐπιθυμίαν, τὸ ὡς ἐκεῖ
τῆ καὶ τὸ πρόσω· σὶ οὖν μόνου ὄρ αὐτὴ σῶμα τὸν
φαύνα τοῦ παθοῦς, οὐκέτι μὲν ὁρᾶ, ἀ σα φεύγω-

νο δν· παυλὶ ϳ περὶ φέρεται· καὶ μόνα ἐκεῖνα
ὁρᾶται ἐκεῖ αἰ αὐτὴ σα πρὸς πίστιν, καὶ ἀνε-
τοὺ τῶν ὀξαις ἀρατο μένη, καὶ πὸν οὐ ἐπε-
λαθετο ἐν οἳ ἀν οἰᾳ θεόν· ἰουδαῖον ἀν σωμαλίνοις
καὶ αἰ αὐ τοῖς ἀνα πλα πῆ ται· ἰοῖς φαι νομέ-
νοις τῶν ἰουδ θεοῦ προ συ γο ρί αν αἰ αλίθῆσα, ἐ
μόνα ταῦ τα ὀξαι ζου σα, ἅπερ αὐτὴ βουλε-
ται καὶ ὡς ἢ ὀρᾶ ὅρᾶ· προ υγῆ ται τοίνυν αὐτὴ
αἰ ληῆς ϳ ὀρθο λογία ἢ παι ϊα· κατ ούτες γὰϱ
οἳ αὐ τοῖ τῶν ἰουδ κοῦσαν παι ϊαν ἐ αυ τοῖς ἐ πῖ νο-
ᾶν· οὕτω καὶ τοὺς οὐ κόντας θε οὺς· ἐ αυ τοῖς αὐ τε-
πα σαν το· οἷον ὀξ ὴ λίς ἀϱ ε βῦ θὸν κα λα σὺς
μικϱὸν ἐχ πλο φῶς, καὶ ὀξ λὰ ἀν τῷ φω τὶ φαι νό-
μενα σιὰ τῶν ὀφθαλ μῶν αὐ τοῦ πϱὸς τὸ κά-
λων ὅλα, καὶ τῶν τοῦ ὑ σα λος ἐπῖ κα μπτω ἐ-
πῖχῦ σῖν αὐ τῷ· μόνα ὀξ λὰ ἀν τῷ βῦ θῷ αὐ αὐ-
μένος νο μί ζοι μη ὀξ ν πλέ ον ἐκεῖ νων ἅναι, ἀ-
λλὰ τὰ φαι νόμενα αὐ τῷ τῶν ὄν των ἅνα τὰ-
κί ϱία, οὕτω καὶ οἱ παλαι τῶν ἀν ῶν παϱ αὐ φρο-
νες κα λα σπῶ σας ἀϱ ε τὰς τῶν σαφῶν ἐ πῖ θῦ μί ας
καὶ φαν τα σί ας, καὶ ἐ πῖ λαθ όμενοι τῆς πϱὶ θῦ
ἀν νοί ας καὶ σ ὀξ ης λέγω ὀϱθ ῶ λογί σεως κα λλιονος
λογί ᾳ χϱη σα μενοι, τὰ φαι νόμενα θεὸς ἀν ε βῦ-
πα σαν το, τῶν πλί σῖν παϱ αὐ τοὺς πλί σαν τα σ-
ξα ζοντες, καὶ τὰ ἐ ϱ γα κα λλον ε ὐθ φα ξοντες, ὑ-
πϱ ὲϱ τοῦ τοῦ ἀν τῖον καὶ σι μίου μὸν ὀξ πο λῶ

θεὸν· ὥς περ ἡ παλαιὰ τὸ προσεχὲς παράδειγμα
οἱ ἁγίου βιοθόνται παλαιοὶ ὅσοι μὲν ἐ-
πὶ παλαβαίνουσι· τοσοῦτον ἀφ' ἑαυτῶν ἀπέστε-
ρα καὶ βαρβάτερα ὁρμᾶσιν· οὕτω καὶ τοὺς τῶν ἀν-
πέπου θεμένους οὐ γὰρ ἅπαξ ἔχουσι τὸ ἀσωλοσα-
γίαν· οὐδ' ἀφ' ὧν ἤδη ξανθοὶ, σὺν τοῦτοις καὶ σὶ ἐ-
μαναν, ἀλλὰ σὺν τοῖς πρώτοις ἐνεδρονίζον· τοσοῦ-
τοις δὲ αὖ τοῖς καινοτέρας ἐφευρίσκον ἀφισίδαν-
μονίας· καὶ πόρρω οὐχ ἅμα ἀνοῦσι τῶν πρώτων,
ἄλλοις πάλιν ἐνεπίπτουσι καινοῖς, προσώπτον-
τας ἐν τοῖς αὐτοῖς, καὶ πάδον ἑαυτῶν ἐπιλεί-
νοντες τὸ ἀσέβαν· τοῦτο δὲ καὶ ὑπὸ θαλάσσα φύ
μας ὑρεταιχέοντα· ὅταν ἐλθὴ ἀσεβὴς ἀς-
βᾶν θυμὸν κατὰ φρονᾶ· ἀφ' ἧς γὰρ ἀπεπύσ-
θησαν ὑπὸ ἀνοσιαλῶν αὐθρώπων ἀπὸ θεοῦ· καὶ
παλαβαίνοντες ταῖς ἐννοίαις καὶ τοῖς λογισμοῖς σὶ-
ἀνοὶ πρώτοις ὁμῶς καὶ ὕλιφ καὶ σελήνη· καὶ τοῦ-
τοῖς δ' ἕρπουσι τὸ τοῦ θεοῦ ὑμνῶν ἀνέθυμαν· ἐ-
παίνους οὐκόν ὄντας θεοὺς ἡγανομάζοντες, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἄλλων τῶν μελῶν τοὺς αὐλίους ὕμνουν·
ἦτ' ἐπαινοβαίνοντες τοῖς σωματικοῖς λογισμοῖς,
ἀνθέρα καὶ νὸν ἄέρα, καὶ τὰ ἐνῶ ἀέρι προσυ-
μόρφουσαν θεούς· προβαίνοντες δὲ τοῖς καιροῖς,
ὑ'ὅν καὶ τὰ σοιχεῖα, καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σω-
ματικῶν σύστασεως· τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν
καὶ τὸ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν θεοὺς ἀνόμασαν· ὡς-

ff. ταῖς ἐννοίαις

σι, οἱ ἐλεοῦντες περὶ τὸν μὴ ἐλεῶντα
σὺν αὐτῷ τῶν ἐν τῇ μερσῳ παχιῶν. οὕτως οἱ ἀσε-
βεῖς καὶ οἱ τῶν ἀνόμων, περὶ σὺν τῇ καὶ τὰ πεσόντες
ἀπὸ τῆς περὶ θεοσεφανίας, καὶ πόν καὶ ἀνους
καὶ ἀνθρώπων μορφάς· τῶν μὴ ἐπὶ ξώντων
τῶν ἢ καὶ μὲ τὰ θανάτου ὡς θεοὺς ἀνέθηκαν,
ἐπὶ ἢ καὶ χάρτα ρου χόμενοι καὶ χοϊ ξόμενοι,
ἢ σὺν καὶ ἀς λίθους καὶ ξύλα καὶ ἐρ πετά, ἀν ὑ-
δρα τα· καὶ μερσαῖα καὶ ἀς τὰ τῶν ἀχόμων ἀνά-
μεσα ξωα· τὸ θάνατον καὶ ὑπερ πόσιον τοῦ θεοῦ πρό-
σωπον μορίαν μὴ νεμαν, πᾶσαν ἐπὶ μὴ θῦ ἀλλοῖς
ἀπονέμοντες· καὶ τὸν ἀληθινὸν καὶ ὄντως θεὸν
ὃν τοῦ τοῦ μὴ πατέρα ἀποστρέφόμενοι· ἀθεοὶ
καὶ μέχρι τούτων ἀσεβῶν δ' φρόνων τὸ λό-
για· καὶ μὴ περαιτέρω βαίνοντες ἑαυτοὺς τῆς-
δοξαῖς ἐνεφύρουν· τὸ σοφὸν γὰρ ἡγούμενοι πα-
πέπωκασι τῇ διανοίᾳ καὶ ἐσκοτίσθησαν τὸν
νοῦν, ὥστε καὶ τὰ μὴ ὁδῷ ὡς μὴ δαμῶς ὑπάρχον-
τα· καὶ ἐν τοῖς μὴ νομένοις φαινόμενα, ὅτως
ἑαυτοῖς ἐπινοῦσαι καὶ θεοποιοῦσαν· λοιπὰ
γὰρ ἀχόμοις ἐστιμήσαντες, καὶ ἀνόμοια τῇ φύ-
σει ἐνφήσαντες, ὡς θεοῖς θρησκεύουσιν, οἷοι
ἐστὶν οἱ παρὰ μὲ πὶ οἰκουμένῳ μέφαλοι καὶ ὀφίομέ-
φαλοι καὶ ὀνομέφαλοι, καὶ ὁ παρὰ λίβυσι ἱερὸ-
ομέφαλος ἄμμων· ἄλλοι δὲ τὰ μέρη τῶν σω-
μάτων· μεφαλὼ καὶ ὦμον καὶ χεῖρα καὶ πόδα

παβέ αυλά σϊε χόντες, ἔπα σον ἀς θεούς ἀνέθη-
καν καὶ ἐξεβάσαν· ὥ ασερ οὖ παφ ου μλοι ἐ—
ξόλο μ ήρου λοῦ σωμα λος ὅλου ἔ χην λὴν θρησκή—
αν· ϕϊλά νον τες σϊ λὼ ἀσέ β αν ε ῖ ναφοι, λὼ—
πρόφα σϊν λῆς λούλων ἀϕ ιέρωσεως καὶ λῆς ἐαυ λῶν να—
κϊ ας λὼ ὕ σον ὼ καὶ λὼ ἐπ ιθ υμϊ ά νθε οποι ή σαν—
λας, προσκυ νοῦ σϊν· οἵ ος ἐ σὴν ὅ παφ ἀὼ λοῖς ἔ ρως
καὶ ὑ πα φῳ ἀϕρο σϊ λη. οἱ σχ', ὥ σπερ αὐ λῶν ϕϊ—
λο ϊ μου μλοι λοῖς χέρ σϊν, ἐ λόλ μη σαν λοὺς—
παφ ἀὼ λῶν ἀ ρχον τας, ἵ να καὶ λοὺς τούλων παῖ δας
ϑεοὺς ἀνα βά ναι· ἢ σϊ ἀλ ϊ μὼ λῶν ἄ ρ ξαν λων,
ἢ σϊ ἀ φόβου λῆς ἀὼ λῶν λῦ ρ αννί σας· ὡς ὅ ὐν ηφ ή λη
παφ ἀὼ λοῖς περϊ ρόη λος ξεὼ· καὶ ὅ ὐ ηφ ια σϊ ἀ
ε ῖ μῆς· καὶ παφ α μὼ ἰν σὶς σϊ ὸν ὕ σος· παφ ὰ σχὶ
ἀὴ γὺ πλϊ οις ἱ σϊ ε ῖς καὶ ὁ σϊ ρὶς καὶ ὧ ρος, καὶ ὅ νω ἀὼ—
ϑρϊ ανος λοῦ ῥω μαί ων ϱασϊ λέως παι σὶ ὼς ἀν λί—
νους, οὐ καὶ πε ῥᾷ σὶ ν λες ἀὶ ν ϑρω που, σϊ ἀϕ όϱον
τοῦ προ σω ξαν λος σέ ϱου σϊν· ἐ πϊ σημ όσασ ϑαϕ
ἀ ϑρϊ ανὸς λῆ χω ρα λῶν ἀὶ γὺ πλϊ ών λεχευ λή σαν τα
λὸν λῆς ἡ σὶ νῆς ἀὼ λοῦ ὕ πνῳ ἀὼ λί νου· ἐ μέ λευ—
σε ϑρη σκεύ εσ ϑαι· ϑαύ λὰς μὼ καὶ μα λά ϑαν ἄλ λον
ἐ ῥῶν λοῦ παι σὶ· ἐ χω χθον σϊ λό κεως πα ϑέ σω λου
καὶ μ ϑρϊ σμα πα λὰ παγους ἀ σω λο χα λϊ ὰς πα—
ρέ χων, σ ὅ λϊ οὐ κ' ἄχθο εὗ ρε παφ ὰ λοῖς ἀν οῖς σὼ—
λην, ἢ σϊ ἐ πϊ ϑυ μϊ ᾶν, λῶν πλα σα μὼ ων, πα—
ϑὼς καὶ ἡ ϐ ϕϊ λα λοῦ ϑῦ προ παφ λῦ σε λαι λε γχ

Adriani Antino. 113

Ro. ma. ny

Ca. ἀφ' ἡμῶν φάσας ἐπίνοια φ ὠλλων. καὶ μὴ λί-
θοις μαίους. μὴ σχῆμα ψ ἀν πίστεως ἦναι δό-
κιμον νομίσους. ὅπου με καὶ οὐ πολλῷ πρό-
τερον, ἀλλα καὶ μέχρι νῦν ὑρῶμαίων σύμπλη-
θος τοὺς πω ποτε ἀνθρώπων ἐξάρχης ἀφ ξανίας βα-
σιλείας, ἢ πάσης. ἢ οὓς ἂν αὐτοὶ βούλονται θε-
ὺς νομίζουσιν εἶναι θεοῖς ἦναι. καὶ θρη-
σκεύεσθαι θεούτρα φουσιν. οἷς μὲν γὰρ ἀπεχ-
θάνονται, τούτους ὡς πολεμίους τὴν φύσιν ὁ-
μολογοῦσι. καὶ ἀνθρώπων ὀνόματ ἔχουσιν. οὓς
δ' ἂν θύμισοὺς ἔχουσι. τούτους σὶ ἀν θρώ-
πους θέσθαι προσαγορεύουσιν. ὥς περ ἐ-
πεξουσίας ἔχοντες τοῦ θεοποιεῖν αὐτοί. ἀν θρώ-
ποι τυγχάνοντες καὶ ἦναι θνητοὶ καὶ ἀγνοούμενοι.
ἔσθ' ὅτε θεοποιοῦντας αὐτοὺς μᾶλλον ἦναι θεοὺς αὐ-
τούς. τοῦ γὰρ ποιοῦντος τοῦ ποιουμένου κρεῖττον ἦν αι
σθ. καὶ ὅ μὴ γίνωσκω, τοῦτο γινομένους ἐξαναγκης ἀ-
γνο. καὶ ὅτι οὐδὲν παντως ὁ ἔχθ χαρίζεσθαι. ὥς-
περ ἀνθ χθ καὶ πᾶς βασιλεὺς ὅμως ἔχθει
χαρίζεσθαι. τῶν σέβασμε αὐτούτων κρεῖττόν
ξων ἐστίν. θ' περ οὖν οὓς θέλουσιν αὐτοὶ, τούτους
θεοὺς σημαίνουσιν ἦναι, ἔσθ καὶ αὐτοὺς
πρῶτον ἦναι θεούς. ἀλλὰ τοῦθαυμαστὸν τοῦτο
ἐστίν. ὅτι αὐτοὶ ἀποθνήσκοντες ὡς ἄνθρωποι, ἐλεγ-
χουσι μὴ ἑαυτῶν περὶ τῶν θεοποιηθέντων ὑπὸ αὐ-
τῶν ψεύδους ἦναι ψυχήν. θοῦ τοσοῦτος ἐστίν. οὐκ ἂν

γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς μαίωνι ξαλοῦσι, ἀλλ' ἄνω-
θεν προσιόντων, καὶ τροπαιοῦχον ἐπι-
λιπόντων σημεῖον· καὶ γὰρ οἱ παλαι πα-
ρ' ἕλλησιν ἀγεβόμενοι θεοί ξένοις καὶ πο-
ρρωθεν καὶ ἀστοῖς. καὶ ὕφαιστος ἔρχεται· καὶ ἐνυ-
λίαις ὥρα καὶ σελήνη καὶ ἀθηνᾶ καὶ ἄφ-
τεμις, ἵνα τῆς θυσίας τοῦ παρὰ τοῖς ἕλλη-
σι προτελοῦς σία λυχνῶν, ἐμφίβιον ἀγέλα-
στοι θεοί· καὶ οἱ μὲν σιάλαξ ἀγαθοὶ ὡς αὐτοὶ
ἀποθνήσκοντες, θρηνοῦνται· οὐδ' ἡσιόδαξαν-
το, οὔτε τοῖς ὡς θεοὶ προσεύχονται· ὁ πολὺς
ὄναν λίοιμος καὶ μανίας· τοὐσιάλαξα-
γαθοὺς ἀστέρας, οὐδ' σιέβαξαν προτίμασι· καὶ
ἀθεμιστίης ἀρρένων ἀσεβήματος ἀνὴρ ἀσωτοκα-
θία καὶ μητρὸς ἀφ' ἑστίας θυλάξαι καὶ ἐφέρουσιν τὴν θεὰν προ-
σευχαίαν· καὶ γὰρ καὶ μωσᾶνας, ἃς οὐ γάρ ωι-
νων περὶ πραγμάτων σύμβουλίαν λαμβάνω
ἀσφαλές, θεὰν ἵνα τοῦ θεοῦ τίμωθεν σεύου-
σὸν καὶ σέβουσιν· ὡς αἱ μὲν παρὰ θεὰ σέως σιάλα-
γῶσι, ἃς προθύμαλα· παρὰ σὲ αὖ τοῖς πλοις,
ἵσις καὶ ὠθεν καὶ νεωτέρα, καὶ παρ' ἄλλοις ἀ-
φροσίτη. τὰ γὰρ τῶν ἄλλων ὀνόματα οὐδὲ
λέγειν σάλυσίτοιμαι· πάσης ἕλλυς ὕλα
μεσά· πολοὶ γὰρ οὐ μόνον σὺ τοῖς παλαι ἀλλὰ
καὶ σὺ τοῖς παθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀποβαλόντες φίλ-
τατα καὶ ἀσελφοὺς καὶ συμμενῆς καὶ μωσᾶνας,

Theseus.

πολλαὶ καὶ αὐσφαλεῖς ἀποβαλοῦσαι, οὐς ποιή-
σας ἡμεῖς εἶναι φύσις ἀνθρώπους ἄγνωμονας,
τοὺς τοὺς καὶ ταύτας διὰ τὸ πολὺ περὶ αὐτῶν
πάθος ἀναξωγραφήσαντες, καὶ θυσίας
αὐτὰ παρασκευάσαντες, ἀνέθηκεν. οὓς οἶμαι
δὲ ταῦτα διὰ τὸν σκαυσῖνι, καὶ πῶς τοῦ τεχνί-
του φιλοτιμίαν, θεοὺς ἐθρήσκευσαν· πρᾶγ-
μα πάσχοντες οὐκαλὰ φύσιν· οὐδὲ γὰρ οἱ γο-
νεῖς ὡς μισοῦντας θεοὺς ἐθρήσκευσαν· οὐκ ἀν
γὰρ ἄρξασθαι ἀπολοῦς θεούς· ὡς ἀπολο-
μένους ἐκόλαζον. τοῦτο γὰρ χαρίεν οὐμόνον νο-
μίζοντες θεοὺς εἶναι αὐτοὺς, ἀλλὰ μισοῦντας
ὑπάρχον, ἵνα μὴ καὶ τοῦτους ἐλεύσαντο.
ἵνα δὲ μὴ καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σοφὸς ἀπὸ νοσ σὺν-
σιν ὁρῶντες παρὰ μὲν φῶν ται, τοῦτοις. ὅμως
οἱ ἄφρονες, ὡς θεοὺς οἷς δίκον ται· καὶ τὸν τοῦ
ἀληθινοῦ θεοῦ τιμὴν περὶ τιθέασιν. ἐν γοῦν ἀι-
γύπτῳ ἀς ἐστὶ καὶ νῦν ὁ περὶ ὄσιρεως καὶ ὥρου καὶ
τυφῶνος καὶ ἰῶν ἄλλων θρῆνος ἐστὶ δὲ πολλὰς ἐστὶ-
λεγμένα· καὶ ἀ σωσῶνη χαλκᾶ, καὶ οἱ ἐν-
ταῦθα μυούμενοι· τὸν σῆμα μὴ εἶναι θεὸν ἐλ ἐ-
γουσιν, ἀλλ' ἀνθρώπου· καὶ τοῦτον ἐκ παλαιὸς
ὠμοβόρου γενόμενον· καὶ δὲ μεθαυμαζόν, ὅ-
τι καὶ ὅπου παρ' ἕλλησι σοφὸς καὶ ποιη-
τὰς χρησαμένους ὡς περὶ θεῶν οἱ ἀνθρώπους ὁ πλά-
των, ἀφ' ὁ παρᾶται καὶ ἀσωφρονοῦσι καὶ ἐξ

Plato.

χειρὶ τῶν ἀνθρώπων τέχνῃ πλαασθῶν ἀφ' ἑαυτῶν προσ-
κυνήσουσιν· ταύτας γὰρ καὶ τὰς τοῦ ἀνθρώπου ζωὰς καὶ
νίας ὀμόσας, οὐδὲν αὐτοῖς πρὸ τοῦ πρόσεστα-
σιν ἐπιορκοῦσα. ἀφ' ἧς γὰρ εἰδωλολατρία ἐ-
Sapient. 14. φάνη κόσμου· καὶ ἐπίνοια αὐτῶν μάταιος ἐγένετο·
οὔτε γὰρ ἐκ χρόνου ἀρχαῖοι τὸ παράπαν εἰσὶν οὔτε
εἰς μακρὸν ὄντες χρόνον ἐκεῖνοι ἔσονται· ματαιό-
γὰρ ἀνθρώπων ἐκ τέχνης ἀνοήτου ὁ βίος αὐτῶν· καὶ ἀρχὴ
τοῦ τὰ μισούμενα ὑπὸ θεοῦ τέλος εἶναι νομίζεται· ἀρχὴ
γὰρ καὶ αἰτία παντὸς κακοῦ ἡ τῶν εἰδώλων ἐστὶ
φαντασία, εὕρεσις δὲ αὐτῶν καὶ ἔννοια φθορὰ τοῦ
βίου ἐστίν· οὔτε γὰρ ἦν ἐξ ἀρχῆς οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσται· ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων κενοδοξίαν
εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον· καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμελῶς
ἐπινοηθὲν τὸ τέλος ἐπιτηδεύθη· ἀδρῶ
γὰρ πεθέντα θεοῦ χάριτος παρὰ τοῦ τὰς ἀ——
φανισθέντος τέκνου ἀνάπαυσιν ποιήσας, τοῦτο τὸ
γενικὸν ἀνθρώπων, νῦν ὡς ξένην ἐλίμνα-
σε· καὶ παρεισῆλθεν τοῖς ὑποχειρίοις μυστηρί-
ων καὶ τελεταῖς· ἀγγέλων ἀνόμως φαντασθέντων τὸ ἀ-
σεβὲς ἔθος, ὡς νόμος ἐφυλάχθη, καὶ γυναῖ-
κες παρανόμως ἐφηδυσμένου τὰ μὴ πρὸ
γλυπτὰ ἀνδρῶν φαρμάκοις ἀνθρωποκτόνοις· οὓς ἐν ὀφ-
θαλμοῖς ὁρῶντες ἀνόμως ἀνθρωποποιοὶ
οἱ νόμοι, τὸν πόρρωθεν ὀφθέντα ἀναγνω-
νοι, ἐμφανῆ ποιοῦσι τοῦ ἐλλιπεμένου βασιλέως
εἰκόνα· ἵνα τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα
κολακεύωσιν ἀνὰ πᾶσαν σπουδὴν· ἀσεβοῦσιν
ἐθνικοὺς καὶ τοὺς ἀπὸ σωμάτων ἢ τοῦ κτίσαντος
προσφιλοφιλοτιμίᾳ. ὁμοῦ γὰρ ἰσοῦσι τῷ-
κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι, ἐξεβίασα-
το τὴν τέχνην τῷ ὅμοιόν τι τῷ κα-
λλίονι τὸ ὀπτὶ πάθος ἐφελκόμενον, σπουδὸ-
σὶ μαθεῖν τὸν ἐν μακαρίᾳ, τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέν-

τὰ ἀνθρω-

» λα ἀνθρωπον· νῦν σέβασμα ἐχομένου λο-
» γου λογος μονογενὴς βίῳ ὡς ἕνεκεν ὃν· ὃ τι ποτ' οὖ —
» μφορᾶς· ἢ τύραννοι δουλεύσαντες ἀνθρωποι,
» τὸ ἀνωνύμον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περι —
» έθηκαν· Διὰ τοὺς τὸν νῦν τῶν ἡδονῶν αἱρε' —
σεως· ἐπὶ μάρτυρι τῇ γραφῇ παραλοίς αὐτοις
ἀρξαμένης καὶ ἀναλαβούσης· ὥραλοι —
ποτ' σι καὶ τοῦ καλοῦ τῆς ἐλέγχου ἀποδ —
δοξαι· οὐδὲ σοφοὶ δόξωσιν, ὅσον ἀφῶν οὖ —
λοι περὶ αὐλῶν φρονοῦσι τὰ τελεσμίρι αχαμβα'
νουσας· ὁμάρτιος τῶν παραῶν τοῖς χειρόνων θε —
σν, ἵνα πρῶτον ἀπὸ τούτων τῶν καλῶν θεν
ἀρξωμαι, καλοκαὶ πράξας· ἀρ' ἡσαμὴ νό —
νου οὐ κᾶναι αὐτοὺς θεοὺς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνῶν
τοὺς αἰσχίστους μεγονότας· οἷον γάρ, οἵ τ' ἐ — Jupiter.
στιν ἰδεῖν τοὺς παράπαν τοῦ διὸς ἔρω
τας καὶ τὰς ἀσελγείας· οἷ ὃν ἐστιν αὐτοῦ ἀ —
κουσαι· ἀρ' παιζουσα μὲν τοῦ γαμύνη· καὶ λαμ
τὰς κλοπίμαιους ἔρμαζόμενοι μᾶς· ἐ —
σθότας καὶ σαλιδυτὰ καὶ παρὰ μοιχω
αὐτοῦ τὰ τῶν ψφων ἀποκλωσαι τὰ χη· οἷον
ἐστιν ἰδεῖν αὐτὸν ἀχθόμενον ἐπὶ τῷ θαι αὐτῷ
τοῦ γέος αὐτοῦ σαρπηδόνος· καὶ βουλόμε —
μενον αὐτῷ βοηθῆσαι καὶ κωλύον αὐτὸν·
καὶ ἐπιβουλόμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων χειρόν
θεων· ἀθλιως σιδηρέῳ καὶ ὕρας καὶ ποσειδῶ

νος. βουβουλιον δὲ ὑπὸ φελίσσης μωαμὲθ
καὶ τοῦ ἐναλουλαχαρος αὐχαιώνος. καὶ νί-
καλιον ὑποὐσανῶν. σουλεύουλα ἡμωαξὲ-
καὶ σιαὼλὰς ἐνάλοις ξωοις ἰεζραβοσὶλε
καὶ πλωοὶς ἰαὶς φαυλασίαις παραπίνσωέ-
υουσας. καὶ πάλιν αὐλον κὼ ηρὺ πόμωνσι-
αὶ μὼ τοῦ παζρὸς ἐπιβουλὼ. τὸνσεμρόνον ὑ-
παὼ λουσχοσμούμενον. κὰ κᾶνου ἀπὸ τέμνον-
τα τὸν παλέρα. ἆρ οὖν ἀξιοῦ τοῦ τον ὑπο νοῆ
θεὸν. τοσαῦλα αραλσαν λα, καὶ σιαρχι-
θεύτα ἄμη δὲ οἰκοινοῤῥομαὶ ωυνόμοι καὶ
τοὶς αὐπλάσι ἀνθρ ω πους ἐπιλρέπουσιν ποι
δυ; ἵνα μὴ ἐκπο λλὰ ὀλίγα μνημονευσω
σιὰ τὸ πλῆθος. νὴς ἰσχυν αὐτοῦ τὼν ἁρσενι-
κὼν καὶ χήσαν καὶ ἀμμελήκ καὶ ἀμαλη κὼν
κὴ τῶν καὶ καῖαν καὶ σ᾽ ῥωπκω, καὶ σαν ἀλ-
λω καὶ αὐτὸ πκω παρανομίαν καὶ φθορὰν.
ἢ τὸ ἰσχυν τῶν ἁρσενικὼν καὶ σήαν αὐτοῦ ἀσεχθ
ἐπὶ χάρμα σὶν καὶ τοὶ μαν. ὅτι τῶν αὐτῶν
ἰσχὰν ἀσεχθῶν ἁρμα καὶ μωαῖκα, σὺ καὶ
χλευασθσε καὶ ζηκὶ ωσθε θαν ατῶ; ὅτι μὴ
κοῦνον ἐμοὶ μυσταν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῆς μοι-
χάλας αὐτῷ μνομένους παῖδας θεοποίησας
ὧν ἐθνευσεν ἐπὶ κατὰ λύμα τῆς παρανο-
μίας αὐτοῦ, τῶν τῆς θεοποιίας φαντα-
σίαν καὶ ταλασκευάζων. ὧν φησὶν ὁ νύσσε

καὶ ἥρακλῆς καὶ διόσκοροι καὶ ἑρμῆς καὶ περ-
σεὺς καὶ σώτηρα. τίς ἰδὼν τὴν τῶν λεγομένων
θεῶν ἀκατάλλακτον πρὸς αὐτοὺς ἔριν ἐν
Ἰλίῳ. τῶν ἑλλήνων καὶ τῶν πρώων χάριν γ'
κατα γνώσεται τῆς ἀθενείας αὐτῶν; ὅτι δι'
ἀ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν καὶ τοὺς ἄνους
παράξηναν. τίς ἰδὼν ὑπὸ μὲν διομήδους τι-
τρωσκομένους ἄρεα καὶ ἀφροδίτην, ὑπὸ δὲ
ἡρακλέους τὴν ἥραν καὶ τὸν ὑποχθόνιον, οὗ
καλοῦσι θεὸν ἀϊδωνέα. καὶ δι' ὀνύσου μὲν ὑ-
πὸ περσέως, ἀθηνᾶν δὲ ὑπὸ ἀρκάδος. καὶ τὸν
ἡφαίστου ῥιπτόμενον καὶ χωλαίνοντα οὐκα-
τα γνώσεται τῆς φύσεως. καὶ ἀποστραφή-
σεται μὲν τὸ ἆναι αὐτοὺς ἐτιλέγηνθεοὺς, φθαρ-
τοὺς δὲ καὶ παθητοὺς αὐτοὺς ἀκούων, οὐδὲν
ἄλλο ἢ ἀνοῦς ἀθενεῖς ἐπιγνώσεται. καὶ
μᾶλλον τοὺς τρώσαντας, ἢ τοὺς τρωθέντας θαυ-
μάσεται; ἢ τίς ἰδὼν τὴν ἄρεως πρὸς ἀφροδί-
την μοιχείαν, καὶ τὸν ἡφαίστου κατ' ἀμφοτέ-
ρων κατάσκευα ζόμενον δόλον, καὶ τοὺς ἄ-
λλους λεγομένους θεοὺς ἐπιθέαν τῆς μοιχείας
ὑπὸ τοῦ ἡφαίστου καλουμένους, καὶ αὐτοὺς ἐρ-
χομένους καὶ ὁρῶντας αὐτῶν τὴν ἀσέλγειαν,
γ' κἀν γελάσειε καὶ κατα γνώσεται τῆς φαυλό-
τητος αὐτῶν; ἢ τίς οὐκ ἂν γελάσειεν ὁρῶν τὴν
ἡρακλέους πρὸς τὴν ὀμφάλην ἐκμέθης πα-

ραφρο σιώ ν και ἀσω λί αν, ἵας γὰρ καθ ἡ-
σν ιω σὴλ ῶν πρα ξας; και ἰοὺς πα ρ᾽ αὐ τόν-
σὠ λῆν ἐ ρω ἵας, και ἵας ἐν χρύσῳ και ἀρ γύ ρῳ
και χαλ κῷ και σι δήρῳ και λι θοις και ξύ λοις
θεο πρα σίας, ὁ σοῦ δή ἐλ ήλυ θα σι μα λά σσου-
σὶν ἵων πρα γμα τί ων και ἀ φέ σε ων ἵχθύ-
ων τὸ πλῆ θος. και σὶ ἐς σω τῶν ἐ πὶ σὴ μα νὺ-
πλέ ω ν το ῖ ἵης πλα νή της μα ρί σμα, ἐ φ᾽ οἷς μα λί-
στα και ἀ πι στή σα σιν αὐ τῇ ἵης ἰοὺς ἀ πα τω μέ-
νους ἐν σω τοῖς. ἵῆ μὰ ἐ σω τῶν μη δὲ πι στοῦ ντες
τοῦ ἐ πι βά νου τα μει χθέν, ἰοὺς ἵῆς μει χθέν-
τας ὀ νο μά ζους θε ο ποι οῦ ντες οὐ κ ἀ ρκέ σω σι τα.
και ἵᾶς ἀ σε λ φᾶς σω τοὶ οὐ κ ἐ πι μί μῳ ῦ με νοι,
ἰοὺς ἰοῦ ἵο ποι ή σαν τας προ σκυ νοῦ σι, και ὁ μο λο-
γοῦ ντας ἕ ναν και νὸν ἵῶν και σο φθο ρί αν, ἰοὺς
ἐ πὶ σω τή ρι α βα μο μύ ους θρη σκεύ ου σι. και
ἀ μή χ᾽ ἐν ἀν θρώ πω ποις ἕ ναν ἐ πὶ ἵρε ῖ που σὶν οἶ νο-
μοι, ἰοῦ τα ἰοῖς ὑ πὸ σῶ ν ὀ νο μα ζο μέ νοις θε οῖς πε-
ρὶ ἵι θεύ ἵες σύ κ ἐ ὐ ρι σκό σῖν. ἕ λα προ σκυ νοῦ ἵες
λί θοις και ξύ λοις, σὺ χὶ ῥω σὶν ὅ ἵι ἰοὶ μὲ ὅ μοι-
α ἵοῖς πο σὶ πα ἵοῦ σὶ και κι νοῦ σι, ἰὰ ἡ ἰούτων
μᾶ ἵλ θεύς προ σα μο ρεύ ου σι. και ἀ πρό σὸχ᾽ ὁν
ἐ χρῆ σῖν ἕ χου σι. ἰοῦ τα σὶ ἀ πα φρο σύ νω μὲ ν-
ψαν ἵες σε ἵου σὶν. σὺ χὶ ῥω ντες, σὺ σὲ χο ῆ ξό με-
νοι ἰὸ σῶ μα λον, ὅ ἵι σὺ θεὺς ἀλ λὰ ἰὴν ἵέ χνη
ἰοῦ μὲ ν ψαν ἵος προ σκυ νῶ σῖν. ἐ ὠς μὲ ν γὰρ

De imaginibus.

ἀξιός ἐστιν ὁ λίθος, καὶ ὕλη ἀφ' ἧς, ἐπὶ τοῦ σοῦ
λου τῶν παλουσῶν καὶ τούτοις ἀς ὑπηρεσίας λας ἔ
αυτῶν τὸ μαλακὸς καὶ λας ἀλίκωτέρας χρῶνται.
ἔπα σὰν σὲ λεχνίτης ἀφ' αὐτοῦ ἰσότας ἐπίσκ
μης ἐπὶ ραχηλὰς σύμμετρίας, καὶ ὅλως
ἡ μωαικὸς εἰς τὸν ὕλωφῆμα τὸ πον, τὸ λε σὺ
χαρίν ὅμοιόχημόσαν τες τῶν λεχνίτην, χοι πὸν ὥσθε
οὺς προσωποῦσι. καὶ δοῦ παρὰ τοῦ μὴ ὑφαντὸς
αὐτοὺς φορᾶσαν τες. τὸ μαλακὸς ἡ καὶ αὐλὸς ὁ
φαλλαροποιὸς, ὥσπερ ἐπὶ χαβόλιος, ὧν αὐ
τὸς ἀφ' ἑαυτοῦ σαλε, τοῖς ἴσοις ὄργοις προσεύχε
ται· καὶ αὖ πρὸ ὀλίγου παλέξε καὶ παλέκο πλε, ταῦτα
μὲν τὰ τῶν λεχνίτην θεοὺς προσαγορεύ. ἔστι δὲ
ἅπερ τῶν φαινόμενα αὐτὰ, τῶν δὲ ἐπίσκο
νος λεχνίτην ἀποδέχεται· καὶ μὴ τοῦ ὃ παῦλος
πλανᾶται δοῦ τε ποιητὴς πόλος προλιπαῖν· σύμβ
ὁ ὕλη τῶν λεχνίτην, ἀλλ' ἡ ὕλη τῶν λεχνίτην ἐπόσκο
σε, καὶ ἐθεοποίησε. τὸ μὲν οὖν μαλακὸν καὶ
καὶ ὁ λεγουλῶν τοῦ λεχνίτην αὐτοὺς προσωφᾶν,
ὑπὲρ τὰ ὑπαῦτοῦ πε ποιημένα. ὁ ὅλος καὶ πρὸ
ὑπὲρ μετῶν ἐκλεχνίτης θεῶν· καὶ ὁ ὅλως ἡ βουλή
θη, οὕτω καὶ μὲ γόνασι· νῦν ἐπαφαμωνίσα
μενοι τὸ σίμπνιον· καὶ τῶν ἐπισκόμων καὶ τῶν λε
χνίτην ἀλλαβόντες, τὰ μὲν ἐπισκόμης καὶ
λεχνίτης μὲ γονοῦλα προσωποῦσι· καὶ τοῦ ποιη
σαντος οὐθρώπου ἀποθνήσκοντος, ταῦ

ἡ τεχνιτῶν ὕλη

πάντων γινόμενα ὡς ἀθάνατα νομίσωσιν. ἀ-
θανατίζοντες γὰρ τῇ καθημέραν ἐπιμελείας, πά-
ντως τῶν χρόνῳ σὺν τῇ φύσει ἀφανιζομένων. πῶς
ἡ οὐκ ἄνοια αὐτῶν δικαίως ἐλέγχεται καὶ ματαιολογία.
οἱ βλέποντες αὐτοί, τοὺς μὴ βλέποντας προσκυ-
νοῦσι· καὶ ἀκούοντες αὐτοί, τοῖς κωφοῖς μοῦσι προ-
σεύχονται· καὶ ἐμψύχοις ἀναισθησίαν καὶ ματαιότη-
σιν οὔσης οἱ ἄνθρωποι, τοὺς μὴ δυναμένους, ἀ-
λλὰ ἀψύχους οὔσας, ὡς θεοὺς προσαγορεύου-
σι· καὶ τὸ μεθαυριανόν, οὗπερ ὅλως αὐτοὶ φύλα-
κου σιν ὑπεξουσίαν ἔχοντες, τούτοις ὡς ἀρ-
κοῦσαις σωτεύου σι· καὶ μηδενὸς μέλουσι τῶν
ἀνθρωπίνων ἁπλῶς, ἢ ψυχῆς ἀθανασίαν αὐτῶν.
ἐξεμαυτοῦ γὰρ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπὸ τῆς ἀπαν-
θρωπίας τούτων. καὶ παρέχει τοῖς βουλομένοις ὁ-
ρᾶν τὰ τοιαῦτα. ψεύδεται γραφὴ λυρία πε-
ρὶ τούτων ἐξ ἣν καὶ παρὰ τῆς θείας γραφῆς, προ-
Psalm. 113. σκύνησον σαυτὸν ἀνθρωπε καὶ λέγουσιν· τὰ εἴ-
δωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ
οὐκ ὄψονται· στόματα ἔχουσι καὶ οὐκ λαλήσουσιν·
ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔ-
χουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχ-
σι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι καὶ
οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ-
χάρυγγι αὐτῶν. ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦν-

τες αὐλά. χόρτος φοινικῶν ὅλων ἀπέρ-
μενθος. ἀγρόστις καὶ ἐν ὅλοις ὅπαλαῦλωνες ἕ-
λος λειμῶνες ὅλυπνος. ἀμφιθέντων οἱ πλα-
νῶντες θεόν, καὶ γλῦφουλες τοὺλα μαλλαια. Esaie. 44.
καὶ παῦλος ὄφεν ἐλέου ὁ ξυς ἀὐφιων. καὶ μω-
φοὶ ἀπὸ ἀνῶν σωαχθήλωσαν πάντες. καὶ ζήλω-
σαν ἅμα. καὶ ἐν ἓν πήλωσαν καὶ ἀμφιθέλω
σαν ἅμα. καὶ ἐν ἓν ποιῆσαι ὅλι ὠξυς ἐμὲ λων
σὺ σύμφον. καὶ σὺ με παρνῳ ἀς μόσαλ ὁ αὐλό. καὶ
ἐγὼ σὲ ὁ αὐλό λῶβα χιόνι λῆς ἰχῦός αὐλοῦ. καὶ
πνα νοφ καὶ ἀλλὰ σφ καὶ σὺ μὶ πῖφ ὕ ὅλος ξὺ-
χα γὰρ ἐλυε ξαλμονος ἐλλων. ἐγὼ σὲ αὐλό ἐν-
μέγω. καὶ ἐν ὠχλῳ ἐρύθμιῦ σὲ αὐλό, καὶ ἐ-
ποιῶ σὲ αὐλό ὡς μορφὼ ἀνδρὸς. καὶ ὡς ὥρα ἀ-
γαλλου ἀνθρώπου, ἐγὼ σὲ αὐλὸ ἐνοίκω. καὶ
ὄψῃ φαξύλευ ἐλλους ἀρύμους, καὶ ὀφύλευ σὲ
ὁ κύριος καὶ ὑιὸς ἐμὼν σὺν ἢ ἀνθρώποις
ἀς ποῶσιν, καὶ χαὸ ἀπαύλοῦ θερμανθῆ. καὶ
ποησαν λες ἐπεμφαν ἄγλους ἐπαύλῳ λὸ ἡ
λοι πὺ ἀγγλα σαν λοὰς θεούς. καὶ προσεμάνησαν
αὐλοὺς, οὗλό ὑμῶν αὐλοῦ καλέποιησε πὺ-
ρὶ. καὶ ἐπὶ λῶν ὑμῶν οὗ αὐλοῦ ηρέας ὁ πλάσας,
ἔφαγε καὶ ἐνε πλάσα. καὶ θερμανθὰς, ἢ πεν
ἢ οὗλοι ὅλι ἐθερμανθην καὶ ἢ σὺν πῦ. λὸ ὰ λαπὺν
προσε πῦνησε λόμον, ὅξε χοῦ μαὶ ὅλι ὅθεός
μοῦ ἢ σὺ. οὐ μὴ μνησθησαν φρονῆσαι ὅλι ἀπεσταν

, , φαθησαν τοῦ βλέπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ
, , τοῦ νοῆσαι τὴν παρουσίαν. καὶ οὐκ ἀνεχώρησαν τὴν
, , παρουσίαν αὐτῶν. ὥστε ἀνεχωρῆσαν τὴν ψυχὴν αὐ-
, , τῶν. οὐκέτι ἔγνω τὴν φρονοῦσαν ὅτι τὸ πῦρ οὐ αὐτῶν
, , παρέσπασεν ἐν πυρὶ καὶ ἔπεμψεν ἐπὶ τῶν
αὐτῶν , , αὐθαδιῶν αὐτῶν παρέσπασεν αὐτὸ ἐν πυρὶ καὶ ἔ-
, , πεμψεν ἐπὶ τῶν αὐθαδιῶν αὐτῶν ἀγγέλους. καὶ ὁ-
, , πλίσας ῥάβδους ἔφαγε· καὶ λάλει τὸν αὐτῶν φό-
, , βον λύμπα ἐποίησε καὶ προσωπεῖον σὺν αὐ-
, , τῷ. χωλεύειν ὅτι ἀπὸ ὁδοῦ παρασίαν αὐτῶν καὶ πα-
, , νῶλαι ἴσως δὲ καὶ οὐ μέρη ταῦτα ὅτι ψεύδους ἐν-
, , λα παρασίαμου; πῶς οὖν οὐ πάθεσι παρὰ παῖσι
ψιφθῆναι. οἱ καὶ παρὰ τῆς θείας γραφῆς ἀσεβεῖς
καὶ μορφοῦλλοι ἦ πῶς οὐκ ἂν ἦν να νοσαί-
νουσι οἱ οὕτω φανερῶς ἐλεγχόμενοι τὰ ἄψυχα
θρησκεύοντες ἀντὶ τῆς ἀληθείας; ποία δὲ
τούτων ἐλπὶς ἢ τίς αὐτῶν τοῖς μέλλουσι σύμμι-
μος; ὥσπερ θεῶν εἰσὶ πάλαι λόγια καὶ ἀπίνυται
δ' αὐτῶν τοὺς ἀληθινοὺς θεοσεβοῦσιν; ἃ θεμὲν εἰ-
θὲ καὶ χωρὶς ζήμιος αὐτοῖς τοὺς θεοὺς ἔπαι-
νεν ὅλε χρῆμας. ἵνα μὴ τῆς αὐτῶν ἀθεότητος φανε-
ρὸν ἔχωσι τὸν ἔλεγχον. ὕπεικε γὰρ ἂν
τῶν ὑπόνοιαν τῶν ἀπεῤῥαίων, ὡς ἀληθομένων
τῶν ἄντικα. ἢ μὴ δὲ σύμβολα τῶν ἀληθεύσε-
ων, οἷον ὀφθαλμοὺς καὶ χῖνας καὶ ὅλα καὶ χῆρας
καὶ σῶμα ἄχρι ἀπίνυτος καὶ μὴ λόγια πρὸς μὴν τῆς

ἀναθήσεως χρῆσιν, καὶ τῶν ἀναθημάτων ἀνθρώπων, ἔχοντες οὐκ ἔχουσι. καὶ ζῶντες οὐ ζῶσι. καὶ ναοὺς ἐξουσιάζουσι. καὶ ναοὺς οὐκ ἐξουσιάζουσι. οὐ γὰρ ἔχουσι τοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὡς ὁ παῦλος φησὶν ὑμεῖς ἐστε ναὸς θεοῦ ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεὸς καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε λέγει κύριος καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας λέγει κύριος παντοκράτωρ. ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοί καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ. μὴ γὰρ ἐν τῷ ἐκκλησιαστηρίῳ ἐστὶν ἡ ἁγιωσύνη ἀλλ' ἐν τῷ βίῳ τῷ ἐν αὐτῷ.

ναι τοὺς χαρακτῆρας τὰ μὴ ὄντα πρὸς τὰ ἐναντία
καὶ ψεύδεσθαι περὶ πάντων ἢ τὰ μὲν ὄντα
καὶ οὐκ ὄντων. οὐ χαρίεν καὶ τὰ περὶ θεῶν αὐλοὺς
τερατολογεῖσθαι φήσουσιν. ἀλλ' ὥσπερ καὶ παντὸς
μάλιστα προσήκει αὐλοῖς ἔθος ἐμβεβηκέναι.
ἀφ' ὧν αὐλοὶ περὶ τούτων ἔμφασιν ἔσχον
καὶ προσῆψαν. ἀγάλματα παρὰ ποιηταῖς ἐ-
στὶ πλάσματα καὶ ψευδῆ, φασὶν ἂν ἄμα καὶ
αὐλοί, ἢ περὶ τοῦ σίδηρος καὶ χρόνου καὶ ἥρας καὶ ἄ-
ρεος καὶ τῶν ἄλλων ὀνομασία. ἴσως γὰρ ὡς
αὐλοὶ φασὶ καὶ τὰ ὀνόματα ἔστι πλάσματα. καὶ
γὰρ ἐμοὶ δοκεῖ οὔτως ἔχειν, οὐ σὲ χρόνος οὐδὲ ἄρης
πλάσματα ἢ τοῦτων ἢ τοιούτων οἱ ποιηταὶ πρὸς
ἀπάτην τῶν ἀκουόντων. πλατόνων ἢ τῶν
ποιητῶν τὰ μὴ ὄντα, πῶς ὡς ὄντας αὐλοὺς θρη-
σκεύουσιν; ἴσως γὰρ ἂν πάλιν φήσω σοὶ τὰ
μὲν ὀνόματα οὐ πλάσματα· τὰ δὲ πράξεις
ψεύδονται καὶ αὐλῶν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο οὐ δόξει
ἥττον πρὸς ἀποχρῶσαν αὐλῶν οὐκ ἀσφαλές.
ἀγάλματα πράξεις ἐψεύσαντο, ἐψεύσαντο πα-
ρὰ τῶν καὶ τὰ ὀνόματα, ὧν καὶ τὰς πράξεις ἦναι
οὐ μὴ σαντο. ἢ ἀληθεύουσι περὶ τὰ ὀνόμα-
τα, ἀληθεύουσι καὶ περὶ τὰς πράξεις ἐξαν-
μῆς, ἀλλως τε οἳ ἦναι τοὺς θεοὺς μὴ θο λο-
γήσαντες, ἴσασιν ἀληθῶς· καὶ ἀ σαφῶς
πράττειν. καὶ οὐ ποὺ πολεμίων αὐθρώπων

θεοῖς προσωφείλον ἐννοίας· ὡς περ οὖν ὁ τοῦ
πυρὸς ἐρμογλυφῶν ὕαλλίδιος ἀναθήσει· τὸ μὲν
γὰρ κάλλος τοῦ ἐμπαλίνγλυφου οὐ σῖδον ἐγὼ ψέγω·
εἰ μὲν οὖν αἱ πράξεις ἀνθρώπων ἦσαν, θεοὶ ἂν
ἦσαν καὶ οἱ τούτων ἐργάται· ἀνθρώπου δὲ οἱ,
καὶ ἀνθρώπων οὐ καλῶς τὸ μοιχεύειν, καὶ ἁλῶναι
προφανῶς ἔργα, ἀνθρώποις ἂν ἦν οἰκεῖα· ἂν
δὲ πράξεις καὶ θεοί· καλὰ μὴ λοιδορεῖν γὰρ
ἀλλήλοις οὐ σῖδας καὶ λοιδορίας ἦν ἀναγκή· ἵνα
καὶ ἑκὼν ὑπ' ἐνεργείας ὁ πράξας μαρτυρηθῇ,
καὶ ἑκὼν οὐ σῖδας ἡ πρᾶξις μὴ ἀθῶναι ῥᾳδίως
θῇ· ὡς περ οὖν ἁλίσκεται λεγόμενος περὶ ὕαλ-
λος καὶ πυρός, καὶ λάθρου τούτων ἐνεργείας ἀπα-
μαυρώσαι, οὐκ ἂν ἦ πεπόμενον ὕδωρ καὶ ἂν δοκῇ
πῦρ ψύχειν· οὐ σκόλλις περὶ ἥλιον καὶ γῆς σῖ-
μοῦσθαι, ἐκείνου αὐτὸν μὴ μὴν φωλεύειν, τὸν δὲ ἥ-
λιον βολαῖσι καὶ παρ' ποῖς σκοτεῖσθαι· ἀλλὰ
καὶ λέγων πάσαν παρασκευὴν ἐξ ἂν ὑπερ ἐ-
βαλεῖν, οὕτως οὐκ ἂν οἱ παρ' αὐτοῖς συγγρα-
φεῖς· καὶ μαλίστα ὁ πάντων ἐξοχώτατος ποιη-
τής, ὃ περ ἤδη ἔσαν θεοὺς ἦναι τοὺς σῖδα καὶ τοὺς
ἄλλους, τοιαῦτας αὐτοῖς περιέθηκαν πρᾶ-
ξας· εἰ μὴ ἦναι θεοὺς αὐτοὺς ἐλέγχουσιν·
ἀλλὰ μᾶλλον ἀνθρώπους ἦναι, καὶ ἀνθρώ-
πους οὐσωφρονας· ἢ ἐψεύσαντο τοῦτο σοι μᾶλ-
λον, καὶ οὐ τούτων μᾶλλα ψεύσονται, σῖδα δὲ ἐπ' ἐμοὶ ἂν

ἀφ' ἁμῶν ἰῶν ὑμῶν ἐψεύσαντο. καὶ ἀντὶ μὲν
τοῦ ἀφέντας ἀθῶσαι. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀθῶσαι. οὐκ
ἀφέντες πλανῶσιν. ἔστι γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ-
τοῦ καὶ τῶν ὑμῶν. οὕτω καὶ τοῦ μὴ ἀκριβέως ἂν
ἀνοφέντων καλὰ ψεύσασθαι. τοῦ δὲ θερσίτου
οὐκ ἀπιθάνως μάχεσθαι. καὶ τοῦ μὴ ὀρθῶς.
ἀσθενεῖ ὄντα βαστάζειν. τοῦ δὲ νέστορος πα-
ραφρονῶν πλανᾶσθαι. καὶ τοῦ μὴ σοφὸν μὴ-
δένα καὶ ἔμπορος ὢν ἁμάρτοι πράξας. τῶν δὲ
ἑκάστης οὐκ ἀφέντων μὴ φθονῆσαι. ἐπὶ παύλων
γὰρ ὥσπερ ἀνθρώπους λέγουσιν. ἐπὶ πολὺ πει-
θεσθαι καὶ ψεύσεσθαι. νεῶν δὲ τοῖς μὲν ἀνδρῶν
ἀληθῶν ἐφυλάξαντο τῶν δὲ λεγομένων θεῶν,
μὴ φοβηθῆναι καλὰ ψεύσασθαι. καὶ τοῦτο
γὰρ αὖ τις ἀνθρώπων ἂν εἴποι, ἐν μὲν ταῖς περὶ ἀσε-
βείας ἀνθρώπων πράξεσι ψεύσασθαι, ἐν δὲ τοῖς ἐ-
παίνοις ὅταν περὶ θεῶν καὶ ὕμνου καὶ ὀλύμ-
πιον καὶ ἐνόμωσε φασὶ λόγια λέγομεν τοῦ ὅτι
πολλὰ πολλοὶ ἀληθεύοντες ψεύδονται. τοῦ
τοῦ δὲ οὐ μόνον ἐμοὶ. ἀλλὰ καὶ πᾶς ὅστις ἐλθὼ-
ν εἰς ἀνθρώπων ἀναπόδεικτον λόγον. πάντων γὰρ
ταῖς πρώταις ἀποδείξεσιν ἡ ἀληθὰ καὶ ἀνθρώ-
πων φανῆσαι. αἱ μὲν γὰρ πράξεις. ἀνθρώ-
πους ἀνθρώπους ἂν εἴλεγχον ποιεῖ. τὰ δὲ ἐμὰ νῦν
ἃ ὑπὲρ ἡμῶν ἀνῶν ἐστὶν φύσιν. ἐναλλάξ ὄν
τοῦτων ἀναλάβητον ἐστὶ πρὸς ἄλλο.

ἀλλὰ μᾶλλον τῶν οὐρανοῖς ἢ σὺν ἐστὶ τοῦτο πρᾶ-
ξαι, οὐ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας ὑ-
που οὖν τὶς οἰήσεται θεοὺς. τὸ οὖν ὑπολη-
πτέον οὖν. ἢ ὅτι πάντως ἐμπαιτία ψευ σὺν-
μεγαρῖσαι αὐξήσαντα· αὐτὴ πρᾶξας ἀχα-
θεύουσαν πεποιηκῶν· καὶ τοῦτο ἀχαθεὶς ἐ-
πὶ τῆς σωτηρίας οὐ τοῖς ἐπίστασθαι. οὐ γὰρ
μὴ ἐμπαιτίαξειν τινας· καὶ παντοφῆ τῆς
τούτων πολιτείας· ἀλλὰ μᾶλλον οἷς ἂν οὖν
πρᾶξαι δικαῖα, τούτους σὺν τοῦτον ἐν τούτῳ
ψόγον ἑαυτοῦ σι τοῖς ἐμπαιτίοις. ἵνα τῆ τού-
των ὑπαρβολῇ τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλύσαν-
τας, ἐπὶ μηδὲν ψόγον τὸν ἐμφανῶν παρανομίαν.
ὡς σωτὴρ οὖν φῆσι ἐμπαιτίαζαν τινὰ πρόθε-
σιν, καὶ δύνασθαι μὴ ἂν ποιῆσαι,
μὴ δὲ ἐξαρεῖσθαι τῆς μὴ προφασίνεσθαι ἐμ-
παιτίων σὺν τοῦτον ἀνθρώποις ἀληθῶς, ἀλ-
λως δ' αὐτοὺς ἐπαισχυνθῆ ὑπὲρ αὐτοὺς αὐτοῖς
χαρίζεσθαι. οὕτω καὶ οἱ παράνομοι τοῖς φαυλο-
ποιοῖς, ὅτι ἂν ποιῶσι πρὸς τὰς ἀν-
θρώπους πρᾶξεσι τῶν ἀδικημάτων παράνομοι τοῖς θε-
οῖς, τὸ ὑπὲρ αὐθρώπων προσῆψαν ὄνο-
μα· οὐκ ἀσθενὲς οἴηται τὰς ὑπὲρ ἀνθρώπων
ὑπονοίας ἐπισκοποῦσιν αὐτῶν τὰ ἀν-
θρώπινα, ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς ἀνθρωπίνοις
αὐτῶν ἐλαττώμασι τὰς θεοῦ ἐννοίας καὶ

μόξαν αὐτοῖς σιεχέγξου σι· καὶ ἐμνε
νομίξω καὶ παρὰ μωμένω αὐτοῖς ἀρῆ αθαι
ταῖτούτων παθῆ καὶ ταῖς τούτων πρᾶξεις· ἐ—
πῆ σὰρ ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἀναγκαῖον ὡς ἦν
ἡ μᾶς φὴ προσηκόρισαν καὶ ἱμῶν τοῖς οὐκ θ—
σι θεοῖς, ἀλλ' ἀνθρώποις φησὶ τοῖς ἑαυτοῦ ὀλα—
ξον ἀναβᾶναι· καὶ μὴν καὶ οὐ δεξεῖς ἦν τὸ
ὑπαὶτῶν τολμηρότερον· τοῦτου σὺν ἐκεῖνο καὶ
ἀμοῦλες ὑπὸ τῆς ἀληθείας ὠφελούμενοι
ταῖταῦτων ἐνθυμεῖσθαι παθῆ· ἵνα τοῖς μὲν τὰ
τοῦτα πρὸς ἔλεγχον τοῦ καὶ ἦναι τοὺς θε—
οὺς οὐ τοῖς περὶ αὐτῶν γραφὰς μᾶλλον πα—
σι φανῆναι· τὸ δὲ ὧν ἀποχρῶν τὶς ἀπόδειξις
περὶ τοῦ ἦναι τοὺς θεοὺς ἡμῶν ἢ αὐτοῖς ἐν τοῦ—
τοις σὰρ σι ὅσον μόνον σὶν ἐν μεθόδῳ τῶν λεγθέν—
των καὶ ὡφελῆ πρόκειται· ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ
ἀνθρώπους δοκίμους οὖσας ἄλογος ἀπόδει—
ξεν· ἃς ἐπάνω δεῖ ταῦτα βασπάσουσαι, καὶ μέ—
γαφρονήσουσιν ἐπὶ τοῖς ὑπαὶτῶν λεγεθῆσι τῶ—
βίῳ ἀφησιόμοις, χέρονες δὲ ἀὶ τοῦτα αὐτοὺς καὶ θε—
οὺς ἡ μᾶς ἦναι, σὺν τοῖς αὐτοῖς χρὴ σιμεμόνασι·
ξεύς μὲν γὰρ ἐκεῖναι πλησὶ καὶ τέχνην ἐμπεῖναι·
ποσῆ σῶν δεῖ καὶ τοῦ καὶ ζερνήτου· καὶ ἡφαισ—
τος μὲν χαλκευτικῶν, ἀθηνᾶ δὲ καὶ ὑφαντικῶν·
καὶ ἀπόλλων μὲν καὶ μουσικῶν· ἀρτεμὶς δὲ
καὶ κυνηγετικῶν· καὶ ἥφαιστος δὲ καὶ σιδηρ—

γαμεῖσθαι· καὶ ἄλλοι ἄλλας ὡς οἱ ἴσοροῦντες περὶ αὐλῶν ἐξημάρτανον· ἀλλὰ ταῦλας καὶ ἄλλοι αὐλὰς ἐπίσημας, οὐ καὶ οἷς μόνοις ἐπιτηδείους ἀνοὺς ἀναφῆναι, ἀλλὰ τῇ κοινῇ τῶν ἀνῶν φύσει· ἅμα δὲ ἀλεξίκοντες αὐθρωποι τὰς τέχνας ἐφευρίσκουσι· καὶ γὰρ τέχνη καὶ οἱ πολλοὶ μέρος φύσεως ἂν εἴη μίμημα· ἅτινα ἐπίσημοι περὶ αὐλὸς ἐπιτηδεύσαντες τέχνας μεμόνασιν, οὐκ ἀλοῦλο καὶ θεοὺς αὐλοὺς νομίζειν ἀναγκη, ἀλλὰ μᾶλλον αὐθρώπους. ὅλως ἐξ αὐλῶν αὐλέγειν, ἀκόλουθα ταῦλας καὶ αὐλοὶ καὶ αὐλοὶ καὶ φύσιν μόνων ἀπαύλων οἷα τὴν τοῦ αὐλητὴν ὄντος ἐρημῶσαι· τῶν ὅλων, ἐπὶ πᾶσαβὲ αὐλόν· ἐπέρως δὲ πάλιν ὁ σοφὸς ἀνωθεν οἱ νόμος μαλακοσύνας ἐκλαλοῖ αὐλοὶ, καὶ ὑπὸ ταῦλα ἐμοὶ πλὴν οἱ οὐδὲν λῆθεμήφορα τῆς παιδίας· καὶ ὅτῳ περὶ ἀφῆ μᾶλλον ἐρρῶσθαι τὰς διαβάσεις ὡς σα, τὸ σοῦτῳ πλέον αὐλῇ καὶ τὰ ἀνόνητα ἐρα χύσωσι ῥοῦᾳ· καὶ μόνος μὲν ἐμαλῶν, μόνος δ' ἀσκαλῶν ἀνὲρ βίοις τὸ ποιεῖ ἀφ' ὃς ἐρρῖπτο· οἷμαι δὲ καὶ καλὸς ἀνεχάσουσι καὶ σα πρίας μέλων τὰς πονηροῦ συεύους ἀξιοκόνωσις· οὕτω τοι μαρσῶν αὐλοῦ καὶ σῶμα καὶ ψυχὴ ἐλευθερώσαπορρῖψαν τος, ὃν σεβίσθη καὶ οἱ περὶ αὐλὸν, τοῦ πάντα πο'—

μέτων, καὶ τὰ λοιπὰ. quotienus ad Athenaeum usque Fo. 339.

λ'. ἐμιμήσαντο. ὄντες γὰρ ἄνθρωποι /. καὶ τὰ λοιπὰ. Fol. 391.

χεμον ὕπηρχον τὸ καὶ τῶν παλαιῶν, καὶ ταφαλλαν
ἀπωλίας ἐπιφέρουσι. ὅσα καὶ χάρας ἐν τοῖς
τοιούτοις, τοὺς τῶν βασιλέων ὀλοσχόρους ἔχον-
τας, τὰ μεθύσματα σκηνὰ καὶ θεραπαινίδας καὶ
προαιρέσεις καὶ βολὰς ἀφανεῖς καὶ σύγχυσεις
χαίροντα· καὶ οἱ μὲν, ἄρχοντα τοῦ παλατίου πού,
καὶ θρόνων ὄχλον καὶ λόγων κενοδοξίας,
καὶ παρρησίας, ἀφανέστατον δ' ποιεῖσθαι
πάσης ἐπιστάσεως. ἔνθεν ἡ παλαιὰ σο-
φὴ πρόνοια ποιήσουσα τῶν
ἡμῶν κωνσταντίνου ψυχῶν, ὃς τῶν τοῦ μὲν
κωνσταντίνου ὑῶν, καὶ ἀκακίαν καὶ βασιλέα
πρῶτος ἐθεώρησε· ῥώμης δὲ ἡμῖν καὶ τὰ
πρεσβυτέρας ἄκρον κράτος· λύσας μὲν ἀπὸ
παραστατικῆς ἡμῶν ἐξορίας, ἐπιστήσας δὲ
ἄλεξανδρείᾳ· καὶ ἀπὸ τοῦ σὲ ἀφανέστατον
σωτηρίαν ἐπιφέρουσι τοῖς χριστιανοῖς. οὕτως ἐ-
χουσι· νικηθέντων τῶν ἀλεξανδρέων
τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ λαῷ· οἷς καὶ ἀλλαχόθεν
ἀποφαίνεται μεγάλου κήρυκος τῆς βλασφη-
μίας καὶ τοῦ προστατοῦντος ὑπὸ φθόνου ἀ-
φανεστάτου πρωτοστατοῦντος. ὅπως δὲ
καὶ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ὑπὸ τῶν τῆς ἀκακθίας
ἐχθρῶν ἀνηρέθη τὸ πλοῖον· καὶ οὕτως
ἐν ταῖς μελίσσαις σὺν ἐλπίσι μὴ μεμε-
χευσο· ὥστε μεγίστου τοῦ δὲ πηγῆς νέου

Constantinus F.

καὶ ἀπὸ τῆς

" καὶ ἀλλῆς αὐλοῦ καὶ φαλλῆς ἐκκλησίας κύκλωθεν.
" ἀλλὰ πάντα ἀπασιν ἀφθόνως καὶ ἀσκόπως παρα-
" σκευάσω. ἀλλὰ καὶ τοῦτον αὖ λοιπὸν καὶ ἀξιόχρεων,
" πολλῆς γῆς ἀπέλαυσις παρέξει μοι θέρα πᾶσι. ὥστε
" καὶ σὺ αὐτῷ μὲν ἀθανάτων ἀρούρης, ἀνθρώπων
" δὲ γεωργὸς ἀπείρων ἄριστος ὑπάρξῃς ἐκ καὶ
" φερέπονος. καὶ τῷ καλὰ θεοὺς ἐρέσσω, πᾶν ὅτι
" οἷόν ἄχθος ῥᾴδιον φέρων καὶ κοῦφος. καὶ ὁ καλα-
" φίλης σκηνοσαυλῖνος ὁ ἐμὸς πάππος, ἀπὸ καλα-
" σιρίδος αὐλοῦ ὅσον οὐδέπω ἐς ὀλίγον θρόνῳ ἐ-
" βούκολος, ὃς ἐπὶ καλῇ τοῦ βίου ὢν, καὶ καὶ φθαλ-
" σας ἐκπληρῶσαι καλὰ τοῦ σκοποῦ, ἐκεῖ καλὰ-
" σίαδος χιλὸ πρᾶγμα καλέσι πα. καλυβάσας
" περὶ τοῦ ἀνάκτορος ἐν καλαῖς ἐπὶ σκιάφας. κε-
" λεύω μὲν οὖν ὑμῖν, νεῦμα μὲν ἀποδίδωμι αὐλοῦ
" λῦπαι σι, καὶ λαμπρᾶς ὕπαιθρον ἱσταῖσι καὶ λί-
" καις ὑποδέξασθαι. καὶ καλὰ ταῦτα σέ πα-
" λιν πρὸς ἡμᾶς παραπέμπεται. ὃς δ' ἐπὶ σοὶ δὲ
" ἂν ὄψιν καὶ αὖθις ὑμῖν καλαζῇ, ὅσον συκλεί-
" ξεται παρ' ἡμῶν ἅπας θέρα πᾶσι καὶ ἅπας ἀποδίς,
" καὶ ὑμᾶς ἐστάναι: ~ τοῦτοις θαρρῶν τοῖς
χρήμασιν ἀθανάτοις τοῖς ἀκούουσιν ὀφθῶνται
καλαχαμεύνᾳ. καὶ ὅσοις μὲν αὐλὸν ὅλων ὀρ-
θοδόξων ὑποδέχεται σκῆνος. ὅσοι δὲ καὶ ἀφ-
ανίζονται ἢ ἦσαν, καθ' ἑαυτὰς σὺ ζῶντες,
πολέμους αὖθις καλῶ τοῦ καὶ ἀφανοῦς

ἀνέρριπτον καὶ τοῖς περὶ τὸν σωτῆριον ἄλγος
καὶ ἀλοῦσθαι παρὰ γνώμην βοηθεῖν ἀφορμὰς
καὶ σπίλημά φησιν ὡς ἀληθῶς ζωῆς
καὶ ἀπὸ τῆς ὑπερορίας καὶ θανάτου, οἱ νοθευ-
σαντες αὐτὸν ἐπὶ ψιλῷ τῷ σώματι καὶ τῇ χάριτι τῶν
ἐκκλησιῶν. ἔπαθε γὰρ καὶ οὗτος ὑφ' αὐτῶν ἀλοῦ-
σθαι καὶ φυγαδευθῆναι τῆς χάριτος σὺν Ἀρειανοῖς
θανατοῦντες αὐτὸν ταύτῃ, καὶ θανάτου καὶ
ζωῆς καὶ μεγαλωσύνης. οἱ μὲν γὰρ οὕτως ἐνδυναι καὶ
σῴζεσθαι μόνοι καὶ φανερῶς γάμους. τὸν γὰρ
ἦν αὐτῶν ὑποστάσεως τῶν ἀληθῶν ὄντως.
ἐκκλησιαστικῶς φασὶν ἀθανασίῳ ἐκκεκλημέ-
νῳ. οἷς ὅρα σιλεύειν τὸ ὃ λαμβάνεις. ἐπὶ τῷ
πρώτῳ δὲ καὶ τῶν καινόλιας τοιαύτας ἐ-
χούσων καὶ ἡμέρας, πίθανῶς μαλίστα συ-
γκαλεῖν, ψυχὰς δὲ πόλους ἐπαγκάθαι. ἀ-
φυλάκτως μὲν ἐκπρώτως δὲ θύσ οὐ καλαμφι-
νῆ ἀθανασίου. τοῦτο γὰρ τοῖς ἐχθροῖς ἐκπαν-
τὸς ἐστου δαίξει. ἀλλ' ὡς μὲν νόμοις τῶν πρᾳ-
γμάτων καὶ σιαίτη ταῖς ἐγχαριζομένων, νόμι
μον αὐτὸν ὑποζωὴν καὶ τιμωρίαν, ἐὰν ἐπὶ
τοῖς οὕτοις ἀχώ ἁμαρτήμασιν. ἀρχὴ χάσον τοῖ
γαφοῦν ἀνοσφαλῶν αὐτῷ σωτηρίων καὶ ὁλεω-
ρόφων, ἅμα καὶ νόννῳ τῷ τῆς φοινίκης
ἀρχοντί, καλαξύλη σιν τῶν τοιούτων ἐκπέ-
μπω. ἐπὶ δὲ οὗτοι προσλῦ τῷ μονασίν,

Arsenius

ἐν αὐλῇ γάρ. Ἄβραν ὡσίως τοὺς πρώτους χορτά-
σας ἔλυσεν ἐλέγχους, ὅπως μὴ τὸ μῦρον
ἐκ ξύλα σοῖς, τῶν μὴ σωθέντας ἀπὸ τῆς ἀλε-
ξανδρείας πάλιν μόρους τοῖς αὐτοῖς σῦθεν ὀφ-
θαλμοῖς τὸν ὅσιον ἰσόνομας ἐκ σχολῶν, ὡς ἡ
τέλος ἀπὸ τῆς ἀληθείας σήμανσιν, ὅτι
θεὸς ἀνωθεν τῶν ἐφορῶν τὰ τοιαῦτα, μὴ πλὴν
ἀναβολὴν φιλανθρώπως ὀπτομένων. ὡς
καὶ αὐτὸν ἀφοσιώσειν ἐπίσωσι, διὸ ὑ-
γιαζῆς καὶ ἀδύνατος ἐν τοῖς, μὴ πλὴν σω-
τηρίας σὸν τοῦ σφαλμάτος. ἀφοσίωσις γάρ οὗ-
τος, ἀξιολογώτατος τοῦ βασιλέως ἀνάγνω-
σεν. σὺ δὲ ἵνα σὺ πρᾶξιν τῶν ἀποῤῥήτων,
σὺ μὰς οὐ μετρίας ἀποδόσεις μέτρων, σφα-
σιν ἐννοᾷ, μὴ φύγας ἀθανάτου σὺ τῆς
ἐμῆς σὺ ας καθίσαι. οἱ γοῦν βροτοὶ τῶν-
δε πάντων ἐμῶν, ἡ πονηρὰ τοῦ ἀνθρώπου μέρις,
μὴ ἀποδεχομένων ἀφοσίωσιν οὐχ ὅ-
πως ἀρμόζουσα σὺ ας ἡδίων παρελθᾶν, ἀλλὰ
μὴ σὺ αὐτῆς προπύλαις μὴ πρὸ τῆς σὺ ας οἱ-
κέτας διὰ τοῦτο πράξεως ἐναγὲς μὴ ἀ-
πὸ πύσου. διὰ τοῦ γοῦν αὐτῷ δεδομένων χά-
ρας ἐπίγραφον, μὴ τὸ τοσοῦτον ἀοίδιμα
μὴ τὸ μῦσος, αὐτὸν ὕπος ὢν σὺ ἐλάνου
τοῦ νόμου, μὴ τὸ ὄνομα ζῶς ἀφοσιώ σου
προσήκον. παντὰ χοῦ τοίνυν τῆς φύσεως

λίαν ἡδονὴν ὥσπερ μέλλοισιν ἀφανίσειν ἀθανασίους ἡμᾶς ἀπεργάζεσθαι. ἔπειτα ἡ, καὶ ὡς ἀληθῶς ἀφανίσειν ἢ συναφελέσθαι σοι, οἷ μᾶλλον ἐκείνος ἀθανασίους ἐποίησεν, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐλευθέρας, καὶ γὰρ ἐμέλλετε αὖθις πρὸς ἀπάτην ἀθανασίας ψυχῆς, καὶ χῶλον καὶ νέαν ἰᾶσθαι. καὶ τὴν χαρακτῆρα ἐπάνω φύλλων, παρρησίᾳ φανερᾷ θέρα πάλιν καὶ παύλαν τὴν παρ' ἐμοῦ ἐνοῦσαν ἐνὶ θέλοντος, ἢ λύσον ἀνόλιγον καὶ λαλαλαμβάνῃ. καὶ μένω πρόσθεν μόνος ἀθάνατος, καὶ καλὸν ἂν ἀληθοῦ μὴ ἐλαν. ὃ δ' ἐστὶν ἀμοιβὴν ἀφοσιώσῃ σύμβουλος ἀπὸ τῆθησιν, ὡς ἐκ πρὸ τῆς ὄψεως ἐμφανὲς ἀθῆναι. καὶ ὃν λον ἐαυτὸν φθαλμοῖς ἰδεῖν τὸ παρὰ παν ἐνθῆναι. ὅπως καὶ τὴν καὶ παν ἴσως αὐτὸν οἱ καὶ οἱ φαλσφαν. ἢ μὴ ἀμὴ τοῦτο, ἀλλὰ τὸν ὄψιν, ἢ ὡς ἐκκλίνωσιν. ἀφοσίνος μὲν οὖν γ' ἢ ὡς ἐποίᾳ. καὶ ἀσφαλέσθαι τὸν ἐμὸν πόλεμος. ὀφθόνος ἢ σύμφημα, οὐ σὲ λίνα πόρον ἡδονὴν τῶν ἀθανασίων παικῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτέρας ἐμφρονεστέρας ἐπιζουσάς. καὶ τοῦ βιάσασθαι ἀῶθις σύμφορον ἐνθένδε, καὶ χάσας ἐμὴν καὶ πῦρον τῷ δ' παθῇ. καὶ τὸ σφᾶσθαι οὖν. χωρὶς καὶ τινὰ παφαγουσίν, ἀναστὰν τὸν ὄψιν, βολεσλύσαν τὸν σίαν ναιαν, ἀμφιβῶς ἐσσύνεφανὴς, χρησθαλῶν ὠνίουμενον μὲν, ἔλεθ-

N.
Adulterium.

μεν ὡς ὑπο σξξελομὼ τῶοί μὶ ᾁλοὺ ἀβ̄ανα σιουσ̣ —
χαβ̔άς χᾁῖν μὰ ἀφ̔ελῶς. ἐ πὰ̔ περὶ μώσας μένοι —
λουύμλας λαὺ αυλία παυλα παοϊν ὧν ὑπᾳ ληφε,
παφ ἀῶ λοῦ μὰ ὁλν μὰ παθᾶν. λαῶ λαῶς καλμὁ —
ρου σλ̔ε ξι ουσους, παρ ὧ ἀ μεύων μὰ ἀθανα σί —
ος· σϋμπαφῦν̔ ἀῶλῷ μὰ λι μόθεος ὁ πρεσβῦ̔λε —
ρος ἀ̔ξω παφά̔ῆ πῦ̔λη ἐ̔σῶλες· ὅ̔σλῖς ἐ πῖνο — {
φ̔λαν λί πρὸς λὼ ὁ̔λά βολὼ σεὡε λοῦ ᾁαν μάγε —
ννᾶιον· ἀ̔φνω γὰρ σὼ ἀθανασί ῳ ἐ πῖ πεσών, Timo-
μὰ μᾶνου σλ̔ε μαλα ὕπο ᾁρῖναλμους ὁ̔λῖ μόθε — the-
ος, μω αί φνοῖν ἐ μῶσοι νῦ̔ν λωρ ἐ πὶ γα μου λῶν — us
βῖ́αν, ὡς αὐλὶ λέγης, ἐ μῶ; ὅ̔σ ἐ̔ πρὸς λοὺς ὁ̔λῶ —
σας ὡς ᾖ χεν σύβυς ἴ̔λα μὰς ᾁαν μὰ ἀν αι χμώ —
λως ἐ πῖ ξγ̄αφᾶσα. οὗ̔λός μου φησὶν· ὀ ᾁφορ ὁ̔λς.
οὗ̔λος ὁ̔λῶς ᾁᾁᾶς ἐ̔πὶ ῥόου χῆς· οὗ̔λος οὖν ἀ̔λ —
λος ὁ παῤ ἐ μὰ ἰ μαλα χῦ́σας, μὰ ἀυλὶ σδὺς λῶν
βῖ́αν λῶς χᾁῖ́λος, λῶς ἀ̔ μεχἁσουλοί νων ἐ̔ᾁύνης,
σῦ̔λως ἀ̔πὁλῶνες ἀ̔υλῶς ῥῦ̔μα λωνες ἐ̔χε γλθᾴσους,
μὰ οἱ μοθεν ὅ̔μα ᾅλους, λὸ λοῦ χό̔γου, φανᾴσους, ἀν — Promis-
θεῶν οὐ σε ἀ̔υλοῦ ὕ̔ᾁλοῦ ὑπ̔ε πάνησ μαλὶ μο ρούμε — sum.
νον ὅ̔σλῖς ἦν· μὰ λοῦ πλα σμαλος ἐ̔νφανε ᾡᾁ
χῦ́λνωθεύ̔λος, σἰσῖ́νας ἀ̔ι πρὸς ὅ̔λῖ μὰ χῆ σοῦ)
χοι πὸν ἐ̔ αὐλοῖς οὐ πᾴσ̔λες, ὅ̔σοῦ χόυλῖ μὰ γα —
λμοὺ ὑπομᾳσῖ́ωσῖν, ὅ̔περ ᾅωθεν ἀ̔μῖ χανῖ́α
ποιδν, ἐ̔ν ᾧ ο πὸν ὄ̔ᾁεως ἐ̔πῖ ῥῦ̔φα μῖ χανω —
μένη· οἱ γὰρ αὐλοὶ πάν̔λα ἦ̔σαν ἀ̔θανασίῳ

καὶ γῆ τὰ καὶ καρδίαι καὶ καλοὶ γοροὶ. οἷδ καὶ
τὸν καλὰ λῶν σὺν φανλῶν δ' πὸ φασὶν λοῦ νόμ
παφαχί πάντες, ἐπὶ λόλῆς γον λᾴας ἐμηχαν
βέ πονλαι, λοῖς ἀγλεί ροισ οἰ ἀνόν λοι παφαμύθιόν
λῖ λῆς προ λέφας ἀηχμὰς ἐφευρόν τα σουσ' αἰχονλες.
λὸ γ' ὧ Ϲ' ἔλεγχος καλλχου λοῦ ψεύ σους ἐ πὶ φανε'
στερος· προσ αγουσῖ λοί νων λῶ χᾶρα, μᾶ σοσοὶ
πλῖρ μοσὶν ὀφθαλμοῖς, οὐ γ' λῖ χῶς κώνου ἕ ολᾶν
ἀνελόν· λαῦλα δ' πως ἐκᾶνοι καὶ ἀναισχῶς
ἐ πὶ σφόν λεσ λῷ ᾗ ὼ, αὖ λησου φασὶν ἀθανα σίᾳ ε
σῖ γ' σθ καλ μορᾷ· αὖ λη σου ἀφῦ πλως ἔχ λαι
καὶ ῥᾷ ως, λαῦλα οὐ χ' γοις, οὐ λέχνη, οὐ καὶ λλῃ
λῖνι μεμχανῇ σωσ ὀν σῖ αφῦ γᾶν· ἰσασι πον
λες ἀφοσ ίνιον· οὖ, σὺ ἀσῖν, καὶ ἀν ὁ σῖ ε λὺν
χᾶρα λαῦλα ἐκπε φας· χέ γοις ἂν ὕ σν χοι πὸν ε
φῷ νε χρησαν λαῦλᾳ· καὶ πρὸς λί ἆρα λῶ ἐκ
πω πῶ ς' ὀρασας· ὃ δ' πρᾴ αφωνῇ, καὶ ὥς
ἀν ᾄ ποι ψῦχ' λοι αὖ λω, καὶ λάχεισ οῦ πάν λα ξυ
λοῦ σα τοῦ σου σα· ὃ ς ἀν' ό μασ ὑ πὸ ἴου σα ἰ ω νῃ ῖ
νόμ λος· οὐ κ' ᾔ ρι ξων λῶ οὐ σ' ἐ κῆ ρα γ' λζων· ἀλλ' ὡς
πρό βα λον ἐ πὶ σφ αγλῶ ν' γ' λο· λὰ κλῶ ὅ λως σῖ γῶ ν·
λά σ' πρᾶ ος δ' πο ῃ ῖνόμ λος· κ' ὶ σῶ ν ἐ ξ ὧ κλῶν,
φασὶν, ὁ ἀφ σῖνί ον ἐ μω κλῶς· ἡ λῖς ὃ λαῦλα ἀν
λοῦ λῶ σε ξῖ ἀν ἀ ῃ ῖ βῶς ᾖ ναι ᾷ δ' ὡς· οὐ κ' χῖ
νου σ' πρὸς λαῦλα λῆς καθ' ε ᾷ ρας σῖ ανα ζαν
λων, καὶ ἀ φ σῖνί ον ἀ ὐλόν καὶ λῶ χᾶρα· καὶ πάν

λυ ἀ σὺν αὐ ζα φῶς σῖ ἀ λα νο μὲ ων, λύ σας αὐ-
τῖ να λῶ σι μὲ λῶ ἀ θα να τοῖ ος, με χρὶ α πα ρε χθῆ-
ναι μὲ ζους ἀ γο νί ου. ἐπὶ ἡ οὗ τος ἀ σύ μφω νος ἦν λε γε
καὶ ὑμῖ ν ἐς ἀμ φο τέ ραις, προ φω νοῖ σί τε καὶ μη γό ροις
καὶ τοῖς ημῖ ν ἁ γί οις ὅ μα καὶ ρί ος, καὶ σφι σὶ μᾶ λι στα ὂν
ἐκ με τέ χειν ἀν τοῖς, οὐ χ οὗ τος, ἔ φη, ἀ φο σί ω σις;
οὐχ οὗ τος ὁ πα ρ' ὑ μῖν νε κρὸς καὶ τῶν χά ρα κα θ' ὑ-
μᾶς ἀ πο βε βλη κώς; οὐ χ οὗ τος ὁ πα σοῖν ἀ νε ξα-
σρεῦ σι μα σρί ως; καὶ σὺ μα πρὸς τὸ μι σέ λα-
τον αὖ τὸν ἐ πὶ σα σα σμὸς τοῦ σῖ να σμί ου, ὡς-
ἂν καὶ σὺ χος ὀ φθ ἀλ μοῖς ἡ μῖν τοῖς πα σοῖν. ὑ πε-
ρε βα λλ' ἀ πρὸ τοῦ τὸν ἐ ξε λέγ χειν. ἆ ρα με χρὶ ἡ ἀ πρὸς-
ὕ ψος ἀ νά λω σιν καὶ τῶν λα ὰν. καὶ με γά λῖ
καὶ με γα νῶς ἀ να πρά ξας. οἷ α τοὺς μαν τὰν
τῶν ἀ νθ ρώ πων ὀ ὺ τας ἂν ἀ πο λο λέ μενος. οὗ τος,
μὲ ὦ ἀ νό σιε ἀ φο σί ιος, ἔ φη. αὗ τα ἡ χᾶ ρες
ἐκ εί νου, τῶν ἐ κεῖ σε πῶ φω σί α σαν. τὸν δὲ
πα ρ' ἀῶ τοῖς ἀ φο σί ιον, ἀ πι ὸν πρὸς τοὺς μα-
τη τὰς, ὦ θαυ μα σί οι φη σὶ λί ε σθαι. ἀ-
ξιῖ ὦ τῖς ἐ σ' ἐ ξε τά ξαι καὶ τῖ νος ἕ νε κα μη θᾶ τα
χᾶ ρῆ αὖ τῷ. καὶ σὺ μῖν ὧ δὲ τῶ ἐ πι δε κνύ ω μα σα-
φέ σε ρον τοῖς τοῦ τῳ ἐ μα χε σά μην. τό τε σύ νε σί τι
οὐ δ' αὖ τῷ τοῖς σῖ να σᾶ ις ἀ νε κτὸν ὄ να θε σθαι.
ἀλλ' καὶ τῷ τῶν με τὰ τῶν σο φῶ φό ρων ἐ πο-
χὶ πού λες, σπου θῶ ποι χί αν καὶ καλ λι φᾶ-
σα φῶ τὰ σὺ με ρο χα τῆς αἱ ρέ σε ως ἐ πὶ τῶν-

Θ. H.

ὀψιμωνφαίρουσιν ἀνέχώρουν. τὸ μὲν οὖν πλῆθος οὕτως
αὐλοὺς ἱστάντες ἐστεφανωμένους, καὶ σὺν ἀκμῇ
καὶ θυμῷ λοιδορούμενοι ἐπεφοίτων, καὶ ὡς περ ὑπὲρ ἐπαίνων καὶ τῆς νενικηκυίας ἀσκεφάσας
ἐκαλοῦντες, ἵνα μὴ τῆς ἀρετῆς αὐλητὴς ἦν ὡς
ὕστατος πεπαυόμενος, ἄλλως τε καὶ τοῖς ἐν τῷ σωφρονεῖν βασιλεῦσι χαριζόμενοι, βλαπτὴν ἀθανασίου ἐστεφάνουν, καὶ περιῆσαν τὸν παυλθέν αὐλὸν. ῥῦμα δὲ βαλλόντες, χάρας ἐπαίοντες, ὄχῆρος, ὀμόνυς, ὀπαιῶς ἀπολούμενος· καὶ πολλὰ ἕτερα χαίρων, τοῦτον ἀπαλοῦντες. ἀπρὸς μὲν ἐπαινον,
δοκεῖν ὅλως νενικηκέναι· πρὸς αὐλοὺς δὲ τοὺς λέγοντας, καὶ πολλοῦ δεῖν ἦσαν φιλανθρωπότερα· καὶ ὧν αὐλοὶ ὑπῆρχον ἀπεύθυνοι ἄξιοι,
ὅτι μὴ ποιναῖς μᾶλλον καὶ τιμωρίαις, ἀλλὰ τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐλέγχοις τὴν ψῆφον ἐπῆγε φανερὸν θάνατον αὐλοὶ ὁ λυθεὶς παυσίνους ἀπαλούμενοι τῷ σιμῷ· τοσαῦτης γὰρ ὅλως κατέστρεψε ἀναρρῖπιθαρσους, καὶ τηλικαύτης ἀλαζονείας ἔχουσιν ὀνόμων, ὑποστὰν ὅλως ἐπιμέλειαν τῶν γαμετῶν· ὃς, ὑπὲρ τοῦ τῆς πόλεως· ὥστε καὶ τὸν προεξηλοῦντα νῦν πέραν ἱέρων, ἀμὴ ἀρχαίλαος παλαιὰς, παθεῖν ἐλόμενον καὶ ὑπὲρ ὁλῆς λεαίνης τὸ πᾶν βος· καὶ μᾶλλον ἀσπασάθαι τὸν ἀθανασίου ἐνεστῶντα τοῦ σώματος χάριν, αὐλὸν ἀφαιρεθῆναι. καὶ λαβραίως ὑπεξαγαγεῖν πόλεως· ὧν γὰρ ἀρχέλαος οὗτος, τοῦ μὴ—

πρίου μὲν πρόεδρος. Ἀθήναι δὲ σωφρονέστατοι καὶ ἐπιφανέστατοι, καὶ ἀπὸ πάντων ἐπαινούμενοι, ἐξ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ ἔθους καὶ νόμου σεμνοὶ εἶναι νομίζουσι καὶ δοκοῦσιν. οὗτος οὖν ἀξιῶ καινοτομεῖσθαι σήμερον, παθεῖν ἀθανάτοιον. μὴ ὑπάρχοις τῆς πόλεως ἐξόδοις ὑπεξελθόντων. ἴσως δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ καλλίστου τόπου ἀπολοῦνται, οἱ ὄντως ὀλέθριον ὄντα καὶ σωτηρίαν βούτες, βουλόμενοι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρίστου, ψυχὴν ἔχοντες, ἀποφαίνονται, ὑπαύθωνοι τοῖς ἐμπνεομένοις ποιοῦνται. καὶ φοῦσιν ὑπομνήματα. πάντα χρυσᾶ καὶ πέπλους ὑφαίνουσιν. ἐμπλήθουσιν αὐτὸν πάσας χώρας, πόλεως, ἐπιχωρίας. πάντη ὅπου ἀνθρώπων εἰσὶν οἱ τοῦ σωτῆρος ἄγοι, μαρτυρόμενοι ἂν ἀληθοῦς καὶ θαυμαστοῦ τοῦ φωτός. ἐξορμῶσι δὲ ἀνὴρ καὶ γυνὴ πάντων πάντων οὐ παλαιῶν. τὸ σοφὸν τοῦ, ὥστε καὶ χρήματα καὶ τιμὰς ὑπολαμβάνειν, τοῖς, ἢ ἐξὸν ταῦτα ἀνθρώποις μὴ ὑπάρχουσιν, ἢ ἀναγκαῖον. ἡδὺ καὶ φαιδρὸν ὀφθῆναι. ὃ δὲ καθαρὸν περιουσιάζοντες τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς, ἀλλὰ ἔξω καὶ αὐτῆς τῆς οἰκουμένης τὸν φῶτα σέβουσι καταμηνύοντες, εἴτουν καὶ ἔθος ἐστὶ χαλκοῦν ξυρᾶσθαι πάντα καὶ πᾶσι καὶ ἀνθρώποις ἀνθαίνων ἐμφύεσθαι. ἐπεὶ μὴ οὕτω χαθῆναι τῶν σιδήρων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπιουσίου ἀχιόνος. πάντα γὰρ ἀμφιβόλως ἐξηλῆλο καὶ ἀνύεσθαι. θαλλίνη προνοίᾳ καὶ ὀφθαλμῶν λαϊκῆς

πρ. δέοι

ξ. N.

Constantin. F. mores.

Constans.

Julius P.

Georgius.

ὑπεξελθών. ἀλλ' ὁ μὲν μέλας αἰνῶ. ζῶῃ δὲ
σήδος καὶ ἐμὸς πατὴρ ἀλύουσιν οἰκουλοῖς ὑ-
πὸ σκέλεσι πόλιος καὶ ἀστῆ. πρὸς τὸν ἑαυτέ-
ρας ἀπὸ τῆς ἑῴας μεταφοιτᾷ. ἤρχε δὲ αὐτοῖς
~~τὴν ἑαυτέρας ἀπὸ τῆς ἑῴας μεταφοιτᾷ. ἤρχε~~
~~δὲ αὐτοῖς~~ τὴν παῖδα κώνστας ὁ κωνσταντίου ἀ-
δελφὸς, ἀφ' ἧ τὸν ἀδελφὸν κωνσταντίνον ὁδε
ξάμενος, οὐ σύλῳ τὸ σῶμα θήσει, ὥσπερ ἐ-
χθρὸν. σχεῖν πρὸς τῇ ἀμφιλήτῳ παρὰ τῷ πο-
λεμίῳ ἄλοχον τὴν τε λευκὴν. ἐπιθέσθαι τῆς ἁρ-
πίας. τῇ σὶ ρώπῃ τοι γαροῦν δ' θαναστίους ἐ πῖσας,
ἰουλιώτερώμης ξιφίου πορ πρὸς σε νικάντῳ βα-
σιλέα τῆς κωνσταντινοπόλεως παραβαλεῖν καὶ παλαῖον σίνηφ-
λον. λεαφὼν γὰρ ὑπὲ παλαιστῆ ὁ μὲν ἑαυτῶν,
ὡσεὶ ὦφελε, σώσασθαι. νικᾷ σ' ὑπὲ μεωρχίας τῆς
πονηρὸν τοῦ σὺν τῇ καμένου μεώρχιον, ἀφ' οὗ νικᾷ-
τοῦ θρόνου ὅσον οὐ δὲ πω μεμνῆσθαι τὴν καθίσασθαι,
φέρφυκε πᾶχυν. ἀλλ' ἔγραφεν ἅπαντα χοῦ τῆς
αὐτοκράτορος τῷ νικήτῳ. τοῖς σὺν αὐτῷ.
παρὰ παλῶν, ἀπὸ χῶν, κουφελῶν, παντο
δαπὰς ἐξ' ἑσπερίους σὺν τοῖς γαλεμασιν,
ὡς δὲ παρασκεύους μᾶναι παντάπα-
σιν ὧν ἀφ' οὗ ξιφανίαν νικᾷ παῦσις ἀμφὶ μῆβα-
σφ' μίας αὐτῷ τῆς ὀρθοδοξίας μυῆσαι τὰ
σωτήρια. οἱ δὲ περὶ δωσέβιον σφυοὶ νικᾷ πα-
γασοῦ γαίτιναι, καὶ ὑπὸ ποιήσασθαι σύλες.

ὡς ἡδὺ πολλὴν ἐξερωνῆσθαι λιμὸν γλώττῃ δρυπεπῆ, σὺν ἡσυχίᾳ πρὸς βύβλους ἰέναι τὰ παλαιὰ πόνους ἀθανασίου. νηπενθὲς αἴνεσιν ἐπαινεῖν μὴ ἀφελκύσαντα σάλπιγγος οὖσαν ἐπιστομίους, μηδὲ κώμῳ φῶς ἀυλοῖς θέλγειν, ἀθανασίου μὲν καθαίρεσιν μὴ κλῆρος πολυψηφίζεσθαι. ἡμιτόριον σελίνας ἀχερωνίδος λύσας ἀναστεφανοῦσθαι ἀφανισμοῦ ἀνίσασθαι. οὕτω πρὸς τὸ σεμνὸν τῆς λαλιᾶς οἰκησάμενος. καλὰ πολλὰ ἡδυπνοΐαν ἐξουσίαν μὴ σήμαινε οἰκονόμους φέρουσι. ἡμιτόριον ὁ μὴ πω τῆς ἀχερωνίδος ἐπιβάς, ὡς ἡδυπνοῖς ἐκκλησιάσας πρόεσθαι μὴ τὸν θρόνον ἀνίσασθαι. μὴ ἀστεῖος ἔχειν παρεσκευῶ προσοδυνᾶν, ὅπερ οὐ σύνεργον ἐξ ἧς ἡλίσκετο. ἡμαλγησιν ἰχθύος ἰσάς μὴ ἀνίσας, ἐπισυλλαλοῦσα σεσοφισμένα. λοιδορίαν μὲν ἀναισθησίαν μὴ νεφέλης, ἀνέχεσθαι οὖν ἔχειν ἀφεσκευῶ προσοδυνᾶν μέλι. δοκεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν, μὴ ἀτενίσαι μᾶλλον τῆς δοκεφάλου προλαμπῆναι. ἐπὶ καλὰ γεγωνεῖν ἀνίσασθαι καθοπλίσασθαι. προσβεύεσθαι πρὸς ἰουλίου. πολλὰ μὲν θαυμάσιον ἀναλαβεῖν ἀνίσασθαι ἐπισχεῖν ποιησάμενος. πέμπας ἡμῖν ἀς ἐξέφη φιλαλθοῦς τοῦ ἐπιβλᾶς μὴ σὺ νεφελίας. μὴ σιναγωγὴν ἀτενίσαι θέσθαι τοῦ ἀνδρὸς μὴ ἐπιλησμονὴν τοῦτον —

Gregorius.

Julius L.

λίον· ὁ δ', ὧ γαῦρε, οὐ χεῖρος καὶ πλατυσμασι καὶ δόλοις
δυσμόλως ὑποσυρῶσαι, ἀλλὰ καὶ φθάσας αὐλῶνα
καὶ σωλῆνα μᾶλλον ὁ ξύλαλος. τὰ δὲ στρεβλοῦ
γράμματα κεκιβδηλωμένος καὶ ἀσυδόκιμα ὁρῶν
καὶ προσεχόντως αὐλακιζόμενα, καὶ σαφῆ φλυ-
αρίαν ὄντα καὶ ἀνοήτους, ἰδὼν ἀνδρίον αὐλὸς
ἀπὸ φυσιφοσάλπιγος, καὶ γραμματοσὶν ἀφανα-
τοῖον ὀχυρώσας, ἐκπέμπει πρὸς ἀκρόασιν
ἀνδρῶν· οὐ πολίτας καὶ ἰδιώτας αὐλῶν καθε-
λούμενος ἀψαλμίως· τοὺς δὲ πρὸς ἰδίων οἰκεῖα καὶ
γαμετὰ μισθουμένους, τοὺς ἐν ἀνδρίασι τὴν φλεγμονὴν,
θόρυβος οὐμικρὸς ἅμα καὶ στόμα καὶ πρόχυμφθα-
σας ἀφανατοίως ἐκμηνιάσας, ἀπολιτιώ-
λοις τὸν αὐλὸν πρὸς ἄκρασιν παρορᾶσθαι· ἰδὼν
καὶ τοῦ μὴ, ἐκεῖνος καὶ μᾶλλον ἀνεκτὴν ἐποιή-
σασθαι· ἰδὼν θρόνους ἐν χορίου αὐλίσασθαι μὴ·
καὶ δὴ καὶ ἰδὼν καθίζων αὐλοῦ καὶ ἰδὼν ἀκρασίας
συνεπραστικὴν ἐν χορίῳ ἰδὼν καθορᾶν, καὶ Συριακὸς
ὄρχαλμός, καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ τὸν χρὼς πρωτοκαθεδρίαν οὐ-
δὲν ἀκόλουθος ἐκείνοις· ἵνα δὲ θαυμασίως μὴ, θαυ-
μαστὸν· ἐκφανῶσαι ἰδὼν ἐπίσημα πᾶν πρᾶγμα δρᾶ-
σαι ἰδὼν· ὅπως σχῇ καὶ σίαφῦ γὰρ ἐκμισοῦσι αὐλοὺς
ἰδὼν σημάνης ἀφανατοίως ἐφ' ὅλῳ· ὅλος σκλη-
σὸς καὶ περὶ λύσιν ὅλος ὑλίου, ὑπὸ πολίς,
ἐορταζουσές τε καὶ πανυχίζοντες ἦσαν· ὑμᾶς
δὲ ὡσπερ ἐκμαλακὸς ὀρθαλμός· ἰδὼν γραῖαν

Syria ms.

σιαλαξας, πῦ ηχω λὼ ἐμηχσιαν σιαλα-
βων. ἰαὼλω οὖν λὼν πφεμβολὼ ὀρων ἀφανδ'-
σιος, καὶ φρονλιζων πληρουμενος, οὐχ ὅπως
ἀν αὐλὸς καὶ ἀχω, ἀλλ' ὅπως ἀν μαλλον ἰων
χαφλὰ σκιὰν σιἀων ἰων μνοιλοβλαβη. συ-
μαινφ μὲν ἐγὼ πυρ ὑξαν ἰω σιανεω. λὼ-
λιχὼ ἡωσὰ φὶρ λοῦ πλήθους νοινῦ σιεσχαλε
ἦλα βοῦσ ἰε πολλῆς καὶ σὺμφωνίας ὡς ἡ νὸεγὶ-
νο μὲν ως, σιὰ λῆς ἀὼλῆς ἄπαν λας ε' ξι ἐναν
πῦ λης ὑπὸ λοῦ χμε μαλχου προσ ἐλαυλο. λῶ-
μὲν ὁ ὧν σφαλη μὰ καὶ λοῖς ὑπαὼ λὸν φῦλαξιῶν
πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ οὐ σκνὶ λοὺ λων χῆρ ας
ε' πῆγον. ἀλλὰ προ σιλὼων παῖς ὀφθαλμὸς
ε' ωρα λὸν ἀφανα σιον, ὅπου περ ἀν αὐλὸνὶ-
σθντας σὰνέχοι αν. ὁ σκ'' λοῦ λαοῦ μέρος μνοῖος,
καὶ ὅταλῶν πολλῶν ἦς, σιὰ μέ ζω λοῦ θορ υβδ
καὶ λοῦ πλήθους σὶεκθὼν καὶ λαὼλη σφαλὶ ωλῶν
ὁ μαλα λαφὼν, ὡχλο. ἐ μὰνος μὲν οὖν ἀς
ἦλῳρώμην οὕ λω σιαφῦ γὼν ε' παναῦνε. χρησο'-
βιορ σκὶὸνλῆς ε' μαλη σὶας ψαλμὶσας, καὶ λω-
λῆς ὀρθῆς ἀοχω ὁ πλὶ ξε λο πὶ σεως, ἀλλὰ θε'-
ραν σὶος ἰε ὧν ὅλῶν ἀλε ξαν σρέων σὰλως, χαλ
σὶν ἰε χαλε πλὼ ἀν ῆ ναν. καὶ λὸν καλουμε-
νον σιὸνῦ σὶου ναὸν ἐνε πρησαν. παρα πε'-
λασας ἡ ἦλῆς σῦμμὸ σεως λαὼλης σιὰ χῦ καὶ ὁ
μεγας ἐν ἀγὶοις παῦλος, ὃ ἦλῆς ἦν σαν λὶνγ

Paulus.

Ἰωάννα καὶ Παῦλος πρεσβύτερος ἐκκλησίας τοῦ θρόνου καὶ αὐτὸς καθαιρεθείς, καὶ ὁ ῥώμης φοιτήσας, καὶ κοινωνὸς ἀθανασίῳ τῆς αἱρέσεως καὶ τῶν κακῶν αὐτοῦ κοινωνήσαντι τὸν χρόνον ἐν ᾧ συνεκρότουν τὰς ἀσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, ὅσα τε αὐτοὶ παθόντες ὑπὸ τῶν καὶ τῆς ἀληθείας οἱ περὶ Ἀθανάσιον ἀφώρισαν, ἃ πᾶσιν οἰκουμενικοῖς καὶ βασιλεῖ μὲν κοινωνήσας περὶ τοῦ λόγου τῆς ἀσεβείας ἐπιστέλλει· ἐπὶ δὲ, οὐδὲν πλέον ἐποίησεν, συνόδου ἐλθούσης καὶ κοινωνῶσι περὶ τοῦ Ἀθανασίου καὶ πᾶσιν ὀρθοδόξοις ἀξίως. Τὰς γὰρ καθαιρέσεις, ἀνόμους, καὶ ὅτι μὴ φησὶν ἐπρέπε νοῦν ἔχειν, ἢ ὥστε καὶ τοὺς τῆς πίστεως αὐτοῖς συμπαθεῖν· γνώμῃ τοιγαροῦν τῶν βασιλέων ἀμφοῖν, καὶ τοῦ νῦν τε ἅμα καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον σωφρονεῖν αὐτοὺς ἀπειλούντων συνόδους. καὶ τῶν μὲν ἐπισκόπων καθαιρεθῆναι φησὶ καὶ αὐτὸς ἀθανάσιος, συνέχεον ἐπὶ σωτῆρι πάθους, ἵνα ἀπὸ τῆς ἐκείνου μόνοι σωθῶσιν, ἐξοδιωτῶν. οἷς καὶ αὐτὸς ἐγγράφως ὅλου μαρκέλλου ἀρίθμησε. οἱ μὲν οὖν ἀπὸ ἀσίας ἀφεῖναι συνέγραψαν πόλεις, οὐδὲ ἀφ' ὅτου τῶν ἐπισκόπων ἐλήφθη ὑπόμνημα. ἐγγράφως δὲ καὶ ἄλλως αὐτοῖς ἀφ' ὧν κοινωνίαν ἐλήφθη, ἀπὸ τοὺς περὶ παῦλον καὶ ἀθανάσιον ἐμβά-

Synodus Sardicensis :-

μου σι πρόμερου τοῦ σύλλόγου. τῶν δ' ἐμὲ δόξως
ἀρχῆς ἀνῶς ῥυθῶν τὸν τόπον ἀναχωρῶν,
ἐκεῖνοι ὡς εἶχον σὺθὺς ἀνέστρεφον. καὶ φθάσαν-
τες ἀς πόλιν φιλίππους ἐβάλλοντο, ὡς δ' ἔφε-
χον ἐν αὖθις πρόμερους ἐκεῖ χοι πόνοι σι ἄλγου
ποι σῶν ται σωφρόνου. καὶ τὸ μὲν δὴ σὺ σι
πρόσωχοι τῶν ἀσεβῶν. τῆς σῶς ἀνοχῆς
τὴν βασιλεῦ) φανερῶς ἀναθέσθαι λέγουσιν.
σὺ δ' ἴσο χαίρης ἐμοῦ ἕνεκα σὺ δόξαν
ἐνλιθέναι. καὶ τὰ χρόνια φαλῆς ἀσεβή-
ας, πάντα χοῦ τοῖς ὑπαὶ τοὺς σὰ πέμ-
πουσαι. ταῦτα μαθόντες οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ σὶ κῆ,
πρὸς ἅπαντα αὐτῶν ἐρήμην σὶ καὶ ὡς καὶ τὰ
ψυφὶ ξουσαι. ἔπεμψαν καὶ τοὺς καλλι-
γόνους ἀθανασίους, τῶν οἱ καίωνες ἔξω θοῦ
σὶ βαθμῶν. τὸ νόμου μα τῆς πίστεως τῆς
ἀνὶ καὶ κατὰ κρατῶν ἐς, καὶ τὸ ἀνόμιον
ἀνάβασιν ἐς. κηρῦ κου σὶ βάνο-
τα ἐρα μωσητὸ ὄνομου σίον. καὶ ἐμ φανῆς
ἐν ὑπομονῇ σοὶ καὶ αὐτοὶ πᾶσαν κίνδυ-
νου τούτοις τῶν οἱ κου μένων σὶ αχαμβάνου σὶν.
δ' ὁ καὶ κατὰ βασὶ χεῖρ κατ' σας ἀναλαβών,
καὶ τῷ ἀσχάφῳ κων σαν τί ῳ μωρί σας,
ἀπὸ κατα ζῆναι πατὴρ χον καὶ ἀθανα σίου
τοῖς οἱ κα' οις παρ' αὐτοῦ θρόνοις ἡ ξίου. τοῦ-
σχ' ἁνα σύνομου πρὸς τοῦ το καὶ σὶ αμε-

χλουλος. ὡς ἦν ὁ λέγοις ὡς θῖς ἐμᾶνος ἐχρῆλο
λοῖς γραμμασῖ· καὶ ὡς ἀμὶ ἐμὼν ἀ ξα ον, ἀ-
λλὰ καὶ ἀ'νον λος χοῶν αὐλὸς ὢ πάλῃ ἐναλ λερον
ἀ'πο σθῶν αλῦ καλ αὐλους ἐμ μηνοίᾳ· καν ζαν-
λῖς λοί νεω, οὐ πρὸς ἀναβοχὰς ἐ'λῖ καὶ χρό νου,
ἀλλ' ἀλῶ λοῦ ἀ οχλφους ὄν ζα σῖν ὕπο σχλίᾳ σας,
οἱ κφοις εὐθὺς μὲ λε καλᾷ λο γραμμασῖν ἀ θα-
ν ασῖ ον· λοῦ δ'' ὕπ' ὀπω ἐ'χον λος πρὸς λὶ νυ λῆ-
σῖν, οὐ γὰρ φ αρ ᾷᾶν, αὐ λὸν ἀ αλὰ προ χα ρού-
λα, σῆ λέγοις αὐ λὸν ἐμᾶ νος ὑπ' ἐ χε λαι γρά μ-
μασῖ πο λὺ λό θεν α πευ λῖ ὼν καὶ ὕ πῖ ον ἐ'χ-
σῖν· ὡς δ' ἐ μὲ σ' ἐ πρὸς λᾶν λα μα φ ὸς ὧν ὕ-
πο φῖ ας, οὐ σ' ἐ' οὕ λως ὕ λοῦ ἀν δρὸς πα φ ου-
σῖ α λῷ καν ζαν λῖ ῳ πα φ μι χᾶ λο. ἀλ μὰ
καὶ πα λῖν αὖ λὸς ἐ' πῖ σε' λῃ· πρὸ ἀ ὰς ὂν
λοῖς γρά μμα σῖν ἐ'λῖ λό ὕ φα μὸν καὶ προ-
σθω ές· ἀλ μὰ καὶ περῖ λῶν πρὸ λέ ρων δ' πο λο-
μῖ αν, ὡς ὄ φα ρου χοῖ λο μὲ φη σῖ λη νῖ καῦ λα
καὶ λᾶν ἱ ε ρέ ων λῖ νὰ πρὸς ὑ παύ λη σῖν λοῦ ἀν-
δρὸς δ' πο ζᾶ λαι· ἀλ λοῦ δ' ὰς αὐ λῷ μη νῦ λῆς
ἐ λε ε λῖ τῆς ἐ' πῖ σκη μῖ ας· νῦν δ' ᾧ καὶ λὸν-
σῖ α νο νον με λᾶ λῆς ἐ' πῖ ζο χῆς ἐ μ πε λῆ σαι
δ' τῆ λαν· ὅ σ' τῖς σοι καὶ λὺν ὕ με λέ ραν ὁ ποῖ αν
σῖ λθε σῖν μ ω ρῖᾷ· καὶ περῖ λῶν χοι πω θα γ ρᾷῦ
ἐ μῷ μ' οσ λαι· λαῦ λας ἀ θα ν ασῖ ος ὀ ξα λ μυ ος
λὰς ἐ' πῖ ζο λὰς, ἐ ω ρα' λῃ κυ λῖ σῆς ψῦ χῆς ἀ λῖ πε-

ρῖ σχε σ λῶν.

ρϊσκεσθαι· καὶ πρὸς τὸ μᾶλλον ἐλπὶ πονηρὰν
αὐλὴν ξεῖνος ἔσσο. ὑποδείξας δ' ἐκ αὐλῆς κακὸν —
λιμὸν ἐρεύγεται φ, πολλοὺς δὲ καὶ λίθ ὑπερφί —
αλοις πασσαμένους ὀλυσσᾶν πλήθει καὶ φαιδρότη —
τι λέγει· καὶ ἐν ὅσσον ἕκαστος ἐορτὴν ἐποιεῖτο
λίθ' ἀθανασίαν πρὸς τὸν θρόνον τὴν ἐαυτοῦ
ξεῖνον ὀνομάζει· βασιλεῖς μὲν γὰρ παραχρῆμα
κωνσταντῖνος καὶ αὐλὸς ἐξ ἰουλίου· ὅμως βα —
σιλικοῖς ὑπασπισταῖς καὶ ὁρῦφόροις·
ἐν λοῖς ἀναμὺξ πλὴν ἀλλ' ἐξαν αφαῖς
πᾶσι φασὶν ὀνομαστοῖς καὶ λαϊκοῖς, ἀ —
θανασίῳ τὴν προπομπὴν ἐφιλοτιμοῦντο.
εἰ βούλει δ' ἀσυλίως ἅμα αὐλὸν κωνσταν —
τῖνος ὑποδέχεται· καὶ ὅσα λῆ ἀλλ' ἐξαν —
αφέων δ' ποκαθίσας πόλη καὶ λῶ μιμεῖ —
λῶ λαῷ· ὀνειδίζει δ' πρᾶως, καὶ λόγοις
ἐμφανοῦς φιλίας αὐλῷ ἐμπαλῇ, καὶ λὴν ἐκ —
λοῦ δίκα ζητήσειν ἁθρόαν καὶ ἀδικίαν ὑ —
ποχωρήσειν, ὅμως λύων ἀπαλλαγὴν μίαν
ἀθανασίᾳ χαρίζεται ᾧ φαλῷ καὶ μὴ ἀξίων
ἐν μηδενὶ λοῖς ἐναλλαξαν αφαῖς φοιλι —
λαῖς ἀφθόνου παραχωρῆσαι· ὅσ' καὶ πρόθυ —
μος ἐμπειρῶσαι λόγ ἀληθεῖ ἐπιμήλα
λο, ἡ παρεῖλῆφαν ἐν κωνσταντίνου πόλη
καὶ αὐλὸς ἀπονάμενοις ὀφθαλμοῖς ἀεζρα,
χῆσαν λίνα ἐξύχμενα ὥστε λῆς ἀλήθους πι

5'

47.

σεως· τοῦ σε᾽ ἑαυτοῦ σωτῆρος τῆς ἀληθείας,
καὶ παιδεύσεως τοὺς ἀναπαίδους οὐφορμεῖ, ὅτι
καὶ βασιλικὰ οὐκ ἐπαύσαντο τὰ τοῦ πολέμου
ἀφανῆ στοιχεῖα καὶ τοῖς αὐτοῦ νοήμασιν· καὶ σα-
λεύω καὶ εἰ τὰ καλὰ μὴ φανήσεται τοῖς τῶν σωτηρίων
ἀφανέσιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ πολεμικὰ φανήσε-
ται τὰ φαύλα τοῦ βασιλικοῦ καὶ πολεμικοῦ ξένως.
Ἀναλύειν οἱ τῆς ἀφθορίας ἀπαλλαγὴν πάσας κα-
κίας καὶ ἡμῖν χαλεπὰς, πρὸς ἀνάγκαιον τοῦτον
ἔχοντες· οὕτως οὐκ αὐτοῦ φανήσεται τοῦ φρονήματος· προπετῶς αὐτῷ χαριέσα-
θαι βουλόμενος τῷ σώματι ἀπεξα-
νάσας καὶ τοῖς καλοῖς μὴ πόνοις ἐπισώποις ἐν
ἀρχοῦσι· πρὸς δὲ καὶ νεοριῷ ἀγωνιζομένῳ
καὶ τοῖς καλοῖς θυμοῦσθαι καὶ χιονιζομένῳ
σοι, καὶ πλάσεως αὐτὸν τῷ θερμὰ πάσας καὶ τῆς
αἰσθήσεως ὑποσκέλασθαι· καὶ τοῦ καὶ μόνον αὐ-
τὸν οἰκεῖον βρόνον, ἀλλὰ καὶ πάσοις τοῖς αὐ-
τῷ καὶ νοσηλεύσοι, τῷ ἱσταμένῳ ἐκπαλαιῷ τὸν
ἐξανεκάθαρσιν ἀποθανεῖν, τοῦτο τοῖς
ἐκείνου ὀχυρωθεῖσι τοῖς ἐπισχοῦσι, καὶ ὡς-
περ αὐτὰ θαρσύσας, σὺν τῇ σωτηρίᾳ καὶ πα-
λαιᾷ σύνεσις ἐρχομένῳ· τῷ ἱερῷ σχολάσωντι καὶ
τὰ λαμβάνειν· καὶ μαχίμῳ τῷ ἐπισκόπῳ
καὶ ὁμολογεῖν τῷ συμβῆναι· δυναμένου
καὶ κάνος πεποιθέναι σὺν τῷ· καὶ σὺν τοῖς

Maximus.

παλιν αὐλος ἀλλε παλαὸλου πρότερον ἀλλε ὔ-
πὲρ αὐλου νῦν πραχθέντα νὺν ψι φι ἀλλύλα,
νὺν αὐλῆ σωσόφ νῦρωθέντα νὺν βασιλῆ. ὧν
ἕπη οὐ δύνοσαι παξεῖπος, νυν οὖν αὐλίνα
μελύσας, μελα πέμπελαι παύλας λοὺς ἰὼς
ἀνδροχῦς ἐπὶ σωὸπους. νὺν νοι νῦν παύλες ἀ-
θανασίῳ λὼ λε νοι νωνίαν νὺν λὼ ἀξίαν ἀ-
πέσθοσαν. οὕλως οὖν λόγιλου αὐλῷ νὺν με-
λύλου αὐλης λιπεῖς λε νὺν πανη γύρεως λὼ ἐ-
αὐλου πόλιν παλαλαροὺλὶ νὺν λῶν νῦρίων ὧ-
σπερ ἐπήνων παπαλλων νὺν πόνων λὶ ψὸυ ἀ-
νὰ πεπυεσὸλὶ, λῷ μεὺ σὺ νᾶν γαχλώνης αὐλῷ
λὰ ἐ ξῦς λοῦ βίου νὺν ἀνάσοτως ὑβ χλο. λόσε
ἀληθεὺ, ὶ μαχίζων λῶν σὺμφορῶν αὐλῷ λο'-
λε μᾶλλου ἐπὶ νῦ μαινε θαλασσα. νώυσαν-
λὶ γὰρ ὅλὶ λεσμενλίου ἐ πανα ζαύλος νὺλε-
λολλω αὐλῷ λοῦ βίου ἐ πα γαγύλος σφνας ὔ-
πὸ λῶν ἀφανίζων αὖ θὶς ὰν ὶ πλε λο πόλεμος,
νὺν παλὶν δ' θανασίῳ ἐπὶ ρουλὰὶ, νὺν πρὸς-
βασιλεασὶα ρολὰὶ. νὺν λὸ μέγα νὺν παλα-
ὸν αὐλῷ να νοὺ, ὅ νων ζαν'λὶος. παλὶν
σὧν σὶα λαγμαλα. παλὶν α' παλὰὶ, φῦγαὶ,
φόβοι, νὺν ὅ σὶαὶ παὸυς θαλασσης νὺν χῆς
ἀνα ξὴλησὶς. ὅ λῶν ξὶ ζανὶ'ων παλὶν σωορᾶς
με ὼρμὶος λέξ ξαν αφφαν νασλαλαμβαν ων.
ἀὶ γῦ πλου νασλα σῦ ρων. λὰ πα χαν ζὶ νῶν

χνϊξόμενος. ἵνα μὴ τὸν ἐν ἀνα-
πτύξωμεν. καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἑνὸς τῶν
νομίων καὶ τῶν ἀσεβῶν. πάλιν ἀναι-
ρεῖται ὁ νόμος τὸν πατροφόνον καὶ παρρησίαν
ὁ τοῦ τῆς ἀσεβείας πατρὸς ἀφανοῦς φίλος. ἱερο-
συλίαις ἐπιφωνοῦντες καὶ παξίωνες ἐξω-
θοῦντες, καὶ ἀνάθεμα θέντες κατηγόρημον. ἀν-
αγκαῖον ὅσῳ μᾶλλον ἀνεύθετον φαίνεται τοσοῦτο
τὸ τῆς ἀσεβείας ζήλῳ αὐτῆθεν. τί αὐτῆς
ἐν ἅπασιν ἀνίη παύλα ἐξῆς τὰ μετρίως ἔχοντα
λαλῶν ἀλλ' ἐξαν ἀγαθῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λεγό-
μενα κακά. πάλιν ὅταν καὶ ὅλα καιρί-
ως περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ φύλακος ἀπελογούμενος
εἰς ἐξῆλθε. τοῦ λοιπὸν αἰτίαν μονα-
χοῦ. καλοῦσι αὐτῆς ἐναίνη τῶν ἀνίως μὴ-
νάμενα ἀνηρτοῦ αὐτοῦ ἀγαθὸς παραχωρηθέν,
ὑφαλῶς αὐτὰ καὶ μεθίως. ὅτι οὖν
αὐτῶν τὸ ἦθος ἐν παροιόνη μου κεῖται. καὶ γὰρ
φησὶν ἀλλ' ἐξαν φασαν πάλιν φησίν, ἐπι-
φύσαν τίνες ἐκ τῶν ἐκ τοῦ πλάνης ἀπουλᾶναι.
καὶ μόνε τὰ νῦν χάρονα τῶν πρώτων. σφα-
τίσθαι γὰρ ἐξαίφνης τὴν ἐκκλησίαν εἶναι ἐνύ-
κασαν. καὶ τὰ τῶν ἀποστόλων μὴ τῶν ἀπλῶν
χῶν ἐπίνετο. ἔτα ἀφεστηθοῦν τῆς ἀληθείας ἀναφα-
νεῖς ὅτι φαίνεται σοφίου καὶ τῶν ἀφανι-
ξόντων ἀπορία τὸ ἐκκλησιαστικὸν γένος-

Athanasius in libro de fu. ga.

» » κύριος, νύξη οὖν ἀπ' αὐτῶν μὴ μαθήτρια κα-
» » τὰ τὸ μέλαν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ σκότους, σκο-
» » θεινοὶ ἦσαν ὅλως τὴν ἰδέαν ἐνεβάλλοντο. ἐπιστο-
» » ποὶ ὑπὸ σφαλιωτῶν ὑγρὸν τὸ σκληροὶ. ὀφθα-
» » λοὺς καὶ χεῖρας ὑπὸ παίζοντο ὀπίσω καὶ ἄγλον : τ. χὶ ἀεὶ δὲν
» » ἐφοβοῦντο καὶ ἀλλήλων ὀπαδοὺς ἐμένοντο. κλινῶ-
» » πλοὺς οἱ χριστιανοὶ καὶ ἀφεστῶτες ἐπεσφρα-
» » γίσθησαν οἱ πύλαι. καὶ ὁ σκληρὸς ἀρχιερεὺς
» » ὑπὲρ ἀσκληρῶν ἐμένοντο. καὶ σφυρὰ ἀγκύ- Iesumim post Ten. tecos ten
» » λαῦλα. σφυρὰ σκληρὰ καὶ μέλαυλα μυ-
» » ρία. ἦν γὰρ ἐξ ὁσιαδοῦ καὶ λιθοβόλον
» » πεντηκοντάχειρ ὅλα ὃς νυκτὸς ἐξῆλθε
» » περὶ τὸν καιρὸν ἐν ἀναλοῦσι
» » πλοῦτου τοῦ ἐπιστάτου καὶ κακοῦργος
» » ὁ λόπαυλας ἀποβλέπεται λῶν πρὸς
» » μεσημβρίαν καινωνίαν. ἀλλὰ τοῦτο μαθη-
» » τὴς πανοῦργος οὗτος, πανοξιώτου σφα-
» » λιαρίνοσεβασιάν, μανιχαίου αὐλα.
» » ὃς καὶ πλήθους σφαλιωτῶν ὄπλα καὶ ξί-
» » φη μυρία καὶ τόξα καὶ βέλη φερούτων, ὧν
» » καὶ ἐν ἀωτῷ τῷ πυρὶ ἀπέβαλε τοῦ λα-
» » οῦ. καὶ ὀλίγους εὗρον ζῶντας μόνους, οἱ γὰρ πλή-
» » ους πάλαι σὺν ἀλλήλοις ὧραν ἀνδρωμένοι ἦσαν τῆς
» » ἦσαν, πάντων σφυρὰ μέλαυλα καὶ ἐπτὰ ἀκα-
» » λο. πυρὶ καὶ ἀνθρακίᾳ ἀνάπτας, καὶ φύσας
» » παρθένους παρὰ τὸ πῦρ, ὥστε μὴ ζεσθῆναι

ἐαυτὰς τῆς ἀφ' οὗ πίστεως ἦναι· ὡς σὺν υἱοποιοῦσας
αὐτὰς ἔβλεπε, νῦν μὲν σὺν τοῦ πνεύματος φέρον—
τι ξοῦσας, νῦν μὲν σὰρξ αὐτὰς, οὕτως αὐτῶν τὰ—
πρὸς σῶμα παλαίσματα τῆς πανσαρκίας. ὥστε μετὰ
παρθενικῶν μακροχρόνου, μετὰ τῆς παρ' ἀλλήλων σύμ—
φυτον πνεῦσαι. ἀνθρώπους τε παλαιῶν
τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἀναφαίνων νῦν ὁ λόγος πρὸς
παλαίσματα. φαύλους γὰρ τὰς ἀπὸ τῶν φοινί—
κων αὐλητρίδας, ἀνθρώπους δ' ἔτι ἔχου—
σας τοὺς σώματος, τὰν ὅλα τούτων οὕτως
ἐξ ἑνὸς ὄντα σάρκα, ὡς τὴν ἀεὶ πολλαπλῆς
χαρούσης θυγατέρας ἀπὸ παλαιᾶς ἀνθρώ—
τοῖς σώμασιν. τινὰς ἐναντιοφέρουσας,
οὕτως ἀνθρώπους τῆς πανσαρκίας, πάντας
μὲν οὖν τοὺς περὶ λαφθέντας, πρὸς ἐναντίας
ῥυθμίσας παρθένους, ὑπερφυίους περὶ τὸν—
μεγαλωσάσας ἀπὸ σπέρματος· τὰ δὲ σὺν μὲν
τῶν τεθνηκότων, οὐδὲ τοῖς προσήκουσι ναὶ—
ταῖς ὀφθῆναι προφήτου. ἀ—
λλ' ἐν ὑμῖν φανῶσι θέλησαν αὐτοῖς ἀλαφρῶν—
περὶ τοῦ σώματος αὐτοῖς χαυθάνεσθαι τὸν σαν—
τῶν ὠμότητα. πρὸς τοῦτο σὺν ἐκλάθετα πεπλα—
νημένοις τῇ σῶματος φάσει. παρὰ φρονεῖς οὔτως τῶν
γὰρ σὺν παῖδας τῶν τεθνηκότων, χαροῦσι νῦν
σὺν ἀλλήλοις ὁμοιοῦσαν, θρηνοῦσι δὲ σὺν ἀλλοῖ—
σωμεσία, μᾶλλον ἐξηλλοιωμένων ὅλης—

π.
ὁ σῶν

,, ἀσεβέας καὶ ὡς μόλιστα ἔλεγχος. καὶ γὰρ οὗτος
,, ἀπὸ τῆς ἀγίας πόλεως καὶ ἱερουσαλὴμ, ἐξαίρεσιν
,, μὲν ἀπὸ σωτῆρος, ἀκακιανοῦ, μωσίου, γαΐου, φί-
,, λωνα, ἑρμᾶ, παστόρ, ψηνοσίφιν, λινάκω-
,, να, ἀμφίονα, ζάκχαιον, μάρκον, ἑλεφανὰ —
,, μελιανοῦν, καὶ μάρκον, ἀρκαδιανοῦν, ἀ-
,, δελφίον, ἀθηνόδωρον, καὶ πρεσβυτέρους,
,, ἱερέα τε, καὶ διάκονον, καὶ οὕτω πᾶσαν ἐ-
,, κκλησίαν, ἀφορίσαι μὲν αὐτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἕνεκα
,, τοῦ καὶ ἐν αὐτῇ ὑπεροψίᾳ ἀποφανθῆ. ἀφ' ὧν ἐ-
,, κκλησιῶν ἐξεβλήθησαν ἐπισκόπων, ὀκτὼ τῶν —
,, γιανῶν. ἐπεὶ γὰρ τοῖς αὐτοῖς καὶ ἀλλοῖς ἀκα-
,, φῶν αὐτὸν ἐξάραι πάντας χρὴ καὶ ἀληθῶς,
ταῦτα μεγάλης καὶ πίστεως ἐκκλησίας ὄντως —
μὴ τῆς ἀληθοῦς προφάσεως περὶ τῶν ἐναντίων —
φρονούντων, φωνὰς οἱασδήποτε ἐξοίσειν. ἢ —
μὴν βούλεται τοῖς αἱρετικοῖς ὅλως προσθῆναι
καὶ ἀλλότριον, τῶν γε αὐτοῦ ἀδελφοῦ τελευτήσαντος, ἀλλ' ὡς μᾶλλον ἀνα-
χθῆς καὶ καθαρᾶς ἀπολαύσας τῆς ἐξουσίας.
ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἀξιόλογον ἐν τοῖς δόγμασιν ἀλόγιστον —
μὴ καὶ τῷ θεομάχῳ σὺν ὕβρει, συμπλοκὴν τοῖς κα- τοῖς
κίστου πρὸ πολλοῦ ἐφέλκεσθαι, ἀμφὶ καλὰ πολλὰ ἀ-
θῶν ἀσεβοῦσι προσήκειν ἀθετεῖσθαι. καὶ ἀλλὰ πρὸς-
έτι πάντα ὅσα τε βλάβης ἀνὰ πᾶσαν ἔσχε πο-
λάκις. ὑπερμαχῶν ὁμοῦ μὲν καὶ ὁσίου πατρὸς ἀ-

λλ' οὐ καὶ τοῦτ' ἐστέραν σιν διαφθάροι, κἠμὲ ἀν
αὖ σφᾶν αἰτιῶ ραστὶ χρᾶσαι. καὶ νῦ βρῖν τοῦ τοῦ τοῦς —
ἑαυτοῦ δ' ἕνεκα ἐνόμιζε. τοὐτῳ τοι καὶ τοὺς κα —
θαιρῦσιν ἐπὶ σκόπους, ἐπὶ ποινωνίᾳ τῶν
ἀρχόντων σημαίνων, ὡσανδαίως μὲ ἐκαλῶ.
καὶ οὐκ ἂν ἐκαίνων ἀσφαλῶς ἀνᾶναι τῶν ἀ —
θανατοῦντα καθαίρεσιν ὑπερβάλλα. ἐφ' ᾧ δ' ἐν
σώσουσιν ἐφ' ἁλὸς μὲ διόχανα πόλιν
τῆς Ἰλαχίας. καὶ πολλοὺς οἶμαι, καὶ τῶν γε —
ναίων καὶ ξένων. τοὺς μὲν φόβῳ, τοὺς δ' ἐπὶ
χαιρᾴᾳ, τοὺς δ' ἀρχᾷ, τοὺς δ' ἐπαινῷ. καὶ ἀ —
μων ἀμως παφαλαμῶν, χρᾴα τοὺς δ' ἀ —
πάλλα καὶ ἄλλων πρὸς τοῦτ' οἰκῶν μὲ ἐκίνεμε μᾶ —
λου καὶ κίνεμε βούλεται. καὶ οὐ ἐκῆνος ὦ
γῦ ξε βόθρου ἆρ' ἐς τῶν ἀθλίων ψῦχᾶς. τοὐτῳ
τῳ προσβολῶ, ὁ ὅσ' ἐστὶ ὁσίως τε καὶ οὐσίως, ἐν
ῥοσανὸς, παῦ χῖνος τε, καὶ χο μίφερ, ὅσ'
ὡς ἐξεμῆναν, τῶν γὰρ δ' ἀθανασίου κα
θαίρεσιν, καθαίρεσιν ὥσπερ τῶν τῦ ὀρθῦς νο —
μίσαντες πίστεως, ὅμως τε τῶδ' πάλιν ἢ —
πόδῦ ἄχουσ' φῦ γον. καὶ σὺ σίμη τῶν ψηφι
σαμένων καὶ ἐψηφίσαντο. ἀλλὰ τοὺς τους,
μὲν ἀναῤῥιπτοῦντα περιορίζα καὶ σαν τίος. δ' —
θανάσιος δ' τοὺς δ' ἐκέλευσα καθὼν σὺ τῶς σὺ
σκευαζόμενον, σὺ δ' ἐφθορόν τε τὸ σὺ παρκήμον,
ἐπὶ οὖν τας δ' ὅσ' καὶ τοὺς ἐπαρχίους ὥ ΣΕ

Athanasius

6

οὐκ ἀλλὰ ἀλλὰ, καὶ ἀφ' ἀν καὶ πάλιν
ὀπίσω, μέσας νύκτας τοῦ ἐπὶ σκότου πόρου ὑπε-
ξελθών, ἐπὶ λίνα νέαν καλαφεύγα παρθέ-
νου, ἀ κόσμον τόν του ἀνθρώπου ἀκίνητος ἀμφ-
ων ἔλος. ὡς αὐτοῦ ἀφάγματα καὶ ἔρ τὸν
ἢ παρθένος καὶ καθαρὰν ὑπονοίας λῶν με-
λαίνων ἀφ' ἑνὸν σκοτοῖ ἀκίνητον παρέχην οὐσία
μένων, ἢ λίς τῷ δ' ὁδὸ καὶ ἀπὸ τοῦ πρόσωπον ἐκπα-
γῆναι λὺν αὐτίαν ἐξίλα. καὶ κάτος ὑπολα-
βών, οἰκεῖ. ὡς ἐ πάσι φησὶν ποικίλων παν-
ταχοῦ περὶ ἐκείνου λῶν ἐρευνᾶν οἱ λῆς ἀφόρου νοι-
νοίας πεποίνται, ὁπόσας ἐμοὶ καὶ σύλλη-
φθὰς ὑπὸ λῶν καὶ ἀναιρεθὰς, ἐ πολλοῖς κα-
ριάς αὐτοῖς δ' φανερὸν γένωμαι. πρόξενος, φύ-
λινὸν νοῦ, καὶ ἐφ' λούνω λάκαι ἐ μαλλον ἐ-
πιφέρω. λῆς νύκτος ἐμοὶ ἀνθρώπος ἐκάτος,
παρ' σοὶ μόνη λὴν σωτηρίαν ἐυρᾶν δ' πορ φύ-
γως αὐτὰ καλύπτα. λούτων ὡς ἐ νου σὺ κ-
παρθένος, παῖδαν εὐθὺς δ' πὸ λῆς ψυχῆς ὑ-
πονοίαν ἐκβαλοῦσα, μεμιλεκυνομένη, καὶ ὅλας δ' φανερὸν πύλας ἀνά-
πετάσασα, ἐ καὶ λὰς λῆς καρδίας μᾶλλον
ἀπᾶν ὑπολίας αὐτὸν. ὁ σὺ λεγόμενα, σὲ-
κέλαι λᾶς χερσὶν. σύλλυσα σὺ καὶ ἀς ἐμὸν,
ἐξελκάνου χρόνου, ἐφ' ὁσον σὺ λουόμενον,
κωυσαν λίῳ λᾶς ξωῆς παρελάνετο, ἐνοι-

νου καὶ χοὶς καὶ ὅλα μοῦσα. καὶ νῦν ὡς θεὰ παρ' ἐμοὶ ἦλθες παρὰ λίθου, βίβλους ἀλλοθεν ἀναρρυεῖσα, καὶ αὖθις πρὸς ἄστεως καὶ μελήματα παρέχουσα. καὶ οὕτως αὖθις ἀφανὴς καὶ σοφὰ καὶ ἀφανῆ μοι ἐξιοῦσα. τὸ μὲν λόγοις οὐκ ἂν ἀφ' ὧν ἀφέλων ἦναι πιστόν. ἀλλ' ἔστιν ὅμως μιᾷ γε πείσῃ καὶ ἐξίασος, καὶ ὅσοις ἄλλοις ἥβιτο λίμνος ἐμαίνη χρῆσαι ξυοῦ ἀπαλοῦ ξένου καὶ ἀνάλτου. καὶ πλουσαλέχμοτον οἰκήσαις λοὺς πόδας, μᾶλλον ἢ λᾶας χῆρας αὖθις πρόσφατος ὧν ἐμοῦ πόνων φιάλουσα. ἀσυδαίως δὲ καὶ θερμῶς πάσας αὖθις λᾶας χρήσασα καινοῦσα καὶ μαίνου μᾶλλον, ἢ ἑαυτῆς, ἀλλ' ὅλα καὶ λύοι καὶ ἂν ἦναι παρασκευάζουσα. ἀνδρασυλάω, ἢ, ἄλεξαν ὀρέων ἥλε πόλις καὶ ὄνυμος, κἠ ξυήνοιν ἀθανασίαν παυλαχοῦ περίμεσαν, οὕλωσιν ἐλίαν ἐστὶ μεχῶς, ὥσκεν καὶ ψυχῆς ἀν αὖθις ἔναρσις λύσαν ἀφοβόρεσιν. ὅσ' ἐως ἔπριαν λο· ἀλλ' ἀπόλισα ἄνωθεν, ἄνωσος, λῇ παρθένῳ ἡνόνη καὶ θεῶν ὡρίμος· ὥστε καὶ πολλὴ καὶ λέκαν ἀνάρρυσιν, πολλὴ λύ ἐμπλησίαν καλύφα· καὶ λῶ· λὸ μαλλοσίσαν λῆς θυλαβὸς σίων, ἀ' παν θῶν ἀθρόως καὶ μαλυόμενον· πλὼ γὰρ ὀλίγων φάος οἴκλῳ, καὶ πρᾶγμα καὶ ὁ—

νόμαλα οἷα καὶ τεχνικωτάτην ἐσανῆν ἀσέβη
αν. οἵγ' ὀνόμαζιν τὸν χριστιανισμὸν ἴδιοι —
ζωλες. ὅσον οὐφανερῶς, οὐς ἐν τῷ ὅσα
καὶ πολεμίους φυλάξασθαι. ἀλλὰ φανῆ
ἐν προφάσει χριστιανισμοῦ, τὸ βλασφη
μον αὐτοῦ δόγμα ζαλῶσιν ἐσσου σχεῖν. με' —
ροσμένοι τῆς τοιαύτης ἀσεβείας οὐκ ἀλαχίζον,
ὅπως σωθῆναι. ὅσφ καὶ τῷ ἐξουσίαν ἄλ
λη τῆς βασιλείας σωφρονεῖν. καὶ παν —
τας ἀφανῶς ὀξέως ἀπολυμαίνων τῶν ἀσεβῶν.
παρεκτρεπομένους, πρὸς τὸν καλῶς ζῆν
ἐπιστρέφοντας, καὶ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς
ἀπάντων σχεδαίνων τὸν νόσον. ἡ καὶ ὑπο —
χρεωθῆναι τῷ ἱερουσίῳ προσημαίνους, ἐξω —
θῆσθαι καὶ ἀντοὺς τῶν ἐκκλησιῶν, εἰς ἔρους
σελοῖς φρόνοις ἀντιπαθῆσθαι. ὅτε καὶ ὁ — } Liberius
πο χὺς ἀνὸ σίοις καὶ κύμας χιβέριος, καὶ λαϊ — } 2.
ουλίου τοῦ τοῦ παπαφίου σίχβέρτου σίαλδον } Felix.
κληρονόμος τοῦ καλαῤῥῶσθαι θρόνου μοίκε —
νος, ὑπὲρ οριέαν καλασίκαι ξεβιν. φίλιξ
σχίλις ἀντὶ ἀντοῦ παρὰ τῶν ἀιρετικῶν αἱρε —
θῆς, θεκαλῶ παραχρῆμα ποινῆ τῶν σίνο
σί. κῶν τῶν, τῶν σχεων ἐκεφνῶς ἀποξε —
ριθῆς. κῶν, τοι κῆ νοσωφρόνου ἐπὶ σῦχνον
σίαφθαρῆς. κὴ καὶ ὡς φαν, καλῶς ἀποκτῦ —
νωος. τῆς θάς οὕτω σίκαρτους ὕβρισάς με —

λίουσης. μακρηγορῆσαι, πλῶν ἀπαξαπλῶς ἐρῶ-
νύς, ἅπερ αὐτὸς, λάθρα πάλιν περὶ τὴν
πόλιν ἐποίει· θερμότερος αὐτὸς ἐαυτοῦ φανείς,
καὶ πρόνοιαν μὲν ἀλλὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐποιεῖτο
τῶν ὑπ' αὐτῷ χωρῶν· ἐν τούτῳ δὲ καὶ μεγάλιος,
ὁ τῆς Ἀντιοχέων ἐπίσκοπος, τῷ ὄντι ἦν σὺν
τῷ ὁσιωτάτῳ Μελετίῳ, τοῦ θρόνου παθαι-
ρόλαι, καὶ ὑπερορίαν καὶ ἀφιξίαν,
ὡς πόλει πρῶτος τῶν ὀρθοδόξων ἐν πόλε-
νου τῷ, πλῶν ἐν Ἀντιόχου κοινωνίαν οὐκ ἀνα-
χόμενος. ὀξύτιος γὰρ τῆς ἀληθείας καὶ πρέπι-
ος, ἀεὶ τὸν Ἀντιοχέων καθίζαλας. ταύτης γὰρ
πρόφασιν μεγάλιος· ὁ δὲ ἐτέρος τὸ ὅλον ἀπό-
πόδοξος τῶν Ἀντιόχου πόλιν ἐπβαί-
νει· οὕτως ὑπαπία, οὕτως ὀρθόδοξος, παν-
τοφυῶς τῆς ἐκκλησίας σωτὴρ ἀξιάστε καὶ
σοφίας, καὶ πρὸς τὰ πόλιν καὶ χωρῶν ἀφίλας,
καὶ ἰουλιανοῦ δὲ ἀπὸ τῆς ὑπὸ σφαλσαν
τες ἡ πόλις, χαρᾶς· καὶ τῷ τῆς ἐφίας ἐπω-
νύμῳ ναῷ τῷ παρ' αὐτοῦ τὸ πλῆθος μηνοῦ μηθεί-
ῃ, τεχῆ τὰ ἐκκλησία. σχεδὸν τὸ πλῆθος αὐτοῦ
βαστίχας ἐν τῷ βήλῳ δὲ τῆς ἰουλιανοῦ ὑπα-
τίας πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ φεβρουαρίου.

Meletius.

Julianus Imperator.

Eudoxius.

ὁμῶς οἱ καὶ τὸ ξύλον ἐκεῖνος λαὸς ἀγα-
θάς τὰς ὁδοὺς ἔχοις τοῦ θρόνου. ἰσχυρῶν ἡδο-
λῶν ἐπιτυγχάνων. ἐπιβὰς, πρωΐην ἀνῶ
ἀφῆκε φωνὴν, ὡς ἄφεγγον ἅμα σὺν ἐκφύγη
καὶ τὸν ψυχόν. ὁ παλὴρ ἀσεβὴς, οὐχ ὁσι-
ώτερος. φορτίδου βουλοίμην ὡς ἁνὴρ ἐπὶ τοῦ τοι-
χάδε σιωπᾶν καὶ λαθεῖν ἡμᾶς τὴν ἐπιχειρησίαν, οὐ
θὶς ἐκεῖνος ἀναλάβοι, καὶ ὥσπερ νῦν μῆσαι
τὸν σαλλουστίου κόλπον, ἐπὶ σὰς φησὶν ὕβρεις
ὦ οὗτοι πρὸς τοσοῦτον ἐλάσαντος καὶ λαθεῖν. ὅλως
γὰρ παλὴρ ἀσεβὴς. σὺ λίαν ὀξὺ σκέψαι. ὁ δὲ
υἱὸς ἀσεβὴς οὐδὲν σκέψασθαι τοῦ παλέρα. πρὸς
ταῦτα μέλλως ἐκάλεσαν τοὺς παρόντας. ὡ
σεκαὶ λῆρον αὐτοσαφῆ τοὺς πολλοὺς καλα-
νοῦντας, ὕστερον τῆς ἐπιχειρήσεως. ἐπε-
μεῖ ἅμα καὶ σαλλίω γνώσθαι καιρῶν
καὶ σκέψασθαι δεῖ τὰς τοῦ θρόνου πο-
θὴν ὕβρεως. εὐθὺς καὶ σὺ ἀσεβὴς ἰοὺ λί-
αν, ἐπὶ τὴν μάθησιν τοῦ παντὸς ἐξουσί-
ας, χάρα σὺ χρῶ ἀγαμμίαις ἐκείνοις
νος, περὶ τίθησιν ἐαυτῷ δημοσίᾳ, ἐν
ὧν μους ὑπὸ τοῦ σφαλοπάθου ἀναχορεύε-
σθαι. καὶ σαλλίου ἐναλλάξαι δὲ ὅπερ σκέψις
ἐπὶ πόλεως. οὐ μεῖος σκέψις πρὸς ταῦτ' ἐ-
κείνους φθάσας σκαμάλλος. ἀλλως τε καὶ
ὑπὸ τοῦθ' ὁ καὶ χρόνος ἀξιοῦ πρὸς τὸν καὶ ὧν τοῦ

Constantinus.
Constantius
Constans.
Julianus.

καὶ ἀπεκτάνθη ὁ Μιθρας, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. καὶ ἀπὸ τότε ἐκράτησεν ἡ θρησκεία τοῦ Μιθρα ἐν τῇ Περσίδι καὶ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ καὶ ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ ἐν τῇ Μηδίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἐν τῇ Γαλατίᾳ καὶ ἐν τῇ Βρεττανίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ

ὄλεθρον ἐπαγαγεῖν τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς ἀναλωτὰς ἐκ τῆς γῆς ἐξαίρειν, καὶ τοὺς καλοὺς ἀγαθοὺς ἐκ τῆς κακίας ἐπανάγειν. τοῦτο οὖν ἐστὶν ἐν τῷ χρῆσθαι τοὺς νόμους, καὶ τοῦτο τὸ τέλος ἐστὶ τῆς φυλακῆς τοῦ δικαίου καὶ ποιοῦντος· καὶ ὑπὸ τοῖς ἀπαύστοις ὀφθαλμοῖς ἐνεργεῖν αὐτό. ὅπερ ἐγὼ τοῖς οὐκ ἐνόντας μόνους, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐναντίων καὶ ἐρωτῶν ὀφείλειν ἀθλίως ζῆν λογιζομένους, ἐθέλειν τοὺς πολίτας. οἱ μὲν ἐξ ἁφῆς παιόντες· οἱ δὲ λίθοις· οἱ δὲ καὶ πολλοὺς ἀναιρεθῆναι τῶν χρησίμων. τοὺς δὲ καὶ ἀνδραποδωθῆναι, οὕσους ἐλίξων τὰς καλαφρῶν ἐσωμάθησαν, καὶ ἄλλους ἄλλοις ἐποδοθῆναι θανάτου χρόπους, καὶ τοὺς μὲν ἐξ ἀσεβῶν μωρῶν οὐ τῆς ἐμπληστίας ὡς ἔχουσι ἐξαγορεύοντες, καὶ τὰ νος καὶ μὴ λοιδορίαν ἐπαγόμενος, ἐπὶ τὰ ὀνοφορολογῶν αὐτὸν ὑπὸ μηχανῆς λαμβάνειν καὶ ὅλα ἐπαναστάντα. ἕλα καὶ ὕλην ὑποκαίειν συμφορήσαντες καὶ πῦρ ἐν καινῇ θέᾳ ὑφάπτοντες. ἀλλὰ καὶ μὴ χαλεπωτέρους, οὕτως ὑφ' ἑνὶ μὲν τῷ φόπω, οὐδαφόρος ἡλικίας αὐτίας. οἱ μὲν, καὶ καὶ οἱ τοὺς ἐχους. ὁ δὲ ἀθλίως τοῦ θανάτου λοιδορίου μελλήσαντος. καὶ τὰ μὲν καὶ αὐτοὺς, ἀς τοῦτο ἐχωρᾶ. ἰουλιανὸς ἡ τοῦ παντὸς οὕτω κύριος καλαζάς. καὶ ἀναλγέστατος καὶ σωτηρίου πρᾶξας ἔργου ποιούμενος, ἐγὼ καὶ τοὺς ἀν ὑπε-

φορέους

ροῖσιν ἀνδράσι μάχεσθαι· ὅπῃ οὖν μαθὼν ἀθα-
νάτοισι, καὶ πάσας καὶ πολιούχιον οὖσαν τὴν ἀφ-
νειὸν μοῖραν φθαλασσαν τὰς ἐπαγομένας, ἡγεμὼν γὰρ
ἐλθὼν οὗτος ἐξ ἀπάσης ψυχῆς ἀπὸ σοῦ τε καὶ
φίλων μόθυμος, ὑπὸν οὖν τὰς λοιπὰς βαρβάρων
ἀπάσας ἀφ' οὗ περῶ καὶ ἀγλαὸς ἀνέκαθεν
σίαν μὲν οὖν τῶν ἀλλοξάνθρων ἀρίστην εἶναι·
καὶ ἀνδρῶν ἐξ ἐπὶ πλοῦτον. ὅπως μὲν
κόσμως ἀνὲθέλουσαν. ὅπως δὲ καὶ θε-
αν ἐκάνου παν ἐχόθεν θροίζον τε. ὃ μὲν
ὑπὸ λῖς. ὃ δὲ ὦμος. οἱ μὲν θερμῶς ἀγαπῶντες
τῆς ἐπανόδου. οἱ δ' ἐνθυμηθέντες ὅτι καὶ
λοῦσιν, καὶ πόνους ἀναδῦναι καὶ τὴν σφετέραν ὀ-
ναρ ὄντες. ἅμα δὲ ὅσοις ἔπαινον τὸ ἓν καὶ πίστιν τῆς
πρὸς αὐτὸν εὐνοίας παρέχοντες. ἄλλως τε δὴ,
ὦμος ἀπ' ἀνύστου τῆς τοῦ καλοῦ ποιεῖσθαι ἐπάνου πα-
ρουσίας, θαρσοῦσι πάντες τὰς ψυχὰς παλαιόν-
τες, ἐξ ὧν φοῦσιν αὐτὸν ἀνδρικὰ καὶ λαμπροὺς ἀφανίσας.
καὶ τὴν πόλιν δὲ θαυμάσιον καὶ ἔνδοξον ἐμφρί-
ξουσιν. οἵ τε καὶ οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἐλευθερίως
καὶ ἀφ' ἑτέρου τόπους τινὰς καὶ ἀσυμφορίας
ὑπὸ πολεμίων, οὐδὲν οὕτω τῆς παυσίας ἐκφα-
νῆς καὶ τῆς λύπης ἀπέχουσιν. ἀλλὰ καὶ γε-
ωργίουσιν ὡς ἡδέως φθαλασσαν τὰς ἀπὸ τοῦ ὕ-
πατος δ' ἐξίας, χαιρίουσι ἔνδοξοις ἀνδράσι θαῦ-
σοι. καὶ πάσαν ὑπαὸν τῆς παλαίνης περὶ τὰς

ἀγέσας

ἀφέσεως σοφοῦ σὺν ἐπαναμένοι, διὸ δὴ τὸν προ-
φήτου υἱοῦ σὸν ἦλθον ἐκμανθάνειν ἀσεβῆ σα
καὶ πῶς ἀπανθρώπων ἐπιβουλεύσας. βού-
λεται γὰρ πολὺ παρόδου ἡσυχῆ καὶ ἰῶν ἰουλιανοῦ
καισαρος, ἅλοῶν δὲ σεβασμάτων ὅλος ἐπιμε-
θῆναι. καὶ δικαίως παλαιοῦ μέγαν ἐπίσωα- Juliams.
ψαι. καὶ ὅπως οὐσχυρῶς αὐτῷ τῆς ξωῆς μέρος ἐῶν
σὺν ἀμφίσου θρώπων καὶ πόνων ἄνετον. ἀφίημι γὰρ
τοῦ σὺν ἀσεβοῦς τοῦτον τῶν βασιλέων ἀνύμφε-
μνον, καὶ παλαιὸν σὺν. οἷς ἐκεῖνος, καὶ θεῶν νό-
μασι πεῖθον, ἢ θεοῖς θύουσιν, πάσασα μὲν ἐκ-
κλησίας ἱερῶν ἀνέῳγεν καὶ μυρίους. πᾶς γὰρ ὅπως,
ἱερέων ἑλλήνων ἐσχέθη. καὶ ναοὶ τούτων
οἱ μὲν ὠκοδόμουν. οἱ δὲ ἀνεκαίνιζον. οἱ δὲ ἐκ θεμε-
θρῶν ἠγείροντο. καὶ πυρὶ ἀνατεθῆναι λαοῦ, καὶ
κτήνος, καὶ θυσίαι, καὶ ἄνακτα μάχων
καὶ αἵματα. καὶ πρὸς ἀνθρώπων οἰκοι, κωνσταν-
τίνου πόλη. τοῦτο τοῦ μεγάλου καὶ σοφοῦ
καὶ τούτων ποσίαι καὶ τελεταί. καὶ ὅσα ἔθεσα
σοφοῦσι δίκαια καὶ τὸν δ' πόλεως βασιλέως ἐξουσί-
αν παραλαβών, πολλῆς οὖσι βάρος ἐπενόησε.
νῦν μὲν καὶ μάχης ἀνθρώπου προσελθὼν ὅλης ἐνθυ- Maxis.
σιασμὸς μαχητοῦ ἐπίσκοπος, φανερῶς ὀλέ-
θριος θρῆσκος, δόσεβοῦντος, καὶ δροσαλύμων,
καὶ ἄθεον καὶ πάλαι ἀνθρώπων μανιῶν. ὅστε καὶ μάχῃ
λῶν πρὸς ἀνθρώπων ἡσυχῆ μέρα ὁμαφίς, καὶ οἰκία-

ζ'

48.

τοῦ τοι καὶ παρωσίν ὀφθαλμῶν ὕπο μάνας ὕβρεως
λὰς πρὸς αὐλὸν σπουδαίας οὐσπουδαίως ἀμέλεια,
λῆρον αὐλὸν καὶ ψόφον ὀνομάζων, καὶ μὴ
παρ' αὐλῷ τῷ τῶν γαλιλαίων θῶλίνος ἐπὶ πλῦ-
χῆ θεραπάας σωφρονοῦν· καὶ ὡς, διαλῖς ὄνθους
γλυκύμυθος θερμοτέρα τῇ παῤῥησίᾳ ὕπολαβών,
οὐ χαρίεν, φησί, τῷθεῷ τῷ λαῷ ὄψας οὕτω με πη-
ρωθῆναι σύμφερόντως οἰκονομήσαντι, ὅπως σχο-
λὴ δ' ἂναι ὀλίγον πρόσωπον ἰδαμῶς οὕτως
ὥπτε πλωτὸς ἀς ἀστέφανον· ἰδοὺ γὰρ ὀργανῆς πα-
ῤῥησίας ἰσοβίαν ὀδὸν ἐμὲ ἅμα καὶ οὐδὲ οὖλιανὸν,
λάσξωνας τῷ λύρῳνῳ φανερῶς ἐπιῤῥίψαν-
τες, καὶ οἷος ὑμᾶς, ἀπόλλες, ἐῶσῆναι σοι σὺ ἀ-
γῶν καὶ ῆς ζωῆς αὐλῆς ἔλοιμοι. ἐλαστικὸς οἶνων
καὶ σὸν ὄνου ὀλόφρουν καὶ σύμπνοων αὐλῷ περὶ τῷ
ἀστέφανον, ὦ φούσκε, ὅσοι καλὲ ἐπᾶνον ὑμᾶς αὐλοῦν-
χρόνου, καὶ ἵνας οἴωνος σκόπους, καὶ μόν-
λας, καὶ καύλας σωματοῦλες ὅπως οἰκτρί-
σι ἀνῶν περὶ μένοι τὸ γνώμην ἀποφαίνεσθαι
ἀξίως. ἔστι καὶ ἐπαστὶν αὐλοῖς, ἅταν ἀστέφα-
νοῦ μέσου ποιῆσθαι. ὕπο καὶ ἀδελφὶ γὰρ ἔ-
λεγον τῷθε μελίῳ, ἀλαλῶλως καὶ δ' ἄλοι παῖλῆς-
ἐκφυσῶν πίστεως μέμφεσθ' ἐνεχθήσεσθαι. πα-
λὶν οὖν σὶ καὶ σύριγξ σύμφορον μὲν καὶ καλὰ
ψηφιζόμενοι σὶ καὶ σαι. καὶ σφαλόρεμπεσόμε-
νος, καὶ θορυβοῦμενος σὺ μὲν, καὶ δὲ ἐξαύσφη

α πῦκνον μὲν καὶ πορφυρέην ἐκάλυπτε σίγα καὶ
ἀπαλὸν μὲν καὶ λοὺ δ' ἄρα καὶ σίον. ἐπὰ δὲ καὶ λό-
θεσι δ' ἐκέστων αὖλ' ὧν ἐχώρη καὶ οὐ σὰς λῶν ὅ κα
θέξων, ἀλλὰ καὶ παλίν ἐκάμνον ὄρνιθες ἠμο-
σιν. οἱ δ' οἱ, οἵκοι, λὼ ἐκάκη σίαν ἄλο σαώ-
λη χὰρ περὶ ἴσασλο. σὺν ὃν ὅ σλοις αὖλοῖς παν-
νυχόθεν λὰς ἐξόσους σὶ ἐκάη σαν. ὡς οἵ ὧν οὔ-
ρη λῶλα καὶ λῇ αὖθι θεν ἐκάνος χαρίλα χὶ ξό-
λιος, ἀλλ' ἦ πος λῶ λαῖς λῶν πολεμίων χερ-
σὶ καὶ αὐδάζω λος. καὶ ὣς περ οὐ σενὸς πω χεῦν-
λος, οὕ λως ἐπὶ πάσας ἀσάας ἐξήκλῆς-
πόλεως. λὼ μὲ δὲ ξαν ορέων ὧθις ὁ σὺς-
λὸς δ' ὁ λῆ λοῦ αὖ ορὸς δ' πο σλιᾷ α καὶ οἱ μω-
μάκαλᾶχεν. ὁ σὲ νῦ λος ἐπὶ λοὺ νᾶλου ἐλθών,
καὶ λῖνος ἐπὶ βὰς ὁ λυσσος, ἀσθμαῖ ὰ πα-
χὶν ἐπὶ φόρως αὖ μέλο. ἐπὰ μέλο σὲ λὶς ὁ πὶ-
αλλ αὖ λοὺ καὶ σαλπιγκτης, αὖ ε χ', ὅ που καλα-
χαλβοι, λοῦ λου ὑπὸ λοῦ λῦρ αὖ νου πρὸς λέλαγ-
μένος. ἐπὰ λὶς λῶν δ' θαυδσῖ ὦ σύλπλεού-
λων, ἐμνω πόρ ρω θεν ἱ ὸν λὸν οἴ ωνῶν. καὶ
λοὺς αὖρε' πονλας ἐ πελάζων, μὴ ὑπὸ νὰ θα-
νασίος ἐπὶ φρὼν, καὶ λίνε ὑφὺ μένου
ὣς ἐ οι με λοῖς ὦν λὸς ἱ ὸν ὀφθαλμοῖς, ἀν α-
σρε φαν ε μέ χευε λοῖς ἐρέ λαις, καὶ λοὺ πλοῦ-
τῶν ὧθις ποι ᾶθαι πρὸς δὲ ξαν ορᾶσαν. λῶν δὲ
θαρ ὑ ξηθεν λων, οἷα φά ως, καὶ ὅ πως μὴ λᾷ

σατρα πη περϊ πέσω σϊ δε σϊότων. πολλά πα-
ρα θαρρήνας ἐκῆνος, καὶ θᾶόντϊ τὸ πραττό-
μενον ἀπαόν, ἔπεσεν. ἆτα σϋστρέψαντες τὴν
κεραίαν, καὶ τὴν ναῦν ἀστὰ πρόσω ἀνακρου-
σαμένοι, ἔπλεον εὐθυτῆς ἄλεξαν δρέων.
μετὰ σϊώκοντες τοὺς σϊώκοντας τὸ καινό-
τατον. ὡς δὲ πλησϊόν ἤδη καὶ παρὰ τὸν σατρα-
πην ἐγϊνόντο, οἱ βάρβαροι μὲν ὡς περ τϊνος
αὐτῶν ἀχλϋός ἐπϊχεθάσης τοῖς ὀφθαλμοῖς.
οἷα μηδένα τῶν ὁρωμένων ὁρῶντες παρέπλε-
ον. ἀθανασϊος δὲ τίνα ζητοῖ ἐν καθαπερ ἐ-
πὶ ἐχϊσταίου πυνθάνεται. τῶν δὲ ἀθανα-
σϊον ἀποκρϊναμένων, μϊκρὰ προαγαν ὑμῶν
ἔφη κατὰ τὸν πλοῦν, οἱονά τϊνας αὐτὸν σϊώ-
κοντας φεύγοντα. οὕτως ἀπατηθέντες οἱ τὰς
φρένας τϋφλοί, μετεσϊώκον. ὃν ἐνχερσὶν ἔ-
χοντες οὐκ ἠσθάνοντο. ὁ δὲ τὸ τάχος ἀρ ἄλεξ ἀν-
δρεαν κατα χθὰς, τῇ πόλετε ἀθρόον ἐπϊση-
μήσας, ἡδονῆς ὅσης αὐτὴν ἐμπϊπλησϊν.
τοι οὗτον γὰρ ποθουμένη ὀψϊς ἀσϊκήτως ἐπϊ-
φανᾶσα, ἔπετα ἡσϋχϊᾷ δὺς ἑαυτὸν, ὅσος
ὀξὺς ὁ χρόνος τῆς ἰουλϊανοῦ βασϊλείας ἐκρϋ-
πτετο. μετὰ δὲ ταῦτα ἰουλϊανὸς μὲν ὀνομα-
στότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος ἀσέβεαν.
καὶ μϊκροὺς ἀρκακϊαν πάντας αὐτοὺς ἀ-
ποδάξας, μετὰ μϋρϊούς, τοὺς κατὰ τῶν

ὀ σι ξῶν τοιχίνους, ἀ ῥί σιν κα ὶ λεχῦσ ι ὦν
σουμῥῶν ξ ἐ ϊ ν ο δε καλῶν, ἀ μῥι ῥ ῶ σ μὲ ν, γ᾽
κα ὶ ξ ϊ ο ν, ὡ ς τοῖ ς ἐ ν ἁ ῇ θ ε ν σ ϊ ν ἁ ῶ ν ω ν ῃ ϊ ο ι ς λα — κὶ
μ ϊ θ ο ὶ μ ε ν ο ς, π λ ὶ ὡ ὐ σ ὶ ᾶ ς ἄ π α ν χ ῃ ϊ ῥ ο ν ἄ μ α χ —
ι ω λ ῶ ν σ φ ι ν ϊ ῦ ο υ σ ὺ μ π ο ν π ὸ λ ι ν. χ ο ν ι ᾷ χ ᾷ ι ϊ — { π.
σ ϊ ν ὰ ὶ κ ῥ α ι ᾳ ὰ ς ν ὰ ὶ κ α λ μ ο ν ι ὲ χ ν α ι ς ἐ α ν ι ὸ ν χονιᾷαις
ἐ ᾽ σ ϊ ῃ ῥ ἐ ᾳ ψ α ς, ν ὰ ὶ π λ ὶ ὡ ἀ ῃ ε ξ α ὶ ν σ ῥ ο υ ν ὶ λ ὶ — χαρ.
σ α α δ α ι σ ι ω α ς ῥ ᾳ ά ν ἀ ᾽ π α ι ν ι ᾷ ᾶ ς, ὃ ῖ ο υ ἐ ᾽ ν α ῥ —
ν ῳ ι ὸ ᾽ ῖ ᾷ θ ο ς ἀ ᾳ ὰ σ ὺ ξ ῃ ς ἑ ῥ ω ι ῖ σ ῳ σ ῥ ᾶ ῦ ς ν α ὶ ἐ —
χ ὸ μ ε ν ο υ, ἐ ᾽ α ι ὶ ὺ ᾽ ᾷ ᾶ ν α ι κ α ὶ μ ῃ ο υ ὐ ν ὲ ῃ ε ῖ ῥ ω —
σ ω ν α ὶ ϊ ῃ ὶ ο ὺ μ α ι κ σ ὺ ν α π ῖ σ ῥ ὺ ῦ ς, ν ὰ ὶ π ῥ —
σ ι ς ἐ ᾽ π ῖ σ ῥ α ι ξ ύ σ α ς α ὺ τ ῃ ὶ σ α ς ι ε ῃ α ῖ ς π ῥ ώ ι α ις
ἐ ᾽ λ π ῖ σ ῖ ν, ι ὼ ῖ ν α ῃ ὶ ῃ ε ὺ ῥ α ν ὰ ὶ λ α μ π ῥ ὸ ν κ α —
ι ο ῥ θ ο ῦ ν ὐ ν ο ὲ μ ῖ ξ ε, ῃ ὸ ῃ ε ν ὰ ὶ ὡ ᾽ ῃ μ ὲ ν α ῥ χ μ ὼ α ὶ —
ῥ ῥ ῶ σ ᾽ π ῖ ῥ ᾳ μ ε, κ α ὶ σ ν ὼ α ὺ ῃ ῦ ῃ μ ὼ ξ ω ι ὼ. σ ὸ ῃ —
λ ῳ χ ᾳ ῆ ῖ ν ο ς α ὺ ῃ ο μ ο ῖ χ ο υ, ῃ α ῃ ε σ ῖ ῃ ι ο ῦ ῶ σ ῖ ὰ —
ῃ ο ὺ π ο ῃ α μ ο ὺ τ ο ῃ ᾶ α. ν ὰ ὶ ὅ σ ο ι ς ᾽ ἄ ῃ ῃ ο ι ς ῃ ῦ σ ῥ α ῃ ῖ —
α ῃ ὰ ῃ ὸ π ο ῃ ῃ ὰ ῃ ῶ ν ὰ ὐ ν ᾳ μ ῳ κ α ῃ ῃ ῳ ν ῃ ε ῃ ε μ ῃ ῖ ξ ε —
ῃ ο. ἐ ὼ σ ῃ α ῃ ῷ π ο ῃ α μ ῷ π ο ι ῃ σ α ῃ μ ο ν ο ς. ν ῆ ῃ ε
ξ ῃ ῥ α ῃ ῃ ᾽ σ ῖ ῥ ᾶ ς ν α ὶ ὁ ῖ ν ῦ ὀ ῥ ο υ, ν α ὶ σ ῖ ᾳ α ῃ ε κ α ὐ —
μ ε ὺ ῃ ς, λ ῖ ῃ ῷ ῃ ε ν α ὶ σ ᾽ ᾳ α π ῖ ἑ σ α ς ῃ ο ὺ ς ὕ π ὰ ῷ —
ῃ ο ὺ, ν α ὶ ῃ ὸ ᾽ π ο ῃ ύ ᾳ μ α σ δ ᾽ ἀ π ο ῃ ω ῃ ε μ ὼ ῃ ῃ ο ῦ ῥ ῥ α —
ῃ ε ύ μ α ῃ ο ς, ἐ ᾽ π ᾳ ο ὶ π α ὺ ῃ ω ν ᾳ ὰ ν α ῃ ω ῃ ο ὼ ν ω ν,
ν α ὶ π ο μ ῆ β ῃ α σ ᾳ η μ ῖ ᾳ α ν α ὶ μ ᾳ ω ν η ῃ ο ι σ δ ᾽ —
ῥ ῳ κ α ῃ ὰ ὼ ῃ ο ῦ ν ε χ η μ ὼ ω ν, π α ᾳ ῖ ῷ ὰ ὼ ῃ ὸ ς ῖ ᾽ —
π π ὸ ῃ ι ς, ῃ ὸ, ῃ ε ᾳ ᾽ ὁ η μ ε ν ο ὼ ῶ ν π α ᾳ α μ ῖ ῦ θ ο υ ν ε —

χ ῖ ν ῖ

νος, καὶ τὸν αὐτοκράτορα σφαλίζας ἀνδρικώτερ-
νος. Σοῦ σου τὸ ἔργον ὦ στρατηγὲ καὶ ὑπατικόν· —
καὶ σὺ θεῖε ὀφθαλμὲ τοῦ βραχίονος,
ὃς τὸν ὀξὺν ἐκάμνου πῦρ παιρακαλῶν· καὶ ὃ —
μὴ ἀθλίως ἐκάλο· ἀλλὰ παρὰ τοῦ αὐτοκράτ-
βλητος· ἀλλ' ἵνος καὶ τῶν ὑπάρχων. Ἐκαλέ-
σας γὰρ περὶ αὐτοῦ παρακελεύσεται· ἀλλὰ καὶ θε-
κλαίω τὴν μὲν ὀλιγανδρίαν τοὺς στρατιώτας
ἔχει, ταύτην δ' ὅμως τοῦ βίου τελευτὴν κα-
τὰ σύνταγμα σὺν τῷ βασιλεῖ στρατιώτας καὶ πάν-
αὐτῶν ἐξαίρετος. Ἐπαλαφήφω τοῦ στρατοῦ
παντὸς, ἰουβιανὸν τὸν βασιλέα αὐτοκράτορα πίστευ-
σαι. ὃς πάνας ἐπαινουμένους ἀφεῖς, τοῦ ὀργῆ
γνώμην ἐποιήσατο τὴν καλλίστην, ἀφυωλεκρα-
τῆς τοῦ βίου, ὕπνῳ μεταλλαγῆναι θανάτου. οὐκ
λεντινιανὸς μὴ τοιμεῖ τοῦτον ἀναχωρεῖν
σαι. ὃς, τοὺς ἐκείνου οὐ κοινωνοὺς ποι-
ῆσαι τῆς βασιλείας. καὶ τὰ πρὸς ἑῷον ἀνίκου-
σαν παραδοὺς ἔχειν ἐκάνω. αὐτὸς ἐπὶ τὴν —
ἐσ ἔφανε θύειν ἡμέρας δι' ἀνωμαλίαν καὶ
τὰς καλίας ἐπόρκαμε. παρακαλῶν οὖν οὐκ ἀν-
κης τὴν βασιλείαν, οὐ μὲ φρονῆσαι θεσπεσίων. δι-
μὲ πειθεῖν ἡμᾶς. οὐδ' ὅπως ἂν φοβηθῶν
τῶν μᾶλλον τὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀξιώσεως εἰ καὶ ἀφει-
νίας, ἀλλ' ὅπως ἂν ἀληθῶν ἀφανίσων ἀξιώ-
σει. τὰ δὴ τῶν ὀρθοδόξων ἀεὶ ἐλαττοῦσθαι, καὶ ἡ ὁπῶ

Julianj mors.

Julianus.

Valentinianus.

Valens.

θῶ παντὶ παθεῖν, ἢ παθεῖν τῶν αὐτῶν τῆς βασιλέως
φρονεῖς· καὶ τοῦτο οὐ θέλω προφάσεως ἀφορμὴν σοὶ
ἔσεσθαι ἀφ' ἡμῶν ἐπὶ κακίαν ἐν ἡμῖν. τοιγαροῦν καὶ
πάντας ἀφίημι ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἱερᾶς καὶ ἀνοσίου μάχης
ἕνεκα, καὶ οὐδὲν τοῦτο μοναχοῦ ἐπιτήδειον, ἐξὸν ἄλλοις
πανοῦσι πρέπειν βασιλεῖ. καὶ τοῦτο μὲν
λείπειν αὐτοφαλῶ ἀφεῖμαι δ' παφλαγόνα,
τοῦθρόνου τῆς αὐτοκράτορος ἀνθήρα. τοῦτο
ἢ καὶ τοῦ μάγιστρον τοῦτον ἐν ἀθλητῶν ἀθανα-
σίου λαβεῖν ἔπεστι ἐμοί. καὶ μελέτιος μέν, ὑπ-
ερορίαν παλαιὸν παρελθὼν. ὁ δ' σὸς αὐτῷ πα-
τὴρ αὖπας, τῆς ἐκκλησίας ἡγεμονεύσει. καὶ πο-
λοὶ ἢ τῶν ἀρχιερέων ἕτεροι, καὶ πάντες ἄπρακτοι,
ὅσοι μὴ τῆς ἀρειανοῦ λύμης ὠνόμασται τοιοῦτο
νῦν, ἐξωθοῦσι τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν. ἡγεμο-
νικοὶ παλφίονος πρὸς καὶ αἱμάτων καὶ σου γ-
μενῶν, ξυμμάχους καὶ βιαιορίας χάριτι πολ-
λαῖς ἐξεσκόδυλος. ὡς οὖν ὄμμας οὗτος καὶ
ἀφ' ἧς ἐξαύρα αν ἦν μὲ πόλεως, καὶ προσφ-
παλαιῶν ἐπαφῶν σου σῶμα δ' ὁ δεῖνα παν-
λαχεῖ παλαιπέμπτου, ἐσκεμμένος παλίνο-
μέγας οὗτος βιασαρίζεις ἀθανάσιος. ἵνα δὲ
καὶ ὅσον οὔπω ἀκωσίμως ὑπεξαποίμην
λαθραίως πόλιν. ἀφ' ἵνα δὲ παρῶν παλα-
σύλλαβον, καὶ μὴ ναὶ λόγου ὅλον ἂν ἀπο-
σιάμενος, ταῦτα μὲν ἄλογον ὄρμων καὶ μα-

Athana
si-
us

Tatianus

νίαν ἐξεμηχάνε. Τατιανοῦ γάρ ἦν καὶ τῆς αἱ-
μυθουμένης μονογενοῦς, σαναίχρι σιανοὺς
ἀπαντας, σηναὶ καὶ βαφᾶσιν χαλασας ἐλα-
μβανον. καὶ τοι καὶ σὰ οὐ τοῦτο μεμαρτύρη-
κεν ἐξόχου. ἀλλ' ὅμως, ὦ ἀξιάνθρωπε
ἑλλησιαστά. τῆς γε μεγάλης οὐσίας ἅπαντα καὶ τῆς
ἀξίας ἀφαιρεθείς. πρὸς δὲ, καὶ νόσῳ λοιμῷ φ-
θαλμοὺς δὲ πολυφλυκταίνας, ἐλεεινῶς σφόδρα
οἰκτοίαν προσαγαγὼν κολαζόμενον βίον. καὶ
ὑπερφυᾶσαν Συμεὼν αὐλητῶν ἀνεξανδρεί-
αλλὰ πολλὰ καὶ κολάζῃ αὐτοῦ ἀνόσιος καὶ
τοῦτο τοῦ τῆς μορφῆς περιφανῆ πόδα. ἐλ-
λὰς ὄψεις ἀσχολῶ διαφερόντων. ἧς μόνης
ἕνεκα δικαίως ἄξιος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
ἢ σιτῆς δὲ παντὸς παρανομίας καὶ ἀπανθρω-
πίας καὶ πολλῶν ὀφθαλμῶν ἐπιτυχόντων
λίνου πολιτῶν δικαίως ἐπισάμενος, ποία
λις αὖ καὶ σιγήσοα δικαίως σα κείνη κο-
νεῦσαι κεῖνον αὖ καὶ φοίβος τοσούτων κολάζε-
σαν ἐπὶ τῆς πρώτης οὐ αχαιλίνιανος καὶ
Γαλάντος ὑπαλλάξας, καὶ μιχίνοντος γενο
μένων καιρῶν. ἀνθρώπω ποι καὶ ταῖς αὖτω
πλημμελῆς ἐπανορθοῦντος, τοῦτο μὲν γὰρ σασκώς
ἐπαισυμφορᾶς, οἷον οὔτε ὁ παρελθὼν ἐνεμε
αρόνος, οὔτε ὅμοιόν ἀισαν ἐπιλαπίξειν. πολ-
λάς τε ἄλλας αὖ ἐπιφαλῶν πόλεων. καὶ ἡμῖν

Terræ motus.

391

λη, σχήσους τῶν ἐαυτῶν, ἡ ἐκαλοῦν χαλκοῦν ὄγκον πλῶμα πολλὰ ἀνεχθήσας. τοῦτο ἡ κατὰ θάλασσαν ἀγαλοὺς οἰκείους ὄρους ἀφικόμενος, ἵνα σφᾶς τόπους οὕτως ἐπεκάλουν, ἀφ' ἑαυτοῦ πολλοὺς τῶν πρώτων ἀφοσίωσεν, σχοίνους θῆναι. πρᾶγμα καινὸν ἄλλου. ἐξέρωθεν ἄλλου σοῦλον ἀπέφηνε παλαιόν, ὡς καὶ πολλὰ μέσον ἐμὲ καὶ σοῦλον. οὗτος γὰρ ἄνθρωπος καὶ πολλὰ φύσιν ὀξυλίπους ἐπίσης καὶ μηχαλάλων περὶ αὐλῶν λίθους ἐύλα ὄρους, οὐ σὲν θαυμαστοὺς ἀλλ' ἄνθρωπίνης διανοίας, καὶ αὐλοποιΐαν ἐαυλῶν φύσιν ἀποφαίνοντας, τὰς τέχνας ἐπινόησαν. ἢ ἀσιάδος τῶν τεχνῶν ὀφέσας, θεοὺς αὐλοὺς τῶν ἄλλων τεχνῶν ὀφείλας θεοὺς ἀναγορ[illegible]. καθ' ὃν τόπον καὶ καὶ τῶν τοιαύτης ὀνομασίας ἠξιώθησαν. γράμματα μὲν γὰρ ἐφεῦρον φοίνικες. ποιητὴν δὲ ἥρωα λίνον ὅμηρος. καὶ διάλεκτον λίνος καὶ ὠδὴν ἐπάνω ὃ ἐκάλουν. φιλοσοφίαν καὶ τέχνην, καὶ ῥαψῳδοῦρα μουσικός. καὶ καθ' ὃν μελίασδε, ἀφίκετο. οἵπου δὲ σωφρονῆσι πόλεμος. καὶ νόμος καὶ λύκουργος ὁ σωφρονίσας καὶ σόλων ὁ ἀθηναῖος. τῶν γραμμάτων τὸν σύλλαβον καὶ ἀριθμὸν λίνος, καὶ μέτρα καὶ σταθμία παλαμήδης ἐφεῦρε. καὶ ἀ-

Hæc ad Fol. 360.

π. καλὰ μέτρον τὸν πλοῦν. Fol. 339.

λοι ἀλλ᾽ ἀπὸ σῖ ἀφοβαλῶ βῖ ὠλῶν ἀνθρω-
πων ἀ πὶ γαλαν χρήσῖ μα καλ ἀ λῶ λῶν
ἀνθρω πων μαρ τῦρῖ αν· ἀ πε ρο ῶν ἀκ ἐ πῖ σῆ-
μαν θεο ποιοῦσῖ, ἀπὸ σῖ ἀ λαλ ας ἀ σὶ θε οὶ μῦ-
θοι, ἀνα γκη ἀπὸ λοὺς ὕσ τε ρον ε᾽ παί νους ἐ-
φευρε ταὶ ς ἰῶν ἄλλων μο νο μύ ους ἦ ναι καλ ῶν-
λοὺς θεούς· ἢ ἡ μῖ λοῦ λους δ᾽ ἐξ ἰοῦ σῖ ἰῶς τοῦ-
θεοῦ βῖ ᾳεῶς, ἀλλ᾽ ἀνθρω πους ἐ πῖ γι νω σκο-
σῖ, ἀ κο λου θον ἂν ἡ μῖ λο γῖ ᾳ ἀπὸ λο γῖ ᾳ ἀπὸ λῦ πῆ σαι
ἀπὸ λοὺς ἄλλους ἀπὸ νο μο θε τῆ σαι θεούς·
ἀλλ᾽ ἀπὸ ἀὐ λοὺς ἀνθρω πους ἐγ χω ρῖ ῶ σθαι
πῖ στεύ ειν· σῦ μ βαί νει μοῖ μο νό να σῖν
ὡς ἀπὸ δ᾽ παῦ λῆς λῆς σῖ ἀ λῶν ἀ μα θε λω-
λῦ φῶς σύ στε ῦ γε ρον, ἢ ἀνθρω πους ἀὐ λοὺς
ἐ κ᾽ χου σῖ· ἰῖν ἀ μα θῆ ἄλ λω ἀὐ λοῖς λῦ φον-
τες ἐ πῖ βα λλου σῖ λο γῖ φίν, ἢ ἡ λῶ ἀφ᾽ ἑ-
νων κἀ κῶν, κἀ λῶν ἐ ξῖ ᾳα θα λα-
σσο λού λων καὶ ἀ λο γων ὀ λων λῶ φῦ σῖν· πε-
θα γῶν παν λοί ων· τε θα πό σων ἡ με ρῶν τε
καὶ ὀ ρῖ ων καὶ ἑ ρ πε τῶν ὅσα ζῶ κἀ θ᾽ ἁ λας σα
κἀ πα λα δῶν ὕ σα λῶν ἢ φῦ σῖς φε ρε θ᾽ ᾳ-
μα θῶν ἀ πα σῶν καὶ ὁ δνῶν ἁ λῖ ᾳαν πε-
σοῦ λες οἱ ἄν οι, κἀ κ πτε ὸν οὐ σὲ ν ὁ ᾳῶν τες, ἢ
ὁ δυ νᾶς κἀ σα φῶς ἐ μπε θῦ μῖ ᾳα σῶς ἂν τοῦ-
τοις τοῖς ἀ λό γοις τῶν σῖ ᾳα νοι αν ἐ χου σες, ἀνά-
λο γοις καὶ τοῦ θᾶ ον ἂν ἐ πι σταῖ σαν το καλ ᾳῶ

ποιμνίων ἀνθρώπων καθωσὰν ἀπὸ θεοὺς λο-
σοφίους γλυκὺ φανῆς, λέγω πόσῳ μᾶλλον ἡμῖν
νεκρωμένοις ἐξ ἁμαρτιῶν καὶ πεπληρωμένοις παρ-
ρησίας. καθὼς καὶ ὁ λῆρος Θάλης καὶ ἀληθοῦς
εὐσεβείας ἐξεμυήσθη σὰν ἐναλλαγῶ-
»θῆναι ἐν τοῖς σοφοῖς ἑπτὰ μετοικήσας ἀπὸ Φοινίκης. καὶ
»ἐπανελθὼν ἐδιδάσκησε τοὺς ἀνθρώπους μαθηματι-
»κοὺς εἶναι σοφοὺς ἐπιστρέψαντα καὶ
»ἀλλαξάντων τὸ ὄξος ἀπὸ ἀφθαρσίου θεοῦ ἐ-
»νόησε δὲ ἐναλλαγὴν ἀπὸ νόσου φθαρτῆς ἐπὶ ὑ-
»που καὶ πεπληρωμένου καὶ λεβητοσύνης καὶ
»ἐξ πεπλῆν. ὅτι καὶ παρ' ἑλλησι ἀπὸ τοιούτης
παθημάτων ἰδιώτας, προπαθούσης γὰρ τῆς
ψυχῆς ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀλογίας ὡς προ-
πον, ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν θεοσχαρσίαν πα-
λέπεσον. καὶ πεσούσης ἐπὶ τὸν, ὡς πα-
ροφθείσης ἀπὸ τῶν ἀποστραφῆναι τὸν θε-
ὸν ἀπὸ τοῦ, οὕτως ἐν ἀπὸ τοῖς πώχιοι ἀπὸ
καὶ ἐν ἀλόγοις τοιούτου λόγου παθεῖν ἀ-
παναξιοῦσι. περὶ ὧν οἱ παρ' ἕλλησι
λεγόμενοι φιλόσοφοι καὶ ἐπισκόπους,
εἶτε λεγόμενοι μὴ ὑπάρχοντα ἀνθρώ-
πων ἦναι καὶ ἀλόγων μορφὰς καὶ τύπους
τοὺς φανομένους ἀπὸ τῶν θεοὺς. ἀπὸ λο-
γοῦ λεγόμενοι γὰρ ἔχουσι, οὐ ἀλλοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ
ἔχειν, ἵνα διὰ τοῦτο τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοῖς ἀ-

ad Roma. cap. 2°

ποιμήνιλαι καὶ φαίνιλαι. οὐ πάλιν γὰρ αὖλος
λὸν ἀέρα λον σὼ ασθαι μῶναι, ἢ σὶ ὰ λῶν λοι οὐ—
λων φαλμαλων κὰ λε λῶν. οἱ σὶ ε" λὶ λού λων
φὶλο βο φαλερο ι καὶ βαθὺ λερα λέ μην νομὶ ξου—
λες φασὶ. σὶ ὰ λοῦ λο λῶν καλε σομε νω λ αθαι,
καὶ λὶ λὺ πα λ αθαι πρὸς ε" πὶ κηνοὶν καὶ ε" πὶ—
φανὰ ων θά ων ἀμέ λων καὶ φλω α μέ ων. ἵ—
να σὶ ὰ λοῦ λων ε" πὶ φανὲς ὦ λω ι, μ ω ρὶ ξω—
σὶν ἀμ λοῖς πε ρὶ λῆς λοῦ θέ ου μ ω σέ ως. καὶ ἃ—
ναι λοῦ λους ὥ σπερ γρα μ μα λα λοῖς ἀν ωις οἷς ἀν—
λὺ κάν ουλες, σὼ ων ται γὶ ν ω σκειν πε ρὶ λῶν
λου θῦ να λα χὴ λέ ως. ἀ πὸ λῆς σὶ ὰ λῶν γὶ νο—
μέ νης λῶν θά ων ἀμέ λων ε" πὶ φανά ας. λ αῦ λα
μὲν οὕ λως ε" μ φὺ σι ο λο γού σιν. οὐ γὰρ
θε ο λο γού σι κὴ μέ νο λο. ἐ ὰν σὲ λὶς ἐ ξε λά—
σῃ λου λὸ γου με λ" πὶ με λέ ας, οὐ μ ή σα λού—
λων οὐ με λέ λα λου λῶν προ λε ί ρ ων σα θε ύ λ ων,
λὼ σὶ ξαν ἦ ναι ψευ σὶ κόν. φ ᾽ποι γὰρ ἀν λὶ α
πρὸς ἀν λοὺς παρ ε λ θὼν ὑπὲ λ κη θά α μ ὶ νου—
σι. πῶς δ᾽ ποι μὶ ν ε λαι, ἢ μ ω ρὶ ξε λαι θε—
ὸς σὶ ὰ λοὺ λων. πο λ ε ρὸν σὶ ὰ λὴν πε ρὶ κα μ ε ί—
νω ἀν λοῖς ὕ λω, ἢ σὶ ὰ λὴ ὼ ἐ ὰν λοῖς κω φ—
λὼ· φ κὰ μ γὰρ σὶ ὰ λὴ ὼ ὕ λω, λὶς ἤ χρ φ α λῆς κω ρ—
φῆς; καὶ κὴν πρὶν πα ρ αθ ῶ σαι λ αῦ λα, σὶ ὰ—
πα σους δ᾽ πλὼ ὕ λους ε" πὶ φαί νε σθαι λού βε—
ον· κα λ λω ὴ καὶ λού ρ να ὺς οὖ λοι πε ρὶ ε λ αχὶ—

σαν σύμμαχούντες σπαλίθου, ἢ ξύ. ἢ χρύσ σύ
μιγος παντοιοτῆς γῆς σε πληρωμένης λούλων
λοϊας. ὅσα ἢ ἐπὶ καλὸν μορφὴν αἰλία γίνε —
σθαι τῆς θεάς ἐπιφανείας, τὸ ἄχρι αἰτῆς ὕλης τοῦ —
χρύσου σύμπαντος ἀλλαγῆ. καὶ καὶ μαλλον οἰδὲ —
λων λῶν φύσεξωων ὧν φοίμορφὴ λαχύημα — π.
λοῦ θεοῦ ἐπιφανείας; καλλίον γὰρ ὧν — λα μύμεσις
ὑπερ τοῦ θεοῦ σεξαναλάβον αὐλὸν χόσμον ἐγε —
νόμα, φοίαλ ξωων ἐμψύχων λογίκων τε καὶ ἀ —
λόγων ἐπεφάνετο. καὶ καὶ ἀνάψύχοις καὶ ἀ —
κίνήτοις προσεσκεύασε. ἐφοῖς μαλλίσα πα —
θεῖ αὖ ὧν αὐσθάνεσθαι ἐργαζόμενα. λὰ γὰρ φύσι —
ξωα, τε βρώσεσι καὶ πεῖναι καὶ ἐρῶτι λάβος —
λύπλοῦμενοι καὶ ἀποφεύγοντες, ἢ σοῖα λῶα ἀ —
γριόλητα, ἢ σοῖα λὴν χύπαφίαν, ὅλως τοὺς τοῦ —
λων τύπους ἀν λίθοις καὶ ξύλοις καὶ χρύσῳ λυ —
φαίνεσθε ποιοῦσιν. ἐσαῦ αὖ λαὶ μαλλον λὰ —
ζῶν λα βρωσεμένα ἀν λοὺς, ἢ λοὺς τούτων τύπους
ἀν λύποις προσκεῖσθαι. ἢ λα μὲν τούτων μὲν
οὐδέν, οὔτε μορφή. οὔτε ὕλη αἰτία τῆς θε —
αὐπαγοῦσίας ἐστί. κόνη δὲ μεῖζ ἐπὶ σύμμετρ —
χη λοθῆσαι ἐπὶ καλὰ, ἄτε δὴ μίμημα τῆς φύ —
σεως αὖ λὴ ψυχάνουσα. ἀλλὰ σοῖα λὴν ἐπὶ —
σύμμετρ ἐπὶ φοιλοῖ λοθῆσι λοῖς μιμήμασιν, τὸ
παλὶν ἄχρι αἰτῆς ὕλης οὐσίας ἐσοῖσύμμετρ
σύλοῖς ἀνθρώποις, ἃ γὰρ ὅλως σοῖα λὰ λῶ λέγομεν

ἐπὶ φάνεται ὄφεως, καὶ σάλου θορυβουμένου
ὡς θεοὶ τὰ κλύματα· ἐσθλοὺς ἀνθρώπους
τῆς τέχνης οὕνεκα ἀρχηγούς· προσκυνῶ θαλασσίους
θορυβουμένους, ὅταν καὶ χοῖρ κοινωνῇ τῶν ἐπιτιμίων
ἔχουσιν ἀνέσεως· περὶ τῆς ἀγρίας πέτρας
σωτῆρα καὶ βασιλέως ἀνθρώπου λοιμοῦ
ἀνθρώπου ἀνοσιουθῶς ἅπτοι, ἢ οὐσιάνου τοῦ θεοῦ τῶν
ἐπιφανεστάτων ὧν ἔλαχεν. ἀλλὰ σχοῖνον ἐκ παρουσίαν, σχοῖνί
τὰ σάλματα σιῶν ἐπὶ καθαρὸν ὅλως ἁλμας,
ὑφ' ὃν αἰκὰ ὑπὲρ σωτῆρας τὰς ἐπιμελοῦσας
ὅλως μεις τοιαῦτα. χαρὶν γὰρ τῆς περὶ θεοῦ κολα-
λήψεως κλύφουσας μορφὰς ὡς φαλεὶ σωτῆρ τοῦθε-
οῦ τὴν ἱμιλῶν καὶ προσκυνοῦσιν, σωτῆρσι τοῖς κλύμασι μ
περὶ ἓν βίβλους πρᾶγμα παίφουσες οὐ κλύμασι. ὅμο-
λο γοῦσες γὰρ ὑπὲρ σωτῆρ τῶν τοῦ θεοῦ σκώπτειν τῆς τῶν
φάλμα των σκληρότητος· οἱ σωτῆρ τοῦτο μὴ τολμῶντες
βύθεσιν οἱ σωτῆρ τῶν. βύθος γὰρ ἅπαν ὅλως ἁλμας ἐπι-
κατάθαλλον, σωτῆρ οἱ σωτῆρ ὑπὲρ βαίνες οὖν τῶν-
παρουσίαν ἐφοβήθη σε, τοῦ τοῦ τῶν προσκυ-
νοῦσιν τοῖς λίθοις καὶ ξύλοις σύνεθνος. καὶ θε-
οὺς σωτῆρ λίθων καὶ τέχνης ἀνθρώπων ὀνομάζε-
σε καὶ προσκυνῶσε. ἀλλὰ καὶ ὡς γράμματα φοῖν,
ὑμᾶν σωτῆρ ὡς ψεύδος ἀθέτησε τοιοῦτον θεωρίας, ἀ-
σχήμονα σάσματα τοῦ σκληρονομοῦντος προ-
φῆται. οὐ σὲ γὰρ ἀγράφοις τῷ βασιλεῖ ὄνομα

ἀκίνδυνως ἐξαλείφεται τὸ γράμμα τῶν τοῦ βα-
σιλέως· ἀλλ' οἱ τοιοῦτος θάνατον μὲν ἐξαλείφει ξη-
μίαν· τὸ δὲ γράμμα ἀπὸ τοῦ γράφαντος ἐστὶν ἀ-
μελεῖσθαι. οὕτω καὶ ὑμᾶς, ἃ περ ἐρρώσατε
νον ἐξαλεῖν λογισμόν· οὐ γὰρ δίκαιον τοῦ
τῆς θεότητος χαρίσματος ὕβρει καλεφέρεσθε.
ἀλλὰ καὶ τὸ γλύμμα οὐκ ἂν προσείποιτε
τὸν γλύφαντος ἄνθρωπον· ἀλλ' οὐκ ὅλως ὃς
γράμματα σημαίνουσι τὸν τοῦ θεοῦ ἐπιφά-
νειαν, καὶ διὰ τοῦτο ὡς θεοῦ σημαντικὰ θεοποι-
ΐας ἀξίας, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν γλύφαν-
τα καὶ χαράξαντα, φημὶ δὲ πανσόφην δύνα-
μιν, πολλῷ πλέον ἐστὶν θεοποιεῖσθαι,
ὡς μᾶλλον ἐπαίνων ἢ μωμοσκόπερον καὶ θαύμασον
ὕδωρ χύσαι. ὅσῳ γὰρ καὶ ἀλλοῖ βούλη-
σιν ὁ ξέσας ἀφανὲς εἶναι· ἀπολύνων γὰρ γρά-
μματα θαυμαστὸς ἐστὶν ἀξίας, πολλῷ πλέ-
ον ὅγε ἂν ὑπὲρ σώματος καὶ ψυχῆς ἐστὶ ξύλινος. οὐκοῦν ἀ-
νοσίαν τοῦτο θεοὺς αὐτοὺς ἀξίους νομίζειν, πα-
λὶν αὖ τοὺς αὖ τοὺς ἐρωτᾶν περὶ τῆς τῶν ἀ σάλων
μανίας, τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης αὐτῶν μορ-
φῆς παρ' αὐτῶν ἀξιοῦντας μαθεῖν. ἀκμὴ γὰρ σκιὰν-
θρωπόμορφόν ἐστι τὸ θεῖον, σκιαγραφεῖσθαι δὲ
πολλαὶ καὶ ἄλλων αὐτῷ τύπους περι-
τίθεται. φασὶ ξύλων καὶ λίθων ἐστὶν ὅλου δὲ

πος διὰ τὴν τῶν αὐλῶν περίθεσιν τῆ-
φάς· φασὶ δὲ σωματοφόρον εἶναι καὶ ἑξαμφο-
τέρωνα καλᾶται φασὶ τὸν θεόν· ὅτι δὲ ἀλόγων
καὶ λογικῶν ἔχει τοὺς τύπους, διὰ τοῦτο δοῦσι τὰ-
σων καμήλια· καὶ χωρὶς τούτου πῶς ἂν λόγον καὶ ἀν-
θρώπων τῆ φύσει· καὶ οὐ παύεται ἑξαμφοτέ-
ρων αὐλῶν τῆ φύσει ἡ ποία λαὶ παρὰ τοῖς μύ-
θοις ἐστὶ πλάσματα, ὃν μύθων καὶ ἡ χαρύβδις
καὶ ὁ ἵππος πήγασος, καὶ ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ
τῷ μυρμιδόνος σύστημα. ἐπεὶ γὰρ ἦν μύθους
αὐτοὺς οὕτω χρὴ φέρεσθαι δίφῶς, ἢ μίαν ὧν
ἔχουσιν ὁρμήν, καὶ μὴ τὴν ἄλλην ἀνάπλα-
σιν καὶ λαῶν. καὶ πάλιν ἀδύνατον καὶ
τοῦτον φασὶν ὅλως φάναι, διὰ τὴν θηλασιν ὧν
τοῖς περὶ τὴν θέσιν τύπους· φασὶ δὲ θηλυτῶν φασὶ,
διὰ τὴν καὶ ὀρχεωτῶν καὶ ὧν τῶν θηλύτητα
τὰς μορφάς· ἀδύνατον τὸ σωματοφόρον φασὶν
ἔχειν καὶ διὰ χρῆσθαι, ἀλλ' ἑξαμφοτέρωσα σω-
σθαι, καὶ κίνεσθαι καὶ τὰ τοὺς χειρομένους
ἐξ ἀναφορᾶς· ἰσχνὰ μόνον δ' εἶναι καὶ σύ-
νοφαν τίαν, ἀλλὰ καὶ μεγέθους αὐτῶν ὑπάρ-
χειν μεγίστοις ὄρεσι παραβάλλ. καὶ ὅλως φασὶ
καὶ τὸ φασὶ τὸ θεῖον ὑπὸ χαλκοῦ αὐτοῦ εἶναι· ὧν τε
γαστέρα καὶ χεῖρας καὶ πόδας· καὶ πάλιν αὖ χρυ-
σοῦ καὶ σιδήρου καὶ ἄλλα λαὶ πεός χρυσοῦν αὐτῶν μὴν
ὁ δὲ σίνοφν αὐλὸς καὶ ἀναπλάττειν, ὅρα εἰς τὸ

σπάσθαι

395.

σην λοιβὴν αὐτοῖσιν καὶ ἀθανάτοισι μακάρεσσιν
λοῖσιν ὀνοῦς, ὡς καὶ νῦν ἀφραδίῃσι λοιβῆος. ἀ-
πολυθὰ γὰρ ἀεὶ ᾧ καὶ νῦ ἀνὴρ λοιβοσπλόος
πάλιν πάγεν, ὡς κε καὶ ἐλθὼν καὶ οἶκον
δε δόμεν καὶ παλὶν ἐξολέσσῃ θεράπνας. λοιβὴ δὲ καὶ
λοῖσι θεοῖσι ὀπὶ ἱερὰ θεοῦ, ἀλλὰ μαλ' ἐκλῶν
θοὶ χύρσωμα μάλ' ὠνεῖσθαι· ὅμως γὰρ θεοὶ ἀσω-
μάτοις ἐσὶν ἀκὴν ἀφθαρτος καὶ ἀθάνατος, φύσεως
ἀρ' ὀλίγον ὄχθος. λοῖσι δὲ καὶ φθαρτὸν μὴ σω-
μάτων ἐσὶ λῦπος. καὶ λῆς παρ' ἀνδρῶν ἐπίσ-
κοπα χρήσας ὡς περ καὶ πρόλεγον ἀμῖν. πο-
λλοὶ γὰρ ὁρῶμεν ἀνάκτορα μὲν τοὺς λοῦς πα-
λαιοτεύχας. καὶ οὓς ὄχθος, ἢ ὕελος, ἢ ἄλλο-
λίθων ἐπὶ γῆς ξόανον ἢ φανὲν, λοῦλους ἀνα-
στάλους πολλοὺς· ἐφ' ᾧ δὲ λίθων ἀνδρῶν καλαγρα-
φὴν λῆς παραφερούσας. ὀλίγον ὧν ἀνδρὶ καὶ
καλὰ λῦχαν οὐσι, λοὺς θεοὺς ἀναμορφοῦσι.
καὶ οὓς ἀν λοὶ λῆς τέχνας περὶ κοσμοῦσιν ἄνε-
καλοῦ καὶ φθαρῆναι, παρὰ λούλων ἀνδρὶ σω-
λῆρ' ἂν ἀνδρί. καὶ οὓς οὐ καλνοοῦσι ὄχεμέ-
νους λῆς ἀνδρὸς ἐπιμελήσας, παρὰ λούλων ἀν-
δρὶ λῆς ἐκ ἀνδρῶν χρήσας ἀξιοῦσιν ἀναστρέ-
φειν. καὶ οὓς ἐν μὶ μρῷ οἱ μὶ σοφὶς καλα-
λῆχοῦσι, λοὺς ὁμοῦ καὶ λῆς δ' πάσους ὄχε-
στοῦλας, οὐ καὶ φοῦλαι καλοῦλες. οὐ μόνον
δὲ λούλων ἀνδρὶ λῆς ἀνδρῶν λὴν ἀθεοκλασία —

λα μαθοι. ἀλλὰ καὶ ἀφ' ὧν αὐτὰ λοῖς λοῖς ἀ σε λόγοις
αὐλῶν ἐστὶν ἀσύμφωνος ὑπόξα. ἀγαθοὶ αὐλοὶ
θεοὶ ἀσὶν ὡς λέγουσι καὶ περὶ αὐλῶν φιλόσοφοῦ —
σι, τίνι λῆς προάγειν λογίων; καὶ ποίους αὐλῶ —
λῶν ψιλὰ κωμικωλάτους; ἵνα, ἢ λύθεόν θαρρή —
σῃ προσευκτέον. ἢ ὡς φασὶν ἐν αὐλοῖς μὴ σῆ
σαι ξαν γνώσεων λόθᾳον οὐγαθοὶ αὐλοὶ παρὰ
πᾶσιν ὀνομάζονται θεοί. ἀλλ' ὅσα καὶ λα
λοῦπλῆσον ἐστὶν ἔθνη, λοσοῦλοι καὶ θεοὶ ἀνά
πλασμονται. ἔστι δ' ὅπου καὶ μία χώρα καὶ
μία πόλις πρὸς ἑαυλὰς χάσιν ἔχουσι περὶ λῆς λῶν
ἀρχαίων ὀργίων λαὶ νομίμων, οὐ μό —
σασι λοὺς παρ' αὐτοῖς λεγομένους θεούς. γά —
ρ καὶ μυστικοὶ λαὶ αὐλητικοὶ παρὰ φοίνιξι προ —
σευχὴ ἀρχαῖα. καὶ σιώπησαν μὲν λοὺς πρόσθεν,
περάσαι δὲ λοὺς σώφρονας οὐ παρασχόντας θεούς. ἀ —
λὰ καὶ πλάσμα μὲν λοὺς ἐνθρανισθέντας θεοὺς σίγα —
ρᾶλλον σι. θρασυτέρους δὲ λοὺς παρὰ θεραπαινίοις οὐ, —
γνώσουσι. ἐνδὶ σχεδὸν ἀφανῶν, καὶ ἀόρα —
τες παρ' αὐθιόπων. καὶ αὐθιόπες παρ' αὐλῶν
ἐνλοῖς ἀρχαίοις σίαφέρουσιν. καὶ σώφρονες μὲν λαὶ
κίνητων οὐσέρουσι. καπράσινων δὲ λόγε —
νος ἄλλους παρὰ λοὺς λους ὀνομάζουσιθεούς.
καὶ ῥίθμοὶ μὲν ἕλεγχους, ἀφ μὲν ἵσης δ' ἄλλους ἐσω —
λοῖς ὡς πρὸ σαυλο. καὶ γίνονται δὲ πολλῶν, ἢ πα —
ρῶσαι παρ' αὐλοὺς ἐνλοῖς νήσοις ἄλλους θεοὺς προ —

σιν οὗτοι, καὶ νῦν σὺ λαὸν παρὰ τοὺς ἐν λαῖς ἐ-
παρσις θρησκεύουσι; καὶ ὅλως ἐκκλησία πό-
λις καὶ κωμῳδοὺς ἐν γλώσσαις οὐκ ἀξίους θεοὺς
ἑαυτῶν προσφέρει, καὶ μόνους τοὺς τοιούτους ἡγεῖ νο-
μίζειν θεούς. περὶ γάρ τῶν ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένων,
οὐδὲν λέγω ἐστὶ παρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς οὐδέν. ὁ-
πόταν ἐν αὐλίαις καὶ μάχαις ὦσιν ἀλλήλοις
λαὸς θρησκεύοντας αὐτοὺς. καὶ οἱ ἐν γλώσσαις σω-
ζόμενοι ἐν ἀμαλακίᾳ τῶν σιόντα ἐν αὐλίᾳ
σεβόμενοι. ὅρων παρ' ἕλλησι προσκυνούμενος
ὡς θεὸς ὑπὸ σκύλος, οὗτος παρὰ τοῖς τῶν σιόν
βδελύγματα νομίζεται. καὶ ὁ παρ' ἕλλησι λέων
ὡς θεὸς θρησκευόμενος, τοῦτον οἱ ἀρχαῖοι
οὐ μόνον οὐ θρησκεύουσιν, ἀλλὰ καὶ δοῦλες
ἀπολλύνουσιν ὡς θηρίον. καὶ ὁ παρ' ἄλλοις
ὀνάλεθρος ἱερεύς, οὗτος ἄλλων δὲ νόμιμα λοι-
φή. ὅθεν οὐ πόλεμοι καὶ φόνοι καὶ πᾶσα
φθόνων πρόφασις καὶ πᾶσα τῶν παθῶν ὕλη
καὶ παρ' ἑαυτοῖς εἰσι. καὶ λόγεθα μακρόν, ὅλως
οἱ ἰσορροπήσαντες ἐξαγοῦσαι παρὰ μυρίων
οἱ πλανησθέντες καὶ ὀνόματα λαβόντες
θεῶν, οὐ νῦν σῶσιν οὗτοι τοὺς παρ' αὐτῶν πιστευ-
θέντας, ἀλλὰ ἄλλους παρ' ἄλλων θρησκεύου-
σι καὶ ὅλως πάντων ἐν ἀνθρώποις μανιῶν
ἐθνῶν, οἷα φόρος ἐστὶν ἡ δόξα καὶ ἡ θρη-
σκεία. καὶ οὐ λαὸς παρὰ λοιπὸς αὐτοῖς οὐ-

ρίσωμεν. καὶ ἁπλῶς μὲ λόγῳ παύσουσιν· ἔνιοι
σοφίζεσθαι γὰρ δοκοῦσι πρὸς τὸν θεὸν καλλωπιζόμε-
νοι, ἃς πολλὰ καὶ διαφορὰ καλαπεπλωκασι.
καὶ δὴ γραφείσης τὸν ἀληθῆ τοῦ πατρὸς λόγον,
τὸν παντων σωτῆρα χριστόν, ἁπλῶς ἃς πολλὰ λώ-
βαν οἴονται ἔχουσι ῥεμβόμενοι. καὶ ὥσπερ οἱ τὸν
ἥλιον δοκοῦσι γραφεύσης καὶ σώσουσιν ἀφανοῖς γενόμε-
νοι τοῖς πολλοῖς ἀνοδυνηρῶς πᾶσιν οἶν ὄφθῶ.
καὶ τοὺς μὲν παρόντας ὁρᾶν φασι. τοὺς δὲ καὶ
ὄντας φαντάζονται ὡς παρόντας. καὶ βλέπον
τες οὐ βλέπουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον οἱ τὸν θε-
όν δοκοῦσι γραφεύσης καὶ σοφοὶ ἀθλίως ἡμῶν
λῶ, ῥεμβόμενον ἔχουσι τὸν νοῦν. καὶ τἀγ-
κύκλια ὥσπερ θύουσι καὶ μὴ ὁρῶντες φαντάζον-
ται. ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοῦ ἐστὶν ἔλεγχος ἐστὶ τῆς ἀληθῶς
ἀθεότητος αὐτῶν. οἵ γε φόρων γὰρ οὐδὲν καὶ πο-
λλῶν, καὶ πόλεις καὶ χώρας θεῶν. καὶ τοῦτ' ἔ-
στιν τοῦτο τοῦ ἱεροῦ ἀναιροῦντος θεοῦ, οἱ παν-
τες παρὰ πάντων ἀναιροῦνται. καὶ γὰρ οἱ πα-
ράλογοι νομιζόμενοι θεοὶ. τῶν παρ' ἄλλοις λεγο-
μένων θεῶν γένους ἀληθοῦσί εἰσι καὶ σωτῆρες. καὶ
ἄλλων αἰθυσίας ἀληθῶς ἐκπαλίν ἀποθεοί. αὐτῶ-
πτοι γὰρ τοῦ βοῶν καὶ τοῦ δ' πίνακος ὄντα στέφου-
σι. καὶ τοὺς ἄλλοι ζῶσι ἴθύουσι. ἀλλὰ γὰρ καὶ
αὐτοὺς ἐκείνους οὐδὲν ἀληθῆ θύουσιν,
ἀλλὰ τὰ ὅμοια θύουσι τοῖς τὰ πρόσωπον-

νουσι· χίβύες προβαλον, ὁ μαλιοῦσιν δαίμονα,
θεὸν ἐχουσι· καὶ τοῦτο τοῖς παρεπιδημοῦσιν θύ-
σιας σφαγιάζεσθαι· ἵνα δὴ τοῦτο ὀνόσουθ φασιν
-νουσι οὐμβο χίκως οἷον αὐτοῦ ὀνομαζουσι
λες· καὶ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἀπόδουσιν ἕλλη-
νοι· ἄλλοι πολλαχοῦς καὶ μεγάλως· καὶ παν-
των μαλίστα αἰγύπτιοι τὸ ὕδωρ προτετιμή-
κασι καὶ θεοὺς ἀναγορεύουσι· καὶ ὄρκος ἄρ-
χιοι, καὶ ἀλλοίη δὲ τῶν τοιούτων ἔθεσιν οὐκ ἀν γύπτι-
οι τοὺς τῶν ἀλλογενῶν τοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδεύ-
νιτάσθουσι τοῖς ὕδασι, καὶ πολλαχοῦ φανοῦται λαὶ-
λιμάς ἐγγίπλουσι· φεύδη πολλὰ ὑπῶν αἰ- Egyp-
γύπτιων φασὶ λογοποιίαι, τῶν παρ' ἄλλοις θε- ty.
ῶν ἐξιθύσια· ὧν δὲ ἄλλους καὶ παρ' ἄλλων
ἐπιμνησθῆναι σπουδαίους· ἀλλὰ
τὰ τῶν ἄλλων ἐπιτηδεύματα παρ' αὐτοῖς δ' ἐστὶ λο-
πῶν σκαλα καὶ θύσιας οὐ λαθεῖν ποιοῦσιν·
ἡ σὺ σπίνις ἀς λοσαύτως ἀσπάζονται καὶ πα-
ραφροσύνως ἐξωκέχθησαν, ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς
ἀνθρώπους, ὧν ἀσπίδες καὶ λοφαὶ, τοῖς πα-
ρὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς πολλαχοῦ πλὴν καὶ θύσιας
προσάγειν· καὶ οὐ χόρτων σιν ἄνα τῶ δαίμονες, ὁ-
σπὶ πάσχιαζόμενα θύματα, ἀρχὴ δὲ πάσης
τῶν ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ πρὸς ἡμῶν νομι-
νων θεῶν· καὶ οἷς προσάγουσι τοὺς ἀνθρώπους, φα-
σὶν γὰρ δὲ ὅμοια τοῖς σκυθίοις· ἡ μάχουται ὑφ'

Humana hostia.

πονηροῖς ἐλαττοῦσι προσαγουσιν· ἐμψυχα γὰρ
ἀψύχοις θύουσι· καὶ ἐκείνοις δὲ καὶ ἐκείνοις προ-
σαγουσι· συνήθεια γὰρ οἱ παλουμενοι ταῦροι τῆ-
παρ' αὐτοῖς παρθένῳ καλουμένῃ δὲ πόνα-
μίων καὶ ὄσους ἂν λάβωσι τῶν ἐλλήνων, ἀε
θύσιαν ἀναφέρουσι· τὸ σοῦλον δὲ ἐς ῥοῦτλεα
καλαῖῶν ὀμοιενῶν ἀνῶν· καὶ οὕτως ἐλέγχον-
ται ἐς τῶν θεῶν αὐτῶν τὴν ὠμότητα· ὅτι οὖς ὑπρό-
νοια δὲ πόθα χαλάσας ἐκείνων σώσωσι,
τοὺς δὲ αὐτοὶ καλάσφαττουσι· μόνον χὶ
καλὰ τῆς προνοίας γινόμενοι· ὅτι τὴν ἐμφ-
νυσ ὀλεθρον ἐσιάν τῆς ἐαυτῶν θυσίας ἀφ ψυχῆ
καλὰ ῥοῦ πλουσίαν· ἄλλοι δὲ τῷ ἀφεῖ ἐπα-
λὰν ἐμπορεύμενοι ἐπανέχθωσι καὶ νίκας
φέρωσι, τὸ μὲν νικᾶν ἀφεῖ καλὸν τὰ δὲ σὺν ἔχον-
τες, τὸ σοῦλους καλάσφαττουσιν, ὅσους ἂν
καλὰ μίαν ἐκαλὸν τὰ δὲ ἀνέχωνται.
τὸ μὲν οἱ σὺν θυσιάζειν τὰ τῶν ἀνθρώ-
που αὐτοῖς ἀρχὴ ὅτι τὰ δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ ἀσφά-
σιν, ἀλλ' ὅτου ἐστὶ τοῖς τῶν ἀρωμένων καὶ σαι-
μόνων καὶ ἀς τοῦτο τὸ δρᾶμα· καὶ γὰρ ἀμφότε-
οι ἐθύουν μὲν καλὰ τὴν ἡμέραν τοῖς αὐτὰ σφάγια
φοινίκες δὲ καὶ κατὰ τὸν τὸ πόνου ἐν τοῖς τεκνο-
θυσίαις αὐτῶν ἐλάσκουσι· καὶ οἱ καλαι σέρω-
ναῖοι τὸν καρκινοειδῆ σφαγιάζουσι αὐτῷ προ-
θυσίαις ἑαυτῶν· καὶ ἄλλοι ἄλλως· καὶ-

Syrtha

Romany.

πάντες ἁπλῶς ἐπαινοῦσι καὶ ἐπαινοῦσι. ἐπ-
παινοῦσι δὲ οὐ τοὺς ἐαυτῶν ναοὺς τοιαύταις καπνίζον-
τες θυσίαις. ἀπὸ σήμου γὰρ καὶ παντοῖς ἀν-
θρώποις ἡς τοσοῦθος ἐφθασεν. ὁρῶντες γὰρ ἐν
τούτοις τοὺς παρ' αὐτοῖς ὑπερμεγέθους σαίνοντας
δυθέως καὶ αὐτοὶ τοῖς τοιούτοις τοσοῦτον χάρα-
κτῆρα τοὺς ἐαυτῶν θεοὺς ἐπιτιμῶντες, ἵνα τὸν μὴ γον-
μενοι καλόρθωμα τὴν πρὸς τὰ γραφόμενα ὡς
αὐτοὶ νομίζουσιν αἰτίαν. ὥστε οὐ μόνον
φονίαις καὶ τελουνίαις, καὶ πᾶσαις ἀσελ-
γείαις ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. καὶ γὰρ ἀνδρὶ παρ-
θένῳ πολλοὺς παῖδας ἀσελγεῖς ἐξιλεοῦ-
σι. ὃ μάλιστα τῶν ἔργων ἐστὶν παρ' αὐτοῖς θεῶν νί-
κημα. καὶ οὐ μίξιν σώφρονα ἐν τοῖς ἀνθρώποις,
ἀλλὰ μόνος ὅπαρ αὐτοῖς ἐπαίσχυντος μαρ-
τύρομαι. μιᾶς γοῦν οὐκ ἀνθρώποις τῆς
φοινίσσης παρθένου ἐξουσίαν. ἀπαρχὸ-
μενον μὲν αἰτοῖς ἐκ τοῦ θεοῦ τὴν τοῦ σω-
ματος ἐαυτῶν μιαφονίαν. νομίζουσαι τῆ-
πορνείᾳ τὴν θεὸν ἐαυτῶν ἱλάσκεσθαι. καὶ ἀς-
θένειαν ὄφιν ἐαυτῶν σιτοῦντων. ἀνοφε-
λῆ φύσιν ὄφεων μεγάλην ἀναφέ-
ροντες ἀρχαίων. τῶν μυθικῶν πλάττουσαι
φύσιν. ὡς ἐπὶ τούτων καλαφύλλια καὶ ἴτεα
ἡμῖν τῶν παρ' αὐτοῖς τεθέντων τοιούτων-

λες. παν λες αὐτὸ μονλοῖς αὐχῦ σοις βίοῦ σι. καὶ
λοῖς γάρ σιν ἐ αν λοῖς δ' λι μῶν λαι. καὶ ἂς ἢ πεν
ὅ ἅγιος λοῦ χῦ σι' ἀ ωνος παῦ λος, αὖ λε γὰρ θή λφαι
αὐ λῶν, με λή λα ξαν λὴν φῦ σι κὴν χρῶ σιν ἀς λὴν
παρ' ἀ φῦ σιν. ὅ μοί ως δ' καὶ οἱ ἀρ ρε νες δ' φεν —
λες λὴν φῦ σι κὴν χρῶ σιν λῦς θη λά ας. ἐ ξε καυ —
θη σαν δ' λῶ ὀρ ε ξα αὐ λῶν ἀς δ' λή λους. ἀρ ρέ —
νες δ' ἀρ σε σι λὴν ἀ χρι μο συ νὴν καὶ ε γα ζό' —
με νοι. ταῦ τα δ' καὶ ταῦ λα πρά σουλες,
ὅ μο λο γοῦ σι καὶ ἐ χέ γγυ ον σι καὶ τοὺς λε γο μέ' —
νους αὐ λῶν θρε ὺς λοι οὖ λον ἐ χθρὸν καὶ λοὺ ρῖ ον.
ἐν μὲν γὰρ σι ὀ ρ, λὴν παι δο φθο ρί αν καὶ λὴν μοι —
χί αν. ἐν οἰ νο φλυ σί ῃ σι, λὴν πορ νί αν. κα τε —
μέ θυ σι, λὴν δ' σε λή νη αν. ἐν οἷ ς δ' ἐ σλοὺς
φό νους. καὶ ἐ ξ' ἄλ λων δ' λα λοι αὖ λα με μα —
θή κα σιν, ἃ οἷ νο μι κὴν μὲ ν ωλά ζουσι. πᾶς δ'
σω φρο νῶν αὐ τὴς δ' πο σρε φε λαι. ἆρ οὖν ἀ ξι —
ον ἐ στὶ τοὺ λους νο μί ζειν ἂν αι θεοὺς τοὺς λα λοι
οὖν τοι οὖν λας; καὶ μὴ μα λλον τῶν δ' λό γων
δ' λο μο λο γέ ους ἢ γῆ σθαι τοὺ λους σι δ' λὴν δ' σε λ —
γή αν τῶν γό πων; ἆ ρ' ἄ ξι ον τοὺς θρη σκευ —
λας αὐ λοὺς, νο μί ζειν ἀ νοῦς; καὶ με μα λλον τῶ —
δ' λό γων δ' λο μο λο γέ ους, καὶ τῶν δ' ψεύ δων δ' ψευ δ —
λο γέ ους οἰ κη τό ρας; ἆ ρα γε δ' λό γον τοῦ τὸ ἐ αυ τῶν
ψεύ δη λο γέ ους οἰ κη τό ρας; ἆ ρα γε δ' λό γον τοῦ τὸ ἐ αυ —
τῶν ψεῦ δος τὸν νοῦν, οὐ καὶ αὐ τοῦ τοῦ τὸ καὶ λα

πε πω κα ζων ὄχοι πρανὰς, κὰ λλὰ δὴ θῆρ
νοῶν τοῦ χρίσοῦ πα θεόν. ἀλλ' ἴσως οἵς πα —
ναῖ ε ξηκόντας τοῦτων κὰ περὶ τὰν υλίσιν ε πλουτε! —
νοι, οὕσω που κὰν οἱ τοὺς πρὶ τῶν βοε χύμενα —
των ἐλέγχους, ἐκ παλαιῶν σα κὰ κὰ δύ λεκτα
παρὰ παῖσιν οὖ σα ἐστῶν, οὐ κ ἀρνή σουται κὰ —
αὐτοί. ἐκ μὰν γὰρ αὐτοῖς δ' οφᾶ τὰν ὁ ξαν κὰ
ἀν αν ΗΗ ήλιον ἔ ναι ὁ ἱ ή σουται. τὰν πρὸς τὸν —
κό σμον κὰ τὰ τοῦ κό σμου μ ξηθρη σκα ἀν.
κα χή σουται γὰρ οὐ χοῦς λίθους κὰ ξύ λα κὰ μορ —
φὰς ἀν θρω πων κὰ ἀ λόγων πτη νῶν τε κὰ ἑρ —
πε τῶν κὰ ἐ ξα πο δῶν δ' πλῶς. ἀλλ' λίον δ'
σε λήνη κὰ πάν τα τοῦ κα τοῦ ρα νοῦ κό σμον.
κὰ γῆν, ἃ κα πα λὶν κὰ σύ μπα σαν τοῦ ὕ γρου
τὴν φύ σὶν σε βουλες κὰ θρη σκεύ ουλες. κα
φή σου σὶ κὰ σὶ νὰ δ' ἀ λίνας δ' πο δᾶ ξαι κὰ
τούτους κὰ ἄναι φύ σα θεούς. πα σὶν οὖ λος
φανερός, ὅτι οὔτε ἄ ψυ χα, οὔτε ἄ λογα τύ —
γχάνη. ἀλλα κὰ τὴν αὐ τῶν ὑπεραί ρα φύ —
σὶν. τῶ τα μὲν σὺν οἰ κεῖα, λάσκ' ε πὶ τὰς
γῆς κα τοι κεῖν. ἀ ξίου δ' κὰ περὶ τούτων
ἰσᾶν κὰ σὺ ε ρ ευ νᾶ σαι. πάν τως γὰρ κὰ σὺ —
τούτοις ὅ λο γος ἀ ρμό σα τοῦ ἐ λέγχου ἀ λη θῆ
κα τ' ἀύ τῶν. πρὶν δ' ἐμὲ κα ῖ ἰσᾶν κὰ τὰς δ' —
πο δᾶ ξεως ἀφ ξα σθαι, ἀ ρκᾶ τὴν τοῦ σὶν
αὐ τὴν κα τ' αὐ τῶν μονον ον χί βοῦ σαι, κὰ

σῆξαι τὸν αὐτὸν τοῦ πλὴν καὶ ὁμολογούμενον τὸν πρα
γματικὸν ἡμῶν τῷ Χῷ. ὃν ἀποστέφουσι μὲν οἱ
πιστοὶ σοφοὶ λόγῳ παρ' αὐτοῦ γνωσθέντα πλείστην προ
σηγορίαν· οὐκ ἔστι καὶ θεοποιοῦσι· καὶ λοιπὸν προσκυνοῦσαν
καὶ αὐτῷ καὶ ὁμολογοῦσαν, οὐκ εἶναι δίχα αὐ
τὸν ἀφ' ὧν ἔλαβον καὶ μέρος. οὐ γὰρ τοὺς ἀνοήτους ἀε
τὸ ταὐτὸν μέρος καὶ λόγου καὶ θεοὺς νομίζουσιν
ἕλληνες, οὐδὲ πιστοῦσι αὐτὸν καλῶς αὐτοὺς ἑλλήνες
σιν πρὸς ἀλληλοφθορά. χωρίζει γὰρ ἡ ὑπόστασις τοῦ
καὶ αὐτῶν ὁ λόγος καὶ ποιεῖ. τὸν τοῦτο
μον πρᾶ. τῷ αὐτὸν ἐρεῖν ἢ τῷ προσκαλεῖσθαι ἐφ
αὐτὸν ὕστατον κακῶς· ἢ φησὶν ἡ ἁγία νομοθεσία.
οἱ ὁσιοὶ σὺν μοῦ ἔλαιόν σου ἔχαρεν θεοῦ. τοιοῦτον ἡ χαρὰ
αὐτοῦ ἀναμέλλει τὸ σεμνόν. πίστις δὲ τοῦτον
φανὴς, ἀλλὰ νηπίων ἐνοφῆς δὲ τοῖς τοῦ φ
θαλμοῦ τῆς διανοίας μὴ παντελῶς πεπηγὼς μέ
νον ἔχουσιν. φησὶ γὰρ παρ' ἑαυτὸν μέρη τῆς πλή
σεως χαλβοί, καὶ ἔπαγον ἐσθίοντα οὐσία. οὐ γὰρ πλή
ον παρ' αὐτοῦ μόνον καὶ σελήνη φορίς. καὶ μὴν
αὖ καὶ ἀέρα, καὶ πῦρ θερμὸν καὶ ψυχρὸν καὶ
ὑγρὸν οὐ διανοίγων δὲ τῆς πρὸς ἀλήθεσωμα
φῆς, ἔπαγον ἐσθίοντα, θεὸν αὐτὸν καὶ διὰ θεωρή
σαν, οὐκ ὄντα παντελῶς κωφὸν ἴσον οὐκ ἀνθρωπον ἐ
αὐτὸν, ἀλλὰ παντελῆς ἀληθῶν χρῆσθαι θεόν μέ
νον· καὶ ταῖς παρ' ἀληθῶν ἐπιμυρίαις σωτὶ
ζεσθαι. ἥλιος μὲν γὰρ τῷ σύμπαντι διὰ τῶν

σύμπηξι φέρεται καὶ ἐμπερὶ ἑαυτὸν καὶ ἑαυτοῦ
τῆς ἐπάνου καὶ ὑλοφορίας, οὐκ ἀπὸ πολεμένοι το-
σχυόντων ἢ καὶ τὰ ἄλλα ἀσφαλῶν παρὰ κλίσιν
χωνευόντων αὐλοῖς ἐπὶ νυφίαν. γῆ δὲ καὶ λίθ
πάντα ὕελῶν λύσις παρ πόρους δὲ τὸ λόδοῦς φαί-
νεται. ~~ἀπὸ ὕελῶν λύσις παρ πόρους δὲ τὸ λόδοῦς φα~~
φαίνεται. οἷον δὲ ὕελοι, χωρὶς τῶν τῶν νεφελῶν χρή-
ας, οὐκ ἀπὸ καταβάσεως ἐπὶ γῆς. ἀλλοῦ δὲ ἐν ἑ φυ
χωρὶς τοῦ ἀέρος, καθ' αὐτὰ ἀπὸ φανάμενοι σύ-
ξαίνεται. οἷς δὲ ὑγρὸν φέ αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ μὸ
τοῦ ἀιθέρος σὶ ἀνάγεται. ὑπὸ δὲ τοῦ ἡλίου καὶ τα
λαμπόμενος λαμπρύνεται. καὶ τὸ μὲν γὰρ μὸ
καὶ τὸ ὑγρὸν ὑπὸ ἀνάγκης γῆς σύγκοινον ἀπο
λε. μᾶλλον δὲ φέ αὐτῆς ἐξήρησαν. ἀλλὲ
πὶ μὸ τῶν τῶν ὑδάτων οὐ σῖόν σωτέον.
ἐμπερὶ ἑαυτὸ δὲ καὶ αὖθις καὶ ἀὸ ὑγρὸν
σωθὲν θᾶσα τοῦ παντὸς, κίνδυνα ἀνακαὶ
ὀξέως περιῤῥεόντων τῶν σῶμα σαν τὴν με-
γας ὡς μεσαιὸς ὑπὸ ἀνέμων κινᾶται καὶ φέρε-
ται, ὅτι σὶ δὲ αὖθις τῶν ἀνέμων προσημό
σιμία. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἄνεμοι, οὐκ ἐν αὐτοῖς,
ἀλλὰ καὶ τὸν περὶ τοῦτον ἀπόλας, ἐν τῶν πρὸς
τὸν ἀέρα τοῦ ἀιθέρος σῖα παντὸς καὶ ἀιθερμόλη-
λος, ἐν αὐτῷ ἀεροῖ σωῖσαν ται. καὶ σῖ ἄνεμοι τὰν
λαχοῦ πνέουσι. περὶ γὰρ τῶν τε ἀναφωνσοιχῆ
ἐξ ὧν καὶ σωτέσι πλευτῶν νοσκαὶ τῶν φύσις,

πῶς θερμὸν χειμῶνι πῶς ψυχρὸν ξηρὸν καὶ ὑ-
γρὸν οὐσίαν, ὡς ἐοικὸς τοῦτον ἕκαστον τῶν σω-
μάτων, ὥστε μὴ φθείρεσθαι ὅλως ὑπὸ τῶν ἐναντίων
μηδὲ αὐτὰ φθείρειν ἄλλα. ἀθρόως μὲν γὰρ καὶ
παθεῖν ἀναίτιόν ἐστι καὶ ἄλλῳ τῷ ἀντιποιεῖν
τὸν ἀναιρεῖσθαι καὶ τῷ μὴ τὸ πλέον ἀν-
ισοῦσθαι ἐν αὐτοῖς ἐπιγίγνεσθαι. θερμὸν γὰρ
ὑπὸ ψυχροῦ πλεονάσαντος ἀναιρεῖσθαι
καὶ ψυχρὸν πάλιν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἀφανίζεσθαι
σωμάτων. ξηρὸν δὲ αὖ ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ διὰ ὑγρα-
νέσθαι, καὶ τοὐναντίον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ξηρανέσθαι. πῶς
οὖν ταῦτα ἀλλήλοις ἀντιποιούμενα τῶν παρεστώτων
ἐπιπολυρίας ἢ πῶς παρὰ τοὺς λόγους ἀλλήλοις προσοῦσι, καὶ ἀλλῶν δ' ἄλλοιόν τινα παρ' ἀλ-
λήλων ἐπιδέχεσθαι φθοράν. ἀλλὰ περὶ θεοῦ λόγος
ἐστί, καὶ δεινὸς αὖ τοῦ ἐπιστατῆναι, δημιουρ-
γὸς καὶ πατὴρ ἅπαντος. καὶ ἐν αὐτῷ δὲ πάν-
τα σωζεσθαι καὶ μένειν καὶ μᾶλλον αὐτοῖς τοῖς παρ-
σὶν ἐπιστῆναι. πῶς οὖν λέγομεν ἀλλήλων καὶ
τὰ ἄλλα μέρη τῆς πόλεως οὐ πάντα τοῖς αὐτοῖς,
ἀλλὰ καὶ ἐναντίως ἀλλήλων ἔχειν, ἀνα-
γορεύομεν δ' ἐξιοῦντες; ἀλλ' ἴσως οἷόν τε οὕτω
μέν, καὶ παθεῖν αὐτὰ ἄλλα ἀλλήλων, ἐπι-
στῆναι δὲ καὶ αὐτοὶ σωζομένου τοῦ ὅλου
ἀπὸ τῆς ἐξεως ἐπὶ φθορὰν οὔσης. ὅλου
γὰρ παντὸς σωματος πόλις, καὶ ὡς ἂν ἀπο-

λοῦλης μάχαιρα. τὸ ὅλον δεῖ ἀναφύσ-
σι. σὺ γὰρ λος γὰρ τὸ ὅλον, οὐκ ἐπὶ μέρ ἐξ ὧν
αὐλοῖς χρῆσθαι γινώσεται. ἐ αὐλῷ γὰρ τὸ ὅλον ἁρ-
μόν καὶ αὐλαφικὸς γινώσεται πρὸς παῦλα ἐξ-
ουσίν οἱ σοφοὶ, ἵνα μὴ ἐν λεύθερον ἐ-
λεγχθῶσιν. οὗτος γὰρ ὁ λόγος καὶ μᾶλλον αὐλῶν
τὴν διαφορὰν μεταλαμβάνης ἀπαιδευσίας
μέλα. Παῦλῶν πρόσθεν δ' ὧδε λέξω. ἅμα γὰρ τὸ-
παθ' ἕκαστον σωθῆναι, τὸ ὅλον ἀνάπληρ-
καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῶν παθ' ἕν σωΐσθαι, τὸ ὅ-
λον ἀφανίσθη ὄντος σωΐσθαι, καὶ ἔμαρτον
τοῦ ὅλου μέρος ψυχάνα. τοῦτο γὰρ τῶν περιθε-
οῦ εἶναι ὧν πολὺ πρόσθεν παθέξομεν. ὅμα γὰρ
θεὸς ὅλον ἐστὶ καὶ οὐ μέρη, καὶ σύμπνοια
φόρου σωμένη, ἀλλ' αὖ τὸς τῶν παύλων σὺ-
σαν σεως ἐστὶ ποιητής. θέα γὰρ ὅσον ἀπο-
βαν παλὰ τοῦ θεοῦ ταῦτα λέγοντες ἐξημοῦ-
σθαι. ἅμα γὰρ ἐκ μερῶν σωζόμενα, παύλως
αὐλὰς ἑαυτοῦ αὐτόματος φανήσεται, ἐξὰ
νομοίων ἐόντων τῶν σύμπνοιῶν. ἅμα γὰρ
ἥλιός ἐστιν, οὐκ ἐστὶ σελήνη. καὶ σελήνη,
ἐστὶν, οὐκ ἐστὶ γῆ, καὶ γῆ ψυχάνα, οὐ πάντ-
θαλασσα. καὶ οὕτως ἐφ' ἑκάστου χαμαι-
νων αὐτῆς, σὺρήσεις τῶν ἀλοπίαν τοῦτοι οὐ-
τοῦ αὐτῶν λόγου. τοῦτο δὲ αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ πα-
θῆναι ἄνθρωπος οὐ μᾶλλος ἐστὶν ἀνθρωπάλα

μοίη τούτων. ὥστε φόβος ὀφθαλμὸς συμπέπνευκεν ἀκοὴ
ἀκοὴ ἀκοῇ, οὐκέτι ἓν τὰ μέλη ἐστὶ τέρενα, ἀλλ'
ἀλλοῖα πάλιν αὖ καὶ ἐστὶ που, ἀπείρασα τοῦ
τούτων ἕνεκα ἐγγὺς ἀλλήλων συνέβησαν, καὶ εἰς τοῦ-
των ἑκάτερον ὑγρὸν, εἰς ὑγρὸν σῶμα.
σὺν πυρὶ μὲν ἀεὶ ἐν γῇ πάσῃ πολὺ ἀλλήλων ἔβη-
σαν· ὅσα δὲ μόνα, πολὺ ἀλλήλων τοῦ χρόνου πα-
ρουσίαν, ὅταν ἡ φύσις ἕκαστα ἐξασφαλῶν
ἀπέλιπε, ὡς δὲ πεπαλαιωμένοις θεὸς βοήθειαν, οὕ-
τω. σύμπηγα πάντα ἐξ ὅλου μὲν ἀπ' ἀλλήλου
ὑφ' ἑνὸς, ἀπὸ μέρους δὲ τῆς πλησίον ἕκαστον
ἕως ἂν εἰς σῶμα θεὸν ἀνάγκη συνῇ, ἀνάγ-
κη αὖθις αὖ πάθη ἄλλα ἄλλων ἀπόλλυσθαι ἕως
ἂν πρὸς ἀλήθειαν. ὅταν δὲ ἀπὸ πάλιν
τῶν μερῶν ἐς τὸ πᾶν μερίζεσθαι γένηται φύ-
σιν, καὶ ἅμα ἀπὸ τῆς ἄλλων ἐλεύθερα θεὸν ἀ-
θεότητα καὶ πάλιν τῆς ἀληθείας θεωρίαν. ἀρά
ὄθεος δὲ σῶμα λοιπὸν ἔστι, καὶ ὁρᾶν καὶ ἅπτε-
σθαι τῇ φύσει, ὡς σῶμα δὲν θεὸν ἐποίησε; καὶ
πάλιν φανόμενα ἄλλοις ὀφθαλμοῖς καὶ ὧν πάν-
λεπτα μερίζεσθαι συμβαίνει τῇ θεότητι. καὶ πά-
λιν ἀπὸ περὶ θεοῦ ὑγρὰ λόγος, σῶμα δὲν ἄλλον ἕ-
νεκα καὶ πάντα. καὶ μόνον μὲν ἀπὸ ὑγρὰ-
λῆν. ἄλλον ἄλλων πάντων ὑγρὰ λῆν, καὶ ἐξ ἀπό-
ξεν, πῶς ἀπὸ συνθέσεως ποιοῦσιν, οὐχ ὁρῶ-
σιν ἀπὸ ἐπὶ λοιπὸν οὖσαν τοῦ τοιούτου περὶ θε-

οὖ ὄρου. ἤλου μὲν γὰρ ὑπὸ μὴν γενομένου, τὸ φῶς
ἡμῖν οὐκ ἀξιοῦσθαι σελήνης ἡμέραν
ὅλην εἶναι τῷ πλήθει τοῦ φωτὸς λαμπούσης.
καὶ γὰρ μὴ τοὺς παρόντας πολλαπλασίαν λαμβάνειν
τὴν ἡμέραν, σβεννύναι καὶ ἐφ' ἑαυτὰ συνάγειν
θέρους δὲ ἐφ' ὑπερβῆναι τοὺς ὅρους
ἐκ πλείστου. καὶ αὖθις ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ
τὸ πῦρ ἀναλίσκεσθαι καὶ ἐξαίρεσθαι. ἀλλὰ
παύεσθαι ἀλλήλοις σωφρονοῦντας καὶ νικῶντας ἄμα
λὰς οὐρανοῦ ἐπιλαμπούσης. ἐφ' ἑαυτὴν ἡμέραν
καὶ μεγάλην νύκτα, ἥλιον ὅλον καὶ σελήνην, καὶ
τὸν ἄλλον τῶν ἀστέρων χορὸν ἴσους ἔχοντα τὸ φῶς,
καὶ τοῦτο παρὰ τοῖς λαμπτῆρσι καὶ παρ' αὐτῶν καλοῦ-
μένοις. ἐφ' ἑσπέρας ὅλον καὶ νύκτα, καὶ
ἐφ' ἡμέραν τὸ πρῶτον ἀπαραλλάκτως καὶ καλὰ
τὸ αὖθις σωίζεσθαι. ἐφ' ἑπτὰ δὲ ἀναλῶσαι τὰς
πηγὰς ἐπιλιμνάζεσθαι καὶ ποιεῖν ἀνθρώ-
ποις τὸ πόμα παρέχειν, ἐφ' ἡμέρας καὶ τῶν
ἀνέμων λάβρους πνοὰς εὐλαβεῖσθαι ἐφ' ὅλου
πυρὸς ὅλου καὶ τοῦ ὕδατος ποιεῖν καὶ μίαν ἀν-
θρώποις ἰσχύειν παρέχειν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ
βλαβὴν ἀπλῆς ἐξαίρων τῶν ὑπὲρ μανθάνειν οὐδὲν ἁμαρ-
τάνουσι. καὶ μὴν ὅτι ἐπιβλαβῆ, ἐπὶ φθορᾷ

σε μαλλον παῦλα τοιούτων. εἰσὶ παῦλα μὲν ἀδικώτερον, διὰ τὸ τοὺς ἄλλους ἀναιδεστέρους, πῶς
γρα οἷόν τε παῦλα ἄλλῃ εἶναι ἀναιδεστέρα παρὰ τὴν ὑπερβολὴν τὴν ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσαν; ἢ τί θεοὺς ὀνομάζειν, ἢ θεοῦ φησὶ σε ἀθετεῖν; ἀλλὰ πρὸς ἑαυτὸν ἀποῦ μὴ φωνοῦντα φύσιν ἔχειν, πῶς ἂν ἄλλοις δύσκολόν φησιν παρέχοι σε; ἢ διὰ μανίας αὐτοῖς μεμενηκὸς πεῖσαι σε; οὔτε οὖν ὑγιὲς φαίνεται, οὔτε σεαυτῷ οὔτε ἄλλῳ τινὶ τῶν ὁμοίως, πολὺ δὲ πλεῖον οὐδὲν ἀλλὰ σὺν λίθοις παίζειν σοῦ παῦλαν ἄλλως ὕλης φαλλικὰ, οὐδὲ οἱ παρὰ σοὶ παῦλαν μὴ θεομάχοι, ξένος καὶ ἀπόλλων καὶ οἱ ἄλλοι ἅ σὺ ἀναθεῖς θεοὶ ὡς ὄλεθρος ἀπόλοιτο. ἀλλὰ ἀμὴν αὐτῶν μέρος τῆς ὑγιείας ἐστί. παῦλα δὲ αὐτῶν ἡ ἄγαν φιλοψυχία. παῦλαν οὖν αὐτοῖ θνητοῖς μόνα σοὶ. οὐδὲ καὶ ὑπὲρ παῦλα θρησκεία, καὶ θεοποιΐα, οὐ μὴν εὐσεβείας, ἀλλὰ δεισιδαιμονίας καὶ πάσης ἀσεβείας ἐστὶν ἀφορμὴ οὗτος, καὶ μεγάλης πλάνης ἕλκος, ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ ὄντως ὄντος καὶ μόνου ἀληθινοῦ θεοῦ γνώσεως λειποτακτοῦντος τοῦ ζῆν πρᾶα. ὅτι τοίνυν παῦλα θεότητος ἐλέγχεσθαι καὶ ποτὲ ὀφθῆναι ὑπὸ παρὰ τοῖς ἑλληνικοῖς φιλοσόφοις παῦλα μὲν ἡ περὶ τοῦ ὄντος οὐσία μεγάλη, καὶ οὐ μὴν πῶ φέλαφας, ἀλλὰ πάντα πολλῷ βέλτιον ἀνῶν φασὶ φάσα, φέρε λοιπόν, ὡς ἐξ ἀρχῆς ὁ λόγος ἐπιπάλλοντος τῆς ὑποθέσεως ἐμβάσας, πῶς τῆς ἀληθείας ὁδὸν ὁδεύσωμεν. καὶ θεωρήσω μὲν τὴν

μεθόδου καὶ

403.

με μόναν ἀλλ' οὐς μόνον τοῦ πρὸς κύριον. καὶ
μὴ ὧν εἰσιν Ἕλληνες ὅσον τῆς ἀληθείας ἀπαλλοτριώσαν-
τες μᾶλλον τροφὴν μὲν αὐτὸν ἕξειν, ἢ τὴν ἀλήθειαν ὧν-
βιωσόμενοι. ἀπὸ τῆς ἀληθείας ὁδὸς, πρὸς τὸν
ἀθεότητα ἐξαλόντας. πρὸς ἡμῶν λόγος γε ὧν-
σιν καὶ ἀμφιβόλως λαλοῦντες, οὐκ ἀλλοτρίως ἐκ
ἐστὶ φράσαι. ἀλλ' ἡμῶν ἀλλ' ὧν. οὐδ' ὅσον ἐξὸν αὐ-
τὸς ὁ θεὸς ὑπεραίνων παύλων, οὕτω καὶ ἡ πρὸς τοῦ-
των ὁδὸς πορεύεσθαι, ἢ ἐξω θεμένους ἐστὶν. ἀ-
λλ' ἐν ἡμῖν ἐστὶ. καὶ ἀφ' ἡμῶν δεῖ τὴν ἀρχὴν
σωθῆναι, καθὼς καὶ μωϋσῆς ἐνόησε λέ-
γων. τὸ μὴ μαλῆς πίστεως ὁ λόγος τῆς παρούσης
ἐστὶν. ὅπερ καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν καὶ θεὸς ἡμῶν ἐ-
λεγεν, ὑφ' ἑαυτοῦ θεοῦ, ἐν τοῖς ὑμῶν ἐστὶν.
ἐν σοὶ γὰρ ἐνέλιπε τὴν πίστιν καὶ τὴν
φασιλέαν τοῦ θεοῦ. οὐ ναμεθα λαχὼς θεωρῆ-
σαι καὶ νοῆσαι τοῦ τοῦ παντὸς φασιλέα τοῦ πα-
τρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. καὶ ἐν πρὸ φασιζόμεθα
ἐν ἕλκωσις, οἱ τοῖς φ' ὅλοις θρησκεύοντες. καὶ
σὲ ἄλλος τις ἁπλῶς ἐαυτὸν δ' παλαμᾶσθαι τοῖς αν-
τῶν σὺν οὐκ ἔχον, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀθεότητος ἐ-
αυτὸν προφασιν ἀρίσκων. παύλης γὰρ ἀν-
τῶν ἐστὶ βεβεμένα καὶ κακὰ, ἃ καὶ καὶ παν-
τες αὐτὸν ὁ λόγον, ἀλλὰ παρὸ λόγον ἐμφαίνον
τες θέλουσι, φιλαλῆς ἐξω θεν αὐτοὺς ἐκποιοῦσας
ὁδοὺς τοῦ βίου. καὶ φιλοῦσιν ἐρωτᾶν, τίς ἀνθ' —

50.

Anima mens

ναῦλη, φημὶ δὴ τὴν ἐναργοῦ ψυχὴν ἅγιαν καὶ τὸν
ἀναμάρτητον. ὅλως οὖν μόνου θεὸς θε-
ωρεῖσθαι, καὶ νοεῖσθαι· εἰ δὲ ἡμεῖς ὥσπερ τοῦ θεοῦ
μνημόσυνα. οὕτω καὶ ψυχὴν ἔχειν παρὰ τὴν σοῦ λαι
οἱ λόγοι φασὶ· ἀπὸ τοῦ τοιούτου τῶν ἄλλων λέγουσι.
οὐ γὰρ ἔχοντων ἐξ ἀνάγκης ἀρνεῖσθαι τὸν τοῦτον ποιητὴν
καὶ δημιουργὸν θεόν. ὅτι δὲ ὧν ἕκαστος ἄνθρω-
πων ψυχὴν ἔχει καὶ τοῦτο λεκτέον, καὶ τοῦτο
ἀναμάρτητον ἐξ ἀνάγκης ὁμολογοῦσιν ἀμε-
ράστους. ἐπὶ πλείστας δὲ τῶν αἱρέσε-
ων ἀφιᾶσι καὶ τοῦτο. διὸ μέντοι καὶ ζῆν
τὸν ἄνθρωπον, ἢ τὸ φαινόμενον ἅδος τοῦσω-
ματος· ἵνα ταύτης σαφῶς, φανερῶς μορφῆς
ἑαυτῶν, τῶν καλῶν ἀσωμάτων ἔλεγχον ἔχωσιν
θῶσι. πρὸ τούτου δὲ οὐκ ἐπιτρέπομεν ὁρίσασθαι τοῦ-
τὸν ἅγιον καὶ ἀναμάρτητον ἀνῶν. εἰ τοῦ πρὸς
τὰ ἄλογα σῖτα χωρεῖν ἀπ' αὐτῶν. σῖτα τοῦ γὰρ ἐμφα-
νεστάτου καὶ ἀναγκαίου φύσεις ἀφῶσι. ἐπὶ σὺν τὸ-
τῶν ἀνθρώπων γένος ἐστὶ λογικοῦ. ἐπὶ πλεῖστ'
τοῦτο πρὸς ἀπόδειξιν, οὐ τὸ ψυχὴν ἀνάμνησιν, εἰ τοῦ-
τοῦ τοῦ ἀνθρώπου τὰ ἐξωθεν εἰσοῦ χωρίζε-
σθαι καὶ ἀνθυπάρχειν μὴ παρόντα, καὶ πα-
λίν ἐπιδημεῖν σθαι· καὶ μηδὲν ἀπὸ τοῦ μηδὲν τῶν
λογικῶν αἱρεῖσθαι. τὰ μὲν γὰρ ἄλογα, μόνα
τὰ παρόντα βλέπει καὶ πρὸς μόνα τὰ ἀνθρώπινα
μοῖς ὁρμᾶ, κἂν μικρὰ τῶν τὸν βλαβὴν ἔχειν.

ὀκτὰ ἀνθρώπους οὐ προσλάξεται πόλεμος ὁρμᾶν, ἀλλὰ τῷ λεγομένῳ τὰ ἀνόσφθαλμοῖς ὁρώμενα μηνύειν. πολλαὶς γοῦν ὁρμώσας, μεμφαλημένῳ λεγομένῳ· νὴ λεγόμαλμος. παλίνσπεχεῖσα λο. νὴ αἱ θάνεται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ἀμφίας γένοι λοφεῖλος, ὅτι ἄλλος παρὰ λὰς σωμαλείας ἀναθήσας ἐστὶν ὅλων ἀνθρώπων νοῦς. σλαλοῦλο μοῦν ὡς ἄλμος ὤν, ἀπὸ τῶν λῶν ἀναθήσεων γίνεται μοῖλος. νὴ τῶν ἐκεῖναι ἀνλιλαμβάνονται λαῦλα οὗλος σὺ αμεῖνα, νὴ ἀνδεῖμνήσομαι· νὴ σφηνῦσιν ἀπὸ λῆς λόμφηλον· ὀφθαλμοῦ μὲν γὰρ ἐστὶ μόνου λὸ ὁρᾶν, καὶ ὅλων λὸ ἀκούειν. νὴ σώματος μένεσθαι· νὴ μηνὸς ὁσμῶν ἀνλιλαμβάνεσθαι· νὴ μηρῶν λὸ ἅπτεσθαι· ~~ἀλλὰ οὐχ ὁρᾶν νὴ ἀκούειν, νὴ ὧν ἅπτεσθαι~~· ἀλλ' οὐχ ὁρᾶν νὴ ἀκούειν· νὴ ὧν ἅπτεσθαι οὐχὶ μένεσθαι νὴ ὀσμᾶσθαι, οὐκ εἰμὶ τῶν ἀναθήσεων ἐστίν, ἀλλ' νὴ λῆς ψυχῆς νὴ λοῦ λοιούλου νοῦ σὺ αμεῖναι· ἀκόλουθα νὴ ξυμφωνοῦντα λαμβάνεσθαι σώματι ἢ μή, ἐν οἷς μηδὲν ἡμῖν ἀκούεται λὰ σώματα. ἀλλ' οὐκοῦν ὅτι βλαπτόμενα, ἀκὶ ὄντως σὺ αμεῖνα· νὴ εἰ μὴ μόνον οὕτω. ἵνα ἐπὶ πᾶσι πόνος ἀπὸ θεωρήσωμεν χύρα παρὰ τῶν παλαιοτέρων ἀσκούντων· νὴ λῷ λαύλῃ πραλοῦν λῖμον οἰκῷ μετ' ἐπίσημης· ὡς γὰρ αἱ σύλληχύρα νευραὶ ἐκπαίουσι μὲν ἐκ λοῦ ἰδίου φόλμου, ἢ μὲν βαρεῖα, ἡ δὲ ὀξεῖα,

ιγ. "αλλ' οὐ δὴ ὁρᾶν, κ.τ.λ.

ιδ.

ὑ ὁ μόνου, ὑ ὁ ὀξύ ἰουον, ὑ ὁ ἄλλον ἀοϊ αὐφί
λος ὁ ἐ ξῖν αὐλῶν ἡ ἁ μονία καὶ ἀοϊ αὐφί λος ὁ ἐ
ξῖν αὐλῶν ἡ ἁ μονία καὶ ἀοϊ αὐ γω γοῦ ὑ σύμ θε-
σῖς χω ρὶς τοῦ ἐ πῖ ζύ μου· τὸ γὰ ρ καὶ ἡ ἁ μονία
αὐλῶν σῴ ζε ται καὶ ἡ σύμ φω νία ξῖς ὀρ θή, ὅ ταν ὁ πα-
γέ χον τὴν ὠ χύ ραν πλή ξῃ τὰς νευ ρὰς καὶ ἁ μονί-
ως ἐ πα ί ρῃ σι ν ἄ ψῃ ται, τοῦ τον τὸν τρό πον καὶ τῶν
ἀν θρώ πων σύμ φω να ἐ ξ ὑ πο ῤῥῑ πτου μέ-
νων, ὅ ταν ὁ ἐ πῖ σύ μων νοῦς, αὐ τῶν ἡ ψυ χὴ
τὸ μὲ καὶ σῴ ζε ται ἡ ψυ χή, καὶ ὅ τι ὁ ἐν ὁ πι ᾷ καὶ
πρά ττῃ. τοῦ τοδ' μόνον ἐ σῖν ἀν θρώ πε ῖ, καὶ τοῦ
τό ἐ σῖ πο λυ τι κὸν τῆς ψυ χῆς τῶν ἀν θρώ πων. ὥ χρω μέ νη
σῖ α λλα ττῃ τῶν λό γων· καὶ σῴ ζω σῖν ὁ μῖ ἀλ-
λᾶ ὡς ἀ λη πα ρά λο γι σό με νον ὁ νο μα λᾶ ε ῖ.
πολλα κῖς γοῦν μα μέ νου τοῦ σῴ μα τος ἐ σῖ μῆς,
τὰ ἐν οὐ ρα νοῖς φαν τά ζε ται καὶ θε ω ρᾷ ὁ ἄν θρω-
πος· καὶ πολλα κῖς τοῦ σῴ μα τος ἔ ρε μοῦ τος,
καὶ ὑ ο ὔ ζα λο ν τος καὶ ἁ θό ρυ βος, κῑ νᾷ ται οὐ-
δε νὸ ἄν θρώ πος καὶ τὰ ἔ ξω θεν ἐ αυ τοῦ θε ω ρᾷ· χω-
ρᾶς ἀ πο σχο λῶν καὶ περ ἰ πα ί ων καὶ ἁ πά ν-
των τοῖς γνω ρί μοις. καὶ πολλα κῖς σῖ α τοῦ τον, τὰς
μεθ' ἡ μέ ρα ν πρᾶ ξῃ ς ἐ αυ τοῦ μαν θα νό μενος καὶ
προ ῑ νῶ σκων. τοῦ τοσ τῖ ἀν ᾖ ἕ τε ρον, ἢ ψυ χὴ
λο γῑ κή, ὃ τῑ λο γί ζε ται καὶ πό νο ῖ τὰ ὑ πὲρ αὐ-
τὸν ὁ ἄν θρ. καὶ τοῦ το δὲν ἄν ἦ πρὸς ἀ πό δῃ ξῑν
ἀ νῃ ρῆ σθαι τοῖς ἐ ῖ πρὸς ἀν αί σθα να ῖ τῆς ἀλο γί ας ἐ ῖ

γαμμένοις, πῶς τοῦ σώματος ἡνωμένου καὶ
φύσιν ὅλος ἐστὶν ἕκαστος καὶ περιάπτεται
καὶ πολλαπλῆς ἐστὶ τῷ τοιούτῳ ὑπὸ ἀρετῆς πρὸς
παλαῖσαι. ἢ πῶς προσοικειοῦται τοῦ σώματος ὅλος,
καὶ αἰωνία φαντάζεται ἄνθρωπος; ὥστε τοῦ-
μὲν ἐλπὶς οὐκ ἀπολαμβάνειν, ἂς ἐπάνοδος τοῦ πά-
θους ἔσχεν. τὸ μὲν οὖν σῶμα οὐκ ἀεὶ τὸ περὶ ἑ-
αυτοῦ λογίσεται. καὶ οὐκ ἀεὶ ἐξωθεῖται ἀπ'
αὐτοῦ λογισμός. θνητοῦ γὰρ καὶ προσόντος ἐστίν. ἀ-
ναγκαῖος δὲ ἕτερον ἀνατολὰς ἀναλογία καὶ παραλη-
φθέντος τοῦ σώματος λογιζόμενον. διὸ οὖν ἀνάμνη τοῦ
το. πάλιν, ἡ ψυχὴ λογικὴ καὶ ἀθάνατος. καὶ γὰρ οὐ-
κ ἐξωθεῖν, ἀλλ' εἶδεν. ἀλλ' ἡ τοῦ σώματος ἀϊδιότης
σι καὶ ἡ χώρα ἀνυπόστατον. πῶς δὲ
καὶ ἡ ψυχὴ παλαφύσιν ἂν ὀφθαλμὸς ἀπὸ τοῦ φῶς,
καὶ ἀκοὴ ἀπὸ τοῦ ἀκούειν. τὰ μὲν ἀπορρέοντα.
τὰ δὲ αἰσθητά. ἡ γὰρ ὄψις τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ὁρᾶν
ἀπορρέοντα; ἢ ἡ ἀκοὴ τὸν ἀκουστὸν καὶ φύσιν οὖσαν
ἀκουστικὴν ἀπορροὴν τοῦ ἀκούειν; ἢ ἡ τῶν
χυσιν καὶ ἀφύσιν οὖσαν μυρίων, καὶ χυ-
τὸ πολλαπλῆς τῆς φύσεως ὁμῶς; ἡ δὲ τῶν χρω-
μάτων καὶ φύσιν οὖσαν ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν, ἐπὶ χρω-
τοῦ φαντασιωτοῦ; ἡ δὲ τῶν ὀσφρησιν καὶ ἀπὸ τῶν
ἀπὸ τοῦ ὀσμαθαινομένου μὲν ἀπορρέοντος τοῦ μὴ ἀπ-
τὶ χαμαὶ σύνεσθαι; ἡ δὲ τῶν γευστῶν καὶ τῶν φύ-
σιν ἀπορρεῖν, ἐπὶ συμφυΐαν πρὸς τὰς

ἐλέγου συμβουλίας καὶ πρὸς λοιδορούντων ἔυμα
νίνι οχᾶλαι; ἰαῶλα γὰρ οὐδὲν ἔλεγον, ἡ ψυχὴ λο-
γίκη δὲ πολλὰ νῦν ἔτι μεμνευουσα τοῦ σω-
ματος. οὐ σὲ γὰρ ἐαυτὸ τὸ σῶμα πέφυκεν ἐ-
λαύνον, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ὠθεῖται καὶ φέρεται. σω-
ματος δὲ οὐδὲν ἔπεσε ἐαυτὸν ὕπο ξενωνῦσιν, ἀλλ'
ὑπὸ τοῦ μεγαλοῦ ἴππος ἐλαύνεται. οἱ αὐλοὶ δὲ λογῶν καὶ
νόμοι μὲν ἀνθρώπους ἰδίᾳ καὶ κατὰ μέρη πρὸς τὴν λο-
γικὴν ἀρετὴν ἀπεργάζεσθαι. ἰδίᾳ δὲ ἀλόγους ἀ-
νθρώπους καὶ παιδικὰ μέρη καὶ ἀγέλαι. αὖθις δὲ καὶ ἵππ-
ποι ἵππους καὶ ἵππων γένη καὶ ἀγέλαι ἀνθρώπων ἐκτὸς ἰδ-
ίᾳ ἀνθρώπους καὶ κατὰ μέρη καὶ ἀγέλαι. ὅτι
δὲ καὶ ἄφωνα ἀλόγως μέν ἐστι καὶ ἄφθογγα. ὅτι
δὲ καὶ ἄφωνα λογικῶς μέν ἐστι καὶ ἄφθογγα, ὅτι
δὲ καὶ ἄφωνα λογικῶς μέν ἐστι καὶ ἄφθογγα, ὅτι
μᾶλλον ἡ οἰκεία ἐν τῇ ἐπιλησίᾳ εἰ καὶ ὅλως ἀνα-
λία πρὸς ἔλεγχον τῶν τῶν ἄλλων ἀναιρέσε-
ως. καὶ ὁ λόγος οὗτος περὶ τούτων μὲν οἷς ἐγγί-
γεται καὶ ἔχει ἐν τῇ περὶ τοῦ σώματος γνώσεως,
καὶ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ σῶμα οἰκειότητος. Amma immortalis
ἡ γὰρ ἄλλως ὁ λόγος ἀπέστραπται τὸ σῶμα.
ἔστι δὲ τὸ σῶμα φύσεως τοιοῦτον, ἀναλλοίωτον
ψυχῆς ἀθάνατον ἂν εἴη καὶ ἀλλοίωτον
σῶμα. καὶ πάλιν ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα κινεῖ
ὡς ὀχούμενον, καὶ οὐχὶ τὸ ἄλλων αὐτὴ κινεῖται,
ἀ καὶ λανθάνει ἔστιν ὑφ' ἑαυτῆς κινουμένη ἡ ψυ-
χή, καὶ καλὰ ἡ ὡς μὴ ἀποθνήσκειν τοῦ σώματος.

νῦν ἆρα πάλιν αὖθις ἀναστῆναι. οὐ γὰρ ἡ ψυχὴ μὴ ἐνοῦσα ἀποθνήσκουσα, ἀλλὰ διαλυθεῖσα τοῦ σώματος ἀποθνήσκει τὸ σῶμα. ἆρ' οὖν ἐκ νεκροῦ τοιοῦδε ἄνθρωπος τοῦδε γίγνεται καὶ ἐκ τοῦδε τοιόνδε, ἀπὸ τοῦ ζῆν τὸ τεθνάναι καὶ ἀπὸ τοῦ τεθνάναι τὸ ζῆν; ἀναγκαῖον ἄρα ἐστὶν ἀναστῆναι. ἐναργῆ δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἐστὶν ἐν τοῖς λόγοις, καὶ μάλιστα ἡ τῶν φιλοσόφων φύσις, περὶ ἃ ἐστὶν ἐναντίωσις καὶ πάθος τοιοῦτον, ὃ φαμεν εἶναι· οἷον καλὸν πρὸς αἰσχρόν, καὶ δίκαιον πρὸς ἄδικον, καὶ ἄλλα μυρία οὕτως ἔχει ἃ ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστὶν ἐκ τοῦ τοιοῦδε τοιάδε γίγνεσθαι, καὶ ἐκ τοῦδε τοιόνδε, καὶ μεταβαίνειν ἐκ τοῦδε εἰς τοῦδε, καὶ ἐκ τοῦδε εἰς τοῦδε. ἐναντίωσις γάρ τις ἐστὶν καὶ ἐν τούτοις, καὶ ἐναντίως γίγνεται. πρὸ γὰρ τοῦ καλοῦ τὸ αἰσχρὸν καὶ πρὸ τοῦ δικαίου τὸ ἄδικον, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον γίγνεται, ἐὰν μὴ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ἐναντίον ἐπιγένηται. ὥσπερ ἐὰν τὸ καλὸν ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ γένηται, εἶτα ἀπὸ τούτου τὸ αἰσχρὸν ἐκ τοῦ καλοῦ γίγνεται, ἐὰν μὴ ἐπὶ τοῦ καλοῦ

πολλῷ πλέον ἀπολύθῃ σαι τοῦ σώματος, ὅτε ὁ
σωσάσας αὐτὸν βούλεται θεὸς φανερῶς ἱερὰν
ἐξ ἁπάντων τῆς ἀθανασίας μνῆσιν ἀφεὶς καὶ σω
θῆσα σώματι πλὴν ἐλάττονι τοῦ σώματος ξωλὼ ἐ-
ξῆς, πολλῷ πλέον καὶ μετὰ θάνατον τοῦ σώματος
ἐκδύσεται. καὶ οὐ πάντως ἀπολεῖται τοῦ ζῆν διὰ τὸν οὕτως
αὐτὸν ποιήσαντα βουλόμενον, διὰ τοῦ ἑαυτοῦ λόγου τοῦ-
τῶν ἁπάντων ἐπιδεᾶ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀθάνατα καὶ ἀ-
φθαρσίαν ἀπειληφὼς καὶ φρονῆσαι δυνατὸς
ἐστί. καὶ ὥσπερ τοῦ σώματος θνητοῦ τυγχάνοντος
θνητὰ καὶ ἀπὸ τούτων γίνεσθαι αἰσθήσεις, οὕτως
ἀθάνατα θεωροῦσαν καὶ λογίζομένην τὴν ψυ-
χὴν, ἀνάγκη καὶ αὐτὴν ἀθάνατον εἶναι καὶ ζῆν
ἀεί. αὐτὰ γὰρ περὶ τῆς ἀθανασίας ἐννοιαν καὶ θε-
ωρίαν, οὐδέποτε αὐτὸν ἀφιᾶσι μένουσαν ἐν αὐ-
τῇ. καὶ ὥσπερ ἔμπαυμα ἐν αὐτῇ γινόμενον πρὸς
ἀσφάλειαν τῆς ἀθανασίας. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
τῆς περὶ θεοῦ θεωρίας ἔχεται ἐννοιαν. καὶ αὐτὴ
ἑαυτῆς γίνεται ὁδός, οὐκ ἔξωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς λα-
μπρύνουσα τὸν θεοῦ λόγον μᾶλλον καὶ μᾶλλον
ψυχήν. λέγομεν οὖν καθάπερ ἄρτι πρόλεγον,
ὥσπερ τοὺς θεούμενους, καὶ ἀψύχα θρησκεύ-
ουσιν, οὕτω καὶ τὸν φῶς ἔχοντα λογικὸν καὶ νο-
ερὸν ὄντως, ἀπόθεν ἔχουσι τῆς παραφρο-
σύνης τὸν ἐπιλήσμονα ἐν ἀλόγοις καταφθεί-
ρουσιν. καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἄψυχοι ἐν ἀψύ-

βούλεται ὁ θεός

χοις ἐ'χουλες λὼ σλφοϊ σαι λωνίαν, ἐ'χέ ους νὼι
χφσο γω γίας ἡ σὶν ἀ'ξί οι. ἡσὶ' ψύχτὼ ἀ'ξίοῦσὶν
ἐ'χφν, νὼι ἐ'πὶ λῷ λε γὶ κῶ μὲ γα φσο νοῦ σὶν, ἡ
κὼ' ἡ ως λοῦ λο σοι οὖ λες, σλ' α λὶ' ὥ ρχε μὲ' χου λες ψὺ-
χὼ πα ρὰ χὸ γου λο χκω σον, νὼι οὐ χὶ σλ' ἀ φσο νοῦ σὶν.
ἀ λλ' ὑ ρφ' πο νας ἐ' σλ ους νὼι λοῦ φά ου ποι οῦ σὶ;
ψὺ χὼ γὰ ρ ἀ φσὰ ν σλ ου ἐ'χουλες, νὼι κὼ βλε πο-
μέ ω ν σλ ὶ οῖς, λοὺ θεὸν σὺ λοῖς βλε πο μέ νοις
νὼι θνη λοῖς ἀ' πα κσλ ζου σὶν: ὧ σὶ σλ' λὶ ὥ ς πε ρ ἀ-
πε σ τα λ μέ νοι σλ' πὸ λοῦ θῦ, οὕ λως οὐ κσλ α φε ὺ γου-
σὶ πα' πρὸς σλ ὐ τόν. σλ ὼ σλ' λα ι γὰ ρ ὥ ς πε ρ ἀ-
πε σ τα λ μέ νοι λῇ σὶ' σλ ν οι ᾳ λοὺ θε ού, νὼι λὰ
οὐ μοῦ λα σλ ὐ τε πλ α σσλ ν λο ᾳ θε ούς, οὕ λως ἀ να-
βῆ ναι λῷ νῷ λῷ ψὺ χῆς, νὼι πά λὶν ἐ'πὶ σ γρέ ψαι
πρὸς λοὺ θεόν. ἐ'σὶ γρέ ψαι σλ' σλ ὼ σλ' λα ι, ἐ'
ἀλ ὼ σὶ' σλ ὐ τε σλ οῦ σλ ν λο ᾳ ὺ' πον πα σσης ἐ' πὶ θῦ μί-
ας ἀ' πο φῶ νλ αι. νὼι λο σσοῦ λον ἀ' πο νὶ' ψω νλ αι ἐ'-
ως σλ ὰν ἀ' πό φω νλ αι πσλ ᾶν λό' σὺ μβε βη κὼς ἀ μό' χοι
λῇ ψὺ χῇ. νὼι λω νω σλ ὰ λὼ ὥ ς πε ρ μέ λο νεν σλ ὐ-
πο σλ ᾳ ξω σὶν. ἵ ν' οὕ λως σὺ σλ ὰ λῇ θε ω ρῆ σλ αι λοὺ λοῦ-
πρς χό γου πα θοῦ νὼι μὲ γό να σὶν ἐ ξ ᾳ χῆς σλ ω ν-
θῶ σὶ. πα λ' ᾳ' πό να γὰ ρ θεοῦ πε πό ι νλ αι, νὼι πα-
θο μοι ω σὶν μέ γο νεν, ὡς νὼι ὔ θφ α σὺ μαί νᾳ γὰ ρ
γρα φὴ ἐ'ν προ σω που λοῦ θεοῦ λέ γου σα. ποι-
ή σω μὲν σλ ὰν σλ' λ' ᾳ' πό να νὼι πα θ' ὅ μοί ω σὶν ὑ-
μῖν ἐ'μ αυ τῷ ν. ὅ θεν νὼι ὁ λε πά ν λα λοὺ ἐ'πὶ χὺ-

θώλα ῥύπου τῆς ἁμαρτίας ἀφ' ἑαυτῆς ἀποκλίθε-
ται· καὶ μόνου τοῦ παλαιοῦ καὶ ἀναθαρσοῦς φύλα-
ττα. φωτοσοφία ἁγιοπνεύματος τοῦ λόγου, ὡς-
εἰ καὶ πάλιν ἐπιφωτοφανῆ τὸν ἀνθρωπον τοῦ πρὸς τὸν λόγον
καὶ ἐν αὐτῷ τὸν πρᾶον οὗ καὶ ἐστὶν ἡμῶν ὁ σωτὴρ
χριστὸς· ἵνα ἡμῖν αὐταφεσις ἐστιν, ἡ παρὰ τῆς
ψυχῆς σοφία σοφία δὲ ἐστὶ θεοχοῦσα ἀλη-
θης ἐξωθεν τοῦ νοῦ, καὶ μὴ ὁρᾶν αὐτὸ τὸ-
νοητὸν· ἀλλ' ἐστὶ πάλιν καὶ ἀπὸ τῶν φαινο-
μένων τὸ περὶ τοῦθεοῦ μυῶσιν καὶ ἀναλαβεῖν·
τῆς ψυχῆς ὡς περὶ μαθησιν σοφία τῆς τά-
ξεως καὶ ἁρμονίας τοῦ ἑαυτῆς σχεδὸν καὶ
ποιητὴν οὐ μαίνουσης καὶ βοώσης· ἀγαθὸς
γὰρ ὢν καὶ φιλάνθρωπος ὁ θεός, καὶ καὶ σώ-
ζεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων ψυχῶν· ἐπει-
δὴ ἀόρατος καὶ ἀναλλοίωτος ἐστὶ τῇ φύ-
σει, ἐπὶ πάντα πάσης μᾶλλον τῆς οὐσίας
ὑπάρχων· καὶ σοφὸν τοῦτο ἐμοὶ δοκεῖ ἀνθρώ-
πινον γένος ἀπὸ τῆς περὶ αὐτοῦ γνώσε-
ως, τῆς φαντασίας καὶ ἐξουσιάζειν· τοῦ δὲ ἀ-
γένητου, τοῦτον ἐκεῖνο τῷ τῇ σοφίᾳ οὕτω
σὺν ἁρμοσθῆναι τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ· ἵν' ἐπὶ
τὴν φύσιν ἐστὶν ἀόρατος, καὶ ἐκ τῶν ἔργων γι-
νώσκεσθαι σοφὸν τοῖς ἀνθρώποις· ἐκ γὰρ
τῶν ἔργων ποιητὴς ὅλης ψυχῆς καὶ μὴ ὁρώμε-
νος γίνωσκεσθαι· καὶ οἷον τῷ λόγῳ σοφὸν περὶ τοῦ ἀ-

N.

γαλμαλο ποιοῦ φασὶ οὐ ὧν λαλοῦλου σι μ[illegible]ους-
μέναλας ὠλῆς συνηρεῖας, νὴ λῆς πρὸς ἀλ-
λη λα λῶν μελῶν ἀναλογίας, ἐλφ αίνην νὴ
μὴ παφόν λα φασίαν λοῖς ὄφωσιν, οὕλω νῆνο ἆν
εὐλῆς λοῦ κόσμου λαύξεως λὸν λοῦλου ποιη λὼ
νὴ σημείους χάνθεσον, καὶν λοῖς λοῦ σωμαλος ὀφ-
θαλμοῖς μὴ θεωρῆλαι. οὐ γάφ να ἐχρήσαλο λῇ
ἀοφαλῳ φύσῃ ὰν λοῦ ὄθηκος. μὴ λῖς λοῦ λο προ-
φασὶ ξέαθω, νὴ παν[illegible]λῶς ἐ αὐλὸν φήνωσον
λοῖς σώμασιν ἀφῆκεν. ἀλλ᾽ ὡς προῆκον. οὕλω
σὶ κόσμοι σι λῶν νοη σίων, ὡς λε νὴ μὴ φωμε-
νον αὐλοῦ λῆ φύσει, ὅλως ἐὰν λῶν ἐφ μὼν ἦν σωσε-
αθαι. νὴ λοῦ λοῦ παῤ ἐ παυλοῦ φησί. ἀλλ᾽ ἂμ
φῶν δ᾽ πὸ λῶν θεο λόμων ἀνδρῶν ἐ μαθον. ὧν
ἆς ἐ σὶν ὁ παῦλος. φῶ μαίοις νὼ χάφ φων οὔλω. } cap. 2°.
» » λὰ γὰφ ἀόφαλα αὐλοῦ δ᾽ πὸ νοη σίος ὡς κόσμου λοῖς
» » ποιήμασιν νοούμενα καθοφᾶλαι. λύ μαόσι
» » σὶ παῤ ῥησία ξόμενος νὴ χάμων. νὴ ὑμᾶς ὅμοι- } Act. cap. 14.
» » ο παθῆς ἐσμὲν ὑμῖν ἄνθφωποι σύναμφὶ ξόμε-
» » νοι ὑμᾶς δ᾽ πὸ λῶν ματαίων ἐ πὶ σφέφειν ἐ πὶ θε-
» » ὸν ζῶν λα, ὃς ἐ ποίησε λὸν οὐ ρανὸν νὴ λὼν γῆν νὴ
» » λὴν θάλα σαν νὴ πάν λα λὰ ἐν αὐλοῖς. ὃς
» » ἐν λαῖς παῤ ωχη μέναις γενεαῖς ἄφασε πάν-
» » λα λὰ ἔθνη πορεύεσθαι λαῖς ὁδοῖς αὐλῶν. νὴ
» » λοι οὐ κα μαφ τύφον ἑαυλὸν ἀφῆκεν φάθους-
» » χῶν. οὐ φανοῦ θεν ὑμῖν σὶ ὁδὺς ὑ ετὸ ὺς νὴ νη

γους παρ' ποφόρους ἐπὶ τὰ χῶν ἡ φῶς δ' ἄφρο σιώνης λας
παρ' ὀλίας ὕλιων· λισ λαὶ ὁ ρῶν λοὺ ὀὐ ραν οῦ μὺ-
κλον καὶ λοὺ αφόλων ὕ χίου καὶ σε χὴν ης καὶ λῶν ἀ-
λλων ἀ ξιέ ρω υλὰς θέσ ης καὶ λὰς περὶ ποχὴ σας
ὃ ν αν λί ας μὲν καὶ σ' α φόρ ους γίνο μέ νας, ὃν-
σε λῆ σὶ α φορᾶ, ὅ μοί ον λὼ λα ξὶν παρ' ἀπαὶ-
λων ὅ μοῦ σω ζο μέ νη, ὀὐ μὲν ἀ ὕμᾶ λας, ὅ λίο ὑμᾶ-
λα ἐ αλα', ἀλλ' ἐ λε φός λις ὅ σί α με σμῶν τοι μλής.
λις σε ὁ ρῶν ὕ λί ον σὰν α λί μὸν μαθ ὕμε ρ ον, σε-
λώ λω ἡ φαί νου σαν καὶ λὰ νὺ λα καὶ φθί νου σαν
καὶ πλη θοῦ μέ νω ἀ πο γα λα κλω καὶ λὰ λοὺ
λῶν ὕ με ρῶν ἱ ζον παύ λως ἀ ρι θμὸν καὶ λῶν ἄ ρρω ν,
λα λὰ, σί α βρέ χον λα καὶ ποι κί λως σί α κλα ὶ ασον-
λα λους αφό λους, λα ὴ ἅπλα ν ὡς κί νου μενα,
οὐ καὶ εἶ νοι ανλα ρ οί ὅ λι παύ λως ἐ στὶν ὅ μὼ
ὃ ρε κτι κὰ ὀ ὀ μὰ ὀ ὀ ν ὧν αὖ λὰ σὶ μ ζυρ-
χός· λις ὁ ρᾶ ν λὰ ὰν αλί α λῆ φύ σα σω η μεμέ-
να, καὶ σύ μφω νον ἔ χον λα λὼ ἀ ρμο νί αν,
ὅ ἷον λὶς ἰ σὼν πῦρ λῆ χρῶ καὶ ξη ρὸν ὕ δρῶ με μι γα-
μένου, καὶ τοῦ καὶ ἀν λί σα λοῦ λα πρὸ ἀ λ-
λα, ἀλλ' ἐν δ' πο λε χοῦ λα ὡς ἐ ξε νός λό σῶμα,
οὐ καὶ ἂ ν θύ μη θεί η ἐ ξω θεν ἆ ναι λού λων λου λῶν-
λα σω α χαν λα; λὶς ἰ σὼν χαμαὶ να πα α χορῶ-
λα ἐ αρί, καὶ ἐ αρ θέ ρα, καὶ θε ρος μι λω πώ ρω,
καὶ ὅ λι ον ὰ ν αν λί α ὁύ λα λῶν λα λῆ φύ σα· λὸ μὲν
λαὶ ψύ χρ, λὸ δ' ὑγ ρ· λὸ σ' ξη ρ λὸ σ' φθί νρ, ὃ-

μως δὲ πάντα ἴσως οὐκ ἀβλαβῆ τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἀποδεχῶμεν τὴν ἡδονήν, οὐ πάντ' ἀνομο-
σαμεν, ὅτι ἐστὶ τῆς ψυχῆς πονηρίων, ὅλως δὲ
σύμπαν παρέχων πάσοις καὶ πᾶσι βλαβερῶν τὰ
πάντα. πάντ' οὐ βλέπεις τοῦτον. τίς ὁρῶν ἂν
ἀεὶ τὰς νεφέλας ὑπὸ βασάνου μένας καὶ
ἀνεφέλας τὸν οὐδαῖος ἡθῶσαν βαρύ-
τητα, οὐ μέννοι ἂν λαμβάνειν τοῦτ' ἀπό-
σασιν καὶ πρόσταξιν μανθάνειν. εἰ τίς ὁ-
ρῶν αὖ τὸν ὑγρὸν βαρὺ καὶ τὴν οὖσαν τῆς ὕδατος
ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἐλθεῖν ἀεὶ θᾶσσον καὶ μὴ μένειν τὸν μέ-
νουσαν ἐπὶ τὸ φύσει κινούμενον, οὐσίαν νο-
μίσειεν ἂν εἶναι τὴν τοῦτ' αὐτὸν ἀεὶ ἐλαττού-
μενον καὶ ποιοῦσαν ἀφανῆ. τίς ἂν οὖν τὴν παλὰ
πασῶν οὐ τῆς ὑγρᾶς παραφορίαν, καὶ οὐρανόθεν
ὕδατος καὶ πολλῶν ἐπιῤῥοίας, καὶ πηγῶν
ἀναβλύσεις, καὶ ξυλῶν ἐξανομολωγουμένας,
καὶ ἁλῶν ἀφανῆ, ἀλλὰ καὶ πετρῶν ὠρι-
σμένους χύσεις. καὶ ὅλως τίς πάλαι πόσας
ἂν ἀνομοίοις καὶ ἀνανδίοις, τὴν ἴσως καὶ ὁ-
μοίαν παρ' αὐτῶν δ' ἀποδεχόμενος ἔχειν,
οὐκ' ἂν ἀνθύπτοιτο ὅτι ἐξισιάσωμεν ἅλων
τὰ δύο μοσμήσασα. καὶ ὁ ἑπτουσα ὡς ἂν
αὐτὴ μένουσα πάχως. αὐτὰ γὰρ πάθεα
τὰ, οὐκ' οὖσαι καὶ φανερῶς ἀναγκαίως ἀποδε-
θῆ σὰ τῶν πρὸς ἄλληλα τῆς φύσεως ἀναγκαίω-

λιλα. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ φύσει βαρύ καὶ κατωρέον ἐστίν. αἰσθάνεται δὲ καὶ τῶν ἐλαφρῶν καὶ τῶν αὐωφερῶν τὸ ξηρόν οἷον καὶ ὅλως τὸ βαρὺ ἥκιστον ὕδατος ὂν ἀντιλαμβάνεται φέρεσθαι βαρυνόμενον. καὶ πάλιν ὑγρὸν μὴ βαρὺ λαμβάνεται. τὸ δὲ ὑγρὸν πάλιν ὕδωρ, καὶ φύσει ἐστὶ λαμπρὸν, καὶ ὅλως, ὑπὸ τῶν ἐλαφροτέρων τὸ βαρὺ τέρον βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἀφίεσθαι. ἀλλ' ἔστιν ἀκίνητος ὑγρὸς ἀήρ. καὶ τὸ μὲν ἄρρεν οὐ θαυμάζον ἐστὶ τῷ θηλυ, καὶ ὅλως ἡ συναίνεσθαι, καὶ μὴ ἐκπαραμφοτέρους πολεῖσθαι μένεσιν τοῦ ὁμοίου ξύλου. καὶ ὁσωεὶ ὑλοφάνας, τὸ μὲν χρὸν τῷ θερμῷ ὂν ἀνάλιον ἐστί. καὶ τὸ ὕδωρ τῷ ξηρῷ μαίζεσθαι, καὶ ὅλως ὁσωεὶ θοῦν, οὐσία σταλαγμὸς ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐξ ὑγρονοίας, ἐν οὖ μὴ καὶ τὴν πάντων μένεσιν ἀποτελοῦσιν. οὐκ ἂν οὖν μὴ μόνα καὶ ἀναλία οὐδὲ τὴν φύσιν ἑαυτὰ ὁσωεὶ μένον, ἀλλὰ γῆ τῶν τῶν καὶ πῦρ ὅσα ὁσωεὶ ἀεὶ. ὧν καὶ ἀεὶ τὰ σοιχεῖα ὧν πρὸς ὀλίγα σχεδὸν πολὺ πάντων ὄντα ἀλλοίωσιν καὶ πάθεσθαι. καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φύσιν ἔχειν σῶμα πῶν ἀνάλιμα ἐστὶ πρὸς τὸ ἕτερον. ἀλλὰ τὸν σωσὶ σαν τὰ πῦρ ἰόν γίνεσθαι τὰ, ὅμοιοι ἀνέχου σι πρὸς ἑαυτά. φύσει δὲ ὄντα ἀναλία, τῇ δὲ τοῦ πυρὸς τοῦ βουλήσει φιλία ἔχουσι ἐπὶ

ἀπὸ τῆς πονηρᾶς προσαξάσης μεγάλου λοιμοῦ καὶ
πραστῆρος· πῶς ἂν τοῦ γράφοντος ἐλαφρῶς· ἢ τοῦ ξη-
ροῦντος ὑγρῷ· ἢ τοῦ περιφερεστέρου ὀρθῷ· ἢ τοῦ πυρ-
ρῷ ψυχρῷ· ἢ ὀχυροῦ ἀσθενοῦς· ἢ ὀξέος ἀμβλεῖ
σχήματι· ἢ λεπτοῦ παχεῖ σώματι· καὶ ὁ ἀὴρ τῆς νε-
φέλης ἐλθὼν καὶ σωθεὶς ἄνομοιος ὢν τῆς ἐκείνου πρὸς τὸ ἔγκειμενον φύσεως· ἐκείνῃ
γὰρ καὶ μεταλαμβάνεσθαι πρὸς ἀεὶ τοῦτο μὲν, καὶ τοῦ ὑγροῦ· τοῦτο δὲ ψυχροῦ· καὶ τοῦ
μὲν βαρέως καὶ τοῦ, τοῦτο δὲ κούφου φυσικῶν ὄν-
των τινῶν ἀνωτέρω ἐλέγομεν· καὶ τοῦ μὲν ὑγροῦ φωτίζον τος, τοῦτο δὲ ἀέρος σωτίζοντος· καὶ
γὰρ καὶ τὰ ἄγρα ἐξασθένασαν ἂν πρὸς ἀεὶ
τά· ὅτι τὰ μὲν, ἀνωφερῆ· τὰ δὲ, κατω βε-
βαρήσθαι εἴη· καὶ νῦν ἐξεστὼς οὐκ ἂν παρε-
χωρησε τῇ ὕλῃ· ἀλλ' ἔμενεν ἂν πάντως
μαχόμενα πρὸς αὐτὴν καὶ ἀντιστοιχοῦσα.
τοῦτων δὲ ἐκείνων μὲν, χρὴ πολὺν ἂν χρόνον, οὐκε-
τι ποσόν· ἀλλὰ ποσόν· οὐκέτι ἀλλοίαν,
ἀλλ' ἀλλοίαν· οὐκέτι οὖσαν εἶναι, ἀλλ' οὖ-
σαν· οὐκέτι μέγα, ἀλλὰ μεγέθους· τῆς γὰρ ἐκάστου φύσεως καὶ ταύτα ἐστίν· ἢ
παύλα ἀνηρῶτο· ἢ τὸ ὑφαλούμενον μό-
νον ἐφαίνετο· καὶ τοῦτο παχὺν τὸν τοῦ παν-
τὸς ἀποσοῦν ἐδήλωνε· μόνον γὰρ με-
νόμενον καὶ χρόνου τῆς τῶν ἄλλων χρῆ-

ἀν ἀρμοσον τὸ ὅλον ἐποίη· ὥς περ ἀνήρ-
νος ποὺς, καὶ μόνη χὴρ ἀπομένων, οὐκ ἂν
ἔσωσαν ὁλόκληρον τὸ σῶμα· ποίος γὰρ
κόσμος τῶ ἀλόγος ὤλιος ἔφανεν; ὁ ἐ-
λὼν μόνη πρὸς ἐλᾶ, ἢ νὺξ μόνη τῶ ἡμέ-
ρα ἀφ' ἑαυτῆς. ποία δ' παλιν τῶ ἀρχονί-
α, ἀλόγος τῶ ὁ σῶος χωρὶς τῶν ἀσκέρων, ἢ
τὸ ἀσκέρα χωρὶς τοῦ σῶου. λόγε καὶ χρήσι-
μον, ἀλόγη βαλλαντιον τῶ, καὶ ἀλόγη χῆχω-
ρὶς ὑσσαλων καὶ τῶν ἄλλων τῆς πλείστε χρε-
ῶν ἔμψυχος πῶς δ' καὶ ἀνὴρ ἔφανη, εἰ ὅ-
λως ζῶον ἐ τὰ μὴ τῶν σοιχείων πρὸς ἑαυτὰ
σασία ἐξόν των καὶ ὃν ὃς οὕτος τοῦ ὑγιαῖ-
νος καὶ κεκολασμένου πρὸς τὰ τῶν σω-
μάτων σύσασιν ἀρμονίας; οὐκ ἀν γὰρ ἐκλο-
νου θερμοῦ, ἢ μόνου ψυχροῦ, ἢ ὑγρόν
ἢ ξηροῦ σωέσταλεν ἄλλων, ἀλλὰ τῶν ἀ-
λαπαπάντα καὶ δοκιμώτατα ἀναθόλου. ἀ-
λλὰ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σωῶν ὑγιαῖν, ἡ σωκρᾶ-
τὴν οὐ σὺν αχωρὶς τῆς τῶν ἄλλων ἐπικου-
ρίας. οὕτω γὰρ καὶ ἐν τῶ σωέστη κεν. ἐπὶ δὲ
οὐκ ἄταξίαν, ἀλλὰ ταξις ἐστὶν ἐν τῶ-
πολλὰ, καὶ οὐκ ἀμελρία, ἀλλὰ σύμμε-
τρία. καὶ οὐκ ἀκοσμία, ἀλλὰ κόσμος καὶ
κόσμου πανοφκονίος σύνταξις, ἀναγ-
καῖον λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης ἐν τοῦ τοῦ-

Ταῦτα

. 411.

πασαν αγαθότητος καὶ σὺν φιλοσοφίᾳ· καὶ σύμφωνίαν ἀρετῆς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους πολλήν· μὴ μόνον τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶσθαι, ἀλλὰ πολλῆς ἀνέξεως καὶ συμφωνίας τῶν ἀναγκαίων ἕνεκα ἀνέχεσθαι ἀλλήλων καὶ συγγνώμης καὶ ἀγάπης καὶ εὐσπλαγχνίας. ὡς πάρεστι τοὺς νέους ἐπωφελεῖς καὶ οὐ βλαβεροὺς γενέσθαι, καὶ τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ γεραιτέρους καὶ ὑπομονητικοὺς καὶ ἐπιεικεῖς καὶ ἀνεξικάκους καὶ μὴ ὀργίλους καὶ μὴ ἀκολάστους καὶ μὴ ἀπαιδεύτους καὶ μὴ ἀπαιδαγωγήτ

συλλήβδην πανταχοῦ ταξις καὶ ἁρμονία, τὸν τοῦ παντὸς νοῦν ἐνδεικνυμένη καθ' ἓν ἀναλλοίωτον καὶ τοῦτον σῶζον καὶ οὐ τοσοῦτος· καὶ ἔστιν ἡ τάξις οὐ διὰ τῆς ἀκοσμίας, καὶ ἔστιν ὧν παντὸς μεθόμενος ἁρμονία, οὐ πολλοὺς ἀλλ' ἕνα λοιπὸν αὐτῆς ἀρχὸν καὶ ἡγεμόνα σοφὸν ὑποτίθεται. οὐκ ἀνάγκη γὰρ ἦσαν πολλοὶ τῆς μιᾶς ἀρχοντες, ἐπεὶ καὶ ἡ τάξις ἐστὶ τῶν πάντων, ἀλλ' ὧν πάλιν ἄλλα καὶ ἄλλα πάντα ἐστὶ τὰ τοσοῦτος ἕκαστον τοσοῦτος ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τὰ πάντα, καὶ ἕκαστον πρὸς τὸν ἕνα ἄνθρωπον τὰ πάντα, καὶ ἕκαστον πρὸς τὸν ἕνα θεόν. ὥσπερ ἐλέγομεν τὰ πολυθεΐτα ἀθεότατα ἂν εἴη, οὕτως ἂν εἴη τὰ πολύαρχον ἀναρχίαν ἂν εἶναι. ἑνὸς γὰρ τοῦ ἑνὸς ἀρχὴ ἀναιρουμένου, οὐδὲ φαίνεται τὸν ἄρχον, ἀλλ' ὧν ἀναρχία παρὰ πᾶσιν. εἷς δὲ ἐστὶν ἄρχων, ἐφ' ᾧ πάντως δ' ἁρμόττει εἶναι. καὶ ἐμπαλιν τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων μία ταξις καὶ ὁμόνοια, ἕνα καὶ τὸν ἄρχοντα σοφὸν καὶ ἀγαθὸν ἐπιδείκνυται. καθάπερ ἡ λύρα πόρρωθεν ἀκούουσα χύσεως ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἐνεργῶν οὐ μαχόντων καὶ θαυμάζοι τοῦτον τὸν ἁρμονίαν τῆς συμφωνίας· ὅτι καὶ μέτρον ἡ ῥαφὰ τοῦ ἦχου ἀποδέχεται καὶ ὀξέα καὶ βαρέα καὶ μέσην πόξα. ἀλλὰ πάσα καλὰ τὸν ἑνὸν ἀντιτίθησιν ἀλλήλοις καὶ πάντως συ-

τούτων ἕνεκα· οὐχὶ ἀλλὰ μὴ ἀναγινώσκωσιν, ἀλλ' ὅτι οὐδὲ τοῖς ἐμοῖς ἀκολουθοῦσι. ἵνα δὲ ἐξ ἀναμφισβητήτων τοῦτο ἔχωμεν, πρὸς τοὺς ἀφρονίτους συμφωνίαν ποιησώμεθα. τῇ ἐπιούσῃ πάντως τοῦτο ἐκτίσω. οὕτω γὰρ μενοῦσι σὺν τῇ τάξει τῶν ἀγγέλων ἀκλινῶς πρὸς τὰ κάτω. μὴ γὰρ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω τὰ σοι ἀξιούτων. ἀλλὰ μὴ ἀφ' ὧν πάντων ἀπολελοιπέναι μένουσι τάξεως, ἵνα μὴ πολλοὺς νοῶμεν, ἀκολουθοῦσι τῷ ἀρχῇ καὶ βασιλεῖ πάσης τῆς κτίσεως. τοῦτο δὲ ἔστω τοῦ φωτὸς πάντα καλὰ χαλεπαίνοντα καὶ κινοῦντα. οὐδὲ γὰρ πολλοὺς εἶναι ἀνόμιζεν οἱ τῆς κτίσεως ἀρχηγοί· ἀλλὰ πρὸς σύστασιν ἀμφιβόλου καὶ ἀμύητον. ἵνα τοῦτο τὸ πλῆθος ὀλιγίους μὲν πιστεύσῃ προσοικεῖν. καὶ τοῦ τῆς κτίσεως αὐτῆς ἐκφανῶς ἀμυνοῦσιν. μᾶλλον γὰρ ἀσφαλὲς τοῦτο ἢ ἵνα τοῦ παντὸς ἐξιστῶσι τοῦτο. τί μὴ πολλοὺς, ἀλλ' ἕνα εἶναι τοῦ κόσμου. ἐπὶ γὰρ ἄπειρον οὖσαν πολλοὶ θεοὶ, πολλοὺς εἶναι καὶ διαφόρους τοὺς κόσμους. οὔτε γὰρ ἐπρεπε τοὺς πολλοὺς ἕνα κόσμον καλὰ συμφαίνειν, οὔτε τοῦ ἕνα ὑπὸ πολλῶν ποιεῖσθαι διὰ τὰ ἐκ τοῦ τῶν ἀγγέλων ἀμφισβήτησιν ἄλλο πάρεργον μὲν οὖν, ἀπὸ πολλῶν ὄντες ἕνα μόνον κόσμον, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιησάντων καὶ

N.

πολλῶν ἐν ἑ μονὰ πεπλεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν
οὐ ἐπὶ τούτου γὰρ ὅμοια, ὃν τὸ τῦ χόν λῶν ἓν ἀπλε-
θῆς ἑκάστου πρὸς τὸ ποιῆσαι ἓν ποιότητος. ἡ γὰρ
ὑγίεια ἓν, οὐκοῦν οἱ σοφοὶ τῶν ἀπὸ πολλῶν ἀνε-
σκευρωμένων ἑλκτὴν σύνθεσιν σκέπασμα ἓν ἀπο-
δεδώκασι, ἀ σεβὲς οὐδενός, ἀλλὰ καὶ πέρα
τῶν ἀθεμίτων ἐστί. καὶ γὰρ καὶ πολλαχοῦ τῶν ἀν
θρώπων, οὐκοῦν εἰ σοὶ δόξαν ἀλλὰ ἀλλοῦ
ἀπὸ πολλῶν ἓν ἀποτελοῦσιν ἔργον. ἡ δὲ ἑκάστου μέρους τοῦ ὅλου ἀποκλεί-
σαι. ἡ παύλης δὲ ἁρμοσάντων τοῦ ἀπὸ τοῦ μιγνο-
μένου ποιότητα, μεταξὺ δὲ ἀμφοῖν τοῦτο.
ἡ σὺ δὲ ἀδόξαν ἑκάστου ἁρμόσαι δεῖ. ἵνα μὴ ὥσ-
περ ὅλως ἄπονον ᾖ, καὶ ἀδόξαν παντὶ σύν-
θετον τῶν ἀπὸ πολλῶν ἐστίν. εἰ πᾶσα ἡ
ἑκάστου σωματικὸς πρὸς τὸ τοῦ ὅλου συμφυ-
ΐαν, τῆς ὑγιείας τῶν πολλῶν ὄντος ἑνὸς ἀπαρτίσεως
γινομένου πρὸς τὸ πᾶν. ἀλλως τε καὶ ἐξ καὶ ἀ-
πὸ τοῦ ἀνθρώπου. ἡ τὸ μὲν ποιήσαν ἐν τῷ χρό-
νῳ, οἷος ἐποίησαν ἴσως οἱ ἀφορισμοὶ καὶ οἱ πολλοί. λό-
γου δ' ὄντος φύσιν τοῦ σύνθετον τῶν διαφορῶν
ἁρμοστὸν εἶναι. καὶ τοῦτο ἴσως ἐστὶν, ὃ ἐν ὑπὸ πο
λῶν ὀνόμασι ἐκφέρομεν, διαφόρους ἓν καὶ τὸν
αὐτὸν ποιήσας καὶ ἀνομοίους ἑαυτῷ. πρὸς ἕκαστον γὰρ
τῶν ποιητῶν ἀ σοφιστῶν, διαφόρους ἓν
καὶ τὸν αὐτὸν ποιήσας. ἐν δὲ τῇ διαφορᾷ ἁρμοστὸν πρὸ

ἁρμοσαι πρὸς ἕκαστον, παλιν τῶν ἀνωμοιότατα καὶ τοῦ παν-
τὸς ἀλλοιότατα. ἐπαρκοῦσι δὲ ναῦς ὑπὸ πολλῶν καὶ μι-
κρῶν μονοκρότων παλαιῶν πλοίων σκεπασθῆναι. ἀπὸ δὲ τοι-
ούτων ὁλκάδων τριακοσίων καὶ ἐλάττων καὶ πλειόνων.
ὄντος χειμῶνος τοῦ πολλῶν προσδεομένου, σύμφορον ἀπο-
λέσαι τοῦ ἔχειν, ἀπὸ δὲ τοιούτων τοσούτων ἀγκύρας.
ζητῶν καὶ ἀφ' οὗ σπάνις τῆς πλοίσεως, καὶ ἑνὸς ὄντος τοῦ-
κόσμου, καὶ καὶ ἀφ' ἧς τοῦτο ἀλλοιοῦται, ἵνα ὁ τὴν
νοῦν καὶ τὸν λαὸν ἔχων εἰδῇ καὶ ὁποῖον μέσον χρὴ.
σκοπεῖν. ὁ γὰρ μὴ ἀλλὰ ὅσον μέγεθος, ἵνα τοὺς συ-
μπάντων κόσμον τε ποιήσειεν. ἵνα μὴ ἓξ ἓν πολλῶν
συζεύσας, πολλοὶ καὶ ὁποῖοι μέν νοῦ ἔξοιντο.
ἀλλ' ἑνὸς οὗτος τοῦ παντὸς, ἀφ' οὗ καὶ ὅλου τοιού-
της πίστις ἐστίν. καὶ οὐχ' ἧττον ἀφ' ἑνὸς ὅσον μέγεθος
σκάφους καὶ ἀφ' ἑνὸς κόσμος. ὁποῖα γὰρ καὶ
ἄλλους κόσμους ποιῆσαι ὅθεν, ἀλλ' ἧττον ἀφ' ἑνὸς
κόσμος ὁρμώμενος. ἀναγκαῖον καὶ τοῦτου ὅσον
μέγεθος, ἵνα σῴζηται ἦναι. ὑφ' οὗ δὴ ὁποῖος
οὗτος, καὶ τοῦτο γὰρ ἀναγκαῖον καλλίζασθαι χω-
σαι καὶ ἐχέμυθον ὅλην καὶ τῶν περὶ τούτων ἀγνοίᾳ τοῦ
νυθάριος, ἔλεγον ὑποχαλῶσι, καὶ ἀφ' ὧν αὖ
παλιν τοῖς πρόσθεν ἀθεόλητα ἐλπίσαι. νομί-
ζω δὲ καὶ τὰ περὶ τούτου ἢν σῴζοιεν ἀμε-
φίβολον ἔχειν. ἀγαθοὶ γὰρ καὶ τοῦτο ποιήσαι ἀφ'
λεγομένους θεοὺς, οὐ κἀναθεοὺς ὅλον ἐδάφ-
ξε. καὶ τοῖς ἧττον μὲν ὁποῖοι τοσοῦτον ἴσας ἢ χαίρειν

σχανομένους. καὶ καθόλου τῶν ἐθνῶν ἀδο-
κήτως βοηθουμένους, ἀπὸ τῆς καὶ ἀσεβοῦσαν, ἀ
πόστροφον. ἀναγκαῖα παραλύων ἀναιρούμε-
νον, καὶ τὸν παρ' ἡμῖν ἅγιον λύτρωσιν θρυπτόμε-
νον καὶ τὸν παρ' ἡμῶν προσκυνούμενον καὶ μὴ μέ-
σον ὑπάρχον τοῦτον μόνον ἀναθεὶς ἀληθῶς τοῦ Χρι-
στοῦ κύριον καὶ παντοκράτορα ὑποζυγίου σκιᾶ-
ζον. καὶ οὐκ ἔστιν οὗτος, ἀλλ' ὁ πανάγι-
ος καὶ ὑπερεπήρανος πάσης γεννητῆς οὐσίας,
ὅλου χριστοῦ παντός, ὃς ἐν καθαρᾷ περιχαρίτου θε-
ογνωσίας τῇ τοῦ λόγου σοφίᾳ καὶ τῷ τοῦ λόγου τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ. καὶ παντελοῦς σοφίας κυβερ-
νήσεως καὶ σοφίας κοσμικῆς. καὶ ποιᾶς ἀνω-
λῴου καὶ χάριτος ἐχούσης. ἐχθρὸν καὶ λύκον
καὶ ὀρῶμον μαχόμενον, ἐπαγόμενον καὶ τοῦ λογικε-
λαι, καὶ τοῦτο ὑπὲρ ἀνθρώπου δεδιώκασιν. ἀμνὸν δὲ
ἄλογος καὶ ἄθεος καὶ ἀσεβοῦς καὶ ἀπλῶς
ἐφεύρετο πάντων, καὶ λύκος ἀνθρώπου καὶ τοῖς λεγομένοις
ὑπ' αὐτοῦ. θεὸν, λόγον καὶ σοφίαν καὶ ἐπιστή-
μην σωτῆρα καὶ παντὶ κόσμῳ σάκκον κο-
σμῆσαν λαβοῦσαν, ὑπὲρ μόνην ἕνα, ὑπὲρ λόγον εἶ-
ναι τοῦ θεοῦ. λόγον σάρκα, οὐ τὸν ἐνέπνευστον τῶν
λόγων ὄντα τοῦ θεοῦ. λόγον σάρκα, οὐ τὸν ἐνέ-
πνευστον λεγομένων οὐ μυστικὸν καὶ οὐ-
σιωδῆ λόγον, οὐ σὺν καὶ σοφίᾳ καλλιόνυμον ἀλλὰ

περὶ τοῦ λόγου

θάσσον παλαῖον. ἀ γὰρ οὐ λαμπὰς λέγει ξόμενον μένον οὐ λα. ἀλλὰ λῆξις θεωλέγκτου τινὰ ἀνεφρῶν λαπαλαιὸν τοῦ ἐστιβάλλοντος ἀλλὰ ἐπὶ ξύλων. οὐ σχοῖον εἶχε τὸ μὴ μένος λέγον. τὸ δὲ μὴ λαβὼν σύμφυτον καὶ ἀνάφυσιν λαμβάνον, ἀλλὰ τὸν τοῦ φαθοῦ καὶ θεοῦ τῶν νόμων ξῶν τα καὶ ἔμψυχον μῦθον. ἀλλὰ γὰρ λέγω, ὅτι ἄλλος μὲν ἐστὶ τῶν μεγάλων καὶ παντὸς τοῦ κόσμου. ἰσχὺς σχὶ καὶ μένος τοῦ φαθοῦ πρὸς ὕπαρξιν λόγος, ὃς δὲ σχὶ τὸ παῦσι τὸ ἐνόσιμον καὶ φῶς ἔχα τῆς ἀλλοῦ προνοία. ἀ λαθοῦ γὰρ πρὸς φαθὸς λόγος ὕπαρχων. ἀλλὰ τῶν παύτων ὅτε νόσημα σχὶ ἀλλα ξίν. τὰ μὲν ἀνωλία τοῖς ἀναλίοις σωματῶν. ἐώλου λων σχὶ μία ἀγαθῶν ἀφανία. οὕτως θεοῦ σώματος καὶ θεοῦ σοφία ὤν. ὁ ὢν μὲν περὶ γράφη. μὴν σχὶ ἀναγλύφας, καὶ ἐστὶ μαχ νὸς καὶ μένω, τῷ ἰσχὺς νεύματι ὑφασχὶ τοῦ λῳ φῶτι ξόμενος ὑλλος τῶν ὁμοίων μένω καλα λαχη. καὶ σχὶ ὁμοίως μένον ἔχα τὸ φῶς. σὶ αλοῦ λον καὶ τὸ ὕδωρ ἐπὶ νεφελῶν νηφόμα λον. καὶ ὑελοὶ τὴν μῆνες σὶ κλοῦξου σὶ. καὶ ὑμῶν θάλα ἀναπερὶ ορῖξε λαι. ὑσχὶ τῶν παν τοίοις φῦτοῖς πολλὰ καὶ χλοη φορᾶ. καὶ ἡ λὶς ἀπὶ τος ξηλοῖ περὶ τῶν χλομένων, ἀόλος ἐστὶ λόγος θεοῦ, πλὴν ὁ λοῦ λον ἀμφιβάλλ

περὶ τοῦ μυθικοῦ. ἔστι δ' ὅμως τῶν ὄντων ὧν λόγῳ ἀποδοτέον. ὅτι τοίνυν λόγῳ θεῖον καὶ σοφὸν ἐστὶν ἐπισκεπτέον. καὶ οὐκ ἂν ἔτι δοκοῦμεν ἐναντία λέγειν ἐκ τοῦ παραδόξου. καὶ γὰρ ἐλέχθη. λόγος ὀρθὸς ὁ ἁρμόττων ἀνθρώπων ὅροις ὁ λόγος ὡς περὶ θεῶν ἐστί. σύμφυτον ἐστὶν ἀνθρώποις. ἀλλὰ τοῦ εὖ καὶ θεοῦ πρὸς ἡμῶν ἕξιν ἀπροσδεᾶ μᾶλλον. οἱ μὲν γὰρ ἐν ἡμέρᾳ σύμφυτοι καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γεγόνασιν. σύμφυτον ἔχουσι καὶ ὀλιγάκις ὁ μὴ ὢν λόγος. ὁ δὲ θεὸς ὢν ἐστὶ καὶ ἀνυπόθετος. οὐδὲ καὶ ὅλου λόγος ὢν ἐστὶ καὶ ἀσύνθετος. ἀλλ' ἁπλῶς καὶ μονογενὴς θεός. ὃ καὶ ἐμπαθὲς οἷα πρὸς ἡμᾶς ἀγαθὸς προελθών. ἀπαθὲς ἀσώματον καὶ ἀσχημάτιστον. ὅσα δὲ αἰτία οἷς ὅλως ὁ τοῦ θεοῦ λόγος τοῖς μετέχουσιν ἐπιβέβηκεν. ἔστιν ἀληθῶς θαυμαστὰ καὶ γνωρίζουσα. οὐδὲν ἀπόλλωσθαι πρέπειν. ἢ οὕτω μενεῖν ὡς περ καὶ ἐστί. τῶν μὲν γὰρ γενητῶν ἐστὶν ὑφ' ὕσεις ἀγένητοι ἐξ οὐκ ὄντων ὑποστᾶσα. ῥεύστης καὶ ἀλλοιώσεως καὶ φθορᾶς καθ' ἑαυτὰ συγχωρούμενα. ὅσα δὲ τῶν ὄντων θεὸς ἀγαθὸς καὶ ὑπερκόσμιος τῷ φύσιν ἐστί. οἷς ὁμοφυὴς ἀνθρώπου πρὸς ἕξιν. ἀγαθῶν γὰρ περιουσίας ὧν μένοντα ἀφθόνως. ὅθεν οὐδὲ τὰ ἀναλλοίωτα φθονᾷ. ἀλλὰ πάντας ἄγαν βούλεται. ἵνα καὶ φιλανθρώπευσάμενος ὁρῶν οὕτω τὸν μὲν

λὼν τοῦ λόγου φύσιν. ὅθεν καὶ ἀλλοὺς ἰδίους αὐ-
τῆς λόγους ψευδεῖς οὐδαμοῦ ποιοῦμαι,
ἵνα μὴ τοῦ λόγου τὸ παθητικὸν πάλιν ἀργὸν μὴ ᾖ καὶ
ἀνάξιον τοῦ ὅλου, τοῦτον εὐεπιτεύκτως
αὐτῷ καὶ ἀϊδίως λόγῳ ποιήσας τὰ πάντα,
καὶ οὐσίωσας ἰδιωτικῶς, οὐ καθ' ὑπόκει-
σιν αὐτῆς φύσεως φέρεσθαι καὶ ἄγεσθαι·
ἵνα μὴ καὶ κινούμενον πάλιν ἀργὸν μὴ ᾖ καὶ·
ἀλλ' ὡς θεὸς τῷ ἐν αὐτοῦ λόγῳ καὶ αὐτῷ οὐ λίθῳ
λὼν σύμπαντα σοφίᾳ μὲν ἐργάσῃ καὶ μὴ παθητίσῃ
σιν· ἵνα δὴ τοῦ λόγου ἡ μεγαλοψυχία καὶ πρόνοια
καὶ σοφία καὶ σωτηρία φωτὶ ξυμβῇ καὶ ἰδίοις, ἐκ βά-
σεως μὲν ὅλων ἀθῆ· αὖ τε καὶ τοῦ ὅλως ὅλου ἐκ-
πρεπὲς λόγου μεγαλοψυχίαν καὶ βουθυσίαν μὲν καὶ
αὐτοῦ ἀργοῦ μὴ ᾖ καὶ, καὶ ἀρὰ παθητὸν ἐπαθεν,
ἀπαθὲς λόγος αὐτὸν ἐπάρῃ· λέγω δὲ τὸ μὴ ἄγναι,
ὃς ἐστὶν ἀναίτιον τοῦ θνητοῦ καὶ ἀοράτου πρωτότυπος
παντοκρατίας· ὅτι δὲ αὐτοῦ καὶ ἀναίτιος ξυ-
νέστηκε καὶ πάντα ἀλλ' ὅρα καὶ τὰ ἀόρα-
τα· καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὑπερφυὴς τῆς ἐπικλησί-
ας, ὅτι τῆς ἐπικλησίας σύμπαντες σύνδουλοί
σὶν ἀναξίοις ἀξιάκλητα σὶν· αὐτὸς γὰρ
ὅπαντα ὁ σωτὴρ καὶ πάντελέστατος ὅλου τοῦ πρε-
σβύτου, ἐπιβὰς τοῖς παροῦσι καὶ πάντα χοῦ τάχε-
αὐτοῦ σωτηρίας ἐφαπλώσας, καὶ φωτίσας
τὰ λεφανόμενα, καὶ τὰ ἀόρατα πατὴρ ἀξι-

ἐαυτὸν σωτηρίαν καὶ οὐσφίγγα, μισεῖν δ' ἅμιλλον
τῆς ἑαυτοῦ σωφροσύνης δ' ἀμελεῖν τῶν, ἀλλὰ
πάντα καὶ ὅσα πάντων, ἵνα ἕνα χρυσίον
καὶ ἀθρόως ὅλον λάβῃς ὅλα χρυσᾶ ὅσα ἐστὶν καὶ ὅσα
φυλάττων, ἀλλὰ ἀφαὶ πάσης ἀναθησαυρισούσῃ-
ς, αἷμα φοίβερον καὶ ψυχρά, καὶ ὕδρα καὶ
ξηρά, ἃς ἐν σοὶ μεμφανοῦν, ποιᾷ καὶ ἀνδρίκα-
λᾶν· ἀλλὰ μίαν καὶ σύμφωνον δ' πολεμᾷν ἀφ-
ροσύνην. ὅτι ἀὼ τὸν καὶ μὴ ὦ ἀνδρεῖον καὶ
ὄντα τόπῳ, τῷ ψυχρῷ καὶ ξηρῷ· ὄντα τόπῳ ὑγρῷ
τῷ ξηρῷ· ἀλλὼς φίλα καὶ ἀσεχφαλῶ θέαν δ'
ὄντα ἐναντία, σωτηρίαν ὑπόνοιν, δ' τὸ φαι-
νόμενα ξωογονᾷ, καὶ δοῦᾶν ἀεὶ τοῖς σώμασιν ἀφ-
θάρτοις γίνονται δ' τοῦτο τῶν θῶν λόγῳ παθόντα· δ' μὲν,
ἐπὶ μᾶς ξωογονᾷ ται· δ' δ', ἀν' ἴσοις οὐκ ἴσοις σωΐ-
σθαι· καὶ σία δ' τοῦτο θ' ἁλα θ' αμὴ πᾶσα καὶ σο-
μεγάλας ὠκεανὸς ὄρεσι τοῖς ἐπ' ἴσοις ἐχουσι πλάτα
τῶν πύνυσιν· καὶ ξηρὰ πᾶσα φλοιφορᾶ καὶ κομᾶ
παντοίοις καὶ σία φόρδοις φυτοῖς ὧν προφάσεις
καὶ ἵνα μὴ δ' ἁπαθέσι ἀσον ἐπὶ φανερᾶς ὀνομα-
ζων ἀνδρία λέγω, οὐ στὶν ἐξὶ τῶν ὄντων καὶ γί νο-
μενα, ὁμὴ ἐναντῶ καὶ σία δ' οὐ μένει καὶ ἐξε-
κε· φησὶ καὶ θεολόγος ἀνήρ· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος
καὶ ὁ λόγος τῶν πρὸς τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος,
πάντα σία αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγέ-
νετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν· ἅτον γὰρ ἀλλὰ χρῶ ἀπλοῦν

σι· ὡς ἀφ' ὧν σαίνομαι καὶ τὰ βαρέα τοῖς ὄρεσι, καὶ τὰ μόσχοις τὴν τέχνην σημαίνων. εἰ δὲ σημαίνομενον μέλος ἀπολείποι, οὔτω καὶ τοῦ θεοῦ βραδέως ὄντος ἀπέχειν· καὶ τὰ ἀναίρειν τοῖς ἐπιζητοῦσι μανθάνειν. εἰ δὲ ἀνώνυμοι τοῖς ἀναίρει· καὶ τὰ ὄχλοις καὶ λαοῖς πάλαι μέγας σημαίνων καὶ περιάγων τὸν αὐλὸν νεύμασι καὶ θέλημασι. ἔνα τοῦ νοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ τοιούτου ἀξίαν ἀπολείπῃ παλῶς καὶ ὑγρὸν σημαίνων, αὐλὸς μὲν ἀνίσχνος μέν ὢν παρὰ τῷ πρί· πάντα σημαίνων τῇ ἑαυτοῦ σοφίᾳ· ὡς ἂν ἕκαστον τῷ ἑαυτοῦ σημῆναι πρί· τὸ γὰρ παρασχεῖν ἀνθρώπου τῷ θεόθεν τοῦ τοιοῦτον· ὅτι σὺν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ νεύμασι πάντα ὅμοιον καὶ οὐκ ἀνόητα σημαίνων. ἀλλὰ θρόως ὄχλοις λαοῖς ὀρθὰ καὶ τὰ περιφερῆ· τὰ δὲ ὑγρὰ μόσχοις λέγω. τὰ ὕδατα τὰ ἀνθρακὰ· τὰ θερμὰ τὰ φαινόμενα καὶ τὰ ἀόρατα περιάγματα καὶ ὀλίγον σημῆναι τὰ λόγου ἕνεκα σοφίαν· ὅλου γὰρ τῷ αὐλῷ νεύμασι αὐλοῦ, τὸ μὲν ὀρθοῦ ὡς ὀρθόν· τὸ δὲ περιφερὲς περιάγειν· τὸ δὲ μέσον ὡς ἐξισάζειν· τὸ θερμὸν θερμαίνειν καὶ τὸ ξηρὸν ξηραίνειν· καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα φύσεως ἔχοντα ποιεῖν καὶ σημαίνειν παρὰ αὐλοῦ· καὶ θαυμαστὸν ἴδιον καὶ θαυμαστὸν ἄλλο τῶν ἀρμονιῶν ἀπολείπειν αὐλοῦ· καὶ ἦν αἰσθάνεσθαι ὁ μέγας τοῦ λαοῦ νοῦς φύσει· ὄχλου τὸ λε-

χόμενον ὡς ἐν ἀνθρώπου χορῷ μεγάλου. ὡς δὲ καὶ τῶν τοῦ χοροῦ στιχοστάτων ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ παίζων μετὰ τῶν ἄλλων μετέχει τοῦ παιδιᾶς καὶ τοῦ παίζειν ἕνεκα παίζει καὶ οὐ σπουδάζει, ὡς ἀνὴρ ὁ σὺν παισὶν ὢν παῖς. ὁ σὺν γέρουσι γέρων. καὶ ὁ νέος ὡς νέος. πάντες οὖν οἱ ἀπὸ τῆς χοροστασίας ἀφ' ἡσυχίαν ἢ ὥραν καθίστανται ψυχὴν ἐν ἑαυτῶν, ἣν ἐν ὑμῖν ἕκαστος παλαίων ἕκαστος ἐνεργάσατο. ὥστε πᾶσιν πρόκειται ἕνος τοῦ παντὸς σώματος μέλη γενέσθαι. καὶ τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ ὁρᾶν. τῶν δὲ ἄλλων, ἀκούειν, τὴν δὲ χεῖρα ἅπτεσθαι. καὶ τὸν πόδα συνιέναι καὶ τὰ ἄλλα μέρη ἁπλῶς ἕκαστον τοῦ σώματος. ὥστε πάντους πρόκειται ἕνος τοῦ σώματος μέλη γενέσθαι. καὶ τοὺς μὲν πόδας περὶ πάντων. ἵνα καὶ ἡμεῖς παραπλησίως τὸ μεγέθους τοῦ σώματος μανθάνωμεν. οἱ μὲν οἰκοδόμοι μεθ' ὑμῶν καὶ χεῖρα μεγάλην ποιοῦσι. καὶ οἱ ναυπηγοὶ μέλη ἐστὶ πάντου οἷα τοῦτο καὶ τὰ ἄλλα τοῦ σώματος ἀφ' ἑαυτῶν καὶ βαστάζει. ἐμπόρου γὰρ παντὸς ἔργου καὶ πρὸς ἅπτουσι καὶ πρὸς παντὸς ὀφθαλμοῦ φάνουσι, ἐπὶ πάντα παίζει, οἷον μέρη ἐστὶν ἐπὶ μέρη, οἷον, ἐπὶ τοὺς ὕδατα μόνους ὄφεις σώματι ἐκτείνουσιν. ἄλλος οἷον ἐν ὁδῷ νοσῶν προσέρ-

χεῖλαι. καὶ ὅτι ἐν, ἐπὶ τὸν Δουκὸν Δασύξα. ὁ δ', ἐπὶ τὸν ἐμμιχὴν οἱ ἀφ' ἑσπέρας εἶναι. καὶ ὅλως οὐκ ἀρχὴν ἐπὶ τὸ οὐκ ἀρχὴν ἔχειν. ὃ δὲ ἄρχων, ἐπὶ τὸ θεσμοθετῆν. καθίστασθαι δ' αὐθεντῶς ὅλως τε χειροτονίας ἐπὶ τὸν ἐξουσίαν. ὅσον δ' αὖ τὸν ἐπὶ τὸν θάλασσαν καλεῖσθαι. ὁ τόπος ἐπὶ τὸ τόπον ἐνεργεῖν. οἱ ἀλλοδαποὶ ἐπὶ τὸν ξένους πάντας. οἱ οἰκοδόμοι ἐπὶ τὸν οἰκοδομίαν. καὶ ὅλως, ἀεὶ τὸν ἀρχὴν ἔχειν. ὃ δ' ἀπὸ τοῦ ἀρχοῦ ἐπανίστημι. καὶ οἱ μὲν περὶ τὸν πόλιν ἀναχωρεῖν. οἱ δ' ἀπὸ τῆς πόλεως ἐξέρχονται, καὶ πάλιν ἀρ' ἄλλων ἐπανέρχονται. πάντα δὲ ταῦτα τῆ παρουσίᾳ τοῦ ὄχλου ἀρχόντων καὶ τῆ τούτου οἰκία ἀξιοῦνται, καὶ σωΐζεσθαι. τὰ δὲ ταῦτα οὐκ ἐπὶ τῆς τῆς σύμπαντος πολιτείας καὶ μιμοῦ τὸ παράδειγμα, ὅμως μέχρι τινὶ οἰκονομεῖν. ὑπὸ μιᾶς γάρ τινος ψυχαλοῦ τινος τοῦ θυλάκου ὅλου τὰ πάντα οἰκεῖα ποιεῖσθαι καὶ τὰ οἰκεῖα παρέπαυσιν ἔχειν. καὶ παρὰ πάντων ὅλου μίαν ἀξιοῦσθαι τελεῖσθαι. ψυχὰς τινὰς καὶ λαὸς σωματοειδοῦ ἐπιγαλοῦντος καὶ ἄκμονεύοντος τῶν πάντων θάνατον καὶ περὶ τοῦ τόπου, ὡσπερ μὲν περίσχεσθαι. τὰ δὲ ἀρχαιοῦσθαι. καὶ ὅμως ὁ χῖος φαίνεται. ὃ δὲ, σχεδὸν περὶ πολλῶν. καὶ αὐτὸ μὲν ὕπαυλον τοῦ φωλεύεσθαι. ἀνθρωποειδῆ μαίνεσθαι. αὐτὸ μὲν πνεῦμα οἱ. τὰ δ' ὅμοια ὕφος ἀναλεῖα μᾶλλον ἴσασθαι. ὑθάλασσα

κῶμαί νᾳ. καὶ τὰ ἀναῶλῆ ξῶα γεέφεται. ὑμῖν
ἀμίνηος μένου σα παφοφᾷ. καὶ ὁ ἄνθφω-
πος σχαλλεται, καὶ ξῆ καὶ θνῄσκα πάλιν καὶ α-
σχῶς παύλα ψῦχοῦται καὶ κῖνᾶται. τὸ πῦφ καὶ
ἡ λόῦσωφ ψῦχᾳ. πυγαὶ ἀναβλῦξουσῖ. πολαμοὶ
σχημμφοῦσῖ. καὶ ἡδοὶ καὶ ὧφαι παφαγίνουται.
ὕετοὶ παλέφχουται. τὰ νέφη πλημοῦται. χα-
λαζαγίνεται. χιὼν καὶ ὑδῶφ χος πῖμῦται.
πλαναὶ πλανται, εἰς πελὰ πομεύεται. ἀνῦσφα
νήχαται. θαλασσα σχίζεται. γῆ σωφρεται καὶ
παλὰ τοὺς ἰσῖόυς καὶ ἡδοὺς χαφαφᾶ. φῦλὰ ἀνξη-
καὶ τὰ μὰ, νεαλχα λάσι, πεπαίνεται. τὰ σὶ
ἀνξανεται. ἡμέφα σια καὶ φθίνᾳ. καὶ τὰ μὲν ἀ-
φανίζεται. τὰ σὶ γενναται καὶ φαίνεται. τᾶ-
τα σὶ πάντα, καὶ ἐπὶ σχῆμα τοῦτων. διὸ τὰ πο-
πλῆθος οὐ μὴ χῦσωμεν ὑμᾶς λέγειν, ὃ παφασο ξο
ποιὸς καὶ θαυμαστοποιὸς τοῦθεοῦ λόγος φωτίζων
καὶ ζωοποιῶν, τῷ ἑαυτοῦ πνεύματι κῖνᾶ καὶ σία
κοσμᾷ, ὃν ἀπὸ μόνον ἀπολλῶν ὑπὲξωθεν
ἑαυτοῦ καὶ τὰς ἀοφάτους σωματικὰς ἀφὰς. καὶ
γὰφ καὶ παύλας οἷα σὶ καὶ καὶ ἀπλῶν ποιητὴς ὑπαφ-
χων, σύμπεφιλαμβάνει τοῖς ὅλοις, σωέχᾳ καὶ
ζωοποιᾷ παλιν τῷ ἑαυτοῦ πνεύματι, καὶ τῇ ἑ-
αυτοῦ πφονοίᾳ. καὶ τοῦτο οὐ μὰν τὶς μένοι λο
πφὸς ἀπίσταν ἐφόσον. ὡς γὰφ τῇ ἑαυτοῦ πφο-
νοίᾳ, καὶ σωματα μὲν ἄνξη. ψῦχὴ σὲ ὑχο-

γὶ καὶ μὴν ἅγιοι, καὶ λογίζεσθαι καὶ λόγῳ ζῆν, καὶ τοῦ θεοῦ δὲ καὶ σοφίας ἅπτεσθαι· ὅρῳ ὧν ἐκεῖνα μάλιστα γίνεται· οὕτω καὶ πάλιν αὖ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ἐνὶ καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν παλιγκοτίᾳ τοῦ σώματος τὸν λεπρὸν τὸν νοσοῦντα καὶ τὰς ἀσθενείας σώματος καὶ ψυχῆς καθαίρειν φησί· καὶ τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἀφιέναι, τοὺς δὲ ἀπολύειν· ὡς τὰς μὲν θάλασσαν θαλάττης καθαίρεσθαι καὶ ὄρη ὄρη ὡς περ καὶ ὄρη λέγειν· αὖ τὸ δὲ πάντων ὑμᾶς καὶ βασιλεῖς καὶ συγκλητικοὺς γενομένους τῶν πάντων, τὰ πάντα προσορᾶν καὶ μηδὲν τοῦ ξένου παρὸν ἐρημάζεσθαι· νοητοῦ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν φαινομένων ἐμοῦ αὖ τοῦ ἀοράτου καὶ ἀκουσμάτων καὶ λόγων· εἶναι γάθους καὶ παλλογῆς πλουσιωτάτων ἀνθρώπους ὄντως τοὺς θεωρῆσαι· ὡς περ γὰρ ἀναβλέψαντας τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἰδόντας τὸν κόσμον αὖ τοῦ καὶ τῶν ἀστρων φῶς εἶναι ἀνθυμᾶσθαι τοῦ λόγου τοσαύτα κοσμοῦντα λόγου θῦ, νοᾶν εἶναι ἀναγκαῖον· καὶ τὸν τοῦ τοῦ πρεσβεύοντα, ἐξοῦ προϊὼν ἀνάγκως τοῦ ἅγιος τοῦ πρὸς ἐξημιοῦσθαι καὶ ἀγγελοπρεπῆ γίνεται· καὶ τοῦτο ἐκ τῶν παθῶν καθαίρεσθαι ἀνίσοδι· ἀγαθὸν γὰρ ὁ λόγου προϊόντος παρὰ ἀνθρώπων, ἀνθύμου μεθαπλῶ τοῦ τοῦ πνεῦμα εἶναι τὸν νοῦν καὶ τῷ λόγῳ δὲ τοῖς βαλλόντες, τὸν νοῦν σωματικὸν μᾶλλον ὁρῶμεν τῷ λογισμῷ· πολλῷ πλέον μᾶλλον ἐν φαντασίᾳ καὶ ἀσυμφίλῳ ὑπερο-

χῆ τοῦ λόγου τῶ σωζομένων ὁρῶντες σύνοικον ἀνχαμ-
βάνομεν καὶ τοῦ ἁγαθοῦ πρὸς ἀλλοῦ. ὡς ἀλλὸς ὅσω-
τὴρ φησὶν. ὁ ἐμὸς ἔφανερὸς, ἐ ἀραμεῖον πρᾶγμου.
τοῦτο σῆμα καὶ παλαιὸν ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου γράφειν ἐ-
φ᾽ ἑρμοῦ καὶ παλαίμαξον μηδὲν πλέον. ἀφ᾽ ὧν οὐ
μὴ ἡμᾶς τὸ θαῤῥεῖν ποιῆσαι τοῦτο γράφομεν. καὶ
οὐ τοῦτο ἐν τῷ γράφειν, ὅτι ἡμῶν τὸ χεῖρον μέ-
νων ἔχει τὸ πίστιν. χεῖρον γὰρ ἐστὶν ξύνοιδεν ἑαυ-
τῷ μένος, ἀνανδρότερον ἔχει τὸ ἀποδοκξίν.
ἀνωφελὲς οἶμαι περὶ τῆς τοῦ ἁγίου ἀναμέσε-
ως προσφάτου ἐξελθεῖν τοῦτο τοῦ ἁγίου λαὸν ὅθε-
ος λόγος λέγων. οὐ ποιήσεις σοι αὐτῷ ἄγαλμα. οὐ-
δὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. μὴν δὲ ἀπεῖπαν τῆς προσκύνη μα-
θαιρέσεως, ἐλέγως συμπαραλέγων. τὰ ἄγαλμα
τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χαρῶν ἀν-
θρώπων. στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν. ὀφ-
θαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐ μὴ φονται. ὦτα ἔχου-
σι καὶ οὐ μὴ ἀκούσονται. ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐ-
μὴ ὀσφρανθήσονται. χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψη-
λαφήσουσι. πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατή-
σουσιν. οὐ σε οἶμαι μοχθῆ τοῦ περὶ τῆς πλείό-
ως σὶ σαφηνείας. ἀλλὰ καὶ παλαιόν ὡς
ἀλλῶν τὸ παλαιὸς. ἵνα μὴ λίνεσθε τῷ παλαιοῦ-
των ὡς ἀναπεφεύγοντες, οὐχὶ ὡς ἔργα θῦ, ἀλλὰ
θεοὺς θρησκεύσωσι. προασφαλίζεται τοῦτο ἀν-

θρωπους ἔχει.

419.

θρώπους κείσων. καὶ καὶ οὐ αβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ ὁρῶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὰ ἄστρα καὶ πᾶσαν
τὴν κόσμου τοῦ θεοῦ σκευὴν προσκυνή-
σους αὐτοῖς, ἃ ἀπεύθυνε κύριος ὁ θεός σου πᾶσι
τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑπὸ πάντα τὸν οὐρανὸν. ἀπέ-
νῃ μοι, οὐ γὰρ τὸ ἦναι θεοὺς αὐτοῖς αὐτά,
ἀλλ' ἵνα ἴδῃ τοῦτον ἐνεργοῦντα, γίνωσκωσιν οἱ
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, τούτων ἀπάντων σκληρὸν
θεὸν ὡς παρ' ἄρχειν. ὁ γὰρ ἰσοῦ σὰν πάντα
χαὶ πάντα σκῆπτρον ἔχειν τὸν σίδηρον λίθον.
ὅτι καὶ κόνον ἐκ τῶν τῆς πλίνθου ἔργων, ἀ-
λλὰ καὶ ἐκ τῶν θρόνων γραφῶν ἔχουσιν περὶ θυ
μῶσιν. καὶ καθόλου σκέλους αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
περὶ τὰ ἄστρα σκοπῆς καὶ ἀκόλουθα ταῦτα
ἀφέλκων, φησίν· οὐ μὴ σὺ ταῖς θεοῖς ἕτεροι
σκλὴν ἐμοῦ. οὐ χῶς ὄντων σκέθεων ἄλλων πα-
ρὰ τοῦτους αὐτοὺς εἶναι, ἀλλ' ἵνα μὴ ἴσῃ τὸν
ἀληθινὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς θεόν, ἐκεῖνα μὴ ὁπὸ
τὸ θεὸ σοι ἂν ὀφείλῃ. ὃ σοὶ οἰκεῖον οἱ παράπτω-
ματα τῆς καὶ οὐ μὴ γραφεῖ σὺ ὄνομα ἄλλου θεοῦ καὶ οὐκ
ἀθέλητες οὐ κόντες θεοὶ· καὶ αὖθις σκέλευσις τοῦ
καὶ ἦναι αὐτοὺς θεοὺς σκήνυσι· οὐ γὰρ φησίν,
οὐ μὴ σοῦ ταῖς θεοῖς ἕτεροι, ὅπερ ἐπὶ μέλλον
τος σημαίνεται· τὸ σκὲ ἐπὶ μέλλου σι γινό-
μενον, οὐ μὴ σὺ ποιῆσαι ὅλως ταῦτα σκέται· ἀ-
φοῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ἐθνῶν, ἵνα σωθῶν ἀ-

ιά

52.

θεόληλα, στοϊωπιμεν ἢ ἐν θεος σὸδασκαλία. καὶ
ἁπλῶς ἀφῶμεν τὸ λῶν ἀνῶν γένος ἀπωφρον τῆς τοῦ-
θεοῦ γνώσεως φέρεσθαι; οὐχί με. ἀλλὰ καὶ προα-
παντᾶ τῆ σῇ γνώμῃ χέρουσα. ἀνοιξον ὁραὴχ, πύ-
ριος ὁ θεός σου, πύριος εἷς ἐστί· καὶ παλίν· φανήσομ
ἐν τῷ τοὐθεόν σου ἐνώπιόν σου καὶ ἐνώπιον τῶν ἐ-
χθρῶν σου. καὶ πάλιν, πύριον τὸν θεόν σου προσκυνή-
σεις· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν
κολληθήσῃ. ὅτι σὲ καὶ ὑπὲρ ἁπάντων καὶ ἐς-
πάντα τὸν λόγον πρόνοια καὶ σία κεῖται ἐκ
πάσης τῆς θεοπνεύστου γραφῆς μαρτύρεται. οὐ-
κοῦν νῦν λεγόμενα ἀσφαλῶς τοῦ λόγου τὴν σῖσιν,
ἣ φασὶν οἱ τεκόντες αὐτόμενοι. ἐθέμεθα χίωσας τὴν γῆν
καὶ σία μένα τῆ σία λαξασου. σία μένα ἤμελ-
γα. καὶ πάλιν φαλμαλεῖ τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν πάθα
γα. τῷ περιβαλλοντὶ τοὺς ὀρέους ἐννε φε'—
λαις. τῷ ἐποιμαίνοντὶ τὴν γῆν ὕετὸν. τῷ ε'—
ξαγαγόντι ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. καὶ χόρτον τῆσαν
λάχανα ἀνῶν. καὶ σῆσὶν τοῖς κτήνεσι βοσκῆ-
σία. καὶ πίνος σεσόρευσιν ἢ σῆ καὶ λάπαντα
μένουσι. σὶ ὁδὸς μένουσι. σὶ ἄνθρωπος πάν-
των ἀνομόθως ἐστὶ πρόνοια. τίς σῶν ἀνάμνη-
σις. ἢ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος; περὶ οὗ καὶ ἐνελίφθη λέ-
γη. τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ
τὸ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύνα-
μις αὐτῶν. καὶ γὰρ λάπαντα ἐν αὐτῷ καὶ σί-

αὐτοῦ μνα σιαλέγεται. ἀφ' ὧν καὶ ὁ μακαρί-
θης λέγουσα. αὐτὸς ἦν τε καὶ ἐγενήθησαν. αὐ-
τὸς ἐν ἐλάλει καὶ ἐπιστάθησαν. καθὼς
καὶ ὁ παῦλος μέγας λέγει ὅτι ἐν ἀρχῇ τῆς
κοσμοποιΐας βεβαιοῦλεγόμενον ἐξαμοιρῆς
καὶ λέγων. καὶ ἦ πάντως ὀφείλομεν ἄν-
θρωπον καλῆσαι ὅνα μὴ λέξαν καὶ καθὸ μοι
ωσιν. ἐ δὲ ἀκαὶ καὶ τὸ ὠῶν καὶ γῆς καὶ πά-
των ὑφίζας μένοσιν. ἀλλ ὧ ἦ πάντα ὁ πῦρ.
καὶ τὸ ὠῶν καὶ ὅσα ἀφῆλθε καὶ ὀφθῆναι ἔξω. καὶ ἐξαγαγεῖν ἔμε γῆ ρο-
λομμην καὶ παῦξῶον. ἀφ' ὧν καὶ ἰουδαίους
οὐκ ἔστιν ἐλέγξαι. οὐ μὴν οἵως ἐ φίζαίνουλας
ταῖς γραφαῖς. τίνι γὰρ οὐκ ἔστι πρὸς αὐ-
τοὺς, ὡς μάλα θεός. ἵνα καὶ πρὸς ταῦτα λαλῆ
σῃ ἐν ὧν τοῖς μὴ μονομάνοις προσέταλε. καὶ
ὡς μάλα, περὶ πάντων ὅλος. οὐ πωγάρ τῶν
ἀλλ' ἐκκλησίαν εἶναι. οὐσαῖς ὀστῶν ἐκ τῶν ἐκ οὐκ
λαλῆ. οὐ σαῖς δὲ μὴ ἐπωμένομένου. ἀγαθοῖς ἐσο-
μένοις προσέλαβεν θεός. ἐ σαλεῖν αὐ-
τόν. μὴ οὐρανὸν καὶ μὴ γῆν. καὶ ἐξελθε
ρολαύῃ καὶ τοῖς ἐμπλιάνεμε νῦν ὀστοῦτο
μὲν οὐκ ἔστιν. προσλαβὼν ὀστέλεγων. τοι
ήσωμεν ἄνον, καὶ ἐξελθεῖν ρολαύη. ἀφ' ὧν
σαλῶν ὑμῶν ὅθεὸς ὧ πάντα ἐστὶν ὅτινι ὀστάλεγο-

μενος περὶ τούτων ὃς καὶ ὁμιλῶν ἐποίησε λέγειν ἀπόστολος· τίνι γὰρ ἂν τις φανερὸν ποιήσειεν, εἰ μὴ ᾧ ἐστὶ τοῦτο; ἢ τίς τούτῳ συνῆδεν τῶν τοῦ ἀνθρώπου πλὴν τὸ πνεῦμα τὸ ἐν αὐτῷ; ἢ τίς τοῦτο σοφίαν ἢ μέγα ἡγήσεται; ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἐν ἀνθρώπῳ καὶ μὴ μέγα καὶ σύμπτερίλαμβάνει, σωφρονεῖν δὲ φίλον καὶ ὡς λόγος τοῦ πράγματος ἐστὶ μεμορφῶσθαι τὸν καὶ σωφρονεῖν καὶ σωφρονεῖν καὶ σωφρονεῖν καὶ ὁμιλεῖν καὶ ὁμιλεῖν καὶ τοῦτο ἐστὶ τοῦ πράγματος ἐστὶ τοῦτο καὶ ἐστὶ τοῦτο καὶ ἐστὶ τοῦτο καὶ

γασμα καὶ ἀμῶν. καὶ σωτῆρα καὶ ἀπο-
στόλου παύλου τοῦ πρὸς ὑπάρχων. καὶ νόμος
ἐστὶν ὁ λόγος. ἀμῶν δὲ παραπλησίως τοῦ προ-
φήτου οὖν ἐξαίφνης ἐξαπίνης τοῦ τοιούτου λόγου τοῦ τοιούτου ἀφορισμοῦ ἐξεύροι; ἐστὶ
γὰρ ὡς περὶ τοῦ παλαιοῦ λόγος καὶ σοφία, οὕτω
καὶ τοῖς νεωτέροις συμπαραβαίνων, μήτε παρ'
ἀμῶν τοῦ μυστηρίου γνῶσιν καὶ ἀνάγκην. ἀλ-
λὰ σοφίας καὶ ἀπλότητος καὶ θύραν καὶ πύ-
λην καὶ ὁδὸν καὶ βασιλέως θεοῦ καὶ ἀμνοῦ,
καὶ ἐπὶ πᾶσι σωτῆρα καὶ ξωοποιὸν καὶ φῶς
ὡς προνοίας τῶν πάντων. τοιοῦτον ἀφαιρε-
θῆναι καὶ σημαινόμενον ὄντα ἐξ αὐτοῦ δια-
λῦσαι, οὐ παραιτοῦμαι τοῖς μυστηρίοις ἀποστεί-
χειν. ἀλλὰ καὶ ὥσπερ μέρη τοῦτον ἀποκα-
λύπτοντα τοῖς πᾶσι καὶ ἀληθῶν πάντων καὶ αὐ-
τοῦ σύστασις καὶ ξωῆς. ἐν αὐτῷ δὲ καὶ καὶ
αὐτοῦ καὶ ἐαυτὸν ἐμφαίνοντα. παρθένος ὁ προφή-
της, ἐγὼ ἐν τῷ παιδὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί. ὥστε
ἐξαρτήσας ἂν τοῦ λόγου ἐν τῷ μυστηρίῳ
τί. καὶ τὸν γεννηθέντα σὺν τῷ πρὶ ὅτι ἀνυίξαν.
τοῦτον δὲ οὕτως ἐχόντων καὶ οὐδενὸς ἐξωθεν
ἀπολυομένου. ἀλλὰ καὶ ὅλου καὶ ὑγιοῦς καὶ
πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς ἐξηρτημένων
ἀπολυ. ὅμως ἀνθρώποις παραφρονεῖν παρα-
μυθίασαι μενοι τὸν πρὸς τοῦτον μῶσιν καὶ-

σεβαν. τὰ οὐκ ὄντα πρὸ τῶν, οὐ τῶν ἐξ ὑλικῶν. καὶ οὐ τὸ τοῦ οὐ τως οὐ τος θεοῦ, τὰ μὴ ὄντα ἐθεο-
ποίησαν. τῷ πλάσματι παρὰ τὸν πλάσαντα χα-
λκεύοντες. πρᾶγμα παράνομες ἀνόητον καὶ
οὐ ασεβές. ὅμοιον γάρ ἐστὶ τὰ ἔργα προ-
τοῦ τε χυτοῦ θαυμάσαι. καὶ τὰ ἀνθρώπου τοῦ
σὺν μυρμήκων καὶ κανθάρων πλάσματα, τοῦ τούτων
σὺν μυρμήκων καὶ παλαιόν. εἰ ὡσαύτως τὸ μεν μου-
σικὸν ὄργανον ἐπαινοίη τὸν τεχνίτην καὶ
ἁρμοσάμενον εὐφραίνοι. ἀφρονεστάτου
τοῦ ὀφθαλμὸν τε διηρωμένοι. τῶν γὰρ ἀ-
λλως ἀνεγνωσαν οἰκοδομῶν ἢ νεῶν. ἢ χύ-
ραν, καὶ οὐχὶ τοῦτον αὐτὴν τὸν ἔργα σαμένου, καὶ
τοῦ ἀρχιτέκτονος οἰκοδομήσαντος καὶ τοῦτο
σὺν οὐσαν θεύτος. ὡς περ οὖν ἐξ ὧν λαβὼν ξό-
μενος μαίνεται, καὶ ὑπερεπίπαν ἀπάσης
μανίας ἐστίν, οὕτως δὴ καὶ οὗτοι σὺν ὕλῃ αὐ-
τὴν τὸν δὲ τὸν θεοῦ μὴ ἐπιγνόντες
τες, καὶ τὸν τοῦ τον κόσμον καὶ θρησκεύοντες τὸν
σωτῆρα τῶν πάντων τὸν διὰ κτισθέντα χν. οὐ-
δὲν δὴ πάντα ὁ διηρωμένα σὺν αὐτῷ, καὶ σωσε-
χῆ καὶ προνοᾶται τῶν ὅλων. ἀφ' οὗ σὺ μὴν τὸ
σὺν ἔχων καὶ τὸ θεοσεβὲς ὠφελοῦ χρῆσε, χαίρε
καὶ σέχε τὸ μόνου. οὐκ ἐῶσ ἀς αὐτὸν τὸ-
σεως καὶ σὺ σεβᾶς ἀθανασία καὶ βασι
χᾶ ὁπῶν ἐστὶν ὁ παράδεισος. μόνου ἐ ἀνθρω-

τὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους, ἡ ψυχὴ κεκοσμημένη γέ-
νηται· ὥσπερ γὰρ τοῖς κατ' αὐτὸν πολιτευομέ-
νοις ἐστὶ τὸ ἐπαθλον ζωὴ αἰώ-
νιος, οὕτω τοῖς τὴν ἐναντί-
αν καὶ μὴ τὴν τῆς
ἀρετῆς ἀ
τρα-
πί
ὁδίου σιν· αἰσχύνη με-
γάλη καὶ κίνδυνος
ἀσύγγνωστος,
ἐν ἡμέρᾳ
κρί
σεῖ
ὅτι καὶ τοιγνῶν
τες τὴν τῆς ἀληθή
ας ὁδὸν, ἐναντία ὧν ἔγνω
σαν ἔπρα-
ξαν:

τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς βουλευτὰς τοὺς ἐν Ἀρι-
μίνῳ τῆς Ἰβηρίας καὶ σύστασις πάντας τῆς Ἰβη-
ρίας ἔθνους:

Φθασάντων ἡμῶν παρ' ὑμᾶς πάντων περὶ τῆς
πάντων θρύλλουμένης σωφροσύνης· καὶ μάρτυρα σοι κε-
καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἕκαστον παντελῶς μαλλον μαλοῦντα τοὺς ἀρίστους ὁμοίους ἑαυτοῖς ποιεῖσθαι· ἐπα-
νῶ καὶ φιλοτιμοῦμαι ὁρῶν, ξυλλεγόμενα τὰ
πεπραγμένα, ἀναλογουθοῦντα τοῖς νομίμοις, ἃ
περὶ ὅρκων καὶ ἐγγυῶν ἀμφιβόλων, τοῦτο καὶ
ὑμῖν ὁμόσαι· ἵνα μὴ παρὲξ ἕτερον ἄνωθεν
ἴωσιν, ἀμφιβολωτέρας ἐξαιτούμενοι. καλῶς
ὁρῶ τοὺς ἀφιγμένους ἀπαγγέλλοντα πρα-
πόμενα, ὡς ἔχουσιν· ἐκεῖνο οὖν ὑμῖν ἐπιτάττω περὶ ὧν ἄλλων, ὅπως μὴ ἐξέστω τὸ σωφρονεῖν. ἀ-
μαθεστέρους προσήκει σωφρονεῖν, ὥστε
τοὺς μὲν ἐν τοῖς οἰκείοις μένειν· εἴ τινά που
ἐναφίημι τῆς Ἰταλίας σωθῆναι· τοὺς δὲ
ἐν τοῖς ἀναλογίοις μένειν ἐκλιπόντας
βαθέως καὶ ἀτελοῦς ἀσφαλείας σύμφορον θῆ-
κε· πρόφασις τοῖς ἀπὸ τοῦ σωθέντος ἕθνους
μᾶλλον περὶ πίστεως τῆς ἀρίστων ἀνδρῶν ἐν ἔθνει· οἱ-
ονεὶ ἀπὸ τῶν παραλόγως φύσιν, ἀπὸ μέντοι τῆς πα-
νουργίας, οὐδὲν ἀπιστοῦσι, καὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ μεμνῆσθαι-

Ariminum
Selenia.

μῆς. ἀ πόστ̄λῆς σῦρίας, ἀ πᾱλίος. σ̄λδ̄ξίος καὶ
φρόφίλος ὁ ἀ πόλῆς ἐ δω νῦ λου λῆς σωθῶν
πόλεως ἰῦχαλνων. οὗ λοι γὰρ ἀ λῆς ἀφ̄ου μεφί-
δδσ σ̄λας. καὶ μένο σῶλες μὶλε δῶς δι ςμῦ-
σί, μὶλε περίλίνων δίαβε βαιοῦλαι. ἀ δα-
λῶν λες ὁ ἐπαγονῦρά μα. καὶ εωρ μαλα λῆς
αἱρέσεως ἐ αλῶν ἐ δί σωφρονες, ὕφ ἡς δα-
σαν λίνας λῶν σκηνώλων ἦναί λί. καὶ αὐ λόν λον-
βασϊλέα πων ταν λίον αἱρελίνὸν ὕλα, ζηλαλή- } Constan-
σαλμενοι περὶ δίςεως ὥςλε ποιῆσαι νεν αθαισίω- } tius.
σδν, καὶ λοὺς παν λας μὶλα σφ̄ᾶν ὡς λε λὼ αὐ-
σε βῆ αν αὐ λί λῆς ἀ χιθῆ ας ηρα λῆσαι παν λα-
χοῦ, νο μί ξον λες σὺν αθαι παχῦ φαι λὼ ἀν νίῳ
σὼ σδν. σρῶ λον μὲν οὖν ἐ μοὶ βαι μα ξω.
ὑ μοῦ μαι σί καὶ παν λα ὁν λίνα οἷν φρο νί μον λοῦ-
λο σω σφᾶν. ὁ λίπα βοχί κῆς ὅρί αθά σις σω σ-
σδν καὶ λαῶ λων παν λων σρὸ σδ πόν λων, ἐ ξαί φνης
σί ηρέθη. καὶ οἱ μὲν, ἐ πῆ σω κῆ λθον, οἱ δέ. ὧ-
σε σω ε μφό λη σαν ἐ αλοὺς. λῶ σί ἀφα λοῦ λο
λῆς σρο νοί ας ἔρ γον. ἵνα ἀν ε παί ςη λῶν μὴ λό-
λον καὶ πα φα ρού λῆς δί ςεως σ̄λ αθῆ φρό-
νημα. λῶν σί λό, ὅ πο πλον καὶ ἀλη θέ χολον ἐ-
σδς ἐ λε γχθῆ. ἐ πη γα γε πάν το σί ε νοῦ μὲν
με γά λῶν ἀν λῶ θα μνη σί ων ἀ σε βῶν καὶ πα
θ ἐ αλοὺς ἡ γα λόμε ν, θε ω ρῶν λες λὸ ἀ σρε-
πὲς λῆς λο σαύ λης σω σφο μῆς. λὶ γά φλο σοῦ-

λυτήσεν, ὥς τε λιὼ οἱ πουλύκλυτα σίαλος αχθῆ-
ναι, καὶ λοὺς μεμονότας ἐν λῷ καὶ φῷ λούλῳ καμ-
ρίκους σίαλος ἔχειν· ἀὶν ω καὶ καλῶ καὶ ξυλᾶν
πῶς ἀφαναθωσὶν διστύφειν ἀρλούκῦν ὑμῶν
ἰῶν χῦ· ἀλλὰ ἐ διστύφουν, οὐκ ἀὶν ὥς μὴ ἐχον
λες ἐξήλοκα· λοῦλο σὶ λοῖς μὴν καλὴ χου μὶ-
νοις σκαὶ σαλου οὐκ ὀλίγου· λοῖς σὶ ἔλκοσὶν
οὐ λόλῦ χόν, ἀλλὰ καὶ σλαλῦκὶ χωλα σαφέχειν,
οἱ χῖξῖ ανοι ὡς περ ἐξῦπνου νῶν ἐγερθέντες,
ξυλοῦσὶ σῦς σὰ σερὶ χῦ διστύφειν· οἱ σὶ χεμὸ-
μενοι μὴ ρὶ καὶ λούλων, καὶ λοὶ λὰ σρεσφᾶα σα-
φᾶλῶ χα ὦ ἐκ σὶ κοῦν λες ὡς σὶ σαλσκαχοι, νῦν
ἤλεγξαν ἑαυλούς ἀ σὶ ζους, ξυλοῦν λες ὅ περ οὐ-
κ' χουσὶν· καὶ ὑμνοῦν σαν οἱ σερὶ οὐ σαλκίαν
λοὺ λων ἀὶ λίας κνοῦμενοι, ὅσην ἑαυλοῖς ζθησαν-
ρίσαν ὀργήν· λέγουλος λοῦ κῦρίνου σὶ ἀκκύλῶν
» φῖλων, οὐ ἀὶ σὶ οὐ λὸ ἐνκαυκίου βλασφη-
» κῆσαι σὶ λοῖς ἔθνεσὶ· σίαὶ σὶ ἑαυλοῦ σὶ λοῖς ἀλα-
» ᾶζκίοις· ὃ ὃ οὖν ἐσὶ ν σαν σαλκίον ἐναλῶν κί-
» κρῶν λούλων, σύκφέρῃ αὐ λῷ ἵνα μὴ λος ὀνί-
» κὸς κρεμα αθῇ ἀρλου βαλχηλου ἀὐλοῦ καὶ κα-
» λα σονλῖ αθῇ σὶ λῷ σελαγγλῆς θαλ ανης·
ἢ ἵνα, ὡς ὁ λου κᾶς ὅσο σέθνες, σαν σαλ-
κίον λῶν κίκρῶν λούλων σὰ· λίγὰρ ἔλη-
πε σὶ λασκαλκίας ἀς εὐσέβαν λῷ καθο
λικῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα νῦν περὶ σὶ ζεως ξυ-

ῶσι· καὶ τὴν ὑπαλλαγὴν τῶν παρόντων χρόνων
προλαττοῦσιν τῶν παρῳχημένων ῥη-
μάτων ὅλως περὶ τῆς ὑποστάσεως· ὁ γὰρ
καὶ οὐ λέγει καὶ μὴν νῦν καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι
ποιήσασιν, οὐ μὴν λέγουσι, μὴ εἰδὼς ὅτι
πάσχουσι παρὰ ἀξίαν. ὅταν φαῦλος
γὰρ ὢν ἐπαθλεῖν αὐλοῖς τιμᾶται, προσέλαξαν
τὴν ὑπαλλαγὴν, καὶ τοῦ μὲν ἐναντίου
ῥήματος τοῦ παρόντος χρόνου· ἵνα σαφῶσι δηλῶσι
τοῖς φρονίμοις, ὅτι· μὴ πρόκειται ἀλλὰ νῦν ἐ-
πίκειται ῥαυλίου ἀφελὼν τὸ χ καὶ ου καὶ τοῖς τι-
θασὰ γὰρ προσῆν ἡδονὴ ἀκροᾶσιν ἔχειν πολὺ
ἔτερα φωνῶν· πρὸς δὲ τούτοις περὶ τοῦτων πρὸς
τοὺς οὐ μόνον ἔτερα φωνῶν· ἄλλου δὲ παρόντος ὀ-
νόματος ἔστιν ἐναυλοῖς κωνσαύλιον· αὐλὸς
γὰρ ὢν ὅλην ὑπαρξάμενος τῆς ἀσεβήσεως αὐ-
λοῖς παρέχων· καὶ ἀηδόνιον ἀντὶ αὐλῶν φα-
σὶ κλαῖα ἁρμόσασιν οἱ δὲ γόον ἀηδόνιον ἄρνου
μενοι· οὕτως φασὶ πρὸς ἀσεβοῦσαν χρῆσθαι
χοι· ἀλλ' ὅτως αὐλοῖς ἐστὶ πρόφασις τῆς ὑ-
παλλαγῆς, ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προφητῶν χρόνου πρα-
φθέντα· ἀλλὰ καὶ τοῦτο μισοῦσιν ἁδῆν,
πολὺ τὴν ἀμαθίαν ἐναυλῶν ἐξαμιλλούσιν·
ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἀρχαίων προφητῶν, χρόνους ἐ-
χουσι μυρίους· καὶ ὅσα ἱερὰς μὲν καὶ ὁσίας ἐ-
ν ἡμέραις ἑξὶ ἐποίησεν καὶ ἀπὸ

ἐξῆκοντα ὅτι. Ἰφελμίας δὲ ἐνὸς μὴ ἔφασκε γ.
Ἰεξεκίας δὲ καὶ καινισμὸς ἐπὶ Μύρου καὶ Δαρείου. καὶ ἄλλοι ἐν ἄλλοις χρόνοις προεφήλευσαν. οὐδὲν θεοσεβὲς ἀρχὴν λαβόμενοι, ὧν γὰρ καὶ πρὸ αὐτῶν καὶ ἀφ' ὧν καὶ προαλαβόλως πόσμου ἀὐλὴν ὑμῖν ὄθεὸς ἐνχρίσῳ προλίμασιν. οὐδὲ τῶς αὐλῶν δὲ πίστεως τοὺς χρόνους ἐσήμαινον. ἦσαν γὰρ καὶ τοῦτο τῶν τῶν χρόνων αὐλοὶ πίστοι, ἀλλὰ τῶς οἰκῶν τῶν δ' παγγελίας ἦσαν οἱ χρόνοι. ὧν δὲ ἃ δ' παγγελία προηγουμένων περὶ τῶς ἐπισημίας τοῦ σωτῆρος. ἔπα πολου θημα δὲ περὶ τῶν ἐσομένων ἐξ ἰσραὴλ καὶ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἦσαν οἰκρόνοισι μαινόμενοι, ὑπαρχῆς πίστεως παθαπροφῆται δὲ ἀλλ' αὐλῶν τῶν προφητῶν, καὶ οὐς οὖ τοι γενόμενοι, τοι αὐλα προεφήλευον. οὖ τοι δὲ οἱ νῦν σοφοί, οὐχὶ σοφίας ἐξημουμένοι, οὐδὲ τὰ μέλλοντα προλέγοντες. ἀλλὰ γραφαντες ἐξελέθημ πίστις καθολικὴ. ὃ θὺς προσέθημαν καὶ τῶν ἐκπαλφάν καὶ τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν. ἵνα ὡς περ οἱ αἵρεσιοι τῶν ἴσο ρίῶν καὶ τῆς ἑαυτῶν δυσὶ αἰωνίας τοὺς χρόνους ἔγραφον, οὕτως οὖ τοι τῆς ἑαυτῶν πίστεως τὸν χρόνον σημαίνωσι. καὶ ἀθε περὶ τῆς ἑαυτῶν ἔγραφον. νῦν δὲ ἡ ἑξαυτο. καὶ μὴ ὡς περὶ τῆς καθοχικῆς ἐπεχάρων οὐγὰρ ἔγραφαν

οὕτω δὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἀλλ' ὅλη ἐξ ἑτοίμης μαθητείας καὶ πίστεως. τὸ μὲν οὖν τοῦ μισθοῦ τῆς προαιρέσεως ἐλεήμονα τὸν ἀναβαίνειν αὐτῶν. τὸ δὲ καὶ νῦν ἐστὶ νόμος τῆς γραφῆς, ἰδοὺ ἐστὶ τῆς αἱρέσεως οὕτω γὰρ γράφεται ἔσται ποιμὴν εἷς καὶ ποίμνη δὲ καὶ αὐτοί. ἀπὸ δὲ τοῦ νῦν οὐ χορταίνω τὸν δὲ ἀκούειν καὶ μανθάνειν καὶ ὡς περὶ τοῦ ἀκούειν τὸ ῥῆμα περὶ τῆς ἀποφάσεως, καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα πρὸς ἕκαστον οὐκ ἐν ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων ἐναίνων ὑπάρχει ἐν αὐτῷ καὶ ἑτοίμη παρὰ τοῦ γράφοντος, οὕτω καὶ οὐ τοῦτο γράφεται ἑξ ἑτοίμων ὑπὸ πίστεως. ἔσται ἄνεσις ἐστὶ τῆς αἱρέσεως ἀλλοφρόνημα, καὶ οὐκ ἐν πρόκειται· ἀπὸ δὲ πρὸς πίστεως τοῦ μαθητοῦ, ἑτοίμων τὸν ἀλλοῦς πιστεύοντας ἀπὸ φρυάσεως. ὡς ἐπὶ καὶ ἀλλοὺς καὶ ἐναίνους ἀπ' ἐν. ἢ μὴν πρῶτον ἀπεναλύφθη καὶ ἀφ' ἕλκων ἐν πίστις ἀρχαίων χριστιανῶν. καὶ ὡς περ ἐναίνοι μαξὶ μὴ λαν καὶ μονογενὲς, οὕτως οὐ τοῦ αὐτοῦ χυ, καὶ γὰρ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ γραφόντων. ἐπὶ καὶ ἀλλοὺς ἀπὸ τῆς νῦν ὑπαλάσας ἀρχὴν πίστις ἔχει. τί δὲ καὶ οὐσίν οἱ πρεσβύτεροι οἱ μαθηταὶ; τίνες καὶ αὐτοὶ δὲ καὶ οὐ τοῦτο

παρ' αὐτῶν καὶ μηχθείλας, καὶ πρὸ τῆς ὕπα-
τα ἀς τ' αὐτῆς καὶ μηθείλας; πῶς αὐτοὺς ἐγρη-
σεν· ἵνα μὲν ἐσθ ξωσι τοὺς ἀναχίναι τοὺ-
τους, ἀπαλλάξωσιν· ἄσε νῦν ὡς ἐφωρόντες
ἔβλαψαν ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτοῖς· οὕτως ἀσίν ἀ-
μαθῆς, μὴ νομοθέτες πλανᾶται προφάσας,
καὶ τ' αὐτας ἀ δ' ἐστ πᾶς καὶ ἀπίθανους ἔχου-
σας ἐγκλήσεις ἔχειν· καὶ μὲν γὰρ σύνοικα σώ-
σθαι, οὐχ ἁπλῶς μένειν, ἀλλὰ τὴν γραφὴν πα-
ρεπάγουσαν καὶ τὴν αἵρεσιν λόγον· οὐκ μὲν
γὰρ δ' τοῦ τῆς σωτηρίας, καὶ μὴ χίνεσις καὶ μεσο-
ποταμίας, ἐχώρευον περὶ τὴν ἑορτὴν, καὶ με-
τὰ τῶν ἰουδαίων ἐποίουν τὸ πάσχα· ἵνα ἀφ' ἧ
αἱρεσις ἐπανασκάσα τῶν παλαιῶν τῆς παθοχίνης
ἐκκλησίας· καὶ προσκαίρας ἔχειν αἰτίαν τῆς
ἑαυτῆς σωτηρίας καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἀσεβεί-
ας ἐκβουχλῶ, τοὺς περὶ σωτηρίου· καὶ σῶμα
αἰτίαν μὴ χρονεῖν οὐκ ἐκκλησίαν σώ-
σθαι· ἵνα παντὶ χρὴ μίαν τῆς ἑορτῆς ἡμέραν ἐ-
πιτελεῖν· καὶ ἡ παρὰ φύσα αἵρεσις ἀνα-
θεματιζθῆ· χρόνες χρῶ· καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς σω-
τηρίας ἐπλάθησαν· τῶν δὲ ἀρχαίων ἡν αἵρεσιν ἀ-
πεφώναντο πρόσχρονον ἔναντον αὐτιγρίσου· καὶ
καλοῦντες χαλεπαίνες, ἐποξοτικοί· καὶ ὅμως
χαλεπαίνες καὶ τοσοῦτοι ὄντες, οὐδένοι οὕτον
τελοκληκασιν, οἷον οἴχεσθε ἢ οἰτέναφεσε οὗτοι.

Symeon Hi-
rosol. de
Sab-
ca

οὐδὲ προσέλαξαν ὑπολαβεῖν καὶ μὴ ἀναβῆναι,
ἀλλὰ περὶ μόνου τοῦ λαοῦ ἔδοξε λέγειν ὑπολελαμ-
βανέναι. τοῦτο γὰρ ἔδοξε πᾶσιν πεῖθεσθαι περὶ
τῆς πίστεως εἰρῆσθαι, οὐκέτι δοξεν, ἀλλοῦτω
πίστευθῆναι θοχὶ καὶ ἐκκλησίαν. καὶ οὐθὲν δὲ-
μελήσαν πῶς δὴ γένοιντο. ἵνα σῴζωσιν ὁλί-
μονες ἀλλ' ἕτερον ἀπὸ τοῦ λοιποῦ εἶναι αὐτῶν τὸ φρό-
νημα. καὶ εἰρῆσθαι, οὐκέτι δεῖν τῶν ὄρε-
θη, ἀλλὰ ταῦτα εἶναι ἄπερ ἐδόκουν ἀ-
ποστόλοι. διὸ δὴ νῦν μὴ νοεῖσθαι παρ' αὐτῶν
σωθῆναι, ποίαν ἔχουσιν αὐτοὶ αἰτίαν. ἐ-
πεὶ γὰρ καινοτέραν τὴν ἀλλοτρίαν αἵρεσιν εἰσε-
λαβὼν ἀφῆκαν, ἀπαλλαττόμενοι τῆς ἐκείνου
αὐτῆς μὴ μᾶλλον, καὶ εἶναι οἱ παῦλοι φανοῦν-
ται ἀποστάται ἀναθεματίζεσθαι ὑπὸ τῆς
πρὸ τῆς σωτηρίου παύλου αἱρέσεως. συναῦ-
ξει καὶ ἀφαιρήσεως πρὸς οἰκείαν σωτηρίαν.
ἵνα σῴζωσι καὶ αὐτοὶ πίστιν λέγειν ἀπο-
φαίνειν ἔχοντος οὐκ ὀλίγον λέγειν. ἀσεβεῖ-
σθαι οὖν κίνδυνος, καὶ σῴζεσθαι δῆξαι.
αὐτοὶ δὲ μᾶλλον ἔχοντες τὸν ἀποστόλων
λαὸν θεόμενοι. καὶ παθὼν μέρος ἐλεγχόμε-
νοι μεταβαλλόμενοι, τῆς ἀφαιρέσεως
ἀφωνοῦντες τῆς συνεισαγομένης πρὸς τὸν
ἀφαιρεῖν καὶ λαὸς ἄλλας αἱρέσεις πάσας, ἃς
παρεισῆγεν ὁ διάβολος τοῦ ὑγιαινούσης πίστεως· καὶ

Actius
ἄβε-
ος

γὰρ καὶ ὅθρῦλλος ἀετίος. ὃ ἐπιχθὰς
δ' θεος, οὐκ ἐῶν ἐφεωρωνεῖαν θρασυ-
ῖαι, ἀλλὰ ἐς τὴν ἀφανῆ ἐτέρου δξίαν ἁμαξό-
μενος, ἀναιμοκαὶ αὐλὸς μελῶν δ' πα
ληθέων παρ' αὐλοῦ· καίτοι γοῦν περὶ χρέον-
τες προφασίζονται ἀπίζιν ὑξιωμένα
γνεσθαι ἐς τὰ σωφόδυς. ἔστι μὲν γὰρ ὑπονω
τέρα πάντων ὑθάρρα φή· ἀφ' οὗ καὶ σωφόδυ
λαῖα περίβούλου, ἐξιλαῶν παίρων· καὶ βού-
λου γὰρ οὐκ μὴ μέλησαν οἱ ἀνιῶν πρᾶσωες λ-
θόντες, ἀλλὰ καὶ ἐῤῥαφανοῦν ὡς μαχῶς. ὥσ-
πελοὺς γνωσίως ἀνῦν χαίνουσας τοῖς ἐπαίνων
γράμμα σί, σωφρ αθαι παρ' αὐλῶν ὑπο-
μίμνησθαι τῶν σὺν αἷς θάισι ῥάφαῖς πα-
λαμμελλομένων ἀσχίσου σ' ἐσθαν. οὐ νῦν
ἔπαὶ μὲν γὰρ αὐλοῦ ἐξ παρ' αὐλοῖς, ἀπορῶ
σί σ' παυλαχόμεν. καὶ ἵνα καὶ προφάσας πα-
θόντες. δοῦλοι χοί πόν αὐλοῖς περὶ λάπτ ἵνα χέ-
γειν ὑμᾶς αὐλίμεν ἵνα τοῖς προσῴμῶν, καὶ
παραβαίνουσες ἵνα ἐς τῶν πρῶν παρασόδας, ὑ-
ξιῶσαμεν σωφόδυ γνεσθαι. ἀλλὰ πάλιν
φοβηθέντες μὴ πάλιν ἀς ἐν σωεχθόντων, καὶ-
ῖαι ἐς ὑμῶν ὑ σωσυσκήνῖαι, ὑξιῶσαμεν
ἀς οὖν σ' αἱρεθῆναι τὴν σωφόδυ. ἵνα σὺ με-
ταγνόμενοι σφᾶξαντες ἂν πρὸς ἐῤῥαφαμεν. ὕ-
φαρ πάσαι σωνηθῶμεν τὸ πλέον, ἀπαλοῦν-

ἵνα τοῦ προϊ

τες τὸν προϊστάμενον τῆς ἀσεβείας κωνστάντιον. καὶ
οὕτω, τὰ μὲν ἐννικαίᾳ πραχθέντα, σχολάσαι=
ποιήσωμεν σχηματίσαμενοι τὴν ἀπλότητα τῶν,
γραφέντων παρ' ἡμῶν. ταῦτα δὲ ἢ καὶ μὴ τοῖς ῥή-
μασιν αὐτοῖς ἀρήκασιν, ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ ταύ-
τῃ πάντα δὲ ποιήκασι τε καὶ διετάραξαν.
ἀμέλει πολλὰ πολλάκις ἀρηκότες καὶ γράψαν-
τες ἐν διαφόροις συνόδοις, οὐδὲ πώποτε περ-
ὶ τῆς ἀρειανῆς αἱρέσεως φαύλης ἐμνημό-
νευσαν. ἀλλ' ἢ καὶ ποτέ παρόντες τινὲς τὰς
αἱρέσεις διέβαλον, αὐτοὶ τὴν ἀρειανὴν ἐ-
ξεδίκουν, ἣν ἡ ἐννικαίᾳ ζήνωσις ἀνεθε-
ματίσε. καὶ μάλλον οὗτοι τοὺς τὰ ἀρειγ-
λέγοντας, γνησίως ἐδέχοντο. μέγα μὲν
οὖν καὶ τοῦτο τεκμήριον. ὅτι μὴ δι' ἀχήθη-
αν, ἀλλ' ἔπαναιρέσει τῶν ἐννικαίᾳ πρα-
χθέντων ἡ ἐπίνοια τῶν νῦν συνόδων ἦν. ἃ δὲ
καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς συνόδοις παρ' αὐτῶν καὶ τῶν
ὁμοίων πέπρακται, δέ κνυσιν οὐδὲν ἧττον
ἦναι ταῦτα ἀληθῆ. λοιπὸν γὰρ ἀναγκαῖον ὡς
ἕκα σταγέγονε, δηλῶσαι, πάντων προσδοκών-
των ἂς ἐν συνέρχεσθαι, οὓς ἐκάλει τὰ παρὰ
βασιλέως γράμματα, καὶ μίαν νίγνεσθαι
τὴν σύνοδον, ἐπιδήδιη ρέθησαν. καὶ οἱ μὲν,
ἂς σελεύκειαν τὴν λεγομένην τραχεῖαν κατ' ἦλ-
θον. οἱ δὲ, ἐν τῇ ἀριμήνῳ συνῆλθον. ἦσαν

428.

† Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πάθος τοῦ κυ
ε' εἰς τὸν αὐτόν :

†

Καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὸν τόπον καλούμενον κρανίου τόπος, ἐδίδουν αὐτῷ οἶνον
μεμυρισμένον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελεν πιεῖν· σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν
ἐμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον·
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· διεμε-
ρίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱμα-
τισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· καὶ καθήμενοι ἐ-
τήρουν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ μὲν οὖν ἀναγνω-
σθὲν ῥητόν ἐστιν ἐν τῷ ψαλμῷ ἐκείνῳ· σαφῶς δὲ τοῦ-
τοῦ χάριν, παχὺν πρὸς τοὺς ἄθεους πάλαι φύλῃν·
καὶ παρ' αὐτῶν τὴν τοῦτο σημανθεῖσαν εἰλήφθαι.
ἐκφανοῦς γὰρ πᾶσιν, ἡνίκα τοῖς ῥωμαϊκοῖς
στρατεύμασι τὰ περὶ τοῦτο καὶ τὰ περὶ τὸν
ἅγιον τοῦτον τόπον καὶ τὰ περὶ τὸν ναὸν

ᾗς ἐξαναλῦσαι τὸν ποιμένα Δαβὶδ καὶ φιλάνθρωπον·
καθὼς καὶ παλαιόν φησιν ὁ παῦλος· ὅτι μαλῶν
καὶ οὐ μαλακῶς οὐδὲ θεὸς ὁ παντων σωτὴρ
λέγουσιν τὴν ἰσχὺν τῶν ἀνθρώπων οὕτως ὤν, ἀπὸ μαλθακοῦ
ἐμφανῶς τῶν λόγων τὸν φύσιν· καὶ τοῦτο σωτὴρ
προφήτου σῶσαι θέλοντος, ἴσχυε· ἴσχυε σὺ
εἰ καὶ ἀνθρώπου καὶ μὴ θεὸς μόνον· διὸ περιπλοκῶν
ἀνῶν ἐν ψαλμοῖς ἄσεται· ἐγὼ δὲ πανταχοῦ ἐν-
σαλασμοῦ παῖς ἀνῶν ψυχῆς· περὶ δὲ τοῦθ' οὕτω
σῆς ἐνδυνάμωσας ῥᾳθυμίᾳ· ἀφὶ ὅθεν πῦρ ἐξῆλθεν
καὶ ἀληθινός· ὁρᾶν χρὴ σοφόν ἀνθρώπων ἐξαμ-
φοτέρων τούτων παιδευθῆναι· καὶ ἀπὸ τοῦ θε-
οῦ πρὸς ἀγνοιαν διαφορᾶν ἐξηλουμένου σφα-
φᾶ· κἂν ἐάσω δὲ ὅθεν ἀληθὴς· παῖς ἀνῶν ψεύ-
στης· ἀληθὴς δὲ ἐστὶν ὅθεν οὐ χῶρα καὶ ψευδέλε-
νος· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἀναντίον αὐτῷ· οὐδὲ ὢν
ἀνῶν ἐψεύσατο καὶ ἀληθὲς· οὐδὲν γὰρ
ὑπεύθυνος ἐστὶν· ἀλλ' ὡς ἀνθρώπων ἀληθῆ ἀν
γνῶν καὶ πῆ ὑπαίτιον τοῦ κυρίου λέγοντος·
ἐγὼ δὲ μὴ ἀληθῆ· ἀληθέας δὲ φίλου τό-
πῳ ὅδε οὐ παῦλε τοιαῦτα· ὅθεν ἀληθέας
παλαιὸν ψεῦδος ψαλμῳδὸν ἐκ τῶν ὁ κύριος,
τὸ ψεῦδος ἀφ' ἑαυτοῦ ῥῆμα καὶ ἀληθοῦ ποιη-
λέγων· ὑοὶ ἀλλοτρίοις ἐψεύσαντο μοι· ἐψεύσαν-
το γαρ ἰουδαῖοι σαῦλοι τοῦ σῶς· καὶ τὸν νόμον ἐ-
παγγελλόμενοι φυλάττειν, οὐ κατὰ θεὸν σαν-

Psalmo 17.

ἀλλὰ παρωθοῦσι καὶ τοῦ σταυροῦ τὸν σταυρὸν
τὸν θανάσιμον ἀνθ' ἡμῶν ὑπομείναντα
τῷ πυρὶ ᾧ πεβλήθησαν τῶν φιλτάτων καὶ
οὐ ψυσάμενοι καὶ τοῦ πυρὸς θανάσι-
μον ἐπιμάχου. τοῦ τοσούτου κάλλα συμβῶν ἀ- πυρὶ
λήθως ἐπὶ τοσοῦτο. ὡς καὶ ἀνανίας,
καὶ σαπφιρα ἐκ τῆς πράξεως τῶν ἀπο-
στόλων. οἵτινες ἐπαγγελίαν τῷ θεῷ σταυρω-
θέντες, ἀπὸ τῆς ἐπαγγελίας ἀνοσφίσαντο.
καὶ τοὺς μὲν αὐτοὺς ἐλάνθανον. ὁ δὲ τῆς ἀλη
θείας σίαλωνος πλῆθος τοὺς ἀποβαλλε-
μένους. οὐκ ἀφῆσω ἀνοήτοις ἀκολάστοις.
καὶ μὴ γένοιτο ἀνοήτοις μέγας. ὅπερ μόνου ὑπὲ-
στασε πλῆθος, τοῦ τῶν θανατούντων περὶ τὸν
ἀνανίαν πάσιν ἐφανέρωσεν. ὥστε τοὺς-
παύλους ἀφ' οὗ λαβόντας ἐλθεῖν. καὶ τὸ παράσαγ-
μα σαπφείρας φοβηθῆναι. σὺ γὰρ ἀκόλαστος ὄ-
λη, εἰ ἐπαγγελόμενη θῷ, οὐ μέλλοι πὸν ἐμὸν
πυρὸν, ἀλλὰ θῷ σίαφεύγῃ. καὶ ἐὰν ὑπὸ σύρω
μενα πὸ τούτων, οὐχὼς λὰ πυρὸν ἐσμὸν χαμβα-
νουλες, ἀλλ' ὡς λὰ τοῦ θεοῦ ἱερὸν σύχωλες. ὅσε
ἐπαγγελία οὐ καὶ χρῖμα μᾶλλον μόνον. ἀλλὰ
καὶ μὲ χρῖλόγου καὶ προαιρέσεως αὐτῆς φθο-
νᾳ, οὐκ ἐγὰ ἀλὶς ἐστὶ πύνος, οὗτος καὶ προ-
αιρέσεως. ἀμέλᾳ, τὸ μέγα σύτως καὶ θᾶον
πῦρ μὲ πρὶ ὑπυρὸν πυρὸν. οὐ μέ πὶ χρῖμα σὶν ἐχθρὸν.

ὑποφεσίν, ἀλλ' ἐπὶ προσαιρέσει σαλεύεται, καὶ
τῇ παλαιᾷ θεοῦ πίστει. παντὶ τοίνυν ἐπαγγέλλεσ-
θαι, καὶ παύτης εἶναι ἐπαγγελίας χρεῶν ἐστιν. ὥσ-
τε ὀναίμην ἂν ποτὲ ὀδυνᾶσθαι τὸν μὲν παρθένου τὴν παρ-
θένον ἀνοσίαν καὶ ἐπαγγέλλεσθαι. τοὺς δὲ ἐγγαλῶ,
τὴν ἐγγαλοῦσαν. τὰς δὲ ὀνειδίζουσι τὸ σωφρονεῖν
νῦν, καὶ τὸ πρὸς ἀλλήλους φάσκειν καὶ τὸ φιλεῖν.
καὶ τέλος πάντας τὸ ἀρχαῖον πίστιν καὶ δικαίαν
καὶ ὁσίαν σώζω, καὶ ἀνόσιον. ἵνα μὴ ὥσπερ ἀ-
λόγους ἡμᾶς τὸ παράπαν τὸ περὶ ἀνδρὸς ἀνίσου
καὶ σαφῶς ἀνόσιον παλαίσαι. τοῦτο γὰρ χαρίεν καὶ
ἀπροσκόπους πρὸς ἀσφαλίζεσθαι λόγους. ὅτι ἀπὸ-
σταίη πάσης ἁφαλὰς. τῷ τοῦφορον. τὸν φό-
ρον. τῷ τοῦφόρον. τὸ φόρον. τὸ φιλῶ φιλεῖν τῷ φι-
λεῖν. καὶ ὀρθῶς καὶ ὀρθὸν ὀφείλεις, ἀκολούθως ἀλλή-
λους φάναι. τοῦτο πεποίηκεν αὐτὸς ὅλως τὰ
καὶ φύσιν. ὡς ἐρῶν παρῄνεσαν γράφω-
φων. τὸν καλὸν φῶνα ἀμνίσκιαν. τὸν ὀφόλοντε-
λέσκεια. τῷ πίστιν ἐλεήμονα. καὶ τὸν ἀπόκαλαί-
νειν τῆς ὀσιότητος σέφανος, οὐκ ἀπόσφα
καὶ ὁσίκιος φιλῆς. καὶ ψευσάμενος γὰρ ἐφοῖς
ἐπαγγέλλο. ἀλλὰ καὶ ἐμέσας τῷ πρὸς θεὸν
ὑποφεσίν, ἐφεκαὶ αὐτὸς ἀσίαν πῶς τοῦτ' ἐ-
παγγελίαν παρὰ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ. οὐκοῦν ὅτι
αὐτοῦ τοῦτ' ἔστιν συμβουλεύσαι λέγων. καὶ ψεύσε-
σθε ἀλλήλους. καὶ πάλιν, πᾶν ψεῦδος εὐ-

τοῦ ζόμαλος ὑμῶν μὴ ἐπιορκεῖτε· θέλω γὰρ ὑμᾶς μὴ μηλαῖς ἑαυτοὺς μυεῖσθαι γράφων· ἀλλ' θαυμάζω οὐ φιλοῦσθαι· ἐπαγόμενοι γὰρ ἀγγελίαν ἐπὶ τοῦ πυρίου φέρουσιν· ἵνα ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὒ οὔ· μέχρι τούτου ὀφείλω βεβαιοῦν ὑμῶν τοὺς λόγους· καὶ μὴ περαιτέρω βαίνοντες, ἀφ' ὅρκους παραφεύγωμεν· ὥστε μὴ φθαρτῶν χάριν χρημάτων ὀμνύναι τὸν θεόν, παχίζοντως ἐστὶ νομοθετοῦντος· οὐχὶ φιλόνομα τῶν τοῦ θεοῦ σου ἐπιμαρτύρω· ἡ γὰρ ὅλως ἀξίως τῆς χαρᾶς ταύτης ὀνομάζειν τὸν θεόν, ἀξιοῦσι τοῖς σοῖς εἶναι μὴ χωρὶς ὅρκου τοῖς σωθῆναι· ὁ γὰρ πρὸς τὸ μᾶλλον ἐπαινοῦς γίνόμενος, πολλῷ πλέον πρὸς τὸ ἄμεμπτον γίνεται τῶν ἐπαινούς· ἢ οὐχὶ μὴ ἔστιν ἄξιος ~~τοῦ~~ χωρὶς ὅρκου πιστευθῆναι· οὐκ ἔστιν ἄρα ἄξιος οὐδὲ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα πυρίου, οὐκ ἔστι πιστὸς ὢν λόγῳ, πῶς γὰρ ὅλως τοῦτο μαρτυρῆσαι θεὸς ὀμνύοντι· μὴ ἔχοντι πίστιν, ἀρνῶ· ὁ πύριος ἐπιβλέπει ὁ σοφία τοῦτου μαρτύρες ἐστὶν ὃ λέγουσα· φιλοῦ γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον· καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων, καὶ οὐ παροικήσει ἁμαρτίαν παραχρῆμα κρίσις· σταυροῦτο καὶ ὃς ὑμῶν ἵστησι τοὺς ἐπὶ παντὸς κελεύοντας αὐτὸν πίστιν ἀπαιτεῖν· πρῶτον ὡς ἐπὶ τοῦτο φιλοῦσι λέγων· πίστεως οὐκ ἀπαιτοῦσι τοῦτο ποιῆσαι; καὶ ἐπὶ τοῦτο σε χωρίαζομένου

De Juramento.

H.

ἡ φησὶν, οὐ λίαν ἀπιστεῖν, ἀναλαβὼν τοῦτο ὅσπερ, οὐκ ἀπαναίτητος ἐλέγχειν τῆς παρ' ἑτέρων σωτηρίας. αὐτὸς γὰρ καὶ τῆς πίστεως αὐτὸς καὶ χορηγὸς ἐστίν. ἀλλ' ἵνα μὴ ὡς προσωποις χαριζόμενος φανῇ, ἀλλ' οἷς πιστεύουσιν ἐπαινέσῃ, καὶ ἵνα μὴ χωρὶς πίστεως ὀλέξωσι ταῖς αἱρετικαῖς καὶ τῇ ἀπιστίᾳ ταύτας δ' πολέσωσι. θέλων γὰρ χαριζόμενος, παραμυθεῖται τὸν χαρίεν. καὶ θεραπεύων, ἀσθενοῦντα πλοῦτον ἀναλύνθεραπεύων. ἡ σφαλίζεσθαι τοῦτον παραλύοντα λέγων. ἰσχὺν μὲν γὰρ, καὶ μείζονα, καὶ πλείω παρῆσαν· ἵνα μὴ χάρις οὐ τιμηθῇ. καὶ ὥσπερ οὐκ ἴσα γὰρ ἀσθενῶν πρὸς τοὺς καμνοντας, πιθανοὶ δὲ πρῶτον ἀρξουσι χαίροντες θεραπεύεσθαι· ἵνα μὴ αὐτοῦ φθονῶν λίχνος, παρὰ τῶν μὴ δεομένων ἀνωφελὴς ἰάσεται, ὅταν λιμὸν πάντων καμνόντων πρὸς πάντας ἰαθῆναι ἐλθῇ, οὕτω καὶ ὅπου, τῶν θεραπευομένων ἐπιθανέστερος, καὶ τοῖς πιστεύουσιν ἐχαρίζετο. ἵνα δὴ πίστις καὶ τὴν γραφὴν παλαιὰν οὖσαν ἤθωσι. μαρτύριον γὰρ τῆς ψυχῆς τῆς προαιρέσεως ἡ πίστις ἐστί. τί γοῦν τοῦ θεοῦ καλοῦσι μαρτύρια οἱ μὴ πιστεύοντες ἀληθῆ ἔχοντες; τὰ πάντα μαρτύρια ἀψύχοις. ἐμοὶ δὲ παθοῦσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸν ἀναληθῆ, οὐκ ἂν μόνος ἐπικαλῆσαι σωθῆναι ὁ θεός. ὥστε τί ὀμνύουσι θεὸν οἱ μὴ

σε ἐν τοῖς πιστοῖς πίστιν ἔχοντες. ἀμωλεκὴ
ὁ ὄρκος ἀληθὰς ἐστὶ παρ' ὑμῖν, καὶ οὐ τῶν χριστια-
νῶν σημαντικὸς· ὅλων γοῦν σοι γράφω σοι, γ-
νῶναι θέλω πράγματα σημαίνωσιν, ἀλλ' ἵνα μὴν
ἀληθῆ αὐτὰ πίστευσωσιν. καὶ ὅτι λέγω οὐ
ψεύδομαι. ἀμὴν οὖν ἐστὶ τῷ ὀμνύοντι τὸ
στὶς καὶ ἀληθῆ, τοῦτ' ἔστιν ἐν

μαθημελητήσεται· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀκούσα
κακοπλουτίαν ξένην λαμβάνειν· ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ
θαυμαστὰ θαυμαστοῖς προσλέγθησιν, ἢ ἐν ἄλλοις
ἐπιβρίσεται τοὺς ἄνους ἀσώρους· ἀλλὰ μετ-
ανοείτω· μὴ ταῦτα λίαν ὀμωμοξέσθω· θεὸς γὰρ μα-
θοὺς ἀσεβοῦσιν οὐ· πῶς γὰρ αὐλὸς πῦρ ἵστησι
μὴ ποιη-
τὴς ἑαυτὸν ἀπαυτῶν ὑπάρχων; ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ λα-
βὼν λέγει· ὅλος ὁ λόγος ὅρμος αὐλοῦ ἐστὶ πυροφο-
ρῶν τοὺς ἀκούοντας, καὶ πῦρ εἶναι σωπα-
ρέχων· ὅτι δὲ πυγμαλαιομαχαῖ, παύλως
καὶ γενναίως· οὐ γὰρ ὡς ἄνους ἀνοῦ θεὸς,
ἀλλ' ὑμῶν ὁ λόγος αὐλοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἀ-
λήθειαν τείνειν· ἀνοίσουσι δὲ λαχὼν ὁμοίως αὐ
λέγεται· καὶ οὗτος ἀνθρώπινα πολλὰ φυσιολογῶν
ἐστιν ἐμπείρως· ἵνα ἀφ' ὧν αὐλοὶ λέγουσι ἐς ἀξίους
τὸν, ἀπὸ τούτων αὐλοὶ πιστεύσωσι τῷ λαχὼν
λεῖθῳ· ὡς γὰρ ἀνῳνυμοῦντος ὅρμος ἐστὶ.
οὕτως ἀλλαλῆθὲς ἀνθρώπου λογίζεσθω σοί·
ἀπὸ ἐστίαν καὶ ἀκίνητον θέσιν ἔχων αὐλοῦ.
παρυφὴ σὲ τῷ χειμαίνῳ καὶ αὐλὸς ὁμοίως
μικρὸς ὅρμος· ὡς καὶ γὰρ πῦρ ἵστησι καὶ οὐ μι-
μεῖται, ὡς τοῦ ἀκίνητον μικρὸν καὶ
παύλως ἐστὶ μιμεῖται παλαιὸν πραγματείαν ὅ-
μοιον τῷ χαλκοῦ. τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς ὅτε σὺ-
τῇ γενέσθαι σημαίνει λέγων· παλαιὸν μαθοῦ, ὡ-
μοσά· τοῦτο δὲ τοῦ λόγος ἐστὶν. οὐδὲ γὰρ μα-

ἡ αὐτὴ ὠμοσεν ὅπερ ἐδόυνε ἑαυτοῦ. ἀλλὰ
καθ' αὑτοῦ. ὅπερ ἡμῶν οὐ ὑπόνοια ἂν
ἐμφάλλῃ καὶ ἐν ᾧ σημαίνομεν βέβαιον τῆς ἐ-
παγγελίας καὶ τὸ χρῆναι πάντως ἐπιτυχεῖν
τὸν ἀκούοντα. ἐκ τοσούτου ὁ ὅλος λόγος μαρτύ-
των λειτουργῶν ἀναμίμνησκόμενον τοῦ θεοῦ φα-
λλῶν καὶ ἀγώνων. πῶς δ' οἱ τὰ ἐλέους τὰ ἀρχαῖα
ἀκούσαντες τῷ σαββατισμῷ ἐνέτυχον. ὅμως ἔφθε-
ὸς. ἀλλ' ὅπερ ἀληθεύων λαχὼν ὅρκος ἐστὶ τοῖς
οὖσιν πρὸς πίστιν. οὐκοῦν θεὸς κατὰ τοὺς ἀκούσ-
ὅμως ἔφ, οὐδὲ ἡμᾶς κατὰ ἐκλούων ἀρ ὅρκους
ἐπὶ βεβαιώσει. ἀλλὰ τοιαῦτα λεγόμενα κατὰ
πρόσωπον, ὡς κἀκ ὅρκου σφᾶς τοὺς ἀκούον-
τας. ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῶν ἐχόντα λεγόμενα τῆς ἀ-
ληθείας τῶν μαρτύρων. ὀνόματι καὶ γράφοντος
μίμνησκόμενα θαλόθεν. ἀλλ' ὅσως καὶ τὸ κατὰ
τοὺς νίνευίτας ἀνέτρεψαν οὕτως. ἀ-
λόγος ὅρκος ἐστὶ τοῦ θεοῦ, ψιλὸν μὲν ἀληθεύειν καὶ οὐ-
ψεύδεσθαι, πῶς ἁμὴ ὡς ἐβεβαιοῦτο καὶ
νίνευὶ κατὰ σφᾶς φασίσθαι, οὐ πεπρωμένου-
λόγου. σὺ ξένος καὶ τοῦτο μάχεσθαι τοῦ πρὸς
τὰ πρῶτα. ἀλλ' οὐ ψεύδεται ὁ θεὸς καὶ μένει
τοι· οὐδὲ ὁ λόγος ἀπεπρώθη ἐμμενεῖν αὐτοῦ. τῇ
γὰρ φιλανθρωπίᾳ τῶν ὅλων μὲν ἡμβλυνε· καὶ τῇ
μετανοίᾳ τῶν νινευιτῶν καὶ μᾶλλον ἐπέρρε
ψεν, ἢ τῇ προτάσεως ἀκριβείᾳ. καὶ ὁ χο-

γος σὲ τοῦτο οὐ χώρους ἦν, ὡς λέγει τὰ βιβλία ἡμέρας πάλαι σημαίνειν, ἀλλὰ τοὺς ἱεροὺς ἡμερῶν ἀνέξεσθαι. ἵνα οὖν τὸν αὐτὸν χρόνον ἱερῶν καὶ ἡμερῶν, ἐξουσίαν ἔχω σιτεῖσθαι, ἢ τὸν αὐτὸν τοῦτον ἑορτὴν ἄγειν καὶ ἐξαίφνης. Πέρσαι σῖτον σιτοφύλακα. ἐπὶ τὰς ἡμέρας καὶ νηστείαν ἄγειν σημαίνειν. οὐκ ἔστι τὰς ἡμέρας πάλαι σημαίνειν. οὐ γὰρ ἐμοῦ παύσω, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἡμέρας πάλαι σημαίνειν. ἵνα εἰς μίαν τὰς ἐπὶ ἐμὲ ἄγειν τὸν αὐτὸν χρόνον φύλακα τοῦ θεοῦ. ἐν δὲ τῷ πάλαι σημαίνειν, τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀντὶ τοῦ νηστείαν σημαίνειν. ἐπὶ ἡμῶν τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τρόπον, νηστείας χάριν τῶν ἀνόμων ὑπερθέσθαι τὰς ἡμέρας, ἢ τοῦθ' ἑκὼν ἐκοῦσαν παραλιπεῖν νηστείαν ἀποδεῖσαι. ἀθῴα, ἀπαγε· καὶ δὲ ἀνόμων τοῦτο τοῦ νόμου ἱερὸν ἔχεται. τὰς γὰρ τῶν σωμάτων καὶ ἡμέρας καὶ σωμάτων ἐστὶν ὅδε. ἀλλὰ μοι τὰς τῶν πράξεων ἐπαίνων; καὶ δὲ τοῦτο λέγεται. ὅτος γὰρ τὰ πάντα πρὸ μνείας αὐτῶν. τὸ ὃ ποτὲ μὲν ἀπειλοῦν, καὶ μανθάνειν καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ δεσπότου, ὡς καὶ πρόφημος ἐπιστάμενος, ἐφεῦρε μὲν ἀποσιλλόμενος τὸ πρῶτον. τὸ δὲ ὑστερον δὲ ἀπὸ λογου —

μενος φησί, ὦ κύριε· οὐχοῦτοι οἱ τέκνοι μου
ἃ ἐποίησε μου ἐνώπιόν μου σὺ ἀλλὰ προσέφθα-
σαν φυλάξασθαι σε, ὅτι οἰκέτην οὐκ ἐ-
χετε μηδὲ οἰκτιρμόν, μακροθυμίαν μὴ πο-
λὺ ἔχετε μεθ' ὑμῶν ἐπὶ ταῖς πονηρίαις ὑμῶν· ἐ-
φεύρατε γὰρ ὑμᾶς οὐχὶ ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε τῷ θεῷ,
ἀλλὰ ἐμοὶ πᾶσι. οὐχὶ ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ τῶν
νεκρῶν χαίρων· ἀλλὰ τοῦτο ἐποίησα ἵνα
μὴ ἐκνικήσωσιν αἱ ἁμαρτίαι. ἐφοβήθην μή
ἀβέβαιος φανῶ τοῖς νομίσασθαι, μὴ καὶ πόν φ-
ξονται μὴ δι' προφάσεως πίστεύειν, ἀλλὰ ἀ-
πίστος φανῶ τοῖς ὃ προφητικῶς λόγος κέ-
κληται· σὰ τοῦτο ἐποίησας καὶ ἐσίγησα σου,
ἵνα ἐλεγχθῇ παρὰ τοῦ σε ποιοῦντος· καὶ φανερὸν
τοῖς νίνευίταις ἐκάστοτε γένηται· οὐ διὰ
τὸ ψεύσασθαι τὸν προφήτην, ἀλλὰ διὰ φιλαν-
θρωπίαν τοῦ θεοῦ οὐ μεταμεληθέντος νίνευίταις·
διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἐξόδῳ μεταμελόμενον μα-
κροθυμίαν φέρειν· καὶ τοῦτο τῆς θείας γραφῆς ἐ-
στὶ τέλος· ὅταν μετανοήσῃ οὗ μακροθυμή-
σαν σε μετανοεῖ ὁ θεός, διὰ τῆς λέξεως τῆς
ἐν τῇ, τοῦτο ἀπαγγέλλω ὡς ἐὰν λέγῃ διὰ μέ-
τοῦ ἤκουσεν οὗ· ἐν τῇ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου
καὶ οὐκ ἐποίησας· διὰ τοῦτο ἱερεμίου· διὰ-
τοῦτο ἐν τῇ μεθ ὁσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγων· ἐν-
τῷ τῷ λέγειν ἐν τῇ, διὰ μετὰ ἐκεῖνο ἐὰν τοῦ θαθόλη-

παράνοχην· λέγομαι δὲ οὐκ ἐθελοντὴν τοὺς ἀκου-
σίως ἁμαρτάνοντας· ἔστι γὰρ ἁπασα ἁμαρτία θυ-
μῷ ἢ ἄνευ, οὐδὲ πᾶσαι νόμῳ αὐτοῖς ἐναντίαι· ὥσ-
περ οὐδὲ ἑκουσίαν καὶ οὐκ ἐθούλετο μαθὼν ἑκὼν οὐκ ἂν
λέγων λέγοι πρὸς τὸ παλαιὸν σύμβολον· ἀκούσας ἂν
τις καὶ λέγει μαρτυρίαν ἄλλος μὴν οὐ πρᾶξις ἐκά-
στου πρὸς παιδείαν· λοιπὸν ἀποφαίνεται λέγων, οὐ-
κ ἐθέλων ἁμαρτάνω, οὐ θέλων ὁμολογούμενον, ἀλλ' ὧν ὑπὸ φανερᾶς
τῶν περὶ τὸν νοῦν ἐνεργειῶν ὄντος μὲν καὶ μαρτυρίαν
καὶ τοῦ λόγου καὶ τὰ ἀληθῆ· ἀλλὰ ταῦτα ἀμ-
καὶ ἀληθεύσαι τὸν θεὸν λέγον καὶ παλαιὸν ἐνδεχόμε-
νον, διὰ τοῦτο τῶν ἀρρ̄ᾱ ἀμ ἐπαγόμενος, οὐ-
κ ἐθέλουσαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑὸν ἐξαρίζεται καὶ τὸν λα
ὃν ἐξάγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου διὰ τοῦ ἐρυθρᾶν τοῦ
καὶ ὕσσωπος· καὶ τὸν καινίσαι αὐτὸν σταυροφόρον τῆ ὑ-
ποζυγίου· καὶ πρᾶ τοῦτον ἐποίησεν ὑὸν λαχῶν.
τὸ δὲ ἐθέλειν πῶς ἐπαγόμενος ἐναντίον ἐστὶν ἑκου-
σίῳ· καὶ τῷ μὴ θέλειν δὲ τὸ ἀδικεῖν ἀπὸ τῶν ἐθελόν-
των λέγειν πίστιν διὰ τῶν σύμβολον τῶν τῷ
φαρμακῷ· τὸ δὲ ἑκούσιος ἐπαγόμενος, ἀπὸ δι-
καίου ὑπόκρισιν διὰ σοφιστῶν· λέγω δὴ τὸ
τοῦ ναὸ οἰκοδομοῦντος· καὶ ἴσως γὰρ ἀπὸ τῶν.
οὐδὲ ἐστὶν ὁ λέγων θεὸς καὶ ἀπλήρωτον τοῦτο
μόνῳ· καὶ παραπλήσια τῆς ὀλιγοραξίας τῶν νόμου
λόγου, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μὴν ἀπόδοσιν ὑπόκρισις
ἐστί· καὶ τῷ χρόνῳ παύλου ὃς ἐπαγγελίαν ἀπη-

ρῶν ἀν· ἰ ὁ δὲ γὰρ καὶ τὰ πρὸ τοῦ λεγθέντα ὑπὸ τοῦ πῶ· καὶ τὰ πρὸ πολλῶν ἐρημίνα χρόνων νῦν ἐν τοῖς ὄρεσι μελίοις ὁρῶμεν πεφυτευμένα· ὅσα ἰᾶς μὲν γὰρ προσφήτασιν ἐξ ἀπαρχῆς μοι καὶ τεχθῆναι δοκεῖ ἐν Σιὼν ὄρει· αὐλὸς δὲ εὐλογίας τῆς παρθένου μυνηθεὶς καὶ θεὸς φαινόμενος· ἐκ τοιούτου προφήτου τὸν λόγον· καὶ ὅμοιόν μιχαίας προσαπήγγελκεν τὸν τόπον ἐν ᾧ γεννᾶσθαι· αὐλὸς δὲ ὅπως ἐν βηθλεὲμ ἐκ τοιαύτης ἀναπαύσεως ἐσήμανε τὸν προφήτην ἀληθῆ· καὶ ὅμοιόν ζαχαρίας οὗ μελίζεται τῇ ἐλπίδι τὴν ἀφεσιν τοῦ ὄρους· αὐλὸς δὲ ὅπως ἀπὸ στόματος ἐπὶ τὸν οἶνον καὶ ἐρχόμενος ἐπαύτου· τὸν προφήτην ἐτοιμάζει τοῦ κυρίου· καὶ ὅλως ἵνα μὴ τὰ καθέκαστον ὀνομαζωτῶν μεμαθημένων· αὐλὸς πέτρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν μόνος· ἀεὶ γὰρ δι' αὐλῶν προσαπήγγελλε ταῦτα πάντων αὐλὸς ἐξεληθοῦ πετρῶν καὶ λίθων· αὐλὸς ὅλα χῶν γάρ φησι· ἰδοὺ καινῶ τὰ παλαιὰ ἀναφωνούμενα περὶ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς ψαλμοῖς· ἀφ' ἧ πάντα τὰ ἐρούμενα διὰ τῶν προφητῶν τῶν λόγων· ἀεὶ γὰρ προσεσήμανε παθὼν αὐλοῦ· ταῦτα νῦν οἱ ὄντως οἱ τῶν ἐσχάτων ἐνεργοῦσι σιγῶντες ῥιζόμενοι τὰ ἰνδάλια τοῦ ὄρους· καὶ πολίζοντες αὐλὸν ὄχος μελάχολης· ταῦτα γάρ φησιν ἐμὲ λοιπὸν ἵνα σχῶ ἃ ὧσιν αὐτὰ φαίνεσθαι· ὑμᾶς λέγουσα·

, σιεμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐ-
, πὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. καὶ
, πάλιν. ἐθώπαζε ἡ ἐρῶ μαμουχλώ. καὶ
ἡ ἐλὼν ὀλίγαν μὸν ἐποίησα μόξος. τοῖς μὲν ἰοῖς
ἀγγελίοις σὺν ἰδηγάνουλες, καὶ ἀνουλες
ἵνα πληρωθῇ τὸ γεγραμμένον. ἀνόμησαν
τὰ ἱνόμενα, οὐ ὄνοχε ἕτερον ἵνεσθαι, ἢ ἵνα
πληρωθῇ τὰ γεγραμμένα. καὶ ἐπλούτων ἡ ἁμαρ-
σαν. καὶ μόνον ἀναιδίους ἄναιδους πρὸς πλον-
λους, ἀλλὰ καὶ μονὰ ἐκείους ἐπαίνου. ὅτι
οὐχὶ ἄκαφ ἀναυλες, ἀλλ' ὡς ὁλὰ μονου-
λες τοῖς γεγραμμένοις ἐνεργοῦσι. καὶ γὰφ ἂν
ἄλλη θῆς κενῆσθαι τῶν προφητῶν τοὺς λόγους.
καὶ ἡ καὶ τοῦ τωῦσαν αὐτρὰξας. μαλίστα οὐ
ταῦλα ὑπελαβον ἐπὶ τῶν ἡς τὸ παλαίῖωαν νῦν ἡμῶν
νῦν ἀθ θεύλες ἐὰν τὰ τῶν ἰουδαίων ἵνα πίστιν
ὀνομενος παλαίῖν ὑδαίου προφήταν φη-
, τοσαῦλας ἀὐτοῦ σημᾶα πεποιηκότος ἔμπρο-
, σθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευσαν. ἵνα ὁλόγος ᾖσαι οὐτοῦ-
, προφήτου πληρωθῇ ὃν ἦπε. κύριε τίς ἐπίστευσε
, τῇ ἀκοῇ ἡμῶν. καὶ ὁβραχίων κυ τίνι ἀπεκα-
λύφθη. διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν. ὅτι
πάλιν ἦπεν τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν. ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστρέ-
ψωσι καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. ταῦτα ἔδοξεν ἡσαΐας
ὅτι εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους
οὐχ ὡμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται.
ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ
εἶπεν. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ
ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με. καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεω-
ρεῖ τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθα ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων
καὶ μὴ φυλάξῃ ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. οὐ γὰρ ἦλθον
ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου
ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα
ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι
ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα. ἀλλ' ὁ πέμψας με
πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ τί
λαλήσω. καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός
ἐστιν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ πατὴρ
οὕτως λαλῶ. πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς
ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ
ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα. ἀγαπήσας
τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν
αὐτούς. καὶ δείπνου γενομένου τοῦ διαβόλου ἤδη
βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτὸν
ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώτου. εἰδὼς ὅτι πάντα
ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ
θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει. ἐγείρεται
ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβὼν
λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς
τὸν νιπτῆρα καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν
μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζω-
σμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον. καὶ
λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. κύριε σύ μου νίπτεις τοὺς
πόδας; ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὃ ἐγὼ
ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.
λέγει αὐτῷ πέτρος. οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας
εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ἰησοῦς. ἐὰν μὴ
νίψω σε οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ
σίμων πέτρος. κύριε μὴ τοὺς πόδας μου μόνον
ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. λέγει αὐτῷ
ἰησοῦς. ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν εἰ μὴ τοὺς
πόδας νίψασθαι ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος. καὶ
ὑμεῖς καθαροί ἐστε ἀλλ' οὐκ πάντες. ἤδει γὰρ
τὸν παραδιδόντα αὐτόν. διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐ
πάντες καθαροί ἐστε. μετὰ οὖν τὸ νίψαι τοὺς
πόδας αὐτῶν καὶ λαβεῖν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἀνα-
πεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς. γινώσκετε τί πεποίηκα
ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτε με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος
καὶ καλῶς λέγετε εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα τοὺς
πόδας ὑμῶν ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος καὶ ὑμεῖς
ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα
γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν
καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἔστι
δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος
μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε
μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. οὐ περὶ πάντων
ὑμῶν λέγω ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην ἀλλ' ἵνα ἡ
γραφὴ πληρωθῇ ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν
ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται
ὅτι ἐγώ εἰμι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ λαμβάνων
ἐάν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει. ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων
λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς
ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
με. ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι
περὶ τίνος λέγει. ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἰησοῦ ὃν ἠγάπα ὁ
ἰησοῦς. νεύει οὖν τούτῳ σίμων πέτρος πυθέσθαι
τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει. ἀναπεσὼν οὖν ἐκεῖνος
οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ ἰησοῦ λέγει αὐτῷ. κύριε
τίς ἐστιν; ἀποκρίνεται ἰησοῦς. ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ
ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον δώσω. καὶ ἐμβάψας τὸ
ψωμίον δίδωσιν ἰούδᾳ σίμωνος ἰσκαριώτου. καὶ
μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατα-
νᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ὃ ποιεῖς ποίησον
τάχιον. τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων
πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ. τινὲς γὰρ ἐδόκουν ἐπεὶ τὸ
γλωσσόκομον εἶχεν ἰούδας ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν ἢ τοῖς
πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος
ἐξῆλθεν εὐθέως. ἦν δὲ νύξ. ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει
ἰησοῦς. νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ
ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
αὐτῷ καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθὺς
δοξάσει αὐτόν. τεκνία ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι.
ζητήσετε με καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις ὅτι
ὅπου ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν καὶ ὑμῖν
λέγω ἄρτι. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγα-
πᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ
ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γνώσονται
πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε ἐὰν ἀγάπην ἔχητε
ἐν ἀλλήλοις. λέγει σίμων πέτρος. κύριε ποῦ ὑπάγεις;
ἀπεκρίθη ἰησοῦς. ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι
νῦν ἀκολουθῆσαι ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις. λέγει
αὐτῷ πέτρος. διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι
ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀποκρίνεται
ἰησοῦς. τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ
ἀπαρνήσῃ με τρίς. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία.
πιστεύετε εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν. εἰ δὲ
μή εἶπον ἂν ὑμῖν ὅτι πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον
ὑμῖν. καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω τόπον ὑμῖν
πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυ-
τόν ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε. καὶ ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν. λέγει αὐτῷ θωμᾶς.
κύριε οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις. πῶς δυνάμεθα
τὴν ὁδὸν εἰδέναι; λέγει αὐτῷ ἰησοῦς. ἐγώ εἰμι
ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται
πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκατέ με
καὶ τὸν πατέρα μου γνώσεσθε καὶ ἀπ' ἄρτι γινώ-
σκετε αὐτὸν καὶ ἑωράκατε αὐτόν. λέγει αὐτῷ
φίλιππος. κύριε δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ
ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ἰησοῦς. τοσοῦτον χρόνον μεθ'
ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς
ἐμὲ ἑώρακεν τὸν πατέρα. πῶς σὺ λέγεις δεῖξον
ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ
καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω
ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ
μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ. πιστεύετε μοι ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί. εἰ δὲ μή
διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖ-
νος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ
πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι. καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε
ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω ἵνα δοξασθῇ ὁ
πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι αἰτήσητε με ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου ἐγὼ ποιήσω. ἐὰν ἀγαπᾶτε με τὰς ἐντολὰς
τὰς ἐμὰς τηρήσετε. καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα
καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα μένῃ μεθ'
ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ
ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ
οὐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ ὅτι
παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω
ὑμᾶς ὀρφανούς. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν
καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε
με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου
καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς
μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ
ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου
κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.
λέγει αὐτῷ ἰούδας οὐχ ὁ ἰσκαριώτης. κύριε τί
γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ
οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ.
ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ
πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευ-
σόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. ὁ μὴ
ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ καὶ ὁ λόγος
ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός
με πατρός. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων.
ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ
πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει
πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν
ἐγώ. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι
ὑμῖν. οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.
μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω.
ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ὑπάγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτε με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων
μού ἐστιν. καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι
ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λαλή-
σω μεθ' ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου
ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. ἀλλ' ἵνα γνῷ
ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα καὶ καθὼς ἐνετεί-
λατό μοι ὁ πατὴρ οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγωμεν
ἐντεῦθεν. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ καὶ ὁ
πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον
καθαίρει αὐτό ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.
μείνατε ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα
οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένῃ
ἐν τῇ ἀμπέλῳ οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ
μένητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ὑμεῖς τὰ κλήματα.
ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν
πολύν ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.
ἐάν τις μὴ μένῃ ἐν ἐμοὶ ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ
βάλλουσιν καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ
ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε
καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ
μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ
μαθηταί. καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατὴρ κἀγὼ ὑμᾶς
ἠγάπησα. μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς
ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου
καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρός μου τὰς ἐντολὰς τετήρηκα
καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾖ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν
πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης
ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ
ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε ἐὰν
ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω ὑμᾶς
δούλους ὁ γὰρ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ
κύριος. ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα
παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με
ἐξελέξασθε ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα
ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ
ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλ-
λομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος
ὑμᾶς μισεῖ γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμί-
σηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον
ἐφίλει ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ ἀλλ' ἐγὼ
ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου διὰ τοῦτο μισεῖ
ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν. οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν
λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.
ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά
μου ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον
καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν νῦν δὲ
πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.
ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα
μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν
ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ
μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ'
ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ
αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ
παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπο-
ρεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς
δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυνα-
γώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν
τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἔγνω-
σαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε
αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς
οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με
ποῦ ὑπάγεις. ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ
λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ
τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ
ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν
πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον
περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.
περὶ ἁμαρτίας μὲν ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.
περὶ δικαιοσύνης δὲ ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου
ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με. περὶ δὲ κρίσεως
ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλὰ
ἔχω ὑμῖν λέγειν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.
ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ. οὐ γὰρ λαλή-
σει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει καὶ τὰ
ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν διὰ τοῦτο εἶπον
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με. εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους. τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; ἔλεγον
οὖν τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν. οὐκ οἴδαμεν
τί λαλεῖ. ἔγνω οὖν ὁ ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν
ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς. περὶ τούτου ζητεῖτε με-
ταξὺ ἀλλήλων ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ
δὲ κόσμος χαρήσεται ὑμεῖς λυπηθήσεσθε ἀλλ' ἡ
λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ
λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν
χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.
καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε πάλιν δὲ ὄψομαι
ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὴν χαρὰν
ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου δῷ ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν
τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε ἵνα ἡ χαρὰ
ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελά-
ληκα ὑμῖν. ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου αἰτήσεσθε καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτή-
σω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπι-
στεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον
παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον
πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν
πατέρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἴδε νῦν
παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.
νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις
ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ
θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ἰησοῦς. ἄρτι πιστεύ-
ετε. ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορ-
πισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε.
καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε.
ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ
νενίκηκα τὸν κόσμον. ταῦτα ἐλάλησεν ἰησοῦς καὶ
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν
εἶπεν. πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δόξασόν σου τὸν
υἱόν ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε. καθὼς ἔδωκας
αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκ

435.

πιστεύουσιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ ἕτεροι αὐτῆς αἱρετικοὶ ἀπο-
στολικῆς ἀληθείας ἀπεστάσης. οὐ γὰρ ὁ προφή-
της ἄλλος τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ἄλλος τοῖς ἁγίοις
ἀναίτιος τῆς ἀγνοίας ἐστίν. ἀλλ' ὁμοίως προφήτης
προβλέπων ἁμάρτημα πρᾶξιν ἀπεφήνα-
το. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα ταῦτα πρᾶξαι ἔταξεν ἃ δυνή-
σεται. ἀλλ' οἷα ἐκεῖνα ταῦτα πρᾶξαι τοὺς ἐσομένους
οὐ τοῦ προφήτου τὸν λόγον ἀληθῆ. καὶ οὐ-
δὲν ὄφελος ἦν τοῖς προφήταις ἐλέγχειν
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος. ἀλλὰ τῇ προαιρέσει θε-
λήσεις ἔπραξαν τὰ πραχθέντα. ὡς εἰ τὸν προ-
φήτην καὶ αἴτιον αὐτοῖς γενέσθαι, ἀπαλλά-
τοντος αἱρέσεων αὐτῶν. αὐτοὺς δὲ μᾶλλον αἰτίους
γενέσθαι τῷ προφήτῃ. τοῦτο ταῦτα αὐτὸν πε-
ρὶ αὐτῶν φάναι. τοῦ μὲν γὰρ προφητεύειν ἐστὶν
ὁρᾶν τὰ μέλλοντα, καὶ μὴ σφάλεσθαι τῶν ἐκ
πράξεως ἑκάστοις ἐπομένων ἐπὶ αἵρεσιν ἑλκόν-
των. καθάπερ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμοῖς ὁ-
ρώντων οὐ σφαλλόμεθα βλέποντες. οὐδὲ ἄλλως
μὲν βλέπομεν, ἄλλως δὲ γίνεται. ἀλλ' ὡς γί-
νεται βλέπομεν, καὶ ὡς βλέπομεν γίνεται. οὕ-
τω καὶ οἱ προφῆται τὰ μέλλοντα ὡς παρὸν ἔβλε-
πον ἀναγινέσθαι. καὶ τὰ γινόμενα παύλως ὁ-
ρᾶν ἔοικε. καὶ πάλιν ὑμᾶς, ὥσπερ ἀβλέπομεν
ὀφθαλμοῖς ἀναγκαῖον παύλως ἦναι. τὰ γὰρ οὐκ
βλέπομεν, οὕτω καὶ οἱ προφῆται. ἃ προέ-
βλεπον ἔοικε παύλως ἦναι. καὶ μὴ ἄλλως γίνε

ιε'

54.

αθαι, ἢ ὡς προς ωραν αναστῆναι. ἐπὶ τὸ γενόμενον μὴ ἐβλεπον, οὐκ ἦλθον οὐδὲ ἦσαν προφῆται· οὐδὲ καθόλου ὀφθῆναι τοῦ ὄλοι προφῆται, οὐ μόνον τοὺς σωσομένους, ἵνα μὴ μόνον ἀπρόσληπτον ποιήσωσι· ἀλλὰ τῶν ἀλόντων ἀόντων τοῦ σωσομένου. οὐ γὰρ ἐσφάλλεσθαι οἱ ἅλοι τοῦ λοιποῦ γίνεσθαι τὰ γινόμενα· ἀλλὰ ὅλοι γίνεσθαι μᾶλλον, ὅλα τοῦτο καὶ τοῦτο λέγουσι καὶ αὐτὰ γραμματικὰ ψεύδεσθαι τοὺς προφήτας· ὁρῶσι γὰρ ἀληθῶς· ἀγαθὸν πάθος ἐστίν, καὶ τοῦτο σημαίνουσι προφῆται, ἀλλὰ τῶν ἰουδαίων ὧν ἡ προαίρεσις ὅλη πρὸς πάντα τῶν καὶ ὅλως οἱ ἄγγελοι οὐκ ἀνάμνησιν τῶν γινομένων ἀσιν, ἀλλὰ τὸ προαίρεσιν τῶν πραττόντων προβλέπουσιν σημαίνουσι· καὶ ὡς περὶ ἀναστήσεσθαι, ὅλης ἔλεγον. ἆρον τοίνυν τοῦ προφήτου καὶ πάντως οἱ ἰουδαῖοι δεῖ σκεύουσιν, οὕτως φαίνωσιν καὶ ἐγώ, ἆρον γὰρ πρὸς ξηρῶν τοῦ σώματος, καὶ πάντως οὐ προεφήτευε περὶ αὐτῶν ὃ ἡ σαίας τοῖς αὐτοῖς· ἑαυτοίνυν οἱ ἰουδαῖοι, ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν σαΐου, καὶ τῷ λόγῳ τοῦ προφήτου τὸ ἀληθὲς ὅλως τὸ ἀπιστίας αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ πρόσληψιν αὐτῶν τοῦ ἰουδαίων. ἀγαθὸν οὖν τοίνυν ὡς ἔπραττον, τὸ τὸ προεβλεπτικὸν προφήτης ἐκ τοῦ· καὶ ἐσθλοῦ μὴ φεύσασθαι, ἀλλὰ γνωσθῆναι ὅτι τὸ τοῦτο γινόμενα προς ωραν ἀληθῶς. ἵνα μὴ σὸ λό-

γος αὐλοῦ διὰ τοῦτο τοῖς μετὰ ταῦτα φανῆ, ἢ ἐξήμ-
σαν ἀπίστοι καὶ πρῶτοι πόλεμοι. ἦσαν μὲν γὰρ
τῷ προαιρέσει φαῦλοι. ἔφασκον δὲ ἐμφανῆ τὸν
αὐλῶν τὴν ἀπιστίαν, ὁ λόγος ἔλεγχος μέγι-
νεν αὐτῶν. ὅτι αὐλοῦ λόγου οὐκ ἐπίστευον ὅτι μὴ
λέγειν αὐλοὺς ὁ λόγος πρῶτος μένους. καὶ ἐὰν
λέγῃ πάλιν οὐ μὴ σωθῶσι πιστεύσειν οἱ Ἰουδαῖ-
οι ὅτι κέρατα θεοῦ παλαιῶν, καὶ τὸ ἀδικῶ
τοῦ τῇ προαιρέσει τῶν πραττόντων ὅλως, ἀδικῶν
τὸ γὰρ καὶ μεταβαλλεσθαι. ἀλλὰ τὸ ἀδικῶ τὸ καὶ
ψεύσασθαι τὸν προφήτην. ἐπεὶ καὶ ἀληθῶς
ἔφασκε, ὅτι αὐλοῦ τὸ ἀδικῶ λοιπὸν σφαλῆναι αὐ-
τόν. οὐ γὰρ ἄλλως ἔφασκεν, ἢ ὡς μένουσι. καὶ
ἐφάνησαν ἄπιστοι. οὕτω καὶ τὸ παλαιὸν πρᾶ-
γμα σκήπτου τε θεοῦ φάσμα. καὶ τὸ παλαιὸν ἰσρα-
ηλίτου δ' πέρασι σήμερον, καὶ πάλιν ἀπὸ προσ-
ώπου μένα τε σκήπτου. οὐ γὰρ ἐπὶ σήμε-
ρα θεοῦ ὅτι οὐ τοῦτο καὶ πέρασι τὸν, ἀλλ' ὅτι ἐ
λέγει τὸ πάντως, ὅτι αὐλοῦ τὸ καὶ πρὸ ἐλεύθη.
οὕτω καὶ τὸ παλαιὸν ἰσραηλίτου μὲν τῶν ἰσρα-
ηλίτων μένουσι. καὶ ὡς μένουσιν, οὕτω καὶ προσω-
ρᾶτο. καὶ ὡς προσωπαίθησαν πρὸς τὴν μάχη,
οὕτω καὶ τὸ σκήπτου καὶ τὸ πέρασι. καὶ
σήμερα θεοῦ ὅτι οὕτω. ἔρχονται γὰρ ὅτι αὐλὸν ὅτι
ἐμφανῆ σαυλοῦ καὶ ἰσραηλίτου αὐλοῦ βάλλοντες μᾶλ-
λον. ἵνα σκήπτου θεοῦ μὴ θέν ὅτι αὐλοῦ προφήτου.

οὐκ ἐξ ἐμοῦ δὲ λαὶ μαλλιὰ μου ἐ αὐλοῖς· καὶ ἐπὶ τ ιμαλλιοσόνμου ἐ βαλον κλῆρον· μαθ᾽ ὃς μὲν οὖν μελλόντων ἄλλων ὀλαμβάνειν, ἄπλουσεν ὁν μερισμὸν μεμνῆσθαι φησίν· ὁδε ἰωάννης καὶ τῶ ποιόμαλα τοῦ μερισμοῦ, καὶ τῶ αὐλίαν τοῦ μεγαλείου κλήρου σὺν μὲ λαὶ λέγων οὕτως· οἱ οὖν σφαλιῶλαι οὖν τὲ σφῶσαν τοὺ ἵν, ἐλαβον λαὶ μα αὐλοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος· τὸν δὲ χιτῶνα ἐπὶ ἦν ἄρραφος ἐκ τῶν ἄνω ὕφαντὸς ὅλου, ἦ πον πρὸς ἀλλήλους· καὶ εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· ἵσως τις τούτων ἀκούων ἐρεύθοιτ᾽ ἄν· ἵσως τις ὁρῶν τὸν πάσχοντα καὶ ἀπαγόμενον καὶ τὸν πόλεμον ἀναιρούμενον· ἵσως νῦν τις ὁρῶν τὸν κύριον καὶ σῶμα καὶ βασιλέα τοῦ παντὸς περιϊόμενον ὑπὸ πλήθους καὶ σφαττόμενον ὑπὸ ἰουδαίων, οὕτω πᾶσι καὶ πάλαι τοῦτο φθαρμὸν εἶχε· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ὅλος ἦν μεταθέσθαι ἰδεῖν· ἀλλ᾽ ἔσπευδε ὅλως, ἵνα καὶ τοὺς ἄλλων ὀφθαλμοὺς ἀποσχέψῃ· καὶ οὐκ ἐφρόντιζεν ἐπὶ τῆς σταυροῦ φαινομένοις ἀνοῖς· ἀλλὰ καὶ παφαίνει ἐν τοῖς μαλοιπὸν ὁρῶν τοῦτο πάσχοντα αὐτῷ σεσωσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων πάσχοντα· οὐχὶ δὲ αὐτῷ αὐτῶν μαθητὴν, καὶ σταλίπεπον-

θενίσωμεν, οὐ μὴν ἐγγύθι ὧμεν, ἀλλὰ θαυμαζομένων ἀθανάτων μακαρίων φίλανθρωπίαν αὐτοῦ. παυσώμεθα δὲ καὶ ἡμᾶς, ὡς ὁ παῦλος σὺν τῷ σταυρῷ. οὐκοῦν παῦλος ὁ κύριος σταυρὸς παύλου, ἀλλὰ ἡμᾶς οὐ καταίνῳ παυσαντες ἡμῶν. τῶν μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἡ ἀμαρτία τοσαύτης ἐστὶν ὥστε καὶ τῶν οἰκουμένων προσαναπίμφασθαι τὸ πλοῖον. μεγάλου χειμῶνος καὶ πρόσοντος. καὶ ὀλίγου δεῖν ἀναξαμένου, καὶ ἀφόρμων γινομένων τοῖς ἀμφισταμένοις. καὶ γὰρ καὶ ὁ θάνατος ἐστὶ παύλας καὶ παλὲ παύλων ἡγούμενος. ὁ δὲ κύριος ὢν ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτός ἐστι. καὶ ὡς περ ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτος, οὕτως σταυθεὶς καὶ φιλάνθρωπος. ἀναθοῦ γὰρ παρὸς σταθεὶς ὅλος ὑπάρχει. οἰόν οὐ παρασταυρὸν δ' ἂν τις ἀθανατοῦμενον. οὐκ ἔστι μανεῖν τῶν αὐτοῦ ποιημάτων ἄμεινον γενέσθαι κύριον. ἀλλ' ὅρων τὸ μὲν τῆς παιδίας ἀφόρμων. καὶ τὸ θνητὸν μένος οὐχὶ μανὸν αὐτίζειν πρὸς τὸν θάνατον. οὐδὲ τῶν ἰδιωρίαν τῶν παιῶν ὡς αὐτὸν ἀποδῶσαι, ὑπερῆρε γὰρ πάντα ἰδιωρίαν ἡ τῆς παιδίας ὑπερβολή. ὁρῶν δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἴυγα- νότητα καὶ σώφρονιν. ἐστὶ γὰρ θεοῦ σώφρονις καὶ βυθὸς φιάλη, μικύνεται τῇ φιλανθρωπίᾳ. καὶ οἱ μαθηταὶ τὰ ἀλλήλων ἀνέχεσθε ἀλλήλων. αὐτὸς γὰρ ὡς ὁ προφήτης φησὶ· τὰς ἀδε-

νφας ὑμῶν ὑπερ καὶ λας νόησις ἐφάρμοξε. καὶ ἐχεπάσας
τὸ θνητὸν ὑμῶν, περιεβαλλετο τὸ. λέγει γὰρ ὁ παῦ-
λος· ἐλα πάντα σεν ἐαυτοῦ μεθ ἡμῶν θανάτου
σταυροῦ. ἵνα δὲ καὶ πρὸς τὰ προδοσίν ὑμῶν
τῆς ἀπιστίας ἀσυμφόρου, ἀντεξετάζομαι αὐτῶν
αὐλός· χριστὸς γὰρ μέγα νεν ὑπὲρ ὑμῶν παθὼν.
καὶ οὐ-
δὲν ὠφελεῖται ἀνθρώπινα περιβαλλόμενος καὶ ἀμφι
α σαλμένος, οὐδὲ αὐλοῦ τὰ ὑμῶν προσήγαγε τῷ πρι
ὶνα ὡς αὐλὸς παθὼν, ἀβλαβῆ τοῦ ἀνοῦ παθοῦλα
καὶ πομένα σεν. καὶ μὴν ἀμεγάλως αὐτὶ καὶ τα
λαξίαι· καὶ τα ἐβημεγάφ ἵνα ὑμῶν τὸ ἀνόσιον.
καὶ α σεμνα σεν. καὶ πεπαῦται νεν σεως, ἵ-
να ὑμᾶς σῖ ἀὐτοῦ τῷ ἀγνὸν καὶ ὠφιλίασωμεν.
ὃ αθένησε σῖ ὑμᾶς, ἵνα ὑμᾶς ἐμε τῶμεν σὺν-
σωμα καὶ ἀπωμεν ὡς ὁ παῦλος· παῦλα ἰχθύ-
ω σὺν τῷ σὺν σωμα μοῦ λίσκει τῷ χῷ· ἐλα βε σῶμα
φθαρτοῦ, ἵνα τὸ φθαρτοῦ σὺν σῦσίαι καὶ τὸ ἀφθαρ-
σίαν· σὺν ε σῦ σα τὸ θνητὸν, ἵνα τὸ θνητὸν σὺν
σῶσαι καὶ τὸ ἀθανασίαν· καὶ τέλος μέγα νεν ἀνος
καὶ ἀπέθανεν, ἵνα ὑμᾶς ὡς ἀνθρώποι ἀπο-
θνήσκοντες, θεοποιηθῶμεν· καὶ μὴ μεῖζον θαν-
ατον ἐχωμεν βασιλεύοντα. θάνατος γὰρ ὑμῶν
οὐκ ἄλλα κύριεύει· καὶ ἀδοξοποιῶς σὲ μη σῦ-
δαίος· σῖ αὐτοῦ τὸ καὶ σταῦραι, ἵνα μὴ νεκρὰ-
σαν ἐξαμαρτάνοι καὶ ὑμᾶς τὴν σὺν οἰκουμένην
νοσῶσιν· παθὼν γὰρ αὐτὸς ἐβλαπτόμεν

οὐ σάρκως. ἔχαρίσατο σάρκα καὶ ἀποθνήσκων,
οὐ κάμνων πρός. ἀλλὰ μᾶλλον καὶ λούων ἐκείνους
ἔξω σωτηρίας. καὶ σοφίαν δόμενος σοι, οὐκ ἀπώλε-
σε, ἀλλὰ σῶν μᾶλλον τῆς σοφίας παύσας ἀπλῶς
ἐκείνης οὖσης καὶ ἀνθρώπους ἔμενεν ἀναθούς. πῶς οὖν οὐ-
δὲν μέγιστον ἐργάζεται ὁ μὴ ἐθέλων. οὐδὲ πρᾶγ-
μα μᾶλλον ἀνθρώπου μέγα ἐστὶν ὅσον. πρᾶγμα-
τα σκήπτρου οὐ πόσα, ἀλλὰ καὶ πολὰ παύ-
σασθαι μηδὲν ὄντα μεγάλα. θνητοῦ γὰρ ἀθανά-
του σῶμα ἀφθάρτου ἐποίησε. καὶ φθαρτὸν σῶμα ἄφ-
θαρτον ἀπέφηνε καὶ πῦρ. καὶ τὸ μὲν θνητὸν,
οὐκ ἐβλάπτετο ἀθάνατον, ἀπαθὲς γάρ ἐστιν,
ἀλλ' ἐμενε μᾶλλον ἀπαθὲς καὶ ἀνθρώπινον τοῦ
θανάτου ἐστὶ πρᾶγμα. τὰ γὰρ πρὸς τῶν
πραττομένων ἀφ' ὕβρεως ἐστὶ καὶ. οἷα γοῦν
αὐτὸν τὸν σωτῆρα ἀθάνατον ἔφηνε, καὶ ὅθ' ἁ-
νατος ἐξεφάνετο ἐν αὐτῷ, ὡς ἀπὸ πυρὸς ἀ-
φανίζεται ἄχαλκος. ὅλεθρος ἄφθαρτος
ὤν, ὥρεξε μᾶλλον τὸ φθαρτὸν σῶμα αὐτῷ.
τὸ γὰρ σπόρος ὑπὸ τοῦ φωτὸς παλαιάζεται
καὶ τὸ ἄχαλκον ὑπὸ τοῦ πρὸς πόνους σύλ-
λεγε. οἷα δὴ τοῦ δοκοῦντος ὑπὸ τῶν σκιῶν
ἐμοὶ ἀλόμεθα, οὓς ἡμᾶς αὐτῷ ἀσάμε-
νε σῶσαι μέθα, σὺν μᾶλλον ἵνους χιτῶνας. ἵνα
αὐτὸν τοῦτον τοῦ χριστοῦ ἀνθρώπων
τῶμεν. οἷα τοῦτο καὶ θάνατος μεγίστε-

" ἵνους ἐκδύσεως, ἢ ἐξενδύσεως

Calumniæ homo. Adam. idem scribit Divus Cyprianus in Sermone De re[surrectio]ne

ἀθανασίαν· ἵνα μὴ ἀπὸ μέρους τὸν θεὸν ἀπολαύσωμεν· ἐπειδὴ καὶ ὁ τῆς ἀληθείας ἔχθρὸς καὶ ἀνθρωποκτόνος διάβολος, ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρχῆθεν ἐμελέτησε καὶ ἐμελετᾷ, ἵνα μὴ πάντων ἀπολαύσωμεν τῶν ἀγαθῶν, ὧν ὁ θεὸς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἐπειδὴ

ἐγερομένου τοῦ πυρίου μου Ἰησοῦ, ἀνά-
μενε τοὺς πάντας συνεισέρχεσθαι αὐτῷ. αὖ-
θις τοῦ παντοκράτορος ἀκούσατε τοῦ λέγοντος. ἔρα φα
γὰρ περὶ ἐνθίοις λέγων· ὡς γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ
πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως ἐν τῷ Χῷ πάν-
τες ζωοποιηθήσονται· πῶς οὖν ἀγωνιᾷ
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἀναμένων ἵνα τὰ
κεφάλαια. πάντως γὰρ κεφάλαιόν ἐστι τὸ
νῦν φεύγειν, οὐδὲ ἁπλῶς ἐν τοῖς ἐναγκλίοις
κέρδεσιν. μεγάλου γὰρ ἐνθυμηθῆναι τοῦ μυστηρίου· ἐ-
γρήθη γὰρ καὶ ἐκπροσωπεῖν ἐξ αἵματος αὐτοῦ ἕνεκεν.
καὶ καθὼς ἀναγινώσκων ἀκήκοα ἐξαγοράζειν αὐτά.
ὑπὲρ γὰρ ἡμῶν ἐκεῖνος ἐγένετο ἵνα καὶ ἡμᾶς. ἵνα μὴ καλὰ-
δόξω πόλεμον ἐν ἐμοὶ γενέσθαι αὐτοῦ, γρῆγορεῖν
ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ νῦν ἐν τοῖς βουλαῖς. ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν-
γρήσεως φανερὰ ὦσιν ἐν τοῖς βουλευομένων ἢ σύ-
νοδος φανερὰ γένηται. μὴ γρηθεύσῃς γὰρ τοῦ σῦ,
ἄδικος ὑπερηφάνων ἐστὶ καὶ ὠφέλιμος αὐτοῦ φθό-
νος· γρηθεύσῃς δὲ αὐτοῦ λοιπόν, οὐδὲν ἀλλα-
θὲς οὕτως ἡ σωτηρία· μὴ πίστεως αὐτὸς τῶ-
σωτῆρι ἐναγωνίσασθαι ἀναγκαῖον, μὴ καθ' ἑαυ-
τῶν ἐστὶ καὶ νῦν τῶν ἐν βουλαῖς ἐξῆγεν. ἐάσῃ
γὰρ φησὶν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν·
οὐκοῦν πίστεως ἐγνωσμένου φθόνον τῶν ἐστὶ καὶ νῦν,
ἀμὴ ἐξαθυμηθήσεται ὁ σωτήρ· μέγα πρᾶ-
γμα καὶ παραδόξον ἀληθῶς πεποίηκεν ὁ σω-

λής. μέγα πρᾶγμα καὶ παραδοξον ἀληθῶς πε-
ποίηκεν ὁ σωτήρ. σίωπῶν, σιγήσῃ. καὶ καὶ
ἀποκομούμενος, ἐποίᾳ τὸν σίκαν ἐκεῖ ὁ μο-
λογῶν ἐκεῖ σὺ σκεύη. καὶ ὁ ἵππαρχος τοῖς ὀ-
θνείοις, ἢ ἐὰν σιγήσῃ πέπρᾳκαι. ἀποκομού-
νουμένου γάρ, ἐὰν ὑπονοῆσαι σαγχίαν τοῦθαν ἀ-
λλου. σίωπῶν τος δὲ τὸ σεῤῥὸν καὶ τὴν ἀνδρίαν
θαυμασαι. καὶ τὸ οὕτω σὲ τοῦ πίχαλου ἀπο-
λογήσαθαι, οὐσὲν ἦν ἕτερον, ἢ πίστεῦσαι τοῦ-
νῦν ὁμένου ἀναθεόν. ἀλλὰ γὰρ, νῦν ὁμένος
ὑπὸ πίλάτου, ἔχρηματίζε ἐκεῖνος μαν-
νί. ἵνα ἐκεῖ μὲν σίωπᾷ, ἐκεῖ ἀνδρίαν καὶ ἀ-
γαθὸν μή. ἐκεῖ δὲ χρηματίσῃ· μὲν ὡσιν ὁ νῦν ὁ
καὶ θρώπων, ἀλλὰ θεόν νῦν. ἐφοβήθη οὖν
ὁ νῦν ὢν τὸν νῦν όμενον. καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἐ-
νῦν ετο τῷ φόβῳ τοῦ νῦν ομένου. ἢ νῦν ων αὐ-
τὸς καὶ ἐκεῖνος μᾶλλον τῶν. διὸ καὶ σὺν ἐφαίνοντας χᾶ-
ρας λέγων. ἀθῶος ἀμὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ-
του. ἀκαὶ ὕστερον μὲν νηθὰς τῶν ἰουδαίων φι-
λίᾳ, σωσὲ σραλμὸν αὐτοῖς ἐπὶ βουχεύουσιν,
ὥστε καὶ ἄς σᾶσαν αὐτὸν παραδῶναι. παρα-
σκόδαι τοίνυν ὁ σωτήρ. καὶ παραδρᾷς, οὐ-
καλεῖ πλανᾶται τοῦθα ἀνάλεν· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀ-
πεσύσαλο πρὸς αὐτόν. καὶ ἐσὲ ὅμως φεύγοντα
τοῦ ὀφίν. οὐ γὰρ ἂν ἀπεθνήσκων ὑπ' αὐτοῦ,
ἀλλ' ὡς τοῦθα ἀνάλον ἀπολῶλοσκίαν ων. σὺ βασκὰ

?
ἴσως. τὸν
ἄνδρα

ὁ σηλος οὗ ἀ ζηλος · θεωρήσας τὸ παλαπτικὸν τοῦ
θαύματος, ὅτι παρὰ τοῦ ὑπνίνου ἢ ὑπνίνομενος
παλέπλη ξεν, ὁρῶν ζηλωτὴν τὸν μισθὸν πεποιθότι-
ως αὐτοῦ νῦν ἀπόντι, πάντα παρέσχεν ἑ-
αυτοῦ σκαζε. βουλόμενος μνῶναι, ὃ πρόλερον
οὐ κάτοικη θη παρέσχε νάντου ἐν τῷ ὄρει, παθὼν
ἀοὖτος ἐστὶν υἱὸς τοῦ θεοῦ. τότε παλαι σωθὰς,
ἐν ἡμέρᾳ τοῦ τοῦ θανάτου καιρόν. νομίζων ὅτι ἐν-
ῷ πάντας παλαιστὰς νικᾷ, οὐκ ἀθανατὴ
ἐν τῷ θανάτῳ τοῦτον παρᾶσαι μέρα πλαγὰρ
παρὰ τῷ λοιπᾷ. ὅτι σωτελέσας πάντα πα-
ρασκὸν ὁ σὰ ἄβολος, ἀπέρχεται ἀπαὼ τοῦ ἀγρικὴ-
γοῦ. οὗτος στέφανος ὁ καιρὸς ἐν ᾧ καὶ αὐ-
τὸς ὁ πολέμιος ἐγίνωσκεν αὐτὸν παλαπαλὴ-
σθαι ὑπὸ πάντων. ἀκὴ τοῦτον σὰ πέσοι. μό-
νον γὰρ τοῦ τὸ αὐτῷ περὶ ελθεῖν τὸ λοιπὸν τὸ ἆθχον
πάντων χεῖρα σθενῶν. σὺ δὲ καὶ πάντα ποιᾶν
τοῦ παθᾶν ἐν εκεν ἀοὖτος ἐστὶν ὁ σωτὴρ. καὶ τοῦ-
το ἐ ποίᾳ ἵνας ἐ ἀν οὕτως περὶ αὐτοῦ καλῶς, μὴ-
δὲ τολμήσῃ προσελθᾶν, ἀσὰς τὸν ἀπρόσιτον
καὶ θάνατον αὐτοῦ σκὰ ακεῖν. ὁ σὲ ὑπὸ θεωρῶν αὐτοῦ
τὸν πανοῦργον. ὅτι οὐ δὲ μὴ τὸ ὑπρὸς αὐτὸν,
ἀλλὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων χάριν σταυρᾶσας ἐ θύρευε τοῦ
ἵνα τὸ ῥομανὸν καὶ παλαὶ πάντων, ὑπὲρ ἡμῶν ὑπὲρ τὸν
ἐ αὐτοῦ θεόλυτα καὶ ὡς ἄνος ἐ πολίτευτο. ἵνα
ὡς θῷ μὴ σφοσελθὼν ἀπαθὴς ἀπέλθῃ. ἀλλὰ ὡς

. 2oms
2n.
πε
cap.
. 4.

ἀνοῦ καὶ ἀφρονήσας, ἀπεῖθη· καὶ τοι πόν ὑπ'
οἰκῶν ἀφίξηται καὶ παίξεται· καὶ ὥσπερ αὖ-
τὸς τοὐναντίον πάσχον αὐτοῦ θεωρῶν καὶ ἀσθμαίνον-
τα, καὶ οἷα τοῦ φοβούμενα τοι πὸν ἀθέ-
νᾳ αν φημὶ καὶ ἴσοι πρὸς τὴν ἐκφάνου πρόσοψιν
σιν, ἆρα ἐκφάνος ὀφεύγων πρὸς τὴν φημὶ καὶ
αθῆσαν ἀθένᾳαν ἀποβλέπων θαῤῥήσας
προσῆλθα ὅπως ναῖος παίζοις τῇ ἀθενᾳᾳ
προς παίσοαίμενος. τῇ ἐαυτοῦ σωαίμα συ-
γγενοῦς αὐτου καὶ ἀσυνηθῆ καὶ περίχυ πος
ὑπ' ξαυτοῖς ἔνεσθαι· καὶ ἐσχέλο παρελθὼν ἐκφά-
νου τὸ πο τὴριον καὶ ἐβόα. τὸ μὲν πρᾶ πρόθυμον,
ὃ σχοᾶρξ, ἀθενές· ἵνα δ' αὖ τις ὀϊκήσας ὑπ' ἐμῶν ὡς-
αὐτῷ πῶ προσελθών, παραθῇ θαῤῥᾶς σωα-
μεως· τοῦτοις γοῦν ὑπαχθὰς δ' ἄθλιος, ἐπαλ-
θη καὶ προσῆλθε τῷ πῷ· ἆρα θεωρῶν τὴν αὖ σφίσιν
αὐτοῦ, καὶ ἐπήνασε· θεωρῶν δ' αὖ καὶ τὸν τοῦ-
σωμα λος ἀθένᾳαν, παλὶν ἐπόλμα. καὶ τοι
πὸν ἐκῶ ἢ σὰν τοῦτο μὲν σὶ αἰσχρον σὺ δ' ἀκῆ ῥᾳα-
δίᾳ αὐτοῦ καὶ ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις φεύ-
γοντα. τοῦ ρε πῦρίου αὖ θρωπίνοις σ' ὤμοις σὶ αι-
νον τα τῷ σὶ αβολικῷ φάλαγγα. οὐ γὰρ πο-
λὺ μόνον τὸ σὶ αγμα· καὶ παλῶν ἐσυ λο
σεβοῦς ἐχθροῦ. ὅτε καὶ αι φωθὰς τοι πὸν σὲ αὖ-
τοῦ ἐκφάνᾳ παῦτα παλὰ τοῦ ἐκῶ. ἰοὺ σαὶ ους μῶ,

ἵνα σὺ συνευδοκῇς. πιλάτου δὲ ἵνα παραιτήσῃ-
ται. ἰουδαῖοι δὲ ἵνα παρακούσωσι τοῦ
ἀληθοῦς μαθητεύσωσιν. ἰὼ φρόνη-
μα πανοῦργον, καὶ δηλητήριον πονηρίας. καὶ
παθεῖν αὐτὸν τὰς χεῖρας δεινὸν ἡγοῦ. οἷον
γὰρ φῶς ὄψεως τὴν χεῖρα ἐπιλαμβάνου, καὶ θέλων εἰς- 16οι
ρωρῦχθαι, πάντως αὐτὸς ἐσκότωται· ἢ καὶ πῦρ τὴν
χεῖρα ψαλῶν· καὶ θέλων τοὺς ἐχθροὺς ἀσπάσασθαι,
οὐ πάντως ἀνδρὸς παραπαίοντος, οὕτω-
ως καὶ πανοῦργα παραβαίνων ἀνθρώπων ἀνθρω-
πεύεσθαι· καὶ παλαμῶν ἀσπαζόμενος τοὺς παλεύον-
τας, ἢ πρὸς οὓς ἂν αὐτὸν ἀποχειροθέλωσιν.
οὕτως ὁ φαγὰ μαθέλων παλαιχαρᾶν παλεχήφ-
θη· καὶ ἀρξάμενος σὺν ἡμῖν, παλασὺν αὐτοῖς,
καὶ ἀποστῆναι θελήσας, παλεπρονοήθη· οὕ-
τως ὁ μετὰ ἀβὲν ὢν εἰς ἐπήρεια, ἐν τοῦτοις ἀπε-
πτύσθη· καὶ σοφὸν χεῦσαι θέλων εἰς σοφὸν χεύθη,
τοῦ τοῦ τοῦ βόπου πτέπον θε καὶ ὁ ἀθλίος σὺν ἀλ-
βοχος· παρᾶν γὰρ θέλων, ἐπαρᾶσθη· καὶ
νῦν ὧν τοὺς χειροτονήσας, πᾶσιν δὲ αὐτὸς ἐντοῖς-
δὴ μοις πίνουσι μένος, παθεῖν αὐτοῦ παύλα ἐνυβ-
γα· ἀβλὶ γὰρ εἰσωνοῦχεῖνε καὶ ἀφανὴς ἦν τοῖσ-
δὲ νοῖς σὺν ἐμοὶ· ἀλλὰ φανερὸν αὐτὸν ἤρνεγ-
μεν καὶ ἀπωνὸ ἄθλιος, ὡς γὰρ ἀπεσύσαλο
ὁ πύρριος, καὶ μέγονε δὲ μενόμενον ἀοράλως
παλαλοῦσι ἅβουχον βόπαιον· ἵνα καὶ τοῦ-

του φανερού γένηται, εὐθέως συνέδυσαν αὐτόν.
ὡς μὲν Ἰωάννης λέγει πορφύραν· ὡς δὲ Ματθαῖος
καὶ Μάρκος, χλαμύδα κοκκίνην· καὶ περιέφα-
νον ἐξ ἀκανθῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν ὤδουν· καὶ οὗτοι προ-
σήρχοντο ἔμπροσθεν αὐτοῦ· θαῦμα καινὸν καὶ
παράδοξον, καὶ νίκης ἀληθῶς μεγάλης γνώρι-
σμα· οὐ γὰρ ὡς ἄνδρα εἶχον, τοῦτον δὲ ἀποθνή-
σκοντα ἐλάμβανον ὡς θεόν προσκυνοῦντες· καὶ οὐ ξέου-
σιν ὡς εὐσεβῆ, τοῦτον ὡμολόγουν βασιλέα.
καὶ ἡ φοῦσα τοῦ ζοφεροῦ ἐκείνου ἦρεν, τοῦτον πορ-
φύραν περιεστέλλοντο· καὶ οὐ σταυροῦσιν ὕβρι-
ζον, τοῦτον προσφωνοῦντες καὶ ἀκούοντες προσκυνοῦ-
σιν· καὶ οὐ ἐπαισχύνονται τοῦτον λοιδορούμενοι
μυρίαις ἐπισοδίαις τὸν κοσμοκράτορα
καὶ τοῦ ἐξ ἀκανθῶν στέφανον καὶ τὸν κάλα-
μον· ἀλλὰ καὶ ὡς ὕβρει ζοῦντες ἐποίουν ταῦτα,
ἀλλ' ὑμνοῦσιν οἵτινες καὶ ἀκούοντες ἐσκώπτευον τοῦ-
τον· ἐπὶ σκηνῆς γὰρ ἡ κωμῳδία
ταῦτα ὑμῖν ὑπὸ τοῦ σταυροῦ. καὶ πλέον ὃ σαλὼν
αἷμα σὺν ὕδατι ἐβάλλετο· ἐξ ἀχάτου μὲν χαί-
νουσα, καὶ σχεδὸν τοῦ σώματος ἄβελτο αἷ-
μα, ὕστερον δὲ οἱ πόδες αἷμα καὶ ἀφαίμασιν
σφόδρα τῶν ἀνῶν καὶ ἀλόκτητον· ἀφ'
καὶ χεῦσις καὶ ὀλοπτικὴ λοιχὰς ἐπέλθῃ
τῇ γῇ· καὶ αἷμα καὶ ἀφαίμασι πύσον σὺν

ὧν οὐ λοῦσι καὶ λυμαίνηται τῇ χάριτος τοῦθ' ὑπὸ νῶν. ἐπὶ παλαίρα τοις ἢ μὴ ἔχων τὸ σῶμα αὐτῆς σχῆμα ἀφεῖλε τὸ αἷμα ἀφεῖλε τοῦ ἀσεβοῦσου. ὧν σχίνη πρὸς ἱερουσαλὴμ παραβασίν τοῦ ἀσεβοῦσου καὶ παραπατοῦσι αὐτὴν ὁ= σχις πολλοὺς λέγων. ἐπὶ παλαίρα τοις ἢ μὴ σὺν τοῖς ἐχθροῖς σου. σὺν λύπαις φασὶ αὐτὸν πολλαῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς σου. καὶ οὐχωρὶς τῶν αἱμάτων παύσασθαι ἐφ' ὑμῶν τοσαῦτην παράνοιαν. καὶ ἀπαυθεντικῶς ἐφ' ὑμῶν τοσαῦτην παράνοιαν. καὶ τοιούτων ἔχων τὸ χαρακτήρα σου, ἐπιβεβουλευκὼς πολλοῖς τοιούτων οὐκ ἔχθρὸς. καὶ ἐλεύθεραν ἀναφωνῶ ὑποχρίους παύλας ἔχων, τοῦτ' ἔστιν σὺν ἐκείνῳ συνεργήσας αὐτὸν δ' ἀπὸ τούτων οὐκ ἔστιν. λοιπὸν ἀπαγόμενος ἀς τοῦβαν αὐτόν, περιέκαλοῦν αὐτά. ἵνα σὰ ἔξῃ τοῦβαν αὐτοῦ καὶ ὀρθωμα. ὅτι οὐχ ἁπλῶς ἀλλ' ὑπὲρ σωτηρίας ἡμῶν γέγονε. καὶ τὰ μὲν αἵματα, σὺν τῷ ποικίλῃ χαμιόθε, τὰ δὲ σὰ καὶ παύθας σὺν ὦ σεφαύῳ. τὸ δὲ ἐγκρόχραφον σὺν ᾧ καχαλλῳ. σὺν ᾧ καὶ παχαμαγέγραφεν ἡμῶν ὁ σὰ αἷμος. ἵνα σὰ λῷθαν αὐτῷ καὶ ταῦτα χοιπὸν καὶ αχύσῃ. καὶ τὰ μὲν ὅτι σὰν δ' ἀπὸ τούτων καθάρι. καὶ αὐτὰ μὲν τῶν ἁπάντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς χαρίσηται. αὐτὰ δὲ μὲν τῶν ἀπάντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς χαρίσηται. αὐτὰ σὲ τῶν τῆς ἁμαρτίας αἱμάτων, τῷ ἰσχύῳ αὐτὰ λιτὰν χὴν καὶ τοὺς παύλας

μαθαρίσῃ· καὶ αὐτὴ τῆς καλάμας· μακάριοι
λοι πόνλοὺς ἐν τῇ μὴ χέμων· μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅ-
τι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν· οὐ γὰρ
τὰ ὑμῶν αὐτὰ λαβεῖν ἐζητήσατε· τοῦτο γὰρ
ἐξεκλίνωσεν· ἀφ' οὗ καὶ αὐτὸ ἀπανθῶν· ἀλλὰ
καὶ ἐν πέφυκεν ἀλλὰ· ἀστὸ βλέπων ὁ-
μίως φησί· πίστευσον οὖν ἐὰν τὰ ἀφαιρῶν ἐν τῇ ξύ-
λων· καὶ ἄλλως δὲ τὸν στέφανον τῶν ἀκανθῶν
ἐφόρεσε, ἵνα τὰς ἡδονὰς ἡμῶν ἐξαφανίσῃ τοῦ βίου·
ἀπερίληπτος ἀθλίως καὶ ἄκων τὰς μερίμνας
ὑμῶν ἐπαύτου· οὐκ ἀδίκως ὁ λιμὸς τὰς βασά-
νους ὅτε, τοὺς πάντας ἀμερίμνους καθ' ἑαυτοῦ
κολάσεως ἀξίους· ὡς κελεύων καὶ σώζων τοῦ λόγου,
ἐλεύθερον ἐξανάπτων τῶν ἀκανθῶν· ἐν ᾗ τὰς
ὀδύνας τὸ ἀπερίσπαστον· ἀλλὸς γὰρ περὶ ὑμῶν
ὡσωσθῆ καὶ ἐμερίμνα, ἵνα ὑμᾶς ἀνόδυνοι
γενώμεθα· οὐκ ἀλοῦ τοδὲ πάλιν καὶ τοῦ κάλαμον
ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν ὁ κύριος· καὶ αὖλος ὁ σι-
δηρόχος ἐπεσίδουλον τῷ κυρίῳ· οὐκ ἀδὸς
οὐ τὸ παρ' ἑαυτοῦ τὸ ξίφος ἀνανᾶ· λέγεται γὰρ
ὁ κάλαμος ἀναιρεῖσθαι ἕνα τῶν ὀφέων· καὶ
τοῦ τὸ φασὶ λλον ἢ ἐξέρωπαλ ἀφ' αὐτοῦ αὐλούς,
ἐπὶ τοίνυν αὐλὸς ὁ κύριος σαβαωθ, ὡς ὁ ὅσα-
ἵας λέγει· ἐσίδηρον μὲν τοῦ φεύγον τα σφαγὴν τὸν τὸ ὀ-
φίν τὸν μέγαν σίδηρον· τὸν τοῦ σύνεμεν αὐ-
τοῦ τὸ ἀναιρεῖσθαι· ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν ὁ-

Cala-
m-
us

κύριος· τοῖς-

443.

πύριος· ἵνα τοῖς ἰδίοις ἐξαλλωτρίωσις τοῦ διαβόλου, τοῖς τοῦτων συνοικειωθῶσιν οἱ ἄνομοι· οἷον ὅταν λέγῃ περὶ τοῦ μεγίστου· λαβὲ τὸν ἐχθροῦ τὸ ξίφος, καὶ ἀνάλωσον τὸν ἐκ φάσεως τοῦ ἐχθροῦ ἔθνους, τοῦτο νῦν καὶ ὁ σωτὴρ περὶ τοῦ ἐκ λαβὲ τὸν παλαιὸν παρ' αὐτοῦ· ἵνα μὴ μένον ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. τοῦ ὄφεως, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ὄφιν ἀνέλῃ· παλαιὸν καὶ σφιγκτήριον· οὕτω σκοῦν παιχθὲν ὁ ἀθλίως· καὶ ἵνα σὺν αὐτὸν ἐκβάλῃ τοὺς ἐν τῇ ἐκ παθήσεων· ἵνα δὲ αὐτὸν ἐκβληθέντα τῆς γῆς, καὶ τὴν γῆν καθαρίσῃ ἀπὸ τῶν αἱμάτων καὶ τῶν ἀκαθάρτων· καὶ ἵνα δὲ αὐτὸν ἀποκτείνας τὸ χαρίσηται τὸν παλαιὸν ἐν ᾧ καὶ ἐξέφευγεν πλεῖον· τοῦτο πάλιν ἀποβάλλειν τὸ πλεῖον καὶ σὺν τοῦτο τὴν πίστιν. ἀνοήσας γὰρ ὅπου ἦν ὁ χείμαρρος τοῦ πύριου· τὸ μὲν πνᾶ προθύμως ἔστιν ἀφ' ἁπλότητος, νομίσας ὅλῃ ὁ λόγος σωθήσεται διὰ τοῦ σωτῆρος, καὶ οὐ μᾶλλον τὴν ὅλην σωτηρίαν τοῦ λόγου σωϊζούσης καὶ τὸ σῶμα, πάλιν ἐπιχαρόπαφον μα· καὶ τοὺς μὲν ὅλους παρεξώσῃ καὶ τοῦ ὄρους· αὐτὸς δὲ τῶν ἀκανθῶν ἤχθετο καὶ περὶ αὐτὰς ἐπιχείρησε· πρᾶγμα παρὰ τὸν σὺν αὐτοῦ· ἔχων γὰρ αὐτὰς ἀπωλέσει· καὶ ὡς ἤθελεν ἔχων, ὅλως ἀφαιρεθῆναι αὐτὰς· ἀλλ' οὐ προῆκεν φήσιν, φησὶ καθ' ἑ-

μῶν ἐν αὐλαῖς καὶ ὡς καλάμην καὶ ἄχυρον, ἐκαύθησαν
ὡσεὶ ἡμέρα. βαστάξαντες δὲ τοῦ κυρίου λαὸν πα-
λὶν ἔλαβε λαὸς ἀπάνθρακας καὶ ὡς χλαμύδα. συμ-
πεπιεσμένοι ἦσαν καθ' ἑαυτῶν, ἐπάνω δὲ ὧν ἦν πυ-
ρία ἐν ἐχόμενα. νῦν μὲν γὰρ αὐλὸς ὁ διάβολος,
ἐν μέσαις ἀπάνθραξι, ὡς ἐν μέσοις ἐξε-
λαμπίζαν καθ' ἑαυτῶν. λέγομαι δὲ αὐτῷ καὶ πε-
ρὶ τῶν καινῶν χλαμύδος, ὃν τρόπον καὶ τὸν
ἐναπομείναντα συμπεφυρμένον συμπαθῶν, οὕτως
οὐ σεσωσμένος καθαρός. διὸ περὶ τῶν μὴ ἀπο-
λέσθαι, καὶ τοῦ χαλκοῦ ἀπέλιφνας. διὰ τοῦ-
το καὶ νῦν τῶν τοὺς σῴζοντας καὶ τοῦ ὀρθ, ἐ-
λαμπίζειν ὡς ἐν μέσοις αἷς ἀπάνθραξι. καὶ
καλλονεσχήτελο, ἢ ἐσχήτειν. οὐ γὰρ ἐνίνα
καὶ τοῦτο, οὗτοι καὶ αὐτοῦ ὡς σχίζουλο. λαμ-
βάνουσες γὰρ τοῦ καλαμου παρὰ τοῦ κυρίου, νομί-
ζουσες αὐτοὺς τοῦτο εἶναι, ἐπὶ τῷ χαοπλουκινήσαν-
τα αὐτοὺς διάβολον, καὶ πλουσες ἐν ταῖς ἀπανθ-
θαις. καὶ ὡς περὶ τὰ ἔθνη ἀναβάντα καὶ τὰ τῆς
ἱερουσαλὴμ ἔτι πλουσ ἀλλήχους ἐν τῇ πολε-
σὶ ἴσασι φασί. καὶ ὡς οἱ σῴζουσες τοῦ ἵνα ἐλθό-
σες παρὰ τὰς ὄχλας, ἀλλήχοις σωσεσχίζουλο
καὶ ἀλλήχοις καὶ ἀλαμπίζουν, οὕτω καὶ νῦν
σῴζουσες τοὺς, ἀλλήχους ἔτι πλουσ φύοσῶν-
σες. βαίποντες μὲν αὐτοὺς οὐ. ἐμοὺς δὲ καὶ
λλου αὐτῶν σες. ὡς περιγάρ ἐὰν πέθανῃ

λίσως ἀπώλεσας

χαρὶ τοῦ πάντα ἐθέλοντος, τὸν μὲν στέφανον οὐ λέ-
μνᾳ. τὸν δὲ χρῖσμα λαμβάνειν παλίζῃ. τοῦτον τοῦ χό-
ρτον καὶ οἱ παλαιοὶ κύριον πρὸ πάντων ὡς ποι-
ῶν ἀφθαρσίου τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ. καὶ
ὡς παλαιὸν ἀθανάτου ἐπεχείρουν, αὐτοὶ μαλ-
λον ἀπεθνῄσκον. καὶ τὸ τεχνίτου, οὐ τοῦ ἀπ-
τῶν ἐπιτυθεμένων ἕπασιν. ὁμαλίζω μέγο-
νε τῷ παντὶ πρὸς τελεταν ἀναμένω. ὅ-
λως μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ κῶς σχηματίζομενος, ἀσκιὰ-
τοπον χάσκει. ὅτι δὲ φῶς ἐστὶ σκότος
ὑπὸ τούτων κόπτεται, τοῦτο παντὶ ἀνά-
γκη ὑπάρχειν. ἀλλὰ μὴ φάνων ἡ σκη-
τοῦ ὄφιν αἱρῇ. οὐχὶ τοσοῦτον ἡ σκιὰ αν-
το αὐτοῖς καὶ σκληροὶ οὗτος. ἀλλὰ χύπη μὲν
αὐτὸν ὕβρις παρὰ τῶν ἰουδαίων αὐτῷ
γινομένη. εἰ βαπτίζεσθαι ἐν παρὰ
τούτων γινομένη σκιά. καὶ ἐν τῷ χαρὸς
τοῦ βαπτιζομένου σκιὰ μὴς τῷ παλαιῷ.
καὶ οὐ τοῦτο γὰρ ὁ κύριος ἐμιμήσατο,
καὶ ἀνθρώπινα προβαλλόμενος, ἐδέχε-
το τὸν ὄφιν ἀντὶ τῆς ἀπάτης. καὶ ὡς ἄνος
τῦ πάσχοντος, σωτηρίαν τὸν ὄφιν
τοῖς σκληροῖς. ἵνα ὁ ποτὲ πονηρὸς χρισθεὶς-
νος ἅγιος θεός. καὶ χρισθεὶς ὡς τοῦ νῦ-
ρίου παρασκευάσας, ὑπὸ σκιᾶς τῦ πάσχοντος,
τελεταν ἀναμένω ἀπενέμηται. ἀπέρα-

νεσχέαν ἐν τῷ λαῷ καὶ παραχρῆμα ἔνεβούλετο. συνεχῶς γὰρ ἐν τοῖς καλαβοῶσι τοῦτο, ἡμερῶσαι τὴν ἀγορὰν καὶ ἀπὸ τοῦ παροξύνων πάλαι. οὐκοῦν ὅτε καλασκευάζων ἀνέστησε τὴν ἀφορίαν. καὶ νῦν ἐν τῷ θεάσασθαι τὸν ὄχλον, ἐπαναλλοσάμενος μήνας ἀνεξικακίας. καὶ λέγος ἐλεημοσύνων καλὰ σοῦ, ἔβλεπεν ἀρετὴν καὶ καλὰ καινίας καθοπλίζων. παρασκευάζεται καὶ πονηρίᾳ χαίρουσα χθές. καὶ ἀπέκαινον ἐστὶ, βλοσυρὰ βλέπων ἐστὶν ὅλον. ἡ γὰρ σαλπίσθαι καλοῦ. ἡ λαλοῦσα ἀκούσασθαι πάντως ἀνάγκη πάθη. ὅθεν καὶ ῥίος ὑπερμυερπάντα. ἵνα ἐκκλησιάζῃ τὴν ἀνάγκην. τῷ δὲ ὑβρίζῃ τὴν ἀνεξικακίαν. τῷ δὲ θυμῷ τὴν πραότητα. καὶ ἐπὶ παλαιὰ ἀρετὴν καλὰ τῆς καινίας, ἀντὶ ἀφαιρεῖσθαι δίκαιος. καὶ πρότερον μὲν ἐστὶ καὶ σοῦ τὸν πονηρὸν τοῦτο φόνα, σφέρειν αὐτῷ καὶ τὸν ἄλλον. καὶ μὴ φοβῆσθαι ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ ἀπὸ τοῦ αἱρουμένου τὰ σὰ καὶ τὰ παῖδα. καὶ ἀναγκῆσαι τοὺς σταυρωτάς. ἵνα σὲ καὶ ἀσώσαι, ἢ ἐκκλησιάζει θεῖ παραλλοῖ, σὲ ἄλλου τὰ πάντα ἐπεσκηνῶσθαι. καὶ ἀφῶν ἐπαγγειλάμενος ἀφῆκεν καὶ ἀνθυβρίζειν, καὶ τῷ πολεμοῦντι καὶ αὐτὸν πάλιν. ἐν

χλευαζομένους μὴ ὀφείλεσθαι· μὴ δ' ἀπολοῦ-
μένους τοὺς ἁμαρτωλοὺς μὴ δ' ἀπολῆται· μὴ καθόλου
μὴ φοβῆσθαι τὸν θάνατον· διὰ μὲν ταῦτα φρο-
νῶν αὐτοῦ τῇ ἐλπίδι τῶν μελόντων· οὐ μὴν ἀλλὰ
μᾶλλον ὀλίγους ἢ πολλοὺς ἐβούλετο καὶ πά-
σους ἁμαρτίας νίκην μένειν· ἢ ὅταν ἀνα-
νεωσώμεθα· ἀπιστοῦσι γὰρ καὶ ἀνταλ-
λάττουσι τῇ διαθήκῃ παρ' ἃν παρελάβομεν
καὶ μηδένα μένειν ἢ τοὺς ἁμαρτήσαντας. ὅ-
ταν δὲ ὡς ὁ κύριος ὑπομένωμεν ἀδικούμε-
νοι· καὶ τοῖς λοιδοροῦσι τὸν ἀνεψιὸν μὴ ἀν-
αντίβωμεν. τοῖς δὲ χαλοῦσι τὸν ἀνδριάν-
τα. τῶν δὲ θανάτων τὸν ἐλπιδαῖς δ' θανα-
σίας· πάντως οὖν τοῦ τοῦ λύπου μὴ τὸν ἐχθρόν.
καὶ πᾶνος οὖν τῇ τοιαύτῃ πανοπλίᾳ καὶ τὰ πίπτα.
ἐν ᾗ καὶ ὁ παῦλος ἡμᾶς καθοπλίζων φησίν·
ἐν δύσασθε οὖν τὸν πανοπλίαν τοῦ θῦ, ἵνα
δυνηθῆτε πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου στῆ-
ναι· οὐδὲ γὰρ καὶ τοῦ σωτῆρος ὑπομένοντος,
γέγονε τὸ ἐθελοντὸν σταυρὸν ἀναπίπτοντα
ἐκ τοῦ σώου ὡς ἐγράπτω· ἀθέως γοῦν με-
τὰ τοῦτον τοῖς ἀνόμοις ἁμαρτῆσαι τὸν κύριον καὶ
προδῶναι τὸν ἐχθρόν· ἐπείθησαν αὐτῷ τὸν σῶν
μωρίσματα τῆς νίκης διηθῶς καὶ ἀνόητοι γε-
θέντες αὐτῶν παρέχοντες· ἕως μὲν γὰρ σταυ-
ρὸν καὶ ταφὴν, τὸ τοῦτο πάντων ἔλαβεν

ὅτῳ καὶ αὐτῷ ἐβάπτισεν. ἐπιγράφου τὸ κεφάλαιον
θρία μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἀπὸ τῶν
οὐ χωροῦν ἀλλὰ αὐτῷ βαπτίζειν τὸν υἱόν. ἐλε-
μοσύνας οὖν τῷ προσαιτοῦντι καὶ ἰατρεία
παρὰ τῶν δεομένων ἀπὸ τοῦ θανάτου. ἵ-
να καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον ἀπωθοῦνται.
οἷα τοῦτο πάλιν ἐκδύσασθαι, καὶ ἐσω-
σε τοὺς ἀπὸ μοναχῆς φάραγγος. ὡς ὁ πέμ-
πτος, καὶ ἀπὸ μύλου ἕως ἄνω, ἐ αὐτῷ τὸν υἱὸν
ἐβάπτισε. καὶ ἀπὸ τοὺς ἀπὸ χθονὸς ἀναγκ-
λίσας, οἵτινες ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἔφερε τὸν υἱόν. ἐξίσταται οὖν μὴ αὐτὸν τῷ ἰω-
άννῃ. οὐδὲ γὰρ ὁ ἰωάννης ἐν αὐτῷ τοῖς ἀ-
λλοις ἐβαπτίζε. ἀλλὰ μηδὲ ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τοῦ-
του. καὶ γὰρ καὶ ἐ αὐτῷ ὁ υἱὸς τὸν πρῶτον ἐβά-
πτισε. καὶ πάλιν οἱ μὲν ὁ ἄνθρωπος ἔφε-
ρεν αὐτόν. ὡς μὲν οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ διαβόλου φο-
βοῦμεν, ἐβάπτισε πρῶτον. ὡς δὲ ἐπουσίως
καὶ τὸν υἱὸν ἔφερεν ἐ αὐτῷ καὶ οὐ παύεται ποι-
ῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ θανάτου. καὶ πάλιν
δὲ ἐβαπτίσθη αὐτὸν οἵτινες ὁ αὐτός. ἵνα μὴ
ἀθῷ πάλιν τοῦτο λέγοῦτον ἐ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ τῶν ἀν-
θρώπων ἀποθνήσκοντα θανάτου ὄντα. τούτων δὲ
οὕτω γενομένων, ἔρχεται πάντως ἐπὶ τὸν τό-
πον αὐτὰ καὶ ἀναβαίνων αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους
ἐστί. ἵνα τὸ ναθὼκὼν χαρακτῆρα φου, ὅπερ ἀ-

Simon Cyrenensis j

πὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῖν, προσηλωσον τῷ σταυρῷ· καὶ
ἀπεκδυσάμενος, τὰς ἁμαρτίας καὶ τὸν παλαιὸν ἄν-
θρωπον συν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ ἐξαλείψας· καὶ
ἐνδυσάμενος τὸν καινὸν τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα
ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας· καὶ
ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη καὶ ζώνην περιζωσάμε-
νος, ἵνα μὴ γυμνὸς εὑρεθῇς ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ
κυρίου τῶν ὅλων· καὶ μὴ ἔχων τὸν χιτῶνα τῆς
ἀφθαρσίας, καὶ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης,
ἐξ οὗ ἀπολωλέκασι πάντες οἱ παραβάντες τὴν
ἐντολήν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ
θεοῦ ἐστὶν ὁ χιτὼν αὐτῶν, καὶ οἱ στέφανοι αὐ-
τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ κρέμανται· καὶ ἐπιθυμεῖ
ἕκαστος τῶν ἁγίων τὸν ἑαυτοῦ στέφανον ἀπο-
δύσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ παραδείσῳ ἐστὶν
ὁ χιτών, ἐπιθυμεῖ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ στέφανον
ἀποδ

πρς· καὶ ὅτι μνόμιος ἄνος, οὐκ ἔξαρκε-
νον ἦ κτῆσθαι καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
ἀλλ' ἐπαρθένου μόνης, ὕφασκεν οὖν τῆ τοῦ-
πατρὸς ἔχειν· ὅθεν καὶ οἱ υἱοὶ μετὰ μὲν
ἄλλα συλλαμβάνουσι μέρη· ἐπὶ δὲ τῆς
ἁμαρτίας τῆς θηλαμένους οἱονεὶ μένης πα-
τὰ ἀναλογίαν καὶ σὺν καὶ ἄρρεν καὶ με-
σημβρίαν ἐφόρεσθαι ἄλλα· δ' περθεωρήσας
ὁ ἰωάννης ἐν τοῖς μέσον αὐτὸν ἐλθόν, ἵσ-
τησι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, τοῦ δ' ἰχθῦς ὧν λαὸν οὐ πιστεύθη
σαν χθόνα, φόβῳ τῷ σταλοῦ μακρύνεσθαι
σημάου· καὶ τοῦτο μὲν οὐ πάντων, ἀλλὰ τῶν μι-
σαμένων πρὸς τὸ ἔργον· καὶ καθ' ὑφεσμέ-
νους ὡς ἄνος, τὰς κεφαλὰς ἐστῶτας.
τοῦ δὲ ἀνθρώπου καὶ ἐκλιπεῖν. τοὺς δὲ
σημείους ἐφόβησε χθῆζον τοῦ χθῦνα. ἵνα
τοῦ τοιούτου, μὴ μὴ σαλαίου σαλῶν
ἔλεγχος ὅμοῦ τοῦ πολυχρονίσθαι· ὅτι τό-
μὲν καλὰ πέλαος μαὶ ἐχθάδη· ὁ δὲ χθῶν,
τοῦτο οὐ σὺ ὑπὸ σημείου σήμερ ἐφθη ἀλλ'
μαθεν ὁ λοίμης ος· μὴ γὰρ τόξυα μηλίου
σίαπαντος ὁ λοίμης ον τῶν σημείων σίαιρου-
μένων· ταχὺ οὖν ἀπὸ λυόμενος τὰ-
ἴσαλία ἐστὶν σὺν τοῦ θαλάσσου· ὅ-
τε πατὸ σίαβολος ἰσχὺν τῶν προθυμίαν

τοῦ σῶς· καὶ ἐαυτὸν ὀξόμοῦ πεδύλα καὶ ἐν
τῆς γῆς ἐμβληθήλαι, οὐκ ἄρχειν ὅλη πρᾶ-
ξη· πάντα γὰρ ἴσα αὐτῷ θορύβου καὶ ἀ-
πορίας μεστά· καὶ μὴν καὶ ὁ οὐκ ὀνόα-
τος· φεύγων δὲ πάλιν ἐφορᾶτο· τὸ μὲν ὅλη
ἐν θυμηθῆς ὅλη τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας ἐπὶ
τῆς γῆς δ' ἀποθυμῶν ὁρᾶ καὶ ἀλόγε γραμμέ-
νου· καὶ ἡ καὶ ἡς μὴν ἀ πελεύσει φοβηθῆς ἐ-
πὶ γῆς κἀν αὖ καὶ ἐκὶ ἀπάλαλο ἀφθῆ, χοὶ πὸν
ἀς τοὺ ἀέρα ἐ πέλαλο· ἵνα λαχὰ καὶ οὐ τω
τοῦ πῦρ ἰταμοῦ σωμάτος ἐπὶ γῆς τεθνίος,
ἐλεύθερον ἐᾷ τὸν ἀέρα· ἀλλ' ὁ πῦρ ἰος καὶ ἐκ
ἐν τούτῳ φιλανθρωπευόμενος, οὐκ ἂς μὲν ἀπ-
θανεῖν, ἀλλ' ἵς τοὺ ἀέρα αὖ ἐρυσιάλοῦ σῶ-
ματος καὶ κἀτὰ ὁ φῖν· ἵνα μὰ κἀθεῖν τὸν ἀρχὸν
τὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ δ' ἑρος δ' ποσῶ ξη· καὶ-
τὰ πνεῦμα τὰ καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος ἀ-
ποσῶ ξη· καὶ τὰ πνεῦμα τὰ καὶ τῆς πονηρί-
ας κατὰ χαρῆ, οὐκ ἀ φὰς οὐ σὸ ὕ τῶ τὸν μὴν
δ' θερά πευ τον· καὶ γὰρ ἡρεμαίμενος ἐπὶ τοῦ-
τοῦ, τὸν μὲν ἀέρα ἐ κα θεῖρι ξῆ, τῆ ἐπὶ τὰ-
σα τῶν χαρῶν· τῶν δὲ μὴν ἐχὺ ρὸν τὸ, τῷ αἵ-
μα τὶ καὶ τῶν ὅλα τὶ τῆς πλευρᾶς, ἀποπλη
αὐτῶ· τίχοι πὸν ἐ'σῃ ποιᾶν πάθος τὰ τῶν
τὰ τοὺ ἐχθρούς ἐξόμοῦ πε πλωκα· ἀπὸ μὴς ἐν-
βεβλη το· τοῦ ἀέρος ἐ'κοσι ωχθη· καὶ πρὸς τούτοις

ἀλλως, πρὸ τ' τοι
δὲ ἀπ ἐλευθέρω σ·

ημών ὁ Θεὸς παντοκράτωρ, καὶ ἐν πάσῃ ἐνεργείᾳ παντοδυνάμου καὶ παντοκρατορικῆς δυνάμεως καὶ παντοδυναμίας· ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου ἐφυλάξαμεν τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ὅτι ὁ θεὸς ἐκέλευσεν καὶ ἐγενήθησαν, ἐκάθευδεν αὐτὸν ἐκοίμισεν, καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ἐλευθέρωσεν, πάντα ἐνίκησεν καὶ στεφάνους πάντας ἁρπάσαι ἐκέλευσεν· καὶ παρέδωκεν πάλιν τοῦ κυρίου φόβους ἀναστῆσαι τοῦ κτίσαι καὶ ὕψωσαι, ὡς μεγάλως ὅλως καὶ αὐτοῦ· καὶ ὅλως ἐποίησεν πάντα ὁσίας αὐτῷ τοῦτο φίλους καὶ αὐτοῦ τῷ· ἵνα ἐποίησαν οὕτως αὐτοῦ ὑπεύθυνον ἁμαρτίας ψαλμός· ἀλλὰ γὰρ ἴσασι, ἐχθρὸν τοῦ κτίσου λέγουσι, ἀγὸς ἐστὶ τοῦθ', καὶ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὃς δὲ σωτὴρ ὅλου ἔστι τοῦ θανάτου, οὐκ ἀπὸ τοῦ φεύγειν τὸν θάνατον, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μένειν αὐτόν· καὶ μένοντα πάντα τὸν θάνατον, ἐθέλω εἰπεῖν ἀθῷναι ἀγός· καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἔχω· ὁ δὲ ἐποίησεν καὶ βλέπειν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ὁ καὶ τοὺς ἄλλους ἐκάθαρας νεκρούς· ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς φύλλα ἐκ τοῦ θανάτου· τὸ δὲ περὶ κύκλου, οὐδὲν ἐδέησεν ὠφελῆσαι, ἢ τοῦ περὶ μένου τὰ ἄνω ζωῆς· ὅτι αὐτοῦ τὸ κάρμα ἐστὶν ἐμὲ λέγω ὀνομάσαι αὐτὸν τοῦ κτίσου ἐντολοῖς· καὶ ἐθέλει νοῦν τοῦ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ βλέπειν καὶ καὶ μὲ ἀθῷναι ἐν-

νευροῖς· ἵνα καὶ οὕτως ἀπαθὴς ἀπεί θῃ καὶ τῶν νευρώδων πυρίδων· ἐφοβᾶτο γὰρ μὴ καταλάβῃ με γραμμένον, ἀνάβασις ὕψος, τοῦτο τοῦ ἁγιασθῆναι σημαίνω ἁγιασμὸν, καὶ χαρὰ ἀλαλα ἀνάπαυσις· ὑπὸ τοῦτο γὰρ μόνου τοῦ ἁγίου ἐστὶ περιοῦσι μέρα παυλᾶν ὅθεν πάλιν ἐκείνους φαρισαίους ὁ πανοῦργος, καὶ χιτῶν καλὰ περιάνου ἐποίησε βαπτίσθῃναι καὶ πιστεύσῃ, ἀλλὰ βαπτισμόνον ἀπὸ τοῦ ἁγίου. παῦλε ἐκείνους καὶ παραγωγὴν ποιεῖ λέγομενον ἵνα μὴ γένηται νεκρὸς καὶ καλέσθῃς τοῦ ἄνω. ἐποίαν ὁδὸν πάλιν λέγει τοὺς φαρισαίους, ἄλλους ἔσω σεν ἑαυτὸν οὐρανίαν σῶσαι; ἀβαπτίστους ἐστί, καλὰ ἀπωνῶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ πίστευσον αὐτῷ. οὐ πιστεύουσι θέλει τοὺς φαρισαίους, ὅλης ἀπιστίας ὅλον σκάλος ἀρχαίων. ἀλλὰ τοῦ μύριον θέλει φεύγειν τοῦβαπτίσαι. οὐδὲ μαθῆν θέλει ἀπὸ αὐτοῦ σῶσαι. ἀλλ' ἵνα μὴ τοῖς ἄλλοις σωθῆναι. ἢ γὰρ ὅλως ἐγένοσον αὐτὸν σῶσαι ἀλλοὺς ἄλλους, οὐκ ἂν ἀμφίβολον τοῦτο τοῖς ἄλλοις σκοτωθῆσαι, αὐτὸν ἦναι τοῦ σωτῆρα καὶ ξωὴ. οὐκ ἂν ὁδὸν αὐτοῦ αὐτὸν ὑπόδειξον, ἵνα μὴ τοῖς ἄλλοις σῶσαι γένηται. ἀλλὰ γὰρ ὁ περίεργος, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκω ὁ μύριος, ἀλλὰ τοῦτο

φάναλος σωτηρία καὶ ξωὴ τοῖς πᾶσι γενήσεται,
διὰ τοῦτο ἤθελεν αὐτοὺς λαβεῖν ἀπὸ τοῦ χροὸς
καὶ ἐποίησε φαρισαίους ἐπαγγέλεσθαι
πίστιν. ἵνα λάβῃ πάντῃ ἐπαγγελίαν τῆς
πίστεως περὶ ἐμοῦ ἣν ἤθελε, οὐχ οὗτος σω-
τήρ, ὁμοίως ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺμὲν ζηλωτὰς
οὐ καὶ τοῦτο ἐξ αὐτὸν σῶσαι, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ λυ-
βῶσαθαι τὸν λιμὸν ἣν ἤθελε ποιῆσαι σω-
τήρ. οὐδὲ γὰρ ἰατρὸς ἑαυτοῦ ἐξ αὐτοῦ μέλλων
ποιεῖσθαι ἰατρός, ἀμὴ καὶ τοῖς νοσοῦσιν
ἐπαγγεῖλαι τὴν πίστιν. καὶ ὅλως οὐκ ἂν ἐν
ἑαυτὸν οὕτως ἐλπίδας ποιεῖσθαι
φῶς, ἀμὴ καὶ τῇ οἰκουμένῃ ἐλπίδας ἐστὶν
λάβῃ, καὶ τοῦτο ἐν αὐταῖς καλαχρήσῃ οὕ-
τω καὶ ὁ κύριος οὐχὶ αὐτὸν ἑαυτὸν ἐσώ. σωτῆρας
γὰρ χρῆναι οὐ πᾶσιν αὐτὸς ὢν σωτήρ, ἀλλὰ
πᾶσιν ἀλλαν εὑρεῖν ποιήσας ἤθελε σωθῆ-
ναι παῦσαι σωτήρ. ἀλλοῦ δὲ καλαβαίνων ἀ-
πὸ τοῦ χροῦ ἤθελε σωθῆναι γὸς, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ-
μέλλειν αὐτόν. πλάνα γὰρ καλχονὸ τοῦ σω-
τῆρος φάναλος πίστιν καὶ σωτηρίαν τοῖς ἀνοις φέ-
ρῃ, ἢ ἢ ἀπὸ τοῦ χροῦ καλάβασις. ἀμελλητιμέ-
νου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ χροῦ, τὰ μὲ μνήμαλα ἀνοί-
γοντο. καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς κεκμενοι ἐσω ζοντο. ὅτε
ὠρε μαλμενος χηζῆς ἐ πίστευεν ἀς αὐτόν. ἵνα
σκάνδαλον τῷ ὄντι σωτῆρ ἐ ζῇ. καὶ ἀποθανὼν

Latro.

ἢ τοῖς παραφορᾶ. ἐπὶ τούτοις ἐξίσταται
χοι τὸν διὰ θῶς ὁδίαν βοηθὸς· καὶ πᾶσα τοῦτον ἀπὸ-
ῥως ἀπορία καλᾶται· ἐὰν δὲ γὰρ αὐτὸν ἀπολέ-
σαι καὶ τοὐναντίον αὐτῷ σῴζῃ· καὶ οὐ ἐπὶ σε παλαι
λυσίφρων, ἐὰν δὲ τοῦτον τοῖς στύγουσι. καὶ ἐξ ἀοι-
τῷ οὐ παραχωρεῖ βλασφημᾶν, οὕτω δὲ ἐὰν προ-
σωπῶν αὐτὸν τοιούτων· καὶ ἐπὶ πλὴν πλὴν καὶ τῷ ἀλ-
λῳ καὶ σῇ· μᾶλλον δὲ τῷ αὐτῷ καὶ τῷ καὶ σῴζῃ ἀρά-
λῳ· ἐγγύτερον δὲ παρὸν ὅτι οὖν ὡς καὶ σὺ ἀπε-
ιλαμε, τοῦτον παρὸν καὶ φερόμενον ἐὰν ἀ
αὐτῷ παραπολῇσῳ. ὁρῶν δὲ καὶ πᾶσαν αὐτὸν
τὸν πανο πλοῦν ἀφιᾶσαν, καὶ ὅτι οὖν ἡμῖν ἀμε-
λητέον πεπαθεὶν παρ αὐτοῦ, ὁ μὴ ἡπύρω-
σεν ὑπὸ πύρι ος, καὶ δὲ τὸ μεγαμένον, τοῦ ἐ-
κροῦ ἐξελίσσων αἰρόμενα αἰ αἰρλεῖλος καὶ πόλης
παθᾶλες, στὰ τοῦτο ἐλαφαστελοῦν δ' ὁρῶν,
ὅτε πᾶς μελοιπὸν ὁδῶν αὐτῷ σωτῆρι πᾶν ὁ ἔρος με
τὰ χλῆς· ἀλλὰ καὶ τοῦτο παθὲ αὐτοῦ καλασυ-
κάζων ἡμῶν. τὸ γὰρ πίνειν οὐ τῆς ὁρμῆς στὰ τὸν
παραβασεῖν τοῦ νόμου μενόμενον, ἐν ᾧ παν-
τας καλᾶται δ' πιστὸν οὐ τῷ σωτῆρι· καὶ λαμβάν
ἐκάνος, αὐνήκοσε καὶ ἐξεκένου. ἵνα αὐτὸν καὶ
τοῦ ἔξους, οὐ ἐκάρασθαι οἷον ὑσοφία πολίσκεται
αὐτὸν ὀλ τῆς χολῆς, τὰ κὰ κὰ τερὰ ὑπερδεκέχει καὶ
κυρίου λόγια χαρίσασθαι ἡμῖν. καὶ ἀθῶν αὐτὸς ἐ-
κύσθη τὰ ἡμῶν, ἅπερ καὶ ἡμῖν κύσθαι δε καὶ τὸς ἐ-

ἢ. οἶνον

aretum
felle
mi-
xtum

λοῦ ὡς. ὡς μὴ νομίσῃ τις ἐξ ὅτου ἐτελεύτησεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐκεῖνος ἐπαύσατο τοῦ ἀγαθοῦ ἔργου, ὑπὲρ τοῦτο καὶ τὸν υἱὸν ἔλαβεν ὁ θεὸς ἵνα μὴ πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ πρὸς θεὸν αὐτοῦ ἡ μάχαιρα. ἐπειδὴ γὰρ ὅτι ἐν οἷς τοὺς πένητας ἐθεράπευεν, ἐν τούτοις ἑαυτὸν μᾶλλον ἀγωνιζόμενον, καὶ μᾶλλον πιστούμενον, καὶ μᾶλλον βάλλοντα. καὶ ἵνα μὴ ἐπαρθῇ παρὰ λόγον, καὶ νῦν λαμβάνει τὴν φυγήν. ὁρῶν γὰρ αὐτὸν νικῶντα καὶ στέφανον τὸν ἀναλογοῦντα φερόμενον, οὗτος ἐστὶν περὶ οὗ γέγραπται. ὑψώθη ὁ υἱὸς μου καὶ ἐξεῦρεν ἡμᾶς. διὰ τοῦτο μᾶλλον ἐξαίρεται πάντα πάλαι καὶ φυγάν. φθονῶν τοῖς ἐλευθερίοις παῤῥησίαις τοῦ παῤῥησίου. ἀλλ' ὁ μὲν υἱὸς οὐκ ὢν ἵνα σωθῇ οὐ θέλων αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπαθῆ, οὐδὲ ἀνέχεται τὸ ἕτερον πάλαι λαβεῖν. οὐ γὰρ τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐκείνους ἀφῆναι τῷ ἐχθρῷ. ἕτερα γὰρ μέγα καὶ θαυμαστὸν ἔργον. ὁρῶν γὰρ αὐτὸν πάλαι πλήξαντα καὶ ἡττώμενον, καὶ σκιῶν λαὸν θρασύν, παλιὶν ὡς ὑπὸ πλῶνος μαλίξεται. ἵνα προσελθὼν λάθρᾳ τὸν ἐχθρὸν τέλεον ἀφανίσῃ. ὅμως γὰρ σφόδρα οὐ κἂν θέλειν ἀποθνήσκειν τὸν υἱὸν οὐ σκηνῶμα μένον ἐπὶ ξύλου· καὶ ἂν θέλειν πάλαι φῦναι τὸν υἱὸν ἀπὸ τοῦ τόκου καὶ μὴ ἀποθανεῖν. διὸ καὶ μηκάδες ἔβαινε. καὶ μένειν αὐτὸν ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ μόνον μὴ ἀποθανεῖν.

ἐφοβᾶτο γὰρ μὴ τὸ λεχθὲν μεῖζον γένηται· πᾶσιν
ἐπῆν μὲν οὖν θυμὸς ἐχθίστου· ἐν ἀμηχανίᾳ δὲ ἦσαν
πῶς χρὴ δράσαντες μηχανήσασθαι ἀσφαλῆ λω-
βητοῖς δ' ἔφασαν· καὶ τῷ φίλοις οὐκ ἀβέβαιον· καὶ σιάλου-
βος ἐφοβήθη μὴ οὗτός ἐστιν ὁ χρίσας καὶ ἀποσα-
λῇς· καὶ λοιπὸν τῶν δ' ἄλλων ἐλευθερίαν ἄγειν
ἔμελλον· γίνωσθαι οὖν δὲ τὸ τῶν πάντων, ἵν' ἀπὸ τοῦ
ἀόδου ἀσφαλῶς· πάλιν γὰρ ἐφοβᾶτο μὴ οὗτός
ἐστιν ὁ καὶ τὸ σιάλος πάλαι λαμπρὸν περὶ οὗ μέ-
γραπται· χιλιάδας ὧν ἐθνῶν ὅλος ὁ καθή-
μενος σὺν σιάλῳ, φῶς ἦσε. καὶ γὰρ καὶ ἤμουεν
αὐτοῦ λέγοντος, ἐγὼ δὲ μὴ τὸ φῶς· ὅθεν ἐσάλπι-
σε δὲ ἀποθανὼν καὶ πάντων ἐνέβλεψε· ὁ δὲ μῦρί-
ος ὄρος ὢν αὐτοῦ φεύγουσα. ἵνα μὴ τοῦτο γένηται
καὶ φῦλα ἀπέλθῃ ὃ ἐχθρὸς φωνὰς ἀφίησιν
ἀνθρωπίνας· καὶ φωνὰς ἀδένας, λέγων·
ἐλωΐ ἐλωΐ λιμὰ σαβαχθανί· τοῦτ' ἔστιν θεέ-
μου θεέλου ἵνα τί με ἐγκατέλιπες· καὶ τοῦ-
το ἐποίει ἵνα ὁ σιάλος οὐ καλεπαθήσῃ
τοῦτον ὡς ἄνθρωπον ἀλλὰ νομίσας, μὴ φῦ-
λός ἐστι πέλαι· ταῦταις γοῦν ταῖς φωναῖς ὅπα-
θὰς, ὁπαθμανος πάλιν ὡς ἄνθρωπος προ-
σῆλθε καὶ καλέσας με· ἔπασε γὰρ τοὺς ἰουδαίους
ἃς σοφὸν αὐτὸν εἶναι· καὶ γέγονε περ
σύπροσθεν· ἐσφάλη γὰρ οὐκ ἀλλομένος·
ἀλλ' ὡς ψευδοπροφήτης ἐφεύρεθη ὢν καὶ

Sanctus michaelis Sanctus pneumatis

αἷμα· ἵνα ἐσφαγὴ προλεχθοῦσα διὰ τῆς ἐμπλευρᾶς
πλαθάσιος μυαικὸς ἦχθεν δ' ἀπάλμη, οὕτω διὰ
τῆς πλευρᾶς τοῦ σκυλέρου ἀσταλῆ, χύδρουσιν
καὶ θάρσιοι τῆς προλεχθούσης γένηται· χύδρου ~~καὶ~~ καὶ
~~θαρσίου~~ καὶ διὰ τοῦ αἵματος, ἢ καθάρσιος διὰ
τοῦ ὕσταλος· τοῦτο οὖν καὶ λέγων μὴν δ' πίθαν
νεῖν οἷα δόλῳ· καὶ γὰρ οὐκ ἐφοβεῖτο γενέσθαι
θανάτου, δ' πίθανεν ὑπ' ἰοῦς, καὶ κἄνος ἐ-
σωύχευται· καὶ νομίσας ἁμαρτεῖν τὴν αὐτῷ
θανάτῳ, αὐτὸς μᾶλλον ἐσφάλη νεκρός· καὶ
καυχησάμενος ἄνθρωπον ἐνεσκευάσθαι, πε-
ποίηκε μηκέτι θεόν· ἄμαγὰρ ἀπέθα-
νεν, ὑπὸ πολίοις αὐτὴλίοις μένος· τοὐκ ἁμαρτα
πέπαυσαι τοῦνεκεν ἐρέσθαι· ὑπὲρ ἐξίαθηκαν αὐ-
πέδραν ἐξίαθησαν· οἱ σφαλίωται σὺν τοῖς πύ-
λωροῖς τοῦ ἄσδου καλέπηξαν ἀφῶν τὴν ἴσθμην
μικρὸν ἄνου, ἀλλάθρουν ἀληθῶς σὺν σωκαλί.
ὡς καὶ οἱ θεωροῦντες ἔλεγον· ἀληθῶς οὗτος θε-
οῦ υἱός ἐστι· καὶ γὰρ πολλὰ μνημεῖα ἀνε-
ῴχθησαν καὶ ἠγέρθησαν τῶν κεκοιμημένων· τὸ φλόν
ἀληθῶς ὑπὸ κίνα· νομίσας γὰρ δ' πομπὴν
εἶναι, τῶν παίδων ἐστέρησαι· καὶ νομίσας ἀς-
ἄσκησιν φέρειν, ἐκρεύσθη τοῦ ἄσδου·
καὶ δ' πεσόντι παιδὶ οἰκείου καὶ ἀσυνάφ φύσε-
ως ἐθνικὸν ὄσωλήρ, ἀλλὰ τοῦ θανάτου ἀφ' ἁ-
ναιρεσίνεσίωξεν, ἵνα καταφρόνησιν τοῦτου. ἐπὶ

ἀπαλ-

451.

, ἀπαλλαξηλουλους ὅδι φεύξωθαναλου σἰ απαυ-
, λὸς λοῦ ξῆν, ἐνοχοιῆ ξυνοδυλήας. οὐ πολὺ γοῦν
σἰ ἐζηλωκότες ὡς σἶνας ἐλυσηλοῦ ἄσδυ. καὶ
, λοὺς μὲν ἄλλους ἠγαρελέγων. ἐγὼ δὲ ἀγω-
νιῶ σὺν λεῦθεν. αὐλὸς δὲ ἐξανέζη καὶ καλέζησε
λοῦ θαναλου. ἤλευγεν αὐλοῦ πῶ λολμαν ἠμυσα-
μενος. ὡς καὶ σὺν ὑμῖν οις προανεφωνᾶ λολέγον
, λος λοῦ πνεύματος. ὅτι καλοι καῶν σὺν ὠῶ οις ἐμπε-
, λαυσεῖαι αὐλούς. ἤλευαλξεῖαι γὰρ ἀληθῶς οὕλω
παγθᾶς. καὶ παρακαλῶ μὲν αὐλῷ λῶν πρᾶγμά-
λων ἀπο βαύλων. σὺμεν γὰρ λοῦ ζωϋφῖ ου λοῦ-
καλου μένου σφικὼς προσφαλμουλος πίῆ φᾳ
καὶ λῇ προ σφολῷ καὶ ζαλπουλος, ἀλλὰ καὶ λὸ
μὴ ῆφον μαλλον ἀπολωλός, οὕλῳ καὶ ὁ θάν αλος
ἐσφαλη πολυ, προσφαλων λῆ ζωῇ ἡ λῖς ἐ-
στὶν ὄλῳ. οὐγὰρ ἠσχυήθη καβλῆσαι αὐλὸν λῷ
θαναλῳ. ἀλλὰ μαλλον καὶ λὸ μὴ ῆφον ἀπω-
λεγσεν. ὥσλε καὶ ὑμᾶς προ λε γου ἐφόβᾳ λῷ μὴ-
ῆφῳ, νῦν αὐλοῦ καλα περ λομᾶν καὶ λέγειν. πῦ-
θου θάναλε λὸ μὴ ῆφον, πῦ σου ἄδη λόνι κος καὶ
παλιν. καλέπὶ σνόθάν αλος ἐγὼ σας. καὶ παλιν
ἀφᾶ λεν ὄθ ε ὸς παῦ σαλιγῦον ἀπὸ παν λὸς προ-
σω που. ἤλα ἐνβλη θᾶς ὁ ἀῖ θλιος ἀπὸ λοῦ ἄδου
καθη μενος παρὰ λὰς πύλας, θεωρᾶ ἐξα γο μὲ ους
παν λας λοὺς πεπε σημε νους λῇ λοῦ σῆς αὐσφρᾳ-
γᾶ. καὶ λοὺς μὲν νε κρους αὐλα ζῶν λας. λοὺς δ' ἀιχμα-

ιε

56.

λωλους ἀφιεμένους. καὶ λοιμοὺς καὶ ὀλέθρους πρὸ προσώπων
τῶν ἁγίων αὐτοῦ περὶ τοῦ ἄρρατον καὶ ἀναμφισβητήτους
καὶ παντὰς καλὰ τὸ ἐπιτεταγμένον. προέφθασαν ὀφθαλμοὶ
Ψαλμὸς 67. μου ἐν ὑπομονῇ ἀσεβῶν. ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τὸν
125. ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς. καὶ
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ὅτι
παρὰ σοὶ κύριε ἡ ἀφεσις καὶ διὰ τὸν νόμον σου
ὑπέμεινά σε κύριε. ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου ἐν τῷ λόγῳ
αὐτοῦ. ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον. καὶ
πᾶσα ἡ κτίσις ἐν ὑπομονῇ ἀναμένει τὴν ἀνάστασιν
τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ. ὀφείλει οὖν ὑπομονῇ δοξασθῆναι
ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει δοξασθῆναι
ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει δοξασθῆναι
ψυχὴ σὺν σώμασι τοῖς ἁγίοις. καὶ οἱ πρὸ ἁμαρ-
τίας ἀνιστάμενοι. καὶ πάντα πάντα τὰ ἐν σωτη-
ρίῳ τεθραυσμένα καὶ ταπεινὰ ἐν ὑπομονῇ καὶ ἀναμονῇ
τοῦ θεοῦ καὶ ἀναστάσεως. καὶ ὡς περὶ ἐπὶ τοῦ σωτῆρος τοῦ γελιαθὲ ἀγωνι-
σαμένου καὶ ὑπομείναντος ἀπιστίαν. καὶ ἔτι-
μον ἐπαίδευσε σωτὴρ ἐν μυστηρίοις αὐτοῦ, ἵνα
οὖν ὑπομείνωμεν καὶ ἐπὶ τοῦθ ἁγίου τοῦ θεοῦ,
ἀνάστασις γὰρ αὐτοῦ, πάντες προσαπτώ-
τως μετὰ χαρᾶς καὶ ὠδῶν καὶ ὑπομένων
Ψαλ. 94. λέγοντες ἀλλήλοις. σκύλευμα ἁλιάσωμεθα
τῷ κυρίῳ, ἀλλαξώμεθα ὃν ἐλάβομεν
ἄλλοι δὲ χόρευον λέγοντες. ἀνέβη ὁ ὕψος

» » ὑχμαλωτευσω αἰχμαλωσίαν, ἐν ὀνω κα-
» » σώματα ἐν ἀνοίς· ἡ ὀκοδέσποτες καὶ παῖδας
» » ἡσθένουν προσκαλούμενος λέγοντες· ἄλλα ἐξαλε
» » ψῶθῶ παιδάριά· ἁλλὰ σὺ ψῶ ὀνόματι αὐτοῦ·
» » καὶ παλὶν ὀξύνει καὶ ἰσχὺι ἀφ ἁλοῦσιν· φο-
» » βερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀν-
» » θρωπων πολεμους ἐν ὡς αἰχμάλωτους ἐν-
» » χῆς· οὐκ ἔστι γὰρ ἔχθρα καὶ πόλεμος, ἀ-
λλὰ τὰ παντα ἁρμονίᾳ πεπλεκόμενον τοῦ πο-
λεμοῦντος νεκροῦ· καὶ τοῦ πολεμοῦντος
ὀκ ὀκνοῦντας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· ἀλλὰ
ἀεὶ παρεσκευασμενους τοῦ σφαγῆναι ἐν
σὺν ἀλλήλοις καὶ τοὺς μεγάλους λόγους, καὶ
νῦν αὐτοὺ ὁρῶντες νεκρόν, θαυμάζοντες
ἔλεγον· πῶς ἐξέπεσεν ἐωσφοῦ ὁ πρωϊ ἀνατέλλων; καὶ πῶς
συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ὁ καταστρέφων
τὰ ἔθνη τῆς γῆς; μᾶλλον γὰρ τοῦθ ἁλμα-
τος καὶ λῃστὴς παντας καλεῖ. ἐθαύ-
μαζον μὲν γὰρ τοῦ μεγάλου τύραννον ὁρῶντες
ἐξαίφνης οὐ τολμῶντα πεσόν. ἡ πόρνου
γὰρ ἡν αὐτὴ τῆς πλανοτος· καὶ μαχίμα· οὐ-
δὲ οὐ μὰ πίστευον ἐν θανάτου θανάτου
καταρᾶσθαι· οὐδὲ ἐν σκότει τοὺ ἡλιοῦ τὸν
ὀφθαλμὸν καταφράσσεσθαι· οὕτω παλιὸν ἐθαυ-
μαζον καὶ ἔλεγον· πῶς ἐπαυσε μεθυσκων·

Esaiæ. 14.
Hieremiæ.
50.

ἐβλεπου γὰρ καὶ ὅτι συνεχυσθείη. ἵνα
μὴ ὄρῃ ὃν ὁ ἀθλιος καὶ ἰδιωτα πονων, ἐπε-
ντελλοιτο καὶ ἐξῆγε ὁδηγούμενος. καὶ γὰρ ὁ
ρῶν αὐτὸν συνεχυόμενον καὶ ἐπιπτεν ἐαυτόν.
ὄρῶν δὲ καὶ τοὺς πολεμιους ὑπαντῶντας. καὶ
ψαλλοντας ἀνυπῤῥητως ἐξῆγε ἑαυτόν. ὁ-
ρῶν δὲ καὶ τὴν χλευην τῶν καὶ αὐτοῦ, ἐπαφα-
τησατην ὡς ἐαυτὸν καὶ ἀπορῶν ὅτι πραξῃ, μό-
νον ἐξῆγε τοὺς ὁδηγους. ὡς ὅτου τοῦ ἐωρακώς
ψαλμῳδὸς μαρτυρῆσειεν. παραλημψεσθαι
ὃν ἄμαρτωλὸς τὸν στόμον καὶ ἐξῆγε τοὺς ὁδη-
γοὺς αὐτοῦ ἐπὶ πόλιν. ὅτε δὲ ὡς ἐῶ μεγαυσεσθαι αὐ-
τοῦ. καὶ παλιν ἄμαρτωλος ὀφθαι καὶ ὀργι-
σθήσεσθαι. τοὺς ὁδηγους αὐτοῦ κρυξαι καὶ δι-
κασεσθαι. ἐξῆγε ἡμιθανιζόμενος. ὅτι καὶ
ὅλως τε τολμηκε καὶ αὐτοῦ σῇς. ἢ ψαλειν πρό-
τοῦτον τολμῶν δὲ καὶ αὐτῶν στίχων καὶ μη ὁσι-
οις οὗτον πε πονθοτα. καὶ γὰρ ἐβουλεύσας
τῶ ἀβεκ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν θλίψας. ἐπιβου-
λεύσας δὲ καὶ τῷ ἁγίᾳ. καὶ τὸν ἱερεμίαν ὕ-
βρικεν. καὶ τὸν ἰωβ παρασας, πάλιν ἐξῆγ-
ε, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ ἀδὰμ.
μέχρι μωσέως. ὅτι δὲ τολμήσας καὶ αὐτοῦ-
τῶ, θεωρᾷ ἐαυτὸν γενόμενον ἴσον καὶ ἐμβ-
λητεύοντα τοῦ παντος, καὶ ὑπὸ πάντων κα-
λεῖσθαι παλούμενον. ἐξῆγε γὰρ τῶ σῇ μένει καὶ

μόνον ἀλλὰ τοῦ θανάτου καὶ παθεῖν, ἀλλὰ
καὶ ὑμᾶς ἐκ πάντων ἐξαίρειν· ἵνα μιμούμενοι ὑ-
μᾶς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐχώμεθα σφοδρότερον· ἐπειδὴ τοίνυν ὁδο-
χεῖον ὑμᾶς καὶ λαβεῖν ἐπόθει· μὴ σοι φαί-
νηται ἐμοὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ὑμᾶς κατ' ἀξίαν ἀγωνά-
σασθαι καὶ βραβεῖα λαβεῖν· ὅθεν ἄλλος καὶ πα-
θεῖν τοῦ θανάτου, τοιοῦτον ἐπόθουν
ὑμῖν αὐτὸν ἀφεῖναι παλαιστὴν ἀθανάτου στεφάνου τυχεῖν.
ἵνα οὖν τοῦτο καὶ ὑμεῖς ἐξουσίαν παλαίειν ἔπα-
νω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ πάλιν καὶ παλαιστὰς
σφοδροὺς καὶ ἀνυπομόνους· παλαιστὴς γὰρ ὁ θ-
εῖος καὶ παλαιστής, καὶ τῷ φθόνῳ τοῦ διαβό-
λου ἡ σωφροσύνη τοῦ νικᾶν. ἐβούλετο
θεῖναι· καὶ θέλων ἀπαλλᾶξαι· ἀνυ-
μνοῦσι τοῦτο καὶ παλαιστὴν ὁ ἀν-
δρεῖος ὑμῶν στέφανος, ὃν λαὸν περι-
παλῆται σὺν τῷ σταυρῷ καὶ καθοπλίσῃ πρὸς
ὃν ἐπάλαιεν ὁ Σωτὴρ ἐκεῖνον ἀγῶνα· καὶ ἐπὶ
πολὺ παλαῖσαι καὶ τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ κοσμοκράτορος,
καὶ παίσειαι, ὡς καὶ ἐπὶ ψεύδομαι ἀποστό-
λων ἐκβαλόντα λιναλίων χάρα· καὶ φοβῆσθαι
ταῦτα γὰρ ὁ ὑποκρίας προσφιλεύσει· καὶ ἐ-
στὶν ὅλως ἀληθῶς· παιδία μοῦ λίαν καὶ
λεόντας ἀπαλοῦσαν ὑπὸ τῶν ἀγλιάχε-

Cap. XI.

– ναι ζω. διὰ τοῦτο πᾶσι μὲν ἐπιτίμια ἐστὶ βοᾶν· τὰ δὲ ὑπὲρ τῶν νόμων πρὸς ἀνδρας ἀνδρείως ἀγωνιζομένους. καὶ παρθένοι μὲν οὐκ εἰσὶ τῷ λόγῳ παλαιστῆς ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναυῆ ὁσιώτατος γενόμενος πάντας, καὶ μὴ φοβοῦμαι οἱ αὐτοὶ λόγοι θανατηφόρα γράμματα. ἦσαν γὰρ ἐν τῇ Ἰερειχοῦντι παλαιστῆς, οὐκ ἐθελήσαντες τοῦ θανάτου. ἀλλὰ καὶ τῶν ξύλων αὐτῶν ἅλις ἀπολαῦσαι τῷ θανάτῳ μᾶλλον ἢ γῆν μένοντι τῷ λόγῳ. διὰ τοῦτο γὰρ ἀπέθανεν ὁ κύριος. πολλοὶ γὰρ ἐπὶ σταυροῦ καὶ πύλης ἐλευθερίᾳ τῇ βασιλείᾳ τοῦ ἀληθοῦς βαίνουσι· καὶ οὐρανῷ πολιτεύονται· οὐκ ἀφοβοι δὲ οἱ τοῦ ἀληθοῦς. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλὴν πόντιος καὶ χέρσιος ἀθλήσαντες, ὑπὲρ τοῦ θεοῦ λόγου προσκαρτεροῦσι· διὰ τοῦτο γὰρ ἐστρωθησαν ὑπὸ τοῦ σωτῆρος· ὅστις ὁδὸς ἐστὶ παράδεισος· ἢ παλαιστὴς διὰ μαρτύρων πλατεῖα. ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῖς βουλομένοις σὺν ἐπιστροφῇ πᾶσιν ἀγαθοῖς μαρτύρα· ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῖς ἀνερχομένοις ἀδόλως ὁμοῦσι· διὰ τοῦτο γὰρ [illegible] κύριος ὁ νόμος. καὶ ὅτι ἀδόκιμα καὶ ἀθέμιτα διὰ τοῦτο θανάτου παλαιστῶν. ἀλλὰ πάντων ἐναγομένων· ὁ δὲ διάβολος οὐκ ἐθέλει ἐξανίστασθαι μαρτύρων, πέπαυται γάρ. καὶ πάντων, ἀληθῶς

ἐν τοῖς τῆ θεῷ πολιτείᾳ πορεύεσθαι· διὰ τοῦ-
το γὰρ ἀνέχεται ὁ κύριος· καὶ οἱ μὲν ἄνοι μεμαθήκα-
σι καλὰ φρονεῖν σωφρονίζων παῦλου· καὶ παῦ-
λου τοῖς λόγῳ καὶ τῇ γνώσει· ὅλκιον γὰρ ἦν
ἦν παῦλος ὁ σωφρονίσας με γύμνωσαι· καὶ νῦν
γύμνος ἔφυς καὶ πένης ἐπὶ παλεσσαίλευκε-
νος ὑπὸ παύλου καὶ γὰρ παῦλαι λῶν ἔφυς ἦν
ἀνάμεσον ὤν· καὶ παῦλα λίθου ἔφυς ὁ σὸς σὺ ὀ-
λυμένος· τὸ σὰφ ὀλίου τὸν ῥαπτὸν τοῦ ἀγαλλί-
ασαι καὶ παῦλαι· ὡς ἐν τοῖς ὡ ῥ περὶ αὐλοῦ πλω-
χᾶ σχοῦ τὸ σωμα· καὶ ὃ σὰλ βολος ἐγύμνω-
θη· καὶ τὸ παφαλοξον καὶ μεγαλόμενον ἐν ἡμλί-
σᾳ· ἄνθρωποι μὲν ὡς τόδυ σὰν ἀποθνήσκειν, ἀφ'
μονοι δὲ ὡς διαπλῶαν τοῦ ὄρους· ὁ σὰλ βολος
σὰ βολος ὁ παῦλος τοῦβαν αὐλου τὸ ῥαῦλος ἔχων,
νῦφοβᾶ καὶ τοὺς χόμενον· καὶ δὲ ῥὶ σὰν καλα-
λα σὰ ἀγαθὸς γὰρ ὁ ὕβλιμα σωμοῦ αὐλῷ πῦρ-
καὶ τοῖς ᾳγέλοις αὐλοῦ· σὰ δὲ οὖ λογῶ καὶ ἐνῷ θυ-
μου ὅτι, ἵνα ὕμᾶς τῶν ῥὶ σεως ἐλευθερώσῃ, κᾳ-
κᾶνον καλα ῥεῖναι· περὶ μᾶ δὲ τῶν μοῦ ῆς παῦ-
λας παῦλα χοῦ θεομω σὰς, δὶ οὗ κᾶ λέγαν· δὲ τῶν
ἤνο μὲν ὧν ἀφ' ἑαυτῶν ἐμόν δὲ ων δὲ ὶ σὰν· οὐ κε-
σὶ γὰρ ὑμέραν παφελθᾶν, ἐν ᾗ ὅλα λὰ μὲν ᾳ ὁ σω-
λα οὐ καλα χὶ παύουσὶν ἄνοι· καὶ τοὺς ἰ σχύ-
καὶ παῦρί νους ὀφνοῦ δὲ νόμους· πρὸς λέθεσθ
καλαφεύγουσὶ· καὶ τοὺς χῥὶ σοῦ ἀξὶ οῦ σὶ λαμ-

ζωὴν νόμους· παρασ'ξω θαύματι πίστευσις
φησὶν· ἐπὶ γὰρ φρονήσεως βροτῶν ὡς ἀνθρω-
πουσία ζάλωσις ἦν, τοῦτον δ' ἔστερον θεοῦ γέ-
νεσιν σωτῆρος παλαιγενοῦς σὺν τοῖς φρονοῦσι· καὶ
μὴ φορεῖν λαοὺς μόνους ἐν τοῖς φρονοῦσι, τοῦ-
τους γὰρ πάντας ἐπὶ γῆς εἶναι πάντας, παλαιᾷ πί-
στει καὶ παρ' ἄλλων ὀφείλουσι· καὶ τὸ φρονεῖν λαβοῦ-
σις ὑστάτως ἐφορεῖν τοὺς λαοὺς ἐν χρῷ παλαφρο-
νοῦσι· καὶ τοὺς τότε νικῶσαν ἀλόους ἁμαρτίαν,
ἀρτίᾳ ψυχῇ σὺν ἁγίῳ τοῦ χριστοῦ νικῶντες παίζουσι· καὶ
γὰρ ἀπὸ σωτῆρος ὅλως τῇ παρθενίᾳ· καὶ ἀδιάλ-
λακτον ἦναι λέγοντες ἐν ἀνοῖς, λαοὺς πρὶν σὺν ἀδ-
ελφοὺς ἀφεῖναι, τοῖς τῶν λαῶν ἔρεσι παρθένου σω-
τῆρι, οὐ μόνον ἐπὶ γενεσεως σὺν ἁμαρτίαι καὶ ἀν-
τοὶ λαοὺς πολίτευόμενοι, ἀπὸ σωτῆρος παρὰ
λοῖς ἐπὶ ἔθνεσι σὺν φρονεῖν χρῆναι· ἐπὶ τοῦτοις ὑπέρ-
μισθος παρασκευὴ φαρμακία· πᾶσα σὺν μαγία
καὶ μὴ μάθαι· καὶ παρασκευῶν ἐλλιπῶν μὴ μαθαν-
τὸν σοφία· ἐν γὰρ τοῖς θεοῖς οὐ λόγων, ἀλλ' ἔργων
ἐστὶ χρεία· καὶ οὐχὶ προφορᾷ τῶν χειλέων, ἀ-
λλ' ἐν τῆς ψυχῆς σοφίᾳ θεοῖς ὠφελεῖ· οἱ γοῦν ἐλε-
γχεῖς οὐ παλαιγενεῖς ἀνοῦσι λόγοις ταῦτα, ἀλλ' ἐπὶ-
σταμένοις ἀνοὶ ἐστὶ σφίσιν αὐτοῖς· καὶ ἀ ἐνεργοῦ-
σι λόγοις οἰκείοις, ταῦτα καὶ σιωπῶντων ἔμοῦν,
τῷ σωτῆρι τοῦ χριστοῦ παλαφρονεῖν· καὶ ἀ ἀμφι-
βάλλουσι περὶ θανάσιμα, ταῦτα οἰκείᾳ τῇ ὑ-

ρες τοῦ χῦ οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις ἐπὶ σφ' πιστῶσαι.
καὶ περὶ τῆς σοφίας ζητοῦσι παρθενίας οἱ μαθηταὶ.
καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ φιλόσοφοι, ταῦτα ἐν τῷ
καὶ γυναῖκες ἐπὶ σφ' πιστῶσαι. καὶ οἷς εὔχον-
ται σαίμοσιν ὀρθεοῖς, τούτους καὶ παρθένα ἐν-
χῶ σῖ ὠνουσι. καὶ ὅλως ὁ χῖ τοφόρος ἀνὴρ ὢν
θεός ἐστιν ἐπὶ γῆς. τοῖς μὲν ἀνοις ἀνεξίκακος
γινόμενος. παρθενίαν οὖν καὶ ἁγνείαν ἀνθελέσθων
τοῦ ὠνίου ἐπὶ σφ' πιστῶμα ἱερεῖον. ἰδοὺ σὺ τοῦ-
το τοῦ σῦ καλόφωνα· ἰδοὺ ταῦτα πεποιη-
κώς ὄφ' ἁνάγκης τοῦ σῦ. οὐ γὰρ ἀνοῦ ἐστὶ τὸ ἔργον,
ἀλλὰ θεοῦ. καὶ σῖ ἀλοῦτο πέπονθεν ὡς ἀνος,
ἵνα τοῖς ἀνοις τὰ ὑπὲρ ἀνον καὶ φᾶ χαγγέλιστα.
αὐτοῦ γοῦν ἐστὶ τὰ νῦν σὺν ἀνοις καλόφθωνα.
καὶ γὰρ παῦχος λαλῆ· ἀλλ' ὃ ἐστὶν σὺν αὐτῷ
λαχῶν. καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ποιῆ, ἀ-
λλ' οὗτοῦθυ χαρίς ἐστιν ὃ παῦλα σὺν ἐργοῦσα. καὶ
ἐ ἀν ἀς παῦλας ἐφθάσωμεν περὶθυμῶσιν, ἀ-
λλὰ καὶ ἀπῶν ἐστὶν ὃ σῖ σα σαλλία. ἀλλ' αὐτοῦ
τοῦ χ' γου καλαβαύλος μησῖ τουθῦ καὶ ἀνῶν,
τοῦτο γὰρ καὶ μέγα πλαι. ὁ ἰοὺ δαῖοι μὲν ἐσοι-
ωθησαν παλαι. ἀφ' ἱστάμενοι ζούμενον
ὁρῶσι. μέγα σθαι γὰρ ὅλι ἐσουλαι παῦλος σῖ-
σαλλαιῶν, καθάπερ καὶ ἵφεμέας χέγει. ἰδοὺ ὑμεῖ-
ς ἐστε χουλαι χέγα μυρίος, καὶ ἐπὶ φέρα χε-
γου, καὶ οὐ μὴ σῖ σαι ξηκάστος τοῦ πλη σίον

αὐλοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐλοῦ χέρων γνῶ-
θι τὸν κν. ὅτι πάντες ἀπὸ σοῦ σὶ μέχρι μικροῦ
ἕως μεγάλου αὐλοῦ. ὅτι ἔλεος ἐστὶ καὶ λατρεία ἀ-
ληθὴς αὐλῶν. τὶς γὰρ ἐστὶν ὁ αὐλοῖς φωνῆσι καλα-
νὺ πῶν ἀμὶ ὁ κύριος. καὶ τὶς ὁ θέλων αὐλοὺς ἐκβα-
λεῖν ἕτι δυσχόλους ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀμὶ αὐλὸς ὀχτὶ λέγων
ὅταν ἀκροᾶται, πάντας ἐμὲ σώσω πρὸς ἐμαυτόν.
γὰρ παρὰ ἐστὶ τοῦτο. ὅτι ἐλὶ δυσχόλων
των αὐλῶν φωνῆσι, σῶμα νοῖσαι τοῦτων ὀνοῦσε
τῆς ψυχῆς φέρουσιν ὅτι οὐ μὴ ἀνομίξουσι πάλαι θε-
οὺς ξύλα καὶ λίθους φέναι. ὃν σὲ ἐκτεύξονες ἔξω-
μεν, τοῦτον καὶ τὸν θρωπον, ἀλλὰ θεὸν ἐπὶ γῆ-
ν ἀσωμάτων. ὁ σὶ οἱ σώσωσιν οὐ πάντος ἐστὶν,
ἀλλὰ τοῦ ἀγαθοῦ μόνου φῶν θεός. μακαρία καὶ θῶς
καὶ ξωοποιὲ σαωρὲ τοῦ σῆς. τοῦτο θάνατον ἐ-
θρὶ αμβευσας. τοῦτο δὲ τοῦτον καλέχουσα
σῶμα ὃν ἀνῆκες, θῆτε καὶ ἀληθῶς φὶ-
λοῦ πρὸ. σὺ καὶ τοῦ παντὸς τὸ πρόσω-
πον ἐσφιξας, καὶ τὸν πλοῦτον τοῦ θεραπεύσας ἀν-
τοῦ ἐμὸν ἔσωσας. ὥστε καὶ ὑμᾶς λέγειν. οὐγὰρ
αὐλοῦ τὰ νοήματα ἀφ' οὗ μὲν φιλάνθρωπον
καὶ ἁβὲ σέβω. οὐ καὶ ἀληθῶς ὑμᾶς
ὅλας ἐκβαλῶ καὶ σὺν λεύονταις τὴν ἁμαρ-
τία, σῶμα τοῦ θανάτου τοῦ ἵσου μὲν ἐλα-
θέρωσας. οἱ σαμὲν γὰρ ὅτι ἐλεύθερα θυμὲν
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. ἀρνῶ ποιὲ καὶ ἀληθῶς

γε τοῦ θεοῦ καὶ τὸν γὰρ θεὸν ἀνθ' ἡμῶν
ἀποθανόντων καὶ ἀποκαλλαξάντων ἡμᾶς τῷ
σταυρῷ φησι. τὸν ἐξηραντισμένον καὶ καθήμενον
πλουσίως θεὸν καὶ ἀληθῶς βασιλέα. συμφέ-
ρουσας, ἵνα λῦσῃ τὴν πλημμέλειαν τοῦ κόσμου.
οὐ καὶ τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑμῖν ἐχα-
ρίσατο λιτὰς καὶ ὁσημέραι μέλων καὶ λοιδόρε-
τοῦ πρς. σὺν γὰρ παλιν ὑμᾶς ἀνεκτίσας, καὶ
σοῦ τοι καὶ καλὰ ἔσονται λιτὰ ἀλλήλες ἐ τὶ ἔργον
ἀγαθοῖς. φῶς ἀληθῶς καὶ ἀπαύγασμα τοῦ
πρς. σὺν γὰρ ὑμᾶς ἐν σκότει καλέσαντας.
καὶ μὴ βλέποντας ὑμᾶς, ἀς φῶς ὑμᾶς μεν
φὴ καὶ ἀπὸ καὶ ὅλως τοῦ πρς. σὺν γὰρ ὑμᾶς ἀ-
σθενοῦντας ἐνόρφωσας, καὶ παλιν ἐχα-
ρίσατο τὸ καλῶ καὶ ἀναθεσέχθαι καὶ ἀληθῶς ζωή.
σὺν γὰρ ὑμᾶς ἀποθανόντας ἐζωοποίησας, καὶ
φθαρέντας ἀνεκαίνισας ἐν οὗσας τῷ ἀφ-
θαρσίαν, ὁλωσδὶς ἀληθῶς καὶ βραχέων καὶ
ὀξυτάτου παθὸς. σὺν γὰρ καὶ λὰς ὠδῖνας ἐ-
λύσας τοῦθ ἁπαλοῦ, θύρας χαλκᾶς καὶ με-
χλοὺς σιδήρους καλέσαξας ὑσπίγμα φιλεῖ. σὺ
καὶ τοῦ σφαγέντος τοῦ ὀφίν σιάλου ἐν ἀνθρώπι-
νω ἀμπίσχω περιέπλασας σὺν ἁγιοπαίῳ τοῦ χρου.
σιὰ σὲ καὶ τῷ σὺν θάνατον ἀναβαθμίαν πάντες
καὶ αὐλοῦ παροῦσιοι. πάντες ὁ αὐλοῦ παλαπαί-
ξου σι. σοῦ γὰρ πρ ὅλου παίξαντος ἀς αὐλόν, κί-

γους λοιπὸν ἀρχὴν πλανωμένους τῷ πεποιημένῳ
θεῷ καὶ παραξαι· καὶ οὐ τοῦτον καλέσω-
χλουσιν, μέμονε πᾶσιν ἄνθρωπον· ὥστε καὶ λέ-
γει πῶς ἐξέπεσεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ὁ πρωϊ-
νὸς ἑωσφόρος ὁ πρωϊ-
νὸς μέσον· καὶ σοῦ μνείαν ποιοῦνται παῤ αὐτοῦ τὰ πα-
θήμασιν χαράγραφον· καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸ
τῷ κῷ, πάντες καὶ αὐτοῦ μέρος μοῦσικὸν ἐγκω-
μιαστικὸν πῶς ἀνέπεσαν, οὐκ ἀνέβη καὶ ἀνα-
πεσάν οὐκ ἔπεισον δοῦλος σωτῆρα ἐφυ-
θεὸς τοὺς ἐξυβρισάντων ἀνοσίων· καὶ πονηρὸν
πόλεως αὐτοῦ κρατῆσαι σὺν ψῆς· καὶ τὸ πᾶλαι
χύμα αὐτοῦ μίσησαι σπέρμα αὐτοῦ· καὶ πάντες οὐ
κλῖνον σφαγὴν ἀφορῶσιν, ἀλλὰ σὺ καὶ σὺ
ἀσοῦ τοὺς πρὸς προσκυνοῦσιν· οὕτως καὶ οἶκος πυ-
ρίου ἐξανάστασιν ἀγέως, καὶ πάντες ἐξ οὗ θανά-
του· καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον ἀπ' αὐτοῦ· ἴσον
σαὶ οἱ σὺ σὺν τοῖς ἀφανισμοῖς τῶν ἡγούν-
του, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν σωτῆρες καὶ ἀπὸ τοῦ σῆς,
ὅτι παρ' ἐαυτῶν ἐπεχάρωσαν ταῦτα· οὐκ ἔβλε
που γὰρ πάντα σὺ σὺν τὸν κύριον ὅτι ἡμῖν
ἱερουσαλὴμ πάντα σὺ σὺν προκαχοῦσαι, λέ-
γουσιν τοῦ προφήτου Ἱερεμίου· παρεσὶ σὺ καὶ
πάντα σὺ θυσίαι ἱερουσαλὴμ σαχὴμ ἀφ' ἁγίας βασι-
λείας ναβουχοδονόσορ βαβυλῶνος· καὶ οὐκ ἔ-
βλεπον ὅτι μὴ θέλουσιν σὺ χεύειν τῷ κυρίῳ, ὃ
πέβαλον ἐαυτοὺς τῷ σὰ βόλῳ σὺ λους· καὶ

Ἔσαιας
. 14.

. καὶ λημ.
μα

. κεφ.
. 33.

ὑπερῴων αὐλῶν φησὶν καὶ ἀλοῦσα Ἱερος ἐπι-
βουλῶν. ἡμέρων γὰρ τὸν βαραβᾶν αἱλουμε-
νοι, καὶ λοιπὸν ἀποκτείνοντες. ὅτι τὸν μὲν βί-
ον βίωσον καὶ τοῦ βαραβᾶ. καὶ πᾶσα σάρξ,
καὶ φύλος παρ' αὐλοῖς αὐξήσῃ. ἀπὸ βαλμουσι
σὲ ἀφὲς αὐλῶν τὸ φῶς καὶ τὴν ἀλήθειαν. καὶ
παίλα ὅσα ἐστὶν ὅπως, ὡς ὅτι Ἰωάας λέγῃ. ἰδοὺ
οἱ ὄχλος τοῦ Ἰησοῦ βαραὼθ, ἀφελῆ ἀπὸ Ἰησίου
σαίας καὶ ἀπὸ ἱερουβαλὴμ ἰγούλαμαι ἰ-
γούσαν. ἰγὼ ἀφλου καὶ ἰγὼ ὕσαλος.
μίγαλα καὶ ἰγούλα. καὶ ἀφχουλα πολεμι
σων καὶ σίμασιν καὶ πρωφήλων καὶ σοφασιν
καὶ πρεσβύτερου καὶ περιλιπόνλαφχον καὶ θαυ-
μασὸν σύμβουλον, καὶ θεοφόν ἀρχιτέκτο-
λονα, καὶ στωμε τοῦ ἀμφοαλῶν. καὶ ἐπίσκη-
σωνε σωὶ ὁπλους ἀρχουλας αὐλῶν. καὶ ἐλε-
παῖλαι μὲρίεὐσουσὶν αὐλῶν. ἐνέπαιξον
γὰρ οἱ ἀθχιοι αὐτῷ ὧδε. καὶ οὐ μέλλε ὀλίγῳ πρό-
φηλι ὧν καὶ αὐλῶν ἐσχηροῦ ἡ ὁρὴ τὸν λοιμόν.
ἐλεπαῖλαι μὲρίεὐσουσὶν αὐλῶν. λοῦ λογὰρ
ἐσὶ τὸ παραδοξον τοῦ σῷ. ὅτι σῷ ὁ μῶς ἐ-
παγελῶ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. καὶ ἔπαι
ξεν τοῦ θανάτου, καὶ καὶ λοιοὺ σὰν ὧν ἐπλη-
ροῦτο τὰ γεγραμμένα. ὅτι σὺ καὶ τὸ φῶς,
ἀφήρηται ἀπ' αὐτῶν, καὶ γέγραπται σὺν τῶ ἱερε-
μία οὕτως. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ ἱερεμί.

Barabas.

cap. 3.

Cap. 7.

ἐπὶ παῦλα τοῦ λαοῦ τοῦ ὄντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
μου. ἀφελῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν ἀγαλλιάσεως καὶ
φωνὴν εὐφροσύνης. φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμ-
φης. ὅσα ἐὰν κλαύσωσιν καὶ φῶς λύχνου. ἀπὸ τῆς
παροικίας ταύτης τοῖς ἔθνεσι τούτοις. καὶ οὐκ ἔσται
ἔτι ἐκεῖ φλαῦτον. ὅτι αὐλοὶ οὗτοι τοῦ πολεμῆ-
σαι ἐν αὐτοῖς ἐστιν τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἀφελῶ κληρονο-
μίαν αὐλῶν ἀσελεύστων καὶ παλαιῶν τῶν ἐν ——
θνήσκειν ἀπερημώσαι. ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ
θνήσκειν κληρονομίαν σου. ἐν μιᾷ ἀναπαύσει
τοῦ φίλου σου. ἐν τοῖς ἔργοις σου ἐν μνήμῃ ὁ πορφυ-
λαμίου. ἀργυρωνοι γὰρ τὴν πῦρ ἐν ἐχάρα-
σιλέα, ὑπὸ σωτηρίσοντες τοὺς σωτῆλιπεῖς
λιμῶς. αὐλῶ γὰρ ἀπὸ παῦλα τοῦ σαββάτου ἀν
καὶ ἐκλείπῃς ἐπὶ φανάς τοῦ σωτῆρος ἐφθα
νεν αὐτὴ ἐπὶ μάρτυρίαν ἀπὸ χέρσον τι. οὐκέτι
κληθήσεται ἀρχων ἐξίσταται, οὐσεβόμενος
ἐν τῶν μυρῶν αὐλοῦ, ἕως ἂν ἔθη ᾧ ἀπὸ παῦ) ιλ
καὶ αὐλὸς προσδοκία ἐθνῶν. καὶ μίσθων
λες σὲ τοῦ πύριον καὶ τῷ πλουτες αὐτόν, οὐ-
κέτι ὀφθαλμοὶ ἐν σῖδασσόμενοι παῦλου. καὶ
ωπτεῖον καθ' ἑαυτῶν παροξύνοντες. χεῖρ
γὰρ αὐλὸς ὅλης. ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτια καὶ
τὸ ὀθόνια τοῦ μὴ καλύπτειν τὸν ἀμπεσόντων
αὐτῶν. καὶ παλιν. σὺν πλοῦτον τοῦ ψαλαι, Mirhea, cap. 1.
καὶ θρηνήσω. πορεύσεται αὐτῷ πόδες καὶ

γύμνὼ ποιήσεται τὴν ἔρημον ὡς παράδεισον. καὶ
πένθος ὡς θυγατέρων σφαγίων· καὶ ποιοῦν-
τες ἐπιβλήθηναι χαμαὶ οὐδὲν ποιμένων,
οὐκ ἔβλεπον καθ' ἑαυτῶν πλῆθος γερόντων·
πᾶς πληροῦντες· ὅτι αἱ χῆρες ὑμῶν ἄπαι-
δες ἔσονται χήρας· χαίρουσαι καὶ ἐν τῷ περιπα-
θεῖν ἁπάντας τοὺς ὄφεις, ἐν τῷ φλοιῷ τῶν
ἰῶν αὐτῶν περιλιθεῖσαι· μέγα γὰρ ἔπι-
σπλε, χύπαθλα αὐτὴ ποιθῆναι· καὶ οὐαὶ
γύμνα αἰγυπτε· περίξωσαι θέλας ὀσφύας·
καὶ ἐπὶ τοῦ μαθῶν κόπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ
ἐπὶ θύμηλος, καὶ ἀπὸ ἀμπέλου
μυνήμαλος· ὑμῖν τοῦ χαρμοσύνου, ἁπάντα
καὶ χόρτος ἀνάβασιν· καὶ ἐκπαλοῦσι
οἱ ἵπποι ἄφρο σιωπᾷ ἀριθμόσεται· ἐξέλευσον
τοῦ μυρίου ὡς ὑπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἔβλεπον ἀποκα-
λύπτοντοι τὸ ὑπόθεσίας· ὡς αὐτὸς σὺ ἁμαρτύ-
σεται λέγων· ὑμοῦ ἐγένησα καὶ ὕψωσα,
αὐτοὶ δὲ ἐμὲ ἠθέτησαν· καὶ ἴσθι ἀφίεται
ὑμῖν ὁ ἵππος ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ κυρίου· ἐπὶ τίζον αὐ-
τοῦ ὄχος καὶ χαλκῷ· ἀλλὰ τοῦ τοσφόρα τῦ-
φλοῦ καὶ αὐτῶν· ὅτι μὴ γὰρ θεός ἔμπεσχον ἐ-
ξαίρου πλοῦτον μετῆρε καὶ καλὲ φῦλεσοδε αὐ-
τῶν· καὶ περὶ ἐμὲ τοῦ χαβὰν παρ' αὐτῶν
τοῦ καρπόν, σαφυχίνων οἶνον, οἱ δὲ ἄφρο-
νες ἀντὶ οἴνου ὄξος· αὐτὶ δὲ σαφῦ χῆρ χαλκῷ

Ἐσαΐα κεφ. λβ'.

Ἐσαΐα κεφ. λ'.

Ψαλμὸς οθ'.

ἐποτίσω. καὶ ἔσομαι τῷ καὶ τὰ σὰ σοὶ δικαίας αὐ-
τῶν καὶ ἐμφανοῦσες. καὶ μὴ φάνωσιν αὐτῶν,
ἃ σαφῶς μὴ ἐστὶ καὶ τὰ αὐτῷ διλεγόμενα
ὡς γεγραμμένα. διὰ τοῦτο γὰρ ὅτι καὶ σω
τὴρ ἡμῶν θεὸς τοῦ παραδίκτων θεσπίσαι
τοι οὐδὲν παρτὸν, πρόσκειται αὐτοῖς τὰ
παραβολὴ τοῦ ἀμπελῶνος. καὶ ὅλη ἀφ
θήσεται δ' φύλακῶν ὕβα σιλφαλῶν οἰκῶν.
καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιῶν τὸν ἐμπορῶν
αὐτῆς. πρὸς τοῦτοις σήμερον τὰ καὶ τὰ τοῖς
συμπόσοις. οὐχ ὡς ὧν ἐστὶ τοῦ παρὰ τῶν αὐ-
τοῖς ἔθνεσι σὺν μόνον σὰ μερίσμον. φη-
σὶ γὰρ ὁ προφήτης, ἴσον ἤμελλαι ἔχειν τὰ τοῦ-
πύριόν. καὶ σὰ μερίαθήσεται τὰ σώματα σου
ὧδε. καὶ ἐπὶ σωτὰ ξω πάντα τὰ ἔθνη
τὸ πόλεμον ἐπὶ Ἰλημ. καὶ ἁλάσεται ἡ πό-
λις. καὶ σὰ ἃ παμόσονται αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ
γυναῖκες κοιμωθήσονται. καὶ πάλιν. νῦν
παλαφάκελαι ἐξέρχεσθε ἔθνους ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν.
καὶ παρὰ ὡς ὁμοίας φησὶ τὴν ἡμέρα ἐμφάνη
λη φθήσεται ἐ φύλακες παραβολή. καὶ θρηνη
θήσεται θρῆνος ἐμμελῶς λέγων. λαλαι παιδία
ἐλαλαι παιδαρίσε μερὶς λαοῦ μου. καὶ μὲ-
λῃ θη σὺ χοινίῳ. οὐ μὴν ὑποχύων αὐτὸν
τοῦ ἀποστρέψαι. οἱ ἀμοὶ ὕλων σὶ ἐμερίσθη-
σαν, καὶ σωκοῦ ἔφασαν, τολμήσαντες

παλὰ τοῦ ω

459.

παυλοῦ τῶ παρ' αὐλῶν τὼν ἡμέραν προσεπα
λεῖσαν τὸ τῶ προέλεγε καὶ ὁ προφήτης. ἡμέρα
γὰρ ἡγέσεως τῶν καὶ αὐλα πορώσεως ἡγέσεως
σιὼν. καὶ γραφήσονται αἱ φάραγγες αἱ πλάδαν
καὶ ἡμῖν αὐλῆσαι θᾶον. καὶ ἔσται ἡμῖν αὐλῆσαι
πίανα καὶ μένη νῦν λος καὶ ἡμέρας. καὶ γ
αφεαθήσεται ἀρλὸν αὐῶνα χρόνον. καὶ ἀνα
βήσεται ὁ κάπνος αὐλῆς ἄνω ἀφ' ἡμέρας καὶ ἐρη
μωφήσεται. καὶ παλοὶ καὶ ἔβυσιν ἐν αὐλῆ οἱ ἀφ'
γοντες αὐλῆσαι καὶ ἔσται. οἱ γὰρ βασιλῆς ἐν
σὶ μεγίζανες αὐλῆς ἔσονται ἀς πωλφαν.
καὶ ἀνα φύσαι ἀς λας πεσίας αὐλῆς ἀ παν
θίνα ξύλα. καὶ ἀς λὰ ὀχύρωμα λα αὐ
λῆς. καὶ ἔσται ἔπαυλις σαρῶν, καὶ
αὐλή σρουθᾶν. καὶ σωαυλήσου σίδαι μό
νία ὀνομάλων γοίρois. καὶ ῥαύσου σὶν ὕλε
ρος πρὸς τὸν ἕτερον. ἐκῆ ἀνα παύσου)
ὀνομάλων ροι. εὗρον γὰρ ἐαυλοῖς αὐλάπαυ
σὶν. ἐκῆ ἀνόαστευσε ἔχίονα. καὶ ἔ
σωσεν ἡμῆν πεσία αὐλῆς μελὰ ἀσφαλῆ.
ταῦλα πεπόνθασιν οἱ ἰου δαῖοι σὺν αὐλῆς τὸν
κύριον ἀπωλέσαν. ταῦλα παρ' ἐαυλῶν προ
επαλέσαν το ὧν λεσπαλὰ τοῦσωλῆρος. ἀν τοῦ
λοις παλεμηίθησαν θεχήσαν λες ἡῆναι τὸν κύ
ριον. καὶ μοι παρελθὼν ὄρου χόμενος μενέαθω
σίνα ζῆς. οὐ πὰ φαν ῶν πρφηλαλων ἀμέν

Esaie .34.

1
15

57.

τῶν μιγνομένων τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐδήλωσε,
καὶ σὺν πολλῷ τῷ μᾶλλον ὁ τοῦ πυρὸς αὐτοὺς βαπ-
τὴς. διὸς τῆς ἐπιζουσῆς τῶν ἰουδαίων λύπης.
ὁ μὲν γὰρ φανάλος τοῦ σωτῆρος τὸν οἶνον μᾶλλον ἀγεν-
θέρωσε. καὶ τὰ ἔθνη τὸν θεὸν ἐδόξασεν. ὁ δὲ
τῶν ἰουδαίων θυμὸς, σὺν αὐτοῖς ἰουδαίοις ἀπω-
λεσε καὶ πόλιν. καὶ τῆς θεογνωσίας αὐτοὺς
ἐζύφλωσε. καὶ ὁμὲν φανάλος τοὺς πῶν τοὺς ἐνε-
ργοὺς ἐξω ποίησεν. ὁ δὲ τῶν ἰουδαίων ἐπιβλ
λὴ τῆς χωρὶς αὐτοὺς τοὺς ἰουδαίους ἐξέβησε.
καὶ νῦν ἀφ᾽ οὗ χωρὶς τοῦνεκρου. καὶ ὁμὲν χρς τοῦ σω-
τῆρος, πῶς ἐκλησίαν ἐθνῶν ἐρημουμένην
σαν καθῶκεν. ἰουδαῖοι δὲ τῆ παιδὶα ἐ
αὐτῶν, καὶ τῆς οἴκου μένης αὐτοὺς ἐρήμωσεν.
καὶ νῦν ἀφ᾽ οὗ μέχρις τοῦ. καὶ ὁμὲν
θανάλος τοῦ χρς πῶν βασιλέων αὐτῶν
ἀνέδαξεν. ἰουδαῖοι δὲ τῷ θυμῷ καὶ τοῖς
βασιλεῦσιν αὐτῶν ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς με
γίστανας καὶ ἔβαλον. πρὸς τούτοις ὁ χρς τοῦ
κυρίου καὶ ἀγγέλους σωφρονοῖς αὐθρω-
ποις. καὶ μεσίτης τῆς φιλίας αὐτῶν γέ-
γενεν. ἰουδαῖοι δὲ πιζουλεύοντες, ἐμέρ-
σαν αὐτὸν μεταξὺ σαν κόνων καὶ οἰκουμένην. καὶ
ὁμὲν θανάλος τοῦ χῦ ἐκουσίως τῶν ἀνῶν
ὀφειλῶν ἀμαρτίαν ἀνεχίαν, ἰουδαῖοι δὲ
φθόνῳ ἀπεσαν τῷ θυμῷ. καὶ νῦν μεταξὺ σφ-

ρίων καὶ ἐξόντων καὶ σρουθῶν λοῖς ἡ ποις συ-
ναναστρέφονται. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῦ τεσκαιού-
λων τὸν τρόπον ὡς ὀνομάζουσι καὶ γὰρ αὐτὸ
τοῦ νόμου, ὀνομάζα παρ' αὐτοῖς ἐστίν. αὐτὸς δὲ
πραότητος, θυμὸς αὐτοῖς καλλαλῶ ὁμοίωσιν
τοῦ ὄφεως. καὶ ὅλως οὐκ ἐνεστὶ παρ' αὐτοῖς, ὃ
μὴ φαύλον καλ' αὐτῶν ἐφαρμόσαι. ἀξιόω δ'—
κάξιον τὸν θανάτου προσυφᾶναι, καὶ ἀφι ε'—
ναι τῶν φαγεσαίων τὸ σωτήριον; ἀξιόω δ'—
κάξιον τοῦ χῦ μᾶλλον προσωφᾶν, ἢ τῶν
ἰουδαίων καὶ τοῦ νόμου μεροδαίαι φιλίαν;
, ἀλλοῦτο γὰρ καὶ ὅμα παῦλος εἰπεῖ φά-
, φη. τὰ πάντα γίνομαι ξυμπάσιν, ἵνα μερδαίνω
, πάντας. διὰ τοῦτο καὶ γίνεται τοῦ χῦ λέγων.
, ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ χῷ
, τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ. δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύ-
, ρωται κἀγὼ τῷ κόσμῳ. διὰ τοῦτο καὶ ἄλλος ὅπως
, ἔχει λέγει. ὃς ἐὰν μὴ ἀφιλούσαν τὸν κὸν
, ἰῦ χῦ ἔστω ἀνάθεμα μαρὰν ἀθά, οὐκ ἄξιος, οὐδὲ
, ὅλως ἰουδαίου μαθητὴς εἶναι. ἀλλ' ἐν τῶν θα
πολλῶν ἐστὶν ἀσφαλὲς ἐφ' ἁ. μὴ πολεμαλὰ
τοὺς ἰουδαίους ἀφορμὴν τοῦ σταυροῦ καὶ μὴ καλὰ
τὸν παῦλον. ὅμοιον γὰρ παῦλος, ὡς φόβητρον
τῆς ἄκαιρου ζήλου ἐφορᾶ τοῦ σταυροῦ. διὸ καὶ ἰουδαῖοι
ἐπὶ τῷ τοῦ κυρίου ἀνελεῖν. διὰ τοῦτο ἀσφα-
λίζεσθαι χρὴ καὶ νῦν φησι. μὴ πολεμαλὰ ζο-

N.

ροῦ λες ἰ̈ου σαὶ ων· λὰ αὐλὰ αὐλοῖς καὶ λὰ λοῦ κῦ-
ρί̈ου πρὸ πλοκῆ. πο λοὶ γὰρ προσκυνοῦ λες
λοῦ ων, καὶ σὰν α ξί̈ως αὐλοῦ πο κί̈ λευ όμενοι,
ἀφ ο οὗ σί̈ν ὑ πεύ θυ νοι γί̈ νό μεθ α, οἱ λοῦ δαν αὐ λοῦ λοῦ
σω λῆ ρος· ὃς γὰρ ἂν ἐσθί̈ λου ἄρ λου καὶ πί̈ νη
λό πο λῆ ρί̈ον λοῦ κῦ ρί̈ου σὰν α ξί̈ως, ἐν οχός ἐ-
στὶ λοῦ σω μα λος καὶ λοῦ αἵ μα λος λοῦ κῦ ρί̈ου

οὐ καὶ λὰ λοὶ κῦ ρί̈ ον· ἀλλ ὥς-
περ οἱ ἰ̈ ου σαῖ οι καὶ αὐ λὸς οὐτ λοῦ λου.
ὃ σ' λοῦ πί̈ νη τὲ ξου θε νῶν, ἀ̈ λ̈ μα λω κὰ ἀν —
λὸς ὡς ἰ̈ ου σαῖ οι λοῦ κῦ ρί̈ου· λοῦ λο λέ γω σα χο —
μεν. ὅ ε' ξου θε νῶν πί̈ νη λα αὐ λί̈ μα λω λοῦ πο-
μ' σαν λα αὐ λόν· καὶ ὁ παφ ο ρῶν πε νή λων πη νῶν —
λων καὶ σί̈ ψω λων καὶ μῦ μνῶν ὅ μοί ος ἐ στὶ λοῖς —
ἰ̈ ου σαί οις λοῖς καὶ λοῦ κῦ ρί̈ ου ἐ κεῖ νοι σί̈ σα σί̈ καὶ πο-
λί̈ σα σί̈ν αὐ λοῦ χο λω καὶ ὀ̈ ξος· καὶ λα μβ άν ων
ὀ λῶ ρα ἐ πὰν θ ω σοις, οὐ μέ̈ σί̈ν ἄλ λος λοῦ πω λη'-
σαν λος λοῦ κῦ ρί̈ ου, ὡς ὁ̈ ἰ̈ δ σας. καὶ αὐ λὸς γὰρ λη'-
σί̈ ναι σ ι ώ λω, ἤ λί̈ ς ἐ στὶν ὁ κῦ ρί̈ ος, πω λῆ ὡς
ἐ κῆ νος λοῦ χν· καὶ ὁ μι λῶ ν ὀ ρ φα νὸν καὶ λῶ-
σί̈ καὶ ὡ δ' πο σί̈ σδυ λῆ χ̈ρα, ὃ αὐ λὸς ἐ στὶ λοῖς κ
ἐ πὶ ζου λεύ σα σί̈ λῶ κῦ ρί̈ ῳ, καὶ σῦ ν ο φαν λή-
σα σί̈ν αὐ λοῦ· καὶ λεί̈ λος ὁ πο ῖ α αὐ λί̈ ς ἀ ρ λοῦ σκη
σί̈ ου ἐ ρ μα σθή σε ται, λαῶ λα ἀ ρ λοῦ κῦ ρί̈ ον λο μί̈ ζε
λαι· λοῦ σί̈ τε κὰ ς καὶ ε λ θ ούλ α καὶ ὑ πὲ ρ ὤ μῶν

461.

ἀποθανούμενα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ κύριος αὐτοῖς ἐν-
υπνιάζετο λέγων· ἐφ' ὃν ἐποίησα κενὴν σκη-
νὴν κυρίου τοῦ θεοῦ, ἐπὶ ἐποίησα τὸν τά-
φον, ὅπερ ἐστὶν ἀναμένειν ἀποθανεῖν καὶ ἁρπα-
γῆναι. ὅπερ-
νεύσαν τὸν νοῦν οὐκ ἐν ψυχῇ ἀποκύψας, εὑρίσκ-
ει καὶ αὐτὸς ὡς ἦν σαρκὸς τὸν ναὸν καὶ τὸ σῶμα
τοῦ κυ· ὃ γὰρ τοῦ ναοῦ τούτου φθείρων, φθεί-
ρεται ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὃς ὃ παῦλος ἐφρασε. καὶ
ὃ μὲν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας βασιλευόμενος,
θάνατον ἀποκαλῶν ἁγνοεῖν τοὺς ἀνθρώ-
πους ἐπὶ ἐμυήθησαν καὶ ἐπίστευσαν εἰς
ἀνάστασιν καὶ μαθεῖν παρ' αὐτῆς ἐκ-
πόνουν· ὃ δὲ καὶ αὐτὸς ὡς ἦν σαρκοφόρος
φορεῖν ἀπὸ τοῦ κυ ἐπὶ ἐκ τοῦ κυρίου ἐπ-
ιστεύθη ἀναστήσειν τὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στήσεσθαι καὶ ἐκεῖνος ἐπὶ ἐκ τοῦ κυρίου
ἐπ

462.

Ὁ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου
λίο ∽ :-
ὃς ἂν ἤποι λόγον κατὰ τοῦ ἐγοῦ τοῦ ἀνοῦ
ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν ἤποι κατὰ τοῦ πνς
τοῦ ἁγίου οὐ κἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν
τῷ μέλλον
λι :-

Matth. cap. 12.

Περὶ οὗ γραφων ἐδήλωσας διαγγελίᾳ κοῦ ῥητοῦ,
συγγίνωσκε ἀγαπητέ συνάδη σιν ἔχων ἀγαθῶ. δὲ
διὰ γὰρ κἂν ὅλως προσελθῆν ἑαυτῷ μὴ ἐν δύνας ἀε-
αὐτὸ τῷ λογισμῷ, καὶ ἄρξα μενος ἐρευναῖν ἀτονή-
σω τὴν ἐν αὐτῷ βαθάαν διάνοιαν ἑλκύσαι. σιωπῆ-
σαι οὖν περὶ τούτου τέλεον ἐβουλόμην, καὶ μόνοις ἄρ-
κε σθῆναι τοῖς ἔμπροσθεν γραμμασί. στοχαζόμε-
νος ὁ μὴ ἄρα καὶ δύτερον περὶ τούτου γράψαι φι-
λονεικίας σης, ἐβίασα μὲν ἑαυτὸν ὧν ἔχων, μα-
θὼν περὶ αὐτοῦ μετρίαν διάνοιαν γράψαι. θα-
ῤῥῶν ὡς τυχόντας μὲν ἡμᾶς τοῦ σκοποῦ ἀποδέξει διὰ
τὸν δι' δάξαντα. μὴ τυχόντας δὲ οὐ μέμψει γί-
νω σκοντὴν ἡμετέραν ῥαθυμίαν τε καὶ ἀσθέ-
νεαν. τὸ μὲν οὖν ῥητὸν ἐστιν· ὅτι τοσοῦτον συ-
μάων γινομένων ἐν τῷ διαγγελίῳ, οἱ μὲν φα-
ρισαῖοι ἔλεγον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμό-
νια ἀμὴ ἐν τῷ βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονί-

, ὁ δὲ πῦρ λέγει ὡς λάς ἐνθυμήσας αὐλῶν ἅπαν αὐ —
, λοῖς· πᾶσα βλασφημία ἀφεθήσεται ἁμαρ —
, τήματα· καὶ ἁμαρτήματος, ἀλλ' ἐν πνεύματι ἁγίῳ —
, λλ' ἀλλὰ καὶ μία ἁμαρτία οὐκ ἐφάσκεν εἶναι ἄξιον λή —
, ψεως τοῦθεοῦ· καὶ πόνες πίφερε· διὰ τοῦ λέγειν ὑμῖν·
, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται
, ὑμῖν τοῖς αὐτοῖς· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφη —
, μία οὐκ ἀφεθήσεται· καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον
, κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐ —
, τῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου,
, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε
, ἐν τῷ μέλλοντι· οὐδὲ ἐξ ἧς εἰσὶ πολεμοῦντες ἡμῖν ἁμ —
τὸν γὰρ βλασφημίαν ἀφίεσθαι, ὅσα γε τὰ πρὸς
τὸ ἕτερον μέρος ἄφεσιν οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν —
τῷ μέλλοντι· παλαιοὶ μὲν οὖν ἄνδρες, ὡς φησὶ —
Origenes. Theognostus. νης ὁ πολυμαθὴς καὶ φιλόπονος· καὶ θεογνώστου
ὅθεν μαθόντος καὶ σοῦ σαῦλος· τοὺς δὲ γράφοντας περὶ
τούτων σωτηριακῶν ἐνέβλεπον ὀλιγωρῶν ἐπιστο —
λὰς ἑβραϊκὰς· ἀμφότερα γὰρ περὶ τούτου μεμαρ —
φασὶ καὶ αὐτὸν ἂν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἕτερον πᾶν βλασφη —
μίαν αἰτίαν ἔχοντες· ὅλαν δὲ καὶ ἀξιωθέντες ἀνὰ —
βαπτίσματος τῶν ὅλων ἁμαρτιῶν τοῦ ἑνὸς πνεύ —
ματος πάλιν
ἀφορμὴν σωτηρίαν ἀπὸ ἁμαρτιάνων, διὰ τοῦ λογισμοῦ
ἀπὸ ἀφεσιν αὐτοὺς λήψεσθαι φασί, καθὼς καὶ
, ὁ παῦλος ἀνὰ πρὸς ἑβραίους λέγει· ἀδύνατον
, γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους δὲ

τῆς δωρεᾶς τῆς οὐρανίδ, καὶ μετόχους γεννηθῆναι τοῦ πνεύματος, καὶ παχύνεσθαι τοῦ θεοῦ ῥῆμα, ὅτω δὲ μᾶλλον μέλλουσι αἰῶνος· καὶ πάντα πεσόντας παλιν ἀνακαινίζειν ἁμαρτάνοιαν. ταῦτα οὖν καινὰ μέν ἐστιν, καὶ ἴσα ἀνάμαρτάνοιαν. ταῦτα οὖν καινὰ μὲν ἐστὶ, ἕκαστος προσλίθη σι σὶ ἀνοιαν· ὁμολογῶ δὲ μήνυσι καὶ λιπαρίαν τῆς παλαιῶν λοιπῶν ηγίοσεως οὖσαν λέγει· ὅτεος ὅπερ ἐστὶ πάντα καὶ σωτὴρ ἀψυχὴ καὶ ἔμψυχα· λοιπὰ δὲ καὶ ἄλογα· τοῦ σὺν οὖν σὺν αἰτὶς ἐστὶ λογικὰ μόνον σὶ αἰσθήσεις· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ἡμεῖς καὶ Ἕλληνες οἱ μὲν σὶ πω σὶ σωθῆσαι· τὸ δὲ, πᾶν τὸ ἓν ἐστὶ νόους ἐστὶ τοὺς μεταλαβόντας αὐτοῦ αὐτῆ τοῦ ἐστὶ πίστεως ὁδόν· ὅταν τοίνυν μετανοήσωσι καὶ ἔλθωσιν ἁμαρτάνωσιν ἐστὶ μετανοήσωσιν ἐστὶ γὰρ ἁμαρτάνωσιν· ἐπὶ ἐναυλοῖς ἔστιν ὥσπερ ἐστὶ ἀρχῆ ἐστὶ· ὅταν δὲ ὅμως χαμηλάνειν ἀξιοῦσιν, ὅταν μετανοήσωσι ἐστὶ ἀξιωθῶσι σωτῆρος πλησμονῆς· ὅταν δὲ βαπτισθῶσι ἁμαρτάνωσιν τοῦ τοιαύτην παράνομίαν ἐστὶ τὸ πνεῦμα ὄντα φθάνειν φησὶν ἐστὶ σωθῆναι· ὁμοίως καὶ ὁ νόμος ἁμαρτάνει· καὶ σὶ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ γνωστὸν ἦναι τοῦτο καὶ αὐτοῦ ἰπωρίαν· ὁ δὲ θεόγνωστος καὶ αὐτὸς προσλίθησι φησὶ τοῦτο· ὁ πρῶτον παραβεβηκὼς ὅρον

καὶ σχύλερον, ἐλάττονας ἂν δ' ἐξιοῦλο λέγω-
ρίας· ὅσε καὶ λόγ βίλον ὑπερισῶν, σύμελίαν
σύμμαχον λῦ χλαίνοι· πρῶλον σε ὄρον καὶ σχό-
λερον φησὶ λὼ περὶ πρὸ καιγοῦ καλάχη σίν·
λοῦ σε βίλον, λὸν ἐ σὶ λῆ λεχλώ σα καὶ λῆ λοῦ πνς
μελο χῆ παφασὶ σλμονον λόγον· καὶ λοῦλο βε-
βαιῶσαι θέχον, ἐ πάχλο παφὰ λοῦ σωλῆρος
ἥχη μᾶλλον λοῖς μαθηλαῖς· ἐ λὶ πολλὰ ἔ χον, ὕ-
μῖν λέγειν ἀλλ' οὐ πω δλώα δε χωρᾶν· ὅ ταν
σε ἔλθη λό πνα λό φῖλον σὶ σλω ξῆ ὑμας· ἅ λα
φησὶν· ὡς περ λοῖς μικρὸς πω χωρᾶν σλω α με-
νοις λὰ λέχλα σῖα λε μέλαι ὅσω λῆ, σύμα-
λο βαίνων αὐλῶν λῆ σμικρόλη λῖ, λοῖς δ' λε χλου-
μένοις σύμμένε λαι λό πνα λὸ φῖλον, καὶ οὐ σὶ πνγ-
λῖς ἐν λούλων ἀν φαίνη λὼ λοῦ πνεύμαλος σί-
δα σιαχί αν ὑπερβάλλον λῆ λοῦ γοῦν σί δαχῆς.
ἀλλ' ὅλι ὁ μὲν γὰρ σύμαλο βαίνων λοῖς δ' λεχέ-
σι· λὸ δὲ πνεῦμα σφρα γὶς ἐ ξέ λῶν λε
χλουμένων· οὕλως οὐσί α λὼ ὑπερ βολὴ
λοῦ πνεύμαλος πρὸς λοὺ γοῦν, δ' φῦ μὸς ἐ-
σὶ καὶ δ' σύμμε σος ὁ λὸ πνα βλα σφημί α.
ἀλλ' ὅλι ἐ πι μὲ λοῖς δ' λεχέσιν ἐ σὶ καὶ σύμ-
με σος· ἐ πὶ σὲ λοῖς μυ σλικοῖς λῆς σὼ τη ρί ου
σωρείας καὶ κλαυθμοῖν, οὐ σεμί α παρα-
λή ψε ται σύμμε μιγ μεγ πολυπλόκα καὶ παφαί-
λησις· ἐ κεῖνοι μὲν σῶ λῶ λα· ἐ γὼ σε ἀφ' ὧν

νομίζω λῶ ἐναλήρου οἱ ἀνοιαν, μεχρίας λίνος
σωτηρίας ἐπὶ σῶ θαν καὶ καλανομάσε
καὶ ἁρα μεμφύμενος ἔστι λής ἀν αὐλοῖς λοῖς
ὑ παῶ λῶν ἁρμενοις βαθὺ λερος νοῦς. σὺχνγὰρ
ὡς ὀγὸς ἀν λῷ πρὶ ὠν, ἀν λούλοις ἐστὶν ἀν οἷς καὶ σπῆ
ἐστὶ. καὶ λὸ πνᾶ ού κὰ πεῖν. ἀσὶ αἱρεσιογαφ ἐ-
στὶν ὕ ᾗ ἅ καὶ λελφὰ κὰ μα καφιαφὶ ἀς. ἐ-
στὶ σαῶ ᾗ παν λα σὶ ὑ ὑ μένε, καὶ ἀν αὐλῳ
λυπαν λα σωτσυκα, πῶς ἂν εὐλογᾷ ἡ λῶν σὶ ἀῶ-
λοῦ μενομένων ; καὶ ὀλ ῳ ν σὶ ἐ κάνων μα φαν
αὐλοῦ, ἀν πασὶν ἀν καὶ αὐλος ᾗ μ᾽ λως ᾗ μ. ὡς
ἐξ ἀν αγκης. λὸ ᾗ σὶ ὸν ὑ ὸν ἁμαφ λάνον λα καὶ
βλα σφημῶ λα ἁ μαφ λάνα καὶ ᾗ σὶ ὸν πρᾶ
καὶ ᾗ σὶ ὸ φῖ ον πνᾶ. καὶ λὸ φῖ ον σχλουβὸν. φιλῶ
ᾗ σὶ ὸ φῖ ον πνᾶ μόνον ἐ σὶ ὸ λο, ᾗ μ᾽ λως ἀν ελε-
μέ λους βα βλιξομένους ᾗ σὶ ὸ πνᾶ μόνον ἁμαφ
λάνα. ἐ παδὲ σὶ ᾶς πρᾶ καὶ ὑ ον καὶ φῖ ου πνᾶ
σὶ ὸ λα, καὶ οὕ λω λελφοῦ λα λῶν βα βλιξο με-
νων ἕ καστος, ἀν αγκη παν βα λοὺς με λὰ λὸ βα-
πῖ ομα παῤ αβαίνουλας ᾗ σὶ ὸ φῖ ον καὶ ἀ σὶ-
αίρε λον βῖ α λο σα λῶ βλα σφημῖ ων ποιᾶ σ-
καὶ λοῦ λο δὲ σὶ ὑ καιον ἀν᾽ ᾗ μ᾽ λεξὶ ξε σθαι καὶ νο-
ᾶν. φιλῶ πρὸς λα βόν λας λὸ λουβοὺ λῆς παλῖν,
μνησὶ ας λοὺς φαρῖ σαίους λέγω καὶ μα λαγὸν
λας αὐλοὺς λῆς σωφρε ᾶς λοῦ φῖ ου πνᾶ σὶ ελε-
λο ὑ κῶς, πῖ θανὰ λὶς ὰ λοι αὐ λησὶ ἀνοι α ὡς πα-

λὶν ὀρθοδόξων τοὺς αὐτοὺς καὶ σκληρυνθέν-
τας τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἀλλὰ μὴ τὸ τοῦ χρυ-
σὰ λήθειαν, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ χρυσοστό-
μου, ὅσοι θεολόγοι ἦσαν, πῶς ἡ τῶν αἱρε-
τικῶν τοὺς βλασφημήσαντας ἀπὸ τοῦ πνεύ-
ματος, οὐκ ἐπὶ τούτοις μόνοις· καὶ
γὰρ οὐ σταυρωθεὶς ἁπλῶς ὁ κύριος ἐσταυρώ-
θη. οὐδὲ ἐπὶ τοῖς οἰκείοις ἁμαρτίαις ἀπέ-
θανε· ἀλλ' ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τοιούτων φαρι-
σαίων, ὡς ἐκεῖνος μέμονε ψευδώνυμος τῆς
ἀληθείας παῦλος βλασφημίας, ἁμαρτωλοῦ τοῦ τόπου
κύριος. τῶν δὲ φαρισαίων οὐδαμοῦ μεμο-
νῶν καὶ πρὶν λαβεῖν αὐτοὺς τὸ βάπτισμα, οὐ-
κοῦν ἁπλοῦς ἦν ὁ ἐπὶ τούτοις μόνοις τὸ τοῦ χρυσο-
στόμου βλασφημῆσαι πνεῦμα· καὶ μᾶλλον δὲ ὅλως οὐδὲ
ἐπὶ ἅπασι, ἀλλ' ἐπὶ βλασφημίᾳ αὐ-
τοὺς ἡ λέγει. ὅτι φέρε δὴ ὁ λόγος ἀμφι-
νοῶν, παραβαίνει νόμον· ὅτε βλασφημῶν, ἀπ-
αὐτῶ βλασφημεῖ τὴν θεότητα. ἐπὶ πολλοῖς μὲν
πρότερον εἰρημένοις αὐτοὺς ὅσω-
λόγων αὐτοῦ θυμῶν περὶ τῶν μονέων σὺν-
χρῆσθαι παρέβαινον· καὶ μάλιστα τῶν προφητῶν πα-
ρεκρούοντο· καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐποίουν
οἶκον ἐμπορίου, ὅμως παρῆκα, καὶ μᾶλλον φεί-
σασθαι αὐτοῖς· ἐπὶ δὲ τούτοις εἶπον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
σίας καὶ τῆς αἰωνίου, οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῶν

Peccatum blasphemiae

ἁμαρτίαν ἀπῇρε, ἀλλὰ καὶ βλασφημίαν ἀφῆκε
ἓναντίαν καὶ λέγω· ὡς τὸ ἄφυλλον καὶ ἀσύμφο-
ρον ἓναντίον ἐστὶ τῶν ἀμπελίνων καὶ ἐλαίων καὶ ἀνθηρῶν
σῦκον· ἄλλως φησὶ δοῦλος ἁμαρτάνων εἰς
φησὶν τὸν δεσπότην, καὶ τοῦτο οἷς ἀσυμφώνως
ἐστὶν τῷ ἁμαρτεῖν μᾶλλον σήμερον, πῶς τὸν
ἀνοσίως θυμιάσαντα οὐκ εἰκὸς ἦν καὶ ἄλλως φα-
γεῖν ὁ ἀπόστολος, τοὺς δὲ γαστέρας παχύνομε-
νους σαυτὰς ὡσεὶ νῦν· ἀχρεῖος οὖν παλιὸς φωθῆ
ἐν αὐλοῖς· ἐνδεῖξαν παλιὸν σάπιον σὺν αὐ-
τῶν καὶ τὸ προφέρειν αὐτῷ πνιγηρόν. τί δὲ
νῦν ἀναλωσκόμενα ἀναρρῶσι μελάνοις
καὶ φαύσουσιν εἰς μίαν συμφωνίαν ἔχειν τοῦ-
μεμελοῦ, δόναμαρτὶ σαυτὰς, ἀσὶ αὐτοὺς με-
μελοῦσθον ἁμαρτάνουσας ἄρμασιν τοῦ θεοῦ. ἐ-
γὼ δὲ οὐκ ἔστι ὅσε ἐξαίους ἐν τοῦ ἄρμα μὲν ὄν, οὐ
κ᾽ κεχῆσθαι ἐστὶ τῶν ἁμαρτάνουσι τὸ με-
λάνοι αν ἀλλὰ σάπιον ἐν ἓναντίοις κα-
θοχῆς ἐκκλησίας ἐάσθημα· καὶ κ᾽ ὁδέ-
γεις ὃν· ἐ ἐξαίοις γὰρ ἔγραφε· καὶ ἵνα μὴ νο μί-
σωσι παλαιὸν ἐν τοῦ νόμῳ σωπήθαν· δεοφά-
σκειν ἀνοίας ἓναι πολλὰ καθὼς μέραν ἐαγδί-
σκαλον· σὰ δοῦλος μελάνοφυλλὸν παραινᾶ·
μίαν γὰρ ἓναντίον ἀνάκρινεν ὃν σὰ τοῦ ἐα-
πίσκαλος καὶ ἐν ἔρα ἀποφαίνεται
ὡς καὶ ἐνέρα ἐ ποιοχῇ ἓν· μία πίστις,

Homilia. in Hac. re. sis

N.

4.

ἐν βαπτίσματι. οὐδὲ γὰρ τὸν Σαῦλον μετα-
νοῆσαι. ἀλλὰ Σαῦλον πρὸ φανερᾶς μετανοίας
ἀναγκαίως ἐξαιρεῖται, ἵνα μὴ ἐξ ἀρχῆς πολλὴν ὠφε-
λείαν. ὅλως γὰρ μετανοεῖν, παύεσθαι μὲν
τοῦ ἁμαρτάνειν. ἐπιστρέφων δὲ τῶν βλασφημιῶν
τὸ οὐκαῖ. ὅτε βασιζόμενος. τὸ μὲν πρῶτον
ὂν δ' ἀποστόλου ὄμματα. ἀνανεύειν
σεῖ ὡς ἄνω θεωρεῖν τὴν θεότητα τοῦ πνεύματος λει-
αῦλα σὺν οἷς μετὰ ἐξομολογῆ, μᾶλλον ἀπαν τὰ
τόλμα τοῦτο τῶν ἀπίστων ἀνοίας. καὶ σαῦλου-
λο πολλὰ πρόκριον πορφυρᾶς λέων ἐπὶ
τὸ φρέαρ παθεαλλήλα, καὶ ἐπὶ τὴν θαλλας σαντε-
ρῖ παλιόσαυλα κύριον ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν λοι-
πὸν τὴν ἐν αὐλῷ γινομένην ὑπερῴων, ἀνεῴ-
χθαι ταχα πῶς ἐξαῦλις τοῦ ἐν τῷ ἀναγνώσμα
λι νοῦν λαβὼν σωνθῶ. παῦσαι οἶνον ὕθφαζρα-
φὴ ταύτην ἀλλαμελίζεται καὶ κυρίλλα. μαλ-
λίσα σεῖ ὅμως ἐσαννυσχέων. ὅλόμος σάρξ
ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. ὅ σεῖ παῦ-
λος φησιν, ὃς ἐμορφῆθεοῦ ὑπάρχων. γ'—
χᾶ παλιὸν ἡμίσαλοῦ ἶναι ἴσα θεῷ. ἀλλ',
αὐλοῦ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών. καὶ
χλαμα λι αὑρεθὰς ὡς ἄνθρωπος ἐλαπάρχειν ἐαυ
τὸν ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θα-
νάτου σταυροῦ. σὰλοῦλο μαρθεὶς οὖν καὶ
ἀνθρωπόμενος. ὡς μὲν θεὸς ἡμᾶς ἐνεκρούς.

H.

καὶ τῷ παύλᾳ σφραγῖδι, καὶ ἐφάμιλλα καὶ τὸ ὕ-
δωρ ἢ οἶνον. οὐχὶ μὴν αὐτοῦ τὰ ἔργα. ὡς σκεύ-
μαφορῶν ἐστὶ λαὸς καὶ ἐνοπλία καὶ ἐπαγεν. ῥύμη
ἦν ἰδία παύλου τὰ φρόνημα. καὶ ὡς μὲν θεὸς ἔ-
χει μοι, ἐμοὶ συνῆν πρὶ καὶ ὁ πῆτρος συνῆν. ὡς δὲ
σῶμα φησὶν ἡ ἐκκλησία οὐλαίους. τὰ μεγάλα
τε ἀποκλῆναι αὐτῷ πον. ὅλως ἀφῆσαν ὑμῖν τε
λαν τὰ καὶ τὰ ὑπὸ σοὶ παρὰ τοῦ πρς. ἀγίνα τοσχεῖν
λαι. οὐ σήμερον μέν φ καὶ τὰ τῶν γινομένων σοι
ὁμοῖα, ὡς τε ἀκολούθου σωμάτος, χωρὶς τῆς φαύ-
λου. τὸ δὲ τῆς φαύλης, χωρὶς τοῦ σώματος σκήνω-
σθαι. σωκρατικῶς δὲ παύλα ἐγίνετο. καὶ φῆ-
σὶν ὁ παῦλα ποιῶν πῦρ ἐστὶ παρὰ δόξαν τῇ αὐτοῦ
μαρτύρᾳ. ἐπὶ πῦρ γὰρ οὐ φέρωπίνως, καὶ τὸ πῦρ ὁ-
μαῦν ἔνδεον. ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπὶ τοὺς ὄφθαλ
μοὺς τοῦ ἐν κτίσεσι τῷ φθοῦ ἀναβλέπειν. καὶ
σκήνωσιν σεβέχων ἑαυτὸν ἐστὶν. οὐ βέρωπί-
νῃ τῇ χαλκηδόνι σωμάτων ἔλεγεν. ἐγὼ καὶ
ὁ πῆτρ ἐν ἐσμεν. καὶ μόνον δὲ ἔλων ἐφανε-
ρε. τὸ δὲ σὺν ἐν φέρωπίνῳ ἐκλήνων χάρα, ἡμᾶς
δὲν πεντεφαὶ πέτρου σαν καὶ τὴν τοῦ
ἀρχισωαγώγου θυγατέρα ἡ δὲ λεχωλὴ σαλω
μῶν ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνέστησεν. ἀλλὰ καὶ μὴ σῶν
καὶ τὰ δὲ ἴδιαν πέσχευσιν ἐναντίαν σαν.
καὶ σὺν τὰ σωματικὰ πάθλα τοῦ σωτῆ-
ρος, ὑπῆρχον τὸ δὲ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. οἱ δὲ

τὰ τῆς θεότητος θεωρούμενα, ἡγνόησαν τὸ τοῦλό-
γος σαρξ ἐγένετο. ὅτε πῶς καὶ ἀποξενοῦται αὐτῆς,
ἀσώματον τοῦ πυρίου φιλανθρωπίαν, ἐκ τῶν τοῦ
τῆς θεότητος σημείων, θαυμάζοντες ἐν τοῦ σώματος
πυρίου. θεωροῦντες πάλιν τὰ τοῦ σώματος
ἴδια, ὅπερ ἐστὶ πτώσεται καὶ τοῦτο οὐκ ὢν ἀν —
τῆς τῆς θεότητος ἐνέργειαν. τοιαῦτα δὲ οὐ σωτῆρ
ἐπηκροάσατο πῶς πίστεως, ὅταν λίθους ἀν —
θρώπινα ἐκέλευσε τὸν πύριον ποιῆσαι ψω —
μία, ἵνα πιάσῃ αὐτά, ἢ παραγένηται, καὶ μόνον φεύ —
ψῃ σὰν ὡς καὶ ἄνθρωπου τοῦ σωτῆρος,
ἁμαρτάνουσι μόνως. οὐδαμοῦ δὲ
ὅμως ἀφῆκε μεθ' ἑαυτοῦ γενέσθαι, λαμβάνει
σὺν ἑαυτῷ, ἔχοντες πρόφασιν τὴν τοῦ σώμα —
τος ἀσθένειαν. ὅταν δὲ πάλιν τὰ τῆς θεότη —
τος ἔργα θεωροῦντες λίνες σὺν αὐτοῦ σὺν τῆς τοῦ —
σωματος φύσεως, οὐδοιπλῆ ἁμαρτάνουσι πλά —
νῃσα. οὐ γὰρ ἦν τοιαῦτα ἐκέλευσε θαυμάσαι παρ —
γένηται, φανῆναι φανῆναι σὰν. σὺν γὰρ ἄν —
σημον δὲ τόπος. καὶ τούτοις ἀφῆκε μεθ' ἑαυτοῦ γενέ —
σθαι σὰν ἐξ σωτῆρ, σὰ δὲ καὶ αὐτοὺς ἔχειν πρό —
φασιν τῆς ἐν τῷ σώματι ὑπὲρ ἀνθρώπου λαβεῖν.
ἐπαδὰν δὲ τῆς ἀληθοφορίας τοῦ λόγου φήσι αὐτὸ
καὶ πάθη σὰν ὅπερ βαύλεσθαι σὰν σωτῆρος ἔχειν
τοῦ νόμου τῆς γνώσεως, οἷς οἱ ἦσαν οἱ ἐν τῇ ἐφε —
σίοις, ἐς μανίαν ἄγα πῶς σὰ. καὶ αὐτὸν τοῦ σὺν —

σωματι

Verbum caro factum est.

467.

σωμαλιὸν τὸν μονόχειρον ἀφηνίασαν τὸν
τῆς θεολήπτου ἔργα τῷ σταβλίτῃ καὶ τοῦ τοιούτου δαίμο-
σιν ἀναφέρωσιν, ἀπόπλως δοξάζουσι
τὸν ἐπὶ τῆς γῆς τὰ θαύματα ἐπιδημίαν. τοὐν-
τεῦθεν οὖν πολὺς ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέκεινα· καὶ τὸν ἀμφιθύρον
καὶ ὀνίνης ὀνίνητον, οὐδὲν ὄφελος ἐν τοῖς ἔργοις
ἔχειν τῶν δαιμόνων ἠμήσαν δ· ἀλλοι αὖ πάλιν τοι-
νυν ἀσεβέστατον πεφύκασιν ἦσαν οἱ τὸ Ἰεῖου δαί-
μονι· καὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ φαρισαῖοι· τοῦτον γὰρ τῆς
σαμαρείτιδος τὸν τοῦ πρὸς ἔργα νεκρούς γράψαν-
τες· τυφλοῖς ἐλαφρίζειν τὸν βλέπειν· χωλοὺς ἐ ποιᾶ
περιπατεῖν· καὶ φῶνα ἤνοιγε τῶν κωφῶν· ἀλάλους
ἐ ποιᾶ λαλεῖν καὶ τὴν ὑλικὴν ὕπο ἰδαμένην ἐ-
γείρειν ἐν· ἐπὶ τάσων τοῖς αὐτόμοις καὶ πε
ρὶ παλῶν ἐπαύλης τῆς θαλάσσης· οἱ μὲν ἄλλοι
ἐξεπλήττοντο καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν· οἱ δὲ
φαρισαῖοι φαρισαῖοι ἔλεγον τοῦ βεελζεβοὺλ
ἔχειν τὸν τὰ τοιαῦτα ἔργα· καὶ οὐ καθόλου ἀ-
φροντιστοῦσιν ὡς δαίμονι ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχὺν
μεταφέροντες· ὅθεν δὴ καὶ θεοσόφου σωτῆρ ἀ-
τόμως καὶ ἀφύλακτα φιλοσοφημάτων αὐτοὺς ἀ-
πεφαίνετο· ἔως μὲν γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἐναγέ-
στατον ἦν, ἐχόλευον τὸ σοφὸν ἔχειν ἔργον· οὐχοῦ-
τος ἐστὶν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; καὶ πῶς οἶδε γράμ-
ματα μὴ μεμαθηκώς; καὶ τί παθὼν περὶσ
σεται σωθῆναι; καὶ καταφρονῶν ἀπὸ τοῦ

ξ

58

σρου καὶ πίστεώς σου αὐτῷ, ἐφερεν αὐτούς· καὶ
ὡς δὲ γὸν ἄνθρωπον ἁμαρτωλὸν αὐτῶν, χὺ-
πουμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει αὐτῶν ἔλεγεν· εἰ-
ἐγνω καὶ ὑμᾶς τὰ δὲ ἀρμόζω· καὶ γὰρ καὶ τῷμε-
γαλῳ πέτρῳ ὡς περὶ ἀνθρώπου λαλησάσης
θεοῦ καὶ οὐ τῶν ἀπογινομένων, ζωεγνω-
κλεῶσαν τῖὸν ἰωνᾶ· ὁ δὲ οἱ πεσύτες ἐπὶ πι-
πτωκασι καὶ πλεόνεμάνησαν, ὥσε λαλοῦθε-
οῦ ἔργα λέγειν ἢ αὐτοῦ ἐξελεγχεσθαι· ὁμοίως τοὺ
αὐτοὺς ἡγεμεν· ἀσεβὲς γὰρ τὰ αὐτοῦ ἐξαισφή-
μως κέγοντες μὴ ἅναι θεόν τοῦτ' αὐτὸν δοιοῦν,
ἀλλὰ ἐξελεγχεσθαι· καὶ σοφὸν τοῦτο ἀφόρη τὸν
τολμῶντας, αἰωνίως ἐπιλωφήσαλε· ἴσον
γὰρ ὦ αὐθοὺς τολμᾶν καὶ ἁπᾶν πρόνοιαν· ὅ-
τι καὶ ὑλισσῖς ὑπὸ τοῦ ἐξελεγχεσθαι μένε· καὶ ὁ-
ὑλιος ὑπανοῦων τῷ σοφῷ λόγῳ ἀναλέχ· μὴ σοῖῶ-
τὸν περὶ πολῆ λὸ ἀ σρα ἀντῷ ὁμῶς· καὶ γὰρ ὥσ
περ τῶν λαοῦ θεοῦ, οὕτω καὶ ἁναλοῦ πρὸ τῶν
ἔργα· καὶ ἐκἁναλοῦ ἐξελεγχεσθαι· ἐξ ἀναλγ-
νης καὶ λαοῦ τοῦ ἐξελεγχεσθαι· καὶ ποῦ λοι πόν
αὐτοῖς τὸ ὀνάρχῆς ἐποιησεν ὁ θεὸς τὸν ὁμοῖον καὶ τὴν-
γῆν· ἀλλ' οὐν ξένον τῆς τοιαύτης αὐτῶν μα-
νίας, ἐπὶ καὶ οἱ τῆς τοιαύτης αὐτῶν γνώμης
πρῆς ὀντῇ ἐμῷ πρὸ ὀλίγου ἐξεληθόντες ἀ-
πὸ τῆς αἰγύπτου, μόσον πλανησαντες
αὐτὸν τὸν ἀρ αὐτὸν ἐυεργεσίας παρὰ τοῦθε-

συγκινούμενος ἀναληφθέντες, ἔλεγον οὗτοι οἱ θεοὶ οὐ
ἱσραὴλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς αἰγύπτου, διὰ-
γοῦν ἡ αὐτῶν βλασφημία ἀπολέσει τὸν αὐ-
τὸν λαὸν σαύλων, πλὴν μὸ ἀρχὼν μέγιστος τῶ-
λοιστάν ηρέθησαν. ἐπιγράλλε δὲ
οὐθεὸς λέγων· ἡδαὶν ἡμέρᾳ ἐπισκέψωμαι,
ἐπ᾽ αὐτὸ ἐπὶ τοὺς τῶν ἁμαρτίαν αὐτῶν· καὶ
γὰρ ἐωσμὸ πάντων οἱ ἄρχοντες καὶ ὕδωρ ἐμό-
γγιζον, ἐπὶ τὸ σοῦλον αὐτὸν οὗτος ἔφερον,
ὡς ἡ λίθος γὸ φόρημα τὸ ἐαυτῦ γόνυ· ὅτε
δὲ πλέον ἐμαίνησαν, καὶ ὡς ψαλλὴ παλ᾽ αὐτῶν
τὸ πνεῦμα, ἤλατ᾽ ξαν τὸ τῶ σὸ᾽ ξαν αὐτοῦ
ἀνόμοι ωμαλὶ μὸ χου ἐ᾽ αθίον τος χόρτου. τὸ
ἡνίκα οὖν τὸ λοι καὶ τὸν ἀσεβῆ ωμὸν ἐλθεῖν
λες ἐ᾽ παυλάχθησαν, ὥςφησὶν ἡ γραφὴ περὶ τῆς
ποιήσεως τοῦ μόχου οὗ ἐ᾽ ποίησεν ἀ ἀρών.
λοι οὖν καὶ νῦν τὸ λλαὶ τες οἱ φαρισαῖοι, λοι-
αύτην ἐμὴν ἀσὶ παράλου σωτῆρος ἐ᾽ πὸ φα-
σὶν, οἱ αν καὶ ὁ παράκλητος ὕπνου θάρσεις
ξεβοὴ ἐ᾽ χεν, ἡ δὲ καὶ ἐ᾽ λή· ὥςτε αὐτοὺς ἀρ-
τὸ᾽ ἡ τοι μασθὸν πῦρ ἐκ᾽ ναγὼν αἰωνίως σὺ-
μπαλᾶ θαὶ ἐθαι μετὰ τοῦ· οὐγὰρ δὴ σὺ-
μφοι σὶν ἵνα ποιούμενος, τῆς ἀρὲ αὐτὸν, καὶ
τῆς ἀρ τὸ πνᾶ τὸ φίον βλασφημίας, καὶ ὠφελη-
ξόν τος ὄντος τοῦ πνεύματος, καὶ σῶ τοῦ τὸ μα-
ξόν τα τῶν αἰτίαν ἐ᾽ χούσ᾽ πο τῆς ἀρ τὸ πνεῦ-

μαγνόμενος βλασφημίας· ταῦτα ἁγιασμὸν ἐ-
νοίησε· φθάσας γὰρ ἐδίδαξεν· οὐ πᾶν τὸ ὅσα
εἰς τὸ στόμα εἰσέρχεται· καὶ αὐλοῦ χοῦς πνεῦμα κύ-
ματα· καὶ αὐλὸς ὀξαλογὸν χόρτον· καὶ οὐ χοῦς
πνεῦμα καὶ χόρτον ἀνθρώπων, ἀλλὰ χόρτος πνεῦμα πρὸς ἐ-
χθροὺς μαθητάς· καὶ διὰ τοῦτο τοῖς φαρισαίοις ἔπιστε-
ύουσιν· οὐχοῦν ὅτι σὺ ἁγιασμὸν ἔσῃ· ἀλλὰ ἵνα φα-
ρισαίοις καὶ παμφορίτοις μὴ νομίσωσι τὰς βλασφημίας
καὶ τὰς μικρὰς πόνους τὰς δὲ ὑπερβαλλούσας
ταύτας τελωνικὰς οὔσας ἔσῃ· καὶ γὰρ καὶ αὐλοὶ οἱ
φαρισαῖοι ἀμφορεῖς αὐσαν λέγοντες· καὶ οὐκ
βλέποντες αὐλὸν ἔχοι σάρκων· πόθεν τοῦτο
ἡ σοφία· καὶ πνεῦμα οὐκ ἔλαβον πω ἔχεις καὶ
ἀβρααμὲ ὡραναρ; καὶ τὸ τοῦ προφήτου ἐφάβε-
ωρ ὧν ἐς, οὐκ ἀνθρώπων ἱερεὺς τοῦτο τὸν θεὸν τὸν αὐ-
τοῦ· ἀλλὰ ποιῶν τὰ αὐτῆς ἔλεγον ἐναν-
τίωμα εἶναι τὸν βεελζεβοὺλ· καὶ αὐλοῦ ἄναυλον
ἔργα· σιαλοῦτο ὡς ἀπὸ αὐλὸν ἀμφορεύσαντες·
νων· καὶ τὰς μικρὰς πόνους σύσης βλασφημί-
ας σιαλόαυτον· τὰς σεμάζοντος σιάλην θε-
σμὸν, ἐπὶ τὰ σεμάζοντι παλαιὸν τὸ ἀφύ-
λακτος τὰς ἱμωσίας ἔλεγον· ἀμελοῦς μα-
θητὰς παραβαφσιόντων καὶ λέγων οὐκ ἀνθ'
οἵνου σεσταλωκότες τοῦτον βεελζεβοὺλ ἀπεκάλεσαν,
ἑαυτὸν ἄναυλον οἶνον σεσταλωκότα ἔλεγεν
καὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων οὕτως βλασφημού-

Pr. ἐποίησεν

Matthaei cap. 10.

μενον· ἀλλ' οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες ἐν βεελζε-
βοὺλ, οὐδένα ἕτερον, ἢ τὸν πύριον ἐλοιδό-
ρουν· οὐκοῦν τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς τὸ λεγόμενον, ἡ
δὲ τοῦ πνεύματος σοφία ἀς αὐτὸν ἐξίστον πύρι-
ον λεγομένην· καὶ τοῦτο οὐκοῦν περὶ ἑαυτοῦ σω-
μάτων ἔλεγεν ὁ σωτήρ· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὅλου
παύλου ὁ ἱερὸς ἀπόστολος· παλαίνγὰρ ἀσφαλῆ-
ας ἐν ἐμοὶ τὸ αὐτὸ φῆσαι οὐκ ἀπιστέον· λέγε-
φαῦ· λέγωτοίνυν, τὸ ποιμαίνειν· τὸ ῥαπίζε-
σθαι· λέγε ἀνίαν· ἀνθρώπων ἐστὶν ἴδιον· καὶ
ὅλως ἔργα δὲ ποία ὁ πύριος οὐκ ἐμὶ ἀνθρώ-
πων, ἀλλὰ θεοῦ ἡμῖν· αὐλὰ ποιᾶν· ὅταν οὖν
λέγωνὲ καθὰ πρόσερον ἢ πονηρεῦσθε βλέποντες
ὡς ἀνθρώπω ποιθιοδρῶνταιῇ ὦ πυρίῳ, ἐλά-
χιστος ἂν λέξειεν τοῦτο μερίας ἕνεκα· οὐ
ἔργα μεταφερόντων ἀπὸ τοῦ σίαβόλου· οἱ γὰρ
λοιποὶ αὐτὰ σύμπαντα ἁμάρτανον σὶ λοῖς πύ-
σιν· ἀλλὰ καὶ τοῦτέον τῷ σίαβόλῳ σύμφωνα γ-
σὶ· καὶ τὸ φῶς λέγουσιν ἢ ναὶ σπόλος· τὸ αὐτὸν
οὖν ἦναι τῶν φαρισαίων τὸ ἀσύμφωνον βλα-
σφημίαν, ὁμάρτος παρεμφήσαι λέγων·
ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον, οὐκ ἔ-
χῃ ἄφεσιν· ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσε-
ως· ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχῃ·
καὶ ὁ μὲν ἐμὸς ἐκβάλλων τοὺς δαίμονας ἀνα βλέψας, ἐ-
μαρτύρῃ· ἐμοῦ δὲ αὐτῶν ὃς οὐκ ἐμοῦ ἐστι ὅτι

ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ φωτὸς τοῦ ἀληθινοῦ. ἀμὴ
ἤνοιξε τοὺς παραφθεοῦ, οὐ μόνον ἄλλο ποιῆν ὄυσεν.
οἵτε ὀχλοι ἐπαυ μαίνεσθε ἐπὶ τοῖς γινομένοις ὑπὸ
τοῦ ἱεροῦ ἔλεγον. ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ εἰσὶ δαι-
μονιζομένου. μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν
ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; οἱ δὲ νομικοὶ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ
νόμου οἱ φαρισαῖοι, οἵτε ἠρώτων τὰ πάλιν συ-
λεγοντες, καὶ πολλαπλασίονες ὡς δεκάκις τῶν ἀλλων νῦ-
νὶ ὄσοι νῦν εἰσι, οὐδὲν ὅλως ἠκούοντο. καὶ διὰ τοῦτο γε-
γραμμένον ἐστὶν οὐκ ἀλλως δαιμονιζομένου
τοῦ· λέγοντες δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ
ἀκούετε; ἕτερα τοῦ θεοῦ ἔργα ἐπαθον οἱ τοῦτο
οὐδὲν ἕτερον, ἢ ἵνα μόνον ἀρνήσωνται τοῦ
τοῦ ὅτι ποιοῦν ἔθεον ἦναι καὶ τοῦ θεοῦ ἦν.
ἀλλὰ καὶ τὸ ἑαθῆν, καὶ τοῦ σώματος ἢ οἵτις ἐ-
λάμβανε ἀνάπλεον ἀνθρωπον, ἀλλὰ μὴ ἐκ τῶν
ἔργων ἐθεώρουν ἄλλον ἦναι ἀνῷ πρὸ, καὶ τὸν-
πρὸ ἀνῷ ὧν ὡς ἀλλοῦ μὴ ἔθεον. μᾶλλον δὲ
ἀλλοῖον βεβαιοῦσθαι ἦν ἀνὲ ἀλλοῖς φθεγγό-
μενον. ὥστε ἐκ μυρίων ἀνθρώπων ἄνθρω-
πον ἀλλόμενον ὀνομάζειν· εἰκὸς τῶν ἔργων,
οἱ ἦν ἰσχὺς θεοῦ, μηκέτι θεὸν ἄλλον ὁμολο-
γῆν, ἀλλὰ τὸν ἐν ἀλλοῖς βεβαιοῦσθαι ἀνὲ-
παύου θεοποιῆν· ἵνα σὺν ἀλλῷ χοιπὸν ἀλω-
νίως ἀνῷ πυρὶ πολάζωνται. καὶ ἀλλὴ δὲ
τοῦ ἀναγνωσμάτος παραλήψις, ἡ ἀλ-

ἵνα ἐμφανίσῃ ἑαυτὸν παρέχων μισθωτὸν καὶ σφόνυ-
σιν ἀμφοτέρας τὰς ἀκοὰς φθάνουσι βλασφη-
μίας· καὶ περὶ αὐτοῦ φρονοῦσιν ὑπὲρ ἄνον·
καὶ τὸ πνᾶ ἵν' εἰδῶσιν τοῦτο τὸ σωματικὸν ἑαυτοῦ
σάρξ· εἰ τοῦ πνεύματος σέ, πῶς πνευματικὸν
αὐτοῦ καὶ νοοῦμεν καὶ λέγθῦ θεότητα σημαίνομεν·
καὶ γὰρ τὸ μὴ χαβὰν σωζόμενον οὐ μνᾶται
ἐπὶ τοῦ ὑοῦ τοῦ ἀνθρώπου σωτήριον· ἵνα τὸ σω-
ματικὸν ἑαυτοῦ σημαίνῃ· πῶς δὲ οὐ μνᾶται σον
ἔλαφρίαν, ἐπὶ τὸ πνᾶ φθάνῃ σε σημαίνειν·
ἵνα πρὸς αὐτὸ διαλεχθῶ τοῦ σωματικοῦ τοῦτο
λέγων, πῶς ἑαυτοῦ θεότητα σάρξ· τοῦτον δὲ λόγ-
χαφ αὐτῷ ἃ καὶ ἀπὸ ἰωάννην εὐαγγε-
λίῳ ἐφράσαμεν· ὅπου ἵνα περὶ τῆς τοῦ σώμα-
τος βρώσεως διαλεγόμενος· καὶ διὰ τοῦ τοπο-
λόγου ἐφράσθη τοῦτο σημαίνοντος· φη-
σὶν ὁ κύριος· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν
οὖν θεωρήσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα
ὅπου ἦν τὸ πρότερον, τὸ πνᾶ ἐστὶ τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ
ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν, πνᾶ ἐστὶ καὶ ζωή,
καὶ ἀλλαχοῦθα χαραλαμβάνεται περὶ ἑαυτοῦ
φήσας, σὰρξ καὶ πνεῦμα· καὶ τὸ πνᾶ πρότο-
τοῦτο λαβὼν σαφῶς ἐστὶν ἵνα μὴ μόνον τὸ φαι-
νόμενον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἀόρατον αὐτοῦ
πιστεύσαντες ὀφθῶσιν, ὅτι ἀληθοῦ-

John 6.

μὴ ἐξισοῦσθαι, ἀλλὰ πνευματικῶς, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι πρὸς ἐργασίαν τοῦ σώματος, ἵνα καὶ τοῦ κόσμου σωθῶσι τοῦτο ἐργάσηται καὶ ἀλλαχοῦ λέγει· ἐὰν ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρηται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ· ἔξω ἄνθρωπον λέγει τὸν σωματικὸν ἄνθρωπον, ἵνα λύσῃ σωματικὴν συνοικίαν αὐτοῦ καὶ ἀφελκύσῃ· καὶ ἔσω τὸν πνευματικὸν ἡμῶν ἄνθρωπον, ἐργάσηται ἄνωθεν οἰκεῖον, καὶ πνευματικὴν ἐργάσηται παρ' αὐτοῦ διδασκαλίαν· ἀλλαχοῦ λέγει· ἡμῶν ἡ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ὅθεν καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· οὐκ εἶπε τὸν νόμον ἡμῶν πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει· ὅθεν καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα· ὡς πνευματικῶς ἐν ἐκκλησίᾳ ἀναστρέφεσθαι καὶ πολιτεύεσθαι παρὰ τῶν φύλακα πλήρη ἀρετῶν ἀναστροφὴν ζωῆς αἰωνίου· οὕτως καὶ τὴν σωματικὴν ἀφέλκειν ὁ κύριος ἀπὸ τῶν ἀναθημάτων, πνευματικοῦ θεοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἡμᾶς πνευματικῶς ἀναστρέφεσθαι· ἀλλὰ πνευματικῶς διανοφθαλμιρίζοντος τοῦ θεοῦ· οὕτως καὶ ὁ προφήτης θεωρῶν τὸν
Τιτων. 2
4. 2
νόμον γενόμενον σάρκα ἀφῆκε πᾶσα προσωπα
κῶν χριστοῦ· ἵνα μὴ τοῦ φανερωθέντος νο
μίσῃ τις αὐτὸν φίλον εἶναι τοῦ κυρίου, ἀλλὰ
καὶ πᾶσαν ὠνείδισε θεοῦ εἶναι τὸν σωμα
τικὸν ὄντα· ἐπάλεσον οὖν σύλον αὐτοῦ καὶ τὸν
ὅλον κύριον ὁρῶν τὰ περὶ ἑαυτοῦ διαχεό
μενον· ἐὰν μὴ λάσωμεν αὐτοῦ τὸ
νου βλέπων καὶ μὴ πιστεύωμεν, πόθεν τοῦ
τω ὑποφίλια αὐτῷ, ἄμαρτάνομεν καὶ οὐχ

ὦ ἀνοήτους βλασφήμους. ἀλλ' ὅρα μὴ τοῦτο καὶ ἐφ' ἡμῶν γένηται τὰ γεγραμμένα καὶ ἀκούσωμεν τοῦτο τοῦ προφήτου λέγοντος· μὴ ἦν ἄρα θεὸς ἐν Ἰσραὴλ ὅτι ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. φανερῶς βλασφημεῖ ἀφαιρούμενος αὐτοῦ τὴν θεότητα καὶ μαρτυρεῖ αὐτῷ εὐαγγελιστὴς μὴ ὢν ἀπόστολος ἀφ' ἡμῶν ἀκούσεσθε γὰρ καὶ ἀνθρώπους ἐξ αὐτοῦ διαλογίζεσθαι ἐν ἑαυτοῖς. ἵνα δεῖξῃ πᾶσιν ὅτι ἦν ἄρα τὸ θεῖον πᾶν, ἐν ᾧ καὶ παῦλα φησί· ὅτε γὰρ ἀσθενῶ τότε δυνατός εἰμι· καὶ ὁ πάντα ἐνεργῶν· μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν σωματικῶς προσφέρων ὑπὲρ ἡμῶν· ὁ τοιγαροῦν αὐτὸ τοῦτο ἀνέβη ἱεροσολύμοις, ἐν λεγεῶνος μαθηταῖς αὐτοῦ· καθάπερ ἔδει τοῦτον καὶ ἀναπαύεσθαι. ἰδοὺ γὰρ ἤγγικεν ἡ ὥρα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. τὰ μὲν γὰρ ἐν γαθεὺν αὐτὸν ἀληθινὸν ἐποίησε πιστεύεσθαι. ὅσα δὲ ἀνάλογος ἐστὶν ἡμῶν ὁ ἀνθρωπος ἀληθῶς ἔχων τὸ σῶμα. διὸ καὶ ἀνώλογος ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενον· ὁμόλογος γὰρ ἁμαρτωλὸς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος· καὶ αὐτὸς ζῶν τῷ χριστῷ. ἀλλ' οὐκ ἐν τούτοις ἐπίστευον οἱ φαρισαῖοι, οὔτε αὐτοὶ ἐποίουν τοῦτο οἱ λεπροὶ ἢ ὁ συλλογῆς. ὅθεν πρᾶγμα πάλιν αὐτοὺς ὀπτῆριος ἐλέγχει λέγων· ἢ-

ἐν βεελζεβοὺλ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, οἱ γοὶ
ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι· διὰ τοῦτο αὐτοὶ κρι-
ται ὑμῶν ἔσονται· εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκ-
βάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· πῶς δύναται τις εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν
δήσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει·
ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι, καὶ ὁ μὴ συ-
νάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει· διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθή-
σεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος
βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται· καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ
λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθή-
σεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύμα-
τος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν
τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι· ἢ ποιή-
σατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν
καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ
δένδρον γινώσκεται· γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς
δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ
τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λα-
λεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θη-
σαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά, καὶ ὁ πονηρὸς ἄν-
θρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει
πονηρά· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ
ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν
περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ
τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων
σου καταδικασθήσῃ· τότε ἀποκριθέντες τινὲς
τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγουσιν
αὐτῷ· διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον
ἰδεῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ
πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ
σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καθὼς γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν
τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν
τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύ-
κτας· ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρι-
νοῦσιν αὐτήν, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα
Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε· βασίλισσα
νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀν-
δρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐ-
τούς, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦ-
σαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον
Σολομῶνος ὧδε· ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦ-
μα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι'
ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ οὐχ
εὑρίσκει· τότε λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν
μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολά-
ζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον· τότε
πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ
ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσ-
ελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων·
οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ·
ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μή-
τηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω
ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι· εἶπε δέ τις αὐτῷ·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστή-
κασιν ζητοῦντές σοι λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου
καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ
ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ
μήτηρ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν
ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν
θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι
πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆ-
σθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστή-
κει· καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς
λέγων· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι·
καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν, καὶ ἐλθόντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά·
ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε
γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ
ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυ-
ματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη·
καὶ ἄλλα ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβη-
σαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά· ἄλλα δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἔδιδον καρ-
πὸν ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκο-
ντα· ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω· καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ· διὰ τί ἐν παραβολαῖς λα-
λεῖς αὐτοῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι
ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται· ὅστις γὰρ
ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται·
ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ'
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ,
ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ
ἀκούουσιν οὐδὲ συνιοῦσιν· καὶ ἀναπληροῦται
αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· ἀκοῇ
ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέ-
ψετε καὶ οὐκ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ
λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰά-
σομαι αὐτούς· ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ
ὅτι βλέπουσι καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσι·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ
δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ
εἶδαν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν·
ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείρα-
ντος· παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει
τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν
ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ πετρῶδες
σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ
ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν· γενο-
μένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς
σκανδαλίζεται· ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα
τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
συμπνίγει τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται· ὁ δὲ
ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, ὃς δὴ καρποφορεῖ
καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ
τριάκοντα· ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς
λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν
αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον
τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν· ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρ-
τος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζι-
ζάνια· προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπό-
του εἶπον αὐτῷ· κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπει-
ρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ
ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν·
οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες
συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ φησί· οὔ, μήποτε συλλέ-
γοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν
σῖτον· ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι
τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ
τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια
καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι
αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην
μου· ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σι-
νάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν ἐστι μὲν πάντων τῶν σπερ-
μάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ
καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ·
ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ
ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη
ὅλον· ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παρα-
βολαῖς τοῖς ὄχλοις καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν
ἐλάλει αὐτοῖς· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ
στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβο-
λῆς κόσμου· τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν
ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ
σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν
σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ
ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ
σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς
συντέλεια αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταί ἄγγελοί
εἰσιν· ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ
κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος τούτου· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκανδαλα καὶ τοὺς
ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς
τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τότε οἱ δίκαιοι ἐκλά-
μψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν· ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω· πάλιν ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ
ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν καὶ
ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει
πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον· πάλιν
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ
ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν
πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν αὐτόν· πάλιν ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ
εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγα-
γούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς
ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον· οὕτως ἔσται ἐν
τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγε-
λοι καὶ ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν
δικαίων καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ
πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων· συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ·
ναί· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς
μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θη-
σαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά· καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας μετῆρεν
ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν
αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι
αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ
αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός;
οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;
καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν;
πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο
ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν προ-
φήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς
διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκου-
σεν Ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ καὶ εἶπεν
τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής·
αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυ-
νάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ· ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατή-
σας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ
Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·
ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν
αὐτήν· καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν
ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον· γενεσίοις δὲ
ἀγομένοις τοῦ Ἡρῴδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς
Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ· ὅθεν
μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃ·
ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς φησίν·
δός μοι ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι καὶ
πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ·
καὶ ἐνεχθῆ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ
κορασίῳ, καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ προσῆλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν
αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ· ἀκούσας
δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον
τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολού-
θησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων· καὶ ἐξελθὼν εἶδεν
πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθε-
ράπευσεν τὴν ἀρρωστίαν αὐτῶν· ὀψίας δὲ γενομένης
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς
ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν
ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ
λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους
καὶ δύο ἰχθύας· ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε·
καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοὺς χόρ-
τους λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας
ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ὄχλοις· καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ
ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφί-
νους πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεν-
τακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ εὐθέως
ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον
καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς
ὄχλους· καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη κατ' ἰδίαν
προσεύξασθαι· ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ·
τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζό-
μενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος·
τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς
περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθη-
σαν λέγοντες ὅτι φάντασμά ἐστιν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου
ἔκραξαν· εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε· ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ
ὁ Πέτρος εἶπεν· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ
ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ· καὶ καταβὰς
ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα
ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν
ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν
λέγων· κύριε, σῶσόν με· εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπι-
στε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ
πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες
προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ·
καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ·
καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου
ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ προ-
σήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ παρε-
κάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν· τότε
προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι λέγοντες· διὰ τί οἱ μαθηταί σου
παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ
γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαί-
νετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;
ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέγων· τίμα τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα, καὶ· ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θα-
νάτῳ τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πα-
τρὶ ἢ τῇ μητρί· δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ
οὐ μὴ τιμήσει τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
καὶ ἀκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παρά-
δοσιν ὑμῶν· ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν περὶ
ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ
στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρ-
δία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβον-
ται με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώ-
πων· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς·
ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ
στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· τότε προσελθόν-
τες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι
ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ
μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται· ἄφετε αὐτούς· τυφλοί
εἰσιν ὁδηγοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ,
ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν
ταύτην· ὁ δὲ εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα
εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;
τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας
ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῆς
καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοι-
χεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι·
ταῦτά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις
χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐξελθὼν
ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ
Σιδῶνος· καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων
ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν λέγουσα· ἐλέησόν με,
κύριε, υἱὸς Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζε-
ται· ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον
αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα
οἴκου Ἰσραήλ· ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα·
κύριε, βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστιν
καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς κυναρίοις
βαλεῖν· ἡ δὲ εἶπεν· ναί, κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τρα-
πέζης τῶν κυρίων αὐτῶν· τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω
σοι ὡς θέλεις· καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης· καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν
παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ

ἀλῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ ἢ τίμα-
σθε, πῶς δὲ τοι ἀῶλα βλασφημοῦντες
σοι ἢ σου σῖν ὄλων ἀνθρίτναι σιω σι τὸν
σφο φήτην ἤθελ ἴσαν· καὶ ἀκούσω σι τὰ-
σι μάτῆς χῆ παρουσίας ἦναι· λύφλῶν
ἀνάβλεψῖν· χωλῶν περίπατον· ἀλέπρων λα-
λιάν· νεκρῶν ἀνάστασῖν· λεπρῶν βερα πεύαν,
καὶ κωφῶν ἀκοῆς ἄνοιξῖν· ἀφ' ἁ γὰρ καὶ ἰον-
ἰων λῖνα θελήσον σῖν ἦναι τὸν σοι ηἰω· ἰὸν-
μὸν γὰρ θεὸν λέγοντες, ἃ αὐτοὺς ὀνειλέχθοντες
ἀσεβήσαν τας ἀς τὸν κύριον· ἃ γὰρ ὁ σο-
φὴς προβλέπων ἁρμεν, τοῦβα παρ' ὧν ἀῶ-
λὸς ὁ κύριος πε σοίηκε· ἀνθ' ὧν προσε-
ῆφα προβληθέντες βλασφήσω σῖν ἁ πᾶν πᾶ-
να σὺν ᾧ βεελξεβοὺλ γένεσθαι· φοβοῦμαι μὴ-
μαλὸν ἰὸν δοκεβῆα πρὸ πόπλους· καὶ ἀναγνῶ-
σονται ς λίθ' ὅλω με σόμαλῷ ἀνθρ· καὶ λίθ' ε-
ποίησε σὶ δὸσω φορ νικαφόν, καὶ βλέπον
καὶ ἰῦφλόν· καὶ ἐν ὅλοις α τοῦ ἰοις· μανθάνετε
παλίν ἡ πῶ σῖν ἰοῦ βεελξεβοὺλ ἦναι καὶ ἰον-
ἰων λὰρ φων ὰς· ὧ γὰρ ηἰὸ ἰοῦ ἀνα βλέπον τα ἁ-
ρῖν σῖ δὸ σασι· ἰοὺ ἰῳ καὶ ἰὸν ἰοῦ μὴ βλέπον ἀπὶ-
αν αὐτοὺς ἀναμησῖδόναι· ἀμφότερα
γὰρ τὸν αὐτὸν ποιῆν ἄξη πανόλθρος· παύ ἰως
δὲ ἰοὺ ἰολέγοντες, φρονήσου σι πολέμοι ἀνη-
μῖους μὸν ἦναι τὸν βεελξεβοὺλ ἰῆς αὐθρ ω-

πίνης φύσεως. Τοῦ γὰρ σοφοῦ ὅλος ὁ βίος
καλὸς τῶν γινομένων ἔργων ἐστίν. Τοῦ-
γὰρ μισοπόνηρος ὁ ἀρχὴν ποιησάμε-
νος θεοῦ οὐκ ἂν καλὸν μιμήσαιτο, καὶ οὐκ ἂν
ἐποίησε θεὸς ἄνθρωπον. καὶ ὅσα-
νὶ μὴ παρὰ σοφὸν ἔξεστι τῷ σπουδαίῳ.
οὐ σεβόμεθα φόβῳ τὰ χαρισθέντα. ἀλλ'
ἀξιοῦμεν φεύγοντα τὰ κακὰ τὸν θεὸν μι-
μεῖσθαι, καὶ ἐχθρὸν τὸν σφαλε-
ρὸν νομίζομεν. φιλεῖ δὲ ἃ σωζόμενα-
βλάπτομενοι σοφοί εἰσι. τὸ μὲν μὴ βλάπτειν
καὶ χωλεύειν καὶ τὰ ἀπαθῆ ἔξεστι τοῖς
μὴ ἔχουσι τοῦ σημείου τοῦ νικᾶσθαι. τὸ δὲ ἀγα-
θὸν τοῦ ἔχειν καὶ τῷ σπουδαίῳ ὑπάρχειν μό-
νον ἐστίν. τὸ δὲ ἐλεύθερον εἶναι καὶ
τοῦτο καὶ ἐξ ἐλευθέρων, ἴδιον δὲ ἡθῶν ἐστί.
μανομένων καὶ παιδίον παρεξενεγκὸν
ἐστὶν ἡδὺ ἀλλὰ μὴ βλαβερὰ σκορπί-
ζειν. οὐδὲ μισεῖ τὰ ψυχρὰ πίνοντα καὶ σῦ-
κα ἐσθίοντα τῷ θεῷ, ἀλλὰ τῷ βεβλαβῆσθαι
ὀνειδίζοντα οἷς παραφρονεῖ, καὶ μαθοῦ-
σι μὴ χρῆσθαι τοῖς χειμαίνεσθαι τῶν θρέψαν-
των βλαβεροῖς. ἵνα μόνον ἀφυλάκτων
χρῆσιν τοῦ κτᾶσθαι ἴδιον. ἐπιδεικτέ-
ους πονηροὺς. ἢ μισοπόνηρον τῶν σωμα-
τικῶν ἐξουθενῆσαι αὐτοὺς ὡς ἀπόν

τὸν μύριον, ἢ ὅτι λουτὶ καὶ ἐκ τῶν ὄρκων φεύγουσι τὸν ἀληθινὸν ὁμολογῆσαι. ἀλλὰ πάντα ποιήσασι μᾶλλον ἐπράττετον. ἀνομολόγητοι, ὡς ἄνθρωπε, χοιροφοῦντο. ἐγὼ μὲν θεωροῦντες, ἢ νοῦν τὸ πνεῦμα, καὶ προσέχρην ὠφελεῖσθαι. διὸ καὶ οἱ τῶν Ἑλλήνων σοφισταὶ ἐσπούδαζον ὡς πλείστοις ἐντυγχάνειν παρ' αὐτοῦ τοῦ ὕδατος πίνειν τοῦ μύθου παρ' αὐτῶν τούτου. οἱ μὲν οὖν ἐπαοιδοὶ καὶ μάγοι καὶ φαρμακοὶ τοῦ φαρμακοῦ, καὶ τοῖς πᾶσι ἐπιχαρέντες, ὅλως ἐπράττετο τὸ διὰ μακροτέρως σιγᾶν καὶ θύφειν καὶ νῦν τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ἐλέγοντες καὶ πλοῦτον εἶναι θεοῦ τοῦτο τοσοῦτο. οἱ δὲ ἀφρισταὶ καὶ οἱ γραμματεῖς ὅλως τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐπράττετο ἐγκαλοῦντες. καὶ σχολὴν καὶ μέχρι θεωροῦντες ἐκ τῶν ὧν ἐποίουν τοῦτο σωτῆρος μύθου. τοῦ ζῆν ἐκ βούλῃ ἐλεγον τοῦτο σοι φύ. ὃν καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ ὅλα, ὅμως ὁμολογοῦμεν σώσαθαι μηδὲν τούτων ἐλαττοῦσθαι σοι φύ. τίς οὖν ὑπὲρ βολὴν τῆς τούτων μανίας ἁπάντων; καὶ τίς ὡς ἀρμόζει μῦθος ὁ τοσοῦτος φήμης ὁμοιωθεὶς καὶ τῆς τοιαύτης ἀσεβείας σωτηρίας; ἐοικὼς γὰρ ἐξαύτης καὶ σοδομιτῶν. καὶ νῦν καὶ σοὶ μύθου ἐλλήνων φωνοῦσιν. ὑπὲρ βάλλου οἱ δὲ

Arians.

καὶ τῶν μαθόντων τοῦ φαρισαίου καὶ
πρὸς μόνους τοὺς ἀφομαιτὰς ἔχουσι λόγον
οὐ μικρὸν οὐν. ἀλλήλοις γὰρ τῶν αὐτῶν ἀ-
κούσαντες συμπίπτουσιν· οἱ γὰρ τοῦ γ̄
οὐ νόμου τοῦ πρὸς ἑρμαῖον ἐλεγξεβουχάνα-
λιθέα σὺν αὐτῶν· ἀφ᾽ ἀνοίγει γὰρ αὐτὰ
ἐλέσυλες ἐς μαθοῖς πλίοκα σὺν σωα-
ριθμοῦ σὺ τοῦ αὐτὸν τα τοιοῦτα τα κύριον
φαίσουσιν ἐξ οὐ πόντων αὐτοῦ ἦναι· καὶ οὐ κῶν
πρὶν μέμνηται· καὶ οἱ μὲν φαρισαῖοι θεωροῦντες
τὸν κύριον ἀν σωμαλίᾳ, σὺν τὸ μῦξον τες
λες· σὺν τοῦ αὐθρωποις ὧν τοι ἀς ἐ αὐτὸν θε-
ὸν· οἱ δὲ χρίστομαχον ἐλέποντες αὐτὸν σαλγον-
τα καὶ νῦν μωμενον ἐκ τοῦ φιμοῦ σὺ λέγοντες·
ὅτι αὐτὸν ὑπὸ μίων οὐ σὺν αὐτὸς ἀληθίνος
καὶ ὅμοιουσιος ἦναι τοῦ πρὸς· καὶ ὅτως ἀν λίς
ἐξελαύχην ἐὰν παφα μέλου ζοῦσι τὸ τὰς ἀμφο-
τέρων παιδοποιίας, εὑρήσομαι φᾶ τὸν ἀς τῶν
καὶ λαοσαλῆς ἀλλήλης παφοινίας, συμπίπτον-
τας αὐτοὺς ἀλλήλοις σὺν τοῦ τοῦ φ καὶ τοῦτοις καὶ-
κάνοις ἀοσμμωσον ἔστε αθαι τῶν ἐπὶ τοῖς τοι-
ουτοις λίμοφρίαν ὁ κύριος ἀ σε φῶ ἀ
λέγων· ὃς σὰν ᾖ πιμα λὰ τοῦ πνεύμα-
τος τοῦ ἁγίου οὐ παφεθήσε ται αὐτῷ οὔτε
ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι·
καὶ ᾗ πάλιν ὁ ἀγνουμενος τὸν γὸν λίν α

474.

παραπαλῶν ἱλασμὸν ἐξαπορωτίσεται. ἡ
ποίαν ξωλώ, ἡ ἀνάπαυσίν μου σὺ μὴ σφό-
δρα πονηρὸς λοιδόρου λα. ἐμὲ ἁμὴ ἔξωθεν. καὶ
σὺκ παύσεις οἴκτειρῶν καὶ περιορᾷ σπλά-
νοις παρ᾽ ὧν ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἰουδαίων οὐδαίω-
δόν ἰωάννας, σὺλον ἀνάμη ὡς αἰκύστε ροῶν ἐς-
λυμεν. καὶ ὁ καλὰ σάφκα. καὶ ὁ καλὰ
πνεῦμα προσκυνοῶν ἐς αὐτοῦ. καὶ μὴ σο-
λεῖ θεοῦ αὐτὸν ἄνθρωπος. μὴ ἐ ὄψῃ καὶ ὑὸς
ἀνθρώπου μόνον ἀφνουμενοι. ἀλλὰ καὶ πιστεύον-
τες ὅτι ἀνάγκην ὅλεθρος. καὶ ὅλόγος σὰρξ ἐ-
γένετο. βασιλεύσουσιν αἰωνίως ἐν τοῖς ὁσίοις
καὶ καλὰς ἐπαγγελίας αὐτοῦ τοῦ πνεύματος καὶ σω-
τῆρος ἡμῶν ἰησοῦ. ἀπεκδύσονται μὲν ἐκεῖ-
νοι τὰς μοχθηρὰς αἰωνίους. αἱ δὲ ἁγίων αἱ ἐξω τὰ
αἰωνίου. τῶν ἀδοκίμων σωθέντες ἐξῶν ἐμα-
θον ἔγραφα. σὺ δὲ μὴ ὡς ἐκφ᾽ αὐτοῖς ἀλλοσυα-
χίαν, ἀλλὰ μόνως ἀφορμὴν τῶν παρέλθῃ
λάμψανε. καὶ γοῦν τὸν σωτῆρα ἀνεῖ ἐξα
γων οἱ αὐτοὶ αὐτοὶ ἐπιστολοῦ ἐναγχεῖ νοῦ ῥητοῦ, καὶ
ἡ ὧν ψαλμῶν ἀναγαμφάνων, σέσωκε γὰρ τὴν
ἀληθάφορφαλμαλα. ἵνα καὶ σοὶ λῶλα φι-
ρουλος, εἴ πως οἱ λέγουλες, ἐχόμενοι δὲ
ὄξους εἰν ἁγαλλιάσεται φάγρουλες τὰ σφαλ
μαλα αὐτῶν. ἐν χῷ ἰοῦ ἡ ὧν ἡμῶν. μι
θοῦ τῷ πρι. καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύμα
τι καὶ δόξα καὶ τὸ κράτος σφοῦς
αἰῶνας τῶν αἰ ω
νων ἀμήν:~

Ψαλμο
125.

+

+ + +

+

[illegible]

Τῶν μὲν ἀνῶν ἡ ἁμαρτία πολλήτις ἦν· καὶ πᾶ-
σαν τὴν οἰκουμένην προκαταλήφ τοῦτο τὸ
κακόν· μέγα μὲν τὸ γλάνον καὶ πρὸ τούτου,
κατ' ὀλίγον αὐξανόμενον, καὶ ἀφόρητον γινό-
μενον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ὁ θάνατος ἐπὶ πάν-
τας κατὰ πάντων ἰσχύσεβασι λεύων· ὁ δὲ
κύριος ἡμῶν ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτός ἐστιν· οὕ-
τως γὰρ θὸς καὶ φιλάνος ἐστὶν, γὰρ θοῦ γὰρ πρὸς,
γὰρ θὸς λόγος ὑπάρχει· διὸ οὐδὲ παρᾶδεν ἀπο-
λέσθαι τὸ γινόμενον· οὐδὲ ὑπέμενε τῶν ἑ-
αυτοῦ ποιημάτων ἄλλον γενέσθαι κύριον· ἀ-
λλὸ ῥῶν τὸ μὲν τῆς κακίας ἀφόρητον καὶ τὸ θνη-
τὸν γένος· οὐ χἰκανὸν στῆναι πρὸς τὸν θάνατον,
οὐδὲ τὴν τιμωρίαν τῶν κακῶν δυνατὸν ἀπο-
δῶναι τὴν τοῦ πρὸς γὰρ θότητα· ὁ ῥῶν δὲ καὶ
τὴν ἐφέκα στοικανότητα καὶ δύναμιν· χρὴ
γὰρ θῦ δύναμις καὶ θεοῦ φιά, κεκίνηται
τῇ φιλανθρωπίᾳ· καὶ οἰκτειρήσας τὴν ἀσθέ-
νειαν ἡμῶν, ἐνεδύσατο αὐτήν· αὐτὸς γὰρ
ὡς ὁ προφήτης φησὶ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἦρε
καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε· καὶ ἐλεήσας τὸ θνη-
τὸν ἡμῶν, περιεβάλετο τοῦτο· φησὶ γὰρ ὁ ἀπό-

στολος·

475.

σωμεν· ἵνα πληρωσειν ἑαυτοὺς μιχθῆναι τοῦ θανάτου τοῦ κυρίου· ἵνα οὖν καὶ τὸ προκείμενον ἀποδῶμεν τῆς ἐπιμιξίας ἡμῶν πρὸς αὐτόν, ἀντεκδέχεται αὐτὸς· ἐν γὰρ τῷ μόνον συνυπάρχειν ἡμῶν τὸν λόγον, καὶ οὕτω σπλάγχνα ἀνθρώπινα περιβαλλόμενος· καὶ ἁμαρτίαν σαρκὸς οἰκείας οὐκ ἔχων οὐδὲ ἡμῶν, προσυπάρχει τῷ πρί· ἵνα ἀνὸς πάσχων, ἀβλαβῆ τὸν ἀνθρωπάθειαν τὰ σπλάγχνα σώσῃ· καὶ μὴ μιγὰς μὲν χρὸς ἀνθρώπινα λαλάξηται· καὶ λαβεῖν μεγάλης, ἵνα ἡμῖν τὸν ἄνθρωπον καὶ σώσῃ· καὶ περὶ πάντων γενέσεως, ἵνα ἡμᾶς οἰκείους τῷ θεῷ καὶ πατρὶ φιλίας σώσωμεν· καθάπερ οἱ ἡμᾶς, ἵνα ἡμᾶς ἐμιχθῶμεν σὺν σώματι, καὶ ἁπάντων ὡς ὁ παῦλος· πάντα ἰχνεύω σὺν τῷ σώματι μοῦ λέγει τοῦ χῦ· ἐλάβε σῶμα φθαρτόν· ἵνα τὸ φθαρτὸν σὺν οὐσιωθῇ ἀφθαρσίαν· σὺν σοῦ σωθῇ τὸ θνητόν, ἵνα τὸ θνητὸν σὺν οὐσιωθῇ ἀθανασίαν· καὶ ἐλάβε χεῖρας ἀνθρώπου πος καὶ ἀπέθανεν, ἵνα ἡμᾶς ὡς ἀνοι ἀποθνήσκοντες ζάωσιν θῶμεν· καὶ μετέλιβε τὸν θάνατον ἔχωμεν βασιλεύοντα· θάνατος γὰρ αὐτοῦ οὐκ ἐλήφθη, ὁ ἀποστόλος μηδὲ ἀγ· σιαλοῦ τοῦ σῶσαι, ἵνα τὸν παράνεξα γοραστὴν καὶ ἡμᾶς τὸν ἐνοχοίαν ἡμῶν ὁμοιώσωμεν· πάσχοντα ἀνὸς ἐβλάπτετο μὴ οὐσιν· ἐχαρίσατο σχῆμα-

1
1 n

59.

λον· καὶ ἀποθνήσκωσιν οἱ μὴ ἐνεγκόντες· ἀλλὰ πᾶ-
σι τοῖς ἐνεγκοῦσι ἐξουσία· καὶ σφῆκα ξόμενος τις
οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἢ ἀπὸ ἰατρικῆς σφηκώσεως
ἢ πάνυ ἐκ βοῦλει· καὶ αὐλὸς ἔμενεν ἀπα-
θής· πῶς τοῦτο βούλομέν σοι εἰπεῖν; ἢ ὅτι ἐξ ὀλί-
γου· οὐδὲ πραγμάτων μένει σοι ἀναιρῶσιν ὁδός.
πραγμάτων δὲ λέγω οὐ πόσων, ἀλλὰ καὶ ὀλίγου
μηδενὸς οὐκ ἐχόντων· θνητὸν γὰρ ἀθανάτῳ συ-
μπλακὲν· καὶ φθαρτὸν σῶμα ἀφθάρτῳ ψυ-
σικῇ· καὶ τὸ μὲν θνητὸν, οὐκ ἐβλάπτε
τὸ ἀθάνατον, ἀπαθὲς γὰρ ὦν· ἀλλ' ἔμενε μᾶλ-
λον ἀπαθὲς καὶ αὐτὸ τῇ τοῦ θανάτου ἐπιψα-
ῇ· νικᾶται γὰρ ὑπὸ τῶν νικωμένων ἀ-
πύρια τὰ ξύλα· οἷα ἐστὶν αὐτὸν τὸν σῶμα ὄντα
λόγον ἀθάνατον, καὶ ὁ θάνατος ὑφανίζε-
το παρὰ δύξως ὢν αὐτῷ, ὡς ἀπὸ πυρὸς ἀφανί-
ζεται μαχαίρα· ὁ δὲ λόγος ἄφθαρτος ὤν, ὠ-
φέλημα μᾶλλον τὸ φθαρτὸν σῶμα αὐτῷ· τὸ γὰρ σώ-
μα ὑπὸ τοῦ φόβου πολλαχῆ ἔκαμνεν· καὶ τὸ ἕκαστον
ὑπὸ τοῦ νῦν ἔθους εὐχολάβει· διὰ τοῦτο καὶ νῦν
ὑπὸ τῶν σήμερον ἐκφοβούμενοι, οὐδὲ ἡμᾶς δυ-
νᾷ ἀσπάσασθαι ἐν ἐνὶ σώματι θεραπεύοντας
τῶν· ἵνα αὐτὸ τοῦτο τὸν ἓν ἐν δύο σαθησόμενα
θῶμεν· διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἁπλᾶ μερίζεσθαι
ὑπομένα, ἵνα ἡμᾶς τὸν ἐκ τοῦ πρὸς ἀμερίστου
ἀχωρίστου λόγου· ἐγὼ γὰρ φημι καὶ ὁ πνεῦ μου ἀ-

λ πεύλα

476.

νέσιλω· σὺ δὲ λοῦ λοιπὸν μὴ χαίρου σὺν ἐπὶ λοὺ χεῖ-
λῶνα· καὶ λοῦ λο περίεργον ἵνα μὴ μωμηθῇς ὁ
ἅγιος Συμεών· καθὼς καὶ ὁ φαλμῳδὸς φησί· κύριος
ὁ μερὶς λῆς κληρονομίας μου καὶ λοῦ πολη ρί-
μου· ὅθεν οὐδὲ ἀλλαχοῦ σαλεύῃ, οὐδὲ ἀφ' ἑλλον
λό πον σρέπου σαι, ἢ ἀφ' ὧν μὴ ἀνῆου λό πον· ὃν οἱ-
ἐβραῖοι σὺν σαν σαμαρεῖλοῦ ἀδελφὰμ ἓν αι φασὶ λα-
φον· ἐπεὶ γὰρ ἀπ' ὀλίγου μὲ λὰ λῶ καλάφαν λεθαῦφ-
θαι σὺν ἀφεθαι σῶσαι· ὅπερ φοῦλως εἶχε, θαν-
μαζω λοῦ πα' θους λῶ ἀμόλυνθι· ἐσκληρύν-
κῦρίου ἀνανεῶσαι θέλου σα λὸν πρῶλον λαὸν, ἀ
ὃν ἐπήνωλῶ λό πῳ παθᾶν· ἵνα ἐπὶ νου χῦωνλῶ-
ἁμαρλίαν, ἀπόπαν λὸς ἀφ' ἡλοῦ μένους· καὶ
ἐπισλήμονσεν ὁ ἀδελφὸς μὴ ἁρμᾶν ἀπε-
κεῦσι, σὺ δὲ λοῦ λο πάλιν ἐπᾶλεῖθαι· ἵνα
λοῦ ἀδελφὸν ἀρῶν ἐπᾶ, χῦσι λὸν καλάφαν· ἀν-
λὶ σὲ λοῦ ἁπᾶν χῦ ἅπαι σὶ μᾶν ἀπεκεῦσι χοισὸν
εἴ πι ἔχῃ φρό να θεύσων καὶ ἀνάσα σὶλῶν
νεκρῶν καὶ ἐπὶ φαύ σῃ σοι ὁ χς· καὶ πάλιν ἀ-
νάσα καὶ σχῦρὸν ἀπο χούθησι, ἵνα μὴ πε-
σῇ ἐπὶ λῆς γῆς, ἀλλ' ἔνδοθεν ἀνέχθῃς·
ἀνάγκη γὰρ ἔχῃ ρομένου λοῦ σωλῆρος,
σωκ ἀρέσθαι λοῦ λῳ καὶ λὸν ἀδελφὸν καὶ πάν-
λων λῶν ἐκλοῦ ἀδελφιζομένων· καὶ ὥσ-
περ ἀποθνήσκοσι λοῦ ἀδελφὶ ἐκείνου
αὐλοὶ νεκροὶ, οὕλως ἔχῃ ρομένου λοῦ καὶ

ρϊα κοὐσώματος, ἀνάγκηλοι πὸν πάντας
συνεγήρεσθαι· αὕτη τοῦ παύλου δϊάνοια
τϋγχάνη· γραφη γὰρ κορϊνθϊοις
λέγων· ὥσπερ ἐν τῷ
ἀδὰμ πάντες
ἀποθνήσ
κουσϊν,
οὕ

τως ἐν τῷ χῷ πάν
τες ζωοποιη
θήσον
ται:—

+

+ + +

+

+ + +

+

+

+

+

τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθενίας καὶ περὶ ἀποτάξεως.

Ἀρχὴ λόγου σωτηρίας πρὸς τὴν παρθένον.
πρῶτα πάντων πίστευσον εἰς σεαυτὴν πρᾶον-λον
τον ὑπάρχειν. ὅρα λέων καὶ ὀφιων δοιη
λίαν· καὶ ἀφίησιν αὐτοῦ ὑὸν, ἵνα χυλὸν
ὄφεως ἐμπῆξαι σου σίαν τοῦ προσώπου καὶ πάντα
ἰσοσθένειαν τῷ πρι, τὸν πρὸ ἀνώνυμον ὄντα.
καὶ ἀφίησι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐν πρὶ καὶ ὑὸν ὄντα-
ρα τοῦ προσερχόμενον, καὶ σῶμα τοῦ-
υὸν σῶσαι μενον. πῆρ καὶ υὸς καὶ ἅγιον πνεῦ-
μα, φῶς ὑποστάσεως μία θεότης, μία ἰσχὺς
καὶ ἐξουσία. αὐτὸς γὰρ ὅτε ὑμῶν ὁ-
παλῆρῶν ὅλων, ἐν ἑξ ἡμέραις ἐ ποίησεν,
ὡσὼν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάν-
τα τὰ ἐν αὐτοῖς. αὐτὸς γὰρ σὲ ἐποίησε τὸν ὡσὼν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς. αὐτὸς γὰρ σὲ ἐποίησε τὸν ὡσὼν
ἐν ὑγρῷ καὶ σε χύτῃ καὶ ἄρρεσι παγκάλοις
καὶ τὴν γῆν εὐ πρε παρέθεμε χίωσεν ἐ πάνω
τῶν ὕδατων. σὲ ἐποίησας αὐτῷ ὀν φύλοις
καὶ ξύλοις παντοδαποῖς· καὶ τῇ μεχεύσαι-
τοῦ φρένον ὑπὸ τὰ μοὶ μαχὶ ῥῷ υἱοι καὶ πε-
ρὰ ἀ ὀνασοι· καὶ προσέταξε τῇ καὶ ἐ-

πήγαγε σφῶν· καὶ ἐποίησε σὰν τὰ βδελύγματα
Ἰησοῦς καὶ Ἀχάν, καὶ τὰ σκῦλα τοῦ ὄνου καὶ τῶν
μήλων· ἐκέλευσε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς
ἀς· καὶ ἐποίησε τὰ καὶ τὰ τὰ μεγάλα· ὕστερον δὲ
παύλων ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον, καὶ παύλα σαφε-
σώνη αὐλῷ ἀς ὑπηρεσίαν· ἦ πεγὰφ πύριος ὀθεὸς
Ἰσὺῦ ὦ αὐλοῦ, σὶ πόσωνη ἄνθρωπον καλὴ πόνα
ὕμελτέραν καὶ κατθόμοίωσιν· καὶ ἔσχασε πύριος
ὀθεὸς τὸν ἄνον, λαβὼν χοῦν ἀπὸ Ἰησοῦ· καὶ ἔθε-
το αὐλοῦ ἐν Ἰῷ παρα σάσῳ Ἰησὺῦ φῆς· ἐβαλεσὲ
πύριος ὀθεὸς ἐπὶ τὸν ἀδὰμ ἔκστα σὶνκαὶ ὕπνω-
σε· καὶ ἔλαβε μίαν Ἰῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνα
πλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς· καὶ ὠκοδόμησε
τὴν πλεύραν· ἣν ἔλαβεν ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἤγαγεν
αὐτὴν πρὸς τὸν ἀδάμ· καὶ εἶπεν ἀδὰμ αὕτη
νῦν σαφέως, καὶ ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου· αὕτη,
κληθήσεται γυνή· ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλή-
φθη· διὰ τοῦτο καταλήψεται ἄνθρωπος τὸν πρα σὰν
τοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μί-
αν· ἀνοῦε σὺν ἐμοὶ τοῦ θῦ, καὶ πάντες ὅσοι
θέλουσι σωθῆναι· καὶ ἀνωλύξουσι τὸ ῥῆμά μου·
καὶ πολλὰ σὲ ἀλάθωσαν τὰ ὦλα σου θεο
πνεύσους λόγους, τὸ μὲν ἡρῶν γὰρ τοῦτο φησὶ μέ-
γα ἐστὶ καθὼς ἦ πεν ὅμα καὶ ἅγιος παῦλος· ὅτι,
πᾶς ὁ πολλὰ μύος τῆ γυναικὶ, ἓν σῶμα ἐστὶν

De matrimonij mysk. xio.

ἀμφότερον. οὕτως πάλιν πᾶς ἀνὴρ ἡμῶν μεμο-
μενος τῷ θῷ. ἓν πνᾶ ἐστὶν. ἡ γὰρ οἰκοδομὴ
σωμα πολλῶν μελῶν παραλείπουσι δὲ τὰ πνᾶ μὴν
μᾶλλον, μὴ σωμα τολμᾶν ἀνθρώποις φθαρτοῖς, σῶ-
σωμα δὲ μᾶλλον ὑπαρξιν ἐμφαλομένην, ὀφείλο-
μεν ἀεὶ πᾶν τὸ μὴ ἵνα σαρκὰ μὴ τῷ πνεύματι μόνῳ
μεμεφῆναι. μαρτύρᾳ δὲ μοι τῷ λόγῳ μὴ αὐλὸς ὁ
ἀπὸ σολυχρόνων ἡμῶν πατέρων, μεριμνᾶ
τὰ τοῦ πνεύματος, ἵνα ᾖ ἀγιάζῳ σωματι. ὁσάκις μὴ
σα σα, μεριμνᾶ τὰ τοῦ κόσμου, σῶς ἀφε-
σθῷ ἀνοήτως μεμερίσθαι. τοῦτο σῶς λέγω ὅτι
πᾶσα παρθένος, ἡ μὴ ἅγια ἐμφαλομένη,
ἐὰν ἐγκρατεύεται τῷ σώματι τοῦτο, αὐτὴ
ὑφρονεῖ, ἀνθ' αὐτῆς ἐστὶ. πάντα μᾶλλον,
πᾶν ὑπαρξιν ἔχει, αὐτὴ μεριμνᾶ τὰ
αὐτῆς μὴν ὅτι ἅγιοι ὦσι. ὡς δὲ ἡ γαμοῦσα
τὸ σῶμα κρίνεται. οὐ τοιοῦτον ἀνδρὸς
μὴ μὴ πῶ ψέγω μὴ τὸ σωματῆς ἐμφαλομέ-
νης μὴ αἰνοῦσι μὴ ὁμοίως ἀγιάζῳ σῶματι μὴ
τῷ πνεύματι. ὁσάκις ὑφρονεῖ τὰ ἔργον τοῦ θεοῦ,
νύμφιος αὐτῆς ὁ χς ἐστὶν. ἡ γὰρ ἀγνὴ κόσμου πᾶν-
τὰ φθαρτῷ, τὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἀνδρὸς αὐτῇ.
οὕτω γὰρ ἀρμοσθῆναι τοῦ ἑνὸς σώματος ὁμῶς
ξου σι αἰχμὴ, ἀλλ' ἀνθ' μὴ πάλιν ὡς περὶ
ἐκκλησίας ὑπο τῷ ἀνεψιῷ πνεύματι, οὕτω
ἀνδρὶ μὴ γυναῖκας ἀνδρὰ σιν ἐν πανὶ. ἀπὸ

τῶν γὰρ τῶν νομικῶν, ἐὰν θελήσωμεν τὴν ἀνωφελῆ
ὑπόθεσιν τοῦ νομικοῦ τῷ ἐπιεικεῖ νομικῷ, τὸ θέλη-
μα τοῦ νομικοῦ αὐτὸς παρερμηνεῦσαι. τὸ δὲ ἐστὶ
τὸ θέλημα τοῦ νόμου; τὸ νοούμενον αὐτῷ μηδὲν ὅ-
λως περιφόρεσθαι τοῦ ἀνόητου λόγου. μὴ δὲ τῶν ῥη-
μάτων φροντίζειν. ἀλλὰ μόνου τοῦ γράμματος τοῦ τρω-
θέντος ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίσαι αὐτὸν. καὶ ἔχειν
φροντίδα καὶ μερίμναν νυκτὸς καὶ ἡμέρας,
ἵνα τοῖς παύροις ὕμνοις καὶ σχολαίοις ὕ-
μνῳ αὐτὸν. περιποιήσηται ἔχειν τὸ ὅμοιον τῆς
ψυχῆς. φησὶν οὖν τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ποιῆ-
σαι. τὸ σωθῆναι τὴν παρθένον. παρθένον τὸν
νοῦν. ἐλεήμονα εἶναι. ἵνα παρθένος αὐτὸς οἰκτίρ-
μων καὶ ἐλεήμων ἐστίν. οὕτως καὶ ἡμᾶς ἐξα-
κολουθοῦμεν αὐτῷ πρέπον καὶ συνῆθες εἶναι. ἀνε-
ξίκακον. μισόνικα καὶ ἀνάλγητον. οὐ γὰρ ὀδύ-
νας. ὕβρεων τε καὶ ὀνειδῶν ἀνεχόμενον. παρθένος καὶ
αὐτὸς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ὕβρισθη καὶ ὑπέμεί-
νε πληγὰς καὶ βασάνους ὑπομένειν. καὶ γὰρ αὐτὸς
ταῦτα ἔπαθε. ῥαπίσθη γὰρ ὑπὸ τοῦ δούλου τοῦ
ἀρχιερέως, οὐδὲν ἐποίησεν. ἀλλὰ μόνον εἶ-
πεν. φανερῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ
τούτου. ἀλλ' οὐχ ὡς, λίαν ὀργᾷς. οὐ μὴν ὀνεί-
δους ὀνειδίσας ἦν, ἵνα τοὺς περὶ σαφῆ καὶ ἀ-
φανῆ ἐζητηκότας πολλαπλῆ, καὶ τοῦτον τὸν ἐκζήτη-
σιν τῶν χάρα, καὶ ὑπάρχειν τὸν ἐν αὐτοῦ σκιμβους-

μόν, ζῶν δὲ καὶ δι' ἡμῶν ἀλλὰ πέμψει. ὑμᾶς
ὑποχίμπτων ὑπογραμμόν· ἵνα ἐμοὶ τοῖς ἐ-
μοῦ ἴχνεσιν ἑπακολουθήσωμεν· σὺ δὲ
ἀνθρώπου ζαλωτὴς ὑπολοῦ ὁμοιοῦσθαι
ὑγιαθῆναι; μίμησιν τοῦ τοῦ πόλεως. ἀγαθὲ-
μῆνος θεὸς ὢν ἐβάστασε σὲ ὑπὸ ἀνθρώπου
ἁμαρτωλοῦ βαστάσθαι. σὺ φανταζῇ ὅτι
ὅμοιός σοι ἀνθρώπος ἐλοιδόρησεν καὶ ξυλᾷς ἀν-
δρὶ προδῶναι αὐτῷ. ὡς δὲ μῆς ἀνοίας καὶ ἀνθρω-
πίνης μανίας· σὺ δὲ τοῦ τοῦ καὶ πέλασον ἑαυτὸν μὴ ἡλοί-
μασαι· καὶ ἐκλεῖσε τὸ πῦρ ἐξαθύμενον, σὺ
δὲ καὶ χοῖ καὶ ὄντες. τῆς ἀλόγου ζωῆς ἑαυτοὺς εἰ-
κάζομεν. διὰ σφοδρότητα σοφῆς ἀφέλον πόσον
τοῦτον ἐκπλήξθε. καὶ πῶς οὗτος ὢν ἐπιφθο-
νος ἡμᾶς. ἵνα μᾶς πῶ ἑκάστου πλοχτάνδλω-
σωμεν· καὶ θεὸς ὢν μένων ἀνθρωπος ὑπὲρ ἡ-
μῶν· καὶ ἐμαννήθη ἐκλῆς θεολόγους μαθητὰς, ἵνα
ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκλῆς σωματᾶς τοῦ διαβό-
λου· ὅθεν ὁσωθῆναι θέλων, σοὶ ἑαυτὸν πω-
ρόν ἀνῆκε πόσῳ τούτῳ· ἵνα παραλῶθεῶ ἀκούσῃ
σοφός· οἱ γὰρ ἀνθρωποι τοὺς ἀδόλας δῶσαι
καὶ λαβῶν· καὶ φάρμακον καὶ σωλῆν καὶ σφρα-
γεῖσθαι, καὶ ἀφύσερῶν τὸ τοῦ σχήσιόν·
καὶ πλοκεωλῆν καὶ σανίδαν· καὶ τὸν ὄνον ἀδό-
λου ποιῶντου, τοὺς φρονίμους ἀποκαλοῦσιν·
ὁ δὲ θεὸς πωρούς καὶ ἀσωνέτους καὶ ἀλόγους-

γ'. ἀσπαγθρω-πίνης

ἰωλοὺς. ἰοὺς ἰοὶ οὐ ἰους κα χᾷ. ἀ'νους γὰρ φησὶ τὴ'
ἀυλὸς ὀθεὸς σὰ ἐ ρεμὶ ου ἰοὺ προφήτου ἀ'ρμιν. ὁ –
λαὸς οὗ ἰος, ὑὁὶ ἀ'φρονες ἀ'σὶ ἰοὺ κα τοὶς ἐμ. λό –
γὶ κα λὸν τοὶς ἐμοὶς ἐμ ου μὲ πέμ νω ἐμν. κὰὶ ὁ μα κά –
ρὶ ος παῦλος. ὃ ἐφὶ άλοῦ τὸ σου ἰοὺ ἰου, μωρὶ α δα –
ρὰ ἰῷ θῷ ἐξὶ. κὰὶ ὀθέλων ἐφὸς γενέ σθαι. μω –
ρὸς γενέ σθω, ἵ'να γένη ται σοφὸς. κὰὶ πά λὶν ὁ –
ἀυλὸς λέγ. μὴ δοκὶ μοὶ τὰ ἀ'νε σθε ἰᾶς φρε σὶν. 1 Cor. 14.
ἀλλὰ τῇ κα κὶ ᾳ νη πὶ άζε τε. ὁ μὲν θεὸς ἀ'ρ ἰὰ μὴ –
ἵνα θέλ μω ρου ἰᾶ ναι. ἀ'φ ὲ ἰὴ τ ἐ σου ρανὶ α φρο –
νὶ μους. κὰὶ γὰρ ἀυλὸς ὁ ἀν ἡ ἰὸ ἰμος ἦ μῶν σὶ ἀ –
ρὸ λος, φρο νὶ μος ἐ ξὶ τῇ κα κὶ ᾳ. κὰὶ ἦ μᾶς σὰ
ἀυλῷ φρο νὶ μους ἐ ᾳ χ θαι πρὸς τὸ γὶ νῆ σθαι
ἀυλοὺ τὸ κα κο τέ χνους ἐ σὶ βουλὰς. λέ γὰρ
ὁ σοφὶ ᾳ ἐν ἰοῖς δὰ μᾶλ ἰοὶς. μὴ νε ἀ φρο νὶ μὶ
ὥ σα ὀφὶς κὰὶ ἀ κέ ραὶ οὶ ὡς ἀὐ περὶ σε ραὶ. ὃ –
σὶ να λου μὲν ος παρ ἀὼ λοῦ φρο νὶ μος, οὗ ἰος
ἐ ξὶ νὸ ἐφὶ ξό μενος τοὶ ᾶν ἡ ἰὸ ἐ μὰ ἰοῦ θεοῦ ἐ
φῦ χα σαν ἡν ἰὰς ἐν ἰὰς ἀυλοῦ. μέ γα φό μα Humilitas
πὰν ἐξὶ σω ἠρὶ ας ἅ ἅ πα σὰν ὑ φο σὶν. ὃ –
γὰρ σα ἰὰν ᾶς. οὐ χέ νε κα πορ νὰς ἐ κμι σᾷ ας, H.
ἀ'κὰ θὰρ σὶ α παλὶν ἐ ἰθὶν ἐ ἰῶν ὁ ἰῶν. ἀ'χ' ἵ'ν' ὑ –
πε ρφα νὶ α ἀυλὸν κα λέ σᾳ χεν ἀ ἰὸ κα ἰᾶ ἰε –
ρου μέ ρος ἰῆς ἀ ρὺ ου. οὕ ἰως γὰρ ἄ ρη μὶ.
ἀνα ῥὶ σο μαι, κὰὶ θὺ σο μαι ἰοὶ φρό νη μου ἀν ω –
τὶ ου ἰοὺ θεοῦ, κὰὶ ἐ σο μαι ὅ μοι ος ἰῷ ὕ ψὶ στῳ.

καὶ σὺ ἀλλὰ τοῦτον τὸν νόμον παλαιὸν ἐκπέπτωκε καὶ ἐκένωται ἡ καύχησις αὐτοῦ τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. ὑπὲρ ἣν φανερά ἐστιν ἡ τοιαύτη ἐλεημοσύνη ἡ ἐξ ἔργων νομικῶν. ἐκείνη γὰρ ἐστὶν ἡ ἐκ πίστεως Χριστοῦ. Παῦλος γὰρ ὁ κύριος λέγει· ὅτι ἐὰν ἔχω πᾶσαν γνῶσιν καὶ μεταδῶ πτωχοῖς καὶ τὸ σῶμά μου παραδῶ ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. ὁ γὰρ ἐξ ἔργων νόμου ἄνθρωπος ἐστὶν· φαρισαῖος γὰρ ὢν ἐδίωκε τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ· ἐν ἀγνοίᾳ γὰρ ἐποίει. μείζων γὰρ φιλανθρωπία ἐστὶν ἡ ἐκ πίστεως καὶ ἐπὶ τῷ Χριστῷ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ· ἐνθάδε ἀλλοῦ γάρ ἐστιν ἄνθρωπον· ὡς ὅταν γάρ τις ἀλλοεθνὴς παραγένηται καὶ ἐκκλησίαν εὕρῃ ἁγίαν καὶ ἀποστολικήν, οὕτως πάλιν διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς θέλων ἀποκαθαρθῆναι παρακαλεῖται τῇ ἀγάπῃ τοῦ σώματος τοῦ παθόντος καὶ ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν φανέντος τῷ πλήθει· ἀνὴρ γὰρ τῷ σώματι σωματοποιούμενος μύρεσι καὶ θυμιάμασι, καὶ λουτροῖς, καὶ ἐνείμασι πολυτελέσι, καὶ χρυσῷ σῶμα μὴ θέλουσαι ἐνδύσασθαι ἐκ τῶν, πρὸς τὸ ἀρέσαι τοῖς ἀνθρώποις, θεῷ ἀρέσαι οὐδαμῶς ἔοικε. ὅτι τὸ οὐκ ἔστιν ἐκ τούτων χρήσῃ παρὰ σοῦ, φιλάνθρωπον γὰρ ἐστὶν ἡ θεία φανερὰ σῶμα ἀμόλυντον ὑπὸ θείαν ὁμόνοιαν ὑπὸ νηστείας· ἐὰν γὰρ ἔρχωνται λαοί, καὶ λέγωσί σοι, μὴ νήστευε πῦ καὶ, φησί, μὴ μεταλλεσεβάκενή σοι, μὴ πίστευσον αὐτοῖς, οὐδὲν ὑπακούσῃς

Jejunium oratio Eleemosyna

αὐτοὺς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς αὐτοὺς ὑπὸ βαλλῃ μυή-
σηται τὸ μεγαλεῖον, ὁ δὲ λαὸς αὐτοῦ
αὐτοὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀλλ' ἰσμηθῆναι ἀπὸ
τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως· ἀλλὰ εἰς
damichi 1mo. σὲ τῷ εὐνουχῷ παραλαβοῦσι αὐτούς· ὃς
ἡμῖν δὲ τῶν σωτηρίων τῆς γῆς καὶ
φράσει καὶ λέγει αὐτοῖς· εὐνοῦχος· φο-
βοῦμαι ἐγὼ τὸν βασιλέα τοῦτον εἰπεῖν ὃ
θέλω ὑμῶν καὶ τῷ σοί· μὴ σὲ ὃ-
φθῶσι λάθρᾳ σοῦ ὑμῶν καὶ ἀποθάνω-
σιν τὸν τοῦ βασιλέως παρὰ πάντα τὰ σω-
σιαλικὰ ἐαθίοντα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βα-
σιλέως, καὶ καλὸν καὶ συμφέρον τῷ αὐτῷ·
παράσον τοὺς δούλους σου ἡμέρας ὠσαύτως.
καὶ δὸς ἡμῖν ἀπὸ τῶν σωτηρίων τῆς γῆς, εἰ
δοθῆναι αὐτοῖς ὁ σωτὴρ φωῆν καὶ ὕδωρ σιῆν
καὶ φορέσαμεν αὐτοὺς ἐν τῷ σίῳ τοῦ βασιλέως,
καὶ ὠφθησαν αἱ ὄψεις αὐτῶν εὐχαριστικὰ παρὰ-
καλοῦσι καὶ ἐαθίοντα τὸν τῆς βασιλείαν
τοῦ βασιλέως. ὅρα σὲ τοιῷ ὕνυσμα; καὶ
νόσους θεραπεύων· φ καὶ χεύματα σωματί-
κὰ ἐξηραίνῃ· καὶ σαλευομένας εὐφαίλῃ· καὶ νε-
κίους πνεύματος ἀποσίωπᾳ· καὶ τοῦ νοῦ
λαμπρότερον τοιῷ, καὶ παρασίῳ ἀναθαφὰν
καὶ σῶμα ὑγιάσμενον, καὶ τῷ θρόνῳ τοῦ θε-
οῦ παρίζει σίου αὐθεντικόν· καὶ ἵνα μὴ

1 Lumium.

νομίσῃς ὅλη ταῦτα ἁπλῶς λέγεσθαι, ἐχέφρο-
, σύνην ἐν τοῖς ἀναγκαίοις παρὰ τοῦ σωτῆρος αἰτη-
, σώμεθα· ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
, γοντες· κύριε δεῖξον ἡμῖν ποίῳ τρόπῳ τὰ ἁμαρ-
, τήματα τὰ πνεύματα φεύγει τὰ πονηρά· ἢ τίς ὁ κύ-
ριος τοῦ τόπου ἐστὶν ὁ ἐκεῖθεν ἐξελαύνων αὐτὰ
ἡ τὸ προσευχάς· τοῖς οὖν ὑπὸ πνεύματος
ἀκαθάρτου ὀχλουμένοις, ἐὰν νοήσωμεν μὴ χρή-
σεται τῷ φαρμακῷ τούτῳ χέρσον ἀλλὰ νηστείᾳ,
οὐθὺς τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν φεύγει ἀναχωρῆ-
σον ἀναχωρῆ φοβούμενον νίκην σφᾶς· πο-
νηρὸν γὰρ τὸ γένος τοῦτο τῶν δαιμόνων ἐστὶν, καὶ
ἐπὶ ἀναπαύσεσθαι μεγάλην σύνα-
μιν ἔνηστα· καὶ μεγάλα κατορθώματα γί-
νεται διὰ ταύτης· ἐπὶ πολὺ δὲ καὶ ἀνθρώποις
μεγάλας δωρεὰς ἐφιεῖ ἰσχύσει, καὶ συμπά-
σῃ σοφίᾳ ὑπερέχειν. καὶ ἁπλῶς τοῦ παντὸς τοῖς
σοφίᾳ ὑπερέχων σοφὸς θεός, ἁπλῶς σοφὸς ἀ-
σωμάτως καὶ ὑπερνοήσωμεν καὶ ποιήσωμεν
φανῆς· νηστεία γάρ φιλόχωρός ἐστι· μὴ ὄ-
χλουμένος αὐτῷ φιλεῖ μένειν καὶ ἐξ ἕξ· καὶ μὴ
νομίσῃς φανῆναι, ὅτι οὕτως ἀσχόλως ἐστὶν νή-
νηστεία· οὐ γὰρ ὄνησεν ἀπὸ ἐξωμαλῶν
μόνον ἐπήνεγκεν κατορθώσεν, ἀλλὰ ἀπεχόμε-
νος ἀπὸ παντὸς τοῦ πρόσκαιρος, ταῦτα
μείζονα ἔνηστα· ἐὰν μὴ νηστεύσωμεν, καὶ

Ἰησοῦς

Jejunium.

H.

μὴ πρήσσης τὸ σὸν αὐτοῦ λαλῆσαι λόγον τοῦ νηστεύειν, ἢ ὀξυχολίαν, ἢ ψεῦδος, ἢ ἐσθίειν πίαν, ἢ καθαλαμήσεις καλοῦ τοῦ πλησίου σου, ἐὰν ταῦτα ὀξέχθης ἐκ τοῦ σὸν αὐτοῦ νηστεύειν, οὐκ ἐστὶ σὸ φέλησεν· ἀλλὰ μὴ ὅλον τὸν πόνον αὐτοῦ ἀπώλεσε· σὺ οὖν σὺν χηλοῦ χῦ μὴ πάντες ὅσοι θέλουσι σωθῆναι, ἐὰν νηστεύσης χύνισον σε αὐτὸν ἀπὸ πάσης φιλαργυρίας· ὅλιὸ φάσαν ἀφ χυρίου, οὐ σὸν αὐτοῦ θεὸν φάπαν· ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἡ φιλαργυρία· τὸν νηστεύσιαν μὴ τὸν ἀλαζονίαν ἀγῶρως φεύγε· ἐὰν ὑποβαλλησοὶ λογισμοὶ, ὅλιμεγαλυνόμενος μὴ καλὴ σχολὴ ἐξελθεῖν μὴ σὺ στύσης αὐτῶ· ὃ ἐχθρὸς γὰρ ἐστὶν ὁ μὴ πολίζων μὴ νηστεύσιαν ὑποβαλλων· οὐ μανίξη σῶν λογισμοῦ ἐπαινοῦσιν· ἐὰν δὲ ὑποβαλλη στὸ λογισμὸς λέγων, ὅλιμὴ θέλεις πιεῖν· οὕτως οὐ σπόλως ὀλίγα σαι σωθῆναι, οὐ κάνουσης αὐτοῦ· ὁ ἐχθρὸς γάρ ἐστὶν ὁ ὑποβαλλων χαύνωσιν μὴ ὀλιγοψυχίαν ἵνα σε καθοβαλλη ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως σου σοφίας· σὸ μὰ γὰρ ἐστὶ μὴ μανθάνειν αὐτοῦ ἐχθρὸν μὴ νόμῃ λῆς σὸν λοιπὸν θεόν· ὑποβαλλη γὰρ τοῖς ἀνοήτοις ἐξετάσαι μὴ ἐπαινῆν λόγοις πρὸς τὸ ψωθῆναι τὴν παρρησίαν αὐτοῦ· σὺ δὲ μὴ καλὰ ὀξέχη ἐπαινον ἀνθρώπου· ἐὰν δὲ λίγοι εἰ—

πνεῦμα πάρεστι σοὶ ἐν τῷ κεκραυγέναι σε ἐν ἐξετάσει τοῦ ἁγίου σου ματθαίου τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ τοῦ ἐλεήσαντος· λέγεται παρ' αὐτοῦ σοι· ἀκούσατε μου πάντες οἱ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι· οὐ γὰρ ἀνθρώπους ἀκούειν μου παρακαλῶ, ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν ἐμὲ καὶ ὑμᾶς πλάσαντα· ὅτι ἐγὼ ἐν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ ἐκραύγασα πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἐμῷ πάθει· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ ἐδυνάμωσέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀδυναμίᾳ ἐνίσχυσέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπορίᾳ ἐπλούτισέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ πτωχείᾳ ἐμεγαλούργησέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀγνοίᾳ ἐφώτισέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀμαθείᾳ ἐσοφίσατό με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπαιδευσίᾳ ἐπαίδευσέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ ἐκραταίωσέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπειρίᾳ ἐνουθέτησέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀκαθαρσίᾳ ἐκαθάρισέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀμαρτίᾳ ἐδικαίωσέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀνομίᾳ ἐσπλαγχνίσατό με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπωλείᾳ ἐσώσατό με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπιστίᾳ ἐπίστωσέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀσεβείᾳ ἐδόξασέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀκαρδίᾳ ἐμακροθύμησέ με· καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀκαταστασίᾳ ἐκατέστ

ται καὶ ζημιοῖ· ἐὰν δὲ ὄψις ψέγῃ ὅτι συμφω-
νον τοῦ σαυτῷ ᾧ καὶ οἶδε, τοῦτ' ἤδη δ'
ἀπὸ καλοῦ φυσικοῦ σημείου. ἐπεὶ οὐκ ἔστι νοσο-
ξία· ἐλάλησας γάρ ἵνα σωθῇ ψυχή· σοὶ γὰρ
μιαθὸν λέγῃ ἐὰν σωθῇ διὰ σοῦ ψυχή· τοῖς
ἔχουσι δὲ φόβον ἀναγκαῖα τὰ συμφέροντα·
ἐὰν δέ τι νοσῇ καὶ μὴ τοιοῦτο, μὴ δι' ἀλλη-
λεγγύης ὁ κύριος, μηδ' ὧν τὰ ἴδια τοῖς πέλας·
μηδὲ βάλλετε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπρο-
σθεν τῶν χοίρων· καὶ ὧν γὰρ καὶ χοίρους δ' ἀνα-
λόγους θεοὺς τοὺς ἐν ἀλόγῳ βίῳ διάγοντας· μαρ-
γάριται γάρ εἰσιν οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι τοῖς ἀξί-
οις μόνοις ὀφθῆναι· ὥστε καρία ψυχὴ ἀκού-
σασα τοὺς τοὺς τοὺς λόγους ἐπεγραμμένους ἐν
τῷ βιβλίῳ τούτῳ, καὶ ποιοῦσα, μαρτύρου
μαι καὶ ἀνάλογα τὰ μαρτύρια καὶ ποι-
οῦντα, ὅτι πρὸ ὀνόματος ἀληθοῦς γέγραπται ἐν
τῷ βίβλῳ τῆς ζωῆς· καὶ ἐν τῷ ζήτῳ τάγμα-
τι τῶν ἀγγέλων δόξη θήσεται· ἐὰν προσεύχῃ,
ἢ ψάλλῃς, ἢ ἀναγινώσκῃς, καλῶς ὅταν καλ-
ῶς· μὴ ὅλως δὲ νοεῖ ἁμαρτάνειν μόνον· καὶ ἐὰν
ἔχῃς ὅ μοι φίλον εἶναι ἢ ὅλως σε φιλοῦσι, κεί-
μενον γὰρ ὁ γε· ὃ σου ὅλου· ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ σωμμε-
νοι ἐν τῷ ὀνόματι μου, ἐπεὶ ἐμοὶ σὺν αὐ-
τῶν· ἀπὸ τοῦ τὸ γινόμενον φρόνημα· καὶ
λαβεῖν γάρ σε καὶ ἀνόμασαν· ἐν γὰρ τῷ βασιλεῖα

τῶν οὐρανῶν.

483.

λῶνόμων, οὐ μέ γὰρ οὐκ ἐν τῇ θήκῃ, ἀλλὰ σὺν
θεῷ ἐν αἰθέρι ζῶ θεῷ μου ἀνοίγων ἀν-
ῳξιν λαμβάνουσιν· ἐπὶ χθονὸς δὲ νεωλεῖ καὶ
φιμαλον, ἵνα λάβῃς λιμνὴν καὶ λίμενας.
» λέγει γὰρ ὁ ἅγιος παῦλος, νῆμα ἡμέρας καὶ ὀν-
» λας ἡμέρας· ὅσοι οὖν λόγοι χάριτος καὶ μεμονωμένε
» νη ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· καὶ σὺ σπούδασον
» ἀκῆσαι τοῦ καὶ δῦναι τὸν καὶ
» μέρας· ὅσοι καὶ λαλῶσα ζῶσα λέγνης.
» χήρα καὶ μεμόνωμαι ἐλάπλων ἐλῶν ζῶν
» καὶ μεγάλα σὺν ὁ ἀνοίγος μὴ· ἀέλε-
» κτορόφησεν, ἀέξενοδόκησεν, ἀγίων πο-
» δας ἔνυψεν· ἀθλίβομένοις ἐπήρκεσεν· ἡ
» παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν· νεοτε-
» ρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καλασγή
» νιάσωσι τοῦ χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν ἐν ἔχουσαι κρί-
» μα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· σὺ δὲ
ἐκλεκτὸν οὐ ποιοῦ τὸν νεωτερικὸν χήραν, οὐ-
κ᾽ ἀπὸ νέας νεωτέρα, ἀλλ᾽ ἀπὸ πρεσβύτιδος ἀ-
πολαμβάνων· καὶ λίαν ὡς πρεσβυτέρα· ἡ δὲ
πολυσαθρίων ἐμαλιώσουσιν· μὴ ἡ λοιδορο χρύσι-
μος· ὁ δὲ πνευματικὸς σου μέλας μὴ ἐξαμένος ἐν-
ξαφῆ ἀλλὰ ὁ φιλόξενος· ἡ ὀνυχίζων·
καὶ τὸ μαθητοῦ σου ἀκροῶσον· ὡσαύτως τοὺς
αὐτοὺς χρόας· καὶ ἡσυχάζειν περὶ παντὸς
τοὺς ἐργατίους ἕως τῶν σαπτυχῶν τῶν χη-

ad Timoth. 5.

16.

60.

ρῶν· ὑπὲρ βίβλας τῆς μεφαλίδος περιπεπλεγμέ-
νας· καὶ μεφαλοκεφαλόπουλος ἐρεοῦ περὶ σφίγγον
τὴν μεφαλήν· καὶ πουκούλιον καὶ ἐπωμίδα ἀ-
ρχιερωσύνου· ἐὰν δέ σου ἀντέβω σοὶ ὁ πρό-
σωπον παλαιὸν μεμαχυμμένον ἔξω καλῶν εὖον·
καὶ οὐκ ἐπάφης ἀντέβω σοὶ ὁ πρόσωπόν σου·
ἀμὴν λέγω σοὶ θεῷ σου· ὅλαν ἡμέραν προσμέ-
νω, ὑπὲρ δὲ σὰς ὑπὲρ περιπεπαλυμμένους ἐ-
ν ἐνυπολήμασιν· αὐλὸς γὰρ ὁ σχοῖνος ἴσ-
ος πρὸς σὲ ἐστίν· οὐκ ἐπιλύσῃ μύμνι· νύκλος
σὴν ἡμέρας ὁλοκλήρους ἐμὲ λέγων ἐξω καλῶν θεόν
μου σάρκας σου· οὐκ ἴσαν ἀμνημόνητόν σῶμα
σου μύλινον, ἀνεν πάσης ἀναγκης. ἀλλ' οὐ-
δὲ αὐλὴ καλῶν ὁσὰς ὁ περιπεπαλυμμέ-
νη ἐμοὶ σαλπιεῖ· ἐξ ὁλοκλήρου γὰρ ἐπαξω τῷ θῷ ἐ-
μφανίζεσθαι· ὑπὸ σῶμα σου ὑγιασμένον ἔσαι
καὶ ναὸς θεοῦ· οὐ χρὴ σὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ἀ-
πὸ παλαιὸν πλεκτὸν ὑπὸ λίνος· οὐ σορεύσῃς
ἐλαναῖον ὑγιαίνουσα, ἀνὰ σαλπιζάνα-
γκης· οὐκ ἐπιψις ὄχον τὸ σῶμα σου ἐς ὕ-
σωρ, ὅλιγιὰ ἐπὶ ῥίζῃ τῷ θῷ· καὶ οὐ μιανῆς
πὸν σάρκα σου ἐν οὐ σπονδὴ ποιῇ· ἀλλ'
μόνον λέγε πρόσω πόν σου νίψαι καὶ λοὺς χεῖ-
ρας καὶ τοὺς πόδας· ὅλαν νίψῃς τὸ πρόσω
πόν σου, οὐ νίψῃ ἐς σὸν ὀχεσοί· καὶ οὐ μὴ
εἰς βίψῃ τὸ μύλην τῆς ὄψεώς σου· οὐδὲ μὴ

βαλλης σ' αν, ουδ' νίζον, ουδ' τὸ ὅμοια τουτοις.
αὶ νεοσσὶ νὴ μὰ τὼν σοι οὐσιν, ἀλλ' ὅν ὕδα-
λίνα θαφῶ νίψη. οὐκ ἐπιχρίσει τὸ σῶμα
σου μύρω σολύτιμω. οὐδ' ἐπιβαλῆς ἐσὶ
τὸ ἱμάτιά σου ἀφωνοτα σολύτιμα. ἐὰν
δ' ὑσωμασου ἀθενέσερον κέκτηται, χρῆσαι
σίνω ὀλίγω σὶ ὑγιαίνοντα. ἐὰν σὶ σὶ κέ-
νοι τὰς καλιὰς σὶν ἐμπίσους, σε αὐλῆς ἐσὶ μα-
χοῦ. μὴ σὼς τὸ πον τοῖς ἀνοισλέγην, ὅλι ἐκ θῆ-
ασωμάσεως αὐλῆς σωσέβη αὐλῆ ἡ καλιασσὶς. ἀ-
λλὰ πρὶν, ἢ λῖναί ᾖ πῆν σοι, σὺσε αὐλῆς φρού-
λησουέως ἀν λαχνάναζήσῃ. μὴ σαλὶν τὸν-
πανοῦα σου ἐλπύσης, ὅλον τὸν χρόνου λῆς ζω-
ῆς σου ἀν νυσφαις μὴ σρὸ σμιχαῖς μὴ ἐλεχ
ημοσιώαις σὶ αἰ ἐλα. μα πατρίος ὅα' ἐσον
τὸν τα. νῦν τὸς μὴ ἡμέρας μὴ ἀ σρὸ σήτω. ὁ λόγος
τὸ θεοῦ ἐκ τοῦ σόματός σου. ἡ τω σὲ τὸ ἔρχον-
σου σὶ ἀγ παν τὸ σμικρὸ ἐκ τῶν θάνατ χρα φῶν,
ψαλτήριόν ἐσι καὶ τοὺς ψαλμοὺς μὰν θανε.
ἀναλίσκων ὁ ἥλιος βλεπέτω τὸ βδέλυγμα ὀν-
τῆς καρδίας σὶ σου. μὴ μὲ τὸ ἡμέραν ὥραν σωα-
ξῆς ἐ σὶ ἐλα. ὅλι τοῦτο ἐκ τῆ ὥρα ἐπάγη τὸ
ξύλον τοῦ σταυροῦ. ἐκ τῆ ὥρα ἐπὶ ἐλα τὸν σρο-
σευχὰς μὲ τὸ ψαλμῶν καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυ-
νῆσεως. ὅλι ὀν αὐλῆ τῆ ὥρα ἐκρεμα σθη ὁ ὑ-
ὸς τοῦ θεοῦ ἐπὶ σταυροῦ. ὀν ναλῆ ὥρα σαλὶν

benedictio mensæ.

ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀναμὶξ ἀλλήλοις ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες καὶ ἀναβοῶντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ θεοῦ· αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ· ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικός· ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος· ἀλλὰ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ· οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί· οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕτως ὀφείλουσιν καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν· ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν· καθὼς καὶ ὁ κύριος τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα· ἐὰν δέ τι μαθεῖν θέλωσιν ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐπερωτάτωσαν τοὺς ἰδίους ἄνδρας· ἐν οἴκῳ γάρ ἐστιν ἡ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλία καὶ ἡ κοινωνία· ἐὰν δέ τι ἐν τῷ οἴκῳ ἀκούσωσιν ἢ ἴδωσιν ἐν τοῖς μυστηρίοις μὴ ἐκφερέτωσαν ἔξω· ἐὰν γὰρ ἐκφέρωσιν ἔξω ἐκβάλλονται τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἀποθνήσκουσιν· ἐὰν δέ τις ἐκ τῶν ἀπίστων θέλῃ ἐλθεῖν καὶ ἀκοῦσαι τῶν μυστηρίων καὶ ἰδεῖν τὴν ἐκκλησίαν συναγομένην καὶ τὴν θυσίαν προσφερομένην καὶ τὸν ἱερέα λειτουργοῦντα καὶ τὸν ἄρτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν ἐπὶ τῆς προθέσεως κείμενον καὶ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τοῦ ἱερέως τῆς λεγούσης· ἄνω τὰς καρδίας· καὶ ἀποκριθῇ ὁ λαὸς λέγων· ἔχομεν πρὸς τὸν κύριον· καὶ πάλιν· εὐχαριστήσωμεν τῷ κυρίῳ· καὶ ἀποκριθῇ ὁ λαὸς λέγων· ἄξιον καὶ δίκαιον· καὶ τὰ ἑξῆς· ἐὰν δὲ ἀκούσῃ τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς τοῦ κυρίου· καὶ ἴδῃ τὸν ἄρτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν ἐπὶ τῆς προθέσεως κείμενον·

ἡμῶν μὲν οὖν ἡ τράπεζα, μὴ φωνὴ χά-
σθω μηδὲ λόγος εἷς. οὐδὲ μὴν πιθήσομαι
φαγεῖν τὸν ψωμὸν μεθ' ὑμῶν ἀμυήτε-
στέρων, μὴ καὶ αἰσχίων ἄρα ἀναφανῶ. σὺ
γὰρ ἅγια ἁγιωσύνῃ τῷ θεῷ. καὶ τὸ ἔργα μου καὶ
τὸ σῶμα οὐχ ἁγιασμοῦ δεῖται. οἷόν σοι δο-
λερᾶς καὶ θέας σεσηρᾶς συμφορὰν δοκεῖ σοι. οὐκουν
ἀφ' ἑστήσασθε μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν φανῆναι.
οὐ δοῦναι πλήσασθε φίλην ἡμῖν καὶ ἀλαζό-
να. χεῖρα γὰρ ὑφάλλεται γραφή· ὃ δὲ βδελυσσόμενος } Ecclesi-
πάντας μολυσθήσεται. καὶ ὃ κοινωνῶν ὑπὲρ } astic. 13.
ἡμῶν φανῆναι ὁμοιωθήσεται αὐτῷ. καθεξομένης
σχοῦσα μεθ' σοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐὰν
ἴδῃς μου καὶ τὸν ἐνιέμενον, καλέσαις αὐτὸν ἀφ'
ἑαυτῆς, καὶ οὐ κατηγορίαν ἀξίαν σημεῖαν.
μὴ γὰρ σύνοιδεν ἐν σὲ ἔχειν τοῦτο τὸν ἀνῶν ὑ-
πὲρ τὸν σὲ ἔχειν ἑαυτοῦ. ὅταν γὰρ ἐσθίῃ τὸν σῖτο-
χον καὶ τὸν ἐξουσίαν νομίζουσι. καὶ ἀφ' ἑ-
ψυχὴ ἡ φύσις ἀνου σαλεῦται. οὐκ ἀγαθὸν
νεωτέρᾳ ἀνὴρ σὺν ἀναφύσεσθαι μεθ' ἑνὸς νε-
ωτέρας. ἀσελγὴς οὐ σὺν καλὸν πρᾶγμα οὐσι.
μία γὰρ τῆς μιᾶς παραπέτασμα, καὶ μία τῆ-
μιᾷ καλοφρονᾷ. ἀλλὰ νεωτέρᾳ ἀνὴρ ὑπὸ
πρεσβυτέρᾳ δεῖ ἀναφαθοῦ. ὅταν γὰρ σεσο-
ρεύῃς οὐ σοῦ μαλακίαν λείᾳ θεχνίαν σοῖ
τῆς νεωτέρας. οὐκ ἀπαθὲς ἀλλὰ μὴ οὐσῃ

ὑπὸ παυόνα· ἐξῆ γὰρ ὡς ἁλοῖον τὸν πῦρ ἐρυθρὸν
τὸ μὴ ἔχον πεπασμὸν ἀπὸ γὰρ τῶν ἀνθράκων μὴ
ἔχοντα τὸν ὁπλισμόν· ῥῖ δὲ ἐν ὑπὸ τῶν πυρπολούν
τῶν ἐκπίπτουσι· ἕως ὅτου ἐκφύσωσι τὸν
πέλεκαν καὶ εὐθὺς ἀποπτῶσι· οὕτως ἐστὶ δια-
σα παρθένος μὴ ἔχουσα σὺν φορᾷ τὸν· παπα-
ρῖα παρθένος ἡ οὖσα ὑπὸ παυόνα· ἔστω γὰρ ὡς
ἀμπελος ἐν παραδείσῳ τοῦ θεοῦ· καὶ
ἐλθὼν ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπῳ ἀπαφαίρεται τὴν
ἀνθρώπου καὶ τὸ ὑφαντὸν ἐξ ἀρχῆς δια πάνας
τὸν πύργον ἀνθρώπου· ἐκάνησε δὲ ἔχουσα τὸν το-
νοῦσθαι, ἃ τὸ σίδωσι ἡμῖν τὸν τοῦ σὺν ἀν-
θρώπου ἐνυπηρῷ τὸ θεῖον· φύλαττε καὶ τὸ ἁγιὸν
σὸ ξολογίας τὸν ἐπὶ γῆς ἀρχῆς· καὶ ἔσαι
σοι τὸ βρῶμα καὶ τὸ πόμα ἡγιασμένον· οὕ-
τως οὖν ἀναζῆς ἐν γῆς ἀρχῆς· πάλιν
δὲ χαρίσου σαι ἐκ τοῦ γῆς· ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων ὁ κύριος· φοβοῦ δὲ σε τοὺς φο-
βουμένους αὐτόν· σὺ δὲ πῖ καὶ ὕ ὦ καὶ φῖ ὦ
πῦ· καὶ μετὰ τῶν σὸ ξολογίαν σὰ λὶν ἡμῶν
χὴν σλήρωσον· λέγουσα οὕτως· ὅθεν ὁ-
πὰν τὸ ψαλῶρ καὶ πᾶ κλῶν ἰῆ χῦ· τὸ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἀνυχαρίσου μὲν σοι
καὶ αἰνοῦμεν σε· ὅτι ἐν τῇ ξῖ ὥσας ἡμᾶς
μεθ' ἁγίων τῶν ἁγίων σῶν τῶν σοφῶν
ὧν τροφῶν· ὀκόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν

De gratiarum actione post præfationem.

M.

σι τῶ, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἐ ποιῶμεν φοβᾶς ὑμῶν σω-
φρόνου. καὶ σὺς ὑμῶν χρείαν καὶ φροβᾶ σθαι τὸ
φρόνιμον καὶ ἅγιόν ὄνομά σου. καὶ μὴ σα-
ραπολαμβάνων ἀπολλώνου τὸν νόμον σου καὶ τὸ
σίνων ἀμαλά σου ἐγκαλύθου ἀπὸ τῆς παρσίας
ὑμῶν. ἀλλά σον σὲ ὑμῶν τὸ πνᾶ καὶ πᾶν ψυχὴ
καὶ τὸ σῶμα. σίἀλοῦ ὑγα σημιώνουσου σαι
σὺς ἰῶχῦ τοῦ πῦ ὑμῶν. μεθοῦσοι σὲ ξαλίμὴ
ψαλῶς ᾆς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμὴν.
ᾖ σὶ γὰρ πλήονες τῶν πασσιῶν, οἵτινες ᾖσὶν
ἀνόμοι. καὶ ὡς τὸ λόγα ξῶα ᾖφορμενοι,
ἀνῖγαλμενοι πῶ πρωῒ καὶ ξητοῦντες τὸν α
ναλασω ασιύσου σὶ πλειον επλησου σὶν, ἵνα
ἐμπαίσω σὶ τῶ αἰῆραν ἀπὸ ὧν γα ξέρα. οὖ-
τοι οὖ πόλοα σὶ τὸν θεὸν σε ξαν ξὴν ἐπὶ τῆς ᾖα σέ-
ξης. ἐ πὶ πλουτων εἶπεν ὅθε ασὶ σίος σαῦ-
λος. οὗτοι ᾖσὶν οἱ ἐχθροὶ τοῦ χῦ τοῦ χῦ. ὧν τέλε-
λος ἀπώλεια. ὧν ὅθεὸς ὑπει χία, καὶ ὧ σ' ξα
ὀπῆ αἰῆμὴν αὐτοῦ. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦν-
τες ὑμῶν σὶ τὸ ποχίῖ ευμα σὶ ὀκωῖς ὑπᾶ ᾖχῆ.
οὗ θοι χαίρονες καὶ τῶν θηῖων καὶ τῶν πλουσίων ᾖσὶ
τὰ γὰρ πλήνη καὶ τὰ θηῖα οἱ σασὶ τὸν σοι ὑσαν-
τα αὐτὸν τῆν. καὶ ἐυχομοῦσὶν αὐτὸν. οἱ σὶ ἀνοι,
ὑπὸ τῶν χαρῶν αὐτοῦ πλαθέντες. καὶ ᾆω-
να αὐτοῦ φρονοῦντες, οὐκ οἶδα σὶ τὸν σοι ὑ-
σαν τα αὐτοὺς. ἀλλὰ ὅμολογοῦσὶν αὐτὸν μὴ

ἀνθ' ὁμαλῆ αὐλῶν. τοῖς δὲ ἑξῆς ἀρνοῦνται
αὐλοιν· σὺ πίστευε ὅτι εἷς θεός· καλῶς ποι-
εῖς· καὶ δαίμονια πίστευουσι καὶ φρίττου-
σιν· ἀπίστως χωρὶς τοῦ ἑξῆς νενόηται· ἵνα
τί γὰρ ὠφελῆται αὐτῷ πρὸς ὅμοιον μὲν ὅτι
ἓν θεός· τοῖς δὲ ἑξῆς αὐλοῦ τοῖς δαιμόνοις
ἀφιλῆται αὐλεῖν· πῶς δύναται σωθῆναι ἐ-
κεῖνον μὴ δουλεύων αὐτῷ· διὰ τοῦτο γὰρ ἀ-
κούσῃ τοῦ πνεύματος αὐλοῦ, καὶ οἱ δοῦλοι οἱ δα-
ιμονίου φορέσαντες αὐλοὺς καὶ λίμνῃ οἱ
αὐλοὺς· καὶ ἵνα μὴ ὁ φθόνος λίμναν αὐ-
λεῖν· οὐκ ὁμοίως μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ· αὐλὸς
γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς· ἀνθ' ὧν εὐαγγελίζω
ἐναγωνίσῃ σχεδόν· οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύ-
ριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· καὶ πάλιν ὀνόματι ψιλῷ ὀνόματι κυ-
ρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπικαλοῦμαι· καὶ πάλιν προσ-
λαξεν ἡ μὴν λέγων· ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ πάν-
τες ἐργάται ἀνομίας· πᾶς ὄνομα λαξων τὸ ὄνομα κυρίου· θέλεις δὲ
γνῶναι ὅτι τὰ θηρία καὶ τὰ λίμνη σίδασιλὸν
ἔστιν καὶ εὐλογοῦσιν αὐλόν· ἄκουε τοῦ ψαλμοῦ πνεῦμα
λάξ σοι λος αὐλοῖς ἀνύμνοις· εὐλογεῖτε τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη τὸν κύριον· ἀνὴ ὑλόγουν
οὐκ ἀν αὐλοῖς προσέκειτο· οὐκ ἀνῶ δὲ ἐ
μόνον σὺ λογοῦσιν ὁ λόγος· ἀλλὰ καὶ πᾶσα
πνοὴ πνοαῖς καὶ φαινομένη καὶ ὁρωμένη, τὰ ἀλλ-

φόλεμα αὐλῶν ἀναπαύσεως ὕμνολογοῦσι.
καὶ σὺ οὖν σὺν ἡμῖν τοῦ θεοῦ. ἄγε ἐγείρωμεν ἄγε ναθέξωμεν, ἄγε ἐξομολογήσωμεν, ἄγε ἐπὶ τὴν πρώτην σου ἔλευσιν πρὸς ὕπνον, ἄγε αὐτὸν ἀναμείνωμεν, μὴ ἀποκρύπτω ὁ ὕμνος τοῦτο σὸν ἀπὸ τῶν χαλκέων σου. ναναρίαλὰ ὦ ἁγία ἀρχάγγελοι τοὺς λόγους τοὺς τούτους, ἐὰν οὖν ἀφίκηται ὁ σωτὴρ ἡμῶν καὶ πρωὶ ὥρα, μὴ ἐξολέθρως καὶ πρωὶ ἐξολέθρως ἐπιτελέσωσιν σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῶν ὁμοψύχων σου παθέντων. ἐὰν οὖν μὴ ἔχῃς ὁμόψυχον, μόνη ἐπιτέλεσον τοῦ θεοῦ σωτῆρος καὶ ἀγγέλου. ναὶ μὴν ἐπιτέλεσον σὺν ὡσὶ τοῦ θεοῦ. μνημόνευε τῆς σωτηρίας ὥρας, ὅτι ἐν αὐτῇ ναβὲρ ἐμὲ ὁ σὸς κύριος τὸν ἀδάμ. καὶ ἰδοὺ αὐτὸν ἐφρίξε καὶ ἐσφαδάσεν. τίς ἐστὶν οὗτος ὁ ἐνέχουσα καὶ μεγάλη σωτηρία ναπελθών; τίς οὗτος ὁ τὰς πύλας τοῦ ἅδου τὰς χαλκᾶς συνθλάσας, καὶ τοὺς μοχλοὺς τοὺς ἀσαναγίνους συνθλάσας; τίς οὗτος ὁ ἐξαῶν ὢν ναπελθὼν καὶ σταθεὶς, καὶ ὑπὸ μοῦ τοῦ θανάτου μὴ κρατούμενος; τίς οὗτος ὁ λύων τὰς ὀδύνας τῶν ὑπὸ μοῦ κρατουμένων; τίς οὗτος ὁ τῷ ἰσχυρῷ θανάτῳ ἐμπλὸν θάνατον ναπαλαίων; σὲ αἰτοῦμεν ὁ φάλαγξ ἐπαυτῆς προσευχὴν σὴν ὥρα ἐκφύγῃ. καὶ ἐνοπλ-

πρῶτον ἐν τῇ παραλαβὴν τὸν πύριον· μεγά-
λη γὰρ ἐστὶν ἀρετὴ τὸ σωφρονεῖν, μεγάλη καλὸν θω-
μα· μεγάλαι ἀνομίαι καὶ ἁμαρτίαι σὰ ὁσα-
πρῶτων ἀπαλλάττονται· μαρτυρῇ σε μικρὸν θεῖον
εὐαγγέλιον· ὅλεγάρ σωτὴρ παρεσθθη λῖε-
ἰου σαὶοις, ὅτι ἦλθος μεθύρων ἡμῖν ἀν-
λὸν ἠρνήσαλο πρὶν ἀλέκλορα φωνῆσαι· ὅ-
σε πῶς γραφὰς ἂν ἐλεγχθῆναι λέγω· καὶ ὕπε-
μνήσθη ὅτι ἦλθος λοὺς ἁμαλωλοὺς πῶσωθῆναι
αὐλῶ, πρὶν ἀλέκλορα φωνῆσαι ἀπαρνήσε-
ῆ με, καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς· ὁρᾶς
λὸ φάρμακον λῶν δακρύων; ἔθελε σωσῖ ἀνόμ-
μίαν ἐξιλάσθαι; μικρὰ χάρον λοῦ μακρὸν λον
ὄλι γίνομεθ ὁρῶν λοὺς σθλῶ αὐλοῦ πρνή-
σαλο καὶ λῶν λριῶν λὴν ἀνομίαν σὰ ὁσα
πρῶλων ἐξιλάσθη. ὁρᾶς ἡλίκην σωλαμὶν ἔ-
χου σι λὰ σὰ πρῶλα; ἐπὴ γὰρ ἔτραφησαν ἡμᾶς λῶν ἁμ-
λάνων νουθετοῦσαν, ἵνα ἡμᾶς ἐπαί-
νοις ἔπα-
νοις λου θήσαν λες, ζωὴν αἰώνιον κληρο νομή-
σωμεν. οὐχὶ σὺ μοὶ ἔχου σι λὸ χαρίσμα
λῶν σαρῶν, ἀλλ ὅσον λὸν νοῦν ἔχου σιν
ἄνω· ὅσοι λῶν μὴ ἴνων ἐπὶ χαν θάνον λι·
ὅσοι λῆς σαφῶς προνοιαν οὐ σοι οὖ σιν· οἵλι-
νες οὐ με θέλησαν λο ὅλως ἀ ἐνί μοὶ μου· οἵλι-
νες ἐν ἐ ρῶ σαν λὲ μὲ λὴν ἐ πὶ λῆς γῆς,
λοῦ λοις μόνοις σὰ σὰ λὴν πίνθη σα ρῶν· να

Petrine. ga-tio

θαρὸν γὰρ ἐχούσης τὸν νοῦν, καὶ ὀξὺ ὁρῶσαν τὸ βλέμμα τῆς διανοίας, εἰς οὐρανὸν ἐπὶ τῆς γῆς βλέπουσι τὰς πολλὰς ἐν τῷ ἅδῃ. καὶ τὰς βασάνους τὰς αἰωνίους ἐν αἷς οἱ ἁμαρτωλοὶ πολάζονται. καὶ τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ τὸν σκώληκα τὸν ἐξαίρετον. ὄγκλασθμὸς ὀδυγμὸς τῶν ὀδόντων. βλέπουσιν οὐκ εἰκῆ τὰ δῶρα χαρίσματα ἃ ἐχαρίσατο ὁ θεὸς τοῖς ἁγίοις. καὶ τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὰς σοφὰς τὰς ἁγίας. καὶ τὰ βασίλεια τὰ οὐράνια. καὶ τὸν φωτισμὸν τὸν ἀμάραντον, καὶ τὰς φωτὰς τὰς ἀνεκφοίτητους, καὶ τὸ ὡραῖον τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ εἰπεῖν χρὴ. καὶ τὸ μᾶλλον πάντων βλέπουσιν. ὃ τοῖς ἔχουσι παθαρὸν τὸν νοῦν, καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἐνοῦσιν ὀφθαλμοῖς, παθορᾶν.

πῶς οὖν οὐθελήσουσι καὶ πειθῆσαι ὅλα αὐτὰ βλέπουσι; καὶ μεμψιμοιρήσουσι, ὅπως ῥᾳθῇ ἀπὸ τῶν ὁρωμένων πολάσεως, καὶ μακαρισθήσονται καὶ ἀξιοῦσθαι ὁμένος, ὅπως ἀξιωθῶσι τῶν ποιῶν ἐπαγγελιῶν. οἷς ἀδύνατον οἱ μὴ ὁμοιωθῶσι τῷ δεσπότῃ τῷ νομοθέτῃ. ἢ οὐκ ἴσασιν ὅ ποιᾶ γὰρ θὰ μέλλουσι μετέχειν ἀφορμῶσαι. ὥστε οὖν ὁ ἔχων αὐτὰ πάντα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ αἰώνιον ἐν τῷ καὶ πάντα οὐ μὴ ἐλπίζῃ χαρᾶν. ἃ βασιλεῖα γὰρ τῶν οὐρανῶν, οὐ μετ' ἄλλων ἀναστρο-

μῶν ἀνθρώπων ἐξιόντων ἐκ τῶν ἐνθάδε ψυχῶν πολλῷ πλείονες ἐγένοντο ἢ ὅσοι βίου λοιμοῦ ἀπαλλαγέντων. οὐ γὰρ ἔλαβον ἀπλῶς σωφρονήσαντες, ἀλλὰ μεταλαμβάνουσι πάθους καὶ μεγάλων ἰόντων κακῶν ἀπλῶς ἐπληρώσαντο βοηθείας δεόμενοι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐᾶσαι χρὴ ὅσον ἐπ' αὐτῷ σιωπῶντα· ἐπεὶ θούλεις γὰρ ἐκ τῶν ἐπιόντων ἀναλαμβάνων πόνων καὶ τῶν ὄντων, ὅσα ἐπάθομεν ἐν τῷ παρόντι λοιμῷ καὶ ἀπὸ τῆς πολλῆς καὶ ἀνεπιλήπτου ἀναστροφῆς τῆς ἐκείνων μένης αὐτοῖς. ἡ λέγης αὐθρώπους ἰόντας ὁδοὶ παρελθόντας ἐν ὥρᾳ πίονσιν. ὕδωρ καὶ θάλασσαν. ὅπου αὐτὴ λιμὸς φορεύου. ἰὸς δὲ τύραννος ὕδωρ. ὅπου αὐτὴ λιμὸς ἐμίλησεν λιμὸς ἁρπάσαι, ἐπὶ δοὶ γὰρ ἐκ αὐτῆς λιμὸς ἁρπάσαι ἀπαλλάξω. καὶ ἐπὶ δοὶ ἐστὶν ἐκ αὐτῆς πλήσαι ἀπαλόν θάνατον. ὃ οὖν θάνατος ἐστὶν ὁ λοιμός. ὃς ἔχει ἡ σίνησιν σωμάτων. καὶ ψυχῶν σώματος ἀπὸ τῆς σίνησεως, καὶ ἐὰν ὦ θάνατος ἀπὸ τῆς ζωῆς· ἐὰν οὖν φορεύῃ ἐν τῷ λοιμῷ, ἐν τῷ βαλλομένῳ φορεύῃ· καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ μίνῃ καὶ ἐλπίζῃ ἁρπάσαι· ἐὰν λῇ σίνησιν σωμάτων φορεύῃ, ἐν τῇ ζωῇ πε φορεύσαι, καὶ οὐκ ἐᾷ ἁρπάσαι θάνατος· οὐκ ἔστι γὰρ παρὰ τοῖς σίνησιν θάνατος, ἀλλὰ μεταθέσεις. μεταθέσεις γὰρ ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ τοῦτο

.N.

ἀσθένειαν ἀναδέχονται· καὶ ὡς περὶ τῶν ἀποφυλαττομένων ἐξέλθῃ, οὕτως καὶ οἱ ἄγγελοι ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ μεθυσοῦντος τοῦ λαοῦ ἀσθενοῦντας καὶ μεμαστιγωμένους αὐτοῖς· καὶ ὁ φθαλμὸς οὐκ οἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν πρὶν ἢ παρὸν ἀνθρώπου ὀφθαλμὸν ἔχῃ· καὶ μεμαστιγωμένοι ὦσιν ὡς μεθύοντες· οἵτινες καὶ μεμαστιγωμένοι ὦσιν καὶ μεθύοντες· καὶ εἰκῇ παλιν ὁ πῦρ αὐτοὺς μένῃ· καὶ τοὺς λοιπους τοὺς οἰκοδομοῦντας ἀφῇ καῦσαι· ὅτι καὶ ὧδε ἐν τῇ χωρίᾳ σοῦ καὶ εἰκῇ πάλιν οὐ ῥύχωρίαν οὐκ ἀποκαλύπτουσι· ὅταν τοῦτο ἁρμόσῃ ὑφ' ἁμαρτιῶν· ὅ σου ἐὰν γραφῇ ὅσα σοι ἐμὸς ἀφανίζεται γενέσθαι πάντοτε· καὶ εἰκῇ ὅταν ὦσιν, καὶ ὧδε θλίψας οὐκ ἐνίσχυσεν αὐτὸς ὁμοίως σοὶ ὧν ἐπιμεθυσθῆναι τοῦ λαοῦ μου· καὶ ὁ πλούσιος καὶ ὁ δοῦλος καὶ ὁ ἐλεύθερος· καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ὁ δοῦλος καὶ ὁ ἐλεύθερος· καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ὁ ὅσιος πάντως μοιῶς πεδιῶσι· καὶ ἐν σοὶ ἀνθρώποις πᾶσι συμβῆναι, καὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ τῷ σοὶ πάσῃ, ὧδε ἐν τῷ ὁμοιωθῆναι· ἐκεῖ δὲ οὐκ ἔστιν οὕτως· ἀλλὰ ἄλλη καὶ ἄλλη ἀξία· ἄλλος γὰρ ὅπως τοῦ ὁσίου ἐν τῷ ὁμοιωθῆναι, καὶ ἄλλος ὁ τοῦ ἁμαρτωλοῦ· ὅμοιον γὰρ ὅσιον-

i. H. afflictionis Justum, et injustum.

οσω σιαι, ου χίνα σλήσιον α σίρα· ουδέ γαρ
χωλῆς σαφῶς πρόνοιαν σοιῆται· ουδέ λθήζε
ται σλησίον α φρᾶ, ἀλλὰ με σιὰ νυκλὸς
ἡμέρας ἰσάγγελου θεοῦ· σομαίου ὕπνου μὴ
χρηαζόμενος· ὀφθαλμοὶ μὲν σαλεσμὲν σπι-
σθῶν πῶ φύχω· ἐπὶ ἐρήμου σλανώμενος ὑ-
πο σίέχων τὸ σῶμα ὀνηα με παθφᾶ σομῆ·
ἕως οὗ ἀ πολαβὼν ἄλμα ραὴν ἴνου στέφα-
νου λὸν ἀποκάμνου αὐτῷ· ὅσι ἄμαρτωλὸς
με πῖαι πὰ με χθῆ οὐχὶ ἔνι σῖπιο σώσῃ,
ἀλλ' ἔνι νῦν ἴαχαι σωρου σαφῶς ἰαὐτῆς· ἕ-
νεκεν τῆς ἀγρᾶς μηαι πὸς· ἄλμων πὰ ἄλλως
μεχθῶν, μὰ ἀ πονμένος ἰοῖς παροῦσιν· ὀνηα-
πίᾳ πὰ φθονῶ σῖα ἰγίζων· ἀλλὰ ἰουδαῖον οὐ-
δὲν ἐ πὶ σανται οἱ ἄφρονες· ἀ σελῦφχω
σαρ' αὐτοὺς ὃ ὕχι πὰ ἃ σλεῖσται φρονίζοις
τοῦ κόσμου πὰ σλανῶνται ἕως ἀ πος αχῆ ἐ-
πάνω τοὺς ὁ ἀ πόλεμος σραῖσιν· ὅσι ἰς οὐ-
θαμαῖ ξῆ πρό σω που· οὐδὲ μὰ χαι ρεμοῶρον
ἀχθέσουται γὰρ αἱ ψύχαι αὐτῶν μελάξίας ὑ-
πὸ ἡλίων ἀνεκλεμόνων· πὰ μὴ φονται μὴν ἀπό-
φασιν αὐτῶν παρὰ τοῦ θεοῦ· πανοὶ γὰρ ὄντες
πανὰ πὰ ἐ μέχθησαν σὺν ἡμῖν πόσχεν τοῦτο· κῆ
ται τῆς γῆς ἐ γένοσαν τὸ· σιὰ τοῦτο πὰ αὐτοὶ σὰς
ἀπωλέσαν ἐχώρησαν· οὐ γὰρ ἐμνήσθησαν
τοῦ θεοῦ ἐ πὶ τῆς γῆς οὖσης· οὐδὲ ἐμέλησεν

αὐλοῖς μνησθῆναι τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ. σῖγα λοῦ
λο οὐδὲ αὐλῶμεν μὴ περὶ αὐλῶν. σῖγησος γὰρ
ὁ θεὸς· καὶ σὺ καὶ ἡ ψυχή σου αὐλοῦ. ὅταν γὰρ
ἐλθῃ ἡ εἰρήνη τὸν κόσμον, τότε καὶ τὸ σῶμα ἐκεῖ
νο καὶ τὰ φρέατα αὐλοῦ. καὶ παρῆλθεν ἡ
παρουσία ἡ σὴ ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν. μισοῦντες
Σιὼν ἐξεστράφησαν καὶ ὑμνήσασι τὸν θε
όν σου. ἐν αὐλῇ γὰρ ἡ ὥρα ἀνέστη ὁ κύριος
ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, καὶ ὕμνει σε λοῦ σα. διὰ
τοῦτο ἀναβήτω πρόσταγμα ἡμῖν ὑμνᾶν τὸν θε
όν. ἀνίσαμεν γὰρ πρῶτον τοῦτο οὐ τὸν εἰς τὰ πέ
μισοῦντες ἐξεστράφησαν τοῦ ἐξομολογᾶσθαι
σοι ἐπὶ τὸ κρίμα τῆς δίκης σου σώσης σου.
καὶ ἐν καὶ ἀρξαμένης τοῦ ψ" ὅλην ψαλμὸν
ἕως ἀνθρώπους. καὶ ἵνα τί ἐγὼ σὰν σοὶ
παθεῖν ἡμέραν κλαυμένα. τοσοῦ
τους δὲ ψαλμοὺς ἀπὸ ὅσους ἐλώμεν σύσου
σα ἀπῶν. καὶ καὶ τὸν ψαλμὸν ἐν χῇ καὶ μονῇ κλί
σία ἐπὶ κλάθω μετὰ σαμψῶν. ἐξομο
λογούσα κύριῳ τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἀξιοῦ
σα ἵνα ἀφεθῶσι. μετὰ δὲ λῆς ψαλμοὺς
λέγει τὸ ἀλληλούϊα. ἐὰν δὲ καὶ παρθένοι
ἀσίνες τὸν σὸν, καὶ αὗται ψαλμῳδῶσαν· καὶ
μία παρὰ μίαν ἀλλὰ δύο ἐπὶ κλάθω. στρὸς
ὀρθρον δὲ τὸν ψαλμὸν τοῦτον λέγει. ὅθεὸς ὁ
θεὸς μου πρωὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζω. ἐδίψησέ σε

ψαλμ. ξβ.

ψαλμ. ξγ.

ψαλμ. ρ.

Ὁ κατὰ τὸ διὰ παντὸς τε

ὑψώσω σε· διὰ φανερὰ σε, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὁ κύριος· δέξαι τὸν ὑιόν μου θῶ καὶ ἐξῆς· ὅτι ἀπὸ τῶν φυλάξωνται τὸν πάντων μάζονα· φᾶ πάσας κύριόν τὸν θεόν σου· ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν· ἀντὶ αὐτῆς ταῖς οὖσιν ἁμαρτίαις, ὅλος ὀνόμας καὶ οἱ προφῆται κρέμανται· ὅθεν ὁ φᾶ πρέσβυς αὐτὸς πρῶτος καὶ μεγάλην ἀνθρωπον· καὶ δεύτερα παρόμοιον ὑμᾶς χὺ φωσαι ἀποπάσης ἀνομίας· φοῦν αὐτὸς ὁ κύριος ὑμῶν ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ὑμᾶς ὀφείλομεν ὑπὲς ἀλλήλων τὰς ψυχὰς ὑμῶν θῆναι· ὅθεν φᾶ πρέσβυς, καὶ ὀφείλομεν καὶ φᾶ πρᾶ, τὸν θεὸν ἔχειν· αὐτὸς γὰρ φησιν ὅτι ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ὅσον γὰρ ἐὰν ποιήσωμεν ἀνθρώπῳ, καὶ μὴ ἔχῃ τὸν φᾶ πρᾶ τὸν φίλον πλησίον, οὐχ ὠφελούμενον, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ· οὐ μᾶλλόν σε μαθητὴν ὄντα ἐν τῇ καρδίᾳ σου· φοβεῖται μὴ οὐκ ἀνέρχεται εἰς οὐρανοὺς· ἀπὸ γὰρ ὁ κύριος ἐπὶ τῷ παρορῶσιν ὑμῶν· πρᾶ ὁ ἴδιος ἔχει· ὅτι μόνον μακροθυμίαν· καὶ πιθανὸν· χειμάζεται ὁ κύριος· ἐὰν μὴ σταφῇ· καὶ μένων ἀπὸ ὡς ἀπὸ πάντα· οὐκ ἀποστάθητε φίλων·

ρα σῖλφαν

491.

βασιλέων τῶν ὁσίων. οὐ μὴ λυπηθήσῃ ἀλλ' ἢ
πολίτης σύμβουλον γίνεσθαι. οὐδὲ ἐπὶ ξένῃ μὴ
λυπηθήσῃ, οὐδὲ ἐπὶ ὕβρει. ἡ λύπη γὰρ τοῦ πο-
νηροῦ ἐστὶν ἀναλογοῦσα παλιγγενεσίᾳ. ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν σου μόνον λυπηθῆς. ὑπὲρ ἀλ-
λοτρίας ἁμαρτίας μὴ λυπηθήσῃ. μὴ ἔκφω- *σοῦ
νησις φωνῆς σου ὀργιζομένη πρὸς τίνα. συν-
ηγορῶν οὐ δύναται ἀκούεσθαι. οὐκ ἐξελάσεται
πολλὰ ἀπὸ σοῦ τὸ μαλακόν σου. οὐ χρῶ ὀργῇ, οὐκ-
ετι γὰρ. τὸ γὰρ σὸν ἡμαρτημένον ἐστὶν αὐτοῖς
ὕπνοις καὶ ὁσημέραις τοῦ θεοῦ. οὐκέτι παλιὸν
τὸ προσέρχεσθαι σε χωρὶς ἀναμνήσεως κακίας.
τὴν καρδίαν σου πάντα ὁσονοῦν. τῶν σῶν
τοῦ θυμοῦ ἐπὶ γῆν. μὴ σὲ πλανήσῃ τὸ
τῆς καρδίας σου. ἐὰν ὅλος ἐλθῃ ἀληθινὸς πίστ-
σου, οὕτως αὐτὸν προσδέξασθε γὰρ τοῦ θε-
οῦ. λέγει γὰρ ὁ κύριος ὅτι ὧν ἐγὼ ἐλέγχω. ὁ σχέπ-
νος ὑμᾶς, ἐμὶ σχῆλαι. ἐὰν οὖν σὲ ἐλθῃ ἀνθ'
ὅλης ὁς τὸν ὄνειρόν σου, μὴ φοβοῦ, καὶ φό-
μου ἀπαντήσας αὐτῷ. καὶ προσκυνήσας
ὡς ἀδελφὸν τῶν πνευμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. οὐ —
γὰρ αὐτὸν προσκυνήσας, ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν
ἀποστείλαντα αὐτόν. λέγει γὰρ οὐδεὶς πλανᾷ-
ται τοὺς πόνους αὐτοῦ, καὶ μὴ πᾶσιν δὲ
λαβήσας ἀπόστασις τῶν λόγων αὐτοῦ. οὐ μὴ
βαρυνθήσῃ ἐπὶ τῇ σῇ φρονήσει σου, ἵνα μὴ

κ.

61.

πάσης, ἀλλὰ φεῦ. ἐφ' ὅσον γὰρ φοβῇ, οὐ-
δέποτε πίστας. σύμφερε ἡμῖν ἐμφανεῖν μή-
πολὺ μόνας τὸν ἐαυτῆς ἀφίσουσι αἰῶνα.
ἐὰν πυθίσῃς με τὰ παρθένων ἐπὶ βασά-
νοις, πᾶν τὸ παραλίθεμον οὐ θέλεις μαθεῖν
λῶν. ἐὰν γὰρ μὴ φάνῃς, ἀρίσῃ ὡς πολυμῆ-
νου σα αὐτὸς οὐ πάσῃ μέλῃ. πῶ δ' ὁμοιοῦ-
σου. ἐὰν δέ μου θῇς τί νῶ τι καὶ οὐ τίνας,
οἵ δ' αὖ τὰς τί ἐρεῖ μον. ἐὰν δὲ ἀσί μεγάλαι
πρεσβύτιδες, καὶ ἀναμαλξουσαι πῆχυ σι-
δίσου, μὰ τοὺς σὰς ὦν. ἀμάχεμα
αὐτῆς. ὑμῖν πολεμία λέγω νε αὐτὴ —
λα ὑμῶν ἀναδομοσα δομή, ἐμὸς δέ, οὔ-
πως ἐφθασα, οὐδὲ ἂς πρῶν ἔφθασεν ὑ-
μῶν. περὶ μὲν τῆς φίλοξενίας καὶ τῆς ἐλεη-
μοσύνης, οὐχρῆν εἶχες γοῦν θεῖναι.
ἀπόστα αὐτῆς γὰρ ποιᾷ. σὺν ἐμοὶ χαίρε
οἵ δπα. καὶ μὴ δὲ χαλᾷ, ἀλλὰ τῇ ἀνα
γνώσῃ μόνον πρόσεχε· ἐὰν ἐπαναβῇς
πῶ παρ' ὅλον σου χρόνον ἵνα ποιήσῃς πρᾶ-
γμα τι, μὴ προπετῶς αὐτὸ ποιᾷ, ἵνα μὴ ἐμ-
πέσῃ σοι ὁ ἐχθρός· μεθ' ὃν χῆς γῶν μαχο-
μένων σου πάντοτε. ὅταν ἁλίσκῃ
ὅταν προσεύχῃ, μὴ ἀφίεις ἐνθυμεῖσθαι
μοῦσά τοι ἐναντίας πῶ παρ' ὅλον σου. πα-
ραπλαχῶσι ἀγαπητὴ προσεχὲ καὶ ἀνου

λῶν ἐν λοχῶν τοῦ λαοῦ λῶν γραμμάτων ἐν λῷ βιβλίῳ τοῦ λῳ. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὀφθαλμοῖς λοῖς φαινομένοις καὶ νοητὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ λοῖς ἐν σοὶ λῃ. μὴ σχῆ μα ἐναλσῃ ἐν λῇ καὶ σοῖ ᾳ αὐλοῖς. ἐὰν γὰρ φύλαξ ῃς λᾶν λα καὶ λα ξίωφῇ σῃ λοῦ νύμφῶνος λοῦ βασιλέως. καὶ φθῆς ἀπῇ παρ' ἐμοῦ, οὐκ ἔσῃ λόνα μαι σοι ᾗν λαῦλα. καὶ σαμαρίαν λαλ ῃ σ' ὁλοκλῃ σὸς σου, ἀλλὰ μετὰ πάσης προθύμῃ φύλαξ ῃς αὐλούς. λοῖς φοβουμένοις γὰρ λὸν θεόν, αἱ ἐν λοῖς λαῖς λοῦ θεοῦ οὐ μὴ σὶ βαφῶ σι. πάσῃ ὥρᾳ καὶ λῃ φαίλῳ ἐλαίου λῆ λαμπάδι σου, καὶ πᾶς ἐλθὴ ὁ νυμφί ος, καὶ εὕρῃ αὐλὰς σὰν καθ ᾶσαν. ὁ ὁνεί δας γὰρ πολεμεῖ με, ἵνα πρᾶ ω λοῦ πνίον, ἵνα πρᾶ ω ἰ. μνοῦσῶ ἐν λοι μος, ἵνα ὅταν ἐλθὴ μετὰ λῶν φρονίμων ἀπαντᾶ σῃς αὐλῷ ἔχου σα λὰ ἔλαιον ἐν λῇ λαμπάδι σου, λου λε ξὶν ἐρᾶ μαι λά. πᾶσαν ὥραν μνημόνευε λῆς ἐξόδου σου. ἔχει καθ' ἡμέραν πρὸ ὀφθαλ μῶν λὸν θεόν σου. μνημόνευε λίνι σε σὰ παρα ξῦναι βαρὺ ἐστὶν ἀσυνοῖς. καὶ οὐς βαίσαν λου ἐμφαίλα. ἀλλοῦ σεν ἐστὶν ἡ ὑπὸ λῆ λε ρουλοῦ ἐπουρανίου νύμφῶνος. ὃς σε παλαιολυ ὁλίγου, ἐν ᾗ σε λῶ ἀπωνίαν ἔχω ἐν πολ

ψόμεθα. λέγει ὁ ἅγιος παῦλος· οὐκ ἀξία τὰ
παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ, πρὸς τὴν μέλλου-
σαν ἀποκαλυφθῆναι ἐς ἡμᾶς. καλὸν ἀ-
ποφυγεῖν ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἀναχωρεῖν κατ'
μόνας· μεγάλη ἀρετὴ ἡ ἐγκράτεια. μέ-
γα καύχημα ἐστὶν ἀνεία· μέγα ἐγκωμίον
τῆς παρθενίας· ὦ παρθενία πλοῦτος ἀ-
κατάλυτος· ὦ παρθενία στέφανος ἀ-
μαράντινος· ὦ παρθενία ναὸς θεοῦ, καὶ
ἁγίου πνεύματος οἰκητήριον· ὦ παρθενία
μαργαρίτα τίμιε· παρὰ πολλοῖς ἀφα-
νής· ὀλίγοις δὲ μόλις ἀρισκόμενος· ὦ
ἐγκράτεια φίλη θεοῦ, καὶ παρὰ ἁγίοις ἐγ-
καινιζομένη· ὦ ἐγκράτεια παρὰ πολλοῖς
μισουμένη, τοῖς δὲ ἀξίοις σου γνωριζομέ-
νη· ὦ ἐγκράτεια θάνατον καὶ ἄσκω ἀποφεύ-
γουσα καὶ ὑπὸ ἀθανασίας κατεχομένη.
ὦ ἐγκράτεια χαρὰ προφητῶν καὶ ἀποστό-
λων καύχημα· ὦ ἐγκράτεια ἀγέλων βίος.
ἁγίων ἀνῶν στέφανος· μακαρίος ὁ κατέχων-
σε· μακαρίος ὁ προσκαρτερῶν σου τῇ ὑπο-
μονῇ· ὅτι ὀλίγον κοπίασας· πολὺ χαρήσεται
ἐν σοί· μακαρίος ὁ νηστεύσας ὅλον τὸν χρό-
νον τοῦτον· ὅτι ἐν τῇ ἄνω ἱερουσαλὴμ κα-
τοικήσει καὶ μετὰ ἀγέλων χορεύσει· καὶ με-
τὰ ἁγίων προφητῶν καὶ ἀποστόλων ἀναπαυ-

Virginitas

Continentia et Temperantia

σεται. ταῦτα ἔγραψα οἱ ἀπηλήσαντες φή-
χορεύτρια χυ πρὸς στηρίγμον καὶ ὠφέλειαν
τῆς ψυχῆς σου. μὴ ἐκκλίνῃς οὖν ἀπὸ τῶν λό-
γων τοῦτων δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ. ὃς γὰρ ἐὰν ἀ-
κούσῃς τοὺς λόγους τούτους καὶ φρονήσῃ,
κρίμα μέγα αὐτῷ ἐστι. σὺ δὲ τιμιωτάτη ἀ-
δελφή, ἡ κτωμένη τὸ βιβλίον τοῦτο, δώησοι
ὁ θεὸς ταῦτα φυλάττειν. ἐν τοῦ
τοις ἀνα στρέφεσθαι πε
φωτισμένην τῆς διά
νοιαν, καθαρὸν
τὸν νοῦν. πε
φωτισμέ
νους
τοῦ
ὀφθαλμοὺς
τῆς διανοίας ἵνα
λάβῃς τὸν ἀμαράντι
νον στέφανον, ὃν ἡτοίμα
σεν ὁ θεὸς τοῖς ἐν πῶσιν αὐτὴ
διὰ τοῦ κυρίου καὶ σῶρ ἡ
μῶν ἰυ χυ. ὦ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶ
νας τῶν
αἰώνων
ἀμ
ή
ν

Folio. 14. A. τῇ θείᾳ γραφῇ. in Codice Parisiis typis tradito à Iacobo Puteano non hic continentur ea, quae hoc in libro sequuntur ad huius quaestionis solutionem perfectam: Sunt tamen alia, quae hoc in loco transcripsimus, quia plenius huius Dubitationis tractationi satisfacere videntur.

ι

Τινὲς κατ' εἰκόνα θεοῦ τὸν ἄνθρωπον ἐνόμισαν κατὰ τὸ τῆς ψυχῆς ἀόρατον. καὶ οὐ συνῆκαν ὅτι καὶ ἄγγελος ἀόρατος, καὶ δαίμων ἀόρατος. πρὸς οὓς ἀναγκαῖον εἰπεῖν τοσοῦτον, ὅτι καὶ τὸ ἄρρεν ἐν ἀνθρώποις καὶ τὸ θῆλυ, κατάτε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τῆς αὐτῆς εἴληχε φύσεως. τί δὴ ποτε οὖν ὁ παῦλος τὸν μὲν ἄνδρα εἰκόνα λέγει θεοῦ οὐκέτι δὲ καὶ τὴν γυναῖκα, εἴπερ κατὰ τὸν τῆς ψυχῆς λόγον εἰκὼν θεοῦ ὁ ἄνθρωπος; λέγει γάρ, ἀνὴρ μὲν γὰρ εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν, γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν. εἰ τοίνυν εἰκὼν θεοῦ ὁ μὴ ὀφείλων καλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν. δῆλον ὅτι ἡ καλυπτομένη οὐκ εἰκὼν θεοῦ τῆς αὐτῆς ψυχῆς μετέχουσα. πῶς οὖν εἰκὼν θεοῦ ὁ ἄνθρωπος; κατὰ τὸ ἀρχικὸν καὶ κατὰ τὸ ἐξουσιαστικόν, καὶ μάρτυς αὐτὴ τοῦ θεοῦ φωνὴ ἡ λέγουσα. ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ τὸν τρόπον ἐπάγουσα, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν θηρίων τῆς γῆς, καὶ τὰ ἑξῆς. ὥσπερ οὖν ὁ θεὸς τῶν ὅλων, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς βασιλεύει. τί οὖν οὐκ ἄρχει καὶ ἡ γυνὴ τῶν προειρημένων; ἀλλὰ κεφαλὴν ἔχει τὸν ἄνδρα κρατοῦσα τῶν ἄλλων. ἀνὴρ δὲ οὐκ ὑποτέτακται τῇ γυναικί. διὸ δὴ ὁ μακάριος παῦλος τὸν ἄνδρα μόνον εἰκόνα θεοῦ φησὶ εἶναι, καὶ δόξαν, τὴν δὲ γυναῖκα τοῦ ἀνδρὸς δόξαν. σφόδρα δέ μοι θαυμάζειν ἐπελήλυθε τῶν ταύτῃ μὲν συνιδεῖν οὐχ οἱόν τε γεγονότων, κατὰ εἰκόνα δὲ θεοῦ γεγενῆσθαι τὸν ἄνθρωπον. πῇ μὲν κατὰ τὸ ἀρχικὸν εἰπόντων, πῇ δὲ κατὰ τὸ λογικόν. πῇ δὲ κατὰ τὸ νοερόν, λέγω δὲ μετὰ σαφῶς ἀποφθεγγομένων. δέον αὐτὸς συνιδεῖν, ὅτι εἰκὼν θεοῦ μόνος ὁ ἄνθρωπος λέγεται γεγενῆσθαι. ἐν μὲν γὰρ τῇ ποιήσει φησί. ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν. ἐπὶ δὲ τοῦ Νῶε, ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ μάκαριος παῦλος, ἀνὴρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων. εἰ δὲ μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐν τοῖς γεγονόσιν εἰκών, προδῆλον ὡς τούτου μόνου τοῦτο προειρημένου. ἰδίαν τινὰ τῆς

προσηγορίας προσῆκεν ᾆναι τὴν αἰτίαν, ἀλλ' οὔτε τὸ νοερὸν μόνον, οὔτε λογικόν. τοιαύτας γὰρ ᾆναι κὶ τὰς ἀοράτους φαμὲν δυνάμεις, οὐ μὴν οὐδὲ τὸ ἀρχικόν, κὶ γὰρ κὶ τοῦτο ταῖς ἀοράτοις, πρὸς ὃν ὁρῶμεν, δυνάμεσιν ὁ μακάριος παῦλος ποτὲ μὲν λέγει, ὅτι ἐν αὐτῷ κτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ, κὶ τὰ ἀόρατα, ᾆτε θρόνοι, ᾆτε κυριότητες, ᾆτε ἀρχαὶ, ᾆτε ἐξουσίαι. ποτὲ δὲ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς, κὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὅθεν κὶ τὰς ἐναντίας οὕτω καλῇ δυνάμεις, ὡς ἂν ἐξ ἐκείνων ἐκπεπτοκυίας τῶν ταγμάτων. οὐκ ἔστι γὰρ φησὶ ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα, κὶ σάρκα ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου. οὕτω κὶ ἄγγελοι καλοῦνται. κὶ Μιχαὴλ φησὶν ὁ ἄρχων ὑμῶν. ᾆρηται δὲ κὶ περὶ τῶν φωστήρων. τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν ᾆς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, κὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω ᾆς ἀρχὰς τῆς νυκτός. ὅπερ δαβὶδ ἐξουσίαν ἐκάλεσεν ᾆπών. τὸν ἥλιον ᾆς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, τὴν σελήνην, κὶ τοὺς ἀστέρας ᾆς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. πῶς οὖν οἷόν τε ἦν κατά τι τούτων ᾆκόνα λέγεσθαι τὸν ἄνθρωπον. ὧν δὴ μέτεστι πολλὰ τῶν γεγονότων, μόνουγε αὐτοῦ γεγενῆσθαι λεγομένου θεοῦ; ἐφ' οὗ δῆλον ἡμῖν, ὅτι μὴ, ἂν τινὰ προσῆκε τὴν αἰτίαν ᾆναι. καθ' ἣν οὗτος οὕτω προσηγορεύεται μόνος, ἧς οὐδὲν μετέχει τῶν γεγονότων. ἅτε μὴ δὲ τῆς προσηγορίας μετέχον ταύτης. ἔστι δὲ, ὡς ἔφθην ᾆπών, προδιαληπτέον πρότερον ποῦ συνίσταται τὸ κατ' ᾆκόνα, ἐν σώματι, ἢ ἐν ψυχῇ, ᾆδομεν δὲ πρότερον οἷς χρῶνται οἱ τὸ πρῶτον λέγοντες, ὧν ἐστι κὶ μελίτων συγγράμματα καταλελοιπὼς περὶ τοῦ ἐνσώματον ᾆναι θεόν. μέλη γὰρ θεοῦ ὀνομάζομεν εὑρίσκοντες ὀφθαλμοὺς θεοῦ ἐπιβλέποντας τὴν οἰκουμένην, κὶ ὦτα αὐτοῦ ᾆναι ᾆς δέησιν δικαίων ἐπινενευκότα, κὶ ὠσφράνθη κύριος ὀσμὴν εὐῳδίας, κὶ τὸ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα, κὶ βραχιόνα θεοῦ, κὶ χεῖρας, κὶ πόδας, κὶ δακτύλους. ἀντίκρυς φάσκουσιν ταῦτα οὐχ ἕτερον τι διδάσκειν, ἢ τὴν μορφὴν τοῦ θεοῦ. πῶς δὲ φασὶ, κὶ ὤφθη ὁ θεὸς τῷ Ἀβραὰμ κὶ

" ὡς

λ. ἄλλως.

ὧν ἐστι ἃ κὶ μελίτων συγγράμματα ~~λε~~ καταλελοιπε. περὶ ... legito Sixtum lib. 5. biblioth. Sancte cap. 18.

κή Μωσῆ, κή λοῖς ὁμοίοις μεμορφωμένος; μεμορφωμένος δὲ καλὰ πᾶσιν χαρακτῆρα. ἢ λοὶ ἄνθρωπινον; 405.
κή σωάγουσι μυρία ἔπειτα μέλη ὀνομάζοντα θεοὺς. πρὸς οὓς ἀγωνιστέον πρῶτον ἀπὸ τῆς λέξεως, ἀντιπαρακαλοῦμεν κή ἔμπαλιν τοῖς πλέον τοῦ γεγραμμένος μηδὲν ἐπισταμένοις ἐναντιούμενα αὐτῶν τῇ ὑπολήψει. ἔχει μὲν τοῦ ξαχαρίου, ὅτι ἐπλάσθη ὀφθαλμοὶ κυρίου οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ἡδὲ ἐπλάσθη ὀφθαλμοὺς ὁ θεός, ἡμᾶς δὲ δύο, οὐ κατὰ εἰκόνα αὐτοῦ γεγόναμεν. ἀλλὰ κή ἡμᾶς μὲν οὐκ ἐπιστεύομεν, ὅτι κατὰ εἰκόνα θεοῦ γέγονεν ὁ ἄνθρωπος. πῶς δὲ ὁ σφαιροειδὴς οὐρανός, κή ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος, θρόνος εἶναι δύναται, ὡς ὑπολαμβάνουσι τοῦ θεοῦ; ἀλλὰ κή ἡ γῆ πῶς ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ; ἀπαγγελέτωσαν ἡμῖν. ἆρα γὰρ τὸ ἀπὸ γονάτων μέχρι τῶν βάσεων σῶμα τοῦ μεταξὺ οὐρανοῦ κή γῆς περιέχοντος, ἐν μέσῳ δὲ οὔσης τῆς τοῦ παντὸς κόσμου, κή περιεχομένης ὑπὸ αὐτοῦ ὡς γεωμετρικαῖς ἀποδείξεσι παρίσασι, παρ' ἡμῶν φασὶν αἱ βάσεις τοῦ θεοῦ, ἢ παρὰ τοῖς ἀνιχθοσι, κή ὅλην τὴν οἰκουμένην ἡμῶν πεπληρώκασιν, ἢ κή πλέον τι ὑπολαμβάνουσι ἢ ἔλαττόν τι διεσήκασιν οἱ πόδες αὐτοῦ διὰ τὰς θαλάσσας, κή τοὺς ποταμούς ἢ κή τοῖς ὕδασιν ἀνθρωπίνοις; πῶς δὲ οὐ ὁ τηλικοῦτος οὐρανὸς θρόνος, κή ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν, ἐν ᾧ παραδόξου εὐρυχωρίας πεπλησμένων, ἢ ἐν τῇ γῇ κοιλώματι τοῦ ζωὰ φαίνεσθαι τῷ Μωσῆ, κή πῶς ταῦτα τοῖς περὶ θεοῦ δοξάζουσιν οὐ μικρὸς λογισμὸς, ἅτινα πολλὰ πρὸς ἀνατροπὴν φασὶν τῆς τοιαύτης δόξης ἐπάγειν. ὁ δὲ φάσκων τὸ καλὰ εἰκόνα μὴ ἐν σωματικῇ εἶναι, ἐν δὲ τῇ λογικῇ ψυχῇ παρασκευάζει οὐκ εὐκαταφρόνητον δόγμα. καταλαμβάνει γὰρ τινες δυνάμεις εἰκόνος αὐτῆς. ἢ γὰρ γνωστικὴ δύναμις ἢ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ κριτικὴ δὲ κή εὐποιητική, δικαιοπρακτικὴ τε κή ἐλεήμων, κή ἁπλῶς παντὸς καλοῦ ἐπιτελεστική, καὶ ταῦτα εἰκόνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ γεγόνασιν. ὅτι δὲ τὸ κατ' εἰκόνα οὐ περὶ ἕξις χαρακτηρίζουσι, κή οὐχὶ ἡ τοῦ σώματος μορφὴ σαφῶς ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς κορινθίους φησὶ, καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, οὕτως φορέσομεν κή τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. εἰκόνα μὲν γὰρ φορεῖ χοϊκὸν ὁ καλὰ σάρκα ζῶν, κή ποιῶν τὰ ἔργα τῆς σαρκός. εἰκόνα δὲ τοῦ ἐπουρανίου ὁ τῷ πνεύματι τὰς προστάξεις τοῦ σώματος θανατῶν. κώφλος μακροθυμος, κή ὁμα-

κρόθυμος ἄνθρωπος ἔχει τὸ κατ' εἰκόνα θεοῦ. δίκαιος, καὶ ὅσιος
ὁ κύριος, καὶ οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος. οὐκοῦν ὁ ἀγα-
πῶν δικαιοσύνην, καὶ ὁσιότητα, καὶ πράττων, καὶ τηρῶν τὴν ἐν-
„τολὴν τοῦ σωτῆρος τὴν, γίνεσθε οἰκτίρμονες, ὡς καὶ ὁ πατὴρ
„ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί, καὶ γίνεσθε τέλειοι, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν
„ὁ οὐράνιος τέλειος ἐστιν, εἰκὼν γίνεται κατὰ πάντα τοῦ θεοῦ.
καὶ ἀρχέτωσαν φησὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν
ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. τηρητέον ὅτι σεσιόπηται
μὴ τὰ ζῶα πάντα διὰ τὸν ἄνθρωπον γεγονέναι. ἀλλὰ ταῦ-
τα ὧν ἄρχειν λέγεται, ἰχθύας θαλάσσης, καὶ πετεινὰ οὐρα-
νοῦ, καὶ κτήνη τῆς γῆς τάχα δὲ καὶ ἑρπετὰ τῆς γῆς διὰ τὰς
ἀναγκαιοτάτας τῶν φαρμάκων χρείας ἀπ' αὐτῶν τελουμέ-
νας. οὐμέντοιγε διὰ τὸν ἄνθρωπον τὰ κήτη τὰ μεγά-
λα, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς. ἢ γὰρ ἂν προσετέθη τῇ δεδομένῃ
ἐξουσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ τούτων ὀνομασία, οὐκ εὑρίσ-
κομεν δὲ ἐν τῇ γραφῇ τὸ τῶν ὄφεων γένος ἐν ἑρπετοῖς τε-
ταγμένον, ἀλλὰ ἐν θηρίοις. ὁ γὰρ ὄφις φησὶ ἦν φρονῖ-
μότατος πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἐν ταῖς πράξεσι, ἔχιδνα
δακοῦσα τὸν παῦλον ἐκρέματο κατὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ
„ἐπιφέρει, ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον.
Levitici cap. 11. „ἐν δὲ τῷ λευιτικῷ, ὅρα ἐπὶ τίνων τάσσει τὸ ἑρπετόν, ὡς
„οὐδαμῶς ἐπὶ τῶν νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ καλουμένων. ταῦτα
„φάγεσθε φησὶ ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται
„ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐ-
„τοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ'
„αὐτῶν. τὸν βροῦχον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ τὴν ἀκρίδα, καὶ
„τὰ ὅμοια αὐτῇ, καὶ τὸν ἀττάκην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ τὸν
„ὀφιομάχην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, πᾶν ἑρπετὸν ἀπὸ τῶν πε-
„τεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες βδέλυγμα ὑμῖν ἐστι. καὶ ἐν
„τούτοις μιανθήσεσθε. οὐκ ἄρχει τοίνυν ὁ ἄνθρωπος, οὔτε
τῶν κητῶν τῶν μεγάλων, οὔτε τῶν θηρίων. τάχα τὴν ἀρχὴν
οὔτε δι' αὐτὸν γεγενημένων. τὸ δὲ ὅμοιον τοῖς ἐνθάδε ἀ-
ναγεγραμμένοις ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ
„ὀγδόῳ ψαλμῷ λέγεται. πάντα ὑπέταξας ὑπὸ κάτω τῶν
„ποδῶν αὐτοῦ. πρόβατα, καὶ βόας ἅπασας ἔτι δὲ
„καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
„νοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης τὰ διὰ-
„πορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.
κἀνταῦθα γὰρ τὰ κήτη, καὶ τὰ
θηρία σεσιώπηται.

Theodoret⁹ in testam.
vetus Athanasij vita et alij
quot eius opera. G. 160

